

6
~~1-d~~
20

M

~~5~~

1x 9 3

S V I D A E
HISTORICA. CAE-
teraque omnia quæ ulla ex parte
ad cognitionem rerum spectant :

Opus iucunda rerum uarietate, & multiplici
eruditione refertum :

*Liberalitate Magnif. & Generosi uiri D. CAROLI VILLINGERI,
Ravennæ à Schœnberga : Casarea Maiestati à consilijs: opera ac studio
HIER. VVOLFII annu abbinc XVII, in Latinum
sermonem conuersa: nunc uerò & emen-
data, & auila.*

Accessit nunc demum Rerum & uerborum extra ordinem Alphabeticum
memorabilium INDEX, priorie editione (multis sanè locis
deprauata) propter publicam calamitatem,
prætermisus.

DE PRIORIS ET HAC EDITIONIS.
*Pestis meam uolente donum, uisante librari
Editum hoc propter est, nec sine libe librari
Nunc peris non excois, uisidm̄i ueruta,
EVSEBII proda munere Episcopog.*

Cum Cas. Maiest. & Chris. Gallorum Regis gratia & privilegio ad annos X.

B A S I L E A E,
Ex officina Heruag. per EVSEBIVM Episcop.
CD 10 LXXXI.

AD MAGNIFICVM, ET
 GENEROSVM VIRVM AC DO-
 MINVM, D. CAROLVM VILLINGERVM,
 Baronem à Schœneberga, Cæsareæ Maiestati
 à consilijs, &c.

HIERONYMI VVOLFII IN SVIDAE
conversionem, Praefatio.

SAPIENTER facis, generose Baro, & magnitudine ingenij tui, ac familiar, fortunæq; splendore dignum, qui, quod ocij res domestica & publica tibi concedit, in sacrarum & profanarum literarum conferte soles lectionem. Quarum illæ nos, ad inevitabile mortis discrimen vincendum, & ad alterâ illam vitam, beatamq; immortalitatem cogitandam, excitât & præparat: alteræ, præter honestissimam & maximè sinceram voluptatem, ad brevis huius & calamitosi tui curriculum, minore cum molestia & felicitudine, atq; etiam tutius & honestius conficiendum, instructiores reddunt. Et si

autem nullum disciplinæ ac literarum genus, atq; adeò ne liber quidem ullus est, è quo fructus aliquis, ab homine aucto, & veritatis amante, eapi non possit: Philosophia tamen & Historia (doctrinam Religionis, uti par est, semper excipio) principatum tenere videntur. Quarum laudes, cum à multis veteribus, ijsq; præstantibus uiris, tam Græcis quàm Latinis, descriptæ sint, nec ignotæ Amplitudini tuæ: tû his de rebus brevia quædam Ciceronis testimonia, propter adolescentes maximè, tanquàm oracula, proferemus. Ac de Historia prius, quæ popularis quædam & crassa philosophia est: cum Philosophia nihil ferè sit aliud, nisi quædâ subtilior & accuratior historia. Nam illa quidem, consilia, mores, facta, & fata hominum describit: qui finis exigua particula rerum uniuersitatis: hæc, totam naturam, omnemq; mundum a animo collustrat, nec nisi in cõtemplatione & admiratione, atq; amore immortalis Dei acquiescit. Sed Ciceronem iam audiamus. Is igitur: Historia, inquit, est testis temporû, lux ueritatis, uita memoriæ, magistra uitæ, nuncia ueritatis. In hæc & narratur ornate: & regio sepè, aut pugna describitur: interponuntur etiam eonciones, & cohortationes. Huius p̄ima lex est, ne quid falsi dicere audeat: deinde, ne quid ueri non audeat: ne qua suspicio gratiæ sit in scribendo, ne qua simultatis. Has enim leges negligere, est à ueritate discedere. Hæc uenit ille facundia Romanæ parens (qui utinam omnibus literatis esset in manibus) de historia: in qua tractam ait quandâ, & fluentem expeti, non contortam & aerem orationem: negatq; pura & illustri quicquam esse breuitate dulcis. Quæ si seruentur, in ea non modò uoluptatem esse, sed etiam utilitatem: quâ copiosè Diodorus Siculus, breuiter & neruose Polybius & Liuius explicant. Et hæc quidem de historia. Nûc eundem Ciceronem etiam Philosophiæ patronum audiamus: quam perhibet artem esse uitæ, commutationem mortis, animi culturam, & morborum eius medicinam: quæ extrahat uitia radicibus, & præparet animos ad fatus accipiendos, eaq; mandat his, & tanquam serat, quæ adulta, fructus uberrimos ferant. Donum item & inuentum Deorum: matrem omnium artium, omnium bonè factorum, beneq; dictorum: duccem uitæ, uirtutis indagatricem, expultricem uiciorum: quæ medeatur animis, inanes sollicitudines detrahat, cupiditatibus liberet, pellat timores: eam deniq; cui qui pareat, omne tẽpus ætatis sine molestia possit degere: & cuius tractatio optimo atq; amplissimo quoq; sit dignissima, sed tum ualeat multum, cum sit idoneam complexa naturam. Hæc uenit sapiens & eloquens ille uir: cuius excellentiam cogitans, sæpè peccare mihi uideor, qui meas nugæ potius legendas obrudam, quàm uel alios ad eius diligetẽm lectionem adhorter, uel saltem ipse frequentius maloreq; diligentia in eo legendo uerfer. Quod

Religio.
 Philosophia
 Historia.

Histria.

Cicero.

Cicero de p̄bi
 philosophia.

*Theologica
scripta.*

si tantum utilitatis affert Philosophiæ lectio, id est humana sapientia (quæ quantula sit, sapientissimus quisque maximè intelligit) quanto maior fructus atque uberior, è lectione Theologica, id est diuina sapientia capietur? Quanquam, si quis necrè consideret, probatissimi quique veteres Theologi, Græci præfettim, nec oratoribus eloquentia, nec philosophis rerum humanarum cognitione cesserunt: ne dicam, longo intervallo utroque ab iis esse superatos. Qui mihi non credit, legat Basilios, Chrysostomos, Gregorios, Nemesios, alios complures. Valdè itaque probo Amplitudinis ruz studium, & istam legendi & sacra & historica, siue delectationè, siue occupatione: eo quod, libentius morem gessi uoluntati ruz, cum posthac nihil in publicum edere, sed Bibliotheca mea tandem aliquando & ipse frui iam pridem statuissem. quæ quidem nonum iam mensè mecum expoſtular, qui in tanta copia & uarietate optimorum librorum, uni Suidæ nauem operam, cæteris neglectis omnibus. Sed Xanthippen meam faciliè, uti spero, placabo, si hoc labore tandem defunctus, tam eam curare & adamare de integro cœpeto, quàm hæcenus neglexisse nideor. Solet enim omnis offensa prior, apud placabiles animos, nouis officiis non mitigari modo, sed profus etiam aboleri. Editionis autem an æquè futura sit expedita defensio, equidem dubio. Suidam enim paucis esse notum, ex eo conijcio, quòd primùm, ut opinor, Mediolani est editus, à Chalcondyle: post Veneriis ab Aldo, postremò annis ab hinc uiginti Basileæ à Frobenio: cui in tanto eorum numero, qui se studiosos, utriusque linguæ perhiberi uolunt, serè semissem exemplorum superesse, non sine admiratione, ac potius cum indignatione accipi, propter uel ignorantiam, uel amentiam nostri seculi, uanitatis/nouitatis dicere uolui) ad eò appetentis, & uetustatem ad eò negligentis. Quantum enim nugarum pelagus uo sæpè atque altero anno distrahitur? Qui igitur Suidam ignorant, uel ipsius nominis offenduntur insolentia. Qui norunt, nec tamen pernorunt satis: Lexico nihil nisi uerborum explicationem petendam esse putabunt. In qua opinione & ipse fui, qui nunquam antehac continentin ordine scriptorem hunc legerim: sed si quid in Græcis oratoribus occurrebar obscurius, eum consuluerim, simplicitate inscriptionis deceptus. Videtur enim hic auctor, quisquis fuit (conspertum enim de eo nihil habeo, nisi quòd nec ignobilem hominem fuisse (quidam monachum putant) & non ad eò uertutum: ut qui Chronologiam suam ad annum à Christi natiuitate totis perduxerit.) Atque ad eò, cum Metochiten Lexogetam citet, qui sub Palæologis uixit: apparet, eum uix annis ab hinc CCC Lexicon hoc composuisse. In quo nimirum & uerborum & rerum locos communes, unà cum historiis, ordine alphabetico persequi uoluit: ut eadè opera & mentem & linguam instrueret: & memoriæ fragilitati expedita inquisitionis ratione mederetur: id quæ, mea quidem sententia, non malo consilio. Rerum enim & uerborum, humanæque mentis magna est inter se affinitas, & naturale quoddam uinculum societatis: & hic Rerum, Mentis, & Verborum tetraio, ab ipsa natura institutus, nisi per amentiam & calamitatem diuell non potest. Res enim quæ in hoc amplissimo rotius mundi, & illustri teatro conspiciunt, animus humanus lumine rationis diuinitus insito, pro uirili cõtemplatur & cognoscit. Inspectas & cognitatas, notis quibusdam insignit, discernit atque eloquitur, aliis quæ communicat. Nam, ut philosophus ait, uerba sunt animi affectionum quædam notæ: ipsæ uerò affectiones subiectis rebus excitantur. Ita fit, ut non soliuaga sit cognitio, sed humani generis societati seruiat: ad quam homo cum natura ipsa fertur, rum inopia & necessitate mutui auxilij compellitur. Itaque sæpè auditores meos monere soleo, ut copiosissima quæque Lexica & Græca & Latina & uernacula studio se legant, atque inter sese cõferant: & uacua charta (ubi opus esse uisum fuerit) inserta, maximè quæque uel memorabilia, uel sibi usui futura breuiter noent, additis suorum codicum numeris, & ab ineunte ætate uaticij obliuioni senectutis præparent. Scio alios tradi Locorum cõmunium ordines, quos equidè nò improbo: sed huc alphabeticum & res uerbis iungentem adolescentiæ studiis magis ac commo datum esse iudicio. Atque utinã & hoc qualecunq; consiliũ, adolescenti mihi datũ, & ea copia optimorum librorum, quæ nunc est, etiam rum fuisset. Quantã enim rarit lectionis gazam nunc in promptu haberem, quæ animo, uarietate studiorum & occupatio-

*Suidæ à pœ
ei lectum, &
iura atque
64 uix 3000
exempla dis
scripta.*

*Loci cõmu-
nerum &
uerborum.*

*Res.
Notæ.
Verba.*

num

num distracto, bona ex parte exciderunt: nec sine molestia iacturâq; tēporis, cum opus est, inquirendæ sunt, nec tamen semper reperiuntur. Fit enim (ut imbecillitatem ingenij mei fatear) aliquando, ut non modò quod legi, & audiui, non satis meminerim: sed illud etiam dubitem, an & ubi legerim, atque audiverim? Quamquam hæc hesitationem meam, libri mei marginum annotationibus plerunque refellunt. Quòd si adolefens memoria non nimis fretus fuisset, sed in longitudinem potius consulisset: nunc multò esset promptior atque uberior, & minus occupatus. Et hæc admonendæ adolefentiae causa scripta sunt. Nunc ad Suidam redeo: qui idem spectasse, ut dixi, uidetur, in suo Lexico. Præterquam enim quòd istiusmodi uolumina nihil aliud sunt nisi copiosa quædã & perfecta grammatica, omnesq; huius artis partes explicant atq; illustrent: fieri nullo modo potest, quin, uerbis per optimorum autorū exempla declarandis, multa scitu dignissima in medium afferantur: obiterq; & aliud agendo ea discantur, quæ ad omnes disciplinas facilius percipiendas maximo sint adiumento. Quòd cum ita sit, & Suidæ non tam explicationem uerborum, quàm rerum memorabilium annotationem propositam fuisse constat: nullus æquus iudex, Generose Baro, uel uerum studium, uel meum laborem reprehenderit. Et si enim multa in hoc opere desiderantur, quædam etiam fortasse redundant (quod enim scriptum proferes, in quo nemo quicquam desideret?) tamen multa scitu digna in eo continentur. Atq; adeò præstare cenfeo, uiri doctissimi Chalcondylii Demetrii, qui hoc opus annis ab hunc quinque & sexaginta edidit, hæc de re ueram, ut legendo cognosceret, testimonium huc ascribere. Is igitur sic ferè ait, ut nos quidè de Græco uerrimus. Liber hic multiplicem utilitatem non studiosis tantum adolefcentibus, sed & cuius ætati magnum & fructum & uoluptatem affert: nec ijs modò qui in Poesi & eloquentia uerfantur, sed & Dialecticis, & Physicis, & Ethicis, ijs deniq; omnibus, qui ulli doctrinæ genus tractant, plurimum proderit, si attentè legatur. Nec enim uerba tantum historicorum & oratorum, & quorumuis eloquentium autorum interpretatur (quam rem liber præcipuè proficitur) sed & multas uariasq; historias, quæ non temerè alibi reperiuntur, eò quòd libri & Græci & Romani & Hebræi, unde hæc sumpta sunt, pericre, complectitur. Ad hæc diuersa decreta philosophorum, & questiones partim Physicas, partim Dialecticas, nec paucas de moribus, & ad omnem uirtutem pertinentes: uitas item uiuorum integerrimorum & sanctissimorum, nec non illorum etiam, qui uoluptatibus & nitijs dediti, contrariam rationem secuti sunt, inculenter admodum, ornateq; exequitur. Unde non modò bonos & præstantes imitati queas, eorumq; uelut ijs insisterere: sed & eorū, qui diuersum uitæ iter ingressi sunt, rationè ac uersantiam potius, pro uirili fugate & auersari. His omnibus uelut condimenta quædam aspergit, magnam prouerbiorum copiam, atq; etiam concinnam somniorum explicationem. Ac fuit hic liber non ita pridem & in Græcia & in Italia ita rarus, ut qui eum haberet, eo gloriaretur, quasi thesaurum insignem, & Amalthææ (quod aiunt) cornu possideret: qui nunc typographiæ beneficio, paruo ære omnibus communicatur. Hactenus ille. Quam obtem lectione dignissimum esse hoc opus, nec sine causa uel ab Amplitudine tua, tam diu, & tanto perè expetitur, uel temerè à me in Latinū sermone conuersum esse, constare arbitror: nec quin grata eius lectio & incunda sit futura studiosis, admodum dubito. Superest, ut de interpretandī atq; editionis ratione aliquid dicam. Conuersionem Latinam tantum edimus, tum ne Frobenianæ officinæ, præclarè de re literaria meritæ, incommodetur, ac Græcæ linguæ periti ad Græcum potius Suidam quàm Latinum emendum incitentur: tum ne Latine tantum docti, sumptu inutili, & libri mole superuacanea onerentur. Verborum & exemplorum, quæ nihil haberent memorabile, prætermissa est expositio: quia res tractare, non explicare uerba, propositum nobis fuit: & estant illa in uulgatis Lexicis, diligentius & copiosius pleraque declarata. Illud quidem operam dedi, ne quicquam scitu dignum præteritum: eaque de causa ne leuicula quidem, ac potius ridicula quædam ascribere sum grauatus, quæ pro suo candore quisque interpretetur.

Demetrius
Chalcondy-
lis de Suida.

Interpretati-
onis ratio, &
editio.

Sunt mala, sunt quadam mediocritia, sunt bona plura:

ut Homericum uersum ad nostrum inlirutum nonnihil inllectum Delectum nō
 interprens, sed Lectoris esse oportere censul. Quid ego probem ut improbem,
 satis scio. Qui d alijs, in tanta & uoluntatum & opinio num discrepancia, probatur
 rus essem, prospicere non potui: nec nullam uidi morosa iudicia mitigan di ratio-
 nem commodiorem, quam quæ autor habetet omnia conuettendo, idq; quan-
 ta fide & perspicuitate licuit. Ac sudandum mihi sæpè fuisse, & hæsitacionem atq;
 * ignoracionem meam ingenuè confitendã, tot asterisci passim additi faciliè ostend-
 erunt. Quibus amotis, si quis toridem Soles reposuerit, hoc est, si deprauata cor-
 rexit, obscura declararit, mutilata explenerit, ambigua distinxerit: cum ego ul-
 rum iudicabo. tantum abest, ut oblectatores hunc laborem, elementatio puero
 potius, quam Vuolfio mandandum fuisse dicant. Nallum disciplinæ genus est,
 e quo non aliquid delib arit Suidas: quarum uocabula quam difficulter, ac potius
 nullo modo, Latine reddi possint, sciunt docti. Citantur ex autoribus (quorum
 nomina sæpè tacentur) loca penè innumera, quorum stylus atq; oratio est dissi-
 milima, quorundam etiam (recentiorum præsertim) si dicere liceat, affectata atq;
 inepta. Itaq; chameleontem fieri me oportuit, & pro subiecto solo, subinde co-
 lorem mutare: aliquando etiam uocibus uti minimè Latinis, nedum Ciceronia-
 nis. Nam ubi Græci τρωϊστήτας, ἰσθμιας, ὑπερβόρας, & id genus alia contra uulgati ser-
 monis consuetudinem sibi confinxerunt: ego identitates, & essentias, & substan-
 tias, breuitatis docendiq; causa, dicere cur dubitarim? Quæ si cui displicuerint, is
 & Latini sermonis Inopiam, & ipsius argumenti uarietatem, nō meam negli-
 gentiam aut inscientiam accuset. Illud etiam monendus est Lector, cum eadem sen-
 tentia sæpius in diuersis literis citata, non raro inueniatur: me semel eam posuisse
 contentum, & tambeu repetitam apponere noluisse, nisi forte obliuione factum
 sit aliter. Relegendi enim totius operis facultatē ademit typographus, cui & ἰσθ-
 μιᾶς, & αἰθρηᾶς mea, ex luteruallis mittenda fuerunt. Vnum adhuc restat, quo
 expedito, sine in faciam. VILHELMVS Xylander Augustanus, uir doctissima & in-
 genio præstanti, Græcarum literatarum & Aristoteleæ philosophiæ in Heidelber-
 gensi Academia doctor, cum ei pro nostra amicitia, me hanc lucubrationem ha-
 bere præ manibus significassem, ex similibus scriptoribus, id est Lexicis, & com-
 mentarijs Græcis, à Suida prætermissa, supplenda cęsebat: iudicio eius cum meo
 planè cōgruente. Sed fuissetis totius triennij labor: quantum mihi uitæ spacium
 uix, ac ne uix quidem polliceri ausim: & gratias ago Deo, qui me à Ine passim in
 uicinia mea grassante, & angulum, in quo delitescō, penè obsidione premeure,
 clementer hætenus conseruari: ue, ut Professoris aut domum impetescam, sic libet
 hunc ego inchoatum relinquerem. Addant alij plura, qui uolent: ego uersando,
 uertendo, & scribendo, & rescribendo, & scripta corrigendo, ita sum defessus, &
 exhaustus, ut quiete & ocio magnoperè sit opus, & animus ab his operis prope-
 modum abhorreat. Ingrauescit ætas: & nãctudo, quæ nunquam bona fuit, iudicis
 sit deterior: acies oculatorum deficit: nec est ea nel animi alacritas, uel memoriæ fir-
 mitas, quæ fuit: immaturo utiq; senio, quod minus miro: Illud magis, me in tot
 tam diuturnis doloribus, qui uel elephantum conficerent, tamdiu potuisse uiuere.
 Quadragessimum annum multum excessi, à quinquagesimo propè absum: rude
 me donari tempus, emeritum siue pugilem, siue militem, post tot luctas & cet-
 tamina. Si coronam nullas merui, at plagas accepi plurimas. Siue igitur boni al-
 lquid meis scriptis inest (quod ntinam ita esset: & ut esset, operam dedi) abundè
 præstitum est. Siue tantis laboribus frustra confecti, auctum egimus, quod malc-
 uoli dicunt: nimium:

Cur non loci
 plerumque Sui-
 das.

Quod reliquum est aui, si quid superesse uolant Dij:

Instituendæ adolescentiæ, & muneris nostro publico impendamus: quo ita post
 hæc erimus occupati (si tamen erimus) ut nostro ium ero, quod aiunt, alias occu-
 pationes accersere nō sit necesse. Tu uerò Generose Baro, quicquid hoc est ope-
 ris, tui studio confectum, ut licuit: & meæ erga T. A. obseruantix qualecuq; spe-
 cimen,

cimen, & qui bonique facias uelim: meque nã cum genero tuo, illustri Barone D. CASPARO Breunero, Cæsareæ Maiestati à consilijs, & illustrissimi Principis CAROLI Archiducis Austriae Camerario, uiro uerè nobili & generoso, cõmendatum habere digneris. Nam de filio tuo IACOBO, præclaro iuvene, qua hætenus & modestia & industria fuit, non dubitandum esse puro, quin & paternũ eruditionis amorem, & aui sui, cuius nomen habet, clarissimi uiri, & apud summos imperatores Maximilianum 1. & Carolum V. in grauissimis Romani imperij negocijs summa fide & autoritate spectari, uirtutem sit imitaturus, & decora atque ornamenta utriusq; cumulaturus. Quòd si amicorum communia sunt omnia: quanto magis parentis & filij, unici præsertim, & obsequentissimi? Is igitur, pro hac arctissima necessitudine, & Suidæ dedicationem, & Vuolsij defensionem ex æquo ad se pertinere iudicabit. Vale: Augustæ Vindellicorum.

Cal. Ianuarij, Anno Domini M D L X I I I.

Amplitudinis tuae

Observantissimus,

Hiero. Volhus, Aug. Reip.
Bibliothecarius, & utriusq;
linguæ professor.

(:) 4 A D

AD EVNDEM CVM EI LI-
BRVM IAM ABSOLVTVM
offerret.

EN monumenta fero magni diuturna laboris
Hac, GENEROSE BARO, forte probanda tibi.
Pocula dent alij, dent rara nominata, gemmas
Et quicquid precio praeſtat, & arte ualet.
Illa tamen uel fors rapit inuida, uel terit atas
Longior: in tenebris abdita ſepe latent.
Sed qua MERCVRIO ſunt edita ſcripta ſauente
Fixa manent, genio non pereunte libri,
Et rediuiua ſuis progreſſibus uſa uireſcunt
Sapius, & uolitant docta per ora uirum.
Ergo VILLINGERA DOMVS decorare Camænas
Perge, tibi ſolidum perge parare decus.
Hoſpitibus AVSIS melius tua gloria creſcet.
(Si tibi forte placet POSTERITATIS honor)
Quam ſi te celebrent ſaſtoſa palatia regum.
Scilicet iſta breui tempore pompa manet.
Inclita perpetuos, non inuida durat in annos
Ex Aganippeo uertice FAMA uolans.
Non ulluſ ſpacijs, non tempore clauditur ullo
Cynthius hanc oriens occiduusque uidet.
Quod ſupereſt, ſtuduimque ſuum, Muſasque tuas
VVOLFIVS exoptat, teque ualere diu.

AD DOMINVM IACOBVM VIL-
LINGERV M CAROLI F.
Iacobi N.

Miſſa patri Latij dudum monumenta SVIDAE
Sunt quoque iure tui nota patrocinijs.
Indice qui redit in lucem locuplete nouo auctus,
Complexo uasſi uerbaque reſque libri.
Hunc igitur lata, IUVVENIS GENEROSE, clientem
Fronte cape, & grati muneruſ inſtar habe.
Parua quidem (ſateor) ſunt Muſica dona: ſed aui
Longinqui ſpacijs nobilitata uigent.

AD

AD MAGNIFICVM ET GENEROSVM VIRVM AC D. D. IACOBVM VILLIN-

GERVM, CAROLI F. IACOBI N. BARONEM à Schœnberga, &c. in Suidam recognitum & auctum,

HIER. VVOLFII PRAEFATIO.

VOD parenti sunt, Magnifice & Generose uir, Domine & Patrone colende, annis abhinc sedecim cupiebat, ut Suidam Græcè Latineq; simul ederetur, nullis sumptibus recusans (Eil enim rara & singulari quadam & erga me & OPORINVM liberalitate usus) id unuc prater expectationem meâ accidit. Nã tũ quidem eius optatũ Gracorum Codicũ multitudine, qua in Frobeniana bibliotheca supererat, obſtabat. Nuper nerò y; maxima ex parte diltraclũ, EVSEBIVS Episcopus, uir induſtrius, & optimos quosq; scriptores tam Gracos quã Latinos edendis, & hereditariam officium ornandi studioſiſſimus: praecessitudine noſtra. (Multum enim eius benignitati debere me fateor, ut qui & lacubrationes meas post Oporini obitum, magnis impensis, incerto diltraclionis euentu, calamitosiſſe hiſce temporibus excudere, laboresq; meos, laborante re mea familiari, liberaliter ſit remuneratus) igitur inquam à me petij, ut Gracum Suidam, tollendũ (quantum à me fieri poſſet) mendis, pralo ſuo adornarem: eaq; re iacturam ſuam, quam tarad diltrahendũ nonnullis meis ſcriptis ſaceret, eo officio compenſarem. Hanc ego querimoniam hominũ de me preclard meriti, magis ne doleam, an mirer, haud facile dixerim. Permoleſtum enim eil, euentum expectationi noſtra non reſpondiſſe: & unde lernm & gratiam ſperabamus, damnum & contemptum nobis occuriſſe. Neq; etiam quicquam minus ſum ueritus, quã, cum prima me a ſcripta, minus accenata, & expolita, tanto ſtudioſorum applauſu excepta fuiſſent, ut & in Italia, & Gallia, & in Germania ſapies excuderentur: ne ea que ſenex, aucto non nihil iudicio & doctrina, ſingulari ſtudio elaboraſſem, neglecta & contempta iacerent: praefertim cum anno 1565. à republica Auguſtana Francofurtum, augenda bibliotheca publica ergo, fuiſſem ablegatus, in Oporini taberna omniũ generũ librũ reſcripſiſſima, ne unum quidem ſolum meorum operum ſuperreſſe uidiſſem. Qua res non exiguum calcar mihi addidit, in olim cepto, & iam penè derelicto ſcribendi genere pergendũ: meq; mouimenta, are peremiora (ut Horatij uerbu dicit) exacltrnum poſſidebam. In uno cerdè Aefchine & Demoſthene Græcè Latineq; uarij cellatũ exemplaribus, exornando, in ſegrum triennium, noctes dieiq; contiuenter laborado, cuſumpſi. Quod opus eſt nauos quosdam, ne ſcio cuius Alatorũ inuidia & perfidia contraxit: eiuſmodi tamen eſt, ut, ab aſſir mandati temeritate natura alienus, aſſirmare uõ dubitũ, nihil unquam ſimile in hoc genere, uel characlerum elegantia, uel ſide & puritate interpretationũ, uel amplitudine & ſplendore charta, in publicum prodyſſe. Hui ergo eloquentia Graca proceres, ob quorum os (ut uetus poeta de Telamone ſcripſit) non Graij modo, ſed & Latini & Barbari ora non ita pridem obuertebant ſua, nunc ita ſtoccipendi, ut periculum ſit, ne rugoſo pipere tunicas praſent: quũ homo doctũ non obĩ upeſcat? Memini, me puero, ſi quando Graci cuiuſpiam autorũ paucale pagella Græcè Latineq; ederentur, nõ ſecus atque à Romanũ celo de Lapſa auicilia fuiſſe à ſtudioſiſſis adoleſcentibus excepta. Nunc ipſa copia parit ſatididum: quoq; maior eil diſcendi utraque lingua, & bonas artes, nullo propemodum negocio, nulla impenſa, perdiſcendi occaſio: eo maior eil deſidia, & optima cuiuſque rei diſſipienda. Sed ab hoc tanto libro parando tenuiores precij magnitudo fortaſſe deterret. Idem uerò quid afferent, cur ſpecimen Demoſthenicum negligant, ſuo uſui peculiariter deſtinatum? In quo habent tres orationes Olynthicas, uario genere interpretationũ illuſtratas: habent rationem expeditiſſimam ntriuſque lingue cognoſcenda: habent Plutarchi, Luciani, Libanij, Suidæ opuſcula ſuã diſſima lectũ, atq; uſuſſima, uel ob rerum coguitionẽ, uel ob ſtyli uarietatem. Eiuſmodi cerdè u libellum eſt, ut quã in ſchola receptus diligenterq; explicatus fuerit: nõ me diocri doctrina ſtudioſos adoleſcentes poſſit iuſtrere, & ad optimos quosq; autores ſuo Marte perlegẽdes praeparare. Et hic gde tãquã uereclarius et hoſpitiſ designator ſuos heros anteceſſit. Nõ lĩgo interuallo ſecuta eſt Gnomologia Demo-

HIER. VVOLFII PRAEFATIO.

Demoithenica & Iſocratica utraque praclarè ſeu ſentiuntur, & loquendi modò exquisitiſſi referriſſima, & adoleſcentibus non tantùm obiter inſpicienda, ſed ad uerbum ediscenda. Sed & hac iacens (ut audio) ac paucos inueniunt emptiores. Quid cauſa eſſe dicemus? Num inuictus mea probanda ſunt, ſeu uictus contemnenda eſt? Aliter Quidiana Minerna iudicat, cum ait:

— Non omnia longior ætas

Quæ fugiantur habet: ſeris uenit uſus ab annis.

Num diu uerna bella, qua continuat a quadam ferie loculos omnium mortalium exhauriunt, neque legibus autoritatè debitam, neque diſſis occum neceſſarium reliquerunt: Eit hoc fortaſſi aliquid: ſed in hoc non ſunt omnia. Num cam nugaciſſimi & ſediſioſiſſimi quia, libri auidiſſimè emanant: ſatis apparet, non ummorum, ſed iudicij inopia, & quadam animi peruerſitate, erudita ueterum & diſerta ſcripta negligi, & ea tantùm celebrari, qua opibus & dignitatibus homines indigiſſimos augeant: cognoſſione eruditarum linguarum, & liberalium artium, earumq; parente philoſophia ſine quibus (quantumuis ſe iactent plerique ſucceſſu ornati titulis) ſolida eruditio nec parari nec conſtare poteſt: penè ad Antipodes relegata. Qua noſtri ſeculi intemperia, tameſiſſime iam a tate feſſum, morbu & laboribus exhauiſtum ju ucy quaſi portum quendam, non allucere ſed compellere deberent: tamen, cum me non mihi ſolè ſed reipublica literaria natum exiſtimem: nou modo in Græco Suida emendando maiore cum moleſtitiâ, quàm in ullo alio opere (ſidem enim labores ſeni malò accidunt quàm iuueni grauiorèſ) Epiſcopio (ut dixi) geſſi morem ſed uſtrò, nec minore cum defatigatione, Latini quoq; correctionem & locupletationem ſuſcepi. Nam cum Lutetianos quoſdam typographos in interpretationem meam prælo ſubiecturos audirem: non ceſſandum mihi dixi: cum ea muliè loci ſit corruptiſſima: Indice quoque, qui nunc locupletiſſimus eſt adiectus, deſtituatur. Quòd autem illa prior interpretatio mea adeò (ut dictum) corrupta ſit, illud in cauſa eſt, quòd peſtilentia, & circa meum diuerſariolum, & Baſilea in Oporini adibus, ſeniente: utrique uoſtrum humani aliquid accidit, ut mortem ſingulo momentu, & aequam Taurali ſaxum, impendent em non quidem immodicè metuentes, ſollicitu tamen animu (Neque enim y ſumus, quos ſi fractus illabatur orbù Impavidos ſeruant ruina) expellentes, ea tranquillitate animi careremus, qua aliquid laude dignum in quocunq; genere elaboraturu, eſt neceſſaria. Huc accedebat, quòd Oporino, in tanta perſurbatione familia, & operarum mutatione, me uſi anographu, uarid (ut primo conatu ſolè) interpolati, perplexi, lectuſq; aliquando ipſi mihi diſſicilibus uſendū fuit: cum charitas, quaſi purè deſcripta, ei miſeram peradiſſet. Unde tot errata extiterunt, ut ego ipſe muliè locu conuerſionem meam intelligere, niſi Græco archetypo adhibito, non poterim. Quòd cum ita eſſet: etiam exiſtimatio mea poſtulare uifa eſt, ut illius primæ editiõis incommodis, pro uirili mea, uel cum ſomni & ualeſtudiu diſpendio, me derer. Quam gratiam ab yſ, qui Suidam Latium paſſim flagitauit, ſim inſturus: quidem neſcio: & (ueram ut fatear) non magnopere curo, efficy conſcientia contentus. Tuam tamen Amplitudinem, Magnificè & generoſè uir, in limine reuocati & aucti non parua acceſſione huius operis, compellendam eſſe dixi. In quo excipiendo ſi paternam humanitatem & liberalitatem imitatus fueri: erit quòd & ego mihi gaudeam & uocem tuam, ut liberalium ſtudentum Mecenas uſ, à bonis & doctis uiru celebretur. Vale Anguſta Viu delicatorum, Anuo uirginei partus

M D LXXX. Idibus Auguſti, natali meo
quinto & ſexageſimo.

INTERPRES LECTORI

*Libellum de Re militari pratermissi, cum quod uerba qua Græci
responderent, me desistebant: sum quod plerumq; in ipso Suida, ut li-
cuis, explicata sunt, in sua quaq; littera. Ad hac, ex libello de Re mili-
tari, qui in ser opera Ciceronis extat, & Vegetio, atq; alijs rei milita-
rũ scriptoribus, omnia hac rectius petentur. Deniq; me cum esse fa-
scor, qui, utcumq; ista uerterem, ipse tamen sine Græca lingua cogi-
tione meam in interpretationem non satũ fuerim intellecturus. Alio-
rum quidem industria non obsto: imò & horror & ora, ut qui possunt,*

edant meliora. Vale, & ἀντὶ τῶν διδασκάλων χάριν, ἀντὶ

δὲ τῶν πρῶτων ἀδελφῶν μου ἰγγώμβω. Augusta

Vindelicorum, Cal. Ianuarij, Anno

M. D. LXIII.

SVIDAE HISTORICA, CAETERA
 QVÆ OMNIA QVÆ VLLA EX PARTE AD
 cognitionem rerum spectant: à mendis repurgata
 & aucta.

HIERONIMO VVOLFIO OETINGENSI
 interprete, utriusq; lingua in Augustiana Republica
 Annua Schola professore.

A.) Ah ah, facem ne mihi admoue, uerba sunt Orestis matricidæ, Furiæ extrimescentis.

â.) Agathias. Vah, audacissima cera istud effinxit. De imagine cerea, soletter expressa.

ã.) Quisq; suas zdes repetat.

ä.) Euripides in Medea: confectis ijs, quæ institui: & ea quæ uolo, consecuta. Sophocles. Ea petis, quorum composies. EVCLVS, Vates, oracula poemate edidit.

ABAE, oppidum Phocicum & Italicum: itemq; Cariz urbs, cui ab heroe Abanomen est inditum. Fuit autem Abis templum Apollinis, & oraculum, Delphico antiquum.

ABACAENVM, oppidū Siciliæ. Herodianus ait Caricam esse urbem: quā nos reperire non potuimus.

ABBA CVM, pater excitationis, seu surrectionis.

ABANTIS, Eubœa uocatur. Hesiodus in Aegi * de Io. In diuina insula Abantide: Quā olim Abantidem dii immortales uocabant. Eā tunc Eubœam à boue Iupiter appellauit. Diota sic est ab Abante Argiuo: aut à filio Neptuni & Arcthusæ: ut tradit Aristocrates.

ãçæç. Logohera in ð. Theclæ martyrio: Iryphæna, animo concitata, mortuorum instar conspiciebatur, iacens apud monumenta.

âçæçæç. Is uerò sine ulla inuidiâ res ab Antipatro gestas celebrat apud Cæsarem.

ABBA, pater. Veteres patrem in opte ingenio uocabant Deū. ut Moses: Deū, qui te genuit, reliquisti. Et Malaehias: Deus qui nos genuit, & pater. Qui autē gratia præditi sunt, idem Spiritus sancti impulsu faciunt, qui est sapientiæ spiritus, quo insipientes sapientiâ cōsequuti sunt: quem eundem doctrina Chriſtiana spiriū esse potentia declarat, quo & ægros sanabant, & mortuos in uitam

reuocabāt. Vt enim spiritus est prophetiæ, & spiritus linguarum: sic etiā spiritus est adoptionis. Quemadmodū igitur eū prophetico spiritu præditum esse nouimus, qui, gratia incitante, res futuræ prædicat: sic etiā spiritū adoptionis eum intelligimus, quē qui consequutus est, illo mouente patrem appellat Deū. Quem maxime germanum esse ostendit: Hebræorum quoq; uoce usus est. Neq; enim dixit Pater, sed Abba pater: quo uerbo liberi maxime ingenui, patres compellere solent.

ABARIS SCYTHA, Scythæ filius, oracula scripsit, quæ Scythica dicuntur: nuptias Hebræi fluuij, Iustrationes, & Deorum originem, soluta oratione: Apollinis adnentum ad Hyperboreos, uersu. Venit è Scythia in Græciam. Huius etiā fabulosa illa sagitta, quæ è Græciâ usq; ad Scythas Hyperboreos transfolat, etiq; ab Apolline data fuerit. Huius etiā Gregorius Theologus, in funebri oratione in magnū Basilium, mentionem fecit. Aiunt autem, cum pestilentia toto terrarum orbe grassaretur, Apollinem tã Barbari quàm Græcis consulentibus Oraculum, respondisse: Oporete à populo Atheniensi uota fieri pro omnibus. Multarum igitur gentiū legatis ad eos proficiscentibus, etiam Abaridem, Hyperboreotū nomine, legatum uenisse aiunt. Tempus aduentus illius, controuersum est: nam Hippostratus eum tertia Olympiade aduenisse dicit: Pindarus tempore Cæsi Lydorum regis, alij XXI Olympiade.

ABARES interneccione Bulgari deleuerunt. Abates aut hi, Sabiniores expulerant, cum ipsi à gentibus, litus Oceanicæ accolentibus, profligati fuissent: quæ quidem gentes suam regionem defuerāt, ob caliginem ex Oceani estu ortam, & gryphum multitudinē ingruentem: quam non cessuram prius, rumor erat, quàm genus humanū deuorasset. His itaq; malis agitari, impetum in finitimos fecerūt. Qui igitur se defendebāt,

3
 spiritus ad
 opinionis.

Abba pater.

Alaridū scri
 pta.

Sagitta uolans
 erit.

Atheniensi uota
 pro deo
 prienda pro
 dilectis.

Tempus con
 trouersum.

Abares, Sabiniores, Bulgares.

Caligo.
 Gryphos.

Deum uocare potest.

Spiritus gratia et potentia.

*Saraguri.
Hunn.*

cum vim inferentium sustinere impetu non possent, aliò migrabāt: ut & Saraguri, ab Hunnis Acacuris pulsū. Sed de his in historia Bulgarorum plura dicemus.

*Venus.
Priapus.*

ABARNOS, siue ABARNIS nomen urbis, & regionis: promontorium Pariane: Lampfaci promontorium, à Phocica Abarnide. Alij scribunt Aparnis, quasi inficialeme dicas: quòd Venus, cū Priapum deforme Lampfaci peperisset, inficias iuerit, & regionem illam Apatnida uocarit.

ABAS, sophista: Commentarios historicos, & artem dicendi reliquit.

Αβελιακία Aeschylus in Myrmidonibus: Atqui ego ab istis (amo enim) nequaquam abhorreo.

ABDERA, *mare: & urbs Thraciæ, unde Abderita, nomen patrium: ab Abdero Herimi E. amasio Herculis: què Diomedis equi discerperunt: ut Hellanicus & alij dicūt. Hinc oriundus fuit Democritus philosophus. Ephorus & urbem Abderum uocat. Complures Abderitæ & tabularum scriptoribus memorantur: Nicænerus carminis heroici scriptor, & Protagoras: quem Eudoxus narrat, INFERIOREM & SUPERIOREM RATIONEM fecisse: discipulosq; docuisse, EVNDEM & LAYDARB & VITUPERARE. Altera Abdera urbs est Hispaniæ iuxta Gades: ut Artemidorus tradit, libro 2. descriptionis terrarū.

ABELVS Adami filius, opilio, castus & iustus. Qui eum sacrificio de grege facto litasset: à Caino fratre per inuidiam occiditur. Fuit aut Cainus agricola, qui post iudicium detestore uira consiliās, perpetuò gemuit, & tremuit. Nam Abelus cum primos ouium foetus offerret Deo: se Dei quàm sui amantorem esse declarabat: eaq; de causa uoluntas eius probata fuit. Cainus autem, cum per impietatem primitias sibi uendicasset, & secūdas fruges obtulisset Deo: meritò est repudiatus. At enim Scriptura: Factum esse post dies aliquot, ut Cainus de terræ frugibus offerret. Itaq; Cainus eo nomine reprehenditur, quòd non primitias, sed secundas fruges post dies aliquot natas, obtulisset Deo.

ἀβελιακία, fatuus cuculus: de homine uano & fatuo.

ἀβελιακία. Menāder in Perinthia: qui nactus dominum socordem & leuem, Eum decipit famulus: nescio quid natus palmarium præstiterit, a quo eius tor-

pore, qui torpebat dudum. ἀβελιακία Aristophanes. Interim homines stupidissimi hiantes, tanquam Mammacuti, Melitidæ sedent. ἀβελιακία. Eò dementiæ mentes eorum sunt impulsæ, ut altera factio alterius interitum magis exoptaret, quàm uictoriam de hostibus.

ABSALOMVS, mota cōtra patrē Dauidē seditione, in bello precepit est.

ABIAS, Roboami filius, Salomonis nepos, bellum intulit Hieroboamo Salomonis seruo, unoq; die sustulit uiros potentes mille quingentos.

ABIMELECHVS, Gedecion filius, fratres suos ex ingenuis mulieribus procreatos, uiros LXX, in uno lapide interfecit: de quibus nullus est reliquus, præter loathamum, natum minimum. Qui cū fuga salutem quæsiuisset, Abimelechum cum populo prætereunte, in cacumen Garizimi, id est sacri montis, ascendit: sublataq; uoce, talem ad eos similitudinem dixit. Audite me Sicimitæ, & Deus uos audiet. Arbores magno studio profectæ sunt ad inauguandum sibi regem, & oleæ dixerunt: Regina nostra esto. Quibus illa: Num, inquit, pinguedine mea relicta, quam & Deus & homines in me celebrant, imperium in arbores capeſſam? Tum arbores sicui: Ades, & imperato nobis. Quibus illa respondit: An relicta dulcedine mea, & præſtante sortu, arboribus impentem? Ibi arbores uiti dixerunt: Ades, & imperato nobis. Tum uitis: Num uino meo relicto, quo mortales exhilarantur, regnum in arbores exerceam? Tandem omnes arbores rubo dixerūt: Age uerò tu noster rex esto. Ibi rubus dixit arboribus: si me regem ueſtrum uerè creatis: agite, succedite umbræ meæ. Sin minus: ignis est me egressus omnes Libani cedros deuoret. Nūc igitur uos, si pattem meum, eiusq; familiam sic tractastis, ut ius sanq; possulat, Abimelecho anallæ filio Sicimorū rege creato: & ille è uobis, & uos ex illo uoluptarem capiat. Sin minus egredietur incendium ab Abimelecho, & principes ueſtros, eorumq; domos deuoret. Adicitis item egredietur incendiū, atq; Abimelechum deuoret. His dictis, aufugit loathamus è conspectu fratris Abimelechi. Is uerò cum triennium Israelitis imperasset, Deus tandem spiritū improbum misit: hoc est, acre diſſidium inter Sicimitas & Abimelechum excita-

LXX filii hori Gedecion interfecti sunt.

to abans parabol.

Olea.

Ficus

Vitis.

Rubus

Acronimo dicitur per rabole, ex probatio regni anoni, cōmunita li.

*na panni
cile & p
mi & tre
mi.
Primus.*

*Cainus sui
quod Deo
obtulisset
ter.*

50

uit, ut eius familia improbata, piaculum iniustæ cædis LXX filiorum Gedeonis, in caput eius conuersum uellent. Itaq; profectus ad turrim quandã expugnandam, & ostium eius incendiã causã aggressus, caput ictus est, deiecto à muliere saxi molaris fragmento. Tũ armigerũ iussit, stricto se gladio perimere, ne à muliere cæsus diceretur. Puer igitur eũ tracicit. Sic Deus pœnas exegit seclerum Abimelechi in patrẽ, LXX fratrib. occisis, admissorũ: & omnẽ Sicimitarũ impietatem in corũ capita conuertit, se cundum orationẽ & parabolam loathamii.

Abimelechi inter. nu.

Dru ul. ter scela. nam.

Diogeni. rbor.

ABILA, Phœnicia urbs, patria Diogenis, celeberrimi rhetoris, unde gentile nomen, Abilenus.

Abij. Abij, gens Scythica, uel Thracia: sic dicti, siue quod iuxta flumen Abianum habitent: siue quod nullam certam sedem tenentes, curribus circumuehantur. Appellantur autem ab Homero iustissimi homines, quod cum Amazonibus Asiam armis inuadere noluerint. Aeschylus Gabios uocat in Prometheus soluendo. Deinde ueniet (inquit) ad populum iustissimum omnium, & maximè hospitalem, Gabios: ubi nec aratru est, neque fossor, fecat bidentæ aruum: sed sponte consistit terræ ferunt uictum copiosum mortalibus.

Abisur. Is uitam sibi acerbam putabat, nisi ea urbe potiretur.

ABILYX, seu Abila, mons Africae, oppositus Calpæ: quæ est in Europa, iuxta fretum Gaditanum.

AUITVS, nomen uiri, qui tugurium exercitatorum, hoc est monasticam cel lam fruxit.

Imperitia dandæ uo. ma.

Abilæ q̄ma. Fetebat ille ac dissimulabat errata, & lapsus rudis plebeculæ. Prudentior autem, & doctiorum peccata grauius & iniquo animo patiebatur. At illi conuenientibus oculis, nec audẽtes Philippum intueri, opinabantur.

Abilæu. Bilæ. Tela nondum coniecta, quæ uenenum recens illitum atq; integrum retinet.

Abisur. ma.

Abilæu. Bilæ. Aelianus uita excessit placidè ac tranquillè, leni morte, qualem & Homerus laudare uidetur, defunctus.

Abisur. ma.

Abilæu. Bilæ. Is nõ satis animaduersa regis sententia, summa temeritate rem gessit.

ABOLLA urbs Siciliæ.

ABONIMURUS, oppidulu ponti Euxini: unde nomẽ patriũ, Abonotichita.

ABORIGENES, gens Italica: sic di-

cta usq; ad bellum Troianũ. Deinde Latini appellati sunt. Oraculum:

Abite inquirentes Sicilorũ Saturniã terram Atq; Aboriginũ cotylam, ubi insula uehitar. Quibus permisti, decumas mittite Phæbo.

Et capita Saturnio, & patri mittite uirum.

* Lenius.

ABOTIS urbs Aegypti. *Abeg.* Nec omnino ancilla, neq; formosa ministra, Habra dicitur: siue puella, domina; ministra honorata: siue uernacula siue non. Menander in Ementito Hercule:

Mater obiit sororum duarum harum. Alir autem eas cõcubina quẽdã patris, quæ ministra matris earum fuit, Sicyonia. Et, * ministram mercatus uice amica: huic quidem tenendam non dedir, sed seorfim alir, ut ingenua dignũ est. * In perfido. Putabam aurum ubi accepisset senex, ancillam statim ab emptione, fore habram. Iamblichus. Sed quia id, quod ad custodem domus atinebat, etiam alia quadam Habra præsentẽ, tenuẽ quiddam & rarum erat: puellæ suadet ut clam parentibus aufugiat.

ABRAHAMVS, Patriarchatum princeps quo populus Hebræorum gloriabatur olim, priusquã temerè à Deo desciuisse: atq; ab illo alienatus, eius unigeniti filij sanguine se cõmaculasset. Hic è Chaldæorum terra fuit oriundus: qui omnem ætatem in obseruatione stellarum, earumq; rerum quæ in sublimi sũt, consumuat. Exercitatus igitur more patrio in cœlestium siderum motu, sagaciter animaduertit, magnificentiam terrũ conditarum, in oculos incurrentium, nõ in ijs consistere: sed aliquem habere opificem, qui moueat & dirigat aptum illum & concinnum siderum incessum, mundi; totius constructionem. atq; ex magnitudine & elegantia rerum conditarum, autorẽ earum quantũ lieuit contemplatus, non in his restitit, neq; desiderium suum in eo consumpsit: sed ultra sidera euectus, & omnem intellectũ obuiam, cœlosq; superantem compagem peruagatus, ab inquirendo nõ desistit, donec is cuius desiderio flagrabat, ei se patefecisset, typis quibusdã & imaginibus, & ijs rationibus quibus se is qui cerni non potest, conspiciendũ præbet: eumq; translatum è patria, in Cananã collocasset, anno ætatis orbum libero adhuc, parentem admirandi & beati uiri Isaac effecit, ut haberet

Indorum de fictis.

Chaldei astrolog.

Abrahamus cœlestis opio fieri deprebẽt du opificem.

Potestatis di uina.

*Iherosolimo
Christi.*

unigenitum & primogenitum filiū, qui
iam tum imaginem arcanam unigeniti
& primogeniti filij representaret: atque
hoc ei munus eximium dedit, ut feruus,
amicus, & pater, quantum ad carnem ac
tinet, unigeniti filij appellaretur, qui mū-
dum uniuersum fabricasset. Hic sacras li-
teras reperit, & eam linguam excogita-
uit, cuius Hebraei periti fuerunt, ut eius
discipuli & posteri. Vnde etiam Græcorum
literę originem duxerunt: quamuis

*Abrahamus
Hebraicę
literarum mo-
uentur.*

*Alphæ
Aleph.*

Insuperand.

Hebros.

*Philo de The-
ta & Abra-
hamus.*

Imagines.

*Imagines
Dei.*

*Migratio
Carræ.*

Chananæa.

Græci, opinionis errore, aliter hac de re
scripserunt. Testimonio est appellatio Al-
pha, primæ & principis literę, nomen ab
Aleph Hebraico fortiter, nomine beato,
primo & immortali. Huic & coniectati-
onis somniorū libros Græci surreptos,
sibi uendicauerunt. Testis est Iosephus, uir
planè admirandus, huius pronepos: qui
somnia Pharaonis sic exposuit, quem ad
modum euentura erāt. Hoc ita se habe-
re Philo, Hebraicus philosophus, in uita
uiri ciuilis, testimonio suo confirmabit,
(Philo inquam ille, de quo dictum est,
Philo Platonissar, & Plato Philonissar)

uidelicet, cultum imaginum cœpisse à
Serucho, ac uiguisse usque ad Tharx tē-
pora, patris Abraami. qui Abraamus na-
tus annos 4, Dei cognitione illustratus,
patrem his uerbis commonuerit: Quid
seducis homines, ob perniciosum lu-
crum: hoc est, ob imagines? Non est al-
ius Deus, nisi cœlestis ille, totius mundi
opifex. Itaque cū uideret homines
creaturę cultum deferentes, magno la-
bore obertans, uerum Deum animo re-
ligioso exquirebat. Cum aurem cœli
aliās sudum, aliās nubilum cerneret: co-
gitabat cum animo suo, id non esse De-
um: eodemq; modo non eiq; Solem, neque
Lunam, quòd illum occultari & obscu-
rari, hanc deficere & desinere cerneret,
censuit esse Deos: atque adeò astrorum
motum (nam à patre Astronomiam edo-
cebarur) animi dubius, non sine mole-
stia tractabat. Tandem illi Deus appa-
ruit, & de terra sua exire iussit, & suos co-
gnatos relinquere. Itaque sumptis pa-
tris simulacris, ijsq; partim contractis,
partim exultis, cum eo terra Chaldæo-
rum excessit. qui, cū Carram peruenis-
sent, diem suum obiit. Inde oraculo mo-
nitus, egressus cum uxore Sara, & conso-
brino Loto, & omni instrumēto in Cha-
nanæam terram, sibi debitam, peruenit:
quam Chananzi per uim occupatam
incolebant. Post, fame orta, Chananæa

terra relicta, in Aegyptum concessit: ubi
Saram uxorem eius rex Abimelechus
rapuit. Cui Deus, terrore iniecto,
membrisq; laxatis: Redde, inquit, ho-
mini coniugem suam, nam uates est, uo-
taque pro te faciet, ut uiuas. Quam nisi
reddideris, scito & te & tua omnia mori-
tura esse. Sic coniugem inuoluta recep-
ta, uotisq; factis, effecit ut Abimelech
& familiæ eius illa laxatio membro-
rum curaretur. Ex eo tempore honorē
ei rex habebat, ac uerbis eius ausculta-
bat. Abrahamus itaque Aegyptijs reli-
gionis & multiplicis doctrinę magister
extitit. Idem Abrahamus à bello reuer-
tens, gratulatione honorifica Melchise-
dech regis Salem, qui sacerdos era-
t Altissimi, exceptus est oblatibus pani-
bus & uino. Abrahamus uerò illi deci-
mas omnium rerum dedit. Idem porò
Melchisedechus erat sine matre, sine pa-
tre, sine origine generis, instar filij Dei.
Deploranti autem Abrahamo orbitatem
suam, Deus in somnis stellis ostendit:
ac prædixit, eādem multitudo fore
progeniem eius. Is uerò Deo credit,
eoque nomine iustus est habitus. At Sara,
quippe sterills, indulsit Abrahamo, ut
ex ancilla susciperet liberos: unde ei
natus est Ismael. Deus autem Abrahams
nomen ei indidit, annos nato nonaginta
nouem: cum prius Abrahamus diceretur.
Eodemque modo Saram appellauit Sarram, litera r geminata.
Tum Abrahamus Ismaelem, & omnes
suos circumcidit. Dominus item Abrahams
hospitio usus, promisit fore ut Sara
filium ei pareret. quo illa audito, risit:
unde puer Isaac nomen est consecutus,
quod apud Hebręos suanem risum signi-
ficat.

ABRETTANE, Myſus regio, à Bret-
tia nympha dicta.

ABRINATAE seu Abinatæ gens
ponnica.

ABROGASTES Fræcus, robore cor-
poris & asperitate animi flammæ simi-
lis, proximus à Baudone. In hoc fuit co-
stans & exquisita modestia, & odii ir-
conciliabile auaricię. Vnde diuitijs gre-
gatio militi nihil præstabat. Quapropter
Cæsari Theodosio utilis uidebatur: ut
qui ad Valentiniāni mores uiriles & ius-
tos, suam quoq; gratuitatem adiunge-
re, & regiam instar recte & immortæ co-
lumnę sustentare posset, ne quid in au-
la damni aut peccati admitteretur.

*Aegyptus.
Abimelechus.
ebus.
Sara.*

*Melchise-
dechus graui-
latis.*

*Præmissio
sabbati ut
mercede.*

Ismael.

*Circumci-
dit.*

Isaac.

*Abroga-
sti Germania
aut Fræ-
cus.
Cæsar.
Theodosius.*

*Valentini-
anus.*

ABROCOMAS, satrapa Artaxerxis Persarum regis.

ABRI, gens iuxta Adriam.

ἀβροδοματῶν.) Romani, quippe uiri bellifosi, laborumque tolerantes, à deliciis abhorrebant.

ABROTONUM, genus herbæ fruticosæ. Est autem amansissimum, calefaciēs & siccans in tertio gradu, ut præditū dissipandi & incidendi. cum oleo tritum, si toti corpori inungatur, algores periodicos sanat: atque usū magis, quā non usū, alopecis medetur, oleo tenui adhibito.

ABRON, Phryx ant Rhodius grammaticus, Tryphonis discipulus, Romæ docuit. Hermippo autore: seruii genere ortus.

ἀβρωνος βίος.) Abronis uita: De sumptuosis. Abron enim Arguius quidam diues fuit. Quamquam à delicijs etiam Abronia uita dici potest.

ἀβροειτης.) Delicatosus ipsis, & Sybaritici moris pleni erant.

ABYLLI, gens iuxta Troglodytiā, prope Nilum.

ἀβυδλωνος επιφρημα.) Abydenum aut Arium: de ijs dicitur, ob quorum inrepestium accessum molestiis afficimur. Nam Abydeni, cum hospitem aut ciuē conuiniū exceperint, post unguētum & coronas, pueros osculandos circumferunt: quorum clamores & nuticū strepitus conuiuas turbant.

ABYDOS, urbs Hellespōti, Aegypti, Iapygiæ. Prouerbum, Ne temerè Abydum calcas: id est, ne ausis eam ingredi. De hominibus uanis & calumniaroribus usurpatur. Nam qui Milesiam Abydum incolebant, ob calumnias & molliciem malè audiebant.

ἀβυδος ἢ ἀβυδλωνος φλυαρία.) Abydena loquacitas. De magnis nugis.

ABYDON, Straboni Macedoniæ locus est. Vnde: *Hinc procul ex Abydone, ubi profuit Actium arua.*

ABYRATAE, est intritum barbaricū, quod ex porro & nasturcio, & mali punici granis, & id genus alijs cōficitur, acce scilicet. Theopompus Ihesco:

Ad Medos uenies porri ubi & nasturtij

E copijs Abyrtae parabis.

ABYSSVS, ædes fuit Proserpinæ, in quā multum auri ab omni xuo intradi asseruabatur. Nomen ex cō factum est, quod id aurum uulgo non cerneretur, humi absconditum. Abyssum, Sacræ literæ naturam aqueam dicunt.

ἀβυσσος ἢ κελικονος ἔχρη.) Cilicōnis bona habet. De diuie usurpatur: à Cilicone, homine opulento.

AGATHARCHVS Samius, Eudemij filius, pistor inligens.

ἀγαθη ἢ καὶ μάλα μετ' ἀρετην.) Bona etiam est polenta post panē. De ijs qui secundaria uel largiōtur, uel amplectuntur.

ἀγαθη τὴν τύχην κωίς.) Bonæ fortunæ templum: quid significet, haud obscurū est.

AGATHIA, urbs Phocidis, unde Agathensis.

AGATHE oppidū Ligurū Gallorū, quod & *ἀγαθη τωνχη*, id est, Bona Fortuna dicitur: unde Agathinus.

Agathe insula Lyciæ.

AGATHIAS, scholasticus Smyrnenus, scripsit historiam post Procopiū Cæsariensem, rerū tempore Bellisarij tam in Italia quā Africa gestarū: hoc est, & ea quæ Narses in Italia gessit, & Lazica atque Byzantina. Idem alios quoque libellos partim ligata, partim soluta oratione cōposuit: ut Oaphniaca, siue Laureæ & circulum nouorū Epigramatum, quæ ipse de sui temporis poetis collegit. Floruit eodem cum Paulo silentiano, & cōsule Macedonio tempore, & Iriboniano, sub Imperio Iustiniani.

ἀγαθη εργία.) Damascius: Ut uno uerbo rem omnem cōplectar, id quod Pythagoras dixit, DeI quandam similitudinē homini inesse ille re ipsa palam declarauit, & benefaciendi alacritate, & expropta in omnes benignitate, tum ea quæ animos à terra omni prauitate reserua reuocat, tum ea quæ corpora etiam eni iniqua & nefaria calamitate eripit: id enim que res externas etiā pro uirilis curabat.

ἀγαθη εργία.) Agathoergi, id est, benefici, seu strenui dicebātur, qui fortitudinis habita ratione (ab) ex Ephoris deligebātur. Hefychius. Agathoergi, quō ex equitibus egrediuntur, quorū annis quini: ut Herodotus narrat. Sic apud Spartanos.

ἀγαθη ἢ λεία.) Non latis est ad rem gerendam recta uoluntas, sed uiribus etiā, & attentione est opus.

ἀγαθη ὀψιμίσιος.) Boni genij nomina insula est in India. Moris antiqui fuit, à cœna forbère merum: quod **BONI GENII** poculum uocabant. Alij dicunt, primum poculum sic dici: sed discessuros, **IOVIS SERuatoris** nomine bibisse. Diem item cuiusque mensis secundum sic appellabant. Fuit & Thebis sacellum **BONI GENII**.

* κελικονος

Proceptor, Bellisarius, Narses.

Silentiano, Triboniano.

Beneficentia Deo similes facti.

Virri, Attenuo.

ἀγαθὸν ἢ καλόν
καὶ ἀγαθόν

ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ.) Arist. lib. 1. de Animo, meminit libri de Philosophia quo sententias Flar. nō mādatas literis, expofuerit.

ἀγαθὸν ἀγαθὸν.) Bonorū glomi, bonorū mare, bonorū myrmecia, bonorū cumulus: apud Comicos, & alios scriptores, pro multis bonis & magna felicitate usurpantur.

AGATHON Tragicus, ob mollicie infamis fuit. Vide Aristophanes:

Agathon ubi est? me iam relicto hinc exijt. Ubi gentium est? Beatorum in conuiuio.

Hic Agathon bonis morib. fuit præditus amicis charus, in uicū splendidus. A iunt etiā Platonis conuiuio, eo conuiuatore esse scriptum, multis ad eas epulas philosophis cōuocatis. Fuit & alius Agathō, comæc diarij scriptor, Socrate magistro usus, q. ob mollicie malè audiebat.

ἀγαθόν & μίλητος.) Agathonius tibiæ cantus: id est, mollis & dissolutus: aut neque latus, neque acerbus, sed temperatus atq; suauissimus.

AGATHONIVS (fortassis Arganthonius, de quo Herodotus & Cicero) rex Tartessii.

ἀγαθὸν δ' ἀριδείκνυς ἀδρῆς.) Boni sunt uiri lachrymabundi. De ijs qui multū propensī sunt ad misericordiā. Fortasse: Viri præstantes sunt multis digni lachrymis: quod eorum intentum clades publicæ sequi solent.

Et ferio res.

AGATHOCLES, tyrannus fuit, & (ut ait Timæus) prima ætate publicus caracitatus, paratus ad obsequium intemperantissimorum hominum: Gradulus tristitū omnium uolentium

Ἐξαιρετικὸν
ἴστω.

Ἄστες præbere solitum. Eum mortuum uxor sic lamentata esse & luxisse fertur: Cur non ego te: cur non iuste me quog?

Excellētes aut ingenij atq; animi dotes Agathocle hūc habuisse necessariō, ex eo cōstat: quod, anno ætatis circiter decimo octauo Syracusas, prope quas natus fuerat, cōfugiens à rota figlina, à fumo, à limo, nō multo post, talibus fundamentis innitens, omnem Siciliā suæ ditionis fecit. Carthaginenses in summa discrimina adduxit: denique in imperio senex uitam exegit, appellatione regia.

Stoicæ argu-
tione.

ἀγαθόν.) Bonū id uulgo dicitur, cuius aliqua est utilitas: proprie uerō aut idem quod utilitas, aut nō diuersim ab ea. Vnde & ipsa uirtus bona est: & id bonū, qd est eius particeps. Quare bonū trifariā dicitur: ueluti bonū, unde aliquid existit ueluti actio, & uirtus: à quo, ut uir bonus

uirtutis particeps. Aut sic: Bonū est id, quod naturā perfectū est, ratione præditi, aut tanquā ratione præditi, cuiusmodi uirtus est: ut id quod est particeps uirtutis, cuiusmodi sunt actiones secundū uirtutē: & c. bonos uiros esse (ἀγαθὸν ἄνθρωπον) Accessiones: ut læticia, ut tranquillitas animi, & similia. Item bona quædam animi sunt, quædam externa, quædā nec animi nec externa. Animi, ut uirtutes, & eius actiones: externa, ut honestā habere patriā, uerū amicum, & horum felicitatē neq; externa, neq; animi: ut, si quis in sese sit uir bonus & felix. Præterea, alia bonorum sunt finalia, alia efficiētia: alia & finalia & efficiētia. Ac amicus, & quæ ex eo capiuntur utilitates, efficiētia bona sunt. Fiducia uerō, clarior animi, libertas, delectatio, tranquillitas, hilaritas, omnis actio uirtuti cōsentanea, finalia sunt: efficiētia & finalia, quatenus felicitatē efficiūt, efficiētia bona sunt: quatenus uerō eā explēt, ut partes eius sint, finalia: uelut, amicus, libertas, & delectatio. Iā bona animi partim sunt habitus, partim affectiones, partim neq; affectiones neq; habitus. Affectiones sunt uirtutes, habitus uerō studia (ἢ ἀρετῶν δέμας). Neq; habitus, neq; affectiones, ueluti actiōes. In genere aut parua bona sunt felices liberi, cōmoda senectūs: absolutū bonū, sciētia. Iā alia semper adfunt, ut uirtutes: alia nō semper, ut læticia, ambulatio. Omnia porrō bona expediūt, cōferunt, sunt opportuna, utilia, cōmoda, honesta, cōducibilia, iusta, expectanda. Bonū est, qd ab omnib. appetitur. Itē bonū est, unde pendēt omnia, cū ip sum à nullo alio pendeat, id est, Deus. Bonū multa significat: ac decē genera, hoc est, decē categoriæ de bono prædicatur. 1. Facere: quia quædā sunt efficiētia boni, quæ bona dicuntur: ut quod suauitate aut uoluptate efficit, aut denique utile est. nā quod in ednlis bonū est, bonū ideo est, quod efficit bonum. 2. Qualitas sub prædica mēto Qualitatis. Aliquādo uerō Quale de animo dicitur. Nam cum bonū de animo dicimus, qualitatē eius exprimimus: ut esse modestū, fortē, iustū. Qualia enim sunt ea, quibus inest qualitas. Ita res etia habet in homine. nā cū bonū de eo dicimus, qualem eū, id est, hoc alio uero modo affectū esse significamus: ut modestū, fortē, iustū, prudentē. 3. Inrerdū bonū, Quando, id est tēpus significat. nā qd suo tēpore fit, bonū dicitur.

Diogenes bonorum.

uolunt. uolunt.

uolunt. uolunt.

Bonorum astrictio. Boni expectatio.

Bonū per omnes res uoluntatis. Bonū per omnes res uoluntatis.

Qualitas.

Quædam;

Quantum.

4. Bonum erit Quantū significat. nā me diocre, quod neq; redūdat, neq; deficit, quantū est, quatenus tātu dicitur: id est, modus inter nimū & parū. 5. Dicitur porō bonū aliqd, ut essentia: ut Deus, Mēs. 6. Dicitur &, ut Ad aliqd. sic bonū est, qd' alicui aprū est. 7. Et in Patiēdo: ut curari, doceri, bonū quiddā est. 8. Et in Vbi: ut, in Græcia & salubrib. locis uerīari, in locis pacatis & trāquillis esse. 9. Erit etiā in

Essentia.
Ad aliqd.
sue rei.

Pat.
Vbi.

Situ.

Situ: ut cū si sederit, cui sedere expedit & cubuerit, cui eubare expedit, ut febricitanti. 7. Et in habere, seu habitus: ut, armatum esse ad bellū, ornatum ad nuptias, est bonū. Bonus dicitur etiā prudēs: sed non eadē est boni & prudētis ratio. nam boni uocabulum latius patet. Bonus enim dicitur modestus, fortis. Dicitur boni & ceteri: & qui sciunt aliquid. Bellicosos quidē bonos dicimus, tā iaculatores, quā eos qui in manibus rem gerunt.

Esse.
Prudens.

AGATHYRSA, Polybio Siciliae oppidum est. Vnde Agathyrsanus.

AGATHYRSI, Gens est in Aemi recessibus, siue ab Agathyrsō Herculis filio, siue (ut Pisander auctor est) à thyrifis Bacchi, sic appellata.

ἀργυρα.) Dat argentū, ut elaborat sita tuam summā aris: addita magnitudine, & exposita natura lapidis. Simulacrū Mieruæ est Athenis: Et est simulacrū, deestatio uastationis, Antiochiæ.

ἀργυραταστουοί.) Statuarij, seu opifices solentes numerantur, Lyippus, * Apelles, Polycretus, Phidias.

ἀργυραταστουοί.) Philo, simulacra siue formas rerū intellectu arum in semetipso ferens.

ἀργυραι.) Amicū magnificatio ppter mores, & ob animi pbitatē. Aelianus. Mene lai pugnā aduersus Priami filiū, Paridē, neq; laudo neq; miror. Egdē cūm istos uiros miror: tum Acarnanē maximē, & præ illis Nā cū sciret q̄ eis euetura esēt: corū uiris illis socius esse uoluit. Mirati fidentia hominis, cum equo imponunt. ἀργυραι.) Agamus, urbs iuxta Heracleā Ponticam: unde Agamius.

AGAMEDE.) Lesbii locus.

AGAMIA.) Promontoriū, & portus iuxta Troiam, sic dictus, quod ibi Hesione cætero exposita fuisset.

ἀγαμει.) Athide scriptura tibi mānet cetera perennis: ditq; coronatum tempus in omne caput.

ἀγαμειφρον.) Suauissimæ tranquillitatis fortunata facies.

AGAPETVS Synodorū episcopus, quem Eusebius Panphilus multū celebrat, mentionē faciēs ingentiū eius miraculorū: ut sunt translationes moniū & fluminū, & mortuorum resuscitationes. quem, dū miles esset, Maximinus ut Christianū occidere uoluerit, q̄ multos eius facta supra modum mirari uideret.

Miraculo.

Maximinus.

ἀγαπητήν.) Tāta erat ducū uæ cordia, ut eis cordi esset pugnā cōmittere: quamuis non oēs socij expeditionis adessent.

ἀγαπητήν ἢ ἀγαπητόν.) D. Paulus, CHARRITAS, ingit, nō pperā neq; temerē agit.

AGAPIVS Athenis philosophus, post Procli obitū, sub Marino, in admiratōe fuit, ob discēdi cupiditatē: cum subinde q̄stiones pponeret, explicatū difficiles.

Oscendit stetit.

Agapius Alexandrii genere, à puero in liberalibus artibus educatus, & discipulū medicæ enarrator fuit. Byzantium profectus, ludum insignē aperuit: uir & magnitudine ingenij, & fortunæ prosperitate clarus. Nā & ob artē suam fuit illustis, & magnā pecuniā collegit.

Medicum fero totum.

ἀγαπή.) Acquiesco in bonis meis, & diliges Deum toto animo.

ἀγαπή.) Quasi aliud agens atq; obiter edebat: ut q̄ à Natura ipsa cape cibū cogereretur, & muncte quodā in ea re necessitatis, & graui opere perfungeretur.

ἀγαπημαί.) Menander in unā prandatiōe. Qualis inter eos fuit malē conciliatus mutuus amor.

ἀγαπημαί.) necessitas inuitis imposita, & ut extortum ministerium.

ἀγγαρος.) Angaros uocabatur Persę regū nūcios. Mittit Angarū ex fidelissimis ad Babyloniu, propter optimū Personā. Angari, tabellarij, alijs alij succedentes: ijdem & Astandæ dicuntur à Persis. Menander in Sieyonio: Nauigans appulit: hostis iudicatur. Si quid mollē habet: onera baiulare cogitur.

ANGARI & Astandæ, fuerunt Persarum tegij nunciij, quorum subinde alijs alij In itinere succedebant.

Pogibant.

ἀγγαρίων.) Angaricū radix est, trūco adnascēs, laxæ naturæ, aëria & terrea substantia cōstans, discutiēdi uir prædita, & incidēdi crassa, maximē autem obstructiōnes uiscerum purgandi.

AGASICLES, nomen uiri: qui peregrinus cum esset, & Alimulfis patrocina retur, in ciuitatem fuit ascriptus.

ANGELIUS, sub Valente Constanti-nopolitanus episcopus, uitam egit Apostolicā, nūquā calcēs usus, unāq; tunica

ἀντιδι-
τυχεῖν μὴ
ροχίτην.

contentus: dicitur Euangelici obseruator.

ANGELI, folius apprehensione mentis circumscriptibuntur. Nam cum ante Solem exiterint, neque loco, neque corpore, neque tempore continentur. Angelos malos Scriptura supplicij ministros uocat: quemadmodum dicitur malum, diem nationis: & iram, & furorem, & afflictionem Dei. Neque enim de natura eius, aut uoluntate loquitur.

ἀγγελοῖς.) Et homines & urbem miratus, triduum ibi commoratur.

ἀγβάτανα.) Acbatana, oppidulum Syriæ, quod nunc Batana dicitur. Vnde Batanecoræ. Demetrius ait, duplicia esse Acbatana, altera Mediæ, altera Syriæ. Sed Charax Persicam urbem Ecbatana scribit: quam & Epiphaniæ aiunt appellatam.

ἀγρ.) Age Diogenes, quod te fatum abstulisti? Canes me mordicus arripuerunt. Græcum distichon totum breuibus syllabis constat.

ἀγροῦ φίετρον.) A gere & ferre, est latro cinari & rapere. At ille cum in aduersam ripam traicisset, e uestigio & pagos Sclauorum norum indēdebat: & agros populabat, omniaque diripiēbat. Nec enim quicquam Barbarorum illius loci, cominus cum eo cōgredī tum audebat, qui se in condensas sylluas abdiderant.

ἀγρία.) Ille, cum latere uellet, & caput & barbā radit, & Aegyptia ueste induit, qualē Iſidis cultores ferūt, & sistru quatiens, & alias atque alias urbes puagās, & Diuæ stipem colligebat, & necessariū uictum, famis remediū, grato animo accipiebat.

Formido. ἀγρία.) Romani (i. Byzantini, ut opinor) ex metu turpe sœdus cum Hunnis fecerūt.

Scytha. ἀγαρυσία.) Scythæ sunt cōtempores, & supra modū superbi. A gathias. Equo cōfesso agilimo, & animoso: quod non infolēter exultaret. Idē. Vt gloriæ & fortitudinis laudē apud posteros consequerēt.

Gustator. ἀγροῦ.) Aqua, pro se qualitatē expers, sapore aliquē accipe potest. Principia eorum quæ gustatu sentiuntur, esse dicunt, id quod potari, & non potari potest. In hæc enim primum gustabile (si ita dicere liceat) diuidit, atque in liquidum & solidum consistit: & sapor ex admisione aridorum accedit, & ut id quod bibitur, gustatum gratū sit, ob admisionē boni saporis, efficit. sic & id quod bibi nequit, eundē offendit propter admisionē mali saporis. Est autem uirtus, tam importabile quam potabile, gustabile. Gustabile autem est, & importabile, non ut perniciēs, sed ut corruptēs gustatū, propter maliciā saporis.

Potabile uero, ut cōseruus, & perniciēs cuius partis, cui gustandi uis à natura est insita. Hac itaque ratione gustabiliū principatū tenet, potabile, & importabile. Quoniam uero potabile liquidū est, liquidū uero tactu percipit: quatenus quod liquidū est, sub tactu: quatenus autem tali sapore præditū, sub gustatu cadit. Hoc igitur commune est tactu & gustatu: tactu quod est, ut primum cuius sensile: gustatu autem, ut materia, & uehiculū gustabiliū.

ἀγγελοῖς.) Et tu mihi, unā cum terum istarum autore, magno tuo malo uidearis piacula pulsurus esse.

ἀγγελοῖς.) Eupolis in Municipijs. Impo namus nunc istis & nos geminas Iſeionas, & uenerabūdi accedamus. Saluete. Accipimus. Aristophanes in pace: Et te sacris uictimis, & magnis supplicationibus, o Diua, nos uenerabimur semper. Hec mippus in Pistricis. Age nunc uenerabor Deos, & fustitum faciam, in eolum filio.

ἀγγελοῖς.) Mutianus Romanus honorari se ab omnibus supra oēs uolebat: nec id modum ægrē ferebat, si quis quā ipsi fecisset iniuriam: sed illud etiam, nisi maximū honorem habuisset.

ἀγγελοῖς.) A gema, agmē regē antecedēs elephatorū, & equorū & pedirū. Alij sic appellari autem optimū aciei Macedonicę partē, & armis & robore corporū firmā.

ἀγγελοῖς.) A gessus, urbs Thraciæ, unde Agellus.

ἀγγελοῖς.) Sanctificatio dicitur diuinum templum. Dauid. Facta est Iudæa sanctuarium eius.

AGESTILAVS, illustris & generosus Lacedæmoniorum rex, qui à multis auctoribus celebratur.

AGETAS, Aetolorum dux.

ἀγγελοῖς.) Hagium locus Scythiæ, in quo Aesculapius colebatur.

ἀγγελοῖς.) Sanctus, sanctus, sanctus Dominus. Qui dicitur Deū infinitis sanctū esse, & hæc uerba perperam interpretari uident, eos apte dictū hoc cōuincit: Ex qui sui faciē tuā Dñe, faciē tuā Dñe quaerit, Ne auertas faciē tuā à me: quod sanctū Trinitatē prædicat, ut & illud: Immola Deo sacrificiū laudatiōis, & psolue Deo uota tua, & reliqua. Per hæc enim & alia multa uerba Testamētū, & plamatur, se non unius personę dominatū significare, sed triū. Qui uero dicitur, Sanctus, immortalis, crucifixus, ora cōprimat ob hoc dictū: Exarsit animus meus cupiditate Dei, facti illi, illi uiuētis.

AGIS, Pausaniæ filius, aliquādo in agrū Mantinensium impressione facta, eos in op-

Angelus in corpore.

Angelus mali. Diabolus.

Tactus gustatus est uoluntatis.

Agrestis.

Tripletio nominis s. trinitatis in dictum.

Heu in lo-
maretu.

in oppido cōclusit: & murū, amne præ-
terfluente in eū cōuerſo, deiecit. Cōſta-
bat enim in crudo latere: quidē contra
arietes tutior eſt cōſtit, & faxis. nā ea q-
dem cōſtingitur, & eſt iuncturis exiliunt.
Crudē aurilare nō p̄inde laborat: uerūm
ab aqua, nō min⁹ q̄ à Sole cera, diſſoluī.
ἀγκυρα.) Ancara, urbs Italię. Vnde An-
carates.

κρί θιπθῆν.) Diſponebat machinas, quā
opportuniſſimū uidebatur, & anfractus
(ἀγκυρας) & uallum utrinq; iaciebat.

ἀγκυρας θῆν.) Omnia q̄ in ſōnis amplecti
mur, modēſtiā & ornatū uitę ſignificat.
ἀγκυρας.) Fieri fortāſſe non potuit, ut
aduerſo flumine nauigarent, ob magni-
tudinē incidentiū flexuum: qui deui-
tandi erant, nauibus aliō conuerſis.

Incommo-
da nauige-
ria.

Gelimeris
uicinis.

ἀγκυρας.) Ancō (id eſt cubiti flexus) do-
miciliū fuit in aula regia Gelimeris ob-
ſcuriſſimū (quod genus Anconas uocat
Carthaginiēſes) in quod cōiiciebatur om-
nes quibus tyrannus inſenſus erat. Eo
in loco, tēpore Belliſatij, multi oriētales
mercatores in cluſi erant: qui cū eo tem-
poris articulo interficiēdi eſſent, à cuſto
de carcere fuerunt dimiſſi.

τῷ ἀγκυρῶν ζοτιμασίμου.) Cubito ſe emi-
gēs: puerbiū. Biō philoſophus: Meus,
inquit, pater liberū fui, cubito ſe emigēs.
Quo dicto, ſalſamentariū fuiſſe in dica-
bat. Eſt & aliud Prouerbiū, γλυκὺς ἀγ-
κῶν: Dulcis cubitus.

ἀγκυραματι.) Ancylometę dicuntur,
qui perplexis & obliquis cōſilijs utūtur.
ἀγκυραματις.) Adūcas manus dicebat
habere Cleon, ad furandū & rapiendū.

Anachari-
ſis.

ἀγκυρας.) Anachariſis Scythia philoſo-
phus, qui ſub Cręſo floruit, reperiffe fer-
tur ancoram, & rotam ſigulinam.

ἀγκυρας.) Ancyron Aegypti urbs: un-
de Ancyropolita.

ἀγκυρας.) Ancyrum. Urbis Italię. Vn-
de Ancyrius & Ancyrieniſis.

ἀγκυρας.) Ancona urbs Piceni. Vnde An-
conius & Anconitanus.

ἀγκυρας.) Vos, ut a greſſes mures, alio
capita marra effoditis. Ariſtophanes
* pro πικρακι habet Suidas πικρακις,
Id eſt, clauis aſſixa, ut opinor.

ἀγκυρας.) Nunc humi elinguis, & mu-
ta proſtrata iaceo. iritatrice & mulatione
recuſata. De anicula hæc dicuntur.

ἀγκυρας.) Rem tantillam ignorarunt,
quam nemo uel mediocriter Dialecticę
peritus, ac non proxius rudis, ignoraffe.

ἀγκυρας.) Agnus ſeu uitez. Chionides in

heroibus. Ego medius fidius nihil mihi
diſſerre uideor à uicicie in cauerna enata
Plato. Eſt & platanus hæc ualde ampla
& atra: itemq; uicicie altitudo & denſi-
tates peramāna.

AGELAEA.) Minerua dicitur &
militaris. Videtur iſte eſſe è uulganū ho-
minum numero.

AGESTA, eſt machina bellica, è lapi-
dibus, lignis, & terra excitata. Forralis
ab aggerendo.

ἀγκυρας.) Soror eius Iuba Mauritanus
uxorem ducit.

ἀγκυρας.) nguſtabile, biſariam dicitur,
uel quod nunc inſipidum eſt, ſed ſaporē
accipere pot̄, ura qua qualitatis expers:
uel, quod alijs ſenſibus ſubiacet, ut ſtre-
pitus: aut quod exiguum habet guſtatū:
ut aquoſæ forbitiones: aut quod habet
malum guſtatū, ut uenena. Ac quæ ho-
rum percipiat guſtatas, quæ non, perſpi-
cium eſt. In alijs ſenſibus, hæc qua-
tuor ſignificationes cognofcuntur.

ἀγκυρας.) Mores eius ſancti erāt, & ipſe
nulla re ijs ſimilis, qui ſtipē colligūt. He-
rodorus, Is magna cū manu profectus,
ſeptingēta Athenieſiū domicilia uaiſt.

ἀγκυρας.) Ariſtophanes. Hæc ſacra in ſac-
cum quendam conieciebat. Domum ui-
dimariam ſanctificans ingredere.

ἀγκυρας.) Alij occidentaliū mon-
tiū, ali) orientalia cacumina petite, que-
ſitum uiri exitum malum.

ἀγκυρας.) Sophocles. Phæbo mihiq;
nolite aduerſari.

ANCYRA urbs ſine Galatię, ſiue Phry-
gię. Qui nunc Ancyran, quondam Gal-
logræci dicebantur.

AGLAVRVS, filia Ceccropis. Eſt &
Mineruz cognomen.

ἀγκυρας.) Amphorarum fragmenta in
loca paluſtria coniecerant.

ἀγκυρας.) Impolitif-
ſimus rubus aridus. De moribus duris,
& pertinacibus.

ἀγκυρας.) Aranea ignorat liberat ut educet:
Quis emittit, interet à chariſſimū.

De ijs qui cōtra ſemetipſos aliquid mo-
liuntur.

ἀγκυρας.) Gubernaculo pu-
rior. De ijs qui caſtē uiuūt, eō quod ſem-
per in mari eſt gubernaculum.

ἀγκυρας.) Ignorū mihi hominē addu-
xit, qui & ei ipſi ignotus erat. Illi, modō
ab agricultura dimiſſi. Vel, agricultura
modō relicta diſcrimē belli a dierū, ſibi
prius ignotum. Aelianus de prouidēria:

Aiebat meretricium esse quæsitum, uiro ignoto sui facere copiam.

ἀγόμενος ὁ δὲ Φεστιῦτος πύου, μασιγῆται.)

Canis per Curiales ductus, flagellatur. Nemine uim propulsante, secum admodum omnia uastabant & diripiebant.

ἀγόμενος.) Sophocles: Mihi caute,

Phœboq; aduersariis.

AGNVSIVS.) Agnus municipiū est tribus Acamantæ, aut Demetrianæ, aut Attalicæ. unde Agnusi, qui est ex eo.

HAGNTAS.) Hunc unā cum socijs legationis, captum esse perhibent, atq; interfectum à Lacedæmonijs.

AGNONIA.) Vrbs Thraciæ, ppe Amphipolim, ab Agnone duce Atheniensium condita. Vnde Agnonires, pro Agnoniates.

ἀγνώμους.) Theologus: O' uel Iudæis stolidior. cecanum. 10

AGNOTES.) Galliæ populus, iuxta Olynthum. Si quis ignoratiōē, scientiæ priuationem esse dicit, errat. Est enim ignorantia, habitus prauus & errans.

ἀγνώμους.) Libariones steriles & irritas, Theologus appellat inferias, & libariones quæ fiunt defunctis.

ἀγνοία.) Pubes interibat, neq; mulieres neq; greges quadrupedum pariebāt. At accelera. Non est cunctandum. Emau enim, quæ iusseris, uniuersa, mulier.

ἀγνοία γῆς.) Diaman itat, ut eum ulcisceretur, sterilitatem agris immisisset.

ἀγορά.) AGORA. Vnde Agoræus, opidum Cherfoneci.

AGRAEI, & Agræenses, gens Arabica; itemq; alia prope Acarnanes.

ἀγορῶν κερκόπων.) Forū cæctus, seu conclo Cercopum. Hi Ephesij fuerūt, quos Omphales iussu uinxit Hercules: sed matre illorum deprecante, ueritus est occidere. Prouerbiū hoc dicitur in homines maliciosos, & improbos.

ἀγοραῖοι.) Aediles, magistratus fori, & rerum uenaliū curatores. Sorte autem quini deligebantur in Piræeum, totidem in ipsam urbem.

ἀγοραῖος ὄνειδος.) Forensis mēs: uilissima, futilis, foetors. Forensis Mercurius, qui in foro colif. Aristophanes: Per Mercuriū forefem peierabo, uel inspeclatib. alijs.

ἀγοραῖος.) In foro uersabor armatus, exemplo Aristogitonis. Harmodius & Aristogiton, ē myrti ramis districtis gladijs, tyrannum prostrauerunt.

ἀγορῶν ὄνειδος.) Tempore fori siue conuicti. Pherecrates. Potāt subinde & cbrj

fiunt, priusquam forum compleatur.

ἀγος.) Thucydides. Lacedæmonij missis legatis, iusserūt Athenienses exigere piaculum Mineræ: quod erat commissum in Cylonem Olympionicen, ueterem illum Atheniensem.

ἀγος ἐστὶν αἰετῶν κλέπτου.) Festum agunt fures: Comica festiuitate significatur furandi impunitas.

ἀγος ἢ ἀλόγητος σκῆψος.) Certamen nō admittit excusationes. In eos qui excusando nihil proficiunt.

ἀγος ἐστὶν αἰετῶν κλέπτου.) Certamē pzetextum nō expectat. Prouerbiū in homines natura legnes, & negligentes: aut ab ijs usurparat, qui non admittunt uerba eorum qui se excusant.

ἀγνοῦμενοι.) Pugnanti cū hoste, assistunt sine pugna.

ἀγνοῦμενοι.) Epigrāma. Non latet Gratiæ nec lætabundā Academiā. Tuum beneficium accedēti cubito Anconæ narro.

ἀγνοῦμενοι.) Quamobrem consecra pari pondere nistoria aurea, decies mille aureos pendente, Romam legatos misit, qui eam populo afferrent.

ἀγνοῦμενοι.) Polybius. Qui peregrinos milites conquirebat, & Lacedæmoniū adduxit, uirum Laconica disciplina eruditū, & in re bellica mediocriter uersatū.

ἀγνοῦμενοι.) Ipsi mercatores in demnes præstidi sunt, eorumq; merces tuenda.

ἀγνοῦμενοι.) Pisides. Ad Igridis canales (ductores) se cōuertit. De Chosroe uerba fiunt.

ἀγνοῦμενοι.) Thucydides. Ad certaminis progressu locū, aurigam alligauit, suspēdit.

ἀγνοῦμενοι.) Sophocles. Arma mea neq; certaminis præsidis pponēt Græcis, neq; carni fex meus. Aiæcis uerba.

ἀγνοῦμενοι.) Polybius. Multæ urbes mediterraneæ Persarum percussæ metu, se cū Romanis coniunxerunt.

ἀγνοῦμενοι.) Gallorū leuitatē ptimefcēs, & insidias, q̄ uitæ suæ struebant. Solici⁹ erat, ne stipendia milites deficerent, uel, Metuebant milites, ne stipēdia deficerēt.

AGONIS, nomen meretricis.

ἀγνοῦμενοι.) Magnopere studerunt eū comprehendere. Aristophanes. Equidē optarim, me incidere in ferā quampiā, & certamen obijci, quo præmium aliquod hoc itinere dignum consequeretur.

AGRA, siue Agræ, Ceteris sanū extra urbem, ad lissum, in quo parua Imitia celebrātur, imitatione Bacchanalium: ubi & Herculem iniatum fuisse ferunt.

AGLAVROS, filia Cecropis : cuius tres filiz fuerunt , à rebus quibus fruges augentur, nominarz, Drosos, Herse, Agrauros: id est, pluuvia, ros, serenitas. *περὶ τῶν ἀγλαίων ἢ αὔρας*, opinor, *ἀγλαυμ*. Nam *ἀγλαυμ* aliud est: significans in agro degentem.

Diase. **AGRAVLOS**, Cognomen * Mineruz, quòd sub dio agar.

AGRAVLE, municipiū Athenis Erechtheiz tribus, quod & Agryle: & Sardiniaz urbs, Atheniensium colonia.

ἀγραφα ἀδικήματα.) Facinora, quorū pœna legis definita non est.

ἀγραφιμὸν δίκην) Actio delicti: scripturę. Qui à iudicibus multatū, xararij fiebant: eorum nomina ij quibus quouis tēpore id negocij dabatur, in tabulas referēbāt, addita multę summa: quā qui dissoluebat, debebat. Cū itaq; quispiā in xarios relatus, nō soluto debito, delect esse putabat: in eū cuius cui hęc actio dabat.

ἀγραφιμὸν μεταλλῶν δίκην.) Metallū non inscriptū actio. Qui argenti sodinas excolebāt, si quod nouum opus inchoatū erant, rē ad eos quos populus huic curatori pręfecerat, deferēbāt, & inscribebantur ea de causa, ut partē noui metalli uigesimali quartam populo penderēt. Si quis ergo clam in sodinis laborare uideretur, eum hac actione perse qui licebat.

ἀγρίμυθον.) Prædā è cano mari nactus, id est, pilice marino capto.

ἀγρίστια.) Tergemini tibi hęc retia dedicarunt fratres.

AGRESTIS Pan: alius atq; alius, ob aliam prædam. Fortassis unus auceps, alter nenator, piscator tertius fuit.

ἀγροεισθεϊή.) Agrestis cantilena. Aristophanes. Quam agrestis es & uxor? & A' musis alienum est, Poetam conspici agrestem & hirsutum.

AGRIANES, acies & ordo militaris.

ἀγρία ἀσπίς.) Cantilena rustica.

ἀγρία μέλιτις.) Agrestis apis. In ualde improbos, & crudelēs.

ἀγριον ὑπεβλήτιον μα.) Elephantū recurēbant, & barricabant horrendū: toruēq; intuebantur. Is uerò immanitatē & feruiciam cōcibat, & irribat, si quo forte castello potēbatur.

ἀγρονομίς.) Aristophanes de Aeschilo. Ego noui istū & pernoui, & iā pridē perspexi: hominē qui heroes agrestes inducit, p̄tinaciore lingua p̄tē dirū, effrēni, incōtinēte, hīste, in supabili loquacitate, iā stabūdos uerborū fasciculos uolutatē.

ἀγριον.) Missis satellitū feruissimis, abripuit mulierē, & ui stuprauit quiritantē & plorantem. Et, orcus est sczus opifex. *ἀγριος*.) Acharnenses à Comiciis persfringebantur, ut rustici & asperi.

ἀγροίτης.) Mirus quidam scilicet in isto homine fuit ad eam rem imperus.

ἀγροισμοί.) Vocalis cicada rosicidis guttulis ebria. Agrestē cantat Musam in solitudine resonantem. (buiisti.)

ἀγροίτας.) Instar temulentū rustici recu-
ἀγροίτης.) Dedicauit pellem leoninam Teucer Arabs, & ipsam agrestem fundi. *ἀγροίτης*.) Hanc tibi agrestis Dionysius ipse olez dedicauit clauum.

ἀγρια ἢ ἰργύω.) Noster herus est rusticē iracundus.

ἄγρι.) Isteus. Damnum mihi dedit Xenocles, Eumathen in libertatem uindicando, me eam in feruitur adducente.

ἀγριωπίς.) Peccatum toro uultu, in temperantē scē effrens.

ἀγρίππι ἀκαρπίτηρον.) Oleastro sterilior. Prouerbum.

ἀγρὴ πηγῆ.) Agri fons. De diligētibus, & cōtinenter operi cuiusq; incubētib.

ἀγροικία.) rusticitas : per translationē duricies est morum. Duricies autē propriē corporum est.

ἀγροικον ἢ ἄσπας.) Rusticus ex urbe, uel ab urbe alienus. Vel: Ego sum rusticus, tu uerò urbana. Nihil mirū, hominē suis reb. intentū, & moderatis moribus, ob uitam ruri actam, ab urbana muliercula subactū, & seruiture oppressū esse.

ἀγροικὸν μὴ καταφρονήσῃς.) Rusticū ne despice oratorē. Ne uiles quidem esse contemndos.

ἀγροίλη.) Agræle municipium tribus Erechtheiz: cuius municeps Agræleus, uel Agrælenis. (da sunt leges-
τὸς νόμος μεγάλως ἀγροί.) Magnificen-

AGYRENA, siue Agryion, urbs Sicilia: unde Agyreneus.

AGYRIVS, siue Agyrius. Demagogus Athenis nō obscurus. Agyrius nescit se Patronomi barbam habere. Fuit autē tibicen Patronomus, grādi barba.

Agyrius, ob molliciem infamis, qui pēdere etiam publicē dicebatur.

Agyrius dux effeminatus, Leni præfectus, qui poetarū mercedē imminuit. *ἀγραιος*.) Homerus. Aura gelida ante auroram aspirat.

ἀγρωίς.) Hagyeus est lapis supnē acuminatus, quē ante fores stantur, uel Apollini, uel Baccho, ac post' utriq; sacra.

Sic

Metalli 20
pendentis
Republice
ce.

Peccatum

Leg.

Patronomus

Sic etiam aræ quæ sunt ante ædes, appellan-
 tur. Vnde Sophocles, ritus Athenien-
 sium ad Froiam transferens, ait: Lucet
 compitalis ara, fragrâ igni myrrhæ: stil-
 las barbaricas boni odoris spirans. Dici-
 tur & Apollo Hageus: Pherecrates in
 Crapatals. O here Apollo: ob hæc memo-
 mento mei.

ἰ ἀγρίμῳ. Agyrius prætor effami-
 natus, qui Leno præfuit, & præmia Poe-
 tarum minuit.

ἀγρῆς ἢ ἀγορευτῆς. Is pro uirili elabo-
 rauit in arcano rerum diuinarum cultu
 propagando.

ἀγρῆς. Apion in Epigrammate: Me-
 tragytes, id est, Gallus, genitalem uenâ
 cum abscidisset.

ἀγρῆς δ' ἰδίου. Fraudulentus circula-
 tor, qui in lucris tantum est oculusus.
 Reprehendebat eum ob immodicū stu-
 dium diuinationum, ut qui subinde res
 suas circulatorum fidei cōmissas uellet.

Diuinitas.

Sardapano-
lu.

Tarfu.

ANCHIALIA, & Anchiale, urbs: quâ
 uno die rex Assyriorum Sardapanalus,
 ut & Tarfium, condidit. Anchiale, urbs
 Ciliciæ, finitima Tarso & Zephyrio, con-
 dita ab Anchiale, Iapeti filia. Vnde fit An-
 chialēsis. Fluius uerò Anchalæ propin-
 quus, Cydus, Parthenius. A quo pôst
 Tarfius est Parthenia dicta. Est & alia An-
 chiale Illyrica, à Parisi ædificata: iuxta
 quam sinus est, Enestodon appellatus: in
 quo est Scheria. Sardapanali autē est &
 hæc inscriptio: Hæc habeo, q̄ edi: quæq̄,
 exaturata libido Hanit: at illa iacet mul-
 ta & præclara relicta.

ἀγχιάλῳ. Sophocles: Fili Telamo-
 nis, è ceterum flua Salamine: & Diuinum
 Homerum Inclya in maritimo tumba
 teatæ scopulo.

ἀγχιάλῳ καὶ ἀμφιάλῳ. Non omnes
 urbes maritimæ sunt etiam mari cinctæ:
 ut Alexandria, uicina quidem mari, non
 autem in mari est. Insulæ uerò sunt & ἀγ-
 χιάλοι, & ἀμφιάλοι.

ἀγχίλῳ. Copiz propinquæ, & in-
 ter se uicinæ fuerunt.

Docilitas.

Solertia.

Memoria.

Acumen.

ἀγχίλῳ. Tres sunt partes ἀμειβίας,
 docilitatis: ἀγχίλῳ, solertia: μνήμη, me-
 moria: ἐξύψησις, acumen. Ac memoria qui-
 dem est, retentio eorum quæ didiceris:
 acumen, celeritas ingenij: solertia, ex ijs
 quæ didiceris, eorum quæ non didice-
 ris inuestigatio.

ἀγχίλῳ. Intelligētia, seu habitus in-
 ueniendi officij ex tempore, siue sagacia
 quædā, nulla mora cogitationis in-

terposita. Damascius de Isidoro loquēs: *Isidoru.*
 Acuta, inquit, & solertis ingenij ui, quæ
 paulo momēto multa percurreret, præ-
 cissima intelligentia, cognoscendo uel
 siglia eorum rerum quæ indagantur.

ἀγχίλῳ. Cum imperator cōcionem
 habuisset: sacer conuentus solertiam il-
 lius & prudentiam collaudauit.

ἀγχίλῳ. Damascius. Robur gene-
 rosi animi, & Dijs cognati.

Νὴν μὴ ἴσται ἀγχίλῳ. Notho non ef-
 se aditionem hæreditatis.

ἀγχίλῳ. Procopius. Ad manus uē-
 rum est, & acre prælium commissum: &
 utriq̄; conuersi, alteri alteros perseque-
 bantur. Et iterum: Ac uos, explicata pha-
 lange, conuersi, aduersi occurrere perse-
 quentibus. Et iterum: uicissitudinē for-
 tunæ Theramenes.

ἀγχίλῳ. Herodotus. Angustior ui-
 debatur & propior aditus.

ἀγχίλῳ. Herba, cuius rubra radice mu-
 lleres faciem rubefaciunt. Anchusâ, &
 tuum faciem dolore afficiet.

ἀγχίλῳ. Cum æquo Marte dimi-
 cassent, neq̄ uiuum quenquâ cepissent,
 neque longius progressi essent, discesse-
 rūt. Et rufus: equestre prælium acre cō-
 mittitur, & multitudine pugnantium par,
 & uirtute confimile.

ἀγχίλῳ. Is dextram mulieris premens
 & conuertens, eripit ei gladium.

ἀγχίλῳ. Theramenes, qui uariis
 & ueritus esset, temporis seruiabat in
 congressibus, ad potentiorē subinde
 partem sese inclinans.

Fortuna
in uicem.

ἀδάκρυτος πάλῳ. Bellum absque la-
 chrymis. De ijs qui extra omne pericu-
 lum sunt, & facilius ac præter spem bene-
 rem gerunt.

A D A M primus homo, Dei manu for-
 matus, ad imaginem & similitudinem
 officis & conditoris effectus, & habita-
 tione paradisi honoratus. Hic iure pri-
 mus sapiens appellatur, ut primò condi-
 tum simulacrum, & imago picta diuini-
 tatis: ut omnium gratiarum plenus, & om-
 nes animi corporisq̄; sensus puros &
 inuolatos circūferens. Radij enim qui-
 dam, ut ita dicā, ex eius animo effulgen-
 tes, diuinisq̄; cogitationibus & actioni-
 bus referri, sagaciter citraq̄; errorem pec-
 ciliarem cuiusq̄; rei naturam penetra-
 bant: ut qui non ab hominibus proba-
 rus fuerit, quorū iudicia sæpe labascunt,
 sed ab autore uniuersi Deo, cuius omnis
 cognitio, omne iudiciū rectū est, prius-
 quam

Adam pri-
mus sapi-
ens.

Primo pro-
prium est
nostrum.

quam noriones moueantur ab animo quasi parturiente, & tandem pariente tales cogitationes, Nam, ut Scriptura dicit, cum Deus omnia iumenta, bestias, serpentes & uolucres fecisset: adduxit ea ad Adamū, ut is uideret, quomodo nominanda essent. eaq; sunt earum nomina, quæ Adamus eis imposuit. Quid hac uoce & testimonio est euidentius? quid hæc sapientia & cognirione sublimius? Nam ijs nominibus naturam & uim insitit cuiq; animati ueluti penicillo expressit, non præmeditatus, nulla cogitatione suscepta, * nihil eorū ante perfectus quæ homines postea discunt. Neq; uerò multis atq; adeo innumeris ætatibus elapsis, quisquā uel minutissimi animalis nomē mutare, aut amplitudinem ingenij, atq; cognitionis quæ in illo fuit assequi potuit: quin potius omnes homines per totum orbem dispersi in oraculis illius immutabilibus acquiscent. Neq; uerò hic primogeniti hominis sublitit excellens dignitas: sed & seminum, stirpiumq; discrimina, radicum & herbarum uires, & quæ defensionis ac medicinæ causa cnius animati Natura tribuit, distinguit, & explicat. Hic de statim conspecta muliere, nō ut ex humano ore locutus est: sed quasi diuina uoce in eorsonante, celebratissimum illud & admirabile oraculū instar uatis est elocutus.

10 HOC nūc, inquit, est os ex ossibus meis, & caro ex carne mea: hæc uocabitur uirago, quod è uiro suo sumpta sit. Hic igitur is est, qui probauit omnia, & omnibus regulas & amnes exquisitas, & limites irrefragabiles circumdedit. Huius inuentum sunt artes, & literæ: huius sunt scientiæ, tam difertæ quàm mutæ: huius uaticinationes, sacrificia, lustrationes, leges & instituta. Huius sunt omnia inuēta, omnes doctrinæ, & quicquid ad uitam degendam utile est, & necessariū. Hæc est prima illa statua, & diniritus illud uocatum simulacrū, ad quod omne humanum in effingendo artificium dirigitur: quamuis in ea diuina & admitanda effigie elucubranda magis ac magis deficiant, cum illa nullam habeat ansam, quam apprehendat is qui post eum uel fingit, uel pingit: donec homicida, desertor & impostor diabolus, eum de statu atq; ordine deiciat, & præcipitem egit, usque adeo ut in abrupta & tenebrosa quædam loca, & usq; ad tristes Erebi recessus deuolueretur. Ex eo cæpit Natu-

ra hominum depruari & adulerari, ac tyranni figuris & notis inferari. Hinc adulterina sapientia exorta est, cum uera illa effugisset, atq; in cælum subuolasset, unde descēderat. Hinc impostor, Dei quoq; nomen usurpauit, uarietq; distribuit: in Saturnos, Ioues, & Neptunos, suo pre mutato nomine: & quod est summe nefariū, in nomina scemica & obsecræna beatam & ineffabilem deuoluerenaturam sceleratus ille nō dubitauit, ut in Rheas illas, Venetes, Minetuas, aliasq; infinitas & monstrosas brutorum species & formas, quas improbitatis opifex & descensionis autor coloribus exornauit, & signis cœlauit. Hinc ortæ sunt Aegyptiorum improbæ de Osiride, Typhone & Iside narrationes, & Brachmanū Gymnosophistæ, & importunæ phantasiæ, & quæ in admiratione est Scytharum oratio, & Thracum orgia, & Phrygum tibiz & Corybantem. Hinc est lubrica illa & cruciata plena Chaldeorum astrologia. Hinc est mendaciæ obstretrix poesis, & Græcanicarum uagorum sabulosa pompa. Hinc Orpheus, & Homerus, & nefariorum partuum pictor Hesiodus. Hinc est Thaletis gloria: hinc inclytus Pythagoras, & sapiens Socrates, & Plato, Academiæ Athenensium celebris illa instantia. Hinc Parmenides, Protagoræ, Zenones. hinc Porticus, Areopagi, Epicurei. hinc Tragædorum lamentationes & planctus, & Comicoorum iocitæq; risus. Hinc dolosa Apollinis obliqui & saldidici oracula, & reliqua Græcæ nice arrogantię ludibria, & portæta. Deniq; ne longius producatur uagationē, pu-
 10 tribus & scetidus fabulis immorando: omnes in suos humeros creaturas suscepit impostor, & hominem suæ ditionis fecit instar mancipij: & loca cælo uicina peruagans, & terra ambulans, & omnia tanquam oua cōtinens, ut ipse alibi gloriatur, putabat solum suum in nubibus cœli esse collocandum, seq; fore similem altissimo. Verum Dei filius uigenitus, & sermo æternus, misertus hominis, ut à Dracone decepti, è gremio patris ipse sese demisit, & caro factus de Spiritu sancto & sancta uirgine Deipata Maria, & per uenerandam crucem & supplicium suum deiecto aduersario, in ter-
 10 raz partes infimas descendit, indeq; prolapsus Protoplastum eduxit, restituta imagini prima pulchritudine, & naturæ pristina integritate. Hinc abolitus est omnis

Nominata
ambulant.

Est enim
hoc.

Ad omnia
ter artium
omnium.

Capitulum
deus à deo
bato uo
pug.

Diaboli se
pro Deo
hinc.

Est enim
hoc.

Diaboli uo
generis
arrogantia.

Dei filius
bato debellat.

mnis tyrāni principatus, & ditio, postea-
quam religionis lumen splendore sola-
ri illustrius, omni creaturæ illuxit. Er hoc
lumine diuina sapientia rursus resplen-
duit, & linguas piscatorum acuit, & insi-
pientes sapientum doctores effecit. Hinc

D. Iohann.

Tonitrus filius, illud, IN principio erat
sermo, & cœlestibus nubibus in tonuit,
& omnem orbem terrarum illustrauit.

D. Paulus.

Ex hoc lumine Paulus in tertium cœlū
tollitur, & non aspectabilia aspectat, &
arcana audit oracula, & omnem terram
percurrit ut uoluerit & acrius, Euange-
lium IESV annuncians. Hinc Petrus IESV

D. Petrus.

filium Dei uiuentis uocauit, & regi-
cœlestis clausus suæ fidei commissas
accepit, ut fidelibus aperiret, infidelibus
occluderet diuini tēpli ingressum. Hinc
greges martyrum simulacra deiciunt,
& alacres ad mortem currunt: uerbera
pro coronis, cruorem suum loco pur-
puræ circumferentes, uictores indyti.

Sancti uer-
tyra.

CHRO-
NOLO-
GIA.

Esto igitur Protoplastus iānrium huius
literæ, meo quidem instituto & ratione,
ut flumen, fons & mare, ut radix, rami &
furculi, & totius naturæ humanæ primi-
tiæ quæ exordium. Ferunt ab Adamo
ad diluuium annos esse 2200. A dilu-
uio ad turris ædificationem, annos 325.
Ab ædificatione turris ad Abraamum,
annos 425. Ab Abraamo ad exitū Israe-
litarum ex Aegypto, annos 430. Ab exi-
tu ad Salomonij templi ædificationem,
annos 757. Ab ædificatione templi usq;
ad captiuitatem Israelitarū, annos 425.
quæ summa collecta in unum, facit an-
nos 4880. A captiuitate ad Alexandrum
Macedonem regem, 318. Ab Alexandro
ad Christum Deum nostrū, 303. qui col-
lecti omnes, faciunt 5500. A Christo ad
magnum Constantinum, 318. A Const-
antino ad Michaelem Theophilij filiū,
555: quorum omnium summa est, 6375.
A Michaele ad Romanum Constantini
Porphyrogeneti filium, anni reperiunt
120. A Porphyrogenero usque ad
obitum Ioannis Tzimisci, anni 25.

A D A M I A B V S, ab Adamo
ORUS.

ἀδης.) Orcus, est opifex agrestis.
ἀχαιρής.) Achamenfes ridebātur tan-
quam agrestes & duri.

Apolonia.

ἀπόλλωνος.) Apollonius ueluti secū ipse
colloquebatur. Noui, inquit: & uidetur
mihi: & quō ruitis? &, sciendum est: &
Sententiæ breues, & adamantinæ.

ἀδάρης.) Sophocles. Nunc Iouis

truculenta F. Virgo dea Eum euetit, in
rabiem actum.

ἀδερ.) In fabulis: ἀδερ οὐδ' αἰδων ἀδερ ἀγέ-
δαλος: ἰνικκα θυμῷ ἰμπληθη. Nec illi ardens
placebat pardalis, propterea quod esset
furonis plena.

ἀδεις ὀφθαλμοῦ.) Tuta times. Prouer-
bium, in eos qui non timenda metuunt.
A D E C T O, nomen dæmonis.

ἀδερ.) Antipho. Veritonis. Iraque
nihilo eger: neq; à quoquam quicquam
expectat: sed infinitus est & abundans. De
deo hæc dici puto.

ἀδερ καταδρας.) Victimarum partem de-
cimam in Curiam dabant.

ἀδελφός παρῖος.) Frater adfir. Cognato-
rum auxilia in periculo præferēda esse
alijs, significat.

ἀδελφός.) Halyattes Lydorū rex so-
rori suæ uirgum obtulit.

A D E R scleratus homo, qui seditio-
nem mouit contra Salomonem, Idu-
mæus fuit, regio genere. Cum autem
Ioabus, Dauidis dux, Idumæam subegit,
atque omnes adulos, & qui arma
ferre poterant, occidisset sex mensium
spacio: hic ad Pharaonem Aegypti re-
gem fuga est elapsus, qui homini comi-
ter excepto & domum dedit, & agrum
unde uiueret. Adultum adeo dilexit, ut
etian uxoris suæ sororem ei desponde-
ret: ex qua natus est filius, cum regis li-
beris est educatus. Audita porro in Ae-
gypto Dauidis & Ioabi morte, Pharao-
nem orauit, ut in patriam sibi ire liceret.
Rege interrogante, qua re egens à se dis-
cedere cuperet? tum quidem dimissus
non est: sed post, eo demum tempore,
quo Salomonis res ob admittā pecca-
ta, & Dei ob illa indignationem afflicta
erāt, permissu Pharaonis Aderus in Idu-
mæā uenit: regno q; Syriæ potitus, Israe-
liticam terram incursumibus excauit, &
Salomonem infestauit.

A D E R C O N, urbs Iberiæ. Seditiosi,
cum Romanos uiderēt, malam inibant
concordiam: Interq; se cōferebant, quid
mouerētur, qua de causa spiritum sibi tri-
bus intercludi mnis paterentur? Iusse-
runt cum liberè dicere, quicquid uel-
let. Is uerò ea de re gratis actis, de Ro-
manis conquirebatur, infortunio suo
exaggerato.

A D I M A N T V S, Corinthiorum im-
perator Themistocle uocauit exulem,
et urbem Athenarum deserat, & ua-
statam à Barbaris. Cui Themistocles:

Quis,

10

10

10

40

50

Themistocle
et dicitur
pro urbe.

Quis, inquit, exul est, aut urbe caret, cui ducentæ triremes suppetant? Huius etiam Plaro meminit in Protagora. Fuit enim inter duces illorum temporum. Perstringebantur autem à Comicis ut improbi, Cleon, Myrmex, Nicomachus, Atechmorus cum Adimanto, Leucolophi filio.

ἀδον καλίουθ.) Canerè iubet, quasi cicadum conuiuio excepisset.
 ἀδης αἰσθη εἰς δῖλος πάλιν.) Canis, quasi Delum nauiges. De homine inerti, & uoluptario.

ἀδελία.) Incertus belli euentus minime secū reputans homo superbus, facillè se capturum esse Barbarum sperabat.
 ἀδελώσας.) Cum fordidò cultu se dissimulasset: falcem cepit tanquam agricola. Puto de Codro dici.

ἀδελ.) Vino & rebus cæteris affatim

Gall. Galli implebantur, cum natura intemperantes: tum regionem incolentes, Ce realibus frugibus exceptis, cætera sterilem, & incommodam. Corporibus præterea, quæ sunt eis magna & delicata, & molli dissenta carne, crapula & ebrietas intumescabant, & ingrauescebant, ut in cursu & labore nihil ualèrent: & sudore atq; anhelitu, sicubi necessitas urgeret statim fathiscerent.

ἀδελ.) Otce inexorabilis, cur amabilem amicam rapuisti? Scilicet Venus tuum etiam animum amore incendit.

ἀδελωτος.) At illi cum suos agros uastari nollet: bis mille argenti pondo se duros pepigerunt.

ADIABENE, regio media inter fluuios Tigridem & Euphraten: uocatur & Mesene, quasi Interamniã dicas. uel regio sita ante Mesopotamiam uersus Orientem, ultra Tigridem. In ea bitumẽ est, quæ naphtha dicitur. Est autem Adiabene sortura nomen, à difficili transitu, propter fluuiorum frequentiam. Illic sita est etiam Niniue. Bitumen portò ædificia ita firmat, ut coctilibus lateribus & minutis lapillis immixtum, ferro quouis robustiora faciat. Illic etiam sunt Auerni fauces, è quibus ditus halitus expirat: qui quoduis terrestre animal, quemnis alitem perimat, si olfecerit duntaxat ex propinquo. Qui si spargeretur, habitari locus ille non posset. Verùm recta linea ascendit: & cum paululum emerferit, rursus infringitur. Vnde uolucres alius uolantes euadunt, & animalia quæ

in circuitu passuntur.
 ἀδιάδραστον.) Percelli quæ animo præna huic irrogata, quàm incuitabilis sit iusticia, reputans.

ἀδιαφορία.) Indifferens bifariam dicitur. uno modo, quod neque ad felicitatem, neq; ad infelicitatem quicquam confert: ut sunt diuitiæ, existimatio, sanitas, uires, & huiusmodi. Licet enim uel sine his beatum esse: cum ea, prout usurpantur, uel ad felicitatem, uel ad calamitatem referantur. Alio modo indifferentes dicitur, quod neque appetitionem, neque declinationem ciet: cuiusmodi est, pares habere capillos, aut inopares: extendere digitum, aut contrahere. Sed superiora indifferentia non eadem ratione dicuntur, ut quæ appetitionem aut declinationem ciant. Quare ex eis quædam eliguntur, cum cætera siue eligas, siue reicias, nihil interfit. Ac indifferentium alia dicuntur προσημιονα, principalia, antecedentia, seu prælata: alia uerò ἀποσημιονα, secundaria, postposita, seu reiecta. Principalia, quæ habent dignitatem: secundaria, quæ indignitatem. Dignitatẽ uerò inesse ijs quæ ad uitam rationi consentaneam aliquid conferant, atque in omni genere bonorum uersentur: quæ que media quædam factulas sint, & utilitas, ad uitam naturæ consentaneam adiuuans: quod perinde est ac si dicas, opes & sanitatem prodesse ad uitam secundum naturam degendam. τὴν δὲ ἀδελίαν, ἀμοιβὴν δὲ καλεῖται. Dignitatem siue æstimationem pendere à iudicio censoris. Bonam habitudinem esse permutationem æstimatoris, quam homo peritus rerum statuat; quod perinde est ac si dicas, permutationem frumentum cum hordeo quo mulus pasatur. Principalia & prælata itaq; sunt, quæ dignitatẽ habent: ut in animo acumen, ars, progressio, & similia: in corpore, uita, ualcrudo, uires, bona habitudo, integritas animi atq; sensuum, pulchritudo: in rebus externis, diuitiæ, nobilitas, & similia. Secundaria uerò & reiecta, in animo stupor, inertia, & similia: in corpore, mors, morbus, imbecillitas, mala habitudo, mutilatio, deformitas, & similia: in rebus externis, paupertas, obscuritas, inimicitia, & consimilia. Neq; præponuntur neq; reijciuntur, quæ neutro modo se habent. Ad hæc, principalium quædam propter se se præponunt, quædam

improbi dicunt.

bellum incertum.

Barbari.

Bitumen firmius.

Auerni seu etc.

Infirmitas uisibile.

vsq; bona.

Appetitionem non mouentur.

Principalia, Secundaria, Dignitas, Indignitas.

Principalia.

Secundaria.

dam propter alia, quædam & propter se & ppter alia. Propter sese: (δι αὐτῆς ἑωυ-
 γμια) ut ingenij bonitas, progressio ad
 uirtutē, & similia. Propter alia: (δι ἄλλων)
 diuitiar, nobilitas, & similia. Propter sese,
 & ppter alia: (δι ἑωυτῶν) uires, se nūs acres,
 integritas. Propter se, quò d secundò na-
 turam sunt. Propter alia, quòd non par-
 uas afferunt commoditates. Eadem rati-
 o est Secundariorum, contraria ratio-
 ne adhibita.

Deum non
 ledere.

ἀδίκη.) Non lædi Deum, probatum
 & euident est. A quo enim lædetur?
 ἀδικία.) Veritatem in iniusticia deti-
 nent, qui Dei cultum in idola cōserunt.
 ἀδικία.) Nomen actionis, cū quis non
 soluit quod debet. idq; simplum pendit.
 si ante nouum Senatum conuentum
 soluitur. sin ninus, duplum.

Omne uitium
 non, permis-
 sionum.

ἀδικία.) Iniusticiam Plato morbū ani-
 mi esse dicit. Quòd si nullus animi mor-
 bus est utilis: omne uitium ei nocet, pe-
 nes quem est. Iniusticia igitur res noxia
 est, cum naturam ipsam lædat, * cui sua
 non tribuit, & aliena sibi uendicat. Præ-
 terea, quia cū ciuilem societate, deum
 contractus omnes cotrumpit: & aduet-
 sa, & contra naturam est hominibus, qui
 naturā sua sociabiles.

A D M E T I melos, & Harmodij. De
 rebus facilibus & expeditis. nam talia
 sunt carmina, quæ σπυλια, id est obliqua
 dicuntur.

Scelus.

Mendacii.

Disciplina
 militaris.

uapida/a.

ἀδύλωρ.) Mendacium perplexum est,
 & dolo plenum.
 ἀδοξία.) Inuisu Imperatoris uince-
 re, non probatur apud Romanos, sed i-
 gnominioſum habetur.
 ἀδοξία.) Admirabilia sunt proba-
 tis contraria: nec tamen eiusmodi, quæ
 fieri nequeant.
 ἀδωνοι (κῆτι, horti) κερτι.) Adoniz
 fruges, dicuntur horti pensiles.

A D O N I S & Byblus in Libano luſtu
 solenni deplorabantur.

A D O N I D I S horti constabant lactu-
 ca & sceniculo, quæ in testis ferebant. V-
 tuntur pro uerbis, de rebus immaturis,
 aut intempesiuus, & leuibus, non radi-
 caris, non diuturnis, & in superficie tan-
 tūm hærentibus.

* ἀδωνος τῶν σπυλιῶν τῶ βίω περὶ ἀνήθη.)
 Cantās uitz spithaman ad anethum. De
 tenacibus & sordidis.

ἀδωρα.) Sophocles, ἐχθρῶν ἀδωρα δῶρα,
 κῆν ἰσηθημα.) Hostium munera non sunt

munera, neq; profunt. Sententia est: ne
 maxima quidem inimicorum esse con-
 cupiscenda, amicorum autem uel mini-
 ma. Et Aelianus. Vtq; infausto puellæ
 poritus faro, suo pter in leſto (ut Tragi-
 cus poeta diceret) sese iugularunt.

ἀδραστία.) Dedicauit hoc, senectutis ue-
 ritus imbecillitatem. Item, maiorem iu-
 uentutis partem tranauit, imbecillitate
 senectutis uictus.

A D R A S T I A dicitur Nemesis, seu uin-
 dicta diuina, ultrix superbiorū & petulan-
 tium uerbosū: uel ab eo, quòd nemo il-
 lam possit effugere: uel ab Adraſto Ta-
 lai F. rege Argiuorū, qui principio felix,
 tandē calamitosus factus est, quòd inio-
 lēter Thebanos exagirasset, qui Neme-
 seos sanū extruxerant. Itaq; eū Epigoni,
 hoc est eorū liberi qui ad 1 hebas oecu-
 buerant, bellū cōtra 1 hebanos renouaf-
 sent, solus Aegialeus, Adraſti filius, in eo
 cecidit. Demetrius Scepſius ait: Adraſti
 nō aliud esse quàm Dianā indito nomi-
 ne ab Adraſto, qui eā consecrari. Anti-
 mæchi de ea uersus huiusmodi extant:
 Est ἡδὴ Nemesis tua maxima, cui tribuerūt
 Omnia Dῶ superi: sed prima condidit aram
 Fluminis Aſopi propè ripam Adraſtiu: ab illo
 Nymen Adraſtia tenuit, cultumq; sacrorū.

A D R I A N V S Romanorū Imperator,
 filius fuit uiri senatorij & prætorij, nomi-
 ne Afri. Natura fuit doctrix & utriusq;
 lingue amans: ac scripta quædam soluta
 oratione, & poemata omni genere car-
 minū reliquit. Nā supra modū æstuat ab
 ambitione: qua fiebat, ut omnia etiā mi-
 nutissima susciperet tractanda. Nā & pin-
 gebat, & fingebat: neq; quicquid etat uel
 paci, uel bello aptū, uel tegiū, uel priua-
 tū, quòd nō scire se p̄teret. Et hoc quidē
 nihil in cōmodabat hominib. sed a-
 cerrima inuidia, qua psequēbatur oēs qui
 aliqua te excellēbāt, impulsus, multos ar-
 tifices depreſſit, multos occidit. Nā cū i-
 pſe uellet oēs in omnib. superare, uiros
 præſtātes oderat. Eo factū est, ut & Gala-
 tā Fauotinu, & Mileſiū Dionysiu theto-
 res deprimeret studeret, eūm alijs reb. tū
 uerò aduersarijs eorū, hominib. partim
 nulli, partim minimi precij extollendis.
 Hic quanquā in Epistola quadā, præter
 alia magnifica uerba, illud ēt iururiūdo
 cōfirmat. Se neq; publicā utilitatē usquā
 * neglecturū, neq; ullū senatorē occisu-
 rū, sibiq; nūcquā secus egiſſet, exiniū im-
 precat: tamē multa ei crimini data sunt.

Senectus.

Adraſto.

Epigoni.

Aegialeus.

Adraſtia.
 Diana.
 Antimæchi
 uersus.

Adriani P.
 Afri.
 Ingratium
 inexplēbi-
 le.

Ex ambiti-
 o inuidia,
 ex multa
 crudelitate.

Fauotinus.
 Dionysius.

Facile dicitur
 contraria.

Fuit

Fuit sanè in congressibus suavis, & singulari quadam gratia præditus, & Græcè Latineq; disertissimus: sed tamen clementiæ non magnam laudem est adeptus, & coaceruandæ publicæ pecuniæ fuit studiosus. Eo fuit ingenio, ut non uiuentibus duntaxat, sed mortuis etiam inuideret. Homeri quidem certè gloriam extenuare, & Antimachum illius loco celebrare instituit: cuius etiam nomen prius multi ignorabant. Hæc igitur in eo reprehendebantur, & nimia sollicitudo, & superuacanea curiositas. Sed hæc uitia corrigebat & præfabat diligentia: cæteris in rebus prudentia, magnificentia, dexteritate. Nam neque bellum ullum concitauit, & exorta repressit, nec per inuicem cuiquam opes extripuit: multisque tum Rebus publicis, tum priuatis hominibus multa est largitus. Superstitiosissimus fuit in tatecinato nibus, cæterisque, speciosis ngis obseruandis. In delicijs habuit Antinoum quandam, cuius nomine populosam urbem condidit. Ac tandem stellam quandam & ipse uidere se dicebat, quæ Antinoi esset, & familiares suos ita tabulantes libenter audiebat: quòd ex Antinoi anima, utiq; illa stella facta esset, ac tum primum conspecta, & quandam Soranum Batauum celebrauit. Is, cum in Pannonijs Danubium armatus tranisset, Barbatis admirationi fuit.

Homerus. Antimachus.

Adrianus uir doctus.

Superstitiosus.

Antinouus.

* Lacus est mortuus, & corruptus. Sed patet de Sorano hic agi, cum Epitaphium in hystoria Batauica Gerardus Noodmannus recitat, quod propter eleganciam, & rei admirabilem ueritatem censet. Eij autem haec sunt.

EPITAPHIUM SORANI BATAUI, Aclio Hadriano Augusto autore.

Ille ego Pannonijs quondam notissimus oru,
Inter mille uiros primus, fortisq; Batauis,
Hadriano potui qui iudice uasla profundi
Atque ora Danubij cœli in tranare sub armis:
Emissumq; arcu dum pendet in aere telum,
Ac redas, ex alia fixis, fregisti sagitta: (quam,
Quæ meq; Romani potuit, neq; Barbarus un
Non iaculo miles, non arcu uincere Parthi:
Hic situs hic memori saxo mea facta sacra mi.
Fideris, an ne aliqui post me mea facta sequa
Ex te plo mehis sum primus qui talia feci. (sur.

Aristides.

ADRIANVS rhetor, Herodis discipulus, sub Marco Antonino floruit, & æmulam Aristidi rhetori scholam Athenis habuit: Docuit etiam Romæ, & à

Commodo * idaueris esse consecutus, ut exempla licetiarum in codicem referret. Scripsit Declamationu & Transformationum libros septem, & Formis orationum libros quinque, de s rarum proprietatibus libros tres, Epistolas, & Demonstratiui generis orationes, Phalaridem, & Consolationem in obitum Celeris.

* Aristides.

ADRIANI, urbs Myliæ, quæ nunc Bithynia dicitur.

Adriagus. Adria, pelagus. Quæ te in uoce Arethusa. Adria urbs, & iuxta ipsam sinus Adria, itemq; fluiuius, ut tradit Hecæteus. Regio illa pectusibus bona est: adco ut (si uisus capere) bis in anno pariant, & gemellos: iape cuam tenos & quarcinos: interdum & quinos hædos, & plures. Ferunt & gallinas bis in die oua ponere: sed omnibus aubus (καταστροφισibus oninibus gallinis) esse minores. Cuius & accola, Adrianus: & Adriaticum pelagus.

Adriaticum. Impossibile est, quod non admittit ueritatem: Id est, quod uocrum esse nequiucluti, Terra uolat.

Adriaticum Sympus. Impossibilia uenaris. Ptoucrbium, de ijs qui maiora uinibus suis aggrediuntur.

ADYNATI, hoc est corpore mortuati. Athenis, si à Senatu quingentoru approbati essent, quoridie (ut quidam aiunt) binos: (Vel, alij binos, alij singulos) ut alij, singulos obolos ex arario accipiebant. Philochoro autem, nouenas drachmas in mensam.

Coritia pau perna.

Aiacton. Aiact Sophoclem: Nil est desperandum. Nam & sanctum iusurandum expugnatur, & durus animus. Aristophanes:

est de se reddend.

Quam multa superata sunt in longa uita? (αὐλαριε.) Cum desperaret, & Graecis fore superiores. (αινονος.) At Iustinianus in singulis dies uaslabat pro expilabat uos sub ditos, (αργυρι.) Daphnis tibicen tremulo senio sellus, manus ignauas hancce onerantem Pani rucicolæ pastoralem dedicauit clauam.

Aiacton. Aiactem ecclere. (αἰρεστων.) In acre ambulare. Socrates apud Aristophanem: In acre ambulato, & contemplos Solem: ne trahat horem in stulticia ἀεροσφαις κηφίλων. Id est ære natantes nubes.

aiacton. Noctu quicquimus, quam

nis animis æstantes atque solliciti.
(ἀετῶδες.) Pulli aquilarum: imd est, regum
& principum filij.

(ἀετῶν ἄλιπρον καὶ κρέας.) Aquilina ala
& caro.

AETIVS, Syrus Antiochenus, Euno
mij magister, pauperibus & uilibus pa
rentibus natus. Pater eius infelicioꝝ ca
teris ad militiam delectis obiit, hoc ad
modum puero relicto: qui extrema con
stitans inopia, in auiticinam se cõtulit,
& summus artifex euasit. Cum autẽ eius
ingenium maiora studia desideraret, di
sciplinas cruditas amplexus, ad Paulinũ
se confert, recẽs Antiochiam Tyro pro
fectum, Constantino adhuc regnante.

Ex auctoꝝ
hereticis.

Paulinus.

Hunc audiens, uires impietatis suæ satis
euidenter demonstrabat in quæstionibus,
quæ cum aduersarijs agitabantur: neq;
iam à multis ei resisti poterat. Post
Paulini obitum, cum Eulalus uicesimus
rectus ab apostolis sedem teneret, mul
ti eorum qui ab Actio arguebantur, in
dignati se ab homine opificẽ & adole
scente ui exagitari: conspiratione inita,
cum Antiochia expulserunt. Expulsus
Anazarbum peruenit: & iam celeritimẽ
omnibus uiribus instructus, subinde ma
iores quàm pro datis occasionibus re
portabat fructus: neq; desistebat unquã
uel aduersarios cõuincere, uel ulli ami
ctũ & uictũ uti. * Hic hæresiarca fuit,
Impius cognominatus, sub Cõstantino
Magno. Etsi autẽ idem sentiebat quod
Actius, eiusq; opinionem stabilliebat: ta
mẽ ab Arianiis disceꝝebatur. Fuit prius
etiam homo hæreticus Actius, magno
studio defendendi ariani dogmatis in
citatus. Nam cum Alexandriæ pauca di
dicisset, Antiochiã, unde oriundus erat,

Actius An
tiochia pul
sus, Anazar
bium pe
tit.

Ariani au
tem Actij
suffragane
us fuit in
gentis.

profectus, à Leontio, qui per id tempus
episcopatum Antiochenũ tenebat, dia
conus creatur. Statim igitur euocabat
suos auditores, ex Aristotelis Categori
is differens, ut in litigijs orationibus
probẽ uersatus: & literas componebat
ad Cæsarem Constantium. Etsi autem
arianam doctrinam tradebat: tamen à
suis, propter perplexitatem rationum,
quas illi non intelligebant, hæreticus ha
bebatur, qui illis assentiretur. Itaq; il
lorum ecclesia expulsus, alienus ab illis
esse putabatur: & adhuc ex eo sunt, qui
tũ Aeniani, nũc Eunomiani dicuntur. Nã
Eunomius, notarij illius, & ab illo crudi
tus in hæretica dictõde, factiõni illi p̄fuit.

Actius,
Eunomian
us.

(ἀετὸν ἰσθῆδον διδάσκουσ.) Aquilam uola
re doces. In eos qui docere instituant a
lios, ipsis dõctoribus dõctiores.

(ἀετὸν καὶ σκαῖον ὀφθαλμῶσιν.) Aquila sca
rabeus ego ero obsteris. De ijs qui po
reiores, lacessiti iniuria, ulciscuntur. Fer
tur enim scarabeus aquila oua perdere.

(ἀετὸν γῆρας, καὶ ὄφθαλμῶσιν.) Aquila tene
tus est corydi adhibeticiã. Nam aquila
etiã senescens, omnibus auiibus præstat.

(ἀετὸς ἐν νεφέλαισιν.) Aquila in nubibus.
De ijs qui non faciliẽ capiuntur: quòd a
quila in nubibus non capitur.

AZOTAE, Troica gens, ab Aza di
cuntur & azei.

(ἀζόλαι.) Vita non inuidiosa: id
est, uilis & misera. E fortunatis ærumno
sam uitam agentes, se conueniunt.

(ἀζόφωπος.) Aristophanes: Ita ne putas
te nobis delusis imponẽ abiturum?

(ἀζωβία.) Municipium tribus Hippo
thontia: unde ἀζωβίους, popularis.

(ἀζωβία.) ἡ ἀμαθία τῶν ἀζωβίων μετὰ τὸν
Ceres Proserpinam quærit. De ijs qui
diu quærant aliquid.

(ἀζω.) Sapientem semper decet sui esse
similem: in acerbis doloribus, amissis li
beris, in longis morbis. qualis fuit Apol
lonius Thyaneus.

(ἀζω γὰρ εὐ πῶδον αἰ δαίς κίβη.) Semper
bene cadunt louis tesserae. Proverbium
hoc alij de ijs qui merito suo & semper
felices sunt: alij de ijs qui iustas poenas
luunt, interpretantur.

(ἀεζωμῆς ἐς ἑνὴν περὶ αἰῶνα.) Semper
rusticus in sequentem annum est diues.
De ijs qui spe aluntur, fore ut è calami
tibus euadant, sed in eadem subinde
recidunt.

(ἀεζωμῆς.) Aes informe atq; obscurius
accepit, informant & expoluit. A deõne
improbum facinus me cõmississe putas?

(ἀεζωμῆς.) A nima non cernitur.

(ἀεζωμῆς.) Itane rursus præter meritum
in calamitates incidis?

(ἀεζωμῆς.) Antiphon eternitatem sic ap
pellat, quòd semper in eodem statu per
maneat: sicut ἀεζωμῆς felicitas dicitur, quòd
bonus status sit.

(ἀεζωμῆς.) Qui sit adeò indignẽ & mise
rabiliter interfecit: miserabiliter, quòd
per insidias & uim: indignẽ, quòd eum
securi per ignominiam percusserunt.

(ἀεζωμῆς ἀεζωμῆς ἀεζωμῆς.) Semper paratũ
esse ad referendas rationes.

(ἀεζωμῆς ἀεζωμῆς ἀεζωμῆς.) Sæper me
talca

Constantia
uiri sperna
tis.

Apollonius.

Sacrosanctus
Vitis.

tales hostes persequantur. De hominib. effoeminatis dici solet, ac nullius precij. *ἀσπιθόεις.*) Semper uirgines appellantur Furias, quod nullis largitionib. corrupti à maleficijs possint, quò minus eos persequantur. Sophocles:

Αδελφες τριπλοῦ & semper uirgines Furias pedetentim succedentes.

ἀίπαλα.) Nigricia uetula: labia. *ἄι μοι σίτοι ἀπὸρ μαλ' ἄφρον.*) Homerus: Ne mihi auferto suauissimum uinum.

ἀι τις ἐὼ καὶ δῖος.) Semper aliquis est in Cydonis œdibus. De hominibus ad suscipiendis hospites paratis: quòd Cydon Corinthinus maximè hospitalis fuisse perhibetur.

ἀι τοῖς εἰρησποιοῦμαι.) Semper cum amaroribus sumus. Aristophanes de aui- bus. Nam amaros suis amicis generosas aues donare solebant. Pista & simili- 25 les aues sunt opportuna: amori- bus.

ἀσφοδία.) Succellura illis esse omnia ex sententia, si homicidam ab exercitu perpetuò relegant.

ἀσφίνα (*ἀσφίνα, ἢ ἀσφίνα καὶ μέλος.*) Luscinia cantus. Nec quantum luscinia dorminat. De uigilantibus. Iouis uerò nuncia phibetur Luscinia, q̄ uer significet.

ἀσφίνα (*ἀσφίνα, ἢ ἀσφίνα καὶ μέλος.*) Cum animo meo cõgruit gemebunda uolucra, quæ subinde ityn moesta deplorat, nuncia Iouis Sappho: *Ἐγὼ νῦν νῦν, luce nosiferαν Luscinia.*

ἀσφίνα.) Vehemens etiam status uento- rum sopit mentem potuit: & omnia domans somnus, quibus compedes inle- cit, eos soluit, nec semper capriuos tenet. Nos uerò cur nò discam? modo estis? Ego aut nunc sanè intelligo, cū essem ini- micus, inimicitias ita esse moderandas, quasi rursus essem amarus: & aduersus 40 amicum obsequijs atq; officijs eò usq; progrediar, quasi non semper mansurus sit amicus. Plensq; enim mortalibus in- fidus est amicitix portus.

ἀσφίνα (*ἀσφίνα.*) Semper inuictus maneo, ex quo natus sum.

ἀσφίνα.) Orcus, id est sepulchrum.

ἀσφίνα (*ἀσφίνα.*) Orci galea. Prouerbi- um, de ijs qui prestigijs quibusdam sese oc- cultant. Huiusmodi enim est Orci galea, qua Perseus usus Gorgoni collum præcidit. Refertur etiam ad eos qui pro- missam comam alunt.

ἀσφίνα.) Ego ubique furdaster & om- nium ignatus neglecti. Theologus: De- nex equidem sum, & multorum malo- rum gnarus.

ἀσφίνα.) Insulit in nidum pullos tegentem *Ex parte matrem primanius ingens serpens.* *ἀσφίνα.*) Polybius: Feruit Marcum Porcium Romæ auditis Scipionis rebus gestis, rogatum ab alio, quid uiderisset respondisse: *hic sapiens unus: reliquis simulacra nauigium.*

ATHAMAS coronatus inducitur, iā quam uictima propter Phryxum immo- landus: sed liberatur ab Hercule niuero Phryxum affirmante. Quo exemplo u- sus Aristophanes, se æquè peremtum esse ait, atque Archamantem iam ius sa- crificandum.

ATHANARICHVS S. Nicetæ, id est Vincenrium excruciauit, & magnò Chrī stī martyrem effecit.

ἀθάνατος.) Immortalis, de animatis: *ἀφθῆτος,* corruptionis expertus, de inanimis usurpant philosophi. Plato, cū immorta- 25 lè esse dicit animā, subiungit: nò proprie sic dici, quòd immortalè & essentia & a- ctione sit immutabile. Animā uerò na- tura quidè statuit immutabile, non ac- tione. Sic cœlestia quoq; corpo- ra non proprie immortalia dixeris, nam & ipsa, quamuis nò essentia, locū tamen mutant. Affectio quædè est uitæ, & acci- dens, immortalitas. Vide plura, in uoce *πῆτος.* Qui uerò immortalitatem desine- priuationem mortis, errat. neque enim priuatio mortis est immortalitas: sed si- ra est in habitu & dispositione (*ὡς σῆτος, ἢ ἔτι, ἀσφίνα.*)

ἀθάνατοι.) Immortales dicebātur, decē milia Persarū, cuiusmodi Xerxes Darij filius habuit. Hos Ardaburlus sub Theo- dosto imperatore cecidit, & delcuit. *ἀθίμας.*) Piasus Thestalus, Larissā filij suū in cello, & in selici amore deperijt. *ἀθῆος.*) Impiū, & Dei cõtemptus est, im- mortalitatè animi nò tueri, nec eam ad Dei similitudinè reducere, & eū Numi- ne firmissimis & indissolubilib. uinculis copulare: aut è contrarij, id quod in no- bis diuinum est, detrahete & deprimere, ad recrestem & nefarium & Gigæteum atq; Titanicum carcerem.

ἀθῆος (*ἀθῆος.*) Mineræ selem. Pro- uerbi- um, in eos qui propter parū simi- litudinè deteriora cū prestigia. cõ- parant: ut si quis propter glaucos o- culos, selem Mineræ conserat.

ἀθῆος (*ἀθῆος.*) Mineræ selem. Pro- uerbi- um, in eos qui propter parū simi- litudinè deteriora cū prestigia. cõ- parant: ut si quis propter glaucos o- culos, selem Mineræ conserat.

ἀθῆος (*ἀθῆος.*) Mineræ selem. Pro- uerbi- um, in eos qui propter parū simi- litudinè deteriora cū prestigia. cõ- parant: ut si quis propter glaucos o- culos, selem Mineræ conserat.

ἀθῆος (*ἀθῆος.*) Mineræ selem. Pro- uerbi- um, in eos qui propter parū simi- litudinè deteriora cū prestigia. cõ- parant: ut si quis propter glaucos o- culos, selem Mineræ conserat.

ἀθῆος (*ἀθῆος.*) Mineræ selem. Pro- uerbi- um, in eos qui propter parū simi- litudinè deteriora cū prestigia. cõ- parant: ut si quis propter glaucos o- culos, selem Mineræ conserat.

Peria uir gnet.

scipio.

plato de animo

Virgilio

Americo

Deperca

Perseus inuictus

Ardaburlus

Piasus

Democritus

Mineræ selem

Mineræ selem

Mineræ selem

entia repellat. Minerva enim, & Mens, idem sunt. Galeam porrò illi tribuunt, eo quòd sapientia altitudo sub aspectum non cadit: & oleam, ob naturæ puritatē. Lucis enim materia est olea: & Gorgonem in eius pectore collocant, ob mentis celeritatem. Nam ἡ γοργὼν uelocitatē significat.

Conuulsi
descriptio.

Alexandri cō
uulsi.

Alcibiades.

Leophris.
Empedocles.

Ion.

Tellus.

Epicurum
dipnologia.

Minerva pro
puit.

ATHENAEVS Naucratis grāmaticus, uixit tempore Marci. Scripsit librū Dipnosophistarum, in quo cōmemorat eos, qui inter ueteres splendidi conuina tores habitu sunt. Alexander Magnus, naturali praelio uictis Lacedæmonis, muro Piræum circumdedit, hecatomben im molauit, omnibus Atheniensibus epulum præbuit. Alcibiades cum Olympia uicisset, totum conuentum cōuiuio excepit. Idem & Leophron fecit, Olympiz uictor. Er Empedocles Agrigentinus, qui cum Pythagoriscus esset, & animalibus abstineret, Olympiz uictor, bouem è thure, myrtha & preciosis aromatibus confectum, inter eos qui ad ludorum celebritatē conuenerant, distribuit. Er Ion Chius, cum Tragediam Athenis uicisset, unelicque Atheniensem dedit uasculum Ghij tincti. Iellias Agrigentius, homo hospitalis, cum aliquando 500 equites hybemo tempore apud eum diuertissent, unicuique dedit tunicam, & uas uini. Epicurum Syracusius, ad sin gula conuiuiorum sercula uersiculos, & adagia adiecit. Id carnē Clearchus Solensis Dipnologia, alij Opfologia, Chrysippus Gastronomiam, nominibus ab epulis, delicijs, & uentre factis, alij luxuriam uocant. In Platonis conuiuio, conuiuiz fuerunt XCVIII.

ἄθλιον ὄνομα.) Atheniensem te mentras. De ijs dici solet, qui præter spem, & contrā quā par est, rebus secundis utuntur. Nam Athenienses in malè con sulendo suis rebus, exercitati erant: sed Minerva eorum mala consilia ad felicit exitum reducere ferebatur. idq; diu quòd apud eos uisatum fuit, ὁ μέγας, ὡς ἐν τυχῆς μάχης, ἢ καλῶς φρονήσι. O urbs, ut for tuna maiore quā prudentia uteris? Er Aristophanes in Nubibus: *Aut temeritate præditam esse hanc urbem: Sed Deus tamen ea que nos peccatis conuertere in melius, ὅτι αὐτὸς λέγουσιν.* Indigenæ siue Aborigines, & Athenienses dicebantur, & Arcades & Aeginetæ & Thebani, uel quòd primi terram coluissent, uel quòd aduenæ non essent.

ἄθλιον.) Athene, urbs Laconiz: Athenæ, urbs Atticæ.

ATHENODORVS, miles Atheniēsis. t f & alius discipulus Dionysij Arcopagita: scripsit uaria. & alius Sophistes, frater Gregorij Thematurgi.

Athenodorus, stoicus philosophus, sub Octauiano Romanorū Imperatore. * Sub quo aliter fieri nō pornit, quin im penij licentia ratione desitura, cōmunis esset calamitas. Ab eo tempore Athenodori potissimū cōsilijs auscultauit. Cum aut Tiberius Augusto in Imperio successisset, adultores ab imperatore muneribus, & honoribus affecti, maxima imperia inuadebant. Viri autem boni & quieti, qui uitam eandem non amplectebantur, nō iniuria dolebant eadē sibi nō tribui. Ita fiebat, ut urbes seditionibus, & tumultibus impleantur & gubernacula munerarijs magistratibus cōmissa, uitam in pace molestā hominibus, elegantioribus red derent, & rei bellicæ studiū debilitarent. lis temporibus quoq; saltatio Pantomimorum introducta est, antè nōn usitata: multaq; præterea, quæ multorum malorum causæ extiterunt. * Athenodorus omnibus rebus cum naturæ, tum rectæ uoluntatis, fuit ad Philosophiam instruat. * uiuente Proclo splendide præterat discipulis: quem Sallustius ob studiū admiratus, eum hominem igni similem esse dicebat, propinqua omnia incēden ti. * Tamē persuasit Athenodoro, ut nō philosopharetur.

ἄθλιος.) Effecit, ut non hæc tantum eis inessent, sed in alijs iniurijs atque flagitijs strenuè se exerceret. A' quibus enim flagitijs, à quibus facinoribus erant alieni? Quid honesti, quid probi, non in eis desiderabatur?

ἄθλιος.) Romanis uirū in bellis exercitatum, aduersus Hannibalem mittunt. ATHMONIA, municipium est trib. Cætopriz: unde Athmonensis.

ἄθλιος.) Prouerbiū, Laui manus meas inter innocentes: hoc est, innocentiz studij, nec facinorum sui socius.

ἄθλιος καλῶς ἢ καλῶς φρονήσι βόει.) A thos obumbrat Lenizæ bouis latus. Prouerbiū, de ijs qui aliquib. molesti sunt, aut incōmodant. Nam bouem, quæ Lemni est ex albo lapide facta, mōs Athos umbra sua tegit.

ἄθλιον.) Atheniū, id est absq; fletu, est Mulatum locus.

ATHRIBIS, urbs Aegypti.

Adulato
res sub Ti
berio bon
uerat.

Lacon.

Athenodo
rum alior.

Rome do
Hor igni
simile.

Proditio
mari.

Vicina po
tentiorum
noxia.

ἄθλιον.

Modu ^o **punit.** ἀβρι-νίε.) Damascius; Vidus rationē fortis est moderatā, & viriū, quæ nec affligeret ob paupertatē: neq; ob diuitias luxu corrūperet; sed mediā, & elegantem, & planē Dorio modo concinnam.

Græcic. ἀβυρμα.) Non decet viros ludicris puerorum immorari.

Loquaci ^{ta.} ὁ ἄσπυρολαβίης, καὶ ὁ δὲ ἰσχυροῦ, ἢ ἀπύλου τῆς ἑ-

μα.) Lingua sine foribus, & os sine ianua: id est, lingua effrenis & petulans.

Hecadem. AC ADEMIA, gymnasium fuit Athenis suburbanū & nemorosū, in quo Plato uersabatur, ab Hecadem o quodā heroe nominatū. Olim enim Hecademia uocabatur Aristophanes in Nubib; De

Sopron. scendes in Hecademā, sub caprificis de curres, albo calamo coronatus, cū *mo deſto equali, milacem redolens, & ociū, & populū, folia protrudentē, uero tēpore: gaudens cum platanus & ulmus reſonauerit. Fucunt præterea duo gymnasia, Lyceum & Cynosarges. Academia, dicitur schola philosophotum.

Lycum, **Cynofar.** ἀκαλοφ. Impurus, id est, peccator, homo sceleratus & flagitiosus. Improb. enim impuro est animo: purus uerò, p-bus homo.

ἀκακιστος.) Acacēsū, nomē montis, & urbs Arcadiæ, ab Acæco filio Lycæonis. unde Acacēsū, & Acacēnis.

Acacivs, patriarcha Cōstantinopolitanus, uir, si quisquā alius, uenerandus. Nā cū ὁ φ φ α α τ ο ς φ φ, id est pupillorū educator fuisset, & res eorū probē administrasset, omnib. acceptus fuit: & familiaritate cū Leone imperatore contracta, supra modum illi placuit: adeo ut is de reb. tum publicis, tum priuatis, eum primū consuleret: & quando denatū conuocabat, etiā hunc accerseret, & totius deliberationis initiū ab eo caperet. Hic Acacius, anima duxerā Leonis Macellæ in eos, à quib. offensus esset crudelitate, eiusq; in genio exquisitè deprehensio, q̄ id à solis laudantibus capi posset: operā dabat, ut omnia eius & dicta & facta miraretur. Itaq; facili eum dicto audientē habuit, atq; eius iracundiā facili repræſent: & multis, quibus princeps offensus erat, saluti fuit, & perpetuò exilio damnatos in patriā reuocauit. Hic post obitum Gennadij patriarchæ Conſtantiinopolitani studio Zenonis sacerdos deſignatus est, ut aptus gubernationi. Cum igitur omnes ecclesias in ſua poteſtate haberet, ſollicitam curam impendit ijs qui eis præerant: quorū ſagaciores eius

imaginem in templis conſecraverunt. Cū igitur uniuersè omnib. in Ecclesijs eius imagines ostenderentur: opinati quidā sunt, cum ex ambitione dedicationem illam imperaſſe. eamq; ſuſpicionem nō parū cōfirmabat pictura tēpli iuxta nauale (τὸ ἐν Φηραῖς τὸν ἁγῶν ἁγίου Ἰωάννου) & calculus elaborata. Cum enim totum opus sub Gēnadio fuisset perfectum, in insigni templi loco cum effinuerunt, & inter hunc, Seruatotem Gennadio dicētem: Soluito templum hoc. & Acacio: Post te hunc excitabo. Ob tales igitur imagines Acacius, quamuis benignus & officiosus, opinionem infanz cupiditatis gloriæ est consecutus.

Acacivs, orator uehementissimus sub Iuliano & Libiano theiore, qui incuſabat Iulianum, & eius iudicia reprehēdebat: unā cum Iuliano Phryge, qui & ipse orator etat uehemens.

ἀκαλοφ.) Genus auis, aut canis: fortasse φ notis blandiarur, ignotos allatret. ἀκαλοφ.) Pherecrates in Tristifugis: *Aedepol permoleſta res est male canentem Audire. Malim equidem interim Virtute esse coronatus.*

Acamantia tibus, una è x. ab Acamante Theſeī.

ἀκακιστος.) Spinis peccata uocat Dauid: ut inutilem stirpem, & pungentem.

Acamantivs Heliopolita, reliquis ciuibus humanior: sed ita rudis, ut cum neque antè neque poſt in ullo diſciplinæ genere quicquam didiciſſet, tamen se Philoſophum uocari uellet, & hoc se nomine apud omnes uendicaret: neque Heliopolitarum quiſquā eum aliter cognominabat, quàm Philoſophum. Hoc igitur probrum eſto humanæ inſcitiz. Cum aut nos Heliopolim perueniſſemus: momentum hoc philoſophiz Acamantij penè extrinſum erat. Voluit præterea etiā ueniam eſſe ex haruſpicibus. Verùm hoc ueniam meretur, quòd utrunque talia conſequi poterit, præſertim apud homines impotus.

ἀκακιστος.) Bellua (cetus) eſt magno impetu irruiſſet: uincula dirupit ſpina. ἀκακιστος.) Acathia cicada. Prouerbium de mutis, & à Muſis alienis.

Acanthvs, urbs Thraciz, ultra montem Athon: uel quòd ſpinis circūdata ſit, uel ab Acantho quopiam.

ἀκακιστος.) Ariſtophanes. Nefcio quādo te inſinuaris. Qui cum multis dominicis, nihil inde fructus capis, præter exiguū illud,

Acacius
græc.

philosophus
sine doctria
ne.

facilem
recompensare
facile est.

Acacius
Leonem
imp. ette
trailla.

Laude Leo
capitur.

504

illud, quod fets: idq; subinde tibi tanquam oleum paularim instillant, utz tibi propagandz causa. Volunt enim te pauperem esse. Et, Nudus paulo momēto foras elapsus sum. Plurus queritur, se à prodigio homine exiguo tempore cie-
 ſum, id est, opes cōsumptas esse.

Vita bre-
 ut.

ἀκαρῆς (Θ.) Breuissima est, uita homi-
 nū, nec multo post oēs iacebim* extēti.
 ἀκαρῆτος ἀχορῖπυ.) Minus fructuo-
 sus oleastro. De pauperimis dicitur.

ἀκαρῆτος (Θ.) Sterilior Adonidis hor-
 tis. De iis, quz nihil præclarū gignunt.
 Sic aut̄ appellantur herbz quz in testis
 plantantur *Puritz, scherben.*

Veritas
 imperiti-
 utat.

Ακας, poeta Tragicus.
 ἀκατιῶλαη (Θ.) Δίος.) Ratio quz euer-
 ti non potest. Acataus, equus celebr.
 ἀκατιῶλαη.) Acatira, nomē urbis, & A-
 catiri, gentile: ut & * Saraguri p̄llsi, fe-
 des quz rentes, ad Acatiros Hunnos se
 contulerunt.

ἀκαρῆτος (Θ.) Intē
 pestiua beneuolentia nihil ab odio dif-
 fert. Sic Hippolytus Phēdrz, se amore il-
 lius flagrare dicenti, respondisse fertur.
 ἀκαρῆτος (Θ.) Marcus imperator philo-
 sophus, air à Diognero fe de dicisse con-
 temptum in anium rerum, & animaduer-
 sionem diligenter.

Casus
 ut.

ἀκίον.) At sedere, & citacitē epulamini.
 ἀκίονος χάρις.) Beneficium lucri ex-
 pers: id est, quod datur cum non deceat.
 ἀκίονος σωαιδός.) Damascius. Nihil re-
 rum humanarum est cum bona conscī-
 entia comparandum. Est autem agendū
 cum hominibus ut̄ deceat. Ac tameris id
 quod habet uonum, uero bono con-
 trarium fuerit, nunquā ramen illud huic
 est præferendum, neque plus quidquā
 faciendum quā ueritas: neque pericū-
 lum detrectandum orto certamine, ne-
 que laboriosum munus ex ignauia recu-
 sandum. Veritati cedat & iniustz laudis
 fructus, & amicitiaz necessitudo, & co-
 gnationis necessitas.

Veritas
 uincit.

Neq; pre-
 teriti uo-
 que futu-
 rum cas-
 que quon-
 que pro-
 ut̄ eripi.

ἀκίονος.) Ex M. Antonini scripto: Etiā
 si annorū tria millia uicturus esses, & to-
 ries dena millia: ramē memēto neminē
 amittere uitā aliā, nisi eā quā degit: aut
 aliā degere, quā eam quā amittit. Eo-
 dem igitur recidit & longissimum & bre-
 uissimum uitz spacium. Id enim quod
 adest, par & æquale est omnibus: & quā
 amittitur, * non par: ea que ratione pun-
 ſi instat, quod perit, habendum. Neque
 enim præteritum, neq; futurum amittit

quisquam. Quod enim non habeas, id
 tibi quis eripiet?

ἀκεσιας iacomm.) Acesias medicatus est.
 De iis quorum curacione morb. ingra-
 uescit Apparet Aecisiam aut̄ imperitium
 aut̄ infelicem fuisse medicum.

Acesius Nouatianorum episcopus,
 qui à magno Constantino rogatus, an
 deereta concilij admitteret, & limitem
 fidei, & definitionem festi Paschalis? (i
 ἔρ (Θ.) πικρὸς, ἰ ἔρ (Θ.) πικρὸς, ἰ πικρὸς, ἰ πικρὸς.) assensus
 est. Imperatore autem denuō interrogā
 re, eur se ipse segregaret? quz sub Decia-
 na persecutione euenissent, edocuit: &
 acrimoniā austeri canonis protulit, non
 oportere ijs qui post baptismā, peccatū
 (quod sacre litere mortale uocant) in
 se admississent, diuina mysteria cōmuni-
 care: sed ad poenitentiam quidem illos
 esse cohortandos: spem uerō remissio-
 nis non à sacerdotibus, sed à Deo expe-
 ctandam, qui peccatis posset dare ueni-
 am. His ab Acesio dictis, respondit Im-
 perator: Acesis, scilicet appositis tu solus
 eculum confendit. Horum neq; Euse-
 bius Pamphilus, neque quisquam alius
 mentionem fecit. Nam illi quidem mul-
 ta prætermittunt, siue affectu aliquo, si-
 ue respectu personarum. Sic ait Socrate-
 in in ecclesiastica historia.

Imperium
 iuxta meo-
 cas.

Cetera suo-
 rum Deciane
 persecutio
 su.

Ascendit
 tu: calum cas-
 iusti.

Ineffabili
 historia ma-
 uia.

ἀκισματα.) Fuit in Galeotide quidā, q
 & morbo uerbis apulfare, & anni tēpo-
 rū intemperē & sterilitatē, & penurias p.
 fligare sacrificijs quibusdam poterat: &
 murationes excogitare, atq; efficere: &
 demonstrare bonas parandā opū ia-
 tiones. Hunc in Cretam munerib. à Mi-
 noe pellectum ferunt, ut celebrem illū
 Glauci interitum innesfigaret.

ἀκίφαλος (Θ.) Deicta sine capite, cui Se-
 uerus p̄z fuit.
 ἀκίφαλος μύθος.) Sine capite fabula. Pro
 uerbiū, de ijs qui nihil solidi narrant.

Creticum
 medicum.

Minus Glau-
 ci interitum
 inquit.

Ακx, urbs Phœniciz: alij Ptolemai-
 dem aiunt olim ita dictam. Demetrius
 uerō non ipsam urbem, sed eius atcem
 sic appellari dicit.

ἀκρότης.) Sepulchrū sine reuerētia & mi-
 sericordia destruit, de q; saxis illis turrim
 cōstruit: unde urbs capta est. Cōspicit
 naufragi cadauer insepultū, & neglectū,
 præterire nō sum aulus: sed mortuū sepe
 lii, & spectaculū soli minimē gratū hu-
 mano instituto, occultauit. Romani ho-
 stes suos iacēre insepultos passi nō sūt.
 ἀκρότης, ἡ ἀλυστος.) Illa quidē peracerba
 lupis, sed grata capellis.

Sepulchre re-
 uerentia.

Orpheus. ἀκιδάλια.) Acidalia, nomen fontis. ἀκιδάλια.) Epigrāma de Orpheo: Hic & implacabilis graue Clymeni. i. Orci animum, & mentem asperā lyra delinuit.

Balnea. ἀκιδάματα.) Balnea sunt remedia laborum. De fastigatio mari dicitur, neruis cōmodissima. Cæterum relaxata musculorum compage, inungunt oleo corpora, ne aqua conspersa rigeant.

Viri boni uocati. ἀκιδήρατοι.) Synceros esse aiunt viros bonos, & cautos, & res suas posse efficere meliores ea præparatione, qua & mala tegantur: & bona quæ eis insunt, absque ostentatione cōspiciantur. Nihil enim eos habere sistū, neque in uoce, neque in uultu. ἀκιδήρατοι.) Qui hostes adire uolebant, securitatis causa eaduceū gerebat. Eos em̄ laudare nefariū & impiū habebatur. ἀκιδήρατοι.) Homerus:

Νηϊδ' ἔμβροχίτων ἡμίστερ τελλῶν ἀλάτ.

Nomen. ἀκιδήρατοι.) Scythia recufans animum. De ijs qui uerbo quiddē aliquid auersantur, reipsa uerō cōcupiscunt. Quidam enim affini cadauer conspiciat: Scythia, inquit, ecce paratam tibi cœnam. Is uerō in præsentia quidem aspernatus est, post uerō epulatus.

Temeritas. ἀκιδήρατοι.) Mouere non mouenda: cuiusmodi sunt sepulchra, aur altaria. De ijs qui excedunt modum.

Carietas. ἀκιδήρατοι.) Hac potissimum de causa in calamitates incidisse mihi uidetur, quod omnia tentauit, & omnibus rebus sese immiscuit.

Amicitia fiducia. ἀκιδήρατοι.) Is uerō putabat, se rationē inueniturum, qua calamitates ppulsaret. ἀκιδήρατοι καμαζόντες φίλους φίλοι.) In nocenti comestatum ad amicos ueniunt amici. Sic, αὐτήματα δ' ἀρσάντων ἀρσάνη ἔπι δ' αὐταῖς ἴστυ: Ἰτὶδ' ἄρσάντων ἔπι δ' αὐταῖς ἴστυ: 40 Ἰτὶδ' ἄρσάντων ἔπι δ' αὐταῖς ἴστυ.

Prestitio. ἀκιδήρατοι.) Et in uocatus Deus, & uocatus adierit. Hoc otaculum reddidit est Lacedæmonijs. Neque enim negligit Deus uirtutis studiosos, sed prestō est absque omnino sensu. Neque enim uocē requirit, ut edocetur quid sit opus: neque aures, ut cognoscat.

Opprobrium. ἀκιδήρατοι.) Hoc ἀκιδήρατοι, per summā occasionē, in ipso temporis articulo: ἐκ ἀκιδήρατοι ἢ ἐπὶ τῷ κινδυνῷ. In summo discrimine. ἀκιδήρατοι καὶ κακῶς ὁ πτωχὸς, reb. gerēdis aptissimum tempus est maturatum.

Virgo. ἀκιδήρατοι.) Hæc ἀκιδήρατοι: κερῶν τῶν ἀκιδήρατοι τῶν τρυχάντων. Seruare modū est optimū, in Epigrāmte. Sine macula, sine rugis, Virgo. lanugine recens natis par, frondosis ad-

hærens adhuc ramis. Er: Quanta in Heroibus olim fuit ira, cuius pars adhuc inimica in inanimis restat ramis? ἀκιδήρατοι καλῶς καλῶς.) Ipsiū tempus atque occasio uocat, ipsū imperium in acie nouaculæ erat adhuc. Procopius: Summam ille occasiōē in præsentia amiserat, quam post recuperare nūquam poruit.

Maledictio. ἀκιδήρατοι.) Iam nobis non est opus multis uerbis: Ne, si me adesse cognouerit, fallacia excidam.

Insipientia. ἀκιδήρατοι.) Aelianus: Homo Arcas Euclides nomine, eo morbo laborabat, ut & petulanti atque effreni lingua malediceret omnibus: & eos, quibus scindere res essent, odisset.

Fructu panis labra, non sicu sunt obturanda. Mōner hæc oratio, res strenuē ad ministranda esse.

Finis superiorib. ἀκιδήρατοι.) Finis superiorib. factus fuit consentaneus. Cōsequens est, quod inesse alteri necesse est. Repugnans, quod non inesse, nec esse est.

Cōdē pascis. ἀκιδήρατοι.) Cōdē pascis. De ijs qui cibo quiddē utuntur, sed corpus nō augēt. ἀκιδήρατοι.) Inne puluere: id est, absque labore & certamine. Sumptrum à pugilibus.

Deo remedij petunt: ἀκιδήρατοι.) A Deo remedij petunt: eisque oraculum redditur, infersas esse faciendas Aerolis per iniuriam interfecit.

Auditus sit non exterioris ἀκιδήρατοι.) Auditus sit non exterioris aeris in aurem ingressi, sed per contactum aeris auribus instrum. Argumento est, quod audimus in aqua, aqua in autem non ingressa. Nam si quidē ingressa fuerit: corrumpti, & expelli aerem insitum, qui auditui inscruit. Quod si absque medio meningem artigerit, lædit eam istu: atque etiam cauitatibus infinuata, corrumpti & lædit organum auditus. Nam ea res multis incommodauit.

Argislaus de ACVSILAVS Cabæ Argislaus de Cercæde urbe prope Aulidē, historicus antiquissimus, descriptit genealogias ex æneis tabulis, quas pater eius quendam ædium suarum locum fodiens reperit.

Aculis Atheniensis, Aculis Atheniensis, Agatholiciæ F. Athenis eloquētiā adamauit, & sub Galba Romam profectus Rhetoricam docuit: & locupletatus, Atheniensibus moriens reliquit centū millia drachmarum, ex uisuris.

Acco mulier ob stulticiā famosa, quæ aiunt, cū se in speculo contueretur, scē cū ipsam esse colloca, quasi cū altera, & ipson-

Occydia

Maledictio: Insipientia

Consuetudo: Repugnans

Depressio

Auditus quomodo sit: Aqua auribus incommodata

Genealogia ex æneis tabulis

Pecunia Reliquia pub. donata

Tota

δουλοει & spongia clauum percussisse. Verbum aut̄ ἀκκίριδος non modò stulticiæ significationem habet: sed etiam de ijs usurpatur, qui aliquid uerba auersantur, quod re ipsa cupiunt.

δουλοει *ακροσται*) Antequam ea uerba profus effect elocutus, sagitta uolucris eum celeteriter abripuit ad immortales.

δουλοει *ακροσται*) Incontinentia turpiter agit, contra uoluntatem suam: ἀκροσταις intemperantia, ultrò & uolens.

δουλοει *ακροσται*) Sparsa fama est à Macedonibus, aequilam aduolantem, allis expansis, & Solis ardorem & pluuie uim ab eo auertisse.

δουλοει *ακροσται*) Fabius magistratu abiens, moncbat Acmylium, ut bello duccendo, incitatum & indomitum Hannibalis ingenium frangeret.

δουλοει *ακροσται*) Epigrāma: Ex paupertate, ut scis, innoxia & iusta, Venus hæc accipe dona Leonidæ.

δουλοει *ακροσται*) Ex quibus sententia, & accurata dicitur, quæ cōficitur ex necessariis. Vir bonus autem, etiam de ijs quæ fieri possunt, sententias habet. Itaq; rectius ita dicitur: Omnem boni uiri sententiam & perspicuam esse, & distinctam, & uerā. Perspicua etiam eius sententia esse potest, qui quid sentiat, ipse exponit: ut de uoluptate. Liceat etiam uisum bonum, curiosum dicere, quòd res coelestes & naturales inquiritis φιλοστυγμοστωίων, πολυπαστυγμοστωίων interpretaris.

δουλοει *ακροσται*) Genus animalculi. Præcursor uescebatur locustis, & melle syluestri: quod ab arboribus collectum, Manna uulgò dicitur.

δουλοει *ακροσται*) Cum uulger quædam nomine Danae, ægrè iudicio se sisteret, sapiens quidam ad eam ex tempore dixit: κελθὲν καὶ σὺ, σὺν τῷ Δαναῷ, ἢ ἀκροσταις θυγατρὶ: ludicum de te fiat. neq; enim e Danae Acrisij filla. Acrisios autem dicitur Græcè, quasi absq; iudicio.

δουλοει *ακροσται*) Damascius: Audiebat ueterum sermones, cruditione quadam temperatos. Ea q; cōsuetudo adhuc durat apud eos, nō secus atq; aliqd qd̄ deleta tidis causa auditur, ut fistula aut cithara.

δουλοει *ακροσται*) Πυγμαλίων κροσσὸν ἰΦαρμάδην.) Spolia Pygmariorum colosso accommodare. Prouerbiū, de ijs qui frustra laborant.

δουλοει *ακροσται*) Extremo prehensio, tenebis mediū. Prouerbiū, de rebus explicatu & intellectu difficultibus.

δουλοει *ακροσται*) Damascius: Munitiones cla-

riissimæ sunt eadem ferè natura. quod ita intelliges, si, quid arcibus accidat, consideraris. Quæ cum ad defensionem contra hostes, & securitatem facere plurimū uideantur iis, apud quos sunt, & ad libertatis consecrationem: sæpenumero feruittatis existunt cauæ, & euidentialia matorum, ut ait Polybius.

δουλοει *ακροσται*) Inuadi iussit Hunnos cautes pedibus, & iu ambulando uacillantes. Hunnus enim sine quo haud temerè terram attigerit.

δουλοει *ακροσται*) Ut omnia atrociam & periculoſa sunt hominū: ut & bene cū eis, & malè agatur. Decet autem, dum extracalamitatem es, prospicere aduersa. Et dum bene uiuis, tum maxime uidere, ne beatitudo illa pereat, te imprudente.

δουλοει *ακροσται*) Prehendebat summias aduersarij uanus, easq; frangebant: nec dimittebant prius, quàm eum defatigatum esse animaduertent.

ACRON (summi Latinè dicere possis) Agrigentinus medicus, F. Xenouis, (docuit) studuit Athenis unà cū Empedocle. Antiquior itaq; est Hippocrate. Scripsit de arte medica Doricæ: de salubri uictus ratione lib. i. * Est & hic ex ijs qui quædam de uentis notarunt: Extat de hoc Epigramma Empedoclis ridiculum:

ἄκρον ἰατρὸν ἄκρον ἀκροστωίων, πατρὸς ἄκρον, κροστωίων κροστωίων ἀκροστωίων ἀκροστωίων: uel ἀκροστωίων κροστωίων ἀκροστωίων ἀκροστωίων. Sūmū medicū Acronē Agrigentinū, Acro F. Tēgit præceterū summū patria summa: uel, Sūmū cacuminiū sepulcrum Sūmum desinet. Hoc quidam Simonidi tribuunt.

δουλοει *ακροσται*) Mons in tres diuinit partes: in ἀκροστωίων, cacumen, seu iugum: ὑπερστωίων, latera montis: τρέμα ἢ πύδος, sinem & radices.

δουλοει *ακροσται*) Banarū turbā uidit littoralis.

δουλοει *ακροσται*) Vna est de Ἀκρωτιῶνς canib. quæ scilicet dominum suum laecerat. Dici potest de infidis ferus.

ACTE, ppriè pars quæ dī Atticæ maritima, unde Actites lapis. Sic aut̄ uocatur Atticæ, uel ab (Ἀκτω) Ἀκτῶνε rege, uel quòd pleriq; mari adiacet.

AQUILA philosophus, Cōmentarios Logicos scripsit, de syllogis. Aquila Grammaticus, Musicus.

AQUILEIA, urbs Italiæ populosa, ad mare porticla: cuius ciues Aquileienses dicuntur.

ἄκρον δὲ.) Eupolis: Homines timidi nūquam

Mentis a
ari sepe
hostibus
quæm cui
huiusmodi
res.

Hunni eo
gunt.

Vigilanti
semper ob
seruare et
causam et
tiam.

Mentem
partes.

quam de hostib. triumpharunt. Proverbum, in eos qui ob animū degenerem nihil præclari gerere possunt.

ἀλλ' ἴσθ' ἥμῶν μηχανή πε μηχανή.) At nobis est Megarica quædam machina. Improbis enim obiciēbatur Megarētib. qui alia dicerent, alia facerent.

Βίσημα.

*ἡνὶ κρι
χρη.*

Alia sunt alibi pulchra.

ἀλλὰ τῶντι.) Pteroque inuasit infelix æmulatio ex aliorum insolentia, & importunitate.

*Nemo se solo
li. uat.*

ἀλλὰ τὸν γυναικὸς φλύαρον.) arro gās, inflatus nugator.

ἀλλὰ τὸν.) arrogans, qui sibi tribuit, & plura de se iactat quàm debet, & præstare potest. ἀλαζόνες propriè uocant mendaces, cum se de rebus quas ignorant, dicturos profitentur.

*Laſtu in
ritu.*

ἀλλὰ τὸν.) Quid defunctos gemimus ob filios? quando repellere à liberis Orcum ne Dij quidem possunt!

ἀλλὰ τὸν.) Arislophanēs in Cerealiibus: O senex, senex, inuidiæ uituperationem audiui, sed nullum ex ea dolore in sensu.

ἀλλὰ τὸν.) Alalcomenæ urbs est, quæ audio neq. edito atq. arduo iumulo sitam esse, necq. mœnibus circumdatâ.

ALALCOMENIVM, urbs Bœotiæ, ab Alalcomenoe: qui & Mineruæ Alalcomenidem dedicauit.

ἀλλὰ τὸν.) Alia quidem Leuconis asinus, alia Leucon gestat.

ἀλλὰ τὸν.) Gallus bibit, & non mingit. Myxus non bibit, & mingit. Dicitur hoc carmen aduersus Galliam asini.

*Asini despo
ritu.*

*ἡνὶ κρι
χρη.*

ἀλλ' * ἀπίστου.) At huic aneore restauit Deus. De rebus ex imperato factis. Nautæ enim sæpe lætunt ancorâ, aut arpulluri, retro aguntur.

ἀλλὰ τὸν.) Dalli gallinatæ me uentrem habere dixit: nam citò concoxiuic argentum.

*Argentum
concoxiuic.*

ἀλλὰ τὸν.) At huic aneore restauit Deus. De rebus ex imperato factis. Nautæ enim sæpe lætunt ancorâ, aut arpulluri, retro aguntur.

ALEXANDER Philippi & Olympiadis F. regnū Macedoniæ suscepit anno c. tatis decimo octauo: obiit 3. hic & pulcherrimus fuit, & laboriosissimus, & ingenio acutissimus, & fortissimus, & honoris audissimus, & belliosissimus, & numinis studiosissimus, ac in corporeis quæ de uoluptatib. cōtinentissimus: laudatârō uerò animi uoluptatū prioris infamabilis, acutissimus iudex, quid in reb. adhincertis factò esset opus, sagacissimus esse dicit præsentibus futurorū, & exercitiis ordinandi petentissimus, & ad omnia pulchra & honesta apertissim. Præterea fuit humanus & religiosus, nā cū aliquando Thebanis tātopetē iratus esset, ut & ciues sub hasta uenederet, & urbē solo equaret, pietatē erga Deos in occupatione urbis non neglexit: sed summa diligentia euit, ne uel ab iniuriis ullum templum aut lucus uiolaretur.

*Alexander
c. u.*

Virtutes.

*Accidit
dicitur.*

ἀλλὰ τὸν.) At huic aneore restauit Deus. De rebus ex imperato factis. Nautæ enim sæpe lætunt ancorâ, aut arpulluri, retro aguntur.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

*Argenti con
coxiuic.*

ἀλλὰ τὸν.) At huic aneore restauit Deus. De rebus ex imperato factis. Nautæ enim sæpe lætunt ancorâ, aut arpulluri, retro aguntur.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) At huic aneore restauit Deus. De rebus ex imperato factis. Nautæ enim sæpe lætunt ancorâ, aut arpulluri, retro aguntur.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

*Periculis
obstantia
c. u.*

*Oratorum
mordaci
tas.*

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

*Periculis
obstantia
c. u.*

*Periculis
obstantia
c. u.*

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

*Periculis
obstantia
c. u.*

*Sub pedib.
uade au
nit.*

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

ἀλλὰ τὸν.) Munilari se infelix homo, merito impulsus, sustinuit: fuitq. exēplo & documento omnibus, ne similia lucra affectarent.

*Periculis
obstantia
c. u.*

Vxor Darij formosissima non uoluit ab Alexandro.

runt, quamuis amore captum , ut captiuam : sed uxorem ducere nō dedignatū esse. ob quōd Alexandrū ego laudo magis, quā̄ reprehendo. Nam Darij quidē uxoris, quæ pulcherrima in Asia dicebatur, uel amore captus nō fuit : uel sibi imperauit, quāuis & iuuenis, & in summis successibus, cū homines maximē solent infollescere Artis uerecundatus est, & magna modestia usus , unā cum gloriā̄ nō absurda cupiditate. Itaq; fertur eum nuchus quidā, uxoris regis custos, fuga elapsus ad Dariū uenisse: quē ut uiderit Darius, primum quæsiuisse, an sui liberi, uxor & mater uiuere? Ut autē audierit uiuere, & reginas nocari, & honorificē tractari, & pudicitiam tuę uxoris suam: Darium manū in cælesti sublati, sic esse precari: At o rex Iupiter, cuius curæ distributio regnorum commissā est, tu maximē quidem mihi Persarum & Medorum consensu imperiū, cui id largitus es. Sed si omnino me diutius Asiæ regem esse non sinis, nemini alteri nisi Alexandro meum imperium tradito. Bene ab hostibus quidem modesta facta negliguntur. Et hæc Atrianus tradit. Nearchus autem scribit, ab amicis, qui negotantem curarent, eum obiurgatum, quōd in prima acie dimicaret: militis enim id esse munus, non imperatoris. Quæ uerba molestē tulerit Alexander, quōd & uera esse intelligeret, & metiri se reprehendi agnosceret. Et tamen ob imperū animi in prælijs, & gloriæ cupiditatem, ut iij qui alia quāplam uoluptate unctur, pericula uitare noluert.

Darij uxor pro Alexandro.

Alexander sepe militem esse uisi dicitur esse obliuiscens.

ALEXANDER Macedo admirabilē uir & egri: testimonio sunt res eius bello gestæ. Neq; n. in toto terrarū orbe uir unus reperiri potest, qui tantis successibus & re dē factis excelleret. Nā & opimōrū uirtotū cōsuetudine usus, & eruditione ijs parē fuisse cōbit, qui summā laudē sunt affecuti: & rem bellicā aggressus, ea gessit, quæ plus reperiant admirationis quā̄ fidei. Bello enim Dariū regem adortus, summā uideuit: qui pacem petens, nuptias Roxanes filię ei obtulit. Idem omnibus gentib; triumphans, animo corruptus est: & in studiū corporearum uoluptatum delapsus, & Persica stola induta, decies mille iuuenum custō dia munitus, & trecentis pellicib; utens, omnem Macedonicorū regū cōsuetudinem Persicā cōmutauit, & suorū quosdam in calumnias adductos sustu-

Alexandro in uia reb; p; st; & laudib; sui pat.

Alexandri in uia reb; p; st; & laudib; sui pat.

lit. Post in Indiam profectus, à Candace regina priuati hominis habitu cōprehēsus est, quē ei dixit: Hæc ex Alexander, imperium mundi suscepisti, & captus es à muliere. Cum ea pacem fecit, & regnū eius inuiolatum custodit. Idem in otingentos uiros incidit, qui olim in Græcia capti à Persis, & præcis manibus mulati erāt: quos humanissimē excepit, & magna muneribus consolatus est. Cum in paludem Alexandrinam peruenisset, diadema amisit: & imbre uehementi delato, ægrē ad terram enatauit. A Cassandro, duce suo, ueneno propinato, conuulsus est: & sic post tantos successus uitam cum morte commutauit. Alexander, si quisquam alius, Musicis audiendis est delectatus. nam Timotheus tibicen ante eum stetit: qui cum aliquando sonū, qui Mineræ arduus appellatur, fistulasset, usque ad eū Alexandrum cautilenis percussit, ut inter audiendum ad amā concitaretur, ac diceret: Talem esse oportere cantum regium. Venerat autem is Timotheus ad eum, magno studio accessus.

ALEXANDER Mammææ F. unā cū illa impetauit, & eius arbitratu ad ministravit omnia: quæ undiq; imperiū custodiebat, & quæ persuaderebat ut longissimo tempore ius diceret, quō illa occupatione distRACTUS, tempus nō haberet ad peccandum. Fuit natura mitis, & mā̄ uetus, & ad humanitatem propensissimus. Itaque eum imperium ad annos quatuordecim tenuisset, sine cædibus regnauit: quamuis aliqui in summa crimina incidissent: de o ut post Marci obitum, Alexandri imperium sit admirationi. Quebatur de matre, & molestissimē secebat eius auanciam, quōd ea malis aribus sicum augetet: qua coactus, multa faciebat. Nam mare summum in eū exercebat imperium, quæ enim à turpibus rebus, & imperatori indecoris acciebat, & omnium disciplinarū magistros clam accererebat, cum ille palæstris & gymnasiis magnopere delectaretur, & magistros repelleret: eō denique impulsus, ut omnes scenicos, & in publicis theatris celebres ad sumos magistratus eueheret. Quæ de causa ciuib; inuisus fuit. Alexander Milesius, qui & Polyhistor, & Cornelius cognominatur, propterea quōd captus, Cornelio Lentulo fuit udidus, eiusq; pædagogus factus est, & postea manusmissus. Fuit autem Romę Syl-

DCCC. Græci multū à Perse.

Nosfragy periculis.

Cassander Musicus.

Timothei filius clarissimus Alexander.

Occupatū inuasi abo Straboni de peccando. Alexandri clementia.

Mammææ imperatorū imperatrix.

Scenici scenici.

læ temporibus. Laurenti perijt, ædibus, in quibus erat, flāma cōsumptis. quo eius uxor audit, laqueo sibi consciiuit necem. Fuit aut grāmaticus, Cræteris discipulus: & libros scripsit innumerabiles, & de Roma libros quinque, in quibus ait: Hebræam fuisse mulierem, Mofa nomine, cuius scriptum sit lex Hebræorum.

Mofem in Mofa muliere transformat.

Christi nomine.

Alexāder, Hierapolis episcopus, & martyr, nouem capitibus cōscripsit, quid noui Christi in mandū intulerit. quæ oratio teconditis sententiis est referta.

Vita doctrinae simul.

Alexander, Antiochenus episcopus, temporibus Ioannis Chrysofomi, uirā egit summo sacerdotio congruentē. Nā cum ante episcopatum in spiritali palestra se exercuisset longissimo tēpote, ut strenuum pugilem se conspiciendū præbuit, tum concionibus populū erudiendo, tum conciones uita confirmādo. Hic Porphyria successit, ac ille quidem sapientia præcallebat: Alexander autem exercitatio: & eruditione, & inopiuita, & flumine linguæ, & infinitis aliis gratiæ prærogatiuis.

Porphyria uir.

Pleias tragica.

Alexander Aetolus, ex urbe Pleurone, Satyri & Strato cæzæ P. grammaticus. Hic etiam tragœdias scripsit, & inter scriptam tragicos recensetur, qui Pleias cognominabatur.

Neronem uel coru uel leuonem.

Alexander Aegæus, philosophus Peripateticus, præceptor Neronis Cæsaris, unā cum Chetamone philosopho filiū habuit nomine Cælium. Hic Neronem uocabat lutum sanguine maceratū. Malorum discipulorum, ut opinor, peiores fuerunt magistri. Virtus enim doceri, & uitium excoli potest. Fuit & alius Alexander Aphrodisiensis, philosophus, & alius Numenij E. rhetor. Rhetor item alius cognomento Claudius: & alius rhetor Casilonis F. frater Eusebij rhetoris, Iuliani discipulus: & alius Alexāder, Alexandri caudidici F. Ciliæ, Seleuci cæsis rhetor, qui *σπυλοπλάτων*, id est leuteus Plato cognominabatur.

ἀλεξικακόν, ἀλεξίφάρμακον, αὐτοφάρμακον. id quod uitium expurgat, & curat, malaq; depellit.

ALEXIS Thurius (Thurij, Sybaris olim dicti) Comicus, Menandri Comici F. edidit comedias 245. Filium habuit Stephanum, qui & ipse Comicus fuit.

ἀλεξάνδριον. Xenophon: Multum intererat, utrum se defenderent prouinciam tenentes? an inter proficiscendum, hostilem impetum propulsarent?

ἀλεξίμοσχος. In priuatis iniurijs legulatores & iudices, quicquid damni datum fuerit, non propulsant uim, sed iniuste impetum facienti, expensum ferunt. Itē: Optabat Cyrus se tamdiu esse superstitem, dum & bene & malè merentes referenda gratia superaret.

De fratre conesse legibus. Cyrius enim.

ἀλλ' ἴσμεν χάμας τρώμεν. Mores cuiusq; regionis, in qua fueris, sunt imitandi. *ἀλλ' ἔδιδ' ἰλλθόν τὰς μεγαλίους κίονας.* Abi, & Megacilis columnas ede. In eos qui decoxerunt, neq; sibi quicquid reliqui secerunt de uetere opulentiā; præter uacuas pedes, & inanes nobilitatis titulos.

Nobilitas deo ferret.

ἀλλ' ἴσ' ἀληθῆς ἡ βροτῶν παρρημία, ἰχθύνων ἄδωρα θύρα, κ. σὺν ἐπισημ. Verum est quod uulgò insistant pro uerbiū? Hostile munus nil habere ueneriū, *Ἄταλις referunt.* —

Hostilia deo ne.

ἄλλο δὲ λαπὸ μαιζέω ἀπὸ τοῦ. Caue uirum maiorem.

ALEVADAF, familia Latissæ Thessalicæ nobilissima, à rege Alcuia oriunda. *ἀλευαδῆς.* Alipes, id est, perennis (ut opinor) fons Ephesi.

ἀλευαδῆς ἢ ἀρπῆ. Theologus, id est Gre gorius Nazianzenus, sic eoque appellat, qui ad uirtutem alios exercet.

ἀλῆς σφισσῶν, αὐτῶν Ἰάλλων. Sophistæ piscatores: id est captatores uerbosorum, & aucupes syllabarum argutiū.

ἀλλ' ἢ τίς ὄμιον. Artifi quis uestrum est Initiatus in Samothracia: nunc precari tempus est, ut eius qui cochleare petiit, distorqueantur & frangantur pedes, ne huc redire possit. In Samothracia fuerūt initia quædam, quæ ad certa pericula propulsanda conferre putabantur. Ibidem & Corybantum mysteria, & Hecates, & Zerinthum antrum, in quo canes immolabant. Qui autem sacris illis initiati erant, se & ex ærumnis, & è tempestatibus euasuros putabant.

Somnorescē superstiti.

Centum inuolant.

ἀλῆσιμος. Ad tolerantia exercens eos, qui iniurias accipiebant.

ἀληθῶστατος. Neminem ille putabat se fortitudo speraturum: & eò usq; iam error eius inualuerat, ut habitu Achillis sumpto, itaq; consensu equo in circo equestri superbitet.

Ad deū.

ἀλλ' ἢ. Plato: At post festum, quod adiungunt, uenimus, neglecta occasione.

Cassio.

ALLEGORIA, metaphora, cū aliud scribitur, aliud intelligitur. Allegorica somnia, quæ alia per alia declarant: Theorematica, sic à contemplatione dicta, quæ id quod uisum est, contemplantur.

Somniæ alii genitæ, Theos romatica.

Νεωτον ἰσθα
μεσιον.

Veritas.

Βεργα
Λοερνσι
Κρεερθηγ.
Crononius.

Amor ἰσπιν
να.

Μουσηναια
μορ.

Τετα μο
νυζ. crononius
latio.

ἄλλη δόξα ἤλις.) Alia est gloria Solis. Solem appellat nouū Testamētū, ut quod perfectum habeat lumen Solis iusticiae.

ἄληθεια.) Veritas est rerum diuinarum & humanarum dux.

ἄληθειες τῶν θηῶν αἰρετα.) Veriora quā quæ ad Sagram gesta sunt. De reb. quæ ueræ cum sint, non creduntur tamen. Sagralocus est Loeridis. Loercnses autem aiunt Epizephyrios bellum cum finitimis Crotonianis gerentes, auxilia petiisse à Lacedæmonis. Cum uerò illi se habere exercitum negassent, & Castorē ac Polluce dare illis dicerent: Loercnses è sommate augurio capro, nauī auctā peccatos esse Geminos, ut nauigarent unā. Cum itaq; eodem die uicissent, eodemq; die uictoria ex Italia famæ, Spartam usq; perlatę, primū abrogata fuisset fides: deniq; compesta, dici solitū hoc de reb. ueris illis quidem, sed non creditis: Veriora sunt hæc igitur ijs quæ ad Sagram gesta sunt.

ἄληθινός εἶρας.) Verus amor, qui pulchritudine corporis nō est attonitus. Verus in eo philosophiæ amor excitatur. Proinde omnia. terrenis uinculis abruptis, & omni honorum & pecuniæ spe conculcata, se confert ad Proclum.

ἄληθ.) Sophocles: Homini generoso aut est honestè uiuendum, aut honestè moriendum. Omnem rem audisti.

ἀληθομεν βίον.) Vitam molitam: alij de ijs qui glandibus uigilant, accipiunt: alij de ijs qui faciliè agitant, ut intelligatur uictus paratus & promptus, copiosq; rerum necessariatum. Aliud pro uerbum: Neq; enim spinæ, inquit, sunt. Videtur autem reficere memoriam uitæ mutare, quæ agrestis & spinosa fuerit, priusquam ratio terræ & stationis haberetur. A secuta igitur post diligentia, dictam esse uitam molitam.

ALLEVIA, ualeat Hebraicè, Laudate Dominum, aut, eum qui est.

ἄλλω.) Aliam exhaurimus, affluit alia. De ijs quorum labor est irritus: ductum à nauis sentina.

ἄλλω θῶν βαλακήζι.) Aliā excute quæcum. De ijs qui subinde aliquid petunt, aut ab iisdem perpetuò mutuo sumunt. Est & aliud prouerbum: Satis quercūs. De ijs qui cibis lautioribus inueniunt, fastidiunt eos quibus non delectantur.

ἄληξ.) Alex, nomē loci. Hic est Halipedum, uoluntabū equorū, planities maritima, id quod hæcenus mare fuit: & rursus

in campū mutatū, aratro profcinditur. ἄλιος.) Vel mortuus, uel fluuius apud inferos: uel acetum, quòd non libetur, cum sit uinum mortuum.

Acetum.

ἄλιονες (ἄλιον.) Bigæ, seu iugales Olim Hamippi dicebantur equi duo, collo coniuicti, quorum alteri auriga, alteri armatus infidebat.

ALIGERNES, propriū nomē Goticululidā, cuius sagittæ stridore multo & incredibili celeritate ferebātur: ut si in la pidē aliquē, aut aliquid aliud durū & solidū incidissent, id omne uī impetus ruperetur. Is igitur Romanū quendā thoracatum cōspicatus, è superiore loco relictō cōcūctō, statim uirū cum ipso thorace & scuto transfixit. adeò & robore ceteris præstabat, & tam robustus ad trahendū areum manus habebat. A gathias.

Epigiba rion.

ἄλιος πλοηγός ἔστιν ἰσθα.) Piscator ictus sapiā. Piscator captos pisces manib. tractāis aliquādo ictus: Sapiā, inquit. Prouerbiū simile est illi, factū & stultus intelligit.

HALIZONES, Bithyni: quod terra corū est mari dissuncta, & quasi peninsula, Euxino Ponti & propontide interuenientibus. Ephorus Halizonas habitasse ait intra Myriā, Cariā, & Lydiā. Fortassis autem propter diuitiarum insolentiam sic dicti sunt, quāli ἀλαζόνες, arrogantē & insolentes.

HALIMON, herba instar arboris, iuxta mare nascē, quæ & lac & semē gignit.

ALIMVS. Vnde Alimustus: municipium est Leontie tribus.

ἄλιμον.) Maricampus. Locus in quo olim mare fuit, rursusq; terra factus est.

ἄλιπλογοί.) Erronarius. Sic appellatur Pan, siue φ Atheniensib. in nauali prælio tulit opē: siue φ Typhonē retibus cepit: siue φ piscatores Pana, ut pastorale deū, uenerantur: siue φ in choreis instar maris rebat: siue quod ethonem amat (uocis imaginem.)

HALIROTHIOS, filius Neptuni. Et de Homero: Sacrosanctus os Mundi uicē Maritima, o hospes, occultit arena.

ἄλις.) Satis aphyę. Dissensus enim ueter est edendo. ἄλιπρον.) Itaco dicebātur, φ eī fame laboraretur Athenis, paupes molētū farrinas diriperēt. Ab obseruatiōe corū q; moleret, factū est uerbū. Qui fieri potuit ne homo iste mal' ἡσπιά genū existeret? ἄλιεζ.) Nunc à quopiam dco, & animo conflagrato hoc est ortum.

ALTHAEA, genus agrestis malux, secundum.

secundum medicos: quæ dissipat & maturat tubera, purgat & alphas. Eius uerò semel lapides cõminuit. Est & nomen proprium, & urbs Olcadum, gentis Hispanicæ, quæ uicina est Carthagini, quæ & nouam urbem nocant.

ALTHAENVS, nomen fluij.

ἀλθηφίας.) Vitis Althephia, & Anthedonia, & Hypericab Althephio, & Hypero, & Anthedone sic appellata. Oraculum: Bibe uinum feculentum, quia non habitas Anthedone, nec in sacra Hypetia, ubi uinum defecatum bibisti. Alcames, nomen uiri Lemnij.

ALCANES Ephraimiticæ tribus ciuius mediocris, cuius nomē in principio libri Regum * Hecanas scribitur, Harmathaim urbem incolens. Is cum duas haberet uxores, Annam & Phenennam, ex hac suscepit liberos, illam uerò sterilem constanter amabat. Alcane autē Siloam, qua in urbe tabernaculi Domino fixum erat, cum uxoribus ad rem diuinā faciendam profecto, & in conuiuio partes uxoribus & liberis distribuente: Anna liberis alteri assidere utrinq; conspiciata, in lachrymas erupit, orbitatem quæ suam & solitudinem deplorauit: mœsticiamq; uiri consolationem superante, in tabernaculum abiit, supplicatura Domino, ut liberis largitus, matrem se faceret: pollicita se primum partum ministro dino dedicaturam, qui uictus usitata ratione non usus esset. Ei precanti, Eili sacerdos interuenit, & ut ebriā abire iussit. Illa uerò, quæ se bibere dicentem, & propter orbitatē mœstam, supplicare Deo: bono animo esse iussit, quod Deus ipsi filium daturus esset, quem illa Samuel (quasi Adeo datum, aut Deoptatum dicas) appellauit.

ἀλεξάν.) Logotheta in S. Marcelli uita: Draco ingenti magnitudine leonem cauda feriebat: Leo uerò, etsi dolebat, tamen arrepta cauda se ad ultionem incitabat.

ALCAEVVS, filius Herculis & Omphales, homo procerus & fortis, & strenuus bellator.

Alcæus Atheniensis tragicus, quem nonnulli primū tragicū fuisse perhibent. Alcæus Mitylenæus: deinde Atheniensis, comicus antiquæ Comœdiæ quintus, Micei filius, scripsit fabulas decem.

ALCETAS, Molossorum rex: sed & alius, tribunus Alexandri.

ALCIDES, ἀλκιδης παῖς.) Hercules, no-

mine ab auo ducto. nam Alcei filius fuit Amphitryon.

ἀλκι.) Hesiodus:

Vires Atacidū dedit alti uellet Olympi, Mentem Amythaonidū, Atridū diuisiāq;. Polybius: Eloquentiæ uis & mortem cõtinnere solet.

ALCIBIADES, Clinic F. Periclis è sore nepos, Atheniensis philosophus & orator: discipulus primū Sophili, deinde Socraris, cui (ut quidam ferūt, in deliciis fuit. Sed & seruo natū quidā tradiderūt. Is Athenensū Imperator cū fuisset, magistratū sibi abrogatū molestē ferēs, ob Mercuriales statuas cõfractas, ad Tisiphernē Persam defecit: belloq; aduersus Athenienses cõcitato, ipsē re conciliatus est. Ceterū Pharnabazo, apud quē diuerfabatur, eum occisuro, in Phrygiæ pago, meretriculæ cõsuetudine utēs, tale somniū uidit. Putabat se ueste amicæ indutū, cõburi absq; capite. Itaq; satellites tabernaculo eius incēso egressi coadū, in fuga uulnerat, & caput eius Pharnabazo affertur. Hic olympicū uictor, omnes eos qui ad spectaculum conueniant, conuiuio excepit. Alius fuit Alcibiades huius proæus: quem, & patremum item auum, bis ostracismo eiecit, ait Lyfias.

ALCIDAMAS Eleætes Asiaticus, Dioclis F. eius qui Musica scripsit, discipulus Gorgiæ Leontini.

ALCIMACHVS dux, ex Anagyraffo municipio: alius uerò fuit Macedo, cuius meminit Hyperides.

ALCIMENES Megatēsis, tragicus. Est & alius Alcimenes comicus, Atheniensis.

ALCIPHON philosophus è Magnesia, quæ ad Mæandrum est.

ALCMAN Lacon (ἀλκιμαν) Messiatēs: secundū uerò Craterē * Ptoontem, Lydus Sardinus, lyricus, filius Damantis, siue Titari. Vixit autē 27 Olympiade, Ardic Halyattis patre in Lydia regnante. Cū autē esset magnus amator & seruilis genere ortus scripsit carminū libros 6, & * Natates: primus aut ot, ne Hexametri ad Iyræ canerentur. Vfus est autē Dorica lingua ut Lacedæmonij. Est & alius Alcman, unus è Lyricis, quē Messenā gestuit.

ALCMANICVM genus, quo crebrò usus est Alcman, utrinq; uerbò inter nomē collocaēdo. Ut & apud Homerum: *Vndas quæ Simois cõmiserit, atq; Scamæder.*

ALCMABONIDAE, genus illustre, & splendida familia quædam Athenis, ab Alcmanone, qui Thefei tempore ui-

xitur Αλζονιδæ, ab Αλζονε:

ἀλκυόνει, diuinæ & desideratæ amicitiæ custodes.

ALCYONIS dies, fereni. De numero controuersia est. Simonides enim in Quinquagiesimo, undecim eos esse dicit, itemque Aristoteles in historia de Animalibus: Demagoras Samius v. 11. Philochorus 1X. Fabulam autē de ijs Hegesander in Cōmentarijs sic narrat: Alcyonei gigantis filias fuisse, Phthoniam, Anthen, Methoacn, Alcippā, Palenen, Drimo, Asteriā: quæ se post obitum patris de Canastro, Pellenæ promōtorio, in mare præcipitarint, & ab Amphitrite factæ sint aues, Alcyones à patre cognominatæ. unde dies fereni & tranquillū dicuntur Alcyonij.

Alcyonem
egru.

άλκυ.) Salsedo non inest illi. De homine insuauī & insulso.

άλκυον.) aqua salis calidior est dulci. ἀλκυον.) Talingis, arma & uiros bellicosos negligere statuit: sed scortorū & scurrarum uti consuetudine.

ἀλκυον.) Polybius: Perici, refragabatur, quorū alij incogitantia, alij insaniam esse dicebāt, remere in acie uersari, & uictū quasi p̄ ludū & iocū in discrimē adducere. Idē alibi: Humanū genus nō minus incogitantia, quā p̄pter naturā peccat.

ἀλκυον.) Actio quæ in eos datur, q̄ gesti magistratus rationē nō reddūt.

ἀλκυον.) Alii noctua, comix aliū sonū edit. Prouerbiū in eos qui inter sese nō consentiunt.

ἀλκυον.) Sodales aut largitores qui portionē suā nondū cōtulerūt, ex ordine in orbem redeūte, cum nomina in sipe soluenda profertur.

ALOE, medicamenti genus, primo gradu calcificens, tertio succās, amica stomacho, absterget, & dissipans, & alius purgans. Lora uerō minus quidē abstergit, sed magis fouet stomachū.

HALONES, parua insula Aegæi maris. ἀλωμεσ.) Cicuri elephanto eū subiecerunt, ut metuens ne à bestia cōducaretur, somno abstineret.

Halones
pauca.

ALOPÉ, Cercyonis filia, è qua Neptunio est natus Hippothoon: à quo tribus Hippothoontia nomen habet.

ἀλλοτρι.) Non modò timidus fuit Prusias rex: sed & in rebus aduersis ab alio ad alium defecit.

Allotri.

ἀλλοτρι.) Alia uita, alia uictus ratio. Prouerbiū, in eos qui uitam mutant in melius,

ἀλλοτρι.) Alter hic est Hercules. Prouerbiale, de ijs qui tui aliquid agunt. Primum de Theseo dictum, siue de Daedylorum Idæorum Hecule, siue de Alcumenæ filio accipiat.

ἀλλοτρι.) Ipsa dies aliquando patens, aliquando non erca est. De ijs, quibus res aliās sperat sunt, aliās aduertit.

ἀλλοτρι.) Alienā idcere. De ijs qui in ludenda alea aberrant.

ἀλλοτρι.) Alienam messem metis. In eos qui rebus alienis fruuntur.

ἀλλοτρι.) Neq; enim est impudentibus naturā mulieribus quicquam peius ad omnia, nisi alix mulieres.

ἀλλοτρι.) Ar ego prostratus non iacebo: hoc est, Non despondebo animū, nō me angoribus dedam.

ἀλλοτρι.) At nec proloqui fas, quod factū est nefas.

ἀλλοτρι.) Ar non propter pedis erratū ad Iyram Prouerbiū, in eos qui altarius criminis rei aguntur, quā quod ipsi defendunt.

ἀλλοτρι.) Ar nefas est hæc cuiquam dicere, præterquā discipulis. Hoc perstringendi & criminandi causā inserit. Alienū est enim philosophis cælere & inuidere, eū eorū ut liberaliter omnia cōmunicare.

ἀλλοτρι.) Vulpecula denudō nō capitur laqueo. &, Vulpecula semel in laqueum.

ἀλλοτρι.) At nihil inest remedij annulo, nulla incantatio, contra sycophantæ morsum. Qui amuleta uendūt, aliud ad aliud prodesse dicūt: & medicatū annulū appellat, qui fascinū & uenena populifer: cum sycophantæ morsus sit serpentibus nocetior.

ἀλλοτρι.) Athenienses literis fortiebantur de decem tribubus, quarum primæ litera erat α, secundæ β: & sic ordine usq; ad κ. Nam cum decem essent tribus, deni deligebantur iudices. Cui ergo α obtigerat, is primus dicebatur, & reliqui eodem modo.

ἀλλοτρι.) Duc me hospes, siue ancillæ, siue uxorem mauis. Enripides in Andromeda.

ἀλλοτρι.) Arealia, festū est Athenis, qd ait Philochorus in de dictum esse, quodd homines tum in areis uertentur. Idq; celebrari mensē Decembri.

ἀλλοτρι.) Sarei nā salis unde uenit eō abijt. In eos q̄ sua facul,

facultatibus ipsi utuntur, nec de ijs quicquam alijs impetunt.

Religio.

ἀλώκε.) Maximè euens, ne perijti conuinceretur.

ἀλώκετος ἀνδράποδος.) Sale emptū mancipium. De hominibus nihili, ac barbaris: quòd mercatores, sale in mediterranea importato, mancipia emebāt. Thraeces item sale mancipia uendebant.

ALOPECIE, Municipium tribus Antiochiæ.

ἀλωπεκίζου.) Vulpinari. De ijs qui salere institunt.

ALOPECNESOS, Vrbs est Hæliponticæ Chersonesii, ex Oraculo condita: quo iussu essent, quo in loco vulpines catulos uidissent, eo in loco urbem condere. Tradunt Aenum Thraciæ esse urbem, in quam Græci primùm Alopecnesios habituros miserint: deinde Mitylenis & Cumis habitatores accesserint.

Actus.

ἀλώπεξ.) Vulpes vulnibus non capiunt. De ijs qui nō facile muneribus slectuntur.

ἀλώπεξ.) Vulpecula bouē agit. Pro uerbium, de eis quæ nullaratione eueniunt. κερδὸς σαυῶν κερδοσυνίω κερδοδία: Vulpecula familiaritate urēs, uulpinam calliditatem expræda.

ἄλλως.) Ad hæc quid dicitis, quod Prouidentis errare temerè, & esse fabulā dicitis? & Cetera philosophis & egētib. impetiebāt gratis, ob bonitatē & liberalitatē.

ἄλλως ἄδως.) Frustrā canis. De ijs qui frustra laborant.

ἄλλως ἀλάττης ὕδωρ.) Frustrā consumis aquam. In eos qui frustra studēt eloquentiæ. Translatum ab ijs, qui in iudicijs ad aquam dicebant.

Diligentia.

ἀλωγόν.) Qui quod inuestigat, capiti: effugit, quod negligit. Euripides: Ne unquam depredat in facinoræ, uel calamitate.

ALPES, mōtes lōgè porrecti, quos natura quasi murū Italiæ excitauit, altitudine nubes superat: itaq; lōgè p̄tēs, ut totā Italiā distinguant, usq; ad eas quæ fauces dicitur. Sunt & Alpes mōtes, quæ Gallos & Aeluros separant: ubi accidit, ut crebra castellā essent, quo loco Gotthi ab antiquo habitātes, exuebias agebāt.

Ed. & alii.

ἄλλοι δὲ πομπηθεὶς ὄναρ ἀύγειοι.) Hic falsè detersus inuari possit. In deliros: translatio sumpta à fœcilib. uasis & uino. Sal enim iniicitur, ne faciliè uappescat, aut accescat. Nā eos quæ ebrietate quasi desipiūt, p̄fundere solem⁹ oleo sale misto. Nec utres tantū sic detersi iuuantur, sed & deliri meli⁹ habere incipiūt. Significat

tur autē, hominē esse crassū, quod uelut conū aruina inunctū, extrēdi & moliri queat.

ἄλσθη.) Herbarū gen⁹, refrigerantis & humectantis, cōsimiliter atq; helixine. Vnde ad seruores & inflammationes confert. ἄλλαι κάμαρ, ἄλλαι ὄναρ.) Alij laborant, alij fructum exerpunt. De ijs qui præter spem hæreditatem creuerunt.

ἀλλοίωσις.) Alteratio est, mutatio (specificatio in specificatū, eodē subiecto manente. Cum autē passio bifariā dicatur: ea quæ ad intentū ducit, propriè dicitur passio & alteratio. Quæ uerò ad p̄fectionem, nō propriè dicitur passio aut alteratio, sed potius ortus seu generatio.

ἄλλοις μιν γλώσσα, ἄλλοις δὲ γέφυρα.) Alijs lingua, alijs molares. Eo quòd alteri sunt loquaces, alteri uoraces.

ἄλωπις.) Halyartes, Lydorū rex, nō bello strenuus: sic ad eō luxuriōs, ut aliquando etiam lororē suam stuprarit. Genuit autē Halyarten, qui adolecēs fuit infolens atq; intemperās: sed uir factus, tēperantissimus & iustissimus & fortissimus euasit. Bellū gessit eū dmyrnezis, urbēq; exepit. Hic genuit Crcæsum. Bello autē Cariz illato, suis denūciauit, ut exercitū Sardis adducerent: atq; inter ceteros, Crcæo est natu maximo fillorū, & Adramyttij & Thebæi campi duci designato.

ἄλυτος.) Mala sub fine senectæ pauperie: nobis membra morans oritur.

ALPHA, Ab Hebræo Aleph. Sū eūm factē literē Abrahami inuētū: quā uis aliter atq; aliter delusi Græci, sibi eas adscribūt.

ALPHEVS fluuius. Homer⁹: Latē per terrā Pyliā fluit. Hic statim à fontib. oculif: & lōgo spacio sub terra fluēs, luxta Lyeoā Arcadiæ emergit. Nō multū autē à fontib. ad x stadia occultatus, rursum exoritur: ac deinceps Megalopolitanū agtū p̄fluens, initio tenuis, deinde et ceteris & conspiciēti iam dictam regionē peruagatus, ad deē stadia, ad Lyeoā puenit. Itaq; Lusij ags auctus, planē trāsiri neq;.

ALPHEVS fluuius Arcadiæ urbis, quæ sita est ad Pelopōnesum: & per mare Adriaticū penetrās in mare Siculū, & salsedine nulla infectus, in Sicilia insula emergit ad fontē Arethufam, quasi eius amator. At ita quidē iste currit, quasi Alpheū sp̄iras: id est, ad eō expedit currit, ut Olympic⁹ currit, à præterflucte anne.

ἄμα.) Demosthenes in oratione pro Oratoribus: Mors non est cordatis miserabilis. Hæc enim à primo statim ortu decreta est omnibus.

dallorū,

uolēt.

siuēt.

Corrupte pro
eae adole
scantia.

Smyra.

Crcæsu.

Inopi senio
Eū.

Ab Abrahami
inuentor hō
leratum.

Arethuse.

Mart.

ἀμα δ' ἰδὲ καὶ λάμβανει.) Simul da & accipe. Prouerbum, in ingratos & infidos.

HAMADOCTI duo fuerunt, pater & filius, q̄ Philippo suppetias uenit in bello aduersus Cersobleptem.

ἀμα ἴστρο, ἀμα ἴστρο.) Dictum ac factum. Prouerbum, de rebus quæ citò ac subito conficiuntur.

αὐτῆς ἀμάλαυς οἰστὶ ἀπὸ τῆς βάρους.) Cū ipsi frugibus, Prouerbiū, in eos q̄ intereptione delentur: quasi dicas, funditū.

ἀμ' ἐλπίτη ἢ πόνηκεν ἢ χάρμε.) Simul ac miserū est, occidit gratia. Prouerbiū, in eos q̄ beneficiorū statim obliuiscūt.

Omnia sunt ingrata: nihil fecisse benignè, est.

AMAZONIA xetes, quam Amazones considerūt. Si scribit Iseus de consecratione Amazonis. & Amazonū cornu, locus Atticæ, ubi Theseus Amazones superauit. Sic & Cumæ dicebantur, ubi Amazones habitauerunt.

AMAZONICVM, Bœotiar̄ locus: & Amazonia, Messariæ urbs.

AMAZONES, femina gēs ad Thermodontē, quam nūc Sauromatidas aut Sauroparidas uocāt, ut uescēdis lacertis.

ἀμαθισ.) Noctū agebat exercitū, hostes ignaros eorum quæ agerentur, opprimere cupiens.

ἀμαθιστὴρ πικρὸς ἀπὸ τῆς οὐ φησιστορ, uel, οὐ φησιστὴρ μοι κάμαθιστορ φερεται.

Rudius & planius mihi dicito.

AMATHVS, urbs Cypri antiquissima, ab Amathe Herculis filio, aut ab Amathusa Cinyræ matre, in qua Adonis Osiris colebatur: quæ, quāuis Aegyptiū genere, Phœnicæ & Cyprii sibi uendicāt.

AMATHE, urbs Phœnicæ & Siciliæ.

AMALASYNTHA, uel Amalfluida, id est ἀμασπληνῆς, ἢ ἡ ἀμασπλην, cœlesti prædita sapientia, mater Atalarichi, studiosissima iusticiæ, & uirago excellens: quandiu gubernauit urbē, neminem omnium Romanorū in corpore puniit, aut pecunia multauit: ac ne Gotthis quidē indulset, ad eos uiolandos incitatis. Voluit & filium eo uictū, quo Romanorū principes, uti: & Scholam literatoris fre quetare iā cœgit: tenses q̄ Gotthis delectos, quos omnium prudētissimos & optimos esse norat, familiariter cū Atalaricho uiuere iussit. Quæ Gotthis minime placebāt, qui cupiditate iniurijs afficiēdi populi, barbarico more magis ab eo se regi uolebāt. Et cū aliquando mater puero publicè delinquenti, alapa impigisset: is lachrymis oppletus, inde in

cœclauē uirilē se cōtulit. quod cōspicati Gotthi, grauiter ferebant: & Amalasynt hæ maledicētes, affirmabant, uelle eam puerum q̄ primū ē medio sublatū, ut ipsa marito alteri nupta, esset impij particeps. Itaq; cōgressi querebātur, nec sibi nec populo regē rectè educari. Literas enim multū à fortitudine abhorreere, & infirmitatē senilē ad ignauiam & animi abiectionē plerumq; tendere. Oporete igit̄ eū, qui in rebus gerēdis audax, & illustri gloria futurus esset, magistrorum metu liberarū, in armis exerceri: addentes, dū flagellū timeret, nunquā fore ut ensēm aut hastā contemendā duceret.

Itaq; Regina (inquiunt) Pædagogis istis ualere iussis, A talaricho pueros familiares adiungito, qui cum pari ætatis flore præditi, ad uirtutē, more patrio incitent.

At Regina, non assensit illa quædē: sed metu insidiarum ab illis, omnia concessit, quæ Barbari uoluerunt.

AMALTHEAE cornu. De copiosa, prospera, felicidq; uitæ ratione:

Hic ubi Amalthea uita est mihi diuine cornu.

Amalthea enim nutrit louis: ab eo dicta, quod non molliretur.

AMAN, regis Darij procurator, pollicitus est, se decies mille talenta regi collaturum, si ludæos perdidisset. Quo imperato, literæ omnibus gētibus scriptæ sunt, ut nno die ludæos omnes deleret.

Præquæ uerò hæc conficeretur, Mardochæus p̄ Estherē regi insidias cōparatas detexit. Is igit̄ scriptis reuocatis, in crucē egit Amanē, Mardochæo ab illo paratam: plurimidq; ex inimicis à ludæis sunt occisi, quib; ij dies festi ac solennes sunt.

AMMANITAE, Gens Nabætorum Arabum, ab Ammano Lothi & filiar̄ minoris filio.

AMANVS mōs iuxta Ciliciā, à Tauro pcedens: dictus Amanus ex eo, q̄ Orestes asportata ē Tauris Diā, unā cū Iphigenia, in eo monte insaniam liberatus est.

ἀμαθιστὴρ βῆσ' ἰλκον.) Currus bouē trahit. Prouerbum, quando præstantior à deteriori regitur:

Ferunt egi auriga, nec audit currus habenas.

ἀμαθιστὴρ.) Mulierū peccata nō modò in maritos reeidunt, sed liberos magis et attingūt: q̄ ob diuturnā eū matris cōsuetudinem, opinionē afferunt alijs, eorum se fore similes natura ac moribus.

ἀμισσοφανῆς.) Amissophanes. Quam celestis est Musarū fama? instar imper' equorum. Verba enim alata sunt.

Littera eor
scrua ede
cotto uideri
tur pugna
re cum for
titudine.

Amalthea
cornu.

Amam in
currum egi
tetur, Mardo
chæus para
torem.

Barbari ma
derant re
quam ferre
nequunt.

Mulieru
crua reu
dunt in fi
liis.

Muse dar
ta.

ἀμας ἀπὸ τῆς ἀπαιρίας καὶ φασ.) Falces repetebā ego, illi uerō ligones nega bāt. Prouerbiū, in eos q alia repetū: alia ijs, à quib. repetunt, habere se negantib.

AMASIA, Vrbs Pontica, patria Strabonis, Stoici philosophi.

Cypru. AMASIS, primus mortaliū Cyprum subegit, tributis imposito.

AMASTRIS, Vrbs Pōti, à Persia mu liere Amastride. Amastrianus, genit.

Cafy. ἀμαστια.) Nodi. In homines distortis ingenijs: à Pelusioris, qui ad Casium de gūt, naturali arte nodos nectentibus, & plicas plicis cumulatibus. Epigramma.

Aureus intēssa derapit uincula puella,

Ferratū Danaes Iuppiter in thalamū.

AMACHIVS, sub Iuliano desertore, siue transfegsore, parax urbis Phrygiæ princeps, acer Ethniciæ religionis deien for. Mæcedonius autē quidā, & Theodu lus, & Tarianus, studio Christianismi in citati, eū tēplē apenētur, nodū impetu in xēdē sacro, statuas edfringunt: eaq; de causa multos eruciatas & supplicia per pelli, tandē foeco & erati impōiti, & igni ufulati, fortitudinē suam declararūt: Si, inquit, Amachi asū desideras, eō uerti nos in altera latera, ne semias palato tuo min' sapiamus. itaq; edsumpti sunt.

ἀμαχανος ἀπὸ τῆς ἀπαιρίας καὶ φασ.) Pinda r: Natura insitū mores occultari nequeunt Quisq; suū opus representare stude bar, cum regem id incredibiler uergere uiderent. Incredibili superbia inflammas tu, se iam esse hominem pœnitebat.

ἀμβάτας.) Mors equorum non molesta erat fessoribus: eomedebant em̄ eos.

ἀμβλυωδης.) Nec in adoleſcentia inſoleſcere, neq; in ſenectute torpeſcere.

ἀμβολια.) Cum ſemel affueris, ſemper ceſſatio ceſſet.

AMBRACTIA, Theſprotiæ urbs eſt, in Ambracleo ſinu: Corinthiorū colonia.

AMBROSIA, ſiccus cibus. Neſtar, quaſi nidiar, potus deorū: illa ab immortali tate, hoc à cōſtenda iuuetute dictū.

Am̄ hac ambroſia gulta eſt, & nectariū almi.

ἀμβροσια.) Fuit Amorū & Charitū illa puella, diuinum quoddam germen.

AMABA perſeuta eſt Azeſiam: eſt, Ceres Proſperinā. Deijs qui longo tempore aliquid querunt.

AMELIVS, Apamēſis philoſophus, diſcipulus Plonini, præceptor Porphyrii, æqualis Ammonij & Origenis.

ἀματι.) Qui placētas immoderatē edunt. Prouerbiū.

ἀμυδης.) All' itas lenitritiles, neg, colly. ge damaa.

ἀμυδης.) Expertes riſus lemures Proſerpina quæ amū.

Subterra moderari.—

AMIPSIAS, Athenienſis comicus.

AMEN, fideliter, uerē.

AMERIVM, Vrbs Italia: uude Amerinus.

ἀμνημιον.) Multum nutricius planxit, aggreſſe manibus multo puluere ſuper nubilum Andromachæ caput.

ἀμνημιον.) Nonquam in agro Corinthiaco meſſorem egit, nec unquā accerbe paupertatis guſtum cepit.

ἀμνημιον.) Damascius: Deſiderio ineredibili diuini aſſuſus, quaſi p diuinationem inuenienti ueritatē ſimilis erat.

ἀμνημιον.) Propter doctrinæ eruditionem, qua homo ſuauiſſimus ornabatur inter Muſas & Charites.

ἀμνημιον.) Hamilcar, qui & Phæbas, Carthagenſium dux, ætate florens, robuſtoq; corpore: & (quod in re militari plurimum ualet) eques optimus, & audaciſſimus. Huius Hamilcaris filiuſ fuisse tradunt Hannibalem, qui aliquot annis poſt longo bello Italiā aſſiuit, maximumq; Romanis terrorem ineuſiſt.

AMNISVS, Crete ſiuius.

ἀμνημιον.) Ariſtophanes, de Cleone, homine in quieto, & ſyephanta: obſeruas quis cuius ſit onillis moribus, & non improbus, & litium fugitans. Sunt enim qui ex ignauia & probitate morū multari malint, quā ius ſuū perſequi. Tales igitur, inquit, Cleon perterritos metu negotiorum, facile exagitabat.

ἀμνημιον.) Agnitis moribus homines: id eſt, placidi, ſimplices, probi, ut agniant etiam molles.

ἀμνημιον.) Arenā metiri. De rebus inanibus & quæ fieri nequeunt.

AMORRAEVS, Sed rex Amorraorū.

AMVS Aegyptius, adoleſcens uxorē ducere recuſabat. Cum autē e cognatis quidam urgerent, ne eoniugiū deſpiceret, ſed uxorē duceret: obteperat, & in matrimonium multisq; monitis uirginis perſuadet, ut ante egressum, uitæ mundanæ renunciaret. Quod ambo eum feciſſent, in Nitric montē ceceſſerūt: & exiguotēpore unā exereitati, poſt ſeorſim idem fecerunt. Huius Ami animū in exluo recipi, uidit Antonius. Idem Amus, nunquam ſe nudum uidit: indecorū eſſe monacho dicens, uel ſuū ipſius eorpus

Homol.

Ceſſum eorū ingyru cor ſancium di ſortium.

Antonius Ami animū in exluo recipi uidit.

Macedo num. Throdes ſu. Tatiann.

Didymus uer
ri monachus.

pus conspiceret nudum. Fuit & alius mo
nachus Didymus, qui cum XC uixisset
annos, nullius hominis consuetudine
usus fuit usq; ad obitum.

ἀριστοφάνης.) Aristophanes: Musis indignū
est, cōspici poetam agrestem & hirtum.
ἀλλογενής.) Aristophanes: Alienas hasce
spicas demetēs, ligno alligatas siccāt, &
uēdit. De Cleone, alienis fructe laborib.

ἌΜΜΟΝ, Græcus siue Ethnicus
deus. Aristophanes in Auib. Nos aues,
sumus uobis Hammon, Delphi, Dodo-
na, Phœb^o Apollo, hæc oracula. Primū
enim percontati aūē, id est augurijs con
sultis, sic rem gerendam suscipitote.

ἈΜΜΟΝΙΑΝΥΣ Grammaticus, Sy-
riani cognatione ornatu, atq; etiā inna
ta similitudine tam morū quàm corpo-
ris, & (ut ait Homerus) *Et specie & magni
tudine, & statura proximè ad illū accedens.*
Nam & corpore pulchro procerōq; fuit
utroq; accessit fanitas, & robur nihilo
in ferius reliqua bonitate naturæ, tā totius
quàm partiū: & cōfirmatus fuit animus
ad res optimas in utroq;. Sed Deo cha-
rrior Syrianus, & german^o philosophus:
alter uerō enarrationē poetarū, & græcæ
dictionis correctiōe artē occupatā dili-
gebat. Hic Ammonian^o ille fuit, cui cō-
tigit asinū habere sapientiz auditorem.

Afinus quos
drupes phis
losofophos.

ἈΜΜΟΝΙΥΣ philosophus Alexan-
drinus, cognomento Saccas, profanus
è Christiano factus, ut ait Porphyrius,
Ammonij Alexandri discipulus, qui & in
schola successit Aristarcho^o prius quàm
monarchia potiretur Augustus.

ἈΜΟΝΤΙΑΝΥΣ, Romanus sena-
tor fuit.

ἈΜΟΡΙΕΣ, Pisæi nothus filius.

ἈΜΟΡΙΥΜ & Amōros, urbs Phry-
giæ maioris. Amorienfis, nomē patriū.
ἀμωξιμας.) Itine infelix bobus a-
missis, albam uestem induit?

Itine car
paria sint
peccata.

ἀμωξιμας.) Placet Stoicis, paria esse
peccata. Nam si nec uerum uero, nec
falsum falso magis est quicquā: ita neq;
fraus fraude, neq; peccatū peccato ma-
ius est. Nā qui c stadijis Canobo abest, &
qui uno, ex æquo Canobi nō sunt: sic &
maius & minus peccatū æquè absunt à
recte factō. Alij, quorum & Heraclides
Tarcentis est, imparia esse peccata dicit.

ἀμωξιμας.) Versus Ibyci ueniebat in
mentem: Ne quo peccato in Deos ad-
misso, honore ab hominibus conseque-
retur. Refertur autem Ibycia hæc senten-
tiola ad sacerdotium.

ἀμωξιμας.) Virum bonum & sapiētem
nihil eorum que mirabilia uidentur, mi-
rari decet: cuiusmodi sunt scæda barathra,
quæ Charonia dicuntur, & maris æ-
stus, & calidarū aquarū fontes, & igniū
eruptiones. Neq; etiā in solitudine de-
get uir bonus & sapiens, natura societa-
tis amans, & actiuosus.

Nil miran-
dum.

Commensio-
lis.

ἀμωξιμας.) Gratia fanctissimis illis respō-
dens moribus, ei relata est, cum fortuna
ubiq; secundissima uteretur: nec in ullo,
quod gerēdū suscepisset, uoti impos fieret.
ἀμωξιμας.) Pœnas dabis malis faciori-
bus consentaneas.

ἀμωξιμας.) Malus homo infelicē exi-
gat uitam.

(dala.

ἀμωξιμας.) Morfu difficiles sunt amyg-
dala. ἀμωξιμας.) Cratinus in Pylæis: Instituit
eos urbs, & publicis impensis aluit, ad
pubertatem usq;, ut olim pestem depel-
lerent à patria.

Patriæ gra-
tia referen-
da.

ἈΜΥΝΙΑΣ, legatus Pharsalum pro-
fectus, ibique cum solis Penestis, quem
apud Thessalos ipse Penesta esset nullo
minor, congressus est.

ἀμωξιμας.) Fuit hoc Romanis in mo-
re positum, cāuete ne unquā iniusta in-
ferre arma uiderētur: sed porius propul-
sare bella, nec nisi necessariū suscipere.

Romanorū
cauto in
bellū mo-
uendū.

Vident & me & te, itaq; sentiunt: me re
ipsa malè tractatum, uerbis te ulcisci, &
Nomine Domini sum eos uisus.

ἀμωξιμας.) Prouerbiū: Ne spina quidē
punget bonos. In Epigrammate:
Sra. specularē, tuum pedū sine fruge lacessē.

ἈΜΥΡΙΑΣ infans. Prouerbiū in corda
tos dicitur. Is enim à Sybaritis oraculū
de Reipub. fortuna percontatū missus,
cū Apollo respondisset, tū perituro Sy-
baritas, cum homines plures fecissent q̄
Deos: cōspicatus seruum ad eūdem sacrū
flagris cædi, ac post, cū ad monumētum
patris eius à quo cædebatur cōfugisset,
absolui: oraculo intellecto, possessioni-
bus suis in pecuniā redactis, abiit in Pe-
loponnesum. Quod igitur ratione se-
cerat Amyris, id Sybaritæ uniuersū infa-
niti tribuerūt. Tandem uerō illa insaniz
opinio in admirationem est conuersa.

Sybaritū bo-
nos prius
facientes
quā docet.

ἀμωξιμας.) Cū è suo exercitu prodijisset,
cotu^o dextro uiri brachio insidet, aduer-
sus Gallū in certamine ruens: tū unguib.
malas & faciē eius laniando, tū alis o-
culos obtegēdo, rostroq; cædēdo, effecit,
ut Valeri^o sine discrimine uinceret: & ui-
ctoria, & cognomento Coruini auctus.

Valerij cor-
uus.

ἀμωξιμας.) Strenuè bibere, uno scilli-
cet

cer spiritu, & oculis nō conuolentibus. Commodus Romanorū Imperator certamine defatigatus, ē poculo * uxoris suæ dulce uinū refrigeratum, strenuè bibeat. Quapropter ait quod in cōuiujs solet dici, omnes acclamatū, *Ζενος*, id est, uel *Uiuas*, uel *Vixeris*: hoc est, excedas è uita. Ita que fieri potest, ut hoc qui dicit, nō tam bene preceat, quàm excreetur.

ἀμφίχραν.) *Asp̄ illos mors atra absorbit annos.*

ἄμφικ.) Aristophanes in *Nubibus*: Qualē educaui filiam? Ancipiti lingua illulstrem?

AMPHIBOLIA, dīctio binas res, uel plures significās: quod ad uocē attinet, ut eadē pluribus de rebus intelligatur.

ἀμφιδόξος.) Hi uerō non censuerunt anceps sibi discrimen a deundum, cum sine dubitatione possent uincere.

ἀμφιδόξος.) Quintus ab ortu infantis dies, quo manus purgant, quæ partū adiunxerunt, & infantem eurtim circum ædes ferunt. *Donat*q; cognati mittūt, polypos des plerunq; & sepias. Decimo uerō die nomen imponunt p̄no.

AMPHICTYONES, ex urribus & populis selecti iudices. Fur enim cōcilium Græcicum ad *Thermopylas*. Sic autē dīcti sunt, uel ab *Amphictyōe* filio *Deucalionis*, uel quod è circū *Delphos* habitaret. Qui cum rex esset, hos duodecim populos conuocauit: *Iones*, *Dorientes*, *Pentheobos*, *Bacotios*, *Magnetes*, *Acheos*, *Phthiotas*, * *Molientes*, *Dolopes*, *Amanes*, *Delphos*, *Phocenses*.

ἀμφισπρία.) Cū accusator & reus, furti aliquos criminantes, iurant. Quod eū saepe frustra fieri animaduertum esset, legem tulerūt *Athenienses*, in eos qui aliquos in carcere ob furti eumē conijcerent, ut conuicti *M. drachmas* soluerent. Sed & ij qui bona cinium tanquā publicata descripsissent, calumniæ conuicti, tantidem & ipsi multabantur.

AMPHION uerulæ *Musicæ* inventor, de quo *Iulianus* apostata in *Epistola* quadā ait: Et ocio abundas, & ualēs ingenio, & philosophiā diligis, ut qui maxime. Quæ tria in se coniuicta, uel *Amphionē* efficere possent, uerulæ *Musicæ* inuentorem: rēpus scilicet, *Dei spiritus*, amor canendorū *hymnorū*. Neq; enim instrumētorum penuria his obstat solet. nam & hæc, trūm illorum compos, inueniet. An non enim hunc ipsam aecipimus, nō *harmonias* modò, sed i-

psam præterea *lyrā* excogitasse, siue diuini ingenij uis, siue diuino quodam munere atq; inexplicabili adiumento? Atq; etiam ueterum pleriq; in tria hæc maxime uidentur intenti fuisse, serio philosophati, nec aliud quiequam requirentes.

AMPHIPOLIS, prius *Atra* dīctā, & urbs *Martis*, & *Eion*, & *Myrica*, & *Crademna*, & *Anadramus*, urbs *Thraciæ*, quōdam nouem uix. *Ant* autem *Amphipollin* dīctam, quod is locus circumcirca habitaretur: uel, quod eā *Strymon* flumen ambiat.

AMPHIS, *Comicus Atheniensis*.

AMPHISSA, *Urbs Locridis*, sic dīctā, quod maribus circumdetur.

ἀμφισπρία.) Exteri dicunt: *Contra* uersa referat ad iudicium: iudiciū in argumēta inquirat: inquisitio, q̄ æquum est, definiat: definitio scribatur: *Ex* pra confirmantur ipsis rebus: & omnis concertatio sopiat, & amicitia reflorescat. Neq; enim temerè iudicandum est.

ἀμφισπρία & *Φάλαγγς*.) *Acies* sic instruita, ut manipulorum semillis terga sibi inuicem obuertat.

AMPHITRVO, *Filius Alcibi*.

ἀμφιτροπία.) *Epigrāma*: Quis me *Baccho* siquā amphoram? Quis me animosi ætatis susceptricem, *Cerere* impleuit? Quæ est *Bacchi* aduersus me inuidia? Nū penuria sua generis spicærum, utrumque probro affert? *Spo*latus enim est *Bacchus*, *Ceres* uerò cum ebrietate familiaritatem non contrahit.

ἀμφισπρία.) *Macentiarum* genus, quæ tum parabantur, eū (sol manè & luna supra terram apparebant: tēn quod eas seerebant facilius ardētibus circumcirca infixis, ut tradit *Apollodorus*.

ἀμφισπρία & *ἰσπρία*.) *Ambidexter*, qui lēuā pro dextra habet, (*ἀμφοτεπαιος*, quid si *ἀμφοτεπαιος*, id est robuliores?) infirmio-rem eam habet.

ἀμφοτεπαιος.) Cum quis nauticā usuram facit, ea cō uone, ut debitor hinc illuc nā uiget, & illuc huc.

ἀμφο.) Non una manu donans, sed utraq; *De* ijs qui benignè & affatim omnibus largiuntur.

ἀμφοτεπαιος.) *Vsq;* ad ambas aures. *Pro* uerbium, de nimium repletis.

ἀμφοτεπαιος.) *Vtro* que pede: id est, omnibus uerbis. *Aristophanes*: *Pro*, utriq; alis: patria utriq; pedibus: *pro*, utriq; alis.

ἀμφοτεπαιος.) *Aelianus*: *Apollo* & *Iupiter* biennium distulerant *Phalaridis* inretri- *Phalaris*, tum,

Commodi
feruus.

ἄμφικ.

Causa.

Illius
epi
stole.

Ocium
tegrum.
scutum.

Melanippu.
Cheriton.

rum, eò quòd humanitet Charitonē & Melanippum tractasset.
ANAGALLIS, Corcyra illa gram-
matica, quæ Sphæzæ inuentionem Nau-
ficæ Alcinoi filiz ascribit.

Nauficæ
libere in-
uenitur.

Anagallis, genus herbæ. Est autē du-
plex: utraq; abstersgens, ut tepida & at-
trahente prædita, ut fellucas attrahat, &
mucum narium expurget.

αιανγκαια ηθανη(α.) Vilis & inops mē-
sa. Et Sophocles ait: O' here Ajax, sorte
ineuitabili non ullum est maius homini
bus malum. Necessarium bifariam expli-
cant: aliàs, ea quæ naturæ ordine conse-
quuntur: ut si ignem necessariò rutilum
dicamus, & albù lac. Aliàs de eò quod
necessariò fit: ut & hic necessariæ fortu-
næ uis dicitur.

Necessaria
sua.

αιανγκαια ιερη.) Necessarium est, quod,
cum uerum sit, falsitatem non admittit:
aut, quamuis admittat, res externæ tamē
ei aduersantur, quo minus sit salum: ue-
luti, Virtus prodest. Nò necessarium autem
est, quod & uerum est, & falsum idē
esse potest, rebus externis nihil aduersan-
tibus: ueluti, ambulat Diò. Democritus

Democriti
atom.

Abdentes, nihil ex eo quod non sit, na-
sci ait, aut in nihilù recidere: & atomos
infinitos esse & numero & magnitudi-
ne, ac ferri in mundò rotatos, atq; ita om-
nia concreta gignere, ignem, aquam,
aerem, terram. Nā & hæc esse ex atomis
constituta, quæ propter firmitatem nec
patiatur, nec murētur. Cæterùm omnia
gigni necessariò, uertigine seu rotatio-
ne atq; agitatione efficiēte ut gignantur
quam necessitate dicit. Sic autem
ea quæ sunt diuidit, uel ut sint, uel ut ne-
cessariò sint: ut, quòd homo est animal.
Nam quod omni adest, & semper adest,
id necessariò est. Ac quæ necessarium est,
Deum æternum esse. Alia contingenter,
& horum ipsorum contingentiū alia
plerunq; sunt: ut hominem quinq; digi-
tis esse præditù, & in senectute canesce-
re. alia rarius: ut horum contraria, homi-
nē quatuor aut sex habere digitos (* nā
in his hæc ita se habēt) aut senem homi-
nem non canescere, aut nò petegrè abi-
re, aut lauare, aut non.

Necessita.

αιανγκη.) In Epigrammate: Vt de, ut do-
cuerit necessitas sapiētiissima, etiā Orci
repetitè effugium.
αιανγκη ιδι θεσι μαχθηται.) Necessitati ne
Dij quidem repugnat. Pro uerbum mo-
net, ijs quæ adfint, contentum esse oportere. Simile illi: Si carnes non adfuerint,

in falsamentis aequiescendum.
αιανγκησ ανγκαιον.) Necessitatis fufum
appellat legum tabulam.

αιανγκη(β.) An nò quiuis impurus est,
si mihi erit exulandum?

αιανγκηγ.) Hæc illi acceidebant ex cor-
rupta disciplina, cū exercitum haberet
ebrietate & licentia neg lectū atq; peditū.
ANAGYRVS, municipus est Erech-
thiz trib. cui⁹ municeps Anagyrsius.

ANAGYRSIUS dæmon, & lucus
Anagyri, in municipio Anagyrsiorum.
Anagyrsius dæmon, quòd uicinum se-
nem lucum ipsius excidentem ultus fue-
rit. Anagyri herois quidam lucum exci-
dit. Ille uerò pellicem illius impulit, fistū
cius uide periret. Quæ cum puero per-
suadere concubitum nò posset, cum in-
rentati stupri criminata est apud patrē. Is
eum priuauit oculis, & obstruxit. Deinde
pater ipse se suspendit, pellex uerò in
puteum se præcipitauit. Hoc refert Hie-
ronymus in commentario de Tragedia.
rum scriptoribus, Euripidis Phœnem
his comparans.

Lucinolan
apud.

ANAGYRVS flos, qui tritus olet. un-
de proucrbium, Anagyrum moues: de
ijs qui ipsi sibi mala accersunt. Est autem
ea stirps præstans remediū, foetidum
& acre, calide & dissipantis facultatis. Se-
men uerò tenuius est, & uomitum ciet.
Quidam Onagyrum dieunt.

αιανγκηδ.) Irrita faciens ob sordes de-
creta iudiciorum.

αιανγκηε.) A scēdatur, sed sine lapsu.
Versus hic perpetuò in promptu haben-
dus. Sic scilicet ueniēt maximæ res laba-
scunt, si nē iudicio administrata.

ANAZARBUS urbs Ciliciæ, ab Azar-
ba conditore. unde Anazarbensis. Ner-
ua Romanorum imperator, terræ motu
collapsa Ciliciæ Diocæsaria, senatore
miser Anazarbum nomine: qui eam in-
stauratam, cum oīm Cyinda diceretur,
deinde Diocæsaria, de suo nomine Ana-
zarbum dixit.

Diocæsa-
ria, Cynda
da.

αιανγκηστρατη νεστω τ βιοσ ανκην.) An-
tiphon in scripto de Proudentia: Tran-
sponere istam tanquam talum nò licet.
hoc est: De integro uitā institueret, ante-
quæ æratis ratione improbatā.

αιανγκηθ.) Petenti Pelopi donarium a-
gnæ autem, ut eius loco alia reponeret,
respondit Apollo: Quod uolo, dato: ne
dato, quod nolo.

αιανγκηι.) Studebat ille recolligere
suorum beneuolentiam, & excita-
re ani-

re animos post acceptam cladem.
ἀνὰ ἀλλοτρίαν ἢ ἐπ' αὐλάειαν.) Dona quæ dantur sponſis, tum à marito, tum à domesticis, tū ab amicis, cūm primūm reteguntur, ut à uiris conspiciantur.

A N A C R E A , Municipiū tribus Hipothoontæ.
ἀνὰ αἰωνῶν ἢ αἰώνων.) Carcer in quē cōijciēbantur improbi serui, & liberti patronorum desertores.

Ἐπαφροδίτου τοῦ βιβλίου ἔστιν ἡ βίβλος.

ἀπὸ ἀνεχρηστών.) Epaphroditus Chæronensis parauit ΧΧΧ. M. librorum, eorumq; bonorum, & minimè uulgarium.
ἀπὸ αἰωνῶν.) Mons, aut Castoris & Pollucis ædes, & *ἀπὸ ἀπὸρον* dicitur.
ἀπὸ ἀκκλησιῶν.) Marcus Antoninus: Expectato dū receptui canatur. Id est: faciliè relinqto uita, ut neq; iureiurādo, neq; ullius hominis testimonio sit opus.
ἰώασι.) Castor & Pollux.

A N A C R E O N Teius, lyricus, siue Scythini, siue Eumeli, siue Parthenij, siue Aristocriti filius: scripsit Elegias & lābos Ionica dialecto. Vixit tēpore Polycratis Samij tyrāni, Olympiade 53. Alij sub Cyro & Cambyse cum statuant, Olympiade 45. ΧΧV. Pulsus Repub. propter Histiaz motum, Abdera Thraciæ urbem se contulit, uitam in amonibus exigens & pænororum, & mulierum, & carminum: scripsitq; uitiosa carmina, & lambos, & quæ Anacreontia dicuntur.

A N A C Y N D A R A X V S, Rex Ninī, Persicæ regionis.

Ἐστὶν ἐβδὸν ἡ ἡμέρα.

ἀπὸ ἀλαμωδίων.) Philosophis cōtra fuit, uestem etiam modestè induere: quicq; id negligēt, eos deridebāt. Plato in Theæteto: Possunt illi quid em expedite & scitè quoduis obite ministerium: sed ita ustem dextrè induere, ut est dignum ingenis, ignorant: neq; etiam, harmonia orationis adhibita, occurrere Deo. Alcix de ueste sic inquit:

Vnum existit hoc illi liberali
Esse, ambulare incompositè in uis,
Vnde nunquam bonus existit finis.
*Nihil enim nos * neq; per alios accipere decet*
Honorem tribuentes. Fert autem utentibus
Gloria quendam cumulum, uidentibus uerò
uoluptatem.
Et ornamenti uita. Huiusmodi gratiam
Quis nō paret, qui quidē sapere se p̄stetatur?
ἀπὸ ἀλαμωδίων.) ἰαλικοναί πρὸς τὸ μάχη, Captum esse ante pugnam.
ἀπὸ ἀλίαντι.) μεστὸν ἐξ ἐφίδου τὸ πλάμιον, Prima coitione uincere hostes.
ἀπὸ ἀλγῆσιδι.) Prostebantur, eā se cla-

dem uirtute in postetum correaturos.
ἀπὸ ἀλυσεν.) Aristophanes Pluto:

Delectat parsimonia, ut si quis alius:
Rursus sumptibus faciundū, cum est opus.

ἀπὸ ἀλας.) Non modò magnum discrimen uirum imbellem non admittit, sed & uir magnus in nullum certamè parū descendit: sed ubi alij fuga salutis suæ cōsulant ex ignauia, ibi ipse periculum in-
 10 trepidus adit.

ἀπὸ ἀλαζον.) Proportio magnitudines inter sese confert, de quibus idem auferri potest. Quæ proportionem inter sese habent, ea etiam similia sunt inter sese.

Proportio.

ἀπὸ ἀλυσις.) Definitio, est oratio, quæ per resolutionem absolute esserit de definito, & summatim.

Definitio.

ἀπὸ ἀλυσις.) Modorum figuræ in figurâ resolutio. Resolui enim dicuntur syllogismi compositi, cum ad simplices reducuntur, & ad ppositiones, unde cōstant. Hinc Aristotelis Analytica dicuntur.

ἀπὸ ἀρμα.) Ignita, & astra cætera quidā alij putāt: Solē magno mari, qui sit tardū quoddam incendium: Lunā uerò aqua dulci, quæ sit aer mista, & terræ finitima.

ἀπὸ ἀμασσωμένοι.) Vix iudices inquisitione adhibita rem cognouerunt.

ἀπὸ ἀμασσωμένοι.) At is eū redire iussit, & acceptā cladē iterato prælio corrigere.

ἀπὸ ἀμασσωμένοι.) Ne quidō Rhegiū nauiges neq; magnū illud mare trāsimittas.

ἀπὸ ἀμνησις.) Recordatio est, phāt asma-
 10 tis seu uisionis inuentum, quæ auspicata ab animo, pnerat usq; ad uita præditū corpus. Recordati enim terroris alicuius obiecti nobis, expallescimus: & nauigationis recordati, nauifcamus. Ac quomodo dicimus in recordatione ab animo proficisci motum? An quasi non ille ipse recorderet? sed ut de sensibus dicimus? Motus enim profectus ab ijs quæ sentiuntur, ad illud usq; trāsīt, in quo iudicandi & sentiēdi lura est facultas. Is uerò spiritus est. Eodem modo & de recordatiōe dicimus, à spiritu, in quo animus & principium motus sit, in recordatione fieri sensus, quā in sensu. Vbi enim definit sensus, ibi principij est recordationis, quæ est uisi inuentio, cum existeret in spiritu. In eo enim uisa existunt, in quo & sentiens anima est constituta. Ab his igitur quæ in spiritu sunt, qui animæ sedes est, reliquijs, quæ uisa dicimus, reliquias è sensuum apprehensionibus tenet. Ab his principium motionis in recordatione oritur. Repetens igit uisum,

Obseruare conueniens est recordatione esse distincta.

d quod

quod prius habuit, hoc est, eū qui prius fuit in spiritum locum, recordatur, & per quod in strumetum id sentiebat. atq; ita afficiī corpus unā cū sensus instrumēto. *αἰσμηχολήτων.*) Eos vi grassantes & fores amolientes, ecce dracones maximī prepresserunt.

αἰσμηχ.) Ananus zelotas in templum obclusos, praesidio imposito, obsidebat. *αἰσμηχολήτων.*) Impetum Romanorū nemo sustinere ac propulsare poterat. *αἰσμηχ.*) lucunda quidem & delectantia dicimus facilia & expedita: Molestia uetō, ardua, aduersa, difficilia.

A N A X A G O R A S, Anaximenes Mile-
sij discipulus, uir doctus, Hegesibuli filius, Clazomenius, cognomēto **M E N S,** quōd materiam & mentē rerum omniū custodem diceret. Hic ille est, qui Solem ignitā esse massam dixit: hoc est igneum

lapidem. Pulsus est autē Athenis, quamuis Pericle patrono: & Lampsaecum profectus, annos **L X X** natus, inedia sibi necem cōsuevit. Fuit autem ab Atheniensibus in carcerem coniectus, ut qui nouam de Deo, hoc est de Sole, opinionē afferret. Idem Anaxagoras, in Olympijs, cum minime plueret, uellere tectus stadium ingressus, tempestatem imminente sic praedicere uoluit: aliaq; multa praedixit. Hic patria Clazomeni⁹, agros suos gregibus & camelis depascendos reliquit, eū quo Apollonius Tyanensis dixit, eū ouibus potius quam hominibus fuisse philosophatū. At Thebanus Crates opes suas demersit, ut nec peuedib. nec hominibus essent usui.

A N A X A N D R I D E S, Anaxā dri F. Rhodius ē Camiro, in ludis Philippi Macedonis uersat⁹ Olympiadē **C I.** Vt alij tradunt, Colophon⁹. Fabulas scripsit **L X V,** uicit **X.** Hic primus amores & stupta uir ginnm in scenam produxit.

A N A X I B I V S, dux Lacedaemoniorū. **A N A X I L A S,** comicus poeta.

A N A X I M A N D E R, Praxiadis F. Milesius philosophus: cognatus, discipulus, & successor Thaletis: prim⁹ æquinoctiū inuenit, & solstitia, & horologia, & terrā in medio sitā esse docuit. Inuenit & gnomonem, geometriæ deniq; compendii edocuit. Scripsit de natura rerum, terræ ambitum, de stellis fixis, Sphaeram, & alia quædam.

Anaximander, Anaximandri F. Milesius, junior, historicus, uixit temporibus Artaxerxis cognomento Memoris. Seri-

psit Symbolorum Pythagoricorū enarrationē, cuiusmodi est: Staterē ne transgrediatis, ignem gladio ne fodito, de integro pane uescimini, & reliqua.

A N A X I M E N E S Eurystrati F. Milesius philosophus, discipulus & successor Anaximandri Milesij, quidam & Parmenidæ tradiderunt. Vixit Olympiadē **L V,** cum Cyrus Persā Sardibus captis Creesum regno euertit.

Anaximenes Aristoclis F. Lampsaecenus orator, discipulus Diogenis Canis, & Zoili, Amphipolitani grāmatici, eius qui Homerum infectatus est, præceptor Alexandri Macedonis, quem & in bellis est secutus. Hic regem Alexandrī Lampsaecenis iratum, quōd Persis studeret, & atrocissima quæq; minitantem, legatus à Lampsaecenis missus, ut quorum & uxores & liberi & patria periclitarentur, tali arte circumuenit. Nam cum Alexander, causa eius aduersus cognita, p Deos iurasset, se contrarij precibus eius facturum: Anaximenes, Hoc (inquit) Rex beneficium in me conferto, ut uxores & liberos Lampsaecenorū sub coronā uendas, & templa incendas, & urbem solo æques. At Alexander eū has preces nulla arte, nulla solertia iure citando obstridus, eludere possit, uel inuitus Lampsaecenis pepercit. Vltus est Theopompum Damostrati F. Anaximenes inimicum sibi: non quidem in calli dē, sed maxima eum inuidia. Nam cū rhetor esset, & rhetorum uerba imitaretur, librū scripsit ad Athenienses & Laedæmonios, historia maledica exquisitissime expressa: in scriptoq; Theopompi nomine, in cas urbes librum misit. Vnde inimicitiz aduersus Theopompū tota Græcia exarserunt. Nemo etiā ante Anaximenes dictionem ex temporalem inuenit.

Αναξίμανης.) Indignati Cretenenses, cum, quippe ex adulterio natum, non reciperunt.

A N A X I P P Y S comicus, poetano uē Comædiæ, floruit sub Antigono, & Demetrio Poliorcete, id est urbium oppugnatore.

αἰσμηχολήτων.) Quis cupit nentre in quietē ē malis, & negocijs? Proclamat Chæron: Quis in obliuionis campum? *πρὸς αἰσμηχολήτων πρὸς ἑνὴν ἰσῆα.*) Quis ad Ausoni (sicci) lapidē? Quis ad asini floccos? Hæc dicuntur de rebus inutilibus atq; inanibus. Nec enim asini flocci quicquā profiunt.

Symbola. Purbisgoreca.

Solertia Anaximenes in Alexander.

Columnia in Theopompi.

Men.

Materia.

Sol.

Enilium.

Obit.

Carcer.

Preceditio.

ner.

Apollonij.

diferion.

Crates.

Amores.

stupta.

Anaximenes.

dei milia.

ὑπερβολῶς) Hyperbolus à Comicis perstringebat ut indoctus & rudis. Verbis magistrorum habebat fides.

ἰατρὸς ἀλάστου) Profitetur, se malarum artium curam suscepturus: ut in quibus potissimum elaboret.

ἀσθενὴς & *ἰσχυρὸς*) Mutilatus animus, cæsus, non sanus, sed afflictus atq; Inutilis.

ἀσπίδιον) Thucydides: Parua clade accepta, deficiunt, uel, cum uincuntur: in minimè cessant & trepidant.

ἀσπιδόλη) Sophocles: Atroces commitantur calamitates, atq; inuitabiles.

ἀσπίδης ἢ δόσις ἢ δωρεά) Donum est, pro quo nihil redditur.

ἀσπιδίον) Aelianus: Solus marinus scarus pastum ruminat, sicut & balætia quæ ruminant.

ἀδὸνολὴ τὰς ὄμους ὑδαρ πλοῦτων, ὁμοίως ὑδαρ μίτων) Eriamsi aqua rundennda humeros perdidideris, tamè aqua manebit. De ijs qui laborem inanem capiunt.

ἀσπίδωλον) Alios pclamari & coronari iubetalios pereni supplicio affici.

ἀσπίδωλον) Vtiq; impranius tam longu diem durare nequeo.

ἀσπιδόλη) Tenuibus & longis funiculis paratis, per eos, manibus annites, arcepet in coelum.

Tempus. *ἀσπίδωλον*) Sophocles: Vniuersa longum & innumerabile tempus, tam obicuta illustrat, quàm illustria obscurat. Heraclitus:

Ἔνας ἄνθρωπος μίση μίση, ἀσπίδωλον Nullus: & in campo sic loquor Elysis. (sunt ἀσπίδωλον.) Francicæ copie impressione facta in Romanos, pedestrem exercitum propellunt, & terga dare cogunt. Meander. Cum Abares non conferti descenderet: uisum est ducibus statim eos inuadere, & ita eorum descensum retrò agere.

ἀσπίδωλον) Sophocles. De comitem coniungit ineluctabile satum.

ἀσπίδωλον) Facetum, appellant uel nullum: urbanum, ingeniosum: ineptu, simplicem & apertu, quibus consequens est, ut & austerus existimetur rusticus, & iustus inurbanus, & immansuetus.

ANASTASIUS Romanorum Imperator, mutatus in deterius, uniuersum imperium Aristocraticam effecit, magistratibus omnibus uendendis, & delinquentibus ignoscendo, inexplibili pecuniarum aniditate incensus. Vnde factum, ut prouinciarum militaribus catalogis ex-

Auericia, Indulgentia, Ignauia.

Vocabulo rui per uerbo.

hauitis, prouinciales rebus infectis & peregrinis percelleret. Neq; enim armis infectos Barbaros propulsabat, sed pecunia subinde pacem redimebat. Ad hæc, in bona defunctorum inquirebat, & communem omnibus paupertate donabat.

Quorum enim ipserem familiarum auserebat, ijs paulo post, pietatis nomine distribuerebat: & quarum urbium incolæ nudabant, earum ædificia renouabat, ut & patriam studiose exornaret, tribusq; coronis circudaret. Sub hoc Libycæ urbes grauiter sunt afflicte, ab ijs qui Lazici dicebantur. Prefecerat enim his nepotem ex filia Marinum, hominem adolescentem, leuissimodq; præditu ingenio: rursusq; post illum Basianum * filium.

Is uero suis factis quouis modo superioris prætoris intempetij superari, effecit ut priorem statum desideraret, quæuis & neces & ademptis sibi opes recorderentur. Ita, si dicere liceat, Marini cognati, eius freti beneuolentia, supra modum Afrorum & Aegyptiorum opibus sunt distenti.

Anastasius Silëtiarius, post factu Imperator, hereticus: sub quo fuit S. Theodosius cœnobiarcha. Is Imperator longum murum struxit LXX milliariibus aëte urbem, à Septentrionali mari uersus meridie milliariibus L extentum, latitudine pedum XXX. Propugnacula etiã Iuliani portui opposuit. idem & magnu triclinium in Blachernis extruxit, quod & hodie Anastasiacum dicitur: & cisternam Mociasim. Hic sub Euphemio patriarcha Cōstantinopolitano, cathedra parata, cum quibusdam cœtus agitabat.

Verum Euphemius minitabundus ei dicit: Ut aut, si frequenter ecclesiam, cum ea consentiret: aut hequaquam eam, ad penetrandos simpliciores, ingredere. Sin secus (inquit) feceris: resecta tua comæ, te in triumpho ducam coram populo. Ex eo tempore quieuit, felicitis illius gloriæ causa retinenda.

ἀνάστασις) Cum mors cœtra naturam ingressa esset: resurrectio secundum naturam successit. Nam Protoplastus ante lapsum immortalis fuit. Dicitur autē resurrectio, quod plasma peccato perditu, per iusticiam instauratur. Nam si Adam in mādato perseuerasset, uiuus mansisset. Resuscitatio igitur est secunda statio, & patientiæ diuinæ finis.

ἀνάστασις) Homine templo reductu questionibus subiecit. & Eam in templu

Lazicio nei è rapi ut.

Lazici Africa camp Latret. Maronu.

* parricu, uis uadæ.

Theodosius cœnobiarcha. L. d. g. m. r. m.

Euphemius patriarcha cœnobiarcha in peratore.

Mori, Resurreo. Ita.

Tempore legu.

profugam educere non ausa fuit.

Dulcivio. αἰείσται.) Nūquid rectè utimur, & in luce? An uerò sine Luna & astris nauigamus?

**Perpetuus et
Tullianus.** αἰείσται τοῖς παύσαι λιπέσται.) Haec omnia tibi, candide taurc, imponentur. Prouerbium, in eos qui nec post labores relaxantur. Metaphora sumpta est à bobus, quod ab opere soluantur, solent agricolae robustissimo iugum & uasa imponere.

αἰείσται τρεῖς παύσαι.) Aristophanes: Urbe nostra uniuersa perturbata.

ANATOLIVS, magister Theodosij Imperatoris, homo ambitiosus: qui diu res conficere studebat, pecuniae parcere non soletet.

αἰείσται πέντε.) Vino assatim & imperitè hausto, collapsi temerè iacebant singuli, & ut casus tulerat.

ἀνάσται.) Persuadeere tu quidè mihi cupis, sed nondum illud dicis.

αἰείσται.) Nihil ego arcani dixerim. Ille pudore calamitatis lachrymis oppletur, retiebat, quod sibi accidisset eloquutus.

αἰείσται μὲν ὁ φλογα.) Quem admodum desertae militiae & aciei praenae erant: sic & naualis praelij deserti conuicti, & ipsi & eorum posteri ignominiosi erant.

ἀνάσται.) Municipium Antiochiae tribus. Quid à tñ historici, Anaphlysti ranquam urbis meminerunt. Fucurè asit Anaphlystus & Sphettus, Troezenis filij.

**Concordia
collegium.** αἰείσται.) Quod ab alterutro iussum fuisset, ab utroque, iussum uideri, ne ad alterum quicquam referretur.

αἰείσται ἄνθρωποι.) Igitur plerique ad se reuerfi, uires suas expendebāt, mutabātque sententiam.

**Cynus,
Celsus.** ANACHARSIS Gnyri F. Graeca matre natus, Scythia, philosophus. Caduiz Scytharū regis frater. Versibus scripsit leges

Scytharū. De frugalitate humanae uitae uersus DCCC. Hic & ancorā, & rotā singullam inuenit. Vixit temporibus Croesi. Cum autē in Scythia Graecanico ritu sacra faceret, fratris insidijs est interfectus. Sed quidam eum traditū extrema aetate, cum ad e uixisset annos, decessisse.

αἰείσται.) Sis apud deos Anacreon, gloria lonam, nec absque incundis cōuiujs, neque absque lyra.

ANDOCIDES, Atheniensis orator, natus è x illis principibus. Leogori filius, ex posttente Telemachi, filij Vlyffis & Nauficae, autore Hellanico. Actichines contra Timarchum. Deinde Mercurium Andocydis dictum, nō Andocydis, sed Aegeiae trib. esse donarium. Et ipsū Ando-

cydē in oratione de Initijs, Aegeiae tribus id esse donarium dixisse. Duris iraque rememore illum Andocydis esse dicit.

αἰείσται.) Arianus: Virū esse, propter adolefcentiam audacē, ob imperitiā rerū, uacillatē: ob robur corporis, & in acie decertandi temeritate, uulgō gratū. lam' ne grauissimarū quidē rerum consilia inter paucos familiares capi, sed coram omni multitudine. Qui nerō refragantur, eos uinciri, & uinctos nihilo minus seque.

αἰείσται δουλοπύλα.) Mancipia sunt perfida, diuque caprant occasione a dominis aufugiedi, & nouos atque ignotos dominos inquirendi. Serui autem à Graecis αἰείσται dicitur, quasi pedes uirorum: quod serui subiecti sint dominis, ut pedes toti corpori.

αἰείσται πύλας.) Seruilius pilus. De fatulo. Plato: Seruiles adhuc pilos in animo gerēs, praeter inscitiam fuit & rōsura quaedam peculiaris seruorum, quam Athenis manumissi mutant. Audiebantur haec è multis in conuentu, uinis nec moderatis affectibus, & (quod aiunt) seruiliē adhuc pilum praeseferentibus.

αἰείσται.) Mirari Gothos, horrere illos hominonē. (Vel, se mirari, Gothos horrere hom.) in thalamo obseruataem, in umbra atque delicijs enutritum, in quo profus nihil uiro dignū conspiceretur.

αἰείσται.) Portulaca herba refrigerās in tertio gradu, hinc medians secūdo. Itaque fluxiones expellit, suaeque uiscositare stuporem dentium, è rebus acidis contrahit, lenit. Ob constipationem autem, dysenterias & haemorrhagias iuuat.

αἰείσται.) Qui fortitudinem, timorū continentiam dicit, errat.

αἰείσται.) Nō ciullis illa uirtus, sed maior hac, eodem nomine, quae iracundiam animi domat.

αἰείσται γαργαλιζόν.) Statuā titillare. De ijs rebus dicitur, quae fieri nō possunt.

αἰείσται.) Viriliter iruite, & utraque maxilla tubercinamini. Nullus enim, o ærumnosi, candidorum dentium usus est, nisi aliquid mandant.

αἰείσται.) Λυδοῦ περιγυμναστὴν σικυλῶν δὲ ἐπαλθῶν ἐπιρίαν.) Lydo nihil erat negotij, sed is ultro cmit. De ijs qui ipsi mala sibi accersunt.

αἰείσται πικρὸν κλάψιν ἀναγκοίως ἔχει.) Homini esurienti furati necesse est. De ijs qui aliquid necessarii faciunt.

αἰείσται γυναικὸς ἡ δεινότης.) Etiam Bacchus est semiuir: ut qui & agat quae uiri sunt, & patiatur quae mulieris.

Tyranniciū
imperium.

Seruiliū
genus.

Exformis
in prout
capit.

Dentis
poris
remotio.

ANDROCLIDES Synesij Lydi Philadelphienſis filius , tempore Porphyrij philoſophi doctus. Meminit enim eius in opere De ſui temporis doctotibus.

Pro uis interſeſſe tunc cepi.

ἀνδραλιψία ἢ ἀνδραλιψιον.) Cū homo Athenienſis extra Atticam petierat, & ij apud quos cædis perpetrata erat, facinoris ſuſpectum non dedebāt: lege permiſſum erat, tres illius urbis ciues perducere Athenas, cædis poenas daturus. De mosthenes in oratione cōtra Ariſtocratem: Ad hæc, ipſa lex, ſi neq; pœnas ij irrogarint, apud quos facinus perpetrātū fuerit, neq; fontes dediderint: in eos ufque ad tres pignora capere iubet.

ANDROMACHVS Rhetor , Syrus, Neapolitanus, Zōnc aut Sabiniſ. Nicomediae docuit ſub Diocletiano impatore.

ἀνδρες γέροντες ἀρετῆς τὸ κρῖνον.) Hominis ſenis uua paſſa eſt calua. Ex parte totum intelligitur. De ijs qui nullū ad rem ſunt idonei, eo quòd totum corpus ſit inſirmū. Et: ἀνδρες γέροντες ἀεγθαὶ βακτηρείας. Hominis ſenis maxillæ ſunt baculi. De ijs qui in ſenectute multum comedunt. Et: ἀνδρες γέροντες μὴ ποτὶ οἷς πυγυλὸ βλάπτειν. Hominis ſenis nates intueri noli. De ijs qui ad quædam ſunt inuiles. Et: ἀνδρες κακῶς παραοιστεῖ ἑκπαθῶν φίλοι. Viri calamitoſi amici diſſugiunt. De ijs qui ab amicis in reb. aduerſis deſerſerūt.

ANDROTION, Andronis Forator Athenienſis, & demagogus, diſcipulus Iſocraſis.

ANDRON, fuit unus de cccc.

* Andron

* ANDRONIVS aſinus. De magnis & ignavis corporibus: quòd ibi permagni & ſegnes aſini naſcerentur.

ἀνδραγιτης.) Quod prouerbio dicitur, reliſto uirili domicilio in gynæceum ſe commeſſatum conſulit.

ἀνομοις.) Logotheta de S. Daniele. Incruenta ſiti, hoc eſt, angelica. Nam fan guinè angeli nō habēt: unde nec edunt.

ANAEA Vrbs Carix, eregiōnè Sami, ab Anæa Amazone ſic dicta. Menelai Peripatetici, & Melanis hitorici patria. Vnde Anæus, & Anaites. Eſt & Phygix urbs Anæa: unde Anæus & Anæus. Gaudēt enim Phryges hac terminatio ne in eis.

Verus Punicus.

ἀναρωθεις.) Scipioni cū Carthagenſibus ita conuenerat, ut obſides darent, & elephant ſuos, & triremes: ut neq; milites conſcriberent, neq; mercenarijs militibus urerentur, neq; aduetſus, quæquam, abſque conſenſu Romanorum,

bellum ſuſciperent.

ἀναοισμ.) Mulieres ſuffocariūt, ne frumentum abſumerent.

ἀναίσιματ.) Homo impndens, & ferreus. De ijs qui frontem perfricauerunt, & motes non mutant.

ἀριβάλλειν.) A rrianus: Reliqui agri uationem differebat, exiſtimans ceſſuros eſſe Athenienſes.

ἀνίγνωσκ.) Herodotus: Coniectores crucibus affixit, qui ei perſuaſerant ne Cyrum occideret.

Regibus ad ſecuram nō daturam.

ἀνιδησιν.) Is ea que agēda erant, rectè adminiſtrās, mulris uictorijs eſt ornat.

ἀνιδησος.) Is uerò conuocatis amicis, deliberandū ppoſuit, quid agendū eſſet?

ἀνιμωατ.) γηρωτοροις βελίτοις ἀνιμβατ.) ἐπειρώτων. Membri ueris telis imperuius antea Amorum.

ἀνιλπριν βιον.) Vitam ſpei expertè, pulcherrimā dicit Athenienſes: in qua nō à ſpe pēdemus, ſed bonis paratis fruimur.

ἀνιμοκρητι.) Qui uētus ſopiunt: cuius modi familiam Corinthi fuiſſe tradunt.

Ventiſſor.

ἀνιμω πεδιον.) Venti campus. De hominibus inconstantibus, & leuibis.

ἀνιμω ζωοργηθς.) Ventos excolis. De ijs qui nullū ſui laboris fructum capiūt. nam uentus quidem omnia producit, & auget: nihil autem auferit niſi paleas, nullius præterea rei particeps.

ἀνιμω Διπλόγη.) Vento loqueris. De ijs qui non exaudiuntur.

ἀνιμω ενοςος.) Populares non modò uentorū, ſecundū puerbiū, ſtatiōes, ſed & ſuorū hominū mores optime norūt.

ἀνιμωίν.) Herba, cuius duo ſunt genera, ſylueſtris & hortenſis: & hæc quidem fert ſtorem rubrum, illa uerò puniceum. Veraq; autem uim habet acrem, abſtergentem, attrahentem & aperientē. Iraq; & phlegma prouocant, & lepras ſcemo-um adhibita, & lac detrahūt (puocāt.)

ἀνιμωίνος.) Non remerè agendū in uita, quaſi ludas aleæ, nulla pugnx cogitatioe ſuſcepta, aut barbaricæ neceſſitatis. ἀνιμω γένει μωσῶν θύρας.) Patēr Muſarū fores. De ijs q alacriter uel impiunt, uel accipiūt pulcherrimā quamq; doctrinā.

Securam peticuloſa

ἀνιμωίνος.) In eorū qui teſtamentum nō fecerunt hæreditatē agere, ſinit lex genere proximos: & in bona, que aliquis aut filius, aut nepos deſuncti ſibi uendicat. ἀνιμωίνος.) In decorum fuerit, Hadrubalem, uirum ſorem, nō prædicare.

ἀνιμωίνος.) Polybius: Permittere Philippum regem, ut Ithaſij neque præ-

Libertus

fidio teneantur, neque tributa pendant, neq; praefectos habeant.

αιεπισιπτορ.) Nō deest huiusmodi res inconsideratas praeterire.

Initiativ. αιεπιδωτορ.) Demetrio peculiare quiddam praeter ceteros contigit, ut solus & initiaretur simul, & arcana intueretur, & praefinitum tempus à maioribus nō obsecraret.

αιεπιμυτορ.) Cratinus: Animo esse uolatico: hoc est, in bonam spem etcetero.

αιεπιμυτορ.) Incaptificatus. Prouerbiū, in eos q̄ ea quae cōperint, nō cōseruāt. αιεπιμυτορ.) Iacta est alca: hoc est, discretimen aditum.

αιεπιμυτορ.) Araneae relas suas etiam in aere texunt. αιεπιμυτορ.) Nicanor agrotauit, sed Deo saepe cum confirmauit.

Ex metu p̄t. uerba uolū. αιεπιμυτορ.) Cretenses poenam metuentes, populū incitabant: hortātes, ut libertatem ab omni uero traditam retinerēt.

Abari. αιεπιμυτορ.) Abari duris & tumidis animis p̄dit, cōdētios inter sese excitāt.

αιεπιμυτορ.) Sine baculo nō ambulans. De Cleomene duce Atheniensium, qui praeter mala cetera, insaniam quoq; simulabat. Nam cum se ciuibus inuifum esse sciret: baculum ferēs ambulabat, quo propulsaret eos, à quibus impeteretur.

αιεπιμυτορ.) Partim metu exanimatus, partim diuino mandato confirmatus.

Duo placitū dōm. αιεπιμυτορ.) Non ad popularem atq; inanē gloriā, uitā suā referere: sed omnia Deo mandās, illius nutu agebat omnia.

αιεπιμυτορ.) Cum ad se rediisset, ac facinus reputaret, & sacrilegiū consideraret, duplices illi cogitationes subibant.

αιεπιμυτορ.) Thucydides: Copiae pecuniae bella sustentant.

αιεπιμυτορ.) Laborum tolerantissimus, ac durae uitae atq; asperae assuetus.

αιεπιμυτορ.) Nō fero solem nudo capite. Fero tuam audaciam. Medicus foetore tolerat. Falsam orationē non ferebat.

αιεπιμυτορ.) Lacedaemonij munebat Isthmum. Athenienses uerō petconantes oraculum, Apollo primū fugere iussit, atq; instantibus respondit:

Oraculum bello Xero xie datum Aduenensium.

Martini Minerua lignum dat laeē profficiens lapis: qui solus sit inexpugnabilis, scēq; liberorūq; tuos defendas. Neq; uerō tu equitatum expeclato, & pedestrē, qui est magnus, ex Asia exercitum quieti: sed recedito, tergo obuerso. Nam aliquando etiam aduersus eris. O diuina Salamin: tu uerō perdes filios

multerrum, uidelicet cū Ceres dissipatur, aut congregatur.

Hae enarrauit Themistocles Neocles filius (qui propter profusionem (uel libertatem) abdicatus fuit) hoc modo: Murum lignum esse naues: Sala minem uerō Apollinem nec didicturum fuisse diuinam, si liberos Gregorum perditura esset: sua itq; ut iuxta Salaminem classe pugnaret. Proptereaq; sapiens est appellatus, & Imperator designatus. Vtq; inimicitias, quae cum Aeginetis intercederent, deponeret: & urbe relicta, uxores atq; liberos Troezeniorum & Aeginetarum fidei cōmitterent, monuit. Alibi. Misceat Spartani consulum Oraculum, indignationē numinis placare cupientes, quibus sic Apollo respondit: Patrem quidē & Delum & Calauriam statuo.

Themistocles microprasia.

Et Pythoneum diuinam, & Tanarum uentisam. αιεπιμυτορ.) autem pro uaticinari capitur, siue quod supernē accipiat spiritum, & impleatur Deo uates: siue quod tollat uigilantia. Idem uerū & de interfectione usurpamus, siue quod supernē capiat spiritum, qui in profundo est: siue ex contrario, q̄ cognitio tollatur.

αιεπιμυτορ.) Si me ut est morbo crispasti, sic etiam ex inuisa paupertate liberaueris: capellam tibi immolabo.

αιεπιμυτορ.) Cū Narfes Italix dux in omnibus prudentia magnificentiam temperaret, eiusq; prudentia Roma esset particeps, totusq; pendēret à Deo, neq; tamē idcirco ad iniuriā declinaret: statim flumen cum exercitu traiecit.

αιεπιμυτορ.) Charietron, qui prius etiā clarus esset, atq; inuidus, & insigni audacia terribilis, omnes latrocinio prohibuit.

αιεπιμυτορ.) ANETHVM, genus herbae, qua in condimentis utuntur.

αιεπιμυτορ.) Dicendi facultate non ita quidem excellentes, ut magnum quiddam & splendidum per eam ad allicendam multitudinem praestare possent: sed frugalitate uitae, & morum ad moderationem conformatione, magna praediti auctoritate, non exiguas turbas huiusmodi sibi asciscabant.

αιεπιμυτορ.) Liberalis institutionis, & doctrinae Xerxes. Nā dum scholam frequenter, nihil aliud didicerat, nisi literas, easq; malas malē pingere.

αιεπιμυτορ.) Si leonina pellis non iussisset, etiam uulpinam assuito. Sensus est: Si aperto Marte uim propulsare nequeeris

Narfes.

*** φελίνα, formidabilis.**

αιεπιμυτορ.)

Vita sancta non a pauperibus.

illiteratus prope.

αιεπιμυτορ.)

αιεπιμυτορ.)

ris

ris, calliditate utere. Et Homerus:
Stue dolo, sem mi vel aperte confice, vel clam.
αἰὲν κλέπτειν.) Homerus αἰεὶ κλέπτει μετὰ ἀθήνῃ
αἰὲν δόειν δὲ ὑπερδιδραχῶν. Veriti quidē sunt
 negare, sed & polliceri non aui.
αἰὲν δὲ ἐφύλαττον ἢ μετρίως λήρασι κλύων.) Vir
 fugiens non expectat lyx strepitū. Pro-
 uerbium, de ijs quibus celeriter omnia
 conficienda sunt.

Lucullus.
 Pompeius.

αἰὲν ἀδρόντις Δισφίξει.) Viruito præstat.
 nam Luculli exercitu, crebras mouente
 seditiones: Pompeius accepto milites
 dicto audientes habuit.

αἰὲν ἰσικὴ ναὺς κατ' ὄνειρον πόντος.) Perinde
 facit homo, ac si nauis rupi supplicaret.
 De stupidis prouerbiū dicitur: metapho-
 ra sumpta à nauī, quæ scopolu allidit.

Histobal.
 Barca.

αἰὲν ἰσικὴ.) Carthaginenses ducem desi-
 gnarunt Histobalem, Barca generū. is
 uerò, nō ita multo post arte imperatoria
 factum celebrem Barca filiū, uxoris suæ
 fratrem, in Hispaniis adolescentem cum
 haberet, belli amantem, & exercitui cha-
 rum, sibi legauit. Magnam itaq; partem
 Hispaniæ ad se traduxit, cum & eloquen-
 tia polleteret, & adolefcēte ad ea quæ uim
 postulabant, uteretur. Erat autem natu-
 ra bellicosus Hannibal, & semper in qui-
 erus. Tādēm deliciis deditus fuit insuetis,
 & amicam habuit homo agrestis. Sta-
 tim itaq; paulatim illi uertebantur omnia.

Hannibal.
 Delictis co-
 nerata
 uirtus.
 Polybius.

Tradit & Polybius, Hannibalē, ado-
 lescentem quidem fuisse: sed impetu mi-
 litari plenum, consilijs pollutem, iam
 olim ad Romanorū inimicitias incita-
 tum. Hannibali ab Amnone prædictum
 tradunt, eum mortuum terra Libyssa te-
 ctum iri. Is itaq; spem conceperat, se Ro-
 mano imperio euerfo, in Libya decessu-
 rum. Sed cum Flaminius, Romanorum
 imperator, eum comprehendere niuum
 studeret: supplex ad Prusiam cōfugit: ab
 eoq; repulsus, dum in equum insilit,
 stricō ense digitum uulnerat. Stradia ue-
 rō non multa progressum, & febris inua-
 dit ex uulnere, & mors occupat. Locum
 autem, in quo mortuus est, Nicomediēs
 Libyssam uocabāt. Athenienses etiā
 oraculo Dodonæo iussi fuerunt Sicilia
 condere. Neque procul ab ipsa urbe tu-
 mulus est Sicilia, non magnus. At illi,
 uerbo non intellectu, longinquas expe-
 ditiones & Syracusanum bellum susce-
 perunt. Mirabili quo dam & ad imperan-
 dum nato uirum cum fuisse ingenio, &
 in gerendis rebus multum alijs præsti-
 tisse, illud argumento maximo est, quòd

Hannibalis
 oraculo.

Nicomediēs
 oraculo.
 Sicilia.

Sicilia.

Dignitas
 Hannibalis
 mirabili
 te.

xvii annis sub dio exactis, plurimasq;
 gentes, easq; barbaras peruagatus, &
 plurimis peregrinis auxiliis usus ad de-
 speratos & inopinatos conatus, à nemi-
 ne ultrò desertus est eorum, qui semel
 ad eum se contulerant, dedicationēque
 fecerant. * id quod etiam nunc uiger. I-
 dem Hannibal magnitudinē suæ de Ro-
 manis uictoriæ, & hostium calamitatis
 ob oculos ponere studens, tres medim-
 nos Atticos, aureis annulis plenos, in Li-
 byam misit, quos equestris & Senatorij
 ordinis uiris inter legendum spolia de-
 traxerat. Quidam Carthaginenses ad
 Hannibale ad hostilem exercitum explo-
 rādum missi, à Romanis excepti fuerūt.
 Quos ad se perductos, Publius nullo in-
 commodo affectit: sed circuire iustos ex-
 exercitū, coenatosq; dimisit incolmes,
 Hannibali renūciaturos, quæ ratio esse
 exercitus Romani.

Vi. Teria Cā
 nensis.

Scipionis fo-
 ducia.

Lebor anti-
 cibum.

ἐπιτομία.

αἰὲν ἰσικὴ.) Absq; sudore ad prandium
 nō ueniebant Cyti milites: quo & suui
 nis cibū caperent, & rectius ualeret.

αἰὲν.) Nec à quæritādo desistebat, nec
 acciendiō satiabatur.

ANNICERIS, Cyrenæus philoso-
 phus, Epicureus fuit, quamuis Paraba-
 tæ discipulus, qui Aristippū audierat. Fu-
 it Anniceri filij etiā frater, Nicoteles nom-
 in e, philosophus, cui discipulus illustri-
 fuit Posidonius. Ab hoc secta Annice-
 ria dicitur. Fuit autē * sub Alexandro.

Epicurus.
 Parabata.

Nicoteles.

Posidonius.

αἰὲν ἰσικὴ μοῖρα.) Illotis pedibus rectū con-
 scendens: hoc est, sine ulla cura & præ-
 paratione. Proverbium, in eos qui in-
 scirè ad opera & adiones aliquas acce-
 dunt. Homerus:

Illotis pedibusq; & humi recubantes.

αἰὲν.) Sciendū, quædam contraria,
 priuatione alterius dici: uelur impar, cō-
 trarium quidem est pari, sed nomen pri-
 uans. neq; enim suam quandam naturā
 significat: quemadmodū malum, quod
 est bono contrarium: sed negationē cō-
 trarij in eo, quod utrunque recipere so-
 let, significat. Impar enim non par est in
 magnitudine, quæ paritatem solet reci-
 pere. Eodemq; modo dissimile, in ijs
 quæ similitudinem recipiunt. Tale quid
 dam igitur est priuatio. Negatio enim
 in ijs est, quæ habitum admittere pos-
 sunt: non tamen prorsus priuatio est dis-
 simile, sed contrarium, illud pari, hoc simi-
 le. Differunt autē à priuatione bus
 propriè dictis, quòd à priuatione reuer-
 sio non est ad habitū: hæc uerò mutari

Contraria pri-
 uantia.

Priuatio.
 Negatio.

possunt in opposita. Nam & impar fieri potest par: & dissimile, simile.

αἰζημιδον.) Lucus hic, ὁ Diana, etiam Gratijs currentib. possit in floribus symbola leuia collocare.

Violam praeco. ANTHEMOCRITVS, Atheniensis praeco à Megarensibus interfectus, cum eis sacrae terrae cultura interdiceret. Iste in Oratione a dueris Calydonem: Balneum iuxta statuam Anthemocriti, hoc est, ad portam Audacem.

ANTHEMVS, urbs Macedonia. Est & Syriae urbs.

αἰζημιον.) Zeuxis pictorin & de Venere Cupidinem pinxit elegantissimum, rufis cotonatum.

Orionem solerius. αἰβ' ἱρματ'.) Grues uolantes in ore ferunt calculos, firmandi sui causa, ne à uentis aliò rapiantur.

HERMIONE, Peloponnesi oppidum est, Cereris & Proserpinae asylū, ubi supplices defensionem habent.

αἰζημεριον.) Otauis mensis apud Atheniensis, Baccho sacer quem sic dictū ferunt, quod tum pleraq; terra nascuntia * deflorescant.

αἰζηλα η' ἀντιμα.) Nomen utbis, & meretricis, & epitheton lunonis.

ANTHEDON, urbs Baeotiae, unde Anthedonium uinū. Homerus: & urbs prope Gazam, unde Anthedonites.

— *Extremamq; Anthedona.*

αἰζηρεθ'.) Xenophon: In Musicis noua & florida placent. Aues * utiles & floridas in aedibus alimus: non floridas comedimus. Aristophanes: Vidisti ὀ cūda ciuitas, cordatū uirum, praestanti sapientia, quē admodū i cto fodere, possit merces uendere: quarū alia domi sunt utiles alias deuorare tepidas dacet.

ἑβελονε Macedonia. αἰθραμελορησιμα.) At ille coram quibusdam Romae post haec confessus est, se nihil uidisse terribilius atq; atrocius phalange Macedonia.

αἰθρακε ο' θητωρος θηου.) Carbores thesaurus erāt. Prouerbiū, in eos qui bona sperant, sed ijs rebus assiguntur, unde bona expectabant.

Explicatio Janu. αἰθρακε βαίνον ἰχθηρικῶν θαλάβλαβων.) Per carbones incendere, significat damnū ab inuicis ἰντροκερησθῶν.

αἰθρωπῶον.) Meretricē quibusdā persequentibus in casam confugisse, quam ille humanitatis causa suscepit.

ἡδονε ἰσθου, Calamitatem diligenti. αἰθρωπῶον.) Polybius: Atq; accidit, ut in rebus secundis humaniter uti potesta te non possent: in aduersis autem cauti

essent, atque prudentes.

αἰθρωπῶον.) Damones cū essent, humanū corpus subierūt: factiq; anthropomones, hoc modo uniuersum terrarum orbem concusserunt.

ANTHROPVS, proprium nomē pugilis Olympionica, cuius in Ethicis meminuit Aristoteles.

αἰθρωπ'.) Homo homini Deus. Pro uerbium, de ijs qui ex inspirato ab homine cōseruantur (εοφῶ: illum celebrāt) & ob eum celebrantur. Et, Homo eurius: & Fortuna eurius: & Animus Euripus: de hominibus qui faciliē mutantur, & inconstantibus.

αἰθρωπ'. λυπησῶν.) Homo alijs maledicendo molestus.

αἰθρωπ'. περὶ δεξ'.) Qui re non satis expensa opinatur.

αἰθρωπ'. φιλοπαγματος.) Homo cuius αἰθρωπ' αἰρεσις (αἰθε' βελτιον γινε').) Homo (tribus) quinque rationib. fit melior, quā prius fuit. Primum colloquutione cum Deo, necesse est etenim, ad Deum qui accedit, eum illo tēporis articulo ab omni separari improbitate, & ad Dei similitudinem pro uiribus sese conformare. Deinde benefaciendo. Dei enim hoc est, & diuinæ imitationis. Postea in morte. nam si animus uiuente animante aliquantulum à corpore seuocatus, seipso fit melior, atq; etiam in somnis per somnia, & in rapto ex morbis diuinat: multo fit utiq; praestantior, cum proius à corpore separatur.

αἰθρωπ'.) Homo qui aui sui nomen dicere non possit, ac ne patris quidem, nisi ex eōdicatura: è specula piscatoria in primo ipalem curram insiliit.

αἰθρωπ'.) Humanum genus cū calliditate unū esse uidetur animalū multis rationib. summæ nequicię conuincitur. Nam caeterae quidē animantes corporis sui cupiditate, sermītes, ob eas solas impingunt. At hominū genus etiā opinionibus corruptum: non minus ex incogitantia, quā natura peccat.

αἰθρωπ'. κρεῖα, ταρῆμα κρεῖα.) Si carnes nō adfuerint, salfamēta boni confulenda erunt. Monet prouerbiū, ijs que adūnt, contentos esse nos oportere.

αἰθρωπ'.) Pherecrates in Coriannis: Homo senex, sine dentibus molis.

αἰθρωπ'.) Væcordians appellarunt res uenereas, & libidines: fortasse, quod uæcōdes atq; amenes reddunt.

αἰθρωπ'.) Sophocles: Corpora uasta, atq;

D. rouson in corpore tur bama nu.

Quibus modo de homo si et uenere

Et ab ipso re clare.

Homo cū calliditate, ut ne quibus.

Amenibus do.

atq; inutilia, in graua mala diuinitus incidere, dixit uates. De Aiaee fit sermo.

ἀντι-κρίσιμος.) Prouerbiū, de iis qui nouum aliquid repererunt. nam Annus Aegyptius futnum ad coquendos papes inuenit.

ἀνω κάτω.) Sursum deorsum: Omnem mouere lapidem.

ἀνώματος.) Vir hic etiam absq; iureiurando est si de dignus.

ἡ γλώσσι ἐμάμωσ', ἢ δις Φεβὼ ἀνώματος.)

Iuranti lingua, mentem iniuratum gero.

ἀνω πημάτων.) Aduersus fontes fluunt amnes. De ijs quæ contra rationē sunt, aut dicuntur. Cuius simodi est, si homo im pudicus modestum uocet impudicum. (nam flumina ē superiore loco defluūt) Hoc est, de ijs qui sua peccata atq; errata in alios conferunt.

ἀντ' ἀγαθῶν ἀκαθίδες.) Bona pro bonis. Prouerbiū, de iis quibus pro acceptis beneficis gratia refertur.

ἀνταύλαστον.) Quod per refractionē ab alio traducitur. Fit aut hoc à uoce, cū resonat: & in solari luce, cū in leue quiddam, aut lympidissimā aquam incidit.

ἀντημιώσσει.) Quamuis grauissimē affectus, & paternis uerbis per iniuriā expulsi: tamen iram repressit.

ἀντιπηγῶν.) Apud Aristotelē dicitur, non afferre instantiam aduersus ea quæ dicuntur, sed argumentari per alia quædam, & uicissim ratiocinari, cur id quod ostenditur, uerum nō sit. Nam quæ ratio demonstrare conatur, animū nō esse im-

mortalem, eo quod forma sit materiæ coniuncta: nullam autem formam materiæ coniunctam posse à materia separari: ei rationi si quis non aduersans, per alia demonstrare studeat, interitus expertem esse animam, siue quia id sumat, doctrinam esse recordationē: siue quod per se mouetur: is contra argumentatur, non facit instantiam.

ἀντίωσ', qui & Apollonius, Alexandri nus grammaticus, Romæ docuit sub Claudio, qui post Caiū imperauit: * sub quo etiam Heracleides Ponticus fuit, auditor Apionis Mochthi. Feruntur eius libri de Grammatica duo: & celebratū hoc nomen Anteroticis in ijs extat, pro mutuo ipsorum amore. Nam Chariton & Melanippus amore mutuo correpti fuerūt. ac Chariton amator erat: Melanippus uerō amatus, erga diuinitus afflatum amicū animo incensus, parem desiderij stimulum præ se tulit.

ἀντ' ἀεργασιῶν ἀγαμέμνον' * ἀτίμως ἀχαι. (Pro beneficio Agamemnonē multarunt, aut despererunt Achei. Prouerbiū, in eos qui bene meritos contemnant, aut contumeliis afficiunt.

ANTIGENIDAS, filius Dionysij, celeberrimus tibicen.

ANTIGENIDES Satyri filius, Thebanus Musicus, aulædus Philoxeni. Hic cæceus Milesijs primus usus est: & in Comessatore, crocotum palliū induit. Scripsit carmina.

ANTIGONVS, appellatus fuit Euergetes, id est benefactor. nam Cleomene rege Lacedæmoniorum pugna uictus, etiam Sparta potitus, cum suo arbitratu & de urbe & de ciuibus statuere possent: tantum quifuit ut in uictos sauiet, ut patria Reipublicæ forma & libertate restituta, maxima beneficia publicè priuatimq; cōferret in Lacedæmonios. Nec eo tantum tempore benefactor est habitus, sed & defunctus seruator.

ἀντιδότης.) Si qui publicum aliquid obire munus, sibi mandatum, paupertatem excusantes, recusabant: suam rem familiarem cum illorum permutaturi, dicebāt: se illorum opibus acceptis, id munus obituros. Itaq; ij quibus id mandatum erat, aut id obire cogebantur, aut permittate facultates.

ἀντιθέσις, καὶ ἀντιθέσις.) Figura orationis est, quæ inter sese contrariā opponit, uel ex parte, uel uniuersè.

ἀπὸ κακῶν καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσις.) Pro malo cane fucm exigit. Prouerbiū, in eos qui bona pro malis repetunt.

ἀπικαταγορηθῆναι.) Proprium prædicatur cū re, atq; conuertitur, quæ & soli inest, & semper, & omni: ut homini, ridendi facultas.

ἀπικρίματα.) Opposita quadrifariā opponuntur: Aut ut affirmatio & negatio, aut ut contraria, aut ut habitus & priuatio: aut ut ea quæ inter se cōferuntur, id est relatiua. Atq; in unaquaq; oppositione sua quædā est cōsequentiā, à qua cōsequentiā præscribitur quo pacto instituendā sit cōfirmatio & cōfutatō. Verū nō omnium oppositionū est eadem cōsequentiā: sed in contraditione cōsecutio uicissim cōmeat. Nam si bonū suauē est: quod non suauē, non est bonum: non autem, non bonum non suauē.

ANTICLIDES, scripsit * de reuertionibus.

ANTICYRA, cognomen scorti, & no-

Refraſtio. Vnde dicitur, Gerges, scilicet. Moderatio.

Animamortalia.

Innumerabilia.

Anteror.

Heracleides, Apollonius, Mochthos.

Chariton, Melanippus.

Antigenides mentis in Spartano.

Proprium.]

Oppositio quadrifariæ plex.

& nomen loci cuiusdam. Anticyræ duz sunt urbes: una Phocidis, ut Demetrius Callarianus tradidit altera Malienfium, ut Apollo dorus. Ibi helleborum optimū nasci perhibent. Fuit & uir quidam Anticyreus, à quo Herculm post insaniam helleboro purgatū fuisse aiunt. Hinc est gentile, Anticyreus & Anticyræus.

ANTIMACHVS Colophonius, Hipparchi filius, grāmaticus & poeta. Quiddā Panyafidis poetæ famulū fuisse, falſo tradunt. eius enim & Stesim broti auditor fuit. Vixit ante Platonem.

ANTIMACHVS alius Heliopolitanus, Aegyptius, qui Cosmopœciā, id est ortum siue conditionem mundi uersib. heroicis 1780 descripsit.

Antimachus Pſecas, poeta Melicus, id est qui cātilenas seu carmina scripsit. Cognomentū sortitus à minuta pluuia, q̄ familiares differēdo paulatim quasi irrigaret, atq; doctrina sua aspergeret. Fuit & alius Olympicus, ob hoc ipsum Pſecas cognominatus. Putabatur autē hic Antimachus decretū fecisse, ut ne quis nominatim in scena pſtingeretur. Quade causa multi poetæ nō accesserūt, chozi petendi causa. Vnde constat * multos saltatores efuruisse. Alij dicunt, cum, cū bonus poeta jſſet, * malum fuisse choragum, & fordidē tradisse saltatores.

ἀντιμαχὺ καὶ ἄστυροσπηγὴ αἰα πηλῆος.) Antimachi in effœminatus, ob formę elegantia, & aliis eiusdē nominis, ob improbitatem, à Comicis perstringebatur: & tertius Pſecas dictus, ob quartum argētarius, & quintus historiographus.

ἀντί το πηλῆος λαῶς ἐστὶν αἰσθη, ὅτι ζῆλος κηρὰ φιλοσφου.

Pluribus autē ita populus licet unus, amore Quō De ex animo cōplēditur, autor honorū.

ANTIOPĒ, filia Nyctei, quam à ciue quodā corruptā, pater Lyco fratri misit puniendā. Qui cā grauidā cōspicatus, mīsertus est mulicris. Itaq; Zethū & Amphionē peperit, quos idē in montē abiicit. Sed uxore eius Dircę, Antiopen à marito amari suspicata, eā in montē abductā, & tauri collo alligatam, ardentib. facib. ad cornua tauri addiis, perditum ibat. Ea uerō flente, tumultuq; orto, concursus est factus agricolarū: inter quos Zethus & Amphion, matrem agnitam liberarunt, eodemq; supplicio Dircę affecerunt. lidem Thebas condiderunt: ipsiq; & posterici eorum, regnum usque ad

Zethu.
Amphion.
Dirce.

Thebarū con-
ditores.

Laium & Iocastum, qui nomine mutato dictus est Oedipus, tenuerunt.

ANTIVM, oppidum stadijis 300 Roma distans.

ANTIOCHIA, urbs cōdita à Seleuco, nomine posita à filio Antiocho.

ANTIOCHIS, nomē trib. Athenis.

ANTIOCHVS rex, in initio uidebatur magnarū esse rerū cupidus, atq; auidax, & in exequēdis deliberatis strenuus. Verū progressu ætatis factus deterior, hominū nō de se expectationem fessēlit. Nam è pueris Alexandri Macedonis exiit radix peccatrix. Hic Epiphanes filius Seleuci Philopatoris, cum esset homo callidus, atq; auarus, multisq; rapinis se cifset, & prædas egisset: magnā pecuniā cōtegit: atq; intēperantia, & uæ cordia insigni mimis deditus, in conspectu omnium infans mulierum amorib. indulgebat.

Magnāq; cū multitudine, curribus, elephantis, & classe ingenti, Aegyptū subegit. Vnde cum furore reuerrens, etiam Hierosolymis uic expugnatis, 18000 hominū interfecit. Itaq; sanctuariū ingredi nō dubitauit: erectoq; altari, & idolo, abominatione uasitatis, imposito, tēplū impuris uictimis profanatum, Iouis Olympij adē appellauit: in altoq; folio sedēs, militib. armatis stipatus, sacellesis iussit, Hebręos singulatim arreptos cogere, ut suillas carnes, & idolis immolatas gustarent: & à nefario cibo abhorrentes, per cruciatū interficerent. Multis igitur cōprehens, etiā Eleazar quidam è primariis scribis, homo proueda ætate, inquinato cibo repudiato, flagris caesus, cum VII liberis & matre Solomōnide occidit.

Hiorū & Theologus in sermone de Maccabæis meminit. Cæterum tyrannus obstupescens, maioreq; furore percitus, omnib. sacris uasis ablatis, totaq; urbe spoliata, & iumentis in frusta cōcisis, & ingenti strage hominū edita, superbē locutus, Antiochiā rediit: ac post bienniū bello aduersus Persas suscepto, præfectū misit, qui ab Hierosolymitanis urbibus tributū exigeret. Qui cū aduenisset, Hierosolymitanos benignē allocutus, atq; in urbē receptus, magna eam clade effecit: murisq; dirutus totam incendit, temploq; profanato & multis occisis & captis, discessit, præside ad Iudeos excarnificandos relicto. Verū enim uerō MATHIAS quidā sacerdos, qui V filios haberet, quorū & Iudas Maccabæus fuit, zelo plenus, impetu factio præsidem interfecit, &

Laius.
Iocastus.
Oedipus.

Bonus p-
er-ur- m-
lus.

Antiochus
Epiphanes.

Aegyptum
subegit.

Ceterum
Hierosolymis
interfecit.

Eleazar
liberis
cum
matre
occidit.

Hierosoly-
mitanos
na
statis.

MATHIAS
paris
li-
beratus
uocatus.

cit, & Græcorum aras subuertit. Antiochus igitur magnis eum cum copiis inuadit. Sed bello inualefcere, Eleazar iudæ frater præclaris facinoribus editis, opprimitur ab elephanto, quem subiecit, uenire illius enic percussio, quod eum tyrannum uehi putabat. Antiochus autem à Persica expeditione, re malè gesta, reuertens, infeliciter uitam finit.

Eleazar ab elephantis opprimitur.

Antiochi interitum.

Simulacrum in templo repositum.

Ἰδοὺ αὐτὸς ἀντιόχου. Idè Antiochus Iudaicâ gentè quæ ob(infolita)cdiucta tributa, seditionè mouerat, rursus subegit tēplid; donariis spoliatis, & omnib. peruestigatis, sigillū inuenit, librū teuēs manibus, promissa barba: cui & lucernula auro distincta astabat. Hæc uulso iuicta * sanguine, in tēplo reliquit: & ludæis in colis, multis talēris multatis, quæ tribuiri nomine pēderēt, in dymā est reuertus.

Antiochus in septicus.

ANTIOCHUS præpositus, apud Theodosium iuniorē delatus, honore excidit: & publicatis bonis, in sacerdotum ordinem coopratu est, edicto ab Imperatore promulgato, Ne eunuchus iuret patricios cenēretur.

Cynicus est formatus in lili.

Antiochus transfuga, natione Cilix, principiō Cynicū se dā præ se ferens, ea re militibus plurimum in bello profuit. Nam eos magno gelu affictos cōfirmabat, in niuem se abiciens, ibid; uolutas. Vnde & opes & honores à Seuero & Antonino est consecutus. Quibus rebus elatus, cum Teridate se coniunxit, atque ad Partho transfugit.

Hercules Alexandri F.

ANTIPATER Iolai, siue Iuli filius, ex urbe Macedoniæ Paliura, dux s' hiliip: deinde Alexandri, & tegni successor: * discipulus Aristotelis. Reiquit epistolarum libros duos, & historiam, Perdicæ res gestas in Illyijs. Fuit & tutor filij Alexandri, qui Hercules dicebatur: ac solus ex Alexandri successionebus, Ueū appellate Alexandrum recusauit, impiū id esse ratus. Vixit annos 79. Successorem reliquit filium Cassandrum, qui matrē Alexandri Olympiadem sustulit.

Cassander Olympiadem occidit.

Ἰδοὺ τὸ ἀθλιώτατον. Cū Athenienses Antipatro urbem dedidissent, Demagogi sibi mententes, ut qui ad rebellionē ciues incitassent, exularum abierunt, ne in se culpa conferreretur. Hos Athenienses indicta causâ condemnauerunt (quorū fuit & Demosthenes orator, & Hyperides, & Himeræus) capitali in eos lata sententia. * Nulla inter moderatiore fuit animo, quod ingenium improbitati assuetum non inuitatur, nec id edicto legum

Hyperides in seipso bibit.

uincitur sine ultimo supplicio (nam uires eius sunt inuictæ, quocunq; inclinarit) neque metu deterretur ab audacia, neque uerecundia obluſtando fatis uitium habet, ut ei legum obedientiam persuadeat.

Antipater, suscepto Macedoniæ regno, à Græcis Lamia in Thessalia est obfessus. Sed Actolis primū, deinde ceteris digressis, euasit: ac uisitor X Oratores postulauit, quos ei dediderunt Athenienses: Demosthenem, Hyperidē, Lycurgum, Polyuictum, Ephialtem, Thrasylulum, Charetem, Charidemū, Diotimū, Patrocle, * Cassandrum.

X Oratores dedit Antipater.

Antipater Nicolai Damasceni historici pater, uxore habuit Stratonicā, Nicolai matrē: qui clari fuere Damasci, & temperantia, & reliquo splendore. Nam cum opibus plurimum excellerēt, minime ijs effrebantur: & gloria nemini secundi, parū id estimabāt. Antipater uerō etiā eloquentia præstās, nemini per eā nocuit: sed & plurimum adiuuit nō Republicā modō, sed etiā ciues plurimos. Nā iusticiæ, ut si quis alius, studiosus, plurimas ciuium inter ipsos contentiones arbiter honorarius diremit: plurimas etiā patriæ cū finitimis regulis. Quapropter ab omnib. colebatur. plurimas legationes obijt, tutelares gessit, honorib. omnibus eius loci fundus. Moriturus, Nicolao filio, & eius fratri Ptolemæo, diligentissimè mandauit, ut loui thuribulū, quod prius uouerat illi deo, parareit se defuncto: significans opinor, sanctitatē erga deos etiam morticeniibus esse conseruandam, quam uis nullum iam frudū inde perceperis.

Stratonicæ, Nicolæi Damasceni.

Voti exultatio de iusticiis. Ex parte deo Iyram eū suo se iusticiæ cō uicium.

ἀντιπατριών, κὶ ἀντιπατριών. Prouerbium, de ijs qui gratiam referunt. Aristoteles ea quæ de ciconijs feratur, uerba esse affirmat: idēq; facere etiam acropodas. Itaque in seceptis superne ciconiæ effingunt, iusticiæ hippopotamū: ut significant, uolentiam subiectā esse iusticiæ. Nam ciconiū quidem iuste agunt, & parentes fenio consecutos in alis gestant. Hippopotamus autem animal est iniustissimum.

Ciconiā.

Acropos, Hippopotam. Uisit uisio cum uisio, ut non temere accedat.

ἀντι πεικῆς σκορπιον. Pro pecca scorpionum. De ijs qui deteriora melioribus præferunt.

ἀντιπατριών. Polybius: Atarus, animaduertens Antigonū uirum esse strenuum, prudentem, fidei seruantem: & reges neminem naturā iudicare uel inimicum,

Atarus, Antigonus.

Regi natura
inimici nem
ni.
Crasſus.
Pacorus.

anicum, uel hoſtem: ipſum regem allo-
qui, & amicitia eum coniungere iuſturit.
(*ἀντιπῖνος.*) Crasſi & legionum ſtragi
patem fuiſſe Pacori atq; exercitus eius-
dem interitum, tradunt.

Magus.

ANTISTENES Athenienſis, ex orato-
re philoſophus Socraticus, primū * Pe-
ripatericus uocatus eſt. Deinde Cynicū
egit. Fuit obſcuri patris filius, & Thraciæ
matris. Conſcripſit tomos x. primū Ma-
gicum, iu quo narratio eſt de Zoroaſtre,
illius doctriuz autore: qđ opus alij Rho-
doni, alij Ariſtoteli adſcribūt. * Hic Cy-
nicæ ſectæ princeps fuit: ſic diſtæ, quod
in Cynoſarge gymnaſio doceret, Dioge-
nis canis & reliquorū præceptor qui qui-
dē lougo & immedicabili morbo labo-
ranti Antiftheni, pugione portecto: Si,
inquit, amici eges officio. * Ad eum ille
mortem acerbam non putauit, ut infir-
mitas in delicijs ei eſſet.

Cynias ſecte
auſor.
Diogenes p
gine pro me
dico mendon
creſcit.

ANTISSA, uerſus Leſbia: ordine ſe-
quens Sigrium: unde fuit Terpander An-
tiſſæus, ceiebellimus citharædus. Sic di-
cta eſt ab Antiſſa, Macaris filia. In ſcri-
ptis Philouis eſt & inſula una Cycladū:
& tertia in India: quam recenset Philo, &
Demodamas Milieſius.

Dialectic.
Rhetoric.

(*ἀντιπίφους.*) Ariſtoteles Dialecticam
Rhetoricæ ex altera parte quali respon-
dere dixit, quod utraq; probabilia &
pleniq; probata traſcet.

Tactus.

(*ἀντίτυπος.*) Ariſtoteles: Cum omnes re-
liqui ſenſus in certo quodā genere uer-
ſentur, tactus non habet unū quoddam
genus eorum quæ tanguntur.

ἀντίτυπος ſο
λήμων, τὰς
ὀφθαλμοῦ.

(*ἀντίτυπος ἀντίτυπος.*) Tactū etiā in uno quodā
genere retū, quæ tactū ſentiuntur, uerſari:
ſed id nō eſſe manifeſtū uidet. Quod
nā igitur illud eſt? Dicimus, *ἀντίτυπος* ſoli-
dū id eſſe, nō illud quidē quod oppoſi-
tū molli, tactū nō cedit: ſed quod uis na-
turale corpus, obuiū tactū, & ſubiectū:
ur diſtinguatur à corporib. mathematicis,
quæ neq; tangūt, neq; tactū reſiſtūt.
Quicquid igitur quo uis modo tactū re-
ſiſtit, hoc ſolidum & conſtens genus
eſſe rerum quæ tanguntur dicimus.

ANTIPHANES, Athenienſis comi-
cus, iunior Panætio. Fuit & alius An-
tiphanes Caryſtius Tranus, temporibus
Theſpidis.

Antiphanes, Demophanis filius, aut
Stephani & maris Oenox, Cianus: uel,
ur alij, Smyrnetus: ſecundum Dionyſiū,
Rhodius: medicæ Comœdiæ comicus,
quibūdā autoribus, ſeruili natus ge-

nerē. Vixit Olympiade xciii. ſcripſit
comœdias cccclxxv. uel, ut alij, ccc
lxxx. Vixit xiiii. Filiū habuit Stepha-
nū, comieū & ipſum. Obiit in Cio, an-
nos natus lxxiiii, caſu pyroictus.

Tibemijſto
dri.

(*ἀντιφῶνης.*) Ariſtophanes: Iu Themi-
ſtocli re æ quas, qui urbem noſtram im-
pleuit, cum eam exhauſtam reperieſet.

(*ἀντιφῶνης.*) Iſtica, dudū & paſtorū & li-
gnatorū & piſcatorum uoces imitata.

ANTIPHONA Athenienſis hæuſpex, &
uerſificator, & rhetor, dictus Logomagi-
rus, quaſi uerborum coquum dicas.

Antiphon, Sophili filius, Athenien-
ſis, Rhamuſius municeps: cuius magi-
ſter qui fuerit, ignoratur: & tamē ſore-
nſis diſtioniſ poſt Gorgiam principatum
teuuit. Fertur Thucydidiſ fuiſſe magi-
ſter, cognomento Neſtor.

Antiphon, Athenienſis coniector, de
iuterpretatione ſomniorum ſcripſit.
(*ἀντίφῶν ἀμφοτέρωθεν.*) Utraque haurite
manu. Prouerbium, de ijs qui ſtudioſe
aliquid faciunt.

Anticula et
piſtophiu.

(*ἀντιφῶν.*) Sæpē quidem crepui uocalē,
uelut echo quædam, ludicram resonan-
tibus labijs harmoniam: nunc humi pro
lapſa, cinguis & mura iaceo, imitatrice
zmulatioue repudiata.

(*ἀντιφῶν.*) Actio contra aliquem iu-
reiuurando firmata, de iniurijs quas ſibi
factas diceret. Scripta eum quædā defe-
rebāt ad magiſtratos, tam actores quam
rei, de controuerſia, ex æquo utriq; iu-
rantes: alteri ſe uerē accuſaturos, alteri
ſe uerē reſponſuros.

Interuena-
tum calen-
muse.

ANTONINVS, Romanorum imper-
ator, Seueri filius, præter cætera mala
exdibus etiā gaudens. Ita que milites,
uim facienū & rapiendi poteſtate data,
nulla iam re à latronibus differebāt. Ta-
lia cum ageret, & facinoribus ſuis agita-
tus, & moram in urbe peroluſ, Roma di-
ſceſſit, ut & legionēs curaturus, & pro-
uicijs inſpecturus. Ad iſtrum eum per-
ueniſſet, Germanos æccolas ſibi concilia-
uit, ut & auxilia ab eis acciperet, & ſat-
ellites, & eorum habitu uteretur. Sic &
Barbaris & militibus erat charus, comis
erga omnes: qui cōmilito potius ab eis
quàm imperator diceretur. In Macedo-
nia ſe Alexandrum uocauit. Pergamum
ubi peruēnit, & ad Achillis tumulū, &
ſtoribus & coronis ornato, Achillē imi-
tabatur. Perq; Aſiā & alios populos An-
tiochiam proſectus, & aliquid diu ibi mo-
ratus, Alexandriā perrexit, urbis Alexan-
dri

Pro impo-
nente graf-
ſator.

Amator
Germano-
rum.

Aleuider.
Achilles.

dri desiderii causatus. Quis eum omni exercitu ingressus, sic est ab Alexandrinis susceptus, ut nemo unquam imperator. Ad Alexandri monumentum eum uenisset, chlamydem quam gestabat, & anulum, & cingulum, & si quid aliud preciosum habebat, loculo illius imposuit. Populus itaque animi illius ignarus, gaudebat. Cum enim eos in se & matrem multa dictoria icisse cognouisset, publico edicto publice omnem in planicie quadam educere iussit, se in Alexandri honorem phalanges institutum professus. Quae eum bona spe plena praetero esset, ordine astantes contempnatus, ipse quidem abiit, sed inmissis militibus omnes trucidauit: tanta eadem edita, ut Nilus uniuersus rubesceret.

Cedes Alexi dicitur public.

Nature improbat uisum uisum delicti genus potest.

Simulacra uisitant.

Antonius Numae, Traianus Romanus loquutus.

Tradirur Seuerus, omnibus rebus, ad animi corporisque uirtute pertinentibus, Antonium studiosè excouisse: ut iam imperator quoque & magistris uteretur, & magnam dei partem philosopharetur. Verebatur & liccis unctio-nibus, & ad ostia equitanda conficiebat. Adhaec natando etiam, in fluctu quoque & tempescere, exercebatur. At ille his rebus aliquo modo quidem robur corporis auxilium disciplinae aure aded est oblitus, quasi ne nomen quidem illius unquam audiret. Neque tamè indifferens fuit aut imprudens: sed & multo acutissimè prospexit, & expeditissimè est eloquutus. Nam & licetia potestatis elatus, & temeritate quicquid in buccas incidisset, in cõsuetudine eloquendi, & impudèntia quiduis preterendi, saepe scopum attingebat.

ANTONINVS, imperator optimus fuit, & Numae imperij administratione maximè cõparandus: sicut Traianus Romano uisus fuit similis. Nam & priuata uita Antoninus optime & honestissimè exegit, & in imperio melior etiam & modestior esse uisus est: nemini asper aut molestus, sed auersus omnes bonus & lenis. In bellis gloriae equitatis potius quam emolumentum spectabat, prouincialium salutem amplificationem praeferebat imperij: summam iusticiae studium habebat: reipublicae negotiis bonos uiros praeficiebat: administrationem eorum honoribus. Apud sese remunerans, improbos uerò sine ulla asperitate à republica remouebat. Itaque non suis tantum, sed & peregrinis admirationis fuit: ut quidam finitimorum Barbarorum, armis positis, cõtrouersias suas imperatori disceptandas permitteret. Cum autem in uita priuata pecuniã

ingentem habuisset, suscepto principatu, suas opes omnes in militum & amicorum munera insumpsit: in exercitu autem publico copias omnis generis pecuniae reliquit, & Pij cognomentum ex moribus primus est coniecurus.

Cognomen Pij.

ANTONINVS Sarurninus, homo infamis & uxorios, à Vespasiano in denatũ ascriptus, perquam ridiculo sophismate. Dignitatem enim ei tribuit: improbitati premio dato: quod quãuis lucti nihil afficeret: praetelarum tamen esset.

Antonius Alexandrinus, eloquentia minus peritus atque excultus, sed sanctissimus, & ueritatis amantissimus, animo ad Deum cultum tam uulgare illum, quam areanum confirmato. Itaque Gazã multo augustiore fecit, quam prius fuerat. Politica negotia aggressus, causam fororis immoderatus egit, acerrimeque descendit, neque tempore parens, quod frustra cõsumebatur, neque fame secundioris habita ratione. Male enim tum audiebat, non quidem ut iniurius: sed ut iuris, id est litium nimis amans. Nam ob eam litteram Byzantium quoque profectus, & quo contentiosior esse uisus est. Ac uicis ad uersarij, sororem alteri uiro despondit: ipse uerò gratis reliquit quietè & in ocio exegit, rarij in philosophia, sed frequentius in templis uersans. Ingenio fuit simplici, propensus ad benefaciendum, praesertim in rebus sacris. Atque ego etiam plurimum illi me debere fateor: ac ut dii gratiam illi in Beatorum insulis referant, quorum conubernio fruitus, precor.

Centurial

Seuerus non nisi de, deo dicitur, deo dicitur, deo dicitur.

Beatorum insulae.

ANTRONES, urbs Thessalicae, quae maximos asinos habuit: unde Antonius asinus. Zenodotus uerò scribit, Maritimam Antrona.

ANTYLLVS, orator.

Antoni (Antoni) Prouerbiũ: *Antoni Antoni, Antoni Antoni, Antoni Antoni.* Vinũ ubi petierit, tu colaphũ illi dato. Prouerbiũ, de ijs qui bona petentes, accipiunt mala. Phrynichus: Historia de Cyclope sumpta uidetur, quod uinum petens excaecatus est.

Antoni (Antoni) Pin darus: *Antoni Antoni, Antoni Antoni, Antoni Antoni.* Quid uerò aliquis?

Homerus:

Nihil homine terra nutrit imbecillius.

Antoni (Antoni) Polybius: Vnum ingenium quibusdam temporibus plus efficit, quam uniuersa multitudo. ut Aechimedes Syracusis plus praestitit, quam multi (Syta-cusani) Romani.

ANVTVS, Anthemionis filius, orator Atheniensis.

ἄξιος. Xenocles Carcini filius, perstringebatur ut impolitus poeta, & allegoricus.

ἀξια ἰκόνος ὁ βράχματ. Dignus est canis isto cibo. De ijs quibus aliquid metitò contingit

ἀξίαμαχ. Neq; multitudine uirorū nequilla re alia pares nobis in certamie.

ἀξιος. Aristophanes: Vr impingatis, ramen è precioso ligno. alludens ad puerbium. E pulchra arbore uel suspendi libeat. Hoc igitur dicere uult. Præstat strenuis uti ducibus, & probatis, quàm ignauis. nam si quid patendum est, præstat parè à forti, quàm ab ignauro.

Leo merui deus.

ἡ ἴσος ἴσος ἀπορίστος.

ἀξιοχρως. Tanta fuit autoritate, ut cū Athenis iniurato testimoniu dicere nō liceret, hule id soli pmitteret Athenienses.

ἀξιος. Sophocles: Mulier iracunda, itemq; uir, cauere facilius potest, quàm homo taciturnus.

ἀξιος ἰσχυρ. Pilo dignum. De re uili, & nullius precij.

ἀξιος ἰσχυρ. Ne uno quidem dignus: id est, nullius precij. De alea sumpta locutio.

ἀξιος ὀβελισκο. Quantus precij. De ualde honoratis & preciosis.

Dei manu pax est heras.

ἀξιογυμ. Polybius: Senes à rege petūt, ne à dijs sibi data eripiat: hoc est, per petuam pacem & libertatē. Is uerò per interpretem lecta epistola, postulatis eorum annuere se dixit.

ἀξιομα.

AXIOMA prononciatū, è propositione recta uel obliqua ortū habet: estq; uel uerum, uel falsum: aut res perfecta, quæ, (quantum in ipsa est) uel negatiua potest, uel affirmatiua. ueluti, Dies est, Dion ambulat. Et si autem axioma dictū à philosophis, ex eo, quod uel admittatur, uel repudietur. Nam qui diem esse dicit, postulare uidetur, esse diem. Quæ si sit, uerum sit axioma positum: si non sit, falsum. Differt autem Axioma ab Erotemate & Pysinate. Est enim axioma Imperans, adiurans, imprecans, conditionale, appellatiuū. Nā axioma est, quod cōfferimus, uerum esse aliquid aut falsum prononciamus. Interrogatio uerò, est qui dē res perfecta, ut & axioma, sed responsum postulat: ueluti, Est ne dies? hoc uerò neq; uerum, neq; falsum. itaq; Dies est, axioma: Nunquid dies est? erotema. Pysina uerò, res ad quam symbo-

Axioma.

ἰσχυρμα.

ἰσχυρμα.

licè non licet respondere ut in interrogacione, *nā: sed dicendum, in hoc habitare loco. Reliqua sunt peripica axioma. Sic Aristoteles eas quoque propositiones appellat, quæ demonstrationem requirunt, & quæ non demonstrantur ut fert eius consuetudo.

ἀξιος. Iudicio eripuit eum sicla modestia, & dignitatis amplitudo, & sociorum facinoris apparatus.

ἀξιος. Axes dixerūt Athenienses Solonis leges, & ligneis tabulis inscriptas essent. Fuerūt rotūda figura: sed ut ad angustias anguli, inclinati, triquetri apparerent. Asseruabantur autem in Prytaneo, ἀξιαμα. Inuisibile se inaspectabile quadrifariam dicitur. Vel id quod profusus uideri nequit: ut ea quæ alteri sensui sunt subiecta: sicut neq; uox neq; odor cerni potest, & similia. Vel qd cerni quiddē potest, sed nō cernitur, id quod est in priuatione: ut quod facultare perspicuū est, remoto lumine. Vel quod ira inuisibile dicitur, quod in cōmodis uideatur, tale autem est, uel quod ob exuperantā splendoris uisum corrumpit: uel * quod propter obscuritatē nō agit in sensuum. Apprehendit igitur uisus ἀξιαμα, non id cuius natura est non cerni. nam ὁ δὲ cerni, ratio est quæ iudicat per instrumētum sensus, * non tamen ipse sensus. Id uerò quod per priuationem ἀξιαμα dicitur, sensus apprehendit. Iudicant enim oculis etiā animalia rationis expertia, quæ tenebræ sint, per accidens, eò quod nō patiuntur à rebus uisibilibus: ideoq; in cauernis quiescunt. Videndum autē, ne forte etiā, id quod priuatione inaspectabile est, phantasia sit quæ iudicat, & non uisus: si quidem sensus in iis quæ patiuntur, iudicium habet. Cum autem in tenebris nō patiuntur, sunt inefficaces: quare solo actu contemplantur. Cū uerò nihil agunt, quo modo iudicent?

ἰσχυρμα ἰσχυρμα ἰσχυρμα

ἀξιος ἰσχυρ. Arrianus: Ingens, rupes est in India. Est & lacus (Auernū Latini dicunt) hoc nomine. Hanc Alexander cepit, q̄ etiā Herculi fuit imperia.

ἀξιος. Et iice hospitem in tempestate Prouerbiū, de hominibus im portunis.

ἀξιος ἰσχυρ. Abduc me in Latomias. Proncrbiū, de ijs qui indignitates nō ferūt. Aiunt enim Philoxenū Dirhyrambopocū, Dionysij cōsuetudine uentē, incepta illius poemata nō lau dare solitū. Quare tyrannū iratū, hominem abduci in Latomias, ac deinde reuocari

ἰσχυρμα ἰσχυρμα

uocari iussisse, sperantē, ab eo laudatū il la iri. Quæ cum is probare non posset, his uerbis uti solitum.

ἀπὸ τοῦ μῦθου ἢ μέθυνα.) ἀπὸ κῆρας. Auser bellum / fabulam uel salutationē / à remo. Prouerbiū in homines importunos, & ferias res agentibus molestos.

ἀπὸ γοῦθου.) Magistratib. palām interdida auaricia. & id Simon Petre negas, quod mox tibi accidet.

ἀπὸ ἀδοι.) Repudiatum fœdus, tanquā malefate Romanorum indignum.

Comitas magistra tuæ & pbi loqutis.

ἀπὸ γέροντι.) Placabilem esse deet, ac tolerantem idiotarum, & ab ostentatione alienum: atq; omnibus sese accomo- modare: ut quauis adulatione acceptior sit eius congressus: comem & uenerabilem omnibus: neq; unquam speciē iræ præbere: amantissimum ac placidissimum, abq; sit periturus.

Superius transgredi

ἀπὸ πῶς.) Perturbatione uacū esse aist sapientem, eò q̄ in nihil eorū quæ nolit, incidat: uacare alium perturbatione, hominē nihil scilicet, qui sit durus atq; inexorabilis. & Valetudo extra periculum magis est in morte, quàm in uita.

Homo in quarte.

ἀπὸ ἀρῆρας.) Xenophon: Superuacua- nea uasa remoueamus. Orabat populus ut quā longissimē ab Armenia pelle- teret locomes: quòd nunquam futurū esset, ut is nobis rebus molendis abstineret, si in prouinciā esset.

ἀπὸ γυνῆς.) Polybius. Acarnanes, cū aduersus se aduētare Aetolos audissent: partim rebus desperatis, partim animis irritatis, audax quoddam facinus susceperunt. & eos præ magnitudine frigoris desperantes confirmauit.

Veni in te parit sua.

ἀπὸ λέγειν.) Nos hæc propulsare nullo modo possumus, sine te, Rex. ἀπὸ ἀληθίνου.) Is aliquanto tēpore post est deprehensus, omnia regegente, & ueritatem aperiente: hoc est, doli illius sunt animaduerti.

ἀπὸ τοῦ θερμολογίας, ἀπὸ τοῦ μαλθηκέντι- ας.) Molles calidis balneis, teneri molli- bus lectulis. De ijs qui luxu & mollicie diffuunt.

Exhibita operis re- cludit.

ἀπὸ μεφῆς.) Reteget simulationem in- callidā hanc meam, quam uis latere stu- deam, ebrietas aliquando.

ἀπὸ ἀσθητικῆς.) Aristophanes: ὁ με bea- tissimam, cui caput unguentis optimis est delibutum. Nā hæc in capite perman- nent longo tempore. Cæterā omniā de- floruerunt, atq; auolarunt.

ἀπὸ ἀσθητικῆς, κριτικῆς ἢ καλλῆς.) Οπι-

nia similia sunt, etiam formosa illa Rho- dōpis. Significat, omnes mortales æquē casibus esse obnoxios.

Merito quæritur.

ἀπὸ τοῦ γὰρ τοῖ βρωτῶν πολιορκημῆσις.) Omnia sunt esculenta in obsidione. De re necessaria dicitur. Qui enim obsiden- tur, sæpe etiam tetrus rebus uescuntur.

ἀπὸ αὐτῶν.) primo diluculo ædes domi- norum frequentant.

ἀπὸ τοῦ πλῆρες τῆς αἰς ἐΐσιαις αἰσθητικῆς.) Omnia plena sunt audacia atq; impudē- tia. De petulantib. & inuētecundis.

ἀπὸ ἐξ ἐλάσθησι ὁ θεός.) Semel cloeetus est Deus: hoc est, omnino siel quod dixit.

ἀπὸ ἐξ πυρῆς καὶ δίκαιη χλῆρῆς.) Semel ruber, & decies pallidus. Prouerbiū, de ijs qui æs alienum contrahunt.

ἀπὸ ἐξ ἀλώπηξ ἐς ἀγῶν.) Semel uulpes in laqueum. Simile est illi: At nō denuò uulpes in laqueum.

ἀπὸ ἐξ ἰων.) Appianus: At populus Mar- tiū, consulatū petentē, nō fecit consulē: non quin eo honore dignū putaret, sed quòd ferociam hominis metuebat,

ἀπὸ ἐξ ἀληθῆς.) Liberi Thæces rapien- di causa sequebantur non uoeati.

ἀπὸ ἐξ ἀρῆρας.) Vt, si hōs de tumulis deie- cisset, & ipse loca superiora teneret, faci- lius eos qui in planicie esset edfecturus,

ἀπὸ ἐξ αὐτῆς.) O buios omnes per ira- cundia, tepudiatis preceibus, occidebāt.

ἀπὸ ἐξ ἡ.) Aristophanes Pluto: Homi- nes dextros & modestos deinceps lo- cupleto.

ἀπὸ ἐξ ἀληθῆς.) Definitio, est oratio quæ per resolutionē sic effertur, ut neq; de- sit quicquid, neq; redundet. Herodotus: Pythio Lydo Xerxes ait: Ne 400 myria- dibus 7000 desint.

Definitio.

ἀπὸ ἐξ ἀρχῆς.) Sume de re tenui tenue donū. Si uerò de ceteris plura, Deus, mul- tas primitias offeremus.

ἀπὸ τοῦ τίω ἱστῶν ἢ μφῆσις.) Omnes su- as opes induit. De ijs qui nihil quicquā possidet præter uestes, quib. sunt induti.

ἀπὸ ἐξ ἐξ ἡ.) Omnes echinus est asper. Prouerbiū, in homines diffi- ciles & morosos.

ἀπὸ ἐξ ἡ.) Festū publicū, quod mēse pyæphroñs, (uel Julio uel Octobri) tri- duo celebrabatur ab Atheniēsisib. quo in ciuitate ascriptus fuit Sitalcēs filius, Thra- cū regis. Vocēraūt primā diē Dorpiā, q̄ Curiales uesperī unā cōuiuantur: alre- rā Anaerusin, à sacrificiō: tertiā Curco- rin, eo quòd adolefcentes & puellas in- curias inscriberent. Causa festi est huius- c 2 modi.

Deptia.

ἀπὸ ἐξ ἡ.

modi. Bellum fuit Atheniensibus aduersus Boeotios de Celanis, loco quodam

Xouthus. Thymotis.

Melanthis. Icratagone.

Bacchi Melanthis. Icratagone.

Cū autē Xanthius Boeotiam ad fingulare certamē Thymoctē, Atheniensū regē, prouocaret, idq; ille recusaret, Melanthus Messeniam, qui tum fortē aderat, à Periclymeno Nelei filio oriundus, pactus regnū, cōditionem accipit. Dum uerō inter se dimicarent, apparuit Melātho à tergo Xanthij, quidā nigra ca-¹⁰ prina pelle indutus. Eū igitur iniuste facere dixit, qui cū altero adueniret: itaq; illū respicientē interfecit. Ex eo & festū Aparuria dicitur, ab impostura: & Bacchi Melanzgidis zdes est extructa. Alij dicunt, à patribus propter inscriptionē filiorum conuenientibus, ἀπαυρία uocari, quasi ἰμοστογία.

Ab alno spectaculum. De ijs quæ eminus spectantur. Nam supra theatrum erat alnus, ex qua spectabant, qui locum non habebant.

Philonides.

Indoctior Philonide Melitēsi. Is Philonides cū magnus erat, tum indoctus, & homo porci instar. Aristophanes eū perstringit, ut parasitos alentem, & ob Laidis amorem Corinthi degentem. Sullus autē cum sodalibus suis dicitur, quod illos appellaret apros: Laidem Circe, quod amatores ueneficij iretiret.

Auerantio. rui malorum.

Ex eadem gente Tincorum uiri adfugrunt, quos malorum depulsores esse perhibebant.

Aristophanes: Nam quid agit lupiter? Aut nubibus pulsus cœlum feremat, aut idem nubibus obducit.

Phocylides: Debitor improbi uiri esse caue, ne ubi dederit, molestū sit interpestiue respicendo.

speculatori equitum. Licet equitum. Obire. Abire. Anale.

Polybius: At Perseus cū id unū sibi proposuisset, aut uincere aut mori: tunc animo fractus, metu cedebat: sicut * ij qui eminus equites conspiciunt.

Denique modestis moribus præditos, & uite suæ rationē habētes improbat: sumptuosos autē, & uino atq; alex deditos, honorabat atq; euechat.

Obiit. i. e. ob abiit unde fuit. Palmiarum glandes, quales in Græcia cernimus, famulis reponēbatur: heris uerō sepelitæ, erant seledæ.

Attaphernes, Hystaspis F. Sardiniam præfectus, hæc apertē illis edicebat: si quidē Atheniensēs Regi Dario terram & aquam darent: eum societate cum eis pacisci. Sin id recusarint: solum

eos uertere iubere.

Oderunt quidem Thraſonem, pater: sed non occiderunt.

Tuum capur feles præmor dit, cætera q; rapuit omnia, nec ramē inuidas maxillas fatiauit.

Lycturgus in Cretâ pfectus, necem sibi cōficiuit inedia: ne leges quas tulerat, solueret.

Multis præ frigore manus & pedes adusti perierunt.

Sicij imputū & materiz concretum spiritum animis expulerūt.

Apellæus, apud Macedones mensis December.

APELLES (Cous) Colophonius, ab Ephesijs in urbem ascirus, pictor, discipulus Pamphili Amphipolitani, & anre hunc Ephori Ephesij, Pythij filius, frater Cresiochi, qui & ipse pictor fuit.

Apellicontis Teij bibliothecam naclus est Sylla.

Maximam apud Barbaros de se iusticia opinione reliquit.

Sophocles: Furore no dū correptus inclutus Ajax, cladē accepit.

Apollonium Tyancum ferunt, ob frustrationem amatorij, annum in Scythia exegisse. Et Hercules, cum, ut lex iubet, annum exulasset, iustitiasq; esset, Athenas rediisse.

Romani loca slylosa propter insidias suspecta habebant: in cæpstribus & apertis bene sperabant. At Romani labore infèrunt & res Orci inquirendi defuncti, iuxta Comara castrorum castrametati sunt.

Chostros pacē quæ infinita dicebatur, euidēter fregit. Iosephus: Iram in eū qui læsisset, effundere se pfectus. A libi: In una occasione spē suam omnem figere, non uale esse duxit.

Quod circūscribi aut de finiri nō potest: idq; trifariā, loco, tēpore, cōprehensione. Ac Deus quidē hæc rerum nulla circūscribi potest. Quæ uerō sensu percipiuntur, circūscribi etiā possunt.

Quos tuba non circūsonuit, rudes, indocti.

Aristophanes: Præstitisset tum perfricuisse frontem, quàm credita pecunia uexari negocijs. De ijs qui inuatum dant pecuniā. A libi: Semel rubicūdus, & non decies pallidus.

Neq; puer Agamemnonides, nec qui apud Acherontē imperat Deus, inultū istud facinus patietur.

Lycorgus.

Rigor.

Bibliotheca.

Apollonius.

Herodes.

Romano rum prouentus.

Pax infusa.

Deus.

Acti dicitur.

ἀπειρα.

ἀπειρήσθη.) Ille qui & dicacior esset atque altioquus, uerba quædam superba & audaciora effudit.

ἀπειρήσθη.) Mirtūtur a rege literæ, quæ Barbarorum aggressionem inhiberent.

ἀπειρήσθη.) Ab amabili cōiugio auulsus. Ἐπειρὶ μίτην ἀπειρήσθη.) Homerus: Meorum conatum interpellator.

ἀπειρήσθη.) Res preciosas, plurimis adhibitis, illic deposuit.

ἀπειρήσθη.) Capillum uerticis nō tondebant, dijs consecratum.

ἀπειρήσθη.) Cntem capitis unā cū pilis Scythæ refecabant.

ἀπειρήσθη.) Spartani ad Tænarum supplices sedebant, incolumitatem orantes. At illi crudeliter ausillos peremerunt.

ἀπειρήσθη.) Nec Epicuri disputationes contemnebat.

ἀπειρήσθη.) Eunapius. Nō abstinere cogno mēto Leonis. Nā sic & animal istud facere solet. Sophocles. Magnus erat * caluus, modo canescens capite. Neque multum à forma sua abhorrebat.

ἀπειρήσθη.) Lapidibus & lateribus utentes, & arbores cadentes, & materiā aggerentes, sicubi opus erat, obstruebant.

ἀπειρήσθη.) Polybius: Illum neque tenebre, neque magnitudo tempestatum unquā ab instituto deduxit, sed & hæc, propulsando, & aduersam ualetudinē, exercendo, sedebat, perpetuis successibus usus.

ἀπειρήσθη.) Lucrates, dux Atheniensis, qui Syrax uocabatur, homo auarus & proditor, à κκκκ tyrannis interfecit. Alij cicutam bibisse aiunt.

ἀπειρήσθη.) Socrates de iis qui philosophari nellent, dicebat, ὕπνους δ' ἀπείρους γλυκίθυμους ἐμμάτων. Somnus animo iucundissimus, recedat ab oculis.

ἀπειρήσθη.) Cū senatus sunib. includitur: cæteri omnes excluduntur.

ἀπειρήσθη.) πῆρες ἰκανὸν πόλεμος. Labor est pigricie inimicus & inuisus. Menander. Antea Romani uallū nō iaciebant: neque adeo rē illā norant, priusquā Mauricius Pauli F. orientalis belli dux fieret. Is uerò præturā adeptus, quæ illi ad imperiū obtinendū dux fuit: illud opus, per socordiam intermissum, in integrum restituit. Romani enim ab eo ita abhorrebant, ut in obliuionem ueniret.

ἀπειρήσθη.) Cum in Sinopensium Isthmum penetrasset: quò minus coirēt, incolas interclusit.

ἀπειρήσθη.) In epigrāmte. Vitulo fera iacta pro sanguine sanguinem rependit.

ἀπειρήσθη.) Nō singula modò crimina refutarunt, sed & honorificè domum redierunt.

ἀπειρήσθη.) Si hoc certamē Hereuli, pro fuisset Eurystheus, ualde eū affixisset.

ἀπειρήσθη.) Ἄπ' ἐχθρῶν πολλὰ μαθησάμενοι εἰσθεοί.) Ab inimicis multa discūt sapientes. Nā cautio seruat omnes. Ac ab amico quidem istud nō discēs, sed inimicus ultrò extorquet. Menæder: Nō ne ab iisdē, per quos perijimus, conseruabimur, inimicos? Nā dum hostes timeamus, ab eis iuuamur, & ab inimicis multa edocemur utilia ad custodiā & prouidentia. urbes certè quidem ab inimicis, non ab amicis didicerunt, & alta mœnia extuere, & naues parare longas: quæ disciplina conseruat liberos, familiam, pecuniam.

ἀπειρήσθη.) Aelianus: Romani ubiq; in hostes incidebant, ibi utiq; pugnant, siue aduersa essent loca illa, atq; aspera: siue cōmoda ad recipiendas legiones, atq; campestria.

ἀπειρήσθη.) Cui & quercus parauerunt, & inanimes rupes comitem se præbuit.

ἀπειρήσθη.) Romani iā uictores fasti efferebantur, sua potētia ad Libyā usq; illius propagata. At sum ineptus qui per uulgata narrem denuò.

ἀπειρήσθη.) Infiniti egentes uultures. De iis qui propter hæreditatē aut lucrum alicui assident: quod uultures ad caduera aduolant.

ἀπειρήσθη.) Aurum sæpius excoctum fit obryzum.

ἀπειρήσθη.) Is uerò aduersabatur, & ea quæ dicebantur, contemnebat.

ἀπειρήσθη.) Notat Antenor, se regij filij inimicitias suscepturum.

ἀπειρήσθη.) Relata est nobis gratia, si qua debita fuit. Et, Fratri seniori debetur obtemperandi officium.

ἀπειρήσθη.) Vtinam Adamus arbore scientiæ abstinuisset.

ἀπειρήσθη.) Ad Mannū se contulit, uio lata fide regi data, & conculcato iure iurando, quod iurauerat.

ἀπειρήσθη.) Aristophanes. Lemniæ mulieres maritos, sobolem procreātes, interfecerunt. Et, Ita'ne non satis habuit uicissē hostes: sed & Apollinis ædē spoliavit?

ἀπειρήσθη.) ψευδοπίσμα, id est, falsus seu mendax casus dicitur: cum lapsi resurgentes abstergunt puluerem, ne arguantur cecidisse. Aristophanes: Abstergisti nobis populum, & è turpi se cisti pul-

Ini nira male te docent.

Romani ubiq; quom detroo illam pugna.

Orphici Lysa.

Harredipeta.

chrum: quemadmodum Medea fertur Baechi nutricibus iuuentam reddidisse. At Senatus de actis sententiã ferẽs, hominẽ aboluit, quod illud piaculum, eoum non inferret, sed propulsante, edmissum esset. Educibus duo ante iudicium exultatum abierunt: Cononẽ uerò * repudiarunt (*aboluerunt.)

ἀποφροσύνη.) Suffragiis reiecti dicebãtur, qui in albũ ciuitatis per fraudẽ in scripti, ciues non erant.

ἀπὸ θυ.) Imperator cũ ardẽs ira Getã toruẽ aspexisset, eũ morte muldauit.

ἀπειρα.) Abnegata patria, Thurius est proclamatus. Interdixit, ne quis omniũ uel cibũ uel somnũ caperet, aut thoracẽ deponeret. Repudiato beneficio & munere propter fractã fidem.

ἀπειρηται.) In extremo uitę itinere uersans confenuerat: & laboribus cõfectus uidebatur. Propterea Medi parati, scõderis fatierate affecti, denuo belli cupiditate exarserunt.

ἀπὸς.) Publicarũ nauĩũ Athenis altera Dalaminia dicebatur, altera Paralus.

ἀπὸς.) Quantum abesset ab admiratione regis & fastus: eo declarabat, quod ne aspectu quidẽ digna esse illa censebat.

Philosophia odium.

ἀπὸς.) Salustius à philosophia dehortabatur adolescentes, alterutra de causa: siue ut magistrõs offenderet, illorumque odio philosophicis scholis insidiaretur: siue quod magnitudinem illius uitę instituti reputans, omnes eo mortales inferiores duebat.

ἀπὸς.) Cum labore deficiebant, se resocillabant.

ἀπὸς.) Laborioso morbo sumus liberati.

ἀπὸς.) Neque Cleon neque Brasides quãuis calamitatis illius aurore, maledictis appetitus est, quasi irascente scriptore Marcellinus de Thucydide.

ἀπὸς.) Populus uniuersus, statim eadem illam miseratus, clamorẽ ad eelum usque sustulit.

ἀπὸς.) Nõ est præceps, neque etiã periculosus saltus: & fecit quod dixerat.

ἀπὸς.) Præter corporis & curus ornatum, etiã canistra & pocula, & cetera ad sacrificiũ pertinentia, argentea & aurea omnia, in solennibus processionibus Aemyliam, Scipionis uxorem, consequebantur.

ἀπὸς.) Aristophanes: Integritaurum assabat.

ἀπὸς.) Omnes eius consilij fo-

cij, dedignati sunt arma capere. uel, omnes senatores recusarunt.

ἀπὸς.) In summa desperatione, tandem tali euidam spei in præsens innixus est inopie depellendã.

ἀπὸς.) Nauticus exercitus, ubi promontoriũ, multũ in flumen prominens, nauigationẽ ab itinere nõ prohibebat, iuxta exercitum nauigabat.

ἀπὸς.) Is solus substhit, & depulit belluam. Moles continuas ingerendo, obstabat quod minus muri læderetur.

ἀπὸς.) Non contumeliosẽ reprehẽdendi sunt, qui barbarũ aliquid aut absonum protulerunt. Inuastatam & detestabilem expectans mortem.

ἀπὸς.) Apollonius lingua urebatur Attica: neque eius uox Ciliicũ pronunciatione corrupta est, cum i arsi uersaretur.

ἀπὸς.) Cũ ethnici deflorauissent, res Christianorum procedebant.

ἀπὸς.) Omnia ei, uti prædicta fuerant à uatibus, euenerunt. Nec tamen euenerunt ea quę sperarat.

ἀπὸς.) Apud quosdam, spe sua frustratur.

APPIANVS, Romanã scripsit historiam, quę Imperatoria dicitur. Ac tres eius primi libri ea continent, quę Romani contra Italos adhuc de imperio & principatu certantes gesserunt. Alia uerò, quę Galli & Afri in Italia & egerunt & perpeffi sunt: & sicubi quępiam Italici pars uel necessitate, uel inuidijs uel errore ad eos se contulit, in Gallica & Libyca historia referuntur. Conscriptum ibi quoque extat, ut in bellis Romanorũ ciuilibus, Italia in factiones diuisa fuerit. Atque etiã res gestas aduersus Celtas, hoc est Germanos Rheni aecolas: & Galatas, hoc est Gallos & causas bellorum, & scõdera uel uiolata uel conseruata, & tu multus Celtarum usque ad Caium quartus liber continet. Si quid autem Celtarũ suo nomine, sed uel aliquib. Italici oppeserentes, uel mercede cõducti gesserunt, id in eorũ historiis referunt: ac tantum admonendi ergo illorum meminit Appianus. Scripsit Romanos libros 9.

APPIA uia, ab Appio Romano Cenfore ita dicitur, qui eam lapide molati constrauit, & aqueductus fecit.

APIDES dii fuerũt, qui colebãtur ab Aegyptijs. notã habẽres in cauda & lin-

gua, qua cognoscebãt, eos esse Apides: qui cũ gignerẽtur ex interuallo (ut fere-

bant)

Christiani. Euboea.

Explicatio somnii.

Appiani lib. Roma.

Germani. Galli.

Ap. Lat. facer.

bant) è Lunæ luminc, festum magnū eis instaurabant: & sacerdotes quidā nato illo boue immolabāt, omnis generis epulis appositis, cum quasi conuiuio expicientes.

APIS, Deus Aegyptius, qui nomine Lunæ celebratur. Acis bos ita Lunæ sacer erat, ut Mneuis Soli. Apis Aegyptius medicinam primus in Græciā trāstulisse dicitur. Oechus Apidē oecisum co-

Mneuis Soli. Oechus.

Apis. Mneuis Soli. Oechus.

quis tradere uoluit in frustra dissecandū, & in cœnam coquendum.

APICIUS, Romanus lucre, magnas opes in uentre insumpsit, dum Cincturis Galariæ multis squillis (longè enim ibi maiores sunt, quàm Smyrnæ) & gamma ris Alexandria uescitur. Cum autē in Libya nasci grādes squillas audiuisset, nul- lum diē moratus soluit. Sed cū eas esse paruas uidisset, gubernatorem statim in

Umbra.

Italiā reuertī iussit, nec appellere ad terram. M. Apicij nomen, ob luxū & profusionē & delicatā uitā, cœteraq; flagitia, celeberrimum est. Cōsules erant Iunius Blæus & Lucius. Blæsus igitur ad cōuiuiū inuitatus, ueluti lembū adducit Afconiu Pædianū inuocatū. Lieebat enim cōuiuiis, etiā alios tanquā umbras addu-

Uideri uis genæ senes.

cere. Itaq; Apicius opes suas & in amicis, & in ignotis effundebat. Audiuī autē ei cōcœnāoni, quendā nomine lido rū, in palæstris attritū, interfuisse: hominē senē illū quidē, & pueritæ ætatis, annos unū & nonaginta natū: sed firmū & mēbris integris, robustis laterib; & torosis brachijs, * lummisq; manib; q & acutū cerneret, & faciliē audiret, ut nemo eū annos Lx natum crederet, & scypho

* in callis ebibedō cœtasse eū adolecētibus, & in uoracitatis & bibicitatis cœtamē descēdisse, itaq; iuueniliter egisse. Vna uerō eū re uictū esse dicūt, q̄ citius a cœna discesserit. Senes uerō & alij dicebāt, attē palæstricā in causa fuisse: atq; etiā Iunius Blæus. q̄ cū hoc diceret, nat⁹ esset annos Lx. Lōga ætate usum fuisse. Cōsullē quoq; Seruiliū audio: q̄ eū ad annū Xc. nixisset, toto corpore fuisse inco-

Seruilium Cœ.

lumis phibet, & oēs sensus integros singulari quadam felicitate conseruasse. * Apion Plistoniei filius, cognomēto Mochthus, id est labor, Aegypti: secundū Heliconiū, Cretēsī grāmaticus, discipulus Apollonij Arehibi. Audierat & Euphranorē senē, & ultra centū annos natum, Didymi magni alumnus. do-

dio: successit Theonis grāmatici, & qualis Dionysij Halicarnasēi. Scripsit hystoriam de singulis gentibus, & alia.

ἀπικίους.) Vnā cum his suauls quādā grauitas, & uerecūdia germana affatim omans philosophum: iam notum etiam adolecētem illi faciebant.

ἀπικίους.) Odere quidē. pater, Thrasionem, sed non occiderunt.

ἀπικίους.) nexplicable dolium, illud apud inferos pertulim. De ijs qui multum comedūt: à Danaidum fabula, quæ aquam in id dolium hauriebant luxiā id dolium cruciantur eorum animē, qui facris initiati non sunt.

Professurū animā.

ἀπικίους.) Simplicē saccum calea. De rebus aut hominibus uilibus.

ἀπικίους.) Simplicitas est duplex: alia cordata & iusta: alia uercors & iniua. Ac ingenij uarietas alijs inita est cū iusticia & prudentia, alijs cum iniuria & inscitia.

Simplicitas duplex. Collidatū.

ἀπικίους.) Apud Aristotē dicitur quod absq; adiectione prolatū, uerum est. Nam Aethiops alibicū albus, dentibus scilicet, non etiam simpliciter albus est. Quod uerō, ut uerum sit, adiectionē requirit: id nō est simpliciter uerum. Nā Aethiops non est albus, sine adiectione: cum uerō secundum quid adijcitur, uerum sit. dētiōnis enim est albus. Sed & boni uiri quidam dicūtur secundū aliquid. Nec nuda tantum uerba fecerunt: sed & tribunal stablime excitatum est: & in eo Neronis flaturæ collocatæ.

U uerū.

ἀπικίους.) Maria Atlantica sunt innauigabilia.

ἀπικίους.) Aut Empedoclem Pausaniæ tradidisse apnun, hoc est spiritu carens medicamentum: quod sit uisumodi, ut XXX dies cōtineret sine potu, spiritu & cibo corpus. Fuit autem magus, de quē se dicit:

Athen medi- camentum.

Medicamentum quæ & mala & senectutē propulsans

Empedocli magi.

Audiet: tibi enim soli ego ista omnia conficiā. Et sedabo in deserta ueterā uires, qui in ter- rantes flantibus tua contumpit. (ram Et uicijim, si uoles, reduces mentes adduces, Et effluēs ex imbre nigro tempestiua siccatia Hominibus, & efficies ex aestiua siccatate (tē

Empedocli magi.

* Flamina succunda, quæq; in aestate spiritant, Et redūci ex Orco diuinit animam uiri.

* Vlemona.

Cum aliquādo Etesia: na uehementer flaret, ut fruges læderēt: iussit ainos excorari, & utres fieri, eosq; in promōtorijs extendi, ut uentū exciperēt. Quo sopito, appellatus fuit καλοσωπιος, quasi

Ventorum aeris.

καλοσωπιος.

Vt uenturū aut p̄hibitorē uētorū dicas.
 Δοκιμασις.) Desultor. Equestre quod-
 dam certamen, à descendendo sic dictū,
 quo (ut Theophrastus lib. 20 de legibus
 scribit) soli Græcorum Athenienies &
 Bæoti utuntur.

ἀπὸ βαλῶν δα.) A' repagulo : hoc est,
 ab initio.

ἀπὸ βραδυσει λαῖν ὄντων ἰφ' ἰσπρα.) A' tar-
 digradis afinis ad equos. De ijs qui è te-
 nuī re ad maiora perueniunt.

ἀπὸ γροισι.) Thucydides. Nauigia cre-
 marunt, ut desperatis cæteris omnibus
 terram occuparent.

ἀπὸ γροφισι.) Qui Reipublicæ pecuniā
 debebant ex multa, nec nono senatus
 conuentu persoluerāt, in carcerē inclu-
 debantur, repudiatis etiam sp̄sōribus.

Descriptio
 Augusti.

ἀπὸ γροφισι.) Cæsar Augustus monar-
 cha uiros x x p̄batissim̄s uite delectos,
 in oēs puincias misit, per quos & homi-
 nes & opes descripsit: edixitq̄, ut iustā in
 de partē in ærariū inferrent. Hæc descri-
 ptio prima facta est, cū ij qui eū anteces-
 serūt, qd nō possessorib. eriperēt: ut locu-
 pletibus publico censet̄ erimini diuitiæ.

ἀπὸ γροφισι.) Onescitris secundū lo-
 cum obtinet, ut exemplum exemplaris.
 Xenophon intelligendus est.

ἀπὸ δεκται.) Receptores. Magistratus sor-
 tē lecti decē pro numeto tribuū, qui ac-
 cepiebant & assecurabāt tabulas ærario-
 rū. Deinde q̄s alienū inquirebant, & per-
 solutā pecuniā cū senatu distribuēbāt
 in expensas necessarias : debebantq̄, eos
 qui persoluerant quod debeuerant.

De uisitatō-
 ne.

Descriptio.

ἀπὸ δεκται.) Demonstratio à definitione
 differt. Ac primum quærendum, unā ne
 ratio sit, qua omniū rerum definitiones
 cōtineantur, an multæ? si una, quæ nam
 ea sit? sin multæ, quæ? Quod si &
 rot & tales descriptione aut definitione
 inuenierimus, alia mox nobis occurret
 inquisitio : quibus methodis, quibus in
 rebus sit utendū? eod̄q; animaduertō, cū
 definitio ex generibus sit, & differentijs:
 quod rei proposita sit genus, quæ diffe-
 rentiæ? Vt differentijs, quæ rē constituūt,
 eū genere cōiunctis, definitioem eius
 explicem? Est & alia difficultas. Cui em̄
 primum aliqd̄ inest, id per se quoq; est.
 Per se aut̄ est, cuius est substantia. Nō aut̄
 si quid per se est, id etiā primum est. Nā
 animal quiddē homini per se inest, nō aut̄
 primum: eo quod etiā si homo nō sit, ani-
 mal tamē erit. Animal igitur homini nō
 primum inest. Eodēq; modo figura inest

Materia gene-
 ralis dicitur
 substantiæ.

triangulo per se quiddē, sed nō primum.
 Propria uerō & germana demonstratio
 fit ex ijs quæ per se & primum insunt, &
 (paucis ut dicā) q̄ ex causis effectus proba-
 bat, περιωρισθης demonstratio dicitur: id est,
 absoluta. cuiusmodi est, si ex illuminatione
 ne lux ostendatur, eā esse globosam. Si
 enim eo q̄ globosa esset, ita eā illumina-
 ri ostēderetur: ea p̄prie demonstratio fue-
 rit, cum è causa effectus demonstraretur.
 Cæterum ea ostensione hic nō nitimur,
 quod effectus, quantū ad nos attinet, na-
 rurā est euidentior, q̄ causa. Absoluta etiā
 demonstratio est, cū è sumo ignis inueni-
 tur, atq; deprehenditur. Ac tū quiddē πε-
 ριωρισθης, hoc est argumentū dicitur, cū o-
 mnino effectū causa sequitur. Argumē-
 tum autē est signū irrefutabile. Sin non
 omnino sequatur: signū quiddē dicitur,
 sed argumentū non est, eo q̄ irrefutabi-
 le non est. cuiusmodi sit: Pallida est, quia
 peperit. neq; enim pallorē partus omni-
 no sequitur. Demonstratio autē est metho-
 digis, quæ p̄ ratiocinationes colligit, cū
 ex ueris & primis ratiocinatio cōficitur.

ἀπὸ δευτερας ἰστια κωματων.) A' bis septē stu-
 diis. Translatio est ab ijs qui propter
 cædes factas iustrātur. Hi etenim bis se-
 ptem un dis uestes suas eluunt.

ἀπὸ δεκταιστας.) At Hannibal prima eo-
 rū armatura improbata, simulac prima
 pugna uicerat, statim Romanorū armis
 suas copias exornauit.

ἀπὸ ζῶν.) Eare familiari contentus, un-
 de uictitare liceat.

ἀπὸ θάλασσαν.) Si quis mortē ipsam per se
 tantū intueatur, & distinctione cogita-
 tionis, ea quæ in ipsa apparet, rejiciat: nō
 iam aliud eā existimabit, q̄ naturæ opus.
 Natura autē opus quū timet, puer est. Et
 quiddē nō naturæ modō mors est opus,
 sed & ei cōducibile. Nam quomodo at-
 tingit homo Deum, & qua sui patte?

Mori. Non
 tunc opus,
 conuulsio,
 cum Deo.

ἀπὸ θῆρας.) Cum nullū sibi tēpus iners
 abire uellet, o cum hybernū in res quas-
 dā utiles ac necessarias cōferre instituit.

ἀπὸ θῆρας.) Occubere in bellis eos
 uideo, qui uitā plurimi faciūt: & eos eua-
 dere, qui uitam pro nihilo putāt. Itaq; &
 ego pugnabo tanquā moritutus, meq;
 uictorem fore scio. Leon enim sum à
 primo ortu, & noui quid magistratus ad
 Leonidam scripsisset: Pugnato, ut mox
 moritus: & non morientur.

Bartholomæus
 in tempo-
 ria.

Mortis cō-
 temptio, ut
 se confers
 uide.

Leonida
 scripta.

ἀπὸ θῆρας.) Aedes saltatricis ne in-
 greditur, ne forte iactatam existimatio-
 nis facias.

Bartholomæus
 in conuul-
 sio.

ἀπὸ ἵππων εἰς ἄσινος.) Ab equis ad asinos. De ijs qui ad deteriora se conuertunt.

ἀπὸ καλοῦ ξύλου.) De pulchro ligno uel pendere libeat. Sentētia est, præstare generosis uti ducibus, & probatis, quā improbis uti ducibus, & probatis, quā improbis. Nam si quid mali sit ferendū: ferendū potius esse à bono, quàm malo.

ἀπὸ κακοῦ θυμίου ἢ, πᾶσι λάτρει, κέρδι. (C.) E' naue submergenda quicquid eripueris, in lucro deputandum.

ἀποκηρύκτος.) Qui abdicatos dicit esse improbos, omnino dicere uidetur, necessariò tales eos esse. Nec tamen res ita se habet. Fieri nanq; potest, ut abdicatus aliquis non sit talis. I hemistichem certè quidem dicitur abdicatum fuisse, qui tamen improbus non fuit. Alij dicunt, ἀποκηρύκτος cum dici, qui à naturali patre in aliam familiam ultrò transfertur: ἀποκηρύκτος, qui poenæ causa eijcitur.

ἀποκαταίνω.) Menāder in Inuiso: Cur nō dormis? Es mihi molestus obambulando. Alibi: Sub Iustiniano à tributorum exactoribus afflicti homines, & usuris debitorū perennibus uexati, mortis cupidi uitam inuicti traxerunt.

ἀποκατενώσω.) Cratin? in Bululcis: Aduersus cœlum etiam uelitando, minis occidit.

ἀποκαταίνω.) Exercitū angustis conuallibus & aditu difficilibus circumuentum, turpem facere passionē coegerūt.

ἀπὸ λαμοῦ. (C.) Imbellis erat, ac præ podagra neq; manus eius neq; pedes officium faciebant. De ijs usurpatur, qui cum nullam belli causam haberent, hostilia tamen fecerunt.

ἀπὸ λεπτοῦ μέτρου ἢ (ἢ ἀπὸ ἁπλοῦ.) A' tenui filo pendere uitam. Eorum qui in tali pelago nauigant, uita, à filo renui pendet. Prouerbum, de ijs qui in extremo discrimine sunt constituti.

APOLLINARIS, ex Laodicea Syriae, temporibus Constantini & Iuliani Parabaræ, usq; ad Theodosiū maiorem, æqualis Gregorij & Basilij, Cappadocū illorum admirabilissū. Fuit autē notus utriq; & Libanio sophistæ, & alijs. Hic nō modò grāmaticus & poëta dexter, sed multo magis etiam in philosophia fuit exercitatus, & orator insignis. Soluta oratione contra impiū Porphyriū scripsit libros ΧΧΧ, & uersibus heroicis totam Hebræorū scripturā persecutus est. Epistolas itē scripsit, & multos in sacra scripturam cōmentarios. Apollinaris etiam Philostorgius in sua historia mētionem

fecit, hoc modo: Apollinaris, inquit, ijs tēporibus Laodiceæ Syriacæ florebat, & Basilius Cæsareæ Cappadociæ, & Gregorius Nazianzi, qui eiuſdē Cappadociæ locus est. Hi tres uiri tū Homouision cōtra Heterouision defendebant: lōgō inueteruallo superiores ijs omnibus, qui & prius & post, ad mē usq; ætatē, causam eandem egerūt, ut puer præ ijs iudicaretur Athanasius. Nā & in profanis hi literis maximos progressus, & sacra Scripturæ lectiōne, expromptaq; memoria, magnum habebant usum: præferimus Apollinaris, qui & Hebræam linguā intelligeret. Atq; etiā quilibet eorū in suo genere plurimum stylo ualebat. Apollinaris scribēdis cōmentarijs longè præstabat: Basilius in genere demonstratiuo erat splendidissimus: Gregorij autē cū utroq; cōparata oratio, altiore tenebat locū, nam & Apollinari dicēdo uerior, & Basilio grauior erat. Cum autē tanta essent & dicendi & scribendi præditi facultate: ijs etiā fuere moribus, quibus oculi multitudinis maximè allicerentur. Itaque & aspectu, & oratiōe, & scriptis passim editis in suā sentētiā & familiaritatē pertrahebant omnes, qu' ulla ratione pertrahi commodè poterāt. Hæc de ijs obiter Philostorgius Arianus scripsit.

APOLLINARIS post Paulū Samosatēnū præses Laodiceæ, alterius delirij autor. Nā cum Ariani profus inanimè Domini carnem dicerent: hic carnē anima uitali præditam assumpsisse dicebat Dominū, mentē uerò nostrā non admisisse. Neq; enim opus fuisse ait illi carnī humanæ mente, quæ à diuino uerbo, qd' illā subijisset, gubernaretur: ac ne admittere quidē aliam uim, præter diuinā. Hoc fundamento iactō, unā esse naturā eontendit uerbi & carnis: ut quæ imperfecta sit ad hominē constituendū, eod; nefas esse naturā dici. Post hūc extitit Theodorus Mopsubellix Ciliciæ præses. Fucrit autē duo Apollinares, pater & filius: pater Alexādrinus, qui Laodiceæ in Syria ducta uxore, filiū habuit Apollinarē. Floruit uterq; cum * Epiphanio rhetore, cumq; florētē est alexplexus. A' quo eum eos Theodorus Laodiceæ episcopus nullo pacto possit auellere: utrunq; * ob consuetudinē illius multauit. Quā rem contumeliā ratus Apollinaris filius, & sophisticō fretus acumine: & ipse nouam hæresin instituit, quæ nunc uiget, inuentoris nomine celebris. Alij dicunt,

Apollinaris, inuenerunt.

Genera duo erudi diuino s. Apollinaris, Basilij, Gregorij.

Mores.

Apollinaris na barresis, Arriani.

Theodorus, Duo Apollinaris.

* Libanio.

Theodorus.

* i commone excludit. Inguis præstentia non uitanda.

Apollinaris in scriptis.

Philostorgius in sua historia.

cū, eos à Georgio dissenfisse, quem absurdam quædam docere uiderent. Hic Apollinaris gradus in natura diuina statuere nõ dubitauit, & fabulas quasdam diuinis promissionibus adiunxit.

Xenippus. Πολυβίου.) Polybius: At Xanthippus factio prælio cū aduenisset, magistratibus rationes euidentes exposuit, quibus de causis nunc cladem accepissent, & quo pacto possent hostem uincere.

Ἀπολόγου Ἀλκίνοιο.) Apologus Alcinoi, de nugatoribus & loquacibus.

APOLLODORVS Atheniensis comicus fabulas fecit XLVII, uicit V.

Apollodorus Gelous comicus, Menandri comici equalis. Eius fabulæ sunt, Apocarteron siue Adelphi, Deufopaci, Hicria, Grammatodipnus, Pseuducas, Sisyphus, Aeschion.

Apollodorus Tarsensis, tragicus, cuius fabulæ sunt, Acanthoplex, Tecnoctonos, Hellenes, Thyestes, Hicetides, Vlyses.

Apollodorus, Asclepiadis filius, græmaticus, unus ex Panxtij, Rhodij philosophi, & Aristarchi grammatici discipulis, genere Atheniæsis, primus autor uersuum qui Tragiambi dicuntur.

APOLLOPHANES Atheniæsis, comicus antiquus: cuius fabulæ sunt, Dalis, Iphigeron, Cretenfes, Danaï, Centauri.

APOLLO Patrus, Pythius, quem publice paternum uenerantur Atheniensis ab Ione. Qui cum (in Atticam colonos duxisset) Atticam incoluisset, Atheniensis ab eo dicti sunt Iones, & Apollo paternus appellatus.

100.

Apollo Iouis ministrus.

ἔτι ἰ Διὸς δῶκεν.) Apollinetm esse ministrum patris, & ab eo accipere oracula, & reddere hominibus, tradunt. Hinc Iouis fama, id est oraculum. Virgilius:

Quæ Phæbo pater omnipotens, mibi Phæbus Apollo.

Homero: Iouis nūcia fama edocuerat.

Et plebeia muliere regina.

APOLLONIA S, Atrahi, patris Eumænis regis, uxor: quæ plebeia cum esset, regina euasit, eamq; dignitatē usq; ad extremum nitæ diem retinuit, non meretricijs illecebris, sed modestia & urbana grauitate atq; integritate. Filios peperit quatuor, quos omnes insigni beneuolentia & pietate usq; ad obitum est profecuta quamuis nõ paruo tempore marito superstes. Cæterum Attalus & fratres cum domi essent, bonā famam sunt consecuti, dum conuenientem gratiam & honorem matri tribuunt. Ducentes

Vilarem pinxerunt.

enim matrem atraq; manu inret se mediam, in templa & perurbem ibant eam suo comitatu. Quibus de causis spectatores magnopere pbabat adolefcentes, & uenerabatur: & Cleobidis ac Bitonis factū commemorantes, horum institutū & insignem alacritatem regis excellentiæ fastigio æquabant. Hæc Cyzici gesta sunt, pace cum Prusia constituta.

10 APOLLONIUS LACVS. Attalus Asiæ rex, Nicomedis Monodotus regno armis potius, cum ille Romanorum ope implorasset; id restituit: matremq; suam Apolloniadem defunctam, in maximo Pergami templo condidit, quod ipse extruxerat: uicinumq; lacum illius nomine appellauit.

Nicomedes. Vanden.

APOLLONIUS Alexandrinus, Sillei filius, poeta Epicus, id est uersus heroicis scriptor, Rhodis commoratus, Callimachi discipulus, æqualis Eratosthenis, & Euphoriidis, & Timarchi, sub Prolemæo, cognomento Euergetæ: successor Eratosthenis in Alexandrinæ Bibliothecæ curatione.

Apollonius Tyaneus, philosophus, Apollonij filius, matre ciue illustri natus: quo grauida mater, dæmonē astantem uidit, qui diceret, se cum esse quem illa gestaret in utero. Esse autē se Proteū Aegyptium: unde Protei filius est habitus. Floruit sub Claudio, Caio, & Nerone, usq; ad Nerū, sub quo decessit. More Pythagorico tacuit quinquennium. Post in Aegyptum abiit: inde Babylonē ad Magos, inde ad Arabes, & ex omnibus illis locis infinitas illas & celebratas præstigias coegit. Scripta eius sunt: Initia, siue de sacrificijs: Testamentum, Oracula, Epistolæ, Pythagoræ uita. Hinc uitam philosopho dignam descripsit

Protem se Apollonij esse dicit.

12 uariis.

Perogrammatones scripta.

Philostratus Sophocle temperantior.

Philostratus. Hic Apollonius modestia Sophoclem superauit. Is enim senex, ab agresti & furioso domino se profugissedixit: at Apollonius, pro nitute & temperantia sua, ne adolefces quidem a rebus nenerijs est uidus. Eundem scribit Philostratus, diuinius Pythagora sapientiam tractasse *, & imperia superasse: & cum temporibus fuerit neque anti quis, neq; recētibus, ignorari ab hominibus, in quā uerā philosophia, quā philosophicē tradiderat; sit uersatus. Ac alius aliud in eo uiro commendat. alij uerò, quia magos Babyloniorū & Indorū Bra chmanes, & Aegyptios Gymnos adiit, magum eum censent, & ut insipientem

Non philo sphi nomf adimendū q; q; Ma got adie rit.

impe-

imperitè criminantur. nam & Empedocles ipse, & Pythagoras, & Democritus, magorum usi consuetudine, multaq; diuina effati nondum illa arte censentur. Plato item in Aegypto nersatus, multis prophetarum & sacerdoti diis in sua scripta relatis, & pictoris instar rudi delineatione coloribus illustrata, magus nō habetur, quamuis maxima omniū propter sapientiam suscepta inuidia. Neque etiam, ob præfensionem & multas prædictiones retum futurarum, doctrinæ illius insimulari debet, nisi eodem crimine Socrates etiam cōdemnetur, & Anaxagoras: qui Olympiæ sereno cælo, penulatus stadiis est ingressus, ad imbrem prædicendum. cui cum alias quoq; tribuant prædictiones, Apollonium negat è sapientia uaticinatum esse. Operæptecium itaq; mihi uidetur, non negligete ungi amentiam, & accuratè uirum hūc describere, tum quibus temporibus aliquid dixerit aut fecerit: tum quibus sapientiæ rationibus id fuerit consecutus, ut admirandus ac diuinus habeatur. Collegit autem illa partim ex urbibus, quæ illum adamarunt: partim è remlis, quæ ritibus uiolatis, ab illo instaurata sunt: partim è scriptis aliorum ad illum, aut ipsius ad alios. Scriptis autem regibus, sophistis, philosophis, Eleis, Delphis, Indis, Aegyptijs: de Dijs, de moribus, de legibus * quicquid tandem egit ommissis eius actis. Ceterissima uerò ex Damide audiui. Hic Apollonius Iyaneus memoria, ut si quis alius, naluit: taciturnus, plurimæ lectiois, ac jam centenarius, memorix firmitate Simonidem superauit. Extrat & hymnus eius, quem Mnemosynæ cecinit: in quo scribit, Omnia quidè tempore marcescete, ipsum uerò tēpus, Mnemosynæ beneficio, & senectutis & mortis esse exers. Huius Apollonij oracula uide in uoce Timasion.

APOLLONIVS alius Tyaneus, philosophus iunior, sub Adriano Imperatore, ut tradit Agresthon in Synonymis. Apollonius alexandrinus, cognomento Dyseolus, id est, Difficilis, pater Herodiani, Teehographi grāmatici, qui hæc scripsit: De partitione orationis partium libros 1111. De constructione partium orationis, 1111. De uerbo sine uerbalib. v. De netbis deriuatis in µi delinētibus. 11. De uerbalibus uerbis seu nominalib. 1. De nominibus secundū dialecticum. (.1.) De fœmineorum nominum casu

recto, 1. De denominati uis, 1. De comparatiuis & dialectis Donica, Ionica, Acolica, Attica. De figuris Homericis. De eumentia historia. De passionibus. De tonis coadis lib. 11. De tonis curuis lib. 1. De accētibus, v. d. e. elemētis. De præpositionibus. De Didymi probabilitib. De compositione. De diuulsis bifariam enunciat. De particula τις, id est quis. De generib. De spiritibus. De possessiuis. De coniugatione.

Apollonius, Archebuli sine Archebij filius, scripsit de Homericis didionibus ordine alphabetico. Apollonius Aphrodisiensis, pōrifer & historicus. Scripsit historiā Caticam, de Tallibus: de Orpheo, & eius sacris.

APOLLINIS simulacrū, citharā manibus tenens fingūt: quod sol sit harmonia uniuersū, & cum cæteris stellis commistus * & condar, & animalia gignat. (ὁ ἀπολλωνεύς.) Vtinam peteat, malicia: (ὁ ἀπολλωνεύς.) A' lupi uenatione (ὁ ἀπολλωνεύς.) De ijs q statim te infesta abeunt. Alij, de crudelibus atq; agrestibus. (ὁ ἀπολλωνεύς.) Fabulantur, Bacchum à Titanibus male acceptum, & gypso inunctum fuisse, ne agnosceretur. E cum quidē morem esse obsoletum: pōst autem solitum luro iauugi, ritus causā.

(ὁ ἀπολλωνεύς.) Deus à machina. De rebus mirabilibus, & inopinatis. Nā tragici poetæ, eū in scenam introducebant facinus, quo spectatores aut percellētur, & mirrarentur calamitosos, tanquā indigna fortuna usos, aut facinorosos atq; nefarios odissent: deos solebant introducere, nō ex ipsa scena progredientes, sed supernè ex machina aliqua, quā prius quidè uiderat spectatores: sed quæ illo die agitata, Dei uultū exhiberet, ut eo pacto turbæ fabulæ sedarentur. (ὁ ἀπολλωνεύς.) Vnicuiq; deo aliquot agri iugta assignabant: è quorum locatione sumptus fiebant in sacrificia. Neq; enim è religione, sed è locatione rē diuinam faciebant.

(ὁ ἀπολλωνεύς.) Pats exercitus, nres gestantes, cinere & fauilla plenos, pugiunculis istos pertumpentes, aerem turbidum reddebant.

(ὁ ἀπολλωνεύς.) A' Nannaco. De rebus aut hominib. antiquissimis & uetustissimis.

Platonis prophetice dicta.

Vaticinationes Socratis, Anaxagoræ.

Apollinæ Iyaneus.

ὁ ἀπολλωνεύς.

Apollonij memoris. Hymnus in Mnemosynen.

ὁ ἀπολλωνεύς.

ὁ ἀπολλωνεύς.

ἀσπίδα) Non illi contigit, ut imperio fructetur. nam septimo eius die, ex morbo decessit.

Ἰσοκρίτης ἢ ἀμαζήτης, τῶν δὲ ἑταίρων ἰδὲν μέλην.) Curato curatum, asini nihil ad nos. De ijs qui sua curant, negligunt aliena: eo quod qui proprium curru habent, asinos conductivos negligunt.

Ἰσοκρίτης.) Partem eorum, quæ è fodinis eruebantur, accipiebat respublica: aut unicuique mercenario pars quædam tribuebatur.

ἀπ' ἑνὸς καταπυρῶν.) De asino delapsus.

De ijs qui rem equestrem aggressi, ne asinis quidem uti sciunt. Plato autem philosophus effert, quasi ἰσοκρίτης esset, non ἀπ' ἑνὸς. Sic, inquit, & non quasi ore in domito præditus, quod ui orationis ineratū (secundum proverbiū) mente excidat.

Ἰσοκρίτης.) Procopius: Homines iniurijs affecti, ad uexordiam conuerti solent: id quod & Venetis accidit sub Iustiniano.

Ac primum factiosum, nouam capillorum rationem inierunt. Radebant enim eos secus quam alij. Nam mysticem & barbaram nusquam attingebant, sed quam pro-

mississimam semper alere, more Persico, studebant. Capillos uero anteriores usque ad tempora detondebant: posteriores quam longissimos dependere, nullam ratione, ut Massagetæ, sinebant. Quæ de causa tonsura illa Hunnicæ dicebatur: ueritesque preciosas gestabant. Iulianus: Nō præuidere in te gerenda, quid fieri, quid non fieri possit, extempere dementiæ signum est.

Ἰσοκρίτης.) Polybius: Gladij Galatarum ita sunt parati, ut primo impetum unam plagam inferant: deinde statim ita curuantur & inflectuntur in longitudinem & latitudinem, ut nisi spaciū recedendi & pede corrigendi de detris, celestiter alterius illorum sit irritus.

Ἰσοκρίτης.) Eupolis in Chrysoгенῆ: Quid enim est? excrementū uulpeculæ.

Ἰσοκρίτης.) Ἰσοκρίτης κίπριος.) Ablegate ad x i remos. Est celestina nauticum, hoc nomine.

Ἰσοκρίτης.) De quinq; rupibus in fludum insilire. De ijs qui tædio malorum, difficultatem aliquam non recusant.

Ἰσοκρίτης.) Damascius: Verè fiebat, ut Germani philosophiæ amatores adolescentem, tanquam aurum igni spectaretur.

Ἰσοκρίτης.) Resilire prudentem orationem à populo non posse.

Plato uox curi.

Ἰσοκρίτης.) M. Verus a nonini frater, inopinato interit, mulla sanie & flatu spiritum intercluso. Quem morbum filij medicorum apoplexiam uocant.

Ἰσοκρίτης.) R. S. petur tensus funis. De ijs qui aliquid nisi & necessitate agunt: uel ad agendum alios cogunt.

Ἰσοκρίτης.) Rupes undique prærupta suberat, nec ullus patebat ascensus. Timon erat extorris: inaccessis obstaculis inelusus: Furiarum propago: qui hominum osfordicatur. Hunc ait Enanthes de pyro delapsum, factum esse claudum: & cum medicos non admitteret: putrefactione esse mortuum. Ac post obitum, eius sepulchrum quoque adiri non potuisse, à mari abruptum, in uia quæ à Piræo Simium ducit.

Ἰσοκρίτης.) Lidori oculi celeritatem ingenij declarabant.

Ἰσοκρίτης.) Aeschylus grauitatis causa diu tacebat, ingressus theatra: & in principijs fabularum, præstigijs quibusdam utebatur.

Ἰσοκρίτης.) Ieiunus dies & noctes duas sæpè manebat, & paschatis diebus cibo abstinebat, exigua noctitans aqua.

Ἰσοκρίτης.) Scribit, ut quouis modo è medio tollat Alcibiadem. Periculum propulsant, re ipsa probantes, se Romanos esse.

Ἰσοκρίτης.) Post hæc, coplas omnes & uasa cum his coniunxit: ut in præsentia comæcus eis sappereter. Nam in futurum, impedimenta, & lixas atque calones non curabat: Cogitabat enim, ubi hostilem agrum attigisset: sibi uldō non opus fore comæcari. Sit uti uitor: existere: comæcari non defururum.

Ἰσοκρίτης.) Omissa inuisa ista ebrietate, & omni cæno alienigenarum caninum. Pifides.

Ἰσοκρίτης.) Ad cotuos, contumelia fuit apud ueteres.

Ἰσοκρίτης.) More Scythico, unā cum pilis cutem incidere capitio.

Ἰσοκρίτης.) Actio in liberos, patronorum desertores, aut ad alium patronum se conferentes: aut ea quæ leges iubent, non facientes. Ac cōuidōs, seruos esse oportet: uictores uero, dēinceps planē liberos.

Ἰσοκρίτης.) Habebat & inquilinus quilibet patronum, unū ex eiuius, per quem & censum solueret quorannis, & cætera gereret. Si quis igitur inquilinus

Clientela deserti.

Inquilinus ratio patroni.

p. patro.

patronum ad habebat, aut censum non soluebat, aut se pro ciue gerebat, saluo in ciuitatem ascriptus: quilibet actione in eum habebat, quæ ἀποστραφίς δικη uocabatur. Dabat autem actionem Polimarchus ἀποστραφίς ἢ ἀποστραφίς, & hæc ditatu & pupillarium causarum.

*Altemofo-
na.*

ἀποστραφίς.) Cum eleemosynam indigentibus non præbemus, æquè atque fraudatores punimur.

*Officiatorem
inquirenda
ratio.*

ἀποστραφίς.) Discedere à suo quemque ingenio, semper est difficile. Quamquam multis id accidit, ut aliorum sententijs induci, mutantur mores.

*Apostolica
uita.*

ἀποστραφίς πολιτικός.) Apostolicæ uitæ ratio hæc est: oculorum diligentia, linguæ continentia, corporis subactio, animus humilis, cogitatio sinceritas. Cum uerbeteris, ultrò te offer: cum spoliaris, ne litiga: inuilius, dilige: cum expelleris, tolera: male audiens, benè precare. Mortuus esto peccato: unà cum Christo sis crucifixus: omnè dilectione transfer in Dñm.

*Comeniam
in
eglim.*

ἀποστραφίς.) Cratinus: Equidem literas non didici, neque scio: sed ex tempore dicam tibi. Datis enim memini.

*Pyrrhus de
uirtute
hæreticus
fuit.*

ἀποστραφίς δόλιος.) Testis suffragio pulsum esse ab Atheniensibus. Cimonem seruum, quòd cum forete Epicnirè habuisset.

*Pyrrhus de
uirtute
hæreticus
fuit.*

ἀποστραφίς.) Fabricio, duce belli aduersus Pyrrhū designato, cum è regione castra haberet exercitus, qui dñm non ad p. occasione eum adijt, se ueneno Pyrrhū necaturum pollicens, si pecunia daretur.

*Odontomantes
genus
hæreticum
fuit.*

Quem Fabricius ob id facinus perosus, uindictam Pyrrho remittit. Quod factum admittens, exclamasse fertur: Vnus Fabricius is est, qui difficilior à sua uirtute dimouetur, quàm Sol à consuetudine sua.

*Odontomantes
genus
hæreticum
fuit.*

ἀποστραφίς.) Olim fides in precio uenturæ apud Athenienses, quas si quis furari diceretur, puniebatur. Unde scophanta, ab accusando propter fides.

*Odontomantes
genus
hæreticum
fuit.*

ἀποστραφίς.) Odontomantes, gens Thraciæ, Izeugabant & pilis nudabant, & præcidebant pudenda. Quidam iudeos esse dicunt.

*Odontomantes
genus
hæreticum
fuit.*

ἀποστραφίς.) Ventrem ita obsepsi, ut nullo ueneno posthac lædatur, quamuis assatum hausto.

*Populorum
ex
matre
nati
fuit.*

ἀποστραφίς.) Qui pupillarum rem familiarè à prætorè condonabant, pignora locationis exhibebantque quos ille mittebat, qui ἀποστραφίς, id est estimatores dicebantur. sic enim uxoribus de dote cauebatur, ædibus aut fundis tanti precij pignori oppositis.

ἀποστραφίς.) Sophocles inhonoratam deam appellat Famem, quòd, cum deorum sit de hominibus bene mereri, illa perdat atque occidat.

Famem.

ἀποστραφίς χείρες γίγασται.) Perfolues porce raecos: hoc est, plus tepèdes quàm deuorasti. De ijs qui pecnas dant maiores delictò.

ἀποστραφίς.) Vel odio digni, uel depulsores malorū. Putabantur enim esse, qui id præstarent.

ἀποστραφίς μαχίμοι.) Solènt in corū quos occiderunt capitibus abstergere gladios, quasi auersantes & expiantes facinus in corde perpetratum.

*Homicida
rumor.*

ἀποστραφίς.) Non est tibi bona spes descendenda. Neque enim rex omnia gubernans lupiret, mala hominibus quæ leniti nequeant, decrenit.

Sprensi.

ἀποστραφίς ἀλφίται.) Farinam esculentam primus inuenisse fertur Epicarmus. ἀποστραφίς λέγει.) Pronunciatio, Oratio quæ sensum testum esset, siue affirmando siue negando. Speciatim uerò ea, qua quis non assentitur, siue inficitur. Legèdum uidetur ἀποστραφίς, in ea significatione.

ἀποστραφίς καὶ ἀποστραφίς.) Scriptis declarandum est in permutatione fortuua rum particularium, quas quique habeat facultates.

ἀποστραφίς.) Lingua indocta & rudis, cum alia tum & hac ratione mala attrahit atque etiam in maledicta prolabitur.

ἀποστραφίς.) Teucer cadaueri Aiacis dicit: Vides utrè Hector tandem etiam mortuus fuerit inerte curu.

*Mortuus
fuit
Aiaceus.*

ἀποστραφίς.) Dies atque, quibus defunctis inferias offerunt, & ad res gerendas inauspicati. Polybius. Magna hæc Romanis elades fuit, tum propter multitudinè & dignitatè, tum ob nobilitatem inter necionè. Ac diem illi non dum ducunt.

ἀποστραφίς.) Si quis peregrinus, & non ciuis esse uidebatur, eum populares in municipiorum suffragijs repudiabāt. Deinde in ius uocatus, peregrinitatis accusabatur. Cuius uis uenibat, ut peregrinus: absoluitis, pro ciue habebatur.

*Peregrinus
satis
aliis.*

ἀποστραφίς.) Perdidi unum, infusa aqua. De ijs qui superiora rectè facta paruo quopiam malo euertunt: aut de ijs etiam, qui dona sua adullerant, nec in uera largiuntur. Procerbiū hoc, aurore Chamæleonte libro de Sarynis, natū est de Cyclope Aristij.

*Debitum
Corruptio.*

ἀποστραφίς.) Eupolis in Urbibus: Quid est

*Libentia
inueni.*

Vib. est qđ licere sibi nō putē Atheniēsis? ἀπύμας.) Temeritatis suae poenas dedit, intempelliuē de Thēudeberto Francorum rege locutus.

Seruis ingruis ex dō dignum.

seruis ut bono.

Viadēta.

Cafus bellii.

caufis mori.

Miferau & Sirenum cau tentio.

Albe.

Victrici la gendi.

Defectu per cordē.

ἀπυμάς.) Inquit in istud scelus, idq; ueliscat, nō propter remotiōre tantum amicos, sed & mei ipsius causa. Nā quisq; homicida ille fuit: fortassis meipsum quoq; manu eadem sublatum uolet.

ἀπυμάς.) Sophoclis Teucer: Patria de- niq; pulsus eieceret: qui non liberaliter, sed seruilē in modum locutus esse m.

ἀπυμάς.) Ocium, quidam dicūt esse plantā, quae in Academia nascatur. Allegoria est, significans philosophiam non ingerere se rebz alienis, sed suum agere ne goeium.

ἀπυμάς.) Viros bonos quietos esse decere, cauere q; ne quid cōtra officium faciant: ac uino quidem ad hilaritatem usuros, nec tamen ebrios fore, neq; erit insanus obrium tamen iri uisā absurda ex melancholia uel delirio, non quidem ratione rerum expectandarum, sed praeter naturam.

ἀπυμάς.) Nō inulta ista praeteriri posse, cum ubi nullum facinorosū supplicium irrogant.

ἀπυμάς.) Polybius: Ea quae in bellis praeter animi sententiā eueniunt, nō res gestae, sed casus atq; euentus dicēda sunt.

ἀπυμάς.) Orci improuisus contexit recessus.

ἀπυμάς.) ἀκατάληπτος, Imperceptum est, quod indagari & inquisitum nequit percipi, ut maris profunditas.

ἀπυμάς.) Et uidebatur, rem suscipiendā esse, priusquā ceteris quoq; ad nouarum 40 terum studium in p̄creuētur.

ἀπυμάς.) Aptera, urbs Cretae, à Mifaru & Sirenū cōtentionē, iu Musico q; locus est iuxta urbē, & ad mare) facta ubi cum Musē uicissim ante Musica, Sirenes p̄ dolore abiectis aliis, factisq; * populi arbores, se in mare abiecerunt. Vnde urbs Aptera id est, & e aliis, & uicē in insulae populi suae albe Alj a Glaucō Cyrenō dictam putant. Cuius, Aptēreus.

ἀπυμάς.) Meo uocē deplorato potius quā in thobolm. Ego enim perco. & Aeschylos in Mermidonibus: Antiochē me uuentē deplorato ponē, quā illum mortuum.

ἀπυμάς.) Moris antiqui fuit, defundis noui maledicere.

ἀπυμάς.) Zeno uictu sine igni utebatur, & tenui pallio.

ἀπυμάς.) Elifus propheta ait: Vbi est occultus iste Eliā Deus? Aquē cū Eliā uellere cū percussisset, ea diuisa nō erat.

ἀπυμάς.) Araxes fluuius Armeniae, & Thesaliae. Sic em̄ & Peneus uocabat, ab Araxania. Hinc fit locale, Aqua Araxia.

ἀπυμάς.) Arabes uirtute mulrum praestant alijs, s; gēris utentes uiri longitudine: arcumq; intendant nō manibus, sed neruo pedibus insistentes.

ἀπυμάς.) Arabius nuncius, sicut Arabius thibicē: de quo Prouerbiū, Nunquid ego Arabi cōmoui tibiam? Ponitur de ijs qui continenter garrunt. Olim autē, ut aiūt, ingenui tibia non discēbāt, quōd sordidū id haberetur.

ἀπυμάς.) Nūquid ego istud anquā uisurus sum? id est Nū rē praclarē mecū agitur? ARAROS, filius Aristophanis comici, & ipse comicus, qui primum fabulas edidit Olympiadē c. i. quarum sunt Cyrenus, Campylion, Pans partus, Hymenaeus, A donis, Virguncula.

ἀπυμάς.) Quō magis successio in amplirudo uerbis augebat, eō min⁹ ille uisionib mouebat: q; id onus maius esset, q; quod sui humeri iustitire possēt. Etenim si me q; inq; ad factū otii uocareret, saieret e qđē, rē e esse Deo gratissimā atq; sanctissimā & tñ timorē imbecillitatis meae nō dissimulārē. Ita q; me submitte, & uerecundās, p̄pter ingentē sa cerdonij maie statē, cederem (nō secundum Pin dārū) de deretore: sed (secundū meipsum) de praestatiore.

ἀπυμάς.) ἀφισκεμαι, ἢ μίτρον τα χηρῶν, ἀλλὰ τῷ κρητινῶν ἀφισκεμαι.) Nancifonit crebro faciem sine fronte lactis.

ἀπυμάς.) Aratus dux, ut Polybius ait, cetera qđē uir p̄fectus in reb. gerēdis nā & eloq; etia, & cōsilio, & (decretis ca:dis) cōsilia pollebat. In serēdis irē ciuilibus diffinonibus mitis, & amicus cō-

claudis & locus adiūgēdis nulli secundus. Praeterea ad aduocēs, fraudēs, insidias contra hostes cōmparandas, & p̄fēda sua atq; audacia ad eximij periducendas, uolentissimus, sed idē cū sub dio agendum erat, ut iem̄ in cōuilijs, ita (timidus in rebus gerēdis, & piculorū) audax

Arabicis galat.

Tibia s̄bro ta.

Municipia barbara.

Disseru ito.

Aristopho ta.

Murm quo amplus, eodē loco.

Sacerdos bono.

Aratu po luitu & c. l. o. m. ma

Et quam i. r. o. c. h. l. l. c. o. f. u. s.

Aratu po luitu & c. l. o. m. ma

Et quam i. r. o. c. h. l. l. c. o. f. u. s.

Aratu po luitu & c. l. o. m. ma

Et quam i. r. o. c. h. l. l. c. o. f. u. s.

Aratu po luitu & c. l. o. m. ma

Et quam i. r. o. c. h. l. l. c. o. f. u. s.

audax in insidijs: cæterum periculorum fugi-ans. Vnde factum, ut trophæis contra se spectantibus Peloponnesum imple-rit, eaq; ratione subinde ab hostibus faci- litè subigeretur. Ita naturæ hominû, nõ in corporibus modò, sed in animis etiã, & multo quidem magis, uarietatem habent: ut idem uir non tantum in diuersis parum sibi cõstet, in dexter & folets, in illis sinister atq; ineptus: sed in eiusdẽ etiam generis actionibus idem sæpe & sagacissimus sit, & stupidissimus, itemq; audacissimus & ignauissimus. Neq; uerò hæc admirabilia atq; absurda sunt, sed consuetæ potius, & nota ijs qui animum aduertunt. Nonnulli enim in uenationibus audaces sunt ad sternendas feras, ij- dẽq; in armis & aduersus hostes formido- losi: atq; etiam in eadẽ re bellica uirtim qdẽ atq; seorsim alacres & strenui, publicè uerò & turmatim inefficaces.

A R A T V S Solensis, è Cilicia (est enim & Cypri urbs Soli) Athenodoti filius. Frater eius fuerunt, Myris, Calondas, Athenodorus. Auditor fuit grammatici Ephesij Menecratis, philosophi Timonis & Menedemi: natus Olympiade cxxxiii., temporibus Antigoni regis Macedoniz, eognomento Gonatz, filij Demetrii Polioretæ: eiusq; familiaritate usus est, & apud eũ obijt: æqualis Antagoræ Rhodij & Alexandri Aetoli, uer- sus heroei scriptor. Composuit libros hos: Phænomena, quorum initium mirabile est, æmulatione Homericæ: Hym- nos in Pana, Spondophoros, Ludicra, Astrologiam & Astrothesiam, commo- dam Pharmacorum theriacorum com- positionẽ: Anthroponomiam, id est ortum hominum: Epithyricum in Theo- propium, id est, carmina, re diuina pet- acta: De Antigono, Erhopæias, Episto- las: Epigrammata de Phila Antipatri si- lia, uxore Antigoni: Anatomen in Pau- saniam Macedonẽ: Epicedium Cleom- broti, Correptionem Odysseæ, Epistolas item soluta oratione.

A R A P H E N I V S, Municeps Aegæiz tribus. *Ἀραφηνῶν νῆμα, ἢ ἀραφηνῶν μίτρα.* Ara- neia tela, seu filum. De re subtilissima. *ἀράχνη.* Cratinus in Piryne: Aranearũ plenum habes uentrem. **A R A C H O S I I.** Nomẽ gentiẽ, & Ara- chosia, prouincia. Arachosia, urbs non procul à Massagetis: à Semiramide con- dita: quæ & Copen, dicitur: cuius inco-

læ Arachosij & Copenij dicuntur. **A R B A Z A C I V S** Isaurus, sub Arcadio imperatore, quem ob rapacitatem Har- pazacium appellabant. fuit enim tribus huic affectibus * quali firmissimis & Vulcanijs ulnulis constrictus, in ijs quæ constanter perseverauit: infano amore, ebrietate, auaricia. Adcò porrò summi studium suarum illarum, ut purabat, uir- turum habuit, ut in ijs ita exercitũ esse, non experto incredibile uideretur. Pisi- trias enim tot in conuictu suo habuit, quot neq; ipse, nec alius quisquam è mi- nistris numerare potuit. ac ratiocinatio- res eius mirarum operum, militũ qui- dem numerum norant, multitudine uerò scortorum ne ambabus quidem ma- nibus ipse numerare potuisset. Sicut igitur Orontes Persa dixisse fertur, minimũ manus digitum & decies mille & unum significare: sic etiam illi scorta & singu- latim, & per dena millia numerabant.

A R B . C E S, rex Medorum, tunc porre Sardanapali, uir & modestia uitæ & re- bus getendis præstant; in uenationibus & bellis uersatus: qui eũ & ante res ma- gnas gessisset, & maiores animò conce- pisset: audita uita & moribus regis, cum animo suo reputans, Aiaz imperium in hoc esse statu: quòd uiro strenuo care- ret, consilium de toto principatu inijt.

A R B E L A, siue Arbelæ, oppidulum Siculum, cuius ciues decipi facillè puta- bantur. Vnde prouerbiũ: Quid non fies, Arbelas profectus? *Ἀρβηλα.* Arbeta, urbs Persica, ab Ar- bello, Athmonei F. cuius incolæ Arbeli- ræ dicũtur. Fœmininum, Arbelitis: pos- sessuum, Arbeliticus.

Ἄργεῖον. Euripides in Bacchis: Mol- stũ est sapienti, inter stultos multa loqui *ἀργεῖον ἰνακν.* Ociõsa uerba, quæ nul- lum animi fructum ferunt.

A R G A N T H O N I V M, mōs Cij in sulæ. **A R G A E V M**, Cæsariæ mons.

ἀργεῖον ὕψος. Argei filius, telũ alio con- iecturus, fratris sui pectus infeliciter fe- rit, eumq; interfecit.

ἀργυρὸν ὄψατ. Argiuo uides: (*ἀργεῖος* Argiue, uel, Argi initar.) Pro uerbum, de ijs qui fixis oculis & toruẽ intuentur.

Ἄργυρον Φύκος. Argui futes: de manife- stè improbis. Argui enim ob furra malè audiebant. Aristophanes in Anagyro.

A R G I N V S A E, in sulæ regione Les- bia sitæ, ab Argino quodam.

Ἄργυριεὺς δίσκος. Soliũ argenteis pedi- bus

Nisi mihi des- cribas Dem.

Sunt qui et- in rebus co- mpari, et- in qdẽm si- bi partẽ con- stant.

Soli Cilicia, Cypri.

Antigona Gonati, Demetrii Polioretæ.

Phænomena, n. s.

Harpa- zii, et, et Arc- adio, et uulca- nis, et qdẽm.

Imperato- re, et, et, et.

Cy- pri, et, et, et.

De strenuo, et, et, et.

Et, et, et.

bus Xerxis regis, in quo sedens praelum nauale spectabat. Repositum autem fuit in uirgineo Minervae thalamo.

ARGOLAE, genus Serpentum, quos Alexander Macedo Aegro Pelasgico Alexandri tulit, & in flumē ad aspidem tolendas cōiecit. Cū uerō Ietemiæ ppheta ossa ex Aegypto Alexandriā transtulisset, illos idem propheta occidit.

Ἄργον ἴτα.) Ann° ociosus septimus qsq; apud Iudæos fuit, æquē ac septim° dies.

Explicatio fontis.

Ἄργυρος κοινῶς ἀργυρίου καὶ ἄργυρου. (cidico.)

Largitione seu pugnatio.

ARGVSA, urbs Eubœæ, in agro Chalcedoniensi, ἄρχατος, καὶ πέντε νικησας) Argenteis lanceis pugnato, sic omnia uincens. De ijs qui monēt, ut res arduæ largitionibus conficiantur. Hoc enim oracula Pythia Philippo quasi per ambages significauit, cum proditiōnis bus superaturum esse Græciam.

ARGYRIPA, urbs Apuliæ, à Diomede condita.

ἀργύριον κρήνη λαλῶσα.) Argenti fontes loquūt. De indoctis quidem, sed propter ingētes opes liberior loquentibus.

ARDABVRIVS, filius Asparis, generosi animi uir, Barbaros Thraciam incurstantes sæpē fortiter repulit. Huic igitur præmium nirtutis Imperator Martianus ducatum Orientalium legionum dedit. Cum autē ibi pacata essent omnia: dux ad ocium se desexit, & muliebres delicias. Gaudēbat enim mimis & præstigiatoribus, & omnibus scenicis, ludicris: & hulusinodi in eptijs toto s diea exgēs, gloriæ Insignia prorsus negligebat. Ceterum Martino Imperatore, strenuo illo quidem, sed citius defuncto, Aspar ultro curauit, ut Leo illi succederet.

Beata strenuitas pace haurientis.

Beata strenuitas praelo.

Varicibrous.

Imus dardani.

Ardentibus.

ἀρδαίνου.) Vas aquaticum, quod pro sonib. defunctorū collocabatur, ut ingredientes & egredientes sese aspergerent.

ἀρδαίνου.) Ardeatæ, nomē gentis. Ardea est urbs Italiæ, ab uno ex filijs Vlyssis & Circes ita dicta: & Troia uocabat.

ARDETVS, locus Athenis supra stadium Panathænaicum, iuxta municipiū quod est infra Argyleos, in quo omnes Athenienses publicē iusiurandum Hæliasticum dabant. Nomen habet ab Arderto heroe quodam, qui primus Athenienses iurciurando adēgit. Theophrastus in libro de Legibus, cum morē abolitum esse refert. (lyrica.)

ἀρδαίνου.) Ardizus, ab Ardia, urbe Il-

ἄρματα.) Euripides: Nullum adeo dici atrox potest malum, neq; diuinitus inflicta calamitas, cuius onus natura humana non admirat.

Homo omnium temporum esse expulsum.

ἄρσενος καὶ ἀρσενῶν ἢ ἐκαστὸν ἀρσένιον.) Quos ne C. quidē Aegyptij sustulerint. Scēptores Aegyptiorum tanquam baiulorum meminerunt.

ARETHVSA, fons Siciliæ insulæ, in quem influit Alpheus, Elidis, a radice urbis fluuius, per Adriaticum mare pelagus subiens: neque salitudine imbutus, quasi fontem illum deperecit.

ἀριστογύστε.) A reopagita. De reitricis, & ualde seueris, ac taciturnis. Item ἀριστος νεότης ἢ πᾶσι δὲ, Martis pullus, & Martis filiolus: de hominibus audacissimis.

ARAENVVS.) Nomen fluuii. ἄρ' ἐπίσταται ἔστιν. ἢ γράμμα πλάσι: καὶ φησὶ καὶ ἀπὸ φημι, καὶ ἔχου τι φησὶ) Nunquid est? Non inest: animus me decipit. Et aio, & nego, nec habeo quid dicam?

Dubitatio.

Ἄρστη.) Gloria & existimatio. Virtus, affectio rationi consentanea, & ipsa per sese experenda, non ob metū aut spem, aut externū aliquod commodū: in eaq; sita est felicitas, ut quæ sit animus ad totius uitæ consensionem comparatus.

Virtus per se experenda debet animi natura.

καὶ ἀρσενίφωδου.) Ac petuerti rationis particeps animal, aliās exterarum rerum probabilitate, aliās autoritate familiarum. Nam naturam quidem facultates dare nō peruerſas: uirtutem autem esse perfectam, ut fortitudinem: camq; est: extra contemplationē, ut est sanitas: aut sitam in contemplatione, cuiusmodi est prudentia. Ac disciplinabiles quidē esse, & contemplatrices, quæ ē pceptis cognitionis consent: ut est prudētia & iusticia. Extra cōtemplationem uerō, quæ ita spectentur, ut extendāt ad eas quæ ex pceptis consent: sicut sanitas & uires. Nam hilaritati, quæ contemplatione cernatur, accidere ut comitetur sanitas, ad camq; extendatur, sic ut structuræ fornicis robur accedat. Dicuntur autē extra contemplationem esse, quod non habeant assensionem, sed accedant extrinsecus: ut sanitas & fortitudo. Virtutem autem aliquid subsistens esse, illud argumētō est, quod Socrates, Diogenes, Aristhenes, per progressionem facti sunt rales. Itemq; uirtib; eō quod uirtuti opponitur. Nam docti posse uirtutem, ex eo perspicuum est, quod ex improbis sunt boni. Sunt autem duo genera nirtutis: unum contemplationis, alterū actionis.

Peruerſitas est bonorum causa.

Notior est facultates, quæ uirtutibus distincta.

Numero
virtutum.

Alij tria statuit, rationem differendi adijcien-
tes. Posidonius quatuor facit: qui-
dam plura, nonnullam prudentiam.
Principes uerò esse, Fortitudinem; Pru-
dentiam, Iusticiam, Temperantiam, reli-
quas his subiectas: magnanimitatē, con-
tinentiam, tolerantiam, solertiam, consi-
lium. Eadem est & uiriorum ratio. De-
cet autem uirū uirtute præditum, & con-
templari & agere ea quæ sunt agenda.

Viri boni
officium.

Agenda,
Expectata.

Quæ uerò agenda, eadem & expectanda
& terenda, cōstanterq; tuenda sunt. Itaq;
alia faciendi sunt optione, alia toleran-
tia, alia perseuerantia. Estq; idē prudens
& fortis, & iustus & temperans. Versatur
autem unaquæq; uirtus in suo quodam
genere: ut fortitudo in rebus tolerandis,
prudentia in agendis & non agendis, &
neutris, itemq; cæteræ.

Virtutis des-
criptio.

ἀρετῆ δὲ ἰσ.) Virtus habitus est optimus:
seu habitus, per quē id in quo ea est, opti-
mum fit, & suum munus rectissimē præ-
stat. Virtus secundum naturam est, ui-
tium contrā.

Virtutis di-
uisio.

ἢ ἰσ. ἀρετῆ.) Nō quilibet uirtus est sciencia,
cum sit alia cognitio, morū alla.
Quæ autē ad mores pertinent, in cogni-
tione non consistunt.

Stoici pro-
gressiones
uirtutis in-
stant.

ἢ ἰσ. ἀρετῆ.) Stoici negant quiequam
inter uirtutē & uitium esse interiectum.
Peripatetici uerò, progressionem dieūt
intercedere. Nam ut lignū, inquit Stoici,
aut curuum aut rectum: ita hominem
aut iustum aut iniustum esse oportet. &
sic in reliquis.

Virtutis di-
uisio in
fines.

ἢ ἰσ. ἀρετῆ.) Ciuiles uirtutes non or-
nant, melioresq; reddunt, definiendis &
moderandis cupiditatibus atq; affecti-
bus, & falsis opinionibus simplici ueritate
tollendis. Nam & definitæ sunt, & im-
moderata atq; indefinita respuunt. Ciui-
les uirtutes Plato alibi purgatiōes dicit.

Comitari
uirtutem.

ἢ ἰσ. ἀρετῆ.) Virtutes sunt quatuor.
Prudentiam enim sequitur consilium &
intelligentia: Temperantiam, modestia
& ornatus: Iusticiam, equalitas & gratia:
Fortitudinem, constantia & grauitas.

Attributio-
nes uirtutis.

ἢ ἰσ. ἀρετῆ.) Virtutem ebrietate aut
infantia posse amitti: ob firmam aut per-
ceptionem non posse amitti, atq; etiam
seipsa contentam esse dicunt. Alij uerò
hoc negantes, eam egere uiribus & uale-
tudine & facultatibus affirmant.

ἢ ἰσ. ἀρετῆ.) Virtus est rerum opposita-
rum. Opposita uerò sunt, quæ tollendis
contrariis constant: cæcitas, uisus: affir-
matio, negatio, & similia.

ἢ ἰσ. ἀρετῆ.) Si quis Romanotū di-
sciplinā intueatur: uirtutis esse munus,
non fortunæ donum, cognoscat.

ἢ ἰσ. ἀρετῆ.) Virtutis studio tenetor. Proco-
pius: Vtriusq; alteri despatioe uitæ, studio
uirtutis alteri, magno impetu iruebant.

ARIANI. Sciendum, apud Arianos
etiam factas fuisse, tali ex causa. In dies
singulos apud eos cōtentiosis quæstio-
nibus sermones eorum in absurda que-
dam deducebantur. Cū enim in Ecclesia
credatur Deus pater esse filij uerbi: quæ-
stio inter eos incidit, An possit etiā, pri-
usquam extitisset filius, Deus uocari pater?
Nam cum Dei uerbum non ex patre
gigni, sed (ex ijs quæ non sunt) nō ex ijs
quæ sunt extitisse opinarentur: in primo
& summo capite lapsi, non immeritō in
absurdam de nudo nomine contentio-
nem incidunt. Dorotheum enim ab ijs
Antiochia accersitus, negabat patrē esse,
aut uocari posse, si filius nō extitisset.
Marinus uerò, quem ante Dorotheum
ē Thracia uocarat, articulo tēporis arrepto
(dolebat enim sibi prælatum esse
Dorotheum) cōtrariam sententiam de-
fendebat. Itaque fit inter eos, ob modō
dictam dictiunculam, dissidium: & seorsim
uterq; conuentus agitatur. Qui autem
patrem nō ortō filio esse asserbant, Psa-
thyriani dicebantur, quōd Theodōstus
quidam Psathyropola (sive placentarū
sive diuinarum imaginum uenditor) Sy-
rus, uehementer hanc sententiam defen-
deret. eosque secutus est etiam Selenas

Romanorum
uirtus.

Virtus.
Disperatio.

Arianorum
secta.
Nimium altero
candore ueritate
arrestatur, d'
fidam arguo
tur.

Dorotheus.
Marinus.

Selenas.

Agapio.
Ambrosius, non
uirtutis ex
mors.

Mors facta
et infelix.

Gotthorum episcopus. Sed & hi paulo
pōst dissenserunt, Marino eum Agapio
contendente, quem ipse Ephesi episco-
pum designarat. Hi uerò non de religio-
ne, sed de principe sede, pusillius animis
inter se litigabant. Ac dissidium istud ad
annos triginta quinque durauit, usq; ad iu-
niorem Theodosium.

ARIUS, hæresiarcha sub Constanti-
no magno, ex cōsecratis presbyteris un-
nus, eum perturbare omnia uellet, con-
demnatus à Niceænæ synodi trecentis &
octodecim sacerdotibus, insolito &
nouo genere mortis interijt. Nam in ut-
ris foro, uentris onere urgente, cum ad
cloacam secessisset, unā cū stercorebus
intestina omnia effudit.

ἄρια.) Aria & Arium, Persia regio: cul-
lus incolæ, Arii & Arienfes. Ariania, gēs
finitima Cadusij.

ἄριος πᾶσι.) Arius pagus, id est, tumu-
lus Martius, prætorium Athenis, in quo
f 3 duo

duo senatus erāt: unus Quingentorum, qui singulis annis sorte creabantur: alter Areopagitarum, perpetuus, qui causas capitales, disceprabat, & alia Reipublicę negocia, magna grauitate administrabat. Areopagus autem dictus est pagus, quòd in tumulo & edito loco sitū esset id prætorium: Arius à mare, siue quòd is cædibus præest, quæ ibi indicabantur: siue quòd hastā is ibi defixit, in iudicio aduersus Neptunū de HalYROthio, quæ occiderat, cum Alcippæ, filię ipsius & Agrauli, Cecropæ natæ, uim intrulisset, ut referret HELLANICUS lib. 1.

Areopagus

Ἄρειος. Alceus: αἰδώς πόλις ἄρειος. Urbis turres, uiri mauortij.

Ἄρειος. A retini, nomen gentis.

Ἄρειος. Ἄρειος. Ἄρειος. Quatuor uirgines nobiles designabatur, sed duæ eligebantur, quæ auspicarentur texturam pepli Mineræ, & eorum quæ ad id pertinebant, candidam uestem gestantes. Quòd si auro ornaretur, sacrum id erat. Quasi sine uerbis, Mars: quoniam in bello nō dicto, sed facto est opus. Homer: In bellu opus est manibus, uerbis q̄, senati. ἄρειος. Mars est tyranus. De ijs qui rem uis peragunt. Alebat, iuuentutem esse seledam, & Mauortijs armis sep tam.

Adolescentes nō excluduntur de i castis.

ARCHESIUS Monachus, adolescētes qui deliquerant, non segregabat, sed eos qui profecerāt. Dicebat enim, adolescētem segregatum fieri cōtemporem: eū uerò qui profecerit, maturē sentire segregationis dolorem.

Georgica Virgilij graui uerba.

Ἀρριανός. Quo pacto dicam ea, quæ dicenda non sunt? ARRIANVS, Poeta heroicus, qui Georgica Virgilij uersibus reddidit: & Alexandriadem scripsit, de Alexandro Macedone libris XXXIII. & poemata de Atalo.

Supplicium apostatae.

Arianus Nicomediensis, Epicureus philosophus, cognomēto nouus seu iunior Xenophō: Romę fuit sub Adriano, Marco & Antonino imperatoribus: ad consularem usq; dignitatem euectus, ut Heliconius ait, ob eruditionis excellentiam. Scripsit libros quàm plurimos.

Philosophia.

ARIBAZANES, à Xerxerege, à quo satrapa Phrygiæ creatus fuerat, defecit. Missis itaq; copijs, illum tex, in potestatem redactum, in crucem egit.

ARIGNOTE Samia, discipula Pythagore maioris, & Theanūs, philosopha Pythagotica: scripsit Bacchica, atq; etiā

Ceraelia, siue epigrammata de Cereris mysterijs. Inscribitur id opus & Sacer festmo. Scripsit & Initia Bacchi, & alia philosophica.

Ἄριμος. Pythagotei omnia numerū esse dixerunt. Numerus autem denario completur. Denarius porro ex quaternario cōponitur. Quapropter numerū omnem quaternionem esse dixerunt.

Quaternio.

Ἄριμος. Arima montes. Homerus. In Arimis, ubi aiunt Typhoti esse cubilia. Alij esse in Cilicia: alij in Syria: alij in Pythecusis fabulam illam extitisse dicunt, iuxta Tyrhenos. Dicuntur & Arimi.

Ἄριμασπι. Arimaspi gens Hyperboreorum. Vn de Arimaspiūs.

ARION Methymneus Lyric, Cyclici filij, Olympiade XXXVIII. Quidā etiā Alcanis fuisse discipulum tradiderūt. Scripsit cætica, q̄ Proœmia dicūtur, uersibus. circiter 2000. Fes & tragici modi in uētor extitisse, & primus chorū instituisse, & dithyrambū cecinisse: itaq; nominasse id q̄ à choro caneret: & Satyros induxisse, qui uersibus loquerentur.

ARISBE, urbs Bceoniz. Ἄριστε. Oprimē claudus subat. Prouerbiū, de ijs qui sqa mala bonis alienis præferunt.

Claudus.

ARISTARCHVS, natione Samothrax, Alexandrina ciuitate donatus, Aristarchi filij, uixit CLVI Olympiade, sub Ptolemæo Philometore, cuius etiā filij erudit. Fes scripsisse ultra DCCC libellos, Cōmentariorum tātum. Discipulus fuit Aristophanis grammatici, & cū Cratete Pergameno grammatico plurimās cōtentiones habuit. Discipuli eius grammatici ad XL fuerūt. In Cypro, cū aqua intercutē laboraret: inedia sibi necē cōsciuit. Vixit annos LXXXI: reliquis liberis Aristarcho & Aristagora: qui ambo simplices fuerunt, adē ut Aristarchus uenderetur, quem tamen Athenienses redemerunt.

Vixit annos.

ARISTARCHVS Tegeates, poeta Tragicus, cum ex morbo quodā ab Aesculapio recreatus, gratiam pto sanitate referre luberet, tragœdiā sibi cognominem edidit. At uerò Dij pro sanitate mercedem nunquam uel repeterent, uel recipient. Quomodo enim? cum nobis maxima quęq; benigno & bono animo gratis largiātur, ut & Solem nideamus, & Delatā sine mercede radijs omnia illustrantibus fruamur, & aquæ usum, & ignis opificis infinitas accessiōes, & naria simul

si gratia in beneficiis, gratias non nisi nos esse uolunt.

simul atq; utilissima adiumenta: & ut aere-
rem trahamus, eiusq; flatu uitam susten-
temus. Volunt itaq; hisce paruis neque
ingratos esse nos, neq; immemores: &
per hęc ipsa nos reddunt meliores. Hic
Aristarchus æqualis fuit Euripidis: qui
primùm ad eam quę nũc est, prolixitatẽ
tragedias extendit. Tragedias edidit
septuaginta, uicit duabus. Vixit ultra cẽ-
tum annos.

ARISTARCHVS Athenis accersit-
tus, dictaturam Ephesi tenuit. Vocatus
autem cum populares, quod præclarẽ
fideliterq; annos quinque ipsis præfuis-
set. Athenis discessit, cum Harpagus Cy-
rum, Cambysis filium, unã cum Persis ad
defectionem impulisset.

ARISTAENETVS, siue Aristæus.
Philopœmen & Aristæus Achæi, ita in-
ter se iuncti fuerunt, ut nec eodem essent
ingenio, nec eadem Reipublicæ seclãm
sequerentur. Nam Philopœmẽ quidem
& animo & corpore ad omnes bellicos
usus ab ipsa natura factus erat: alter au-
tem ad Reipublicæ gubernationem, &
deliberationes quæ eloquentiam po-
stulabant. Iam secta Reipublicæ ita in-
ter se differabant. Nam cum Romanorũ
amplitudinem & Philippicis & Antio-
chicis temporibus prorsus cum Græco
imperio implicaretur. Aristæus etiam Rem
publicam ita temperabat, ut quicquid
Romanis accommodatum esset, alacri-
ter faceret, interdum etiam iussa illorũ
anteuerteret. Interim tamen operam da-
bat, ut leges seruare uideretur, eamque
speciem prætendebatur, si qua illarũ, Ro-
manorum literis aperit refragaretur. At
Philopœmẽ si quid eorũ quæ postula-
batur, consentaneũ legibus erat: & societa-
ti, cõcedebat omnia, & sine detrectatio-
ne adiutabat. Si quid uerò præter illas
mãdassent: ad duci non poterat ut ultrò
pareret: * sed à magistratibus primũ id
probandũ, deinde iterũ petendũ esse
iusserebat. Quod si ne sic quidem persua-
dissent: eãdem uelut deos obtestatus, ce-
debat, & impetrata faciebat.

ARISTAEVS, siue Aristius, unus ex
Gigantibus, quem in Aetna Sicilię mō-
tũ solum euasisse ferunt, nec igni cœlesti
tactũ, nec Aetna oppressũ.

ARISTEVS, siue Aristion, Sami, aut
Platęnsis, ab adolefcẽtia Demosthenis
amicus, ab eoq; recõcilian di causa mis-
sus ad Hephæstionẽ. Meminit huius Hye-
rides, in oratione cõtra Demosthenẽ.

ARISTEVS Democharidis aut Cau-
strobij filius, Proconnesius, qui Arima-
sporũ Hyperboreorum historiam li-
bris tribus heroicis uerũ descripsit, qui
Arimateij dicitur. Huius animam tra-
dunt, cum uellet, exiisse, & remeasse. Seri-
psit & solura oratione Theogoniã, id est
ortum deorũ, uersibus mille. Vixit Cret-
si & Cyri temporibus, Olympiade quin-
agesima.

ARISTEVS, Sophocles de Aiace, Nun-
quam tu læua, Telamonis nate, fuis-
ti Mente prius.

ARISTIDES, Adrianensis sophista,
(Adriani autem urbs est Mysiæ, quæ nũc
Bithynia dicitur) Polemonis Smyrnæi
rhetoris discipulus, filius Eudæmonis
philosophi, & flaminis Dialis in patria.
Athenis Herodẽ audiit, Pergami Aristo-
clẽ. Vixit sub Antonino Cæsare, usq; ad
Commodum (Terminum apud neminem
reperias.) Orationũ eius nullus finis
reperitur. nã sunt alix aliter cõsectæ.

ARISTIDES, Lyfimachi filius, cui
quamuis pauperi, propter uitæ integri-
tatẽ, iniurato, fides habebatur. Cõ aliquã-
do Calliam reum sibi condonari petiisset,
impetrauit. Qui cum aurum ipsi uic-
tissim misisset, eo repudiato: Calliz qui-
dem uita, inquit, Aristidis paupertate e-
get: sed paupertas Aristidis, Calliz opes
cõtemnit. Hic aliquando Themistocli
in Republica gerẽda aduersatus, cũ unã
legationem obirent: inimicitias, inquit,
infra patriæ fines deponamus, & Reipub-
licæ causa cõsentiamus. Fuit aut uir a-
deò bonus, ut, cum ostracismo pellen-
dus esset, & rusticanus quidã homo, qui
non nosset Aristidem, ei testulam inscri-
bendi sui nominis causa obtulisset: ro-
garit, quare ab Aristide offensus esset: il-
leque respondisset, insigni eius bonita-
terisferit, nomenque rustici inscripserit.
Idem relegatus, in Aegina uitam egit. In
eo exilio cum Xerxes Græciã inuadens,
per legatos 3000 daricorũ ei obtulisset:
negauit se, dum ea uictus ratione utere-
tur, Persicas diuitias curare. Fortẽ autẽ
tum pane cibario uesceretur. Fuit Mili-
tadi similis, uterque optimus. Aristi-
des quidem iustus, Militades autẽ Ma-
rathoniz pugna dux. Quæ pugna præci-
pue memoratur, quod reliquæ res gestę
toti Græciæ sunt cõmunes, illa propriũ
opus est Atheniensium.

ARISTIPPVS, Aristæi filius, Cyre-
neus philosophus, Socratis auditor: à
quo

*Aristes eius
ma Peripato-
rica, ut et
Hermotimi
Clazomaj;*

*Aristæus
et Philo-
pœmen Ar-
chæorum
duci.*

*Aurum Cal-
iz reprobato
sunt.
Inimicitia de
patriæ ab ista
publicana.*

Ostracismus.

*Xerxi autẽ
republicano.*

*Militades,
Marathoniz
pugna.*

*Cyrenæica se-
Ba.*

M...
...
...
...

Ar...
Ar...
Ar...

Ar...
Ar...
Ar...

Ar...
Ar...
Ar...

Ar...
Ar...
Ar...

Ar...
Ar...
Ar...

Ar...
Ar...
Ar...

Ar...

quo se Æta Cyrenaica in tū duxit. Pri-
mo Socratorū mercedē institutionis
exegit. Inimicū Xenophontī fuit: ea
de xeritate ingenij, ut & tēpori & loco
se accōmodo daret. Ac ijs quidē quæ ad-
ferantur sivebatur, uoluptatemq; sectaba-
tur: ad eas uerō delicias frundas, quæ
non adessent, laborem nullū capiebat.*
Vnde canis regius à Diogene uocaba-
tur. Scitē dicta eius plurima sunt, & opti-
ma. Eū assiduē filia eius Arete audiuit:
cuius F. Antistippus minor dictus est Metro-
didactus, id est à matre edoctus. Hūc au-
ditus I theodorus, primū cognomen-
to Artheus, id est impius, siue abq; Deo:
deinde I heus, id est deus Hunc Antipa-
tor, Antipatrū: Epimedes Cyrenæus,
Epitimedem Hegesias* Pisithanatos, id
est, p̄uasor mortis, Hegesias Annicensis*,
non is qui Platonem rede mit.

Antistippus Socratis discipulus, in re-
bus omnib. uoluptatem amplexus, & fe-
stiuus. Ferunt seruulum, qui de pecu-
niæ onere quereretur, iustum ab eo abij-
cere id quo premeretur. In nauigatione
p̄pter opes quas uehebatur, insidijs appe-
tuit, eas in mare abiecit: Harū, inq; intē-
ritus, mea salus erit. Subinde ridebar An-
tisthenē, p̄pter seueritatē. Ad Dionysū
Siciliæ tyrannum profectus, porandū ui-
cit: indutusq; purpura salrationē est au-
spicatus. Plato uerō stola illa repudiata,
cum t̄uripidis uersus recitasset,
Non possū summeam induere uellem
—Vir natus. & 2 uirili stipe:

Antistippus uerō ea accepta, cum risu,
ex eodē poeta subiecit,

—*Etenim in Bacchica insania,*
Animus sobrius non corrumpitur.

Pro amico intercedens, cum nihil impe-
traret, genua tyranni est amplexus, uoti-
que compos factus: Non ego, inquit, hu-
ius adulationis auctor sum: sed Dionysius,
qui aures habet in genibus.

ANISTOGENES Thasius medicus
libros scripsit 24. Vnū de ratione uictus.
De facultate unū. De uenenatis anima-
libus unum. De tuenda ualitudine unū.
Epistolas, Naturalium adiumentorū cō-
pendium ad Antigonum.

Antistogenes Cnidius, medicus, Chry-
sippi philosophi seruus, à medicinis fuit
Antigonō, cognomento Gonatæ.

ARISTOGITON, Cydmachi, aut
Lysimachi filius, orator Atheniensis, ma-
tre libertina, cognomento Canis, ob im-
pudentiam: occisus est ab Atheniensib.

Orationes scripsit, defensionē aduersus
Demosthenē (oratorē) ducem, aduersus
Lycurgū, cōtra Timotheū, cōtra Timar-
chū, cōtra Hyperidē, cōtra Thrasyl-
lum, Pupillarem. De hoc Aristogitone
queritur, nunquid ille sit Harmodij sōda-
lis? (Chronologia repugnat.)

Aristogiton Cydmi filius, sycophan-
ta. Huius pater cū esset ærius, in carce-
re obiit. in quem postea hæres eius mul-
tæ Aristogiton est cōiectus, matre eius
publicē uendita. In carcere furatus tabu-
lam, & à captiuis condemnatus: eius cui
ea fuerat, nasum præmordit: & Zobiai,
quæ eum è carcere fugientem suscepe-
rat, ab eo iam in Republica potēte, gra-
tiā repetentē, ad inquilinorū forū duxit:
fororē suā uendidit, ut peregrē abduce-
retur Hyperidē, ob decretū post Chæro-
nem sem cladem factū, legum uiolatorum
reum egit: sed non peregit.

ARISTODEMVS, Aristocratis filius
Cumarum in Italia tyrannus, uir clarissi-
mus natus genere, Mollis dictus à ciui-
bus: progressusq; temporis cognomen-
tū illud ipso nomine celebrius habuit,
siue quòd in puercia fuisset effœminat-
us, & muliebria passus: siue quòd miti
ingenio, & tardus ad iram esset. Aristode-
mus cōpendium uniuersæ Herodiani
doctrinæ ad Danaum scripsit.

ARISTOCLES Messenius * Italus,
philosophus Peripateticus, cōp̄ osuit li-
bros de Philosophia x, utrū Homerus
præstantior, an Plato? Recenset aut̄ in ijs
omnes philosophos, eorūq; opinio-
nes. Scripsit etiā præcepta Rhetorica, &
de Serapide, libris de moribus ix.

Aristocles Lampiscenus, philosophus
Stoicus, scripsit libros 4. Enarrationū in
libros Chryssippi, & de ratione singulū
eloquendi & cogitandi.

Aristocles Pergamenus sophista, sub
Traiano & Adriano, scripsit Artem rhe-
toricam, & epistolas, de Rhetorica lib. 4.
Declamationes ad Imperatorem, ob
tri distributionem.

ARISTOCRATES Rhodiorū dus,
aspectu uenerandus, & penē terribilis. Quo-
re Rhodij eū ex omnib. planē parē impe-
rio, & dignū principatu iudicauerunt. Sed
spe sua frustrati sunt. nā cum ad res gerē-
das tanquā ad ignem uentū esset, instar
adulterini nominis, expectationi ho-
minum de se non respōdit.

ARISTOMENES Atheniensis comi-
cus, ex ijs qui antiquā comœdiam secu-
ti sunt,

Orationes.

Chronologia
repugnat.

Fur in car
cere.
Premor
in nasu.
legibus
atque m.

Se-uo tar
da.
Hyperidē
occipito.

Melli co-
gnome.

Sicular.
platonē
recensio-
ratio.

Animus
ferme di-
gnitati nō
respondit.

ti sunt, belli Peloponnesiaci tēpore, Olympiade LXXCVII cognomento Thyropæus, id est ianuarum, uel aspiratione decepta caesorum) factior.

ARISTOTONIVS, Alexandrinus grāmaticus, scripsit de notis in Theogonia Hesiodi: & de Verbis extraordinarijs in Iliade & Odyssæa Homeri.

Aristonicus, Ptolemæi regis Ægypti eunuchus ille quidem fuit, sed unā cum rege educatus à puero: ac progressu ætatis plus uiriliter audacis atq; animi habuit, quā in pro eunuchis. Nā & ingenio militari fuit, & in armis plurimum scēse exercuit: nec in ijs minus quā in congressibus ualuit, & sensu cōmuni (quod rarum est) præditus fuit, & ad benè merē dum de hominibus propensus.

ARISTOXENVS, filius Mnesticæ, qui & Spintharus, Musici, è tarento italie. Sed Mantinea uersatus, philosophus euasit, ac Musicæ non infelicem nauauit operam: & parisi & Lampri Erythraei auditor, & deinde Xenophili Pythagorici, ac deniq; Aristotelis: quē defunctū contumelijs insectatus est, quōd Scholæ successore Theophrastū reliquisset, cum ipse magnam apud Aristotelis auditores autoritatē obtineret. Fuit Alexandri tēporibus, & successorū, ut sit ab Olympiade CXI, æqualis Dicæarcho Musico. Composuit Musica, philosophica & historica, & in omni genere disciplinarū aliquid scripsit (& de numero.) Numerus librorum eius est CCCCLIII.

Aristoxenus Cyrenæus, patris insignibus delicijs lactucis horti sui uino multo uesperis irrigabat, & uitides placentas sibi remitti dicebat.

ARISTOTELES Nicomachi filius, & Phæstiadis. Nicomachus autem medicus fuit, ex genere Aclepiadarum, à Nicomacho filio Machaonis, ortus Sragira, urbe Ithraciæ, philosophus, discipulus Platonis balba uoce. Fratrem habuit Arimnestum, sororem Arimnesten. Filia est Pythiadæ, Hermicæ eunuchi filia: qui licet contulis testiculis, tamen eam genuerat. Nupta fuit tribus maritis filia Aristotelis: susceptisque liberis, decessit ante patrē. Habuit & filiū Nicomachum ex Herpyllide cōeubina, quæ post Pythiadē ab Hermia eunuchina, quæ in delicijs habuerat, abduxit. Is Hermias princeps Artarnei fuit, quæ regio est Ithacis, seruus cū fuisset Eubuli Bithyni. Peripateticæ scētæ præfuit annos 14: in de dictæ, quōd in

ambulacro siue horto doceret: Academia, in qua Plato docuerat, relicta. Nat' est Olympiade 99, Chalcide obiit, acornito hausto, quod hymnū in Hermiæ eunuchū scriptū, in ius uocatus esset. Alij morbo decessisse dicūt, anno ætatis 70.

Aristoteles Timæus contra Aristotelem dicit, fuisse eū leuē, au dact, petulantē, insipientē, indoctum, hominē inuisum, quicquid preciosam tabernā medicā clausere rit, & in quamuis aulam & scenam insulerit: atq; etiam uoracem, lurconem, ad palatum omnia referentem. Quæ mihi uix à circulatorē & scurra in iudicē uerba effutiente, ferri posse uideantur.

Aristoteles scriba Naturæ fuit, calamū mente imbuiere solitus: queni fortassis nihil rerum utillum, quamuis artificiosius & accuratius elaboratum, recusare atq; aspernari decuit.

ARISTOPHANES Rhodius, siue Lindius (Ægyptium alij dixerunt, alij Camiriū) ab Atheniensibus, ciuitate donatus, Comicus, Philippus filius, in scencijs ludis uersatus Olympiade CXXIII, tetrametri & octametri inuētor. Filios habuit Ararotem, Philippum, Philetærum comicos. Quidam eum seruo natū tradiderunt. Fabulæ eius 1111. Nos autem in quibus laborauimus, hæc sunt: Acharneses, Ranae, Pax, Concionantes, Cerealia celebrantes, Equites, Lystrate, Nubes, Aues, Plutus, Vespæ.

Aristophanes Byzætijs grāmaticus, filius Apellis, tribunus militū, discipulus Calimachi & Zenodoti (sed hunc adolefcens, illum puer adiuuit) atq; etiā Dionysij lambi, & Euphronidæ Corinthij siue Sicyonij, Vixit Olympiade XLV.

ARISTON Platonis pater. * Et Plato nis, filij Aristonis, dogmatū plenus est: neq; Timæus eū fugit, quamuis in arte Grāmaticæ / geometricæ contemplatione) maximè uariis, & naturæ motionū indagator: neque Phædon, neque Gorgias, neque alius quicquam elegantioris & solertioris facundia prædicius, qualis est Parmenides.

ARISTONYMVS comicus. Ex fabulis eius est Sol algēs, quā Athenus in Diapnosofistis citat. Vixit Ptolemæo Philadelpho regnante, & successore eius Philopatore. Ac post Apollonium regiē Bibliothecæ præfuit annū agens LXXIII. Cum autem res suas composuisset, tanquā ad Eumenum se receperunt, in carcere ad tēpus est custoditus: sed dimissus, ex

Mari Aristo scia.

Timæus in se flauer Aristo scia.

Scriba natus ut mirare prostramento ut iur.

Chirone, uti sit alius ab eo qui in sciam est Socratem.

Multiplex est rudim.

Effectus in plerisque uocordes & scelo tot.

Aristotele au Aristo scia ob pro latū Thro pbratum in ijsm.

Omnis in m.

Lactuce musca.

Aclepiadae. Sragira.

Arimnestus.

Filia.

Pythias.

Hermias.

eunuchus.

quæ sit credere.

in ijs.

Nicomachus.

chus.

Herpyllus.

Peripateticus.

strāguria decessit, anno ætatis LXXVII. Scripta eius permulta sunt.

ARISTYLVS & Aniphrades ab Aristophane perstringuntur, ut homines obsceni & flagitiosi, &c.

ἄρκάδας μιμήματα.) Arcadum imitatorum. Prouerbum, de ijs qui a liis laborant. Nam Arcades cum bellicosissimi Graecorum essent, priuatim quidem uicerunt neminem: aliorum uerò socij, multos. Sic Plato Pisandrum Arcades imitari dicit, quoddam comœdias à se factas, inopia coactus, alijs traderet.

ἄρκάδιον μὲν αἰτέω, μέγα μὲν αἰτέω, αὐτὸ δὲ οὐ.) Arcadum à me petis: rem magnam petis, quam nō dabo. De ijs qui magna & inutilia petunt.

ARCADIVS grāmaticus Antiochenus, scripsit de Orthographia, de Consecutione partium orationis, Onomasticum admirabile.

ἀρκάδας, Juniperus, gen⁹ stirpis spinose, cuius odorē omnia reptilia auerūt.

* ἀρκά. * ἄρκος παρὶς τοῦ ἰχθὺς ζῆτιος.) Vrsi præsentē, uestigia queris. De ijs qui eas querere simulant, quæ adsunt.

ἀρκίονος.) Apud Brauronios, mulieres ex oraculo, depellendæ pestilentie causa, ob cinerem uersam interfectæ à immisæ, Dianæ initiabantur.

ARCTINVS, Telei filius, à Naute oriundi, poeta, discipulus Homeri, autore Arremone Clazomenio, in scripto de Homero: uixit Olympiade I X, C C C annis post bellum Troianum.

ἀρκίονος.) Vrsus uel uersa, animal: & sidus quod perpetuò mouetur. Arcurus aut dicitur & ipse integer Bootes, & quæ sub eius cingulo est stella. Appellatur & Arctophylax.

ἄρμα.) Harma locus Atticæ. Prouerbiū ὅτι αὐτὸ ἄρμα ἵος ἀπὸ τῆς γῆς: Cū per (Currū) Harma fulgurauerit. De ijs quæ tardè fiunt.

CRUDELISS. HARMATIVS plurimū potuit apud Zenonidē imperatricē, & ipsū Basiliscū. Est autē occisus à Zenone imperatore, ac cæde eius ciues admodū sunt gaudsi. Nam sub Leone quoscūq; Thracas, q̄ seditionē mouerant, cepisset, hos manibus amputatis dimiserat. Cæterū O-

CRUDELISS. nouulus quidā eū interfecit, quē Harmatius pauperē & recens à Barbaris ueniētem, humaniter susceptum, Comitē primum fecerat: deinde præfectū Illyriorū, & ad cõuulsa multo argēto instruxerat. Sed is Barbarica perfidia, & sanguinaria manu, gratiam illi retulit.

HARMATVS. Cum Basiliscus imperator Harmato, ut cognato, liberū aditū ad Zenonidē uxore permitteret: ac diutius cõsuetudo duraret: amboq; forma insigni essent, deperire inter se cõperūt. Hinc oculos in se inuicē cõijciebant, & uultus subinde cõuertebāt, & ardebat inter sese. Hinc dolor ex amore ortus, uultu tegebatur. Cū uerò animos suos Danielli eunuchō, & Mariæ obstetrici aperuissent: uix ijs medicati sunt coit⁹ medicina. Itaq; Zenonis Basilisco blanditi, ut amator principē in urbe locū teneret. Cū autē Theodoricus uideret, Harmatū ab omnib. coli, seq; uinci ab adolefcente, qui capillos tantum & alias corporis exercitationes curaret, indignabatur. At Harmatus cū auri affluentia, tū honorū magnitudine inflatus, neminē sibi fortitudine præstare putabat: ac tantū in eo uæcordia ualebat, ut Achillis habitu e-

Adulter co-
gras.

Eunuchum
lena & ob-
stetric.

Propicia
Inuocare be-
nignum in-
piter.

Theodori-
cum.
Dulci firmi-
tate cõtinu-
uocari uero
loquens.

10 quo cõscenso, in Hippodromo se iactaret. Quò magis ast ea gloriolē infania teneretur, acclamationib. infimæ plebe culæ fiebat, quæ Pyrrhū illū appellaret. Quod si eò faciebat, quoddam rubicunda esset facie: rectè dicebat. Sin ad laudē fortitudinis, deliniebat, ut adolefcentem. ne-
10 que enim heroes petebat, ut Pyrrhus: sed mulieres deperibat, ut Paris.

Paris, non
Pyrrhus.

ARMENI. Interiores Indi & Iberes & Armenij sub Constantino Magno baptizati sunt.

HARMODII melos. Prouerbiū, de rebus duris. Nam cantilenæ de Harmodio sunt eiusmodi. Harmodius & Aristogiton, Athenienses, tyrannos aggressi, (Hipparchus) Hippia sustulerunt, cū gladios myrti tamis inuoluissent.

Tyrannia
cola.

40 ὄτι ἡ ἁρμονία.) Harmonia existit ex ijs quæ inter se apta sunt. Oportet enim esse fides, deinde certa ratione intertas esse, & sic existere harmoniā. Non pugnat autem cū ijs quæ apta sunt, sed illa sequitur: itaq; se habet, ut illa quæ apta sunt, se habent. Harmoniā est fidium concentus. Anarmonia uerò, est animati corporis morbus, & infirmitas, & turpido. Ac morbus quidē immoderatio elementorū: infirmitas uerò simularim partiū: turpido, instrumentalium.

Infirmitas.
Turpido
dō.

HARMOSTAE, prætores, qui à Lacedæmoniis in subiectas urbes mittebantur.

ARNE. Vrsus Bæotia.

ἀρνίον τὸ λευκὸν.) Agnus tibi locutus est. Agnus in Aegypto, ut aiunt, uoce humana locutus est. Inuentus autem est *

Agrius
canis.

regium

regium draconem alatum habere supra caput, longitudine 1111 enbitorum, ac cuidam futura prædixit.

Alcibiades
ber.

ARNYPHIS Aegyptius philosophus, Maço philosopho Romanorum Imperatori familiaris. Cum autem aliquando Romani sibi laborarent, effecit ut subito nubes obscura existerent, & ingentem pluuiam effunderent, eum tonitruis & fulgoribus crebris. Alii dicunt, Iulianum Chaldaicum hoc miraculum edidisse.

Julianus
Chaldæus.

Ῥυλλικαὶ αὐατὲς. Rullicana uates. De segnibus & ignauis. Est autem locusta uindis, admodum tarda, quæ Mantis dicitur: cuius morionibus quidam obseruatis, diuinant, * rus habere pedes.

ἰσχυρὰ. Infirmitas à morbo differt, nã infirmitas morbus est eum imbecillitate: morbus uerò opinio uehemens rei quæ expetenda uideatur. & ut in corporibus *ἰσχυρὰ* quædam, id est in eodem da in quæ facile inciditur, dicitur, ut catharrus & diarrhoea: sicentiã in animo sunt *ἰσχυρὰ*, id est affectus procliuus, ut Inuidentiã, misericordiã, & id genus alia.

Ἡαρυιατὲς, rapaces dæmones.

HARPOCRAS, familiaris fuit Ammonio, homo Aegyptius, sub Zenone imperatore: quæ eum Nicomedes Ammonij doctrinã tenere audivisset, prope eum comprehendere studeuit. At hic, siue ab initio quid futurus esset odoratus, siue præmonitus subito nusquam comparuit.

HARPOCRATION Argiuius, Platonius philosophus, Cæsaris familiaris. Scripsit cõmentariorũ in Platonẽ libros 24. Vocabulorũ Platonicoꝝ libros 2.

Harpocratiõ, Caius dictus sophista. Scripsit de Antiphontis figuris, de Hyperidis & Lyfiæ orationibus, & alia.

Harpocratiõ, Aelius dictus, sophista, scripsit de ignorantis oratorũ dictionibus, de iis quæ uideantur à Rhetoribus ignorata esse, & argumenta orationũ Hyperidis: emẽtitam esse Herodoti historiam: De ordinibus seu aciebus apud Xenophõtem: De arte rhetorica: De ideis, seu figuris, seu dicendi generibus.

Harpocratiõ, Valerius dictus, rhetor Alexandrinus: uocabula decem Orationum, & Floridorum collectanea scripsit.

AUSACES Parthorum rex, in prælio hasta in latere ictus, occubuit: & corpore pulcherrimo atque conspicuo, & animo plane reuerenti, & rei militaris petitisissimus: id quod erga suos clementissimus, sic in euentu do aduersario acerrimus, &

Parthis maxime desideratus.

Artaces Parthus, Macedonibus qui Persicum regnum annos CCCXIII tenuerunt, ciccis, Parthis regnũ peperit. Hinc Artacidae dicti sunt Parthorum reges.

Macedones
pulsi ab Artace.

ARTAPHERNES, dux Persarum.

ARTEMIDORVS Daldianus fuit Lydiæ Daidis est) philosophus, scripsit de interpretatiõne Somniorum lib. 4. de Auguriis, & manuum inspectione.

Artemidorus Pseudanistophanes culinaria uocabula coegit.

ARTEMIVS, q & Anastasius, Romanorũ Imperator, eum Sarrazenorũ clauis petere urbẽ sensisset, loannẽ bello præfecit, magnæ Ecclesiæ diaconũ, ratio cinatorem tributorum, quem Generale dicitur. Is eum Rhodum appulset, orta seditione, à populo interfecit.

Artemius
Artemius fuit
pulsus ab
Iuliano.

ARTEMISIA præclarè se gessit bello Persico, ut de ea rex diceret: Viros mulieres esse factos, mulieres uiros. Fuerunt autem Artemisia duæ, ambæ Caricæ nationis, & reginæ: quarũ prior (Lygdamidis) Damidis filia, bello Persico interfuit. Lumen uero, cuius & Demosthenes in Oratione de libertate Rhodiorũ meminit, filia fuit Hecatomni, uxor & foror Mausolici: cuius obitu, autore Theopropo, ita legitur, ut rabe correpta, ex mœnore deccederet.

Veri tamen
Artemisia
mulieres
sunt uirorum
ut.

ARTEMISIVS, apud Maedones mensis Maius dicitur.

Hecatomni
Mausolus.

ἄρτι. Modò, paulo antè, partè præteritũ tẽporis eum eò cõiungit quod nũc est. *ἄρτι*, mox uel statim, tempus futurũ cum eò coniungit quod nũc est.

ἄρτις ἀριθμὸς. Par numerus, x x x i i. Pariter impar, quæ statim in imparem diuiditur: ut x i i i i, euius semissis v i i.

ἀργυρεὺς. Hunc argenteum nummum in natalem tuum diem mittere quæ centrem adhuc officine spirat.

ἀρτυρῶμενος. Homo callidus, & ad incertos Fortunæ casus institutus.

ἄρτι μὲν πρὸς γὰρ ἔτι. Modò mus picem gustat. De iis qui serò sentiunt, quòd sint redacti.

ἀρτυρῶμενος. Ille jam uino madidus, rectè eloqui non poterat.

ARTVS, tyrannus Messapiorum, eum quo hospitium confisuisse Athenienses, ait Polemon.

ἄρτι. Annus uel Anthopus elibanum, *ἄρτι* uel *ἄρτι* uel *ἄρτι*. De iis qui nouum aliquid exegerant, prouerbũ dicitur. Nam Annus Aegyptius, ad torrendos panes furnum inuẽtit.

ARYBAS, Alceterz filius, Moloſo-
rum rex.

ἀρχαῖον ἢ ἀρχαῖον.) Citharam pul-
ſare, antiquū eſt: hoc eſt, ineprum, nul-
lus precij.

*Sancti inſi-
ta cum ſophi-
ſtā cōmo-
tūda.
ſpando.*

ἀρχαῖος.) Seſtatores pietatis, quā Spi-
rido ſimplex eſſet, & antiqua uirtute, at-
que etiā Græcarū literatū planē rudis; p-
hibuerūt, ne prodiret in mediū, & in Cō-
cilio cum ſophiſta congregaretur.

Isus lebalē.

ἀρχαῖος.) Antiquiores diphthera dicitur. De ijs qui putida &
antiquaria dicunt. Nam in uetuſtiſſima
quadam membrana, lupiter ea quæ ſa-
ſta ſunt deſcripiſſe perhibetur.

ἀρχαῖος.) Bellum adoleſcentis, amicitiā ſe-
nex debet auſpicari. *πάλαι ἀρχαῖος δίκαι
ἀρχαῖος.*) Sepulturam illi negarunt,
quam antiqua Natura lege ſanxit.

ARCHÆDICVS comicus. Fabularū
cius eſt Theſaurus, & Fruſtratus: ut ait
Athenus in Dipnoſoſiſtis.

ARCHÆDICVS, comœdiarum ſcri-
ptor, qui in Demochareā Demothe-
nis nepotem ſcripſit.

ARCHELAYS, Apollodori aut Mi-
dogis filius, Mileſius philoſophus, à ſe-
ſta Phyſicus appellatus, ex Ionia primus
Phyſiologiū duxit, Anaxagoræ Clazo-
menij diſcipulus. Huius Archelai diſci-
puli fuiſſe tradūt Socrateſ, nonnulli etiā
Euſepidē Cōpoſior Phyſiologiū ſtatui-
que uſtum & turpe non eſſe natura, ſed
lege Compoſiūt & alia quædam.

*Socrateſ.
Euſepidē.
Archelai ur-
ſorum Com-
poſidogma.*

ἐπιβασιλεύς.) Baſilius epiſcopus Ire-
nopoliſ, uti nomine, ita & ingenio &
exercitatione Baſilio Cæſarē niſi ſimilis:
ſcripſit contra Archelaumpreſbyterum
Coloniz.

ἀρχαῖος.) Sophoelēs: Ne ſic inho-
noratum ex hac urbe a blegate, ſed diui-
tijs & autoritate conſpicuum.

*Principatus
genere.*

ἀρχαῖος.) Principatus alius naturalis eſt,
ut Leonis inter animalia, a quibz inter a-
ues: alius delectu conſtat, ut rex homi-
nū. Marinus: Principatus, quod nō mo-
dò principiū nobis exiſtit, neq; (ut pro-
uerbio dicitur) *ἅμα ἅμα* totius, ſed ip-
ſum potius totum & uniuerſum.

*Principis
Agens.
Fauens.*

ἀρχαῖος.) Principia rerū duo ſunt, Agēs
& patiens. Ac patiens eſt natura qualita-
tis expert, ut terra, materia: agens uero,
ea quæ in ſeſt uero, Deus. Differunt au-
tem principia & elementa, quod *ἅμα* qui-
dem ſunt ortus & intentus expertia: *ἅμα*
mentia uero in conſtaſtione *ἅμα*

*Principis
Cō ſtaturus
cum ἅμα
men.*

corrupuntur. Illa præterea ſunt incor-
porea, & informia: hæc formata ſunt.
ἀρχαῖος.) Animam Anifothetes air ueluti
principium eſſe animalium, ut eſſectri-
cem, ſinem, formam. Hæc enim propria
principia ſunt. Ac ut eſſectricē quidem,
quod moueat animal ſola uolūtate, nec
aliquā motione deſideret: ut formam,
quod ea lit quæ informet animal, atque
omnino animata. Dicitur enim anima
formæ idipſum eſſe quod ſunt, ſecun-
dum animam. Optimum enim quod q;
in reb. animatis, earū forma eſt. In anima
tis aut, anima eſt optimū. Vt ſinem por-
rō, quod animæ cauſa eſt corpus. Nam
id quidem alicuius gratia exiſtit: hæc u-
rō ea eſt, cuius gratia exiſtit. Vnde etiam
inſtrumentales animalium partes aliz
atq; aliz ſunt, pro animæ, qua quodque
præditū eſt, proprietate. Iam natura re-
motior cauſa eſt animalū, natura uerò
propinqua. Eorum uerò quæ animā ne-
ceſſariò ſequuntur, partim ſequuntur ip-
ſam, partim totum animal: hoc eſt, id
quod ex anima & corpore cōſtat. Hæc a-
nimæ quidē paſſio eſt intellectiō: hæc e-
nim eius propria eſt. Cæteræ uerò paſſi-
ones, ſenſiō, uiſorū impreſſio, iræ concita-
tio, appetitiō, & ſi quid cuiusmodi, com-
munia ſunt corporis atq; animæ.

Forma in
anima
in corpore
motu.

Animæ cauſa
ſi corpore
ſua.

Intellectiō,
animæ paſ-
ſiō.
Reſponſi-
o animæ
Cō corpore
in communi
ſua.

Genera.

ἅμα ἅμα) Dixit quidā, principia rerum
omnium eſſe quinque, *ἅμα ἅμα*, *ἅμα ἅμα*, *ἅμα ἅμα*, *ἅμα ἅμα*, *ἅμα ἅμα*, ſcili-
cet: hoc eſt (ſi Græcorum
licentiam ſequi liceat. Cur uerò do-
cendi cauſa magis id illis, quàm Latinis lice-
at: Neque enim in concione Athenienſis
magis ita loquebatur olim, quàm in ſo-
ro Romano ſentiū, identitatem, alte-
ritatem, motionem, ſtationem. Genera
uerò dicebat non ut ea ſunt de quibus
traſtant Peripatetici, quæ alia ab alijs di-
uiduntur, eſt ab uno quoq; cathena quæ-
dam ſub alterorum generum & ſpecie-
rum oritur: ſed quod tam latè pateant,
quàm ipſa natura rerum. Eſt enim in o-
mnibus eſſentiā, ſecundū quam eſſe cu-
luſq; eſt. Eſt & identitas, quod ex uno re-
rum principio ſumus. Habemus & alte-
ritatem: quoniam ea quæ ſunt, multitu-
do ſunt. Vbi autem multitudo, ibi diuer-
ſitas. Eſt & motio in omib. ijs quæ ſunt.
Motionem autem dico, nō imperſectā,
ſed eſſectricam quæſq; actionem. Omnia
enim ſua quædā actione ſunt prædita, ar-
bitri ipſa etiam in anima. Nam uicina ſe-
ſe uel calcſcunt, uel ſeſe actione, uel
homo cantant, uel ſiccat, aut aliquid huius-
modi

Genera.

Genera.

Genera.

Genera.

Genera.

Genera.

Genera.

modi agunt. Etiam statio cernitur in omnibus, qua nec in anima carent: nō eō tantum quod ipsum totum stat, sed quod & ipsa mansio in immobilitate, statio est. Quatenus igitur mobilia manent, aut semper, aut ad certum tempus: hoc ipso à statione non sunt aliena.

ἀρχὴ αὐτῆς ἀρχικόν.) Magistratus uirū ostēdit. De ijs qui ante magistratū boni fuerūt, in ipso magistratu uiolenti. Aphrothegma Solonis esse dicunt: Aristoteles uerō & Theophrastus, Biantis.

ἀρχὴ ἑμῶν πατρῶς.) Principium dimidium totius. De ijs qui aliquid auspiciantur, quod bene procedit.

ἀρχαί ἰατρῶν πλὴν λῶναι ἢ πλῶντιν. Principijs obstruere medicina paratur.

Cum mala per longas inualuere moras.

Significat prouerbiū, malum atq; periculum facilius initio propulsi, quam auctum atq; consummatum.

ἀρχαί μοι μὴ φῶμαι Πηχθῆνισσι ἀρετὴν μῆθ' ἰσθόειν ἀνάγας ἐξήθηλια φῶνται δ' ἰππῶς ὡκυρε πύλας αἰδοσο τεράσση.) Principio non nasci, est terrogenis optimū, neq; in tueri radios acuti solis: natū uerō, quam celeritē fores Orci intrare. De ijs qui uixerunt infelicitate.

ἀρχὴ σκυρῆα.) Principatus Scyrius. De

rebus uilibus, quæq; nihil habent emolumentis: eo quod petrosa & aspera, procreata; inops est Scyrus, nec quicquā gignit memorabile. Alij Theseum dicūt Lycomedis regno insidiantem, & uxorem eius corrumpere studentem, precipitatum esse. Theseum autē ostracismo pulsū in fustile Athenis, testē Theophrastus in opere de Primis temporibus.

ARCHIADAS Cyprum Demetrio proditurus, deprehensus, & in iudicium adductus, sine de quo aulæa pendebat, se suspendit. Verē enim prouerbio dicitur, uanos homines, uanas, propter cupiditatem, inire rationes. Nam & hic se D. talenta ratus accepturum, etiam suas opes & spiritum amisit.

ARCHIA * Syracusius, & Myscelus Achæus, Delphos eodem tempore uenerunt, oraculum de urbibus, quas condituri essent, consulturi, ut intelligerent uitam & sibi & urbibus decretam. His ita respondit Pythia:

Regioni & urbi habitatorū populū habētes, Adestis Phebiū rogaturo, quā Terrā ueniat: Eminentē agite, si siderato bonorū utrū eligitur Coriā uel habeatis opū, à sua uisimā sanis at?

Hæc eū audiens: Archus, homo aua

rus, opulentiā optat, neq; ipse frustratus est. nā Syracusana urbs opū magnitudine oraculum cōprobauit. Myscelus uerō, eū semetipsum & urbē suā ualere uellet: fructū uoti sui tulit. Quam enim Croton salubris urbs sit, ex eo cōstat, qd & robustos habet incolas, & multos præstantes pugiles genuit. Diuinitas igitur & sanctas ambæ dona sunt. Sed robustus & sanus animus eligit meliora. Id qd & hi declararūt, quorū alter prudētior fuit, alter nō prorsus ingenuus. Humanorū igit bonorū alterū grauius est, alterū secundanū: ut & à Platone, & carmine qd σφραγισ, id est curuū seu obliquū dicitur, declaraf.

ARCHIBIUS, Apolloni; filius, grammaticus, epigrammatum Callimachi enarrationem scripsit.

Archibius Ptolemæi filius, Leucadius, siue Alexandrinus grammaticus, ex ijs qui Romæ usq; ad Traianum Cæsare docuerunt.

ARCHIGENES, Philippi filius Apamensis, medicus, Agathini discipulus, qui Romæ sub Traiano medicinam fecit. Vixit annos LXXII, multaq; medica & physica scripsit.

ἀρχιδάμου πύλαμθ.) Archidamiū bellum. Sic belli Pelopōnesiaci primi anni dicebantur, ab eo scilicet, quod Archidamius impressionē in Aticæ fecisset.

ARCHILOHVS: Vitorū bonorum di; ne post obitū quidem obtulcatur. Archilochi ceret quidem, si quis obsecratē eius & maledicentiā tollat, & uelur maculā eluat) cætera præstantis, Pythius uel mortui est miserus: idq; in bello, ubi Mars cōmunis est. Nā eū eius interfectot, nomine Calondas, cognomēto Coruus, Deū nescio quid rogaturus, Delphos uenisset: Pythia illum, urnefarium repulit: ea quæ uulgō circumferuntur, elocura. At illē belli casus excusare, ac dicere, se discrimen aut faciendi aut patiendi adijisse: petere à Deo, ne se odisset, si suo fato inuiceret: adiurās se potius nō esse mortuum, quam occidisse. His misericordia commotus deus, cum abiire in Tanarum iussit, ubi * Ictix sepulchrum est, ut Ictici filij animā leniret, & inferis placaret. Cui mandato eū ille paruisset, indignationem dei euasit.

ἀρχιλοχον τυτίς.) Archilochū calcas, uelutens id est, studiose legis. ut in illo, ἡ δὲ τὴν ἀίσωμαι πειπέθηκα. Prouerbinm, in maledicis & conuiciatores.

ARCHIMEDVS, Italianus philo-

Syracusæ dicitur.

Croton, ad eam ualeat de.

Theseum ostracismo pulsū in Scyro perit.

proditurus Archias.

Archilochus Apollinis cōs.

Artemis placat. Cicade.

Opus sanis & populenta.

phus, commentarium in Homerum scripsit, & Mechanica.

ARCHIPPVS Atheniēsis, comicus antiquus, semel uicit Olympiade x c t. *serius dicitur.* *αρχιππος.*) Princes fuerit x: Ihesmothe seu Cēsorese v t, pretor, rex, polemarchus. Ac ante Solonis leges non licebat eis unā ius dicere: sed rex ad Bucoleum sedebat, prope Prytanēū: Polemarchus in Lycæo: Prætor iuxta statuas heroum, à quib. cognomina tribus habent, poterantq; planè pronūciare de controuersis. Post autem ex legibus Solonis, nihil aliud ab eis gerebatur, nisi quòd * aduer sarijs actionem dabant.

Et magistratus populi, et populi magistratus rationem habere debent.

ἀρχων λαοῦ & *πρυμатар.*) Initium malorum tempus. Magistratus omnia ad populi utilitatem referenda sunt. Sed Hegeias æquum censebat, ut non magistratus populū tantum rationem haberet, sed uicissim ipsius etiam à populo ratio haberetur: quæq; enim libi melius esse male, quàm alteri. Isidorus autem ait, le magistratus, si sui etiā rationē habeat, ita parere, ut uni de ijs qui parēt, & ipsi quoque curationē desiderent. Magistratum enim, si ueritas subtilis limetur, nulla regeret. Quatenus autem homo sit artifex, egēte: ut medicina medicū, si ægrotauerit. Ipsa quidem medicina nūquam ægrotarit, nec medicus arti medicinæ cōformis. Itaq; ne magistratus quidem, quatenus arti gerēdi niagistratus est cōformis. Sed si ratio differendi spectetur, sic argumentandū est. Relatiua non dici tantum de se inuicem, sed affecta etiam esse intet sese. Magistratus ergo cum populo, & populus cum magistratu est cōiunctus, nō uerbo tantum, sed etiam re ipsa. Itaq; si quid populo prodest magistratus administratur, ei etiam proderit, à quo is administratur.

Magistratus, quatenus homo, curationem esse oportet ut in medicina.

Plato ab Archippo conuersus.

discipulus.

ARCHYTAS Tarentinus Hestizi filius, aut Mnesarchi, aut Mnasagora, philosophus Pythagoricus, qui Piaronē cōseruauit, ne à Dionysio tyrāno occideretur: præfuit Italorū Reipublicæ, diætator creatus à ciuibus, & circumuicinis Græcis, simulq; philosophiam docuit, & celebres multos discipulos habuit, ac multos libros scripsit, & Empedoclis fuisse * magister non obscure perhibetur.

Numa a. uera terra, co. rancia, et sicca.

αρχυτας *πλάτωνος.*) Archytæ ctepitæculum: Proverbum. est enim instrumenti genus, quo id sonum & strepitum edit. *ἀσπασμα.*) Numa, alter à Romulo rex Romanorum, primus ex ære & ferro fa-

ctam monetam donauit Romanis: cum omnes, qui cum antecesserant, coriis & testis ad eam rem uerentur. Eam monetam, Tranquillo aureo, numos de suo nomine appellauit.

Numus d. Numa.

HASDRUBAL Carthaginēsiū dux fuit, iactabundus & arrogans, rebusq; gerendis & imperatoris facultati minime par. Signa uerò cordis illius sunt, quòd aliquando in Panoplia * purpura marina indurus, cum Gulussa Numidarū rege cōgressurus, decem gladiatorib. comitatus aduenit, & ad xx pedes ab eo recessit, fossa & uallo obiecto: regiq; inuinit, ut propius accederet, quo alter alterum audire posset. Cæterum Gulussa, homo simplex, more Numidico solus accessit, rogauitq;. Quæmnā timens armatus adesset: illo respondente, Romanos: * Non igitur, inquit Gulussa, te in urbem cōmmissis, nulla urgente necessitate. Fuit autem natura camosus, abiectaq; panoplia, uentrem etiam distenderat: & eolo re præter naturam adusto, ut uideretur in solennibus ludis alicubi commoratus, taurorum saginarorum instar, & non tot malorum causā fuisse, quæ nemo dicendo exequi possit. Itaq; si responsa illius spectares, uirum admirarēte, & orationis magnificentiam: cum tractationem rerum, degenerare & abiectio eius animo precelleretis.

Gulussa.

Hasdrubal, Carthaginensium dux, eū belli suator, difficulter ad rerum magnarum aggressionē perueniret: quicquid Romanorum captiuorum habuit, in murum, quo loco Romani conspiciere possent, perduxit, & aliorum oculos, aliorum linguas, aut ueruos, aut pudenta ferreis uncis euellit: aliorum plātas fœcidit, aut digitos exeuicuit, aut eum à reliquo corpore diripuit, & omnes adhuc spirantes præcipitauit. Aëra quidem illè populum incitabat, ut in sola pugna spem suam collocaret: sed ea res longè aliter eecidit, quàm ipse cogitabat. Nam Carthaginenses, ex horum scelere confscientia, formidolosi potius, quàm alacres fiebant: & Hasdrubalem, qui omnem clementiæ locum sustulisset, bderant. Maximè autem Senatus in eum uociferabatur, quòd superbe crudeliterque scisset, in tot domesticis calamitatibus. At ille quibusdam è senatoribus oecifis, & iam in omnibus formidolosus, pro tyrāno potius quàm pro duxe gerebat: quali hæc una re-

Crudelitas in captiuis.

Tyrannus pro dux.

turus futurus, si tertori ciuibus effet, ca-
quæ de caufa difficiliis aggressu.

am. r. Ochus Persa Mendicū hircum
Fauno sacrum, immolauit, eoq; uariè pa-
rato, ijs epulis saturatus est homo infel-
lix: & magnam Aegyptiorum multitu-
di- nem, ab uxoribus & liberis auulsam, in-
clementer in Persiam abduxit.

Imp. *à r. c. s.* Impij, quorū religio aut mul-
tos, aut nullos habet deos, quiq; Deum
ignorant.

à r. l. y. n. a. Selge, urbs est Pisidiæ, in qua
homines malè uiuebāt, & promiscua ue-
nere utebantur. Cōmentarius Demos-
thenis contrā, Pamphyliæ urbem esse
dicit, in qua ciues omnibus uirtutibus
ornati fuerint.

à m. Tor torribus, tāta nausea, & cor-
pus meum & animus cōplentur, ut mo-
lestia illa me ad uomitum urgeat.

*Citharæ
inuenta.* ASIA, regio Orientis. *à r. a. d. s. p. r. i.*
m. a. m. id est citharæ trichordis pulsatio:
quæ primūm Asiæ, quæ urbs Lydiæ est,
in Tmolō sita, inuenta esse dicitur.

ASINIVS Pollio Romanus, libros
XVII. historiarū Romanæ composuit, pri-
musq; Græcorum res gestas Latino sty-
lo est persecutus.

à r. i. n. a. Fortunā, infirmitatē seu mor-
bum dicunt, singulari quadam ratione:
& infirmos eos, qui penuria laborant.

ASCALON, urbs Syriæ, à fratre Tan-
tali, unde Ascalonites.

ASCANIA, lacus Nicææ.

à r. d. u. s. Heologus: Vita sine appa-
ratu & luxu.

*Myria.
Apameæ.* ASCLEPIADES Diotimi filius, Myr-
leanus (urbs hæc est Bithyniæ, quæ nūc
Apamea uocatur) à prima uerò stirpe
fuit Nicænus, grāmaticus, discipulus A-
pollonij. Vixit sub Attalo & Eumene Per-
gamensis regibus. scripsit Philosophico-
rum librorum correctiōnes. Docuit &
Romæ sub Pompeio Magno: & Alexan-
driæ sub * Ptolemæo adolescens uersa-
tus est. Scripsit multa.

ASCLEPIADAÆ, medici, ab Aescula-
pio, qui ex eo nomē habet, quod corpo-
ra integra & salua conseruet.

*Phisr.
Istr.* AESCVLAPIVS, medicinæ inspe-
ctor, uel Pausonem & Irum, uel alium
quempiam inopum curabit.

ASCLEPIODOTVS, à puero acutif-
simus, & cruditissimus æqualiū habeba-
tur, neq; unquā inquirere causas miracu-
lorū tā naturæ quā artis opificiorū desi-
stebat. Itaq; breuē tēpore colorū, qb. ue-

stes tingūtur, mistiones & ornāmēta oīs
generis prorsus cognouit. Ad hæc ligno-
rū infinitas differētias, quomodo eorū
uenæ uel rectæ, pcedāt, uel implexæ sint.
Iam lapidū & herbarū uariæ facultates,
& formæ tā carū quæ obuiz sunt, q̄ tarif-
ficarū, inquirebātur, & omni studio re-
periebātur. Multū aut fatigabat cuiusq;
generis artifices, assidēdo frequenter, &
de singulis accuratissimè inquiredo: str-
piū uerò historiā, magni, & animalū plu-
ris etiā faciebat: ea quæ cerni poterāt, o-
culis perustrādo: quæ nō poterāt, audiē-
do plixissimè persequeus, & ueterū hīcæ
de reb. scripta lectitans. Fuit aut genere

*Ligna.
Lapides.
Herbæ.*

*Historia str-
piū, manus
lignæ.*

*Supersticio-
ni Aegyptio
acc.*

Alexandrinus. Huius crebra exp̄cniētia, &
bonū propositū cognoui: & patre, qd̄ ad
piā alacritatē attinet, & excitatā in Deū
ardentēq; sp̄s, nō multo inferiorē depre-
hendi, sed philosophiā superiorē, & reli-
quarum disciplinarū præparatione or-
nationem. Itaq; sub eo Veneris urbs ma-
iore sanctitate restitescbat. Iam uerò
etiā ultra fines arcana illa iura propaga-
bat, cum Alexandriā usq; Osiridis cultri-
cem, tum in multa loca Orientis, Magis
dedita. Cum autem urbanitate grauius
temperata esset, consuetudine sua fami-
liares plurimū delectabat: & cum à pu-
ero usq; ad senectutem ingenio ualeret,
plurima sacris contulit ingenij sui inuen-
ta, & rationes, tum statuis ormandis, tum
hymnis quibusdā adijciendō. &, ut
homo rei familiaris & rusticæ peritus,
mortuo patre, debita multa dissoluit: &
quamuis iustum quæstum faceret, pluri-
ma tamen impendit, cum ob sacrum in-
stitutum, tum ob ciuilem ambitionem:
quæ necessaria esse uidebatur, & familiæ
ipsius usitata. Itaque tandem & ipse pa-
trimoniū relinquere filiabus obæratum
est coactus. Hæc grati animi ergō, pau-
ca pro multis reddēdo, à me scripta sint.

à r. o. s. d. i. s. p. e. r. Vtrem exconare. De ijs
qui se aliquid summo studio facturos
pollicentur.

à r. o. s. d. i. s. p. e. r. Vtrem in pruina Vtrem ca-
lescens fit laxior, & inflatus extumescit:
in pruina durescit, & densatur: sic natura
corporis luxu & deliciis diffiuit & intru-
mescit, disciplinæ uerò exercitatione fit
humilis & depressa. Cuius rei testis est
iuu Paulus, se corpus suum cohercere
& subigere clamitans, ne, cum alijs præ-
dicarit, ipse improbetur. Eodem modo
& David propheta, persequeus Saulo
(inquit Theodoretus) uincebat affecto:

*Luxu,
Frugalitas.*

O. Paulus.

Ouid.

pace uerò potitus, delictarũ inſultus & noxã eſt expertus. Poſt, corpore ſubactò legũ diuinariũ renouauit memoriam.

ἀσπὴν τὴν αὐτοῦ.) Vtrem uellere; productum Articũ, de rebus inanib. & nihili.

ἀσπίς κρησιφῶντος.) Vter Ctesiphontis. Hũc ur nũtroſum deridet Aſtiſophanes.

ἀσπίς μαρμαρυγῆς.) Vtre terrere. De ijs qui temere & inaniter terrere conũtur.

Vergilium. Malibũ in prouũ uulſtoſe ſolere perire.

ἀσπιλιῶζον.) Aſcolia feſtum celebrant Athenieſes, quo per caprinos utres, inſflatos & unctos, in medio theatro, cũm ridiculi cauſa, cum delaberentur, ſaliebũt: tũm in Bacchu honorẽ: quòd caper uiribus ſit inſeſtus. Vnde epigramma:

κ' ἴω με φάρος ὄρεϊ ριζῶν, ἄρμος ἔτι καὶ κρησιφῶντος ἐν Πλατιστίουσι τοῦ ἄρχου θουμάριου. (Quo, Rode caper uir: tamẽ hinc, cum ſlabus ad arẽ, In tua quem fundam cornu a Bacchus erit.

ἀσπὴν ἔτι λῶσιν.) Improuiſũm malum: hoc eſt, mors.

ἀσπῆραν.) Incorporum duplex eſt: aliud numero, ſicut angeli, ut Michael, Gabriel, diſtinctũ numero: aliud non, ut uniuerſalia.

A S O P V S, ſtunus Thebarum.

A S O P O D O R V S, & Didymachus frater eius, ob paruitatẽ corporis peſtũngebantur.

Luce. 16. 14. Sordes.

ἀσπῆρα.) Luxus. Vtrunq; ex æquo auerſandũ eſt, tam facere ſumptus, quos non oportet: quã quos oportet, non facere. quorum hoc ſordium eſt, illud luxus.

ἀσπῆρα.) Talpa cæciõ: quæ eſt animal mun ſimile, ſub terra degens, carens oculis.

A S P A S I A, celeberrimi nominis, Mileſia genere, diſerta, quã Perichs & magi ſtrã & amicã ſiſſe tradit: duoruq; bello rũ extiuſſe cauſam puĩtẽ, Samij & Pelopõneſiaci. Ex hac Perieles nothum filiu ſibi cognominem ſuſcepſiſſe creditur.

Vna meretricis dicitur bellũ rũ cauſa.

A S P A S I A E duz meretricis fuerit, quarũ unius cõſuetudine uſus eſt Pericles, & ob quam iratus decretum cõtra Megarenſes ſcripſit, ne Athenis reciperentur. Vnde illi ab Athenienſib. reiecti, ſe ad Lacedæmonios contulerunt. Cæterũm Aſpaſia ſophiſtria fuit, & eloquentiz magiſtra. Poſt etiam uxor eius facta eſt Harpocraſion. Cum * Lyſicli demagogõ nupſiſſet præbitorem habuit.

Decretum contra hęc genera.

A S P A S I V S, Tyrinus ſophiſta & hiſtoricus, ſcripſit de Epiro & rebus Epitoticis, hiſtoriz miſcellaneæ lib. x. de Arte dicendi & alia.

* *Pend.*

Aſpaſius Demetriani critici mathema

tici filius, Rauẽnas, ſophiſta ſub Alexandro Mãngeſcripſit aduerſus maleficos & ad Ariſtonẽ orationes diuerſas. Audiuit Pauſaniã & Hippodromũ, & Romæ diu claruit docenda rhetorica.

Fortuna.

ἀσάβητος.) Incertæ & inſtabili fortunæ non ſidendum.

A S T A N D A E, tabellarij alijs alij ſuccedentes, qui & Angari dicuntur: nomina Perſica ſunt.

Poſſident.

A S T A R T E, à Græcis Aphrodite, à Latinis Venns diciſ. Nomẽ ab aſtro factũ eſt. cinis enim eſſe Luciferum ſabũlatur.

Salomonis idole, uxor uir, uxor uir.

Aſtarte dea Sidoniorũ, & Chamos deus Ammonitarũ, quos coluit Salomon. ductis fuerunt uxoribus: quæ cũ Iſtacliticis pererunt DCC. & concubine CCC. Ex his omnibus natus illi eſt filius Roboam, iſq; ex peregrina, regno indignus. Neq; enim multitudo uxorũ bonam gignit ſobolem.

Roboam degenit.

ἀστυς.) Prouerbium: Viti ſeniſcalus, uua paſſa eſt.

A S T E L E P E, urbs Lydiæ, cuius ciuis Aſteleczi.

ἄστυς.) At pertinaces iſti, & colloquentiẽ atq; poenitentiã contemptores, nec deorum nec hominũ nolentes uſuri conſuetudinẽ uidentur. * Nopia uerò ingenij ne ad parua quidem eis ſufficit.

A S T E R I A, ſeu Aleris, urbs Lydiæ, cuius cinis Aſterius, ſeu Aſteriota. *ἀστέριος ἄστυς.*) Stellarum quadri-ge, id eſt curus Solis.

ἀστέριος ἄστυς.) Vrbaũum aliquid, & limitum loqui. Comica eſt complexio.

ἀστέριος.) Stella q; capra diciſ, fulgente, uehementes uenti ſpirat. Vnde *ἀστέριος.*

ἀστέριος ἄστυς.) Stella, una eſt: aſtrũ, ſeu aſtrotherema, e plurib. ſtellis cõſtat.

ἀστέριος βλῆτις καλοῦται ἀστέριος πῶλη.) Alta intueri res pulcherrima eſt uiris.

Explicatio ἄστυς.

ἀστέριος ἄστυς.) Balthaſar, Nabuchodonoforis filius, cœnæ accumbens, in aduerſo pariete uidit aliquid humanæ manũ ſinule, quæ Hebræõ ſermonẽ ſcriberet, quæ nec mo intelligere poterat. Daniel uerò accęſſitus, eam ſcripturam ſic interpretatus eſt. Digiũ quos uidiſti, Dei uiuentis manus eſt, & ſcripſit: Se mẽſam eſſe, & conſũmmaſſe regnum tuũ. Quo Balthaſar audito, aſſictus eſt, & paulo poſt à Dario Medo interfectus.

Altera interpretatio.

A S T R A M P S Y C H V S ueterinarius, librũ medicũ de aſinoũ curacione ſcripſit, & ſomniorũ interpretationem.

ἀστραπὴ.) Fulgur, incēsis nubium inter se artritarum, aut à uento ruptarum.

ἀστραπὴ οὐρανόθεν.) Fulgur è pelui. De re nihil, quòd fulgore è fontib. & uasculis nihil possunt.

Astron-
matics
Zoro-
stris.
Ostanes.

ASTRONOMIA, astrorum distributio. Primi Babylonij hanc per Zoroastrē inuenerunt, quē secutus est Ostanes: qui anima duerterant, ea quæ natis acciderent, à cælesti motu defluere. Ab his Ægyptij & Græci acceperunt, natosq; ad astrorum motum retulerunt.

ἀστρὸν παραίρειν.) Astris notare. De illis qui longum & desertum iter faciunt, ac patriæ situm astris indagant.

ἐπιμαγία.) Magia & Astrologia cæpit initium à Magisæis. Nam Persæ ab incolis Magog & Magusæi dicuntur.

ASTYAGES grāmaticus scripsit artem grāmaticam, de dialēctis, de uersibus, regulas nominū, & in Callimachū poetam commentariarum.

ASTYANASSA, Helenæ, Menelæi uxoris, ancilla: prima decubitus in coitu inuenit, & de rerum uenerarum formis scripsit. Hanc postea imitatæ sunt Philtænis & Elephantine, quæ huiusmodi nequiciam euulgarunt.

Philæni-
Elephantine.

ASTYDAMAS maior, filius Morsimi, Philocli nepos, quorum, uterq; fuit tragicus. Scripsit tragœdias CCCXL. uicit x v. Hic eū auditor fuisse Isocratis, ad scribendas tragœdias se contulit.

Astydamas minor, superioris filius, tragicus & ipse. Fabulæ eius sunt, Hercules, Saryicus, Epigoni, Ajax furiosus, Bellerophontes, Tyro, Alcmene, Phœnix, Palamedes.

ASTYDROMIA, apud Afros ueluti natalis urbis suis: Theodora festū, in quo colēbār Bæchū & nymphas inuicē res opinor, sobriā & bonā misionem.

Bæchus
Nymphæ
ingredus.

ASTYNOMI decem fuerunt, v in Piræo, & totidē in ipsa urbe: quib. curæ erant tibicinæ & psalteriæ, & stereorū re-purgatores, & similia.

Simplex in
uolabile.
Assyri-
* non
erog.
Nisi.
Persæ.

ἀστυνομί.) Impermissi natura, neque à ferro destruitur, neq; igni cōsumitur.

ἀστυρην.) Assyria, uelustum imperiū, quod ad fabulosā tēpora refertur, * exiguam Asiæ partem tenuit. Deinde Medicum, Assyrio destructo, non ultra quartam ztatem durauit. Persæ uerò Medis deuictis, * amplius c c annis regnū tenuerūt. Macedonum uerò principatus, Persico regno cetero, post Alexandri obitū uergere cœpit in deterius, sub eiusq;

successorib. per se defecit, euersus à Romanis. Nam Græcorū potentia nō est operæ precii eum eis cōparare: siquidem Atheniensis solū orā mariim annos LXXVIII tenuerunt. Laedæmonij uerò & Pelopōnesi & reliquæ Græciæ * non totos xxx positi annos, successores Ihebano habuerunt. At Romana Respublica uniuersū orbis, quatenus nō inaccessus est, annos * DCCXLV tenuit imperiū, usq; ad consularū Cl. Neronis secundū, & Calphurnij Pisonis, cū nullū parem haberet aduersarium.

Athenien-
ses.
Læroni.

Tiboni.
Pisoni.

ASSYRII, à quodā gigante Syro dicti, unde & regioni nomē est inditū. Ab Assyris etiam Syri dicuntur: ant ab Assur filio Sem, nepore Noæ: qui Assur primus urbē magnam, Niniuen postea dictā, cōdidit. alij, Assyrios Perias dicunt.

Assyrii, populus. Rebus omnib. tranquillis nihil obstabat, quò minus plurimū crescerent. Post aut, multa & contentia bella exorta, & motus aliorum cōtra alios infirni, & inrestiti tumulus exiit. Hæc sub Cæsare contrigerunt.

ASPHALTITES lacus, ubi bitumen gignitur, picis simile, quo medici etiam uruntur.

ἀσφαλτην.) Herba est asparagus, ad purgationes utilis.

ASPHODELVS, stirps est squillæ instar, longis folijs, & caule esculent. semē quoq; eius frigitur, & radix edicā cū sicubus maximā habet utilitatem, Proserpinæ & Manibus sacra. Rhodij Proserpinā & Dianā asphodelo coronant. Hesiodus: Ignorant homines, quansiū utilitatis sit in malua & asphodelo.

ἀσφάλοισμα.) Ille neglectum sui egre serens, & irriorum laborum pertasus in pedes se quādam ocyssimē coniecit.

ἀσφολ.) Noli absq; necessitate dieere ad aliquem, aut scribere, te occupatū esse: neq; huiusmodi excusationibus superius explete scribendi officij apud familiares, urgentia negotia causando.

ἀστία.) Mottales quæ oculis cernunt, ueriora putant, quā ea quorum probata obscura est: Damascius. Isidorus poeticiæ quædam meditabatur, nō pro facultate, sed pro cupiditate sua. Minimè autem illis aspiciebatur, ut quæ ad eius animum non penetrarent: sed ultra cogitationē & linguā non procederent.

ATTAGEN auis, Iacustria loca & plana in eolens, uarijs plumis: unde serui stigmatiz, Attagenes dicuntur.

ἀπυμπίλυ.) Cornu uaccimulgus tauri fregit, armenum deserentis.

ἀτλαστήρι.) In Orco Thersites nihil honore eedit alijs.

ATLAS, tertiam & eocum gestare dicitur in fabulis: unde ferrei humeri illi tribuuntur. Prouerbum, ἀτλας τὸ ἄρσενος ὑποδέχεται: Atlas coelum suscepisti. In eos qui magnas res aggressi, in mala incidūt.

ATLANTICA maria, Occidentalis Oceanus, & Orientalis, & omnia maria in nauigabilia.

ἀτλασταί.) Sunt omnium animantium igna uissimi, timidis animis, fugae magis gnari.

ATOMA.) Sic nominarūt Græci corpora partium expertia, uel quod nihil pariantur, uel ob paruitatē: ut quæ nec sectionem nec diuisionem admittant. Sic uocāt tenuissimā & minutissimā corpora, quæ in radijs solis per fenestras admittis sursum deorsumq; agitari uidentur.

ἀτοπίας πλείον περιώρημα.) Res admiratio re plena, uel, abfurdisima.

ATOSSA, Cyri filia, Darij uxor.

ATRABATICA S. In festiuitatibus & triumphis, & legatis præsentibus, inducuntur tunicas & chlamydas uarias ex auro & purpura, aut aliās sumptuosas: in uulgaribus aut cōgressibus, pullo colore.

ἀτρεῖος ὄμματι.) Atrei oculi, id est acres & duri. Nā Atreus ex criminatione suspicatus, fratrem Thyestidē habere eū Aërope uxore sua, filios Thyestis concisos & coctos patri epulandos apposuit: extremis mēbris pueros tandem illatis, quo ille calamitatem suam intelligeret.

ἀτρεΐμητι.) Tauri promissa palæaria, & ferreos atlantis humeros, & comam Herculis, grauemq; barbam, & Leontis oculos Milesij gigantis, nec Olympius lupiter sine tremore uideret.

ἀτρεΐφῆσιμα ἱμαρσώρη.) Nutritione non admissa, emarcur.

ἀτρεΐφῆσιμα.) Ab huiusmodi affectibus magis inuolucratu permanit, quam à ferro Aiaz.

ἀτρεΐφῆσιμα.) Studio literarum, & indefessis laboribus incubēdo, gloriā eorū qui & ingenio & ætate superiores erant, suo nomine obscurauit. Et: iusticia omnia intuens, peruigil est natura, & diuina & indefessa. & Industria esse indefatigabili.

ἀτρεΐφῆσιμα.) Sapiētem, expertem esse dicunt fastus. Aequē enim affectus est erga gloriam & contempnum.

ἀτρεΐφῆσιμα.) Etiam catores & poetas olim fuisse modestos, & philosophorum ha-

bitu præditos, ex eo apparet, quod Agamemnon Clytemnestra: talem castigatorem reliquit: qui primò uirtutes mulierum commemorando, uirtutis in ea studium excitaret. Deinde eum in familiaribus consuetudine iueundum se præberet, animum à prauis cogitationibus auocaret. Quapropter Aegisthus illā nō prius corrupit, quam poetā occidisset. Demodocus autem, Veneris & Martis cōgressum canit, non ob suauitatem, aut quod facinus illud approbet: sed ut illōs in delictis educatos, à prauis cupiditatibus, deterreat (semper enim illis conuiuia & cithara cordi erant) & delectatione moribus eorū consentanea illos demuleat. Facit & Phœmium eanentem Senatui illorum. Sirenes item canūt Vlyssi, ea quibus maxime delectaretur, quæq; eius & ambitioni & scientiæ multiplici essent cōsentanea: dicuntq; quifquis suos canitus audierit, eum & cū delectatione recedere, & doctiorem.

AVGARVS, uel Agbatras, uel Abgarus, Edessæ rex, tēporibus Traiani Imperatoris, cui illuc profecto munera obtulit.

AVGEAS, Atheniensis Comicus, mediæ comœdiæ. Ex fabulis eius sunt, Agrestis, Purpura, Bis accusatus.

αὐγεῖος.) Illud etiam ex eo se audisse referēbar Isidorus, habere animum aliquid in se iubatit instar, quod uehiculū dicatur, astrorū simile atq; æternū. Idēq; alios intra caput, alios in dextro humero cōclusum habere: id quod nemo aliorum tradidit.

AVGVSTVS Cæsar, Octavianus & Sebastus cognomine, de sua uita & rebus gestis libros scripsit MCCC & Aiacē atq; Achillē, tragœdiarū. Huic cū uisum esset numerare oēs Romani imperij incolas, ut sciret quanta esset multitudo: reperit myriades CCCCX. M. & XII uiros.

AVGVSTVS Cæsar, nepos Iulij ex sorore, à quo & mensis Augustus nomē habet. Dicuntur autem augusta, preciosa, magna, insignia. Nam sub eo IESVS CHRISTVS, Deus & seruator noster, carnē assumpsit ē sancta Deipara & semper uirgine Maria.

AVGVSTALE appellatū est, quod Idibus Odrobris provinciarū præfides, & ministri Augustales, in Augustali (largiebannur) saltabant, uelut in foro rerum uenaliū, in honorem Tiberij. Eum locum sic appellabant ab Augusto. Collocauit & magnus Constantinus in apriico Da-

Porta Ieva
philosophi
apud Cito
temestrum
relium.

Demodoc
cus.

Phœmii
Sirenes.

Tubarū in
flor aliquod
uel in copia
te, uel in
tra. bio.

IESVS
CHRIS
TUS.

phnes, statuum suæ matris: unde locum Augustale appellauit. Augusto Cæsare mortuo, Tiberius & Drusus in funere præcesserunt, cadauer prorsus nõ attingentes (id enim nefas erat principibus) testamentum uerò eius uirgines Vestales afferuabant.

Orculum de Cbristiv. Augustus Cæsar, re diuina facta, percontabatur Pythiam, quos post se regnaturus esset? Cui illa respondit:

Puer Hebræus iubes me, dys be ariū imperans, Hanc edem relinquere, & in Orcum redire: tam abito tacitus ab ariū nostrū.

Ara Augusti. Augustus antè ab otaculo reuerfus, in Capitolio aram crexit, Romanisq; literis inscripsit, HAEC ARA EST PRIMOGENITI DEI.

AVDENABVS, Ianuarius à Macedonibus dicitur.

AVDOD, Iudex Israelis, qui hostium DC. buri uno die occidit.

αὐδίντιμ.) i Φθίν & αὐδίντιμ, τὸν δὲ γὰ κῦδος αἰεῖται. Tabidas intereat LIVOR, sua GLORIA crescat.

αὐδίντιμ λῆθ. Auzni lapis, seu siccatitis, Athenis fuit. De mortuis autè & rebus nihili dicitur, eo qd mortui sicci sunt.

αὐδίντιμ.) Zeno Citticus schola exiēs impregit, digito pedis vulnerato. Manu igitur percussa terra, illud ex Niobe ait: *εἰ-χρημαί, τι μὲ αὐδίντιμ.* Venio, quid me uocas? statimq; suppresso spiritu decessit, anno ceteris x c. uel, ut alij tradūt, LVIII, cetro tauit nūnquam.

αὐδίντιμ.) Cum sol nunc solus omnem humiditatem consumat: quid mali non perpetiemur, si uxore ducta, filium sui similem genuerit?

αὐδίντιμ.) Mithridates mād auit, ut Romani tollerētur: misitq; literas ad urbes, regio sigillo munitas: iussitq; uno die mandata exequi, ne qui, re præcognita, sibi cauerent. Vt enim Romam omnes occiderentur, edixit, & præmia non ipsis tantum interfectoribus, sed & populis apud quos caederentur, pro numero caesorum proposuit: cōtraq; magnas pœnas cōminaturo est ijs, qui illis pepercissent.

αὐδίντιμ.) Persa sum, parentibus Persicis natus. Persa ne indigena? Sic domine. Ignè autem inquinare, est nobis sœua morte acerbis.

AVLAEA. Polybius: Hæc omnia rex per auxilium audiens, ridebat.

AVLAE. Nauale Cilicis, prope Tarsum, cuius incolæ Aulæotæ.

αὐλῆτι βίον ἔλῶ.) Tibicinis uitā agere.

De ijs qui ex alieno niuunt: eo quòd tibicines sacrificantibus obseruatis, immites degunt.

AVLIS, urbs Bæotiæ, è regione Chalcidis: in qua Græci conuenerunt.

AVLVS Posthumius, familiæ quidè & gentis præcipuz fuit: sed suaapte natura garrulus & loquax, & insigni nequicia Græcā institutionē & linguam à puero expetiuit, in eaq; re multus fuit, ac potius immodicus: ut iā propter illū, etiam natu maioribus, & summa præditis autoritate Romanis, Græcitas inuisa esset. De niq; poema scripsit, & historiam rerum instituit, cuius in Procemio ueniam petit à lectoribus, si Romanus homo Græcam dictionem non assequatur, nec dispositionem conuenientem obseruet. Quod est magnarum ineptiarum argumentū: perinde ac si pugil aut quinquericio, nomine suo in gymnicijs ludis dato, in stadium progressus, cum pugnam esset, ueniam à spectatoribus peteret, si labores & plagas ferre non posset. Percipuum enim est, talem hominem ridiculū fore, statimq; datū pœnas. Quod ipsum cauere decebat etiam istos historiographos, ne quid cōtra decorum auderēt. Fuit & uoluptatis & laboris amīs.

AVXENTIVS Mopsuestiæ episcopus, ex ijs qui cōsefflores nominātur, homo illustris in exercitu Licinij imperatoris, & è scribarū numero, quos notarios Romani uocant. Cōsefflonis genus huimodi fuit. Erat in quadam palatij aula fons aquæ, & in eo Bacchi statua, & uitis ampla, totum complexa locum, atq; inumbrans. Quò cum Licinins, per causam delectationis, uenisset, Auxentio & alijs multis è comitatu sequentibus: uitem intucns, uuam magnā & maturam è palmitibus dependentem uidit, eamq; Auxentium refecere iussit. At ille statim femori appōse pugione lincto, refecit, nihil suspicans. Licinins autem: Ponito, inquit, uisā ad Bacchi pedes. At ille: Absit, Imperator: Christianus enim sum. Tū ille: Igitur apage te, relicta militiā, alterutrum enim facias, necesse est. At hic nihil cunctatus, & zonam soluit, & statim alacer palatio excessit. Ephori autè aliquanto pōst, eum Mopsuestiæ episcopum creauerunt. Frater eius iunior Iheodorus fuit, Athenis eruditus, cui & ipsi tandem Tarsensis ecclesie episcopatus contigit. nam Aetius cum antehac ipse Eudoxium ipsum, & alios magni precij homi-

Offertator uerum potius.

Licinins imp.

Romanorum cedens in regno Mithridatis.

Ignis reus reus.

Zona deo posita, Epbori, in spectatore, Theodosio pui.

Aetius, Eudoxium.

Eunomiar.

homines docuisset, posteaquam Eunomium ad locendi munus promouerat, plerunq; suo loco ad doedos alios illo utebatur, eos praesertim qui perfectiore doctrina requirebant. Na ille quidem priacipis tradendis insignis erat: hic uero isdem elaborandis, & perspicue simul & magnifice explicandis longè praestator.

αὐξή. Non concedendū eis esse, ut ad magnā potentiam extollātur: sed incrementa eorum summa, ut prohibenda.

αὐξήδω. Augeri, proprie de animatis, & partes habentibus dicitur: nō, si lapides lapidibus, grana granis cumules.

AVRELIANVS Imperator, in te militari exercitissim⁹, animo indomito, & ad crudelitatem prono, multo illustres ciues à Zenobia conuictos, occidit, homo saeuus, & sanguinarius: & dux magis necessarius, q̄ optabilis impator, omni tēpore difficilis & inaccessus, ut nec domestico sanguini pepercent. Na filij uxorem indicta causa occidit. Militariū autē ordinem & euandix: ac dissolutae disciplinae strenuus instaurator fuit.

AVSONIVS sophista, qui epistolas & alia quaedam ad Nonnum scripsit.

Ausonius Pontus, mare Siculum, ab Aufone Vlyssis & Calypsonis filio, qui ibi regnauit.

AVSONES REGES, ab audēdo omnia: quō mandatis eorum satisfiat.

Αυσίτες αυστηρ.

αὐσπρε. Austeros esse dicunt omnes sapientes & bonos, quōd nec ipsi ad gratiam loquātur, neq; blanditias aliorum admittant. Atq; etiam alium esse austerum, qui perinde dicatur atq; austerum uinum, quo quidem in medicamentis utantur, in conuiujs non item.

αὐσπρηλα. Comprehensum in caeterum ducti iubet, ne in castra reuertus, eo nunciaret ipse, quae utilius celeretur.

αὐσπρησια. Polybius: Vir laude & admiratione dignus, praesertim ob frugalitatem uitae, & continentiam, quae innata quaedam illi philosophia fuit, multis experimentis comprobata.

αὐσπρη ἀμάλαις. Cum ipsis mantulis. De ijs qui funditus pereunt.

αὐσπρησι. Iidem & milites, & remiges.

αὐσπρη ἡμέρας. Hic est dies, quē fecit Dominus: hoc est, dominicū Pascha, 23 Mat. t. ij. Si quis tertio die resurrexit Christus, ut ipse dixit (oportere filij hominis occidi, & tertio die resurgere) quamobrem octauus dicitur dies Dominicus? Tertius dicitur à supplicio & cruce: octauus ab

opificio & resurrectione. Principiū enim huius aspectabilis mundi eo fuit, & uerum lumen, Christus, eo resurrexit.

αὐσπρη γὰρ χριστῶν ἐστὶν ἀπόβω ἡ ἡμέρα. Hic bonorum uiuorum morbus est. De ijs qui probri loco aliquid commemorant de quoquam, quod est laudandum.

αὐσπρη κάμω. Ipse caminus, ipse traxit fumus siue rota. De ijs qui consimilia peragunt.

αὐσπρη μὴ ἢ μηροῦ ἕδον ἰσπασσε. Hoc quidem filium nihil attraxit. De ijs prouerbium dicitur, qui nihil impetrant. Metaphora sumpta à piscatoribus.

αὐσπρη αὐτῆ ἢ σφίρα ζῆ. Ipsa nunc sapientia uiuit. De quodam uiro celebri.

αὐσπρη γὰρ αὐτῆ ἢ μίση. Ipsa nūc floret Musa. Simile priori, & de magis politico.

αὐσπρη καὶ χριστῶν δῆλα, αὐ μὴ δὴ καὶ ἄλλα. Statim & plantae conspicuae sunt, fructum laturae. De ijs qui à primo initio ad bonum finem tendunt.

αὐσπρη. Ipsum in cōpositione philosophi dixerunt, quod proprie diceretur, & ideam perid exprimebāt: cum αὐσπρη αὐσπρη, id est, ipsum hominem dicebant.

αὐσπρη λώση. Rex moribus erat simplicissimis, ac potius ipsa simplicitas, & tacens quaedam requitas: ad largiendū propter & incitatus: in rebus gerendis grauis atq; industrius.

αὐσπρη ἀξῆ ἢ τριμῆ. Aristophanes: Ingenia uestra ueritas, & mordaces mores.

αὐσπρη δὴ ξη. Res ipsa monstrabit. Pro uerbium.

AVTOCLIDES: Cedonides, & Therisides, ut magni praedicoes, pstrangebant.

AVTOCRATES, Comicus antiquus, Athaniensis. Ex fabulis eius sunt, Iympansitae, scripsit & tragedias multas.

αὐτοκρίνα. Sic ab inimicis ministris caedis mittebātur dona, p speciem beneficij, uilitali praedita. De Aiaee & Heōre.

AVTOLYCVS Ateopagita, qui cum Chironensi bello domesticos suos ablegasset, deprehensus, & à iudicibus condemnatus est.

αὐτοκρίνα τῶν βαπτῶν τῆς ἡμέρας. Ipsum ianuae lumen pulsasti. De ijs qui ueritatem dicunt.

αὐτοκρίνα. Is cū in retro gressu, singulorū rationē reddebat: sed q̄ntiōdes nō spōtē & fortiter sustinebat. Et, Hannibal, cū uidere simul & grauitur & uerē locut⁹, fides habita est. Et, Antioch⁹, cū Hannibal studiose & uerē cōtra Romanos dixisse uidere: priore ab eo suspitionē amouit.

αὐτοκρίνα

ἡσπίδα δὴ αὐ.

αὐτὸν ἢ ἡρέθων, κούρας ἡρέθους.) Cum te in psum non alas, canes alis. De inopibus, qui se alios alere uelle pollicentur.

tr' s. de cer corp.

αὐτῆς.) Ipse, de corpore dicitur. Distinguant enim animas & corpora. Homerus: Multas egregias animas. Sequitur: Ipsos uerò lacerados. & Aristophanes: Mens quidem foris est: ipse uerò intus aicendens facit tragicodias.

αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς.) Ipse se canit. De ijs, q in rebus gerendis demōstrāt, quales sint. αὐτῆς γὰρ αὐτῆς τῶ κακῶ τῶ κατῶ.) Ipse mali fontem reperit. De ijs qui sibi mala accersunt.

Diuina eni taritate su mulata.

αὐτῆς ἔφα.) Prouerbiale, à Pythagora philosopho ad uitam p̄aslatum. Is enim ut orationi suæ & uitæ, a ueritatem edōciliaret, in cōgressibus aiebat, Ipse dixit hoc est, Non meus, sed Dei sermo est.

αὐτῆς τινὸς ἔργον, ὅτι τῶς θεῶς κάλῃ.) Ipse nūc aliquid agito, deinde deos in uoca. Prouerbū simile isti, σὺ αἰθέριον κρηχῆρα κίων, Cum Minerua & manum moue: nō debere nos opis diuinæ fiducia sedere ignauos. Viurpatur de mulieb. ijs p̄æfertim, quibus aliqd operis faciendū est. αὐτῆς αὐτῆς.) Qui in hac uita uult ætatem sanctē agere: is sui iuris esse uult, & suum agere negocium.

αὐτῆς αὐτῆς.) Ipsissimus. Comico ioco dicitur. Nā * infinita nomina intēdi non possunt. Quōd si pronomē pro substantia ponitur: incrementum, ut alię partes, non admittit.

αὐτῆς αὐτῆς.) Polybius. Hæc prudentiæ Romanorum grati dicta sint, & eorum uerocordis, qui exterorum cōsensum negligentes, satis in suis copijs p̄sidij sibi esse putant.

αὐτῆς αὐτῆς.) Aelianus: Romani nec suecessum contra leges, nec uictoriam partam, cuius nō particeps fuisset magistratus, probabant ne quicquam temerē populus ageret. Et, Se magnis de rebus esse missum, que obiter & temere edfici nullo modo possent.

Indigena.

αὐτῆς αὐτῆς.) Athenienses, indigenæ dicuntur: siue quōd terram ignauam primi coluerunt, siue quōd non fuerunt aduenæ. Indigenæ uocabantur & Arcades, & Aeginetæ, & Thebani. Erichthonium & Vulcanum ē terra exiitisse ferunt.

Terra βγ.

Cleoni m. potestatis.

αὐτῆς αὐτῆς.) Aristophanes: Paphlago decipi non potest. ipse enim omnia perspicit. nam alterum crinis Pyl, alterum in concione habet. Cum autem eius p̄asustantium dislent: haud dubiē est anus

inter Chaones.

αὐτῆς παλάμους ἰαθῆς τῶ τυρί.) Cū ipfis calathis caefo ueferis.

αὐτῆς αὐτῆς.) Neq; de fastu, quo nunc ueruntur, quicquam remittent ultrò: neq; potestatem tibi dabunt, quicquid ē te ipforum esse censuris, agendi. & E quo splendore & fastigio primo, ad qualem finem & animi deiectionem peruenit? αὐτῆς αὐτῆς.) Cum mendis tum esset; omnia crant nocte obscuriora.

αὐτῆς αὐτῆς.) Obscure opes dicuntur, quæ sunt in nummis, mancipijs & uasis: ἀπέτα, q in ædibus & fundis. Sic Lyfias.

APHAREVS, Atheniensis orator, filius Hippicæ sophistæ & Plathanes, priuignus Iſocratæ oratoris, cuius filius putabatur. Floruit Olympiadē xcv, quo tēpore & Plato.

αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς.) Aristophanes: Alienas metit spicas, easq; ligno ailigatas siccatur, ut uendar: hoc est, Cleon alieno labore, Demosthenis scilicet, partam gloriæ ad Sphafteriam, uerbis in ic transiuouet.

Cleoni ar rogantia.

αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς.) Neq; enim cū imbecillus sit, diuini & recti iudicij momēta nouit.

αὐτῆς αὐτῆς.) Heralfeus cō impuram mulierem loquentem audiebat, statim dolebat ea put: eoq; argumento eam mentis laborare intelligebat.

αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς.) Tollere fila. De ijs qui faciunt omnia per adulationem.

Felelelele.

αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς.) Cum potestas sanam mentem ademisset,

αὐτῆς αὐτῆς.) Clamitat ille barbarum sanē quiddā, & simplex, sed utile tamen: prius fugandas esse apes, ac tū per ocium auferendum esse mel.

Turande m riuu qri.

αὐτῆς αὐτῆς.) Damascius ait: Iſidorū autem simplicitate ueritatem etiam supra modū amasse, atq; probasse: ad cō ut p̄allam eloqueretur amplius quàm necesse esset, & nihil p̄st in se haberet simulatū.

Casid.

αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς.) Odi simplicē, odi nimis modestā.

αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς.) Omisso siue pedē persequitur. De ijs qui necessarijs p̄ætermisiss, superuacanea pluris faciūt. αὐτῆς αὐτῆς sunt funes nautici, quibus antenarū cornua traducentur. αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς sunt funes qui insit̄ uelum continent.

αὐτῆς αὐτῆς αὐτῆς.) Emitte carceribus me & istum.

αὐτῆς αὐτῆς.) Locus Athenis, ubi classis Xerxis cladē accepit, propter portuum incommoditatē. Vnde Boream Atheniēsiū adiutorem perhibēt. nam Apollo

Boreas No itenitijus aduiss.

eos cognato uento sacrificare iusserat. Cognarus autē eis esse dicitur, propter Orithyiam.

ἀφιδόσας.) Agathias: Hic, quippe adolefens, quiq; animi impetus nondū p̄torfus inhibere & coherere potest, sed cupiditati gloriæ ultra modū indulgeret, ac plus quam p̄uidenter constantiæq; tribueret, hostes inuadebat.

ἀφιζουμας.) Aelianus. In somnis uidit sibi effodi oculos, & supplicans ut exccatio differretur dixit, se biduo p̄ost uenturum: nec se felicit. Nam p̄ost tot dies interfectus est.

ἀφισον π̄ν ἀφ' ἑσπ̄ας.) Mouebo talū q est in sacra linea: Ad incitas mihi res redijt. In ludo talario linea est, quæ facta dicit.

ἀφιλάτιμος.) Nemo erat adeo s̄ocors & iners, quin conspecto Mose, percelleret dignitate formæ illius.

ἀφιδριμακας.) Statim natu maximi ciuitatis aderant supplices, uetustissima deorum simulacra gestantes.

Aphthartodocetes.) Sic secta quā appellat, ab opinione immortalitatis: siue, quod nullā corruptionem esse sentirēt.

ἡ ἀφθῆς ἐστὶ λαλακεα.) Aphthas tibi locutus est. Prouerbiū. Fuit Aphthas uates quidam. Aphthas etiā Bacchus dicitur.

ΑΡΗΘΗΘΝΙΟΥΣ ὀφθῆλα, scriptitina Hermogenis rhetoricā p̄gymnasmata.

ΑΡΗΘΥΣΙΑ, insula quædā, in qua exularunt D. Theophanes poeta, & frater eius Theodorus, cognomēto scriptus siue pictus, ueterq; confessor.

ἄφρονας ἀφρονας ἀφρασις.) Misera hominum incogitantia.

AFRICANVS (cognomēto Sextus) Sextus dictus, philosophus Afer, qui Cestros descripsit libris xxi. Sunt autē physica quædā, ē sermonibus & incāta-mentis, & scriptis quibusdā charactērib, constantia, remedia & alios effectus pollicentia. Cōtra hunc scripsit Origenes de libello Susannæ, qui est in Daniele.

Carthago, Africa, Byssa

Africanus: Carthago, quæ & Africa & Bursa dicitur. Post primam edificationem finitimis Afris annos dcc dominata, euerfa est à Scipione Africano: qui cum id cognomē ab auo hæreditarium haberet, tum suapte uirtute & similitudine rerum gestarum id consecutus est.

ἀφροδισιου ἑρως ἐστὶ ἑρμῆσιμος.) Iusturandum Venereum non est noxale. De ijs qui ob amorem sæpe peierant.

ἀφροδισι.) Venus. Hucus simulacrum fingunt p̄cūinētem ferens. Accidit enim

Capitū ex alio peruo, sic ridet ad matrem, p̄cten Venere.

aliquādo, ut Romanæ mulieres pruriginē pestilēti laborarēt, & csi omnes radarentur, nulli eis usui p̄ctines fuerūt. Sed uotis Veneri n̄scupatis, receptisq; capillis, eā statua honorarūt, p̄ctinē ferente: & barbara, q̄ & mascula & foemina habeat instrumēta, quippe omnis generationis p̄ctes. Ac à lūbis quiddē, & supernē uirū dicūt, cætera foeminā. Fingunt & equo insidentem: q̄ Aeneas filius eius, cum usq; ad occasum nauigasset, equo cōscenso tali statua matrē sit ueneratus.

Venus barobata.

Venus equo sita.

AFRI, nomen gentis, Carthaginenses: ab Afro Libya rege, filio datumi, Philyra nati.

APHYAE, duarum sororum meretricum nomina apud Hyperidem.

ἀφύα ἐστὶ πῆρ.) A pua in ignē. Prouerbiū, de ijs quorū finis est celerrimus. nam aphyā citissimē coquitur.

ἄτι Νικομήδης.) Cum Nicomedes Bithyniæ rex apuam desiderasset: Apicius, deliciarū ille, pisciculū eū imitat, appofuit p̄ aphyis. Apparatio aut̄ huiusmodi fuit. Gōgylidē (γαγῆ) foeminā in longa & tenuia frustra disse cuit, faciē aphyē imitat: affusoq; feruētī oleo, & sale addito, ac p̄ paucrib. insplis, appetitū regis sedauit.

Roman p̄ p̄ct.

ἀφ' ὑψηλῆς κατὰ γῆρας.) E sublimi detides me: id est, p̄fūs cōtēnis. Trāslatione ab ijs, qui ē superiore loco uerba faciūt.

ACHAZ, rex Hierosolymorū, argenti quod in thesauris habebat, militū hegalphalafari, Assyriorū regi, perēs defensionē cōtra Syros & Israelitas. Itaq; ille Damascus obfedit: ubi cū eo cōgressus Achaz, arā spectauit magna cū delectatione: cuius exemplū Hierosolyma ad Vnā sacerdotē misit, iussitq; similit̄ ibi quoq; extrui. Reuerfus, in ea Syrorū dijs immolauit, elauso Dei tēplo. Huic in regno successit filius Ezechias, Rabua Zachariæ filia natus, religiosissimus omnium.

Ara Syriaci.

ACHAIA, Græcia. Mummius Consul aduersus Corinthios missus, Metellō uictoriam in manibus habenti eripuit: & Achæos iam fatigatos, citra Isthmū aggressus, debellauit. Corintho totius Græciæ tum principe urbē, primo impetu capta. Qua de causa etiā nunc Achaia Romani Græciam dicere uidentur: subactæ genti, tū Græciæ p̄sidi, totius regionis nomine indito.

Mummius Metellus.

Corinthi.

ἀχαιῶν βίβλος.) Achaiō tēlū. De ijs q̄ sagaciter iaculā. nā Achæi fūdiores tela in oppugnationib. solertissimē cōijciūt.

ACHANÆ mēfura est Petrica, quem admo-

admodam Artabe Aegyptiaca. Capi-
bat autem, ut tradit Aristoteles, medim-
nos Atticos XLV. Alij dicunt fuisse ci-
stam, in qua missi ad spectacula, cōmea-
rum reponent.

ACHAEA, Ceres, à sonitu cymbalo-
rum & tympanorum, in qua renda Pro-
serpina: aut à dolore.

ACHAEVS, Syracusanus, tragicus iu-
nior, scripsit tragodias X.

Achæus Pythodori, siue Pythodori-
dis filius, Eretrienfis, tragicus, natus
LXXIIII Olympiade, fabulas edidit
XLIIII: alij XXX dicunt, alij XXIIII.
uicit unâ, paulò iunior Sophocle. Com-
muniter autem artem olstantabant cum
Euripide, ab LXXXIII Olympiade.

ACHERVSA palus apud Inferos,
quam traiciunt mortui. Numulus quem
portitor dant, Danace uocatur.

ACHERON fluiuis apud inferos fa-
bulosus: eo quòd doloribus fluat. Ari-
stophanes in Ranis, Bacchum retriturus:
Acherontius, inquit, scopulus, cru-
ore stillans.

Acheron, locus in medio uniuersi, in
quo aqua & exhaunitur, & absorbetur,
usq; ad paludem uniuersi: tenebrosus, &
lucis expers: purgatorio similis, & non
supplicio, abstergens & purgans pecca-
ta hominum.

ἀχλὺς) Aristophanes in Amphiarao:
Morbo coactus, amicomum inopia?
νὸς μὲν βιασθεῖς, ἢ φίλων ἀχλὺς.

ACHIAS propheta, temporibus Ie-
roboami, regis Hebræorum: cuius filius
cum ægotaret, uxorem suam, mutato
habitu, ad Achiam misit, de ualerudine
filij quaerituram. Cum autè ad eum iam
senio cæcutiètem ingressura esset, Deus

uati apparet, ac utrūq; indicat: cum He-
roboami uxore adesse: tum quid illi re-
spondendum esset. Quæ cum ut peregri-
na accederet, exclamat ille: Ingredere
mulier, quid te dissimulas? Deum enim
nō fallis. Redi ergo ad maritum. Hæc di-
cit Donunus: Quoniam ego te magnū
è paruo & nullo effeci, & regnum, à Da-
uidica familia a uulsum, sibi cōtulit: tu ue-
rò immemor horum, relicto mei cultu,
deos constantes colis: te rursus destruā,
& omne tuum genus euertā, efficiamq;
canibus & uolucibus cibū. Huius sup-
plicij & populus erit particeps, qui terra
bona expulsiis, ultra Euphratem disper-
getur, quòd tuam impietarem securus
est. Filium uerò tuum reperies mor-

Ingrati pu-
ni Ouar.

ruum, itaq; accidit.

ACHILLES Statius, Alexādrinus,
qui de Leucippe & Clitophōte scripsit,
& alia amatoria libris V III: tandem fa-
ctus est Christianus, & episcopus. Scri-
psit & de Sphæra, & etymologia, & Hi-
storiam miscellaneam, in qua multorū
magnorum & admirabilium uiuorum
meminit.

ἀχιλλεύς) Achilleum uotū. ἢ πρὸς
ἀχιλλεύς) Prouerbiū, ἢ ἐστὶν ἡ ἀχαιῶν,
Certè olim Græci erant exoptati Achilles.

Camillus Romanorū dux Achilleum
uotum fecit, ut Romani aliquando Ca-
millum desiderarent: eius q; non multò
pōst reus est factus. Nam cum Galli ur-
bem tenerent, plebs ad Camillum con-
fugit, eumq; rursus dictatorem dixit: ut
in Gallica historia pericripum est.

ἀχλὺς φέρον) Prouerbiū, ἢ ἐστὶν αἰ ἀραρτὶ
ἢ ἐκαστὸν ἀχλὺς. Quos ne C quidè Ae-
gyptij baiuli sustulerint. Sæpè fit Ae-
gyptiorū mentio, ut qui sarcinas ferre con-
sueverint.

ἀχ) Dolor silentium ferens: fa-
sar iste luctus, nemo enim est, quem ma-
la non opprimere soleant.

ἀχραῖς) Thrafsybulus, Lacedæmonio-
rum legatis refragaturus, qui tædus pe-
tebant, largitione corruptus, se ex sylue-
strium pyrrotum esu in rauium incidisse si-
mulans, tacuit.

ἀχραδῶς) Achradus, Atticæ munici-
pium: cuius municipis Achradusius.

ἀχραδῆ) Achradine, insula urbè con-
tinens: quam oppugnauit Marcus, Ro-
manorū prætor. Sed & Achradine pars
est Syracularum. Charaxeam & regionè
& insulam uocat. Gentile est Achra-
dineus, & Achradinus.

ἀχρηάτης) Prouerbiū, ἢ ἐστὶν ἀχρηάτης
ἀχρηάτης) Homo ob res
inutiles & nihili ridens atq; gaudens.

ἀχρηάτης) Prouerbiū, ἢ ἐστὶν ἀχρηάτης
ἀχρηάτης) In res inutiles sumptus ne con-
iucito. Ne beneficiis seni, ne pucto inui-
do: Ne loquaci mulierculæ, ne infanti,
ne uicini canis, ne garrulo remigi: Neque
in salatriculæ domū insilito, ne illis re-
bus inhias, malo à meretricula ictus, de
gloria deturbens: Neq; parentes senio
consecutos, à quibus instar pulli gallina-
cei nutritus es, plagarium puetilis ætatis
memor, iapetos, hoc est fatuos & dely-
ros appelles: ut uerecundiæ statuum
expleas.

ἀχρηάτης) Appianus: Horatius, cū pe-
dibus uti non posset, consulari excidit,
quòd

Camillus
uotum.

Nemo in
sim exo-
peris.

Argentan-
gna Theo-
sibis.

Non efficit
eas breues
fides.

Valerius
et huius
quod

quod nec dōi nec militiæ utilis esse posset. *ἄξιον ἢ μὴ πόνει δὴ τὸ ἢ Φίναξ.*) Vsq; ad fastidium satius, aut fallax. Prouerbiū.

ACHRYLIS, Phrygia.

ἄψινθος.) Cōstantem decet esse erga amicos, & nisi quā fastidiosum. Et, Gna- rus fastidij Numidarum & leuitatis ad- uersus homines.

APSINES, celeberrimus sophista Atheni- ensis, Onasimi sophistæ pater: cuius fi- lius alter Apſines fuit.

Apſines Gadareus sophista, à Pane, ut tradunt, satius Smyrnæ, discipulus fuit Heraclidis Lycij, deinde Basilici: consu- larem dignitatem adeptus.

APSINTHOS, urbs Thraciæ, cuius regio Apſinthia.

ABSINTHIVM herbam quidā ē Comi- cis apſinthiam uocant: quod nemo scilicet eam bibere sustineat.

AB SYRTVS, Prusænsis & Nicome- diensis miles, qui sub imperatore Con- stantino in Scythia iuxta Istrum milita- uit. Medicinam equorum scripsit, & phy- sicum librum de Veterinis. Scripsit & Ci- mon Atheniensis præclarum librum de Inſpectione equorum.

BLITERA.

BAAL, Tyriorum deus.

βαβυλωναιος.) Barbarica uox est. Assentitur autem Barbaricus deus. nam uoces nihil significantes, sunt uice as- ſensionis.

βαβυλωναιος.) Papæ Myxus. De glori- antibus, & magna iactantibus. Fuit enim Myxus quidam Dianæ sacerdos, ur- banus & gloriosus.

BABRIAS, seu Babrius, fabulas Aesopi uer- ſibus. choriambicis exposuit libris X.

BABYLAS, episcopus Antiochenus, qui uel Numeriano uel Decio, fato quo- dam, ecclesiam refertam ingredi studen- ti, pro foribus stans, obstitit: se pro uirili daturum operam profertēs, ne lupus gre- gem inuaderet. Ac ille quidē statim ab ingressu repulſus est, siue quod populi- morum timeret, siue quod alioqui con- siliū mutasset. Sed cū episcopi aduer- sationem iniquo animo ferret, in pala- tium reuersus, hominē ad se accersit: ac primū se templi aditu exclusum expo- ſtulat. Deinde, si id crimen cōdonari sibi uelit, de monibus eum facit iurare iuret. At hic & crimen defendit, & conditi- onem respuit: quod & pastoris munus sit, omni studio gregē defendere: & nequa- quam committēdum, ut uero Deo de-

ſerto, falli nominis dijs & pernicioſis de- monibus immolare. Quem cū Impera- tor refragari uideret, catenis & pedicis uinctum, ad supplicii eapitis abduci iu- bet. Hic uerō dū ad mortē ducitur, hæc

Psalmi uerba canit: Reuertere anima mea ad requiem tuā, quia Dominus tibi benefecit. Ferūt etiā tres pueros fratres, admodū adoleſcentulos, illius dōsuetu- dine utentes, unā abreptos ab Imperato- re. Qui eū & ipsi, quamuis omni uir adhi- bita, sacrificare recusarent: & ipsi occidi sint iuſſi. Eos ad carnificinæ locū perdu- ctos, Babylas ante se gladio admoūt: ne quis eorū ptemitus, mortē detrectaret.

Quibus dū capita præcidūtur, Ecce, in- quit, ego & filiioli, quos mihi dedit De- us. Deinde & ipse collo pectus porrecto, mādauit ijs qui eaduer eius collecturi erāt, ut eathenas & pedicas unā secū se- pelirēt. Vt, inq; hæc iactē mihi sint orna- mēto. Ac, ut aiūt, enā nūc cū eo sita sūt.

BA G A D O L O N I A, Cappadocię pars, uerſus Austrum.

BA G O A S, eunuchi nomen.

βαδισται.) Eundem mihi est, quod me Sapientia & Deus ducit.

βαθος.) Profunditas phalangis est, quæ quid frontem sequitur, & ordo à primo pilo usq; ad eum qui claudit agmen.

βαθρον.) Cum nuper admodum naſti cauponam, eius subſtellia ornarent, & pa- uimentū uerterent, nūc chlamydas præ- textas induūt, easq; aureis fibulis astrin- gunt, & sigillis aureis uincunt digitos.

βαθροπληρη είναι τῶ λαφροῦ ἀρτημι.) Prædiuitem esse Laphriam (ceruinam) Dianam:

βαθροπληρη.) Aelianus. Cum serenū ef- ſet, solq; splenderet: subito & improuiſo concurrisse nubes quā denſiſſimas, & maximum imbrem erupisse.

βακχῶτης, ἢ βακχαιπῶτης.) Bacchantus, scholaſticus ſuo negotio non intentus, uel, homo oſioſus.

βαθροπληρη.) Profundi ingenij homi- nes, & occulti animi, Rufinus & Gildo, Theodoſij imperatoris procuratores.

βακχαιπῶτης.) Vaccæ, gens Hispanica.

βακχαιπῶτης.) Bacelum esse, id est eu- nuchum: Prouerbiū, in diſſolutos & effœminatos, cuiusmo di sunt caſtrati.

BA C I S, epithetum Piſiſtrati. Fuit au- tem uates. Philetas Ephesus tres ſuiſſe ſcribit Bacidas: unum ex Eleone Bœo- tiæ; alterum Atheniēſem, tertium Arca- dem ex urbe Aphyæ: qui & Cydas & Ale-

Babylas ebo- ſtina.

Tres pueri.

“ “ “ “ “ “

“ “ “ “ “ “

“ “ “ “ “ “

“ “ “ “ “ “

“ “ “ “ “ “

“ “ “ “ “ “

“ “ “ “ “ “

“ “ “ “ “ “

Lucania
Bacide
nata.

tes fuerit dicitur. Theopompus in *IX* reum Philippicarum, de hoc Bacide eum alia multa mirabilia narrat: tū, olim Lacedæmoniorum uxores furore correptas, ex Apollinis oraculo ab hoc iustitias fuisse.

Tribolum.

Βακίρη, ῥήσι σὺμβολον.) Baculus & symbolum. Qui forte in iudicium numerum asciti erāt, à publicis seruis accipiebant baculum & symbolum, atq; ita ius dicebant. Prætorium autem erat baculo cōcolor. Symbolū uerò, facto iudicio, reddentes, tribolum auferebant: quæ erat iudicij merces.

Bacchi
comites.

Βακχης.) Panopliam nunc cum senili baculo commutauit. Et, loco plecni, baculo tremulis firmatus manus.

Βακχαι.) Bacchæ, Satyri, Panes, Sileni, sunt Bacchi comites.

Βακχισμος.) Ad ipsam rem absoluenti ferebantur, sobrio quodā furore ad consuetudinem incitari.

Βακχης ἑστια.) Bacchæ instar. De semper tetricis & taciturnis: quia Bacchæ tacent. Bacchum non ipsum modo deum, sed omnes orgia celebrantes Bacchos appellabant, (atq; etiam) nec tamen ramos etiā mystæ getebāt. Pifides. Videte erat, multos Bacchantes Inuitos ulumā absolueret saltuonem.

BACHYLIDES Ceius, ex insula Ceo, urbe lulide (habet enim ea insula quatuor oppida: Iulidem, Carthiam, Oreliam, Porceflam) Medonis filius, Bachylide pugile nati, cognat⁹ Simonidis Lyrici, & ipse Lyricus.

BANCHYRIS. De hominibus iustissimis. talis enim fuit hic Aegypti rex.

Βαλνεωτης.) balnearior. De curioso & inerto. *ἰμαυτη βαλνεωτου.* Mihi ipse balnearior ero.

Βαλνεις.) Dicunt, turbam minuere aeternam lauacionem, quem ipsa attrahat. Est autem balneum, uia ad delicias. Cum olim balnea non essent, in Scaphis & folijs lauabant ueteres.

Βαλανι.) Glandes palmarum, quales apud Græcos cemuntur, pro seruis reponerantur. Quæ uerò ipsis dominis asseruabantur, erant selectæ. Et Vinum bibebant de glande palmæ.

Βαλανιων.) Cū accuratè perquisissent, esset ne amator pecuniz, & saeculorum seruis: p̄ ea ratioe bellū administrabāt.

Βαλαντωρημοι.) Qui uictigalia magna pecunia redemerant, ducebantur, mochi, scorta, perfossores parietū, crumeni-

secæ, plagiarij, & id genus homines.

Βαλ' ἰς κερειας.) Abi ad coruos: id est, in malam rem.

VALENTINIANVS, Romanorum imperator. (rator.)

VALERIANVS, Romanorum imperator. *Βαλ' ἰς μακαριας, ἢ μακαριας.*) Abi ad Macariam: id est, ad Orcum. De ijs qui puiturē pericula adēt. nā Macaria Hercules filia, Eurystheo Athenas inuadētē, uictimā se obtulit pro salute reliquorū.

Βαλλιας.) Nauis ista fulmine, periculum erat ne incensa mergeretur.

Βαλλιας μηλων.) Petere pomis. De ijs qui suis amoribus poritur.

Βαλλ' εἰς χριοντι πῶν Πτηρημων.) Tela cōijce in eum qui artem tenet. In eos qui arti eidem deditis conuiciantur.

Βαλληρια.) Baculus, & habitus, & palliolium siue tribolum. Per densum hæc dicebantur in iudices Atheniensium.

VALEARES insuaz, solertes fraudatores habuerunt.

Βαλλον σωματι.) Socratem & Zenonem Bacchanaliū discipulis exagitat, eorumq; discipulos tota terra mariq; protulibandos cēset, ut pelles urbium & Reipublicæ. Nūc eoidē coronat, & uitæ strepitu modestæq; proponit exemplum.

Βαλμων (βαλλων) φλυται ὀ' αἰης.) I elo cōiēto fugam adomas? Aduertis eos, qui perperaturo facinore se euasuros putant.

BALTHASAR. Sic dicitur est Daniel, ob honorē explicationis arcanarū rerū.

Βαμμα σαρδινιας.) In insula Sardinia, pro cruentatione. Nā insula maxima est Sardinia, uicina Italiz, in qua nascuntur purpura præstantes & acutissimæ.

Βαμμα κυζικων.) In insula Cyzicena.

Impuram (deformitatem) elegātiā sic dicunt Aitici.

Βαίαντες.) De his actis in Republica gloriatur, de quibus etiam uilis publica nus se iactare possit. Nā quod multa utiliter in urbe uendatur, & annona omnibus abundè suppetat, eō se se effert.

Βαζις.) Sophocles: si nunc in istis calamitatibus te aliquid à me perpeffum, siue dicitis siue factis existimas, quod fraudi tibi sit: ea sana effecit, ut lōgiorem uitam non sim desidierurus.

Βαττα.) In cetas seu uersicolores uestes gestabant sponso, argumētō corruptelæ.

BARATHRVM, hiatus seu fossa est instar putei, locus profundus & tenebrosus, Hippothoontiæ tribus in Atrica: quo maliciæ conijciebantur, sicut Spar-

iudices
uicti.

re: In se pro
rum uicti
sunt idem, et
laudatos.

Βραθη.

Sceleris
Cybele in
Barathrum
conciūm.

tae in Ceadam. In hoc specu erant uncin-
ali, alij supernè, alij infernè. Huc Phrygè
mattis deūm sacrificulū pro insano con-
iecerūt, quòd diceret: ad esse maiorem ad
filiz inquisitionem. At irata dea, sterili-
tate agrū multavit. Cuius causa ex ora-
culo cognita, & specū expleverunt, &
deam nūctimis placarunt.

Solacis
non.

B A R B A R I S M V S, est vitium discio-
nis, contra celebrium Græcorū aut La-
tinariorū consuetudinem. Sollicitissus
autem, est oratio cōtra consecutionem
contexta. ut, Ego ambulans paries ceci-
dit: pro, me ambulante.

Βαρβαρος.) Apud Aristophanem ait
upupa: Ego aues, quæ prius barbaræ e-
rant, diu cum eis uersata, loqui docui.

B A R D I N E S fluuius, à magnis uor-
ticibus.

u' sermo
proter.

B A R B I V S Philippicus, sub tribus ty-
rannis imperauit: homo comis, & blan-
dis moribus, quamuis in cœtum Anto-
nij allectus, quem principatum illius gra-
tia gerebat. Hunc igitur tum insolentem
& purpuratum ob honorè, & in Roma-
norum foro sublimem, acius dicentem,
herus agnouit, à quo olim aufugerat: tū
uero pompa & gloria, & magistratu in-
signè. ac tacite aggressus, & uente à ter-
go prehensū: Salue, inquit, ueteri ac se-
uili adiecto nomine. At ille perecllitur,
ueteri domino facti agnito, rogans ut
taceat. Domum ducit: maximaq; pecu-
nia numerata, se tandem redimit. & pu-
dore Antonij, ob maculā hanc, ære em-
phum mancipium animi dolorem silen-
tio dissimulauit. Proinde ne hunc quidè
Fortunæ ludum tacendum pntauit.

B A R B I T V M. Aristophanes: Quis iste
habitus? Quæ uitæ p̄turbatio? Quid
barbitus cum crocoto loquitur? Quid
lyra eū uita? Quid ampullā & strophū?
Quæ est speculi & gladij societas? Pro-
uerbia, de reb. dissimilibus, & malè con-
uenientibus.

Βάρβος.) Suscipe me quoq; (etsi te or-
uata turris premir) mortuum eant Dio-
genem.

Ecclesia,
turris ex
burne.

Βάρβος.) Turres eburnæ, sunt Ecclesię
ubi uis terrarum: una uerò fide in ijs co-
litur Deus.

B A R C E, urbs Lybiz, quæ nunc Pro-
lemas dicitur: unde Barcaus.

Βάρβαρος γὰρ ἡμῶν ἀπὸ τῶν τῶν ἰχθῶν.) Hæc
nobis minimè sunt molesta. Neq; enim
uerbis potius quàm factis uitam illustra-
re studemus.

Βαρβαροφάρμακος.) Se omnium morta-
lium ærummo sissimum esse ratus.

B A R O N, seu Varro, historicus. Epito-
men scripsit rerum Alexandri.

Βάρβαρος λίθος.) Lapis Lydius, seu uir-
dex, quo aurum probant. De ijs qui uer-
bis aut factis in aliquid inquirunt. Exteri-
ni (gentiles) dicunt: Contro uersa ad iu-
diciū referatur: iudiciū probationes
examinet: examen decernat, quid fieri
oporteat: decretum scribatur: scriptum
ratum habetur: quod ratū est habitum,
re ipsa confirmetur: omnis concertatio
faceat: & pax reflorescat. Et, Non teme-
rè iudicandum est.

B A S S A R I C A, sive Dionysiaca, Sote-
richus scripsit, sub Diocletiano.

Βασίλειον.) Hoc unū ex omnibus non
rectè fecit, abusus humanitate sua, q̄ &
conseruauit, & regem fecit eum, qui &
malè conseruatus est, & malè regnauit.

Βασίλευς μέγας.) Rex magnus: id est,
Persarum. nam cæteris, populorū adde-
bant nomina: uir rex Macedonū, rex La-
cedæmoniorum. Inter regē & tyrannū
hoc interest, quòd rex à maioribus prin-
cipatū certis conditionibus suscipit: ty-
rannus uerò p̄ uim sibi uēdicat principa-
tū. Sed his nominibus miscuē utitur.

Βασίλειον.) Nō solum liberi, sed etiam
reges sunt, uiri boni. Regnū enim prin-
cipatus est necnisi obnoxius, qui solis
sapientibus cōtingit.

Βασίλεια.) Neq; natura, neq; ius, ijs qui
nihil nisi homines sunt, regna cōferret: sed
ijs qui ducere possunt exercitum, & res
prudenter administrare. qualis fuit Phi-
lippus, & Alexandri successores. Nā eius
quidem filium naturæ coniunctio nihil
adiunxit, ob animi imbecillitatem. Ille u-
erò qui nulla eū cognatione attigerūt, re-
ges totius penè orbis terrarū uaserunt.

Βασίλεια.) Regnum possessio est Rei-
publicæ, & nō Respublica regni posses-
sio. Quare uolentæ & cōtumeliosæ ex-
actiones, quasi tyrannicæ gratiationes,
odio dignæ sunt. Tributū uerò postu-
latio q̄ oratio est & humaniter, magni-
facienda est, tanquam curatio & tutela.

B A S I L I V S, Cæsareæ Cappadocum
episcopus, Nazanzeni episcopi amicus,
parentibus antiqua nobilitate claris or-
tus, Basilio & Emmelia: uir præstantis-
simus, & in omni doctrinæ genere sum-
mus: scripsit plurima, inter quæ maxima
in admiratione sunt Cōmentarij in opi-
ficium

Rex,
Tyrannus.

Sapienter &
liberè & p̄ta-
ger.

Regem uir-
tute & sa-
pientia oo-
petiri exo-
cillere.
Philippus
Alexandri
F. & uero
successores.

Violentia à
regno abeo-
nd.

Cæsarea,
Mazaca.

Scripsit D.
Basily.

ficium VI dierum. Etiam contra Eunomium eximias scripsit orationes, & opus de Spiritu sancto: & in Hexameron, IX sermones. Aliud opus Affectuum, id est, de exercitatioe uirtutis & pietatis: aliud de Virginitate. Laudationem XL martyrum. Aliam de Gordio, aliam de Barlaam, aliam de Iulitra. In diuersos Psalmos: Sermones uarios de moribus: Epistolae, quibus nihil melius, cum ad Libanum sophistam, tum ad Gregorium amicum, & alios complures. Obijt Basiliius sub Gratiano Romanorum imperatore. Habuit fratres IIII: Gregorium, Nysesenum episcopum: & Petrum, ipsum quoque episcopum: & alios duos, monachos.

Frater D.
Basilii.

Basiliius Aneyranus, eiusdem urbis episcopus, arte medicus: scripsit contra Marcellum, & de Virginitate, & alia non pauca. Imperante Constantino, cum Eustachio de Bastiano Macedonianae religioni praesult.

Basiliius alius, episcopus Irenopolis Ciliciae, sub Anastasio imperatore, Basilio Caesariensi & ingenio & uirtute similis. Scripsit contra Archelaum, Coloniae presbyterum.

Βασίλειος. Regia porticus. Duae sunt porticus inter se uicinae: una, Iouis liberalis, altera, regia. Est & tertia, quae olim Panathaea uocabatur, nunc mutato nomine Praeae (uaria) dicitur.

Βασίλειος. In Basilica post Milium stabat simulacrum uirili specie auratum. Ibi fuit & Exammon, usque ad Heraclium imperatorem, flexis genibus, Iustini tyranni. Ibi Terbelis concionatus est. Inter ea ingens erat elephantus, à Seucro confectus. Ibi idem erat & magna frequentia custodia. Erat & argentarius ibi libras uenditans. Cum autem taberna eius uastaretur: minabatur bestiario mortem, nisi belluam cohiberet. Illi uero non cedentem, faber libratum interfecit, elephanto deuorandum obijcit. Bellua uero non eicurata, ipsum etiam sustulit. Quo seuerus, audito, belluae sacrificium obtulit: eodemque in loco effusa sunt statim imagines & belluae & bestiarum. Ibi & Hercules cultus est, multis oblati sacrificijs: in circum equestrem translatus. Sed sub Iuliano consulari Byzantium aduectus est in curru & nauae, & columnae decem.

Βασίλειος Διδασκαλία. Regia discursio, quae fiebat praesente Rege: qui unus Athenis erat & nouem principibus.

Βασίλειος. Pueri VI mille, qui iussu Ale-

xandri Macedonis in Aegypto in militari exercerebantur.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ sophista, scripsit de Figuris dictiois: de Rhetorico apparatu, seu exercitatioe de Mutatioe, & alia quaedam.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΟΣ, Verence imperatricis frater, sub Leode Imperatore, Rusticio duci exercitus successit. In pugnis quod fortunatus, sed tardiusculus, & impostoribus opportus.

Basiliscus, Romanorum orientaliu Imperator, pecuniam exegit ab Ecclesiarum episcopis: & Acacium Constantinopolis episcopum, pro modo populis, nisi à multitudine eorum, qui Monachi dicebantur, repulsi fuissent, homo insigni auaricia, ut ne cerdibus, quod & contemptis artificibus, parceret, oiaque plena esset lachrymarum, hiet illas exactiones.

Βασίλειος. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte: Nihil à me inuidet, nihil accipit, nihil maliciose gestum est in Republica.

ΒΑΣΣΟΣ Corinthius: cum hoc, Apollonio dissidium fuit. Parricida enim hic & peribatur, & credebatur. Falso autem se profitebatur sapientem, effreni lingua praedictus. Eius conuicia & scriptis & sermonibus. Conpescuit Apollonius: qui quicquid in eum ut parricidam diceret, uerum habebatur. Neque enim tantum uirum conuicia distulit, aut id elatum quod non ira esset, putabant.

ΒΑΣΣΟΣ. Eupolis, a quibus uero utrum mauultis? cantilenae expositionem audire, an uerem modum? utrunque dices. Quibus ego auditis, eum modum, qui mihi probabitur, auferam: quicquid acciderit, ad rationem referes. (tibus.)

ΒΑΤΑΚΑΡΑΣ. De crassis & potestibus. (Βασι.) Omnia Alexandro peruia & expugnabilia uidebantur.

ΒΑΤΑΛΟΣ. Sic Demosthenes adolescens cognominabatur, tanquam effeminatus: cum tenuisset, a regibus, & serpente hinc nominis.

Βατήρ. αὐτὸν κίρκου καὶ τὸν βατήρ τῶ λέγου, Rem acu tetigit.

ΒΑΤΤΟΛΟΓΙΑ, multiloquium à Bardo quodam, qui prolixos hymnos fecit, in quibus eadem dicuntur saepius.

ΒΑΤΤΥΣ nomen proprium uiri, tenui uoce praediti, & balbi. Verbs Cretae fuit Oaxus, cuius rex Etearchus, cum sitisset Phronime, quae Ameros, id est sine matre dicebatur, nouerit supinduxisset: mulier uirginis male facere, & quodis machinari aduersus eam non desistit. Denique corruptam & impudicam esse, marito profusa det. Is igitur impius consiliu inuit. Erat autem Oaxi Themisio Therxius mercator, quod hospicio susceptum, iurando adigit, ut quicquid petisset, id faceret.

Compara-
tar populi.

C. a' uis
magistra.

Αρεθου
ιστιου.

Οαση.
Βατακαρι
Πηρουαι.

Τημισιο.

ΙΕΤ.

*Polymnia
filia et Pbro
nima, Bato
ti parentis.*

ret. Tradit igitur puellam, abductamq; in mari demergere iubet. At Themison uir prudens, eam miseratus: quò tamen sacramento Etearchi satisficeret, funibus alligatà in mare demergit, retractamq; Theram perduxit: ubi concubina facta Polymnesti, probati apud eius suos uiri, anno exacto, Battum istum peperit.

*Cyrenarum
nomen
ma.*

Ampeliotæ.

BATTI silphium. De ijs quibus rari honores deferuntur. Nam Cyrenzi * Bato uni eximium dederunt silphium: & in una nomi parte Hammonè, in altera silphium sculpsērunt. Ampeliotæ, nerò in Lybia, Delphis caulè silphij dedicarunt. Est autè suavis odoris, & magni precij, Battus conditor fuit Cyrenarum.

BATTON comicus. Fabulæ eius sunt, Vna decipiēs, Homicida, Benemerētēs.

Βατραχίου. Rana colore, ante laras inuentas, faciem inungebant.

Βάτραχος ἐν σερφία. Rana Seriphia. De mutis: quòd tanz Seriphiz in Scyrù perlatæ, non uociferabantur.

Βατραχίου ὕδωρ, ὡς γαλῆ, τίμα. Ranæ aquam, ut mustellæ febnum. De ijs qui cadant, quæ alij libenter accipiunt.

Βατραχίου ἀνιχνίς. Ranis uinum in fundis. In eos qui illa præbent, quibus non egent ij qui accipiunt.

BARO & Demo, nomina mulierum sapientnm. Baro Demònem hospitio excepit.

Βάψου πῶδ κάπνω. Tingere remù: pro nauigare. Remo madefactò uenisti ad nauticos iudices. Dicunt & tinctorēs: Vbi imbuero, faciam nigrum.

*Hirudo
filia.*

Βήρυα. Hirudo, inquit Salomon, tres habuit filias charissimas, quæ tres nõ saturabantur: & quarta, quamuis diserta, non expleta fuit. Hirudo, peccatum est: quarta est, improba cupiditas.

*Imagines
Iudeis de
uolubiles.*

Βδελυγµα. Omne simulacrum, omnè hominis effigiem Iudzæ rē detestabilem appellabant.

Βδελυγµα ἱερηµώσιµος. Aelij Adriani imperatoris statua sic dicitur, qui urbè Hierosolymam funditus euerit. Nā post expugnationem Titi & Vespasiani, Iudzæ cõspiratione inita, Rempublicam suam recupare conati, mota seditione ad summam uasitatem sunt redacti. Imperator autè urbis reliquias de suo nomine Aeliam appellauit.

Βδελυγµα ὀρηµώσιµος. Signum uasitatis, erant imagines quædam lege interdicitæ, quæ in templum inferebantur: id

quod Pilatus fecit, Imperatoris statua noctu in templo collocata.

Βδελυγµα ἱερηµώσιµος. Antiochus Epiphanes, id est illustis, Seleuci Philopatoris filius, homo callidus atq; auarus, urbe ui capta, CLXXX milia Iudzorù occidit. Reliqua uide in Antiochus.

Βαίη. Sophocles: Alax mihi pauca quidem, sed semper celebrata dixit: Mulier, silentium mulieris ornat. Quo audio, ego destitit: ille solus excessit.

Βαίη. Pellis & in xstate & in hyeme bona est. De reb. ad usum accommodatis.

Βασιλεύσιµος. Actio est, quam intendit emptores uëditori, si alio quopiam rem uenditam sibi uendicite, uenditionem non confirmet. Interdum etiam arabone tantum dato, si uenditor controuersiam mouisset, is qui arabonè dederat, confirmationis litrem mouebat ei qui illum accepisset.

Βιούλας. ἀνδρῶν ζωντοῖσι, ἕρας δ' ἐπιθιόει βιούλοι.

Βιούλας. Nos canimus delitu: procul hinc, procul este profani.

Βιούλας δὲ πᾶσι χάλαις. Bile redundabat mulier, commota furore.

ΒΕΕΛΡΗΓΟΡ. Locus in quo Satur n̄ colebatur idolum, cui initiabantur.

Βικασίλλω. ἢ καὶ περὶ Ἰλλω. Arcades, qui se ante Lunam esse natos iactabant, περὶ Ἰλλω, quasi Antelunares dicas, sese appellabant. (Ouidius: Ortæ prior Luna de sese creditur ipsi) A magno tellus Arcade nomen habet.) Prius autem nomē Βίωρ, huiusmodi habet historiam. Psammithicus

Aegypti regno potius, cognoscere studebat, quæ nam gens omnium esset antiquissima? Cui inquisitioni cum frustra multum temporis impendisset, alijs atq; alijs uerustatis gloriam sibi uendicantibus, huiusmodi rem cõmunicit. Duos infantes, recens genitos, in conclauiremotissimo cõcluit, siue capellis immixtis, à quibus lactarentur: siue nutricibus adiunctis, & nihil significantibus uocibus relictis, cognoscere uellet, quòd uerbum infantes primò elocutori essent? quendam ex amicissimis tacitum ingredi conclauere iussit. Qui cum fores aperuisset: puelli manibus porrectis, Becos dixerunt, quæ uox panem lingua Phrygia significat: unde Psammithicus Phryges antiquissimos esse credidit. At si ue-

*Psammithicus
ubi Bubi
exiit
de uulstif
fimo lino
gno.*

*Becos panis, est
γνος.*

rum est, id quod loco priore dicitur, eos à capris fuisse nutritos, & non à muliere: caprinam uocem, toties audita, imitatos esse, quis miretur? Itemq; si forte fortuna accidit, ut apud Phryges etiam talis uox extaret?

BELIAR Hebræa uoce desertorem & transfugâ significat. Apostolus: Quænam Christo est consensio cum Bellar?

BELLEROPHONTEM Proetus uoluit literis ad Iobatem datis occidere.

Liberalitas
in militibus.

BELISARIUS dux, corpore pulchro & procerò, uultuq; omniù serenissimo: ita comis & accessu facilis, ut unus de multis esse uideretur, & militibus & plebi charissimus, ob summam erga milites liberalitatem. Nam siue qui in conspectu infauitè pugnaissent, eorum uulnera, magna pecunia solabatur, strenuos uerò ar-

Clementia
in agricolis.

millis & torquibus temerabatur: siue equum aut arcum, aut quid uis aliud in pugna amississent, statim aliud apud Belisarium in promptu erat. Agricolis autè ita parcebat, ita consultum uolebat, ut nunquam Belisario exercitum ducente, uis ulla eis illata fuerit. Nam res uenales ex animi sententia distrahebant: & adulo frumento ne ullus equus noceret, diligentissimè cauebat. Fructus porro arborù attingere licebat nemini. Fuit etià modestus, temperans, planè uir bonus.

BLENOPOLIS, autore Aristophane, parafitus fuit.

BEMBINA, urbs Laconia.

Βεμβινα (Θ.) Aristophanes: Nihil à trocho distetere oportet. hoc est, agilem & uersurum esse.

Argyrippa,
Beuuentum.

BENEVENTUM. Diomedes in reditu ab expeditione Troiana, à suis nõ receprus, sed expulsus, in Calabria urbem Argyrippam eondidit, post Beneuentum dictam.

Cedo ob
stuprum.

BENIAMIN. Sampsonè Iudice Israelitis, ob nefariù stuprum LXXXVII hominum millia sunt interfecta.

Βενιαμιν (Θ.) Nunc magis ac prius indefesso lumine triplex. Inuicis barathri testa tuere Canis.

Βενιαμινος (Θ.) Vespasianus imperator Romanorù, adeò mitis & clemens fuit, ut nec delicta aduersus se & Rempublicam commissa, ultra exitum multaret. Nam inimicitias & offensas, statim animo eiciebat: & dictæ rhetorum ac popolorum, quibus lacebatur, leniter & modicè ferebat. Accessu facilis & comis, sæpè extra palatium diuersabatur:

Moderatio
Vespasiani.

dignus qui uel cum optimis Imperatoribus cõparetur, ut qui & priuatam suâ uitam multis & magnis tebus feliciter gestis illustrarit (nã Claudij Cæsaris dux contra Germanos & Britannos, trices fortiter cum hostibus conflixit) & principatù adeptus, moderatè & sobriè imperium administrarit. Visus ille quidem fuit auatior, sed non ita, ut sua cuiquam

Res gestæ.

Auaticia
suspicio.

criperet: opes non ad luxum, sed ad publicam utilitatem cõtulit. Ante hunc sanè haud ullum inuenias imperatorè uel largiorem, uel in distribuendis muneribus æqui & boni obseruantiozem.

Βεθιν (Θ.) Vestini, gēs Italię, feris morib. **Βεθιναι** (Θ.) Veterani apud Romanos, cum xx annos militassent, à militia im munes erant.

Βεχηρες (Θ.) Vechires, gens Scythica.

BETHANIA, urbs Ialæstina, cis Iordanem sita. In Ioanne euangelista falso scriptum: Facta hæc sunt Bethaniæ, pro Bethabare, ubi Ioannes trans Iordanem baptizabat.

BEMARCHIVS Cæsariensis Cappadox, sophista, Imperatoris Constantini res gestas libris x descripsit. Declamationes itè scripsit, & orationes diuersas.

Βημ (Θ.) Tullis pro crepitu. De ijs qui animi dubij, se aliquid agere simulant: quòd pedentes, ut lateant, tullim simulat. Prouerbiù nouum, **Βημ** (Θ.) Tullis hæsitatiõè cantoris arguit.

Βημινος (Θ.) Verinæ, magni Leonis uxoris dux colunæ fuerunt: una Septentrionalis prope beatum Agathonicum, post ascensum graduum: quæ quidè facta est uiuè adhuc Leone: Altera iuxta S. Bar baram, post eius obitù: cum fratrè suum Basilicum coronasset: Zenone, genero eius exulante.

Βημ (Θ.) Verus, dux Romanorum, minime in dustris, sed ebrietatis morbo dissolutus ferè: unde inconsulta semper temeritate utebatur.

Apert domi
næ ab
uno uiro.

VIRVNIUM nomè urbis. Apud Noricos aper diuinitus immisus, agros uasibat: quem cum multi inuaderent, nihil proficiebant, donec quidã eum prostratum in humeros sustulit: cuiusmodi fabula & de Calydone refertur. Cum autem Norie sua uoce exclamassent, Vir unus: urbs Virunium est appellata.

BESSA, municipium est Antiochiæ tribus.

BIANTIS Prienèsis iudiciù (**Βιαντ** (Θ.) **Βιαντινός** dicitur.) Hic sapiens unus de VII, in

in agendis causis excelluiffe fertur. Sed dicendi facultate recte atq; utiliter utabatur. **HIPPONAX:** Causidicus Biante Priencensi præstantior.

BIBLINUM uinum, austerum: à uite Thracensi Biblina. Unde, *ὄδορ δι' αὐτῆς, πρὸς τὴν βίβλινον πυγῆ:* A quam bibens, uinum auerfatur Biblinum.

βιβλίου βιβλίου, Libri Dei: id est, cognitio eius, æterna memoria. **David:** Libro tuo omnes inscribentur.

BIDINE, urbs Scythiæ.

βιασίου. Medicorum arte malum erat uiolentius.

βιασίου. Violenti dicebantur Phalaris, Echerus, Dionysius Casandrensiurn tyrannus, insignis iniquitate: & Lingis, frater Illi, nothus.

βιασίου. Actio de uis facta, nō tantū de stupro uirginum, sed in genere de qua uiolentia dicitur cuius conuictus multitudinem Reipublicæ numerat, quantum illi à quo reus peractus est.

BIZYA, urbs Ithaciæ.

βιάται. *ἀδὺ τί βιάται, τίς ἀλόγους ἀπὸ ἕταις αὐτῇ χαλαροί, σικερόφρον γήροισι ἰθαλλοί.*

Ἢναυι ἀπορ. quæ .n. negetur a pædite puella: Est tamen ille magis tetrix et uelle bore.

BIVS, nomen deæ.

βιδύειν. I ellus alma dicitur, quòd a lat, & uictum largiat.

βι. βι. βι. βι. βι. βι. Vita subacta & molita. De uita sunt ptuosa, delicata & copiosa.

βι. βι. βι. βι. βι. βι. Philo: Christi Ecclesia duo nitæ ac morum genera præcipit: unum excellens, commune & humana uita sublimius: neque nuptias, neque sobolis procreationem, neque opes aut facultates admittens: sed prorsus & undique à eadem uni uitæ consuetudine abhorrens.

Alum uerò submissius, & cum priore nulla ex parte comparandum: quòd & modestas nuptias fert, & procreationem liberam, & iustam rei familiaris curationem: quod & militibus quid agendū sit præscribit, & agrorum & mercaturæ, omnīs denique ciuiliū cultus studium cū pietate coniunctum admittit. His & exercitationis tempus, & disciplinæ & auscultationis diuini uerbi est præfinitum, & secundas pietatis gradus attributus, fructum huic uitæ cōsentaneum gignēs.

Sancto Athanasio duo sunt uitæ genera, & uitæ: una moderator, & uictu occupata quæ t'rendo, fructum screns trigecuplum: altera angelica, & à mundo rec-

mota, fructum perfectum & centuplum ferens. Eodem modo etiam antiqua uita

bisariam diuidebatur, in Pharisæicam & sublimem, & in deteriorer atque mundanam. Secundum philosophos autem tria sunt uitæ genera: nnum in cōtemplatione, alterum in actione & moribus, postremum in differendi subtilitate positum & occupatum. **βι. βι. βι.**

βι. βι. βι. βι. βι. βι. Vita spinosa, id est dura atque aspera, & antiquaria.

βι. βι. βι. βι. βι. βι. De uita inutilitate & latione à tibijs inutilibus sumpta.

BISALTA, urbs & regio Macedonia: à Bisalto, Telluris & Solis filio. Lepores omnes qui in hac capiuntur, bina habent iecora. Cuius, Bisaltus dicitur.

βιστία. Raprice mē, cohercens.

Semina, *αὐτοκόμο, βισίοναυγ, gruem.*

βισίοναυγ. Vitellius, Romanorum Imperator, successit Galbæ, omnibus probris reterens, in expellibili præfærim galzæ incontentia, & uentris ingluuie. Sæpè enim, non interdium modò, sed & noctu, cibum capiebat: & in apparandis, cœnis magna pars (uectigalium consumebatur, publicorum ministrorum defatigabatur. Ferant enim centena bina festiuita & semis in singulas cœnas insumpsisse: cum quidem & continenter & instabiliter impletur, & continenter erudire atque remoueret omnia: qua una re erapulam ferre potuit. Nam eius quidem conuictores pessimè habebant. **βιβίον.** Cuius

βιβίον. Cuius Crispus, cum per aliquot dies ob morbum conuiniuo abstinisset, argute dixit: sic, nisi agrotasset, periturum fuisse. Insigne etiam Vitellij apud fratrem conuiniuum celebratur, in quod præter exteras insulas, duo millia piscium, & autum milia fuerint illata. Laudabat acta Neronis, & cadau erit in obscuro quodam specu situm exornabat. Interfectus est à Vespasiani militibus, imperium sibi iam uendicant.

βλακισμωσ. Iribntū stultorū: quod Alexandriæ pendentem Astrologi, eo quòd à stultis consulerentur.

βλακισμωσ. Damascius: Oratione excitabat cessatores. Socordiam enim nullo uitio minorem, fed uitium potius omnium maximum iudicabat.

βλακία. Non ducum socordiaz atq; ignauiz res committebat: sed ipse duobus exercitiis à semetipso declaratus, in bellum tuebat.

Vita Pharisæica, munda

βισάλυ λερο

βισάλυ πορ

βιβίον, Cuius

βιβίον, Cuius

βισάλυ λερο

βιβίον, Cuius

βλάσφημ (⊙). Maledicebant ei, ut qui trimum hominum arbitrio non rectè committeret omnia.

*Αἰν γούστια
ἰσὺν αἰγῶν.*

βλήμμυς.) Blemmys, gens Lybica. **βλισσαίμων**.) Qui est distortis oculis, ueluti à dæmone percussus.

Virtutem incolumem odium, Sublatz et oculis que riuam modis.

βλόπων.) Planè me intuens, Martem uidere te putabis. De ijs qui se omnibus uiribus opem laturos & defensuros pollicentur.

βλόπωνς.) Sophocles: Age uerò ridetò isti, & insultanto. Huiusce malis. Fortassis aút, et si uiuentè non desiderarunt, Defunctum lugebunt, urgente bello.

βλίπ (⊙).) Aristophanes: **ὅππῃ τῷ ποσά-
πυτ' ἰσὺν ἀπίων βλίπ** (⊙). Eius faciei Atticus aspectus inestrid est, uultu est insidioso & confidenti. nam Attici ob impudètiàm malè audiebant.

l. b.

βλήπας.) Bledas: nomen Scythæ. **BLETYRI**, & Scindapson, sunt inania uerba, nihilq; significanria. Iuba uerò Scindapsum, instrumentum Musicum: Bletyri, chordæ aliquid simile interpretatur.

βληκυνία.) Et qui ex intervallo multa roma edunt, & qui assiduè concubunt, læduntur.

BLITTOMAMMA fatuus dicitur, à blito herba insipida.

*Explicatio se
mpt.*

Βανδρίμ (⊙).) Hic adiutor pro Ambraçiq; defensione, scuto elato mori maluit, quàm fugere.

BOANERGBS, filij tonitruu. **Βόας** **ἡμεῶν** **ἰς** **καλὸν** **πράξιν** **Φίρει** **Νεικῶν** **βόας** **ἀγρῶν** **τῶν** **λαμῶν** **ζῴων**.) Boves in somnis uidere, significat malum. Mortui boues significat famis tempus.

βόια **ρήματα**.) Bubula uerba: id est, grandia.

BOBROMIA, festum quoddam est Athenis, ex eo institutū, φ Xuthus Atheniensibus, quo tēpore sub Erechtheo rege, ab Eumolpo Neptuni F. oppugnabatur, magno studio nullisset opem.

βολίς.) Aristophanes: Olla bulborū deuorata. De hominib. libidinosisimis. Libidinem enim augent bulbi.

βίθω (⊙).) Fossa. Locus quidam propriè sic dictus in Sacra uia, cuius mentionem Iseus & Callisthenes facit.

βίλ (⊙).) Epigramma: Tigris uolucribus, piscibus Clitoros, Damis feris soli uagis struxit insidias.

βάλινθ **δίκας**.) Aëlio de simo. De ijs qui ob res exiguas rei sunt. Solonis enim lex etiam simi surreptores punit.

βομβυλις **ἀθροῦν** (⊙).) De homine inutuli. Nā bombylij sunt quidè ex apum genere, sed fauos è luto conficiunt.

βούτης **κῆ** **βούτης**.) Eius qui boues ad publica sacrificia co emeret, illustre munus Athenis fuit. Nam ex ijs & magistratus summi creabantur, & imperatores ferè deligebantur.

BOOTOS, qui & Arcturus, stella uiciu na uttis.

βουβοροπέραξιν.) Aristophanes eum appellat, qui rempublicam tanquam lutū exagitet atq; perturbet.

βουβόμα **ὄσμιν** **λαμπρῶν** **μυαίων**, **ὃν** **ποσὶ** **ἑ** **ρήσας** **ποσὶν**.) Cænolympidam aquam inquinans, nunquam inuenies potum. De ijs qui tebus pulcherrimis scædissimas admiscunt.

βουβόμα **ἰσὶ** **βίβουρ** (⊙) **ψυχῆς** **ῥύπ** (⊙). **ἰλιῶ** **πυλακῶν** **τῶν** **τοῖν** **βλάβων**.) Euidentes animi sordes significat lutum. Limo nauigato, mentis conijce noxam. hoc est: Si fomniaris te in luto aut cæno uerfari, peccata & errata tibi significantur.

BORIANTHO duce occiso, cū quidam Barbari interfectores eius, præmia cædis à Romanis, quorum gratiam captarant, postularent: respondit Scipio, Romanos nequaquam laudare solere insidias populi contra suos duces.

βοσκήματα.) Sophocles de Oedipode: At si mortalium non ueremini amplius ueremini regis Solis. Tale scelus Retectum ita ostenditur, quod neq; Tellus, nec imber facer, neq; lux admittit.

BOSPORVS, urbs Circa Hellepontum, quam Bochanus Thureus sub Iustiano uastauit.

BOSPORI duo sunt: alter Propontidis, alter Thraciæ, Philea autore.

βότρης **καπὶ** **ὄν** **ἰμβροκλῖν** **ὀρηλαὶ** **λύσιν**.) Vuas edere, in solutionem imbris significat. **ἰντροκερταίς**.

βότρης **πῶς** **βότρω** **πιπυρίτης**.) Vua iuxta uuam maturescit. De iis qui se aliis exæquare contendunt.

βοτρύς **ασηῶ**.) Moribus suis & uitæ instituto, Botryis commentarios & Philænidis, ac cæterorum, qui ob scæcena scripsere, supergressus.

βοτρύδωρ (⊙) **ἄρλιγ** Pax racemifera: φ in ea uinea colantur.

βουζύνης **κῆ** **βουβόνας**.) Boui iunctor ac deuorator Hercules dicitur, quòd Hyllio filio esuriète, unum ex bobus aratorib. Theodamantis maçtarit, ac deuorarit.

*Explicatio
fontay.*

*Explicatio
fontay.*

*Romani seu
detractores nō
probant.*

*Bochanus
Turcus.*

*Explicatio
fontay.*

BVTHIA, urbs Ionia: unde Buthicus. (Βούθιος ἀθηναῖος.) Buthus obambulat. De tardis & uacordibus dicitur.

BVCBA, urbs Phocidis.

BVCELLARII dicitur Gallogræci.

BVCARAS, fluius.

(Βουδάρων ἵμα.) Taurina lege. De ijs qui boum instar excoriatione digni sunt.

BVLGARII delectati sunt Abarū habitum: mutataq; ueste, etiam eo utuntur.

Sub Iustiano Rhinormeto, ab amputa-
tonaso ita dicto, Terbelis Bulgatorū dux
floruit, cui & ipse Iustianus & Constā-
tinius Heraclij filius tributarij fuerūt. Nā
secutum quo urebatur in bello, supinum
collocabat, & equi sui flagellū, & pecu-
niam, dum utrūq; tegebat, ingerebat:
& hasta in terra extēta usq; ad ambas o-
rās sericam uestem altē admodū accu-
mulabat, ac cistulas auro & argento re-
fertas militibus dabat: dextram auro, si-
nistram argēto replens. Ibidem Bulgari, A-
bares uī subactos funditus sustulerunt.

Captiuos aūr Abates Crem ita rogauit:
Vnde censuris ducem uestrum, & totam
gentē penisse: qui se responderūt: Cau-
sa prima fuit, quōd pleriq; inter sese ac-
cūsarunt, & fortissimos ac prudētissimos
quosq; occiderūt. Deinde homines in-
iurijs & fures, socij iudicium euaserūt. De-
inde ebricitas. Magno enim uini prouen-
tu omnes facti sunt ebriosi. Deinde corrup-
tela munerum. Deinde negociatio. facti
enim omnes sunt meteatotes, & alios
alij de ceperūt: Ac excidium nostrū
has habuit causas: Is uerō hisce auditis,
Bulgatos omnes ebuocauit, legesq; hu-
iusmodi cōstituit: Si quis aliquem accu-
sauerit, non audiatur prius quā uinctus
(quæstionib. adhibitus) examinatus fue-
rit: qui si calumnix ac mendacij conu-
ctus fuerit, occidatur. Nemini liceat furi-
cibū imperitari: qui uerō id ausus fuerit,
publicus esto. Furi etiam cōstringi, uine-
as oēs radicibus extirpari iussit. Omni au-
tem petenti non simpliciter dari, sed qd
satis esset dari iussit, ne dentū ꝑegeret.
Qui secus fecerit, publicus esto.

(Βουλγαρίων ἱμά.) Crimen delibera-
tionis, aut suasionis (si ita Latini loque-
retur) uel de insidijs uitz allenijs factis,
sue is perierit, siue euaserit Insidijs: uel
ei qui aliquem falsū in cōrarios retulisset,
intendebatur, idq; uel in Palladio præto-
rio uel Ateopago.

(Βουλγαρίων ἱμά.) Falsū. i. diuino cōsilio, q̄
cum humana sapientia confetti nequit.

(Βούλιος ἀθηναῖος) Geryonis
Vis' ne decertare cū quadricipiti Geryo-
ne: Is uerō tres eritas in galca habuit, &
multum negocij facillit Herculi.

(Βουλῆσι κέν.) In Aegypto esse mallet,
quā malē iudicare. De te detestāda di-
citur, quod Aegyptus latrocinij infam-
is esset: uel, Longissimē ab esse mallet,
ubi ab imbre non lēderetur. In Aegypto
enim pluere negant, ut Herodotus: I he-
bis tum pluit, quod nunquam ad id tem-
pus acciderat.

(Βουλῆσι.) Agētes & efficaces animi fa-
cultates sunt, uolūtas & προαιρέσις: id est
cōsiliū, siue delectus. Ac uolūtas, est a-
nimi ratione prædicti motio per sese. Pro-
prexis, motio eiuēdē cū bruta parte com-
plexi. Nam cū extra materiæ cōderationē
est animus, sola uoluntate agit, ut qui in
solo bono ueretur: cū materia uerō per
mistus, ob brutę partis coniunctionē, p-
æte sin habet. Itaq; interdum brutam, in-
tetudum ratione præditam partē antecē-
dit proprexis, & huic illud antepōnit.

(Βουλῆσι.) Bulimio, seu Bulimij mor-
bi genū esse dicunt, in quo cum multū
ederint, non fatiantur. Id malum urget,
cum nix est: & de fatigatos & homines &
iumenta inuadit: siue quōd calor ob al-
gorem & densitatem uniuersus inclusus
corpori, alimentum prorsū consumit
siue quōd acris & tenuis aspiratio niuis
dispersa, corpus incidit, caloremq; cor-
rumpit, forās euocatū.

BVLINÆ, urbs iuxta Illyriā uide Bul-
linus, gentile.

BVLIS & petchis (Lacedæmonij) A-
theniēses, ultro in Petliā p̄fecti sunt, da-
turi p̄enas ob legatos Xerxis uiolatos.

(Βουλῆσι.) Aristophanes: Malo, o rex,
benefacēdo peccare, q̄ malē uincere.

(Βουλῆσι.) Bouem in maxillis
fert. De hominibus uoracibus.

(Βουλῆσι.) Bouem in maxillis
fert. De hominibus uoracibus.

(Βουλῆσι.) Volci, populus Italix, bel-
lo Romanis illato, & milites multos &
urbes suę gentis clarissimas amiserunt.

Et cum Cn. Martius, uir apud Romanos
illustis, impetu in medium agmē factū,
fugientes in ipsam urbem persecutus, ci-
uib. suis portas aperuisset: & magna pec-
unia & multis captiuis à Dictatore do-
natus, cætera tepudiauit, corolla & bel-
lico equō contentus, unoq; ex captiuis
amico, quem liberum dimisit.

Tribelis
Tribuam
Bulgatorum

Abates

Causa ex
auditis:
Calumnias,
Rapinae,
Ebricitas,
Largitio-
nes,
Mercato-
res,
Crem les
gular
Bulgatorum

Bulimio
morbi

bulimio
morbi

Explicita
sententia

Dr. Martius
Corollam

Bul.

Apen.

βούπαι.) Apes taurorum filia: dicuntur, quòd ex eorū cadaveribus nascuntur. In Epiraphio Sophoclis: Semper riuus tumulus resonet apibus, & Hymetto melle irrigetur.

Crabrones.

ἰσπαι ὃδ σφρακαί ζυγῆ, πῶροι δ' ἰς μελαγῆν.
Ex equis crabrones nascuntur: è tauris apes: ex asinis scarabei.

BVRGAON, mons in Occidente.

BVRDIGALA, urbs Gallia: Celticae, ubi Bellisarius uaria bella gessit.

Vitiue ubi
14 a.

βῦς ἰσδομῶ.) Bos septimus. De hominib. stupidis. Nam cum pauperes animal nullum sacrificare possent: taurum è farina fingebant. Cum aut ex animalib. im molentur, ouis, porcus, capra, bos, gallina, anser, septimus immolabatur ex farina: qui quòd inanimis esset, in prouerbium abiit. Epigramma in bouem & caprum, in argentea tabula incisus:

*Quis sit, cum bos sis, ut terrā sulcis nō sudas?
Sed ebrj ristici in star recumbas?*

Cur non & tu ad pastum cursis ar,

Sed us argentum simulacrum asinus birce?

Asse, ut tuam redarguam ignauiam.

βῦς ἰσδομῶ.) Pemmarata cornuta, ad imitationem Lunæ primūm apparentis. Bouem autem septimum appellabant, quòd is bos post vt Lunas immolaretur: ut Euthycles tradit in Atalanta. Fucunt & Lunæ pemmarata, lata, rotunda, ut est apud Euripidem in Erechtheo, & apud Achæum in Iride. τῆν ἰσδομῶν βουῶν, ἣ πο φῆ περιεμία, Bouem septimum, sapiens celebrat prouerbium.

βῦς ἐν αὐλῶν κἀθῆ.) Bos in stabulo sedes. De hominibus nullā ad rem utilis.

βῦς ὅπῃ γλώτῃη.) Bos in lingua. De ijs qui nō audēt liberē loqui, siue ob robur animātis: siue quòd Archenēsiū nomif. ma bouem habereet inculptum, quòd liberior locuti pēndere cogebantur.

βῦς ὅπῃ σαρῶν.) Bos in granario. Vel de delicatē uiuentibus: uel de trituratibus, qui eamo impediūtur, quòd minus edāt.

βῦς εἰς ἀμῆτην.) Bos in messē. De ijs qui utiliter laborant.

βῦς κύπριος.) Bos Cyprius. De homine furili & stupido. Alit̄ enim boues Cyprios uesci stercoribus.

βῦς ἐ μελαγῆν.) Bos Molossorum. De ijs qui multis negociis implicantur, & distrahuntur. nam Molossi scēdera inuerti, bouem in multa minuta frustra dissecabant.

βῦς ὅπῃ ζυγῆ.) Bos ad iugū. De ijs qui semper laborant.

BVSIRIS Aegypti rex, à quo & urbs nomen habet.

BVTIA, municipium est Oenzia: tri bus: unde Butada.

BVTES, sacerdotium habuit, cuius posteri Butada: dicuntur: & Eteobutadæ, quasi germanos Butadas dicas.

BVPALION, Corcebus & Melitides ob stulticiam pestringuntur.

βυφῖνια.) Festū apud Athenienses per antiquū, quòd post initia Cereris, in memoriam ueteris euētus, celebrari dicūt. Nam in festo Iouis serūt taurū sacras placētas deuorasse, paratas ad sacrificium: quem Thaulon quidam arrepta securi, ut tradit Androtion, statim interfecerit.

BVCHE TA, genere neutro, plurali q; numero, Epiri urbs: ex eo, Philochoo autore, dicta, q̄ Themis in Decalioniis diluuiio, boue illuc aduēta fuerit.

βυχίλυ.) Panes, siccūm dē moderatores Arcadiae.

Pan dena
Arcadiae.

BOLVS, Democritus philosophus historiam scripsit, & artem medicā, quæ adiuuata naturalia continet.

Bolus Mendesius Pythagoricus, scripsit de ijs qui nō lectiōe historiarum ad scientiam perduxerunt. De rebus mirabilibus: Naturalia * bipertita. Continet autem consensiones & repugnantias gemmarū, ordine Alphabetico. De signis ex Sole & Luna, & urfa, & lucerna, & arcu celesti.

βῦλῶ ἀμῆ.) Glēba est arum. De ijs qui per ambitionem parua magnis comparant. simile illi, ἡμελῆτις ἐν χαρῆθῆς ἰσδομῶ. Aqua mari è cauetna suppetit.

βυμελάχῃ.) Agathias: Nō est mei moris, inquit Natfcs, gloriari diſcretijs & uana spe. Phererecrates Tyrannide. Ne ubiq; iuxta aras scēper in insidiis collocati, βυμελάχῃ (altarium insidiatores) uocemur: lupitcz ingens Infumibulum fecit.

Narfcs.

BONOS, dux Myzia, quæ ad Istrū flumen extenditur, uir summæ prudentiæ, in rebus ciuilibus & bellicis excellens, sub Iustiniano imperatore.

βουβέλα.) Pruna damascena, uentrem molliunt.

BRANCHIDAE, Didymis in agro Milesio habitantes, in gratiā Xerxis, sanum Apollinis, eius loci Barbari proderunt. Itaq; donaria penē infinita sunt direpta. Sed ueritū proditores legum & magistratū ultionē, mercedē turpissimā illius proditiōnis petunt, ut in quadam Asia regione trāsferātur. Is uerò pro

Proditores
templi Apollinis.

pro ijs quæ malè & impie tenebat, concessit, ut in eo loco habitaret, unde nunquam in Græciâ redituri essent: quò, timore illo & ipsi & gen us eorû leuarentur. Cæterum mahs auspicijs fortiti locû urbè condunt, ac Branchidas appellât, nò Milesios tantum, sed & ipsam Iusticiâ se effugisse ran. Verùm non dormitauit Dei pudètia. nâ Alexâder, Dario uicô, Pedicæ regni positus, cognito facinore, & familiæ illius propagationè perosus, omnes interfecit, improbos iudicans improborû posteros, ac falsi nominis ut bem enertit atq; deleuit.

Posteri pro diuina de leu.

Macbeur.

Pylus.

Amphipolis. Agnon. Brasidas. Cleon.

BRASIDAS, Iellidii filij, Lacedæmonius dux, Methonen, quæ ad Athenienses defecerat, bello recuperauit: & dux ad Pylû rē bene gessit, cû primus in natum insiliisset: ubi & uulneratus est, & clypeû amisit. Post hæc foedus annuû ictum est, quò Athenienses frangere cœperûnt. Amphipolitæ uerò in Thracia, loco Agnonis, glòria uiri permon, conditorum urbis eû afcuerunt. Bellum usq; ad Brasidæ & Cleonis obitum, annos durauit X. & dictum fuit Archidamiuni.

BRAYRON, locus Atticæ, in quo Dionysia quortu quoq; anno agebatur, & ab ebrijs fœta multa rapiebantur.

BRACHMAN rex, qui regioni nomē indidit: scripti leges Brachmanû, & Rēpublicam eius gentis sua dialecto.

BRACHMANES gens est religiosissima, & pauperis uitæ studiosissima, in Oceanû habitans insula, hanc prouinciam diuinitus sortita. Quò cum peruenisset Alexander Macedo, columnæ inscripsit: EGO MAGNVS ALEXANDER REX, HVC VSQVE PERVENI.

Longenitas.

In hac insula homines longæ uii habitât. Viuunt enim annos centenos quinque, propter insignem puritatem & temperanciam aeris. Apud hos nulla quadrupes est, non ager, non ferrum, non ædificium, non ignis, non aurum, nò panis, non unum, non earis esus. Sed cû habeant liquidum & summum & temperatum aerem, ab omni lue & corruptione alienum: paucis pomis & lymphidissima fructent aqua, Deum sincere colunt, & continenter adorant. Ac uiri qui dē loca Oceano finitima accolunt: mulieres autem * ultra Cangen sunt, qui in Oceano in parte Indiæ insunt. Viri ad mulieres Iulio & Augusto mense trajiciunt, qui apud illos sunt frigidiores, sole ad nos & seprætrionē ascendere. Qui

Vitæ.

Vixit à mariti separata.

cû temperati magis sint, in furias illos agere dicuntur: id quod de Nilo quoq; ferunt: qui nò more cæteforum fluminum exundet, sed mediâ cōstate inundet Aegyptû. Itaq; cû * Sol seprætrionem uicinos regiones percurrat, & alios quod dē fluuios infestat atq; minuit, ab hoc aut plurimum abest: X. diebus cû uxorib. exactis, domum redeit. Cum uerò uxor duos pueros peperit: uir nò amplius ad eâ traicit: neq; etiam illa quæ eâ pudicitia est) cum alio rem haber. Si uerò contigerit aliquâ ex eis esse stenlem: ad quinque annos maritus ad eâ trajiciens, ei usq; consuetudine utens, nisi pepererit, ea deinceps abstinet. Quapropter populoiâ non est eorum regio, ob castitatem.

Cestium op. p. uicini.

Βραχμανος.) Brundulium, regio italix: inde dicta, quòd portus habeat ceruinis cornibus similes. Messapij autē Βραυδίου ceruum dicunt.

Βραχμαν.) Morbis troscenia dextera lassâ Βραμ.) (tacet.)

Non uenit sonitum sisset, non grandinam irâ. Βραυδίου.) I onitru, nubium iterpirus, ex attritione aut ruptura. Fuit etiâ machina quæ dâ Βραυδίου dicta. Nâ sub scena erat amphora, calculis marinis plena: erat & lebes æneus, in què cû calculi deuoluerentur, sonitum edebant tonitru instar.

Βραυδίου καὶ ὕπνου ἀγγέλιος ἐστὶ λαγός.) I Onitru in fomnis sūt angelorû sermões.

Sonitus est plicatus.

BRUMALIA instituit Romulus, qui cû Remo fratre ex scorto natus & procreatus, atq; à muliere quâdâ nutritus fuit. Turpe aut apud Romanos habebatur, aliena (quod aiunt) quadra uiuere. Itaq; unusquisq; in symposijs suis & cibû & potum asserebat, ne parasitus audiret, alieniq; deuorator. Hæcigitur de causa Romulus Brumalia excogitauit. Dixit enim, necessariû esse ut rex suû fenatû aleret in hyeme, cû uacaret à bellis, auspiciatus à primo usq; ad extremum. Iussit & à Senatu uocari milites, qui abiturî (sistulabant) expectabât ueliperi, ut cognoscerent ubi cibum capturi essent. Et hoc excogitauit Romulus, ut ignominia sua liberaretur: ac prandium illud appellauit Brumalium, quod lingua Romana significat, de alieno uictitate.

Fabula Græca.

Βραυδίδες.) Brutides mulieres: ita dictæ, ueluti sibyllæ & Prophetides. Omnes aut numine afflata, Sibyllas uocabant.

Sibyllæ.

BRUTUS Romanorû prætor, scriptis Epistolæ, & Polybij historici librorû epistolæ. Admirandi est forma literatû ei.

Brutus.)

βρύου) Utreor ne hulecribus scatenis, afferas aliquid immedicabile, uel medicinam cucetas. *πρόσγειε τὴν αἰσθησέτω.*

βρύου κλε.) Uixit acuto stridens dente, Lacena instat.

Mordida βρύου exprimitur.

βρύου κλαρ.) Aristophanes: Indies perportantem & furantem alere uolo unū presidem: cum quē, plenus ubi fuerit, afflitum perciliam.

Explicitus Jomy.

βρύου κλαρ.) *Πατριὸς Διονύσιος πὸς τοὺς λύν λύντας.* Scaturigo lymphida, animi discunt molestias *ἀνεπαλαστασίου.*

BRYTIDAE, familia Atrica.

Aurica strae. Noutrag.

βρύου κλαρ.) Sub imperatore Heraclio 200000 uiorum Isaurico bello perierunt. Qui cum ingentem pecuniam, unā cum auro, argento & preciosis gemmis nitteret: illa omnia submersa sunt sub Sergio patriarcha.

βρύου κλαρ.) Dentibus frendens leo.

βρύου κλαρ.) Βαεορία, & Βαεοπιος nos. De iis qui inino quieti, pōit cum impetu irruunt.

Infelix bubo, dorum morte hūmores.

βρύου κλαρ.) Βαεοριος porcus. De stupidis & indoctis.

βρύου κλαρ.) Bubo edspēctus est. Dion in Romanorū historis ait, eam auem cōspēctam portendere calamitates.

BYBLI, foror Cauni, uterq; infelix. *βύβλου*, Hunc faciem librorum Nicanori uendi iubet 400 aureis. Qui si recu sauerit, semper augetur numerus precij & auē, donec fatigatus tantū det, quantum postrema estimatione postulatum fuerit.

βύβλου δὲ καὶ πὸς σὶνα πέτι τὴν καὶ μίγαν.) Bybli seu papyri fructus non postulat ipsam magnam. De iis qui suis bonis uti nesciūt: quōd byblus infirma est, nec magnum ferre fructum potest.

Septem eorum Jomnes nar.

BYZANTIVM, sub Scueto imperatore Romanorū munitū fuit muro præclaro, ex lapide molari quadrato. Fuerūt autem turres septem, à Iheracia porta ad mare pertinentes: in quarum primam si quis inclamasset, aut lapidem coniecisset, cū ipsa resonabat, tum eundem sonnum secundæ & cæteris omnibus quas per manus tradebat.

Buccina Niofaca.

βυκκίαν.) Buccinā arguentē excogitauit Moses. Fuerunt autē duæ: quarum una ad exhortationē & conuenientium, altera ad conuocandos magistratus utebantur.

LITERA GI

GABAO, urbs: unde Gabaeonitz, populares.

GABINIVS, nomē ppriū Rōmanū.

GABII, urbs Latinorum: unde Gabij, & Gabitæ.

GANGES rex Aethiopum, ab Alexandro occisus, statura x cubito rum: ea formæ præstantia, qualis nemo unquam mortalium fuit, fluiuij Gangis filius. Hic patrē suū Indiam inuadentē, in mare rubrū auertit, & cū terra reconciliauit. Unde terra illi & inuicenti copiosas fruges perit, & mortui necē ulta est. Cum autē Homerus Achillem Helenæ causa Iroiā perducit, eūq; x ii urbes mari, x i terra cepisse, & raptā muliercula indignatū, atq; etiam inter dūm immicicordem & fruem exritisse tradat: Indum cū hog conseruamus. Is igitur urbes lx condidit, eius loci primarias. Neq; uerō quifquam est, qui uasationem urbī, inflauratione gloriosiotem esse censat. Seythas ultra Caucasum incolentes, terram hanc cū exercitu ingressos, profugauit. Longē autēm prælat liberaanda patria sua uirum fortem se præbere, quā mēte uirtute urbem opprimere.

GADARA urbs Cælesyriæ, quæ & Antiochia & delectucia dicitur. Gentile, Gadarenus.

γადנר. Gades, locus in occidentē, finis & uelut effluxus nostri maris in Atlāticum atq; Occanum, quod ut uadofum (resonans) & tenebrosū trajici nō potuit. *γადנר* uerō dicitur, tanquam terræ collū. Hactenus pgressus Hercules, cum ultra nō tēdere nō posset, columnas ab indigenis sumptas erexit: quib; significaret, eo usq; peruiam esse terram & mare.

GAZA, urbs Phœnicie: unde Gazæ.

GAZACA, urbs Mediæ maxima: unde Gazacenus, ut Mazaca Mazacenus.

CAIANVS, Arabis sophista, discipulus Apfins Gadarenis. Fuit sub Maximo & Gordiano. Scripsit de constructione lib. 5. Artē rhetoricam, & eclamationes. Docuit Beryti.

CAIUS, uulius Cæsar, monarcha primus, scripsit metaphrasin Phænomenō Arati, & artē grammaticam Latinè, & de sua nita.

Caius Cæsar, cognomento Caligula, dicendi artē Latine scripsit.

Caius Romanorum imperator principio res imperij magnificē administrabat, & omnes subiectos populos, ut decet. Sed post biennium naturæ humanæ oblitus, * patris imitacione se deum fecit: suamq; statiam in omnes urbes misit, in templis collocandā, itemq; in Hierozofo.

Ganges est dicitur uerbum, Arabice le uertitose prestamus.

Antiochia, delectucia.

Atlantiam, Occanum.

Herrule columnæ.

Tyrannus se deum factum.

rosolymitanum templum: edictōq; fanxit, ut * Iuuenis Caij templū diceret. Seruorū quoq; dominarū instituit, lege lata, ut ijs accusare dominos liceret, si quē eorū peccatū uisissent. Vnde ingens calamitas orbē terrarū omnē oppressit: cū serui maximis pœnis dominos subijcerēt. Quilibet enim cruciatur ab hero suo illatos ulcisci uoluit. Quinetiam nefario furore correptus, uestes muliebres inducibat, & comam plicis quibusdam ornādo, & sceminas imitando, & omnia flagitia perpetrando : festā quædam excogitabat, & Initia peregrina peragebat. Ac aliquando filia sua in gremio simulacri collocauit. Hanc tu (inquit) genuisti, & pater eius legitimus es: Vsq; adeo porrō impurus & nefarius exiit, tantūq; scelerū seriē cōnexuit, ut Tiberij delicta operucrit. Nam quæ * Augustus longo tempore acquisierat: hinc uno effudit die: atque omnium maximus adulter, uxores desponsas & nuptas capiebat. * Nutricem suam has intemperias castigantem, ad uoluntariam necem cōpulit. Sororum cōsuetudine usus est, & incesto coitu ex earum una liberos suscepit: eiq; ut femideæ templa extrui, & immolari iussit. Tali imperatori Romani traditi sunt, ut Tiberij facinora, quamuis atrocissima uisa, Caius tantū superarit, quantum Tiberius Augusti. Hic post Tiberij regnauit, cognomento Caligula.

C. L A T O R I V S, cognomento Marcus. Ex hoc apparet, quanto Romano odio sint improbos persecuti, & quàm nō indulerint ijs, qui cōmunia naturæ iura uiolarent. Hic enim Samnitico bello tribunus militū adolefcenti cuidam cōubernali forma præstanti prædito, cū neq; blanditijs, neq; muneribus, neq; ullis officijs & obsequijs persuadere, ut copiæ sui faceret, neque libidini suæ imperare posset: uim inferre parabat. Quæ hominis immodestia cū per tota æstra innotuisset: id Tribuni publicæ ciuitatis iniuriæ rati, cum pro concione accusant. Itaq; omnibus suffragijs à populo capitis est damnatus. Neq; enim committendum putabant: ut ij qui potestate ualere, ingenuis hominibus pro libertate propagantibus, intolerandas & nefarias iniurias, cum masculi sexus ignominia, inferret. Extat & aliud exemplū multo admirabilius, de eontumelia seruo facta. Publii F. unius ex ijs tribunis, qui de ditione facta, sub iugum missi fuerant à

Samnitibus, in magna inopia relictus, mutū accipere necesse habuit: sperans, se liberalitate amicorum subleuatū iri. Ea spe frustratus, ac presinito tempore elapso: nexus est ob æs alienum, homo admodum adolefens, & formosa facie. Is cætera quidem seruilia officia domino præstabat: sed cum sui corporis facere copiam iuberetur: summā cum indignatione, summaq; ui tepugnabat. Quæ de causa flagris sæpe cæsus, procurrat eadem in forum: & loco editiore conlesso, tam feneratoris petulantiam cōtemorabat, quàm uibices ostendebat. Populus itaq; indignitate rei cōmorus, & Reipublicæ id interesse ratus, tribunis accusantibus, capitis illum condemnauit. ob eumq; casum omnes Romani ob æs alienum nexi, lege perlatā, pristinam libertatem recuperarunt.

γαλαξίας.) Lacteus cæculus, lumen in cælo, quæ est refractio Solaris luminis, cum astra non illuminantur.

γάλα ἰσχυρῶν.) Lactis galinacii haustus. De ualde fortunatis, & omnia possidentibus, aut raris de rebus. Aristophanes in Auiibus: Dabimus uobis uberem sanitatem, felicitatem, pacem, adolefentiam, risum, choros, conuiuia, & lac galinatū, usque adeo ut defatigemini præ copia bonorum.

γάλα πικρὰ ἔχει θυμῶν τῶν συμβουλίας: γάλα γαλακτῶν πικρῶν πικρὰ τῶν ψυχῶν. Lac dissipat inimicorum consilia: ac tranquillos efficit motes. ἰσχυρῶν τῶν.

G A L A T A E. Scipione Romanorū duce, & Hannibale Carthaginensī, Romani Galatas in Asia euerterunt: qui fuerat pars quædam occidentaliū Gallorū. Olim enim relictis patriis sedib. Galli, Bëno duce, ad c e c m cōuenerunt: ac post diuisū, partim Græciā quæ intra Pylas est, partim Thraciam & Asiā petierunt, qui ad * xx circiter millia fuerūt, deuiſi q; nationib. quæ cis Taurum sunt, Asianis penē omnibus, cæteris quidem tributa imposuerunt: ipsi autē locis iuxta Halym fluiuium occupatis, intra Bithyniam & Cappadociam cōsederunt. His bellum iurulere Romani, quòd Antiochū in pugna ad Sipylum adiuuissent. & ad urbem Ancyræ eos aggressi, x. m. militaris ætatis strauerunt: reliquos patere sibi, traditis etiam gentibus, quibus imperabant, eoegerunt.

γαλαξία.) tormētī genus. Deniq; in galagrā coniectū, ferreis sibus interpu-

Fenerator ob ingenui adolefcentis contumeliam refractio luminis capiti denotatur.

Affluentia rerum.

Perfusa somni.

Galata, Scipio, Hannibal.

Bithynia.

Galatarum sedes.

Berorum licentia.

Læon libidinis.

Nonnulli de Scipione Reipublice Romanæ fuerunt.

atum undiq; in locis asperis uoluntarū.
 γαλή περιτσία.) siue cuniculus, siue mu-
 stela, siue feles Tarsetia: I artefus urbs est
 extra columnas Herculis, ad Oceanum,
 ubi maximæ nascuntur mustelæ.

Non unus ge-
 neris Galeni
 scripta.

G A L E N U S, celeberrimus medicus,
 Pergamenus, qui sub Marco, Cómmodo
 & Pertinace imperatorib. Romæ fuit: fi-
 lij Niconis geometræ & architecti. Multa
 scripsit, non tantum medica & philo-
 sophica, sed etiam grammatica & orato-
 ria. Quæ quia nota sunt omnibus, recen-
 sere nunc superuacuum esse duxi.

γαλή χιτών.) Mustelæ tunica. Prouerbij
 illi simile, Non decet instelam croco-
 tus. De iniustus hominibus, & nihil pro-
 ficientibus.

γαλιλαία.

G A L I L A E A, id est deuoluta: & Gal-
 læ, olim Christiani dicti sunt.

G A L I P S A S, urbs Thraciæ, nomen à
 Galipso Thasi & Telephes filio sortita.

Bucellarij.

G A L L O G R A E C I A, Bucellariorū re-
 gio: ijdem etiam Græcogalli dicuntur.

Galli sacrodo-
 tes, prætium
 cyulioria.

γαῖον.) Cnæus Romanorū cōsul, in
 trāsitu ponte iunxit Sangariū fluuiū, p-
 fundū & imperiū. Qui cū ad ipsum flu-
 uij castra pōsuisset: aduentus Galli ab
 Attide & Btraco, Pessinuntis sacerdo-
 tib. matris deorum, qui unā cū forma
 etiam signa habebant, dicentes: Annun-
 ciare deam uictoriæ & dominatū. quos
 Cnæus humaniter suscepit.

Et uirū Gal-
 hæm uirū
 Galli.

ἔτι γάλλοι μετ' εἰσοῦσι ἐξ ἀσθῆν, ὅτι δὲ
 γάλλοι ἀσθῆν ἐν γένεσσι.) Prouerbij: Gal-
 li quidem ex uiris fiunt, sed non item è
 Gallis uiri.

γαῖον τεμῆον.) Gallos. id est castratos ca-
 strare. De rebus superuacuis.

Curiales ou-
 ptulicia.

γαμηλία.) Munus quod datur curialib.
 post nuptias: aut, uxorū ad curiales intro-
 ductio. Sic interpretatur Didymus grā-
 maticus. & prouerbij, γαμηλίαν ἰππονεγ-
 κῆν, Nuptiale munus dare. Nā qui uxore
 duxerat, priusquam liberi nascerētur, tes-
 tibus adhibitis, in nuptis dabat aliquid
 curialibus conuiuij loco.

γαμηλιών.) Gamelion, mēsis Ianuarius.

G A N O S, mons iuxta Thraciā: & Ga-
 niada, loca Thaciæ.

G A R G A R A, urbs Troadis in uertice
 Idæ, nomē habēs à Gargaro, Iouis & La-
 rissē in * Sicalia filio: unde Gargarensis.

Venter ples-
 na leuor.

γαστήρ.) Ventrem mihi obicis, omniū
 pulcherrimum probum. Nam is quidē
 plenus, est leuior: uacuus uerò, grauis.

γαῖον.) Aristophanes: Nihil æquē im-
 pertentum est, atq; Hercules.

Hercules.

γαῖον.) Timasius, quē Eutropius ad-
 ducebat, homo ferox & insolēs & in mi-
 liria uersatus, honorē & gloriā & opū af-
 fluentiā, summū rerum humanarū bonū
 iudicabat, & suo arbitratu uinendi licen-
 tiam: ut per ebrietatem noctis & dici dis-
 crimē ignoraret, ac Solē nec orientem
 nec occidentem uideret: cœlestem uisū
 iudicans, auocationē à rebus molestis,
 & luxuriosam sordiciā. Quibus à rebus
 cum se tandem auulisset, animumq; ad
 gloriæ cupiditatē intendisset, è Pamphy-
 lia grauis teuertebatur.

Timasius in
 xario in
 ambrosio.

γαῖον χιτών.) terra dehisca, eūq; id uocet.

G E D E O N, dux Hebræorum, præliū
 cum Madianitis, quibus adiuncti erant
 Arabes & Amalechitæ, cōmissurus, sub
 meridiē in summo æstu, diuinitus admo-
 nitus, exercitū ad flumen duxit, ut eos q
 recumberent, itaq; biberent, animosos
 iudicaret: daeræ liræ animosos tradit
 eos, qui eanum instar aquā linguis lam-
 berent, non qui manibus haustam bibe-
 rent. Qui uerò festinanter tmultuose
 que, eos existimaret id metu hostiū per-
 territos facere. Inuenti itaq; sunt * C C C,
 qui manib. tumultuose biberunt.

Historia
 credita.

Gedon, iudex Israëlis, cū iis qui canū
 instar biberāt, cecidit Madiam, item O-
 reb & Zeb & Zeboe, & Salmona, prin-
 cipes eorum: & turrim Phaneul euerit,
 & magistratus eorū spinis in trcsfecit, qui
 VII annos Israëlem presserant.

G E L A D A S, statuarius, Phidiæ ma-
 gister.

G E L A, nrbs Siciliæ, à flumine iuxta
 quod sita est, quod p tuinam multam gi-
 gnat, quæ Opicorum & Siculorum lin-
 gua Gela dicitur: uel à Gelone, Actæ &
 Hymari F. unde Gelens nomen patrium
 non Gelous, quod fortasse sit à Gelone.
 Aristænetus uerò i. libro de Phasélide,
 ait Laciū & Antiphemū, fratres oraculū
 Delphicū consuluisse. Cum autem Py-
 thia nihil * ad interrogata respondisset:
 sed Lacium ad Solis ortum nauigare ius-
 sisset: Antiphemo ridente, iussisse ab oc-
 casu Solis nauigare: & quam urbem cō-
 didisset: Gelam nominare.

γαλασκου.) Damascius: Negocij exitus
 etiam non cupienti ridere, magnum ti-
 sum extorquet.

γαλαστής.) Creon apud Sophoclē: Nec
 ut desitor adsum Oedipe: Nec ut ueterū
 malorum ullum tibi obiciam.

γαλλυθία.) Et allij capita potum inuitāt,
 & * pyra.

Larga potiorum ventibus accessiones.

γῆλως παρὰ Φιλωτίρα.) Puerorū amantior quā Gello: quæ cū immatura ætate obijisset, purabatur inuadere pueros, & immaturas earum mortes procurare.

γῆλως καθ' ὕπνου, θυστροφίους ἔχεις κρείπας: Ridens in somnis, aspens etis moribus. ὀνειροκρετιπία.

γῆλως μεμαρκής.) Risus Atheniensis Megarensium intempestiuas comœdias deridebant.

γῆλως (συγκράσιον) συγκρασίσι.) Risus immodestus & inhonestus, qui fit cum plausu pedum & manuum.

γῆλως.) Proverbiū: Magis (ridiculum efficit) ridiculè facis, quā qui grana tomare institunt: aut, perinde facis ac si Myrmecides Phidianæ artis se emulum præbeat.

γῆλως πρὸς μαλοῦδον.) Magis ridiculè quā Melitides. De ijs qui ob stulticiā malè audiunt. Melindes enim quidam fuit, què pro fatno exagitant comici: sicut & Amphistides: quem tradunt magno labore usq; ad quinq; numerare didicisse, ultrà uerò progredi non potuisse. Et sp̄n̄sam suam attingere non fuisse ausum: uertitū nē à puella apud matrem accusaretur. Amphistidi aures ignorabar, ex utro parente natus esset;.

γῆλως.) Scipio cum * fratris filium aures ignauia & luxu distulserit, & se diuisionib; agitari: negauit eti hostes deuicturū, priuquā suos p̄ imperio cohercuisset.

GENNADIUS patriarcha Cōstantinopolitanus, noctu sacrariū ingressus orandi causa, spectrum uidit diaboli: idq; clamare audiuit, se illo quidem uiuente cedere: post uerò planè potiturū esse Ecclesia.

γῆλως (ὁ ἐκ βαλαστία.) Nobilis es è crumena. De ijs qui ob diuitias haberi nobiles uolunt. Et:

Οριβὺς ποτιὸν εἶναι ἴππευον.) Hei mihi miseræ, ut malè habes, de me præclare meritis? quam è morte eripuisti?

γῆλως.) Aetas quibusdā septenos cōtinet annos. Vnde medici uerūt, duas ætates haberi, id est annos x̄ i i nato, uenā incidi, quòd sanguine adhuc e gear, quòd nondum in eo redundet: alijs trigenos. Vnde & Nestorem Pyli sepultrum uolūt annos uixisse x̄ c. Vnde περιγῆρω ἰσθ' ἡριτω γῆρω, id est ter senex dicitur.

GENETHLIVS, Generhij F. Palæstinus, Petrus, sophista, Minutiani & Agā-

peri discipulus: docuit Athenis, æmulus Callinici, illustris uiri. Solerti fuit ingenio, totaq; declamationē auditā mēmōriter recitauit. Obijit iuuenis, annos 28 natus. Scripsit sermones seu disputationes, & declamationes inter quas est Exul, semetip̄m uēditur post Thebanū excludiū: Propempticū ad suos amicos, Da duchū, Aselepiadem, & Panegyricos.

γῆλως.) Anima in mundo (æpius nascitur) oberrat, obliuione & improbitate onerata.

γῆλως.) Ildidorus, mundum despuens, animo semper erat in Deum intento: ne que quicquam aliud uerū agentem uideres, aut loquentem audires, quā eadē de iisdem, aut de uirtute & uitio.

γῆλως.) Antiquior fato est mens, & libera uoluntas.

γῆλως.) Idea Veneti iuncta, nascendi causa, Genetyllis in de diā. Alij Diane Genetyllidas, & partibus attribunt.

γῆλως.) Gignēdi uis, præstātissima & preciosissima est naturalis animæ facultatū. Proxima, uis crescēdi: tertia nutritiō. Nā huius quidē uirtus est, conseruare (indiuuiduum) speciei. I antisper enim sal uisum, dū nutrimus. Crescēdi uerò uirtus, ad perfectiōnē & modū à Natura præfinitū perducit. Quem rā animantes quā stirpes adeptæ, ad id quod Naturæ maximè propolitū est, hoc est ad gignēdi facultatem accēdūt. Is enim præcipuus Naturæ finis est, ob appetitionem æternitatis, quæ mortalibus per successiōnem comparatur. Itaq; crescēdi uis, genetandi collata facultati, materię locū obtinet: ut nutriendi uis, si cum facultate crescēdi comparetur.

γῆλως.) Gentiles. Eiusdē generis societate cōiuncti: nō quidē ratione cognationis & sanguinis, sed p̄pter familiaritas in curias distributas: inter quos talis est cōmunitas: qualis inter municipes & curiales, cōstituta lege. Osi em̄ in certas partes distributi fuerūt Atheniēses: quarū maximæ trib. dicebātur: ceteræ, 11 i fudre, imitatione quatuor anni tēporū. Rursus unaquæq; tribus tripartita fuit: cuius pars quælibet (Φρατρία γένους) curia & triens nominabatur. Rursus curiæ singulæ in Gētes (γῆν), o diuidebātur: è quib. iācerdotia gentilitia, & curiones sorte legebātur: ut numerus dierum anni c c c l x v completeretur. γῆλως tradit Philochorus, olim ἐμοσάλασσε, id est collectaneos appellatos.

Som̄ i q̄ exo
p̄riat̄.

Gram̄ ter
nari.
Phidias,
Myrmecis
dei.
Melitides
ex Amphi
stidi j̄ uen.

Dispirina
uolat̄.

Diabolus
Ecclesie
p̄fect̄.

Nobilis è
crumena.

Compositio
ratio.

Actus uel
uol̄io est
aerian.

Memoria ino
fiḡuā.

Ment̄ addi
Et̄ Deo.

Fatum.
Ment̄.
Volunt̄.

Vis gignē
di, crescēdi,
nutriendi.

Natura eter
nitatem apo
p̄at̄.

liberantem
distributo.

Vener.

Generalis, seu cardinales virtutes IIII sunt: prudentia, fortitudo, temperantia, iusticia.

Geometria.

Geometria, scientia est eius quod sciri, aut opinione comprehendipotest. Nam in his Geometria uersatur, inuenta ab Aegyptijs, mandataq; literis, amplitudine terræ & diuisione locorum prius edoctis.

Pfider.

GEORGIVS, Diaconus magnæ Ecclesiæ, & Chartophylax, cognomento Pifides: opificum sex dierû tribus millibus uersuum lambicorû exposuit. Scripsit de Heraclio imperatore, & bello Persico, & Abariæ, soluta oratione: laudationem martyris Anastasij.

γίρας.) Lustrato exercitu, & præmiis, prout æquû erat, in singulos distribuit: ita demû imperator mouere bellû instituit.

γεραιόρου μεταφυσικού.) Vetus arbor transplantata. Proverbium, de re impossibili monens, senibus non mandanda esse opera iuuenum.

GERANIA, mons intra Megara & Corinthum: è quo Ino, Athamantem fugiens, in mare desiluit.

Græcorum uerbo.

γίρας λίθου κατὰ πτωκῆσιν.) Apud Aristophanē: Grues, quæ lapillos deuorant. De ijs qui prudētè aliqd agūt. Grues. n. quia in sublimi uolat, & ob directû impetû aspectus deorum impeditur, lapillos gestat, quos lassatæ uolat uoluit uisit, ut incantari terræ an mari ferantur. Quòd si in mare deciderit lapis, pergūt si uerò in terram, requiescunt.

GERASA, urbs Cœlestyniæ, cuius urbes sunt 14. Ex hac oriûdus fuit Ariston, orator elegans, ut Philo: & Cerys sophista: & Plato, orator iusticôsultus: qui de omni disciplinarû genere, tanquã de una, ex tempore diserebat. Idē in defensionibus, & inter assessores, & pro tribunali legû equitati studebat. Patriû nomē est Gerasen.

GERGETHES, nomen urbis. γέραιος πατρις μεζολορυσανῶν.) Proverbium: Delecta te magnificè loquendo.

GERESTVS, nomē portus, & pagus in quo est Neptuni eides: à Geresto louis F. Incolæ Geræstij dicuntur.

Verbo Liber
metaphisum
metaphisum

γεραιός.) Festi sermo quidã seniorû: Quæcumq; inconsiderata & stulta cõsilia cõmittis, non bene uertere. (perimus, Neptuno enim & Minerua de Artica decertantibus, cū Minerua uicisset, Neptunû dolore repulsi imprecatum urbi esse ferunt, ut Athenienses perpetuò malè consultarent. Quo audito, Mineruã adie-

cisse, ut mala consilia bene eederent.

GERES, nomen est populi pauperis, & calui Chaonû, qui ob molliciem malè audiebant.

GERMANICUS, Fræcus. Germani qui Rhenû flumē accolūt, Celtæ dicuntur.

γίρας πατρις ἢ βλιάνος, ἕξες γίρας.) Denique esse te si uideris, habebis præmiû. ἡνὲρ παρρησιῶν, & Prouerbiû: Ne quid unquã in senem beneficij cõtuleris. Monet, nõ sine iudicio benefaciendum esse.

γίρας ἂν λῶν πατρις ἢ ἀλιεῖται πατρις.) Vetus uulpes laqueo non capitur. De ijs qui ob senectutem periti rerum sunt, nec insidijs opportuni.

γίρας βίος ἀπιθῆται ἢ δίριμος.) Vetus bos lugetur a nemine. De ijs qui (suo tempore) purè mortui sunt.

γίρας πατρις ἢ ἀλιεῖται πατρις, ἢ γίρας ἢ ἀλιεῖται πατρις.) Vetus simius capitur ille quidem, sed tardè capitur. De ijs qui semel cladem acceperunt.

GESIVS, sub Zenone fuit, arte medica celebris, genere Petrus: qui Domino Iudæo, præceptore suo, euerfo, & sodalibus penè omnib. ad fe pertractis, ubiq; notus magna gloria florebat, nõ ob medietatũ apparatũ uel doctũ, uel curã di: 1 & ppter ceteras oēs disciplinae.

Quæ enim uir erat honoris cupidus, & patiens laboris, cū ceterarũ rerũ diligentia, nõ ingenio, longo tempore opinione sapientiæ sibi cõparauit: tum in adione medica & disputatione subtiliore, omnes etatis suæ medicos & iatrosophistas id est, medicos doctores, superauit. Quis uis autem serò scientiam suam publicè ostentare exipisset: eceleriter tamen euectus est, ea q; floruit, homo pomposus & ostentator: philosophus parum accuratus, sed medicus insignis. Unde & maximam pecuniam eoegit, & Romanas dignitates non uulgares est adeptus. Probo autem probæ naturæ generosum animum. Nam Heraiscum, & dum quæretur à Zenone imperatore, domi suæ occultauit, contempto periculo, & in fuga ex morbo defuncto, iusta honorificè p̄soluit. Basilicue uerò ea de causa missus, Agapium ceterosq; philosophos comprehensos in palatium perduxit.

γίρας.) Romani pilis humi defixis, & galcis impostis, emine aspiciētib. eã specie præbuerūt, quasi in tumulo manerent.

γίρας ἢ γίρας.) Sylla uastatis Athenis, parum absuit quin urbem per iracundiam funditus euecteret, ob crebra Aristonis di-

Germani
Fræci.
Celtæ.
Explicat
senem.

Seni non
benefacien-
dum.

Domus
medicæ.

Heraiscum
Zenon.

Strategus.

Aristo.

diſcretia, & ſuperbas iriſiões toto obli-
dionis tempore.

Terru
TERRA.

GEPRYRAEI (Herodoto autore) pe-
regrini & aduenæ Athenis habitant.

TERRIGENAE.

γη,) I ellus, cum ſedes ſit omnium ur-
bium, rurrigera fingitur.
γηγενος.) Terrigenæ, terra nati, ppriè
Adam & eua: quia non è coitu orti. Per
abuſionem, omnes homines. Ariſtopha-
nes in Nubibus, philoſophos terrigenas
appellat, quaſi impios, & deorum oppu-
gnatores. Dicuntur etiam terrigenæ, qui
tetrrena cogitant.

TERRA.

Terram, uetus opinio eſt, à uentis exa-
giramam uocari.
γηγενος.) terra uiuentium: id eſt, ui-
ta quæ expectatur, temota à morte, & li-
bera doloribus.

TERRA.

γηγενος.) Tetræ mare
miſcet: Prouerbum, de ualde iratis.
GETHUSA, urbs Libya: unde Gethu-
ſæus, Gethuſius, uel Gethuſites.

Colonia
Libertatis
ſua.

γηγενος.) Athenienſes hoſtili ter-
ta capta, ciuius ciuitatis, agros inter ci-
ues ſuos forte diſtribuebant.

Colonia
Libertatis
ſua.

γηγενος.) à τὴν πρῶτον ἀποκαταστάσας.
Semper diſcendo plurima ſiſe ſeruat.
Prouerbum, de ijs qui ætate ſunt pru-
dentioreſ.

Colonia
Libertatis
ſua.

γηγενος.) At ille quamuis ſenex, & lon-
giſſimo iam tempore utroque pede ca-
prus, ita ut ne equo quidem uehi poſſet:
tamen robuſtiſſimi adoleſcentis inſtar,
laboribus non defatigabatur: ſed lecti-
ca in aciem ſerebatur.

Colonia
Libertatis
ſua.

γηγενος.) Sophocles: Vt ſua ſenectè
perpetuo ab illo ſuſtineretur: donec ad
reſceſſus inferni dei perueniſſent.

Colonia
Libertatis
ſua.

γηγενος.) In epigrammate: Atramætario
cum calamiſ, auum propagat famã de-
ſuſtorum ad poſteros.

Colonia
Libertatis
ſua.

γηγενος.) Cũ qua-
dratipiti Geryone dimicare, qui Herculi
multum negocij faceſſit: hoc eſt, aggre-
di hominem in expugnabilem. Sic autè
notat Ariſtophanes Lamaechi galcani,
quæ tres ciuitas haberet.

Colonia
Libertatis
ſua.

γηγενος.) I telluris ſimulocrè. Mulie-
rè fugit Veſtã. i. telluris tympanũ geſtã-
tè, quòd terra in ſe uentos concludat.

Colonia
Libertatis
ſua.

γηγενος.) Telluris onus,
& telluris inſteſtina: id eſt, lumbrici. De
hominibus nullam ad rem utilib.

Colonia
Libertatis
ſua.

γηγενος.) Terræ umbilicus, tem-
plum Apolliniſ.
γηγενος.) aſſèctum eſſe inſtar gigan-
tum, & tyrannico animo.

γηγενος.) Ea quæ ſunt, tribus rationib.
ſunt: alia æquitate quadã, & propter tē-
pota, ſeu diſpenſatione, κατ' αἰσθητικῶν (ut
uulgò dicunt) alia approbatione, κατ' ἁ-
δοκίαν: alia conſeſſione, κατ' ἑσχηματισμὸν
μορῆ. ea quæ facta ſunt, utiq; euenerunt:
γηγενος uerò (ea quæ ſunt) uel eueniūt,
uel non eueniunt.

Aequitas.
Approbatio.
Conſeſſio.
γηγενος.

γηγενος.) Solent medici oſtentationis
ergò patrias etiam plantarũ nomina,
ut uthymallũ Laconicũ, Κυπριακὸν (ſuc-
cum, ut Smyrnæum. τὸ δὲ λέω ἱεραλίδες ἰ-
γλάριαι ἐν Λαδοῖς.) Quid tum, ſi Neocleides
lipp' tibi maledixit: ſi malè audiebat,
ut ſycophanta, & peregrinus, & ſur.

Medicorum
oſtentatio.

GLANIS uates, frater Bacidis.) Noctuaſ Athenas.
De ijs qui merces inutiles apportant, nã
ea quidem auis frequens eſt Athenis. &
γηγενος ἄνδρ, noctuinum ouum.

Meum pro
malis.

GLAVCVS Caryſtius pugil XXXV
Olympiade coronatus, etiam Pythia ter
uicit, iſthmia decies, toto corpore robu-
ſus. Qui cum ataret: uomerem caſu cla-
pſum, manu pro malleo uſus, reſpoſuit.
Quod conſpicatus pater, Olympiam eũ
perduxit, luſtaturũ. Qui cum, ut homo
imperitus, ab aduerſariis uulneratur, ceſ-
ſurus eſſet: patrem clamare ſerunt, μήτε
πῶϊ ἐν' ἀφ' ἑστέ, iſtum inſer qualem atarot.
Cum igitur uiolētius percuiſſiſſet aduer-
ſarium, uictoria non eſt adeptus. Statua e-
ius rudibus cludentis ſpeciè præ ſe fert:
quòd ſolers fuit manu uol agitator.

Meum pro
malis.

γηγενος ἰδὲ αὐτῶν, Noctua uolat. Noctua
uolat, uictoria ſignum habebatur
γηγενος λαυρομύκτην.) Noctua Laurio-
ticæ De pecunioliſ. nam in Laurio Atti-
cæ ſunt aut metalla. Nummiſ autem au-
reis noctuas inſculpebant.

Meum pro
malis.

γηγενος ἴχθυον, Glaucus. Prouerbiũ, de
ijs qui aliquid facile cõſciūt. à Glaucò
Samio quodã, cõſtantiſſis ferri in uertore.
γηγενος.) ego uerò ab iſtis uelli uix
poteram, & renaciter iſſi (εὐθύναις) fortal-
ſe, pro ἀληθινῶν) ſuſtitati inhxrebam:
ut qui uerè per ſomnium locupleta-
tus eſſem.

Conſatio
forti.

γηγενος ἐπὶ πατρὶν.) Boni patris filii, ego quò
dam adoleſcens, linguam quidem magna-
uam, manu autè habui operoſam. Nũc re-
peiſcitaro, uideo mortaliſ linguã, nõ
facta omnium rerum eſſe duccem.

Lingua.
Manus.

γηγενος ἐπὶ πατρὶν.) Lingua quò uadis?
Verbum euerſura, & inſtauratura. Prouer-
biũ, de ijs qui oratione ſua uel profunt,
uel nocent.

γλώσσαις ἄγγυον ἔσθ' (De hominibus ex-
peditis & garrulis.

γλωσσισμικὰ.) Lingua tu quidē pol-
les. Virū ego uerò scio neminē Bonū, q̄
perpetuū uideri uult se res ἔξ' dicere.

γλωσσά.) Lingua plerisq; saporib. hu-
meatur, à nōnullis etiā siccat: ut pi-
pere, salisamēris, & alijs infinitis, quāuis
ca gustabilia sinr: nō quidē quatenus sa-
pida sunt: sed ob rātionē aliquā quali-
tatem, cuiusmodi est siccitas. Neq; enim
siccus panis siccat, aut etiā bellaria for-
tasse, & similia: sed quia sicca sunt, aut ca-
lida, humorem linguæ extrahūt. Linguā
autē facultare quidē oportere humidam
esse, non autē actū, ex eo cōstat: quōd qui
lingua sunt aut humecta nimis, aut ari-
da, hie stabilia non percipiunt. eaq; de
causā humidior iusto lingua saporē nō
sentit, q̄ humor, qui ei inest, cū sapidus
sit, & primum illam attingat, linguæ ta-
lus est, ipse percipiendum se præbens,
prōpterea q̄ non sinens externa percipi.
Cuius rei signum est, quōd ij qui aliū sa-
porem prius gustarunt, præsertim uche-
mentiorē, posteriores non percipiunt.

ἔτι τὴν γλωσσά.) Linguā natura fecit ad
duas functiones: quarum una cōfert ad
id ut simus: qui gustatus est, & saporū di-
iudicatio: altera, ut nobis bonē sit, quan-
tum scilicet ad sermonē attinet. Sic eadē
natura eadē respiratiois duo munera fe-
cit: unū ad id ut simus (nō ad interni ca-
loris refrigerationem confert) alterum
ad id ut bene sim nobis, uidelicet ad ser-
monē. Vocis autē (id quod necessariū Na-
turæ munus est) ἡ δὲ δὲ σφαιρῶν αἰσθητῶν, lego
& causa conseruationis) materia est, aer
qui expiratur. Effectrix causa, natura est:
instrumentalis, aspera arteria, quæ est si-
stula instar. Ferē itaq; adolescentes magis
uocales sūt, quod laeuem eā habēt:
senes uerò minus, quod eādē asperā.
Finis linguæ est, significatio: ideo tribu-
ta animātī, ut per eam animi affectiones
declaret. Ac sermonis quidem materia,
est uox: effectrix uerò, animus rationis
particeps-instrumenta, lingua, palatū &
dentes: finis, explicatio cogitationum.
Instrumentum uocis, sunt fauces.

τῶν ἄλιων.) Volucres quæ linguam ha-
bent, & genas hominibus cōsimiles, uo-
ces humanas imitari possunt: ut picæ,
psitraci, & similes.
γλῶσση πλάγιον.) Lingua uti p gladio.
γλῶσση σφῆν.) Versare linguam, uer-
sum esse in dicendo: aut negocia peruer-

tere, & abundare uerbis. Aristophanes:
Nisi linguam uersare didicerō, perierō.
γλῶσσι.) Lubricus, ardelio: sic dicen-
tur improbi, leues, mutabiles, ij qui ani-
mo claudicant, & nihil stabile cogitant,
cum quidem aliud profiteantur, aliud
sentiant & agant, ob lubricum & persi-
dum ingenium. Usurpatur etiam de in-
quinato, fordido & tenaci. Translatio
sumpta est à densato balnearum oleo:
cul qui innititur, labascit.

γλυκῆ ἰσχυρὰ Φιλωνος ἐπιλαλαστέον.)
Dulcia poma sunt absente custode. De
ijs qui sine laborē fruntur alienis.

τῶν γλυκῶν γλυκῶν πικρῶν ἐξ ἑστῶν.)
Edens dulcia, moribus eris acerbis. ἰου-
ρατῆρ.

γλυκὸν μέλι κη πιεζέται.) Dulce mel nel
suffocet. Terpandro canente, & ad can-
tum hianse, quidam sicut in fauces eius
coniecta, hominem suffocauit.

γλυκὸς ἄγκυλον.) Dulcis cubitus: p sua-
nibus moribus.

γλυκὸς ἀπίερων πῶλον.) Dulce bellū in-
experto. De ijs qui ex imperitia res peri-
culosas suscipiunt.

γλυκοσίδη.) Quæ & Pexonia dicitur, ra-
dix medica, uel laxandi (ut medici tradūt)
prædita.

ἢ γλυκὸν ὕδωρ.) Aqua dulcis frigidior
est quàm salsa.

γλυκοφαλα.) Visus sibi quidam frumca-
tum tomētī loco habere in culeitra, ma-
rem genuit.

γνώθι σαυτὸν, ἢ τὸ τίμιον μα πικρὸν ἔχον.)
Cognosce te: Chilonis
scitē dictum. Pertinet pro uerbiū ad e-
os, qui de se plus profitentur, quàm præ-
stare possunt.

γνώθι σαυτὸν, ἢ τὸ τίμιον μα πικρὸν ἔχον.)
Cognosce te, & monetā adultera. Pythi-
ca præcepta sunt, quæ iubēt opinionem
populē contemni, ac à uulgari potius
consuetudine quàm à ueritate receden-
dum esse (τὸ δὲ πικρὸν μα βελτίον.)
γνωμαθῶν.) Alia disputant, alia de-
cernunt.

γνώμη.) Arriantus: Hic dinino sult inge-
nio, dum uiueret, ac recessit ad superos.
γνώμη.) Nullum ius armis potentius.

Quisquis enim nitibus potior est, equio-
ra semper & facere & dicere putatur.

γνώμη.) Qui putat uidere se ea quæ nō
nidet, in eo iam non tam oculi peccant,
quàm ipsa mens.

GNOMONEM solariorum innocent
Antaximander.

γνωρίζω.) Eū si ego nunc tibi facio no-
tum,

Orationes
sentire ut
sicut esse nec
de.

Humores
et siccitas
siccitas.

Lingua fa-
cultate hu-
mid.

Gustatio
Oratio.

Respiratio.

Adolescenti-
um magis an-
calo.

Volucres
garrulae.

Explicatio
Ioum.

Terpandro
necesse.

Adultera
monetio.

Ita si eru-
dit.

rum, id facio quod proverbio dicitur, räum tibi fomium ut narrem.

Notius ve
no, haur
us

Notius *νοτιος*.) Notius bifariam dicitur: aut simpliciter & per se, ut prius posteriore: aut nobis, quod est natura postemum, compositum scilicet.

νοτιος.) Pythagoras Samius discipulos habuit amplius DC.

νοτιος.) Omnia cognoscuntur aut similitudine quadam, & (venia verbo no-

Cognitio
identitas
et, dicitur
fuit.

no detur) Identitate, aut dissimilitudine & diuersitate. Album enim, & albi & nigri collatione iudicamus. nam quod est nigro contrarium, album est. A contrariam eiusdem & diuersi, in confirmenda cognitione permittam esse perhibet.

νοτιος.) Mutare sententiam, amplecti id quod iustum, & decorum est: aut, & suam imbecillitatem, & aduersariorum vires intelligere.

Magistra
tra subtra
do uisita.

νοτιος.) *Mi Oedipe, nota, non ignota mihi Adestis exprobrantes, satis enim scio, Vos laborare omnes: Et cum laboretis ut ego, Nemo uostrum est qui aquo labores. Ne uester quide dolor ad unum solum pertinet Per sese, nec latius patet. Mens uero animus Et reipublicam, et me et te simul gemis.*

GNRYI filius fuit Anacharis, sed matre Græca natus.

Mullerum
placenta.

γογγύλιος.) Mulleres, ut ne uoces esse se uideantur, placentas rotundas facit, quo frugaliore putentur.

γοητία.) Goetia, magia & pharmacia, inuentæ à Petris & Medis, differunt. Magia enim est inuocatio dzmonum beneficiorum, ad bonum aliquid efficiendum: cuiusmodi fuerit Apollonij Tyanci oracula. Goetia, manes inuocatione elicit dicta à lamētis & stetit, qui ad sepulchra fiunt. Pharmacia uerò, cū uenenū aliqd letale certo modo paratū, p os ingerit.

Magia.

Goetia.

Pharmacia.

ΓΟΛΙΑΘΗΣ, uir Palæstinus ingēs, quatuor cubitorū & dodrāris, armis pccritati corporis respōdenrib. ornatus.

γούλιανος.) Gulussa Numidarum rex.

γόνυ κνήμης ἴσχυον.) Genu crure ppius.

De ijs qui (semetipfos plus alijs diligūt) alios plus semetipfos diligunt. (Legō δὴ τῶν ἑαυτῶν μάλλον ἢ τῶν ἀλλοτρίων.) Nonnulli de ijs intelligunt, qui cognaris suis aliquid prestare debeant.

ΓΟΡΓΙΑΣ Charmantidæ f. Leontinus, rhetor, Empedoclis discipul⁹, magister Poli Agrigentini, & Periclis, & isocratris, & Alcidasantis Eleatæ, qui & in schola illi successit. Fuit & frater Herodici medici. Etū autē Porphyrius eum in

Olympiadē LXXX refert: tamen sciendū est, eū esse antiquiorē. Hic Oratorie disciplinæ uim elocutionis & artis tribuit & tropis & metaphoris, & allegorijis, & hypallagis, & abusionibus, & traiectionibus, & cōduplicariis, & repetitionibus, & apostrophis, & cōparibus uisus. Exigebat à q̄hbet auditore minas XC. uixit annos CIX. Scripsit multa.

Immensa Gorgias.

ΓΟΡΓΟΝΕΣ, tres mulieres, ad Tithrasum, siue fluuiū siue locū Africæ habitantes, uultibus ad eō terribilibus, ut eas intuentibus morerentur: quarū unā Perseus falcata hasta interfecisse traditur.

ΓΟΡΓΩΣ, Messenus, nulli ciuiū opibus & nobilitate secundus, adulta ætate pugil celeberrim⁹ euasit. Nā & splēdote, & uitæ instituto, atq; et numero cotonarū, nemini suæ gratis cedebat. Idē gymniciis certaminib. relictis, cū ad Rēpub. redā & patriæ negocia pcurāda se cōdillisset: in eo q̄q; genere gloriā nō minorē illa uerere est cōsecut⁹. Nā & plurimū ab esse à stupore, pugilib. inesse solito, & summa industria prudētiaq; p̄dit esse, in publicis negocijs administrat⁹, putabaf.

Idem Gorgias et Gorgias loquor.

Pugiles suis p̄dit.

ΓΟΡΔΙΑΕΥΣ, Septēb. apud Maced.

ΓΟΡΤΥΝΑ, urbs Crætæ, ab heroe Gortye. Dicitur & Gortyn & Gortys: dicta & Lanisa & Cremnia. Est & Gortys ininæ nomen.

ΓΟΡΤΥΝΑ.) Desinā supplex esse batbaræ puellę, nec meam fortem deplorabo.

γορτυνία.) Aristophanes: Monstrans hisce regularum subtiliū rationes, & uerborum sinuosos flexus.

γορτυνία.) Literas Phœnices inuenerūt, unde Phœnicię dicte sūt, quas cadmū ferūprimū in Græciā attulisse. Medicinā Apis Aegyptius, quā Aesculapius auxit.

Literæ. Medicinæ. Apis. Aesculapii.

γορτυνία.) Grammatica est scientia legendi & scribendi. *γορτυνία*, Literator, qui prima elementa docet.

γορτυνία, linea est, superficiali finis: aut longitudo tantum sine latitudine. *γορτυνία* τῶν ὀφθαλμῶν, *γορτυνία* δ' αἰσθησι: Progredere nunc anime mi, hi sunt carceres.

GRATIANVS audita Valēns patrum morte, dānataq; eius aduersus Chnistianos scuitia, missos ab illo in exiliū celeriter reuocauit, restituit bonis, & dānis compenharis: Legeq; cōcessit omnibus, ut securē & absq; cōtentione in suis ecclesijs eduenirent, soliq; templis arceretur t unomiani, Phoriniani, Manichei:

Valentis obitu. Hæresis.

Manichei et ceteri uero p̄dit.

γορτυνία.) A nicula pauperula, capra pedibus,

Aque me
ducata.

dibus, ob bonam famam aq̄e Pæonię, huc uenit aliquid, cum baculo quer- no tepens.

ἄνους ἀναπρωτίστους πάλαι κρηστὴν ἴσους. Anus ubi plaudere cœpit, magnum excitauerem. De ijs qui propter petiti- am rerum, multa negocia mouent.

ἄνους.) Anus, inſtat equi ſepulchrum habebs, in uoragine torrētis. De ijs qui meritō ultimo ſupplicio aſſiciūtur: ſicut equi ſenio conſecti, in torrētis & foſſas præcipiuntur.

ἄνους ἀνελφῶν.) Anus Scripha. De ea quæ uirgo conſenſit. Metaphora ſum- pra à locuſta agreſti, quam anum deti- pham & uatem uocant.

ἄνους ἄλλοις.) Saltat anus. De ijs qui aliquid præter ætatem agunt, nam adole- ſcentulas decet ſaltatio.

ἄνους ἄλλοις.) Aniles fabulæ. De ner- bis inanibus.

ἄνους καὶ ἀλλοις ἐπιπύου.) Non idē eſt (pictura) ſcripura, & Leuceus. De ijs qui diſſimiliter (pingunt) ſcribunt.

ἄνους.) In monumentis deſunctorū pingebantur ampullæ olei.

ἄνους ἀνελφῶν.) Reum te facio cæ- dium, & niolatarum legum, apud Rhada- manthum. A riſtophanes: Arguam eū Medis prodidiſſe Græciam.

GRÆCI, à pago quodā, aut à Græco.

GREGORIUS, Nazanzenus epiſco- pus in Cappadocia, ut clariffimus, Baſi- lij Cæſarienſis in eadē Cappadocia epi- ſcopi neceſſarius: non ſolum grammaticus & ingenioſus poeta, ſed multo magis etiam in philoſophia exercitatus, & orator ſolers. Soluta oratione ſcripſit multa: ut eius opeta uerſuū millia xxx compleant, de quibus hæc ſunt. De obitu fratris Cæſarij: Funebtis in ſuū parentem: alia in Cotgoniam ſororē: de pau- peribus amandis. Laudes Maccabæ orū, laudes Cypriani, laudes Athanaſij, lau- des Heronis philoſophi. Contrā Iulianum imperatorem orationes duz. De ſpiritu ſancto oratio nna, Panegyricæ orationes x: aliz q̄ plurimz, notę omni- bus. Secutus eſt dicendi genus Polemo- nis Lao dicēſis, qui Smyræ docuit, præ- ceptis Ariſtidæ rhetoris. Scripſit & alium librum uerſibus hexametris, niri- ginitatis & cōiugij colloquium, & de alijs argumentis, diuerſis & omnis generis uerſibus, quorum ſumma eſt ad xxx millia. Superſtes adhuc, alio eccleſiæ ſuę epiſcopo deſignato, ipſe in agro uitam

ſolitaria exegit. Annos amplius xc natus, xiii Theodoſij imperatoris anno, excedit ē uita, haud dignum uirtutis ſuę premium conſecutus, ut qui principis urbis ſcdem nō obtinuerit, prælatiſ de- terioribus uiro uirtute & claritate uitæ omnibus antecellenti.

Gregorius, Nyſſenus epiſcopus, frater Baſilij Cæſarienſis, uir & ipſe clariffimus, omni q̄ doctrina reſectus, magis tamen eloquentiæ ſtudioſus. Ita q̄ in ea multū profecit, & illuſtris euasit, ut quiſquā uer- terum. Scripſit orationem contra Euno- mium egregiam, & librum admiradum de opificio hominis, & alios pluri- mos ſermones, & in Cantica canticorum: & in Eccleſiaſten: & ad ſororē Macrinam, prolixam & perelegantem cōpoſuit ora- tionem, alia q̄ multa ſcripſit: & nunquā ſatis prædicatam laudationē protomar- tyris Stephani: itemq̄ uitam Gregorij, qui miraculis claruit.

Gregorius, qui & Theodorus Thau- maturgus, Ncoceſarię Ponti epiſcopus: admodum adoleſcēs, ob doctrinā Græ- carum & Romanarum literarū, è Cap- padocia Berytum, inde Cæſaream Pale- ſtinæ ſe cōtulit, unā cum fratre Atheno- doro: quos ſeorſim etiam ad Chriſti fi- dem adductos, Origenes ſui admittato- res effecit. Annos igitur quinq̄ apud eū eruditi, in patriam remittuntur. A quo cum Gregorius diſcederet, Panegyricā grati animi ergō Origeni ſcripſit oratio- nem: & omnibus indigenis conuocatis, ipſo etiam Origenē præſente, recitauit: quæ etiam nunc extat. Scripſit metaphra- ſin in Eccleſiaſten, breuem illam quidē, ſed admirandam orationem. Scripſit & epiſtolas multas atq̄ uarias. Factus epi- ſcopus, ſigna & miracula, quæ uires ho- minis ſuperant, edidit. Deceſſit ſub Iulia no. Huius frater Athcnodorus rhetor fuit. Scripſit & de incarnatione & ſide librum.

Gregorius frater Hermię philoſophi, planē contrarius Hermię, ſupra modum acutus, & ad quæſtiones & diſciplinās expeditis: alio qui uerō nō quietus, nec placidis motibus, ſed propē concitatis. Cum autem Athenis Alexandriam ue- niſſet, in morbum incidit, ut paruus eius uſus eſſet: nec ea uis ingenij, quæ pridē fuerat, ſupereſſet.

ἄνους ἀνελφῶν.) ἴω εὐὶ πάλαις ἄνους ἄλλοις καὶ ἀλλοις ἐπιπύου. Griphus, petre- xa oratio, & diſſicilis, quæ aliquid in ſe habet

Vita ſolita-
ria.
hæc omnia præ-
ter: hanc
exhibet.

Scripſit
Nyſſeni.

Thaumatur-
gum.

Athenodo-
rum.
Origenes.

Panegyric-
um in Ori-
gēnem.

Miracula.

Hermias.

Morbo bre-
betari ino-
genium.

Byſtophan-
ica nota.

Scripſit hanc
notam.

Diendi ge-
nus.

habet reconditum: & χρυσίδης λέγει. In lo pueri Homerum Molestia affecterūt, gripho Musis propicijs ebrexto. εὐσεύλαμα λιπαρῶ: εὐσεύλαμα δ' εὐσεύλαμα φεραμεῖα. Quæ cepimus, reliquimus: quæ non cepimus, serimus.

GRONIA, urbs Phocidis: unde Gronienses. A Grynia, quæ est Troadis, fit Grynensis.

ἢ δῖονος γρύ.) Dionis gry. Prouerbum, 10 de re parua & uili.

GRYLLVS Xenophontis P. qui in pugna ad Mantineam occubuit, & alter Diodorus.

GRYTTVS quidã, ut effeminatus, malè andjit. Alij Gtypum scribunt, qui fuerit depygis.

GYARO insula, nna ex Sporadibus, in qua mures ferrum corrodere ferūtur.

GYGES Lydus, & ipse suscepto regno, 15 cum exercitu Miletum & Smyrnæ est adortus, & Colophonem urbem cepit. Præterea nihil memorabile gessit, cū regnasset annos duo de quadraginta. Hūc igitur his expositis misū faciamus.

Ardym uerò Gygis successorē referam, qui & Priencenses iubeat, & Milerum oppugnauit. Hoc Sardibus dominante, Cimmenijs sedibus suis per Seythas uagabūdos pulsū, in Asiam profectū, Sardes urbem præter arcē cepit. Ardyi xlix 10 regni anno successit Sadyattes: regnauit annos xi. Sadyatti Halyattes: qui Cyaxari ex posteritate Deiocis, & Medis bellum intulit, & Cimmeros Asia expulit, & Smyrnæ ad Colophone conditā euerit, & in Clazomenas impetū fecit, unde tamen nō ex animi lenetia recessit, magna clade accepta. Alias quoq; res gessit, dū imperauit: sed has memoratu maxime dignas. Bellū à patre susceptū, eum Milesijs gessit. A dequitanis enim oppugnabat Miletū, hoc modo: Cum segetes in agris maturæ erāt, cū exercitu aderat, cū situlis & organis, & tibia uirili & feminea. Quoties autē in agrū Milesiū ueniebat: uillas neq; diruebat, neq; cremabat, neque fores auellebat, sed suo loco relinquebat: uastatisq; agris & arboribus, recedebat. Nam eum mare tenerēt Milesij, locum obsidionis non habebat exercitus. Suburbanis uerò ædificijs parcebat Lydus, ut terrā consererent, & excoherēt, ut ipsorū culturam uastate possent. Hac ratione bellum annos xi duxit: quo tempore duas magnas plagas accepit Milesij, in pugna ad Limeneiū ter-

ra iuxta, & Mæandri planicie.

GYGIS anulus. De solertibus & callidis. Nam Gyges cū pastor esset, ac terræ motu humus discelsisset: cadoauer inuenit, cula anulū detraxit, ea uī præditū, ut p cōuersione palæ, ceerneretur & nō ceme retur. cui⁹ anulū opportunitate usus, antecessore ocelso, re gnū ipse occupauit.

γυγες εὐσεύλαμα.) Dentale illi nō inest. Prouerbum, in eos qui aliqua in re sunt inuiles.

γύλα.) Fiscella militaris uascularia, oblonga, in acutum desinens, ut ne frangatur: in qua reponerent caseum, & oleas, & cæpas. Diei⁹ hæc penus militaris.

GYLON, cum Nymphæo, Ponti ca stellum, prodidisse crederetur, exlauit: & in Scythiam profectus, uxorem duxit: è qua iusscepit duas filias, quæ Athenas in patriam missæ nupsērūt, altera Philocharidi, altera Cleobulo.

γυλασιον.) Dialectica ad tria est utilis: ad exercitationem, ad cōgressus, ad philosophicas disciplinas. Exercitationem uel eā dicit, quæ fit inter differendū (accepta em̄ à foeijs disputationis problemata, pbabilibus argumētis cōfirmat:) uel in utranq; partē d.ferendi rationē.

Vsitatū enim suis hoc sermōnis gen⁹ ueterib. ita ut ea ratione in pleijs cōgressibus uterētur: nō in libris, ut nunc. neq; enim tū erant tales libri: sed thesi aliqua posita, in ea exercētis inuentionē suam, argumētando rationes afferēbāt. pbabilibus rationib. ppositū asserētes. Huiusmodi libros & Aristoteles & Theophrastus scripsit, q ex pbabilib. opposita cōfirmant. Ad talē igitur exercitacionē utile esse dicit dialecticā. Nā si quā methodum, qua argumēta inueniantur, habeamus, quæ est locorū cognitio, facilius argumētari poterimus. ut enim in orationis exercitacionib. q diuidete q̄stiones norūt, & ordinē capitū pspiciūt, facilius argumētantur: sic etiā in dialecticis, qui methodū norūt, ijs uerior argumentorum copia succipit ad institutū. Est itaq; huiusmodi exercitaciō disputacionū, uel is ad inuentionē eorū q̄ inquirunt, & ueritatis: eū animū ad philosophiā ita præparet, sicut arte adhibita exercitaciones corporis uires cōfirmāt. Equē enim modo animi exercitaciōes, adhibita methodo, animo suū robur præstāt. Summ autē animi ratione præditū robur est facultas, qua uerū & inuenit, & iudicat. Reliqua suo loco explicantur, in uerbo εὐσεύλαμα.

Dialectica ualuit.

in utraque parte differere.

Methodum, id est, artem persequendi cognita, di seruitur, ut copiosius faciat.

Animi robur, uel est motus, et dydicatio.

Lydus rex

Ardy.

Cimmerij

Sadyattes

Vestitione

Milesij clas

GYMNASIA tria fuerunt Atticæ, Aca-
dēmiā, Lyceum, Cynosarges.

GYMNASIVS, Sidonius sophistes,
Imperatoris Cōstantini tēporibus. Scrip-
sit declamationes, & in Demosthenem
commentarium, & alia quædam.

γυμνάσιον. Hic olim animo uirili in na-
da se exercuit uita.

γυμναστίαι. Planipectia. Coctus puero-
rum Spartæ Laconicæ, qui hymnos dijs
Thyreis occubuerant.

Βομυή εκ-
ρηκται.

γυμνός καθ' ἑαυτὸν, σὺν ὑπεκρίσει παραγμά-
των. Nudus sedēs tuis cedes bonis. ἄνε-
ροκρετικόν.

GYMNO SOPHISTAE, philosophi
apud Babylonios & Assyrios.

Μισηρία et
ἀνορία προ-
κεβία.

γυμνότης (ἢ ἰαλίμυ.) Nudior ialemo. De
miserabilibus. Ialemos uox est, quæ in
fletu usurpatur. Eodem modo dicitur,
Nudior pistillo. Aristophanes uerò, Cæ-
cior pistillo dixit. Nudior leberide: id est,
ex uuijs serpens & cicadæ. Alij pro nu-
dior aut cæcior, ponunt inanior. Sic, Nu-
dior clauo: de egerentissimis.

γυμνὴ φυλακὴ ἀποπειρήσις. Nudo excu-
bias mandas. De ijs qui per inopiam ex-
equi mandata nequeunt.

γυμναστίαιραξες. Focminaccipitres. In
promptu habēristi uenerci nepotuli spe-
ciosas causas, quib. irretitæ muliereculas.

γυμναστίαις ἀρ' ἀπὸ τίποτος. Mulieri fuisse si-
milis: apud Homerum.

γυμναστίαις ἐλάθρας. Mulieris pestis. De ijs
qui miserabiliter perierunt: id quod ac-
cidit multis per mulieres.

γυμναστίαις παύσι. Mulieris partes. De igna-
uis, quòd domi est manendū mulierib.

γυμνὴ οἰς Ἡρακλείους ἢ Φοῖβῃ. Mulier fanū
Herculis non frequentat. De ijs qui res
se indignas gerunt, ex eo quòd Hercules
seruiuit Omphalæ.

γυμνὴ στρατηγῶν. Mulier exercitum du-
cit. De re inopinata.

γυμνὴ μετρίη. Magna mulier, quæ sci-
licet uiro pusillo dominatur.

γυμνότης. Cuius est iste cinædus Malæ sa-
pientix studens, & in impijs Epicuri ser-
pionibus sese exercēs, & uoluptatibus,
quibus ille homo, effœminatus uerres ce-
lebrabat?

γυμνὸς σκιά. Vulturis umbra. De nullis
precij rebus.

γυργαθὸν φυσάει. Gyrgathum inspiras.
De ijs qui frustra laborant. Gyrgathus
lectus est, in quo paralyticos & furiosos
uerfant.

Ἐπιεικτετα.

LITERA D.

DAGON, idolum Allophylorū, cui
captam restimonij arē dēdicarūt.
δάκις, ἢ δάκρυ. Daci, qui nunc Patzi
nacitæ dicuntur.

δάκρυμον. Lacedæmoniorum exe-
cratio est. Vtinam ædifices, ac terrā eger-
as, & equos alas, & uxor tua mœchum
habeat: quòd hæc omnia sumptuosa &
noxia sint.

Ἐτυμολο-
γικῶς.
Ἀδελφῶν.

DACIA, regio trans Istrum, in quam
Traianus colonos misit, eandemq; Au-
relianus reliquit, nam Illyria & Myria af-
flicta, cū fieri non posse crederet ut pro-
uincia illa medijs suuijs inrecepta con-
seruaretur, colonos Romanos inde e-
ductos ex urbibus & agris, in media My-
sia collocauit, eamq; Daciam appella-
uit: quæ nūc sita in medio, utramq; My-
siā separat. Stephanus. Dacia, regio pro-
pe Borysthenē. Daeos uocamus Daos.
Getas uerò uersus Pontum uergentes:
Daos (Daos) qui è contario ad Ger-
maniā & Istru fontes incolūt. Apud Arti-
cos seruorū nomina sunt Dauī & Getæ.

Τραϊανῶν.
Αυρηλιανῶν.

δάκρυλον. Hannibal, Carthagenensiu
imperator, Marcello consule inresecto,
cadaueri astans, ut omnia uulnera in pe-
store esse uidit, ut militem probauit, ut
ducē derisit: detraçtoq; anulo eius, epi-
stolas obsignauit. Anuli è succino, & e-
binnei, profunt mulieribus.

Μαρκέλλου
μυλὴν ποσει-
δωνῶν ἰσπε-
ρατορῶν.
Αυλῶν.
Συκκινῶν.
Ἐβουρ.

δάκτυλος ἡμέρα. Dactyli dies. De for-
tunatis. Dactylus enim quidā Athenis
fuit, maximos a deus honores.

BALDIS, urbs Lydiæ.

δάκρυλος ὡς πύρ. Torris in ignem. Πρό-
uerbium.

δάμασι φροναζουόν. Pindarus appel-
lat aurum, quòd domet atque decipiat
mentem.

DAMASCIVS, Stoicus philosophus,
Syrus, Simplicij & Elamitæ Phrygum fa-
miliaris. Floruit Iustiniani Imperatoris
temporibus. Scripsit commentarios in
Platonē, ut de principijs, & philosophi-
cam historiam.

DAMASVS Romæ episcopus, uersif-
ficator ingeniosus. Multa breuiter heroi-
co carmine comprehēsa edidit, & ortho-
genarius sub Theodosio imperatore de-
cessit. Scripsit & alia multa.

DAMASTES Sigæensis, è Sigæo, pro-
μόντοριο Troadis, Diocypri filius, ante
bellum Pelopōnesiacum uixit, æqualis
Herodoti, ex antiquissimis historicis. Scrip-
sit de rebus in Græcia gestis. De paren-
tibus,

Ραϊ Γυρω-
των.

Genealog. 216.

ibus, & maioribus eorū qui ad Troiam militarunt, libros duos* Gentiu catalogum, & urbium: De poetis & sophistis, & alia complura. Fuit Hellenici discipulus.

DAMIANVS, Ephesius sophista, qui & in consule relatus est ab Imperatore Seucro, & Bithynia præfuit: & porticum Ephesiam, quæ ad templum porrigitur, instar tholi effecit.

Apollonij 7. yanes lib. 1. florid.

DAMIS uir nō indoctus, uerē inco- 10 lens Ninum, cū Apollonio philosophatus, peregrinationes eius descripsit, quibus se interfuisse dicit: & sententiis & sermones & prædicationes. Nā Apollonius Antiochia Ninum uenit, ubi Damis hic eius consuetudine usus, quicquid ex eo dicerat, memoriz mandauit Dictio eius, ut Assyrii, tolerabilis fuit. Nā sermōnis elegantia, quippe apud Barbaros institutus, nō habuit: sed describere sermo- 10 nes & disputationes, & quicquid uidi- set, aut audiisset, effingere, & tales com- mentarios cōponere, ad modū scitē potuit. Nec ita tamen in his elaborauit, ut duo hæc negligeret: fortitudinē, qua u^o Apollonius, Barbaras, & latrocinij de- ditas nationes adiit, q̄ Romanis nondū parebant: & eruditionē eam, qua more Arabico, uoces animaliu intellexit. Atq; 30 id, dum per Arabiam transiret, didicit.

Fortitudo uoc.

Voces ani- malium in- tellexit.

DAMOCRITVS historicus, libros duos scripsit, De instrūditis aciebus, De ludæis: in quo ait, eos aureū asini caput adorare: & se quoq; anno peregrinum exceptū sacrificare, carne eius minutim dissecta.

Astrum as- sinu caput adoratum.

DAMOXENVS, Atheniensis comicus. E' fabulis eius sunt, Syntrophii id est, unā educati, (ut Athenæus ait in 111 Di- pnosophistarum) & Selpsum lugens, ut 40 idem ait in X.

DAMOSTRATVS historicus XX li- bros scripsit Halieutorum, id est, de re piscatoria: & de A quatica diuinatione, & alia collectanea historica.

DAMOPHILVS philosophus & so- phista, quē educauit Iulianus sub Marco imperatore consul. Scripsit complura, e quibus hæc in bibliothecis reperi: Philo- bibulum * primum de libris compara- 10 ti dignis, ad Lollium maximum: de Vi- ta ueterum, & alia complura.

Nomen mortuū.

DANACE, nūmi nomē est, quē olim dabant mortuis, unaq; cum eis sepelie- bant, quo Acherusiam paludem transire possent, nauo portitori dato.

DAOCHVS, unus hic ex ijs est, qui

res Theffalorum Philippo condonarūt.

DARICVS, nummus aureus, à Dario primū inuentus. Huius Darij exercitus DC C millia expleuit abiq; classe * cum equitibus. Naues uerō DC CXXX sunt aduersus Scyrhas.

DARICI, stateres aurei, tantundē ualebant, quantum Attici aurei: nō à Xerxis patre, sed antiquiore quodam Dario dicti, quorum singuli ualere dicuntur X X argenti drachmas: ut quinque Darici ualeant minam argenti.

DARISVS, quē denicet Alexāder Ma- cedo, à suorū latraparū quodā, Beisō, oc- ciditurq; & caput eius Alexādro attulit. 10 *δαρμαλεγῶν*. Plato quidem suos audito- res immunes docuit: tu uerō tributū illis imponis, tam ab iniuuis quā à uo- lentibus exigens.

δαρμῆς. Atheniēses Minois classe ter- riti, se tributum quodcunq; is postulasset, in Cretam missuros promiserunt.

δαρμῆτι. Tuum ergo insaultum dis- sidium, ueluti acerbam uolentem Ache- zonticam, id est, moriē, expauesco. Da- spletis, Erinnyis dicitur.

δαρμῆς. Trouerbiū, *περὶ τῆς χαλιῶν περιδραμῆτι δαρμῆτι*: Pri^o tēstudo cus- su uincet leporē. De re quæ fieri nequit. *δαρμῆς περιῶν ὄψιν*. Lepus pulpa- mentum quærit. De ijs qui ab alio expec- tant, quod ipsi habent.

δαρμῆτι. is *δαρμῆτι* uirgine, in diuisorū electione: iudicij forma est. Nā qui soci- etate aliquarum rerum de iuncti erant, 15 quas res alij diuide re uellēt, alij nollent: uolentes in ius uocabant eos, qui nole- bant, diuisorum eligendorum ergō.

DATIS Persa, cū Græcum sermonem affecisset, *χαίρομαι* p̄ *χαίρι*, gaudeo et pro gaudeo dixit: q̄ barbarismus, Datismus dicitur. is cū nōctū somniū uidisset (qđ quidē cuiusmo di fuerit, non refertur) cū primū illuxisset dies, persequit naues: & cū in Phœnicia quadā naue aurarum Apollinis simulacrū reperisset, & è quo templo id ablatū esset, cognouisset: sua naue id Delum remisit, & in templo col- locatum Delios id aufere iussit.

Datis, & (Intapheres) Artapheris, Persarū princeps sublatro Mardonio, Da- ris ducēs, legatos in Græciā miserūt, ur- biū facturi periculū, & terrā atq; aquam postulaturi. A c insulares qđ oēs assense- rūt: Atheniēses uerō indignati, legatos illos p̄scripserūt. At Lacedæmōni utrūq; se daturos polliciti, coniectos in p̄tē, 20 terra

Briss.

Mion.

Diuisores re- rum uocabantur.

Pertharifo- ma.

Somnis sa- criuigiam reperiunt.

Legati pro- scripti con- uicti sūt.

terra obruerunt: se, quod postulatū fuisset, praestitisse testari.

Δατὸς ἀγαθῶν.) Datus bonorum. Datus, urbis nomen est Thraciae, ualde fortunatae, quae auri fodinas habet.

DAVID propheta, ex maioribus Domini nostri IESU CHRISTI & Dei, rex factus, magnificum se praebat, Domino omnipotente adiutore. Habebat secum uiros potentes xxxv, quorum minimus par esset ceteris, maximus uero millenis uiris, robusti, & inuicti ab hostibus, scura maxima & hastas gestantes, pedibus leuibus ut capras in monibus currētes, armatura terribili, uultibus leoninis. Bellarum, quos secum habebat

Virorum cohor.

Numeratio populi.

Optio triū calamitatum.

Regis peccatorum huius populi.

Dauid, myriades fuerunt cccxxxii, id est tricenis ter centena & uiginti millia, ut ab archiduce eius loabo dinumerati fuerunt. Quae res cum Domino displicuisse, per Gadē prophetam sic cum eo egit. Sic ait Dominus Deus. Trium tibi rerū optio datur: aut ut triennio terra fame negetur, aut ut tres menses inimicos tuos fugias, aut ut tres dies pestis in regno tuo grassetur. Cui respondit Dauid: Tria ista me ab omni parte in arcum cogunt. Sed incidam in manus Domini. Proinde cum peste elegisset, diluculo usque ad prandij rēpus, lxxx millia perierunt. Tum Dauid: Ego, inquit, pastor sum, qui male feci: hi oues sunt. Manus ergo tua me inuadat. Placatus itaque Dominus, manum suam auertit, & afflictario desijt, & Dauid eo in loco altare stuxit.

Dauid rex Israelis, cum Saul ipsum persequens, semel arq; iterum in manus eius incidisset, nec ulla esset ab eo affecta iniuria, uir humanissimus sic allocutus est immanissimum: Cur tandem, o rex, me persequeris? cur uitam meam petis? Dominus sit iudex inter me & te: is me eripiet e manu tua. Manus uero mea ne detur. Nam ut ueter parabola dicitur: Ab iniquis oritur scelus. Iraque familia Dauidica inualescebat: Saulia uero pessumibat. Denique cum bello Saul ab exteris peteretur, Engasimythi responso accerto, alacer aciem ingressus, & infra praecordia sagitta cecidit, interiit. Dauid autem & bellator optimus, & legum obseruator accuratus fuit, & omnes hostes subegit: & paucis quibusdam incommodis corporis cōsuetudinis, diuinis flagellis castigabatur. Parū enim abfuit, quin a filijs suis regno pelleretur, & hostibus ridentibus factus esset. Sed haec omnia poenitentia

Dauidis ex postulatione cum Saule boyle.

Ab iniquis oritur scelus.

Dauidis res gestae et consuetudines.

& lacrymis correxit. Si quisquam alius, cum alijs uirtutibus, tū fortitudine fuit ornatus. In praelijs pro defensione populi, primus in acie uersabatur, laborando & pugnando milites ad rem gerendam cohortans: non Regis instar imperatoris, res & praesentes & futuras optime & perspicies & administras, modo deus, aequus, clemens in calamitosos, nullius criminis reus, nisi stuprae Virae uxoris. Opes tantas reliquit, quatas nemo alius neque Hebraeorum, neque exterorum regum: tertium rex sacro oleo inauguratus.

Pariter uisus. Lacrymosa.

Opes.

Honora.

Apolloni deditur iohannes ciferus.

DAPHIDAS, Telmisensis grammaticus, Homerum & eius poemam in edacij arguit: neque enim Athenienses Ithacae expeditioni interfuisse. Ad eō maledicus in omnes, ut nec ipsi dijs parceret. Quia propter ei Pergamū rex Artalus insidiabatur. Aliquando Delphos profectus, oraculū densit: deridendi causa rogans, Num equum repturus esset? Cumque responsum fuisset, celestiter esse repturum: passim iactauit, equum se nec habuisse, nec amisisse. In reditu autem ab Attalo comprehensus, & e rupe, cui Equi nomen fuit, praecipitatus, interitu suo, & poena impietatis, ueritate oraculi comprobauit.

Δαφνιδας Φορῶ βασιλευς.) Laureum gestato baculum. sic dicere solent ius, quibus insidiae struntur, quod laurus uim arcendi mala habeat.

DAEDALVS quidam machinatum fabricer, uarietate operum suorum celebris, *Δαίδαλος πηλεῖς.*) Daedali alae. De ijs qui ex inopia sibi aliquid alieni asciscunt.

Δαυδάλυ μηχανηταρ.) Daedali opera: de egregijs artificibus. Nam ueteres quidē opifices, clausos oculos faciebant: Daedalus eos aperuit, & pedes disunxit.

Δαιμονια.) Tradunt philosophi, daemones esse quosdam humanis praedictis affectibus.

Daemones humanis praedictis affectibus.

Δαιμονιας ἱερῶν.) Diuinus impetus. *Δαιμονιαρ.*) Fortuna cuiusque. Anistophanes in Pluto: Corpus suū tenere Fortuna seruum quōd sinit, sed emptorem. Nihil miserius est eo qui passim circuit, & ea infra terrā sunt inquit, & cōiecturis quibusdam animos familiarium explorat. Neque enim ille sentit, satis esse, sese intra suum cōtinere genium, eumque syncretē colere. Culus autē illius hic est, purum enim ab affectibus & uitijs, & querelis aduersus hominum facta cōseruare. Nam & diuina & humana omnia cōmunia sunt, propter cognationem. Est autem aliquan-

Seruum.

Causam.

Sunt geny cultus.

Animi cetera.

do cæcitas ista propter bonorum & malorum ignorantiam nō minor illa, quæ albi & nigri discrimen ignorat.

δυσμαίνω.) Antepanem inuentum, frumentum præstant inlar coquebant.

δαιτυνός.) Hesiodus. *Acacidas magis arma iuuant, quam pocula Bacchi.*

D A E T I S, Ephesi locus, ubi Ephesus Lydus caupo habitans, epulas præbebat hospitibus. à quo urbs ipsa nomē habet.

δαιτυνός.) Conuiuium ex æquo distributum, seu bonū: sic dicit Homerus. Nam primi quidē homines, quibus epularum copia non erat, ut alijs cibum eripiebant, ut immodestia illa cū cædibus cōiungeretur. Hinc ἀποδαιτυνός dicitur putant, à lædendis scilicet cōiuijs, ubi primum peccare mortales ceperunt. Post, ordo quidam epularum institutus est, distributione facta.

δαιτυνός.) Timæus ait, poetas & historicos ingenia sua ijs rebus quas sæpius inculcent, declarare. Hinc Homerū epulonem, Aristotelem gulosum & delicatum, Dionysium tyrannum libidinosum esse: quod alius cōiuius, alius cōdimenera, alius lectulos & rapetas sæpius commemorat, atque ita quicquid suum ingenij & uitia sua prodatur.

D E B E L T V S, urbs Thraciæ.

D E B B O R A, prophetissa, & uirago.

διδυμοῦ τῷ καρδίῳ.) Morfus cordis sum: id est, indolui. *Ζουμδακὴς μὴδ* oratio mordens cor, in quo ira & uoluptas existit. & apud Homerū: Momordit Hectoris præcordia oratio. & Vlysses percussio pectoris: *Perfer*, inquit, & *obdura cor-nam grauiora tulisti.*

διδυμοποιεῖν.) Polybius: Ceteræ quidem animantes corporis seruiunt appetitionibus: humanum uerò genus etiam (opinionibus præditum) gloria ornatū, nō minus incogitātia quā natura peccat.

διδυμοποιεῖ κακίῳσι ἀρετῆ.) Etiam ignanis obtigit præda. De ijs, quibus res prætermeritum secundæ sunt.

διδυμο.) Vereor ne plaga diuina sit. Quod nisi ita esset, quo pacto sanatus nihil esset hilarior quàm ægrotans?

δίσυ.) Nicomachus, quippe deprehensus, in maximo erat metu.

δίσυμα.) Dij boni, ut ridiculæ sunt sponso præces, quibus me obtundit?

δικαδύχ.) Post xxx tyranus, & retum positi sunt: quorum quilibet, auctore Lyfia, decutio uocabatur.

δικαρχία.) Decurionum, quos in uribus Lacedæmonij constituerunt, subinde & historici meminerunt. Philippus autem apud Thessalos nō decuriones, sed tetrarchas constituit, ut Demosthenes v. Philippica est autor.

δικαρχίδου.) Si qui magistratum aut aliud aliquid ambiebant, denis hominibus aliqd largiebantur. Ergo uocis est huiusmodi. Lycus heros est, cuius, lupi speciei, statua fuit iuxta Atheniensiā prætoriam: ubi largitionū captarores deni uersabatur. Vnde prouerbiū, Lyci seu lupi decuria.

δικαπύς οἴκῳ.) Decempus umbra. Olim qui ad cenā uel inuitabāt, uel inuitabantur, obseruabāt umbram, atque sub id tempus & cōuiuium expectabant, & conuiuiæ prodibant.

δικαπύου.) Forū quæ bello capta essent, decimæ dijs consecrabantur.

δικαπύου ἐπίσταται.) Decimæ epulū præbere. Mos Atheniensium ciuiliū fuit, decima ab ortu infans nocte conuocati paternos maternosque cognatos, ijsque præsentibus, & nomina pueri indi, & immolari dijs, & cōuiuiū cœctum illū excipere. Aristoteles, idē die septimo factitarū scribit.

D E C E B A L V S Dacorum rex, & rei militaris erat intelligens, & in rebus gerendis atque exequendis solers: qui & per tempus cederet, & insidias strueret, & prælio strenuus esset: recteque & uictoria uretetur, & clade accepta, quid factū esset opus, sciret. Itaque, longo tempore cum Romanis æquo Marre bellum gessit.

δικίλια.) Decelea, municipium Hippothonticæ tribus: dictū ab eo, qui Castorem & Pollucē Aphidus perduxit: ut tradit Herodotus lib. 9.

D E C E L I C V M bellum, extrema pars fuit belli Peloponesiaci.

D E C I V S, Romanorū imperator, Philippus successor, edicto Christiani nominis homines capitis cōdēnabat, & deos adorare cogebat.

δελφίζουσι.) Scythopolitæ biduū quietuerunt, fiducia eius eludentes: certia nocte dormientem occiderunt.

δελφίνου.) Zeno Cittiæ successorem suum Cleanthem tabellis cærx durioris comparabat, quæ scripturam ut uix admitterent, ita probè conseruarent.

D E L P H I N I V M, est & Chij locus, & Athenis ædes Apollinis, ubi etiam erat prætorium eiusdem nominis.

δελφός ἀνὴρ σέφαιτος μὲν ἔχρη, δὲ ψυχὴ δὲ ἀπὸ λῆτης.) Delphus homo, coronā quidem habet,

Decuriones Attici.

Denarij conuersionis.

Lupi decuria.

Horæ conuersionis.

Decimæ, Dacorum rex postus.

Cleanthi inscriptionis.

Pugna ob cibum.

Conuicium primum peccata.

Laudibus arguitur inuenit, inuenit, inuenit.

Ex abententia cordis in loco quæritur.

In corde ira et gaudium.

Humana miseria.

Plaga diuina.

habet, sed peribit siti. Nā hi, ut Apollini sacri, coronati sunt: sed qarebus necessārijs earent * nō discedunt, uel remouēt.

Delphicus dicitur. Pytho.

DELPHI, templum Apollinis: ex co dictum, quōd Delphes dtaco ibi re-
pertus sit, quē Apollo occidit: & Pytho, quōd idem ibi computruit. Delphico
promulgatum est oraculo, ut sponsæ il-
lius & monumentum esseim, & historia.

Δελφίνα γήραδι διδάσκει.) Delphinum
natate doces. De ijs qui aliquos in ijs re-
bus, in qb. ipsi sunt exercitati, instituit.

Δελφίνα πούς τ' ἄρῃσι δῖος.) Delphinum
cauda alligas. De rebus q̄ fieri nequeūt,
propter agilitatem scilicet, & lubricitatem
caudæ delphini.

Extrictis fontis.

Ἐκτρίκτις Φασίτου δασύριος, κρεῖν κίτη.) Cum
aridæ arbores apparatus, significantur
inanes labores. οἰηροεργίτιος.

δινδράται.) Quercus subire, quib. an-
te inuēta domicilia se ueteres tegebant.

DEXTRA Domini, diuinus nutus, &
bonus impetus. Sophocles: Nunquam,
Telamoniade, mēs tua declinauit ad, lxa-
uam. Id est, nunquam stultē fecisti.

DEXICRATIS comici Atheniēsis,
Athenæo autore, fabula est ὅφ' ἰαυτ' ὡσα
νῶμενοι εἰσθ. qui ipsi sese decipiunt.

Dei dicitur, leuon.

δελῖος οἷς ὑπεδῶμα, ἀεστῶν οἷς ὑποκίρηται.
Dexteres in calceo, sinister in pelui sit
prior. Aristophanes. De ijs qui res, ut de-
cet administrant. innui uideretur necessā-
ri labori plus tribuendum, q̄ delicijs.

Quod fortuna, eadem est fontis bonitatem uocant.

δελῖος.) Aristophanes: Subinde cōuer-
ti ad molliora, ingeniosi hominis est, &
eius qui natura sit Iheramenes.

DEXIPPVS.) Dexippi filius, cognomine
Hetemitus, orator Atheniensis, ui-
xit sub Valeriano & Galieno, & Claudio
II. & Aureliano imp.

Medicum hel-
bon compo-
nit.

Dexippus Cous, medicus, Hippocra-
tis discipulus, qui accersitus ab Hecato-
no Carū rege, ut filios eius desperatos,
Mausolum & Pixodarum curaret: ea cō-
ditione illos sanauit, ut bellū quod tum
ei cum (Cois) Caribus erat, deponeret.
Sc̄npsit & medicum librum unum, & de
prædictionibus duos.

Hecatenus.
Mausolus.
Pixodarus.

τ' δῖον, significat τ' ἀναγκαῖον, necessā-
rium: ut cum dicimus, Omnia quæ nata s̄o
sint, interire oportere. τ' σμφερον, utile:
ut cū dicimus, utendum esse ambulatio-
nibus aut uictibus certa ratiōe. τ' καλῶν, ho-
nestum: ut cū dicimus, iusta esse faciēda,
legibus aut parētibz esse obtemperan-
dum. Dicitur à uinciendo, seu ligando,
δῖον, quōd in officio cōtineat homines.

δῖρος τ' ζευσμάλλον.) Aureū uellus, qd'
Iafon & Argonaυτῶ Pōtico mari in Col-
chidē p̄fecti, unā cū Medea, regis Aetæz
filia, rapuerūt. Id uerō nō eiusmodi fuit,
ut poetæ fabulatur: sed liber fuit in mē-
branjs scriptus, qui cōtinebar, quomo-
do per artem fundēdi, quam Chymiam
dicunt, aurum esse faciendum. Meritō
igitur tum id uellus aureum appellabāt,
propter artem quæ in eo tradebatur.

Aureū uel-
lus cōtinet
cibum.

δερκοῦντις λαγῶος.) Lepus dormiens ui-
dere putatur.

DERCYLLIDAS * rex Lacedæmo-
niorum.

δερκοῦντις.) Solus ut spertilio inter uo-
lucres lac habet, & mammas præbet (ex-
tui suo.

Vespertilio.

DAESIYS apud Macedones, Iunius
mensis.

δασμῆ τ' ψυχῆς.) Animæ uincula sunt,
uicæ & arteriæ, & nerui. Cum uerō ipsa
per se quiescit, * uincula eius fiunt ante
orationem facta.

δασμῆ τυρρηνῶν.) Vincula Tyrthena, quib-
us Tyrtheni ad captiuos uexandos ut-
tebantur.

Tyrtheni.

δασμῆ τ' ἰσθμῶν.) Huc p̄perauit celerius, quā
pedibus placeret.

δασμῆ τ' ἰσθμῶν ἀλάς.) Aristophanes: Huc
ito, ut flores. De ijs qui suo malo sequuntur
aliquem.

δασμῆ τ' ἰσθμῶν.) Improbitas ita infixa,
ut nequeat elui.

δασμῆ τ' ἰσθμῶν.) Altera nauigatio: cum
quis secundis uētis destitutus, remis nauem
impellit.

δασμῆ τ' ἰσθμῶν ἀλάς.) Glebam etiā,
admittit erro. De ijs qui uel omnia in opti-
mam partem accipiunt: uel simpliciter,
qui nihil admittunt.

Pecunia.

δασμῆ τ' ἰσθμῶν.) Omnino pecunia est
opus, sine qua nihil reatē administrari
potest. Demosthenes.

δασμῆ τ' ἰσθμῶν.) Locus in Piræo, in quo fre-
quentes conueniebant ciues & hospites,
quō & æterum uenialium specimina
portabantur, ab ostendendo dictus. At-
tenti enim moris est, ab ijs rebus ipsa loca
diei, quæ in eis geruntur.

Nominis
coram
est.

δασμῆ τ' ἰσθμῶν.) Rhexe terrigenæ simulacrum intuens.

δασμῆ τ' ἰσθμῶν.) Metus, timiditas, ignauia, uitiū
est in affectibus quibusdā, efficiens, cō-
trariū & sortitū dini & audaciæ. Ac qua-
tenus uitiū, & immoderatio, cōtraria
est fortitudini, q̄a recedit à medio: qua-
tenus uitiū, consentit cū audaciā: eidē q̄s
repu-

Ignauia.

repugnat, quatenus in defectu cernitur.
 δειλότης τῶ περιουσίῳ.) Timidior
 prospiciente. De ualde meticulosis. Qui
 dam enim Herculeum timēs, speluncam
 ingressus, ex eaq; prospiciens, Hercule
 uiso dirigit: & saxū, in quod conuersus
 est, adhuc formā hominis representat.

Βελιον. δειλότης τῶ περιουσίῳ.) Timidior Pisan-
 dro. Is timidissimus cum esset, * ne ani-
 mam suam uideret, timuit, quæ uiuentē
 etiamnum reliquit.

δυναμίας.) κίερε δυνάμιον ὑλακλῶ το
 κίερε ἰάλλον ἢε φρεκαλίον δειδίτη κη σῶ
 κίε: Cerbere terribili latratu Manes agi-
 tans, iam horribilē & tu multo mortuū.
 δῆμ τῶ κη φοβῶς κῶ κιδιμῶς.) Terror, &
 tumultus, ministri sunt Martis, Belli filij,
 qui unā & ipsi cum Marte malē tractati
 sunt, nihil reformi dati * Vulcano.

**Ambiguo
 uate.** δεινὰ μῆν.) Admodum admodum per-
 turbor ego doctus augur. A ues neq; ad-
 dicunt, neq; abdicunt. Quid dicam, re-
 scio. Pēdeo spē, neq; antē neq; retrō spē-
 tans. Et addicunt, & abdicunt: neq; cre-
 dibilia sunt, neq; incredibilia.

DINARCHVS Corinthius orator, u-
 nus exijs qui cum Demosthene compa-
 rantur. Cuius fuerit filius, non traditum
 est. Scripsit secundum quosdam oration-
 es CLX. sed uerius est LX tantum ab
 100 scriptas esse, omnes fore: quarum
 aliz publicæ sunt, aliz priuatz. Obijt, Pe-
 loponnci procurator ab Antipatro con-
 stitutus, Polyperchontis insidijs, post
 Antipatti obitum.

**Antipatr.
 Polyperch.
 obita.**

δεινῆ ἀνάγκης ἰδέσθῃ ἰσχυρότητον.) Vrgen-
 te necessitate nihil est potentius. Necessi-
 tates enim deos etiam cogit, & (ut Pla-
 to ait) Ne dij quidem cogere necessita-
 tem possunt.

Necessitas.

δυναστείας.) Dinocrates Messenius, nō
 usū tantum, sed natura etiam aulicus &
 militaris homo. Ac quod ad res geren-
 das artinet, perfectum ille quiddē aliquid
 præ se ferebat, sed solidi & firmi nihil
 fuberat. Nam bellicis quidem in rebus
 promptitudinc atq; audacia multū præ-
 stabat cæteris, in priuatis quoq; pericu-
 lis clatus, & in alijs item affectionibus:
 in colloquijs iucundus & alacer, & in
 150 congressibus facetus & urbanus, unaq;
 amabilis. Sed in rebus publicis & cōmu-
 nibus, nec ingenium intendere, nec futu-
 ra soletèr præuidere, nec ad populum
 uerba facere ullo modo poterat. Nam
 cum aliquando magna patriæ mala cō-
 mouisset, p̄torfus nihil sibi agendum pu-

Deiocras.

**Intrudens,
 Necessitas,
 Indolentia,
 Lasciuia
 seu.
 Comis.**

tabat: sed idem uitæ institutum tenebat,
 sine ulla futurarum rerum prouidentia.
 Etenim & amoribus, & poculis, & recita-
 tionibus erat deditus, donec cum Titus
 paululum de negocijs cogitare coegit.
 Nam conspicatus eū in conuiuio, in lon-
 gis uestimentis saltantem, tum quidem
 tacuit. Postridie uerò de patria nescio
 quid roganti: & quidem, inquit, Dino era-
 tes, agā quod potero. Sed te miror, qui
 tantos in Græcia motus excitaris, posse
 in conuiuio saltare. Ac tum paulo uide-
 tur factus modestior, animaduertit, rē
 à se susceptam, & ab instituto uitæ & in-
 genio suo abhorrentem. Cæterum quia
 cum Tito derat, persuasum habebat, se
 res Messenias ex animi sui sententia pri-
 mo impetu esse consecuturum.

Tow.

Fiducia ex
 gratia priu-
 epti.

DINOLOCHVS, Syracusanus, aut A-
 grigētinus comicus, Olympiade LXXIII,
 filius Epicharmi, aut (ur quidam tradūt)
 discipulus. Edidit fabulas XIII, Dorica
 dialecto.

δεινός.) Graue quidem est, hospes, ma-
 lum olim sopitum commouere: sed tam-
 en causam execrationis aueo cogno-
 scere. Callimachus: Quid lachrymas sopi-
 pitas excitas? Aristophanes: Graue qui-
 dem est, ad eō aggressi animo esse uiros,
 100 & iaciant, & clamitent, & nihil equi &
 boni audire uelint.

δεινός.) Tu sanē disertus, ego uerò tui
 auditor parum commodus, ut quem mi-
 hi esse inimicum & graue cognouerim.

δεινὸν πλῆκον τῆς μηχανῆς αἰγυπτίου.) Cal-
 lidi sunt Aegyptij in plectendis machi-
 nis. De ijs qui admodum uerbi uersuti,
 cuiusmodi fuerunt Aegyptij.

δεινὸν με διδάσκει.) Cœnare me doce.
 140 De hominibus gulosis.

DIPNOSOPHISTAE, Liber Athe-
 nazi utilis, in quo Vlpianus quidā καθύ-
 καθύ dicitur, quod uerba κῆπη & κῆ-
 πη subinde inculcaret, cum uel * de par-
 te aliqua dici, uel de animalis natura lo-
 quebatur. Ea q; cōsuetudo illi fuit pecu-
 liaris, ut de nullo serculo ederet, nisi κῆ-
 πη & κῆπη, id est posurum uel receptum
 est, aut non receptum, præfatus.

δεινοφόροι.) Dapiferæ dicebātur, quæ
 in Mineræ templo decumbētibus cœna-
 m affererebant.

De uisum
 in Minere
 seu temple.

ΔΙΡΑΔΕΣ, municipium Leontiz tri-
 bus, unde Diradiotæ municeps.

δεινοδαιμονία.) reuerentia numinis: timor,
 id est superstitio, dubitatio de fide.
 Craton in Geucis: Reges Getarū, impo-

Gene.

Timen
horu.

stura & præstigij superstitione induc-
& cōcordia inter suos constituta, iā ma-
gna spectat. Polybius Megalopolita: Ti-
mazus, inq̄r, in alijs qd̄ accusandis, mul-
tū habet acrimonix & audaciæ: sed nar-
rationes ipsius, somnjs, & ostētis, & fa-
bulis ineptis, deniq; superstitione dege-
neri, & muliebribus præstigijs sunt refer-
tæ. Asclepiodor⁹ sanctus erat, & religio-
sus, ac primū supersticiosus: & adeo ut

Arctus re-
ligiosus.

recundus, ut neq; * sacrificia sustineret,
nec ullius arcani cōmemorationē. neq;
enim hæc pertinere ad res quæ orientur
& occidat, sed Olympo digna esse, & ijs
qui se in Olympo uicturos perpetuò exi-
stunt. Religio mediæ & interiecta est in-
ter impietate & superstitionem. Pyrrhus
cū Proserpinæ sanū spoliaret, p̄ desisum:
Intempēstiva (inquit) religio, superstio
est: & opes cogere sine labore, prudētia.

Religio.

Pyrrhi im-
periu.
Prudentia.

δυσδαίμων.) Militis ob ostēta religio-
ne moueti cum uideret, suopre ingenio
& solertia populi metum aliò traduce-
re studebat.

DEBELTVS, urbs Thraciæ.

δελβον.) Hoc uerū speciem quidem ha-
bet, sed uim mendaciæ.

Herac-
litu
si-
de-
bet.

δελβον κλυμωθη.) Delius natator, pro-
peritissimo natandi usurpatur, quicq; in
summa natet aqua. Editus est ab Heracli-
to Ephesio liber, qui ab alijs inscribitur
Musæ, ab alijs De natura: à Dio doto, Ac-
curarum gubernaculum & ultræ amulsus:
ab alijs, Senrētia morū: ab alijs, Mūdus,
sive ornatus * modorū seu morū unius
omniū. Hoc igif libro Heracleti, cognom-
ento obscuri seu tenebricosi, cū Euripi-
des doctri tradito, rogaret, quid ipsū
de eo uideretur? illū respondisse ferunt:
Præclara quidem esse, quæ inrellaxisset:
utiq; ea etiā, sua quidē opinione, quæ nō
intellaxisset. uerū naratore Delio esse
opus, ne quis in eo submergeretur:

Herac-
litu
si-
de-
bet.

DELTVS, Apollinis insula, una è Cycladibus: Quod Delum cingāt, hinc Cyclades appellatur: dicta uel à partu, uel à Diuinatione quod repertu difficilia declararet. Egit enim Apollini sacra, hoc deo in ea primū nato. Dicta fuit & Cynthos, à Cyntho, Uccēi F. & Apollo Cynthius: & Asteria, & Pelagia, & Chlamydia. Quidam perperam tradūt & Zacynthum uocaram. Nicanor & Scythiadem appellaram scribit.

Tribuni ple-
bis.

δελβον.) Delium oppidulū Bzotix iuxta I anagram: & ædes Apollinis.
δημαγωγία.) Tribunatus plebis, nō est,

inquit Aristophanes, uiri musici, & elo-
gantis, aut bonifides rudis, & insolentis.
δημαγωγία.) Flaminius popularis erat,
ac perfectus tribunus plebis, sed nec ad
res graues & bellicas tractādas ineptus.

Flaminius.

DEMADES, Demæx nauæ filius, nau-
ta, & naupegus ipse etiā, & portitor: hoc
quæstu relicto, ad R. R. se cōtulit, factus
orator Atheniēsis, & demagogus, ut ho-
mo callidus & fortunatus. Scripsit ratio-
nes ad Olympiadē suorū XII annorū,
historiā Delix, & ortū Latræ liberarū. Iu-
dicia euerit, & oratoria certamina. Obiit
sub Antipatro. Cū autē p̄ditor esset,
inde plurimū locupletatus, possessione
Bzoticiæ dono à Philippo accepit.

Demades
orator.

Demostheni Olynthios defendēti refragatus,
Euthyocratē Olynthiū ignominia
notatū ab Atheniēsis. decreto restituit
in inregrū, & Arheniensiu procuratorē
effecit. Cū gesti magistratus rationes re-
ferēs, explosus esset: peregrē abijt, Neq;
ipsi uestri iuris (inq̄r) estis: & iuris in me
nihil habetis. Scribebar autē Philippo, &
siliū ad eū mittebat: alebat equos, uictor
Olympiæ. Decreta etiam fecit, ut Græci
Philippo parētent. Ad Chæroneā capt⁹,
dimissus est: & legat⁹, captiuos à Philip-
po impetrauit. Bis est uiolatorū legum
reus peractus Rempublicæ etiā sub Ale-
xādro gessit. (F. Cassander, post Antipa-
trū regno positus, Thebas instaurauit.)

Exprobra-
ne auct.

Reuerentia
ter Olympi-
biu.

Exprobra-
tio iuratio-
nis.

DEMADES, Laciades, Atheniensis
orator, à superiore Demade adoptatus,
& demagogus, tribicina natus, pater & ipse
Demæx oratoris. Ab Antipatro Cas-
sandræ patre, Alexādris successore, in lacū
Amphipolitanum coniecus perijt.

DEMARATVS, ex Patroclis posteritate,
à Cleomene, ex (Eurythenis) Eury-
sthei posteris, qui Hippia regi sociū cie-
cit, oriundus. Huius Demarati natiuitas
cū Aristoni patri nūciata esset: is subdu-
cta ratione, quod à nuptijs nondū elapsus
esset mensis X, negauit hūc suum esse
filium, atq; ut nothū abdicauit. Eiectus
iraq; in Persiā ascendit, & post Darij obitu-
m cū Xerxen ad obtinēdum regnum
adiuuisset, eidem persuasit, ut expeditio-
nem contra Græciam susciperet.

Exul bē-
tate Grae-
cia conu-
lata.

DEMARCHUS, olim Naucrari diū, Pa-
nathenæa curabant. Cuiusq; itē municipij
princeps Demarchos dicebatur, &
agros describebat, & albiū asseruabat: &
municipes, cum erat opus, cōuocabat,
& suffragia dabat, & pignora capiebat.

δημαρχία.) Tribuni plebis. Populus Rō-
manus

man^o pristina disciplina reuocata, tribunos creauit Sicinnii & Brutii, Cōsulari potestate, & annua dignitate, qui Rēpublicam arbitrari populi administrabāt.

Δημήτηρ.) Tellus mater, Ceres: & quia cuiusque urbis sedes est terra, in trigera fingitur, quasi urbes gerens.

D E M E T R I V S Phanostrati filius, Phalereus, (est autem Phalerum Atticæ portus, Phano olim dictus) philosophus ¹⁰ Peripateticus, philosophica scripsit, historica, politica, & de Poetis. Audiuit Theophrastum, & populum rexit Athenis. Libros complures scripsit, ad eō uenustus, ut per calumniā in delicijs habitus, & à quibusdam à splendore Lampto, & Charitoblepharos, propter elegantiam ciliorum diceretur. Ad magnā gloriam & potestatem euectus, & per inuidiā deiectus, & pulsus à Athenis, in Aegyptū uenit: & apud Soterem Ptolemæum degens, ex morsu aspidis perijt, sepultus in Busiritide prope Diospolim in paludibus.

ἄρσις Δημητρίου.) Pater Demetrii Pajior cetæ, cum iam cōsensuisset, regni spes ad huius successiōnē duebat, simul & principatum, & armorū beneuolentiā. Præstabat autē & forma & proceritate, atq; etiam regijs armis ornatus, magnopere & excellēbat & percellēbat, atq; in magnam spē populō erigebat. Ad hæc clementia in eo, rege iuuenē digna, elucebat, qua omnes reddebat alacres: ad eō ut extraordinarij quoq; concurrerent, audiēdi causā, solliciti de eius adulescentia, & cōtrouersā iudicio armorum dirimenda.

Demetrius, cognomēto Ixion, grammaticus Atramytenus, tēporibus Augusti Cæsaris, Pergami degebat. Ideo sic dictus, quōd in aurearū bractearum Alexandrinæ lunonis furto esset deprehensus: aut, ut alij, quōd Euripideum Philotimum Ixione fabula spoliasset. Alij tradunt, quōd cū Aristarcho magistro contenderit: quem admodū Ixion aduersus deorū immortalū beneficia se præbere ingrātū non dubitauit. Scripsit de uerbis in p̄i desinētibus, & alia de pronominib; ¹⁰ enarrationem Homeri atq; Hesiodi.

Demetrius Antigoni filius, & Ptolemæus, amicitiam & sœdus inter sese pepigerunt, ob Græciæ totius liberationē, & ut alter alteri regnū defenderet. Itaq; inter sese certarunt, uter illa decreta re ipsa magis comprobaret. Ac Macedoni

cus princeps, Atticam ingressus, Munchia præsidium eiecit, interfecto Dionysio duce: ac Demetrium Phalereum, qui rem ad paucorū potentiam Athenis reuocarat, amouēt: & patriam Atheniensibus, & Megarensibus libertatem restituit, uti uetera urbium suarū instituta retinerent. Ptolemæus autē insigni clementia & humanitate, re ipsa declarata, in maiorem etiā libertatis spem Græcos erexit. Nam & uerborū illecebris, & ipsijs factis eorum fiduciam non dubiæ Græciæ liberationis cōfirmabat, nulla suspitione cupiditatis imperij. Proinde Græcas urbes plerasq; omnes libertate donat, & sœdus Isthmicum denunciatur, & Isthmia, ut libertate recepta, oleaginos ramos ferentes, spectare iubebat: Inde in Aegyptum soluit, Leonidæ Græci principatus curatione mādata. Libyæq; uniuersa potius est, Ophella, Cyrenæo Dynasta, insidijs Agathoclis in Sicilia interfecto. Cæterum pacta ista & cōuenra inter Ptolemæum & Demetrium, non diu constiterunt.

DEMOCEDES, Calliphontis filius, qui fuit Aesculapij sacerdos Cnidi, medicus Crotoniatæ: in Aegina & medicinā fecit, & matrimoniu cōtraxit, & Polycratē Sami tyrannū mercede duorum talentū curauit: & à Persā Dario accersitus, diu cū illo fuit. librū scripsit medicū.

DARIUS rex in uenatu cum ex equo desiluisset, grauius distorsit pedē, ut talus ē iuncturis emoueretur. Itaq; medicos Aegyptios, quos se præstantissimos habere secum putabat, adhibuit. Qui cū pedem torquerent, & uincerent, malum exasperabant. Cum itaq; septem noctes totidemq; dies præ cruciatu infomnis exegisset: die octauo malē habenti quidam significat, ea quæ de arte Democedis Crotoniatæ Sardibus audiuisset. Darius igitur eū quamprimū adduci iubet. Quem, cum nescio ubi inter Oroctæ mancipia neglectum reperissent, in medium produxerūt, uinctum cōpedibus, & lacris uestibus indutum. tum astantem Darius rogat, utrum artem nosset? Negat ille: ueritus, ne profus Græcia ¹⁰ ubi carentum esset. Verum cum Darius, animaduersa dissimulatione, flagra & stmulos proferri iussisset: se quidē non accuratē scire artem, sed medici usum consuetudine, medicinā utrunq; tenere dixit. Post, permissu regis Græcē locutus, remedijs efficacibus adhibitis, & som-

Demetrius Phalerus.

Ptolemæus.

Leonidas.

Ophella, Agathocles.

Cephalus, R. g. h. s. d. c. a. n.

Amor Græcia.

num ei conciliauit, & sanitatē breui tempore restituit, deſperantiam pedis Inſe-
gritatem. Autor eſt Herodotus hiftoricus. Idemq; tradit, Atoſſam Cyri filiam, Darij uxorem, tuber in mamma habuiſ-
ſe: quod cū etuſiſſet, latius ſerperit. Ac
quandiu quidem id minus fuerit, reginā
pudore diſſimulantē, dixiſſe nemini: ſed
cum malē haberet, Democedem accer-
ſiſſe, idq; monſtraſſe illi: qui ſe illam ſana-
turū pollicitus, obreſtatur, ut ſibi uiciſ-
ſim opetā nauet in eo quod petat: nihil
enim cū ullo probro coniunctū, eſſe pe-
titurum. Perijt autē reditum in Græciā.

DEMOCLEſ, peregrinus & adulter,
cuius ſimiles Demochla dicuntur.

DEMOCRATIA. Polybius: Reſpublī
ca ſublatis, inquit, inſidiatoribus, nō am-
plius mercenarij militibus libertatem
ſuam tuetur.

DEMOCRITVS, Hegeſtrati filius,
aut Athenocriti, aut Damaiſſipi, eodem
tempore quo Socrates, uel LXXVII
uel LXXX Olympiade, Abderites ex Thra-
cia philoſophus, diſcipulus (ſecundum
quoſdam) Anaxagoræ & Leucippi: ut
alijeruō, Magorum, & Chaldaeorum, &
Periarum. Aceſſit enī & Perſas, & In-
dos, & Aegyptios, ac ſingulorum doctri-
na eſt eruditus. Deinde reuerſus, familia-
riter uixit cū ſtatibus Herodoto & Da-
maſte. Præſuit & Abdenis, eruditioni ho-
nore habito. Diſcipulus eiꝰ illuſtris fuit
Metrodorus Chius cuius uiciſſim audi-
tores fuerunt Anaxarchus, & Hippocra-
tes medicus. Cognomen autem habuit
Democritus Sapientiaꝝ & Riſoris, quod
inania hominū ſtudia rideret. Germani
eius libri ſunt duo: Magnus Diacoſmus,
id eſt gubernatio & diſtinctio naturæ re-
rum: & de natura mundi. Scripſit etiam
epiſtolas. Hic Athenas nō adit, ſed tan-
tam urbē contempſit: nolens à loco mu-
tuari gloriam, ſed loco gloriā impertiri
ſtatuens. Cū Hippocrates ad Democri-
tum ueniſſet, iuſſit afferri lacidij conſpi-
car, dixit eſſe capræ nigræ, quæ primū
peperit. Sed & puellam quæ cū Hip-
pocrate uenerat, primo die ira ſalutauit:
Salue puella. Poſtridie uerō, Salue mul-
lier, ſacerat enim ſtrata noctu puella. In
ſenio cōſectus, cum morti uicinus eſſet,
mox tam ſortem, quod in initijs Cereris
eſſet obiturus, bono animo eſſe iuſſit: &
afferri ſibi quotidie caſcentes panes, qui-
bus ad nares aditoris, ſe uſq; ad feſtum
ſuſtērauit: eoq; triduo elapſo, abſq; ul-

lo dolore exceſſit ē uita.

DEMOSTHENES Athenienſis, filius
Demosthenis & Cleobulæ, orator, ē
Pæoniens' municipio: fuit (Hermippo-
antore) diligentior quā ingenioſior.
& ut idem ait, ad uoluptatē propenſior.
Vnde factū eſt, ut adoleſcēs Bartalus uō
cicaretur, ut qui ueſte muliebri ſæpe eſſet
uſus: utriū autē toga ſumpta, Argas, qd'
eſt ſerpentis genus. Anīmū ad eloquenti-
ā appulit, cū Calliſtrati * cauſam Oro-
piorum agentē ſpectaſſet. Fuit & Iſei, di-
ſcipuli Iſocratis, aſſiduus auditor. Uſus
etiā eſt orationib. Zoili Amphipolitæ, q
Athenis docebat: & Polyeratis, & Alci-
damāris, Gorgiæ diſcipuli: atq; ipſiꝰ etiā
Iſocratis. In eloquentiæ ſtudio ſodalē ha-
buit Aeliſionē Athenienſē, & Theopom-
pum Chiū, philoſophū. Sed nō etiā Eu-
bulidē dialecticū & Platonē audiuit.
Obijt, cū Macedonis Antipatri metu in
Calauriam profugiſſet, in æde Neptuni,
hauſto ueneno, quod in annulo geſta-
bat: anno ætatis ſecūdo & ſexageſimo.

A L I T E R.

Demosthenes orator, uir fuit & pruden-
tia in excogitando, & in ijs quæ
excogitaſſet, eloquentiā mirabili. Vnde ſua
ætate ſummus orator eſt habitus, cum
& obſcura indagandi coniecturis, & res
cognitas explicandi maxima ſolertia eſ-
ſet præditus. A eiꝰ quidē temporibus,
quibus habere conciones, & Reſpub.
adminiſtrare cœpit, magiſtratus nō opri-
mē a diebant. Sed cum unus hic uir in-
ter ſui temporis Athenienſes, Macedo-
num tyrānis magna libertate plurimū
eſſet adqueſatus, abſtinentiæ & integri-
tatis laudem confeſtus, neque ab eis
accepſſe ulla munera uiſus eſt. Nā alta-
rum cinitatum principes, ea tempeſta-
te, priuati emolumentum quā boni pu-
bliici cupidiore, redempti pecuniæ lar-
gitionibus, quō rem ſuam (ut purabant)
in præſentia ſtabiliret: ſui lucri cauſa pu-
blicam utilitatem negligere ſolebant.
Quamobrem Athenienſes illis etiā de-
licti, quorum poſt accuſatus eſt, igno-
uunt: eiꝰq; ab exilio reuocati conſi-
lijs, omnibus in rebus uſi ſunt. Poſt, con-
ſecutus eiꝰ præclarus obitus eſſe cit; ut
eos decretorum ſuorum non obſcurē
pœniteret. Certē non multo poſt, nunciato
Demosthenis interitu, reſciderunt
ea quæ metu Macedonum magis, quā
ex æquo & bono ſtatuerant: nec immu-
nitatem tantum natu maximo ē fami-
lia

Atolla

Peregrinus
tunc
magistri

Metrodorus

Athenocritus
HippocratesZogia
phtocritus
DiaconiusMagnus
miliusDiacritus
miliusVita
phtocritusCallisto
OrpheusAesop
Theopom-
pus
Eubulid
PlatonDemosthenes
au
dignusProdromo
cautioneAthenocritus
ſua
Eli
Demosthenes

si Demosthenica, sed & ipsi areâ in foro statuarum decreuerunt, his elegiacis uer-
sibus bassi eius subscriptis:

*Si meeni uires autem Demosthenis equent,
Gracia non Macedonia Marte subacta foret.*

ALITER EX EODEM.

Demosthenes gladiatorum faber, Pza-
nensis, Demosthenem oratorem filium
habuit. Cui pupillo rutotes dati sunt tres,
Aphobus, Demophon, Therippides.
Qui cum & ipsum & patrimonium eius
negligerent ipse hæc se erudien dum tra-
didit. Fuit autem ad eum industrius, ut do-
mi se includeret, rafa parte capitis, ut ne-
que prodiret in publicâ, neq; ad se quen-
quam accedere pateretur. Eruditus, cu-
ratores reos tutelæ peregit. Rhetoricam
docere cum uellet, ab eo instituto reces-
sit, propter calumniam de Moschi filio,

Tutrix.

Eloquente
Iudum.

Actio
tutrix.

Moschi F.
Edmonia.
scriptio.

Natura vi-
tia corre-
ctio.

Rui gylle.

Vuar.

Cheronea
sicclales,
Fila et
Philippi
obitus.

Enium ob
Harpalus.

no-
bilibi adolescente, subortam. Post, ora-
tionis scribere aggressus, cum ibi quoq;
crimini daretur, contrarias esse edere ora-
tiones Phormioni & Apollodoro: eo
etiam studio relicto, tempus exessit.

Quanquam autem balbus erat, & hume-
rum in decoré mouebat, & imbecilli au-
ditu, & spiritu infirmo: hæc tamen in eò-
moda contexit omnia exercitatione. Ac-
tionem item & pronuciationem eius,
quæ præclara non erat, Andronicus con-
soluit. Functus est æ dilatare, triremes in-
struxit, captiuos redemit, puellis eloan-
dis adiumento fuit. In æ dilatare autem à
Midia uerberatus, ter mille drachmis, ut
aiunt, placatus est. Cum Demæneto ite
confobriano, quem uulneris inflicti accu-
sarat, in gratiam rediit. Post Chabriæ du-
cis obitum, uxoris eius * Cresippi filie
nuptias ambiit, & adeptus est. In gerèda
Rep. Philippo est aduersatus: qui eum The-
banos inuaderet, autor fuit ut societas

eum eis iniretur: quib; ad Cheroneam uis-
tis, mille & quadraginta interfecti, bis
mille capti sunt. Habuit ehanissimâ filiâ:
eam elatam luxit, septimoq; post eâ cala-
mitatè die, accepto nuncio de Philippo
à Paufania interfecto mutata ueste, rem
diuinâ fecit. A duentatus est etiâ Philippi
F. Alexandro. Cui quò Harpalus magna
pecunia surrepta, ad Athenienses consu-
gisset: Demosthenes, qui & ipse partem
accepisse putabatur, Trezenem in exi-
lium profugit. Alexandro Babylone mor-
tuo, in patriâ reuocatus est: sed Antipa-
ter, suscepto Greciæ principatu, decem O-
ratores sibi dedi per legatos postulauit.
Quos cum dedidissent Athenienses: De-

mosthenes in Calautiam fugit. Archias
autem ab Antipatro contra eum missus, ui-
cum auellit à Nepruni æde, quæ asylum
erat. At hic ueneno, quod iab anuli pala
habebat, exucto, mortuus est. Fuit alius
Demosthenes Ithrax, qui soluta oratio-
ne tum Homerica illiadem, tum Hesio-
di Theogoniam exposuit: & compendit
Demageti Heracleote, & opus de Dithy-
rambopœis conscripsit.

Demosthenes. Qui publicè designabatur
medici & minuti, gratis curabant.

Demosthenes. Popularia sacra & inter se-
se differabant, & à (ιστορικοῦ, ἔργων.
κα, ἔργων) festiuus, & à gentiuus.

Demosthenes. Verba maximè popularia
facit: Videtis, inquit, me salutem expe-
tentem.

DE M O P H I L Y S, episcopus Còstan-
tinopolitanus, sædo impetu factò, in-
star uagi correns omnia permiscuit, mul-
tum fordium in orationibus suis uehēs,
ut cognosces. Nam in còmentariis Ora-
tionis à se habitæ (ubi securitatis eum mag-
is rationem habere decuit, cum scripta
repeti memoria possint) cum alia multa
confusè dixit, tum nominatim de patre
& filio loquens: Filium patris uoluntate
sola natum absq; tempore, absq; medio,

30
(Christum ministrum facit) ut minister
esset, atque executor, eorum quæ pater
uellet. Posteaquam enim prætiens De-
us (ἀεὶ μετὰ πατρὸς ἀδωατοῦ ἐν τῆς ἀνεργη-
τικῆς τῆς πῶ μελλοῦσιν αὐτῶν πρὸς θεῶν ἐν
τῶ ἁγιῶν μυστηρίων) quæ facturus erat, im-
possibilia erāt, inuicè ordinis futuri ea
Dei, in faciendo futura esse (aut enim ea
oportebat omnia deos fieri, pro dignita-
te facientis, & ex his futuri erant dij; ut
oportebat ea facta solui, ceræ instar igni
admotæ) extitit igitur mediator & seque-
ster tum eorum quæ futura erant, tum e-
ius qui cum genuerat Dei, filius: ut con-
iungens fecit, ac demittens ad ea quæ fie-
rēt, uoluntatè patris exqueretur, & me-
diator esset Dei & nostri, qui per ipsum
facti essemus. His uerbis Demophilus
Deum uniuersitatis autorem distimulā-
ter sibi uicillitatis per mēdacium arguit,
& inuidentis: & filium omnibus rebus
conditis inferiorem facit. Nam Deus
quidem, autore Demophilo, imbecillis
esset, si, cum uoluisset, essentiam omni-
bus donare non posuisset: neq; inuidiz
expers, si, cum liceret ei omnia deos fa-
cere, id callidè egisset, ut res quæ non
eiusdem cum ipso dignitatis participes

Obituus Cal
uatis.
Archias.

Demosthenes
Thrax.

In scriptis ad
tutrix quini
in dicit esse
deberent.

essent. Neq; etiam ulla res condita Filio non præstantior esset: si non propter se fe natus esset, sed ob finē & usum ortus illorum. Quicquid enim ad aliorum usum refertur, id minus ijs esse necesse est ob quæ (lego διὰ τῶ) essentia consequitur. Habet & alia multa nugacia.

DEMOCHAREM nepotem ex fore re Demosthenis, irumatum fuisse, scribit Timæus: indignum qui sacrum ignē sufflet, ac suis actionibus Botryis & Philænidis, aliorumq; obscenorum scriptorum superasse commentarios. Polybius autem aduersus Timzum dicit: Hoc cōuicium & has significationes adeo non dignas esse uiro crudito, ut ne scortum quidem impudicissimum dicere audeat. At iste, ut fidem suæ obscœnitati atque impudentiæ conciliet, mendacium suum de uiro illo cōfirmat, cuiusdā sine nomine testimoniū inculcans. Fuit autē Demochares & dux erat us ab Atheniensibus, & alijs honoribus ornatus: quorum nihil illi conrigrisset, calamitatibus huiusmodi consistanti.

Ἄγρη. Ergo ne futurum erat, ut ego relicta inuisa Martis cōtentione, cœtus uitginum audirem?

Ἄσπασθαι. Quenque prælatum sibi eriminatur. Diabolus à ctiminando dicitur, quod amicos etiam in odium adducere possit.

Ἄσπασμα. In ferrum & ignes ruendum est. In homines audaces & temerarios, qui pericula non reformidant.

DIAGORAS, Teleclidis aut Teleclyri F. Melius, philosophus & canticorum scriptor: quē, cum seruus esset, ingenio hominis animaduerso, Democritus Abderites emit * c minis, atq; instituit Itaque & Lyricis studuit (tēporib. Pindaro & Bachyli de posteriori) cū Pindari & Bachylidis temporib. uiueret. Cognomen impij habuit. Scripsit orationes, quæ ἀποπυργιστικαὶ uocantur, quasi turriū & munitionum destrutricēs dicas: in quib. opinionem de diis refutat. Corinthi degens decessit.

Ἄσπασμα ἢ μήλο. Diagoras Melius: de prophanis & perfidis & impijs dicitur. Hic Melo capta, habitauit Athenis, & Initia sic contempsit, ut multos ab eo festo auerteret. Proinde ab Athenensibus, aenea columna erecta, proscriptus est: in tēfectori talentum, ei qui uiuum adduxisset, duo pollicentibus. Idq; ob impie-

tatem eius factum, cum Initia narraret omnibus, euulgaret & extenuaret, & eos qui initiari uellent dehortaretur. Aristophanes, τὰς πένθηταις τυρῆταις δοπιῖν νου: de Diagora loquens, uel hyperbole utitur: uel eos significat, qui rei capitalis damnati exulant.

Ἄσπασμα. Aediles seu fori curatores, quantum cuiq; meretrici dandū esset, decernebant. In classibus item, cōferendo belli temporibus tributo, quantum cuiq; pro facultatibus conferendū esset, ij statuebant, qui ἀσπασμοί, quasi descriptores dicas, uocabantur.

Ἄσπασμα δὲ ἐστὶν ἐλαυθύναι. Per annum trahi possis. De ijs qui uel morbo, uel mœrote sunt extenuati.

Ἄσπασμα πλιταί. Vocant timidus, & à publicis negotiis abhorrentes.

Ἄσπασμα πικρῶν. Inuidia impnisi, res Scipionis gestas eleuari insituerunt. Ἄσπασμα. Homerus: In bello uirtus uiroꝝ perspicitur: ac potius, excellēs ibi uirtus requiritur.

Ἄσπασμα. Animæ cum corpore cōiunctio, non est aliena & abhorrēns, sed cognata & cōsentiens. Vestigia certē quædam ex motionibus animi transeunt ad corpus, & ex corpore ad animum: atque alia forma est ratio cinatricis partis, alia dolentis. atque etiam in reliquis, morionis animi uestigium apparet in corpore. Vnde & Physiognomones è forma corporis animi affectiones colligunt. Transit autem ab ijs quæ corpori accidunt, aliquid etiam ad animum: perspicuum est. Nam & eum dolente dolet, & eo bene affecto gaudet unā. Iam à corpore aliter atq; aliter affecto impediri animum: nemo ignorat. Id quod nequam fieret, nisi necessitudo quæ dā inter utrunque intercederet. Nam occipiti læso, uis memoriæ hebetatur: incipiti, facultas ipsa ratiocinatrix læditur: eoque certo modo affecto, nulla alio modo absurda uisa concipit animum. Atq; etiam diuersæ animorum habitudines, & ad alios atq; alios affectus propensiones, ex eorum erga corpus habitudine, & cum eo consensione oriuntur. Vnde quidam, (πῆς τῷ σώματι ἢ κρῖστω ἰσχυρῶς ἢ ψυχρῶς ἀνωμαλίας) animi facultates corporis temperamentis consentaneas esse censuerunt.

Ἄσπασμα. Affectiones seu dispositiones (ut uulgō uocant) cū scientiæ sunt & artes, tum uerō uirtutes etiam. Artium autem

Tyrannos occidere.

Scripta. Tributa.

Scripta. Bellum.

Corporis cōiunctio.

Corporis læsa lædi uocantur.

Artium.

Botrya cōmmentaria
Philænidis
Polybii Timæus etc
Scribitur.

Demochares
Atheniensis
dux erat us

Diabolus.

Tempus.

Refutato opinionis de diis.

Diagoras ab Athenensibus proscriptus.

autem inest improbum & probū. Nam artium aliz bonz sunt, aliz malz. Scientiæ nomine, Aristoteles pro arte in genere utitur. Affectiōni etiam, ut quæ genus sit ætatis, improbum & probum inest. Dispositiones dicuntur, ea quæ facile mouentur, celeriterque mutantur: ut Caliditas, stigmefactio, fanitas, morbus. Nam ijs homo certo modo afficitur, celeriterque è calido frigidus, è sano fit æger: nisi forte quis ob diuturnitatem tēponis in naturam conuersam, insanabilis sit, ac propè immobilis, qui tam habitus dici potest. Ac eo differt habitus à dispositione, quod habitus difficulter mouetur, dispositio uerò facilius.

Scientia
Affectus

Dispositio

Habitus

Ἀλόγιος.) Erat & in ceteris prudens patrefamilias, & magnam diei partem ijs rebus impendebat, partim ipse laborando, partim alijs prescribendo.

Ἀβραάμ.) Testamentū, Abrahamo & reliquis patrib. à Deo facta promissio, se è femine eius excitaturum Dominū nostrum & Deum Iesum Christum.

Ἀβραάμ καὶ Σάρρα γαμήλιον.) Patrem faciamus, cuiusmodi Pithecus (sumius) cum uxore fecit. Quidam enim de formi facie, cōtinenter cum uxore iurgans coram amicis pepigit, se neq; uerberare neq; uapulare, neq; morderi, neq; morderi, neque mulierem capillis trahere, neq; ab ea testiculis trahere uelle.

IESV
Christi
uolūtas

Pithecus
uoxris
Pithecus

Ἀριστοφάνης.) Aristophanes: ista qui dem re nihil est opus, sed eam tamen habere uolo.

Ἀρχαίοι νόμοι.) Veteres, improbos num mos pertundere solebant.

Ἀρὰ καὶ ἔρις.) Dauid: Erubescant, qui sunt improbi sine causa.

Ἀρὰ καὶ χολέρα.) Per omnē nitā suā sibi rationes esse reddendas eorū quæ administrat apud uos, aur gesserit, cōfiteretur.

Medi
ordo

Ἀρὰ καὶ αἰσχύνη.) Ingenis me urget desiderium, quo conficior.

Ἀρὰ καὶ ἄσπετος.) Vniuersitatis ordo. Media tellus est, puncti rationem obrinēs: quam sequitur aqua rotunda, forma eadem prædī qua tellus, ut tellus in aqua sit, post aquam aer globosus, & circuli seu zonæ in celo, quinque.

Indes

Ἀρὰ καὶ ἄσπετος.) Vniuersitatis ordo. Media tellus est, puncti rationem obrinēs: quam sequitur aqua rotunda, forma eadem prædī qua tellus, ut tellus in aqua sit, post aquam aer globosus, & circuli seu zonæ in celo, quinque.

Ἀρὰ καὶ ἄσπετος.) Vniuersitatis ordo. Media tellus est, puncti rationem obrinēs: quam sequitur aqua rotunda, forma eadem prædī qua tellus, ut tellus in aqua sit, post aquam aer globosus, & circuli seu zonæ in celo, quinque.

Pax

Ἀρὰ καὶ ἄσπετος.) Vniuersitatis ordo. Media tellus est, puncti rationem obrinēs: quam sequitur aqua rotunda, forma eadem prædī qua tellus, ut tellus in aqua sit, post aquam aer globosus, & circuli seu zonæ in celo, quinque.

Facies

Ἀρὰ καὶ ἄσπετος.) Vniuersitatis ordo. Media tellus est, puncti rationem obrinēs: quam sequitur aqua rotunda, forma eadem prædī qua tellus, ut tellus in aqua sit, post aquam aer globosus, & circuli seu zonæ in celo, quinque.

bium, de ijs qui aliena rapiunt. Ut enim lupis, ita nec his ulla fides est.

DIALECTICA, est sciētia uerit & falsi, & neutrius: ea uerò sunt, quæ uel significant, uel significabantur. Aut sic: Methodus, quæ ex probabilibus de quauis re proposita ratio cinatur. Dialectica dicitur à differēdo. Differimus autem, interrogando & respondendo.

Arī differēdi

Ἀλόγιος.) Colloquium, oratio ex interrogacione, & responsione constās, de rebus philosophicis, aut ciuilibus, cum decenti morum expressione earū personarum, quæ adhibentur, & orationis apparatu. Dialectica uerò est ars sermonis, qua uel probamus aliquid, uel improbamus, interrogacione & responsione colloquentium constans. Eloquētiz certe Platoniz duæ sunt summe formæ.

Dialectice

Ἀλόγιος.) Pleziq; mortalium non ratione, sed ex uentū iudicant. Polybius: Romani nō impeta, sed ratione gladiis utentes, & pectora & facies non uanis iustibus fodientes, uniuersos cæciderunt.

Remanens
iūm.

Ἀμαρτυρία.) Testificari, id est prædicere tam contumaciæ pœnā, quā ob obedientiz fructum.

Ἀμαρτυρία.) Modus quidā prescripcionis fuit (diuinationi Latinorum nō abfimilis.) Priusquā entis iis in iudiciū deferretur: cuius licebat testificari, dari oportere actionem, aut non dari. Differt aut à prescripctione, quod testificatio fit non modò à reis, sed etiam ab accusatoribus. Ac principio producebat aliquē actor, qui testaretur, dandam esse actionem. Atq; de hoc iudiciū principio fiebat aduersus ipsum testem, nō aduersus eū cuius intererat. Quod si actor testem non produxerat: quo tempore quempiam producere licebat, qui testaretur, actionem nō esse dādā. atq; ita rursus cum teste res erat. Ac falsi testimonij actio dabatur tū aduersus subscriptores (si ita uis ἀμαρτυρησάτωι interpretari liceat) quā aduersus testes. Forsitan autem in iudiciis defertæ clientelę testificari uetium fuit: in ijs uerò ubi de patrone non ascito agebatur, non item.

Ἀμαρτυρία.) A scopo mihi aberrare uidentur.

Ἀμαρτυρία.) Diuisa & dispersita dies. Mensura quædam aquæ est, ad certum diei interuallum fluens: eaq; mense Decembri diuidebatur, quò maximę causę maximisq; de rebus agebantur.

Clapsidus

bantur. & quidem in tres partes distribuatur: quarum accusatori una, reo altera, tertia iudicibus assignabatur.

Capitatio
u. n. 1000
1000.

Διανοία.) Cogitare, actio est & progressio quaedam, atq; explicatio animi. Nā scire quidē multa simul possis: simul aut cogitare multa, nullo modo possis. Quisquis enim cogitat, unū quidā cogitat. sicut enim fieri nequit, ut simul orationes multas habeas: sic nec multa cogitare simul possis. Oratio enim quaedā est cogitatio ipsius animi, secū loqueris.

Διανοία & εἶμας.) Animus euripus. De hominibus qui facillimē sententiam mutant, & inconstantibus.

Διακλίμα.) Capita malorum, rebus sese infinuannum, refecanda sunt.

Διακλιμαλῆτος χαμαί.) Humi clavis affigens. Id est, accuratē in te inquireretur. Ab ijs sumptum proerbium, qui coria humi extensa clavis affigunt, ne ardore solis corrugentur.

Διαπεινή.) Videbatur aliquid habere periculi, si se negotio illi admiscuissent, siue successissent infidias, siue excidisset.

Ευαγγελῆ
conferentia.

Διαπεινή.) Chrysostomus: Quatuor euāgelistarū nullus ab alio dissentit.

Διαπεινήμις ἀν' πέρας ἢ πῦρ.) Aristophanes: semper ad ignem uehementer esurimus, praeter expectationem: pro Διαπεινήμις, assidue bibimus. Cōuiuia enim hyberno tempore ad ignem sunt.

Διαπεινήμις.) Eludere instar simiae, ludo maximē gaudentis animantis.

Διαπεινήμις.) O' qui in Musicis atq; amonibus omnem aetatem enauigasti: id est exegisti.

Βραχὺ ἢ ἄλλο
ἴσως ἀνα.

Διαπεινήμις.) Senex, ut paucis ab soluaui, diu non audivit tibiam: eaque re exultans, saltare noctu nunquam desinit ad veteres illas cantilenas, quib. The spis certabat.

Διαπεινήμις.) Multum & celebre nomē hominis est.

Γαλλοῖς
ἄλλο.

Διαπεινήμις.) Polybius: Romani concursu facto, & eominus congressi, Gallorū impetum fecerunt irritum, adempta in altum tollendorum ensium facultate: qua Galli uti necesse habent, quod eorū gladij punctum non ferunt.

Ποσειδών
ἄλλο.

Διαπεινήμις.) Profluuiū nentris, morb. porcorum immedicabilis. βρογχίτις, tauris seu tussis partis alicui⁹ est corporis, quā subulci leuant infusione. κούρσις, struma, febris cum dolore capitis, qui anī maduertitur cum demittunt aures, & deiciunt oculos: hanc ijdem curant pu

tribus carunculis refecandis.

Διαπεινήμις.) Aristophanes: Vnde maturis fructibus decerpere licet, atq; edere, de crudis nō item: ita & Cleon dispiciebat, Cui calumnia fieri posset? quis esset in ex pugnabilis? Ac maturus quidē iudicabat diuites, crudos uerō pauperes.

Scipionem
u.
Cruet.
Maturus.

Διαπεινήμις.) Iouialia, festum Athenis benigni Iouis: sic dictum, quod precibus calamitates effugiant.

Διαπεινήμις.) Iosephus: Cōfusio nulla turbat ordinem, cui assueuerunt.

Ordo.

Διαπεινήμις.) Nō est mirandum, nos res gestas Scipionis accuratius referre, & omnia dicta illius insignitē cōmemorare.

Res gestae
Scipionum.

Διαπεινήμις.) Polybius: Melius esse rati, atq; constantius, neq; occasione, neque conacionalibus & importunis affectionibus aduersariorum interesse.

Διαπεινήμις.) Nō est mirandum, Is cui eadem re saepius inculcata, sunt aures obtusae.

Διαπεινήμις.) Per parietē loqui.

De ijs qui aliquid uel clā uel stultē agūt.

Διαπεινήμις.) Vltro cessabat, & aggressionem differebat, cum quō d turbati essent ordines, tum quia prauidebat quid euenturum esset.

Διαπεινήμις.) Locus duorum stadiorum, aut mensura cubitorum CC, & longus circuitus: cum decurso stadio, à meta est ad carceres redeundum.

Genera cor
Iouianum.

Διαπεινήμις.) Qui septena stadia currunt. * Odo genera sunt certaminum: Stadiū, diaulos, dolichos, cursus in armis, pugilum compositio, pancratiū seu quinquercionū certamen, Iousta & saltus.

Διαπεινήμις.) Militū animos iritabat, & ad elationem atq; ferociā in ad eundis peticulis exercitatione excitabat.

Διαπεινήμις.) Perspicuum esse dicunt, lucem, quae pluribus insit, colores q; transmittat. Ac luce quidem absente, facultate perspicuum est: adu uerō perspicuū fit, praesente luce. Perspicua porro sunt, non aer tantum & aqua, sed multa etiā ex solidis corporibus: ut splendidi lapides, cornua, uitrum, gypsus, & alia. Est igitur natura perspicui talis, ut in pluribus substantiis subiectis suum esse habeat, diuersa quam sit ab iisdem: id quod & in aliis qualitatibus cernimus. Perspicui par ticeps est & aeternum illud caeleste corpus, & multitudo sphaerarum, per quas

Perspicuum
lucis.

in caelo inerrante stellas uidemus. Ac sphaerae quidem perspicuae sunt, sed abstracta non item: quare alia ab aliis obscurantur. Vnde euidenter constat, obscurari solem

Caeli
Sphaera.

solem interiecto lunæ corpore.

Ἀλφειοῦ.) Punctum à uirgula differt tempore.

Mors.

Ἀλφειοῦ.) Mors, dissolutio compositi corporis. Φθῆσις, corruptio est corporum mors, & immobilitas (ut ita dicam) instrumentorū corporis, anima ab eo segregata. Ἀλφειοῦ, Interitus, est diffusio corporis, & uniuersæ deletio, & uermis è sca. κατὰ Φθῆσις, Interectio, mors æterna, aut scelera. Ἀλφειοῦ, id est mortem subitū Domini corpus: non autem Ἀλφειοῦ, id est interitum.

Ἀλφειοῦ.) Torserunt multos eorum, quos putabant insignē aliquod opus, aut aliud quiddā preciosum occultare.

Ἀλφειοῦ.) Aelianus: Deus quiescere illos iussit: sibi enim rē curæ esse.

Torpescit cum demor.

Ἀλφειοῦ.) Et ab honestate per errorem recedunt, & plerunq; suis cōmodis parum consulunt.

Ἀλφειοῦ.) Singulorum municipiorum ciues apud Athenienses conueniūt, & clam suffragia ferunt de peregrinitatis suspectis. Qui si plumb. suffragijs absoluti fuerint, absq; controuersia ciuitatem retinent. sin minus, amittunt. ea que iam demorari dicuntur.

Ἀλφειοῦ.) Anacharsis legislator Scytharum, patre Scythia, Græcia mare natatus, duas linguas tenuit.

Ἀλφειοῦ.) Aristophanes: Deos precatu dicam.

Ἀλφειοῦ.) Sophocles: Mortales immodesti, magistrorum sermonibus eadunt mali.

DIDYMACHIAS, & frater eius Asopus, ob corporis breuitatē sunt traducti.

DIDYMVS, Ateius cognomēto, philosophus Academicus, scripsit duos libros probabilium & solutionum, eaequilationum, & alia multa.

Didymus, Didymi falsamentarij F. Alexadrinus grāmaticus Aristarchus, uixit sub Antonio & Cicero usq; ad Augustū, cognomēto Chalcenteros, quasi æneis intestinis p̄ditus, ob assiduitatē lectōnis & scriptōnis. Dicunt enim eū ultra libros M M D. conscripsisse.

Didymus iunior, Alexadrinus grāmaticus, Romæ docuit. Scripsit probabilia, de orthographia, & alia plurima, ea que optima.

Didymus cognomēto Claudius, grāmaticus: scripsit de erratis in Analogia Thueydidis, de Latina Analogia, Epito-

mē scriptorū Heraclionis, & alia quædā. Didymus Heraclidæ F. grāmaticus, apud Neronē uixit, ac ditatus est, insignis Musicus, & ad cantica apposuit.

Nem.

Didymus Alexadrinus libros XV de re rustica scripsit. Didymi cognomen tum est etiam Thomæ apostoli.

Ἰδύμων τῆς Ἰωνίας.) Geminus murus, urbs Cariz. unde Didymotiechiz

Ἰδύμων.) Criminum diiudicationem alij mandato.

Ἰδύμων.) Arbitri exijs qui quinque natijs maiores, omnis criminis expertes essent, ex albo ciuitatis, ad transigendas ciuiliū cōtrouersias uel forte, uel litigantiū arbitrato lecti, diuersi fuerunt à iudicibus. Nam hi quidē in prætoris certis appellationibus ab arbitris factas iudicabant. in arbitratorū uerō sentētia si aduersarij acquiescerent, lis finita erat: sin minus, idē crimina & prouocaciones & testimonia, atq; etiam leges, & alia intrinsecusque p̄p̄tis argumenta in capsulas coniecta & obfignata ijs tradebant, qui rei actionem dare solebant.

Arbitrorum & iudicium distinctio.

Ἰδύμων.) Ferunt Epimenidem, annum unum secessisse, radicibus secandis occupatum.

Epimenides.

Ἰδύμων.) Dialecticū Alexander Aphrodiensis ait sic à Rhetorica differre, quod Dialectica in omni genere facultate sua utatur, & non perpetua oratione, sed interrogatione & respōsione cōstet: unde totū nomē habeat, & uniuersē atque in genere pronūciat. Rhetorica uerō neq; in omni materia ueretur, ut Dialectica (oratorē enim res ciuiles magis tractare) & perpetua & continenti oratione ferē utatur, ac de reb. singulis potius agat, & pro ratione circumstantiarum, fortunarū, tēporū, personarū, locorum, & simillium orationem conformet, quæ singularium rerum sint. In huiusmodi enim argumentis & suasionibus, & exortationibus, & lites uersari.

Dialectica & Rhetorica distinctio.

Ἰδύμων.) Mirtum Cretenses quosdam perlatro einij speciem, cōmentis literis datis.

Ἰδύμων.) Afrorū scaphæ paræ, naues Romanas subeuntes, perforabant puppes, & gubernacula refecabant.

Navium strategema.

Ἰδύμων.) Iam Antonius Cleopatræ amore coruptus, omnibus in rebus libidini succumbebat.

Antonius.

Ἰδύμων.) Aristophanes: Neutri ero inimicus. Nā Aeschylum quidem Iudicō sapientē, Euripidē uerō delector.

Aeschylus & Euripides.

Ἰδύμων.

διδυμιζομενος τρις λεγεται. Suis decepti sunt rationibus.

δηγορ. Magistratus, non quatenus magistratus est, a licentia magistratus exper te distinguitur.

δηχο. * Ioannes: Antiochus munitis locis occupatis ducebat bellum, & Hannibalem iuueniliter exultantem patientia sua mollebat.

δηχο. Credo. nam uirtus tua longe lateque celebratur.

δηλογορ. Obsidionem annos nouem tolerauit.

δημιλια. Festum Atheniensium, in honorem Iouis Urbani, seu urbis eustodis.

δηχο. Facultas fonos per meningas, id est membranas cerebri & interiorum spiritum transferens.

δηθυραμβωτοι. Dithyrambopœi, de rebus sublimibus, & nubibus multa fabulantur, & mirabiliter compositis uerbis utuntur.

DITHYRAMB*, hymnus in Bacchi, qui a duplici partu sic dicitur. altero, ex utero materno: altero, ex femore Iouis, quasi per bipatentes fores egressum dicas.

δηθυραμβων οντι εχουσ ελαττονα. Dithyrambis minus mentis habes. De hominibus stolidis, & incoegitatis.

διτρεφης οντι περικο. Ditrephes impellit. Deus qui aliquid alicui persuadent.

διτρεφης πυκταια εχου περκο. Ditrephes uasis uinarij prœditus alis. Hic homo curiosus & importunus fuit, qui oleaginis uaseulis conficiendis locupletatus, magister equitum factus est, & tribus plebis: homo nouus, rapax, improbus. Alij dicunt, in hominem pauperem dici, simulandi ac dissimulandi nescium: quasi dicas, qui nihil aliud habeat nisi dolij pedes, & oleæ umbilicum.

δικαζιδου βιαωτης τυ περιλευεις κρηστων. Iudex Biantæ Prienensis præstantior: & Prienense iudicium. De iurisprudētissimis.

* δικαωτη περιχο. Ad mentem tuam recurre, ut æquitatis ex ea regulam depromas.

DICÆARCHVS Phidiaz F. Siculus, Messenius, Aristotelis auditor, philosophus, orator, geometer: Scripsit dimensiones montium Peloponnesi. * Græciæ uitam libris III. Rempublicam Spartatarum: qui liber ut quorundam in Ephororum prætorio pubertibus auscultantibus recitaretur, lege sancitum fuit apud Laedæmonios, & longo tempore obseruatum.

Dicæarchus, Laedæmonius grammaticus, auditor Aristarchi.

DICÆOGENES, tragœdias & dithyrambos scripsit.

DICÆOPOLIS urbs Thraciæ, prope Abdera. Forsitan est & alia quædam Dicæopolis. Stephanus Dicæa, urbs Thraciæ, a Dicæo, Neptuni F. Est & alia in Thyrenico sinu, Ionum colonia. Unde Dicæopolites. Eadem appellata fuit & Dicæarchia & Puteoli.

δικαωτη περιχο. Iusta res, & legi consonantia, & societati conseruanda.

δικαωτη. Iustus, ut est apud Aeschylum, non uideri, sed esse uolens, uerè profundum in animo & frugiferum sulcum habuit. Comœdia uirum bonum negat esse politicum, aut mandatum.

δικαωτη. Quidam est uiris sanctus dixit, non postulari ab omnibus, ut alios seruet: sed illud ab omnibus postulari, ut se met ipsos seruent. Et alius: Accurate conseruato uitam tuam. Et propheta ille, Dei nomine: Cum se iustus auerterit a iusticia sua, ut iniuste faciat: omnia eius iuste facta obliuioni tradentur: in peccato suo morietur: neque iusticia eripiet iustum, quocumque die errauerit.

δικαωτη. Iusticia, scientia est rerum expectandarum & fugiendarum, & neutrum. Iusticia igitur, communis illa uirtus, quæ ab alijs uirtutibus æquiuocè distinguitur. Iusticia & Fortitudo differunt, cum sub eodem uirtutis genere collocentur. Nam aliter iusticia mediocritas est, aliter fortitudo. Hæc enim duorum uiciorum, audaciæ & timidiæ: auaritiæ illa, & negligentiae sui iuris, unde iniusticia existit. In his enim uersatur iniusticia. In alijs item uersatur Fortitudo, in periculis scilicet tolerandis: in alijs iusticia, nimirum in pari, tum distributionis, tum contractuum.

δικαωτη. Iusticia, non ciuilis illa uirtus, sed maior, quamuis eiusdem nominis: Iusticia continet cuiusque ceterarum uirtutum proprium munus, in imperando & parendo. Iusticia est abstinentia iustorum. Iusticia & perfecta uirtus, & iusticia petitio: ut in Psalmo, exaudi domine iusticiam meam.

δικαωτη περιχο. Trutinarius iustior. De iis qui iusticiam diligunt.

δικαωτη. Nullum ius armis potentius. Quisquis enim potentia præstat, æquiora semper & agere & dicere potest. Archelaus a studio Physicus dictus, iustum & turpe non natura, sed lege atque opinione censuit esse constitutum.

δικαωτη

Reipublicæ Spartatarum recitatio.

50

Viribus

Scripsit fortius

Qualis est que deperit iusticia, in his cadit

Infirmitas fortius

In armis

Archelaus putat esse

**Legis uo-
rio namio
ne.**
Δικασίωμα.) Legem uocat, eam quæ à Deo per Moſen data eſt: Mandata & edicta, eandem, ut quæ regio more mandata & imperata continet. *Δικασίωμα*, ut quæ iuſtum reddere poſſint cum, qui rectè faciat. *κρίμα*, ut quæ diuina ſuffragia demonſtrent, iuſtaſq; remuneraciones eorum qui legi uel cõuenienter, uel cõtrariè uiuant. *μαρτύριον*, ut quæ teſtentur & denuncient, quas pœnas ſubituri ſint ij, qui illa non obſeruent.

Auerſia.
Δικαιός κ' ἀδίκος.) Ariſtophanes in Plu-
to: Hæc illa domus eſt, quã hodie pecunia repleti per fas & nefas oportet.

Latroner.
Litterer
noxioſ.
Δικηδον.) Nõ bobus & ligonibus, ſed equis & gladus uictum quærent.

Δικη δὲ δολῶν ἐπιλή, καὶ βλάσφη βλάσφω.) Lis litem parit, & noxa noxam. Prouerbiũ, in amantes litium, & iudicium iudicio cumulantes.

Δικῶν ἰσφίξιν καὶ ἰσφίξιν κωῶν.) In ius uocabitur, etiam ſi aliſus canẽ momorderit. De ijs qui paruus ob res calumniis exagitantur.

Δικῶν.) Veniemus de uiris nefariis & perituri ſumpturi pœnas.

Δικῶν.) Acis quidem inſtar plius eſt extirpatus, proiectus in mare, pœnasq; dat cum ſua familia.

uſſicia
**deſ. rſpiti-
oſari.**
ἰσφίξιν Δικῶν.) Iuſticiam neteres rectã eſſe dicunt, & immoram & immutabilẽ, idq; plurimi celebrant: atque etiam ita ſe habere necesse eſt. Ius enim hanc naturam eſt fortitum. Heſiodus autem eã & uirginem eſſe dicit, & incorruptam, cum quõd ad alia attinet: tum etiam quod ad leſtulum uenerem, ius à nemi ne eſſe adulterandum, neque aliis ratio-
nibus inducõ, neq; muliebribus illece-
bris ſeducõ, innuens. Eandem ulciſci-
quoque dicit eos, qui iniuriis & impro-
bis facinoribus ſtudeant. Iſ autem à qui
bus illa colatur, & terram ſerre ſua bona,
& mare ſuppeditare foetus ſuos, & ul-
ſtum uberem ſuppeterere. Audio quoq;
illam & louis ipſius aſſidere folio, & o-
p-
timorum conſiliorum ſociam eſſe. Ho-
merus item potentiam eius magnam ce-
lebrat: cui qui honorem non habeant,
ijs ſtratum fore Deũ: & ingentes imbres
effundere, & torrentes inundare, & ur-
bes delere, & arua & greges. hisq; pœnis
affici iniuria & temeraria facinora.

uſſicia
**deſ. rſpiti-
oſari.**
ἰσφίξιν Δικῶν.) Iuſticiam neteres rectã eſſe dicunt, & immoram & immutabilẽ, idq; plurimi celebrant: atque etiam ita ſe habere necesse eſt. Ius enim hanc naturam eſt fortitum. Heſiodus autem eã & uirginem eſſe dicit, & incorruptam, cum quõd ad alia attinet: tum etiam quod ad leſtulum uenerem, ius à nemi ne eſſe adulterandum, neque aliis ratio-
nibus inducõ, neq; muliebribus illece-
bris ſeducõ, innuens. Eandem ulciſci-
quoque dicit eos, qui iniuriis & impro-
bis facinoribus ſtudeant. Iſ autem à qui
bus illa colatur, & terram ſerre ſua bona,
& mare ſuppeditare foetus ſuos, & ul-
ſtum uberem ſuppeterere. Audio quoq;
illam & louis ipſius aſſidere folio, & o-
p-
timorum conſiliorum ſociam eſſe. Ho-
merus item potentiam eius magnam ce-
lebrat: cui qui honorem non habeant,
ijs ſtratum fore Deũ: & ingentes imbres
effundere, & torrentes inundare, & ur-
bes delere, & arua & greges. hisq; pœnis
affici iniuria & temeraria facinora.

uſſicia
**deſ. rſpiti-
oſari.**
ἰσφίξιν Δικῶν.) Iuſticiam neteres rectã eſſe dicunt, & immoram & immutabilẽ, idq; plurimi celebrant: atque etiam ita ſe habere necesse eſt. Ius enim hanc naturam eſt fortitum. Heſiodus autem eã & uirginem eſſe dicit, & incorruptam, cum quõd ad alia attinet: tum etiam quod ad leſtulum uenerem, ius à nemi ne eſſe adulterandum, neque aliis ratio-
nibus inducõ, neq; muliebribus illece-
bris ſeducõ, innuens. Eandem ulciſci-
quoque dicit eos, qui iniuriis & impro-
bis facinoribus ſtudeant. Iſ autem à qui
bus illa colatur, & terram ſerre ſua bona,
& mare ſuppeditare foetus ſuos, & ul-
ſtum uberem ſuppeterere. Audio quoq;
illam & louis ipſius aſſidere folio, & o-
p-
timorum conſiliorum ſociam eſſe. Ho-
merus item potentiam eius magnam ce-
lebrat: cui qui honorem non habeant,
ijs ſtratum fore Deũ: & ingentes imbres
effundere, & torrentes inundare, & ur-
bes delere, & arua & greges. hisq; pœnis
affici iniuria & temeraria facinora.

uſſicia
**deſ. rſpiti-
oſari.**
ἰσφίξιν Δικῶν.) Iuſticiam neteres rectã eſſe dicunt, & immoram & immutabilẽ, idq; plurimi celebrant: atque etiam ita ſe habere necesse eſt. Ius enim hanc naturam eſt fortitum. Heſiodus autem eã & uirginem eſſe dicit, & incorruptam, cum quõd ad alia attinet: tum etiam quod ad leſtulum uenerem, ius à nemi ne eſſe adulterandum, neque aliis ratio-
nibus inducõ, neq; muliebribus illece-
bris ſeducõ, innuens. Eandem ulciſci-
quoque dicit eos, qui iniuriis & impro-
bis facinoribus ſtudeant. Iſ autem à qui
bus illa colatur, & terram ſerre ſua bona,
& mare ſuppeditare foetus ſuos, & ul-
ſtum uberem ſuppeterere. Audio quoq;
illam & louis ipſius aſſidere folio, & o-
p-
timorum conſiliorum ſociam eſſe. Ho-
merus item potentiam eius magnam ce-
lebrat: cui qui honorem non habeant,
ijs ſtratum fore Deũ: & ingentes imbres
effundere, & torrentes inundare, & ur-
bes delere, & arua & greges. hisq; pœnis
affici iniuria & temeraria facinora.

uſſicia
**deſ. rſpiti-
oſari.**
ἰσφίξιν Δικῶν.) Iuſticiam neteres rectã eſſe dicunt, & immoram & immutabilẽ, idq; plurimi celebrant: atque etiam ita ſe habere necesse eſt. Ius enim hanc naturam eſt fortitum. Heſiodus autem eã & uirginem eſſe dicit, & incorruptam, cum quõd ad alia attinet: tum etiam quod ad leſtulum uenerem, ius à nemi ne eſſe adulterandum, neque aliis ratio-
nibus inducõ, neq; muliebribus illece-
bris ſeducõ, innuens. Eandem ulciſci-
quoque dicit eos, qui iniuriis & impro-
bis facinoribus ſtudeant. Iſ autem à qui
bus illa colatur, & terram ſerre ſua bona,
& mare ſuppeditare foetus ſuos, & ul-
ſtum uberem ſuppeterere. Audio quoq;
illam & louis ipſius aſſidere folio, & o-
p-
timorum conſiliorum ſociam eſſe. Ho-
merus item potentiam eius magnam ce-
lebrat: cui qui honorem non habeant,
ijs ſtratum fore Deũ: & ingentes imbres
effundere, & torrentes inundare, & ur-
bes delere, & arua & greges. hisq; pœnis
affici iniuria & temeraria facinora.

uſſicia
**deſ. rſpiti-
oſari.**
ἰσφίξιν Δικῶν.) Non omnes contro-
uerſias in iudicio diſceptari leges iubet:
ſed cum reus dandam eſſe actionem ex-
ceptione oppoſita negarit, prius de hoc

ſit iudicium: quæ controuerſiæ inſiſti-
tio dicitur, aut diuinationo.

Δικῶν Δικασίωμα.) Iuſticia inſior. Ora-
tio ſupra ueri fidem exaggerata, de ho-
minibus ualde iuſtis.

Δικῶν ἰσφίξιν.) Iuſticiæ oculus. Om-
nes homines conſecrantur, iuſticiæ, ut p-
uerbio dicitur, oculum, qui nulli mortali-
um eſt contremendus.

Δικῶν.) Epigramma: Galatea me cõ-
ſpecto ambas fores cõ impetu clauſit.

Δικῶν.) Vnires, nonnullas etiam
bires pararunt, quædam etiã & à pup-
pi & à prora utriusque gubernaculis ex-
ornatæ erant: cum ut ipſi non conuerſi
& accederent & recederent, tũ ut aduer-
ſariis tam prætereundo quàm receden-
do incommo darent.

Δικῶν.) Oratores clamoribus concioni-
bus pacificationem impediabant.

DICTATURA, magiſtratus, à quo
non eſt prouocatio, & obnoxia nemi-
ni poteſtas.

DICTATOR geminum habet magi-
ſtratum, qui apud Romanos etiam Biſ-
conſul dicitur. Erat autem magiſtratus
ad tempus: aut, monarcha rerũ potens.
Nami cum Manlius, homo Latinus, & a-
pud ſuos magna autoritatis, omne La-
tinum nomen concitaſſet, & magnam
metecuariorũ manum coegiſſet, ut inju-
riam aſſinibus ſuis factam, qui per igno-
miniam principatu deieſti eſſent, ulciſce-
retur: Senatus multitudinẽ hoſtiũ per-
tertitus, nouum imperij genus excogi-
tat, deſignato tũ primũ dictatore, quaſi
ſuaſorem & autorem rerũ conducibiliũ
dicas, qui & cõſulibus ſuperior eſſet, &
regibus ſimilimus. Nam & ſumma eius
poteſtas erat, & potentia ad certũ tem-
pus planè regia. Itaq; C. Cæſar & Octa-
uius Auguſtus hoc nomine monarchiam
inuadere ſtatu erunt.

Δικῶν ἀίμων ἰσφίξιν.) Rete uentũ uena-
ris. De ijs qui fruſtrã & ſtultè laborant.

Δικῶν φουρῶν.) Rete inſtaſ. De æquẽ
ſtultis.

DICTYS hiftoricus, ſcripſit actã diu-
na, prætermiſſã ab Homero, t x libris.
Res Italicas, de I roiana Rep. de rapru
Helenæ & Menelao, & uniuerſã I roia-
na hiftoria. Cum autem ſub Claudio im-
peratore Creta terra motu diſcediſſet,
multis ſepulchris apertis, in quodam, o-
pus hiftoricũ Dictys eſt repertũ, quod
bellum Troianũ contineret. Qd̄ Clau-
dius deſcriptum edi iuſſit.

*Infelix amo-
tor,
Vnus nauis
ſua gubernã
necula.*

Biſ conſul.

Monarch.

C. Cæſar.

*Dictys libri
reperi.*

δὲ.

In Aristoph. uerriginē, id est cœli conuersionem, & nubes appellat deas.

DIOGENIANVS Heracleotes, Ponticus, grāmaticus sub Hadriano imperatore. Considerandum autē est, an fortē sit ille ex Albase Heraclea Ciriaca medicus, qui fuit omni doctrinā genere eruditus. Neque enim manifestē reperi, eum esse ex Heraclea Ponti, quamuis in ea nonnulli opinione fuerint. Sunt autem hi eius libri. Omnis generis uocabula, ordine alphabetico libris v. exposita: est autem Eptome uocabulorum ē libris Pamphili c c c v. & Zopyrionis epigrammatum florilegiū: De fluminibus, lacubus, fontibus, montibus, promontoriis: De fluminibus, ordine alphabetico breuis descriptio: Collectio & tabula omnium uniuersę terrę urbium, & reliqua.

Philosophorum diuersi uarij.

DIOGENES philosophus, qui & canis. Celebratur Diogenis fortitudo, māfuerudo Xenocratis, Aristotelis elegantia & eruditio, Theophrasti grauitas, Zenonis austeri & titiles mores, Platonis maiestas, Polemonis cōrinentia. Nā hōrū nullus cum non ab omni parte præstans esset, multum tamen à cæteris differerebat. Extat epigramma de Diogene breuius syllabis cōscriptum: Diogenis age dic, quod nā te tulit fatum ad orciū? Canis me mordicus arripuit.

Diogenis epigramma.

Diogenes, siue Oenomaus, Atheniensis tragicus, fuit sub id tempus, quo xxx tyranni prosigati sunt. Fabulę eius sunt, Achilles, Helena, Hercules, Thyestes, Medea, Oedipus, Chrysipus, Semele.

Exilium.

Diogenes Hicēsi argentarij F. Sinopenfis, ob adulteratam monetam patria exulans, Athenas uenit: & cum Anristhene congressus, uitam eius adamauit, Cyricam philosophiā amplectus: magnis opibus, quas habebat, despectis, Senex à Scirtalo pirata captus, & Xeniadē Corinthio uenditus, neque ab Atheniensibus, neque à suis cognatis redimi uoluit: sed mansit apud emptorē. Obiit Olympiadē cxxi, cruce à cane morfo: despecta que curatione, eadem die, qua Babylo- ne Alexandrē, decessit.

Philosophia.

Cephalus, Sennius.

Obitu.

Diogenes Alexandri maris.

Diogenes Antisthenis discipulus, primum Cleon cognominatus, degebat in dolio. Huc sciscitanti, quo pacto primas fertet? respondit Apollo (nam in Rep. uersabatur) *in παρρησιαί τῶν θεῶν*, si perperam cuderet. Is igitur monetam adulterauit: eaque de causā profugus Athenas ue-

Andriu.

Adulteratio monetę.

nit. eūq; in Anristhenem cōtra gloriam disserētem incidisset philosophatus est. In nauigatione à prædonibus captus est, & uenditus: ac præcone proclamāte, rogatus quid nosset: Imperare, inquit, hominibus. & Corinthium quendam hominem diuitem & luxuriosum conspicatus: Huic, inquit, me uendito. nam domi no eget. Qui co emptor, & Corinthū perdnctō, bonum genium suas ædes ingressum esse dixit. Tradunt Diogenem filiū habuisse amatorem, nec, ut durum patrem, eius socordiz indulgisse: sed prohibendo & coerendo illius desiderio, malum illud magis irritasse, ut supra modum aueretur. Amor enim Diogene obstante magis inflammat, & morbus adolescentis magis exardescit. Videns itaq; contumaciam illius mali, Delphos uenit, & indignandus atq; ægerime ferens, rogari: Nunquādo morbo illo filius liberandus esset? At Apollo enim parum prudeum senem ceterer, amatorisq; necessitatibus nihil indulgentem, sic respondit:

Xenodorus Diodorus.

Adolescentia feruor non facile extinguitur.

Desine filius tuus amore ubi leui adolescentia ueneris desiderio conflagrari: eius omnia astro. Itam itaque mitiga tristem, neque cogito Prohibendo. Agis enim contra tuos rationibus. Si uerō ad tranquillitatem ueneris, obliuiscatur celeriter Amorum, & sobrius factus turpem remittet appetitum.

His Diogenes auditis, itaq; repressit, bona spe plenus, quod modestiz filij, de digno sponseus haberet: simulque melior euasit pater, mansuetior & lenior factus. Idem hoc & tragicus Hæmon apud Sophoclem demonstrauit, qui Antigone adamans, & duro patri Creonti aduersans, uergens malum, & amorem & patrem ultus gladio propulsauit.

Hæmon Creonti.

Diogenes, siue Diogenianus, Cyziceus grammaticus: scripsit instituta Cyziaci patrię, de Punctis librorum, de Poetica, de Elementis seu literis.

DIODORVS monachus, temporibus Iuliani & Valentis, episcopus Tarſi Cilicię: scripsit uaria, ut Theodorus agnostes in Ecclesiastica historia meminit, quę sunt: Interpretatio in totum uetus testamentum, Genesin, Exodum, & reliqua. In Psalmos: In 4 libros Regum: In ea quę in Paralipomenis desiderantur. In Pronerbia: Quod sit discrimen contemplationis & allegoriz. In Ecclesiasten: In Canticum canticorū. In prophetas. Chronicon, quo erratum Eusebij Pam-

Scripte plurimę & præstantissima.

Eusebio
Christus
gualifa.
bij Pamphilii de temporib. corrigi: In 4
Euangelia: In acta Apostolorum: In episto
lam Ioannis euangeliste: Deum unum esse
in Trinitate. Contra Melethesedecitas: Con
tra Indæos De resurrectione mortuorum:
De anima, contra diuersas de ea sectas.
Ad Gratianum capita: Contra astronomos
& astrologos, & fatum de sphaera, & septem
zonis, & annuo astrorum progressu: De
Hipparchi sphaera: De prouidentia, con
tra Platonem: de Deo & diis. De natura
& materia, ubi tractat quid iustum sit: de
Deo, & falsa Graecorum materia: Natu
ras quae sub aspectum non cadunt, non ex
elementis, sed una cum elementis esse factas
ex nihilo. Ad Euphonium philoso
phum per interrogacionem & respon
sionem: contra Aristotelem de corpore
caelesti: Quomodo calidus sit sol? Con
tra eos qui animal dicunt esse caelum:
Quomodo semper sit opifex, opificium
aut non semper? Quomodo uelle & nol
le insit aeterno Deo? Contra Porphyrum,
De animalibus & uictimis.

Diodorus cognomēto Valerius, philo
sophus, Terebis discipulus, Alexan
drinus, filius Pollionis philosophi, qui
scripsit Articam didionem. Vixit sub Ha
drano Caesare.

Diodorus Siculus, historicus, scripsit
Bibliothecam, quae continet historiam
Romanam, & uariam, libris x. L. Vixit sub
Augusto Caesare, & ante illum.

Diodorus comicus, cuius comœdias
Athenæus recenset in x Dipnosophista
rum, Tibicinam: & in xii, Pupillam &
Panegyristas.

DIOCESARTA, quae nunc Anazarba di
citur, Cilicis urbs, olim Cynda dicta.

DIOCLES Atheniensis, aut Phlasius, 40
antiquus comicus, aequalis Sannytonis
& Philyllii. Fabulae eius sunt: Thalatta, id
est mare: Apes, Somnia, Baechæ, Thyestes
secundus. Hunc reperisse Harmoniam
in * Oxybaphis, in testaceis nasus, quae
bacillo pulsatet. Thalatta uero, Athenæo
autore, meretriciale est nomen.

DIOCLETIANVS, & Maximianus
huius gener, imperatores Romanorum.
Sub his atrocissima commota est contra
Christianos persecutio. Iusserunt enim
in singulis prouinciis & urbibus, Christi
Ecclesias euerti, & diuinas earum scriptu
ras comburi: & quicumque Christiani in
ueneruntur, eos cogi ut daemionibus im
molarent. Sed uicti multitudine eorum
qui occidebantur, decretum promulga

rant, ut ipsidem dextri oculi eruerentur, 80
cum ob doloris acerbicatem, tum pro
pretignominiam cōspiciam. & Romanæ
ciuitatis alienationem. Quos diuina ul
tio infecuta, merito excidit. nam alter qui
dem à Senatu iugulatus est, alter se sus
spendit. Hic Diocletianus homo uer
cors, & Christi osor, ira & furore peritus,
contra eos qui in Aegypto res nouas
moliti erant, non moderatè neque humani
ter potestate usus est: sed prescriptionibus
& exdibus illustrium uirorum polluedo
provincia peruasit. eodemque tempore ue
tetum scripta de fusione argenti atque
auri cōquisita cōbussit, ne ex illa arte di
tati Aegyptij, & pecuniae freni copis, in
posterum rebellarent. Ingenio fuit uari
& callido, sed singulari prudentia &
acumine. uitia naturæ sæpè exlauit, res
omnes asperiores in alios cōferendo: di
ligens tamen, & in rebus gerendis stre
nuus, & multa imperatorij cultus cōtra
morem maiorum insolentius mutauit.
Diocletianus & Maximianus abdicato
Imperio, ad uitam priuatam tederunt: ac il
le quidam Salonas urbem Illyricam se cōtulit, al
ter in Luceanos abiit. Ac Maximianum qui
dem relicti principatus pœnitentia, ac
Diocletianus autem tranquillè cōsenuit, ac
triennium summa cum uirtute exegit, ethni
ca religione tamen mordicus retenta.

DIOMEA, nuncicipium Aegicis tri
bus, à Diomo Herculis F.

DIOMEDEA insula, & *Διομήδους νῆσος*
αη, Diomedea nuncupata. Proterebium, si
ue de Tydei filio: siue de Diomede Itha
ce, qui hospites rem habere cum filiabus de
formibus, quae allegorie eae diceban
tur, coactos occidebat. Hinc equas ha
buisset fertur, hominum deuotatitæ. Alij
tradunt, eum Vlysses & Diomedes no
cturno furati Palladium, in castra redirent: V
lysses ponere sequentem, stricto gladio in
terficere uoluisse Diomedem: qui cōspic
ta umbra territus, Vlysses, ense uerberans
scapulas eius, præcedere coegerit. V
surpatur de ijs qui necessario aliquid
faciunt. Diomedes in teditu ab illij expu
gnatione, à suis non recepit, sed expul
sus, in Calabria abiit: & Argypipam cō
didit, quae nunc Beneuentum dicitur.

DIONYSIUS Ateopagita, episcopus
Athenarum, uir clarissimus, & in patria
doctrina Graecisq; literis eruditissimus,
ut in illis præstet omnibus. Cuiuslibet e
nim scilicet, quae à Graecis celebrantur, pe
nitissimus erat. Hic Paulum Athenis cō
1 2 cionan

Dextri oculi
eruit.

Chymia Aes
Egyptiorum.

Callidum Di
ocletianum.

Deposuit
imperium.

Equae deseri
mer pulle.

Vlysses insidi
am Diome
di.

Argypipus
Beneuentum.

Eruditio Di
Dionysij.

Thalatta
meretricia.

Persecutio
Christiana
rum.

*Episcopatus
Athenensis.*

cionantem adiuuit, ac Christum & resur-
rectionem liberè Græcis annūciantem:
& Pauli præconio fide adhibita, ab eo e-
piscopus Atheniēsis est designatus. Hic
Arcopagita sub Iberio Cæsare, floren-

*Professio in
Aegypto.
Apollonius
nec.
Polemou.
Arphidri.
Defectum So-
lis.*

te ætate in Aegyptum abiit, sapientes e-
sus loci aditurus: unaq; cū eo fuit Apol-
lophanes rhetor, quē Polemon Laodi-
cēsis, Aristidis magister, assiduè audiuit.
Ac tēpore salutaris passionis ambo fue-
runt unā Heliopoli in Aegypto: cumq;
defectus solis contra naturā accidisset
(neq; enim interlunij tēpus erat, sed ad-
mirabiliter Luna in Solem inciderat)
(rursusq; à nona) ab hora sexta usque ad
uesperā, in solis oppositū supra naturam
eadē fuerat restituta. Nā cōgressus lunæ
cæperat ab ortu, eaque ad solarē termi-
num progressa, deinde regressa fuit: nec
rursus ex eodē loco recessit, & repurga-
tio facta est, sed e contrariō per diame-
trum: quæ aliter fieri nequeunt, nisi iussu
& administratione omnipotentis Chri-
sti, omnīū autoris: qui facit magna & stu-
penda, quorū nō est numerus. Quæ res
nouæ, naturæq; captū superantes, Apol-
lophanem impulerunt, ut quasi uaticina-
ns diceret: U' præclare Dionysii, uices
sunt rerum diuinarū. Cui Dionysius res-
ponder: Aut uis patitur, aut uicē pati-
entis doler. Huius rei Michael Syncler-
tus Hierosolymitanus in laudatione ma-
gni Dionysij ita meminit: Adsumus ex-
posituri nobis cupidis audiēdi, quæ uel
cruditione sine scripto per manus tradi-
ta, uel mādara literis accepimus: Talis i-
gitur ad nos sermo peruēnit, iam olim à
patrib. filiis expositus de s. Dionysio: cū
tēpore salutaris passionis in meridie dol-
occurreret, ea re admirabili attonitū,
& ultra cognitionē humanā enectū, in-
tellecta, dixisse: Ignotus Deus patitur,
ob quē uniuersitas rerū & caligine ob-
dncta, & concussa est: & cælestiō tem-
pus, quo totum mundum peruagatum
hoc miraculum contigerat, certis argu-
mentis deprehensum atq; annotatum,
apud se cōseruauit, quid eo denūciaret,
solicite expectās. Meminit & ipse hor-
rendē illius solaris eclipsis in epistola ad
magnum Polycarpū, Smyrnæ episcopum.
Nam cū Apollophanes, homo philoso-
phus, religione Græcus, in dignaretur, &
huius beatissimo uiro conuicia diceret: q;
cū charissimus eius amicus fuisset, & po-
pularis, patrios cultus auerfaretur, & Chri-
stianā fidē illis præferret, atq; amplectē-

*Apollonius
et Diony-
si colloquiū
de eclipsi.
Michael Syn-
clerus de eadē
eclipsi.*

*D. Dionysij
defensio con-
tra Apollo-
phanem.*

retur, acerrimeq; descenderet, & Græcorū
rationibus contra Græcos ueretur:
ea conuicia, eaq; indignationem refuta-
re studens, ac potius Polycarpo defensionem
sugerens, in quē ille, pridē cōmi-
lito, diuētia illa iaceret, hæc scribit: Ais
maledicere mihi sophistā Apollophanē
qui me parricidam nominet, Græcorum
armis contra Græcos utentē. Atqui nos
uerius aduersus eū diceremus, Græcos;
atq; ipsum adeo Apollophanem diui-
nis contra diuina irreligiōsē uti, per uci
sapientiā diuinum refutare cultum stu-
dentes. Qui cum rerū cognitionem re-
ctē dicat philosophiā, quæ & à D. Paulo
sapientia nominatur: ad autorem & natu-
ræ rerum & cognitionis earum ueritas
philosophis esset ascendendum. Rogato
igitur eum, quid de admirabili illa in
salutarī cruce dicat eclipsi? Cui, sapiens
cum sit, illud perspicendum erat, nun-
quam quicquam in ordine ac motu cœ-
lesti mutari posse, nisi ab ipso ordinis il-
lius autore & conseruatore moueretur:
qui, ut sacra dicunt oracula, facit & irā-
mutat omnia. Scripta huius sunt: Ad I-
motheum Ephesi episcopum, qui & ipse
Pauli discipulus fuit, de diuinis nomi-
bus libri 11. De conuicta & distincta The-
ologia. De uirib. precationis. De beato
Hierotheo. De uerecundia & scriptione
Theologica. De bono lumine, honesto
amore, rapru zeli. Malum neq; esse quic-
quā, neq; ex ijs esse quæ sunt, neq; in ijs
esse quæ sunt. De eo quod est: in quo
etiā exēpla sunt de uita, de sapientia, men-
te, oratione, ueritate, fide. De parentia,
iusticia, salute, redemptione. De magno
& paruo, eodem, malo, simili, dissimili, ita-
tione, monone, paritate. De omnipotē-
te, antiquo dicr: in quo etiā agitur de
æuo & tēporibus, & quid * uelit ipsa es-
se idem? De pace: de sancto sanctorum,
Rege regū, Domino dominorum, Deo
decorū. Alius liber ad eundē I moiheū,
De ecclesiastica Hierarchia, continens
cap. 14. De cœlesti Hierarchia totidē cap-
cōstās De mystica i heologia cap. 5. De
cœlestib. ordinibus, & quorū numero
sunt? Circumferuntur & eius epistolæ: ad
Caiū cultorē 4. ad Dorothēū ministrū,
1. ad Sopatrū sacerdotem, 1. ad Polycar-
pum hierarcham Smyrnæ, 1. Ad Demo-
philum cultorem, 1. Ad Ioannem theolo-
gum apostolum & euangelistam, 1. Sciē-
dum autem est, quosdam profanos sa-
pientes, ac maximè Proclum sententias
atq;

*Græcorū
armis con-
tra Græ-
cos uti.*

*Philosophia
dicitur da-
bit ad Theo-
logiam.*

*Celestia nō
nisi Deo ut
inueniunt.*

*Scripta Dio-
nyij.*

*Nō uis mo-
bil esse.*

*Ioannesi
Theologus,
apostolus,
& euange-
lista.*

*Proci
dy phio
fepulch
honoru
D. Dossy
fy compo
lauru.*

*Martyri
D. Dossy
fy compo
ty sub Tra
iano.*

atq; inuentis beati Dionysij sepe esse u-
fos, atq; etiã iisdem uerbis. Vnde suspi-
cari licet, uerustiores Athenis philoso-
phos opera eius, quorũ ipse in epistola
ad Timotheum meminit, suffuratos oc-
cultasse, ut ipsi autores diuinorũ eius ser-
monũ haberentur. Hic igitur Dei demõ-
strator Dionysius, iam prouecta ætate,
ac plenus dicere spiritus, martyrio pro
Christo perficitur, sub Traiano Cæsare:
quo tempore etiam Deo plenus Igna-
tius certamen immortalitatis obiit.

DIONYSIVS Alexandri F. Halicar-
nassens, orator, & omni genere doctri-
næ excelsus, sub Cæsare Augusto uixit.
Ex huius posteris fuit Dionysius Attici-
sta, sub Hadriano.

Dionysius Halicarnassens, uixit sub
Hadriano Cæsare, sophista, cognomen-
to Musicus, quòd in ea arte plurimum se
exerceret. Scripsit rhythmicorum com-
mentariorum libros 24. historice Musicę
libros 16, in quib. tibicinũ & cirharę do-
rũ & poetarum omnis generis meminit.
Musicę disciplinæ siue disputationũ li-
bros 22. Quæ namq; in Platonis Republi-
ca Musicę dicta sint? præterea libros.

Dionysius Alexandrinus Thrax, à pa-
tre Tero Terus dictus, Aristarchi disci-
pulus, grammaticus: Romæ sub Põpeio
magno docuit, & * enarrauit Tyrannio-
ni priori. Plurima Grammatica & Synta-
gmatica & cõmentaria composuit.

Dionysius Alexãdrinus Glauci F. grã-
maticus & ipse, à Nerone usq; ad Traia-
nũ docuit, ac Bibliothecis præfuit. Fuit
& ab epistolis, & à responsis, & legatio-
nes obiit, præceptor Parthenij grãmati-
ci, discipulus Chæremonis philosophi,
cui etiam Alexandriæ successit.

Dionysius Mitylenæus, uersificator,
Scytobranchiõ & sutor dictus: descripsit
Bacchi & Minercæ expeditionẽ, Argo-
nantis libris sex, soluta oratione, Fabulo-
sa ad Parmeuonem.

Dionysius Byzantius, uersificator, de
scripsit nauigationẽ Bosphori, & de Thre-
nis: quod opus est plenum Epicædiis.

Dionysius Corinthius, uersificator,
scripsit præcepta uitæ instituendæ, causa
rũ librum unum, Meteorologica, & soluta
oratione cõmentarium in Hesiodũ: Or-
bis descriptionem uersibus. E adẽ reperi-
& in Dionysio qui de Gemmis scripsit:
uter igitur sit autor, ignoro.

Dionysius Siciliæ tyrãnus, scripsit trã-
gœdias & comœdias, & historica. Et si

autem alij quoq; tyranni fuerunt: Dio-
nyssij tamẽ tyrannis extremẽ & maximẽ
affixit urbes.

Dionysius filius Siciliæ tyranni, tyran-
nus & ipse, & philosophus, scripsit epi-
stolas, & de poematibus Epicharmi.

Dionysius Milesius historicus, res post
Darium gestaß libris v descripsit, Orbis
descriptionem, Persica, Ionica dialecto.
Troianarũ rerum libros 3. Fabulosa, Cir-
culi historici libros 7.

Dionysius Mufonij filius, Rhodiũ aut
Samius historicus: fuit ibidem fani Sol-
lis sacerdos. Scripsit historias locorũ li-
bris 6, orbis descriptionẽ, historice iusti-
tutionis libros x. Existimo Dionysium,
qui orbem descripsit, Byzantium uis-
se, propter fluuium Rhebam.

DIONYSII Alexandrini commenta-
rium in Solomouem concionatorẽ re-
peri, ualde disertum.

Hyeronimus exapostator.) Bacchanaliũ
disterijs homines incesserant & deride-
bat, obliquo uultu atq; oculis: aliud pe-
ctore clausum, aliud lingua promptũ ha-
bebat. Os eius diris & acerbitate & dolo
erat plenu: quem iusto iudicio ipsa iusti-
cia cõdemnauit, cum (ut Poeta dixit) in-
utile telluris pondus esset. Enimuerõ in
malam rem abiit, ut neq; sciatũr neq; au-
diat ubi sit, cardine uersatiliõr in reb. a-
gẽdis. Valeat, perierit, ne in silicernio q-
dã laudidus homo fauaticus, qui cõsu-
dit, miscuit & turbauit omnia, turpi uul-
tu, Cyclopicũ monstrũ, attonitus capro-
tor diuiriã iram Dei non timens, neq;
ineuitabilẽ Adrastũ reformidans: sem-
per scurrã, & maliciose tenax, canib. im-
pendentior, dẽmonibus seuior.

di õfinaõ õpauõv.) Per acutũ ensem cur-
rere. De ijs qui in pericula se coniiciũt.

diõmũs.) Qui apud Græcos, id est ho-
mines profanos & Christianæ religionis
ignaros, simulacra insitunt, quò terro-
rem hominibus iucutiant, statuam illam
à Ioue missam esse, omni humano arti-
ficio & sumptu præstantiorẽ, dicunt: eãq;
famam spatigunt statuariis uel relegatis,
uel oculis, ne eã manu factam dicãt. Eã-
dem ratione urbem Ephesiorum etiam
esse deceptã, uel Alexandrinum simula-
crum argumẽuro esse potest. Ptolemũs
enim artificibus ad conficiendam Dian-
næ statuam conuocatis, opere perse-
cto, magna spelunca effossa, doloque oc-
cultaro, ibi eosdem coenare iussit, qua in
coenã ruina oppressi perierunt, dignam

Orbis descriptio.

*Inscritio ne
scruum.*

*Commerciũ
de simulacris
de carã mĩs-
si.*

*Cedẽt arũp-
tam.*

*Scripsit
de Gem-
mũ.*

*Diopribus
lege sua ca
pen.*

laboris sui mercedem consecuti.
DIOPTHESES, cum lege lata, ut qui
urbanus in Piraeo pernoctasset, occide-
retur: ipse aliquando nocte oppressus,
ignitus ibi mansisset ab inimicis in iudi-
cium uocatus est.

Διὸς ἡ βασιλῆος ἐγκύβητος.) Iouis aut
regis cerebrum. id est, pulcherrimus ei-
bus. Sic Persae loquuntur, de ijs qui deli-
catè uiuunt.

Διοτρίμω.) εἰ πρὸς τῆς λύσει τῆς ἐγκλησῆ-
ω, Consules dimitunt concionè. De ijs
qui negocia differunt. Nam Athenienses
rationem ostentorum habebant.

Διοσκορίδης.) Dioscorides Anazarben-
sis medicus, cognomento Phacus, ob
lentiginosam faciem. Vixit apud Cleo-
patram sub Antonio. Scripsit libros 24,
medicæ, qui omnes multū celebrant.

Διὸς κόρινθος.) Corinthus Iouis F. De ijs
qui eadem inculcant. Prouerbiū inde or-
tum est, quòd Megarense, dum Corin-
thiis parèrent, madata illorū ægrè fere-
bant, neq̄ indignationem suā dissimula-
bant. Qua de re legati Corinthiorū Me-
gara cū uenissent, nec populū dicto au-
dientè haberet: indignabundū exclama-
rūt: Nō feret hæc Iouis filius Corinthus,
Megarense aut ferūt, ijs ei dīs, exclaima-
se: Verbera Iouis filium Corinthum.

DIOSCORIVS, Myræus grāmatics,
præfectus urbi & prætorio, filius Leonis
imperatoris Byzantij insultuit.

Διοσκουρι.) Castor & Pollux. Aelianus:
Dioscurorū/ Castorū/ simulacra duo fue-
rūt, adolēscētes proceri, nudis maxillis
(id est imberbes, ut opinor)ambo simili
figura, uterq̄ chlamyde ab humeris de-
pendente, & enses gestabant de chlamy-
dibus suspēsos, & hastis innitebantur:
alter dextra, alter sinistra.

Διὸς κείδων.) Iouis uellus: sic appellabāt
ea quæ Ioui erant immolata, ijs q̄: utebā-
tur in lustratione hominū pollutorū: eo-
rum q̄: pedibus illa substernebant.

Οψάδω.

Διαρμας.) Nō est nāsus instrumentū oi-
factū, sed cerebri recessus māmæ similis.

*Απόλλων
αὖς νηπι-
στρ.*

Διὸς φήμη.) Iouis fama, id est oraculum.
Nā Apollo patris sacerdos est, & ab eo
accipit oracula, eadē q̄: hominibus reddit.
Homerus: Iouis nuncia fama flagrabat.
Διὸς ψήφω.) Iouis suffragium: sic loq̄-
dicitur, ubi de Neptuno & Minertua iudi-
cium factum est. Vsurpatur prouerbiū
de rebus sacris, & non tangendis.

*Οὐκ ἔστιν
ἄρα, ὅστις
ταῖς*

Διὸς.) Tribus modis, id quod notius
est nobis, consideratur (ὅτι τῶν ἰσθμῶν διπλῶν

ἢ τῶν καθ' ἑαυτὴν καὶ συγκυρημασίαν τῶν μερῶν καὶ
διηρημασίαν ἀπαρίσταν, συνθεσίαν.) uno,
Rem esse, quā enī sit. dilucidius enim il-
lud est, primū q̄: cognoscitur. Etenim ha-
bere nos animā, eam q̄, immortalem, fa-
cilis uulgò intelligitur, quā rationem
quibus hæc sententiæ cōfirmantur. Deinde,
Res uniuersa & cōfusa, notior est parti-
culari & distincta: cuiusmodi est, scire
simplicitet esse corpus, quātm' esse tale
corpus: hoc est, terrenum aut cœleste,
aut hoc aliō uē modo tēperatum. Ter-
tio loco, id quod, quātū ad nos attinet,
prius est, natura posterior. Simplicibus
enim, quæ natura prima sunt, composi-
ta nobis sunt notiora.

DIOTIMVS, nauarchus Atheniēsis.
DIORHANES Megalopolita, in re-
bellica multum exercebatur, ob finitimi-
cū Nabide & diuurnā bellū, perpetuò
sub Philoœmēne militauit, proceritate
& robore corporis conspiciuus, & for-
midabilis: bellator strenuus, & in armis
excellens.

Διὸς ἔχθρην.) Aristophanes: Vt molestum
hoc sit spectatoribus: tamen aliquid ha-
bet iucundum & comicum.

Διὸς δόξα.) Ex eodem natū semine, pe-
dem dextrum infernè tumidum habet,
& gressum infirmum ac tardum.

Διοκίονος.) Homines à Deo se iuxit im-
pietas. Qui uerò per uirtutē & sanctitatē
se se à rebus humanis ac studiis abducit,
& ad ipsum Deū cōfert: cū uiuens eò
præsentē adipiscitur, tum defunctus ad
eum commigrat.

*Cirrus De
non placet
non prius
efficiet, q̄
sanctitas.*

Διὸς ἄγριος κακός.) Inq̄: malū. De ijs qui
magnū & atrox aliquē subeunt.

DION Hipparini filius, Syracusanus,
philosophus Platonieus, uxoris Siciliæ
tyranni. Dionysij prioris, Anstomaches,
frater: Siciliæ tyrannide potius, eieci-
tū que prioris Dionysij filio Dionysio, ui-
cissim ab huius fratre Nisæo est eieci-
tus. Scripsit epistolas ad Platonem, & alios
quosdam.

*Πικρὸς
ἢ Ἰουλιαν
cbe.*

Dion Cassius, cognomento Cocceus,
seu Coceianus, notissimus historicus, sub
Alexandro Mammæe filio scripsit Romanæ
historiæ libros LXXX, qui in Deca-
des distribuantur: Persica, Getica (διπλο-
κῆ) itineraria, Res gestas Traiani, uitam
Artiani Philosophi.

*Romane bi
storie ex
decades.*

Dion, Pasicratis filius, Prusacensis, so-
phista & philosophus, quem Chryso-
stomum appellauerunt, magnificentiā ita
affectabat, ut etiam Iconina pelle indu-

*Offensio
na.*

rus prodiret. Corpore fuit tenui, & max-
 imam ætatis partē exegit apud Traianū
 Cæſarem, ut etiā curru Imperatorio ue-
 heretur. Scripsit, Vtrum mundus interi-
 re poſſit? Laudationē Herculis & Platonis.
 Pro Homero aduerſus Platonem li-
 bros 4, de Alexandri uirtutibus 2.

DIOSIPPVS Athenienſis comicus.
 Fabulæ eius ſunt, Leno, Auarus, Hiſto-
 riographus, Hætedipetæ.

Traianus.

Scripta.

Actiō com-
 duplica-
 tō.

διπλασιασμός.) Conduclicare, bifariam
 dicitur: aut locū in quo phalanx eſt, man-
 nente uirorū eādē multitudine, aut ip-
 ſum numerum. Fit autem utrunq; bifari-
 riā, uel manipulatim, uel iugatim: id eſt,
 uel ſecundum longitudinem, uel ſecun-
 dum latitudinem. Ac ſecū dum longitu-
 dinem fit conductione uirorum, cū in-
 ter eos manipulos qui adſunt, interfe-
 ruerimus aut implicuerim⁹ alios eis nu-
 meros⁹, eādē ſeruata phalangis longi-
 tudine, ut ex iſta uirorum cōduplicatio-
 ne tantum dēſitas accedat aciei. Secun-
 dum (latitudinē) profunditatem uerō,
 cum inter priora iuga inferuerimus aut
 implicuerimus alia numero eis paria, ut
 in profunditate modō ſit dēſitas, in lō-
 gitudine uerō fiat cōduplicatio loci, eſt
 ſuprà dictam in longitudine dēſitatem
 raritate tranſferimus: aut cum ij qui ad-
 iecti ſunt, ſecundū profunditatem ſe ex-
 plicunt. Nonnulli uerō hos improbant,
 præſertim uicinis hoſtibus: in utroq; au-
 tē cornu hoſtibus & equis extenſis, con-
 ſpiciam conductionis abſq; pertur-
 batione phalangis efficiunt.

διπλῆς.) Dupla ueſtis, pro æterna uir-
 tutis ſpecie, intrinſec⁹ uiticis reſerta: de q;
 ijs qui amicitiaꝝ profeſſi, hoſtibus aliquē
 produnt, aut alio qui prauis ſunt morib.
 40 **τρία κάππε κάκιος**.) Triā peſſima K, uel
 e: Cappadocia, Creta, Cilicia.

δὲς ἐπὶ αὐτῶν πηλῶν καὶ πύμας πλάγματος.) Bis
 ſeptem plagis polypus denſatus. De ijs
 qui pœna digni ſunt nā polypus captus
 ſæpe cæditur, ut pinguis fiat.

δὲς καὶ τῆς τῆ καλῆν.) Bis & ter quod pul-
 chrum eſt. Pulchra ſæpius eſſe narranta.

δὲς πᾶδες οὐ γήρως.) Bis pueri ſenes.
 De ijs qui in ſenectute uidentur inepio-
 10 res eſſe.

δὲς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰχμῶν περὶ κέντρον λῆν.)
 Bis ad eūdē lapidē impingere, turpe eſt.
 De ijs qui deuotō in eadē errata incidūt.

δὲς κούον.) Nūc mihi crepundia ſunt di-
 ſcus: id eſt, diſco jaciendo ira nunc dele-
 15 ctor, ut olim puer crepundijs gaudebā.

δὲς κρημῶν θάνατος.) Crambe repetita
 mors eſt. Occidit miſeros crambe repe-
 tita magiſtros.

δὲς κρημῶν.) ἰδὲς δὲς κρημῶν χαρμῶν τῶν Φι-
 στω. Nihil habitū corporis à Chærephonē
 differes. Prouerbiū, de pallidib; & gra-
 cilibus. nana talis natura & ἀπετεῖτο erat
 Chærephon, ut ſapientiæ ſtudio macerā-
 tus, unde & ueſperilio dicebatur. Idem
 10 ualer, Nihil differes ab Heraclidis Pam-
 phili tragici.

διφάλαγγια.) Phalanx dæceps, ſeu an-
 cepts quæ duces habet in medio collo-
 catos, partim ad dextram, partim ad ſi-
 uam. Extremiti uerō agminis ductores fo-
 ris utriq; in flexibus * diſpoſitos. **διφα-
 λαγγία** dicitur etiam duarum phalangū
 ducatus, quæ continet uiros δι9, quæ &
 pars & cornū à quibuſdā dicitur: & δὲ
 15 ἐστὶ κεραρχε, tribunus.

διχρῶμα φάλαγγος.) Diſſectio pha-
 langis, id eſt, in duas æquales partes ſe-
 ctio, quæ cornua uocātur. ac lœuum cor-
 nu dixit uerō cauda: ut dextrum, caput.

διψας.) Hæc & præſter dicitur: & cau-
 ſon, ab ardore: & melanurus, à nigra cau-
 da: & ἀμμοαῖς, quōd in atena gedēs læ-
 dat: & cētis, ab aculeo. Genus ſerpētis,
 uipera min⁹, ſed celerius occidēs: à quo
 mori tāta ſiti exardēſcūt, ut rūpātur. Eſt
 20 autē alba, & duas habet in cauda lineas.

διψᾶς.) Deo placere uolo, & illum in-
 tueri, eius q; uolūtatē ſequi, eius q; gu-
 bernaculo regi.

διγμᾶς.) Et opinabile, & ipſa opinio di-
 citur, quorū illud propoſitio eſt: hæc, exi-
 ſtimatio. Plato quidē de ijs quæ cōpre-
 hendit, pronūciat: falſa redarguit, de ob-
 ſcuris ſuſtinet aſcenſionē. Ac de ijs q; ipſi
 probātur, pronūciat per 1111 perſonas,
 doceratis, I imai, hoſpitis *. Sunt autē ho-
 ſpites, nō, ut quidā putārūt, Plato & Par-
 25 menides: ſed figmenta ſunt de decretis,
 expertia nominis *. Mundū alij ortū ha-
 bere, alij ortum nō eſſe: alij animatū, alij
 inanimem eſſe ſtatuērunt. Anaxagoras
 autē & Pythagoras in Aegyptū profecti,
 & Aegyptiorū & Hebræorū ſapientrū uſi
 cōſuetudine, rerum naturæ cognitionē
 ſunt imbuti. Poſterioribus temporibus
 Plato etiā, ut Plutarchus in Paralleliſ, id
 eſt rebus geſtiſ Græcorū & Romanorū
 inter ſe collatis, reſert. Adhæc Aegyptij
 primi Solem & Lunā deos appellārunt,
 illum Oſirin, hanc Iſidem: à curſu nimi-
 30 rum, qui Græcæ uoce Iſis dicuntur, cum
 θῆν currete illis ſignificet.

Stolidiſſi
 bebim.

Proſtētia
 philoſophi
 ea.

Perſonæ Plat
 tonica.
 Mened.

Aegyptiorū
 ſapientia.

Oſirin.
 Iſis.

διανοησι, opinio: id quod non est, cum esse putetur: usum quoddam, umbra & somnium.

Probatio ma
gistratum.

δοκιμασις. Approbatio, seu exploratio potius facta fuit i. eorum qui (ut Latini dicunt) uirilem togam sumebant. i. i. eorum qui magistratu gerebant, & exercitui praeerant. i. i. i. eorum qui Republicam capebant, etsi nullo magistratu fungebantur. aliquando enim & in horum uitam inquirebatur. i. i. i. Etiam equitum, autore Lycurgo. In primis autem inquirebatur in oratores tempore. gerentes, & decreta scribentes, num pudice uixissent?

Humanitas
gratia.

δοκιμασις. Cum iam ante ualde Italis omnibus probaretur, maiorem etiam, ut fieri solet, gloriam humanitate consequebatur.

δολιχον. Dolichus: id est, longus cursus * XXXIII stadia continet. Sic & decursio equestris dicitur, ad reflexum: stadium uero, directus cursus est.

DOLOPEΣ, gens Thesalica.

δομος. Hesioidus, ei date iubet, qui det: & non dare ei, qui non det.

καὶ δόμενός κε καὶ δῶ, καὶ μὴ δόμενός κε καὶ μὴ δῶ.

Dignitas
fuerit.

DOMITIANVS Romanorum Imperator, Titii frater natu minor, Neroni Calligulae & Tiberio, qui pessime atque turpissimè imperiū administrarunt, quam patri aut fratri similior. Nam cum principis non pessimè principatu fungeretur, statim in magnam uacordiam incidit, & auaritia & libidine infamis, supra modum iracundus, & in supplicijis irrogandis inexorabilis, praeter ceteros odiosus & auarus. Quamprimum certe quidem in omnium odium incertit tantum, ut & patris & fratris gloriam extingueret. Nam

Credidit ut
arrogantia.

& cedibus insignium senatorum quotidie urbē inquinabat: & diuinos affectus honores, non serebat ut cuiusquam in Capitolio statua aurea & argentea, praeter suas, collocarentur. Ac ne suorum quidem exdibus abstinuit: sed omnibus cognatis nefariam iniect manū, neque deos gentilicis neque uindictam ueritus, & diuini & humani iuris contemptor, & omni genere nefariae libidinis infamis, digna facinoribus praemia consecutus, morte foedissima pollutam & scelestam nitam relinquit. Nam furij agitur, & cupiditate impij impulsus, atque inuidia zeluus, fratrem ueneno tollit. Neruam quoque, ut imperio insidiantem, pepulit: & Apollonium Tyanicum, ut Neruae amicum, com-

Tyan.
Neruae.
Apollonius.

prehensum totondit, & uinctum in indicium adduxit. Cum uero philosophus illi non cederet, sed eius ad a ride re, uerecundia motus, cum dimisit. qui quidem celebrem illum uerfum dixisse fertur:

ἄ μὴ μὲν ἀλυσίαις, ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους ἴμυ.

Me non occides, nec enim hoc tibi fata dederunt:

atque euestigio euauisse. Hic & philosophos & mathematicos Roma exegit.

Sub hoc & iohannes euangelista in Patmon relegatur, & Dauidici generis homines tolli iubetur: multiq, sub Christiani, martyres facti sunt. Verum Nerua theologum iohannem relegatione liberat. * Adrianus uero multis rebus restituit, Lazis seu Colchis regem praefecit: sed malo consilio Persis orantibus Mesopotamiam a Traiano partam cōcedit, Romanūq, imperij terminum Euphratem constituit. Hic Domitianus cum ob crudelitatem & immanitatem in maximo esset odio, conspuratione suorum interfecit, cum Stephano, libertus eius, mercediati & exiliari iūctū non lethale intulisset.

DOMINVS philosophus, natione Syrus, ex Laodicea* siue Larissa urbe Syriae, discipulus Syriani, Procli condiscipulus, ut ait Damascius. Vir fuit cum in Mathematicis disciplinis probè uersatus, tum in reliqua philosophia exercitissimus. Itaque multa Platonica suis sententijs euertit atque corripuit. Proclatamen illius corruptelae atque exagitationis instas perfoluit pœnas, qui librum Integrum aduersus eum scripsit Repurgatorem, ut est in dogmatum Platoniorum inscriptione. Sed ne uitam quidem ita exquisitam egit, ut philosophus dici posset, nam Aesculapius Atheniensis eandem medicinam Pinarcho Atheniesi, & Dominino Syro, praescripsit oraculo, illi subinde sanguinem expuenti, qui morbus aipmōis dicitur, huic nescio quo malo laboranti. Ea uero fuit, ut suillis carnis impleteretur. Ac Plurarchus quidem, etsi lege patria, non uetaretur, talem sanationem respuit: ac somno experterus, & ulnis in lectulo expansis, Aesculapij statam intuens (nam in nestibulo tempore dormierat) Quid, inquit, o Domine, ludæo hoc morbo laboranti praescripsisses? neque enim suillis est impleri carnis iussisset. Quæ cū hic dixisset, Aesculapius statim iuno è statua suauissimo edito, aliam curandi morbi rationem ei praescripsit. Dominus autem fecus quam instituta Syrorum seruit, somnium fecus-

Philosophi.
Mathematici.
Damasius.
Christiani.

Adrianus.
Lazis.
Colchi.
Mesopotamia.
Euphrates.
Domitiani
causa.

Dominius
opugnator,
Proclis
discipulus
Pinarcho.

Aesculapius
iudæo iusto
hunc carnes
praescribit.

Plurarchus
Atheniensis
fuit.

Statua Iou
quirit.

rus, non Plutarchi exemplum, & tam & postea temp eas carnes comedit. ac fertur, si quando unum id diem intermiserit, recruduisse morbum, donec ijsimpletetur. Hunc illa proeclata etate conuenisse fertur Asclepiades adolefcens, & uidisse, hominem illum habuisse aliquid magnificum & constant, qui non multum cum idiotis & hospitiibus colloqui sole-ret: ijs præfertim, qui aliqua re excellere uiderentur. Itaq; & se ab eo tractari esse asperius: & cum nescio quo de præcepto arithmetico assentiri illi non luisset, sed, ut adolefcens, nihil cessisset, ac disputationem eius acrius conarguisset, à Domini congressu exclusum esse.

δοξα.) Gloria, laus popularis: id est, laudari ab ijs qui nihil sciunt.

Opinio.

δῶξα.) Ratiocinatrix animi pars, diuiditur in mentem, cogitationem & opinionem (*αἰσθησις, διανοησις, δῶξα κτλ.*) Opinio uerò prorsus in rebus sensibilibus uersatur. Nouit enim, albo disgregari uinum, & omnem hominem esse bipedem. atq; etiam eorum quæ cogitatione persequimur, nouit ab scq; ratione conclusiones: ueluti, animi esse immortalē nouit: cur uerò, non item. Opinabilia sunt igitur & in sensibilibus uniuersalia, & cogitabilia conclusiones: atq; hæc cognitio dicitur opinio. Cur uerò anima sit immortalis, nō iam nouit opinio. cogitationis enim id opus est. Itaq; in Sophista benè definit opinionem Plato, rationū cogitationis terminationē. Vbi enim immortalis esse animā cogitatio cōcluserit, conclusionē solū nouit opinio. Cogitatio uerò est, ueluti uiam quandā cōficere, à propositione ad cōclusionem progrediēdo: unde etiam à Græcis *διανοησις* dicitur.

δοξα.) Sophocles:
Θαυ εργο gloria, αυτ bona mibi fama
Τεμερε σιουεντι υφου εστι?
St Arthes uat reliquissimas dicunt
Εββε, ετ solas afflictum hospitem
Σεμναρε ποσσε, ετ solas αυξιλγ copiam habere:
Υβι ιστ mibi sunt?

Ubi fama contrariis.

Uoluntatis cultus.

δοξα ηνυ.) Dei gloriā opificem & præuidentē, simulacris attribuerunt (inquit Apollolus) sub specie hominum, uolunt & aliarum rerum.

Opinio. Sententia.

δοξα.) Sophocles: Tute qdē opinaris ista, ego uerò prorsus intelligo. Aristoph. *Comite Eare licet, nequico sed dicere certum.*

Viro bono nō est opitandum: id est, non assentendum falsō.

δοξιας.) μη ως εως λαιου δοξιας. αψορμου

μάχης. Nū aduersus leonē caprea pugnat ineam? De ijs qui sunt uiribus impares. *δῶρο κηρύκτου, η αμα δῶρατι κηρύκτου.*) Ca duceum unā cum hasta. Pro uerbium, de ijs qui simuli & rogant & minantur.

DORYCNION, herba pota lethalis est, & odore & gustu lacū similis, ab eoq; dijudicatur distictilis.

δωρ.) κηρύκος παρ οβι, λάωσ δ υδ δῶρ τανου ακυιας.

Da, omnis uita est: cape uerò, ne in nauibus quidem audias.

δῶν μοι λευκῶδω.) Date mihi peluim. De irascētib; se q; præbile uelle uomere simulantibus.

δωλια.) Seruitus trifariam dicitur. primū opificij diuini, deinde fidei, postremo de gendæ uitæ ratione.

δῶλων πωλις.) * Seruorū urbs in Africa est, ut scribit Ephorus lib. v: & alia Sacerorum seruorū, in quibus unus est ingenuus. Est & in Creta *δωλιπωλις*, ut dosicrates tradit in primo rerū Creticarū. Est & alia quædā in Thracia Poneropolis, id est urbs improbotum: à Philippo condita fertur, collocatis ibi ijs qui ob improbitatem malè audirēt, calumniatoribus, falsis testibus, caudicibus, & alijs improbis, ad bis mille, ut I heopomus xii rerum Philippicarum scribit.

Seruitus est improbotum uerba.

Uerba etiam proclatib.

δῶλοι.) Serui Dei, naturā sunt omnes: uolūtate uerò, qui dominatū Dei exoptatum amplectuntur. Sunt & improbi, uitiorum serui: boni uiri autē, liberi. Est & alia seruitus in subiectione sita, & tertia in possessione & subiectione: cui dominatus opponitur, malus & ipse. Neq; uerò liberi tantum sunt uiri boni, sed etiam reges. Magistratus enim regius nemini est obnoxius, quæ res ad solos pertinet sapientes.

Seruitus est, utq; uerba.

Uiri boni liberi, ut reges.

DODECACRYNOS fons Athenis, à xii siphonibus: quem Enneacrnon uocat I hucydides, à numero nouenario: & ab eleganti Callisthoen.

δωδεκακρυωνων σπηια.) Duodecim fontium os. Cratinus icse laudās in Pityna: Rex Apollo, inquit, quot uersis? quanta flumina? resonant fontes, duodecim fistulis ebullit os. Illisum in faucibus esse dixetim Nisi quis ei os obturauerit, uerborum affluentia nos suffocabit.

δωδεκαμηχανου.) De magna uarietate morū. Fuit nobilis qdā meretrix Cyre,

nc,

Cyrene do-
dicione
cibos.

ne, cognomento *διδικαμήχης* Ⓞ, quod
XII gestus in concubitu effingeret. Eu-
ripides in Hypsipyle, Solem (ut opinor)
aut Lunam, astrum *διδικαμήχης*, à tran-
sitiu signorum XII appellat.

Oraculum
Dodonae
Iouis.

διδωαίωσθ χαλκίωσθ, η διδωαίωσθ χαλκίωσθ,
Dodonæum æs.) De gartulis. Demon
enim narrat, Dodonæi Iouis oraculū le-
betibus fuisse circumdatū, inter fese con-
tiguis: quorum uno pulsato, reliquos om-
nes ordine resonare, diu durante soni
tus circuitu. Sed Aristoteles figmentum
hoc esse dicit, ac duas tantum esse colum-
nas (id quæ argui duali uoce *διδωαίωσθ*
χαλκίωσθ) quarum in altera lebes, in altera
puer sit flagellum æneis lotis tenens,
quæ uento agitata in leberem impingãt,
qui iætus concinnè resonet.

Damonum
apert inarv
ticolata.

DODONA, urbs Theprotiæ Pelasgiæ,
ubi Iupiter colebatur: & quercus erat, u-
nã eum oraculo mulierum fatidicarum.
Consultoribus aurem accedētibz mo-
uebat scilicet quercus, & resonabat. De
monum enim uoces inarticulatæ sunt.
Illa uerò dicebant: Hæc ait Iupiter:
δῶμα γῆς πρὸς κρη ἀίδοις βασιλῆας.

Nulla (sen-
ta facie
tas, nec si-
des regni.

Quidam Hesiodiū uersum esse dicūt.
Extat & apud Plaronē III de Republica:
Munera, crede mihi, placit hominesq̄ deoσγ,
ϋ lacatur domi Iuppiter ipse datu.
δρητην.) Δωματα πραδισι σῆμασιν inuidia?
En hoc regno, quod mihi Respublica
Domo dedit, non petenti,
Creon me fidus ille & uetus amicus,
Clam circumuentum ecyere studet.

Doricæ uo-
ta raris.

δῶμαζων.) Corpus nudare ex parte, qd
Doricenses cingula non habebant, & te-
rē tunicas gestabant. Spartæ autē puellæ
etiam nudæ conspiciantur.

Et Aristot-
elico Plo-
tonium.

DORICVS, nomen quinquerctionis. 40
δῶμαζων.) Dorica cantilena, sic
cut Phrygia & Lydia. & prouerbium, à
Doria ad Phrygiam.)

δῶμαζων.) Dorica œconomia.
Et probitatem & frugalitatem Polemō
assumpserat Xenocratis, ueluti Doricā
œconomiam.

δωρομαζων.) Actio dabatur Athenis in
magistratus, qui dona cepisse uideretur.

DORVS Arabs. hunc in philosophi-
ca historia narrat Damascius, a cernimū
fuisse in dagatorum ueritatis. Enndē Ili-
dorus philosophus, cum iniriō sentiret
Aristotelicis decretis irretitum, & in ijs
ab incunte etate educatum, neq̄ partim
ob prouentiuorem etatē, partim propter
assuetudinē, ad Platonis magnificā sciē-

tia subuolare posse sublimes & illustres
sententias: hoc igitur eius ingenio per-
specto, paulatim hominem reuocauit,
& animum eius in magnū ueritatis cam
pum deduxit: ut subtilitate illa Peripate-
tica, minutulas res colligente, reiecta, ad
eam, quæ per Prometheum quendā, unã
cū igni lucidissimo, demissa est, dialecti-
cam, quæ est purissima prudētia & men-
tis inspectio, accurreret, in eaq̄ uitæ phi-
losophicæ spem collocaret.

Dialectica.

*δῶμαζων, ἀρπαξ δὲ κακῆ, θωαίωσθ δότω-
ρα.)* Quod datur, bonum est: quod rapi-
tur, malū & lethiferum. Aelianus in Va-
ria historia: Romanæ, inquit, mulieres, in
acceptis Pyrrhi muneribus, dixerunt: Vi-
dere quidē se, decere se illa, & digna esse
eo qui misisset Pyrrho, sed gestare illa si-
bi esse nefas.

Romane
muliere.

δωσίνωσθ.) De puella simplici, & fa-
cili: à dan dis natus. Odi & obsequen-
tem, & tergiversantem nimis.

δραχμή χαλκαζῶμα.) Drachma grand-
nans. Sub Diophanto drachma erat pecu-
nia spectaculis destinata, q̄ tēpore cū
grādinaret, huic data est ioco occasio.

DRACONTIDES, unus est XXX ty-
rannis.

DRACON Atheniensis legislator, cū
in Aeginæ theatro ppter latas leges luxu-
ris acclamationibus celebraretur, pluri-
bus petasis, tunicis & uestibus capiti in-
iectis, suffocatus est, & in ipso theatro se
pultus: uixit temporibus VI I sapienti-
um, ac potius fuit illis antiquior. XXXIX
centē Olympiade leges tulit Athenien-
sibus, iam senex. Scripsit degendæ uitæ
p̄cepta, uerueum tribus circiter millibz.

Suffocatio
ni bonis.

Dracon Stratonienensis, grammaticus,
scripsit artem, orthographiam, de cōiu-
gatis nominibus, de pronominibus, de
uerbis, de Satyris, de Pindari carminibz,
de uerbis. Sapphōis, de Alcæi carminibz.

Dracon nepos, ex filio Theffalo, Hip-
pocratis, illustris illius medici: pater Hip-
pocratis: est quo rursus natus est Dracon,
& ipse medicus, qui Roxanen Alexandri
Macedonis coniugem curauit.

Hippocra-
tes sumo-
lia.

DRACO bestia, bisulcam habet lin-
guam: eodēq̄ modo orator. Aiunt dra-
conem captū, si caput eius uerberetur,
mori. In Hiobo diabolus Draco dicitur:
Torque perforabis labium eius.

Orator
Draco.

DRAVS & Saus, fluuij secundā Pan-
noniam includētes, in Istrum deserūt.

δραπίτης κληρος.) Fugitiua fors, quæ cal-
lidè tractatur: id quod de Cresphōdis &

Ati-

Aristodemum liberis ferunt, Cresphontem hominem callidum glebam madidam in unam iniicisse.

ἐπιφύλαξις.) Modestia & tranquillitas eius, coniuncta erat cum acrimonia & fortitudine. Quibus enim humanus & quietus esset: tamen in certamen negotiorum descendere coactus, nullo eorum erat inferior, qui in istis uoluntatur.

δραχμαῖον.) Quæme, id est stupide Achæmenis, ut agrestes & duri: Potamij, quod facile admittentem ascripticis: Thymoctæ & Prospaltij, ut litigatores.

DRACHMA, VI obolos continet: Drachmæ C, minam faciunt. *ὅς χρημίδιον δὲ κἀπὸν μοι τρεῖς δραχμαῖς*: Ad porcellum emendum mutua mihi tres drachmas. De ijs quæ morituri, uel initiandi etat. Qui enim initiabatur, porcellum immolabant, quod uiderentur in numerum piorum refecti.

δρακονφερον τὸ βελπηκτον.) Falcati curreus, aciem perturbabant: & in quos incurrebant, eos multum tractos atrociter interficiebant, aliorum manibus, aliorum pedibus aut armis prehenfis.

δριπνοται.) Cuius sunt illustres proci, plures quam sponsa Tyndaridis *Decerpentes gratiam, & uenalem uenerem*. *δριπνοται*.) Eandem, quam tu, doctrinam decerpsi.

DRIXIPAROS, urbs Thraciæ. *δριπνοται*.) Non amplius tu syluoso & umbroso saltu ruricola perdis Refonabis cantillans.

DRONGYLVMA, locus Thraciæ.

DROMYCHAETES rex Odrysioru.

DRISON, urbs Epiri, & alia Thraciæ, quæ ab Iphicrate condita esse fertur.

δρόμιος.) *Carricula aquatis naturæ rebus gestis* *Victoria ab Iulio inclatum præmium*. *δρόμιος κινηδὸν, δρομῶν τῶν τελευτῶν*: *δρόμιος καὶ ἄλλος ἐὼς τῶν τῶν*, *δρόμιος καὶ ἄλλος ἐὼς τῶν τῶν*.

δρόμιος.) *Segniter moueri, calamis Iulii efficit in iera*: *Currere in somno, firmas facu fortunæ*. *δρόμιος*.

δρόμιος.) Multos uideo propter ualitudinem ad nouacula & dropacem cofugere.

δρουιδαι.) Druidæ, qui & Semnothæi, philosophi Gallorum. (cam.)

DRYMVS, urbs inter Bæotiâ & Attidromiis. In cõdensis syluis ultrò exardescit flamma, uehementi uento motis arboribus, & inter se collisfis.

δρυνοβίτης.) Locustus, agrestis lusciniæ, & in quercubus cibant cicadæ, cõmu-

nem tumulum fecit Myro puella, uirginali profusa lachryma.

DRYOPES, gens iniusta circa Pytho nem quæ Hercules, cum Erymanthio apro rediens, uictu sibi negante, profligauit.

DRYS urbs, alia Epiri, alia Thraciæ. *δρυσ*.) Non amplius delinuit, Orpheus, quercus, non amplius rumpes duces. Homerus: Aut è quercu, aut è picea, quæ non putrefcunt imbræ.

δρυσ.) Polybius: Alterutrum eligendum, aut hoc, aut illud.

δρυσ.) Callimachus: *δύλον ἀπὸ τοῦ ἀλλοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου*. Noxam procul expellat, quam nemo expetit. In fabulis: Hoc eod fit, quod nemo sua mala præuidet.

δρυσ.) Hic tibi iuxta aream laboriosa formica tumulum è gleba tinea struxit.

DYMAS * Phryx. Priamo, quod Phrygiæ opè tulisset, filium Hecubam despondit. *δύμας*.) Damascius de Isidoro: Poetica quædam meditataur, non facultatis suæ, sed cupiditatis habita ratione.

δύμας.) Potentia, uis, potestas, facultas, etiã ad rerum fugiendam definitio-

nem adhibetur: ut si quis dicitur, *δύμας* (calumniator) esse, qui criminari amicos, & in odium adducere possit: iurem, qui aliena etiam furripere: philosopham, qui per sapietiam speciem quæstium facere queat.

Horum enim nemo talis dicitur à facultate, sed à uoluntate. Facultatem enim boni habent mala faciendi: sed ea non faciunt, quia non uolunt. Est autem *δύμας* instrumentale bonum, propter aliud expetendum.

δύμας.) *δύμας* dicit Aristoteles de corpore: de incorporeo *ἐν τῷ λῆξιαι*, de animo differens. Nam corpora quæ in ortu & interim uersantur, facultate sunt, & substantia, & qualitate & quantitate, & loci mutatione. Facultate enim sumus homines, in semine & menstruo sanguine: & facultate, pueri dum sumus, uiri magnitudine habemus. Ita se res habet in qualitate etiam facultate frigidi fumus, dum calemus: & facultate mouemur, dum sedem. Cælestia uerò corpora facultate hæc prædita sunt, in loci mutatione duntaxat. Sol enim oriens, facultate medium cœli occupat: in eod, locum dum uersat, facultate occidit. In reliquis etiam eius & cæterorum astrorum motionibus, facultas in loci mutatione cernitur. *ἐν τῷ δύμας*.) Facultates tempore sunt actionibus priores: ratione uerò posteriores. Priores quidem doctrina, & magis perspicuæ nobis à intelligendum sunt actiones, propter perfectionem, quam facult-

Municipi-
uita.

Falcati cur-
rus.

Venustas
retrix.

Explicitio
fama.

Hecuba

Voluntas.

Facultas.

Facultas.

Alia.

Facultas
motus.

facultates. Actio enim, pfectio est eius quod facultate est. ad hanc enim facultas refertur. iam id ad quod refertur aliquid, eo prius est qd' ad id refertur: atq; adeo rerū omnium finis tempore quidē posterior est, ratione uerō prior. Ratione etenim finem nobis proponentes, ea quæ ad illum deducunt, quærimus & comparamus.

Vnde dicitur
ne prior.

Archimedes.

Genius
Genius
Genius

Diabolus.

Exulans
Exulans
Exulans

Moresitas
Moresitas
Moresitas

Bellum.

Agrippa.

Græcia.

δυναμεις.) Pisides: Quinq; facultates Geometricas Archimedes in unā contraxit, ut machinis quibusdam grandia onera monerentur.

ὅτι δὴ δυνάμεις.) Cū Philo dixerit, duas facultates (sic Genius appellat) omnem animam occupare, unam salutarem, alietam perniciosam: iste ne per somniū quidem salutem sensit, quantus quantus est ex terra illa pniciosa cōpositus.

DYNASTEN, id est principē uel potentem sacra Scriptura diabolum appellat. Dauid enim ait, Eripuit pauperē potenti: hoc est, naturam humanam, ut eo tempore destitutam à Deo.

δυναμεις ἀλλοθις.) Dnos parietes inungis, siue candefas. De ijs dicitur, qui in utraq; parte inclināt, & medios sese præbent in dissidijs, aut amicitijs.

δύω ἰσῶν.) Cum in Græcia biennium mansisset, iniqui exilij fructum cepit.

DYRRACHIVM, olim Epidamnus, quod propter cautes difficulter naues ibi applicarent.

δυσχερής μιν.) Difficile profectō est, homines morosos monere, si eos quobis benè uolūt, timetis: ijs uerō qui uos amare nolunt, subinde supplices estis.

DYSALBUS, homo indigena, cū uxore Babo, è qua filias haberet Protonocn & Nelā, Ceterē hospitio exceperat.

δυσκλήριον.) Incerta sunt belli munita, nec ratione comprehendi possunt.

δυσκλής.) Agrippa philosophus in admiratione fuit ob discēdi studium, & dubitationum explicatu difficultium translationem.

δυσκλής.) Scutum, quod Pythonem tumultuosō è bello liberauit, in Mineræ lueo pendet.

δύστημι.) Sophocles: Mihi quidem ea quæ a Quæ sunt, non malam spem præbent. Sed si tibi malè sentire uideor, te ipsum, ut æquitas postulat, accusato.

δυσκολία.) Absq; ut me Sol ita in famem uideat, Vt seruasorem meum non uicissim tibi eruem. δυσκολία.) Sic appellatur in Dialecti-

cis dubitationibus responsio, quæ Syllogismum corrumpit.

δυσκολοκάμητος ὄψας.) Si quis perplexum aliquid in cæcis adhiberet, cuiusmodi sunt Phrynidis intricatæ ambages, multis nerbenibus afficiebatur, ut quæ Musas aboleret.

Musica
Mystica

δυσμαί βίαι.) Occasus uitæ, pro fine. δυσμαί τρι.) Arbores infelix, si quando uiderint mœnia Troiana, sicam foliorum comam abiciunt.

δύσμοις.) Si manibus meis perieris, mater quidem dicar infelix, sed in patria incolumi.

δυσωδία γέμιζε τὴν ἀψίδα.) Extorē existimato molestiam ἰσοπεθερταίος. δύσωπύ.) Sperans effecturum sese, ut Iudæos puderet: quos, cum posset, non læderet.

Haricatio
Somni.

δυσσημαζήν.) Vbi uerō inuenietur nestigiū neteris impuestigabile criminis? κίσηθι ἰ δυσράπιλος.) lacet morosus iste, ac difficilis.

δύστρος.) Mensis Martius apud Macedones.

δύστρος.) Quod si difficultia ista nobis successerint, ab omni parte beati sumus. Et, Ob res mediocres ingēti dolore subinde suspirans interis, nullo cum fructu. Curres toleratū difficultes, sicut & lutum appetis?

Uitæ
Uitæ

δυσχερῶσάτων.) Ad uitam quietam se recepit, odio difficultatum gerēdæ Republicæ.

AI DIPHTHONGVS, ET AE. Eane, urbs Macedoniz, ab Aeano Elymi Tyrrhenorū regis filio, qui eō migravit unde Acanæus.

AIACEM tradit reliquo corpore inuulnerabilem fuisse, sola axilla excepta: propterea quod Hercules cætera corporis membra leonina pelle inuoluerit: illam uerō nō, quod scilicet phætram ibi gestaret.

Alex
Athena
Nabab

αἰαίτιος γέλιος.) Aiactis risus. De ijs qui stultè ridēt.

αἰβῶ.) Aristophanes in Auisibus: Εἰς Νίβη ἐστὶ ἰσοκύνειος κἀπὸ πολέου.

Argem
Tribem

αἰγυῖαι πύλας.) Aegæi pelagus. Theseus, Aegæi regis Athenarum, filius, occiso Minotauro, Crete pōitus, Ariadnā Minois filiam uxorem ducit. De inde patrem inuisere, eiōs uictoriam illā annunciare nolēt, quidam antecuerit: & Theseum à mendacibus Cretenisibus proditum, & à Minoe immolarum esse, falsō auuciauit Aegæo. Quo ille nūcio accep-

Aegæi
Aegæi
Aegæi

pro, in mare se de promontorio præcipi-
tauit. Vnde mari nomen factum, etiã ho-
die durat. Quo Thefeus cognito: Ariad-
na uxore & Cretensi regno contempto,
patri in Attico regno successit.

Capelle ex
artu.

αἴγας.) Capellæ aſtro oriente, uehemē-
tes uenti flant.

αἰγίριον θία.) Alni ſpectaculum. Alnus
Athenis fuit propè Bacchi templum, in
qua, ante extitidum theatrum, tabulata
deſigebant. Quibus uerò locus decrat,
ij ex ipſa arbore ſpectabant.

αἰγίλιος λαλιός, ἢ ἀνίμου ἀλιγίον.) Litto-
ri loqueris: aut, Cum uento diſpuras. De
ijs qui non exaudiuntur.

Arrogans
diſtortio
ca.

ÆGIESSES Argiui, Aetolis uidiſ
Pythiã interrogatũ, quomodo eſſent? Ea uerò
illis reſpõdit: Aegienses neq; tertios
eſſe, neq; quartos, ac ne decimos quidẽ.

ÆGLIA, municipium Autiochiã
tribus: unde Aegilenses. Eſt & inſula in-
tra Ceteram & Peloponneſum. nnde Ae-
gilius, ut Cytherus.

ÆGILIPS, urbs Cephalleniz.

ÆGLIS, id eſt ſplendoris, filiz Cha-
rites. Probè genus Caprarum deſcriptiſ.
Eas em̄ ſplẽdidas eſſe (putant) oportet.
ἢ αἴξ διπλοὶ τῶν μαχαίρων.) Capra gladiũ
dedit: & Capræ inſtar Corinthiaz. De
ijs qui ſibi ipſi acceſſerunt malum.

αἰγίον ἐνόμισμα.) Caprarũ nomina. Cap-
ræ ſimiles ſunt. Nomina uerò ijs impo-
nuntur, quæ notis aliquibus diſtinguun-
tur. Prouerbiũ, de rebus inutilibus.

αἰγυπιαίσιος.) Callidè agere, & malis ef-
ſe moribus. tales enim perhibentur Ae-
gyptij. & *αἰγυπιαίσιος περιζηφίμος*, Aegyptius
laterifer. De baiulis.

αἰγυπία κλημάτις.) Aegyptia climatis.
De tenuibus & longis, qualis fuit Zeno
Cliticus.

Mercurius.

ÆGYPTVS dictus fuit Mercurius,
(Beli) Pici, qui & Iupiter, ꝛ. cũ Meſtrem
ueniſſet, ibiq; regno potitus eſſet: à quo
& regio illa nomen accepit. Aegypti pla-
gæ diebus XL acciderunt.

Mitronis li-
beralis.

ÆDESIA Hermiz uxor, cognata ma-
gni Syriani, pulcherrima & optima Ale-
xandrinarum mulierum, moribus mari-
to ſimilis, candida & generoſa, iuſticiã
nò minus quàm modèſtiã per omnem
ætate ſtudioſa, & inſigni amote & Deũ
& homines proſequens. Quapropter etiã
ſupra uires egentibus benefacere ſtude-
bat, ad eò ut Hermia quoq; deſuncto, ui-
dua cum pupillis relicta, eoſidẽ ſumptus
in beneficentiã conferret. Vnde factũ,

ut patrimonium liberis obzratum tra-
deret. Qua de cauſa non decrant, qui il-
lam reprehendam uellẽt. At illa, quæ unũ
theſaurum duceret ſpei melioris, ſi quis
ſacros & moſteſtos homines onere in-
opiz leuare: uullis ſumptib; parcebat,
propter humanã fortis cõmiſerationẽ.
caſq; de cauſa uel ab improbiſſimis ciui-
bus diligebatur. In primis aut̄ dabat ope-
ram, ut in philoſophia filij erudiretur, &
patriſ doctrinã unã cũ patrimonio con-
ſequeretur. Nã & publicam (*τῶν δημοσίων*
παιτρὶ αἰγισσὶ διδομένην τῆς πατρὶς διφύλα-
ξαι.) poſtulationem patri dactũ, puenis ad-
huc paruulis, cũ philoſopharentur, con-
ſeruauit: id quod neminẽ alium uirum
conſecutum nouimus, nedũ mulierem.
Omnes enim nouo mediocriter Aedeſiã
& honorabant, & uenerabãtur. Poſtea-
quam autem cum filijs philoſophiz da-
turis operam Athenas nauigauit, Hiera-
ce Syneſij ſtrate comitate: magis etiam
uirtutẽ eius cũm reliquis philoſopho-
rum cõctus, cum antefignanus Proclus
ſunt admirati. Hæc eſt Aedeſia illa, quã
puellam adhuc Syrianus Proclo deſcrip-
ſurus fuit, niſi deus quiſpiam illũ à con-
iugio reuocafſet: aduerſus Deum ita pia
& fancta, & religioſa, ut multa illi diuini-
tũs oſtenderentur, omnemq; uitam & à
Deo & ab hominibus dilectã & laudata
exegit. Eius uerò filij ex Hermia Junior
Heliodorũ, natu maior Ammonius, ſuc-
rũt: quorũ hic ſtudioſior, ille ſimplicior,
& exercitator in moribus & ſermonib;.
Ambo enim ſub Proclo ſũt philoſophia-
ti, matre pro prædadogo uſi: qui quidẽ
eis, ut Hermia amici & familiaris filijs,
impenſus fauebat,

Hierac.
Syneſim.
Proclus.

αἰδὸν κωφῆ.) Orei galca. De occultis &
obſcũtris, & latẽre uolentibus.
αἰδὸς εἰς ἀραγῆ κεκορημένω ἀνδρὶ περιζῆτι.
uel, *κεκορημένον ἀνδρὶ περιζῆτι:* apud Heſio-
dum & Homcrum. Verecundia hominẽ
egeno eſt inutilis, & repũdanda. De ijs,
quibus ſua æquitas fraudi eſt.

Ἡρόδοτος.
Αισχρον.

αἰδὸς ἐν ἀφθάλμῳ.) Pudor eſt in oculis,
uel, q; quilibet oculos habet, nò uer-
rentur: uel quòd eos qui adſunt, magis
quàm abſentes, uereri ſolent mortales.
αἰδὸς εἰς ἐκείν.) Verecundiã cedere: Pro-
uerberet.

αἰδέσθαι.) Pudẽda, quæ & neceſſaria di-
cuntur à quibusdam: quæ qui magna ha-
beret, *Ἀνδρόφαθον* dicebatur.

αἰδῶ.) Antiqui moris eſt, in calamita-
tibus alludere ad nomen inſauftum: ut
m apud *ῥοβῆα*

Αἰδῶ ad
νομία τῶν
ῥοβῆα

apud Sophoclem facit Ajax, cuius nomen doloris significacionem continet. *αἰόνητος* (S) Sēper omnis dicit mors. *αἰφύς*.) Pifides: Aquilarū natura neq; siti uincitur, nec arenam desiderat firmi- tudo: sed & siti & frigore sunt superiores. *αἰή μαρτυροῦσι πηλίμοι δῖοι κείνη.*) Sēper me tales hostes persequantur. De hominibus contemptis.

αἰή γὰρ ὅ σ' ἔχει Διὸς τίμα.) Pro Διὸς τι- ματ. Mulieri perpetuo es in ore: quæ siue ouum siue malum nata fuerit, Hoc (inquît) est Cinesiz.

αἰή τῶ γε γέροντι νῖος πῆ βάλω κέρει.) Sēper iunge seni florētē aetate pncillā. *(αἰή τῶ) αἰή τῶ.*) Sēper esto, uel Sēper essentia, uel sēper subsistentia. pro æternitate usurpatur ab Antiphonte: sicut *(νῖος ἂν) νῖος τῶ.* Benē esto, uel Bonus status, felicitas uocatur.

αἰή φέρη τι λυβύη κατὸν.) Sēper aliquid Africa gignit mali. De ijs qui alios ue- xant, & subinde noui quippiam excogitant mali. nam Africa maximē uarias gignit animantes.

AEZONES, municipiū trib. Cecropiz, cui⁹ incolæ malē audiebāt, ut maledici. unde *αἰζωνοειδῶς*, maledicere. Plato: Nihil a dista dicit, ne me, quāuis q^d die- rem non deesset, Aezonensem putes.

AETHALIDAE, municipes Leon- tiz tribus.

αἰθελίος θεός.) Fuliginosus deus, & in- clytus artifex Vulcanus dicitur: quippe fæditer ærarius.

αἰθελκαμπίσ.) Fuliginis flexiones: id est fumi & mendacia.

αἰθῆρα νύκτωρ ἰρίσσης.) Aetherem tran- quillum remigio transis. De frustra labo- rantibus.

AETHERIUS, heroicus Poeta, uaria scilicet, & epithalamum hexameter uer- su In Simplicium fratrem suum.

αἰθροβάτων.) Qui se in cælo uersari, & ipsam attingisse cœlestem apsidem puta- bat, & inter astra uersari: ignorauit se car- nifici traditū, & polluti insitāt ptoiectum iri. (Dixerat ille aliquid magni, cœloq; gerebat Forte caput.)

αἰθήρ.) aer subtilis, & supra aerem in- flammatus à sole locus.

αἰθίσιον σμάχων.) Aethiopem absterge- re. De frustra laborantibus.

αἰθίαι.) Aethices, gens Thessalica in Pindo monte, temeraria & barbara, oc- cida atrocissimi.

AETHIOPIVM, Euboræ loc⁹, ppe Eu-

αἰθίοι.) *αἰθί,* ad ipsos Oculos directā arde- te immitia.

αἰθιοπίδος γῆς λίβηνα ἀπὸ μαῦ χυμῶν.) Euripi- des: Aethiopicæ terræ liquefacta niue. Aethiopiā ferūt primā densatā & firma- tū, coluisse deos, & usam esse legibus: ca- rumq; terū autores fuisse perhibent Mi- thrām & Phlegyā, homines Aethiopes.

ἀρημῆς αἰθιοπία.) Aethiopia Diana, uel quòd eam Apollo ex Aethiopia ab- duxerit: uel ab ardēdo (est enim eadem quæ Luna) uel quòd Hecate (nā & hæc eadem est) sēper faces teneat.

αἰθὶ ὀφθαλμοῖς (θῖον ἦν) θάλασσα, ἢ παρὰ τῶν ἰσχυρῶν.) Vnā effes mortua, aut ulti- mum saltates. Sic pueri dicūt, cū non Quā captam circumducūt. Illa uerò interdiu non uidens, ueluti saltat: aut percussa & moritura sese torquet, saltantis instar.

αἰθωνοί.) Aethonia fames, id est ma- xima, ab Aethone quodam Solis filio, Elco, qui, succiso Cereris luoq; iustus per- soluit pœnas, fame perpetua.

αἰθῶν ὑπὸ πτερυγῶν ἰλυται πῶσιμα. Fulca seu mergo uolūtate soluere⁹ nauis funes. Nā cum hæc anes in mari se mergunt, pessimū id est omen nauigan- tibus. Causam autē eam esse dicūt, quòd trāquillo mari propter marinas belluas progredi non ausing: tempestatem uerò præsentientes progrediuntur, quo tem- pore belluz In profundo degant.

αἰκιδίον.) Demulcet aliq^d animū meū. *αἰκὶ πῶθι πῶ ε' ἔρεθ' ἰδὴν δ' ἰδὴνα φῖον:* *Si uuleris quæ feceris, erit ius tuū per altum.*

Oraculum teditum de Aureliani ca- dibus & iniurijs.

ARISTOPHANES: Atheniensium quisquis ingreditur, uocifetatur e contra seruos: *Quærite ubi me sit olla?* Quis caput deuorauit mēnidis? patella hester na mortua mihi est: hoc est, cōfracta. V- bi est allium hesternum? Quis oliuas ar- rosit? Hæc omnia sordida sunt.

αἰκία.) Verbera & malorū æqualitas, quæ cū multis toletabātur, quamuis ali- quid leuamenti haberent: tamen ne sic quidem in præsentia facillia uidebantur. *αἰκία.*) Vultus aut uerbera, legibus de- finitæ pœnam nō habebant: sed is qui actionem Intendebat, quanti æstimaret Iniuriam, scribebat: eamq; summam iu- dices moderabantur.

αἰ λαχρίων πρῶτον.) Holcorum aucta- tta. De rebus nullius utilitatē.

AELIA, urbs Hierosolēm.

AELIANVS Italus, Præcinctus pon- tificis

Aquila.

Alamatus.

Μηδία

Νομισμῶν

Τύβη.

Νομισμῶν

Σοφισμῶν

Αἰθίαι

tifex & sophista, Claudius dicitur, cognomēto Meliglossus seu Meliphongus, à lingua & uocis fauaiter. Docuit in ipsa urbe Roma, post Hadriani tempora.

Aelianus dux sub Valente, fuit ex (ὁ δὲ ἐκ σπινθηρῶν) assessoribus, liber nimis, & à puero erecto animo, robustoq; corpore & agili, in rebus gerendis celer: nō quidem doctrinæ expertus, sed nō ita eruditus, ut ferociam animi atq; iracundiā domitare haberet.

Ferocior.

αἰλιῦ(⊙.) Non mollit audaciam tuam miserabilis uox.

Sanguis.

AELINVS, Calliopes filius. αἰμν.) Sanguis, id in quo uita cōsistit, & quatuor humorū nostrī corporis præstantissimus.

αἰματι κλαίειν ἢ εἶναι.) Sanguine plorare, aut gemere.

αἰματὸ ἀσπαι ἄρηα.) Sanguine fatiare Martem.

Magnifica domus.

AEMYLIA, Scipionis maioris uxor, in solennitatibus matronalibus magnificē colebatur, ut quæ consuetudine & fortuna Scipionis ueretur. Nam præter ornatum corporis & currus, etiam canistra & pocula, & quæ ad sacrificium pertinēbant, aurea atq; argentea omnia illā sequebantur. Ancillarum item & famularum comitantium multitudo istis rebus erat consentanea. Has opes omnes statim post obitum Aemiliæ, Scipio marri donauit: quæ multis antè annis diuortio cum Lucio facto, non ijs erat instructa copijs, quæ nobilitatem eius decere uiderentur. Vnde cum ante id tēpus domi ferē se continuisset, solenni quodam festo, Aemilię ornatu & opib. cōspicua, ijsdēq; mulionib. & bigis & curru utēs, matronis causam præbuit Scipionis pietatem & magnitudinē animi admirādi.

Eripio liber uolū in matrem.

Eloquentia in captiua regem.

Libertati cōstituta in diu.

AEMYLIVS consul Perseum Macedoniæ regē subegit: uir modestus, & res secundas pulchrē ferēs, & cordatus. Nā regio cultu hominem excepit, & ad genua procumbere uolētem crexit: Quid, inquit, uictoriam meam dedecoras? & in sella regia iuxta se collocauit. Macedones uerō & Illyrios, ueterē seruitute remotā, liberos & sui iuris esse iussit Senatus, tributo imposito exiguo, & longē minore quā pendere urriq; suis regibus soliti essent: nam omnes consistēterunt, Romanos propulsandarum iniuriarum ergō potius, quā regni Macedonici cupiditate bellū gessisse. Aemylus enim senatus consulto, omnibus audien-

tibus (plurimi) promulgaro, liberos eos esse iussit. Et Εντροπος legatos ad se missos, magnificē excepit, splendore etiam conuiuiorum studiosus: cū diceret, ἔορουνδὴμ uirorum esse, & bello uincere, & apparatus conuiuiorum diligentes & splendidos se præbere. (mons.

splendor cōmuniū.

HAEMVS, Boreæ filius, & Thraciæ HAEMONIVS, bello aduersus Atheniensēs Persico uulneratus, Athenas currit: & in Senatu cū dixisset, Salui estote, salui sumus, collapsus expirauit.

tristis nota est.

HAEMORRVS, seu Hæmorros, gēns serpētis, in petrosis specibus degēs.

AENEAS scripsit de Pyris, id est ignibus qui in speculis accēdūnt, & de Syratematibus commentariarum.

AENICVS, Atheniēsis comicus antiquæ Comœdiæ, cuius fabula est Antia.

AENTVS sophista, cuius libri Metaboli dicuntur, à mutatione.

AENVS, urbs Thraciæ, ab Aeno Gonijs fratre: in qua Græci primū Alopeconefios, deinde Mitylenæos & Cumanos collocarunt. Vnde Aenites. Est & alia urbs ibidem Aenus, quæ Absynthus uocatur.

αινωβιας.) Pro Abderis mortuum bellicosum Agathonē, Omnis in rogo hæc lamentata est ciuitas.

αινω.) Oratio pro uerbialis. Sermo quidā fertur: Virum, nō uirum: auem, nō auem tamen: in arbore, nō arbore sedētem: lapide, non lapide istam peremisse.

Aenigma.

αινω και μητος differunt, quod Aenos non pro pueris factus est, sed pro uiris: nec ad delectationem tantum refertur, sed & admonitionem aliquam cōtinet, ac dissimulante docet ac præcipit: id quod Hesiodum fecisse constat.

ἡ αἰὲ δὴ καὶ τῶ μάχαιρος.) Capra gladiū suppeditauit. Corinthijs Lunoni Acreæ, quæ à Medea dedicata fertur, immolantibus, (οἱ ἐν τῇ παρῶν μαιμάριδι) conducti ad præbendam necessariā, se cultri, quem humi defoderant, oblitos esse simulauerunt: quem capra pedibus euerit.

αἰὲ ἕρεια, ἀμάλθηα.) Capra cœlestis, Amalthæa. De eo qui consequitur quæ uult. Capram enim nutrit cœlestis in astra translata fertur: cuius ortum qui obseruet, omnium uotorum fieri compositē.

αἰὲ σαυρία.) Capra scyria. De ijs qui beneficia faciūt irrita. Dicunt enim eas multum habere lactis: sed cum eas mulserint, euertere multāram.

αἰχωνεύουσα.) Alexoneis, municipium Cecropiz tribus, cuius incolæ ob male dicentiam malè audiebant.

αἰόν.) Sophocles:

Ἀντίκωμ δὲ δὴ μιν κύκλωσεν ἄνθρωπος,

Μοιρῶν ἡν ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος,

Ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

Ἔγωγε ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος.

petitur: id optabilis est eo, cui non insunt omnia, * ueluti prudentia.

αἰσθητικὸς.) Biderius, melius, latius patet quàm *αἰσθητικὸς*, id est, magis expectandum fore optabilis. hoc enim in uno rerum expectandarum genere uersatur. melius uerò etiam in alijs. Nam & Theoretici, & Physici & Logici, quid sit melius exquirunt. Qui enim quaerit utra melior sit essentia, mobilis'ne an immobilis? naturalem tractat quaestionē. Logicus uerò quaerit, sit'ne melior inductio, an ratiocinatio? Theoreticus uerò, cum quaerit, magis'ne in actiōe uersetur, an in cognitione prudentia?

αἰσθητικὸς.) Cratinus in Trophonio: Nò cibum capere, nò somni fortiri partem.

αἰσθητικὸς.) Tolle digitū. De ijs qui in certamine deficiunt. Sublatio enim manus, signum est, aliquē succubuisse.

αἰσθητικὸς.) Tolle axillam. De salutatione dicitur.

αἰσθητικὸς.) Tolle plectrum, seu calcar: id est, defende etc. Metaphora sumpta à gallis gallinaceis, quibus znei stimuli adduntur.

αἰσθητικὸς.) Seclā seu disciplina, quæ rationem aliquam suo arbitratu sequitur, aut sequi uidetur. Hippobotus ait, x sectas seu disciplinas esse philosophorum: Megaricam, Eretricam, Cyrenaicam, Epicuream, Anniceriam, Theodoriam, Zenoniam seu Stoicam, Academicam, Peripateticam. * Sed neq; Cynicam, neq; Ellacam; neq; Dialecticā numerat. Pyrrhoniā uerò pleriq; repudiāt, ppter obsecritatē. Nā si seclā intelligamus, inclinationē in decretis, q̄ obsecutionē & ordinē habeat: Pyrrhonia dici non poterit seclā. neq; em̄ habet decreta. Præterea ēr electrix disciplina est à Potamōe Alexandrino introducta, q̄ ē quallbet seclā, ea q̄ sibi pparētur, elegit. Iudicia ueritatis aut esse dicit: aliud, à quo fiat iudiciū, mentē seclā: aliud, per qd̄, ueluti certissimum uisum seu phantasiā: principia rerū uniuersarum esse, materiae & efficiētiam, esse seclā: & locū. Ex quo enim, & à quo, & * quali, & in quo. Finē uerò esse, quò omnia referatur, uitā omni uirtute perfectā, non absq; rebus quas natura corporis desideret atq; externis.

αἰσθητικὸς.) Expetendum, rarissimam dicitur honestum, iucundum, utile. Cui ego hæc insunt omnia, quodq; ppter omnia ex-

αἰσθητικὸς.) Pedem tollere è luto, aut caufa. De ijs qui nihil habere negocij uolunt.

αἰσθητικὸς.) Menæder Cecryphalo: Statim tollite mētas: Vnguēra, coronas parato, libato. Idē in Synaristosis. Aliquis mihi det porum uelim. sed Barbara ista, Vnà cum mensa uinum etiam nobis abstulit.

αἰσθητικὸς.) Theologus: Ratio conuincit, non esse ponendum offendiculum.

αἰσθητικὸς.) Forrasse capiam. Hoc dicere solēt, qui aliquos petsecuturi sunt.

αἰσθητικὸς.) Captantes capti sumus. De ijs qui sperarūt se aliquibus superiores fore, à quibus uicti sunt ipsi.

αἰσθητικὸς.) Non equidem inuideo, sed tua facta opto.

αἰσθητικὸς.) Ramus lauri, quem tenentes celebrabant deos.

αἰσθητικὸς.) Non fausta illis aspirauit fortuna. Cessatores enim nihil puduit.

αἰσθητικὸς.) Demosthenes se cum Actio Atheniense in arte dicendi exercuit.

αἰσθητικὸς.) Dormiens, potentia sentit: uigilans, actū.

αἰσθητικὸς.) Sensus quinque sunt: Visus acrior est auditu, hic olfactu, olfactus gustatu & tactu. Atq; adeò tactus ne sensus quidem esse uidetur. Nam cæterorum sensuum quilibet in una quapiam rerū sensuum opposicione, & in intermedijs uersatur: ueluti uisus, in albo & nigro, & interiectis colorib. auditus in sono graui & acuto, & interiectis: olfactus in odoribus & faetoribus gustatus in dulci & amaro, & interiectis saporibus. Cæterum tactus in pluribus opposicionebus ueritur, non subalternis: ut in frigido & calido, & humido & sicco, & duro & molli, graui & leui, raro & denso, quæ uerā ἁπλῶς subalterna esse non possunt. Sensus maiorib. sensibilibus perceptis, non

EX seclā sibi
lysopterus.

Pyrrhoniā
seclā

Potamoni
electrix
disciplina.

Principia.

Visus.

Honestum
iucundum
utile.

Expectandum.

Melius.

Logicus.

Pedem tollere.

Ratio conuincit.

Captantes capti sumus.

Ramus lauri.

Demosthenes.

Tactus.

Obiecta sensuum.

Tactus obiecta.

Sensibilibus perceptis.

non

si Ter. d.
sens.

non amplius unâ cum illis minora percipere possunt. nam qui acriores sapores gustavit, remissiores non percipit: & qui magnos strepitus audivit, minores non sentit: & qui solè intuitus est, legere non potest, aut alia aspe&tabilia percipere. Eadem & tactus est ratio. Mentis uerò contraria. Quo enim maiora intelligibilia comprehendit, eo expeditior est ad minora comprehendenda. Ac sensus quidem immo derata sensibilia corrumpit, mentem autem maiorum intelligibilium apprehensio acutiorem facit.

Communia sensibilia sunt quinque. 1. motus. 2. quies. 3. numerus. 4. figura. 5. magnitudo. Communia uerò esse dicuntur, non quòd eorum quodlibet sub omnem sensus cadat: sed quòd singula sub plures, non unum, quædam etiam sub omnes simul. Nam magnitudo communem sensibile est uisus & tactus. Videmus enim magnum esse hominem, & tangendo sentimus magnam aut parvam esse obiectam molem & interuallum: atque etiam nos strepitum audivisse magnum aut paruum dicimus. Sed hic magnitudo proportionem capitur, non propriè. Magnitudinem enim dreimus continuam, in communibus esse sensibilibus. Magnus autem strepitus, qualitate significat in sensum & remissa. Quare obscurus aut uchemens strepitus magis propriè dicitur. Figura communis est uisus & tactus, figura inquam, non quadrangulum aut octangulum. Hoc enim rationis est, dicere figuram esse, quæ una linea contineatur, aut tribus, aut quotcumque tandem, sed simpliciter, circumscriptam esse. Omnis autem circumscriptio fit per aliquam figuram. Itaque & brutæ animantes, cum in parvam altitudinè, terramque, editiore incidunt, ascendit & pergunt. Scit enim circumscripta esse magnitudinè, & transiri posse. Sin in editiorem & præcipitè locum peruenerint, non instituunt pergere, animaduertit figuræ magnitudine. At numerus, cò mune sensibile est omnium. nam & uidemus quinque esse homines, sed & tactu deprehendimus & audimus.

Cum Cæcatis alacritatem atque audacitatem respondere animaduertissent.

ÆSOPICVS sanguis. De ijs qui in iuniâ occiditur (nullo enim iure Delphi Æsopi peme-runt) & de ijs qui in pbra & mala non faciè ppullanda incidunt. numer enim ob cædè illam Delphi succensuit.

ÆSOPVS, Mithridatis a magno òdes, scripsit de Helena: quo in Opere dicitur, pi seè ceracci generis Pana uocari, in quo asterites gemma reperitur, quæ accendatur à sole, & trique ad philtra faciat. Scripsit & Mithridatis encomium.

Æsopus Samius, aut Sardinianus. * Engison Mesembrianus fuisse dicit, alij Crotensem Phrygem. Fuit logopæus, hoc est innotent sermonis & responsionum. Vetus est, & in precio habitus, apud Crotensem, antiquior Pythagora * XL Olympiade. Scripsit ea quæ sibi Delphis acciderit, libris duobus. Ac potius quidam alunt, Æsopum responsa scripsisse solum. nam apud Delphos iniuste periisse, præcipitatum ab incolis de Phædradiabus rubibus, LII Olympiade: & famulum fuisse Xanthi Lydi. Alij, Samij uiri Ladmonis: cui & Rhodopis ancilla fuerit, quæ Thersam generem, Charaxum Sapphonis frater uxorem duxerit, ex eaque liberos suscepit.

Æsopus fabularum poeta, non fortuna magis quam uoluntate seruus: non tamen ob id ipsum imprudens. nam cui lex liberam uocem adimebat, eum delineata consilio & uoluptate atque gratia condita dare decebat. Sic & medici ingenui, quod facto opus est, imperat: sed qui idè & seruus est, & medicus: simul & assensendo & curando hero necessariò est occupatus. Æsopum à cæna redeuntè uesperè, audacula quædam & ebria allatrat canis. tunc ille ait: O canis canis, crede mihi, si mala ista lingua frumèti emeris alièdè, sape mihi uidereris. Æsopum quidam ferunt adèdè dijs charum fuisse, ut & reuigilaret: sicut Tyndareus, Hercules, & Glaucus. (Idè per Æsopum interpretatur.) Ne Æsopum quidem trauisti: uel, Ne ad Æsopum qui dem es progressus De indoctis.

ÆSCHINES Charini factoris, aut Lyfanis filius, Atheniensis, Sphættius, philosophus Socraticus. Dialogi eius sunt: Callias, Rhinon, Aspasia, Axiochus, Telanges, Alcibiades: & qui Acepthali, id est absque capite dicuntur, Phædon, Polyzenus, Dracon, Eryxias, de uirtute, Erastriatus, Scythici.

Æschines Atheniensis orator, Attometi literatoris & Glaucothæ sacrifici læ filius, histrio fuit primùm, deinde scriba, post orator, & postea Cerfobleptis ac Phocensiu: qui cum uiolataru legu, sen saltu rogatidis reu fecisset Ctesiphontè, à quo corona Demostheni decreta erat,

Intelligibilia.

Communia sensibilia.

Magnitudo.

Magnus strepitus.

Figura.

Brutorum animalium uersio.

Numerus.

si Ter. d. p. p.

Pan.
Asterites.

Delphina.

Xanthus.
Rhodopis.
Charaxus.

Seruitus.
Mithridatis.

Fabula de cane.

Æschines
uic. id est
uic. in uic.
len.

Dialogi qui
inter plures
nunci habent
uer.

uictus Rhodom concessit, ibiq; docuit.

Venerum.

Euclidis libo
dicitur.

America
philoso
phica.

Turpitudi
nis a. gene
ra.

Euphoris.
Bion.
Iuuenis.

Euclides
astron.
Aquad.
Toluda.

Aeschines Atheniensis orator, filius fuit Atrometi & Leucotheae, Alcida-
matis Eleatae in arte dicendi discipulus. Qui-
dam etiam seruitutem seruasse parentes
eius scripserunt. Cum autem cause cuiusdam
aduocatus, iudices corrupisset, unam cum
eis in carcerem coniectus, aconito hausto
interijt: eorumque res familiaris, ut orbo-
rum, publicata est. Veruntamen habitauit
Rhodi, ac docuit, uictus a Demosthene
in causa de corona. Primus autem diuini-
tus dicere dictus est, eo quod extempore
diceret, tanquam numine afflatus.

Aeschines Lyfaniae filius, ad Dionysium
in Siciliam petendae pecuniae causa
abiit. Plato ter emensus Charybdim, ob
Siculas opes emensus eam esse fertur. Ari-
stippus inter Cyrenas *, & Helicon Cy-
zicenus, & Phaxton cum Rhegio exula-
ret, ita Dionysij subierunt thesauros, ut
uix inde emerent. Atque etiam Cnidium
aiunt Eudoxum aliquando uenisse in Ae-
gyptum, ac professum, se pecuniae causa
adesse, eaque de re locutum esse regi. Ac ne
plures crimineret, Specusippum Athenien-
sem a deo ferunt auidum fuisse pecuniae,
ut ad Cassandri nuptias in Macedonia
comestatum iter, & poemata frigida, com-
posita a se, mercede cantillaret.

aisxpa.) Turpia esse illa, familiares e-
ius uorant, ac discessum uoc in praesentia
decorum, nec in posterum tutum fore.

ABSCRION Mirylenus, uersifica-
tor heroicis, comes itineris Alexandri,
filius Philippi, Aristotelis discipulus &
amasius: ut Nicander Alexandrinus tra-
dit, in libro de discipulis Aristotelis.

aisxpa.) Sophocles: Turpe est longam
desiderari uitam ab eo, qui in perpetuis
malis uersat. Turpitudinis species sunt
quatuor: Iniuria, ignauias, immodestia,
(aisxpa) deformitas.

AESCHYLVS, tragicus Atheniensis,
Euphotionis filius, Cynaegiri frater, qui
una cum ipso in pugna Marathonica for-
titer dimicauerunt. Filios habuit duos tra-
gicos, Euphotionem & Bionem. Certa-
uit ipse * nona Olympiade, natus annos
XLV. Primus auctor, ut personis pictis
ac terribilibus, & calcis grandioribus
Tragici uerentur. Scripsit elegias, & tra-
goedias XC. Vicit octies & uices: uel, ut
alii, decies ter. Cum autem collapsis ta-
bulatis, eo tragoe diam agente, in Sicilia
fugisset: restudine ab aquila in caput e-
ius deiecit, anno aetatis 8.

aisxpa.) Dedecus utbis est, pecca-
tum ciuis.

aisxpa.) Petitio est, contrarij in dispu-
tationibus productio, ut accipiatur ali-
quid a respondente: & postea detur ope-
ra, ut quod illi contrarium est, ab eo su-
mat, eoque pacto contradictio respon-
sionum ostendatur.

aisxpa.) Rhodij, qui Persaeo pacem non
tam petere, quam daret, superbe cum
Romanis sunt locuti.

aisxpa.) Panes ille rogat, non enses atque
lebetes.

aisxpa.) Causa quadrifaria dicitur: ut ma-
teria, ut forma, ut finis, ut effectrix. Cau-
satum item alia sunt antecedentes, alia
adiuantes seu concausae, alia finales.
(aisxpa) Causale mendacium,
quod aut a mendacio incipit, aut in id
quod non est consequens definit, aut ha-
bet fini principium (uon) consequens. ne-
luti, eo quod uox est, Dion deambulat.

AETNA, magnus Siciliae mons, ar-
dens. hinc Aetnaeus, pro magno.

aisxpa.) Oedipodis dixit: de
ualde calamitosus.

aisxpa.) Gratiae sunt nudae.
Vel simpliciter & aperte gratificandum
esse, uel ingratos suum ornametum ab-
iecit significat.

aisxpa.) Accipe alma Cytherias, id est
Venus, poetae Celeriter haec incluta do-
na Leonidae. Et Homerus:

Rebus in aduersis uenit immatura senectus.
iud.) Herodotus: Cupiebat illi quid-
dem ferre opem, sed non poterat.

aisxpa.) Ver, temperies actis: id anni tem-
pus, quo sol ad nos accedit, & sanguis in
corporibus abundat.

aisxpa.) Vere eget: nam ueterem
tunicam habet. Aristophanes: Multis ei
uiderit opus esse hiruudinibus. una
hitundo non facit uer.

aisxpa.) Omnes formas examinauit:
omnia singulari iudicio expendit ratio-
nes solertes & uarias excogitauit.

aisxpa.) Infantium septimos &
decimos dies agebantur: nomina im-
ponebant, alij decimo, alij septimo. Ari-
stoteles de Historia animalium: Plurimi
pereunt infantes ante VII diem. Quam-
obrem uomina tu eis imponitur, quod
eos fore incolumes confidunt.

aisxpa.) Decies mille pedes habent
Scolopendrae ab Orione turbatas. Pon-
tus, lapygum ciecit in scolopulos.

ibedy.

Causa.

Oratio.

Vm.

Diligentia.

Nominum
impositio.

Septimus
dies.

Scolopendra.

Hebr.
Eda.

HEBRÆI, ab Hebere filio Salz, qui ster populos terra distributa, suos appellavit Hebræos. Hic quæ non inter turms conditores fulveius fermo nõ est mutatus. | HEBRÆVS Thracie fluvius, è Rhodope, Thracio monte, profluens.

Horatius.

(Cicero.) Aristophanes: Auro obturatur os oratorum.

Pytho.

Sermone.

id.

Eurycles.

Menerdis.

cert.

ENGASTRIMYTHVS, uentri loquens, quæ nunc Pythonè quidam dicunt. Sophocles Sternomantin vocat, quasi uatem præcordiale dicas: Plato philosophus Eurycle, ab Eurycle tali uate. Philochorus libro 3. Diuinationum, etiam mulieres tradit engastrimythos, quæ manes eucarint: quali usus est Saul, quæ prophete Samuelis animam ellicuit.

(Cicero.) Contigit & Mandroni ficulna nauis. De iis dicitur, qui supra dignitate rebus prosperis utentes, se gerunt insolentius. Mandron enim quidam nauarchus designatus fuit, indignus illo munere. Ficulna, pro utili ponitur.

Machina.

telorū pro

pagina.

tric.

EGESTA, siue Aegesta, bellica machina è saxis, lignis & terra excitata: quæ ciliis, id est uelis è capris pilis confectis tegunt, luteæ denitratis & longirudinis, quæ longis cordis suspensa illi præponitur. Ita nec ignitate sagittæ, nec alia tela penetrant, sed in uelis adhærescunt.

Agriola.

quæ.

(Cicero.) Prouinciam forte distribuit, talementi precio singulis: rarus, si fundis homines alligati essent, sic tranquillum & stabilem fore ciuitatis statum.

Res populorum.

in fundis colende.

(Cicero.) Lysias: Lege tutores iubente, tem pupillorū in fundis collocare, nos iste nauticos efficit.

(Cicero.) Infraditor, dolo & explorator. (Cicero.) In cordeis affectionibus noluntari.

(Cicero.) Nos turpissimorū propè facinorum accusamur.

Mendacit.

Astinoe.

Olympiæ.

(Cicero.) Rege id sibi mēdaciū landi ducente.

(Cicero.) Philippus Astinoe consuetudine usus, illa prægnante relicta, Olympiadem duxit uxorem.

(Cicero.) Sophocles: Noua consilia cum nouis moribus coniunxit.

(Cicero.) Eneceia, festum quo noui aliquid gestum est, aut institutum.

Lachares.

Auro suo

foenerari.

(Cicero.) Lachares aufugiens, cū iam iam capiendus esset, Daticis aureis paulatim proiectis ante eos qui persequerentur, profus hisce illecebris omnem uim hostilem effugit.

(Cicero.) Quæ inuidia semper Thesidas, bonis pertinaciter infesta, semper tenet?

(Cicero.) Thesidydes: Tum principatum firmarunt, tum ipsi magnam potentiam sunt consecuti.

(Cicero.) Continentia, est abstinentia malorum, affectio, quæ rectam rationem non transcedit, & habitus inuictus à voluptatibus. Si continentis inter se non consentiant partes animi, boni autem uiri & sapientis consentiunt: uir bonus non erit continens, nisi continentie nomine pro temperantia abutatur, ac dicas: in quo sit quod uincat & uincatur, in eo non esse consensionem, id quod non contingat temperanti. Et quidem huiusmodi mutationū plena est loquendi consuetudo, ut significatissima quæque uerba pro leuionibus usurpentur: ut dissecare & deuorare, pro secare & edere: cachiari pro ridere, prudens pro callido, fortis pro audaci, lenis pro ignaui & stupido, liberalis pro luxurioso, frugi pro sordido. Sic & Callicles in Gorgia Platonis, modestos homines uicordes appellat (τὰς σώφρονας ἢ ἐλιθίας μεταλαμβάνουσι.) Continentia uehemētes habet cupiditates: temperantia tranquillat atque domitat. Ac temperans consentientes inter se partes habet animi: nec aliam eo uincit aliam reluctantem. Continentis uero non dicitur, quod caret affectibus: sed quod afficitur ille quidem, non tamen ducitur ab affectibus. Eadem est & incontinentis & imperantis ratio.

(Cicero.) Dæpe & grotauit, sed confit mauit cum Deo. Cum sibi redditus esset, ualeru dinemque recepisset nihil pensit habuit. Item: Dicebat Leogorus, se fortuito porius, quam Dei uoluntate recepisse ualetudinem.

(Cicero.) Non scilicet alios recipit, alios repudiat.

(Cicero.) Panis cinere interfectus. Tres autem partes similitaginis, unde subcineriticius panis fiebat, triuianum panis

Calien.

Polio.

Velesiano.

Leodiano.

Continentalis.

Temperantia.

Astinoe.

urborum.

Senatini.

Senatini.

Corinthi.

Verſus theatrum.

uita ſepulturam obſcurè denotat. *ἰγκυκλιον*.) Machina lignea, prædita rotis: quæ conuerſa, ea quæ uidebantur intus in ædibus geri, ſpectatoribus etiã ostendebat.

ἰγκυκλιον & *παιδία*.) Encyclopædia, per omnes diſciplinas, per omnes rhythmos & morus agitatur.

Fiſciſion.

ἰγκαρσιχελι.) Iſtracûd. Fiſces bilem in capite habent.

ἰγγλωσσις & *ἰγγλωσσις*.) Qui è linguæ prouentu uidentur: ſicut *ἰγγλωσσις*, qui labore manuum neminem placant.

ἰγὰ δὲ κῆρ ἢ τὸ πῶτι ἰλαμνα ζυγῶν.) Ego uerò & tu iugum idem trahimus. De ijs qui in eadem calamitate ſunt. Ego uerò ſurdaſter ad omnia, ignarus omnium, iſta neglexi.

Ego è bono in bonum tranſtuli: uel à bono ad bonum me contuli: id eſt, è ci tharœdo factus ſum tragicus. De ijs qui ſimiliter aliquid faciunt.

Nicoſtratus hiſtro.

Ego faciam omnia ſecundum Nicoſtratum, uel inſtar Nicoſtrati. Hic hiſtro fuit ſolertiſſimus.

Anguilla.

ἰγγίλας θηρίων & *ἰγγίλας*.) Anguillas captas. De ijs qui priuati emolumenti cauſas turbas concitant: quòd anguilla turbata aqua & commota capiuntur.

ἰγγίλας.) Haſta, quæ sæpè guſtauit latroes hoſtium.

Pueri in cenſis.

ἰγγίλας.) Xenophon: Pueros in fundere iuſſit, & precari deos.

ἰγγίλας.) Indigenæ non modò uentorum ſtationes (ut prouerbio dicitur) ſed & popularium ſuorum mores optimè norunt.

Credentiaſti.

ἰδία & *ἰδία*.) Nomen quidem Græcum eſt, ſed uſus Perſicus: præguſtator principio fuit, & ante regem edebat ſecuritiſ cauſa. Poſtea uerò uſus obtinuit, ut totius miniſteriij & apparatus curator, *ἰδία* & *ἰδία* diceretur.

EDÈM, delicia & paradifus.

Abgarus.

EDÈSSA, urbs Syriæ, quòd Traianus cum ueniſſet, occurrit ei ante urbē Abgarus, dono adducēs CCL equos, & paraphraſtos thoraces pro uiris & equis

Traianus.

toidè, & telorum LXX. M. Traianus uerò III thoracibus acceptis, reliqua omnia ſeruare ipſum iuſſit.

Syphax au quibus ſententia.

ἰδία.) Syphax auditis rebus geſtis, pacificationem moliebatur: æquum cèſens, ut neq; Romani Africã, neq; Carthaginèſes Italiam hoſtiliter inuaderēt. Vtri aut ſecus ſeciſſent, ſe ijs opem latu- rum qui obtemperafſent.

ἰδία & *ἰδία*.) Dion: Omnes morte digni eſtis: non tamen ego uos oēs morte mulſtabo: ſed à paucis quos cõprehendi, pœnas expectam: reliquos dimitto.

Pauca pro multis.

ἰδία & *ἰδία*.) Fortunæ patrio ſimulacro adorato, reditum orat.

ἰδία.) Sophocles: Antiquis opibus reſerta patris fedes.

ἰδία.) Quicquid quibuſlibet ac- cõmodatum eſſet, id facere ſtudebat.

Simulacrum deſtruitur.

EZECHIAS rex Hieroſoly morum, Achazi filius omnium religioſiſſimus. Neq; enim idola ſolum ſubuertit, ſed & ſtatuas ipſas contrinit, & in iugis montium ſuſtulit, & lucos ſuccidit, & ſerpentem à Moſe ſuſpenſum (adhuc enim ci omnes, odores incendebant) cum reliquis ſuperſtitionibus, in uſis Deo, delcuiſit, & iudæos ſimulacrorũ cultores mul-

ſtauit, monumenta & reliquias impietatis excindens. Tantum enim à uera religione aberant, ut ſimulacra poſt ianuas depiſta adorarent: ut ſi qui ex Ezechia miniſtris inquirerent, foribus apertiſ ſimulacra tegerentur. Ac ſolus regnauit ex uoluntate Dei. Fertur etiã tale quiddã.

Libro Salomonis.

Fuit Salomonis liber remediorũ cuiuſuis morbi, ueſtibulo tẽpli inciuſus. Eũ reuelliſt Ezechias, quòd d populus, neglecto Deo, nec inuocato, ſanationẽ malorum in de peteret. Bellum aduerſus alienigenas extendit Gazam uſq; deſectione facta ab Aſſyriis, quib. antè paruerat.

Exteritur conuulſio.

ἰδία.) Imperatoris exercitus erat contumax ob acceptam iniuriam: ſegni terq; dimicabãt, & fugiebant, obligatis corporibus, quaſi uulnerati eſſent: & tertia diſſipabãt, & recedere cogitabant, impetium ducis accuſantes.

ἰδία.) Ferrũ cum mollire ſtudent, oleo: cum durare, aqua tingunt.

Conſuetudo. Lex romana pro fugum.

ἰδία.) Conſuetudo, non eſt inuentum hominum, ſed uitæ & temporis. Ac lex quidẽ ſimilis eſt tyrannidi. terrore enim & uicũta perſicit: cõſuetudo uerò magis humanitate regia. ultrò enim eã oēs abſq; neceſſitate ſequũrur. Atq; etiã lex tanta æquitate & humanitate reſerta eſt, ut & calamitoſis utilior ſit quàm eogna ri: & affectis iniuria robuſtior propriis iſporũ uiribus: & patribus beneuolentior quàm filij: & filijs quàm patres, & fratribus quàm fratres. Multi enim ab amicis læſi, ad hanc conſugiunt.

ETHNESTAE, Theſſaliæ populus. *ἰδία*.) Hecuba, quòd è longinquo ad uirum uenerit. Nam pater eius Dymas Phryæ,

Phryx, obfes Priamo datus erat. unde Priamus Phrygibus fert opem.

HECADEMIA, olim uocata fuit Aca demia, ab Hecademo quodam heroc.

HECALE, heroina apud Callimachū: quòd ad sese uocet, ut quæ castellum patens habeat.

HECAMEDE, Nestoris concubina: diſta à prouidentia, quòd longè in futurum prospereret.

HECATHÆVS, Abderites philoſo phus, qui & Criticus grāmaticus est cognominatus, ut qui ea arte ualeret. Fuit fuit ſucceſſoribus (Alexā dri.) Libri eius ſunt de poeſi Homeri & Heſiodi.

Hecateus, Hegelandri filius, Mileſius, ſuit Danj temporibus, eius qui Cambyſi ſucceſſit: quo tempore Dionyſius etiā Mileſius fuit, Olympiade Lxv, historiographus. Vnde fructum cepit Herodo- tus Halicarnaſſeus, illo iunior. Prota- goræ auditor fuit Hecateus, ac primus ſoluta oratione hiftoriam edidit, ut alia ſcripta Pherecydes. nam Ageſilai adul- terina putantur.

Proſe-
mnes.

Thege-
nes.

ικαθηνορ θιαθητης.) Theagenis Hecateū ſimulacrum: quòd ille ubique audiebat, (uel, quòd quo cūq; iret, percōrabatur) qui Capnus (ſumus.) Fuere Thragenes alij duo: quorū alter de Homero ſcripſit: alter ob molliem luſamis fuit.

Hece-
tes.

ικατην.) Ex Hecate cognofci poteſt, ſi ne diuire eſſe potius, an eſurare? Hæc enim ait, eos quiret & opes habeant, ſingulis menſib. cœnā ſibi mittere: pau- peres uerò homines eam abripere, pri- uſqnā appoſita fuerit. Moris enim fuit, ut ſingulis menſib. diuites Hecateæ mitte- rent panes, & alia quædā, quæ pauperes auferebant Hecatei alij Dianam, alij Lu- nam dicūt, quæ ſpectris horrēdis ſeſe of- ferat, deuoentibus: quæ quidē ſpectra ſint homines draconis capitibus & ingē- ti proceritate, ut eorum cōſpectu, qui ui- deant, percellantur.

Speſtra
Elicates.

HECATE S INFULA. Ante Delſi ſita in- ſulula, quæ à Iſqui buſdā Pſamite dicitur, quòd placētis eius nominis dea colat.

ικατημιθιδιου.) Parthenon, id eſt Mineræ delubrum, ſic Athenis diceba- tur, non ob magnitudinem, ſed propter elegantiam.

HECATOMBÆON. Iunius apud A- thenienſes, quòd eo menſe plurimę He- catombæ immolarentur.

ικατωμια.) Ieieſtus eſt Adā è para- diſo.

ικατωμια.) Ambo ſunt uiolēti inſcitiz

exaētores. Deſtimulant nos ad requiren- dum ius. De Gregorio & Baſilio.

ικατημιθιδιου.) Arrogantiam magnitudi- ni animi finitimum effugit.

ικατωμια.) Excoriatum exco- rias. De iis qui fruſtra laborant.

ικατωμια.) Nullum diuinum oraculum eſt irritum.

ικατωμια.) Polybius: Non rectè, Impera- tor, ſermones noſtros accipis.

ικατωμια.) Sophocles:

Thebate non educarunt matrum.

Neq; enim ſolent uiros in iuſtos alere.

Tu uerò urbem immerentem probro aſſicū iſſe tuam. Nam te longinquum tempus ſenem ſimul facit, & mente nauium.

ικατωμια βλαπτε.) Duo cū ſint, tu tria uides, De ijs qui uel ſenio, uel alio malo hallucinantur, nec fatiſ cernunt.

ικατωμια φθιμιμου.) Extirpata eſt Muſi- ca. Ferū, olim in cōuiuijs eruditus quæ- ſtiones eſſe tractatas. Poſt, pſaltrijs & et- rharitrijs introductis, quodā nouitate illā accufantes, hoc uſos eſſe prouerbio.

ικατωμια.) ſoli tibi uiuentiū expoſiti ſumus. Neq; .n. eſt ueritas res expoſita, neq; deiecta, neq; uenatione capienda.

HECEBOLIVS, ſophiſta cōſtantino- politanus, ſub Cōſtantino ardenti Chri- ſtianismo ſimulato, ſub Iuliano ſatuum gentilem ſe præbuit *.

Proſtratus enim ante oratoriā domū: Calcate me, clami- tabat, ſatū ſalem. Ad cō- leuiſ & temera- rius & æt & poſt fuit Heccebolius.

ικατωμια.) Inſinita ille cōmemorabat, p- quæ audientes demulceret.

ικατωμια.) Vulgus teſ geſtas fortu- natorum imitari non ſtudet: ſed ſuperua- canea quædam æmulans, inopiam iudi- cij ſuam declarat.

ικατωμια.) Ariſtophanes: Cnm in curiam inani uentre accurrifſet, pleno excurrit. Peculiarior notatur his uerbis.

ικατωμια.) Eo ſtatu rerum fretus, per ſe de ſumma rerum decernete pro- perabat. Itaq; cum non occaſionem re- rum, ſed ſuam pſeclaret: ſuturum erat, ut ab officio aberraret.

ικατωμια.) ſolomon: Manus delectōrū facile uincet Vincere fortalliſ eorū etiā eſt, qui ſunt omni reſerti improbitate, uel metu uel pudore, corporiſ actiōe magna ui prohibentium. Sed ſupernarū rerū amore nō uinei ab inferioribus, eorū tantū eſt qui Deum amant, quosq; Scriptura electos uocat.

ικατωμια.) Emanſio dicebatur, cū quſ pere-

Arrogantia.

Urbi lena morata.

Dolymnae.

Sermones, Muſica.

Religio iuua poraria.

Nan expellat occaſio.

Laromonia moderata.

Caſſium amar.

peregrinitatis reus, In diudicatione municipiorum se non sisebat.

ἐκλήσεις.) Manifesta fuga hostes ad inuadendum tuocabat.

Conciones
Atheniensium
fuerunt.

ἐκλήσεις.) Tempe conciones ordinariæ fuerūt singulis mensibus, Calendis, die decimo, & trigesimo, quæ κύριαι dicebantur. σύγκλητοι, Indictæ, cum populus extra ordinem propter urgentiam cogicia conuocabatur.

ἐκλήσεις.) Aristophanes: Non ne conciones propter Plurum coguntur? Coimus enim aut ut nostra tueamur, aut aliena ut acquiramus. Perstringit autem Atheniensis, qui propter triobolum iudicia frequentarent.

ἐκλήσεις.) Corpus suum Ecclesiam uocat Christus, & per hanc sacerdotem agit ut homo: accipit autem ea quæ offeruntur, ut Deus (προσφέρει τὸ τὸ σώμα. τὸ αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα τὸ οὐμόλομα.) offert autem Ecclesia corporis eius & sanguinis symbola, totam massam per primitias sanctificans.

Explicatio
sonus.

ἐκλήσεις ἐστὶν σύγκλητος φέρει.) Stare in concione crimen affert. ἰνεκερ ἐλίκο.

ἐκλήσεις.) Nomina eorum qui ad dicendum testimonium rogati, nō aderant in iudicio, per præconem citabantur, ut necesse haberent testificari.

ἐκ λύκα γέματ.) Ex ore lupi. De ijs qui præter spem aliquid ab aliquibus accipiunt. Ex fabula de lupo & grue.

ἐκ μέλις.) Theodosius imperator (ineptus) ueneratus erat, & in certissimus.

Masiliensis.

ἐκ μοσχαλίας ἴκτες.) Masilia uenis. De effœminatis & delicatis. Masilienses enim ferunt muliebrem in morem uestire, delibutus unguentis, & colligatis capillis: eaq; mollicie turpiter sese gerere.

Episcopus.

ἐκ δολιχός.) Epicuri sermone animo enervato & effœminato.

ἐκόν, ἀέκοντι γὰ θυμῷ.) Volens quidem, sed animo inuito. Prouerbiū.

Volentis.

ἐκόντων, uoluntatis: quod non à lege, sed à uoluntate pendet.

ἐκ παυρῆς ξύλου * κῦφοι ἤνιστ' αὐ.) E quo uis ligno * leue fiat. De reb. aspectu quidem uilibus, sed necessarijs. Alij de ijs q. boni quidē habiti sunt, sed alij inuenti.

ἐκ περιουσίας, ἐκ πλεονῶν τῶ πένοντ.) Ex abundantia, ex superuacuo: id quo carete liceret. Necessarium est, sine quo esse non possumus: superuacancum, cuius præsentia cum necessaria non sit, rebus necessarijs, ut Aristoteles ait, supererentibus, alia quædam pulchra comparan-

Necessarium
superuacuum
uenit.

tur. Ueluti, uiuere quidem necessarium est: bene uerò uiuere, superuacaneū. nā præsentia bene uiuendi, quod (ut simus) necessarium non est, ornatur uere ipsuum, quod est necessarium. Cæterum meliora. inquit, necessarijs sunt superuacanea. Melius enim est bene uiuere, quā uiuere: & bene dicere, quā dicere. Nō semper tamē expetenda magis sunt meliora, quam uis per sese optabiliora. Nā quæ nos consequi nō possumus, quamuis meliora ijs quibus potiri licet, nō tamen nobis sunt magis expetenda. Imortalitas enim præstantior est longæuitate: sed nobis non magis expetenda. Ac superuacanea partim & meliora sūt, & optabiliora: sicut bene dicere, quā dicere: Partim meliora sunt, non tamen optabiliora. nam philosophari & contēplari, melius quidē est quæstui: nō tamen optabilius ijs quos urget inopia, quidā aliter esse nequebit. Sic etiā ualere ægrotanti est optabilius, quā philosophari.

Uiuere.
Bene uiuere.

Optabilia
Expetenda.

Longæuitas,
Immortalitas
sunt.

Philosophari
Dicari.

Sensui.

ἐκ πλεονῶν.) Nunquam ita fore amentem, ut homines plures faciat Deo.

ἐκ πλεονῶν, αἰσθητῶν κακῶν πρῶτα γινῶντ.) ἐκ πλεονῶν φίλοι. Viri calamitosi nusquā compararent amici.

ἐκ πολλῶν ἀχρονῶν λίγος καρπὸν ποιεῖ.) De multis paleis grana pauca cogi. De ijs qui magni laboris exiguum capiunt fructum.

ἐκ σκευῶν.) Dauid: Ego uerò dixi in rapuit mentis: Abiectus sum. Protabam, inquit, cum peccasset, me protul abesse à curatione tua. nā à iusticiæ uia, in qua ambulabat, recesserat, atq; impeggerat.

ἐκ ταπεινῶν.) Elocati (si ita dicere liceat) uel extraordinarij sunt quicque: præco militaris, buccinator, signifer, minister, caudæ ductor: quibus omnino est opus in agmine: præcone, ut uoce denunciet imperata: uexillifero, si uox ob tumultū non exaudiat: buccinatore, cum ob puluerem signum non cernimus: ministro, ut ea quibus opus fuerit, apportet: urago, ut non cōsecutus ad aciem perducatur, cum illi quatuor summum teneant locum, hic in finem occupat.

ἐκ τρυφῆς.) E perforato calice bibere. De ijs qui in religione errant, uel qui fidem soluunt.

ἐκ τετρακτῶν.) Quatuor Athenis census à Solone instituti sunt, Pentacosio-medimnorum, equitum, ægugarum, proletariorum.

ἐκ τετρακτῶν.) Quatuor Athenis census à Solone instituti sunt, Pentacosio-medimnorum, equitum, ægugarum, proletariorum.

ἐκ τετρακτῶν.) Quatuor Athenis census à Solone instituti sunt, Pentacosio-medimnorum, equitum, ægugarum, proletariorum.

ἐκ τετρακτῶν.) Quatuor Athenis census à Solone instituti sunt, Pentacosio-medimnorum, equitum, ægugarum, proletariorum.

ἐκ τετρακτῶν.) Quatuor Athenis census à Solone instituti sunt, Pentacosio-medimnorum, equitum, ægugarum, proletariorum.

Creteus.

ἐκ τρι-

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) A' nutricia: id est, ab infantia.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Extra lutū habere pedes. De his qui extra periculū sunt. ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) E' gustu' cognosco. De iis qui ex paruo multa deprehendunt.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Cum uincerentur, è re nata remediū à Deo petunt, & pete cōtantur Pythiam.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) E' pilo pendet. De his qui in maximo sunt periculo.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Ratus, ut poeta dicit, dolum esse: nullo modo statuit iacere ales, & de summa rerum decertare, sed se intra uallum continuit.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Polybius: Ferè quod in præsentia maximè dolet, insignem læticiam parit.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Sentio me affectu transfusum agi.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Si quis aut malè gesti magistratus (suspectus, aut) senatorio ordine indignus uidebatur, ut in ostracismo testula, sic oliuæ folio hic loco mouebatur, inscripto eius nomine, & in echino coniecto.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Polybius-Summo studio & celeritate succurre Reip. & summa rerum.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Helladius Alexandrinus græmaticus, sub Theodosio Imperatore iuniorè uixit. Scripsit omnis generis uerborū usum ex ordine alphabetico, Descriptionē ambitionis, Bacchū siue Musam, Descriptionē balnei Constantiani, laudationem Theodosij imperatoris.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Splēdidesūt eorū facta: id est, claros eos reddiderunt.

HELLANICVS Milesius, historicus, 40 ambitum terre scripsit, & historias.]

HELLANICVS Mitylenzus historicus, filius Andromenis, aut Aristomenis, aut Seamonis, cui cognominem habuit filii.] Versatus aut est Hellenicus etiā cū Herodoto, apud Amyntā Macedonū regē, tēporib. Sophoclis & Euripidis: etiam cum Hecateo Milesio cōgressus, qui Persico bello fuit, & paulo antè, & usq; ad Perdicæ tempora peruēnit. Obiit Perperenæ, quæ est eregione Lesb. Conscripsit plurima, soluta oratione, & uersu heroico.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Hellenodica, iudices ludorum apud Eleos IX, aut X.

ELATEA, urbs Phocēsiū maxima, quam quidā Elatriā scribendā censent.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Scies Alamanem lya palfatorē Latonica

Eximiu quem Masaru IX numerus habet. ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Cereuinus uir: id est, timidus, à natura animantis.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Minimum. Sic Christus terrenas opes uocauit, cū diceret: Qui fidelis est in minimo: hoc est, qui rectè nouit uiuere. & terrenas opes, quas Mamonam uocat, in pauperes erogat. Talis igitur, qui in minimo fidelis reperitur, etiā in magno fidelis erit: hoc est, in diuinis muneribus. Qui uerò in his diuitiis iniustus est, & eas sibi soli reponit: nimirū etiā in diuinis munerib. inhdps reperietur. Pecuniæ copias aut alienas appellauit, quæ cū diuitijs nō nascimur, sed nudi potius: uereq; nihil in mundum intulimus, neq; efferre possumus quicquam.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Oculum uidens, effugies omne damnum. ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.)

ELAEA, olim Hyle, Phocensium colonia, patria Zenonis, oppidū uile, quod tantū præstantes uitos possent gignere: quod ille Atheniensium magnificentiæ prætulit, uita in eo exacta, rarò Athenas profectus. Est & Elea urbs Italiæ, Byle nunc Velia, dicta à præterfluente fluuio.

ELAEA, urbs Afix Acolica, Pergameno rum nauale: quæ Cydonis nominabatur, à Mnestheo condita. Vnde sit Elaites ciuis & sinus, Est & urbs Phœnicæ Elza, intra Tyrum & Sidonē, ut Philo tradit. Est & Elza Bithynis nauale, prope Mysiam. Est & portus Aethiopiæ, & insulæ tres.

ELAEVS, urbs Thraciæ Cherfonefsi. Est & Arginorum Elæus. Vnde Elquisus & Elæulia.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) delirare. Hinc sunt qui elegiam dictā putēt, quod Theocles Naxi aut Eretrēsis furore correptus, id carminis genus primus proclamauit.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Lamentationes ad tibiā cantabantur: & ut in iustū tibiā circum aras canerentur, regem Midam, Gordij filii instituisse ferunt: qui matrem defundā in numerum dearum resse studeret.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Totā noctē reges at guim. Et, Opera manus demonstrant.

ELDONÆ, genus polypti, antore Aeliano, septempedis: sic dicti, quod semetipse edat.

ἐκ τῆς ἀλλοτρίου.) Romani ob acceptam eadē miserabiles: propter uirtutē laude digni. ELEMOSYNA. Fraudatio est, alie.

Al. mac.

Minimum, id est, diuino.

A' tunc eo pet.

Explicatio sum.

Zeno Eleos ite.

Theocles. Ergonomin aut.

Midam.

na rapere & detinere: cum uero electio
synam non damus, & que atq; fraudato-
res punimur.

ΕΛΕΛΕΥ, acclamatio bellica (ἐιλε-
ελα εραλευελα.) Achæus Eretriensis in Phi-
loctete sic adhortantē milites Agamem
non ē facit: Τερος est opē ferre, dux ego
erō: Accipiarur gladij capulus manu: tu-
ba alius quā primū det signum: Τε-
pus est, accelerare, Eleleu.

Μουνοβου-
εδομωτεα.

HELENA imperatrix, Magni Cōstan-
tini mater, omnib. ornata uirtutibus. Fu-
ir aut modestia, Christi imitatrice, cūm
erga omnes, tum uero erga sacrum mo-
nacharum habitū. Sæpe erenim eas, que
pet omnem uitam uirginitatem tueren-
tur, conuocauit, & ipsa in lectulis collo-
cauit, eisq; ministrauit, tam epulas appo-
nendo, & calices præbendo, quā aquā
manibus affundendo, ancillæ partes ob-
iens. Sic etiā filiū suum, cuius æterna est
memoria, instituit, ut uirtute animosus
esset absque superbia: & Republicam
summo studio curaret: Deoq; cū timore
& tremore seruiret. Nam sub Magnō
Constantino baptizati sunt illustriores
Indi, Iberes & Armenij. In apside fornici-
cis fori dux steterunt columnæ, Helenæ
& Constantini, & crux in medio cū in-
scriptione: Vnus sanctus.

Constatium
Μεγιστη.

Indi.
Iberes.
Armenij.
Gitanæ.

HELEVS scriptis dinationem ē
fissuris expansæ palmæ, utrū quis pcrea-
tura esset liberus, nec ne? & similia.
ἑλεωδωκε.) Instrumentum seu machinæ
quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur
urbes.

ἑλεωδωκε.) Instrumentum seu machinæ
quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur
urbes.

ἑλεωδωκε.) Instrumentum seu machinæ
quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur
urbes.

ἑλεωδωκε.) Instrumentum seu machinæ
quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur
urbes.

ἑλεωδωκε.) Instrumentum seu machinæ
quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur
urbes.

ἑλεωδωκε.) Instrumentum seu machinæ
quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur
urbes.

ἑλεωδωκε.) Instrumentum seu machinæ
quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur
urbes.

εραλευελα.

ἑλεωδωκε.) Instrumentum seu machinæ
quæ saxa eiaculantur, quibus capiuntur
urbes.

Libertus.

ΕΛΕΥΣΙΥΣ & Marathonius, alter Cy-
zicenus, alter Cōstantinopolitanus (ui-
de αἰετωρις) monasteria frequētia uiro-
rū & mulierū instituerūt, atq; aliorū plu-
rimorum cœtum ad se attraxerūt, ex ijs
qui uitam frugi & asperam perse cūsimū
pietatis signum esse statuunt.

ἑλεφαντα ερε μωχου ποιο.) Elephantem ē
musca facere. De ijs qui res minimas o-
ratione efferunt, & magnas faciunt.

ἑλεφαντα ερε μωχου ποιο.) Elephan-
tem nihil differs. De magnis & stupidis, cu-
iusmodi est hoc animal.

ἑλεφαντα ερε μωχου ποιο.) Elephan-
tem nihil differs. De magnis & stupidis, cu-
iusmodi est hoc animal.

ἑλεφαντα ερε μωχου ποιο.) Elephan-
tem nihil differs. De magnis & stupidis, cu-
iusmodi est hoc animal.

ἑλεφαντα ερε μωχου ποιο.) Elephan-
tem nihil differs. De magnis & stupidis, cu-
iusmodi est hoc animal.

HELLENOTAMIAE. Qui pecuniā
tributorū asseruabāt, quā olim Græci
cōmuniter in Delo reponēbant. Nā A-
thenienses, socijs uolentibus, Pausaniæ
odio, suscepro Græcorū principatu, cō-
stituerūt, quib. Græcis uirib. nauces, qui-
bus pecuniæ præbendæ essent, ad uici-
scendū Barbarū, & prouincias eius ua-
standas. Tribunal autem ordinatū fuit
ab Aristide, talentū cccclxx.

HELICONTVS, sophista Byzātinus,
annali cōpendium scripsit ab Adamo
usq; ad Theodosium magnum, libris x.

Heliconius astronomus, scripsit apo-
telesmatica: id est, effectus ostentorum,
& alia multa.

ἑλεωνομος.) Calamitatē utinā propul-
set. Cum aduenerit mane, quiescitur pa-
ri in eius gratiā. Caue ne inter quiescen-
dum & cunctandū elabatur occasio.

HELIXVS, illustris uir apud Me-
gareses.

HELICHRYSVS, apij flos.

ἑλεχρυσος.) Apostolus subin-
traffe legē dicit, quasi, cum alio pet obli-
quum irrepisisset.

ἑλεχρυσος.) Apostolus subin-
traffe legē dicit, quasi, cum alio pet obli-
quum irrepisisset.

ἑλεχρυσος.) Apostolus subin-
traffe legē dicit, quasi, cum alio pet obli-
quum irrepisisset.

ἑλεχρυσος.) Apostolus subin-
traffe legē dicit, quasi, cum alio pet obli-
quum irrepisisset.

ἑλεχρυσος.) Apostolus subin-
traffe legē dicit, quasi, cum alio pet obli-
quum irrepisisset.

Levi

μουχου

αποπτο

Christian

na

lit

sit expectatio bonorum. nam & metuens ex pectat, sed non bona. Malorum enim expectatio est metus, bonorum uero spes. Itaque impiotum, eum res quibus nihil firmi subsistat, expectet, spes perit: quamuis rebus suis uibus, tanquam permanfuris fruatur.

Narfetie in
gramm.

Ἰλαίδος γέννημα.) Agathias: Narsetem oēs insectabātur, insolentē & temeratiū dicētes, quod quidē te ipsa uiolētus & sanguinatus esset: sed pietatis & religionis perpetuo cultu fucum hominib. faceret.

Ἰλύρωσος.) Aurum etiam Danaes animum flexit.

ELYMAET, gēs Sicala: ab Elymo, notho Anchifæ filio.

Homicid-
rum tar-
qui.

Ἰμμοστίος.) Moris antiqui fuit, si quem per insidias occidissent, ac eadē expiari tentent, ut extrema eā daueris amputarent, & totquem ex illis patriculis cōfectum de colli suspendent.

Ἰμμοστίω βαλαυδόν.) Mihi ipse eto balneator, uel glandes assabo. Hoc est, ipse mihi inferuiam, meum negotiū agam.

Linum ab
Hercule ac
cym.

Ἰμμοστίω.) Hercules puer adhuc, magistrum Linum, ob acceptas inrer docendum plagas itatus, impatiens imperij, lapide occidit.

Piræm,

Ἰμμοστίος ἴμα.) Olim Piræus in insula fuit, unde etiam nomen accepit, à traiciendo scilicet: in cuius editissimo loco, Mynychus à se occupato, sanū Dianæ Mynychiæ condidit. Quo in loco cum ursæ extitisset, eamque Athenienses occidissent: fames cōsecuta est. Culus mali remediū fore, oraculū prodidit, si quis deæ filiam suam immolasset. Solus autē Embarus, pacta familiaris suæ perpetua illius sacrificij successione filiam suam exomatam immolauit. Vnde proverbiū extitit, quod alij de prædētibus & cordatis, alij de delictis & infanis usurpant.

Mynychus.

Vrsæ occi-
le.
Fomes.
Filiæ im-
molatæ.

Ἰμμοστίος.) Archimedes Instrumētā fabricē fecit ad omne telorū spaciū, ut emina nauigantes malorib. & robustioribus: sin illa ita suolassent, minoribus peteret.

Archimede-
det.

Ἰμμοστία.) ROSTRA ærea, nautica mœnia, hic sita sumus, ACHÆA belli testimonia.

Achæam
bellum.

Ἰμμοστία.) Embolū dicitur, cum aneeps ci phalangia cornua anteriora inter sese pommittit, posteriora disjungit: estque rhombi dimidium, instra literæ Δ.

Acrit.

Dei cogno-
ita.

Ἰμμοστία.) De Imperatore Iustino inuoluit opinio, eum & seuerum esse, & perquam diligentem.

Iustinus.

EMEA, locus prope Mycenæ.

Ἰμμοστία.) post Marathoniam pugnam Thebali ad Medos defecerunt, (τῶν ἀνομοκρατίων τῶν τριακῶν ἡμερῶν) obstructionē Tempum uētiū.

Ἰμμοστία.) Iosephus: Per ludibrium & contumeliam res admittunt.

EMPEDOCLES, siue Metronis, siue Archinomi, siue Xeneti F. fratres habuit Callieratiden. Primū, Parmenidē adijit, cui eum in delicijs fuisse tradit Porphyrius. Alij dicūt, Telsaugis discipulū, filij Pythagoræ fuisse. Agrigentinus fuit, philosoph⁹ Physicus, & uerificator. Hic aurē coronā gestans in capite, & aureis calcibus indutus, & coronas Delphicas in manibus gerens, petriā libat urbes, ut opinionem diuinitatis consequeretur. Cum autē tenuisset: se in craterē Aetnæ coniecit noctū, ne suum eadauer cōspiceretur, itaque petijit. sandalium tamen eius est ab igni ciectum.

Empedocles, huius ex filia nepos, tragicus, tragœdias 24 scripsit.

EMPEDOCLEM Agrigentiniū secūtū Pythagoræ secutū esse scētā, quā & Apollonius Tyaneus est æmulatus. Deorum enim usum esse cōsuetudine, & ex eis didicisse fertur, quatenus hominib. & gaudeant, & offendantur: deq; natura cōstituta lego, pro cōstituta corū differuisse. Nā ceteros quidem coniecit de diis, & inter sese dissimiles habere: de ijs opiniones: ad Apollonium uerō uenisse Apollinem, eumque se esse, profectum esse: idque cogniturum, se fuisse, etiam si profectus non fuisset: Mineruam item & Musam, & deos alios, quorum figurae & nomina mortales adhuc ignorent. Quicquid autem pronunciaisset Pythagoras, id legem eius discipulū putabat, eumque ut à loue profectū, honorabant: & silentium diuinitatis causā tenebant. Multa enim diuina atque ætæna audiebant, quæ tacere difficile esset, nisi antē didicissent, etiam silentium esse orationē (τῆν κρηρὴν οὐκ ἔστιν ἄλλο λόγόν.) Empedocle autē ultra illi studuisse, uel illud argumentum est: Valere ego uerō uobis sum deus immortalis, nō amplius mortalis. Et: etenim ego olim fui & Iuuenis & puella etiam bos ille ex bellatis Olympiæ consecutus, & immolatus, eum arguit, qui Pythagoricam disciplinam probat.

Ἰμμοστία.) Empedoclis inimicitias exercēt. Lysias: Equidē putabā inter nos

Ἰμμοστία.) Empedocle Pythagoræ

Ἰμμοστία.) Empedocle Pythagoræ

Ἰμμοστία.) Empedocle Pythagoræ

Ἰμμοστία.) Empedocle Pythagoræ

Callieratus
d. s.
Parmenid
des.
Telegen.

Diuinitatē
efficiant.

lectatio eos
græce uolens
latu deorum.

Apollō uisus
Apollonio, ad
ipij. d. s.

Anterit. u
Pythagoræ
r.

Ἰμμοστία.

Empedocle
Pythagoræ
r.

cā esse amicitia constituta, ut nec Empe-
doclis inimicitia nobis obſtate poſſet.

EMPEDOTIMOVS, ſcripſit de Phyſi-
ca auſcultatione, de quo Apoſtata in Sa-
turnalibus; Nos, inquit, Empedotimo &
Pythagoræ credimus, & ijs quz inde ac-
cepit Heraclides Ponticus.

εμπεδοτ.) Vxorcs, mutilatos & moſtro-
ſos factus edebat: ilh uerò facinorū ſuo-
rū profuſus oblitus, Delphos uenerunt.

εμπεδοτ.) Thucydides V 111. Obiecta
modò crimina cōſiderant, animis uerò
lōgius nō p̄gredlūtur. Hierocles : Quis,
inquit, philoſophorū, nō & uxorem du-
xiſſet, & liberos ſuſcepſiſſet, ſi nihil obſti-
tiſſet? Ignaro apud ignaros, ut ait Pla-
to, plus fidei haberetur, quàm ſcienti.

εμπεδοτ.) Simulo me ef-
ſe mercatorem, cum eſt militandum: Ari-
ſtophanes.

EMPVSA, ſeu Onocolæ: ſpectū diabo-
licū, ab Hecate immiſſum, & calamitoſis
apparens, quò in varias figuras ſe trāſot
mare puratur. inde dictū, quò uno pede in-
cedat, alterū uerò habeat æneū aut aſini
nū. Putabatur aut etiā in meridie appa-
reſce, cum (πῆς κατὰ χερμαίους lego) defun-
ctis inferiæ ferretur. Ariſtophanes in Ra-
nis: At medius fidius belluam uideo ma-
gnā. Cuiusmodi? terribilē, multiſormē,
Jam enim bos ſit, iā mulus, aliās formo-
ſiſſima ſœmina. Vbi eſt? a cœdā ad eam.
At ſœmina eſſe deſiit, immo canis eſt. Em-
puſa igitur eſt. Igne certē quidē tota col-
lucet facies, & pedem habet æneum.

Tyranno ſi-
des non ſeruis
tu.

εμπεδοτ.) Saturninus Coſ. tyranni-
dē inuaſit. Cui Romani fidem dederūt,
neceſſariò magis quàm ex animo: ac de-
ductū morte mulſtarūt, uſuſurādū impu-
nē uiolari poſſe rati, peſti Reip. datū.

εμπεδοτ.) Ex igne uictimarū diuinabāt.
εμπεδοτ.) Mihi curæ erit, & albis uirginib. Cū Barbari q-
dā Delphos oppugnātū irēt, Apollo cō-
ſultus reſpō diſſertur: Mihi iſta curæ e-
rūt, & albis uirginibus. atq; unā cū Dia-
na & Minerua, quæ & ipſæ ſana Delphiſ
habent, uifus eſt irruere in hoſtes.

Cleoni ſy-
pe.

εμπεδοτ.) Tale facinus (inquit Cleon, pu-
gnam ad ōpha ſtertiū & Pylum iactitans) 10
edidi, ut omnibus meis inimicis obtura-
re ora poſſim, dum quicquam c̄ clypeis
Pylis ſuperſuerit. Solebant aut arma ho-
ſtilia in templis ſuſpendere.

εμπεδοτ.) Phreatæum prætoriū, ab
heroe Phreato dictū, de cædibus nō uo-
luntariis pronuntiabat Athenis.

εμπεδοτ.) Damascius: Alios profuſus re-
pellebat ut profanos, & inſanabiles: ne-
que eū quiequā mouebat, ut corū ſimi-
licitate admitteret: non opes ingentes,
nō ſplendor magistratus, nō inuidia po-
tentia, non ulla improbitas tyrannica.

intraſto-
rum edium.

εμπεδοτ.) Xantho Macedones immo-
lant, & luſtra peragunt equis armatis.

Xantho.

εμπεδοτ.) Redhibitio famuli. Si
quo morbo uenditū mancipiū labora-
bat, à uēditore non indicato: lex empro-
ri permittebat, uenditorē in ius uocare,
cauſa prius apud magistratus expoſita.

Mancipio-
rum reddi-
tibus.

εμπεδοτ.) In arca te oc-
cultas. De ijs qui latere nō poſſunt, deq;
tebus quz fieri nequeunt. arca enim un-
diq; conſpicua eſt.

εμπεδοτ.) Intet in-
doctos etiā Corydus loquitur. De ijs q
nō accuratē diſſerunt inter ineruditos.

Contraria.

εμπεδοτ.) Contraria, ſecundū Ariſtote.
Iē, ſex modis inter ſefe implicantur: con-
trarietate aut faciūt triſariā inter ſefe im-
plicata. Contraria uerò dicuntur, quæ
multū inuicē diſtant, aut quæ ſe mutuò
tollunt. Hoc fundamēto qui nititur, de-
moſtrare nequit, unū eſſe contrariū.
Poſſunt enim multa multū diſtātia capi,
eaq; in eodē genere. Nā ſlauū & pallidū
ab albo multū diſtāt: ſed & albū tollunt,
& ab eo rolluntur. Poſſunt & multū di-
ſtātia in diuerſis generibus capi. (εμπε-
δοτ.) In uno enim duo diſtāt
unum enim unū duo diſtant.

εμπεδοτ.) Aelianus: Si quādo publica
lues graſſabatur, ſacri ſcribæ ad templū
hoc progreſſi, ſacris ritē petadīs, ex ara
ignem accendūt: & togis in urbibus ac-
cēſis, ſœtidi aeris corrupticē illam uim
hebetant: & aere extenuato, morbū igni
quod mirum uideri queat, extingunt.
Idē: Callixenus Athenieſis p̄pter calum-
nias mercedē tulit impudēz & impie-
ratis, ut in publico ciuiū odio pauper,
cluſus, fame periret. Neq; enim a quā illi
præbebāt, neq; ignē capere ſinebant.

Igni proſſi-
gata reſiſto-
lentia.
Callixeni
uictoria.

εμπεδοτ.) Perturbatum
Reip. ſtatum honoribus aſſiciuntur.
εμπεδοτ.) Perturbatum
Reip. ſtatum honoribus aſſiciuntur.

εμπεδοτ.) Præſtat in terra eſſe pauperem, quàm di-
uitem in mari.

εμπεδοτ.) In diſſidio uel Androcles ſit impera-
tor. Et, in ſummis difficultatibus etiam

Carcinus honore potitur. Etenim inter amicos & Corydus loquitur. De iis qui cum uiles sint, propter tempus aliquod honore afficiuntur.

ἐπιείκεια.) Subinde minus præstabat quam res postularct. Itaq; omnia eius scripta sublimibus sententijs, & cognitione solida rerû ornata uideas: sed uersibus constare parum concinnis.

ἰνδικα.) Vndecimuirî, magistratus Athenis, q curabât eodênatos in carcere: & ad quos fures & plagiarij adducebât.

ἐπιεικισμός.) Frequentatio, perenne sacrificium. Moris enim fuit Hebræorû, & mane & uesperî quotidie sacrificare. *ἐπιεικισμὸς*.) Non est ab iis amica oratio accipiendâ, qui se pro hostib. gerunt.

ἐπιεικισμὸς.) Aristophanes. Re cêtè perlit, & opportunè Reipub. priusquam nobis (*πρὸς μὴ τιμῆς ἰγρήσει*) Intritum infunderet: hoc est, ciuitatem perturbaret.

ἐπιεικισμὸς.) Spe uana illos alebat, nec Bellisarij uerbis parère sinebat.

ἐπιεικισμὸς.) Deferebântur & accusabantur, qui Remp. mala fide gerebant.

ἐπιεικισμὸς.) Ne pariatî nos prædç esse calumniatoribus, delatoribus, cõmunib. prouinciz pestibus.

ἐπιεικισμὸς.) Delatio. Si quis capite dimittitur, aut ærarijs magistratum gerere, aut ius dicere instituebat: hunc quiuis ciuium deferendi potestatem habebat. Litemq; si quis uel in negotia, uel loea interdicta legibus, se ingerebat: ut impudicus in forum & concionè: uel si quis defunctis per iniuriam male dicebat. Qui aut horû eriminû alieuius cõuicti esset: de ijs statuebânt iudices, quid eis soluendum aut luendum esset.

ἐπιεικισμὸς.) Oculis solis demulecor, quibus spes blanda inest.

ἐπιεικισμὸς.) Quandiu merides erat, & telus adhuc celebrat: tandiu erat uitro clarior, splendendum cœlum.

ἐπιεικισμὸς.) Probabilia, è quibus syllogismus dialecticus edficatur, sunt, quæ aut omnibus probantur, aut plerisq; aut sapientibus: & his uel omnibus, uel plerisque, uel nobilissimis & celeberrimis. Plurimum igitur antoritatis habebnt, & prima erunt, quæ omnibus aut plerisq; probantur. Omnibus, ut id quod expectandum sit, esse bonum, sanitate, diuitias, uiram (qui enim secus dicunt, non ex animo loquantur, sed propostu tuentur. itaq; se rem habere declarant, eo quod illa amplectuntur ipsi) & parètes esse ho-

norandos. Plerisq; prudentiam opibus esse potiorcm: aut, animum præstare corpori: & deum esse. Sapientibus: ut Platonem, animum esse immortale: & Aristoteli, cœlû esse quintum corpus: & felicitatem uirtute parari: & uirtutè per se expectandam esse. Quia uerò hi ob sapientiã probantur, diuina etiã ista probantur. Difert autem probabile à uero, nõ falsitate (sunt enim quæ dã & probabilia, & uera eadè) sed iudicio ueritatis, pendente ab opinionib. auditorû, quas habent de iis rebus. Probabilia omnino sunt, quæ aut omniû, aut plurimorû sententijs probantur: ut, sanitate expectandã esse. Circumferitè autè & definitè probabilia, quæ certû aliquè ex iis qui probantur autè habet: ut Platonem, aut Aristotelem, aut Galenum. (*ἀποδείξις*) Improbabilia, omnino sunt opposita probabilib. quæ cõtra omniû aut plurimorû opinionè dicuntur, * eò quod Platonis opinionè repugnant. Neq; probabile, neq; improbabile est propositum, de quo hi ip si neutro modo sentiant: ncluti pares esse stellas, aut impares, uel capillos: aut de quo quæquè utroque modo: ueluti, esse infinitû, aut non esse: aut, uirtutes esse scientias, aut non esse.

ἐπιεικισμὸς.) Leoninã mihi pellè induit. De iis q magnas res aggrediuntur. Metaphora ab Hercule.

ἐπιεικισμὸς.) Endymionis somnum dormis. De somnolentis uerbiu dicitur: quod Endymio somnû adamarit, & adhuc dormiat, & illius consuetudine utatur.

ἐπιεικισμὸς.) Tu solus clypeo texisti tuo naues spoliandas, & semper graue roianorum prælium sustinuisi.

ἐπιεικισμὸς.) Vtinã in uirû bonû incidã, neq; cum ullo mihi improbo res sit. *ἐπιεικισμὸς*.) Dodecaerunos & Dodecaerunos fontes Athenis, à nouè aut duocim siphonibus, olim Callirhoe diçt.

ἐπιεικισμὸς.) Dicebatur, cum aliquis se credi disse pecuniã ei dicebat, cuius bona publicabantur. Qui si sponsores dedisset, se nihil falsò postulare: *ἐπιεικισμὸς* dicebatur.

ἐπιεικισμὸς.) Actio latins patet, quàm motio: & motio, si passio. Quicquid enim patitur, etiã mouetur: quicquid aut mouetur etiã agit: sed nõ itidè id quod patitè, & in quo actio explicatur, mouetur. Nã actio quidè est uniuersa uis, ab habitu precedès: motio uerò, est imperfecta, actio.

Res prode a, uerò sua male.

Actio in magisterium.

Delatio rei.

Probata omnibus.

Plerisq; uerò.

Probabilia uera.

Improbata uel uerò dista mala.

Neutra.

Acti.

Votum uis sperandum.

Actio. Motus. Passio.

Nā nia p cedēs ab eo q facultate primū est, ad habiū est motio. Omnis uerò generatio, & omnis actio, ppter aliqū aliū finē fit. Finis enim generationis, & eius quod generatur, est ipsum esse: & actiois atq; agendi, ipsum iam egisse (ἐστίν, ἢ ἐνεργησέναι.) Neq; tamē hoc uerū est in omnib. Felicitas enim in agēdo secundū uirtutē nō in egisse posita est. Cōsiderandū igitur, sit ne actio finis facultatis, aut factio quæpiā, & opus? In quib. igitur rebus factio est, in ijs errāt qui actiōnē afferūt. Finis enim in ijs est opus, & quidē actiōne melius. In quibus uerò est nuda actio: sola actio cōstitutāda est. Multorū enim finis est, nō esse factū, sed fieri. Etenim frui uoluptate malumus, quā ab ea discēdere: & contemplari, quā contemplari esse.

Philos.

Ast.

Opn.

ἐστὶ καὶ μύμηξι, καὶ σίμφω χαλῆ. Est & formicæ & culici sua bilis. Monet, ne par nos quidem esse contemendos.

ὁμηρ.) Homerus. Ex Henetis, unde genus est mulorū agrestiu. Heneti habitant iuxta Paphlagoniā. Dicitur & Henetæ equæ Est & Henetus urbs, è qua fuit Myrmex, Dialecticus philosoph: ut tradit Diogenes lib. 2. Philosophicę hist.

ἐπιχρησ.) Legemterdictum fuit, ne q̄s arma oppignoraret.

ἐπιθ.) Sicille paupertatē equo & forti animo tolerabat.

ἐπιθ.) Aristoph. Quidis eū his subibo propter uirtutem, quæ natura illis inest. Inest aut audacia, inest sapientia, inest amor Reip. eū prudentia eonitundus.

ἐπιθ.) Annū Hebræi secundū Lunę cursū numerāt, ut mēsis apud eos sit 29 dierū. Cū aut circulus solaris sit 36, dierum, Lunaris nō 35,4: fit, ut intret Solarē annū & Lunarem discrimē sit die rū 11. Vnde Græci & Iudæi octauo quoque anno tres menses intercalant.

ἐπιθ.) Annus Metōnis, id est anni 19: quos Meton mathematicus dum circuitū tēporū exponit, inseruit.

ENNIVS, poeta Romanus, quē Aelianus laude dignum esse dicit. Nam dū Scipionem eam, & uirum illum magnificē extollere studet: solum Homerū ait pro dignitate laudare posse Scipionem. Vnde constat, cum admirari solitū poetæ ingenium, & uersuum eius magnificentiam, & admirabilitatē. Homerum igitur laudando ualere, & gloriam uirom exaggerare atq; extollere posse id quod in celebratū Achille demonstra-

Arme. Argenti. maus.

ἔπιθ. mens. sū interca. lano.

Homeri. als. morali.

uit/ Natis notat poeta Messapinus. (ἐπιθ.) Non esse cūstandum, sed bellum urgendum: ne priores affectū iniuriis, uim propulsiuē cogantur.

ἐπιθ.) In æstimate lænam detetis. De ijs qui rebus necessariis non in tempore utuntur.

ἐπιθ.) Aristophanes: Vtinam malē, ut meruisti, sic amitas bolū. De ijs qui præter opinionem, & fortunæ beneficio, celebritatem sunt adepti.

ἐπιθ.) Appianus: Scipio & habitu & aspectu sic cōformato, quasi numine afflatus esset, genium sibi familiārē adesse dixit, à quo incitetur in hostem.

ἐπιθ.) Afflatus diuinus, eū animus totus illustratur à Deo.

ἐπιθ.) Philoctetes apud Aeschylū: Hic nec exspectare uentus, neq; nauigare finit. De ijs qui in impedita negocia inciderūt.

ἐπιθ.) Enthymemata dicūtur oratorij syllogismi, in quib. maior propositio, ut nota, ab auditoribus aut iudicibus adijcitur: ueluti, Hic pœnam meretur, quia est p̄ditor. adijcitur enim, ut euidēs: Omnē p̄ditore mereri pœnam. In quibus autem id quod prætermittitur, notum non est: in ijs enthymemate concludi nihil potest. Nam syllogismus certam quandam propositionū compositio nem significare uidetur.

ἐπιθ.) Actis consideratis, ac Mirmidonibus subactis, Acasto principatū abrogauit.

ἐπιθ.) In Care peticulum. De ijs q̄ mercede uendūt suas difficultates, & alieno dimiscūt periculo: eū q̄ Care mortaliū primi mercede millitarunt.

ἐπιθ.) Vnus fauus: de multis cōsentientibus, siue factiosis, siue cōiuratis.

ἐπιθ.) In paludibus: locus est Athenis, in quo Bacchus colitur.

ἐπιθ.) In myrti ramo ensē tenebo. Harmodius & Aristogitō ensē myrti ramo occultato, Hipparchū tyrānum occiderunt.

ἐπιθ.) In holmo dormūt. Alij Holmum dicunt oraculum, siue tripodis Apollinis dici: alij, uates effici eos qui in mortario dormierint.

ἐπιθ.) Neptunus conculsor terræ, ac terræ motuum autor.

ἐπιθ.) Sophocles: Vir sapiens noua ex ueteribus conijcit. id est, è præteritis præsentia cognoscit.

ἐπιθ.) Irimæus Ephorum insecutus est,

Scriptorib. gr. um.

Omissa pro. posita necesse. sunt.

Actum.

Hipparchus.

Prudentia.

Timor. Ephorum.

est, cū ipse duorū peccatorū conuincat. Vnius, quōd acerbe accusauit alios obca, quib. est ipse obnoxius: alterius, q̄ totum animū corruptū habet, qui talia p̄nunciata scriptis suis inuenierit.

ἐνωμία.) Ordo quidā militaris apud Lacedæmonios xx v uisitorum, inde dictus, quōd iurarent se acie non deserturos. Alij dimidiū λέχη manipuli, & decuria: alij quartū manipuli partē, ἐνωμίαι dicunt, cuius dux ἐνωμοπρωχης.

Vnitio.

ἐνωσις.) Vnio, siue unio, si ita dicere liceat, est scinctarum rerum sociabilis cōkursus. inde dicta, quōd res in unū cogantur. sitq; x modis, autoritate sacrarū literarum: s̄senria, ut in animo & corpore: Affectione, ut in sententiis, cum una est uoluntas: Appositione, ut in tabulis: Coagmentatione, ut in saxis: Temperamento, ut in liquidis, uino & aqua: Mixture, seu subactiōe, ut in ficcis & liquidis, ut farina & aqua: Confusione, ut in ijs quæ liquescunt, ut pice & res: Accretio seu accumulatione, ut in ficcis, ut frumento & hordeo κ̄ παραλειφθέν: Cōdelerione, seu cōtractu, ut in ijs quæ auelluntur & restituntur: ut in face quæ ex igni procedit, & igni restituitur.

ἐν παντί μύθος κ̄ τὸ δαδάλιον μύθος.) In omni fabula est & Dædali flagitium. Paphiaen aiunt taurū adamantem, orasse Dædalum, ut ligneam uaccam conficeret, in qua ipsa delitescens ab illo intraret. E' quo concubitu p̄gnans facta, Minotaurum pepererit. Minos aut̄ quibsdam de causis iratus Atheniensibus, septenas uirgines, & totidē pueros, qui bestia illi obijcerentur, tributū nomine ab illis exegit. Prouerbiū igitur in Dædalum, ut illorum malorū autorem, ea q; relinquissim, iacitur.

ἐν παντί κερτ̄ γέναι.) In quinq; iudiciū genib. Olim quinq; iudices fuerunt, qui de Comicis p̄nunciaret, suffragia in genib. habētes, quæ nūc in tabellis referūt. Apud Homerum: (γινώσκεις γέναισ κέρτα.) Deorum in genibus situm est.

ἐν πύθω τῶν κερταίων μανθάνει.) A' dolo signinam aufpicari. Prouerbiū, de ijs qui artium rudimentis p̄teritis, maiora capessunt: primisq; neglectis, in extrema se ingerunt.

ἐν πύθω κερτίνων καθ' ἰσσηπταίωσ.) In c̄de Apollinis caecasse p̄stitisset. Cū quidam Apollinē cōtemnerent, & in eius sano uentrem exonerarent: Pissistratus id factus capite sanxit. Cū uerō id edidit̄ uide

rent, idq; plures faceret magis de industria: custodes cōstituit. Qui cū quendā deprehendissent: eum uindictam iussit in uia flagris eadi, p̄conem proclamante: Iste uerbibus celsus interficietur, quōd edidit̄ contempsit. Quæ res ira mouit Atheniensēs, ut si qui postea malē tractarentur, aut delicti allicuius p̄cenas daret, hoc dicto uterentur.

ἐν πυρὶ βίβηκας.) Ignem ingressus es. Hoc dicendum est ijs, qui res lubricas & periculosas cupidē suscipiunt: Ei qui in igne sit, eisdē esse recedendum.

ἐν σκότῳ ἰρχῆσθαι.) Saltare in tenebris. De ijs quorum & labores teste careat, & opera sunt obscura.

ἐν σκότῳ θραύματα.) Aelian⁹ in opere de diuinis actis: Ex oraculo quodā placare uoluit dæmonem, famulæ suæ insectū, inuictus manebat.

ἐν πύρῳ, κ̄ κ̄ περιόρῳ.) Infectio, cū ferē tarij in phalangis in testitiis collocantur, nudi singuli iuxta singulos armatos.

ἐν πλίσχῳ.) Peseftio, & forma rei subiectæ: seu formā quæ ex certa elementorum collocatione, materię accedit, seu inseparabilis forma corporis. Etenim

ἐν πλίσχῳ est forma, & peseftio corporis. Dicitur autem ἐν πλίσχῳ, id quod à corpore separatum est: ut nauā à nauī, quæ ἐν πλίσχῳ cū extrinsecus sit, ordinat & exornat & perficit subiectum. Cum igitur ἐν πλίσχῳ brutam & naturalem animam dicat Aristoteles (τὸ ἀχώριστον ἑστίν ὅτι ἐστὶ ἐν πλίσχῳ λέγει) inseparabilē formam entelechiæ dicit. Cum uerō rationis capacem animam ἐν πλίσχῳ appellat: ea de forma loquitur, quæ separata est. ἐν πλίσχῳ est forma, inde dicta, quōd unum quiddam & perfectum & continens sit. Etenim forma unionis & peseftionis causa est materię. Nam & peseftio est subiecti: idque continet. Atque à sua forma quidque potissimum, id quod est dicitur: ut statua uō ab are statua dicitur.

ἐν πύθῳ τῶν κερταίων.) Anguilla in beta coctæ, si uisissimæ esse dicuntur.

ἐν πύθῳ.) His pro uera, infixa est protus falsa opinio.

ἐν πύθῳ.) Aristoteles sic appellat congressus & disputationes cum indoctis: à quorum colloquiis, cum sociabiles & humani simus, non est abhorrendum: sed opera danda, ut eis nostra proficit oratio. Neque uerō fieri potest, ut ex ueris

Dæmones inferi.

ἐν πύθῳ ἰρχῆσθαι.

indocti non dedit uerbi ad caput eorum accedunt.

Cacatio in simple.

& demonstrabilibus, cum eis confetamus, quæ prorsus intelligere non possunt, neque etiam discere uolunt. Quare ne fructum quidem ex ulla re tali capient, cuius nec principium capiunt. Si uerò è probabilibus, & ijs quæ illis ipsis placent, cum eis disputauerimus: ea quæ dicemus intelligent, & à sententia faciliè deducètur, si quid perperam posuerint. Qui enim uoluptatem bonum censet, etique seruit: huic si dicas, uoluptatè esse generationem, in natura senti ètè: talem uerò naturam non posse bonam esse, & generatio perfecta non sit: nihil autem imperfectum sit bonum. Si quis ergo per hoc indocto demonstrare conetur, uoluptatem non esse bonum: nihil profecerit apud eum, qui prorsus quid dictum sit, non intellexerit. Si uerò communibus & probabilibus propositis querat, an non uideatur ipsi, quod bonum sit, efficere bonos, sicut album albos, & calidum calidos? (κρίσις τῶν πῦρ καὶ θερμότες ποσειδηται) ac tum aduersarium roget, an uideatur ei uoluptas facere bonos? in primis, id quod est euidens, sumet, eam non facere bonos. Concludet itaque ex illius opinionibus & responsionibus, non bonum esse uoluptatem. Itaque etiam à sententia illum abducat. Haud enim temerè quisquam, id quod ipse posuerit, inficiatur.

Voluptatem non esse bonum, probatur ut sit demonstrandum

αὐτὸν ἴσον ἴσον

αὐτὸν ἴσον

ἀποστολικὴ εὐλογία

ἐκ τῆς αὐτῆς.) Auro liquefacto per os infuso, in aures argento, atque in nares, hominem occidit. ἐπιπέσει.) Infudit eorum animis dicendi uim inexpugnabilè, & facundiè (suauitatem, ad per suadendum efficacissimam. ἐπιπέσει.) Quadrupedes castratas sacrificabant ob defunctos, ut steriles: matres uerò diis. ἐπιπέσει.) Athenis interdictum erat, intra diem septimum educere exercitum. ἐπιπέσει τῶν μέτρων τῶν καὶ τῶν πύρ.) Vicissim, siue per uices, aliquis ignem (fodiet. σκαλὸς οἰτῶν, σκαλοποιτῶν) ipoliet. Prouerbiū, in eos qui non ex æquo reip. conferunt. ἐπιπέσει τῶν φρεσῶν τῶν μηδὲν, πῆλ, β, β.) In nihil sentiendo uita iucundissima: dicit Sophocles, si quis mala sua non sentiat. Nā si quis ab eo probari amentia dicat, perdidiculum fuerit. ἐπιπέσει ἔμ, λογισμοῦ.) In triuio sum cogitationū. Prouerbiū, de reb. obsecris & ambiguis. Nā qui ad triuū peruenit, qua uia sit ingrediendum ignorat. ἐπιπέσει.) Enyalū Sophocles distin-

guit à Marte, ut Genium illo minorem, belli præsidem.

ἐκ τῆς ἡ βυλλῆ,) Noctū consiliū: propterea quòd nox ocium det, & deliberandi spaciū, de rebus necessariis. ἐκ φρεσῶν καὶ μᾶρτυροῦ,) In puteo pugna re cum canibus. De ijs qui cum improbo quopiam pugnant, nec possunt euadere. Quid uerò agas, non in puteo, ut prouerbiū habet, à canibus circumuentus: sed in profunda quapiam inuestigatione, mira dubitatione æstus, quæ à nemine mortalū explicari queat, nisi Deo monstratore?

ἐκ ἀγορῆ,) Mendacium auerfabatur nõ secus ac aliam rem nefarium. Ob nefariā uoluptatem homines effeminati, omnes capillos componunt. ἐκ ἀγορῆς αὐ καὶ θεσπιάδων.) Aristophanes: Homo forensis es & auidax.

ἐκ ἀκερῶν,) Polybius: Non statim ac temerè, qui societatem regum aliquorū aut principum suadent, sunt proditores existimandi. Neq; illi etiam, qui, ob difficultates quasdam, autores patrie sunt, ut prioribus amicitijs & societatibus relictis, alias amplectantur. Nequamquam uerò. Tales enim sæpius optimè sūt de suis rebus publicis meriti. Exempla è statu harum ipsarum rerum peti possunt. Subitò persuadere nõ poterat, propter uerècudiam, & regis successus.

ἐκ κερβυρῶν,) Diodorus: Viti à rege, magnitudinis & proceritatis, & audaciè atque ferociæ habita ratione, singulari studio delicti.

ἐκ ἀμῆνης,) Lenxis, quæ à torcularibus nomen habent, Athenis poetæ in curribus sedentes, ridiculas quasdam cantilenas cantillabant. Vnde de planistro Iōqui, apud Demosthenem.

ἐκ ἀμῶν ἁγίων πῶντων.) Ex arena funiculum contexere. De rebus quæ fieri nequeunt.

ἐκ ἀσπίδων,) Thespiadès, relictis Athenis, Thespiam in Bœotia condidit.

ἐκ ἀπῶν,) Faxis, ò Iupiter, ne me iste morbus inuadat.

ἐκ ἀπῶν,) Logotheta: Non ita multò post cognouerūt, non fallaciam, neque somnium fuisse quæ uisa essent, sed uigiliam & ueritatem.

ἐκ ἀπῶν ἀπλάττων, ἢ πλοσυρῶν.) Males ne optione data, molestus esse amicis, ac suauiter uiuere? an particeps omnium, amicis lego, καὶ τῶν, nõ esse molestus? Sophocles: ἀεὶ ἐστὶ πῶντων ἀπῶν

in explicabilis quæstiones

Mendacii.

Capilli.

prediis a eis infuso

Legioris proceritate

Thespiadès.

δοσὴ γ' ἐξ ἀπλῶν καλὰ: Non ne pro simplicibus gemina sunt hæc mala?

μαρτυρία. ἐξαρτήσε.) Exedere factō, & pæce constituta, subinde animo dolo so belli causas contra finitimos quæritabat.

ἐξ αἰρήσεως δικτ.) Vindicta. Si quis aliquæ pro seruo cõprehenderet, quæ alius in libertatē assereret: licebat ei qui seruū sibi vendicabat, assertorem in ius uocare. quæ actio Vindicta dicebatur.

ἐξ αἰρήσεως.) Carthaginē censebāt multū Romanorum euertendū esse, atque etiam Cornelius Cos. qui, ea in eolum, securus fore esse posse negabant.

ἐξ ἐλιγμῶν.) Evolutionū duo sunt generā: unum per manipulos, alterum per iuga. & utriusq; generis triæ species. 1. Macedonia, manipulatim posteriore phalangis locū mutans, itemq; anteriorem superficiem in posteriorem cõuertens. 2. Laconica * mutans phalangis posteriorem locū, itemq; pro priore superficiem in posteriorem cõuertens. 3. Choria, quæ eundē tenet phalangis locum, singulis grauis armaturæ militibus loca sua priora mutātibz: ut dux manipuli, caudæ duobz, & hic illius locum occupen & superficies quæ prius anterior fuit, sit posterior. Evolutiones autē secundū iuga fiunt, eū in resedionib. siue segmētis, cornua uolueris cõstituire. Segmēta uerò in cornib. quò & media firmen, itēq; dextra in sinistris, & sinistra in dextris.

ἐξ ἀλλοιωτήσε.) Deinde uos phalangibus euoluitis uersatiles estote, & aduersis psequentibus occurrere. Deinde quidam discursus in armis facti, & euolutiones & circuitus.

ἐξ ἐπιπέσε.) Ne, q̄so, te, istud dicas, priusquā uouiturus sum, quò facilius id faciam. 40
ἐξ ἐπίπεσε.) Hospitium Martis sunt uulnera & cædes.

ἐξ ἰσῶσε τῶν πρὸς ἑαυτὸν.) Ex uno uidet oīa. De ijs qui res negligūt, nec perspicinnt.

ἐξ ἐπιπέσε τῶν πρὸς ἑαυτὸν.) Enauigauit extramentem: id est, errore mentis afficitur.

ἐξ ἐπιπέσε τῶν πρὸς ἑαυτὸν.) Mere de conducunt iuuenes, & beneuolos sibi ad rem gerendam socios efficiunt.

Ex amore morbum. ἐξ ἐπιπέσε.) Ex amore interdū morbus oritur, ut accidit Antiocho Seleuci F. cuius morbus est à medicis deprehēsus.

Periculis scilicet. ἐξ ἐπιπέσε.) Barbari ceciderunt eis, ut potioribus.

ἐξ ἐπιπέσε.) Aristophanes: Iniecta Megarici decreti scintilla tantum sufflauit bellum, ut is fumus uniuersis Græcis la-

chrymas excusserit.

ἐξ ἡγεμονίας.) Aristophanes in Insulis: Dices ut pueri, Promine alme Sol: eū in frigore nubibus cœlū obductum est.

ἐξ ἡγεμονίας.) Hei mihi. Satis erat malorum profectō mihi ad extremam regionem; ubi exigent ærumnosam uitam.

ἐξ ἡγεμονίας.) Xenophon: Norant omnes, licere est a dire & prandentem, & cenantem, & excitare dormientem, si quid haberent quod ad bellum pertineret.

ἐξ ἡγεμονίας.) Aristophanes: Ne time neq; enim tuam resert imaginem. Moris fuit, ut Comici laruas histronibus darent, eorum similes quos infestarentur. κατ' ἔργον ἐξ ἡγεμονίας.) Deinde expergi secebar. De ijs qui mentiantur: ut qui somnia sua, non rem gestam narrent.

ἐξ ἡγεμονίας.) Excesstides notabatur, ut peregrinus & erro: quod genus, cū uias probē norit, dici solet, Ne Excesstides quidem rectam uiam norit. De ijs igitur usurpatur, qui se expedite nesciūt, quiq; à recta uia aberrarunt.

ἐξ ἡγεμονίας.) Zenoni præter opinionē euenit, quod prædictū fuerat. Accidit enim, ut in tumulto quodam, cui nomen idem esset quod urbi imperatrici, conclusus, uitam finiret.

ἐξ ἡγεμονίας ἢ χαλεπῆ τῶ ἀμπίλων.) Decepit uallus urtē. Quando seruatur (seruandum) frustratur.

ἐξ ἡγεμονίας.) Habitus est naturalis, cuiusq; actio atq; integritas: uelut, animi integritas sunt uirtutes: corporis, integritas membrorum, conuenientia partium, & sanitas. Horū uerò perturbatio, & error, & in uersa sublatio, cōtrarietas, priuatio dicitur. ἀσθένεια & dispositio, siue affectio facile mutatur: habitus non itē, cuius dux sunt formæ, uirtus & uitium.

ἐξ ἡγεμονίας.) Penes Marcellum summa rerum erat, ut nomine tantum & habitu cederet Iuliano, sed ueritatem principatum administraret.

ἐξ ἡγεμονίας ἐν χάρι.) Preeces & uota quæ fiūt uel cum ite ingreditur, uel cum discedunt ē uita, uel, cum in aciem descendunt sibi sunt.

ἐξ ἡγεμονίας.) Periculū nō parum erit, capti (uel, deprehēsi, & cõuidi) si fuerim⁹.

ἐξ ἡγεμονίας.) Testimonij dictionem ueritatem recusare.

ἐξ ἡγεμονίας.) Ex quo, non materiam tantum significat apud profanos scriptores: sed ueritatis est sacræ Scripturæ, uocem illam adhibere, eum de supræma causā lo-

Accessu factis dicit.

Larue.

Hemorrhagia Juliae.

ἐπίπεσε, ἀδελφον.

ἐπίπεσε, qui rem gerit.

Ex quo.

quitur: cuiusmodi: Vn^o est Deus, ex quo sunt omnia. Sed & de materia, eadē uoce ueritatis oratio uirur: ut, Facies arcē ē lignis nō proficentibus: & Facies canis de labrō ex auro puro: & Primus homo ē terra terrenus: & E' luto confectus es tu, sicut & ego.

ἰζήλης δίκης.) Actio unde ui (si modò sic uertere licet) de quouis dicitur, cui suum quouis modo uel eripitur, uel ere-
ptum non restituitur. Quod si quis iudicio uictus, multam suo tempore nō sol uisset: dupli condemnabatur. ac homo priuatus aliquid sanē remittere poterat: sed apud populum & rempub. nulla ualebat deprecatio.

ἰζήριον.) Tametsi rebus secundissimis utitur, tamen infelix est iudicandus.

ἰζω βελών κρηίδου.) Extra teli iactū sōdendū est. Monet, cauēda esse pericula.

ἰζω γλαύκα.) * Foras Glauce. Tempestate enim significat maximus ille.

Cleopatra co-
bris Marce-
tico.
Paupertas.

ἰζωκαλον.) Cleopatra eō insolētiā pro uecta est, ut reginam reginarum se appellaret.

ἰζωλιερον.) Paupertas (inquit Aristophanes) bestia est, qua nihil perniciosius, & interitu dignius.

ἰζωλιθα.) Dionysius secundus principatu pulsus, Corinthum abiit exulatum.

ἰζωμοσθου.) Rem aliquam uel proptec morbum, uel ob aliam quampiam probabilem causam eurare licet, itemq; recusare iudicium.

ἰζωμοστω.) Aurum ille quidem dedit, non tamen impunitatem redemit.

ἰζωμεν.) Aliena zrate mea facio, neq; mihi decora.

Akibiadi.
Exploratorum munus.

ἰζωμολογηται.) At ille per ebrietatem in xidibus (Polytonis) Pultionis, Initia Cereis uulgauit, & subfannauit.

ἰζωπλορηγορ.) Exploratorum munus est, rerum statum omnem, & cōsilia hostium, locorumq; situm & cōditionem, & itinera indagare.

ἰζωπυρ.) Nunc ὀ Lycie Apollo, pro facultatibus tibi supplico, atque obtestor: alacer esto nobis adiutor horum consiliorum.

ἰζωρρορον.) Iniuriæ (Decebalii) De-
cabelij eō progressæ fuerant, ut eius insolentiam compefci bello necesse esset.

ἰζωσθιστος.) Aristoteles ait, facultates quasdam habitibus esse consequentes ex hypothesi, quibus homo utatur, si res postulet id, ad quod facultates sint utiles: ueluti lenitatem, quæ habitus est,

sequitur ex hypothesi facultas quæ imperare possit immoderate iræ, & iniuste, si quando inciderit. Ex hypothesi igitur facultas lenitatem sequitur. nam iratus si fuerit, iram uincet.

ἰζωσθιστος.) Vino ebris cadit proni, cetera uilia seu hordeaceo uino supini.

ἰορθη πολλὰ ἔρχου.) Festū multa habens. De ijs qui multas farcinas reponit. Ductum ab ijs qui ad festa properant, multasq; secum afferūt & uicimias, & uestes & panes, ne qua re careant.

ἰορθημα.) Bellerophonates e quo alato Pegaso, cupijt in coelum ascendere. Id in scena repræsentabatur machina quadam, qua & deos, & eos qui in aere uersantur, deducebant.

ἰωσ.) Quoad, quousq; donec, interrim dum, tantisper dum. In sacra Scriptura sæpè de re perenni positum reperitur. ut, Quoad posuero inimicos tuos scabellum pedum tuorum: id est, perpetuò.

Item: Non reuersa est columba ad Noe, donec siccaretur terra. Ea uerò nunquā reuersa est. Et, Ego sum, & donec confeneritis (inquit Deus) ego sum: id est, semper. Neq; uerò senectus hominum, Dei essentiam circumscribit. Et illud in diuinis oraculis: Donec peperit filium suum: ita intelligis non quasi (ut uxor eorum ludæi blasphemant) copula deinde cū uirgine intercesserit. Et, Donec subla-
ta fuerit luna: id est, omni huius uitæ tē-
pore. Et, Usq; ad patres: i. usq; ad finē.

ἰσχυροσθου.) Vir qui ob uirtutem Numen conciliare possit.

ἰσχυροσθου.) Rex hu maniter cum susceptum, bono animo esse iubet, ac petere si quid uelit. At ille pro Monato Praati
F. intercedit, qui xxx annos in obscuro carcere conclusus erat.

ἰσχυροσθου λωσος.) Iubet eos blādis uerbis ab instituto deduci.

ἰσχυροσθου.) Origenes, cum nihil nō interpretari uellet, in peccati tentationem se coniecit.

ἰσχυροσθου.) Inductio est oratio, quæ per quædam uera simile (lego αὐρις) illis uerum proprie concludit. Sunt autem duo inductionis genera. Vnum ex cōtrario, alterum ex consequenti. Ac ex contrario, per quā ei qui interrogatur, in omni responsione contrarium occurrit: ueluti, Meus pater aut idē est qui patet tuus, aut ab eo diuersus. Quod si diuersus à meo patre tuus pater, diuersus à patre cum sit, non erit pater. Sin idem est cum

Ebriorum casu.

Machina scenica.

Paupertas.

Monato.

Origenes.

Inductio ex contrario.

meo

meo patre, pater meus est. Aliud exemplū: Nisi animal est homo, lapis erit, aut lignum animatus enim est, & per se moveretur. Animaligitur est. Quod si animal, & canis & bos quoque animal est: homo etiam, qui animal sit, & canis & bos erit. Atque hoc inductionis ex contrario & repugnantiā genus, ad redarguendum pertinet. Alterum uerō ex consequenti, est duplex. Prius, quod rem particularem per particularem ostendit. Quæritur enim in eo: Hic ne occiderit? Demonstratio est, quod eo tempore cruentatus sit inuentus. Est autē oratorium. nam in particulāribus uersatur theoretica, & non in universalibus. Neque enim uniuersē de iusto quærit, sed de particularibus iustis. Posterior genus est Dialecticum, cū (Particulare per uniuersale) uniuersale per particulare demonstratur: ueluti quæritur, Si hęc anima immortalis ē? & Vtrum uiuentes oriātur de mortuis? id in libro de Animo, per uniuersale quiddam demonstratur: quod ex cōtrariis oriātur cōtraria. atque ipsam uniuersale ē quibusdā particulāribus colligitur, somnum scilicet ex nigilia nasci, & contrā: & maius ē minori, & contrā. Locus ē Topicis: Inductio & ratiocinatio instrumenta sunt Dialecticorū, per quæ sit exercitatio. ac per uniuersale ostēditur est ratiocinationis: per ea uerō quæ sub uniuersali continentur, inductionis. Subiungitur autē, ut syllogismo seu ratiocinationis enthymema, ita inductioni exemplum. & est Enthymema theoticus syllogismus, exemplū uerō rhetorica inductione. Est autem Inductio, per singularia ad uniuersalia progressio. Itaque non rectē dicunt, qui inductionem dicunt orationem esse, & simili ad simile procedentem neque enim uniuersale simile est, & quæ sub eo continentur. Est autē uniuersalis, ostendendi gratia, possimum inuenta inductione. Oratio uerō, quæ à similibus ad similia procedit, exemplū potius significat. nam ea oratio quæ per singularia fidem uniuersali facit, idque ostendit, ea demū est inductione. Qui enim per uniuersale ostendit, omnibus in rebus optimum eum esse qui sciat: eō quod sumit gubernatorē scientem esse optimū, aut iram item, & duces, & medicum, & geōmetram, & musicū & fabrum: is inductione, omnibus in rebus optimū esse peritum & scientem, ostendit.

inductio ex consequenti.
Rhetorica in singularibus uersatur.

Dialectica in ueneris suis.

Inductio. Ratiocinatio.

Enthymema.

Exemplum.

inductio. E doctrina de acie instruenda, Epagoge est, cum agmē agmini sub-

iungitur. ut cum tetrarchia præcedit, reliquæ omnes tetrarchiæ succedunt: aut, Xenagia præcedente, reliquæ Xenagiæ sequuntur. Denique cum in itinere cohors cohortem sequitur: cum præcedentis cohortis tergiductoribus, sequentis cohortis duces coniungantur.

inductio. Dialecticam parū attigit, * ut pauca quædam intelligeret, nihil curiosius rimatus. Tenim uulgate istud, Si A sit, etiam B esse: esse autem A, ergo etiam B esse: iam uel cauponatū aniculae sciūt.

inductio. Acquisitam animo Photinus uirtutē dixit, & ei, cuius imitatione illā acquisierit, cognatā. Ac nisi animus eā acquirat, eundem fore cum eo, à quo illa sit. Nunc aliud esse hoc, aliud illud.

inductio. Antiquis temporibus uicariam habitantes Athenienses, in unū conductos Cecrops in tribus XII districtibus, & urbem à se Cecropiam cognominauit: duasque tetractopes, quæ à quater nis urbibus dicuntur * utranque constituit: res reliquas *inductio.* quasi appen dices appellauit, eodēque nomine tribus illis nicinis ager dictus est *inductio.*

inductio. Aristophanes: Quid nam ad uicium quæritandum excogitauit?

EPAMINONDAS. In pugna ad Mantinæam Epaminondas uulnere accepto, uiuus ex acie in castra relatus, manu uulnerei admota, dolore ferebat, socios intuens. Prælio autē finito, eādē remota, expirauit: sepultus eo loco, quo pugnatū fuerat. Monimēto statua est imposita, cū clypeo, cui draco inerat: qui significaret, eū ex genere (*inductio.*) legendum, nō (*inductio.*) Spartotū esse, id est eorū quī ē satis à Cadmo draconis dentibus orti perhibentur. Vir artis imperatoris summam inter Græcos laudem adeptus, aut nulli certē secundus. Hic oraculo dato, ut pelagus caueret nauem conscendere uerebatur. Sed Apollo de saltu, cui pelagi nomen esset, locutus erat scilicet.

inductio. Iis qui benē se gessissent, spes amplior proponebatur, cū laudis & gloriæ, tum opū & dignitatū, si quod deinceps maius bonum obtigisset.

inductio. Ingenio potius indendum, quàm libris parendum esse dicebant.

inductio. Audacissimos homines spe beneficiorum ad nefaria facinora impulit. Falso nunciata imperatoris morte, & multis in suas partes pollicitationibus pertractis faciliē magnas copias coegit.

inductio. Aelianus: Ne benignē susciperet

Virtus acquisita.

Athenienses districtibus, Cecropia.

Vulnus.

Sepulchrum.

Designatio.

Oraculum dicitur.

Promissa substat.

Ingenium.

Pollicitatio.

Excursio.

peret animas illorum, sed æternis supplicijs mulcicaret.

Confessio. ἰπιαρτωμίειν.) Tanta fuit illius uiri tolerantia, ut maximis terroribus impendentibus, & cruciatibus admotis, nihil arcani eloqueretur.

ἰπιαρχος πατριωζων.) Prætorio præfectus, cui apud Romanos munus exactationis tributorum Orientis est mandatum.

Nuptialis dona. ἰπαιδία.) Sic dicuntur munera, quæ post die nuptiarum à sponsæ patre, tam spondæ quam sponso cum pompa mittebantur. Puer enim præcedebat, alba veste factam incensam ferens. Hunc sequebatur mulier canistrum gestans, cæteris ordine sequentibus, quæ aurum, patellas, smegmata, lecticas, pectines, lectos, alabastros, sandalia, thecas, pyxides unguentarias, interdum etiam sponso dorem unam afferent.

Hecale hoc spitali. ἰπαιδία.) In Hecales epitaphio: Ambulato placidissima mulier eam uis, quæ acerbi dolores animi non sæpe conficiunt. Tuarum, mater, hospitalium ædium erimus memores, quæ commune omnium diuesorium fuerunt.

Clearchus philosophum uirtute innotuit. ἰπαιδία.) Didum in Clearchum (Hæcλεοταμ) Solensem, qui uaria scripsit. Discede ex Academia, & fuge philosophiam. Neque enim tibi fas est ea frui, quæ uultu inuestissimum innotuit.

Vxor. ἰπαιδία, ἰπαιδία.) Re Carthagine palam deprehensa: ultrò ab uxore se decipi est passus.

ΒΡΑΦΡΟΔΙΤΗΣ, Chæronensis grammaticus, Archiæ Alexandrini grammatici alumnus: à quo institutus, à Modesto Aegypti præfide emptus est. cuius filium * Pirelinum cum instituisset, Romæ claruit sub Nerone usque ad Neruam, quo tempore Ptolemæus etiam, Hephæstionis filius, uixit, & alij multi uiri doctrina celebres. Cum autem subinde libros mercaretur, ad 30000 coegit, eosque bonos & exquisitos, minimeque uulgares. Corpore fuit magno, & nigro, instar elephanti. Habitauit in Phœniciano corijs, ubi binas habuit cædes. Decessit anno ætatis 75, scriptis compluribus relictis.

Βραφροδιτι βιβλιοθηκα.

Βραφροδιτι βιβλιοθηκα.

Αρριανου βουκου.

ἰπαιδία.) Arrianus, quæ ordine modesteque gerebantur, laudabat si quid seculi fieret, statim reprehendebat, post eam mulcibat.

ἰπαιδία.) Mihi quidem istud & indecorum est, & noxium: illi autem multo & foedius & perniciosius. Obsidio quidem laboriosa, recessus autem probi plenus.

ἰπιαρχων.) Vindicta non passa est hominem superbum & contemptorẽ, Melletis interitum deridere.

ἰπιαδία.) Nemo unquam amicorum cum uel fo cordiæ, uel languoris & cessationis, ubi industria esset opus, uel ignauitæ, quæ pigritiæ & timoris filia est, accusauit. At iste sæpe crimina in amicos conijciebat.

ἰπιαρχος.) Cum sitim tolerare non possent, pacem per præconem petiuerunt.

ἰπιαρχος.) Partim eos pollicitationibus in spem erigebat, partim exigua lucella distribuere, partim opibus & dignitate superiores, cæteris spoliabat, publicatis eorum bonis.

ἰπιαρχος.) Fortunæ illorum perquam inscite, & inhumaniter insultabat.

ἰπιαρχος.) Ille ait, moris fuisse Athenis, ut cognati eorum qui uiolenta morte periissent, in efferendo funere hastam adhiberent, aut in tumultu defigerent, eaque ratione interfectoris uultionem denunciant.

ἰπιαρχος.) Baculis cædebatur, & per regem uendebatur, ignauitæ & fugæ precium ferens seruitutem.

ἰπιαρχος.) Omnia que uiri possedimus, affero ad Orcum, Nec quæ hinc abiit & habe relinquit tibi. ἰπιαρχος.) Terrorem iniecit eis, quasi statim interficiendi essent.

ἰπιαρχος.) Ibi Clearchum esse ducem cogno scere licebat, qui hastam in dextra baculum gestaret.

ἰπιαρχος.) Sepiæ in piscatam emittunt atramentum, ut turbato loco in quo sunt, piscatores lateant.

ἰπιαρχος.) Vtraque manu inhætere. τὸ δὲ λέγειν, ἀμφὸν τῶν χειρῶν ἰπιαρχος.

ἰπιαρχος.) Plato de ijs quæ certo comprehendit, pronunciat: falsa coarguit, de obscuris sustinet assensionem. Arcefilaus uero quia de (lego ὅτι παύτων) rebus omnibus dubitabat, librum nullum scripsit.

ἰπιαρχος τὸ τῶν ἀλλοτρίων τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.) Tantalus saxum à capite excussissimus. De periculo, quod cum uergeret, præterijt. Vel de eo qui negocium inchoatum reliquit.

ἰπιαρχος.) Quia uinum bibere uoluisti, unam etiam feces tibi sunt exhauriendæ.

ἰπιαρχος.) Epico timidior. Cratinus comicus dicebatur, fortasse quod in tribunatu Oencie trib. ignauior fuisse uideretur. Epicus autem timidus fuisse perthibetur.

Accusatio.

Sic.

Hæc in festo.

Fuga.

Paupertas.

Clearchus.

Sepiæ.

Platonis prudentia.
Arcefilæus.

Astydemia.

Ἰπείρα.) Astydemia Peleum Acaci ꝑ. adamavit. Qui cum recusasset, uerita ne se proderet, callidius quam uerius dicit, se ab eo de stupro appellatam.

πειρα.) Periclitandi animi eius causa, pecuniam miritit, corruptelæ illecebras. ἰπείραλος.) Si re beatum censes, ut uotorum compotem, & auro abundātem: sciro Fortunam quoq; fenescere.

Fortuna seu scufu.

ἰπυραίον.) Vrbis in colas sine ulla uolentia sibi conciliauit.

ἰπυραίον.) Minos quobuis nauigabat, & multis, ut hospitium pararet, denuciabat.

ἰπυραίον.) Latronū incurfioneē uitare. ἰπυραίονος ἀντίον.) Vētozæ diuitiæ. hoc est, fallaces & inconstantes. (bat. ἰπυραίον.) Dens facta regis nō approbat.

ἰπυραίον.) Denunciāuit ut obseruarent, ne qz forte ex alio exercitu adesset, qui eis noceret.

ἰπυραίον.) Vijs interclusus, non paruum urbanis terrorem incussit.

ἰπυραίον.) Aspidi & basilisco insistes. nam illa uenenum lethale immittit: hic etiam aspectu nocet.

Veteri & foplane mēoria.

ἰπυραίον.) Non ipsi quidē in uetere illa disciplina uixerūt, sed ijs qui in ea uixerant, successerunt, lo cutiq; sunt: eorumq; cōfuetudine facti doctiores, multa in suæ ætatis homines beneficia contulerunt, cum aliam retum, tum ueterum historiārum uocales præcones.

Infiniendi laudat.

ἰπυραίον.) Vēctigal, siue multa, quasi adiectionem dicas, sub Iustiniāno pestis Improuisa exitit, prædijs impositū, qđ possessioibus omnē uictus parādi spem profus adimeret.

ἰπυραίον.) Polybius: Est, cū & casus fortium uiuorum conatibus obstitit. Est &, cum secundum prouerblum, ἰδὸς ἰών ἀλλὰ κερὶ τῶνος ἀντίονος: Quamuis ipse bonus, tamē incidit in meliorem. Hoc tradunt de Hylio Herculis ꝑ. & Euchemo (Tegeate.) Aegæte.

Experientia testis. Noster. Pandora.

ἰπυραίον.) Experientiam testem & regulam meorum sermonum inuoco.

ἰπυραίον.) Cum quis Mineræ bouem immolabat, immolabat & Pandoræ ouem cum boue.

Scylbarum supplicatio.

ἰπυραίον.) Scythas fuit, si qz ab alio inluria afficeret, quā uirurus, se a duersario fore parē non putaret: ut boue immolato, carnes in frusta cōctas elixaret, & corio laumi extero insideret, manib. in tergū reiectis: quo nullū est apud Scyrhas maius supplicādi genus. Qui uerō uole-

bat, parte carniū accepta, & dextro pede corio insitēs, se pro uirili opem ei latum pollicebatur. Et qđ id sanctissimū iusiurandum.

ἰπυραίον.) Aristophanes: Oratoribus nummulis ora obturauit.

ἰπυραίον.) Polybius: Eorum est qui de bello rectē administrādo deliberant, ut medicos in morbis, ita & ipsos nō minus corū quæ accedere atq; existere solent, rationem habere, quam mali primi.

Ac. effluu.

EPIGENES comicus: cuius fabulæ sunt, Athenæo in Dipnosophistis aurore, Heraine, id est Iunonia: & Mæmetiō, id est paruū monimētum: & Bacchia, seu Bacchatio.

ἰπυραίονος κῆρ ἰπυραίονος.) Dicebatur ij, qui cuiq; uel cui uel inquilino quantum tributū pendendum esset, decerebant. Epidamnus olim dicebatur urbs, quæ nunc Dyrrachium.

EPI DAVRI cultus fuit Aesculapius: quæ urbs uicina fuit Argis. Limeræ etiā dicta, siue à portubus, siue à pratīs. Item Miliissia placādo: & Hæmera, quod ara Aesculapij subinde uictimis cruentaretur. Demū Epitaurus, & Epidaurus. Alij dicunt Limerū esse Laconia, unā ē centum illis urbibus: propterea quod multo habeat portus.

ἰπυραίονος.) Delphiniū prætorū Athenis, in quo causam dicebāt, qđ se fatebātur cædē fecisse, sed secundum leges.

ἰπυραίονος.) Delū Bæotia lo^{co} est, in qđ Atheniēses prælio uicti sunt à Bæotijs.

Delium.

ἰπυραίονος ἡβῆρας.) Id est, xv t annos esse natum. nam pubertas seu adulescentia ab anno x iiii incipiebat. Ephebi porrō apud Athenienses dicebātur usq; ad annum ætatis decimum octauum: cū id nomen biennium tenuissent. Ac tum in album ciuitatis inscribebantur.

ἰπυραίονος.) Cum philosopharetur, nihil eius progressus impediēbat, & maximū operæ precium faciebat.

ἰπυραίονος.) Abari statuerāt, in belli motu sonitū excitare cōsumum & agrēstē, unaq; cū fremitu bellico pulsare tympana, ut tātus tumultus existeret, ut pecllerēt & terrerēt Romāos. Qđ Bon^o præcognitū militib. indicauit, ne te subita cōsterneretur: sed id qđ futurū erat, animis sibi representātes, & opinione, affuefcerēt pid qđ nō dū aderat, ei qđ futurū erat. eosq; ius sit, pulsatioē tympani uis audire, uictis scuta concutere, & bellicū clāorē tollere, & pæana cæere, & ligneas situlas collidere.

Clamor clamore elatum.

ἰπυραίον.

ἄπειρος.) Pīē admodum effugij habenas permittit Deo.

ἄπηνος.) Homo senex, ægrofus, moribundus.

ἄπηνος, est bruta appetitio: cui subijciuntur penuria, odium, contentio, ira, amor, indignatio, iracundia. Est autem *πενία*. *ἀπείρος*, penuria, cupiditas quædam in frustratione, & ueluti separata à re, frustra *μίσος*. *μίσος*, Odium, est cupiditas quæ dā nocēdi alicui *, subinde longius progrediens, atq; dilata sēsc. *ἔργον*. Ira est cupiditas ulciscendi eum, qui læsisse iniuria uideatur. *ἔρως*, amor, cupiditas quæ dā rei præclaræ. est enim susceptio laboris ob formā in oculis incurrētem. *μέλαις*, Indignatio, est ira inueterata, cum acerbitate & captatione occasione. *ἄπηνος*, exandescencia, est ira inchoata.

ἄπηνος *πρὸς ἄπηνος καλῆς ἄπηνος*.) Exarare stipulas: Solent agricolæ alreco quoq; anno terram inculcā relinquere, ut folidas gignat fruges, si quotannis saione fatigata non fuerit.

ἄπηνος *ἄπηνος*.) Criminationibus quibusdam fidē solet reorū uita derogare. *ἄπηνος*.) Sustulit homines, nihil causatus aliud, nisi utrunq; uirum sapiētem atq; optimum esse.

ἄπηνος *πρὸς ἄπηνος*.) Acies inflexa, quæ cum medijs in hostes irruūt, cornua à partibus posterioribus rectā sub se collocata habet.

ἄπηνος *ἄπηνος*.) Iosephus: Antiochō Hierosolyma obsidente, Eleazarus Matathææ F. altissimum elephantem conspīcatus ornatū, eoq; uchi Antiochum suspīcatus, magna strage hostium edita, alioq; belluæ percussio, effecit ut ab elephante opprimeretur: nihil consecutus aliud, nisi quod rem arduā est aggressus, contritusq; perijt.

ἄπηνος *ἄπηνος*.) Cū urbs aut princeps aliquem alienæ ditionis sublatum uolebat, inter se dori, aut ei qui uiuum eū adduxisset, pecuniam promittebat publico præconio. Ad hunc modum Græci, ei qui Xerxē uel uiuum uel mortuū Athenas perduxisset, c talenta promiserunt.

ἄπηνος *ἄπηνος*.) Lex Athenis fuit, ut si quis nothum haberet filium, legitima filia caperet hæreditatem, nothis autem v. minæ circiter relinquerentur.

ἄπηνος *ἄπηνος*.) Cleopatra multo auro in Eleos effuso, conabarur louis statuam emere.

ἄπηνος *ἄπηνος*.) Per spinas trahis: id est, corruptum. sumptum à sullionibus.

ἄπηνος *ἄπηνος*.) Publio Cos. socrus Romani fecerūt cum Carthaginensibus, ne quam nauem paratē remigijs instrudā, præter x tritēmos, & pisceatorias, & consuetas illius loci, quarum nulla plus decem scalmis haberet.

ἄπηνος *ἄπηνος*.) Atheniensis, è Gargetio municipio: fratres habuit Neoelem & Chæredemum. Philosophari cœpit anno ætatis 12, & peculiariis scētæ fuit autor. Primum Sami uersatus cum parētibus, deinde Mitylenis, unum annū scholæ præfuit: post Lampfaci, ac demum Athenis in suis hortis. Audiuit Nausiphānem Democritum philosophum, & Pamphilum Platonis discipulū. Narus est Olympia.

ἄπηνος *ἄπηνος*.) de (109) 79, septem annis post Platonis obitum. uixit usq; * ad successores Antigonis Gonaræ: Scholæq; eius permansit usq; ad Cæsarē primum, annos 243. quibus successores habuit 14. Scripsit multa. numē nihil fecit. fratres habuit 3, qui infinitis morbis impliciti, miserimè perierunt. Atq; ipse etiam Epicurus, adolescens etiamnum, haud facillè poterat è lectulo descendere, cæcutiens, & radios solis non ferens, amœnissimo & splendidissimo Deo illi inimicus. Auerfabatur etiam ignis splendorem, & sanguinè per inferiores meatus exercebat: corpore ita extenuato, ut iniecta uestimenta ferre non posset. Metrodorus irem, & Polyænus, ambo eius sodales, pessimè omnium perierūt. Impietatis suæ fructū tulit haud pœnitendum: à uoluptate ita uictus, ut postremò in testamento suo scriberet, ut & patri & matri & fratribus, & Metrodoro ac Polyæno sodalibus, semel quotannis imbiaretur, nisi uerbis: bis: maiore luxu iibetariū probato, saplens ille: & mensæ faxeæ consecrētur, & tanquam donaria in sepulchro iussit collocari * leno iste & helluo. Atq; hæc mandauit, cum non abundaret opibus, infans cupiditate: quasi illæ quoq; unā cum ipso essent morituræ. Epicurei Senatusconsulto Roma sunt exadī: Mesfenij in * Arcadia, eos qui in eodē quasi præsepi pastis essent, expulerunt, quos & pestes adolescentum esse dicerēt, & philosophiæ labē imprimere, propter moliciem & impietatem. Eos itaq; ante Solis occasum agro Messenio excedere iussunt, ijsq; pulsis, à facerdotibus iustrat

Corthegio nense factus.

Schola.

Præceptorum.

Doro filio.

Epicurians.

Metrodorus.

Tyrtæus.

A' Romæ nō ē Messenij proscripti uoluptas.

Lycorum decretum.

fana, & à Timuchis (sic enim à geren dis honorib. magistratus suos appellât) torâ urbē purgari, tanquâ fœrdibus & fœntina quadâ liberatâ. Ferût & à Lycijs in Creta, quosdâ ex Epicureis eò pfectos, fuisse pulfos : legẽq; populari sermone scriptâ, qua effœminatæ sapiẽtiæ ac degeneris & turpis inuentores, & dijs inuisi Lyctô pellerẽtur: Quòd si quis eò p audaciã uenisset, contẽpta lege: eũ in catasta uinctũ iuxta curiã dies 20, nudũ melle & lacte perfundi, ut ab apibus & muscis cõsumerẽt interim. Quib. exactis, si superstes esset adhuc, muliebris ueste indurum de saxo præcipitari iusserũt. Epicurus librũ scripsit quas *pyriãs dõĩas* nominauit, pessima sui Ingenij indicia: quẽ illud etiã continebat, uniuersitatẽ hãc temerẽ ferri, nõ uolũtatẽ & iudiciõ deorũ: ac celesbres illas atomos à se mutud ferri & separari, eõq; his fieri aerẽ, terrã & matẽ: de in de cõmistiões distingui, & cõgressus, & profusus in atomos resolui, & ferri õmnia temerẽ & fortuitud, nõ sapiẽtia opificis gubernari, * sine prouidẽtia permisceri omnia, neq; gubernatorẽ, neq; rectorẽ, neq; pastore haberiã *. nõ passus est eũ p̃põa Dei interessẽ, repudiato illius deitõ: sed uerborũ eius uxorciã & rabiẽ compressit, atq; ab Epicuro resiliit, & eius opinionones ualere iussit.

EPICRATES comici fabulæ sunt, Mercator & Antilais.

Barbatus.

EPICRATES orator fuit, & demagogus, hirsutus & barbatus admodum, cognomẽto Scutifer. Plato comicus: Rex barbæ, & Epictates scutifer. & Epicrate barbam non paulõ pulchriorem habes.

Epicrates Atheniensis demagogus, cognomẽto Ephorus, cuius in oratiõẽ falsẽ legationis meminit Demosth. Ailius est, cuius mẽtionem facit Lycurgus in oratione de Velligalibus, quem aiũt rem D. c. talentũ habuisse. Fuit & alius Epicrates, cuius meminit Demosthenes in oratione contra Aeschinem.

Ἐπικρατίας.) Ob magnitudinem impendẽtis adhuc periculi, tolerabilia cætera omnia iudicauit.

Epictetus. Epiprotodanus.

EPICTETVS Phryx Hiætopolitanus, philosophus, seruus Epaphroditũ, satellitis, imperatoris Neronis, pede mutilatus ex fluxione, habitauit Nicopoli, urbe nouæ Epiri. Vixit usque ad tempora M. Antonini: scripsit multa.

EPICYDES & Hippocrates fratres, duces Syracusanorũ, Romanus lógotẽ-

pote infensũ. Cum Syracusanos ad bellũ cõcitare nõ possent, ad Leontinos Syracusanis inimicis cõfugerũt, patriã accusantes, q̃ fœdus Hieronis de tota Sicilia idũ sibi folia * uendicaret. Qui cũ irritũt, Syracusani promulgarunt: si quis Hippocratis aut Epicydis caput attulerisset, se auro id esse repẽtũros *. At Leontini Hippocratem sibi ducem crearunt.

Ἐπικύριος.) Athenis sortiebantur, qui senatores aut magistratũ fieri cupiebãt. Deinde, post unum quenq; eorũ cui fors obuenerat, sortiebatur alius: ut, si prior ille uel improbatũ uel mortuus esset, e-
lus ipse loco uel in senatũ legeretur, uel magistratu potiretur.

Ἐπὶ λειψυδρίῳ μάχη.) Pugna ad Lipsydriũ. Locus est supra Parnethẽ, quẽ pulsi à tyrãnis, Alcæzonidis ducib. muniẽrunt. Qui cũ à Pisistrato expugnatus esset: carmen quod ἔπικύριος (quali curuum seu obliquum dicas) in eos canebatur.

Ab ah Lipsydrium prudent socios, Quales uiros perdidisti? In praelio fortes & patrios.

Cum uelidissent à quibus patribus orti essent. Ἐπισημότατος.) Aristophanes: Non tu hinc in malã tem, obliuiosissime & stultissime senecio?

EPILYCUS, poeta comicus. Ex fabulis eius est, Athenæo autore, Corallificus.

Ἐπι μίση.) Sybaritæ luxuriosissime uiuentes, & magnis opibus aucti, & sibi & alijs beati uidebantur.

Ἐπιμηλητὴς ἐπιτηρίων.) Athenis fori curatores sorte legebãtur, quib. mãdata fuit rerum uenaliũ curatio: & ut frumenti, quod in mercatu Attico appelleret, binas partes in utrem ferferri cogerent.

Ἐπιμηλητὴς.) Apud Persiã, ut scribit Xenophon, curatores erãt, qui uulneratos in bellis curarent.

Ἐπιμηλητὴς.) Curatores etiã cœtuum in ludis deligebant, qb. curẽ esset, ne saltatores immodestẽ se gererẽt in theatris.

Ἐπιμηλητὴς τῆς μεσημερίας.) Curator Initiorum. Apud Athenienses Initia curat primũ is qui rex sacrificulus dicitur. Deinde Curatores, qui quaterni à populo deliguntur, bini ex uniuersis Atheniensibus, singuli ex Eumolpidis & præconibus qui κήρυκες dicuntur.

Ἐπιμηλητὴς τῆς μεσημερίας.) Maximẽ de Persiã querebas, à qb. plurimis affectus esset iniurijs.

EPIMENIDES Phæsti, aut Dosiadẽ aut Agiasarchi f. & matris Blastæ: Cretenis, Cnosius, uersificator. Cuius animi

Hieroni f. ad.

Sortitio eorũ sub fortibus magistratũ sortis.

Lipsydriũ, Alæmazoniã de. Pisistrato, Caruã sua uolũt.

Sybaritã.

Lex frumenti.

Uulneratos in bellis curatio, Disziplinã conseruatio.

Animã de miserã, ut eorũ Hieronũ cum Cleãto mensũ.

Remansit in f. illi.

mam ferunt, quoad uellet, & excessisse è corpore, & in id esse reuerſam. Eius defuncti curam lōgo tempore poſt, literis diſtinctam, reſertam eſſe tradunt. Vnde prouerbſi, Epimenidea cutis: de rebus arcanis. Hicluſtrauit Athenas à Cylonio piaculo, 44 Olympiade, iam ſenex. Verſibus multa ſcripſit: Initia, luſtrationes, & alia obſcura. Vixit annos C L. quorum (L V I I) V I dormiit.

Πικροχρημῖνος.) Cum ſarale iter, & diuinitis mihi decretum conſecero.

Obſidionis ſolatio.

Πικροχρημῖνος.) Sarmētis ante mœnia & omnis generis ſordibus cōportatis, ſimoq; iniecto, ignē ſubiecerunt: tantoq; ſumo excitato, ut abeuntis conſpicinō poſſent, obſidionem ſoluerunt.

EPINICVS comicus, cuius Atheno teſte, ſabula eſt *Ἐπινικῶν*. Subditæ.

Auaro cōſtitu.

Epinicus, præſectus urbis ſub Baſiliſco, inexplēbili pecuniæ auiditate & populos & urbes omnes cauponatus, iniquis edictis puincias impleuit. Quæ cū neq; magiſtratuū ordines, neq; externæ trib. ſerēt, fugerit, & exactiones tributōrū relliquerunt: iſtuſq; auaro domi natu urgēte, ſupplēes in communibus rēplis fēderāt, ſurta illius argentes. Cui magiſtratu per ignominia abrogato, ſuocelloſorem dederunt Laurentium, magni fori principem oratorum, qui quaſcūq; cauſas deſendebat, eas lucri ſui cauſa, prorogare & extrahere non ſuſtinebat.

Laurentio orator.

Ἐπιτοῦ ἀκαμῆ.) In acie nouaculæ: in ipſo negocij articulo.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Panis naturæ noſtræ congruens, uel quotidianus.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Palladium, prætorium Athenis, in quo Epheta, id eſt arbitri honorarij, cædē nō uolūtarij diſceptabāt.

Arguuntur cædē.

Argui ab illo redeſites, cū Phaleris apulſiſſent, ab Atheniēſibus, abſent ignoſtantibus, ſunt occiſi. Poſt uerō cū Acamas id eis indicafſet, ac Palladiū ibi inuentū eſſet: ex oraculo prætorii ibi conſiderunt, ut Phionodem tradit. Clitodemus ait, cū Agamemnon cū Palladio Athenas delatus eſſet, Demophontem id rapuiſſe, & multos perſequentiū occidiſſe. Agamēnone aut grauitè id ſerē-

Palladium.

re, cauſam dixiſſe, quinquaginta Atheniēſibus, ac toridē Argiuus iudicātib; qui i *Ἐπιτοῦ*, id eſt ſiue arbitri, ſiue cōmiſſarij dicti ſint: quod ab uſurq; cōtrouerſia illis diſceptanda permiſſa eſſet.

ſiue omnia ſiue.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Solebāt placētās aut panes cōſicere, & bellaria quædā aut falſa inde

re, unde multū bibere cogerētur. Inuidus iſte linxit publicè uēditā, nōie ſterit ebrj; In ſorbibus ſupinus. Sterit enim poſiſſimum ſupini, aut ebrj.

Steritj.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Polybius: Romani dulo quodā aſſiatu pleni, alacritate mentis animo inuictō robore munitent.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Superſicialia. Non ea quæ probabilia uideētur, ſed quæ qualēcūq; duntaxat ſpeciem habent, & modica attentione coargui poſſunt: cuius generis ſunt rixofæ propoſitiones, aut ratiocinationes. Cuiusmodi eſt: Qui uidet, oculos habet: nnde concluditur, coclitem ſeu luſcum oculos habere. Et, Quod dicitis ex ore tuo egrediar, entrum autē dicitis, ergo currus ex ore tuo egreditur. Et, Quæ nō amiſiſti habes: hoc ſumpto cōcludit aliq; habere comu, quod ea ſcilicet non amiſerit. Itē, Eum qui uſum habeat, uidere: dormientem autē habere uſum, ergo uidere. Talia probabile quiddam, idq; perquam minutum & ſuperſiciale (ſi dicere liceat) habent.

Argutia rixidule.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Syluanus uir bonus erat, & in cæteris ſanctus, motibus ſimplicioribus atq; apertis.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Hannibal, Carthagineſium imperator, appoſiticioſo parauit capillos, qui conuenienter pro inſignioribus ætatum diſcriminibus, elegantiori ueluti hiſq; ſubinde mutatis utebatur.

Hannibali in uerbo puerus.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Proclus uulnere philoſophiæ Theologiæ præſerebat, ſed nitæ ad nitutem confirmatæ ſimilem illi pieratē anteponebat.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Prytanicum prætorium, cum telum ſiue lapſi, ſiue quid eiufinodi in conſpectu erat, ignoro autore exadis. Moris enim antiqui fuit, etiā res inanimas in iudicium adducere, & ludicæ, an exterminandæ eſſent.

Etiam res inanimæ cædē reat.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Ariſtophæſ: Si cui ueſtrū liber, ſpectatotes, nobiſem uiuere ſua uiteriam nos Aues adeat. Nam quæ hic turpia ſunt, legum arbitrio: hæc omnia ſunt apud nos aues honeſtæ.

Avium reo publicæ.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) Xenophon: Tumultu orto, niro Perſæ ſternendus eſt equus, & thoraçaro conſcendendus: quæ omnia ſunt factū difficilia noſtra, & in tumultu.

Ἐπιτοῦ ἀφῆ.) *Ἐπιτοῦ ἀφῆ.*) Conuſa reipſum Lunam detrahis. Theſſaliæ mulieres Lunam detraherent, dicuntur & oculis & pedibus priuari. Dicitur prouerbium in eos, qui ipſi ſibi mala accerſunt.

Equiſ Perſæ.

Theſſalæ,

Πιστῆσαι.) Omni genere fraudis sup-
plices circumueñit.

EPISTHENE, infamis ob puerorū
amorē fuit, sub Seuthæ Thracum rege.

Carduchi. *Πισιστυς.*) Carduchi funditores opti-
mi, sagacissimē & lapides & plumbeos
globos elaciulantur.

Πισιστυς.) Inspectores & custodes di-
cebantur ij, quos Athenienses in suæ di-
tionis urbes, ad statum rerū cognoscendum
& constituendum mittebant: sicut
ἄρμοστῶν, id est coagmentatores seu com-
positores, quos Lacedæmonij.

Πῆσπῆρα ἄσπῆρα.) Ad spiram funiculus.
Hæc spiritus, id est spiræ sunt funes.

*Hecatom-
num.* *Πηκταθύς.*) Hecatomnus Cariz præ-
ses, siue satrapæ.

Πηκταθύς.) Substes, post (seriei ducto-
rem) seriem collocatus. hunc qui sequitur
πρωτοστάτης, anristes. Eū qui sequitur,
denudē substes: ut totus ordo coniter ex
prorostatis & epistatis. Quidam tamen
loctagum, id est seriei ductorē, protosta-
ram dicunt: uragum, id est tergi ductorē,
epistatam: hypostatam uerò, tertiuū à pro-
tostata. *πρωτοστάτης, Πηκταθύς, ὑποστάτης.*

*Senatus A-
theniensis ordo.* *Πηκταθύς.*) Vnus è senatoribus dicebat-
ur antistes seu præses, cui id sorte euene-
rat, nec licebat eundē bis esse præsidem.

Custodiebat autem templi, in quo æra-
rium erat, clauēs, & publicum sigillum.
Cum uerò senatorotes qui *πρωτοστάτες* dice-
bantur, quidq; Republicam gerebant
(neq; enim omnes senatorotes eodē tem-
pore, sed per uices negotia publica tra-
ctabant) senatum aut populū cogebant:
epistates proedros nouem, quasi præsi-
des dicas, forrebat, è singulis tribub.
singulos: ea excepra, quæ tū Remp. gere-
bat, & rursus ex ijs nouem, unum Epista-
ten forrebat, & negocia ei tradebat:
ipse uerò actiones dabat in iudicijs, cu-
rabatq; ut ex legibus omnia gererentur,
neq; prætermitteret quicquam quod
ad iudices edocendos pertineret.

Πηκταθύς.) Vulcanus in atrijs & iuxta
focos & eamnos pingebatur, ut ignis
inspectoret.

Occasio. *Πηκταθύς.*) Occasio, rerū omnium opti-
ma magistræ. In qualibet enim re oppor-
tunum & commodissimum tempus est
occasio. Nā bonæ quoq; & honestæ res,
si fiant intempèstiuè, non probantur: ut
si medicus cum ægroto de morbi natu-
ra dispuret, ut si apud ebrios de tēperan-
tia disserat (*ὃ ἀκαίρος ἀπαιτῶν ἡ λυπηρόν.*)

Πηκταθύς.) Dion Cocceianus: Elephan-
ti turres ægrè portantes, iā ne ipsos quid-
dem magistros serabant.

Πηκταθύς κερνῆρας.) Crateras olim ad
summā usq; oram, boni omnis gratia,
implebant. (Crateras magnos statuant,
& uina coronant.)

Πηκταθύς καὶ αἰσθητικῶν.) Scientiæ & sensus
dissimilium sunt generum, & non multū
distantium, diuiciāq; sunt genere. Nam
scientiæ genus est *ἐπιστήμη*, existimatio
seu opinio. Sensus uerò non est opinio,
Proportione uerò sunt eadem. Vt enim
sensus se habet ad sensilia: sic scientia ad
scibilia, & utraq; iudiciā dē prædicta sunt
facultate. Ac iam nonnulli propter eorū
similitudinem, id est scientiam & sen-
sum esse dixerunt. Verū differunt inter
se. Sensus em̄ in ijs uersatur rebus, quæ
aliter esse possunt: scientia uerò nullius
est quod secus habere se possit. Ac sci-
entia quidem cuiusq; scibilibus, essentiam co-
gnoscit: sensus uerò nullius sensibilibus e-
ssentiam cognoscit. Scientia acquiritur:
sensus à primo ortu inest. hic cōmunis
etiā bestiis, illa hominum propria. Sen-
sus est natura, scientia doctriua. In sensu
præcedit habitus actionem. nam cū uisu
prædicti essemus, uisimus. in scientijs au-
tem habitus actionibus comparamus,

*Scientia ex
sensu uisere
men.*

*Et diuine,
Actionis
Scientiarū
præstantia.*

agendo enim grammaticē, grammaticū
euadimus. Ad hæc, sublato sensu, animal
unā tollitur: scientia uerò sublata, non
irē. Aristoteles in opere de Demonstra-
tione, scientiam scientiæ præstare duo-
bus modis dicit: uno, cū altera alterius
principia demōstret: ueluti, Physiologia
est accuratior q̄ medicina: sic & Geome-
tria, quā ea ars quæ machināz cōficit:
eadēq; de causa arithmetica præstat har-
monicā. Alia ratione scientiam scientia
uincit, cum habet expert materiaz subie-
ctum: ut arithmetica geometria, & eas
disciplinas quib. materia subiecti Theo-
logia. Quapropter dicit in Metaphysica
Aristot. (*ἡ τῶν μαθητῶν θεωρημα.*) Earū rerū quæ
inrelligantur, conrēplationē & faciliā
esse, & difficilimā. Faciliam, quia sit
rerum stabilis, semperq; sui similis. ma-
ximē enim perspicuæ sunt res diuinæ, ut
immutabiles profus, & natura & facul-
tate & actione. & sic quidem faciliam.

Difficilimam autem, propter nostram in-
firmatē, neq; enim ualemus corporis
inclusi cōpāgibus, & perturbationibus
animorum agitari, aciem in lumen earū
intendere: id quod & noctuis in sole ac-
cidit.

*Infirmitas
uistra dispo-
sitione pro-
tat, quæ fa-
ciliam facit.*

cidit. *ἡ σκία ἐπὶ τῆς φωταγωγῆς ἀποδίδει*

* *αὐνομαίω.* Scientia est habitus in susceptione uisforū * non simulata. Philosophica scientia esse dicit Aristoteles,

naturālē, moralē, logicā, & metaphysicā.

Ἄριστοτης. Ille sacerdoti mā data exponit dormienti : qui Deī mandata obseruat, probē meminir reditus ad eum.

E P I S T O L A Iuliani parabat̄ ad Porphyrium catholicū. Copiosa omnino & magna fuit Georgij bibliotheca, omnis generis philosophis & multis cōmentariis referta. Nō pauca, inter cætera, & Galileorum scripta, eaq̄; multa & uaria. Vni uicram igitur eā bibliothecā cōquisitā, curato Antiochiā perferendā: ac scito te grauissimas pœnas daturū, nisi eā omni studio indagaris : & ut eūq; suspectos de surreptis libris, quouis modo inquirendo, & iurecurando obstringēdo, & acerbis 10 quæstionibus de famulis habēdis (si persuadere non poteris) ablatos restituere atq; afferre in medium coegeris.

Ἄριστο. Planē scito, te nūc ista quærentem, interitū uicā quærere. Sophocles: Hæc scito, & animo inscribito: Tu ægrota, & doloriste diuinitū te inuasit. Aristoph. ignosce mihi. d. ridere em̄ nescio.

Ἄριστοφης. Quāuis solers & cōsiderat̄, tamē faciliē deduci à sentētia uidebatur.

Ἄριστοφης. Cōuersio, cū torā acie defatam, secundū antistitē & substititē, tanquā uiri unius corpus in hastā aut in clypeū inclinamam, toto ordine circū seriei duorem tanquā cōuersū circumducto, & in locū anteriorē trās lato, ita ut à dextra cōspiciatur, singulis & astitibus & substitibus permanentibus.

Ἄριστοφης φιλοσοφῆου. Per ocū philosophandum.

Ἄριστοφης. Subordinati: milites, quibus mandat̄ erat, ut pugnam intuerentur, & parti laboranti subuenirent.

Ἄριστοφης. De ijs qui se ad deteriora educunt. A Mādrobulo quodā, qui cū * fodinas metallicas uel thesaurū * (Geophaniū) Sami reperisset, primum arietem Lunoni aureū dedicauit, deinde argentum, post æneū, deinceps nullum: ut tradit Ephortes.

Ἄριστοφης. Consummatio: id quod post omnes uictimas ea de causā immolatur, ut priores uictimæ sint integræ.

Ἄριστοφης. Nomine Hicanus, studio Iatro, Aechylum tibicinem & Stefichorum cirharodum interfecit.

Ἄριστοφης. Mithridates cū cætera le-

gitimus rex, tum Rom. accommodatior.

Ἄριστοφης. Reprehensiones apud Aristotelem sunt quinque, nec eadē quæstionibus examinantur. Prima est, cū ē quæsitus nihil cōcluditur, nec id quod ppositū est, nec aliud quicquid est: *ἀποδίδεται.* Et cū propositiones falsæ & improbabiles sunt, quæ inferet cōclusionē. Talis est is qui dicit: Quod est præter ens, non ens

est. Quod nō ens est, ne unū quiddē. Vnū igitur est ens. neq; enim hoc cōcluditur. Ac sic quiddē nō id quod ppositū est, cōcludit: sed aliud quiddē cōcludit syllogisticē. Quod enim (est nō ens) est præter nō ens, nihil est. Alius dicit: si factū quod est, principū habet: quod factū nō est, principū non habet: neq; id quod ppositū est, neq; aliud quicquid cōcludit, præter quā quod ea quæ sumuntur, falsā & improbabilia sunt. Alterā ponit reprehensionē, si propositiones syllogisticē ponuntur, & oratio cōcludit aliquid, nec tamē id quod ppositū est, sed aliud quiddā. Tertia reprehensio, si quæpiā adiecta cōcludant propositionū syllogisticē, & tamē adiectū detentius si postis & interrogatis, & min⁹ probabile cōclusionē. Quarta reprehensio, si abstulerimus ab orationē aliquid, atq; ex reliquis syllogisticē cōcludatur, sicut fit in oratione redundante. Quinta reprehensionem esse dicit, cū ex minimē probabilibus, & minus credibilibus ipsa cōclusionē, constat oratio: aut è ueris quiddē, sed ostēsu difficiliorib. ipsa quæsitōe.

Ἄριστοφης. Cephalus orator: Quoties cum de dignitate & patria periclitatē conseruauit?

Ἄριστοφης. Esto nobis p̄ptus horum consiliorum adiutor, & ostendē mortalibus remunerationem.

Ἄριστοφης. De uis libertatem, capite diminutis pristina dignitatē, in quilibet cuitatem, çtarijs debiti cōdonationem decreuerunt.

Ἄριστοφης. Cotuus celeriter crociantans tempestatem significat.

Ἄριστοφης. In rota excruciatū, ibi te oportebit facinora tua dicere: Aristophanes in Pluto. Prouerbiū in improbos. Rota enim quædam Athenis fuit, ad quam alligati serui pœnas dabant.

Ἄριστοφης. De consulibus non segniter deliberandū. Neq; enim urbe in tantis periculis cōstitutā, magistratum eum quibusuis esse mandandum.

Ἄριστοφης. Superficies siue extremitas est coræ.

Philosophi
ca sciētia.
Reditus ad
Deum.

Georgij
bibliotheca.

Reprehensio
nes syllogis
tice.

Coste
beratus.

Rota
seruorum.

Hicanus
Iatro.

est corporis finis, aut id quod latitudinē
tātum habet, & nō profunditatē. Hæc &
intellectiōne & essentia dicitur. Epiphania
etiā dicitur. Seruatoris nostri **IESV
CHRISTI** in carnem aduentus.

EPIPHANIUS, Vlpiani P. Petrus so-
phista, & in patria & Athēis docuit. Scrip-
sit de cōmuniōe & differentia statū,
Progymnasinata, Declamationes, Tribu-
nosplebis, Polemarchicum, Exoratio-
nes, & Miscellanea quædā præcepta.

Epiphanius Constantiæ Cypri episco-
pus, quondam Salamini, Scripsit con-
tra omnes hæreses sermones, qui Pana-
ria dicuntur, & alia multa: quæ ut à doctis
obres, sic ab indoctis propter verba le-
guntur. Extrema ætate decessit.

Epiphanius episcopus Selybriæ, siue
Olybriæ, scripsit orationem petuntem
in crematores imaginum.

Epiphanius & Euprepus, ambo Ale-
xandrini genere, & usitatorū Alexandri-
nis initiōrū callētissimi. Euprepus eorū
princeps, quæ Persica dicuntur. Osiriorū
uero Epiphanius. nec huius solūm nu-
minis, sed & Dei omni æuo celebrandis
quæ eū dicere possim qui sit, non tamen
scribo, hoc quidē tēpote. Epiphanius ue-
rō illa quoq; sacra enarrabat. Hi uiri nō
ipsi quōd in uetere illa disciplina uixerūt:
sed ijs q̄ in ea uixerant, successerūt, locuti-
q; sunt, eorumq; facti cōsuetudine do-
ctiores, multa in suæ ætatis homines be-
neficia cōtulerunt, cum aliarū rerū, tum
ueterum historiā uocales præcones.

Ἐπιφάνειος.) Aristophanes in Ranis:
Racemationes istæ sunt, & offutæ. De
ijs qui se poetas aut sapientes esse putāt.

Ἐπιφάνιος.) Alios, manus eorū am-
plexus precabatur, ut subuenirēt inopiæ.

EPICHARES, Sicyonius proditor,
cuius meminit Demosthenes in oratio-
ne pro Cresiphonte.

Ἐπιχάρης.) Quamuis grauis & nego-
ciosus, tamē in congressibus iucundus.

EPICHRMVS, siue Tityri, siue Chi-
mari & Sicidis P. uel Syracusanus, uel ex
urbe Sicianorū Crasto, unā eū Phormo-
comædiā inuenit Edidit fabulas LII.
aut. ut Lycon ait, XXXV. Quidam eum
fuisse Coum tradunt, ex ijs qui cū Ca-
dmo in Siciliam migrarint. alij Samiū, alij
Siculum Megarentem. Fuir ante Pericū
bellum annis 6. Syracusis edens fabulas,
cum se Athenis Euetes & Euxenides &
Mylus ostentarent.

Ἐπιχάρικανίαι.) Maleuolentia, uolū-
ptas ex alienis malis.

EPICHEREMA, Dialecticus est syl-
logismus.

Ἐπιχρημα δέσει π.) Manibus tollēt te.
Id est, manu ducent, uiam ostendunt, sul-
cient infirmum, omni ope subleuabunt.
Ἐπιχρημας.) Quæ concedi possunt, tibi
concedo: idemq; autor ero, ne res ko-
manorū magis etiā in dubium adducas.
Ἐπιχρημας τῶν ε.) Vfuræ octauæ, cū fortis
octaua pars feneratori datur: ueluti de
quaternis drachmis, terni oboli.

Ἐπιχρημα.) Versu heroico descripta hi-
storica, epopœia dicitur: id est, poësis si-
ne fabula.

Ἐπιχρημα.) Primus Pyrrhon ἀκαταληκτικός
καὶ ἰσοχρῆς formam introduxit: hoc est, ne
gaut quicquā posse cōprehēdi, eaq; de
causa cohibendā assentiōnē affirmauit.

Ἐπιχρημα.) Quasi inuēctiōnem uel inli-
sionem dicas. Est ea signi celestis pars
(gradum uulgō dicunt) quam Sol & Lu-
na & quouis alius planeta obinet: quo-
rum hic est ordo. Phænon, id est lucens,
Saturnus β. Phæcthon, id est splēdēns,
Iupiter ζ. Tyrois, id est ardens, Mars θ.
Sol, ο. Phosphorus, id est lucifer. Ve-
nus φ. Stibō, id est micās Mercurius ψ.
Quodlibet signifen circuli signum diui-
ditur in partes seu gradus xxx pars, in
alias LX partes: hoc est, sexagesimas &
minuta siue scrupula prima, & unum pri-
mum minutum rursus in alia sexaginta
secunda: ultra quæ (εἰ τῶν ἰσοχρημας) in fa-
cili canone progredi non est necesse.

Ἐπιχρημα.) Cū Athenis multi, ac foren-
ses & in mercatu uersantes potissimum,
uiros bonos & queros ciues pecuniaz
causā calumniarētur: decretum factum
est, ut qui reum non peregisset, sexta liti-
giosæ pecuniaz parte multaretur: hoc
est, de singulis drachmis, quæ senos ua-
lent obolos, singulos obolos soluerent.

Ἐπιχρημα.) Incantatrix, quæ pueros ægro-
tantes carminibus curat. Polybius: Ni-
hil intentatum relinquunt, nullū carmē,
nullas præstigas, amulera nulla. Sopho-
cles: Non est docti medici, carmina recita-
re, cum hulus scētione desiderat.

Ἐπιχρημα.) Ego dominum clam ex-
cratus, ita efferot læticia, quasi sacra Ce-
teris intuear, & festum diem agam.

Ἐπιχρημα.) Coruini cognomē fecerūt
Marco, ab aue adiutrice in certamine.

Ἐπιχρημα.) Eponymī dicuntur eorum
statuæ, à quibus X tribus Athenarū no-
mina habent. Nam & ciues & hospites

Comœdia
inuenit.
Phermas.

Cadmus
Cœu.

Estrer.
Euxenides.
Mylus.

Pyrrhon.

Odo p. 11
Letaam.

Parte tend
re in q. no-
tiam.

Ceteræ car-
minibus.

Improbis
feruam.

Statuam
bonas.

uirtute praestates, xneis status ornabantur: delectiq; fuere x clarissimi uiri, quorum singuli centena nomina in sortem coniecerunt: unde tribus sunt distinctae. Iuxta has status leges proponebantur, ut à quobus accusari possent, priusquam à populo sciscerentur.

ἡρώδης.) Socrates philosophiâ de moribus magnificiebat.

ἑπτακῆντα.) Septenarius numerus pro mul-
tiplici ponitur.

ERASISTRATVS Iuliate, ex Iulide Cæ: insulæ urbe. Appellat itaq; Ceius, & Cretoxenz, Medij medici fortis, & Cleombroti. Hic Antiochum regem ex amore noueræ Stratonice ægrû, sanauit. Manu enim cordi admota, ex palpitatione, quoties Stratonicen fortulrò prætereuntem uideret, amorem deprehedit. Sepultus est iuxta Mycalè montè, è regione ðarni. Scripsit medicos li. i. x.

ERATOSTHENES, Aglai siue Ambrosij F. Cyrenæus Aristonis Chij philosophi, & Lyfaniæ Cyrenæi grammatici, & poetæ Callimachi discipulus. Accersitus Athenis à tertio Ptolemæo, uixit usq; ad quintum. Quia uerò in omni ditione genere secundas à summis ferebat, (*πῶς βίηματα ἐπέκλυθη*) graduû cognomen habuit. Alij Platonem alterum, alij Quinquercionem dixerunt. Natus est c. x. vi Olympiade: obiit anno ætatis lxx. x. ex inedia, propter aciem oculorum hebetarâ, discipulo insigni relicto Aristophane Byzantio. cuius rursus discipulus fuit Aristarchus: qui & ipse discipulos habuit Mnaseam, Menandrum, & Aristidem Scripsit philosophica & poemata & historias, astronomiam, seu sîrû stellarum, De sectis philosophorum, De tacuitate doloris, Dialogos multos, & de Grammatica.

ERGANE Minerva dicitur, quod operum muliebrium sit inspectrix.

ἑργασίῃ.) Polybius: Nemo est qui eam utbem conspiciat, officinam belli, ut ait Xenophon, diceret.

ERGISCUS, Thraciæ locus, ab Ergisco Neptuui & Abæ nymphæ F.

ARGOCLES, & Ergophilus, duces Atheniensium.

ἄρδο τις, λυῖ κακῆς ἠδὲ τῆς τυχῆς.) Quam quiq; norit artem, in ea se exerceat.

ἄρδο κατὸν σκυλάκῳ, κατὰ μέρη, ἕρῃ πῶς ἄρδω, ἕρῃ τὸν ἰσθμῶνα ἄρδω ἢ ἰσθμῶνα.) Abi in malam rem carule degener, mala pordo, abi ad Orcum: Abi tû, quæ Spar-

ta indignû peperit. O Xenophanes, Diagonæ, Hippones, Epicuri, & omnis relique grex infelicius, & Dijs inuisorû, abi te in malam rem.

ἑρῶδης.) Palpare in tenebris, inquirere subterranea & infæra.

ἑρῶδης.) Ad singulare certamen illû prouocabat, cum derisû. Is uerò principio se continebat: p̄st, contumeliâ non ferens, equum in eum incitauit.

ERESIVM, urbs Bæotiæ. *ἑρέσιον*.) Nô amplius me, ut prius, den sis alis plaudens, lecto expelles, mane experreclus.

ἑρῆ.) Prospero Fortunæ statu utebatur, & in omnib. ad optatos exitus pete uehebatur.

ἑρῆμη δία.) Desertû uadimonlû, cum reus, qui se iudicio nô sinit, cõ demnar. *ἑρῆμὸν ἀλώσει*, in dicta causa damnari.

ERITHACVS, aus solitaria, & non gregalis: quam Syluiam, nubeculâ, siue rutilillam dici putant.

ἑρῆνυς.) Erinnys, Furia, Infernus, & maleficus demon. Iuxta Erinnys homicida, ex ore fatalem misit uocè. *ἑρῆνυς ἀπορῶν*, Furiarum propago. De turpibus & deformibus.

ἑρῆπαλικῶς πεπῶκε.) Verba madesecisti, quo grauiora essent, ut mercator res lanam. At tu uerbum uoluer inferustil. *ἑρῆ*.) Lis litem gignens, ambit aliam orationem. De ijs qui amicè inter se cõfabulantur.

ERIPHVS comicus. Dramata eius ab Athenæo xiiii Dipnosophistarum recensentur: Aeolus, Peltaista, Melibæa.

ἑρῆ.) Hercules lupiter, cui atz intra (curiâ) aulâ extructæ erât. Ius ciuitatis habebât, q louè Herceû habebant.

ἑρῆς.) Aelianus (*τίλος ἑρῆν μακρῶ βίῃ*.) Totius uitæ finis expectandus, neque se quisquam in beatis ante obitum numerare debet. Incertæ sunt enim res humanæ, dū anima ulli est intra septû dentû.

HERCVLIVS, sine ullo prætextu satus erat, & tyrannicus, animiq; sui asperitatem torruitate uultus præ se ferebat. Itaq; profus ingenii securus sum, Dioctetiani etiam ad omnia cõsilia inhumana & aspera ultro se ministrum præbuit.

ἑρῆ.) Ar Hercules saxa ingètia in Oceani fauces coniecit, quo impedimento essent bellus accedentibus.

Anonbu. Stratonice.

Aristophan. or. Aristarch. abau. S. rpta.

Verbi officina hui.

Læone suly iustofu hru.

Gellius

Prosperus

Hercules cum detin.

HERMAGORAS Amphipolitanus philosophus, Persei discipulus. Dialogi ei sunt: Misocyon, id est canum seu Cynicorum osfor: Vnus liber de calamitatibus: Echytum, id est effusum, tractat oratorum inspectione: De philosophia, seu ratione docendi, aduersus Academicos.

Hermagoras, Temni Acolensis F. cognomento Carion, scripsit Rhetoricos libros v. de expositione, de decoro, de genere dicendi, de figuris. Romæ docuit unâ cum Cæcilio sub Cæsare Augusto, obiit prouecta ætate.

Ἡρμᾶς (Hermæ Metcurij. Menecles siue Callistrates in opere de Atheniensibus sic scribit: A uaria porticu usq; ad regiâ, sunt statua, quæ Hermæ dicuntur: unde locus illi nomen accepit, quod d multæ ibi & à priuatis & à magistratibus. dedicatæ essent: quarum quidam Hipparchei Hermæ dicebantur, ab Hipparcho Pisistrati F. Fuerunt item Hermæ sacri & in cædium uestibulis, & in fanis.

Ἡρμᾶς.) Primitiæ ad statuas Metcuriales in uis collocabantur, quas uiatotes ederent: itemq; acervi lapidum Metcurio sacri in uis obscuris.

Ἡρμᾶς.) Omnis uir bonus prædæ est malis: habent improbi suos reditus ex altera parte.

multo maius, precium petfoluebat.

Ἡρμᾶς.) Mercurij filium esse dicunt Ionis & Maia, quasi Mentis & Prudentiæ dicas: unde oritur uolucris: quam propter celeritatē faciunt oratio: atq; etiâ quadrangulum, ob ueri sermonis firmitatē & constantiâ. Veritas enim undecunq; sui similis est: mendacium uerò uariū est, ac multiplex, seumq; ipsum minimè cōsentit. Ueri quoq; autorē, & mercatorū inspectionē faciunt: eaq; de causa marsupij illi tribuūt. Etiam Phœnicēs deos suos fingunt sacculos fetētes, q̄ aurū sit principatus symbolum: eosq; emq; Græci armatos, quod aruīs subiguntur homines.

Ἡρμᾶς ἰ τριτομίλιον.) Mercurius tertimaximus, sapiens Aegyptius, ante Pharaonem floruit. Tertimaximus autem dictus est, quod de Trinitate locus est, in trinitate unâ esse Deitatem asserens. Sic fuit lumen intellēgens ante lumen intellēgens, & fuit semper mens mētis lucida, & nihil aliud fuit huius ueritas (q̄ nisi, p̄ q̄ fortē legendum) & spiritus omnia cōtinens. Extra hunc nō est Deus, nō angelus, nō essentia ulla alia. Omnium enim Dominus est, & pater, & Deus: & omnia sub ipso, & in ipso sunt. Nā sermo eius, q̄ est huiusq; perfectus & fecundus & opifex in fecunda natura. Puer & generabilis (spiritus) aqua fecundam fecit aquâ. His dictis, preces subiicit huiusmodi: Obtestor te cœlum, magni Dei sapiens opns: obtestor te uocem patris, quam locutus est primam, cum omnem mundū firmavit: obtestor te per uirgenitum seminem & patrem omnia cōtinentem, propitius propitius esto.

Hermias eunuchus Atarnites (quæ p̄ uincia est Myiæ ad Hellespontum, cui præfuit, regi Persarum dido audiens) eunuchus cū esset, & seruus ab ubuli, Bithyni principis & philosophi, ab Aristotele eruditus animum scripsit esse immortalē. Hic eunuchus ille cū ter uenditus, Aristoteli familiaris, cui filiam suam ad optiuam in matrimonium collocauit. Hippocratis uerfus lambicus: *Eunuchus cū esset, ac serus imperauit Hermias.*

Hic quis cōfractus esset testiculis, tamē ex uxore sua filia Pythia de procreauit. **HERMIPPVS** Atheniensis, comicus antiquæ Comœdiæ, Iulcus, Myrtili comici frater, edidit fabulas x. l.

*Oratio mēta
ne p̄
ue p̄.*

*Veritas
Mendacium*

*Dromon loci
herma.*

*Trinitatē
asseror.*

Obtestor

*Tū si adu
p̄uabat ab
eunuchis quo
modo proci
ata ius?*

Ammonius.

Heli odoru.

Doma cœu.

Tibulatu.

Isidoru.

Syriann.

Proclu.

Aegyptu.

Anima im-

mortalit.

Arquiu.

Hermippus Berytius, è ulco in mediterraneis, discipulus Philonis Biblij, à quo commendatus est Hecennio Seuero, sub Adriano Imperatore, quamvis seruili genere ortus. Fuit ualde eloquens, & multa scripsit.

Præcox inge
nium.

HERMOGENES Tarsensis, cognomento Xystor, sophista, quæ & Muloñ philosophus & Marcus imperator audiuit. Fuit ingeniosissimus, in adolescentia tamē magis quā adulta ætate. Cū enim annū ætatis 24 attingisset, errore mētis affectus, à seipso degenerauit, sine ulla causa aut morbo corporis, ut Antiochus sophista de eo per risum dixerit: Hermogenē inter pueros senē, inter senes puerū esse. Annos natus circiter 18, scripsit artē Rhetoricā, quæ in manib. est omnibus. de Statibus lib. 1. de Figuris lib. 2. de Cælesyria lib. 2. De hoc Philostratus Lemnius sic inquit: Hermogenes, quē Tarsi genuerūt, anno ætatis 17 tantā gloriā est adeptus, ut Marcus imperator eius audiendi amore caperetur. Auditoriū igitur ingressus Marcus, eo disserente est delectatus, & extēporē loquentē admirans, splēdidis munerib. donauit. Ad uirilem aut æratē cū uenisset, nulla euidenti de causa uel morbo, habitū illū & facultatē amisit. Vn de facetiariū occasione præbuit inuidis, qui diceret: uerba omnino alata esse, ut dixerit Homeris, quæ Hermogenes tanquā alas amisisset. Cum apud Marcū imperatorē dissereret: Adsum, inquit, tibi imperator, pædagogogegēs orator, & orator ætatē expectās: pluraq; alia scurrilia dixit. Obijt senio cōfectus, unus de populo habitus. Despectus enim fuit, cū esset ab arte destitutus. Mortuum incisum esse ferūt, & cor eius pilosum, & magnitudine natura humana longē maius inuentum esse tradunt.

Alas uer
ba.

Facetia.

Cur pilosum.

HERMOCOPIDAE, qui statuas Mercuriales truncatū, in Siciliā nauigaturi.

Stephani
topi
tome.

HERMOLAUS grammaticus Constantinopolitanus, scripsit compendū libri Stephani de Gentibus, Imperatori Iustiniano dedicatum.

Hermos
ps.
l. 1. m.

HERMOS, Atticę municipium est, Acamantiæ tribus.

Ἡρμόσιος. Hermonis beneficiū. Quod necessariū dat, nō ex animo, sed fidē: amicitia simulatione, nō uerē. Hermon enim rex Pelasgorū, Dario Thraciā inuadente, & omnia subigente: Lemnū Atheniensibus per beneficij speciē concessit, cum reuera Darium timeret.

ERAEADAE, municipiū Atticæ, Hipothooniæ tribus.

Amor seu Cupido. Nullus amor est elegās. hæc propositio in uenerum prononciās, refutat: quod non omnis amor sit malus. Diuidimus enim amorem, in uehementem rei ueneræ cupiditatem (ut Epicurus dicit) qui scitus esse nō potest: & in conatum industrie, susceptionemq; laboris, ob pulchritudinē elucetrem, ut Stoici dicunt: aut in recodationem conspectæ aliquādo pulchritudinis, ut Plato. Elegantes enim hi sunt amores. Cum autem hoc positum sit, sapientem amaturū esse: refutare hoc uolentes, definiemus quid sit amare: dicemusq; esse, amore alicuius capi. Sed quā nondū clarū est id quod dicitur, ad amoris definitionem progrediemur: in quo definiendo, si simpliciter, brutam esse cupiditatem uoluptatis, ad pulchritudine corporis oriundam: aut, uehementem uenerarum rerum appetitum: propositio nem refutauerimus. Hęc enim aliena esse sapiente, constat. Item, si uehementē appetitum definirimus: quā uox uehementis rursus obscura est, eā oratione explicabimus. Amorem autem esse conatū & cupiditatem (industrie) beneficiæ propter elucetrem pulchritudinem: neque esse coitus, sed amicitia. Nam Thrasiondem quidem, quamuis dominū mulieris, ab amica abstinuisse, cui se inuisū esse nosset. * esse igitur amorem amicitia: * non mitti diuinitus. Formam, esse florem uirtutis. Amor est primum & maximum elementum latē patentis rerum naturæ historicę, & in industria atque solertia: hic est pulchrorum, atque etiam bonorum omnium acerrimus indagator. Damascius.

Amor seu
cupido, cap
sua.

Epicurus.

Stoici.
Plato.

Thrasion
dem.

Acridem.
Subiectum.

Ἡρμόσιος. Interrogatio probabilis, propositio dialectica. Non omnis ergo propositio est interrogatio, sed Dialectica. Non omnis interrogatio est propositio dialectica. sunt enim plura interrogatio nis genera. Nam qui interrogat, aut de accidente interrogat: ut, Qui sit ignis naturalis morus? aut quid Socrati uenerit? Aut uice uersa, definiunt accidēs, & sumunt in interrogatio ne: id uerō cui accidit, id est subiectum, cognoscere student. ut si quis roget, album aut nigrum cui animanti accidat? & quod nam bonum sit per se expectandum (& quid ille sit, qui se det? Est & aliud interrogatio nis genus (ὡς ὑπερωσίως) ex abundantia, cum pro-

prolaro eo, q̄ in questione est, dicit interrogans: Quid est homo? scientiam enim rei cognoscere studet, nō accidēs illius. Tertium interrogacionis genus est, ueluti cum quis de propositione interrogacionem aut responcionem postulans, alteram contradiccionis partem dicit: ueluti, Est ne mundus rotundus? Sub hoc genus interrogacionis cadit propositio dialectica,

ἰσθ.) Cieadē rore pascuntur.

ἰρυγῆ.) Ructus, est status occultus, in seruore alimentis abruptis bullis, per superiora exhalans.

ἰρυθρα.) Nullū pratū irriguū & tenerū & secundum uerno rore, ruborē æquē amonū & risum suauiorē gignit. At ille fronte etiā perficit, nec mutat colorē.

Erythraei mare.

ἰρυθραία θάλασσα.) Erythræum mare dicitur sinus Persicus, non à rubro colore fluctuum, ut nonnulli putat: sed à quodam Erythra, illis in locis rerum potio.

ERYTHRA urbs Ionix, cuius ciues Erythrii.

Erythrii beargia.

ERYTHRIVS p̄fect̄ sub Zenonē, cū neq; fiscū sufficere cerneret: neq; op̄ imponere maius tribuit, q̄ cōstitutum esset, sustineret: aur improbē quicquā facere, quippe uir humanus: * eorum quē deberēt donationē à Zenone petita, magistratu abiit, cum dolore ciuitatis. Solus enim ille ex ijs qui tū in Republica uersabātr, ad cōmune omniū bonū natus erat: qui & petentib. celeriter grati ficaret, neq; ullū ex ueterib. inimicis ulcisci uellet. Fiscus aut̄ tū ad summā penuriā redierat: ne nihil esset reliquū. Nā quæ Leo mortens in fisco reliquerat, celeriter à Zenone exhausta erant omnia: cū inconsultē amicis largiendo, tū nō cam diligentiam adhibēdo, ut aliorum quoq; furta deprehenderet.

Zenoni profusio & negli genus.

ERYMANTHVS, Arcadiæ mōs: unde aper Erymanthius, ab Heteule occisus.

ERCHIA, municipiū Atticæ tribus *, unde Archiade, & Erchienses.

Memoria vsignū.

ESDRAS, sub * Xerxe rege Persarū, legis petitiuissimus, libros qui desiderabatur, ē memoria de promptos, cōscripsit, gentiq; suæ tradidit.

ESTHERA, Iudaicæ gētis puella, regiū apud Artaxerxem, cognomēto Longimanū, est adepta honorē: suosq; populares, inter quos & Mardochezum auunculū, defendit: quī regi insidias detexerat, quas propter edictū regiū contra Iudæos, in obscuro loco delitescens, audierat.

ESABET, Iudæi affectu, id est, in studio pietatis sese exercēt, à pharisæis & scribis ē dia metro differentes: posterio lonadabi, filij Rechabi, iusti illius: inter sese amantes, & alius uerecundiores, uoluptatem tamquam probum auerfens, temperantiam & continentiam & uacuitatē à perturbationibus uirtutem existimantes. Ac coniugium illi quidem despiciunt: sed alienos pueros adolecentulos adhuc, ad se receptos & pro cognatis habent, & suis institutis erudiunt: omne flagitium exterminant, diuicionem moraram curant, cōtemplationi plerunq; additi. unde etiam dicti sunt Esizi, id est contemplatores.

Etly adeo p̄m.

ἰδαν.) ἡρώγων γλυκερῶ, πικρῶς ἔχει τῶ πικρῶ: Edens dulcia, mores acerbitates habebis. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶ.*

Replicatio Jonny.

ἰσχυρῶς ἰσχυρῶ.) In caput tuum. Hoc responderi solēt male precantibus.

ἰσχυρῶς.) Ad coruus. Bæotius, q̄ Arnen quondā incolebāt, dictū fuit ab Apolline, tū eos ea regione pulsū iri, eū albi corui apparuissent. Adolescētēs aut̄ quidā ebrii coruus cepērūt, & per ludibriū gypso indutos dimiserunt. Quib. Bæotij uisus, perturbati sunt, quasi exitū iam fortiente oraculo. Itaq; adolescētēs tumultum illum ueriti, fugerunt, & locū quendam incoluerunt, quem coruus dixerunt: quō postea Bæotij dēinquentes relegarunt. Alij dicunt, eō sic dici, q̄ hoc animal sit impudens, & ominosum hominibus. Aristoteles autē ait, pestilentia grassante, cum multi corui essent, eos ab hominibus captos & repurgatos fuisse uiuere: & pestilentia dixisse, Fuge ad coruus. A coruus uerō fabulosē tradit, magnum graculum se coruus parem ratum, ad illos se cōtulisse: à quibus cum uinceretur, ad graculos rediisse, qui indignati, eum cedētēs dixerint: Fuge ad coruus. Aristides censet, ideo sic dici, quōd corni in asperis & præruptis locis nidif. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶ.*

Albi corui.

Coruus natura.

Psittus ad coruus uerē relogatū.

Aspici gypsi culus.

Nidi coruus non.

ἰσχυρῶς ἰσχυρῶ.) Quando gallos committunt, alijs pascunt, quō acriores sint in pugna. *ἰσχυρῶς ἰσχυρῶ.*) Massiliam nauigato. De effeminatē molliterq; iuuentibus. Nam Massilicenses effeminatē uiuebant, uariis uestibus, iisq; talariis & unguentis nentes.

ἰσχυρῶς ἰσχυρῶ.) Internus homo apud Apostolum, est anima: externus, corpus.

Galli p̄p̄tas ces.

Massilicū uolucres.

Perr̄ pro se.

Est

Est enim cum ex parte totum nobis animal cognoscitur: ut, Effundam de spiritu meo super omnem carnem: & Moses Israelitas alloquens: In LXXV animalibus, inquit, descenderunt patres tui in Aegyptum.

Scipio.

Ἰσομαρμίη.) Polybius: Veluti casus, & Fortuna quædam, ita res gestas Scipionis exornabat, ut illustriores semper & maiores expectatione uiderentur.

Arcefilas necens.

Ἰωνάσας.) Arcefilas, quid tibi tantum meri auidè exhausti, ut in mentis errorem atq; amentiam incideris?

Vesper.

Ἰωνάρθης.) Parmenides, uel (ut alij) Pythagoras, primus deprehendit, eundem esse Hesperum & Luciferum.

Lucifer.

Dedecati, Inbelle.

Ἰωνίδαζος.) Polybius: Vestibus & seruitiis magnoperè studebant, & plerique supra facultates ornabantur: arma uerò negligebant.

Ἰς πῆρ ἑπίου.) Ignem diuectibetis. De iis quæ fieri nequeunt.

Ἰς πῆρ αὐτῆ ἕδωρ χροφίος.) In cinere ant aqua scribis. De iis qui frustra laborant.

Ἰς φάβος.) Athenienses, laxa nunciandis, & aduocatis suis, coronas honoris ergò decernebant.

Tellus.

Ἰβία.) Vesta. Mulierem fingunt Tellurem, tympanum gestantem, quod uentros in se concludat.

Vestales Helene.

Ἰονάδες.) Vestales uirgines. Sacrificule, quas Helena Constantini Magni mater, post inuenta sancta & preciosa ligna, templo extructo in sepulchro Domini, instituit, decreto uictu è publico. Quibus peractis, octogeneria circiter, uitam cū morte commutat. Filius uerò, eius corpus Romè in palatio sepeliuit. Synesius: Non dixerim, eos areani aliquid cælare, sicut Vestales ignem.

Ἰσία θύμωρ.) Veste sacrificamus. De sacris domesticis, nnde nihil aufertur.

Ἰσιάτωρ.) Epulum præbebant tribubus alij ultrò, alij sorte delecti.

Ἰόν.) Lucerna corporis est oculus.

Vindicta.

Ἰσι τις ὀλίγωρ ἰφθιμάρως, ἢς μηδίστη κατὰ φρονίη, ἀδρόειπος ἴταρ.) Est Vindictæ quidam oculus, mortaliū nemini cõtemendæ. Ἰσημυλάμω.) Aristophanes: Da ueniam, si quid homo pauper dixi, & natus sum.

Erasinades.

Ἰρατήρην μοι ἱρασινάδω.) Dux fuit cū Erasinade. In calamitosos. Nã qui ad Arginusas rem malè gesserant duces, hic, Thrasyllus * Pericles & cæteri, qui non cesserant: publicè interfecti sunt. Erasinades etiã ultrà, peccularus & Helleston

tix pecuniæ surreptus accusatus.

Ἰσφαλίται.) Su: quoq; domus, quantum in ipso fuit, labefa lauit, ob ppenfionè & defensionem partis huius.

Ἰσχατι ἰσχάτων κακὰ διαπίπρωσται.) Extrema extremorum mala perpetravit. Prouerbiū, de improbitissimis. Sicut, Atrociano atrocior: Caninio caninior, id est impudentior.

10

Ἰσχατι κακὰ.) Mala extrema perpetien da potius à popularibus, quàm hominibus perfidis deditio facienda.

Cicero, Inoffes.

Ἰσχατι μυσῶν πῆλιν.) Ad extremum Mysorū nauigare. Ἰσχατι μυσῶν πῆλιν.) Extremus Mysorum nauigat *. Græcis pestilentia laborantibus, oraculum sedditum est, ut ad extremum Mysorum nauigarent. Qui cum initio dubitarent: tandem in extremitatibus Mysorum, Acoli dem repererunt. Alij dicunt, Telepho,

10

quo loco parètes suos reperiturus esset, sciscitanti, hoc responsum ab Apolline fuisse, ut ad extremū Mysorū nauigaret. Cum autè in Teuthraniã, quæ loca Myrsi tenerent, peruisset: incidisse in matrem suam. Prouerbiū pertinet ad eos, qui bus difficilia mandantur.

Orationem, Areth. Telephus.

Ἰσχυδίαζος.) Polybius: Omnia profus ab initio ad finem usq; perpetua serie, negligenter & perperam esse facta.

10

Ἰσχυρ.) Scipio seorta, haruspices, uates castris expulsi: quibus milites reb. aduersis terri urebantur.

Oratio, exort. Cicero.

Ἰσχυρὰ κερειθία.) Meretrices Corinthiæ: Lais, Cyrene, Læna, Synope, Pyrrhine, Scione, Rhodopis Thraciæ: cõserua Acfopi, fabularum scriptoris, quæ libertatè cõsecuta, in Aegypto mansit. Aristophanes in Pluto: Atq; etiam meretrices aiūt Corinthias, Si quis eas appellet pauper, non auscultare: Sin diues, statim illi podicem obuertere.

Corinthiæ meretrices.

Ἰσχυρ.) Plato & cæteri philosophi germanos eruditiores amatores, sodales uocabat: quos & Iulianus imitabatur, in cõgressibus eruditorū omnes sodales appellans, non elatus imperio.

Eruditio, seu dotes, Iulianus.

Ἰσχυρ.) Lex fuit Athenis, ut meretrices uestes ferrent floridas: id est, ut opor, uarias, aut ornatas & nitidas.

Meretrices uisitas.

10

ΕΤΕΟΒΥΤΑΔΑΕ, familia Athenis magna & clara, postero Butæ sacerdotis. Ex his deligebantur sacerdotes Athenis, & Mineræ urbanæ sacrificula.

Butæ.

Ἰνὴρ.) Vere ne cenfes esse deos? Ἰσημυλάωρ ἴταρ.) Victoria in alterâ inclinandam partem, cum uicti uincunt.

Ἰημερ. Homerus: Aequè ille mihi inuisus est, ac portæ inferorū, Qui aliud lingua prōbrū, aliud pectore clausū habet
ἰημερῶν (Φάλαγξ.) Anceps phalanx uocatur, quæ sic incedit, ut duces suos partim in sinistro, partim in dextro latere habeat collocatos.

ἰημερῶν. Etesiz, uentū quotannis spirātes adulta ætate: quod 500 à meridianis partib. in Septentriones euectus, & factus altior, humores resoluti: qui resoluti, & in acere ac spiritū cōuersi, gignunt Etesias, qui à Septentrione in Austrum feruntur, atque iu altiores Aethiopiæ montes multi & densi incidentes, pluuias cient, quibus inundat ætate Nilus, & meridionalibus & sicis locis fluens.

ἰημερῶν. Visionem somniorum nihil curabat.

ἰημερῶν. Equidem omnibus meis opibus redimere, ut, sublato Antonio, Cicero superesset.

ἰημερῶν. Pœnas facinorū dedit, nō celesti morte cxtinctus, sed lento supplicio consumptus.

ἰημερῶν. Insuper Dei omnipotentis, instar tauri ad maclatanem uenire.

ἰημερῶν. Tellus sterilitate occupata grauissimè illos affixit.

ἰημερῶν. Bouis instat uideor ad maclatanem uenire.

ἰημερῶν. Similes sunt Laonicis Pyli capitis. Prouerbijs, in pallidos & extenuatos. Pylus urbs est Laconiz, ubi Cleon dux captiuos abduxit è Sphaacteria: quos & metu captiuitatis, & quod diu in desertâ iusula, & omni cōmeatu destituta obsessi, & post captiuitatē longo tēpore in ulcullis detenti essent, pallidos & tenues & desformes fuisse, consentaneū est.

ἰημερῶν. Eua prima mulier, & primū de lectū mundi: qui amuis eam maritus Adam uitam appellasset, ut matrem futuram uiuentium.

ἰημερῶν. Euangelium, res pulcherrimas annunciat.

EVANGELVS comicus: cuius, Atheno autore, fabula est *ἀσκαλονήμιος*, Retegendus.

ἰημερῶν. Pieriam tubam, uerfatilij grauem hymnorum Fabrum, detinet Pindarum hic puluis.

ἰημερῶν. Aelian: Aeneas patrē humeris ipsorū extulit, filio pio leue on.

ἰημερῶν. Euagoras Lindius historicus, utā scripsit Iimagenis, & aliorū doctorū: quæstiones ordine alphabeti: Thucydidis arte oratorū libris v. Quæstiones Thucydideæ dictionis: huiusmodi Aegyptiorum regna continentem.

EVAGRIVS uaria scripsit, & cōmentarium in prouerbia Salomonis.

EVATLVVS, improbus fuit orator. *ἰημερῶν.* Placabilem & facilem se præbere ijs qui succensuerint & deliquerint.

ἰημερῶν. Dinachus: In Panatheniz præstantiz uirorem certamē agebatur. *ἰημερῶν.* Videbatur ad omnia tempora Pissistrato esse accōmodator: quod & profundiore esset ingenio, & cōstantior quā confidentior.

ἰημερῶν. Cōsiliū. I. capiēdi cōsiliij prudentia, scientia uidēdi quib. rebus & quō modo agendis utiliter aucturi sumus.

EVVLVS demagogus clarissimus, diligēs atq; industrius, cū magnā pecuniā cogisset, cū Atheniensib. distribuit. Vnde factū, ut ciuitas illo gubernante ignauissima & desidiosissima euaderet.

EVVLVS Cætiuus Atheniensis, filius Euphanoris, comicus, edidit fabulas XXXIII. Fuit Olympiadē cū I, mediz & ueteri comædiz affinis.

ἰημερῶν. Nobilior Codro, Melanthi Messenij F. (patris Medotis & Neleici) qui à Medonte fuit ortus, & Neleo. Hic Codrus, cū Dorienēs bellum Atheniensib. inferrent, quod exules Peloponensiu, atq; inter alios, Melanthū succiperissent: oraculo accepto, fore ut urbē caperent, si regi hostiū pepereissent: oraculo cognito, lignatoris habitu sumpto, Donsensū excubias adortus, unū ex militib. occidit. Reliqui igitur, ut Eudemus tradit, irati, cōprehensum eū occiderunt: qui oratores Codrum pro honorato dicere affirmat. Alij sic narrant: Codro Athenis regnante, cum Laconia sterilitate laboraret, usum esse Iacedæmoniis, Athenas expugnare: pulsūq; Atticæ incolis, inter sese partiri agros. Cōsultoque oraculo, & respōso accepto, ponturos urbe, nisi Regē occidissent: expeditionem suscipiunt. Sed Cleonem Delphum, qui oraculū audisset, id misisse Atheniensibus Quo Codrus cognito, pgressus ex urbe, iarmata collegerit: quē cum duo rogarent, quis esset? altero falce occiso, ab altero fuerit interfectus.

EVGENIYS Trophimi F. Augustopolitanus, Phryx, grammaticus, docuit Constantiupoli, in primis clarus in senex, sub Anastasio imperatore. Scripsit

Nil inuere dicitur.

Cicero.

Regnum Dei uicissim.

Percutulum.

Pindarus. Aelian.

Timotheus.

Precedit aca.

Pissistrato.

Consilium.

Liberalitas ignota mater.

Oraculum.

Mari pro parte oppedita.

Cleomenes Delphus.

dimensionem membrorum Melici carminis x v fabularum Aeschylus, Sophocles, Euripidis. De Pœconio & Palimbachio. De nominibus repletorum, quomodo profertur: ueluti Dionysus, Aesclepius, id est xdes Bacchi, xdes Aesculapij: Miscelanea uocabula, ordine alphabetico. Habet etiam admirabilia in tono, spiritu, scriptura, fabula, prouerbio. * Accidētia nominū in a desinentiū, cuiusmodi est *ἰσθνα, ἐσθνα*: & quomodo bifariam cfferantur, & alia quædam trimetra lambica.

Felix.

Εὐδαιμονία. Felicitas, est uirtute prosperitas. Felix uero, qui est uirtute uiuit.

Εὐδαιμονία (ὅτι τὸ καλὸν ἐπιβόλον.) Felicio Carcini strobilis (nucibus pincis) id est infelicissimus. sic Carcini poetæ filios infestatur Aristophanes, ob asperitatem corporis.

Medius ratio tratorum.

ἠδαιμονία. Quædam contrariorum medio carent: ut in homine, morbus, sanitas, albus, nigrus. Felix autem & infelix, habet mediū. nam si quis felix est, is non est infelix. Non tamē, si non est felix: necessariō infelix est. neque enim sine medio opponitur, felicitas & infelicitas. Fieri nāq; potest, ut uir bonus non sit felix: & qui bonus non est, eum esse malum necesse non est. Neque enim medio carent uirtus, & uitium: ac modestus homo non insanit, nec tamen immodestus insanit. Itaque huiusmodi contraria non sunt ad confirmandum & refutandum utilia. Sed si Græcæ uocis originem spectamus: confirmare possumus, uirum bonum esse felicem. Si enim *ἀνίμων* cuiusque, ut Xenocrati placuit, est animus: is cuius animus bene se habet, est beatus. Vir bonus igitur, cuius animus bene se habet, est beatus.

Felix. Bonus.

Genius animi cuiusq; Xenocrati autem.

ἠδαιμονία. Multæ res inueniuntur, quæ eū notione felicitatis coniungunt, pro sint iis penes quos sunt. Beatus est diues, uirtute pretiosus. Necessè omnino est, bonis apud Manes melius esse, malis peius. Atque etiam dum hanc uitam agunt, iustos sequi felix gratia, iniustos infelix poena.

Beatus.

EVDAEMON Pelusiotus grammaticus, æqualis Libanij rhetoris, cuius à stylo abhorre uidetur eius dictio, ad quæ uidetur contentiose scribere. Scripsit poemata diuersa, artē grammaticā, nomenclinum orthographiam.

ἠδαιμονία ἐκ τῆς ἰσθνα ἢ ἰσθνα πρῶτης.) Felix esto Connthius, ast ego sim Tenæta. Tenæta pagus est prope Corinthū, confitus ærbonus. Prouerbiū inde ductum est, quōd Connthiū in urbe magna

degentes, sint inuidiosi & occupati: Tenæta uerō, propter tenuitatem fortunarum quietius uiuant.

Uisitor paruo bene.

EVDEMONS orator uaria scripsit: De uocabulis, quibus usi sunt oratores & eloquentissimi quique scriptores, librum ordine alphabetico utilissimum.

ἠδαιμονία. Bene degere, Epicuri: χαίρειν, gaudere, Cleonis: *ἠδαιμονία*, bene agere, uel bene agi cum aliquo, aut facile agitare, Platonis salutatō.

Salutatō net.

ἠδαιμονία. Gloria deuidis hostibus, & pacatis rebus æqui iuris administratione parta, magis etiam conspicuum illū omnibus reddebat.

Gloria.

EVDCVS, unus ex ijs est, quos uiciorum Thesalia Philippus præfecit.

ἠδαιμονία. Bona Dei uoluntas.

EVDOXTVS episcopus Antiochiæ, ex Arabiis minoris Armeniæ: cuius pater Cæsari, sub Maximiano martyrij corona est redimitus, quibus prius indulset uoluptatibus. Sed priores maculas, martyrij sanguine uoluit eluere. Nam utroque pede magnis clauis fixo, in ignem est coiectus: & cum statim flammæ ad motus exspirasset, semiuultularum & intergrum cadaver cognati eius in agro quoddam, Subelo nomine, condiderunt.

Cæsari.

EVDOXVS Aeschinis F. Gnidius, philosophus, Platonis æqualis, tres habuit filias: Aethidem, Delphidem, Philidem. Astrologus insignis, & multa scripsit eius generis: & Othetidem, id est octo annorum circuitum, & astronomiam ueribus est executus.

ἠδαιμονία. Bona habitudo, robur corporis, eximia & summa sanitas. In paucis res non ita se habere reperias, ut maior bono maius malū non sit contrariū. Sed *ἠδαιμονία* meliori sanitate, contrariā est *κακῆ* minor morbo. Nā *ἠδαιμονία* in se continet etiam sanitate: quo nomine maius bonū est, & per se extendit. *κακῆ* non item morbus: multi enim mala præditi habitudine, non ægorant. Morbus autem *κακῆ* quoque cōplectitur. Ut enim sanitate *ἠδαιμονία*, sic morbus *κακῆ* sequitur.

Maiori bono minus malum contrarium.

ἠδαιμονία. Sicut *ἠδαιμονία*, à bene & semper effendo. Democritus Abderites finē & felicitatē esse dicit *ἠδαιμονία*, animi tranquillitatē, non quæ sit eadē uoluptati, ut quidā perperam acceperūt: sed qua tranquillus est & cōstans animus, nulli timori aut superstitioni aut perturbatōi obnoxius. Eam affectionē cum *ἠδαιμονία*, tum alijs pluribus nominibus appellat.

EVETERIVS sub Iouiano Imperatore, doctrina & ingenij præstantia nihil ueteribus inferior, sed ob molliciem animi, & simplicitatem, multos etiam in fontes caufam dicere cogit.

ἰσθίνος.) Nihil erat negotij, loci illius hominibus facere fucum.

ἰσπασίας.) Alexis in Olynthia: Prosperitas domina, & charæ Musæ.

EVENTI duo poetæ fuerunt Elegiaci, uterq; Parius.

ἰσθῆ.) David: Rectos (id est, eos qui Deum cognorunt, erroremque reliquerunt) decet laudatio.

ἰσθῆ.) Xenophon: Præclarum censebat Cyrus, etiam in ædibus institutum esse bonum ordinem: ut suo quidque loco positum, statim cum opus esset, depromi posset.

ἰσθῆ.) Paulatim reb. eorū crescitibus, potentiores hospitiū euadent.

EVTHIAS quidam, ut sc̄ophāta, male audiens.

EVTHYDEMVVS, magister Apollonij Tyanci, Tatensis Cilicæ.

Apollonius Tyancus. ætate progressus, magnas in doctrina uires habuit, & exercitationis facultatem, linguæq; Atticæ, ut omnium oculi in eū conijcerentur. nam & forma cōspiciuus erat. Natum aut̄ anno x l i i i i, pater ad Eudemū ducit Tarsos Cilicæ, à quo eruditur. Ac is quidem assiduus erat apud præceptorē: sed mores urbis ineptos iudicabat, & ad philosophandū ibi minime accommodatos. Nusquā enim delicatius niuitur: & dica culi atq; insolētes sūt oēs: magis dedit (rei nauticæ) luxui & libidini, quā Athenienses sapiētiz. Verberem perfluit Cydnus fluuius, cui assidēt ut aues aquaticæ. Patre itaq; exorato, ef-

Tarsus, in deliciis. fecit ut magister in uicinū oppidum Aegæas migraret: ubi & trā quillitas apta philosophaturo, & ædes Apollinis conspicua hominib. esset. Ibi unā cū eō philosophati sunt & Platonici, & Chrylippi, & Peripatetici: ac ne Epicuri quidē doctrinam contempserit, Pythagoricā uerō disciplinam ab Euxeno didicit.

EVTHYCLIS comœdia sunt *ἄστυρι*

Luxuriosi, siue Epistola, Athēgo autore.

ἰσθῆ.) Sic solent uehemētes cupiditates, cum desideratis rebus non facile potiri licet.

Comitorū licentia. EVTHYMEVES prætor Athenis, sub quo decretum, prætorē Morychide, scriptum, de nemine à comiciis perstringendo, abrogatum est.

EVTHYMVVS Loerensis Epizephyrus, certauit cum Theagene Theasio pugile: ac superauit quidem Theagenes Euthymum, cum in festatione: nec tam cito oleaginam corollam in pancratio auferre potuit, uictus ab Euthymo, q̄ tres cōtinentes Olympias uicit, coronas adeptus: non cum Theasio illo, sed cum aliis cōgressus. Idem Euthymus, etiam cū

Theagenes Theasius.

Alybante Temesæo heroe pugnaui. Est aut̄ urbs Italiz Temesa: quo iuxta Siciliā errans Vlysses peruenit. ibiq; quidam ē nautis uirgine per ebrietatē stuprata, ab oppidanis lapidibus est obrutus. Ac Vlysses quidem eius interitū negleto, discessit. Cæterum hoc interfecto, dæmon Temesæos uexare atq; occidere ita instituit, ut de urbe relinquenda cogitaret: nisi à Pythia moniti, heroe placasset: sino extructo, & quotannis formosissima uirgine deponia. Quæ cum multis annis sacri solita compesceret Euthymus: eodem ingressus, uirginisq; simul & miseris cordia morus, & amore captus, ita separauit, ut qui cum dæmone pugnaturus esset. Qui cū noctu apparuisset: uictū ita expulit, ut posthac nunquā ibi conspiceretur. uirginemq; uxorem duxit.

Euthymus cum Alybante heroe pugnaui.

ἰσθῆ.) Actio fuit in eos qui aut urbē non rectē gubernasse, aut legationē perperam obijisse, aut publicū aliquod munus non rectē administrasse uiderentur, ac iudicia quidem x ulri, Logistæ seu Ratiocinatores dicti, sortiuntur: accusat autem qui uult, & iudicibus permissum est, conuictis multam irrogare. Pericles præfectus impentis eburnæ Mineræ à Phidia factæ, cum L. talenta interuertisset: bellum concitauit, ne rationes referre cogeretur.

Ratiocinatores qui magistratuum.

ἰσθῆ.) Aristophanes: Non uult apertē tibi dici, quod cum molestia esset audirurus.

ἰσθῆ.) Aristophanes: Mane, medium te comprehendī, ut effugere nō possis. Metaphora sumpta est à ludatoribus, qui sic comprehensi uincuntur.

Pericles factus.

ἰσθῆ.) Actio ad metum est, accuratē. Sic *ἰσθῆ* dicitur, Recta ad louem.

ἰσθῆ.) Antiochus rex Ephesum, propter opportunitatem, uehemēter appetebat: quod & contra Ioniam, & Hellepontiacas urbes, situm arcis terra marique obtinere, contra uerō Europā propugnaculum Asiæ regibus commodissimum esse uideretur.

Antiochus Ephesus.

ἰσθῆ.) Admiraturus urbis situm, & arcis

arcis opportunitatem, tam ad loca quae in Isthmo, quam quae extra Isthmum sunt. Mirabantur bonitatem terrae, & Nili opportunitates. De Corintho, opinor, & Aegypto uerba sunt,

Gloria.

ευκλεια.) Se non quidem in bonis numerare gloriam: sed uehementer appetere, propter aliorum utilitatem. Nam si philosophi indecorè agere uiderentur: omne ex uita uerecundia, honorumque morum studium sublatum iri. Iosephus: Pluris gloriàm quàm uitam faciebat.

Scilla Dialectica, sive, sive

EVCLIDES Megarësis, è Megaris in Isthmo sitis, philosophus, autor scilicet à se Megarica dicta: quam & Dialecticã, & Encticam, id est insigniosam appellauit. Socratis fuit discipulus: cui in schola sue cesserunt primùm Ichthyas, deinde Stilpon. Scripsit dialogos Alcibiadem, Aeschinem, Critonem, Phœnices, Lampriã, Amatorium, & alia quaedam.

Ichthyas, Stilpon.

ευκλειος) περὶ φρονημάτων ευκλείου γαρτὰ, Alacer nostram illustra familiam. ευκαρην) Agathias: Franci strenuè urgebant, ut Narsietem capturi uiuum, & patuo cum labore bellum ad optatum exitum perduceri.

Narsis.

ευλαβηθης.) Pisides: Non reformidasti urgentes morbos. ευλαβως.) Philippus, cum Achyros à bello Romano abhorreere cerneret, quo uis modo ad odium eos concitare studebat. ευλαβη) Fabrius in Fabulosis: At Pheretima Cyrenes regina, pœnas facinorum suorum dedit. uiua enim uermibus kateere cepit.

Bona dicitur.

ευλογησαι ημας ο θεος.) Dens nobis benedicat. Homines cum Deo benedicunt, uerba tantum illi offerunt, re ipsa benefacere illi non possunt. Deus uero cum benedicat: uerba factio confirmat, & benedictis bonorum omnis generis copia suppeditat.

An sapiens fruatur?

ευλογον.) Probabile, rationi consentaneum: quod plures rationes habet, ut uerum sit. ueluti, Cras uiuum. Cum aliquando uerba fierent apud Cleanthem philosophum, & Ptolemaeum regem, An sapiens opinaretur? & quid ei opinari negasset: illum rex coartauerat uolens, cerea mala punica iussit apponi. Sapiente uero decepto, exclamauit rex: eum falso uiso assensum esse. Cui sapiens argute respondit: se non assensum, esse mala punica: sed probabile esse, quod sint mala punica. Interesse autem inter usum certo comprehendens, quae est καταληπτικη φωνησις: & ευλογον, id est probabile.

Probabile esse.

ευλωφως.) Erecto animo cum seditiosus constitutus, Socratis sermonem, quena is (autore Xenophonte) cum Ischomacho habuit, uerum esse ostendit: Virum fortem ab iis etiam qui nocere illi student, iuuari posse. Facile & fortiter excreitationem ferrebat, neque corpore uexato, neque animo afflicto.

Vir fortis ab iis nocentibus iuuatur. Robur.

ευλυτ.) M. Antonius ait: Expedi expeditus, dum teceptui è uita canatur: neque iureiurando egeus, neque ullo homine teste.

Mari expeditus.

ευμαρτια.) Diuitias patiare, promptum conueruare, non facile.

Diuites.

EUMENES Macedonum rex, corpore debilis & afflicto, splendore animi damnatum id pensabat: uir inter plurimos nulli sui temporis regum secundus: sed in rebus grauissimis & pulcheris maximus & splendidissimus. Qui cum patre regnum prorsus in pauca & tenuia oppidula contractum accepisset: suum principatum maximis regni parem effecit: non tam Fortunae suffragio & casu, quam solertia atque industria & labore suo. Glorie cupidissimus fuit, è suae aetatis regibus: & plurimis Graecis ciuitatibus benefecit, plurimos proutatim homines sibi conciliauit. Tenium enim, & fratres tres * & aetate & uigore aetiorum praestantes, omnes in officio continuit, ut & patrent ipsi, & fratres essent, & regni dignitati tenerentur. Quod haud temerè factum reperias. Hic Eumenes ab Antigono sublatu est, uir sapientior ceteris Macedonibus, & in duendis exercitiis, trephensiosis expertus, ut & ad posteros nomen eius celebretur.

Antiochus rex, uir corpore.

Antigonus Eumenes re testis est.

ευμενιδες.) Eumenides, è θυμους, Furiae, sunt tres: Aleco, à pertinacia: IliPHONE, ab ulciscendis caedibus: Mezara, ab iniuria dicta Sunt uterraneae azomones, & (ut Sophocles ait) terribiles deae, Telluris & Ienebrarum filiae. Has Aeschylus in Eumenidibus, à Minerua mitigatas fuisse tradit, quod aequiores Orethie preberent. unde ευμενιδες, id est benignae atque propitiae dictae sunt: quibus Orcestes, in Areopago maternae caedis absoluitus, nigram ouem immolauit. Prouerbiu ἀλλὰ σὶ ἀδωχαρι καλὰ, Alia alibi pulchra: hinc ortu, quod alibi alter Furias appellent, & alia nomina pulchra ducit: Attici uero boni omnis ergo Eumenides eas dicunt. Philemon uero σμας ητας, uenerabiles deas ab Eumenidibus diuerfas esse dicit.

Alepho, Tiphona, Mezera.

Minerva licet dicitur.

εὐμετωλωτῆ.) Cothurno

uerfatilior. Prouerbum, in eos qui subinde mutantur. Cothumus calcei genus est, utriq; pedi aptum: cognomentū The ramentis, unius est triginta.

Inuatio. EVMOLPIDAE, genus ortū à Thra ce Eumolpo, qui initiationem excogita uit, aut à Musæi filio, qui fuit à * secundo quintus. Deuouerunt cum Eumolpi dæ & Ceryces, id est præcones. Negle ctis grauius Eumolpidarum & Cery cum, aliarumq; sacrarum & diis chara rum gentium promulgationibus, infamē & effœminatā sapientiā est amplexus.

Lyricum certamen. EVMOLPVVS, siue Eleufinius, siue A thenienfis, filius Musæi poetæ, seu (ut q dam tradunt) discipulus Orphei, uersificator heroicus ante Homerum. Fuit & Pythionices, nam & Lyriēū certamē inter poetas erat. Scripsit initia Cereris, & initia suis filiabus tradita. Versuū sūt tria millia. Scripsit & de inspectione manuū librum unum, sed prosa.

Famæ. ΕΥΜΟΛΠΙΑ. Fame urgēte, inutiles in pomærium eiecerunt, quos præstarer ab hostib; occidi. Damascius: Felicitas quedam ad contemplationem & intellectualem ueni & falsi.

EVNIDAE, familia apud Athenienses citharædorum, qui sacris operam nauabant.

Sophistica arguta in Theologia multior. EVNOMIVS, scriba Actij, cognomēto impij, sub Valente imperatore, Cyzici episcopus designatus. Qui cum ex Actij consuetudine sophisticos illius mores, imbibisset: dum uerbis intentus, argutias comminiscitur: se ijs inflatum in blasphemiam impegisse nō animaduertit: ut qui & Arii dogma profiteretur, & multifariam ueris sententijs repugnaret. In sacris literis ita parum eruditus, ut eas ne intelligere quidem posset: confusa diuisione uis, eadem subinde inculcans, nec is qui propositum scopum posset attingere: ut indicant libri 7, quos ille, & quidem inani labore, in epistolam ad Romanos conscripsit: multis uerbis ita factis, ut ipsius epistolæ scopum attingere non posset. Eiusdem generis etiam Orationes eius sunt, uerbis redundantes, icuunæ sententiis.

Benedictio pro deuotione. ΕΥΡΩΙΩΣ. Exercitū, cuius execrandi ergo accertitus esset, commendatū & acceptū esse Deo. De Balaamo, ut opinor. ΕΥΡΩΣ. Aristoteles in Topicis ait: Si ostendere uolumus, amicum non semper esse beneuolum: dicendum est, beneuolum esse qui & rectē sentiat, & uera & bo

na intelligat. non autem in omnibus rectē sentire amicum. Verūm hic locus habet aliquid plausibile, probabile, & dialecticum: nec tamen hoc in omnibus uerum est, quod eiusdem uocis alius atq; alius usus est: & etymologia ea de causā saepe fallit, ut Græci sermonis exempla demonstrant, ΕΥΠΕΛΑΚΟΣ, ΕΥΧΗΡΕ ΜΑΡΑΛΟ, ΕΥΧΗ, ΕΥΔΑΙΜΩΝ, quæ Latinè, hoc quidē loco, reddi commodē non possunt. Ad rem autem ipsam quod attinet, amici officium optabilius est quàm beneuoli, & amicitia beneuolentiæ præferenda. Amici enim munus est, benefacere amico, idq; libenter: Beneuoli uerò, uelle tantū benefacere. Et quia beneuolentiæ præstat amicitia, munus etiā amicitia potius est munere beneuolentiæ. Præstat itē bene facere amicis, quàm nocere hostib;. Est enim beneficentia in amicis, liberalitatis hostiū autem læsio, fortitudinis.

ΕΥΕΛΟΣ Ε ΣΦΑΙΡΕΣ. Beneuolus est mactator. De Oreste, id est, homine insano & misero dici rectē potest.

ΕΥΕΥΧΟΣ. Vir quidam fuit (si demus eū fuisse uirum) animo disputationibus Epicuri effœminato, & enervato.

ΕΥΕΥΧΟΣ. Non planē uir bonus, nec a quoque philosophiæ deditus, inguinis & gulae mancipiū, Epicurei gregalis. Pythagoricas autem sententias ita norat, ut aues ea quæ ab hominib; discant. Nam & Salue, & Bene tibi sit, & Deus esto propitius, atq; id genus alia, etiam auiculæ optant, nec quid garriant scientes: nec hominibus bene cupientes, sed lingua tantum informatæ. At sicut pulli a quilarum infirmis adhuc alis iuxta parentes uolitant, ijsq; magistris ad uolatum se exercent: eum uerò efferre se possunt, parentes anreuertunt: præfertim cum prædæ audos esse, & ob nidorem humi uolitare sentiant: sic etiam Apollonius Euxenum puer audiebat, eique auscultabat. Sed anno ætatis commoxesto ad uitam Pythagoricam se contulit, à numine aliquo incitatus. Nec tamen Euxenū amare desijt: sed deducto in suburbanos hortos, & teneros, & fontibus irriguos, Tu quidem (inquit) tuo more uiuito: ego uerò Pythagoram imitabor.

ΕΥΧΙΝΥΜ ΠΟΝΤΗ Herodorus maritimum omnium esse maximè admirabilem dicit.

ΕΥΧΙΤΗΒΥΣ, proditor Eleorum. ΕΥΟΔΥΣ, Rhodius, uersificator heroicus, in Romana potestatis admirabi

Eymologia
fuit ab
Eymum.

Amicitia.

Beneuolentia.

Liberalitas,
iustitia.

Epicurem
fœminum.

Euxenum
apollonem
magister.

Quis exprobat
sua pinnaco
sua hæret.

Apollonius.

Pontus Euxinus.

lis. Fuit autem sub Nerone. Libri eius non extant.

*Βίβλος
δου.*

εὐίρητος.) Helioidus: Hominis iurisurandi seruatus, id est religiosi pgenies, post eum est melior. Aristophanes: Si uiri religiosi & sancti moribus delezaris.

εὐώνυμοι.) Eponymy, id est sinistra, Erechtheiz tribus municipium.

εὐωχία. (Sic dicitur cura remissior, nec nimis sollicita.

εὐωχία.) Bona affectio diuiditur in

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

ἄσπασμα.

nus quàm philosophi. Familiars eius inani spiritu sine mente pleni erant: ac uariis referti affectibus, ne in medio quidem rerum gerendarum moderationem seruare poterant. *Μισγάγκια κακῶν:* Cōuallis malorum. Philosophia malis alienis non leditur aut corrumpitur, sed solum tantum: ut Socrates aiebat. Philosophiæ dedecori fuit. Quem enim maxime conseruari, & ad optima queque institui debebat: eum cum in uoluptatibus educando, tum animos eius supra quàm decebat exaggerando: semetipsos in omne probum coniecerunt.

εὐδὲς ἔχων ἔργα φῆσται: Ingenio præditus non excelsio.

εὐπλάγη.) Etiam galeatæ Mineræ in hasta Cicadam uidebis meo uir, insidientem.

εὐπλοῖα.) Eupolis, Sosipolis filius, Atheniensis comicus: prodire in theatrum cepit natus annos x v i i, ac fabulas edidit x v i i. uicit v i i. Nausfragio perijt in Helleponto, bello Laconico. Vnde edictum est, ne quis poeta militaret. Fabulæ eius sunt, Capræ, Defertor, seu Esceminati, & aliæ.

εὐπίερον.) Ferrum apud Turcos re esse non facile parabilem aiunt.

εὐπρία.) Ducis prudentia, & ex ea speret etiam aliquid Fortunæ.

εὐπρία.) Ozias ob rerum prosperitatem impedit ad paterna delicta: ad quæ illum quoque splendor opum, & magnitudo rerum, quæ rellè curare haud poterat, impulit.

εὐπρία.) Epistolæ Platonis sunt x i i i, quæ omnes ad doctrinam morum referuntur.

εὐπρία.) Polybius: Vereor ne cui uestrum garrire uideat ex superuacaneo: quamuis haberem plura quæ dicerem.

εὐπρία.) Expeditissimus tum suatum, tum alienarum distributionum inuentor: non is qui doctrinæ uarietate, & alienarum fabularum historia ueritatè obrueret atque occultaret: sed qui dubitatibus ora obruraret.

εὐπρία.) Euripides inquit: Aliorum medicus ipse huleceribus scatenus. Item: Columnæ sunt ædium liberi maris, id est filij.

εὐπρία.) Amatores amicas suas diminutiuis nominibus appellant.

EURIPIDES Atheniensis tragicus, maior natu quàm celebris ille, Fabulas edidit x i i. uicit i i.

*Philosophia
re
du
maxi.*

*Paras
molan.*

Terron.

*Ita facta
li est que
commoda
mole par
ti.*

*Platonis
psula.*

Medicun.

Fily.

*Diminuti
na.*

Eu.

Euripides tragicus, superioris ex fratre nepos, ut tradit Dionysius in Annalibus: scripsit Homericam * editionem, nisi ea forte sit alterius. Fabulæ sunt hæc: Orestes, Medea, Polyxena.

Euripides Mnesarchi, sen Mnesarchidæ & Clironis F. qui acti in exiliū fugiētes, in Bœotia migrarūt: deinde in Attica cōfederunt. Matrē eius holerū fuisse uenditricē, falsum est. fuit enim admodū nobilis, ut Philochorus demonstrat. Cū Xerxes Hellespontū traiceret, in utero gestatus est: eoque die natus, quo Græci Persas in fugā conlecerūt. Fuit initio pītor: deinde auditor Prodicij, iu arte dicēdi: Socratis, in doctrina de morib. & rebus philosophicis. Frequenter & Anaxagoram Clazomenium audiuit. Sed ad scribendum tragediā appulit animum, cum ob dogmata sua periclitatū illum uisisset. Fuit homo seuerus, tristis, inuenustus: unde ofor mulierum habitus. Nil hilominus tamē uxorem duxit, primūm Cherinam, id est Porciam, Mnesilochi F. è qua Mnesilochum, Mnesarchidem & Euripidem genuit. Hac repudiata, duxit alteram, æque impudicam: Athenisq;e reliētis, ad Archelaum Macedonice regem se contulit, ibiq; summo in honore uixit. Perūt inlidus Arridæi Macedonis, & Cratenæ Thefall æmnlorum poetarum: quorum impulsu regis seruus canes in eum immissit. Alij non à canibus, sed à mulieribus cum lacera tum tradūt, noū euntem ad Craterū Archelai delicias: ut qui id quoque genus amorib indulgeret. Alij, ad uxorem Nicodemi Arethusij. Vixisse fertur annos LXXV, & ossa eius a rege Pellam translata. Fabulæ eius sunt uel LXXV, uel XCII. Restant LXXVII. uicit v. superstes quater mortuus semel, ad ore fratris filio Euripide. In scena uersatus est annos XXXVI totos, obiit Olympiade XCIII.

ἐπιπέδιον.) Mare angustum, aut locus aquosus intra duas terras, hoc est Atticā & Bœotiam, cuius loci aqua septies eodem die mutatur.

ἐπιπέδιον.) Situs, humiditas putrefacta.

ἐπιπέδιον.) Euroras Sparæ fluius. Latæna filio suo: Relinque Entotā, abi ad inferos, posteaquā cognouisti fugā esse miserā: qui neq; meus es, neq; Lacon.

ἐπιπέδιον.) Est improbum. Eurybatum enim tradunt unum è Cercopib. fuisse, perfosorem parietum.

ἐπιπέδιον.) Eurybatū scri-

bit Ephorus, Epheſium fuisse, qui acceptam à Cræſo pecuniam ad conducendum militem aduersus Perias, Cyro tradiderit. Hinc Eurybaras, improbos & peditores dicit. Dionius in Herculis laboribus: Cercopes in triuijs Bœotiorū ambulantes, multū nocebant, genere Oechalientes. Olus & Eurybarus duo infauſi uiri: Nicander. Aeginum Eurybatū callidissimum, cuius meminit Aristoteles lib. L de Iusticia. Aristophanes in Dædalo, cum Iouem inducit in multas formas se transformantem, diuitem & callidum: Si quis, inquit, uestrum uidit Iouē Eurybatum. Ferunt autem Eurybatū furem, dū in carcere custodiretur, iustum à custodibus comparantibus specimen edere suæ solertia: in ædibus conscendēdis: initio recuſasse, ac uix tandē assensum, spongij & retinaculis ferreis expeditis, per muros cursim ascendisse: dūq; illi mirabundi suspiciunt, superato recto prius quā illi circūdare ædes possent, desilisse de ædibus.

EVRYCLES, omnis engastrimythus: id est uentri loquus. ab Eurycle quodam huiusmodi uate.

EVRYMEDON Pamphiliæ fluius, iuxta quem Cimon dux Atheniensium Persas terra mariq; uicit.

EVRYSA CES, filius Aiæcis Telamonij, cuius facellum Athenis Euryfacium dicitur.

ἑυρισμία.) Religio, seu pietas, sciētia est diuini cultus. Boni igitur uiri sūt idonci qui Deo sacrificent, casti cū sint, & puri à peccatis in Deū, & grati Deo, sancti & iusti. Sunt ijdem etiā sacerdotes, qui sacrificia, dedicationes, iustrationes, & reliqua sacra norint. Pietas res facilis est, plenaque modestiæ, minimeq; grauis. Sophocles: Pietas unā cum hominib. moritur: nec ijs uel uiuentibus uel morientibus perit. Piē colendus est Deus. nam cetera omnia minoris facit pater Iupiter. Via hominib: ad felicitatē à Deo demonstrata est una per uirtutem. Vniuersæ autem uirtutis decus, & fastigium quoddā, est religio. Sola enim hæc rerum humanarū iustam curam suscipit, & ad res diuinas homines recta uia deducit.

EVSEBIVS Pamphili, Arianzæ scēte addidus, Casaræ Palæstinæ episcopus, sacrarum literarum studiosiss, & diuinz bibliothecæ unā cum Pamphilo martyre diligentissimus indagator. Multa edidit opera: Demonstrationis Euangelicæ

p 3 libros

Priuer.
Rbator.
Pbulofo.
pbn.
Ponta.

Fily Nuri.
pida.
Aerygula.

Archelau.

Arridæi.
Cratenus.

Craterus.

Proditor
Craſſi.

Cercopes.

Olus.

Eurybati seu
rio solerti a.

Engastrimythus
cto.

Cimon.

Religio.
Vni boni
Deo grati.

Sola pietas
nec in mor
te deserta.

Religio uirtu
tutum, qſſu
gum.

Eusebii scri
pta.

libros XX. Euangelicæ præparationis li-
 bros XV. Theophrasti, id est diuinæ pa-
 ræfactionis atque præsentia libros V. Ec-
 clesiasticæ historiæ libros X. Annalium
 regularum uariam historiã, earumque
 Epitomen. De Euangeliorum dissensio-
 ne. In prophetam Esaiam libros dccem.
 In Porphyrium eo tempore, ut putant,
 in Sicilia scribentem, Orationes XXX.
 Topicorum, id est de inuentione librum
 I. Defensionum Origenis libros VI. De
 Pamphili uita libros III. Alia scripta de
 martyribus, & in CL Psalms probata
 commetaria, & alia multa. Floruit maxi-
 mè sub Constantino Imperatore, & Cō-
 stantio: & ob Pamphili martiris amici-
 nam, cognomentum eius est adeptus. I-
 dem Eusebius etiam ad Marinū scripsit:
 quo in opere dicit, Christi ecclesiã duo
 uitz genera & rationes sancire: Vnum
 quidè excellens, & humana consociati-
 one superius, cuiusmodi sit solitariū: in-
 ferius uerò alterū, & humanius, in quo
 etiam coniugium concedatur.

Duo Christi-
 na uitz gene-
 ra.

Eusebius Arabius sophistes, æmulus
 Vlpiani.

Paratum esse
 ad mortem.

εὐσεβίου ἀραβίου. Bene parati sumus, & ha-
 bemus omnia quibus opus est ad mortē.
 EVSTATHIUS Epiphaniensis, anna-
 lium compendium ab Aenea usque ad An-
 nastasium imperatorem, libros IX. & a-
 lia quædam edidit. Eustathius Sebastia-
 nus, unà cum Basilio Ancyrano eiusdē
 urbis episcopo, sectæ Macedonizæ fuisse
 autor perhibetur.

Macedonizæ
 na secta.

EVSTEPHIVS Aphrodisiensis so-
 phista, * Epiphaniorm Adrottenorū,
 quod templum situm est in Lydia. Scripsit
 declamationes.

EVSTOCHIVS Cappadox sophi-
 stes, scripsit (contra Constantem) tem-
 pore Constantis Imperatoris, & An-
 tiquitates Cappadociæ, ac reliquarum
 gentium.

Conscientia.

εὐστοχίου. Qui ita uiuit, ut bonam
 habeat conscientiam.

EVSTHENIVS comicus. Ex fabulis
 eius est Empole, id est uenditio: Aelia-
 no autore.

εὐστθενίου. Decorus, nō locuples & di-
 ues, sed modestus & legum obseruans,
 & * concordia studiosus.

Eutocium ten-
 tum ferunt,
 quoniam &
 sub & indi-
 cibus esset sa-
 tu.

EVTOCTIVS, è Thracia profectus,
 nec animo pbo, nec genere nobili, sed
 gregarius miles, multum pecuniæ publi-
 cæ cohorti suæ suffuratus, in Palæstinam
 abiit, seq; Eleutheropolitanis insinuare

cepit, largitionibus magnis in senatū *
 ascitus, & res quarere meliores. Sed ab
 Eleutheropolitanis non receptus, A scal-
 lonem transtulit, à Cratero tum rerum po-
 tiente benignè unà cum pecunia susce-
 ptus, & libertate ei uili donatus est. Qua-
 re Thraces cognita, Eutocium unà cum
 pecunia repetuerunt. Quem cum Cra-
 tærus nullum non faceret: in ius uocatus
 à militibus, uincit Thraces. Ea de re
 tale est editum oraculum *.

εὐτοκίου πλά. J Solus ipse princeps, ino-
 genio adeo uersatili, ut apud Athenien-
 ses summus esset Atheniensis, & Lacon
 apud Lacedæmonios, & Theban^o apud
 Thebanos. De Alcibiade, opinor.

Verfalsū
 ingruum.

EVTRUPIVS, Italicus sophistes, Ro-
 manæ historiæ cōpendiū lingua Italica,
 id est Latina scripsit, & alia quædam.

Eutropius eunuchus, pcurator Theo-
 dosij Imperatoris, ut ait Eunapius. Rufi-
 nus enim, qui uir esset, aut certè habere-
 tur, & honorib; perfusus, & uaria for-
 tuna iactatus, nō contra rationē aut præ-
 ter decorū uidebatur ab omnia innouā-
 te fortuna destitit. Eutropius uerò cubi-
 cularius, illius potestatem nactus, usque
 adeo concussit omnia, tanta rōnitru e-
 didit: ut non Rufinus modò ipse esset:
 sed fabulosus ille Salmoneus, nihil illi
 collatus esse uideretur. qui quidem, eu-
 nuchus cum esset, per uim uir esse stude-
 ret. Ac fabulæ quidem tradunt, Gorgo-
 nem simul & conspiciam esse, & specta-
 tores in saxa mutasse: at nostra ætas nul-
 las inanes & tricas apinas fabulam illā
 esse ostendit. Hominem hunc prolixè
 insediatur historicus, ut moribus eius di-
 gnus fuit.

Salmoneus.

Gorgonem.

Eutropius, Imperatoris Arcadij (*αρκα-
 διοῦ*), qui est ante lectum cubicularius,
 nullum facinus prætermisit, tum magi-
 stratus publicè uendendo, tum (*τὰς τῆς
 δυνάμεως*) milites calumniando, tum
 proceres relegando, tum omnibus con-
 tumeliis senatum afficiendo. Ac ne à
 Barbarorum quidem societate sibi rem
 petant: ut qui ipse fastigij Imperatorij
 concidendi spem aleret. Cum autem
 aliquando, etiam eos qui in templa con-
 fugissent, comprehendere uellet: legem
 promulgauit, qua concederet illos uel
 ab aris abstrahi. Ac ea lex uix promul-
 gata erat, cum ultio crudelitatis eū se-
 cuta. Nec enim multò post imperatore
 offenso, in templum con fugit, sub altari
 iacens, Ioanne Chrysostomo episcopo:
 indeq;

Sua lege
 captus.

indeq; abstractus, non tu capite plectitur. Sic Eutropius poenis peccati illius datus, etiam e Consulum catalogo est deletus, solo collega Theodoro inscripto. Sub hoc gens Eunuchorum, ob illius supercilium & potestatem, ira crevit, ita auditum est, ut nonnulli iam barbaruli, unà cum relictis uitam quoq; amitterent. *εὐτροχῶν.* *οὐκ οὐκ ταὶ χειρὲς ἰσθῆαι εὐτροχῶν,* Absq; labore nihil succedit.

Barbaros non supercilium.

De Christi naturis.

EUTYCHES, monasterij princeps Constantinopoli, tertius Manetis & Apollinaris impia: sectæ defensor, alium esse (*πνεῦμα ἁγίου*) apud sese Christū, & aliū (*πνεῦμα λόγου*) Deum sermonem, annuncians: non sustinens hominitatem nobis & ὁμοφύτη cognatam carnē Domini confiteri. Et negabar (*ἀπεκρίθη σωζούσης λέγου*) seruari (dicere) in Christo duas naturas, eorum carum nomine & concretionē. Annū quoq; monstrōsa & absurda commisitcebat, cum e cœlo descendisse Domini corpus, & tanquam per canalem, uirginem transisse sermonem cœlestis diceret, eo indutum, ut e muliere natus uideretur, quāuis natus non esset. Manichæa est hæc oratio, & sanatica, multo magis quàm illa. Naturam unam in Christo, & hic peruerso corde prædicauit.

Demini cor per uic esse affert.

εὐφρονας. Aristophanes:

Linguis fauere omnis populus, ore clauso.

Acies enim ingressus est Musarum castris.

Mulce.

εὐφρονας ἴστω. Linguis fauere ibent comit, cū uota faciūt, aut decreta scribūt.

Comp. non fibitum.

EUPHREMIUS, patriarcha Constantinopolitana.

EUPHORIION, filius Aeschylj tragici, Atheniensis, tragicus & ipse q; fabulis patris nondum editis, actus, quater uicit. Scripsit & sua quædam.

Euphorion, Polymneti filius, e Chalcide Eubœæ, condiscipulus in philosophicis Lacydis & Prytanidis, in poeticis Archebuti Theræi, cui & in delicijs fuerit. Natus est Olympiade 126, quo reppote Pyrrhus à Românis uictus est. Fuit colore melleo, carnosus, æger pedib. charus uxori Alexandri, Eubœæ regis, Cræreni filij. Multū locupletatus, ad Antiochū magnū Syriæ regē se contulit, eiusq; Bibliothecæ præfuit: ibiq; defunctus, uel Apameæ uel Antiochiæ sepultus est. Libri eius uersibus heroicis scripti sunt hi: Hesiodus: Mopsopia, siue consula. habet enim promiscuas historias. Mopsopia, quod Attica olim sic dicta fuit, ab Oceani filia Mopsopia, & poematis oratio ad

Articos mille annos extendit; argumēto ab ijs sumpto, à quib. deposita pecunia fraudatus erat, qui poenas etiā idgē post daturus esset. Deinde colligit oracula, à mille annis euentū cōprobata. Sunt autē libri sex, & Quintus millenarius inscribitur de oraculis, ut mille annis eueniant.

Oracula m. de annis reddita.

EUPHRAEVS Orta, Platons discipulus.

εὐφραῖνα. Quis uocalissimæ aui intraxdes persuasit, ut nocturnas horas numeraret?

Gallus xalis luterus.

EUPHRON comicus: cuius fabulæ sunt, Deformis, Musæ, Synephebi, Spectatores.

εὐφρονα. Naturæ & ingenij bonitas. Ingeniosi est, amplecti ueritatem, auersari mendaciū. Hoc q; habet, is id quoq; habet, ut uerū rectē iudicare possit. Qui uerō rō facile alios sequunt ac discūt, eodēq; modo erga omnes disciplinas sunt affecti: nō rectē ingeniosi dicūt, quōd iudicio carēt, quōd est ingenij præcipuum & propriū munus. Ingeniosi enim, siue disciplinae hæ sint, siue quid aliud, ea quæ alicuius precij sunt, & parare student, & amant: cætera & auersantur & oderunt, idq; rectē faciunt, & sunt boni iudices.

Veritas amara.

εὐχρη. Verum, est promissio, qua Deo aliqui uel pietatis studio consecratur.

Sed uis deo cu regno.

εὐεχρη. adoratio, est supplex petitio à Deo.

Adoratio.

EUCHEMVS, quidam Aegeates.

EUCHIDES, Aspappus, Chrysomazus, & Echion, uelocissimi cursores fuerunt, *εὐχρη.* Vt in Epaminondæ, Pelopidæ, Brasidæ, Cleonbron iu teritu accidit, cū ob uitæ uirtutē, tum ob constantiā in morte: non possunt historici animos uirorum illorū pro dignitate celebrare. Nō esse formidabilem maiorem hostiū numerum. Fortitudinem enim temper esse multitudinem superiorem.

Curseri.

εὐχρη. Aristoteles in Locis, negat uitæ uirtutem, & in morte constantiā, solitas esse fortis: si etymologia spectemus. *εὐχρη* enim est, qui bonum habet animum: sic etiā iustus est *εὐχρη*, & temperans & prudēs. Sic *εὐλαπες* & *εὐδαιμονες* dicitur, qui bonani spem & bonū uinum habet. Arrianus: In piculis potissimum declaranda est animi constantia.

Virum cœcellens.

Fortitudo multitudine potior, Euzmolesque non semper cū uisū loquūdo edo ferunt.

εὐχρη. Immiuent illis amici & cognati interfectorum, eadem ulturi.

Vltis.

εὐχρη. Apud Romanos capitale est, deseruisse munus suum: id est, stationem seu aciem (*παρονομα* lego.)

Deserti m. uerū p. n.

ἰφίλοιο.) Caprant occasiones, paratq; sunt (ad rebellandum) ad ista de nouo obtuenda.

ἰφίλοιο.) Philosophi qui de rebus du-
bitant, & eas posse cōprehendi negant.
ἰφ' ἑδέκα κίπρους.) Vndecim remis
magnos flūdus excitare. Acclamatio
nautica est.

ἰφίλοιο.
Ephesia lo-
tera. Am
fegen fur
ales un-
glück.

ἰφίλοιο
pitale.

Arguia.

ἰφίλοιο
te.

Mortalis.

ἰφίλοιο.

Luftm.

Votum.

EPHESIAE litera: carmina quaedam
obscura, quae & Cræsus in rogo recita-
uit: & Olympiz Mileſio & Ephesio cer-
tantibus, Mileſium luſtari non potuisse,
propterea quòd alter iuxta talum Ephesias
litteras haberet. Quibus cōperris &
dēptis, * concidisse Ephesium perhibēt.
ἰφίλοιο.) LXXX iudices capitaliū cau-
ſarum, quinquagenarijs maiores, & ſin-
gulari opinione prohibitis: dicti Ephes-
tæ, quòd ab eis nō eſſet prouocatio. Dice-
bant autem ius uel in Palladio, uel in
Prytaneo, uel in Delphinio, uel in (Phre-
atro) Phreato.

ἰφίλοιο τένος ἰφίλοιο.) Licet istis
enucleare, id eſt arguati, & minutissima
quæq; perſe qui.

ἰφίλοιο.) Cognatorum quidam illius
calamitate gaudebāt, uropibus eius qui
orbis eſſet, potituri, uitamq; deſidē, im-
pudicam & luxuriosam ageret.

ἰφίλοιο βερτι.) Mortales unius die
calæ, quotidianorum gnari, futura non
proſpicientes.

EPHIALTES, uulgò Babnzikarins:
medicis eſt exhalatio, ē crapula & crudi-
tate caput inuadens.

ἰφίλοιο.) Hiſtrione tragœdiæ prouo-
cante, quòd à Polemone initio fabulæ
ſcena exaltis eſſet: rogauit Antoninus
Imperator, quo tempore id accidiſſet: re-
ſpondente illo, Sub meridie: perface-
re Imperator, At me (inquit) média no-
cte domo eiecit, nec tamen prouocauit.
Sit hæc ſignificatio Imperatoris māſue-
ti, & magnanimi.

ἰφ' ἰφίλοιο.) Hieron dicitur XII deorum
templum Boſpori.

ἰφίλοιο.) Quid iſta mihi deſideras toleta-
tu diſſicilia, ploratum & luſtum?

ἰφίλοιο.) Precabatur illi à Deo, cūm alia
bona plutima, tum imperij, quàm lōgiſ-
ſima homini cōceſſa eſſet, durationem.

EPHIPPVVS, Athenienſis, comicus
mediz Comœdiæ.

(Ephorus) Ephippus Cumanus, Demophili
ſilius, Iſocratis oratoris auditor, hiſtoricus:
habuit ſilium Demophilum hiſtoricū. uixit Olympiade, XCIII,

ut etiam Philippi Macedonis regnū anteceſſerit. Scripſit hiſtoriarum ab Ilij expugnatiōe, Troianoq; bello uſq; ad ſua tēpora, libros 30. De bonis & malis lib. 24. Rerum paſſim admirabilium lib. 15. Quid quiſq; inuenerit, libros 2. & alia.

ἰφίλοιο ἰφίλοιο.) Equeſtris rei uocabula, ἀλα, turma, cōtinet equeſtes LXIII. Res equoſtr.
ἰφίλοιο, CXXXVII. τὰς ἀλας, τὰς ἀλας, τὰς ἀλας, τὰς ἀλας.
* duz turmæ equitū, uitorū 1024. * πάλῃ, duo ephipparchiæ, equirum 1048.

ἰφίλοιο.) Magiſtratus eis præſciebat omnib. integerrimos, ne ex auaricia perperam agerent.

ἰφίλοιο τένος.) Elixum frumentū excitat ad Venerem, ideoq; Veneri immolabatur. (Liber & alma Ceres Venerē ſectantur amicam.)

ἰφίλοιο τένος ἰφίλοιο.) Viaticū eruditionis ſunt diuitiæ. (Si redēt uraris. Sin minus, ne quiciæ.)

ἰφίλοιο.) Deum orat, ne rerum potantur improbi, nec opes habeant ad iniuriam facultatem.

ἰφίλοιο.) Omnium rerum inſpector & uindex Deus.

EPHORVS Cumanus, & Theopompus Damafiſtrati ſilius, Chius, ambo iſoeratis diſcipuli, ſed ingenijs diſſimilibus.

Ephorus ſimplici, & in hiſtorica diſſione ſnpinus & ſegnus, ſine uila contentione: Theopompus acerbo & maligno ingenio, copioſus, denſus, uehemens, ueritatis in ſcriptis ſuis ſtudioſus. Itaq; Iſocrates hunc frenis, illum calcaribus egerit dixit. Miſſus autē in exiliū Theopompus, ſupplex fuit Ephoriæ Dianæ. Alexandro ſæpe ſcripſit, * eumq; laudibus ornauit multis. Sed & uituperationē eiusdem ſcripſiſſe fertur, quæ non extat.

Ephorus Cumanus, hiſtoricus, junior: ſcripſit Galeni hiſtorias libris 27. Corinthiaca, de Alcuadis, & alia quædam.

ἰφίλοιο.) Pericles, quam pecunia Spartanorum Ephoris, ob uſum Reipublicæ, largitus fuerat, in rationes non retulit: quòd magno probro ijs qui acceperāt, futurum fuiſſet: ſed in neceſſarios uſus collatam eſſe, ſcripſit (ἵνα πὶ δὴν ἀνελμυρίων χερμαται, τὰ τὸς περὶ δέταϊς δέδοται.)

ἰφίλοιο.) Ephori apud Lacædæmoniōs fuerunt quinq; ex eo dicti, quòd eſſent ſtarus publici inſpectores.

EPHOD, nomen Hebraicum eſt, deſclatationem aut redemptionem ſignificans. Forma eius fuit, tetrum ſpithamæ magnitudine, inſtar peſtoralis, eſt aurei

Res equoſtr.

Integerrimos magiſtraoſum.

Improbi potantur.

Deus.

ἰφίλοιο.

Theopomus.

Calcaria.

Vred.

Conſores Lacœnici.

Adamas
radatus, si
uoraculi.

fili arte uaria cōfectum. In medio habuit
eluti stellam, toram auream: utrinq; bi-
ajos smaragdos, quorum uterq; sen as tri-
bus Israëlicis insculptas gerebat, Adama-
nte inter utrunq; interiecto. Sacer-
dos igitur Deum aliqua de re interroga-
tus, colligabat ephod in pallio, in me-
dio pectoris, & infernè manus suppone-
bat: ita reperiebatur in palmis eius pla-
nū instat tabulæ, & in ephod intuens ro-
gabat Deū. Quod si Deo interrogatio
placuisset, statim fulgurabat adamas, e-
missisq; radijs lucebat. Sin displicuisset,
suo loco manebat. Si uerò Deus popu-
lum occidendum daturus erat, sanguis-
neus: sin peste afflicturns, niger fiebat.

EPHRATA, Bethleem: Hebraicè Ma-
riam significat.

Nepherus
Pisces.

Ἰφύρον κακῶν, ἰφύρον ἀμῶν.) Effugi mala,
& inueni meliora. De ijs quorum res in
melius mutatur. Moris enim Athenis
fuit, ut puer, cuius uterq; parens uiuere,
in nuptijs uersat erur, spinasq; cum glandi-
bus & annū panib. plenā ferēs, dice-
ret: Effugi mala, & inueni meliora: muta-
tionem in melius significās. Nam corōnā
ex spinis & glandibus malū dicebāt.

ἰχθυῖος.) Cum primis taciturnus erat,
& occulti animi: sed ad prouehendā uir-
tutem & * comœdiam minuendam ro-
to pectore intentus.

phila.
Indica.

ἰχθυὸς ἢ ναυαγῆτης.) Echeneis, seu nau-
crates. Remora, pisciculi genus nō escu-
lent, magnitudine gobii, quatermis pin-
nis, quo quidā ad amatoria pocula, nō
nulli ad iudicia utuntur. Nomē ex eo tul-
lit, quod currentibus nauib. adhærescat.

Tyrannus.

ΕΧΕΤΥΣ. Homerus: Mittā eum ad
Echetum regē, mortalium omnīū pestē:
q̄ ei & nasū & aures infesto etc̄ amputet.

ἰχθυ.) Aristophanes:
Teneat uentos: tranquillibus ether,
Nec fluctus maris resonet glaucus.

Tranquilli-
tas.

ἰχθ.) Habet uir mulierem: habetur &
uir à muliere.

ἰχθὸς τῆς ἡγῆς ἰφῆν, ἢ ἰχθυῶ.) Habes ne ali-
quid? Aut serpentē, aut piscē. De piscan-
tibus, uenātibus & aucupātibus dicitur.

ἰχθὸς τὴν τῆρον ἀναβάλλει.) Erinaceus par-
tum differt. De ijs quibus mora incom-
modat. Erinaceus enim quo diutius par-
tum differt, eo magis à spinis foetus sul-
pingitur in enixu.

Maturū co-
uendam des-
fidium.

ἰχθῖος.) Φυγὴν ἀπὸ ζῆλου τὴ τῆς ζῆλως: Tē-
pestatē fugitō ante tempestatē. Prouer-
bium. πρὶν δυοῖν ἰχθῖναι ἢς φιλίας ἄλτῃν, ἢ μὴ
ἔκ πλαγῆς, ἢ ἐξ ὀχλήσεως: Prius inter duos

echinos conuocet, terrestrem & mari-
num. De dissimilibus.

ἰχθ.) Vipera, sola ex serpentibus non
oua, sed animal parit.

ἰχθῖος.) Sophocles: Nihil magis inui-
sum est malo cōsilio. Hicce ego legibus
non uiuam.

ἰχθῖος ἔσται.) Inimicitias intercessisse fe-
runt inter scarabæum & aquilam, ex eo
quod alter alterius oua dissipasset.

ἰχθῖον ἀδύνατον δῶρα, καὶ ὀφειλμα.) Sopho-
clis Ajax: Abeo ad lauacra, & maritima
prata, ut piaculis meis lustratis grauem
deæ indignationem uirem. Ac pregres-
sus in solum aliquem locum, Occulam
gladium hunc meum, telum inimicissi-
mum, Effossa terra, ubi à nemine conspi-
ciatur: Sed eū nox & Orcus infernè scr-
uent. Ego enim ex quo munus hoc ab
Hectore iu manus sumpsi: nihil mihi à
Græcis honoris est habitū. Verūm eum
est mortaliū prouerbiū: Hostiū dona
non esse dona, neq; utilia. Proinde in po-
sterum sciemus dijs cedete: sciemus &
Atridas uenerari. Principes sunt. Itaque
honorū cedendum. Nam & atrocissima
& robustissima quæq; honoribus (id est
magistratibus) cedunt.

ἰχθῖος συνίθῃσι ἢς κατεπαλαγῶ φίρην.)
Cum inimicis edere, aſsert reconcilia-
tionem. ἰσχυρα κραιπνῶν.

ἰχθῖος.) Tridui eō meatū in bellū affer-
re iuebant duces, è pnblico dari solitū.

ἰχθῖον μὲν ἢν ἢς ἰχθῖον ἰκαται, καὶ ἢς πῆ
ἰκαται φίλον κραιπνῶν.) Ita quiq; sit ut est,
& suo quiq; iudicet arbitratu.

INITIUM LITERAE Z.

Ζαχῆος.) Zagreus, infernus Bacchus,
Iouis & Perſephones filius.

ΖΑΛΕΥCΥΣ, Locrensis Thurius, Py-
thagoricus philosophus & legis laror:
obijt pugnans p̄ patria. Prius fuit seruus
& pastor: sed accuratè institutus, leges
tulit ciuibs suis inter quas: habet & illa fuit, ut
mulieres in forū p̄deutes, ingenuæ qui-
dem cū suis cognatis & una pedisequa
cādidis, relique uarijs uestib. induerent.

Ζάλευ.) Plato de Republica: Pulnerē
& grandnecm fugientes uēto iactatam,
sub muro subsistunt.

ΖΑΜΟΛΧΙΣ Scytha, Pythagoræ ser-
uus, ut tradit Herodotus in 1111. reuersus
in patriā, docuit animā esse immortalē.
Mnaseas autem ait, apud Geras coli Sa-
turnum, dieiq; Zamolxim. Hellenicus
uerò scribit, Græcum fuisse, qui Getis
Thracensibus Initia demonſtrārit: dix-
itq;

Malescon
siron.
Azale &
scarabem.

Hostiū dei
ne conueto.

Serū spū
Ajax.

Honorū.

Explicatio
seruay.

Cōsuetudo

uestitū mei
liberum.

Zamolxi
Saturni.

ritq; neq; se moriturum, neq; sectatores suos, sed ab omni parte beatos fore. Quæ cum effarerur, struxisse simul domicilium subterraneum. Deinde subito in Thracia nusquam comparuisse, desideratum à Getis. Quarto autem anno cum rusus prodijisset, Thraces omnia illi credidisse. Quidam eum Pythagoræ Samio, Mnesarchi filio, feruisse tradunt, ac libertate donatum, ista commertum esse. Sed diu ante Pythagoram uidetur fuisse Zamolxis. Terizi & Crobizi credūt animorum immortalitatem, & mortuos ad Zamolxis ire tradūt: quem rediturum esse aiunt, id q; semper uerū esse putant. Itaq; sacrificant & conuiuuntur, quasi defunctus sit rediturus.

Zamolxis
de com-
mentis.

Terizi
Crobizi.

ἡ Ζάμολξις.) Zamolxis deæ nomen.
(Ζαῖς ἰλασθηδύς.)

A ἰσὺν ἰσπίστα μύθῳ λαγάνε νίαιε Cópussus.

Ζαμολξις.
Stesichorum, ἰσπίστῳ ἔμμενσῳ ὡς Μυσάρῳ,
Si, ἰσπίστῳ Κατάνῳ ὑβρίστῳ ἴσῳ.

Asterion
Bomani.

ZERCON, Scythia dictus, Mautulius genere, deformitate corporis & albulie ridiculis. Breuis erat, gibbosus, distortis pedibus: narius ita depressus, ut nasus inter eas uix appareret. Aspari Araburio in Libya donatus, captus est, Barbaris Thraciam Inna dentibus, & ad

Attila.
Bleda.

Scytharum reges adductus. Ac Attila quidem nec alpectum eius tulit. Bledas autem eo supra modum delectatus est, cum non solum ridiculè loqueretur, sed & ambularet, magnificèq; incederet. Itaq; conuiujs & epe ditionibus intererat, armis ridiculis instructus: Bledæ adedò charus, ut cum Romano fugitiuus securus esset: neglectis ceteris istū omnī studio inquiri nberet: adductumq; in ulnulis conspicitur, triserit. missa q; ira, fugæ causam quæscit, & qua gratia Romanorum res meliores suis iudicaret: is uerò respondit, se non rectè suggisse: sed peccati eius fuisse causam, quòd sibi uxor nò daretur. Itaq; Bleda maiore etiã cum risu deponder ei mulierè nobilem è Regina ministris, sed ab eius ministro ob facinus quoddam exclusam. Sic perperuò cum Bleda uixit. Post obitum uerò eius Atrila Occidentalium Romanorum duci Aetio, Zerconè dono mitit, qui eum ad Asparcm remisit.

Faciore
de sponsa
mangro.

Facit
fiscendū
tala.

(Ζεγγυα.) Romani faciliè pontibus flumina sternunt, ut in quo milites non secus atq; alia in re bellica subinde exercentur, tum in Istro & Rheno, tum in Eu-

phrate. Est autem ratio, quam non omibus exilimo esse notam, huiusmodi. Latæ naues sunt, quibus iungitur fluiuis. Recedunt autem sursum non nihilo supra eum locum, quem iuncturi sunt: daroq; signo, unam primam nauem dimittunt, quæ secundo flumine iuxta suam ripam feratur. Quæ ubi ad locū ponte iungendum peruenit, stercam faxis plenā in flumen conijciunt, funi alligatam instar ancoræ: quo deuincta nauis in ripa consistit, tabulis & iuncturis, quarum rerum copiam uehit, (ἡ πρῶτη γὰρ μὲν τῆς δόξα βουτῆς) subito usq; ad excelsum cōstrata. Deinde aliam paululum ab illa dimittunt, & mox aliã, donec in aduersam ripam perduxerint iuncturam. Nauis uerò ea quæ ad hostes accedit, etiã turres habet, & portam, & sagittarios, & catapultam fert. Cum autē multa tela in stratores conijcerentur: Cassius tela & catapultas immitti iubet. Sed primo Barbarorum agmine deciccto, succedunt alij.

(Ζεγυς.) Iugo muloꝝ aut boum leuicæ bisellio simili iuncto, accersunt sponsam, & è paternis qdib. benè nesperu curru impositã, in sponsi domū ducūt: sponsa in medio collocata, hinc sponso, inde amico aut cognato honoratissimo & charissimo assidentib. quæ πῶρον dicūt, quòd iuxta spōsam & sponsum uehatur.

Sponsa ad
dicitur.

ZEVXIPPI status descriptit Christodorus, poeta heroicus.

ZEVXIS, optimus victor, *Ilocratis tempore: qui in æde Venæris Cnupidinē pulcherrimum, rosis ornatum, pinxit.

(Ζεῦς.) Iouis simulacrum tradunt sedere, nudum supernè, in fernè teclum, læna sceptrum tenens, dextra porrigens aquilam. Ac se sio quidem potentæ firmitatem inuit: nuditas superiorum, quòd conspicuus sit intelligentibus & cœlestibus mūdi partib. Cætera tegitur, quòd Deus humi repëtib. esse ignorus. Sceptrū in læua, significat potestare. Aquila altera manu extēta, nota, eū spiritibus in aere uersantib. imperare, ut aqilas uolucris.

Iouis simul-
acrum mythe-
logia.

(Ζεῦς κερνέει χροῖος ἄε τις δι' ἄφηναι.) Iupiter tandem diphtheras inspexit. Prouerbis, de ijs qui uel facinorū pœnas dant, uel beneficiorū remuneratione consequuntur. Prouidentis enim esse tradit: & louem, quæ fiant, omnia pellibus in scribere, ac tandem eas euolueret.

Prouidentia
diuina.

(Ζεῦς κίηρος.) Iupiter opulentus, collocabatur in conclauibus & ætarijs, ut diuitiarum darot (παλαστῆς τις.)

Iupiter.

Ζηλοποιός.) Viue, incende ignem. De ijs quæ ægrè fiunt.

Ζηλος.) Zelus, æmulatio, boni alicuius cupiditas, sine ulla inuidia in animo existens: ueluti, Præditus es fortitudinæ? æmulator uirtutem tuam hoc est, id em aduiscipi bonū studeo, tibi nō inuidēs, sed & ipse uir fortis esse uolēs. Appianus: Denratū æmulatione uirtutis sequebat multitudo delectōrū iuuenū ad DCCC, ad omnia facienda paratorum. Itaq; Senatui grauis erat in concionibus.

Dreulio

Ζηλοποιός.) Zelotypia, æmulatio uiri, ex suspitione cōtra uxore, suspicio in aliū luxuriosum. Iamblichus: primo certamine defunctū sumus, aggregamur & alterū, etenim opportune exercitati sumus.

Pergendi

Ζηλος.) Sophocles Ajax filiole Euryfaci: I e nunc ob istud fortunatum iudicio, quod nihil horū malorū sentis. In nihil enim sapiedo, liuissimam nia est. Ac nō sapere, malum est, ualde doloris experts, donec gaudere & dolere dicas.

Ignoratio in huius fortunati.

Ζηλοποιός.) Herodotus: Quorum si quis apud nos uiræ rationē æmulati conetur: nihil rectius habebit ijs, qui cicurā aut aconitum aut helleborum hauserint.

Premissa in huius

Ζηλοποιός.) Zelote apud ludzōs, legis obleruantes: quos Ananus in tēplo conclusit, imposito prædicio allidens.

Ζηλοποιός βίαιος.) Aristoph vitam ages omniū beuillimam.

Ζηλοποιός.) Zenobius sophista, Romæ doctus sub Adriano Cæsare. Scripsit epitomen puerborū Didymi & Tarræ, libris IIII. Salustij historici Romā scripta Græcè uertit, & quæ eius Tela uocatur: Genethiacū Adriano Cæsare, & alia edidit.

Ζηλοποιός.) Zeno doctus t phesius, uersificator & grāmaticus, Philææ discipulus, sub Ptolemæo primo, primus Homerū corrector, bibliothecis Alexandrinis præfectus, & filiorū Ptolemæi præceptor.

ZENODOTVS, Alexandrinus grāmaticus, in urbē uocatus ad ea quæ ab Aristarcho in poeta improbabanē. Scripsit aduersus Platonem, de dijs: de Homericæ cōsuetudine: Solutiones Homericarum dubitationū: in Heliodi Theogoniam, & alia multa.

ZENON Teleutagotæ Eleatæ filius, tēporibus Pythagoræ & Democriti uicinus (fuit enim Olympiadē LXXV III) discipulus Xenophantis aut Parmenidis. Scripsit (i.e. de) cōtentiones: enarrationē uersuū Empedoclis: aduersus philosophos de Natura. Hūc aiunt uentorē

fuisse Dialecticæ, ut Empedocle Rhetoricæ. Sed cū uel Nearchum uel Diomedontem Eleæ: tyrannū pellere uellet: captus, ab eoq; rogatus, linguā suam præmorsam in os tyranni exiuit: & in morarium cōiectus, tundendo cōtritus est.

Zenon Musæi filius, Sidonius, philosophus Stoicus, discipulus Diodori cōgnomēto Saturni, * magister & ipse Zenonis Cittici: scripsit apologiam Socratis, & Sidoniaca.

Zenon, Mnasæ seu Demij filius, Citticus (Cittū uerō urbs Cypri est) Stoicæ disciplinæ autor. Sroici autē cōgnomētum tulit, quod in porticu doceret Athenis, quæ primum Pylia nacta, deinde à picturis *σκυλια*, id est uaria dicta fuit: Crateris Cynici discipulus, deinde Polemonis Atheniensis. Obijt nonagenarius, cibo subinde abstinens, donec inedia deficeret. Huic oraculum cōsuleat, qua ratione oprimē uideatur esset? responsum ferunt, *οι συγγενεῖς αὐτοῦ τῶν νεκρῶν*: hoc est, si mortuus cōcolor fieret: uel, si mortuorum consuetudine uteretur: id est, si scripta ueterū legeret. Cōgnomēto Phœnix dictus est, quod id oppidulū Phœnices incolas haberet. Floruit sub Antigono Gonata, Olympiadē cxx. Prouerbum, Zenone continentior: ob summā

Dialecticæ Rhetoricæ. Occisus à tyranno.

Stoicorum nomen à loq. 169.

Mortuus est cōcoloris uita beatissimā.

Zenone cōtinentior.

Zenon * Citreus: orator ne an philosophus, dubiū. Scripsit de statibus, de figuris, cōmētatio in Xenophorē, in Lyfiā, in Demosthenē, de Epicheerematib.

Zeno Diocuridæ filius, Iarsensis, aut Sidoni* philosoph*, discipul* Chrylippi Tarsēsis philosophi Stoici, & successor.

Zenon Alexandrinus, homo ludæus, qui publicè genti suæ nunciū remisit: ab asino, per eorum synagogam sabbatho, ut apud eos receptum est, traducto. Fuit hic Zeno nauarū bon* & æquus, sed tardior in eloquētia & disciplinis: semp quidem aliquid discere cupiens, & rogans quod ignoraret. Nam & difficilimè percipiebat: & quæ uix tandem perciperat, facilimè obliuisceratur.

ZENO alius, Procli tēporibus, Pergamenus, ingenio & ipse ad discendū tardiore: sed bonus, pbatisq; morib. Vter autem eorum Salustio causam dissidenti à Proclo dederit, dicere non habeo.

Zenone cōtinentior.

Abi asini per Synagoga: an tras dicitur.

Homo siue epiorum quem scilicet.

Dissidium Proch.

Z E N O N imperator, audita clade suorum, in castellum, quod populares Constantinopolim uocabant, in tumultu situm, confugit. Quo cognito, suis cū genuit: Homo igitur, inquit, Dei ludibriū est, cum & me sic ludificari uisum sit numini. Vates enim cōstanter affirmarunt, oportere me Iulio mense Constantinopoli esse. Ac ego me in urbe fore putavi: nunc & destitutus ab omnibus, & exul,

Homo uis
ludibrium.

Homines
me omne
sua.

Zeno in
genom.

Z E N O Romanorum imperator, nō eādem fuit crudelitate qua Leo, neq; ita inexorabili iracundia, & multis in rebus animo fuit splendoris & gloriæ cupido: multaq; quō admirationi esset, p̄ ostentationē potius quā uerē & ex animo faciebat. Sed nec rerum gerendarum peritus erat: nec ea scientia præditus, qua regna tutō gubernantur. Lucri autē atq; emolumentū non ita furenter appetens, ut Leo: nec crimina in possessores comminiscens, nec tamē profusus alienus ab auaricia. Ac bonam gubernationē Romani sensissent, nisi Sebastianus, tum in aula potentissimus, illum quōuis suo arbitratu impulsisset, uelut in foro cauponans omnia, nec sine precio quicquam in regia sinens confici. Nam & magistratus uendebat omnes, precio tum sibi reseruato, tum Imperatori cōmunicato. Quōd si quis accessisset, qui paulū quiddam adijceret: is præferabatur. In toto deniq; palatio nihil erat rerū omnium, quod uenale non esset. Quōd si Zeno magistratum aliquem suis familiaribus contulisset, ipse mancipis instar eum ab illis redemptum, pluris uendebat alijs, Zenoni surta præbens.

Sebastianus
depreuatur
imperator
re.

Omnia uis
uenda.

Uisum Zeno
uoluit.

Z E N O Romanorum imperator, filiū suum admodum adulescentem, imperij successorem relinquere cupiens, & dignitatibus ornabat, & corpus exercere iubebat ad statuarū incrementum. At imperatorij proceres, potestati nacti fisci affatim exhauriendi, curabant ut adulescens hybaritico luxu corrumperetur, & lenocinio suo ad insanos eum amores æqualium incitabant. Itaq; uitæ ratione ad uoluptatem & superbiam comparata, ab omni honestate remotus, & iam tum arrogantiam, ob expectationē imperij, è uultu elucentem, præ se ferens: sublimis incedere, & erigere ceruices crepit, a (paucis ut dicam) erga omnes non aliū se præbere, quā aduersus fra-

uos. Verū inspector omnium rerum, & natiua & edocta ei' improbitate perspecta, ita illum multauit, ut alui profluuiο multos dies sine sensu lectum inquinans, immatura ætate rebus humanis eximeretur.

Interim.

Ζενον.) Vixisse aiūt, & reuixisse, Herculem, Tyndareum, Glaucum: quidam etiam Aescopum.

aiūt, & reuixisse.

Ζηροσι.) Quæsitores, magistratus quidam Athenis, certis rempōtib; creati solitus, si quando rem publicam lædentes inquirendi erant: aut ij deserēdi; qui pecuniā ciuitati debitam nō soluerant.

Ζηροσ ὁ δὲ Ζηροσι, Ζηροσιαι ἀπάλας.) Dum obionium quæro, uestem perdidī. De infelicissimis,

infelicissimis.

Ζηροσ, Ζηροσ.) Ferruet olla, uiuit amicitia. De ijs q̄ cœnæ causa sunt amici.

parosium.

Ζω.) Sophocles: Non tuus ego seruus sum, sed Apollinis.

Ζωα.) Animantes sursum habere capita dicuntur, omnino nō respectu reliqui corporis, sed quōd in ijs sit morionis initium. Cnm igitur animalia pleraq; ac penē omnia pronā terram spectent, ut caput nē posterioribus quidem partibus sit eminentius: tamē superiores eorum partes dicuntur esse caput, & uicinā capiti. Sic in stirpibus circumcirca sunt rami & folia: sed si morionis spectetur initium, maiorq; necessitudo: sursum quidem sunt radices, deorsum rami: eaq; de causa proportione capiti, atq; etiam ori respondent. Per eas enim, tanquam os, alimentum suppeditat, & deriuatur in corpus.

Caput.

radices.

Ζωα.) Vita, conseruatio, & mansio retum. Vita & uiuere, multis dicitur modis: hoc est, cum multæ sint animæ facultates, per quas uita innascitur: plures etiam sunt per eas uitæ, & ipsū uiuere: ueluti secundum nientem, secundū sensus, & cætera. Quare cui uel unum horū inest atq; adest, id uiuere dicitur, quāuis & sensu & loco motiua & reliq; careat. Itaq; & stirpes alendi prædix ui, uiuere quidem dicuntur: esse animalia non dicuntur. Quapropter ut cursores dicuntur, non ij qui urcung; currunt, sed qui uehementer & concitatius currūt: sic & animalia dicuntur, quæ uita sunt nō quæ lieung; sed euidentiore prædita.

Vita stirpis.

Animalium uita.

Ζωα πῶς.) Dolij uita. De ijs qui tenuiter humiliterq; uiuunt. Sumprum à Diogene philosopho, cui doliū iucundissimum fuit domicilium.

ZOYLVS Amphipolitanus (urbs autem Macedonia est Amphipolis, olim Nouem uix dicta) cognomento Homeromastix, quod Homerū derideret. Qua propter Olympiæ spectatores cum de * Scironijs rupibus præcipitem egerūt. Ac orator ille quidem fuit, & philosophus: sed & grammatica quædā scripsit contra Homerum: Poeseos lib. 9. historiam ab ortu deorum usq; ad obitū Philippi. Libros tres de Amphipoli, & contra Socratem oratorem, aliq; plurima, in quibus fuit & Homeri uituperatio.

Homeromastix.

Ζώμαρ. Plato in Hippia, de iis qui non suo arbitrato uiuūt: Agimus, inquit, nō ut uolumus, sed ut possumus.

Vt quibus.

Ζώνη. Zona in terra sunt quinque: Septentrionalis ultra Arcticum circulum, inhabitabilis ob frigus: temperata: communis: altera temperata: Australis, inhabitabilis ob frigus.

ZONA EVS scripsit amatorias epistolas, & de ludo pilæ. Circumferuntur & aliæ eius epistolæ rusticanae, sed (cum eo genere non consentiunt) ab eius stylo dissentiant.

ZONA tropicæ pro facultate capitur, & cincti ad rē gerendā sint expeditiores.

Explicatio formæ.

Ζώνη κωνσταντινουπόλεως. Cingulum dissectū iter citō soluit. **Ζώνη κωνσταντινουπόλεως.**

Ζωὸς θεός. Qui omnibus uitam impertit, bonus Deus.

Ζωὸς ἡμῶν προμύμνη ματὸς λαῶν. Reuiuices, cepa modō accepta. De ijs qui paruis è rebus magnam gloriā capiunt.

Ζώνη. Viuēs matris tux manifesto pbro es: Et ualidæ Spartzæ patria iura soluis.

ZOPYRVS Persiā, in regis sui gratiā flagris cæsus, nasoq; & auribus à semetipso mutilatus, Babylonē est ingressus: fidemq; nactus ob cladem corporis, urbem prodidit.

ZOROASTRES Persomedus, sapientia superior astronomis, primus autor recepti apud illos magorum nominis. Bellum Troianū antecessit annis D. Circumferūtur eius libri t t t i de natura. De gemmis, t. Prædictionum ex inspectione stellarum, libri v.

Zoroastres cunctus.

Zoroastres astronomus, sub Nino rege Assyriorum, precatus est, ut igne cælesti absumeretur: ac monuit Assyrios, ut suos cineres cōseruarent. Sic enim regnum eis semper esse permansurum. Et quidem etiam nunc ab eis asseruntur.

ZOROMASDRES, Chaldaeus sapiēs; scripsit mathematica & physica.

Ζώστας. Sophocles: Peritorū consilijs euctus etiā maximē uideo respondere.

ZOSIMVS, Alexandrinus philosophus, scripsit **Χρηστικά**, id est de fusiōe. ad Theosebiam sororem ordine Alphabetico lib. 25. à quibuldā inscribūtur **Χρηστικά**, id est manualia: & Platonis unū.

Zosimus sophista, Gazæus uel Afcælonites, temporebus Analtasij Imperatoris, scripsit oratoriam dictionem ordine Alphabetico: commētarium in Demosthenem & Lyliam.

Ζώσμα. Romanorū ferentarij singuli saga habebāt, & cinctus in femoribus.

Ζωρομαχίον. Heliodus: Duos boues mares IX annorum sæ habetas. Nā hi & robusti sunt, & inter se non dissentiant.

Bovis ius gale.

Ζωρίε. Iugum in re militari, multitudo eorum qui sese circumstant.

Ζωρίε. Lex in sacra Scriptura iugū dicitur, & Christus: Tollite iugum meum, quia commodū est, & onus meum leue.

Lexi iugū.

Ζωρίε. Viros inermes, exutos, singulatim turpiter sub iugum miserunt.

Ζωρίε. Zythus, uinum ex hordeo.

Ζωρία. Ferūt à sexta hora decimæ quartæ diei mensis, signo tura dato, omnem panem fermentatum, si quis Hebræis superesset, cremari solitum.

Azymæ.

INITIVM DIPHTHON **GEI**.

ΕΓΓΙΣ. Pisides: Vtinam Perfidis extincta esset audacia.

ΕΓΓΙΣ. Speluncæ Nympharum irriguæ, tantum aquæ stillantes in curuum hunc puteum.

ΕΓΓΙΣ. Plato diuerfis nominibus eadē utitur de re. Ac ideam uocat **ἰδέω**, formā sen speciē & genus, & **περὶ ἰδέω** exemplum, & **ἀρχή** principium, & **αἰτία** causam, & id quod neq; moueatur neq; maneat, & idem & unum & multa. Et uicissim, unum nomē diuerfis rebus accommodat. ut **Φαίδων** significat simplex, facile, probū: ut Euripides in Licymnio, de Hercule: **Φαίδων ἀνομήν, τὰ μέγιστ' ἀνομήν παύσαι δὲ ἔργα πειθίαν περὶ τὸ μόνον**: Simplicē, inornatum, maximis in rebus bonū, omnem sapientiam factis constingentem. Interdū pro malo, uili, uulgari, quolibet. Plato de animo: **Ῥέ**, inquit **Cebes**, haud magni momenti quæris. **Φαίδων ἀνομήν**. Idem: Res erit scilicet non contentenda, nec paruam uirtutem requirit.

Plat. nū d. ἰδ.

ἰδέω. Principia formarum seu specierum dicebant Pythagorei monadem & dyadem & triadē, quod ab unitate usq;

Numeri Pythagoræ.

ad quaternionem compositi numeri efficiunt denarium, quem perfectum & eadem appellant. Aiebant igitur * quaternaria his esse principia, tum communiter in omnibus, tum seorsim in rebus intellectibilibus & naturalibus & sensibilibus, quæ Græcis *ἑσμή* sunt, καὶ φύσις αὐτῶν αἰσθητῶν. Ac communiter quidē in omnibus, monas sunt intellectibilia. Impartilis ἀμερής enim est illorū non essentia (ἔσσις) modò, sed & actio quæ in statu & quiete (ἀκίνησις) spectatur. Dyas, est scientia, aut scientifica (τὴ θεωρητικὴ) definitiō enim id quod ab aliquo est, τὸ ἴδιόν τε, ad aliqd uenit. Nam scientia transitio est ex definitis ad definita. nec enim scientia est infinita: cū θεωρητικὴ dicatur ex eo, quod ad statum seu stationē nos perducit. Trias, sunt opinabilia & naturalia. Naturalia uerò dico uniuersalia in naturalibus, nō singularia. nam uniuersalium naturalium est opinio. Trias igitur est opinio, quæ ab aliquo exorta, nō definit ad aliqd fertur: sed aut sic, aut aliter.

ἰδὲναι. Cognoscat Alcmanem *ἢ* a pulsatorem *Λαέρτα.*

Ἐξιμίον, quæ Μυστῶν νόμῳ numerus habet.

ἰδὲναι.

Cognitio triplex est. aut enim scientia (θεωρητικὴ) dicitur *ἰδὲναι*, ut ait in Phædone Plato. Scire enim hoc est, sciētiam quam comprehendis, tenere, & nō amisisse. aut generalior cognitio: aut simplex, siue communior: & horum utrunque continens, ut ait Aristoteles in Physicis. Nosse etenim, & scire (τὴ ἰδὲναι, καὶ θεωρητικὴν) in omnibus scientijs contingit. Nam uerbo *ἰδὲναι*, generalem cognitionem significat: uerbo *θεωρητικὴν*, ac curatam, aut eam quæ communiter de omni cognitione dicitur, quam in Metaphysicis adhibuit.

ἰδὲναι. Species, forma, id quod sub genus subijcitur: uelut sub animal, homo, apud philosophos. Proclus mirabatur Iliidori formam, ut diuinā, & intrinsecus philosophicæ uiræ plenam.

ἰδὲναι.

ἰδὲναι. Simulacrum, umbratilis similitudo, aut species corporis, umbra quædam ætheri similis. Bacchylides: Nigro colore tinctum simulacrū uiri Ithacensis. & poeta de Aniclia: Ter mihi elapsū ē manibus umbræ simile. Intelligendum igitur est, simulacra corporum imaginē exhibere intuentibus, nō etiam substantiam rerū. Iubet Pythia simulacrū quoddam specie mulieris effictū sublime sapendi: quo factò, conualuit ciuitas. Sciri

Simulacrū ἰδὲναι.

ptura dicit: Nō facies tibi simulacrū, nec ullam similitudinē: quasi inter hæc uocabula interfit. Simulacra (ἰδὲναι) sē sunt, rerū nō subsistentiū effigies: ueluti sunt Tritones, Sphinges, Cærauri Similitudines (ἰμοιωµατῶν) uerò, rerū subsistentium imagines, ut serarū aut hominū. Interest & inter adorare & colere (θεωρεῖσθαι, λατρεῖσθαι.) Fit enim, ut ex metu adorem, nō etiā animo seruiamus. Sed utriq; est impiū, & inuisū Deo. Damasci. Pro rebus gestis simulacra quædam describim; umbrā sōniorū, secundū Pindarū. Ephraimitæ, simulacrorū cultores fuerūt. Sophocles:

Vides nos nihil esse aliud nisi Simulacra (id est, effigiem formæ rebus uanissimis uaniorē) *quicquid, uinimus, aut lenem umbrā.*

Huiusmodi itaq; inuenis, elatum Nullum anquani dixeris ipse aduersus deos uerbum:

Nec offerere uullo modo, sicubi p̄a alyis Vel manu uales, uel magnarum opum copia.

Nā dies inclinatæ reducis Omnia humanæ.

Modestes autē Dij amant, & oderit improbat.

ἰδὲναι. Prudētissimus habitus est suæ ætatis, ut qui res obscuras solertissimis coniecturis indagaret.

ἰδὲναι. Sophocles: Cū ppter tēpora nihil ualeas, potentibus est cedendū.

ἢ καὶ λύκος ἰμνησθε. Etiā si lupi mentio nē fecisses. id est, Lupus in fabula. De ijs, quorū iniecta mētiōne, ipsi statim adfūt.

ἰδὲναι. Culrus genii, quæ quisq; nostrūm habet, est, ut eum ab omni perturbatione & uanitate, & querimonia de dijs & hominibus immune cōsēcutur.

ἰδὲναι. hoc est, ex ijs quæ temerē creduntur. *μη κη̄ τῶν ἀβυδῶν,* Ne temerē Abydū prætereas, aut transeas. Dicitur de ijs qui se periculis committunt.

ἰδὲναι. Temerē nugatur. Fingit ille insaniā, temerē ac fortuitū alia atq; alia gartens, ut posteriora cū prioribus non consentiant.

ἰδὲναι τῶν ἠρακλῆν. Temerē Herculi. De qui res citra calumniam & sine reprehensione conficiunt.

ἰδὲναι. Polybius: Lumē parant, ut neq; labātur, neq; temerē tela cōijciant.

ἰδὲναι. Erat cum ob allas uirtutes admirabilis, tum ob hæc, quod in rebus secundissimis nihil à statu naturæ discedebat, neq; successibus perlicentiam abutebatur. Probabile est, malē etiam cū eo agi, qui aliquid suscipiat, & ut est apud Pindarū: Oportet agentem aliquid, malum etiam tolerare. Herodotus: Sic existimo, itaq; consentaneum est.

ἰδὲναι. Moderatio in rebus fortitudinē.

ἰδὲναι. Periculosus est.

ἰδὲναι.

ἰδὲναι.

ἰδὲναι.

ἰδὲναι.

ἰσχυρ.) Probabili coniectura, quid euenturum esset, ratiocinans.

ἱκάν.) Sciendū est, accuratissimos historicos, in Christi imagine magis probare crispas & raras capillos.

ἰκάν.) Imagines elegātia nō diu durat. ἰλιθίαι.) lithyic dex, patientium curatrici.

ἰλαφρον ἢ περὶ τὴν μαι.) Laqueus murē capit. De ijs qui redē capti sunt.

ἰλωτες.) Helotes, serui Lacedæmoniorum.

ἰμα.) Praxidice quidem fecit, sed de consilio Dyseridis, nestem hanc: & communis est utriq; sapientia.

ἰμαρμίον.) Fatum. Philosophi dicunt, unum esse Deum, & Mentem & Fatum, qui alijs atq; alijs nominib. appelleretur. Est autem farum, causa uniuersorum coherens: aut, ratio qua mundus gubernatur: aut, ferics quæ dā & nexus inuiolabilis ob causam ineuirabilem: aut, uis mouens materiā. Nos uerō Christum Deū confitemur administrare omnia. Ea quæ infra Lunam sunt, à quatuor causis pendētia Deo, à fato, à uoluntate nostra, à fortuna, ueluti, Conscendere nauem non stri est arbitrij: sed in serenitate subito existeret tempitate & procellas, fortuitum. Nauem uerō submergendam præter spem consueta, prouidētia diuinæ. Fati autem multi sunt modi.

ἰμαρμίον.) Fatum, nim cogētem esse dixerunt, & materiā morticem. Fortunā uerō * Plato dicit causam esse per accidens: aut σίμωβουα, casum aliquem naturæ aut uoluntatis. Democritus etiam dixit, alia nos omnes à Deo habere, alia à fato & fortuna, & minutissimis illis corporib. & * manifestē sursum deorsumq; tendentibus, quæ uibrētur & implectantur & segregentur, & circumferantur necessariō, unde non solum diuitias & paupertatem, & morbum & sanitatem, seruitutem & libertatem, bellū & pacem manare: sed & uirtutē & uitium ab ijs decerni. Ac alij alia essāi, inter sese pugnarūt.

ἰμάτος.) Album scire, aut nigrū. Prouerbium.

ἰματὸν δούκειο βῶν, ἰλαυνε δ' ὄνον.) Si bonem non potes, asinum age. Prouerbium monet, pro uinibus cuiq; agendum esse.

ἰ μὴ πατρὸς ἡδῶν.) Nisi pater esses. Alterum membrum dissimulatur: dicerem, te parum sapere.

ἰ μὴ πατρὸς ἀπωλόμαθι, εἴτε ἀδ' ἰσώθημεν.) Nisi citō perissemus, salu non essemus.

Prouerbium hoc tum omnes qui præcipientes ruebant, in ore habebant.

ἰσπαι μιν.) Ero quidem qui sum, sed nō esse uidebot; Naturam non mutabo, sed figuram.

ἰσπαι τὴν πικρὴν περὶ τῆ ἀλλῃ.) Tria illa dicas iuxta aulam: id est, in prætorio. Qui ad capitale supplicium abducebantur, ijs licebat cibo & potu plenis tria dicere, quæ uellent: deinde ore obturato, ad necem ducebantur.

ἰσπαιών.) Ramus oliuz siue lauri, coronatus lana, omnis generis fructibus dependentibus. Hunc effert pner florenti ætate, & Pyanepsijs, quod festū ab elixādis fabis nomē habet, ante fores ædis Apollinis collocat. Ferūt enim Theseū, quo tēpore in Cretā nauigare, tēpestate ad Delū appulsus, uorūt fecisse Apollini: se * ramos olearū coronaturū esse, si occiso Minotaurō euasisser incolomis, & sacra factū, & supplice illo ramo cotonato, elixarum ollas plenas pitisanæ triticæ, & pultris, & aram dedicaturn. Pyanepsia interdum celebrant ad auertendam pestem. Sic autem cantabant pueri:

ἰσπαιών ficus fert, & pingues panes: Et mel in cotyla, & oleum ad abstergendum:

Et calicem mero plenum, ut ebria dormias.

Post festum * extra agros ad ipsas fores collocant aut suspendunt, & quotannis mutāt. Crates uerō Atheniēsis, de Atheniensium sacrificijs ait, olim in annoz penuria, ciues oleaginam ramū lana coronatū, supplicā di ergō, Apollini ex oraculo posuisse. Alij tradunt, cū (peftis) famem orbem terrarū premeret, Apollinē iussisse Atheniēses sacra Cererē; q; Proerosia dicūtur, facere pro omnibus. Quā de causa undecūq; mitti primitias Athēnas. grati animi ergō. Pyanepsijs & Thatgelijs Athenienses Soli, & Horis, id est quatuor anni temporibus, sacrificant.

ἰσπαιών.) Irenæus, latinē Pacatus, discipulus Heliodori metrici, grāmaticus Alexandrinus, scripsit de Athenensium supplicationibus & pompis: de Alexandrinorum dialo, eam oriri ab Attica, libros v it. Artistorum uerborū libros 111. Atticæ consuetudinē in dictione & accentu ordine Alphabeticō, libros 111. Regulas Græcismi, lib. 1. De Atticismo, lib. 1. & alia multa.

ἰσπαιών.) Cæsar cū pacatē uiuere posset, bellum suscepit.

ἰσπαιών.) Dissimulator, impostor, simula-

Christi capilli.

Christi uisus. Dem. Fatum. Velut. Fortuna.

Democritus.

Alex. Democritus.

Conditio istum sua natura.

Thespi ubi nam.

Atheniensem sicu sacra: ficia pro ad notis. Proerofia.

ror, qui eludit & deridet omnia: q quod facere potest, se posse negat. ἀλαζών, arrogans: huic contrarius, superbus. Non animaduertit se transire uerum uel dicto uel facto, siue detrahendo sibi, siue arrogando.

αἰροδύμενοι.) Omnes gētics & uerborū uarietate & animi fraudulētia deridētes. ἡροπία.) Irōia diu diū in derisū γὰρ ἔβου, μικρὸν ἔργον, μακροῦ, ἀγνοῦν, ὑπερῶν. ἡροπία.) Cum Epicuri nugis gauderet, duo inde mala attraxit, impietatem & imperantiam.

Epicuri
pau.

αἰ ἀνή, ἰδὲ ἀνή.) Vnus uir, nullus uir. Quōd ab uno nihil præclarum geritur. αἰ ἀρχῆμας φάτις.) Ad uetera præcepta. De ijs qui iucundam uitæ rationem amissam recuperant.

αἰ ἀδωτοῦτος ἀδωτοῦν ἰληλοῦν.) Ad ægrotos ægtotus ueni. De ijs quorum casus sunt consimiles.

ἀσβλή.) In mente tria spectantur, ἀσβολή, παραδοχή, συγκρατήσις: id est, aggressio, susceptio, assensus: quæ Dauidi sunt, ἐκείστις, πύκτις, πρῆσσις: id est, Auscultatio, Intellectio, & Attentio. Ac auscultatio quidem est consideratio uerborum, intellectio uerō dicit apprehensio uerborū, attentio uerō desiderij, cōsummatio.

αἰ δέον.) Opportunè ut decuit, cōmodo Reipublicæ, &c. Si quis apertè dicere nō uult, quomodo pecuniā cōsumperit.

αἰ ἐμφανὲς κατὰ πρῆσιν.) Iudicij nomen, ut res controuersæ declarentur & proferrantur. Aristoteles ait ad prætorem referri hoc causæ genus, qui re expēsā & perquisita, det actionem.

ἀπὶ γυμνασί.) Docuus Achimelechum, siue Abimelechū (est enim binominis) maiestatis reum fecit, & Saulem regē ad nefariam sacerdotum cædem impulit.

Perfida
liberatio.

αἰ ἡρόσσαντι.) Hero dotus Persās hoc modo deliberare ait: Si quid sobrij tetulerint, de eo cōsultare ebrios: Sin ebrij profuerint, id confirmare sobrios.

αἰ ἡπέρη.) Festum Athenis, quo magi stratus oēs ineiūt: restq; anni principiū. αἰ ἡτῶν ὅτι ἤλθον.) Diuinit peruenit ad aures. De ijs quorum facta non latent.

αἰ κακὸν ἀλχημα.) Aristophanes: Aedepol Fortuna res inexplicabiles in ædes nostras intulit.

αἰ κῶλον πῖνον.) In sinum spuere: id est, præ uerecundia non magnificè loqui.

αἰ κῶρον θυμιάς.) In stercore thymiamma. De rebus inutilibus & futilibus dicitur ab Atticis.

αἰ κνωδοθήρις.) In Cynosarges. Dictum per cōtumeliam, & execrationē. Est Atticæ locus, ubi nothos pueros collocabāt: quōd & Hercules, quamuis nothus, diuinos honores consecutus fuerit: sic dictus à cane albo, uel celeri. Nam cum Herculi res diuina fieret, canem album (alij aquilam) coxas abreptas cōdetulisse: atq; Athenienses oraculo monitos, ibi sanum Herculis condidisse tradunt.

αἰ μελίπιας γ' ἐπιμασθας.) Ad apes cum mēlatum uenisti, Procerbiū, in eos qui subito assilugunt, præter expectationē.

αἰ ἐξὸν ποσὸν ἔχει, καὶ ἐξὸν κατὰ ὄψιν.) Quenq; uirum in pristinū statum & habitū restituere: ueluti si reuocati ab hostibus, iubētur hastæ inniti, deinde rursus erigi, iterum hostes petendū erunt.

αἰ ἐραστον ἔχων.) In cœlum iaculari. De ijs qui per contumaciā aliquid frustra faciunt.

αἰ πύγας ὁ λύκος.) In laqueos lupus. De improbis, cū in euidēs inciderint piculū.

αἰ πύξ ἕλιανος.) Ignem diuetererare. Pro uerbale, de ijs qui (καὶ ἰαντῶν) contra sese aliquid frustra faciunt aut dicunt. Simile huic est, καὶ πύξ πύγῃ, Saxa conserere, & αἰ πύξ πύγῃ, In cineres scribere. Ego iusiurandum eius inscribendum esse cineri iudico.

αἰ πρῶτον κημίον πῆν ἀπὸ λῆν.) In perforatum doliū haurire. Pro uerbium, sumptum à fabula Danaidum. Iuxta idē doliū, animæ profanorum (id est, non initatorum) & impiorum eruciantur.

αἰ τῶ ἀγρῶν ὀπιπέλας.) Agrum intueri solent ij, qui obsidentur & oppugnantur, in eo esse cupientes.

αἰ τροφῶνι μαμαῖνται.) Trophonium cōsuluit De seueris & tetricis. Nam qui in antrum Trophonij descendebāt, deinceps non ridere sciebantur. Trophonium autem aiunt, fratris Agamēdis caput tenentem, persequente Aegæo, inhiatum, ubi nunc eius oraculum est, uoto facto incidisse.

si patri
ca

αἰ τροφῶνι δὲ βαδίζου.) Troezen est eundem. De imberbibus, aut parū barbatis. Pogon enim, id est barba, Troezeniorum portus est.

αἰ τῶ ἕφ ὑθῆρ κατῆς.) Ad aquam malus. De pauperibus & infortunatis dicitur. In iudicijs enim uilissimum munus fuit, aquam litigantibus dimetiri.

αἰ τῶ πρῶτον θυμιάς βδελύθη τῆς λάφου καὶ πῆς ὀφρῆς.) Si Pisandri detestatis cristas, & supercilium. Hic uulgò ridebatur, ob

igna-

ignaviam: sed belli amans & concitator erat, priuati emolumentū gratiā: & utebatur crista triplici, & armis Insignib. quō fortis uideretur, cum non esset.

ή τις εἰ ἀγρότην ὀνειρώξει, ἢ ἐὼς κελκίαι κρήνην, ἢ μάλιστα ἐν τῷ γλαυκῷ ἀβλώρω. Si quis in Aegyptum frumentum uehat, & in Ciliciam eroem, perinde fuerit ac si nouam Athenas. De ijs qui frustra coaceruant ea quae antē adfunt.

εἰ γὰρ μέγιστος κτήσασθαι κρηίδου καὶ σκυλλῶνος. Si mediū possederit Corinthi & Sicyonis. Aesopo scriptori fabularum de diuitijs percontanti, Apollo hoc oraculum reddidit. Fertilis enim est ea regio. Est & Baecidis uatis oraculum: Ast ubi habitarint lupi, canaq; cornices, unā intra Corinthum & Sicyonem*. Obscure innuit, ut bem Nephelocoegyā, id est Nebuloculiā intra caelū & terrā esse condidit.

εἰ τοι νομίσεις. Si existimas possessionē quamdam esse contumaciā sine prudentia, non rectē sentis. Si puras te homini cognato malē facientem, non daturum esse poenas, malē sapis.

εἰ φίλων χεῖρες ἕσπερας. Si amici requiris operam. De ijs qui generoso sunt animo. Aegrotanti Antistheni Diogenes porrecto cultro sic dixit.

PRINCIPIUM LITERAE H, quae Latine sepe transit in E longum: nonnulli & in a diphibongam mutant, haud scio nam auctoritate ueterum, an ex imperitia.

ή ἡ σῶπαι, μηδὲ εἰς πικρὴν ἦται. Aristophanes: Age age tace, ne quid stultū dixeris. ἦ. Praestat in terra esse pauperem, quā in mari diuitem. Malo guttam fortunae, quā sapientiae dolium. ἦ ἰλω πύργος ἐπὶ λαγυμῶν, ἢ πῖνον φρονῶν.

ή ἀπὸ συνῶν ῥήσις. Scytharū dictio. De ijs qui aperte alicui malē precantur. Nā Scythae Darium postulant, ut sibi parerent, plorare iusserunt.

ή ὄνη. Non boni sunt puberes. Odi pilum illum qui citō erefcit.

ή ὑδάλωσις. Nupturae uellebāt pilos.

HELECHVS, tragicus histrio, quē Plato ridet, ut in suauī praedictum uoce. εἰ κωματῶν ᾄδῃς ἀδῆς (γελαῖω) εὐδῆσαι ἰσῶ. Euripides in Oreste: E' fluctibus, uel post fluctus, denuō uideo tranquillitatem.

ἡγεμονία δικαστηρίων. Principatus iudicij. Magistratibus non omnibus licebat quarumuis litium dare actionem. Praetoris, τῷ ἀρχιστράτητος erant, pupillorum, delictij, & fraudatorum haereditate discepta-

tiones. Ratio cinatorum, τῶν λογαρίσθαι πο-

scere rationes gesti magistratus. Regis sacrificuli, capitales cautae, & impietatis, & sacerdotiorum, & sacerdotium de sacrificijs contouerfiz. Idem* etiam altaribus praconio arcebat, patriae religioni aduersantes. Polemachi, id est praetoris peregrini, defertae clientela, defertiq; patrociniij crimina: & quicquid apud ciues Archō, id apud inquilinos Polemarchus administrat. Thelesiotherae, calum-

niarum, corruptelarum, cōtumeliarum, a delictiorum, insidiarum, peregrinitatis, falsae inscriptionis in album municipij, aliarumq; rerum iudicia exercebant. Undecimuii latronum, furum, plagiariorum iudicia reddebant. Imperator, στρατηγός de Trierarchia, & permutatione facultatum. Haec igitur qui administrat, principatum habere iudicij dicuntur. Sed & rex sacrificulus, unā cū Curatoribus sacrorum, qui ἱερῶν ἐπιμελητῶν dicuntur, iniitij Cereris praefit, ac solus coronam habet.

ἡγεμονία. Princeps seu imperatoria pars animi, in qua uis & appetitiones existunt, & unde sermo oritur*, quam esse dicunt in corde.

ἡγεμονία στρατιωτική. Dux classis urbanae, ob diuitias in conferendis tributis.

HEGEMON Thafius, cognomento Lens, seu Lentulus.

Hegemō, unus ex ijs fuit Athenis, qui Macedonibus studere, & largitionibus corrupti esse uidebantur. Ex fabulis eius est Philina, Athenaeo autore.

HEGESIPPVS, cognomento Crobylus, (ab implexis capillis) cuius esse putatur septima Philippica de Haloncho, Demostheni inscripta. Ex eius fabulis est Philæxus, id est amans sodalium, Athenaeo autore.

HEGIAS uirtute patri praestitit, & eloquentia: & adhuc adolescens, eam spem & ipse aluit, & omnibus de se fecit, se magno Plutarcho non multo fote inferiorum. Itaq; Proclus eum, iuuenem etiamnum, ad Chaldaeorum oraculorum ascultationem admisit. Nam discendi studium in eo, & probitas naturalis fuit.

Enim uero diuitiarum natura illa, & consuetudo est scilicet, ut magno malo sint ingenijs, & animis hominum, uberem passum adulatoribus praebentes, nō auri duntaxat (nam id quidem adeo graue non est) sed & iuuenilis animi, teneri adhuc, qui ab huiusmodi beluis planē instar florientis stirpis depascitur. Isti igitur

q 3 Hegiz

Log. Be.

Rex sacri- ficulus.

Polemarchus.

Ar. bon. Thelesiotherae.

xl uir.

Strategus.

Rex sacri- ficulus.

Schlaurof. froland. Constantino. cia. Inuaria.

Præuicia uentura.

Magistratus Aethiopi et Inu. Arcbon.

Proclm.

Dictionum corruptela.

Hegix corruptetulos animum, ne germane & uere philofopharetur, quauis alia studiofus enarrationis naturæ. Nā in reliqua uitæ confuetudine alicubi à recta ratione aberrabat: & præ alijs facer esse uolens,* affinium facra, illis nõ affenfis, peregit in Artica, multaq; alia uetuftiffima inftituta loco mouit, alacritate animi maiore quàm pietate. Vnde in Republica celebri, graues inimicitias fufcepit eorum, qui magnam pecuniam, qua ille poriebat, appetebat, & infidias illi ex patrijs inftitutis parabant.* Præditus tamen erat Heglas parte aliqua magnificæ Theogenis naturæ, in beneficiendo: fed eò præstantius, quòd amicis & egentibus largiebatur.

Sacerdotum uisus.

Tibergius.

Lingua Mercurii.

ἡ γλῶττα τοῦ ἑρκυριῦ τῶν τεμνῶν.) Lingua nuncio horum inciditur: hoc est, lingua uictimarum Mercurio datur, quam Callistratus præconibus dari fcribit.

ἡ γλῶττι ἠμοιμαχῆ ἢ δι Φελῶ ἀνώμοτος.) Lurari lingua, mentem iniuratum gero. *ἡ γυμνῶν.)* Miratus adolefcẽtem, fillouam ei, quæ & ipsa in philofophia inftituta effer, despõdit.

ἡ ῥήμιον.) Habebat aut uita, cuius maximus illic, priusquàm me fortuna talis oppreffit.

Dialectica aures.

ῥημιοναι.) Sophocles: *Τὸ ἐφεστῶς ἐς, νεγ, ἢ ναίφορον ἀδμιτῶν. Ὅταν δὲ κίσις ἐξ ἐξενουλιοντα τε μονετ, ἔναι οδῖσι, ἡστέμ ἀτῶ, ἠνιμιεῖται ἐξ ἠστίμας. ἢ διὰ χελώνος κρεία Φαγῶν, ἢ μὲ Φαγῶν.)* Aut edendæ sunt carnes testudinis, aut nõ edendæ. Paucæ testudinis carnes torminã gignunt, multæ purgãt. Vnde pro uerbium tractum Demõ asserit. Alij accommodãt ad eos, qui cum detrectent militiam, tamen militent. Aiunt autem Terpsionis hunc uersum esse.

Aniuit, Caput, Compositus.

ῥῶν.) Iam, pauc temporis aut futuri, aut præteriti, uicina præienti. *ἡ ῥήμιον.)* E' Plotino: Voluptates, molestiæ, si ducta, metus, cupiditates, auerfationes & dolores, cuius nõ sunt aut animi, aut utentis animi corpore, aut tertij cuiusdam ex utroq; conflati: idq; bifariam. aut enim ipsa mistio est, aut aliud quiddam ex mistione.

Voluptas dissolutio.

ἡ ῥῶν.) Voluptas, leuis motio, aut generatio, aut natura sensibilibis, aut bruta dissolutio, aut actio habitus secundũ naturam, non impedit eo sine qui ex tremas actiones sequitur. Ex his definitionibus confirmare & refutare queas, uoluptatem bonum esse, uel non bonum. Voluptas, luxus: labor, uisus, aspera mo-

tio est. quatuor illa grata est omnibus animantibus, hæc inuisa. Ac uoluptatẽ corporis esse perfectam (nõ κατὰ ἡμετέρας, constantẽ illam, positã in Indolẽtia, seu remotione dolorũ*, & quasi perfectam ἀρχαίως, uacuitatẽ molestiarũ) dicãt, & differre finẽ & sclicitatẽ. Finẽ eũ esse, uoluptates singulas: felicitatẽ uerò, cõpagem quandã, & quasi congeriem singularum uoluptatũ, tam præcisiis, q̃ futuris eo numero cõprehensis. Ac singulas uoluptates per se expendas esse. felicitatẽ uerò nõ per se expeti, sed ppter singulas uoluptates. Voluptas autẽ est bruta elatio * ob id quod in alio sitũ esse uideat. cui subijcitur κήλοσις, delinitio: δὲ πρὸς μακαρία, maleuolentia: ἡ ῥήμις, delatio: ῥήμιον, hilaritas. Ac delinitio est uoluptas, quæ aures demulcet. Maleuolentia, uoluptas ex alienis malis. Delatio, quasi cõuerfio & incitatio animi ad relaxationẽ Hilaritas, est relaxatio (ἀνάλυσις ἀρετῆς) uirtutis. Cõfieri aut potest ex utraq; cõtradictionis partetero cinatio p̃babilis. nõ bonũ quõ esse uoluptatẽ, hic syllogismũ ostẽdit. Id quõ appetitur ab omnib. bonũ est: Voluptas appetitur ab omnib. bonũ est uoluptas est bonũ. Eandẽ aut nõ esse bonũ, talis: Bonũ facit bonos: uoluptas bonos non facit: ergo uoluptas nõ est bonũ. Voluptas est motio leuis: Omnis motio est actio imperfecta: nihil aut imperfectũ bonũ est: uoluptas igit nõ est bonũ.* Voluptas alia impura est, alia naturalis ῥῶν, quã Epicurũ omnis finis actio nõ esse docuit: hoc est, primũ bonũ, quõ est Deus. Voluptatis fastigiũ, id quõ nulla molestia p̃mitum est.

HEDONIA, gens Thraciæ: & Hedonia, 40 provincia.

HEDYLEVM, mons est Bœotiæ. *ἡ πῶν.)* Ectionea uocatur alterum Piræci promontorium, ab Ectione terrez illius possessore.

ἡ ῥῶν.) Adolescentibus nõ tantus est labor, quantus nobis puellis, tenero animo præditis.

ἡ ῥῶν.) Eion, urbs Thraciæ, Mendæorum colonia. quam Theopompus narrat, eicõtis Amphipolis, ab Atheniensibus euerfam esse.

ἡ ῥῶν.) Ethoprela, imitatio morum propositæ personæ.

ἡ κάμηλος ψυμῶν τε πολλῶν ὄνων ἀπὸ πύθου Φαγῆα.) Camelus scabiosus mltorũ asinorũ fert sarcinas (ἡς ἀγλαίως) ad sp̃itẽdore, quas hũ depõit. De Luxu meretricæ.

Psid. F. lectm.

uoluptas, uoluptas, uoluptas, uoluptas.

Voluptas bonum, uel in malum.

Puelli Adolescentes.

ἤκαχον.) *Heroum uati in To pueri Homero*
Molesti fuerunt. gripho Musica contexto.

ἤκαχον.) *Negotiatio minimè luctrofa il-*
li fuit. Minimè uideres illū uel dicto uel
facto à uero recedere. Xenophanes ius-
fit principū uiuorum uil consuetudine,
uel rarissime, uel suauissime. Σουφίας
ἰση τῆς τυρανίας ἐτυγχάνει ἢ ὡς ἦκατε ἢ ὡς
ἦδεν. Minimè illis cura est ueritas. Iam-
blichus: Vir mentendi minimè gnarus,
sed cum primis amans ueritatis. Deus
cūcta inuictur, & supplicia minimè uult
atrocia & inclementia esse.

Clementia.

Prodiores.

ἠκρωτημασμέου.) *Demosthenes de*
Crotia: Patris suas mutilantur.
ἠκύνει ἐπὶ τῷ φάνη.) *Canis in præsepi. De*
iis qui nec ipsi rebus utuntur, nec alios
uti sinunt. Canis enim cum hordeo non
uefeatur, equum uelci prohibet.

Praea pro
Iena a reo
legonk.

ἠλμ.) *Heli sacerdos Israelis fuit, cuius*
filios Ophni & Phinees, ob petulantia,
& confusionem in sacrificiis, diuina un-
dicta persequia est, ut in pugna crudeli-
ter perirent. Ille uerò diuinā uocē audi-
uit, quæ diceret: Dixi domū tuā transi-
ram esse coram me perpetuò. Nunc ue-
rò non sic: sed eos qui me glorificant,
glorificabo: & qui me nihili faciunt, i-
gnominia afficietur, & extirpabo semē
tuum ex altan meo. Etrursus: Ecce ego
uelciscor domum Eli usq; in seculum, ob
scœleta filiorum eius.

Præter me
iuram dicit
ita uau.

ELI Eli Limas abachthate. Deu me-
us, Deus meus.

ELIAS propheta, sub Achabo rege;
Achabi filius Ochozaias impius maxi-
mè fuit, usus Musca simulacro Accar-
nio. Quos Elias ob idololatriam obiur-
uit, & centurionem à quo arcessiebat, cum
L uiris cum comitantibus, igni cœ-
lesti extinxit: alterumq; similiter. I certius
supplex illi factus, mansit incolumis, p-
phetarumq; secum abduxit.

HELIAEA A, maximum prætoris Athe-
nis, sic appellatū, quòd sub dio sit, & so-
lis radijs feriat: in quo qui ius dicebāt,
mille iuri, aut mille quingenti, publica
negocia disceptantes, è binis aut ternis
coadi prætorijs, Heliaæ, tribololum ac
cipiebant, post Iurisdictionem. Vnde ab
Anistophane Triboli cognati dicuntur.
Omnes Athenenses olim dabant iusiur-
randum Heliafticum.

Tribolum
iudicium.

ἠλιδιώτης.) *Stupidiot (Praxitels) Praxiles Adonide. De*
hominibus stupidis.

ἠλιδιώτης.) *Mens non ineft uestris co-*

mis, qui me desipere puteris: cū ego de
industria stultè faciā. Supra modum stu-
pidus, & tardus, asino simillimus, & qui
frenum trahenti pareret, auriculis cre-
brò agitatis. Simplicitatem & ueritatē,
stulticiam existimabat.

Stulticiam
militare loco,
seruatus sum
ma est.

ἠλκας.) *Aequales: sic dicebantur à pa-*
ri zate Anriochi Epiphans cohors, om-
nes proceri adolefcens, Macedoni-
co more armati & instituti.

Epiphans
cohors.

ἠλκας.) *Fabius iubebat, ne tam darent*
operam hostibus ut nocerent, quàm ne
quo ipsi afficerentur incommodo.

Caerre.
Nocere.

ἠλκας ἠλκας ἠλκας.) *Aequalis æqualē de-*
lectat. Non adolefcens uel adolefcens
delectabant, sed pares, nò atate, sed mo-
rum similitudine.

ἠλιος κρυψιδως, ἄστρα δὲ ἰρίκωνδυ.) *Solem*
occultari, astra demonstrari. Hæc rheto-
res uocant γερμα incitania: grāmatici ἰριος
καταλήκεις, similitier desinentia: philoso-
phi πείρασ, comparia.

Explicatio
sonar.

ἠλιος.) *Φωστῆρας ἰδῶν, παραγωγῶτος δὲ ἠλοῖ*
φῶς.) *Lumina, id est solē & lunā cernere,*
actiōnū significat lucē. ἰσηκαρῶτος.

Val:caur.
Sol.

ἠλιος.) *Post obitū Vulcani, regis Aeg-*
gypti, Sol filius eius regnum suscepit, cū
uixisset dies 4477. qui cōstificat annos
v 11, mensis 11, dies v. Nam alij dies p-
annis numerabant, alij lunæ circuitus, a-
lij quatuor anni tempora. Sed qui pōst
rerum potiti sunt, & prouincias tributa-
rias effecerunt, prouentu frugum tēpo-
ra disceuerunt, ac propitiè uocarunt an-
nos. Sol igitur patris leges conferuans,
mulierem in adulterio deprehensam pu-
blicè traduxit. Vnde Homerus commen-
tus est, solem ostēdissē Matrem cum Ve-
nerè concumbentem. Ac Venus illi quī-
dem est adultera cupiditas: Mæs uerò,
deprehensus cum ea miles.

Amuonem
metri.

ἠλως κρατῶν, πῶ κείρη τῷ ἰχθῶν βλίωτι.) *Explicatio*
Clauotenens, stimulos inimicorum ca-
ue. ἰσηκαρῶτος.

Explicatio
sonar.

ἠλω τῶν ἠλως ἐκαπέρας.) *Clauū clauo pel-*
lis. Prouerbiū, in eos qui peccatū pecca-
to corrigere student: id quod fieri nequit.
ἠλύκε δὲ ἠμαρ.) *Lupi decima, uel decu-*
ria. Prouerbiū, Lycus Athenis iuxta
prætorium heros, lupi imagine: ac pri-
mūm (δικαστῶν, largitiōnum captatores)
δικαστῶν iudices, apud Lupiformem he-
roem sunt appellati.

ἠλύσια.) *Elysiūm, templum apud inse-*
*ros, alij in Aegypto, alij circa * Letoum*
esse tradunt. Elysius campus, in quo ho-
mines iusti apud Gentiles post obitum

ἠλύσια;

Cocytus
Pblygibus.

degunt: supplicio aëro digni, in Cocytū frigi dissimulā, & Phlegethontem at den tiffimum fluuium peruenient.

ἡμερῶν.) Sophocles: Nam quid dies diei adiectus uitā progās delectare potest? ἡμετέρας.) Aristophanes: Figura uerborum nostras est.

Non inuio
uit profana
uifonem.

ἢ μοι κλέος, ἢ δε κρη πείρα.) Qualis de te rumor, talis ipse eras. De ijs qui famę suę respondent.

ἡμέρα θλιυαμίμου κρη ἰπαργωγής.) Dies po tentiæ & repræsentationis. Alter Christi aduentus, qui cuique affert & præmia ui ta acta digna.

ἡμέρα πορνείας.) Dies mala, id est iudicij, & ætæterni supplicium. Qui paruam ca stigationem em in hac uita subierit: clemen tius illic iudicium experietur.

ἡμερῶν ζῶα.) Diurna animalia, quę ab omnibus interdiu cernuntur: non diurna uerò, noctua, eleos, bubo, nyctico rax, epolius, scops: marina, haleyon, aedon, ceceyes, fulicæ, Iarus, charadrius, catarra ctes, canclus.

Viti.

ἡμερῶν.) Vitis omnia demulcens, ebrie tatis nutricula, mater pomi crispī, quæ curuosa plicas produces corymbi.

ἡμετέρας.) Cariores, regij adolefcē tes, ephebis paulo maiores, quib. prima lanugo serē prouenit, qui nihil secū fe runt præter arcus, sagittas, iacula, & lapides ignem ei culantes. Hæc enim eis ad iter sunt uitalia.

ἡμετέρας.) Semimprobi, ex semisse mali, qui peccata uituperant, & tamen peccant.

Magiam
fugam uia
mag.
Pafes ipse
u ufcere de
leg.

ἡμετέρας πέντη.) Pafetis semiobolus. Pafes hic mollis quidem natura fuit, sed magia superauit omnes: qui subinde reciperet eum nummum, quem uendi tori dedisset: & suis caminib. & coenas sumptuosas, & ministros mensæ exhibe ret conspiciendos, quæ rursus omnia eu anescebant.

Pauca bene
parte inuilla
lactis potio
ra.

ἡμετε.) Hesiodus: Amentes, neq; scitūt quanto plus sit dimidium toto. Historia sic habet. Duo fratres fuerunt, quorū al ter moriens, alterum & filij tutorem & curatorem bonorum instituit. Qui cum uir esset improbus, dum pupilli bona stu det interuicere, sua etiā perdidit. Huic opem imploranti, & res meliores quæ renti, * responsum est: Amens, non intellexit quanto plus sit dimidium toto. Hæc doctrinam continent, animum pur gant, uitam o mant, temperantiam infe runt, iustitiam faciunt.

ἡμετέρας τις ἴππος ἰβηραύατος.) Nū Mor simi quis dida excerptit? De abiectis & infamibus. Morimus enim tragædus fuit, poeta frigidior, * Philicis F. oculo rū medicus pusillus, filium habuit Alty damātem. Pisides: κάγω γδ ἴς ἑω τῶν βίαν ἰππύμιμου. Et ego unus eorum fui qui ad clamandum incitati erant.

ἑω.) Aristophanes in Pluto: Ego fui uir pius & iustus, infelix tamen & pauper.

ἑω ἄρα.) Fuit igni calidior, & impuden tibus urbano rum sermonibus impuden tior. De ijs qui modum excedunt.

ἑω ἄρα.) Nullū talē tu uenē cruetus Mars Peremti adosa in turbine pugna.

ἑω ἄρα.) Abinente ætate uitam hæc laudauimus.

Oracula.

ἑω ἄρα.) Oracula perspicua non e rant, sed obliqua, & uariē inuoluta, ut quæ aliud sentirent, aliud dicerent.

Astoria
mercenar
ria.

ἑω ἄρα.) Vter uestrum plurib. me benefi ciji affecerit, ei cōcionis habenas tradā.

HE NIO C H V S, medicæ comœdiæ po eta, cuius fabulæ sunt: Trochilus, Epicle rus, Gorgones, Polyragmon, Thorri cium, Polyeuctus, Philæærus, Bis decep tus, contra Polyeuctū. Fuit & nostra æ tate Polyeuctus, homo nefastus, semi uir, in uisus Deo, iacētus, Cocytū & Sty

Polyeuctus.

gis, uitæ grauis & perniciosus partus.

ἑω ἄρα.) Procopius: Nolebat actiones ac commodare temporibus, sed quouis tē pore quiduis agebat.

ἑω ἄρα.) Haruspicina, uiscerum inspectio, è quorū sectione futura præ dicebantur.

De Iar.

ἑω ἄρα.) Rex ijs quæ aderant cōtentus, nolebat (id quod optimū est) bello elatus, bellicis euctibus fidere: ut qui nihil omnino firmi & fidi haberent.

ἡπεργαία ἄρα.) Pergea Diana. De cir culatorib. & tironib. dieitur, quod hæc dea semper uagari & errare creditur.

ἑω ἄρα.) Vsitatū est locutari, terrā quæ re gi Persarum parat, Epitum dicere.

EPIONE, uxor Aesculapij, & filia ei' Hygieæ, Aegle, Iaso, Aceso, Panacæa, no mina facta à lenitate, ualetudine, splēdo re, sanitate, remedijs morborū omniū.

tus.

ἡρακλεῦ.) Heracleus, diuiniore fuit in genio. Asclepiades uerò in Aegyptiōrū sapientia minus eruditus: quippe cū ille tandiu domi, hic tandiu peregrē uersa tus esset. * Alter uerò par, tamē altero lō

Heracleus
idolorum
regentor
et meto
struam.

gè inferior erat ingenio & sciētia. Nam Heraiscus, ipsius naturæ impulsu uiuentia & nō uiuentia simulacra discernēbat. Primo enim aspectu cor eius uulneratur præ admiratione, ut exaltaret tā corpore quā animo , quasi numine afflatus. Ac si quod cum simulacrum nō cōmoueret id uerō inanime erat, & diuinę inspirationis expertus. Sic diuidēcauit ineffabile simulacrum Aeternitatis, quod ab eo Deo tenetur, quē Alexandrini Osiridis simul & Adonidis nomine, arcana quadā dei cōmissione colebāt. Idē Heraiscus ea natura fuit, quæ naturæ pollutiones auerfaretur. Nam si mulierem impuram uterumq; & undecunq; loquentē audisset, statim ei caput dolebat: idq; illi argumentum erat secessus, id est, ut opinor, menstruorum. Ac ita uiuenti semper aderat aliquid diuini. Mortuo uerō illo, cum usitata illa sacerdotibus Asclepiades tradere pararet, cum cetera, tum Osiridis uestes, quibus tegetetur corpus: statim cū lumine elucebāt undiq; ē sintonibus arcanez (ὁμοζόρηματι) descriptiones, & circum ipsum conspiciebantur formæ spectorū diuinę, euidenter ostendentium, quibus dijs eius animus cōtubernalis esset factus. Fuit & primus eius ortus uerē mysticus. Ferrum enim ex utero matris prodiisse, indice silentij digito labijs admoto: quo modo Aegyptij fabulantur natum esse Orum: & ante Orum, Solem. Itaq; cum is digitus labijs adhereret: sectione illi fuit opus, & Jabrum semper incisum permansit, conspiciuum omnibus signum arcanez illius natiuitatis. Itaq; & uita eius talis fuit, ut eius animus in adytis & initiis perpetuō uersaretur: utq; non in Aegypto tantū patria sacra * moueret: sed peregrē etiā, sicubi quid huiusmodi rerum reliquum esset. Ac fuit Heraiscus Bacchus, ut somnium demonstrauit. Asclepiades uerō diutius in Aegypto iur libtis uersatus, peritior erat theologiae patrię, cum principiis eius & media mediratus, tmm infinitate prorfus extremorum finium indagata: scite licet ex hymnis, quos scripsit in Aegyptiorum deos, & ex eo Opere quod scribere instituit, omnium Theologiarum sine religionum cōsensum cōtinente. Scripsit etiā historiam Aegyptiorū, Ogygiorū res gestas cōtinente, non minus annorum 30000, sed paulo amplius. At Heraiscus nō modō bonus erat & lenis: sed & iræ aliquid aduersus

improbritatem, & fortitudinis cōtra infidelas hominū habebat: sic tamē, ne uspiā iusticię limites egrederetur. Nam Erythrius quidem Aegyptius, & Ammonius, inter sese Byzantij decertabant, nec alter alterum in extremum adducere discri-men desistebat. Heraiscus nix Aegyptius, acutissimē quidem res intelligebat: sed refutare mendacia, & uias à ueritate abducentes inuestigare, non æquē poterat: ingenio selliōre præditus, ad ueritatem explicandam.

Ἡρακλῆς ἀραλμῶν.) Hercules Pici, qui & Iupiter, F. philosophus optimus, pingitur leonina pelle indutus, & clauā gestans: tria que mala tenens sinistra, quæ draconē, philosophię claua occiso, eum abstulisse fabulantur: hoc est, cupiditatis imperus uicisse, quōd tres animi partes exornatas habuerit. Tria enim mala, sunt tres uirtutes: nō ira scilicet, non esse aurum, non appetere uoluptates (μὴ ἕργιζεσθαι, φιλαργονεῖν, φιλαδουῖν.) Leonis exuuię generosum animum declarat.

HERACLEON Aegyptius, ē pago Tiole, subiecto Heraclē urbi, grāmaticus, Romę docuit. Scripsit cōmentarios in Homeri rhapsodias, & in Lyricos, & de Imperatijs uerbis apud Homerum.

HERACLEBARBA Sicilia, quæ Minoa dicitur.

Ἡρακλῆς.) Hercules fana in Artica mnlta fuerunt quorū Marathonis & Cynosargeum Athenienses maximi fecerūt. *Ἡρακλῆα λίθου.*) Herculanus lapis, magnes, ferrum attrahens. Pisides: *Omnes attrahens ut Herculesus lapis, aut uellus: ut dicā, ipsum Herculanū lapidē. Naturam enim ipse habet magu attrahensē.* Euripides in Oeneo: Mortalium animos explorans, quemadmodum Magnesius lapis, Gloriam attrahit, uicissimque remouet.

Ἡρακλῆα λουτήρα.) Herculanā balnea: id est, calidæ aquæ, quas Vulcanus Herculi donauit.

HERACLIDES Euphronis filius, philosophus:

HERACLIDES Ponticus, oriundus à Damide, uno ex ijs qui Thebis coloniam Heraclēam duxerunt, Platonis discipulus, quo in Sicilia profectus, relictus fuit ut scholæ præfret. hic draconem aluit, & mansuefecit, & contubernalem ac concubinum habnit qui solus in lecto inuenus est, cum quidem Heraclides sanus cubitum inisset, non autem inuen-

μεινεσθαι?

Ερυθρίων. Αμμωνιον.

Veritatis ad maiore potius quam defuso iuss.

Hercule alio generico phleo iussu.

Epiteta de monas in foveri.

Digitus cōpse label lan.

Asclepiades det, ueritas etc.

30000 annu. 30000.

Heraclides draco.

inuentus esset. Ac alij quidem cum immortalam esse factum, alij se ob immortalitatis opinionē in puteū precipitasse putarunt. Scripsit multa.

Heraclides Oxrynychites, philosophus, Serapionis E. cognomento (Lēbi) Lembus. Fuit sub Ptolomæo VI, & fœdus cū Antiocho factū scripsit. Scripsit & philosophica, & alia.

Heraclides Lycius sophista dixit: Nicetes (ἡ κενὸν ἴσχυρος) purgat^r ignorauit spolia Pygæorum que aptare colosso.

Heraclides Pōticus, Heraclæotes grāmaticus, Didymi clarissimi doctoris Alexandrini auditor. Hic cum apud Aristarchi discipulū Romæ celebrem, & Didymū frequenter perstringentem audiisset: Sapphico siue Phalæcio uersu tres libros scripsit explicare difficiles, multāq; dubitationē propositarū quæstionū continentēs, quos Lēschas seu Nugas appellauit. His Romam allatis, & Apro propositis, ibi mansit: ac Scholas habuit sub Claudio & Nerone. Scripsit & uersu herico multa.

Monothelites. Ligna s. ↑

HERACLIVS Romanorum imperator, ab Athanasio Iacobitarum patriarcha, & Sergio Syro Constantinopolitano, in secula Monothelitarum est deuolutus. Heraclio imperatori, in Perside agēti, filij duo & filix dux obierunt. Ipse uerō acceptis niuifcis lignis obgnatis, quemadmodum accepta fuerant, atque permanserant, Hierosolyma profectus, Modesto pontifici & eius clero monstrauit. Hi & sigillū incolome atq; intactum agnouerūt, & elauē ab eo sumpserunt, & adorarunt, & in altum sustulerūt. Imperator igitur ea Byzantium misit, quæ de regius in Blachernis reposuit. nec multo post Heraclius Byzantium e Perside iter habens, multis cū laudibus susceptus, in urbem duxit IIII elephantes, quos in equestrib. certaminib. in triumpho duxit, omni genere magnificentiæ usus. Et quæ de opibus magnæ Ecclesiæ pecuniam sumpserat: constituit ut e sisco, & ipsi ecclesiæ & clero annua pecunia penderetur. Filium suū Constantinū Cos. fecit: & Heraclii Martine F. Cæsarē designauit. Cuius morte audita, in palatiis (ἐν τοῖς αἰετῶν ἡγεμονιαῖς) Erianis uerfabatur. * Ac profectus conductis & conuictis nauigijs in freto, quod Angustum dicitur, transiit iuxta littora sinus Phidaliæ, & per pontem Barybyssi fluminis in urbem introiit. Decessit ex aqua inter-

Heraclij reditu in urbem.

cute. Sub hoc imperatore Heraclio, 200000 uirorum bello Isaurico perierunt. Hic cum Sergio patriarchæ maxillam pecuniam, & aurum & argentum & gemmas preciosas mitteret, illa omnia submersa sunt.

Clades. Nephogū.

Heraclius dux exercitus sub Zenone, homo audax, & ad manu decertandum paratus, sed prudētia in periculis carēs, & inconsultē res aggrediens, celeritatem furore percitam uiri fortis esse iudicabat: quæ res tandem grauissimorum illi casuum causa fuit.

Militipatia in quibus imperator.

ἡράκλειος (Ψάρα.) Herculana scabies: id est, curaru difficilis, cuius sanatio balnea Herculana desiderat. Minerua enim Herculi multa lauacra aperuit, ad recollationem laborum & dolorum.

ἡράκλειος. Hercules, ut depulso malorum à calamitosus inuocabatur: itemq; Heraclidæ.

HERACLIVS Blofōnis, seu Bleutonis, aut Horacini E. Ephesius, philosophus physicus, cognomento Obscurus: nullius philosophi discipulus, ingenio & diligentia magistris usus. Quidam tamē autores sunt, cū Xenophanis & Hippasii Pythagorei assiduū fuisse audiorē. Prorsus negligi corp^r iustitidq; stertquilinio fœdus esse iudicandum: adhibita curatione expediētissima, quoad eo Deus instrumentū iusserit uti. Itaq; aqua intercutē laborans, medicorum curatio nem aspērnatus, se totum simo bubulo perunxit, quē ad solem siccatū siuit. Sic ergo iacentem canes lacerarūt. Alij arena obrutum perisse dicunt. Vixit Olympiade LXXX, sub Dario Hystaspis filio. Scripsit multa * poetice.

Heraclius obscurus.

Cerpentia concinnatio.

Simo bubulo bydropis canes rator. Interitus.

HERCVLES Tyrius, sub Minoe, purpuræ cincturam, quæ conchylium dicitur, iuuenit, canis filij maxillis cruetanis: obtulitq; Phœnici regi, qui primus purpuram gestauit.

Purpurea cinctura.

ἡράκλειος ἑσπέρτης. Hercules hospitio sciipitur. Prouerbiū, in cessatores. Nam quia uorax heros ille fuit, hospites eius tardiores erāt. Nomē ἡράκλειος factum est ex oraculo, ab ἡρα grata, & κλέος gloria ἡράκλειος.) Hercules te Phœbus cognomento uocat. Grata enim ferens hominibus, immortalē gloriā cōsequēris.

ἡρα. Iuno sella quadā insidiosa à Vulcano filio capta est, cū insidiaretur Herculi: aurore Pindaro, Clemēte, Epicharmo in Comessaronibus siue Vulcano. ἡράκλειος τῆς ἡρα. Iunonium castellū, nomen

Sella insidiosa Vulcani capta Iuno.

men

men urbis aut castelli in Thracia, conditi à Samiis.

ERINNA, Teta, seu Lesbia, seu Telia (est aut Telus parua insula iuxta Gnidi) quidam etiam Rhodiam putauerunt, uersificatrix, scripsit uersu heroico *ἑραίνης* Colum, uersibus CCC, Aeolica & Dorica lingua. Fecit & Epigrammata. Obijt uirgo XIX annos nara. Versus eius partes iudicati sunt Homericis. Fuit amica & æqualis Sapphus.

HERODOTVS, Lyxi & Dryonis F. Halicarnassens, illustri genere natus. Fratrem habuit Theodorum. Samum se cõtulit, propter Lygdamidem, tertium ab Artemisia tyrannum Halicarnassi. Pisindelis enim Artemisia, Pisindelidis filius Lygdamis fuit. Sami autem Ionicã dialectũ excoluit: & historiam libris IX scripsit, auspiciatus à Cyro Persa, & Cãdaule Ly-

Artemisia, Pisindelis, Lygdamus.

Anthropos de nostra uelut raris.

Idem alibi cibus, ely amicum.

Antipater, Philippus, Herodus.

dorum rege. Sed Halicarnassum reuersus, cũ tyranno expulso, tandẽ iniuriam ciuibus se esse eerneret: Thurium, quorum Athenienses coloniam deducebant, ultrò abiit: ubi defunctus, & in foro sepultus est. Alij Pellæ mortuũ tradũt. Libri eius Musæ inscribuntur. De Herodoto, in epistola scribit Christianus apostata: Quis ignorat Aethiopum sermonẽ de cibo apud nos optimi alimentum? Nam cũ placentiam artiffissent, se mirari dixerũt, quomodo stercoreibus uescentes uiueremus? si quis fidem Thuriõ scriptori habet. Genes autem ichthyophagas & sarcophagas ne per somnium quidem nostram uicũs rationem uidisse, tradunt ij qui orbem terrarum descriperũt. Quorum uictũ si quis apud nos æmulari uellet, nihilò cum eo melius, quàm cum iis qui cicutam aut aconium aut helleborum bibunt, ageretur.

HEROPHILA, quæ & Sibylla Erythraea, Theodori F. scripsit heroico uersu lib. diuinationum III. & uel Consulũ uel Tarquinij temporibus Romam uenit, pecuniæ parandæ spe. Sed cõtempta ab illis, duos libros cremauit, quos secũdãtrulerat: unus tertius remansit, magna pecunia emprus à Romanis.

HEROAS dicũt, supersũtes præstantium uirorum animas.

HERODES primus rex Iudæorum, tres habuit filios sibi cognomines, atq; binomines: Herodem Antipã, qui præcursorem decollauit, sub quo & Christus crucifixus est; & Herodem Philippum, cui primũ nãpta Herodias, Salo-

men filia habuit, saltatriculam illam: & Herodem Agrippam, qui Iacobum Zebedæi F. sustulit. Hic, cum ei populum acclamasset, vox Dei, & non hominis: statim pœnas dedit. Argetea enim stola indurus, & in theatro in sublimi folio confidens, cõcionem habebat. Solatibus autem radiis in uestẽ eam incidentibus, fulgor cum splendore uclis permixtus, circumstantium oculos fulguris instar perstrinxit. Qui hac re connotigat deum illum cũ celebrarent, magis etiam inolefcit miser: quem subirdò angelus Domini percussit, ut è folio exlirer, quod uenter eius uehementer torqueretur. Iacobum autem accusator duci ad mortem cum uideret, pœnitentia ductus, ad pedes Apostoli prostratus: Ignosce mihi (inquit) uir Dei: pœnitentiam enim eorum quæ contra te dixi. At beatus ille statim eum deosculatus: Pax tibi (inquit) fili, & uenia peccati. Tum is statim se palãm omnibus Christianum professus, martyrij premium tulit. Alter uerò Herodes in dies periens, & uermibus scatens, miserabiliter uitam finiit, ut & impius eius pater. Nam is quoq; uiuus etiamnũ, præmia facinoris contra Christum & æquales eius commissi ferẽs turpissimo genere mortis interiit.

Agrippa

Accusator Dei Iacobi filii martyris.

Interiuitus Herodis.

Thyrsus iconoclasta.

Adrianus sophistes.

Herodes cognomento Iulius, Filius Artici, F. Plutarchi, genere Aegædes, Atheniensis, è Marabonio municipio, sophistes, thesauro reperto tantas opes cõsecutus, ut & stadium conderet Atheniensibus, & theatrum tecto munitum. Pater eius Asia præsiuit. Consulatum bis gessit. Fuit autem dies Adriano & M. Antonino Imp. perditus à Fauorino & Polemone. Scripsit Ephemeridas, id est acta diurna, siue quotidiana, scriptũ eruditum, & epistolas & orationes ex tẽpore, quarũ meminit Philostratus in uitis Sophistarũ. Es in schola successit Adrianus sophista. Herodes eodem tempore fuit, quo Aristides sophista. Extant & alia plurima, è quib. magnitudò Ingenij & summum acumen huius uiri percipitur atq; elucet. Obiit anno grãtis circiter LXXXVI, tabe confectus.

HERODIANVS, Alexandrinus grammaticus, Apollonij grammatici, cognomẽto Dyscoloi, id est Difficilis, F. Fuit sub M. Antonino Cæsare. Itaq; iunior est Dionysio Musicæ historiz scriptore, & Hebræo Philone. Scripsit multa.

HERON Coryis F. Atheniensis orator,

tor, causas Athenis adas scripsit. Deinde enarrationem Dinarchi: Commentarios in Hero doti, Xenophontē, Thucydidē. Selektorū uerborū lib. 3. Epitomen Heraclidis historiari * De antiquis oratoribus, eorūq; orationibus, quib. alij alios uicerint. Hierō: Cōmisit se Proclus uiro pio, & perfecta instructo eruditio ne secundum rationem Alexandri.

ήρως.) Heros semideus, potēns, generosus.

ήρωι.) *πάλαι τῷ ἥρωι ἄλκιμοι μέλησται.* Olim, quondam strenui fuerunt Milesij. Prouerbia ex oraculo, in eos qui à uetere præstantia degenerauerunt.

ήσιδῶ.) Hesiodus Cumanus, adolescens a patre Dio & matre Pycimede translatus est Aëtram Bœotia: Genns eius deducitur à Dio Ampelidæ F.F. Melanopi, quē quidā aiunt (τῷ ἁμῶν ἠρωσι-
γῶ) *ήσται παῖσσι, ἕς κείσφι ἁδῶν*) aut Homeri fuisse auū: ut sobrinus Hesiodi sit Homerus, ab Atlante uterq; oriundus. Eius poemata sunt hæc: Theogonia, Opeta & dies, Clypeus, Heroinarum enumeratio lib. 5. Epicidion in Batrachū amasiū suū: De Idæis Daætylis, & alia multa. Interfectus est, cū hospes esset Antiphi & Etimeni, qui noctu cū putatē se stupratore fororis suę interfecere, inuiti sustulerunt Hesiodum. Fuit Homero, quibusdā antonibus, maior natu: alijs, æqualis. Sed Porphyrius & pleriq; natu minorē Homero c annis statuant, ut 32. tantum annis primā Olympiadem antecesserit.

Hesiodi poemata.

Interitio.

Actus.

Positio.

Edictio.

ήσται.) *Ἔστω gloria Domini in æternum.* *ἢ τρις ἐξ, ἢ πέντε κῶσις.*) Terseræ aut tersæ, aut tres. Nam x vii i i uictoriam certissimam, tres cladem significant. *ἢ Φαινῶ θυμῶ.*) Phani ianua: Phantum, ait Demon, cæcum fuisse generatorem: cui cū cōclaus ianua aperiretur, talē ab eo factū, ut sine strepitu aperiri non possēt. Quosdā uerō tradere, id ab eo factū ob adulterā uxore, quæ cū mæcechos per te cū admittere, est densū uiciorū in prouerbio Phani ianuam abissis: de ijs qui custodiendi nihil proficiant.

Et cetera de

Obstipone re ianua mali clypeo di aduiter

ήσται.) Hoc accepto calice statim quispiam gaudebit: est enim & magnus, & plenus.

ήσ.) *Sic balla extensa in longa columna, Sede Panomphao toni manens sacra: & Sede in hoc diuino fano clypeo splendide.*

ήσται.) Herodotus: Corinthius dux solus è cæteris obstupebat, se cum nauibus Artemisio recessurum iactans.

ήσται.) Nihil aliud norat nisi mordere. *ήσται.*) *μορσικῶν ἡσται.*) Morus moro purgatur. De ijs qui ea quæ in sese habent utilia, à semetipsis perunt.

ήσται.) *ήσται.*) Syracusanæ decimæ. De natalde locupletibus.

HESYCHIVS Milesius, F. Hesychij (ήσται.) causidici & dophiæ, sub Anastasio imperatore. Scripsit nominū enarrationē, siue tabulā eorū qui etuditiōis ergō nominati fuerūt: cuius cōpendiū est hic liber, è annualium instar consēdā historiam, sex interuallis, sic enim libros

singulos appellat) distinctam, quib. res Romanorū imperatorū quolibet tēpore gestæ continentur, & principatus eorū, qui in quin cijs rerū sunt positi: & Byzantina acta usq; ad Anastasium, cognomento Dicoorū. Cæterorū in ea tabula illustriū Ecclesiæ doctorū nullius meminit: ut inde suspicio sit, nō fuisse Christianū, sed Græca uanitate referentem.

ήσται.) Aut hūc, aut in hoc. *Sle Lacæna filio dixit, cum ei clypeū daret.*

ήσται.) *ἢ ἀληθινος.*) *Vi uis es ueris.* Galli gallinacæ uicti, natura duce, sequitur uictores. Theocritus:

Cristatarum animi sunt ista similitima pugna. *ήσται.*) *Homerus:*

Animam teneram rapit illi.

Hoc dictum Stoicis monit, ut opinantem animam unā cum corpore & cre-

scere, & minui.

ήσται.) *Ἔστω gloria Domini in æternum.* *ἢ τρις ἐξ, ἢ πέντε κῶσις.*) Terseræ aut tersæ, aut tres. Nam x vii i i uictoriam certissimam, tres cladem significant.

ἢ Φαινῶ θυμῶ.) Phani ianua: Phantum, ait Demon, cæcum fuisse generatorem: cui cū cōclaus ianua aperiretur, talē ab eo factū, ut sine strepitu aperiri non possēt.

Quosdā uerō tradere, id ab eo factū ob adulterā uxore, quæ cū mæcechos per te cū admittere, est densū uiciorū in prouerbio Phani ianuam abissis: de ijs qui custodiendi nihil proficiant.

Obstipone re ianua mali clypeo di aduiter

ήσται.) *ήσται.*) Vulcanesic, id est actutum prodi.

ήσται.) *ήσται.*) Vulcaniū uineculū: De rebus quæ effugi nequeunt.

ήσται.) Lemni dux fuerunt urbes, Myrthina, & Hephæstia: id est Vulcania.

Lemni.

HEPHAESTION, Alexandrinus grāmaticus, scripsit enchiridialia uersibus, & carmina uaria. De poematū perturbatiōibus, comicarū dubitatiōū solutiōnes, & Tragicarum, aliaq; plurima, & uersuum dimensiones.

Hephæstion Macedo, sodalis Alexandri Macedoniae. Ferunt Alexandrum uenisse ad tabernaculum mulierum Darij Persæ, atq; cū uno Hephæstione ingressum. Matrē autē Darij, ignaram uter eorū esset Rex (cū uterq; eodē esset ornatu) accessisse ad Hephæstionem, eumq; ad orasse, qd maior illi usus esset. Qui cum retōd accessisset, & quidam è reginæ ministris Alexandrum illi demonstrasset: eā pudore errati retrocessisse. Cui dixerit Alexander: Eā non errasse. nam & illum esse

Hephæstion d matre Darij pro Alexandro solutum.

Notandum uti doctiorum.

esse Alexandrum. Quæ ego neque ut ue-
 ra, neque ut proflus incredibilia descri-
 pti. Nam siue res ita gesta est, Alexandrũ
 cum ob Clementiã erga mulieres, tũ ob
 fiducia & honorẽ amici laudo: siue pro-
 babile uisum est scriptorib. rerũ eius, eũ
 talia quoq; facturũ fuisse, ac didicũ, etiã
 hoc nomine Alexandrum laudo.

Ἡφαιστος. Vulcanus, deus & ignis sic
 dicitur. Mercurio Aegypti rege defuncto
 1680, id est annos 4, menses 7, dies 1. Ne-
 que enim tũ annos Aegyptij metiri no-
 rãt, sed dici circuitũ dicebant annũ. Sed
 quia & atcanorum religionis peritus, &
 bellicosus fuit: deus est dictus: atq; iustus
 in prælio, claudus factus. Idẽ & legẽ mo-
 destiã tulit Aegyptiis, quorũ uxores a-
 pud maritos perseuerare ignorabãt. at-
 cano que uoto (τῶν ἑβραίων, ἑβραίων)
 ferri tincturam (ab aere, pro αἵματι) lego
 ἀπὸ τοῦ Martis accepit, arma ferrea fabri-
 catus tũ bellica tum rustica. Nam ante
 eum res & fustibus & saxis gerebatur.

Ἡχμὸς τῶν ἀμετρῶν. Vallus uitẽ. (τῶν
 τῶν ἀμετρῶν.) De iis qui alicui parent,
 uel præsid sunt.

Ἠχώ. Echo, fit per refractionem à soli-
 dis & laeuis corporibus, maximẽ cau-
 us, aere uoce icto. Nam is qui loquitur,
 serẽ totum circumcirca aerem impellit,
 præsertim anteriorem. Vnde fit, ut magis
 exaudiamus aduersum nobis loquẽ-
 tem, quã a uersum. Is igitur anterior
 aer impulsus, cum ad aliquid solidũ, ca-
 uitate præditum, fertur, cuiusmodi sunt
 antra, quã continuus est, nec dissipatur,
 eò quòd à cauitate continetur, in solidũ
 corpus delatus, retorquetur instar pilæ
 in parietem coniecta itaq; redit ad eum
 à quo est impulsus, agente nimirũ aere,
 propter utraq; pro sua uirtute distincta.
 Ne enim eò solũ, quia cauis locus
 eum dissipari non sinit, qualis illatus est,
 ob duri corporis soliditatem in contra-
 rium pellitur: sed eò etiam, quòd in ca-
 uum locum incidit, non uacuum, sed ae-
 re plenum: ut est aer cõtinuus, & unitus
 eò cœli ambitũ. * Itaque ab aliquo per-
 cussus aer clamante, diuiso strepitu pro-
 pter impetũ, ab eo strepitu qui est conti-
 nuus & unitus, quia dissipari nõ sinitur,
 in solidũ corpus impingit: & quã ulte-
 rius pergere nõ potest, cum actione sua,
 hoc est strepitu refringitur, retroq; agi-
 tur: itaq; fit, ut reciprocetur strepirus. A-
 lexãdcr autem aliter hac de re disputat.

Ἡ ψυχὴ ἔμπροσθεν. Balba non chedit
 (pro, credit.) Deijs qui sua incommoda
 dissimulare student.

PRINCIPIVM LITERAE I.

ADMONIT. Samij Rhodopis ancilla
 fuit: quã genere Thraciã, & meretricẽ
 factã, Charaxus Sapphonis frater uxorẽ
 duxit, ex eaq; liberos procreauit.

IAZARTES, Tanais fluiuis.

IACOBVS, Helychij medici F. cogno-
 mento Psychochristus, * ex Damascenã
 prouincia. Pater eius Rhodũ uenit, atq;
 Drepanum Argiuũ, ubi uxorẽ duxit Iacobi
 matre. Qua unã cum puero relicta,
 eũ annos XIX Alexandriã & in Italia pe-
 regrinatus decessisse crederetur: Iacobi
 mater alteri nubit, qui filiis & filiabus ex
 ea susceptis moritur. Iacobus autẽ eũ pa-
 trẽ Cõstantinopolim redisse cognouit,
 ad eũ se cõtulit, disciplinã auspicat:
 & medicinã fecit sub Leone Imperatore,
 summã eius artis scientiam & perfe-
 ctionem consecutus: ut qui morbos nõ
 solũm dignosceret, sed etiã sanaret, tam
 ratione quã experientia: idq; diligenter
 & accurate. Itaq; omnib. ætatis suę me-
 dicis gloria præstitit, ut iam uel antiquis
 cõpararetur: eorumq; plerõsq; superaret,
 & quasi diuina facultate præditus ama-
 retur & adoraretur ab indigentibus:
 itaq; sibi & artis suæ rationib. cõsideret,
 ut eũ ad ægrorũ uenisset, è signisq; mor-
 bũ perspexisset, si uiralem esse morbũ di-
 xisset, omnes bonã de sanitate spem con-
 ciperent: sin minus mortẽ instare crede-
 rẽt: neq; ullum expectatio sua fessellent.
 Solebat & ipse dicere, Medici optimi esse,
 aut statim de sperare de morbo: aut, si
 eum attigisset, mox non nihili leuare æ-
 grotantem, nec meliusculẽ habentem re-
 linquere, nec prius ab eo discedere. Ac
 omnes serẽ uigentib. malis, aut statim,
 aut paulo post liberabat. Quapropter ali-
 j quidem seruatorum Iacobum appel-
 labant, ueluti Aesculapiũ: medici uerò
 criminabantur & insectabantur, quasi
 non medicum, sed Deo charum quendã
 & factũ. Neq; uerò fallẽtur. erat enim
 Deo charus ille uir, & bonus, Deoq; ue-
 rẽ gratus. Quod si illud philosophi dice-
 re licet, Aesclepiã deã opinabantur esse
 Iacobi animam, & natura Peroniam: ac-
 cessisse etiã amatorĩ artis diligentiã,
 quẽ maximẽ solent artifices singulos cõ-
 ciliare, & cõmendare artis præsidib. Sic
 & Phidiã numine afflatũ fecisse statuas:
 sic & Zeuxidem pinxit imaginẽ.

Non uerum,
 seu proba-
 bile, laudo.

Din pro
 anit.
 Vulcanus
 classica
 tin.
 Lex conus
 87.

Vox eury
 si, anit.

Lex con
 si, anit.
 opior, anit.
 dojan.

Rhodopis.

Charaxus.

Pater
 Iacobi.

Prælegia
 uita
 mortis.

Medicina
 anit.

Deo charus.

Artis amor.

Iacobus hic, hausto ueneno sub Valente obiit, Libanio rhetore autore: eo quod inquisisset, quis in imperio Valenti successurus esset?

ιαλίου ψυχρῆς (S.) Ialemio frigidior. Prouerbiū. Ialemus Calliopes, filius fuisse fertur, infelix (posthumus) neglectus & pupillus. pro lamentatione usurpatur.

Contumelia.

ιαυλιῶν.) Sicut lambus ex breui & longa consistat: sic etiam contumelia parua de causa orta, fit maior. Homerus:

Exigua est primū mox sese attollit in auras.

Babylonia.

IAMBlichVS, seuuli genere diceitur ortus. Scriptis ea quae Babylonia uocantur, continent autem Rhodinis & Simonidis amorem, libris XXXIX. Agit & de Zobara eunuchō, Mefopres formosissimā amatore.

Iamblichus alius, ex Chalceide Syriae philosophus, discipulus Porphyrij philosophi, Plotini auditoris. Fuit sub Costantino Imperatore, scripsit libros philosophicos diuersos.

Ianuarii p. Iura.

IANVARIi simulacrū equadriforme, ob quatuor anni cōuersiones. Alij fingunt eū dextra manu clauē gestantē, ut principiū tēporis, & apertionē anni, acianitorē. Alij in dextra eius numerū CCC, in laeva LXX tenentē, ut qui sit annus. Longinus Ianuariū, Aconuariū, per unum quasi zui patrem effecere studet.

Aconuarii.

IAPETVS, antiquus quidam gigas, pro delyro ponitur, Aristophanes: Neque acceptarum plagarum memor, ob iracundiam, quae te ab infantia nutriit & educauit, lapetum me uocabis.

ιασις.) Morbi alij curantur ad tēpus, ea curatio est *ιασις*: alij prorūsanantur, quae est *ιασις*.

IASO, uxor aut filia * Philari.

IASON Menecratis F. Nysaensis à patre, à matre autem Rhodius, philosophus, discipulus & ex filia nepos & successor Rhodizae scholae Posidonij philosophi. Scripsit uitas * illustrium uirorū, & philosophorum successiones, & uitam * Graeciae lib. quatuor, secundum quosdam. Scripsit & de Rhodo.

Iason Argiūus historicus, iunior Plutarcho Chyronese, grammaticus. Scripsit de Graecia lib. 4. eiusque antiquitates commemorat: & à tēporib. Medicis res gestas Alexandri, usque ad Athenas ab Antipatro Cassandri patre captas, persequitur.

Patrias p. p. n.

ιατροί.) Medici de aere, auius & aquis scripserunt. Solent autem ex arrogantia pattiās stirpium nominare: ueluti succi

Cyrenaicum, tithymallum Laconicum: ut nostra aere, Rheum Ponticum, & Rheum barbarum.

ιαῖον.) Neque indormit Littoribus crusto senio confectus.

IACHEN, uir Aegyptius, Deo charus & ad multa utilis fuit, sub (Euene) Senae rege Aegyptiorum, amuletis & carminibus medens, in doloribus & morbis summus artifex: qui & pestilentia: grassationes repulerit, & sub Canicula: ortum astituum ardorem mitigauit. Iraque sumptuose est sepultus. Quod si quando publicus morbus inualefcebat: ad sanum huius accedentes facientes, & sacris ritē peractis, ex ara eius igne petito, & pyris in urbe incensis, ac foetidū aeris corruptricem illam lumen rabe faciendo & superando, morbum (o rem admirabilem) igni extinxerunt.

Pestilentia profugata.

IBERES, nomen gentis, & Iberia regio. Est & alia Iberia (Occidentalis) quae Hesperia & Hispania dicitur. Sub Magno Constantino baptizati sunt in scio res Indi & Iberes, & Armenij.

IBIS auis, serpentes deuorans.

IBYC*, seu Phytic*, seu Polyzeli Mescenij historiographi, seu Cerdatis F. * genere Rheginus. Vnde Samuē uenit, cū ibi imperator Polycrates tyrāni pater, Cræsi tēporibus, Olympiade 54. Fuit infans amator puerorū: & primus sambucam inuenit, quae genus est triangule citharę. Libri eius sunt 7, Dorica lingua scripti. In solitudine cōprehensus à latronibus, uel grucs: quae forte fortuna superuolabant, ultrices fore dixit. Ac ipse quidem inrerfectus est. Pōst autem cum unus ex latronibus grucs in urbe conspicatus, dixisset, Ecce Ibyci uindices: quidam eo au ditō, uerba illa persecutus est, ut latro facinus confiteretur, & cum sociis pœnas daret. Hinc prouerbiū factū *αι Ιβύκου γίγαντος*, Ibyci grucs.

Ibyci grucs.

IGNATIVS diaconus, & uasorū custos magnae Constantinopolitane ecclesiae, metropolitani Neezae, grammaticus: scripsit uitas Tarasij & Nicephori, sanctorum & beatorum patriarcharum: Epitymbios elegos, Epistolās, lambos in Thomam (aduersarium.) Antartem, & alia multa.

ιδί à ιδίς κῆρ.) Vidirignem aphyā. Prouerbiū de eeleritate. *αι ιδίος, αιμα δ' ιδίος*, diūm ac factum.

IDAEVM antrum est in Creta, & Idei daētyli.

Homeri passis cōi duplicata.

IDAÆVS Rhodius, Lissi F. poera heroicis, uersu uersui inferto poefin Homeri cōduplicauit. Scripfit & alia, Rhodia ad uersuum 3000.

idīq̄us.) Qui primo aspectu amare incipit.

IDA A, Omnis mons syluofus, & antrum Cretæ.

idīsu.) Sudauī, ut prorsus intellexi.

Proprium parit.

idīsu.) Propriū duplex est. Siue ut partis propriū: ut pedis esse, p̄priū dicimus ambulare. Nō enim quasi pes nō indiget totius, dicimus eius esse propriū ambulare: indiget enim eis: sed q̄ partis huius præter cæteras sit propriū. Aut quod non eget totius ad substantiā, siue ut sit: ut si quis dicat, tenacitatē in oleo cum aqua cōfuso propriā esse olei, aut dulcedinē in uino mulso propriā esse mellis. nam talis proprium dicitur non simpliciter ut partem, sed ut id quod non eget totius ad substantiā. *neq; enim uino eget mel ad dulcedinē cōstituentiā, sed est à toto separabile: est enim ea in solo melle. Propriū hoc habent Celtiberi in pugna: ut cum pedites suos laborare uiderent, eis equis deſcendentes in aciē, equos ordine stantes relinquūt. extremis enim de lorīs equorū paruos clauos suspendunt, eosq; studioſe deſigunt, itaq; parēte docent equos, & ordine stare, dū reuerſi clauos reuellerint.

Pari non egenti.

Celtiberi equi.

Taciturnus.

idīuota.) Damasci^o de Iſidoro: Omniū suæ ætatis, & indoctorū & philoſophorū, maximē taciturnus, occultiq; animi fuit: sed in uirtutis incremēta & uitorū immiſſionē toto animo incubuit.

idīuota.) canem omnis robuſtæ uenationis gnarum.

IDOMENEVS, scripfit hīſtoriam Samothraciam.

IDRIEVS, Carix princeps fuit, Hecatōni F. Mausoli frater, & Artemiſiæ.

Achaab.

IEZABEL, Achaabi regis uxor, muliercūla strenua & audax, eō impietatis & furoris delapsa est, ut tēplum etiā Tyrio & Sidonio deo cōſtrueret. Ipse quoque Achaabus amentia & improbitate oēs suos maiores superauit. Sub his fuit Elias propheta, qui cum ab illis uexaretur, in igne curru est aliō translatus. Iezabelē uerō Iehu rex de turri p̄dicatā, canibus deuorandam dedit.

Elia.

Iebu.

idīuota.) Gustata uictoria prorsus rerum potiri uoluerunt.

idīuota.) Morbus faceret Lunæ ascribitur, ut eius effectrici.

κίρκου.) κίρκου κατὰ γένος πᾶσι τοῖς οὐδὲν τὴν χερσὶν περὶ τοῦ κίρκου, ἀρχαῖον βλάσφη. Accipitribus prebentis, omnino eo quod uolles potteris.

Explicit fanny.

Manu elapsus accipiter, magistratibus nocet. ἐπιπρὸς βλάσφη.

HIRAX unus fuit ex Amphipolitis legatis, Athenas missus, cū urbē & agrū Atheniensibus tradituri essent.

ιερὴ ἰδὲ.) Via sacra est, qua myſtæ ab urbe Eleufinum eunt.

ιερὴ ἰδὲ.) Sacerdotium & philoſophia non ab iisdē principiis oriūtur. Nā philoſophia quidē ab una illa omnium causa, ad fundū & finē rerum pertinet, per media tota genera diuina, & post deos prestantiora, & in terro (quod aiunt) gradu (collocata. εἰς ἰδὲ ἐν τῶν περὶ ἡμεῖς. Ne unum quidē) apparēt. Nihil enim unū est, ex iis quæ in uniuersū ante dicta sunt ab utriusque seclæ philoſophis: ut facilis sit accomodatō iis, quæ Græca uolunt cum Aegyptiacis coniungere. Sacerdotium uerō, cultura deorum, ab exornantibus causis incipit, & in iis uersatur. * De immortalitate animorum & Aegyptij eodem modo philoſophiantur, & de infinitis apud Inferos rebus, locis omnis generis, pro cuiusq; uirtute & uitio attributis: & de infinitis uitæ mutationibus, quasi animæ aliās in aliis corporibus, aut genetibus animalium aut stirpium degant. Aegyptij enim sunt primi huius philoſophiæ autores, à quib. hæc omnia Pythagorici ad Græcos transfulerunt.

ιερὴ ἰδὲ.) Sacrificulæ uel Himerææ somniū. Nā Himerææ quædam anus, fertur sibi uisa esse in cælum duct: cumq; in Iouis penetralia peruenisset, cōspexisse urū rufum, cathena ferrea uinctum sub Regis solio: ac quis esset percunctatam, audisse, Alastorem esse Siciliæ. Ac somnium quidē est huiusmodi. Aliquot autem annis post, cōspicata Dionysium tyrannide potitum, & somnium suum multis retulit, & hūc esse quem uidisset narrauit. Eam uerō Dionysius iratus interfecit.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

ιερὴ ἰδὲ.) Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

Ph. 6/6 phia.

Sacerdotiū.

Aegyptij de immortalitate animarū.

ιερὴ ἰδὲ.

Somnium de Jonysio Alastore Siciliæ.

Somnium cultus firmiandi regi erigendi iustitiam.

tes parui Iordanis dedicatos, deos haberi iussit, qui maiores eorū ex Aegypto eduxissent: ibiq; adorari, per cautam longi itineris Hierosolymis neglectis: & sacerdotes temerē delegit, Leuitis Hierosolyma relegatis. Festa uerō eadē instituit, quae in tēplo agitabatur. Populus itaque pronus ad eorum p̄lā, haud inuitus paruit Hieroboamo: q; dicitur regiā cōdi ficauit, ibiq; degit, itēq; in urbe Phanacl.

Sicilia Phanacl.

Hieroboam alius rex israelitarum annis XL, contumeliosus aduersus Deū, & periniquus, cultor simulacrorū, multorumq; absurdorum & peregrinorum operum autor, populum israeliticum in infinita mala coniecit.

HIEROGLYPHICA scripsit Chæremon.

ἱερογλυμματικός. / Sacri scribae apud Aegyptios, etiā futura uerē praedice potant. Quorū quidā regi praedicat, genitū iri tum quendā apud israelitas, qui educatus Aegyptios afflicurus, israelitas auerus esset, & uirtute oēs superaturus, & gloriā immortalē consecuturus: de Moyseloquēs. Euenes Aegypti rex fuit iustissimus: cuius uirtutē cū alia bona diuinitūs comitata sunt, tum eius atate laeten sacerdotes exiitit.

profetiam de Moyselo. Euenes.

Sacra.

HIEROCLUS philosophus Alexandinus, constās & magnificus, excellēti ingenio & sacundia, pulcherrimorū nominū & uerborū copia in sui admiratiōnē auditores rapēbat. Fuit & discipulus ei Theoclebius, qui (si quisquā all' eorū, quos nos quidē nouimus) hominū animos introspiceret. is aliquādo Hierocleē

Theoclebi.

Sacra: utraque in iustitia similitudo. Hierocleus conuictus in cruce.

internarrandū dixit: aiebat: Socratis disputationes similes esse tēscris. erēctas enim litare, utcūq; cecidissent. Hierocleus aut fortitudinem & generosum animū, calamitas eius demonstrauit. Nā Byzantiū profectus, offensis potentibus, ad tribunal ductus, & uerberibus cæsus, eua manu, manante sanguine excepto, asper sit iudicem, simul dicens: κύκλω τῆ πινυῖ πιν φάγας ἀνθρώματα πρία: Cyclops bibe uinū, post carnes humanas deuoratas.

Exilio autem multatus, & Alexandriam tandem reuerus: more suo cum discipulis philosophabatur. Excellentia ingenij eius declarāt ea quae scripsit in aurea Pythagorae carmina, & de prouidentia, & in alijs libris multis, in quib. uidetur ille uir, uita quidem exelsa, sed cognitione haud accurata. (πῶ μὲν Ζεὺς ἐν ψηλόφρον, τῶν γ' ἄνθρωπων εἰς ἀκρότης.)

Scripta.

HIERONEMONES dicebantur, qui ad Amphidyonicum conciliū ē singularis urbibus, quae eius concilij habebant, mittebantur.

ἱερόν ἢ ἀμφιῶν. / Res sacra consiliū. De iis qui consilij pollent.

ἱερός πῶλιμος. / Duo sacra bella gesserunt Atheniensis. unum aduersus Bæotios, oraculum Phocensibus erepturos: potitūque uictoria, id Phocensibus restituerunt: alterum eadē de causā, cōtra Lacedæmonios.

HIERO tyrānus, primus per se regnū Syracusanū, & sociorū principatū comparauit: cum nec opes nec autoritatem, nec quicquam aliud à fortuna paratum accepisset: atq; cū iam neminem occidisset, neminem relegasset, nulli ciuū molestus fuisset: co demq; modo conseruauit. Nam cum annos LIII regnasset: & patriae pacem retinuit, & sibi principatū insidiarum expertem custodit: & cuiusuis excellentiae comitem inuidiam cūiugit. Nam cum sapiens instituisset principatum deponere: publicē à ciuibus haud litus est. Et cum beneficentissimus, gloriæq; rerum omnium circumflueret: annos amplius XC uixit, omnibus & icnibus integris, & partibus corporis saluis. Quod ego signum non exiguum, ac maximum potius modestiae & continentiae esse arbitror.

Regni adeo pro eo ad ministratio, fortissima.

Summa potestatis.

HIERONYMVS tyrānus fuit, de cuius intentu historici quidā, & sciquita, uerba cōplura fecerunt: ut nec Phalaris, nec Apollodorus, nec ullus alius tyrannus accubior eo fuisse uideatur: cum tamen puer suscepto principatu, mēses nō amplius tres aut duodecim co sunū, mortem obierit. Quo tēpore fieri sanē potuit, ut unus atq; alter excarnificatus, & quidā ex amicis & Syracusanis cæteris occisus fuerit. Insignē uerō fuisse illius iniquitatē, & singularē impietatē, nō est consentaneum. Ac motibus illi quidē admodum fuisse importunis & iniustus tradunt: sed cum nullo tamen superiorū tyrannorum est comparandus. Enim uero quī res singulatiū deleribunt, cum argumenta breuia & angusta susceperint, inopia rerū eoaq; exaggerare mihi parua uidentur, & de rebus memoria indignis multa uerba fundere. Nonnulli etiam ex inopia iudicij in idē uitium incedunt. Quanto enim probabilis narrationis sermone, libris explentem & amplificantem, Hieronymo praetermissio,

Phalaris. Apollodorus.

Tempore breuitate resfari breuiflorus.

Stendecia ex inopia rerum atq; inuery.

Hieron.
Gais.

ad Hieronem & Gelonē transtulissent? Sic enim is & audiendi cupidus iucundior, & studiosus omnino utilior esset.

Hieronymus Cardianus, res temporibus Alexandri gestas. descripsit. Cardia uerò, nomen urbis est Thraciæ Cheronesi.

Intempestio
filius.

ΙΕΡΗΤΗΑΒ Iudex ludææ, Israelem de manibus Palæstinorum eripuit: uoto Deo factò, quod primum sibi occurrisset, id se immolaturum. Cum itaque filiam ob rem bene gestam saltantē uidisset, eam statim occidit. Quamobrem Iudæorum uirgines quaternis dieb. quo tantis memoriam eius celebratur.

In Anu' fo
u' f'ra bo
mum.

in.) In frigidam se coniecit, balnea se necleuim hominum esse dicens.

Magnus
de oratio.
fo.

ins.) Sophocles: Qui sagittas in magnos uiros dirigit, non aberrat. Sin uilè quempiam petat, nō persuadeat auditoribus. Diuines enim liuor incessit.

Baal' c'le
u'nes de o
corruent
in occidit
par.

IEHV rex Samariæ, Iezabelè & Achabī filios interfecit, ut ab Elia propheta didici fuerat. Hic totius exercitus multitudinē cōgregata, callidè ac subdolè dixit: Achab' quidē parū Baali inseruiit, Iehu autē multum illi seruiet. Nunc igitur oēs ad me uocate prophetas & sacerdotas Baalis: quia magnum sacrificium Baali faciam. Quisquis uerò absuerit, non uiuet. Iis igitur omnib. cōgregatis, & idoli zdē cōpleta, coram edixit: Inquire nūquis Domini seruus Interfuit? nulloq; reperto, interfecit omnes, Baalēq; cremauit. Non tamen legem diuinā constanter tenuit.

iqi. G. Jleius, Apollo, ad quem purgatio pestilentiz refertur.

Theod' sy
Index de
Christi fa
credidit.
Et diuino
exurgente
oro, narr
ratio, me
ra illa qu
dem i sed
pauifusa
eccl'ora u
gulate.

IESVS CHRISTVS ET DEVS NOSTER. Temporibus religiosissimi imperatoris Iustiniani, fuit homo quidā princeps Iudæorū, nomine Theodosius plurimis Christianis, & ipsi Imperator notus. Iisdemq; temporibus Christian' quidā, Philippus argentarius, Theodosij familiaris & sincerus amicus, hominem hortatus est quodam tempore, ut Christianus fieret, his uerbis aggressus: Prætantem, cum uir sapiens sis, & præconia legis & prophetarum de Domino Christo satis noris, et nō credis, neq; sis Christianus? Persuasum enim de te habeo, te non ignarum eorum; quæ diuinis scripturis prodita sunt, de cōmunis nostri Domini Christi aduentu, recusare Christianismum. Propter igitur tuā animam conserua, credens in seruatore

& Dominum nostrum IESVM Christū: ne in incredulitate perseverans, æterno iudicio has obnoxius. His ludæus auditis Christianum laudauit, gratisq; adis ad hunc illi modum respondit: Approbatur tuum diuinum mei amorem, quod saluti animę meæ studiosus, me Christianū efficere cōten dis. Itaq; ranquā corā Deo, occultæ cordiū scientie & contemplantæ, absque dolo & simulatione, uerissimū sermonē habeo te cū. Ac aduenisse à lege & prophetis prædictum Christum, certus sum, & cōfiteor fide nre, ut apud sincerū amicum meum, & ad mihi benefaciendum semper paratū. Ceterū humana quadam cogitatione uictus, non fio Christianus. Nunc enim, dum ludæus sum, princeps sum Iudæorum, magnoq; honore & multis munerib. afficior, & omnib. rerum ad deendam uitā necessariarū copijs circūfluor. Quod si Ecclesie catholice patriarcha fierē, aut magistratus atq; honores amplissimos à uobis cōsequerer: non tanta opinor obseruantia coleret. Ne igitur uix huius uoluptatib. excidā, uitam (non rectè sanè) futuram despicio. Ut autē rationes meas charitater tuæ ueras probem: credo tibi mysteriū, quod est apud nos Hebræos occultū: ex quo certò scimus, Christū, qui ꝑ uobis Christianis adoratur, eū esse, qui à lege & prophetis est prædictus. Est autem mysterij hæc ratio. Antiquis temporibus, cū Hierosolymitanum templum conderetur, conseruetur apud ludæos fuit, totidem sacerdotas, quos sunt nostrates literæ, id est XXXI, in templo constitui. Hinc etiā diuinitus inspirata uolumina XXXI numeramus.

Sal' gloria
a choragū
supponere
In ueritatē
et una scilicet
sacerdotibus
us, forent
us, an fallat
ter?

Epistola
et
et, aut
Sed
dicitur.

Codex igitur repositus erat in templo, in quo uiuiscuiusq; XXXI sacerdotum appellatio, & nomē patris eius & matris describatur. Vno autē ex eis defuncto, reliqui in templo cōueniebāt: cōmuniq; suffragio in eius locū futrogabant alium, quò is numerus cōpleretur. Addebatur etiam in codice, quo die ille sacerdos obiisset: quo patre, qua matre natus? & quis in eius locū successisset: quo patre, qua matre natus? Hoc more apud gentē Iudaicā durante, accidit, ut iis temporibus unus è XXXI sacerdotib. more rerum, priusquā cœpisset Iesus sese patefacere, & docere homines, ut in se crederēt. Cōueniunt sacerdotas reliqui, ut in defuncti locū designēt alium. Cum autem quilibet aliquem, qui eo munere di

Requiescat
Animus
et
et

Non creditur
et XXXI
ad
credendum.

*Perfilla &
doctrina &
virtus sacer-
dotum requi-
sit.*

gnus uideretur, designaret: ceteri est, ut non omnib. sacerdotij uirtutib. præditū, improbant. Quamuis enim prudens esset, & uita moribusq; probatus: tamen si legem & prophetas mitius calleret, ineptus sacerdotio iudicabatur. Ad hunc itaq; modum sacerdotibus multis designatis, & omnib. improbatis: unus quidā sacerdos surgit, & in medio stans, ait ceteris: Ecce multi à uobis nominati, in epi ad sacerdotiū sunt inuenti. Ferte igitur & me, de quodam homine dicentē, in demortui locum surrogando. Neminem enim uestrū sententiam meā improbatum arbitror. Porestate autem à reliquis data: Volo, inquit, in defuncti locum sacerdotem fieri I E S V M Iosephi fabri F. qui etsi ætate adolefcens, eloquētia tamē & uita & moribus est ornatus. Atq; existimo neminem unquā mortuum esse uisum uel sermone uel uita & morib. talem, qualis ille est: Idque uobis opinor omnibus. Hierosolymis habitantibus, esse notū, & extra cōtrouersū. Hac oratione ceteri sacerdotes audita, uirū probant, & decretū sciuerūt: I E S V M in sacerdotij ratione, omnibus esse præferendum dicentes. Quidam tamen dicebant, eum nō esse ex tribu Leui, sed ex tribu Iuda: tum Iosephi esse filium existimantes: sic enim apud Iudæos uocabatur Iosephum uerō è tribu Iuda, nō è tribu Leui oriundum esse, testabantur oēs: eaq; de causa, quōd è tribu Leuitica nō esse uideretur, sacerdotem fieri uetabāt. Sacerdos autem qui eū nominat, respondit, mistum eius esse gentis. Olim enim, antiquis ætatibus, permittas fuisse duas illas tribus, atq; inde Iosephi genus ortū. Quo reliqui sacerdotes audito, decretum cōprobant: cōmuniq; cōsilio toti ceteri sacerdotum uisum est, pro defuncto sacerdote I E S V M constituere. Quia uerō mos tenebat, ut non modō nomē designati sacerdotis in codice referretur, sed & patris & matris eius: dixerit quidā eorū, oportere prius uocari parentes eius, eorumq; nomina: ac ipsi cognoscenda: petendā & assensionē eorū, sic ne ipsorum fili, is qui sacerdos designetur? Placuit & hoc omnibus. Is autē qui autē, I E S V M sacerdotē designarat, dixit: Iosephū patrē I E S V obisse, solamq; matrē eius superesse. Itaq; oēs censuerūt matrem eius in concilium esse uocandam: ex eaq; cognoscēdum, an mater sit I E S V: & an eum ipsa peperit: & no-

Tribu Iudaica & Leuitica permixta.

men mariti eius audiendum, ex quo genuerit I E S V M. Quare ab omnibus probata, uocantur matrē I E S V, ad eamq; dixerunt: Quia sacerdos ille obiit, filius Iosephus & istius, nosq; in illius futuro gare cum filium tuum I E S V M uolumus: & moris est, nomen & patris & matris describi: dic age nobis, Est ne I E S V S filius tuus? ruq; eum peperisti? Maria his auditis, sacerdotib. respondit: Filium meum esse I E S V M, cōfiteor. ego enim eum peti: ac testimonium mihi perhibent & uiri & mulieres superstitēs, qui me illum pariente adfuerunt. Sed eū patrē in terra non habere, argumētis arbitratu uestro ex me exquirite. Nam dum uirgo in Galilæa degerem: angelus Dei, me uigilante, nou dormiente, conclauē in quo erā, ingressus, mihi ætatum nuncium attulit, me è Spiritu sancto paritum esse filiū, cui nomen I E S V me facere iussit. Virgo igitur cum essem, & uisionem hanc uidissem, concepi & peperit I E S V M: mansi que uirgo in hanc usque diem, etiā posteaquam peperit. His sacerdotēs auditis, fideles obstetrices accersuerunt, eisque mandarunt, ut accuratē perquirerent & exploraret, an adhuc uerē uirgo esset Maria? Illæ uerō ipsis rebus certō edocet, uirginem eam esse affirmant. Aduenient etiam mulieres adhuc superstitēs, quæ patientē illam uiderāt, restituentes, filium eius esse I E S V M. Sacerdotes autē oratione Mariæ, & testij partus eius obstupescit, Mariæ dixerūt: Dic nobis apertē & fidenter, ut ex ore tuo audiamus (τις ἐστὶν υἱὸς τῆς υἱῆς.) cuius sit, & cuius filius sit, uita eum inscribamus. Quos enim nobis dixeris parentes eius: eos nos, & non alios inscribemus. Tum illa respondit: Verē ego illum peperit. patrem eius in terra nesciens: sed audiui ex angelo, Dei filium eum esse. Filius igitur meus est, quæ Maria uocor: & filius Dei: & coniugij expertis uirgo ego sum. His sacerdotes audiens & codice prolato, ita subscripserunt: Hac die factus est pro eo communi suffragio nostrum omnium, sacerdos I E S V S, filius Dei uiuentis, & Mariæ uirginis. Hic codex studio principum apud Iudæos uirorum, è templo Hierosolymitano ereptus est, quo tēpore id unā cum urbe captum fuit, ac Tibetide repositus: ac mysterium hoc per paucos, & fidelib. nostræ gentis, notum est: eoque mihi etiam, ut

D. Maria natiuitas de uirgo in Iud.

Exploratio uirginis testis D. Mariæ.

Inscriptio in eata legum sacerdotum. Codex Tibetide repositus. Aut mentis Iudææ, aut infantis.

prin-

principi & doctōri nostræ gentis, pate-
 factum. Neq; enim ex lege tantū & pro-
 phetis certū sumus, Christum, qui à uo-
 bis Christianis adoratur, ipsum esse filiū
 Dei uiuentis, ob salurem mundi profes-
 sū in terram: sed & ex descriptione, quæ
 etiam nunc asseruatur usq; ad hodiernū
 diem, & reposita est Tiberiade. Quæ cū
 Christianus è ludæo audiisset, diuino
 studio commotus, illi dixit: se statim &
 euestigiò dicta illius relaturum fideli &
 pio Imperatori, ut Tiberiadem mitteret,
 & codicem, de quo is loqueretur, ad lu-
 dæorum incredulitatem coarguendam,
 promulgaret. At ludæus Christiano: Cur
 inquit, animā tuam scelere obstringes,
 istis ad Imperatorem referendis: cum ta-
 men uoti compos non sis futurus? Nam
 si quid isto rum factum fuerit, magnum
 bellum conflagrabit: sequentur cædes lu-
 dæi, cum se opprimi uident, locum in
 quo repositus est codex, incendit: frus-
 tra laborabimus, uotorum compotes
 non futuri: & id tantam effecturū, ut lan-
 guis effundatur. Hæc enim ut sincero a-
 mico, charitati tuæ aperui, ut tibi persua-
 derem, me Christianismum non ex igno-
 rantia, sed ex ambitione recusare. His
 Christianus è ludæo auditis, ueracq; ra-
 tus dicta eius: fideli quidem Imperatori
 sermonem illum non retulit: ne diuino
 studio fidelis ille & magnus Imperator
 incitat^r, re infecta, tragædias moueret.
 Sed multis notis & amicis eum sermo-
 nem exposuit: quæ nos, cū ab ijs qui ex
 ipso argentario audierāt, accepissemus,
 nō paruū studium adhibuimus, ut, ue-
 ré ne illa ludæus an secus dixisset, cogno-
 sceremus. Itaq; Iosephum (qui excidiū
 Hierosolymorum descripsit, cuius mentio-
 nem crebram facit in Ecclesiastica hi-
 storia Eusebii Pamphili) apertè dicere
 cognouimus, in excidij Commentarijs,
 Iesum in templo cum sacerdotibus sacri-
 ficasse. Quod cum à Iosepho dictum re-
 perissemus, uirò antiquo, & Apostolorū
 temporibus uicino: operā dedimus, ut
 is sermo etiam à diuinis Scripturis com-
 probaretur. Proinde in D. Lucæ Euange-
 lio reperim⁹, I E S V M ingressum esse syn-
 40 ago gam ludæorum: ita dicit q; libro, E-
 saiam prophetam legisse, dicentem: Spi-
 ritus Domini super me, qua gratia unxit
 me: ad lætum nuncium pauperibus affe-
 rendum, misit me. Quapropter cum ani-
 mo repntauimus, nisi munus aliquod sa-
 cerdotale Christi⁹ I E S V S apud ludæos

tenuisset, nō futurū fuisse, ut liber illi da-
 ret, quæ audiret populo recitare. Neq;
 enim apud nos Christianos in Ecclesia
 cuiquā licet sacrarū literarū libros lege-
 re populo, nisi in sacerdotes cooptato.
 Quare cū ex Iosephi scriptis, tū ex eū
 gelistæ Lucæ narratione cognouim⁹, lu-
 dæū Theodosiū, ea quæ suprà cōmemo-
 rara sunt, Philippo argentario nō cōfin-
 xisse: sed uerè, ut sincero amico, myste-
 riū apud ludæos cælaturum, cōmunicasse.

idna.) Neq; enim obscurè
A loue directi noni momenta intrū.
Iug. S.) Ithoros, prouerbiale nomen
 de ijs qui adhortantur.

*Turiferos
 henna.*

Iu. Phallus.) Ithyphallus: Inspectores Bac-
 chi, phallum sequentes, muliebris ueste in-
 diti. Phallus autē dicitur, in genua inten-
 tum. Sic & poemata dicuntur, quæ phal-
 lo erecto cum tripudio canuntur.

in aris i. Iug.) Deus satis habet uitium.
in ar. Ius.) Icaricenses, municipium At-
 ticum Aegæiz tribus.

in ar. Ius.) Supplices, oliuæ tamam co-
 ronatum uel manibus tenebant, uel ali-
 cubi deponebant.

in ar. Ius.) Patibulo ludæi Seruatorē af-
 fixerunt. Cenotaphijs tabulas addere so-
 lebāt. Vulgare & uisitatum apud Articos
 50 indicium, corū qui per calamitatem ef-
 sent mortui, nec Athenis sepulti.

*Tabule em
 noteprio
 non.*

id. in Iug. B. d. m.) Ne propè quidem at-
 tingit: id est, multum aberrat.

in ar. Ius.) Morbo regio laborantibus
 quiuis humor uidetur esse amarus, eo qd
 humor circa linguā eo sapore est imbu-
 tus: quo primū gustato, illa cibū & po-
 tum non percipit. Quærit autem possit, si
 amarus est humor circa linguā, an non
 melle oblato minus amarus uideri de-
 beat, dulcedine admista immoderatum
 amarorem castigantem? Nunc dulci obla-
 to, magis amarorem sentit. Cæterum qa
 ante id sensus quiescit, humorem lingue
 uicinum non percipit. Nam * si nulla re
 oblata moueatur, magis sentiet amaro-
 rem. Ut igitur humida lingua præditus,
 minus sentit: sic & qui est nimis sicca.
 Oportet enim pati aliquid sensus instru-
 mentum à gustabili humido. Nimis ue-
 rō siccum minus afficitur ab humido, &
 tardius: idq; demonstrant coria diu sic-
 cata, quæ ab humore non afficiuntur.

*Stidamā
 dicitur.*

*Lingua sic-
 ca, humida*

Coria.

in ar. Ius.) Morbus arquatus, regius, siue
 aurugo, qui morbus è bile nascitur: quo
 laborantes colorem auti præse ferunt,
 oculis etiam inflat miluorum pallidis

*Codex lu-
 dæi exor-
 queri pos-
 se, negat lu-
 dæus.*

*Iosephi an-
 tiquitate, in
 dæi narra-
 tionem cito
 probare stu-
 dit.*

*Christi lu-
 ber in syna-
 goga audi-
 tum.*

*Cenotaphia
 prædit ab
 hispanis ue-
 nisse.*

Charadrius
morbi: 1787
remedium.

Milium
nec
ri uicium.

Respublica,
Lacerta.

Adhuc
uox.

Moschus
uox.

Pro'm bo
uorum hu
manifum
reges.

Diuisio
afflatu.

& nigris redditis. Dicunt morbum esse, qui ex itacundia nascatur. Sanantur aut, si charadriam auem, id est rupicem uel hiaticolam inspexerint.

ικτιος.) Milium, auis rapax, uere apprens. unde prouerbiū *αεγκυλιθιδουα ικτιος*, procumbete ante milium: id quod pauperes facere pte gaudio solent, hyme liberati, eum tanquam regē adotates.

ιδιες.) Hilarius Antiochenus, Syrus, princeps senatus, natura bonus, discendi cupidus, atq; etiam acutus in sermionibus, in libris omnium generis instructissimus, in philosophicis tamen disputationibus parum cruditus. Nam cum Reipublice suae muneribus fungi cogretur, otium philosophandi non habebat. In adolescentia quoq; ad modestiam non facile perducipoterat: q̄ tes & ipsa multum cum ab elegantiā uita retrahebat.

Sedenim Fortuna sapienterem illi reddidit, & tempus, simul etiā ætatis incontinentia exolefcere. Domestica enim infelicitas, ac potius felicitas, ei obrigit. Nam uxor eius in adulterio cum familia ti quodam est deprehensa. Fuit aut corruptor ille Moschus orator: qui pro beneuolentia & familiaritate malam Hilario gratiā retulit, stupranda coniuge. Ille uerō calamitate illa nihil perturbatus, rem fecit uitō forti & prudenti dignam. Cum enim illum deprehendisset: & uox re homini cessit, & suo loco, ut ille secundum legem senator esset. Ipse uerō (nec enim liberos ex uxore susceperat) patria relicta, se ad philosophicam uitam contulit, in Catiā & Lydiam profectus. Athenas autem cum uenisset, Proclum in philosophia uoluit audire. Qui cum eius lulum non ferret, quem cum concubinis aduenisse audisset, & solita adhuc intemperantia: digressus Athenis Hilarius, alia philosophiā tanonem est secutus, Proclea sibi accommodatorem.

HILARIUS Phryx, sub Iouiano Romanorum praefectus impertiri uideretur. Vates igitur optimus fuit.

ιδιες.) Appianus: Cū festino clamore & applausu illum deducebant, & bono animo esse iubebant. Hilaritas animi cum maximē decebat. Urbem hilari uultu respicientes, mortem se alacres expectare dicebant.

ιδιες.) Propitius esto Bacche: tuam choream neglexi.

ιδιες κακων.) Illias malorum. De magnis malis.

ιδιες.) uertigine laborare. Cum torso circa tot contingit, consequuntur tenebrae.

ILIVM, Phrygiae urbs. Cum res Aetionatarum gestae sunt, in Graecia quidem Erythrae Sibylla uaticinata est: in Phrygia uerō Tros, Ili & Ganymedis pater, regnauit. Is Troiam suo, illi filii nomine cōdidit: & urbibus repletis, omnium locorum principes, in dedicatione illarum, cōuocauit: excepto Tantalo Thracum rege. Aliquāto post, Ganymedem filium unice charum misit, qui Europaei Ioui, grati animi ergo, uictimas & dona offerret, a diuinitis illi L. uiris. Ratus itaq; Tantalus eum explorandi regni sui causa adesse: adolefcentem, priusquam ad templum peruenisset, cepit: causaq; cognita, curauit. Is uerō paulisper ibi uictus, ex morbo decessit. Tantalus autem tristis, eum in loco coudidit: eius q; comites ad patrem remisit, filij obitum nunciaturos. Poetae uerō raptum esse à Ioue Ganymedem finxerunt, sub aquilae specie: celere enim interitum significātes.

ILLVS, fuit magus Zenonis.

ILLYRII, Barbari uel Thracēses, uel Persici. Stephanus. Illyria, regio prope Pangaeum ab Illyrio. Cadmonis f. Incolae dicuntur Illyrii, Illyrici. Regio, Illyris, Illyria, Illyrium.

HIMERIUS, Aminiae oratoris Praxiadis Bithyniae f. sophista, sub Iuliano imperatore, Proxeresi Athenis æmulus, in senectute orbatu oculis. Descripsit declamationes.

ιμαρβου.) ipsa tibi Cytherea amabile ab uberibus Cestum dedit habendum. *ιμαρβου.*) Desiderare uitam, & uiuendi esse cupidum, maximae ignauiae signum est, & improbitatis.

ιμαρβου.) Abari se ad Danubium flumē contulerunt.

ιμαρβου.) Arrianus: Quo loco maximē oppugnari moenia posse uidebantur, castra metatus est.

ιμαρβου φάση σαρδων, μηδου κρημνος.) Vt neq; allia, neq; fabas edat: id est, ut neq; iudicet, neq; bellum gerat. Allium enim in bellum ferebant: iudices uerō fabas arrodebant, ne obdormiscent.

INDA CVS sub Leone, Marciani successore, floruit, homo audacissimus, & pedibus ualētissimus, laza manu robustior, celestitate praestans. Fuit enim Euhchide

Argemont,
Sibylla.

Tros.

Iliu.
Ganymed,
dei.

Tantalus.

Europaeus
Iupiter.

Mythologia
84.

Indicium,
bellum.

Onofreus ex
lebre.

chide & Affopo, & Chryfomazo & Echione, & fi quis alius celeritate pedum celebratur, uelocior. In eundo conspiciebatur, & rursus eu anefcebat, fulguris infiar, per præcipitia, nõ currenti magis quàm uolũti fimilis. Quã enim uiam homo equis mutatis uno die cõficere non poterat, cã hũc ius pedibus absq; dolore percurrere afferebant. Nam à castello Chereo uno die Antiochiã pneniebat, & postridẽ in idẽ castellũ reuertebatur: ex eoq; denuõ, quietẽ nõ desiderãs, uno die Neapolim Ifauriã proficifcebat.

* INGRVSIA, apud Romanos cibus, qui infirmis datur, nec uitam, nec mortem conferens.

INDI, gens barbara, cuius in bello singuli milleni equites uexilla habebãt: draconem in pertica extentum, argẽteo capite, dentibus exertis, ricũ munitabũdo. Reliquum corpus serico erat contextũ, latitudine & profunditate & coloris uarietate uerum draconẽ referens. Id uexillum eques qui gestat, pertica in aerẽ elata, impetu cõcitat e quum: spiritus autẽ, uti par est, ui impulsus, in id iacit, & recessib. caui textũ inũuat, nec se ob firmi tatem explicare ualẽs, in aere fluctuat, & uariũ illud textũ exrollẽs, oẽs cõuersiones draconis ueri fe mouentis exprimit.

Indi neq; corporibus, neq; pecunijs, regi aduersus Romanos præstõ fuerunt. Religio em illis est, oppugnare eos quibus iniuria fit.

Atistophanes: At istorum fortasse breui nobis pœnas dabis: ut noris quales sint mores uirorum iracundotũ & uultorum, & nasturtia tuentium: id est, toruo uultu aspicientium.

iniũ. inium, occipit, à cerebri basi ad latos neruos, qui robur nostrum continere uidentur.

inũs aũũ. Dolores Inonis. Hæc duos habuit filios, Learchum & Melicertam, qui lægittis ab Athamante patre coufixi sunt. Post, dicta est Leucothea dea.

IXION Iunonem adamauit. quo ex illa intelledo Iupiter, ut rem cognosceret, nubẽ Iunoni similem illi obiicit. Cũ quo ille eum coisisset, Iupiter iratus, rotã illum distentum affixit, subin de agitãt, & in orbem redeunt.

IVBA, Libyã & Maurufã rex, quem Romani captũ & flagris cælum, in triumpho duxerunt: nõ tamen occiderunt, ob cruditionem. Fuit sub Augusto Cæsare: & Cleopatã filiã Selenen, id est Lunã,

quam è C. Cæsare natã adoptarat, uxorẽ duxit. Scripsit multa. Eo dẽ tempore Didymus etiã Chalcenteros. ab æneis interstinis propter indefessum studiũ dictus, qui multa contra eum scripsit, floruit.

IOBATES, Sichenobæ pater, ad quẽ Præter literas de Bellerophonte interficendo dedit.

IOVIANVS, imperator Romanorũ orthodoxus, magna cura & sollicitudine complexus est ecclesias, & exulãtes episcopos reuocauit: & ad D. Athanasium misit, ut sincerã fidei certitudinem scripto sibi declararet. Isq; illi misit epistolã testis sententijs referãt. Imperauit post Iulianum. qui cũ optionem dedisset militibus, ut aut factificaret, aut exautorarentur: hic zonã deponere maluit. Nisißin pfectus, urbẽ populolam, ac duos menses ibi cõmoratus, quicquid pecuniã habuit, cõsumpsit: in colas nullo benigno sermone aut beneficio psecutus, hoino nõ suapte uirtute, sed ppter paternã gloriam ad rãtum fastigiũ euectus. Fuit etenim nõ quidem prioris infirmo corpore, nec bellicarum rerũ rudis, sed rudis & experts doctrinã: etiã quod habebat ingenij, pignauã obfcurabat, ac deiebat. Hic post Iulianũ, ut dictũ est, impetõ Romanorũ potius, omnibus rebus despectis, dignitate, quam cõsecutus erat, frui studebat. atq; è Perside fugiens, in fines Romanorum, ad ostentandam fortunã suam, properabat: ac Nisißin urbem Romanã olim ditionis, Persis dedit. Detendebatur igitur cãrilenis & uertibus aliõ detortis, & famosis libellis, ob Nisißin proditionem. Idem Iouianus ab uxore sua in citatus, ædem elegantissimã ab Adriano imperatore ad cõsecrationem Traiani patris conditam, & à Iuliano bibliothecam designatã * eunucho cuiãdam Theophilo, cũ omnibus libris cremauit, ipsi concubinis eum rufi pyram incendẽtibus. Antiocheni autem Imperatori irati, famosos libellos partim humi abieciabant, ut quiuis tolleret, ac legeret: partim parietibus affigebant. Erãt autem huiusmodi:

Venißi è bello: utinã mihi perisses. & Dyphari, forma præstãssime: & reliqua. & Nisi egote captum, & caris uertibus exant, Lana & tunica, queq; pudenda obtegant, ipsam plorantem in Versu remisero.

Anus autem quẽdam, pulchritudinem & magnitudinem eius conspicata, cum amentẽ esse didicisset: Quant, inquit,

Inferior
mũ.

Inferior
agitatũ.

Leucothea
Learchus.
Melicertus.

Nubiũ
Iunone.

Arbanensium.

Zotam de
pence.
Nisißin.

Ipsam &
luxuria.

Nisißin
cerentis
tio.

Pignũ
Iouianus.

Diſſidia
quit,

quit, est longitudo & profunditas, tanta est stulticia. Et alius quidam homo priuatus, magna uoce in circo equestri clamaré ausus, risum præbuit omnibus, cum inania quædam & (ætati suæ indecora) frigida de statura illius dixisset. Ac grauius aliquid commissum esset: ni Salustius quidam seditionem compeccisset. Iouianus uerò hycem Ciliciam & Galatiâ petens, Dadastanis obiit, fungo uenenato deuorato. In principatu autem humanum & liberalem se præbuit. Sub Iouiano fuit Acacius, Cæsarex Palæstinæ episcopus: qui libellum de orthodoxa fide scripsit, synodum Nicænam comprobans.

I O V I I & Herculij, nomina sunt legionum, ab Ioue & Hercule dictarum.

I O T H O R, socer Moysis.

I O L A V S, siue Atticè Ioleos, heros quidam, qui Athenis colitur.

I O N I V M pelagus, quod nunc Adria, & Ionius sinus.

I O R D A N E S fluiuius, ex eo dictus, quod duo flumina commisceatur, Ior & Danes.

I O R T I V S, cum nihil ex se promere portentosum posset, facto silentio: Annon illud, inquit, chari compositores, cogitatis, rotundam esse mensam, & exquiritè orbiculatam? Ob eam igitur insignè assentionem: magnus, uti patet, ortus est risus. Angularis enim fuit, & non rotunda Mecænatius mensa. Plutarchus.

I O T P A S S I,) splendide & amœnè Athènes. Pindarus:

ἰοττην.) Diana, tua noluntate & nuptiæ simul, & liberi contingant, Lycomedei filia, Iudo talorum gaudent.

I U V E N A L I S, poeta Romanus, sub Domitiano Romanorum imperatore fuit: qui cum saltatore Præfixæ partis Paridæ gauderet, eaq; de re & à Senatu & à luene male audiret: Iuuenalem Pentapolim in Africa relegauit, saltatorem uerò locupletatum Antiochiam misit: qui ibi domo & balneo ædificato, mortuus est.

I V D A S, & Iudæi. Democritus historicus scribit, Iudæos autem asini caput adorare: & tertio quoque anno hospitem caprum illi immolare, carnibus minutatim incisus cum interficientes.

I V D I T H. I V D I T H Hebræa, sub Xerxe Persarum rege fuit. Cum Aethiopum reges Persis arma inferrent, & rex expeditionem contra illos suscepisset, Iudæi ad defectionem spectabant: eoque contempto, Hierosolyma reuertebatur. Ille uerò uictis Aethiopibus, Iudæis bellum infert, Holopher-

ne duce. Quo Hierosolyma oppugnante, mulier quædam nomine Iudith, amore illius simulato, noctu caput ei dormienti amputat: eoque in mœnibus de trabe uspenso, in fugam conijcit Persas. Sic obsidione soluta, Iudæi metu liberati sunt. Iudæorum uerò sacerdos Neemias, qui gratia ualeret apud eum, ab eo impetrat, ut pacem cum illis faciat, & eos instaurare Hierosolyma pariat, Esdra duce eorum. Iulius autem Africanus * N 2 a buchodonorè Cambysis, Cyri filij, & aur archiducem, ab ea interfectum esse tradit: quæ quidem omnes manubias consecrauerit Deo: dominiq; reuerfa, ex citationi uirtutis edita, anno ætatis 18 sit defuncta.

I V T H V N G I, nomè gentis. Traiecerunt Istrum, trāsitu à Iurhungis, odio Romanorum, ultro dato.

I V I T A N V S, Chaldæus philosophus, pater Iuliani, cognomèto Theurgij. Scripsit de dæmonibus lib. 4. Est autem hominum custodia (ἡ ἐπιτομή τῶν ψυχῶν) ad unam quanque partem, qualia sunt Telesturgica: id est, sacra seu Initia Chaldæica.

Iulianus superioris f. fuit sub M. Anronino imperatore. Scripsit & ipse uersibus oracula, Theurgica, initiatoria, & alia huius discipline arcana. Hic tradit quidam Romanis aliquando sibi laborantibus effecisse, ut subito cogerentur nubecaliginosæ, & imbrem ingentem effunderent, cum tonitribus & fulguribus crebris: idq; sapientia quadam effecisse Iulianum. Alij, Arnuphij Aegyptium hoc miraculum edidisse tradunt.

Iulianus Domni f. Cæsariensis Cappadox, sophistes, æqualis Callinici sophista, sub Constantino imperatore.

Iulianus Halicarnassæus, malam Seueri opinionem confirmare uoluit, incorruptibile Christi Dei corpus esse asserens, (ob ipsam scilicet in utero diuinitatis unionem & corporis) ipsius scilicet in utero Deitatis unionis & corporis, etiã ante Christi esse mortuus resurrectionem. unde concludatur, non actione aliqua Iudæos excarnificasse, & occidisse Christum. Quæ opinio, ut claudicans & infirma, ab antiquis diuini patribus, explosa fuerat. Tum autem Iulianus, siue senilis delirio, siue insigni Christi studio, à uera & erroris experite sententiã excidit, siue alterius cuiusdam instigatu. Nam & hoc susurratur, citiuitatis cuiusdam sacerdotem Iuliano pessimè huius opinionis autorem fuisse.

Holopher-

Nemias. Iulius Africanus.

Assentione inepta.

Aethiæ.

Paridæ Præfixæ.

Aethiæ a sine caput.

Imber factus.

Arnuphij.

Seueri opinio de Christi.

fuisse. Eam igitur de Christo *sententiã, tanquam ueram diuulgaturus erat: eoq; *Marit.* Matinum Carnis Syriã urbe oriundum in Otiëtem (misisset) misit, ut dogma id confirmaret: nisi paulo post è rebus humanis exemptus fuisset. Iulianus hic praxæ Seueri opinionis patronus fuit uehementissimus. Nam cù Seuerus diceret, una præditum esse naturã Christũ, & differentiam in Christo nõ admitteret: Iulianus & unã secundũ Seuerum afferebat naturam, & differentiam tollebat.

Iulianus Parabata & apostata, id est perduellis, siue transgressor & defertor, Romanorũ imperator, Constantini magni Imperatoris nepos ex fratre Dalmata, & marre Galla: scriptis de Cæsaribus seu imperatoribus Romanorũ, ab Augusto exorsus. Alii Ilbrũ de tribus figuris: & quæ Saturnalia uocantur: Mifopogonem, id est Oforem barbẽ, seu Antiochicũ: unde mala sint secundũ indocitos. Ad canem, seu Cynicum Heraclirũ, quo pacto secta Cynica tractãda sit? Epistolas omnis generis, & alia. De Empedocimo in Saturnalibus sic scribit Parabata: Nos Empedocimo & Pythagoræ, & ijs quæ inde accepta Ponticus Heraclides tradidit, * & paulo antè: Inclytus nobis ulsus est, & hierophantes Iamblichus: * Ad Iulianum multæ causæ deferrebantur, cum homines affatim fruerentur æquitate iudicis. Neq; enim dilaciones erant earum, quæ lege sanctam è receptis scriptis haberent iniquitatem, & hominibus iniustus alienaq; detinentibus auxiliarentur. Sed aut statim æquitas naturæ cõsentanea demonstranda erat: aut mora & procrastinatio suspecta habebatur.

Gravis igitur & molestus erat, atq; ob hæc natio improborum & iniustorũ * excitabatur. Neq; enim iniuste agere, neq; cælere iniurias licebat. Ac faciles ad eum aditus, insectiorem etiam eum reddebant improbis. Nam quia sæpe in publicè, propter sacra & uicissimas prohibebat, naturaq; mitis erat in omni congressu: nemini colloquium negabatur. Ac ille quidem maledicta & iras improborum dissimulabat, minimeq; curabat. * De obitu Iuliani Parabatæ & impij, Oraculum huiusmodi exibat:

Sed quando scepteris tuis Persicũ sanguinem, Vsq; ad Seleuciam agis: aut gladijs domneris, Tum sanè te ad Olympum dnces igni fulgura curruis

Cum procella permixtum in uertiginibus,

Abieciã mortalium (moram) membrorum arminosa molesta.

Venies antè in athery luminũ paternã anlã: Vnde cum aberrasse, inhumanum in corpus uenisti.

Extat & oraculum ei datum, cum iuxta Ctesiphonem uisaretur:

Terrigenarum quondam genus delens consilio pollens Imperiter,

Inimicissimũ beatũ Olympiã ades tenentibus. Romanorũ Imperator Iulianus Deo similis, Pugnans Persarum urbes & mœnia longa, Communis pugnantium densantem ignis, ualidoq; ferro,

Asidensq; domnis & urbes & gentes multas. Quin & occidit aliũ uiroũ, Alamano solo Prælys crebris capis, nascant arua.

Iulianus Cõsul empro imperio, statim suscepto principatu luxui & crapulæ natabat: Reipublice uerò curatione segnitè attingebat, uoluptatib. deditus. Constabat & milites ab eo esse deceptos. neque em de suo tantũ numerũ habebat, & publici thesauri à Cõmodo erant exhausti. Quia de causã militis indignabatur, & populus in theatro eũ cõtinebat.

IVLIA AVGVSTA, Seueri Imperatoris uxor, à Plautiano multis & atrocibus affecta est iniurijs. Profus enim eã oderat, & ad Seuerum criminabatur: & inquisitiones contra eam, & quaestiones de nobilibus matris instituebat. Quapropter illa philosophan cõcepit, & uiro- rum sapientem uti familiaritate.

ιδιος.) Epigramma:
Tèpestimè efflorescetes sub tẽporib. lanuigines Detonant, in alarum uirilium unncias, Phæbo dedicant Lycon primum munus.

IVNIVS, uir equestris ordinis, * ob gulã tribus diuitibus familiaris, cognomento Cœliodæmon & Tagenomitho rheras, quasi Vẽtrideum & Sattaginaucupem dicas. *

IVSTINIANVS, condita sancta Sophia, repurgauit aulã, & marmorib. exornauit, cù prius Augustale esset: & statua suã equestre in columna posuit, quæ leuua globũ tenet, cruce in eo defixa: quæ significaret, eũ ob fidẽ in cruce, terræ ob minũ factũ. Globus enim is terra est, ob rotundã eius figurã. Fides autè est crux, ob incarnatũ Deum illi affixum. Dextrã porrigit uersus Orientẽ, seditionẽ Persarum significans: & extentione ac repulsione manus ingreditur: State, nec progredimini. neq; enim id uobis expedit.

lusti-

Marit.

Scripta.

Pythagoræ
cu.

Acquisitio
dicentur.

Improbis
odum.

Clementia
et despi-
cencia.

Oraculo
obu.

Ignaua.
Lacunar
su.

Perfidia.

Philosofa
pba.

Imaginis si-
gnificatio.

Megistrotas
in imperio
bi.

Stephanus.

Thiodorus.

Logotheta
generalis.

Leontius.
Patriarcha
Constantinopolitani.
Monachus
in dionysio
tit.

Scripta in
his
libris
Christiana.

Cyrenensis
Cynicus.

Infirmus
liberatus.

Iulianianus Rhinotmetus, id est praefixo naso, Romanorum Imperator, Constantini F. praeter mala cetera, Reipublicis praeficiebat viros inhumanos & crudelissimos: quorum erat Stephanus eunuchus Persa, imperatoris pecuniarum questor. Is cum obuios quosque multum vexaret, audacia sua etiam adversus Imperatoris ipsius matrem usus, flagellis eam (καταχρησάμενος) in curru, ut literatores pueros, cecidit: ac Theodorus quidam qui in claustris fuerat, in Thraciae partibus (τῷ ἑσπέρῳ τῶν ἀρμενίων) angustiarum, publicorum uectigalium questor, quem uulgus Logothetam generale fecit. Is insigni crudelitate pecuniam exigebat, funibus sublimis suspensus, & palcaurum fumo illustrius quosque necando. Leontium duem Orietis & Patricium Isaurum triennium in custodia tenuit Iulianianus: post Graeciae ducem designauit, quem Paulus monasterij Callistrati monachus, astronomus, & Gregorius Capadox, monasterij Flori ductor, imperio positurum praedixerunt: itaque factum est.

IUSTINVS philosophus, & habitu philosophorum utens, ex Neapolitana Palastinae puincia praefici Bachij F. pro Christiana religione sedulo laborauit. & Antonino Pio, & filijs eius, & Senatui Romanorum libellum contra Ethnicos conscriptum obtulit, opprobrium crucis nihil ueritus. Scripsit & alium libellum, quem Antonini successoribus obtulit, Marco Antonino & Aurelio Commodo. Est & alius eius liber contra Ethnicos, in quo de exilio damnatum dicitur: & quartus liber aequè contra Gentiles, quem inscripsit Elenchum: & alius de Dei monarchia: & alius, quem nominauit Psalterem: & alius de Animo: & dialogus contra Iudaeos, quem contra Tryphonem principem Iudaeorum Ephecorum conscripsit. Sed & contra Marcionem insignia uolumina edidit: & alium librum contra omnes sectas, cuius meminit in Apologetico, quem dedit Antonino Pio. Cum autem Romae scholas haberet: odiu suum suscepit Crescentis Cynici, Christianis maledicentis, quem gulosum & prodigum & intemperantem appellando, & mortem ab eo timeri demonstrando, magno probro affecit. Tandem huius opera atque insidias, ut Christianus, pro Christo supplicium passus est.

Iulianianus imperator Romanorum, reuersimè de religione sentiens, rudis fuit

omnium literarum: & quod dicitur, analphabetus. Condidit aureum triclinium in palatio, & D. Pauli orphanotrophei, aucta de se opinione Iuliani imperatoris, à quo grauitatis & exquirat diligentiae laus ipsi tributa fuerat.

IUSTVS Tiberiensis, Galiliae prouincia: ipse quoque Iudaicam bistoriam conscripsit, & commentaria quaedam con texuit. Sed cum mendacij arguit Iosephus, qui eodem tempore scripsit historiam.

Iosephi au
malus.

IOPHON Aithenienus tragicus, germanus Sophoclis tragici, & Nicostrotæ F. (habuit enim & nothum Aristonem, ex Theodoride Sicyonia) fabulas edidit. L. quarum est Achilles, Telephus, Aegon, (Persarum susceptor) Persis, Dexamenus, Bacchus, Pentheus, & aliae quaedam patris Sophoclis.

Ioachim. Tibi quidem curuus arcus & sagittis gaudens pharetra,
Dona à Promachis Phoebe hoc suffensa sunt.

IO. Inachus Argiuorum rex urbem Io, id est Lunam (quae sic ab Argiuis dicitur) condidit. Habuit filiam Io, quam Iupiter rapuit: ex eaque filiam Libyan suscepit. quae stupro dolens, in Silybium montem confugit, ibique obiit. Quo patre eius & fratres cognito, uicem illi exterrunt, locumque Iopolim uocati: atque ibi usque ad obitum manserunt memoriam eius celebrantes: & alij aliorum fores quo tannis pulsautes dicebant, Io Io.

Io, Luna.

Picula lapidei.
Libya.

IO. Hei Nemesi & scirebunda tonitrua. Aristoph. O beatæ castitudines obpellem, & ter beatæ propter eam. Cetera quam probe munistis, & prudenter? Heu Praesae (urbs est Laconiae) ter miseræ, & quinque, & amplius decies peribitis hodie.

Iopolis.

IO. O teuebræ, meum lumē: O Phæbe, mihi lucidissime: capite me, capite me habitatore, capite me. Neque enim deorum genus, neque mortalium, adhuc dignus sum qui aspiciam quempiam, à quibus non adiuuor.

IOANNES theologus & euangelista, ab exilio reuersus, composuit Euangelij centenarium, peruenit enim ad annum ætatis 120. Sed cum ibi degeret, Theologiam conscripsit. Ioannes Chrysostomus etiam epistolas eius 3, & Apocalypsin admittit.

Theologia
Ioannis de
posoli.

Ioannes cognomento Chrysof. Antiocheus, principio presbyter Antiochie, & Eusebij Emeseni & Diodori pedisequs, multa scripsisse fertur: in quibus

Scripta
Chrysofostomi
prænotata
sunt.

bus

bus excellēt sermones de sacerdotio, rē sublimitate & elocutione, rē lenitate & elegātia uerborū. His suppare sunt sermones in Psal. Dauidicos, & in Euangelio Iohānis annotationes: & in Marthæ, Marcū, Lucā cōmētarij. Cętera eius scripta sunt innumera. Omnē enim & Iudai cā, & Christianā scripturā ita enarrauit, ut nemo alius. Festiuitates martyrū exedito genere dicēdi adauxit, cum lingua eius Nilī cataraētis esset uberior. Nemo certē ab omni uo tanta dicēdi copia affluxit, quāta solus ille abundauit, & solus absq; fūco aureū illud & diuinū nomen est cōsecutus. Numerū autē scriptorū eius recēdere, nō est hominis, sed Dei potis, omnia sciētis. Hic S. Iohannes Chryostomus, summopere sese exercebat: uigilātissimus, & amātissimus trāquillitatis: & ob studiū modestiæ, oratione liberior, & iracūdius: qui animo potius indulgeret, q̄ reuerētis rationē haberet, dicēdiq; libertate aduersus homines immodica utebatur. Ac in docēdo quidē maximo asserebat fructus: in cōgressib. aut arrogās & cōtēptor, ipsius ingenij ignaris uidebatnr. Itaq; & episcopus designatus, maiore supercilio aduersus populū utebatur: ad ueniescuisq; correctionē & salutē, & mores & orationem mutādo. Neq; uerō qui assentator nō est, arrogās est habēndus: neq; etiā homo adulator & degener, moderatus dicendus. Sed eū q suo loco, hominibus ingenuis digno, se cōrinet, magnanimū esse decet, nō superbū: fortē, nō audacē: comē, non abiectū: modēratū, nō modestiq; simulatōrē: liberalem, nō fordidū, ut & ipse ait. Quapropter uatiū esse decet pastorē & doctorē: uatiū dico, nō occultū, neq; adulatorē, neq; cōtumeliosum, sed libertatis & cōdoris plenū: qui se negocijs utiliter accommodare possit, & seruire tēpoti, lenis simul & austerus. Nec enim eodē modo ab eo qui p̄sēt, tradīdi sunt oēs: cum ne medici quidē sit, eadē medicamenta agrōtis omnibus propinare: neq; gubernatoris, eū dē tenere cursum uētis reflātibus. Prōinde cogitare, qualē eū esse decet, quē rātē tēpēstati, tor procellis, tor

re debet, ne uel ipse adulec alijs, uel adulari sibi alios patiatur: ut nec arrogās sit, nec adularor: sed id quod nimium est in utroq; malo, caueat: itaq; liber sit, ne ad contumaciā declinet, aut seruiliē in modō se abijciat. Erga bonos enim humilē esse oportet, aduersus audaces sublimē. Nā illi quidē uirtutē iudicat humanitatē, illis audacia est pro fortitudine. Illis igitur obijciēda est modestia, his fortitudo, quæ opinionē extinguat audaciæ: ut illis profus, horum elationem deprimas. Cuiusq; enim rei, ut ait Salomon, suū rēpus est: hoc est, humilitatis, potestatis, obiurgationis, adhortationis, clemētis, libertatis, lenitatis, seueritatis, omnium deniq; rerū: ut aliās humilitatē p̄te ferat, in eoq; (autore Dño) pueros imitetur: aliās auctoritate utaris, quam tribuit Christus, ad ædificationē, nō ad destructionem, cū res seueritatē postulat. Tempore quidē consolationis lenitatē probes, tēpore asperitatis zelū tuū demonstras, & in omnibus alijs rebus rationem eximā & iustā adhibeas. Rationes enim iustorū, iudicia sunt. Atq; etiā līdorus: Principem, inquit, iustum esse oportet, & formidabilem: quo ij qui redē uiuunt, cōfidant: peccātes autē, sint ad iniuriā tardiores. Nā alterū absq; altero, principatus euersio potius est, quā principatē. Nā si quidē essent omnes dictō audientes, & uirtutis amantes: sola bonitate esset opus. Sed si improbi & contumaces, seueritas est adhibēda. Quia nerō & boni sunt, & mali: nraq; ratio principi & p̄sēcto in promptu esse debet.

IOANNE S, grāmaticus Alexandrinus, cognomento Philoponus, plurima scripsit grāmatica, philosophica, arithmetica, rhetorica: sacras quoq; literas tradidit. Scripsit & cōtra X V I I I Proeli argumenta, & cōtra deuerū: sed tamē ab Ecclēsiæ doctoribus, ut Trithēites, id est q tres esse deos asserat, reijciit, & in orthodoxorum catalogum non admittitur.

Ioannes, Philadelphiensis Lydus, scripsit de Mensibus librū unum, de Ostentibus alterū: de q; alijs mathematicis argumentis (dedicat autē illa Gabrieli.) In ijs autē disertit cū Gabriele quodā p̄sēcto.

Ioannes cognomēto Stobæus, Florilegium scripsit ad Epimium filiū, quod uarias multorum opiniones cōtinet, libris 4. Præclarum opus, & omni eruditione refertum.

Ioannes Damascenus, cognomēto

Mores D.
Chryso-
stomi.

Adulator.
Moderatus.
Doctorem
qualem esse
debeat.

fidem de
magistrat
officio.

Tribuna.

Māsur, uir & ipse doctissimus, ætatis suæ nulli eorū, qui doctriā illustres fuere, se cūdis. Scripta eius cōplura sunt, & maximè philosophica: & in S. Scripturā parallela selecta, & Canticorū canōnes iābici, & soluta oratiōe. Eodē tēpore Cos-

Cosmas.

mas etiam Hierosolymitanus floruit, uir ingeniosissimus, & omnino spirans modularionē illā Musici. Cānicorū certē canones Ioannis & Cosmæ hætenus fuerūt in cōparabiles: neq; et, quo ad nostra uita propagabit, cōparationē admittet,

Principes hō
nō.

Ioānes Romæ princeps sub Theodosio, clemēs fuit, & prudēs, & uirtutis studiosus, moderatē principatu functus, neq; delatoris. aures præbuir: nec, uolēs certē quidē, ullā eadē iniuriā fecit, neq; bona cuiquam eripuit.

Ingenij præ
stantia de
struē uicā
pō.

Ioannes, Cappadociæ præses sub Iulianiano, liberaliū artū & doctriñe rudis fuit (neq; enim, dū scholā frequenaret, quicquā præter literas, & quidē malas, malè didicerat pingere) sed ingenij uiribus præstrit, quos nos quidē nouimus, omnib. Nā & qd factū esset opus, abundè intelligebat: & in reb. dubijs faciliè expediebat. Sed cū omnīū mortaliū esse

Tyrenum
auctoria et
laxa perū
lū.

improbissimū, rū ingenij uir ad scelera abutebatur: tū neq; Dei rationē habebat, neq; hominū uerecūdia mouebat,

Nā & emolūctōn suā causa homines interficere, & totas urbes euertere nō dubitabat. Iraque cū exiguo tēpore magnā pecuniā cum ualisset, in luxuriā incidit in finitā, usq; ad prandīo, populū opib. spoliādo, reliquū tēpus ebrietate & obscenitatis corporis occupationib. transigēdo, sibi autē nullo modo tēperare poterat, nec cibū diutius quā illo uesceretur, retinebat: & quāuis promptus ad rapinas, pro prior etiā erat ad pecuniā cōsumendā & profundendā, mortalibus omnib. iniustus & grānis. Nā & obuios uerberibus affliciebat, & nniuersam pecuniā nulla prorūsa ratione per latrocinīū auferebat. Proinde uiolatori iuris, iustas tandē ipsi iusticiæ pœnas exoluit.

(Ioas) Ioānes rex Hierosolymorū post mortē (Ioas) Ioiadæ uel Iodæ.) Ionadabi pōtificis, neglexit Dei cultū: unaq; cū eo principes etiā populi sunt corrupti, ut ritus & instituta maiorum optima uiolarēt. Quā regis & cæterorū mutatio in iniquo animo ferēs Deus, mittit prophetas, q & facta illa detestaretur, & improbitatē illorū castigaret. Cuius illi tanto amore tenebātur, ut & Zachariā filiū

pontificis Iodæ, lapidibus in tēplo occiderint, eo qd illis magnas pœnas prædixisset, nisi Deo parerent.

IOB, uerè magnus ille & generosus ueritatis pugil, primus aperuit gmmicō illud, & ingēs atq; adeo totū terrarū orbē includēs stadiū. hic aduersariū omnibus cōgressib. pstrauit: hic uibeib. & plagis ad ipsā ossā penetratib. acceptis, gmāsic inuictus: hic uermib. scarēs, corollā meruit. Hūc neq; mors prosternere potuit,

neq; à tergo inuadere. Instat enim firmis simæ colūnæ, aut incudis, impenetrabilis pstitit, per omnē cratē subigēs & prosternēs aduersariū. Hic primus diaboli deuicit. Hic de improbo illo triumphauit, non uictor in Olympijs, aut Nemeis, aut Isthmijis, aut Pyrhijis, aut certaminib. cæterns, q arrogatib. Græcorū sermonib. celebratur: sed p liberis & possessionib. & gregibus & amētis, & omni seruitio cultuq; uitæ, ædes suas collapsas inuicti animi uir, & sepulchra & cœmeteria filiorū suorū factas cōspicatus, quos uno die & hora in mēsa cōuiuantes & genio indulgētes acueratim pstrauit cōscelerat⁹ ille, eō clauī in eos deiecit: neq; duos aut tres aut quatuor, sed decē uniuersos utriusq; sexus oppressit. Neq; hic rabies & inuidia quieuit aduersarij, donec ipsū pugilē nudū in sterquiliniū euocarū, & totū ulcerib. cōpunctū, uermibusq; repletū, spectaculū horrendū & inuilitatū toti terrarū orbi effecit, septē annis dentib. lanciaōdo, & lingua uentilādo totū martyris corpus: donec tandē succubuit cōscelerat⁹ ille, & cū dedecore recessit.

Habes & huius philosophi præmia: habes & librū eius, multo & Homericæ & Platonice Iulcinia cantillantē argutius. Neq; enim fabulat⁹ & calamitatū alienarū narrationes cōtinet, neq; de Achille agit audacissimo, aut callidissimo Vlysse, quorū exdes triumphī sunt, & mulierū supra res bene gestæ. Sed diabolū cōmemorat, qui à nudo quodā & inermi & solo eludat⁹: & amicorū, uicē eius dolentium, conciones & lachrymas, & totius rerum conditarum naturæ explicacionem, & animalium & auium naturas, & splendidas quasdam narrationes: atq; ipsius etiā intorti istius serpētis imaginem, qui narē sese implicat, cuius oculi ignis instat micār: & unigeniti filij Dei ad inferos & subterranea loca descensum, & ex Orco reditum, & resurrexionem à mortuis. Idē liber uentum illū ut-

pugil uicib.
hō.Calamitatē
tes.Libri tibi
præstantijs
sim.

Aurem

lobi uictoria & malitplex felicitate.

ctorem pronūciat, & liberos & omnem rem familiarem magno illi cum ſonore reſtituit, uitæq; tempus conduplicat, & filiarum nomina mutat. Neq; enim Leodæ, aut Europæ, aut Antiopæ, quas deorū ſummus Iupiter ſuprauit: ſed Heme-
 ræ, id eſt diei, & Caſſiæ, & Amaltheæ no-
 minibus uocantur: & omniū mulierum
 quæ ſub cælo ſunt, præſtantiffimæ iudi-
 cantur: & quod maximū eſt, hæreditatē
 & tanquā inſignia nobilitatis lobi uictoria
 & triumphatoris acceperunt eximiā.
 Solus enim hic eſt nobilis ab ortu ſolis,
 (uſq; ad occaſum) hic inclytus ille & ex-
 optatus, qn̄i ſuorum certaminū hoc po-
 ſtremum & ultimum lucrum tulit, quod
 unā cum Chriſto reſurrexit, & hūc mun-
 dum denuō uidit, nō ſecundū Herculis
 fabulā, & Admeti uxoris Alceſtidis, quā
 inclytus ille uictor atq; trinoctius ꝑ ma-
 rito defunctam excitauit ſcilicet, cū ipſe
 tandē à muliere & igni fuerit abſruptus:
 ſed ꝑ inexplicabili ſeruatoris noſtri po-
 tentia, qui Oreū ſpoliauit, & mortuos è
 locis ſubterraneis eripuit: qui ſedit à de-
 xtris Genitoris, unā cū ſuis clientibus, &
 omnibus rebus conditis, tam aſpectabi-
 libus quā in aſpectabilibus dominaſ.

IOBILAEVS (annus) mēſis apud He-
 bræos honoratꝑ, q̄ ſeptimū quēq; annū
 nō minus q̄ diē ſeptimū ſeriatū agebāt.

IODAE ſacerdos, ob inſignem pieta-
 tem annos uixit * CXXIX.

Obſerua-
 ſionibus
 que ſig-
 nificat.

Job. Anſtophanes: *Inploratē ſenerato-
 res, Et ipſi & ſors, & uſura uſurarum.
 Neq; enim mihi quicquid mali dabitur poſthac,
 Talis mihi alitur hiſce iu adibus filius,
 Ancipiti lingua fulgens, propugnaculū meū,
 ſeruator familia, doloris depulſor, paternorū
 ingentium malorum.*

ION Chius, tragicus & lyricus, & phi-
 loſophus, filius Orthimenis, cognomē-
 to Xuthi. Tragœdias edere cœpit LXX
 XII Olympiade. Fabulas eius eſſe tra-
 dunt alij XI, alij XX, alij XL. Scripſit
 & de Meteoris, & (ἠρωτικὸν λόγος) com-
 poſitas orationes. Hunc Anſtophanes
 ꝑ iocū Aœū, quaſi abſq; ouib; appellat.

ἰωνος περιγραφαί.) Ionis triagmi, ſeu tet-
 niones. Principiū mei ſermonis, omnia
 tria, & amplius hoc, plus minūſ his trib.
 uno: Cuiſq; uirtus eſt ternio, Intelligen-
 tia & Potentia & Fortuna. ἀρχὴ μοι τῆ λό-
 γου πάρις ἑρία, & πλείον τῆδι, πλείον ἑλασσει
 τῆτοιον ἑριαν ἑρία, καί ἄρα ἀρχὴ τῆς: σῶματα &
 κέραι & τὸ πύλον.

IONES, Aſiani & Attici. Ionix ſunt

urbes XII, à Neleo Codri F. conditæ: E-
 pheſus, Miletus, Myus, Priene, Colophō,
 Teus, Lesbos, Erythræ, Phocæa, Clazo-
 menæ, Chius, Samus: His Dariꝑ Scythas
 inuadens, cuſtodibus Iſtri uſus, earū no-
 biliſſimos quoſq; eunuchos, filias con-
 cubinas ſecit.

IONICE.) Anſtophanes in Theſmo-
 phoriazuſis: Mitras geſtabant, & cerne-
 bant Ionicè id eſt, delicatè. Horatius:

*Morus doceri gaudet Ionicos
 Matura uirgo.*—

IORAM Ochoziæ regis Iſraelitici F.
 omnis impietatis & ſclerū referendus;
 homo impius, cæterūm ſtrenuus.

ἰωβ.) Prouerbium, ἰδὲ ἐπιτίμωγῶ. Nec
 intra ianitorē. De minacibus & inſol-
 entibus. Lex apud Atheniēſes, iubebat
 homicidas extra ianitorē eſſe: id eſt, ad-
 ius prohiberi.

IOSEPHAT, rex Iudæorum, placuit
 Deo: ſed Iehu Ananæ F. eū ob amiciciā
 Achaabi reprehendens: Rex Ioſaphat, in-
 quit, q̄ tu peccator eiuus, & ei amicus
 es, cui Deus eſt inimicus: ideō Deus ira-
 tus eſſet tibi, niſi bonæ in te rationes in-
 ueniretur: & galucos terræ Iudææ ſuc-
 cidisti, & cor tuū ad inquirendū Dominū
 direxiſti, idq; ad Deū ꝑfectū eſt inuentū.
 Itaq; Deus tibi ꝑcepit, niſi quōd diſſecta
 ſunt opera tua, & nauigia tua comminu-
 ta. Hinc decemur, peccatorū ꝑœnas ob
 ſuperiore rectè facta minui. Deus enim
 ita ſert ſentētiā, ut hæc cū illis cōparet.

Peccati ꝑi-
 na ob pieta-
 tem mitiga-
 ta.

IOSEPHVS Iudæus, ueritatis amā,
 & de præcurſore, & de Domino noſtro
 & Deo & ſeruatore IESV Chriſto loqui-
 tur: Matthæi F. ſacerdotis Hieroſolymitani.
 Antiquitates Iudæas libris XX.

Ioſephi ſcri-
 pta.

deſcripſit. Captus à Veſpaſiano, & Tito
 filio eius, uſq; ad excidiū Hieroſoly-
 morū detentus, eoſq; Romæ ſecutus, ſeptē
 libros excidij Iudaici obtulit Imperato-
 ribus: q̄ in publicè bibliothecā ſunt rela-
 ti: & obſcripti illius celebratē ſtatua
 donatus eſt. Antiquitates Iudææ ab exor-
 dio mūdi uſq; ad XIIII Domitiani an-
 nū extendunſ. Scripſit & cōtra Appio-
 nē Alexandrinū grammaticū alios duos
 Antiquitatū libros: q̄ à partib; Græcorū
 legatus ſub Caligona miſſus fuit, ut ora-
 tione quadā Philonē accuſaret, qua gen-
 tis Iudææ condēnatio cōtineret. Eſt &
 alius liber eius omni uirtute referendus,
 de diſtatura & principatu rationis: in quo
 etiā ſupplicij Machabæorū meminit. Hic
 decimo octauo Antiquitatū libro aper-

Bibliotheca
 ea & ſtan-
 tue bonæ.

tè fatef, ob ingèria miracula Chrifitū à lu
dæis interfectū effe: & Ioannē baptifitam
uerè fuffe prophetā: & ob eadē Iacobi
apofoli Hierofolyma naltata effe. Scri
bit & de domino noftro I E S V Chrifto
ffe: Nafciit & hoc tēpore Iefus, uir fapiēs:
fi modò uir diceētus eēt. Fuit em̄ admi
rabiliū operū effector, doctōr hominū u
eritatē libèter accipiētū: ac multos tū lu
dæos itū Græcos ūbi adiūxit. Chrifto il
le fuit, quē à primarijs noſtræ gētis uiris
delatū, cū Pilatus ad cruceē dānaſſet, qui
eum initiō dilexerat, diligere nō deſite
rūt. Apparuit em̄ eis tertio die poſt redi
uius, cū diuini prophete hæc & infini
ta alia de eo dixiffent: ac quæ à Chrifto
cognominatur natio, nondum defecit.
Hæc Joſephus de Chrifto ait, xvij libro.

*Joſephus de
Iſra. Cibri.
ſto.*

*Vefpaſiano
imperium
p. d. d. c.*

Joſephus ludæus, hiftoriographus, cu
ſtodiri iuſſus à Vefpaſiano, ut ſtatim ad
Neronē mitteretur: hoc audito, habere
ſe dixit quē cū illo ſolo agere uellet. Cū
autē ille ſecedere oēs, præter Titū & duos
amicos iuſſiffet: Tu quē, inq̄, Vefpaſia
ne, putas Joſephū te captiuū habere: e
go uerò tibi adſum nūcius magnarū re
rū. *Ἰὸς ἐπιφάνης, ὁ ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίου ἑστὸς, ἰδὼν τὸν
Ἰουδαίου μάρτυρα.* Niſi enim Deus me dedu
xiſſet: ludæorū fatum nō uidiffem.) Niſi
enim Deū comitē habuiſſes, ludæorū in
teritū nō uidiffes. Nerōi me mittis? Atq̄
Nerōis ſucceſſores uſq; ad te manebūt.
Tu uerò Cæſar eris, & filius hic tuus. Vin
cito autē me quā diligētiffimē, & cuſtodi
tibi. Dominus tu eſt tertius maris quē, & to
tius generis humani. Ego uerò ſimētis
fuero tibi & Deo, arctiore ſum dign^o cu
ſtodia. Vefpaſianus his dictis initiō parū
credere uidebatur, & Joſephus eommi
niſci iſta putabat: ſed ueritate eius cogna
ta, ueſte & alijs ornāmētis eum donauit.

I O S E P H, formoſiſſimus ille, anno g
tatis xvij inuidia fratrū uenditus, cū ad an
nos xxx pueniffet, princeps Aegypti cō
ſtituitur in qua duobus filijs Epliraim &
Manaſſe pro creatis, mortuus eēt c x x
natus annos. Eius autē oſſa Moſes auexit ſe
cū. Iure iurādo enim Joſeph filios Iſraelis
adegit, his uerbis: Omnino inuiſer uos
Deus. oſſa itaq; mea uobifcū auferetis.

I O S I A S, rex Hierofolymitanus. Sub
hoc Chelcias ſacerdos librū legis in tē
plo reperit, re cū ſcriba cōmunicata, regi
oſtēdit. Qui cū pius & iuſtus eſſet, eo
lecto, diſcidit ueſtes ſuas, & templū Do
mini ab inquināmētis repurgauit: & ido
lorū ſacellis, tum in Iudæa, tum Samarie

*Lex rep. p.
ta.*

uaſtatis, redijt Hierofolyma, & paſcha
longo tēpore intermiſſum inſtaurauit.

I oſias rex Iſraelis, iuſticia ſuperiores re
ges lōgè uicit. nā cū legē Dñi recitari ac
curate audiuiſſet, ualde ſolicitus & anxius
fuit, q̄ ſciret eā tot annis fuiſſe concul
tā: laceratiſq; ueſtib. ſuis, p̄terit^o ad Ol
dā, fatidicā mulierē, miſit ſcificatū, qd
nam de ſe & toto populo Dñs decreuiſ
ſet? Illa uerò reſpōdet: Sic ait Dñs: Quia
e deus ſū eſt cor tuū; & pertimuiſti uultū
meū, nbi audiſti qd locutus ſim de hoc
loco, & incolis eius: delectū iri ſcilicet, &
fore execrabilem, & laceratiſti ueſtimēta
tua, & ploraſti ante me: ecce appono te
ad patres tuos in pace, nec ea mala uide
bis q̄ ſup hunc locū adducturus ſum. ille

*Oldenater
teſim cetero
ſolatur.*

uerò diuino quodā impetu incitat^o, nō
idola tēdū ubiſi & ſuſtitiones fundi
tūs euertit: ſed & ſimulacrorū cultores
flagris cæſos deiecit, ac iā mortuos in ſe
pulchris eremauit. Cū autē ſublatis oeu
lis ad ſepulchri hominis diuini, rogaf
ſet, q̄ ſcopulus ille eſſet, quē uideret? ut
audiuit, eſſe diuini illius hominis, qui de
ata Bethelis ſermōes hoſce loeuit^o eſſet:
monimētū relinq, & oſſa nō moueri lo
co ſuo iuſſit. Atq; et̄ engaſtrimythos &
falſos uates, & oēs ſordes ac ſordiditas
Hierofolymitis ſuſtulit, ad Dñm toto pe
tore atq; ex animo, p̄ uirili ſua, cōuertit^o,
ſecundō legē Moſis. Paſcha quoq; cele
brauit eiufmodi, quale à tēporibus Ieſu
Nauæ & Samuēlis celebratū nō fuit, im
molaris boum x i i. M. ouū x x x i i. M.
Ac facta Joſiæ ex animo religioſiſſimo
p̄ſecta, pbata ſunt Dño. Qui ramē ab ira
ſua non eſt auerſus, qua cōcitatat fuerat
ſuper Iudam, & ob facinora Manaſſis.

*teſim deo
ſtruitur idō
lis, religio
nem iſta
rat.*

*Peſcha mel
gūſum.*

I O T A P A T A urbs (Syriæ) Iudææ: unde
Iotapatenus.

H I P P A R C H I A, ſoror Metroclis Cyni
ci, Maronitis, philoſophæ Cynica, uxor
C ratetis Cynici, qui fuit Atheniēſis Bry
ſonis (Achæz F.) Achæz diſcipulus: aur,
ut alij tradunt, Diogenis. Scripſit de reb.
philofophicis, & epicheremata quædā,
& quaſtiones ad Theodorū cognomē
ro impium. Fioruit Olympiade c x i.

H I P P A R C H I O N citharædus, mu
tuſ dicitur: quōd cum certandum eſſet
cūm Ruſino, cingū aſtitit.

H I P P A R C H Y S comicus antiq̄q̄ cō
mædiæ. Fabulæ eius ſunt (*ἑστὶν γὰρ*)
de nuptijs.

Hipparchus, Stagiritis philoſophus,
Aniſtotelis diſcipulus, & cognatus: ſcri
pſit

plur de sexu masculino & femineo deorū,
& de coniugio, & alia quædam.

Hipparchus Nicæus philosophus, sub
consulibus fuit. Scripsit de Atati Phæno
menis, de stellatum inerrantium consti
tutione & statione, de motulunæ men
struo secundū latitudinem, & (καὶ οὐ τὰς
ἀεὶ εἶναι) in optimos.

Ἰπποκράτης.) Primus dictator creatus
Matius, equitum magistrum dixit Spu
rium: qui & ipse honos à dictatura pro
ximus, tum demum est inuentus.

Hipparchus tyrānus Etruriæ: alius Hip
parchus Pisistrati F. alius Charmi filius,
Pisistrati tyrāni cognatus, ac primus ostraci
simo cecidit ob suspitionē Pisistrati: q
eum demagogus & dux exercitus esset,
tyrannidē occupasset. Alius est Hipparch
us histrio, cuius meminit Demosthenes.

Ἰπποκράτης.) Bini apud Athenienses ma
gistri equitum fuerunt.

Ἰπποκράτης.) Apud Sytaeusanos ma
gistri equitum, eorum nomina qui disci
plinam militariē uiolassent, in tabula de
scripta notabant.

Ἰπποκράτης.) Solon scriptis legibus populū
Atheniensem omnem in 4 classes descri
psit, p ratione cæsus & rei familiaris: qua
rum prima nomē habebat à D. medim
nis, q scilicet tantū frugū è rure suo ex
coleret: hūc diuites erāt. altera equitum
erat, q de c c c c medimnorū reditu, si
necesse esset, singulos equos possent ale
re. hi principio fuere D C. post aucta ciui
tate, M. c c c. Vnde in festiuitatibus & pō
pis eorū sacrificia Ἰπποκράτης diceban
tur, id est equestris sacra, eisq; lieuit ho
nores petere, & comā alere. Tertia Zeu
gitarum seu Zygitarum, quorū bini unū
equum præberēt. Quarta mercenariorū,
scu pletariorū & capite censorū: quibus
nullus magistratus eō cessus erat, præter
iudicia & cōdones, ut è sportulis & iu
dicialibus & concionalibus alerentur.

Ἰπποκράτης.) Equites in eā
pā puo eas, ubi scilicet plurimū possunt,
Ἰπποκράτης.) Atistophanes: Quam lōgo
interuallo stellarū tergum persequeris,
cum diuersa sis ab æthere?

Ἰπποκράτης.) Prouetbio cele
brantur equites Thessalici & Thracen
ses, sagittarij & ferentarij Indi, Cretenses
& Cares.

Ἰπποκράτης.) Equestris Minerva dici
tur, quod prima currum fecerit, filia Ne
ptuni & Polyphes Oceani F.

HIPPARCHUS Diopithis F. Eleus, sophi

stes & philosophus, discipulus Hegesida
mi, qui finem bonotum statuebat αὐτῶν
καὶ, siue animum sua sorte contentum,
siue earum rerum secularium quæ ad ui
ctum cultumq; & corporis & animi per
tinerent, seu potius utrunq; tā latē enim
ipsius uerbi uis patet scriptis multa.

Hippias tyrānus itæ suæ in Athenien
ses & crudelitati insecutæ causam præte
nebat Hipparchi eadem. Proptereaq; a
cerbus dominus posterioribus temporibus
factus, nullū inde fructum cepit. nā
à Cecropidis pulsus est. Qui patria eie
ctus, Persas auxiliates adduxit, animadu
uersā Darij cupiditate Atticæ potiunde,
propter ineptū illius studiū, ne Atticæ
ficus in libero solo, sed in sua prouincia
natas ederet. Patriam igitur suam inua
dens Hippias cum Persis, (καὶ ἀπὸ τῶν τῶν
βασιλέων) & Barbaros percellens, uehementē
stemurauit. Cum autē, ut senex,
uacillantes dentes haberet, è uehementi
stemutationis eō eussione unus ei dens
exeussus est: & in arenas delapsus, repeti
ri nō potuit. Vinctus Barbatis, iterū fugiēs
in Lēnū peruenit, atq; in morbū incidit, ui
su amisso, sanguine p oculos effluite, a
cerboq; mortis genere decedit: his pœnis
patriæ datis, ad q; seruitute opprimendā
Barbaros adduxerat, itatis patrijs dijs.

HIPPARCHUS Atheniensis tyrannus Da
rium incitauit, ut expeditionē aduersus
Athenienses & Græciā susciperet, missō
Artapherne & Datide satrapis eū CCCM.
exercitu, hosq; ipse iā senex est secutus.
Etruriam itaq; sagaena curru de derūt, &
captiuos regi miserunt. Is eis iuxta dusa
sedes assignauit, de quibus Platonis ex
erat epigramma:

Ἐμποσίου γένος sumus Etrurίῃ, sed prope
Susa iacemus, heu terra quantū à uostrate?
Inde in Marathonē uenerūt. Atheniēses
autē Miltiade, Cimonis F. duce, eū Barba
ris præliū eō miserūt, Laacedæmonijs, qui
bus ante peniluniū in aciē exite per leg
gem nō lieebat, ad opē ferendā uocatis
per Philippidē cutforē, q nocte una sta
dia M. D. cōfecit. Cui redeunti Pan iuxta
Partheniū, Arcaadij montē, obuius fa
ctus, & se solum deorū ab Atheniēsisibus
negligi questus, opē illis lururū esse dix
it. Athenienses autē, eū è * Decemuiris
unus Laacedæmonios expectandus esse
eussisset, Miltiades uerō & Callimachus
statim exeundū esse monuissent: his pa
ruerūt, numero 1X. M. cū mille Platzen
sibus: eademq; die uicisse dicūtur. In his

5 3 Calli.

Ostracism
primus.

Classis A
thensiu.

Equites sa
gittarij.

Neptidami
dina panna.

Vitis acer
bior, non
eō q; ex
ly cogit.

Demosthenes
tamentū de
sm.
Miserabilis
historia.

Pœnis quo
rūle q; pro
missis.

Callimachus
chm.
Polyzela.

Rei equo
fuit defer
mina.

Callimachus hastæ astabat mortuus. Polyzelus oculis amissis: ut q spectrū uidisset, barba clypeum obtegēs (Pana sociū fuisse putant) pugnabat tanquā nidens, & uoce suos ab hostibus discernebat.

Etia rei equestris tria sunt discrimina. nā partim eqs, partim currib. ea cōstat, partim elephātis. Amphippi dieunt, qui binis eqs cōiunctis, nō stratis uehētes, ab altero in alterū, cū est op^o, insiliūt. Cataphracti cūm ipsi, tū eq, armis obfcepti sunt. Acaraphracti, hastati, cōtophori, seu xystophori, (tib. cūm hisce noninibus appellātur) ex eqs cominus cū hoste lāccis cōgrediunt, partim Tarētini dīcti, partim Hippotoxotæ, partim *ἀκροβελουσαι*, qd^o eminus seriāt: partim iaculantē, sed cominus cū hoste nō congregiūt: & Hippacōnistiæ, sed ppriē Tarētini dicūtur. Alij primūm leuia iacula cōiiciūt, deinde ppē etiā adequitātes ad hostes, uel gladijs uel securibus rē gerunt, qnos leues dicunt, seu expeditos.

HIPPOTYVS philosophus, IX. dicit esse philosophorum sc̄tas.

HIPPODAMIA forum est Piræi, sic dictum ab Hippodamo Milesio architecto, qui Atheniensibus Piræū cōdidit.

HIPPOTHOOS, Hippothoontiz tribui nomen dedit.

HIPPOLYTUS in uisiones Danielis scripsit, & in prouerbia Salomonis.

Ἱππολύτου μυσσηνομα. Hippolytum imitator. de ijs qui se castos fore pollicent.

HIPPOCRATES Gnosidici F. Cous, pater Heraclidis, patris Hippocratis, medius & ipse, ē familia Asclepiadarum * scripsit artem medicam.

Hippocrates Cous medic^o, Heraclidæ filius * præferē etiā & Heraclidæ patri, & auo, quāuis eiuidē nominis, qā fidus & lumē utilissimæ medicinæ extirrit, ex posteritate Chrysi, & Elaphi, filij illius, q & ipsi medici fuerūt. Hic discipul^o primūm fuit patris, pōst Herodici Selybriani & Gorgiæ oratoris & philosophi: ut uerō quidā tradūt, Democriti Abderitę (adulescentē enim eū iā senē adijisse tradunt) nōnulli etiā Prodicī. Versatus est in Macedonia, regi Perdicęe admodū charus. Filios habuit duos, Thessalū & Dracōnē. Obiit annos natus c̄t̄ III, sepul^o Larissæ in Thessalia. In imaginib. tradit caput uertib. rectū habere, siue qd^o hic cuius mos esset, siue ob p̄gnādi amorē, seu ritū chirurgico. Scripsit multa, & clarus euasit apud oēs: adeo ut rex magnus Ar

taxerxes scriptis ad Hyllanem literis, doctrinā uiri huius experierit. Rex regū Artaxerxes Hyllani Helleipōtū præfecto S. Artis Hippocratis medici Coi, ab Aesculapio oriūdī, ad me fama perlata est. Auro igij illi dato, quātū noluerit, & ceteris abūdē, qb. eget, suppeditatis, illū ad nos mittiro. Erit cūm principibus Persarū par. Quod si quis alius est in Europa uig præstās, eius amicinā regiē domui cōciliato, nō parcēs opib. Viri enim q consilio polleant, haud remerē inueniunt. Vale. Libri ab Hippocrate scripti omnibus medicinæ studiosis sunt notilissimi: tātiq̄ sunt ab ijs, quasi diuinæ uoces, non ore humano prodicti essent. Præcipuos tamē & ipsi recensēbimus. Primus est, qui iustitrandum continet. Alter, qui prædictio nes explicat. Tertius, Aphorismorū, qui ingenium humanū superat. Quartū locum teneat celeberrimum illud & admirabile opus, quod à LX librorū numero Hexecontabibus dictum, omncm medicam scientiam & sapientiam cōtinet.

Hippocrates Thessali F. Cous medicus, nepos Hippocratis II. filij Heraclidæ. Scripsit & ipse medica.

Hippocrates IIII, Draconis F. Cous medicus, eiusdē & ipse generis, medicatus est Roxanen. * Obiit sub Cassandro, Antipatri filio. Scripsit & ipse medica.

Hippocrates duo, V & VI, medici, Thymbræi filij, Coi & ipsi, eiusdē generis. Scripserunt & ipsi in eādē arte.

Hippocrates VII Cous, & ipse medicus, Praxianactis F. eiusdē & ipse generis, & de eādē arte scripsit.

HIPPOMANES, id quod in fronte pulli equini nascitur, quod mater statim deuorat. Est autem minus sicu, nigrum, latum, rotundum, ad multa utile.

Hippomachus Elæus, tres aduersarios uisit, ne plaga quidem accepta. Et cuius quidā Ceramensis in Thraciæ Caria uim pedum suorum olentans, à longissimo & ualentissimo cursu, eoq̄ minimo tempore cōfecto, sese ad breuissimum & minimum accominauit.

Hippomenes Atheniensis prætor, magistratu excedit hac de causa. Filtam habuit, qnam cū à ciue quodā stupratam esse cōperisset, in carcerem cōtecit unctam cum equo, neutri pabulū præbens. Equus iraq̄ fame subactus, puellā deuorauit, & ipse mortu^o est. Post domo eius destructa, loc^o ille dictus est Eq & puellę.

Ἱππομένης. Callias ubiq; ut prodigus p̄c.

Artaxerxes
de Hippo
crate litera.

Libri Hippo
crate.

Isocrates
liber.

Hippocra
tes tertius.

10

10

40

50

Hippocrates
tes ann
Hippocrates
ti primo
prelatus.

Magistri.

Perdicæe.
Fily.
Obitu.
Scane.

puell.
Curiar.

Scueru pa
ter.

perstringitur à Comleis, & mulierofus & mollis.

Equi com-
modi.

ἵπποι Ⓞ.) Dexippus: Equus eius ita institutus erat, ut & sine habenis oeylimè ferretur: & illo pedecentim procedente, placidissimè staret: & declinante ut circumiret, atque in gyrum eum duceret, agilimè conuerteretur.

Crabroues.
Aperi.

ἵπποι μοῖ ε τ φ κ α ἰ ἡ ἴ σ τ ο ς, τ ἡ ἴ ρ ο ἰ δ ῖ ῖ μ ε λ ῖ σ τ ῶ ν.) Exquis nascuntur crabroues, è tauris apes.

genie de
equi.

ἵπποι μελάντες ἢ καλὸν πικρὸς βλάπτει, ἵπποι δὲ λευκοὶ ἢ ῥοῖς ἀγγίλοι φασί.) ἵπποι ῥοκρῶται. Equos nigros videre (Protilus malum) non omnino bonum est. i quo rum uerò candidorum aspecus, est augelorum aspecus.

Equi Nisæ.

ἵπποι Ⓞ. ἵπποι Ⓞ.) Equus Nisæus. Intra Sufianā & Bactrianam locus est Cataligona, Græcè Nisus, ubi equi præstantes, ijq; omnes rufi nascuntur. ur. Herodotus Nisæū Mediæ locum: Orpheus uerò, maris Erythræi esse dicit. Polemon equum Nisæū malè dicit candidum.

Alcetas.
Sen. Plut.
mimicus
labores cer-
pori.

ἵπποι ῥα τ ἡ ἴ ρ ο ς.) Equitum dux Alexædri fuit Alcetas. ἵπποι γρηγορεῖν πὲ μείζονα κῆρὰ ἰππῶν βαλ-
λα.) Equo senescenti onera minora imponit. De ijs qui ob ætatem remissione & quiete indigent.

Alibonag-
rus.
Comus.
Eupolus.
Asbraus.

Hippoxax, Pythæc & Protidis F. Ephefius, lambographeus, habuit Clazomenis, à tyranno Athenagoga & Comapulsus. Scripsit in Bupalum & Athenidem statuarios, quòd suas imagines ad contumeliam fecissent.

HIPPYS Rheginus historicus, tēporibus Persicis, primus res diculas descripsit, quas postea Myes in cōpondiū redigē: Origines Italiæ, dicularū rerū libros v, Annalium libros v. (ἀργολογικῶν, id est, ocioforum orationum.) Argolicarū rerū libros tres. Primus etiam scripsit Parodiam, & Cholambum, & alia.

IRIS, nubis humiditas sole incidente uariæ arcus instat, aut splendor ab humidis nubibus refractus, aut cōspicua partis Solis aut Lunæ: in nube rōscida, caua, & in speciem continua, rāquam in speculo apparet rotunditate circuli. Viride iridis, auram significat: rubrum, uentus: nigricans, imbres.

IRVS, Homericus mendicis. ἴρις.) Locus hic sacer est, ut conijcio, confusus lauro, oliua, uite. Frequentius it. n̄ intra eum cantillant luscinae.

ISAA, uox est de ijs quib. litera z ob-

uenit, & omnia malè cadunt.

ISAA C. Deus, Abrahæ usus hospitio, p̄misit fore ut Sara filiū ei pareret. Quæ cū n̄ fisset filius Hebræa uoce Isaac, quæ suauè n̄ sum significat, est appellatur.

ἴσος γὰρ ἴσος.) Verè mihi ista mendacis similia uidentur. De rebus dubijs, & insperatis. Aristophanes in Auibus.

ἴσος.) ἢ γὰρ καὶ οὐ γὰρ ἴσος ἴσος ἴσος, ἢ καὶ ἴσος ἴσος ἴσος.) Homines uerò cordes, nō animaduertūt bona se habere in manibus, priusquā ea quisp̄ illis extorserit. Plautus:

Utrum deniq; eīs nostra intelligimus bona, Cū qua in potestate habuimus, ea amissimus.

ISAEVS, unus de eorū oratorū, discipulus Isocratis, magister Demosthenis, genere Atheniēsis. Demetrius Chalcidicē sem eum esse dicit. Hic laudatur & ut orator, & quòd Demosthenem sine mercede promouent. Hunc, cum post adulescentiæ luxuriam ad bonam frugem se recepisset, quodam rogante, quis piscis aut quæ aus esset equi suauissima? Desij, inquit, reb. istis studeat. Animaduerti enim, uindemiam meam Tantali hortos fuisse. Quo responsio inuirit, umbras & somnia omnes esse uoluptates.

Voluptates;
Tantali hortus
demon.

ἴσος ἴσος.) Paret calculi. De ijs qui p̄p̄modum condemnari essent. A iudicibus enim rei absoluantur, cum paria sunt suffragia. Quòd si unus calculus d̄natorius accedit, condemnantur.

Calculus
d̄natorius

ISIDORVS senex Pelusiota, uir clarissimus, philosophus & orator, scripsit epistolas tres, quæ sacræ scripturæ interpretantur, & alia quædam.

Isidorus philosophus (Ἰσίδωρος ἰσίδωρος) sub fratrib. ut si quis alius, philosophus est in Mathematicis: studiosus etiā sacrarū literarum: summoq; studio & p̄p̄teritate singulari, ut paucis dicam, quæ eò pertinerent, comparauit. Ac ut mihi quidē uidetur, uita fuit philosophus, scientia uerò nō perpolirus, in Dialecticis inexercitatus magis quàm hebes. Adulescenti mirū quid dā accidit. Nam quæquælis ei, & ex sorore nepos, annos xviii natus, à primæ ætate diuinā præferens indolē, re eò delapsus statim obiit. Cu. <sup>Moribus
solam.</sup> ius mors cū ualde lugeretur, ille Isidorū dormientem consolabatur.

ISIS dicitur lo, quæ Iupiter Argis rapuit, metuq; lunonis nunc in cādidam, nunc in nigram, nunc in (lonicam) uio-laceam uaccam mutat, cum eaq; oberrans in Aegyptum uenit. Isidem igitur

colunt Aegyptij, & in capite statuæ eius cornua bouina sculpunt, ut puellam in bouem fuisse mutatam significant.

ιδιαιότης.) De ijs qui miserè uiuunt. Morbidū enim est Isthmiorum tēpus.

IS THMVS, mare intra duas terras: porthmus, terra intra duo maria (terra intra duo maria: porthmus seu fretū, mare intra duas terras.)

ISMAEL, suauis tist. unde Ismaelites. **ISMARVS** urbs, quæ nunc Maronea dicitur: unde Ismarium uinum.

ISMENIAS, illustris apud Athenienses polemarchus fuit.

ISODATES, peregrinus quidā demon, cui publicæ mulierculæ ac parum probæ inritabatur.

ISOCRATES Theodori F. fistularum fabri, Atheniēsis orator, natus Olympia de LXXVI: hoc est, post bellū Peloponēsiacū: ob uocis imbecillitatē & uerecūdiā causas nō egit, sed plures erudit. Orationes scripsit XXXII. Cumq; annos CVI uiuisset, obiit. Fratres habuit Tisippum, Theomestum & Theodorum: magistrū Gorgiā, aut Tisiā, aut Erginum, aut Prodicum, aut Theramenem. autores enim non consentiunt. Orationes eius sunt plurimæ.

Isocrates
probanus.

Isocrates Ampelæ philosophi F. Apolloniæ in Pōto aut Heracleæ natus, ut scribit Callistratus orator, discipulus & successor maioris Isocratis, Platonis etiā assiduus auditor. Hic Isocrates cū Theodote oratore & tragico, & Theopompo Chio, unā cum Erythro Naucratita, de eloquentia certauit in suāre Mansoli Caris, regis Halicarnassi. Orationes eius sunt v. Amphidyonica: Hortatoria: Philippo sepulchrū nō esse faciendum: De migratione: De sua republica.

Isocrates dixit: Qui malè cōsulerit suis rebus, nunquā bene cōsulet alienis. *ισπλις*, municipes.) Inquilinis si quo beneficio Remp. Atheniēsem affecisset, hic honos habebatur, ut pari iure cū ijs essent qui ascripti erant in ciuitatē: sic dicti, quōd eadē penderent, quæ eius, cōdonato inquilinorū tributo. *ισπλις* in munitatē, Atheniēses totis urbibus decreuerunt, ut Olynthiis & Thebanis.

ισότης φιλιότης.) Aequalitas est amicitia, camq; maximè continet.

HISPANIA regio, quæ & Iberia & Hesperia uocatur.

ισίον.) Quasi natura eius serōd munus suū agnouisset, non p aulatum, sed plenis

uelis ab instituto philosophico recessit, cum primū philosophatus est.

ισπία φθ.) Velorum consutor: id est, callidus & maliriosus. Sunt & Aegyptij *ισπιοι*, id est lini textores, gens callida & uersuta.

ισίος.) Aristophanes: Ne iracundè respondeas, sed summis uelis contractis. Tum magis magisq; pedes, lenēq; uentum, ubi constiterit, arripies.

ισπία φθ.) Hecataeus primus historiā profusa edidit: syngraphen (conscriptionem) Thucydides. Nam Agesilai scripta putatur adulterina.

ισπία φθ.) Lōgè nimirū alia res est Initiorum spectaculum, Et ipsius Proserpinæ rapiendæ uoluntas.

ισπία φθ.) Equidē scio me esse miserā. Omnes enim dolores ad nos cōfluxerūt, & apud nos constanter permanferunt.

ισπία φθ.) Ister, Menādri Istri F. Cyrenus aut Macedo, historicus, Callimachi secutus & discipulus. Heranippus aut Paphiū cum fuisse scribit, in opere de Seruis eruditione claris. Scrip sit multa & soluta oratione, & poeticè.

ισπία φθ.) Ante carniū esum, aridis ficibus uescabantur Atheniēses. Aristophanes: Sicut, inquit, qui ficus edūt, expeditè & assatim edunt: eodē modo etiā populus Atheniēsis, ubi in Pnyce confederit, condemnat & publicat bona.

ισπία φθ.) Eamus, iā nihil nos moretur. *ισπία φθ.*) Aristophanes: Non licebat ligurire, nec pedem pedi imponere: id est, ociari.

ισπία φθ.) *τις ἢ ἐκείνος ἰδέσθαι ἴσθη ἢ θύειν.*) Hos nūquam fores tenent, quōd minus recipiār hospites. De hominibus hospitalibus.

ισπία φθ.) Pindarus: Ad eō ualēs, ut & uolucrum assequatur aquilam, & marinum anteuertat delphinem.

ισπία φθ.) Irato Deo, ne ualentissimus quidem effugerit.

ισπία φθ.) Hæc scribo non uisa mihi, sed audita ex ijs quæ se uidisse affirmabāt.

ισπία φθ.) Non existimo eam adhuc uiuere, profundo à me uulnere accepto. Ventis uehementib. exortis, quidā cōlumentis in subiectum mare sunt delecti.

ισπία φθ.) Iosephus: Sampson adhuc. recordatus & strenuus erat. uicissim saltebat mulierē. Aelianus. Sic atrocia supplicia sæpè in autorū capita cōuertuntur: ipsiq; patitur ea, quæ alios pati iusserūt.

ισπία φθ.) Robur est simularium partib. ut neruorū atq; ossium, & spiritus symmetria,

Modernum
dum iracundia.

Heratium,
Thucyde
des,
Agyllum.

ισπία φθ.

tria, id est cōmoderatio seu cōuentia.
 TRAVIUM, mons altissimus in Galilæa, ludææ regione, fontem habens unum, unde fetæ bibunt.

ITALIA, regio in qua est Roma, ab Italopri' Aufonia dicta, & Oenotria, & Hesperia. Itali, dicuntur indigenæ: Italotæ, qui in Italia cōsederunt.

ITALICA, urbs Hispaniæ.
 ἰταλῶδες, Italio des: ob Pythagoreos, 10
 arrogans: propter Sybarim, lasciuus.
 ἰταῖοι, Puellâ nūc lasciuè ridere, nūc contumaciter loqui, Ob illa dicta non erubescere, est perulantia & impudentia plenum.

ἰταῖοι, Sophocles: Ite ò celetes noxales- que Furiz.

ITEA, urbs, unde Itrus.
 ITEAE, municipiū Acamantiæ trib.
 ἰτηῖος, Aristophanes in Nubibus: Eū- 10
 dum est, quid ita cesso anxius?

Memoria
 Alcebræ.

ἰγία, Cætera parata sunt: mē se, cerulicalia, strata, corona, unguenta, bellaria, meretriculæ adfunt amyli, placētæ, liba, salatriculæ. Age festina quarrū pores.
 ἰγος, Clypeus ego umbonem quidē habeo bellis effærum, effærumque umbilicium: sed uirrite fulgeo, propter partas uictorias.

LYNX, Echonis seu Suadæ * filia Hicronices & Veneris: quæ cum Iodem ueneris peteret, ea de causa in saxum conuersa est à Innone. Est & corula seu thobus, ac paruum quoddam instrumentū lynx, cui & moræilla alligator, cuius agitatione amafios suos demulcent uenficæ. Hinc lynx dicitur, quæ quid animum ad eupiditatem & amorem incitat. In epigrammate, lynx uictrix: quæ & uirum qui ultra mare est, & è thalamis pueros 40
 attrahere potest.

ἰνγέ, Nūc te esse oportet acerbè, bonâ, improbâ, grauè, amœnâ, uersatilem. Nā principes Græcorū tua iynge capti tibi omnia permiserunt. Cleopatra se iisdem illecebris & præstigiis, quib. Antonium & Cæsarem irretierat, etiâ Augustū superaturam putabat. Tales incrant Diogenis canis orationi illecebræ.

IPHICRATES furoris E. Atheniensis orator & imperator, primus spoliis epigramma addidit, quo ducis mentio fiet, cum superiori tempore solius urbis nomen inscriberetur.

ἰχθυὸν τὴν χυδαὶν εἰδὸν ἀναγε. Piscem natate doces. De ijs qui ea docēt, quæ illi quos docent, sciunt.

ἰχθύς, Acfopus Mithridatis anagnostes, librum scripsit de Helena, in quo dicit piscem quandam cetacæ generis Panna dici, in quo asterites gemma inueniatur, qui & accendatur à sole, & ad philtra faciat.

Ἀπείρο 20
 116.

ἰχθυ, Maiores Domini secundū catenam, ἀπείραγμα permutatiōnem & ἰχθυ uestigia uocauerunt LXX interpretes.

PRINCIPIVM Θ ΤΗ.
 THABOR, nomen montis.
 Θαλαμάκως, Ires in turremib. fuerunt remigum ordines, infimi Thalامت, medij Zygitæ, summi Thranitz.

Θαλαπύς ἢ χαρμόδωρος ἰδωρ, Mari è canerna aquam. De ijs qui parua magnis ambitiosè comparant. Eòdem pertinet, βῶλα ἢ ἀερας, Gleba aruum.

Somnis 20
 116.

Θαλαπύς ἰδωρ μεθ' ἰδωρ, εἰδωρ.
 Φλαῖος ἢ θαλαπύς, παραγματοῦν δηλοῖ κλάον, 20
 (ἰγίης) θηῖς θαλαπύς, ἀρχαῖος δηλοῖ λυπία.
 ἰγίης θαλαπύς, ἡμῖνος ἴνα κλάος.
 Mare uidete placidum, appropriatum est.
 Somis maris, negotiorū significat cōsuetūz,
 (Mots maris) Natatio marina, Janos indicat dolores.

Natatio marina, interdiu bonū est somniū. ἰνρεκερζακά.

Θαλαπύς, * Hanc ego delicatè alui. Fuit enim Amorum & Gratiarum puella illa immortalæ gemen.

THALES Examij & Cleobulinae filius, Milesius (sed ut Herodoto placeat, Phœnix) fuit ante Cræsum Olympiadē xxxv. Phlegonte uerò aurore, iam celebris fuit * v 11 Olympiadē. Scripsit uersibus de ijs quæ in sublimi sūt, de æquinoctio, & alia multa. Obiit senex in spectæulo gymnei certaminis, à turba presus, & æstu resolutus. Primus Thales cognomen sapientis tulit, & primus animâ dixit immortalē, & eclipses & æquinoctia deprehendit. Apophtegmatâ sunt eius plurima: & celebratum illud (γυῖθι σαοῖν, ἰγγυία, πῆρα δὲ ἀπ.) NOSCE TE. Nam, SPONDE, noxa præfata est, Chilo potius sibi uendicat: ut & NEQVID nimis, μηδὲ εὖ ἀγασ.

Tbalatē / cētū
 116.
 Obiit.

Thales, philosophus, sub Darío Solis eclipsin prædixit.

Thales Cretenis, aut Illyrius, lyricus antiquior Homero, carmina scripsit.

THALETAS Cnosius rhapsodus; poemata quædam fabulosa scripsit.

Θαλαπύτης, Pin darus: Ne quod interdiu Sole splendidius astrum uacuo in ethere quærito.

116.

Ἡλυκρίων.) Et ardens ille hebetatus est stimulus infani amoris. καὶ τὸ Ἡλυκρίων κείνο κατὰ τὴν ἑλπίδα κίττων ἰερματίας.

THAMYRIS, uel Thamyras, Thrax Hedonus, ex urbe Brincorū, Philammonis & Arfinoes filius, uersificator ante Homerū oδάυου: secundū alios, quintus. Alij Odrisyti fuisse dicunt. Hic Thamyris ob contumeliā Musis factā, excarceratus est. Extat eius Theologia uersib. * 3000. Primus puerū adamauit, Hymnæum nomine, filium Calliopes & Magnetis. Alij à Tallone quodam Cretensij, Rhadamantum adamatum tradunt.

Muse.
Petrarcha.
Hymnæum.
Tallon.
Rhadamant.
ibm.
Latom.
Chryssippus.
Iali.

Alij Laum dicunt primū Chryssippum adamasse, Pelopis filium. Alij hoc Iralos inuenisse primos tradunt, ob militādi necessitatem. Sed reuera Iupiter primus adamauit Ganymedem.

Iupiter.
Ganymedes.

Thamyris infans, ἡμύρες μαίνετη.) De iis qui de industria quædam, præter rationem facere uidentur.

Ἡνατάς.) Vsq; ad eod alter cædis, alter necis auidius erat.

Periclitatio.
sumus.

Ἐαίον καὶ ὄπλους φρενίδων ἰση δίζχα.) Mortuus in fomnis curarū crisis expers. ὄντορα εὐχέων.

Mors.

Ἡνατάς.) Mors est effugium malorū, & uelut post tempestatem necessarius portus. Nam sanitas in morte potius est, quā in uita.

Ἡνατάς.) Vespasianus uetabat, ne cū hominibus mortis appetentib. cōgrederentur. nihil enim esse desperationis fortius. Aeschylus:

μαίνετη ἡμύ Ἡνατάς ὄ δέρον σὺν ἰρῶ.
Mors sola ex dii munera non amat.
Paudditur ad nullas iamua nigra preces.

Videns.
Audacia.

Ἡνατάς.) Fidens, laudatur ut bonus: θερανος, audax, ut malus uituperatur. Hyperides in oratione Cytheriaca: Audaces, inquit, sine ratione agunt omnia: si dantes uerō cū ratione obiecta pericula impeterriri fultinent. Sic θάρος ὄ μεὶ τὸ ἄλογον περὶ στήμα ὄ ψυχῆς. θάρος ὄ θὲ τὸ ἐναστίος. Fiducia est elatio > imi probabilis, audacia contrā.

THARGELIA, festum Apollinis & Dianæ, quo primitias illi Deo coquebant frugum quæ prouenerant. Ex eo dictum est, quod Apollo, id est Sol calefaciat terram. Tum etiam choreæ duecebantur. Thargelia bonorū. Thargelion, mensis Aprilis est, Apollini sacer, quo festum hoc agebatur.

Thargelia, Agesagoræ filia, Milefia genere, Thessalorum regina fuit annos

xxx, occisa ab Argiuo quodā, quem in uincula coniecerat.

THARELLIDES, Symmachus, Apodorus, Dindymachias frater eius, ob naturæ breuitatem perfringebatur.

Pundianus.

Ἡροσός.) Iharfes, Carthaginē Libyæ principē urbē Esaias & Ezechiel nominant. Saba uerò, gentem Aethiopicam. At Libyes, qui & Afri appellantur, occidentales terræ partes tenēt: Aethiopes, orientales & meridionales: Arabes mediam continentem: Insulares, medium maris. Hos ante Deum probuciruros dixit Dauid: Proccumbent Aethiopes.

Carthago.

Aethiopia.

Ἡροσός, Tarfes Indiæ regio, unde Salomoni aurum ueniebat.

Ἡάσιον ἰχθύον.) Ihasium uinum infundere. Prouerbiū. Ihasi habitabat Staphylus, Bacechi amafius: unde uinum eximum ibi nascebatur.

Staphylus.

Ἡάσιον ὄ ἀρῆθῶν.) Ihasus bonorum. De iis qui se beatum aliquem & illustre esse cæuros pollicentur.

Ἡάσιον.) Ut omnes res mortalium duræ sunt, & periculo sã: Debent autem rebus secundis aduersè prouideri. Et dum uiuis, uidendum maximè, ne (uicibus, res familiaris) nita, te nec opinãte, pessū cat.

Prouidens.

Ἡάσιον αἰσπανήης.) Respiratione celerit. Consulē præsentē, opinione celerius cōfectum est opus.

Ἡάσιον ὄ κτ' ὄ δέρον.) Ille celerius quā prudentius amplexus est eloquentiam.

Citius cor eorū uidet, quā ea que cordi illis sunt: cū animi sensum lingua promere non possint.

Infensia.

Ἡάσιον ἡ βύτης.) Bute celerius. De rebus quæ facillè conficiuntur. Huius enim galecta tātum & oculus cernebatur, reliqua monte occultabantur.

Ἡάσιον ὄ τικῶ ἡρακλίτου περὶ τὴν ἰχθῆ.) Fœnus celerit̄ currit Heraclito Peripæo. Prouerbinm, in eos qui es alienum contrahunt. Heraclitus hic ob celeritatem in admiratione fuit.

Ἡαυμάσια.) Mirabilia, de beneficiis diuinis: ὄ ἡνάμις, potentia, de ultione ufurpantur.

Ἡαυμασσία.) Attoniti sequēbātur, alij sapientię, alij formæ, alij rationis autæ, alij habitus, alij horū omniū admiratores.

THAEMANITES: id est Oriëtalis.

THEAGENES (ἀρχῶν princeps) prætor Atheniensis, uir cupidus honoris, & magno ingenio: & inter Græcos, quos plerunque cōmodè tractabat, splendidissimus, tum urbium quarundam calamita-

Liberalitas
ὄ μαχίος
fictitia.

mitates subleuādo, tū egenos homines adiuuādo: cum nō una, sed utraq; manu (σφαιον) largiretur. Nā & liberalis & magnificus supra modum erat: magnāq; pecuniā & in magistrōs & in medicos, & alia patrię cōmoda cōferebat. Et hęc quę laudanda sunt in Theagenē. Cum autē iracūdius esset, ac ne minimum quidem sui contemptum ferre posset: se d & colisse ab omnib; (κατὰ πᾶσαν τὴν ἑσπερίαν) contemptorib; studeret: respicētes ceteros, in primis potentiores: ac splendore Romanę ciuitatis captaret, nouasq; dignitates neterū morū religioni pręferret: se à Gręcis atq; maioribus suis auulsum, ad plebeiam delapsū esse uitā nō animaduertit: suos ē ueris amicis fallaces adulatores effecisse. Itaq; pristinā aduersus philosophiam reuerentiā non retinuit: cum uerbo quidē philosophos secum haberet, reuera autē assentatores. Hoc primum suspitionis inuicem ad uersus Marinum extitit. Nam is quidem dignam philosopho grauitatem retinēs Theagenem, uni par erat, obseruabat: ne que se aduersus illum insolenter aut rusticē atq; importunē in congressibus & colloquiis gerebat: neque in alijs supra idiotiam se efferebat: sed eum palam & pręstolabatur & deducebat, & cōuenientem honorem illi habebat, qualē homo princeps urbis, ac fortasse totius Romanę Reipublicę expeteret. Erat enim ex Romanis patribus, & senatus Palatinus primus, tū ob ueterē nobilitatē, tū ob morū magnificentiā, tū propter illustre studiū & curā eruditionis. Itaq; Marinus etiā omne genus splendoris eius augebat atq; amplificare studebat.

Theagenis imitator.) Theagenis Hecateum. Prouerbium. Fuir hic timidus, & Hecates simulacrum. quocūq; iret, cōfulebat: cognomento Fumus, quod multa pollicitus nihil pręstaret.

Theagenis χρηματιστής.) Theagenis & Aechinis pecunię. De pauperibus, q se diuites esse iactabat. Fuerūt & alij duo Theagenes: unus qui de Homero scripsit alter, q ob mollicitē deridetur.

THEANO Metapontina, uel Thuria, Pythagoreæ, filia Leophtonis: uxor siue Carysti, siue Crotonis, siue Brotini Pythagorei: scripsit de Pythagora, de uirtute ad Hippodamum Thuriū, admonitiones muliebres, & scitē dicta Pythagoræorum.

THEANO Cretensis philosopha,

filia Pythonædis, uxor maioris Pythagoreæ, ex quo suscepit Telaugen, Mnesarchum, Myam & Arignoten. Quidā Cratini uxorem fuisse tradūt, & genere Crotoniatidem. Scripsit cōmentarios philosophicos, & Apophthegmata, & poema quoddam uersibus hexametris.

Theano Locrensis lyrica, scripsit cantica lyrica, & earmina.

Thalysius.) Polybius: Vulgus facta fortu-
natorū nō conatur imitari: sed luxū imitādo, suā incōiuentiā publicē traducit. Idem: Non ipsi modō se oculis hominū exposuerunt, sed & Gręcii euenierunt.

Thalysius.) Antipho de cōcordia: Homo, qui se dicit omnium belluarum Dei reuerentissimum extitisse.

THEAETETVS, Atheniensis astrologus & philosophus, uel Socratis uel Platonis auditor, Heraclæ Ponticę ad-
cui: ac primus de quinque solidis corporibus scripsit, post bellum Peloponnesiacum natus.

Thales.) Narses hostes uincere semper solitus, quadā numinis ira agitatus, effuse fugebat.

Thalysius.) Deotū simulacra circumferendo, pecuniam corrogare.

Thalysius.) Telchines tradūt, a quibus uirides arbores, naturæ munus inuidētis, arefescisse, fascino usq; ad stirpes extenro.

THELXINIA, Ogygis filia.

Thelxino.) Quō semper blandis philtris uiros domes.

Themis.) Themis oraculum tenuit ante Apollinem.

Themis.) Apollonij Tyanei uerba eam habebant auctoritatem, quasi a rege profecta essent.

THEMISTIVS philosophus, tēporibus Iuliani apostatę, a quo presertim Cōstantinopolis est designatus. Scripsit Aristotelis naturalis auscultationis paraphrasin lib. 8. Paraphrasin analyticorum lib. 2. De animo lib. 7. in hoc opere suā enā introduxit. De scopo & inscriptione Categoriarum lib. 1. & disputationes.

THEMISTOGENES, Syracusanus historicus, scripsit Cyri expeditionem, quę in Xenophonis Hellenicis extat, & alia quedam de sua patria.

THEMISTOCLES, Atheniensis demagogus, Neoclis filius, prima ætate luxuriosus: deinde imperator designatus, cōditoq; Piræo, & Persis ad Salamina uictis, pulsus ob inuidiam, per calumniā prodicionis, ad Artaxerxem Xerxis filiū:
a quo

Iracundia
et
genio.

Assinatores
prole
in philoso-
pho.

Marinum
philoso-
pho.

Leo-
uulgo.

V. solida
para.

Narses.

Themis.

Presertim
Cōstantinopoli
pub.
Scripta.

Philosopho.

411

Artemis
erga Theopom-
peum libe-
ralitas.

Manfua bo-
ni sanguinis.

Themistoc-
les filij.

America.

Mors inuis-
ibilis.

Aeneas
dux.

Theogoniu
improbata.

Naucrates,
Isocrates A-
polloniates.

à quo honorificentissimè susceptus, inferre bellum Græcis est coactus. Pollicitus enim fuerat, se Græciam subacturû, si exercitus sibi daretur, tribus urbibus à Rege acceptis, p obsonio, pane & uino: Magnesia, Myunte & Lampfaco. Cû aut nec patriâ oppugnare, nec patriâ gloriamittere nellet: exercitu Magnesiâ perducto, per causam rei diuinę Leucophryniæ Dianę faciendę, affatim hausto bo-uino sanguine interiit. Scripsit epistolas generosi animi plenas.

THEMISTOCLES filij Neocles & Demopolis, cum alter studiû, alter Dolichum ludis funebrib. uicissent: coronati sunt ab ignatis. Quod cû rescitû esset inimicis Themistoclis instigantibus: & legis de exilib. commone faciētibus: parum absuit quin lapidarentur.

AMERICUS (*Amertus*) Omnem uiam licitam reddebat lucrum.

MORS INUISIBILIS (*Imperij*) Aelianus: Deos nequaquam fas est interiri mortuos, quibus sibi charos, & lethalibus exhalationibus oculû inquinare.

THEOGENES Thasi⁹, puer adhuc, stâ tuam zencâ in foro sitam, humeris impostam, domum tulit. Quod cum ciues ægre ferrent, rursus sublata in forum retulit: ea que res magnę illi in Græcia laudi fuit.

THEOGITONEM Demosthenes apellat eum, quē Dimarchus & alij Theogenem uocant.

THEOGETUS, comicus. Ex eius fabulis, autore Aeliano, sunt, Phasma seu Philatgyrus, Philodespotus, Centaurus.

THEOGNIS Megarensis Siculus, Olympiade 59 natus: scripsit elegiam in Syracusanos, qui post obsidionem incolomes manserant. Sententias uersibus elegicis 2800. & ad Cymum, delicias suas, Gnomologiam elegiacam, & alia præcepta de moribus, omnia uersu. Ac admonitiones quidem scripsit Theognis: sed his immixta sunt flagitia, & puerorum amores, atque alia à uitę sanctitate abhorrentia.

Theognis poeta tragicus, ad eod frigidus, ut nix dicet e⁹ * xxx natus annos.

THEODECTES Aristadi filius, Phaselites, Lycius orator, sed ad scribendas tragœdias se cõtulit: discipul⁹ Platonis, Isocratis & Aristotelis. Hic & Erythraeus Naucrates, & Isocrates Apolloniates orator, & Theopompus, Olympiade CIII funebres orationes habuerunt in Mau-

solum, Artemisicę uxoris eius hortatu: ac uicit, maximè laudata eius tragœdia. A. Ilij Theopompum aiut tulisse primas. Fabulas edidit L. Moritur Athenis, annos natus XLI, patre suo superflite. Scripsit & artem oratoriam uersu, & alia quædã soluta oratione.

Theodectes Phaselites orator, superioris filius, scripsit encomiû Alexandri Epirotę, historica & cõmentarios: Instituta barbatica, Artem dicendi lib. 7, & alios quosdam Commentarios.

THEODOTO præfecto legionû successore Iustinianus dedit, Petri Barfyam men cognomēto: qui cum olim ad mensam æris federet, sordidissimas ex eo q̄-stu corrasit opes, obolorum fur solers, & contrahentes cum ipso celeritate digitorû decipiens. & deprehensus, peicrate paratus, manu peccatû linguę tegens confidentia. Intet præfectorû uerò duces ascitus, eod⁹ insolentię uenit, ut imperator maximè placeret *, & rerum iniustarû cõsilia inexplicabilia facillimè explicaret, tum militis omnibus stipendiis fraudando, tum magistratus magis etiam quàm olim uenditando.

THEODOSIUS philosophus scripsit spherica lib. 3. Commentariorû in Theodę capita. De diebus & noctibus lib. 2. Cõmentarium in Archimedei uaticû. Delineationes ædium lib. 3. Septica capita astrologica de habitatoribus.

Theodosius Tripolitanus, scripsit de uere, & alia diuersa.

Theodosius Romanorû imperator, post Maximini tyranni cædem, & cladē ab Scythis in paludibus latentibus acceptam, eadēmq; Romanorum, decreuerat bellis & pugnis ualere iussis, & Promoto mādatis, ueteris uitę rationis meminisse, süptuosis coenis cutiosè instruendis, & theatris & equorum decursionib. sese oblectando. Equidem miror uitę eius in utraq; partem inclinationē. Nam cum natura se gnis & admodû fociors esset, nulla molestia aut formidine interpellante, genio indulgebat. Necessitate uerò urgente *, & metu seruituris impendente: eiecitã socordia, & delictis ualere iussis, fortē & laborum toleantē se præbebat: talis ipsa experientia declaratus, cû primûm omni sollicitudine liberatus esset, naturę suę inertię cum seruiret. Ex ijs qui magistratus getebant, Rufinû eximie honorabat, natione Gallû, magistrû ordinû senatus. Cû aut filiu

Hono-

Mauritio. Honorii, Romanorū Imperatorē designasse: coegit senatum, patria in futura seorantē, nec imitari uolentē eos, qui ad Deorum cōtemptū declinassent: uerbaq; fecit de ueteri more relinquēdo, & Christianismo amplectēdo: cuius promissio est, ab omni peccato, omni impietate liberatio. Ei adhortationi cum nemo paruisset: nec quiquam ad patrij institutis iam inde ab urbe condita traditis, recedere uellet, isq; Christianos ritus anteferre: quōd, dum illa renuissent, annos propē 1200 urbē incolumē tenerēt: sed quid sibi euēturū esset, illis permutatis, ignorarent: Tū ille, sumptib. sacrificiorū & uictimarum onerari ararium, scq; illa sublatum esse dicebat: quōd neq; rem ipsam probaret, & alioqui etiam res militaris sumptus maiores postulare. Cū uerō senatus negasset redē illa legitime que fieri: & ut sumptus publici decessent, non propterea ritus sacrorū pratermittendos esse: Romanorum imperium ex parte est imminutum.

S. Theodosius cōnobiarcha, sub Anastasio Imp. fuit Dicoor, heretico illo.

Theodosius minor, Romanorum Imperator, suscepto à patre principatu, hominibus & timidus, pace pecunia, nō armis parata, Rempublicā Romanam grauit, afflixit. Nam cum ab eunuchis esset educatus: omnibus eorum imperitijs parebat: adeo ut legiones etiā ope illorū indigerent, multaq; & in ciuilib. & in militibus institutis nouarentur: magistrantibus nō in uiros qui eos gerere possent, collatis: sed in eos, qui auro eunuchorū auariciā expletēt. Et cū Sebastiani (sate lites piraticis nauib. Hellepontū & Propontidem infestarent: eō rem eu-

successus admiratus, effatus esset: Nōn placere sibi fortunam: ardentem. I. itaq; bonis publicatis: (ὡς ἴδδω κχι βασιλευμεν ἰλιζω) ut gentilis & imperio in hian s, ademptis magistratibus, factus est episcopus Cotyaji Phrygiæ. Post hunc autē solus dominatus est Chrysauius, cognomento Zummas.

THEODVLVS, martyr factus sub liano apostata.

THEODORVS Byzātinus sophistes, quē Plato Logodædalum eo dicēdi solertiā uocat, scripsit contra Thrasylulū & Andocidem, & alia quædam.

Theodorus cognomēto Arheos, audiuit Zenonem Caticum, iteniq; Bryionem, & Pyrrhonem, & Phecticum, & iulino ascensu distū, indiffereniam probans: ac suā quandā sectā à se Theodora nominauit: ad eāq; pertinētia multa scripsit, & itē alia. Hic Hipparchiæ Cratidis uxori dixit: Hæc illa est, quæ stamine & radiis relictis pallium gesserit.

Theodorus Gadareus, sophistes, set uili ortus genere, magister fuit Tiberij Cæsaris. Postea in contentione nexit de sophistica (ἰστορικὴ περὶ σοφιστικῆς & Romæ in ipsa urbe cum Potamone & Antipatro certauit sub Adriano Cæsare, filius eius Antonius, factus est senator. Libros scripsit 3, de iis que in uoib. quæruntur. De historia, 1. De positione, 1. De Dialectorū similitudine & demonstratione, 2. De republica, 2. De Cœlesyria, 1. De facultate oratoris, 1. & alia.

Theodorus poeta, scripsit uersib. hexametris de Cleopatra, & alia.

Theodorus unus ex lectorib. magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ, scripsit historiam ecclesiasticam, à Constantini temporib. usq; ad Iustiniani imperium.

Theodorus post Apollinarem Laodiceæ Syriacæ, * Mopsuesticæ Ciliciæ principatum nactus, Apollinari planē contrarius, contrumelias non uulgares audaci animo & imperterrito corde in Christū Dominum effudit (αὐθροῦσι ἵνα τῶν καὶ ἡμᾶς κχι κρινοῦ ἀποκαλύψῃ) hominem unum nostri similem & communem appellando: qui ex progressionē gratiæ Dei accepit, Deus nomen ut, & à baptisate in Iordane donum sancti Spiritus sicut consecutus: in primis in nomen patris * & filij & sancti Spiritus baptizatus. Deum uerō λέγει (uerbum, seu sermonem) Job excellentem uirtutem eius, per beneplacitum in eo habitasse, eōq; diuinam digni-

genam Christi
phantasmam
repulsi.

Religionem
ueteri ius
uiciniorem
impro
uiciniorem
sumptus so
uiciniorem.

Pachem
pior.

Monachi po
uiciniorem.

Abasitico.

Chrysauius
Zummas.
Pulcherri
ma.
Statua The
odisij.

Antiochus.

Cyrum.

Fortuna illi
i. itaq;

Logodædalū
in.

Zeno.
Bryio.
Pyrrho.

Theodora
secta.
Hipparchiæ

Libertini
senator.

Apollinari

tatē impertuisse, & adorationē deinceps post consummationē. His & aliis impiē didicis, naturas *ιδιωθεωρεσις*, id est suis finibus terminatas docuit in Christo, *χριστιαν* habitudine seu affectione quadam & tantū Inter sese *ὡκαυμίνως* conciliatas. Altera & hæc blasphemia est, unā naturā & duas naturas in Christo non secundū certā rationem consisteri.

*Religio libe-
ra.*

Θεολογία.) Ne cogentur Christiani, qui in Perside essent, magicæ religioni interesse, ne' ut inuitis dii Medorū invocandi essent.

*Theocritus
orator.*

THEOCRINUS, sycophanta fuit. **THEOCRITVS**, Chius orator, discipulus Metrodori Iococratici. Scripsit chortas. Adversatus est in Republica Theopompo historico. Extat eius historia Libya, & epistolæ admirabiles. Est & alius Theocritus, Praxagoræ & Philinnes filius-uel, ut alij, Simmichidæ: alij Com fuisse tradunt, qui migravit Syracusas.

Poeta Bucolico.

Scripsit Bucolicos uersus lingua Dorica. Quidā & hæc illi ascribunt: Pratidas, Elpidas, Hymnos, Heroinas, Epiceda carmina, Elegias, Iambos, Epigrammata. Sciendum tres fuisse Bucolicorum uersuum poetas: Theocritum hunc, Moschum Siculum, & Bionem Smyrnam, è loco quōdam Phlosa.

*Theocritus
Nasibus
uicior.*

THEOPOMPVS Theocodis, siue Theodori filius, Atheniensis, antiquæ Comœdiæ poeta, sicut & Aristophanes edidit fabulas 24: inter quas est etiā Aesculapius, doctorum curator, qui hunc tabe laborantem in inegrum restituit.

*Aesculapius
doctorum ce-
rator.*

Theopompus Chius orator, filius Damasistrati, natus tempore Atheniensis monarchiæ, Olympiadē 93. quo tempore & Ephorus Iococraticus auditor fuit. Scripsit unā cum Ephoro eptomen Herodoti historiarum, lib. 2. Philippi res gestas, lib. 72. Græcas historias, quæ Thucydideas & Xenophonticas sequuntur, lib. 11. ca quæ à Peloponnesiaco bello gesta sunt, & reliqua cōtinentibus. Scripsit & alia plurima.

Epithora.

Θεός.) Philo didi illius, Deus Dominus, interpretari sensum dum conatur, summx Trinitatis notionem habuit. Nam quæ dicat, unum esse Deum, non ad numerum decurrit unitatis, sed ad mysteriū sanctæ Trinitatis: quod est omnibus quæ diuidi possunt magis unum, & uerè singularibus ueribus: tātaq; ui animum eius occupauit, ut diceret, duas esse *θεο* *τ*, eius qui est, facultates: quarum una

(inquit, esseatrix & actiuosa, uocatur Deustregia uerò & nindex Dominus. Deū aut esse, sentiunt Græci, animal immortale, ratione præditū, perfectū, intelligēs, beatū, nullius mali capax, cōsulens mūdo, & mundi rebus: nec tamē esse humana forma. esse aut hunc quidem opificē uniuersū, & quasi patrem omnium. Com munitur autem, partem eius omnia penetratē, multis appellationibus accommodari, pro facultatibus.

*Orator
Dm.*

θεός.) Dauid ait: Ad Deum, fortē illū, uiuentem illum. Vnde etiā *ἡ θεοκρατία*, Sæctus sanctus sanctus, à nobis canitur.

θεός.) Sophocles: Cum deorum aliquis nocet, ne robustus quidem possit effugere. Hule simile est & Pindaricum illud: Deus etiā uolucrum aquilam est affectus, & marinum antecurrit delphinum. Procrubium, *θεός ἡ ἀναιδία*, Dea est Impudentia: cuius ædem fuisse tradit Ister lib. 14.

Θεοκλίη, ἡ Θεοκλίη ἐπιφισμα.) Thesalicum commentum. De iis qui non rectè pugnant, sed subdole agunt.

θεοκρίτης ἢ ἀπαιδία ἢ ἀναιδία.) Deo præserte omnia inuia sunt peruia.

θεός.) Iudæorum magistratus dii dicuntur. Principi populi tui non maledices: & Dūs non conuiciaberis. Quia Deus iustus iudex est, & iudicium hominibus est permillum: dicit dii sunt, qui iustè iudicant.

*Dei iustis
cei sunt dii.*

θεός.) Diij, qui ad Dei imaginem facti sunt, eamq; inuiolatam cōseruauerunt: hōrum Deus, cogit orbem terrarum in iudicium: & Dauid: Deus deorum Dominus locutus est, & uocauit terram, &c.

θεοκλία.) Thecœnia, Bacchanalia singulorum municipiorum sic dicebantur, in quibus Gennetæ, id est Citiates sacrificabant. nam Bacchum *θεοκλία* Thecœnū, quasi Vinidicum uocant.

θεός τήθεκεν οὐρανόν, ἢ τὴν ἰθάλην.) Sophocles: Diis mortuus est Aiax, non Græcis: hoc est, nutu & uoluntate deorum.

THEOPHILI comici fabulæ sūt, Medicius, Epidaurus, Pæcratia, Bœotia, Præctides, Neoptolemus.

THEOPHILVS imperator Romanorum, Michaelis Amoræzi filius, Michaelis pater, in dei odium & amenciam incidit: ut odiosam Copronymi & detestandam scdam susceperit & renouari: nec ulla re inferiorem se impietate illius & uicordia & tyrannide & furorē præbucrit, homo uercors & delyrus.

*Imperatorem
appropinquat
ut inuicem
sine Coo
procurat.*

Eo igitur impiorum illorum & scario-
rum fraude & stupore implicatus, qui à
Manichæa insania & Ariana rabie pro-
pagati sunt, persecutionem & Ipse eodē
modo contra Ecclesiam instituit, alter
Nectenabo: collega & adiutor & con-
scio patriarcha Ioanne, ac potius Mani-
tariacha aut dæmoniarcho: nouo omni-
no Apollonio, aut Balaamo nostris tem-
poribus exorto, Iecanomante, & omnis
inuisæ Deo actionis, præstigiæ omni-
um acri ministro. A quo literas etiam
edoctus homo infelix atq; instabilis: pa-
bars odiofissimarum rerum minister,
& idoneum diaboli instrumentum extitit:
quos iure diuinus sermo execratur,
cum querimonia dicens: Vx̄ ipsis, quia
uiam Caini sunt ingressi, & errore mer-
cedis Balaami sunt effusi: & aduersatio-
ne Cōtræ perierunt, &c.

Ioanne^s pa-
triarcha ut
magis p̄v̄
struatur.

V̄s̄ f̄n̄t̄h̄.

Iudæa v̄s̄
f̄ctate.

Tyrannus,
Euphrastus,
Theophrastus
s̄m̄.

scripsit Theo-
phrastus.

THEOPHILVS ex India reuersus,
Anriochiæ uixit. Ecclesiæ sibi assignatam
nullam habuit: sed eum quasi cōmu-
nis esset, Ecclesiæ omnes ei frequenter
tanquam suas impundē licebat. Nam
& Imperator eum maximē & honora-
bat & obseruabat: & cæteri omnes ad
quos peruenisset, alacritate summa reci-
piebant, ob excellentiam eius uirtutis ad-
mirationem. Præstantior enim uir ille
fuit, quàm quisquam dicendo possit cō-
sequi, Apostolorum, quasi imago quæ-
dam. Ac aliquando reuiscitasse Anriochiæ
cadauer cuiusdā Iudææ fertur: idq;
Thalassius affirmat, non exiguo tempo-
re cum illo uersatus, & in huiusmodi re-
bus mendaciæ minimē suspectus: præfer-
tum multis eiusdem gratis id suo testimo-
nio confirmantibus:

THEOPHRASTVS, sine Melanthei
fullonis, siue Leonis filius, Eressius, audi-
tor Aristotelis, & scholæ Peripateticæ
successor, ab eo Chalcidē migrante reli-
ctus. Hic initiō Tyrannus uocabatur: sed
ob dininam ditionē, Euphrastus ab Ari-
stotele, post Theophrastus à diuinitate
dicendi dictus est: sicut Plato ab ampli-
tudine sermonis, cū ante Aristoteles uo-
icaretur. Discipulus ampli⁹ (*πληνὲς ἔδω*)
4470: Nicomachum Aristotelis philo-
sophi filium in deliciis habuit. Honorat-
us est à Cassandro Antipatri filio. De-
cessit, assiduâ scriptione fatigatus: cū ab
illa studiorū contentione, ad paucos die-
bus, ob discipuli nuptias, recessisset. Libri
eius sunt plurimi, inter quos & hi: Analy-
ticorum priorum 3. Analyticorum po-

steriorū 7. Resolatio syllogismorū, Ana-
lyticorū epitome, Reducti loci, De lapi-
dibus, De stirpibus, De metallis, De o-
doribus, Characteres, & alia.

Theophrastus, dum quidem labora-
bat, corpore erat integro: deinde relaxa-
tus, obiit, membris mutilatus.

Laber uel
sem, q̄m
morbidiōm
ca.

THEOPHYLACTVS sophistes, co-
gnomēto Simeonatus.

¹⁰ Suidæ.) Deificatum: id est, ad maio-
rē gloriam euectum, non murata na-
tura propria.

THEON Alexandrinus, philosophus
Stoicus, sub Augusto fuit, post Anum.
Scripsit Apollodori physiologicæ intro-
ductionis commentarium, artis Rhetor-
icæ lib. 3.

Theon Smyrnæus philosoph⁹: & The-
on Antiochenus Daphnæ⁹, philosoph⁹

¹⁰ Stoicus, scripsit defensionem Socratis.

Theon ē Museo Aegyptius philoso-
phus, tēpore Pappi philosophi, qui & ip-
se Alexandrin⁹ fuit: uterq; sub Theodosio
maiore. Scripsit Mathematica. Arithme-
tica, de signis & auspiciis, de uoce coru-
rū, de exortu Caniculæ, de Nilī ascensu.
In Ptolemæū expeditum canonem, & in
paruum Astralabium cōmentarium.

Theon Alexandrinus sophistes, Ae-
lius dictus, scripsit artē progymnasina-
tum. Cōmentarium in Xenophontē, in
Isocratē, in Demosthenem, argumen-
ta rhetorica, quæstiones de structura o-
rationis, & alia plura.

Theon, Valenius dictus, sophistes, cō-
mentarium scripsit in Andocidem.

Theon, Gymnasi⁹ sophistæ filius, Sido-
nius sophistes: docuit in patria, fuit sub
Constantino, & (ὀπί τῶν ἀτων) à Consuli-
bus, & præfectus.

Theon doctor eloquentiæ à S. Mar-
cella, si primam originem reperas, oriun-
dus: sin proxima species, ac paternū ge-
nus, ab Ecdicio magistro. Scripsit artem
rhetoricā, homo non ille quidē admo-
dum ingeniosus & acutus, sed studiosus
& industrius supra modū. Itaq; breui tē-
pore maximā sibi eruditionem compa-
rauit: multas uetustas historias, multas
recentes animo complexus.

¹⁰ Suidæ.) Cōcio deorū. De iis qui ap-
pud superiores aliquid audent dicere.

Θεώρημα 2^α μεταλλικόν.) I theorema diale-
cticum: hoc est, quæstio & propositum
uel ad res expectandas & fugiendas, uel
ad ueritatem & cognitionē pertinens,
siue per se, siue tanquam adiuuans ad
t a aliquid

aliquid huiusmodi rerū. Frequenter enim Aristoteles *τὸ θεωρεῖν*, pro *ζητεῖν* quætere ponit. Fuit ergo theorema, oratio cōferens nobis aliquā rerū dialecticā cognitionē: ex eo quōd nobis contemplationis & cognitionis alicuius sit causa, theorema nominatum.

THEOREMA est aut morale, aut naturale, aut logicum: nec tamen quoduis theorema morale, aut physicum, aut logicum aut dialecticū est: sed ea theoremata quæ habēt propositōrū (*ὅτι ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν, ὡς ἀληθές, ἢ ὡς ἀφροσύνη*) eorū quæ adiunguntur, aliquā distinctionem. Hæ uerō distinctiones eorū sunt, de quib. aut neutro modo opinātur, aut secus eruditi quā uulgus, aut utrique inter sese dissentiunt. Quæ igitur quæstiones ad res expetendas aut fugiēdas referuntur, ea sunt moralia problemata.

Nam de bono & malo, de expetendo & fugiendo, quæstio cum sit moralis: ad appetitionem & auersionē refertur, non ad nudā cognitionē. Qui enim quærit, bonum ne sit uoluptas, an non: aut omnino de bono aliquo acquisito: expetēdi aut fugiēdi causa quæstionē insinuat. Rursus qui quærit, sit ne mundus rotundus, anima' ue immortalis, an nō? aut aliquid eorum quæ natura sunt & sunt: finem statuit uerū cognitionem: quod est contemplationis proprium. Cognitionis enim, eius quæ inter optimos est reipublicæ: contemplationis finis est. Quæ uerō neq; ut agenda quæritur, neq; finem habent cognitionē ueritatis, quæ ipsis inest: sed ut adiuuaria siue ad expetenda et si fugiēdarū rerū cognitionē, siue ad uerū & falsū optionē quæritur: ea sunt problemata logica. Nam logica discipulina instrumentū locum tenet in philosophia. Quæ igitur in ea quæritur, eō quæritur, quōd utilia sint Philosophiæ. Qui enim, exempli gratia, de conuersione propositionis quærit, aut de syllogistica, illiue conitaria connexionē: ut ad diuuantia hæc, atque utilia ad eorum quæ supra dicta sunt, & inuentionem & cognitionem quærit.

ἢ θεωρεῖν,) * Arcefilaus philosophi segni erat ingenio, & oscitabundus: sed in arte sua probe uersatus. Itaque dictum est, geometriam in eius oscitantis os inuolasse.

ἢ θεωρεῖν,) Cōtemplatio præferenda est actioni: quia rebus præcij maioris occupatur. Nā actio quidē in rebus agendis,

& in nostra potestate sitis: cōtemplatio in diuinis uersatur: & preciosissima parte animi conficitur. Mens enim animæ facultatum præstantissima est: cuius actio est contemplatio.

ἢ θεωρεῖν,) Mens partim contemplatrix est, partim actiuosa. Actiuosa, ex habitudine sui affectione ipsa ratiocinatur, quæ est cum corpore. Itaq; postquā absoluta fuit à corpore, non amplius est actiuosa, sed tantū contemplatrix. Differt autem actiuosa mens à contemplatrice, sine: eū subiecto nihil differat, sicut nec semen & fructus. Nam contemplatrici, finis est perceptio ueritatis: actiuosa, boni adeptio. Mēs igitur, inquit (aliud animæ genus esse. *ἢ ἄλλο γένος ψυχῆς*) diuictum ab anima genus esse uideatur, & sola habeat separabilem naturam. Reliqua uerō anima uniuersa est inseparabilis.

ἢ θεωρεῖν,) Contemplatio, finis est sacerdotij, nomen illud non falsū usurpantis. Contemplatio porro & actio nolunt coire societatem. Appetitio enim est initionum actio, quatum neutra perturbatione uaeat.

ἢ θεωρεῖν,) Pecunia q̄ ad spectacula præbebat populo Atheniensis, siue drachma, siue bini oboli, Theoria dicebatur: ne uel pauperes theatro excluderentur propter inopiam: uel rixæ & pugnæ otirentur. Ac ea pecunia olim in militiū onferrebat: quā Eubulus in sacrificia & spectacula & publica ædificia erogauit.

ἢ θεωρεῖν,) Theoris, nauis Athenis, quæ Delū quotānis mittebat, uota à Theico in Cretā ituro: nec ante eius reditū quæquam damnatū capitis supplicio assehere licebat. Qua de causa etiam Socrates idgo tempore in eateere uinētus fuit, dum nauis illa reuenteret.

ἢ θεωρεῖν,) Theotis, saga fuit: quæ impietatis condemnata, occisa est.

ἢ θεωρεῖν,) Theorus, homo periturus, adulator, pisciuorus, improbus, mæchus, Corinthi degens propter scorta.

ἢ θεωρεῖν,) Theori, qui ad spectacula, festa, oracula, rerumq; diuinarum uurationē mittebantur.

ἢ θεωρεῖν,) Cultores seu curatores. Sic, inquit Philo, apud ludæos dicuntur homines utriusq; sexus, qui cōtemplationi rerū diuinarū dediti, uirtutē eorū: siue quōd eorū animos, q̄ se ad ipsos cōferret, medicorū instar, à uitijs perturbationū liberent atq; sanent: siue propter purum

Moralia problema

Problema cognitio

Problema logica

Contemplatio potior est

Mens

Actiuosa

Contemplatrix

Sacerdos sit come placet

Medici animorum

purum & sincerum numinis cultum & religionem. Hi cum primò ad philosophiam se còtulerint: à cognatis & re sua familiari recedunt. Deinde omnibus uitæ curis repudiatis, atq; urbibus relictis, aut in desertis agris, aut hortis aut montibus degunt. & quia dissimilium commercia & inutilia & noxia esse norunt, uitam propheticam æmulantur atque exercent. In unoquoq; cœtu est ædes sacra, quam *συναγωγὴ*, & monasterium à reuerentia & solitudine uocāt: in qua soli san-

ctæ uitæ mysteria peragunt: nemine quicquàm afferente: non potum, nò cibum, nec aliud quicquam eorum, quæ corporis necessitatibus seruiūt: sed leges & oracula uatum, & hymnos, cæteraq; quibus scientia & pietas augentur & perficiuntur. Ac paucis ut aboluam, cibum aut potum nemo eorum gustauerit ante Solis occasum. Nam philosophià qui dem luce dignam iudicant: tenebris corporis necessitates. Enarrant autem sacra oracula, arcanis sensibus per allegorias erendis. Omnem enim legem illi censent animanti similem esse: cuius corpus sit, ipsa scriptura & uerba: anima uerò, sensus obscurus, sub uerbis delitescens. Eadem mulierum quoque ratio est, quæ *θεογονοὶ* & *θεοποιεῖς* appellantur, quasi cultrices uel curatrices dicās.

θεογονοὶ, cultores.) sacerdotes, qui sacris lisdīs præsunt apud Aegyptios.

Therapnae, Laconia urbs, quam nonnulli Sparta esse dicunt. Est & locus, qui habet ædem Castorū: sic ab eorum cultu appellatus. Hinc sit Therapnaeus, æ, um.

θερμῶν.) Cum sub Alexandri successōribus Athenienses pecunia egerent, & quidam peregrinus se mutuam illis daturū *δραχμῶν*, barbarè promississet: tumultuati benignitatem eius repudiarūt. Sed cum errore correcto *δραχμῶν* dixisset: tū demum liberalitate eius usi, hominem collaudarunt.

Therman, Thracium est oppidulum. Stephanus: Therme est urbs Thraciæ: Apollodoro & Thucydidi, Macedonia: cuius cuius Thermæ: & Thermæ sinus. Therma, locus Siciliæ. Vnde Thermæus. Est Therma Bithyniæ, quæ Pythia & Prusæ quæ Basilia dicitur. Ab iis Thermis sunt in Cappadocia, Sytiæ & Dorylao quæ, habitatores dicuntur Thermeni.

θερμῶν.) Aristoph. in Pluto: Quam cæ-

lidū facinus, & nefariū & iniquū auderis facere, Vos duo infelices homunculī? Sophocles: Ne aſſe quidem æſtimarim hominem, qui uana ſpe incaleſcit.

Thermopylae, ab aliis Græcis, quibus Minerva calidas aquas Herculi pararit: Pylæ, ab incolis & uicinis dicitur.

θερμῶν.) Perſæ terriſti ſunt, audito, eum iuuenem eſſe, & audacem. Ariſtophanes: Deſine Aefchyle, neq; ex indignatione uiſcera in cendas ira.

Thermvtis, Pharaonis filia, quæ Moſem adoptauit.

Thermodon, fluuius Thraciæ.

θερμῶν.) Aeflas eſt, aer circūdans terram, ſolis ad Septentriones progreſſione calefactus.

θερμῶν (*θερμῶν*.) Therſiticus aſpectus. *θεραπευτῶν*.) Theſſalus Couſ medicus. Iuſtris illius Hippocratis filius habuit & ipſe filios Gorgiam & Hippocratē. Scripſit libros de re medica, ſex.

θεοκαλῶν τοῖς μυστα.) Theſſalorū moneſta. Prouerblij ſpecie, pro impoſtura capitur. *Liderin oder kupperin gelt*.

θεοκαλῶν.) Cum Philippus annos in Macedonia 10 regnaſſet, Theſſalamq; ſubgeſſet: urbem in ea condidit Theſſalonicam, ſiue ob uictoriam, ſiue de nomine filiz ſuz ira dictam.

θεσις.) Crantor philoſophus dicebat Theophrati theſes oſtredo ſcriptas eſſe.

θεσις.) Theſis, ſecundū Ariſtotelē, eſt opinio admirabilis, celebriſ alicuiꝝ philoſophi: hoc eſt, problema propoſitum. Neq; uerò quoduis problema theſis eſt, ſed de cōmunibus opinionib. clari alicuius in philoſophia ſententia. Itaq; autorem opinionis eorū, qui theſin defendunt, addi tali problemati oportet: uelut, utꝝ omnia (*πάντα πάντα ονχχρηῖν*; le go *πανχχρηῖν*) cōtinenter ſuant, & ſemp gignātur, neq; unquā quicquā ſit, ſecundū Heraclitū, nec ne? & utrum motus ſit an nō? ut Zenoni uidetur: &, utrum ſanitas bonū ſit, an non? ut Chryſippus ait, & utrum contradici poſſit, an nō? ut Ariſtelihi placer. *θεσις*, id eſt poſitione ſeu autoritate: & *φύσις*, id eſt natura, inter ſe opponuntur, ut & in poſitione nominū: quæ cum poſitione cōſtate dicimus: natura non exiſtiſſe ſignificam. Sunt & qui rhetorica problemata theſes uocēt, quibus eſt hypotheſeos nomen accomdatins, quòd ſubleatins quibusdam & definitis rebus conſent. Theſes & hypotheſes dicit Ariſtoteles.

θεσις admira
rel u ſententia.

Veri more
ibi.

Abſtinentia.

Allegoria.

Lex animi
u ſimilit.

Ob barbari
u ſimilit
pudore per
eius.

Corroborari legur.
 Ῥιδοί.) Demosthenes de corona: Leges sibi proprias ferre.
 Σισυμβίαι, Legumatores.) Sex uiri è nouem principibus ita dicuntur, quòd legum habeant curam: easq; Aeschine autore, in oratione contra Ctesiphontè, quotannis emendent.

Σισυμφίαι. Battus Cyrenarum conditor, legiserit Cereris Initia cognoscere cupiebat, & uim inferebat, auidis oculis indulgens.

THESMOPHORIA, facta Cereris. Aristophanes: Velut in Thesmophoriis ieiunamus absq; uictimis.

Pythia.
 Σιαριζα.) Pythia in tripode sedès, reddebat oracula: & pars cui infidebat, ἄλμου, id est mortuorum uocabatur.

Colores loco personarum.
 ΤΗΣΠΙΣ, * Icarij filius, ex oppido Attico, tragicus, q̄ sedecimus ab Epigene Sicyonio, primo tragico, fuisse traditur. Alij secundum ab eo ponunt. Alij primum Tragicum statuunt. Ac primum suo illi facie tragœdias egit: deinde portulaca illam texit: post, in eis laruis uisus est. Edidit fabulas Olympiades &c. Cōmemorantur eius tragœdiæ: Præmia Peliz, seu Phorbas, Sacerdotes, Adolescentes, Pentheus.

THESTADES Thespius, è multis mulieribus filias l̄ suscepit, cum quib. rem habuit Hereules.)

Θεσπιάλη γυνή.) Thesfala mulier. De ueneficia. Thesfali enim malè audiunt, ut impostores: atq; etiamnum ueneficæ dicuntur Thesfalæ. Aiunt autem, Medeam fugientem, eistam uenentorum ibi effudisse, quæ creuerint. Aristophanes: Muliere uenefica Ihesfala empta, Lunã deducam noctu: Deinde ineludam inlar speculi. Orbis enim Lunæ rotundus est ut speculum: eoq; adhibito, dieunt istius generis artifices Lunam deducere. Est autem Pythagoras, ludicrum per speculũ, huiusmodi. Luna plena, si quis speculo sanguine quantum uoluerit inscripserit, & obuerso Lunam speculo, alium à tergo stantem Lunam intueri iusserit: is leget omnia scripta in speculo, quasi in Luna scripta essent.

Luna deducitur.
 Θεσπιάλη γυνή.) Thesfaliæ alæ. Sic dicitur ehlamydes Thesfalorũ, quòd utrinq; angulos habeat alarum instar.

Pythiam scripsisse in Laris.
 Θεσπιάλη επίσημα.) Thesfalorum commentum. Et de pugna, & de habitu, & de impostura, & alijs sexcentis usurpatur, tali de causa. Arato reduci ab exilio dixit Apollo, cauendum esse, ne fortè aduer-

farij uotum maius & splendidius contra ipsum facerent. Tum ille Hecatomben cuiororum uouit Apollini. Rebus autem quas uolebat consecris, eo quòd id sacrificiũ sacris Indecorũ esset: id uotũ sub inde procrastinabat. Thesfali malè audiunt ob latrocinia & perfidiam.

THESSALVS, un⁹ ex filiis Cimonis. Seris.) Thales uxore non ducta, sororis filium adoptauit.

Rex iustus.
 THEVDERICHVS rex Gothorũ, & Itolorũ qui ipse parebant, ita præfuit, ut ea quæ regi natura eoueniunt, omnia complecteretur. nam & iusticiæ studium insigne habuit, & leges inuiolatas conseruauit, & à finitimis Barbaris prouinciam tutam præstitit: uir summa & prudentia & fortitudine præditus. Nec ulla ferè iniuria uel ipse populum affecit, uel à præfectis affici passus est: uerbo quidè tyrannus, re uerò uerus rex, nullo corũ, qui huius honoris laudibus ab initio floruerunt, inferior. Itaq; & Gothis & Italis charissimus fuit.

Afferuntur pœnia.
 Theuderichus Afer diaconũ quendã habebat orthodoxũ, quem ualdè diligebat & souebat. Is Theudericho se gratificaturũ putans, homouia fide relicta, eũ Ario sensit. Quo Theuderichus cognito: hominẽ ita charum statim capite plectit, eum hoc dicit: Si Deo fidem nõ seruasti: quomodo aduerfus hominem sanam conscientiam retineres?

THEVDIBALDVS. Leontius quidem hæc dixit: Theudibaldus autem sic respondit.

THEVDIBERTVS filius Theudericchi, supra modũ audax & turbulētus, & periculorũ, quàm necesse esset, amãtor.

THEVDERTVS, rex Francorum.
 THEVDOSIYS, Theodosius. Theodosia, prouincia Scythiæ: quam Sarytus dum oppugnat, obiit.

Θεὸς ἀρετῆς.) Deus Mars, in Arabia Petraea maxime colitur. Simulacrũ eius lapide nigro quadrato constat, nulla figura ineiso, altitudine pedum 4, latitudine 2: basi aureæ innitens. Huic immolant, & sanguinem uictimarum affundũt. Tota ædes multo auro est ornata, multaq; habet donaria.

Θεὸς ἀρετῆς.) Aduerentur, alius ludaturus, alius stadium cursurus.

Θῆ.) Aristophanes: Nunc, secundum procerbum, neq; currimus, neq; equos agitamus. Sed argentum natũ nbi fuerimus: omnia & currunt & agitantur: (ὄντ')

Ignominia ex insipia.

ἦν ἀνίμωτος ἢ κώπαιος πάλωμοι.) Neq; uentis neq; remis nauigamus.

Ἰρίως.) Diuini sunt, uiri boni: habent enim in sese quodammodo Deum. *Μαλὸν* Dei est expertus. *ἀνιπ* autē bisariam dicitur, cūm qui Deo cōtrarius, tum qui illum nihili facit: id quod nō in omnem malum cadit. Sunt & diu cultores boni uiri, ur peritis rituum diuorum.

Ἰσνάζωμοι.) Mefyus Senonū rex, & Gan na uirgo, quę cum Beleda in Gallia uaticinabatur, ad Domirianū uenerūt, & honoribus ab eo affectū domū sunt reuerfi.

Ἰρρυαίη.) Ferri uota cote nupet exacutus. Sophocles.

Ἰρλυδελμαί.) Dereftabilis uoluptate effœminatus. Effœminati homines comā componunt.

THEMAMX, municipium Etechtheiz tribus, unde Themacensis:

THERAMENES, Athenienfis orator, Prodicij Ceij discipulus cognomento Couis & Cothumus, uir sapiens: qui si quando in mala incidisset, in ijs q; iā uersaretur, ex ijsdem se expediebat. Mutabilis enim erat, & tempore seruebat, solers ad omnia: neque tali eius unquam malē ceciderūt, cum semper ad felicius latus se inclinaret. Aristophanes: Subinde se cōuertere ad molliorem partem, uiri est solertis, & natura Theramenis. Fuit hic Theramenes in republica uersat, Agnonis P. è Sterienfi municipio, Ifocratis magister: qui cūm alia multa iniusta fecit, tum duo maxima & indignissima facinora edidit. Nam & duces quā ad Arginusas pugnant, in carcerem cōiecit: & oppressa libertate, xxx uiros constituit. Itaq; uitę habuit exitum, uitę suę in fituto cōsentantia. Nā ab ipfis xxx est interfectus, Critia accusatore. Quidā dicunt, ab ara ad quam cōfugisset, auulsum fuisse. Hunc ob uersatile ingenium, Cothurnum cognominabant: cum ad uersariorum in Repub. utriq; factionis se adiungeret, tempore seruientis, & priuātā utilitatem fidei anteponeus. Nam & Cothurnus tam uiris quām mulieribus conuenit. Tria decreta pœnalia fecit: aut in tabula proscribi, aut cicuram bibere, aut (exulare) effugere oportere. Videtur ex insula Ceo esse, nec germanus Agnonis P. sed adoptiuus. Vnde Aristophanes Theramenes, inquit, non Chius, sed Ceius. Thecydides autem hunc laudat: xxx uerō ctiminatur, nt rapaces.

Theramenes Ceius sophista, scripsit declamationum lib. 3. De similitudine orationis, de imaginibus siue parabolis, de figuris.

Ἰραματης λήγου.) Venator uerborum: id est, amator eloquentię.

THERICLES filius Calix. Thericles primus fideles caueces fecisse fertur. *Ἰρελκλων.* p. oculum uitreus.

Ἰρραλιξίης.) Venator uerborum, a uicepsyllabarum.

Ἰρράμωμοι.) Honorem ex eo apud alios uenantes.

Ἰρραύροι.) Thesauri uentorum, nō cella, sed facilis cōmōtio, tranquillo aere.

THESEVS historicus, uitas illustriū uiroꝝ lib. 3. scripsit, Corinthiacorum lib. 3. quo in opere Isthmicorum ludorū institutionem narrat.

Ἰρπίης.) Egentissimi quiq; apud Athenienses, qui Thetes dicebatur, id est proletarij, siue capite censi, pendebar uctigal quod *Ἰρπίης* dicitur: nec ad ullū magistratum admittēbantur, neque militabant. Eius ordinis puellam pauperculā; genere proximi aut ducere, aut minis quinq; danis elocare cogebantur.

Ἰρπίστου.) Thesēa, festum apud Athenienses. Posteaquā enim Thesēus libertatem Atheniensibus cōcesserat, Lycus quidam per calumniam effecit, ut heros ostracismo pelleretur. Itaq; se Scyrā contulit ad Lycomedem, insulę regulū, qui per æmulationem cum dolo interfecit. Athenienses autem annonę penuria laborātes, ulcisci Thesēum iussi, Lycomedem occiderunt: & ossibus relatis, facelloq; in eius honorem extructo, diuinos illi honores decreuerūt. Eo festo & congiaria diuidebantur, & conuiuia agitantur, cō quod Thesens urbem cōiunxisset, cū Attica prius pagos tantum haberet. Hic Thesēus Aegēi F. Atheniensis, multa edidit facinora. Omnia enim loca Troezen Athenas usq; latronibus referta pacauit, & Cereyone & Scirone & Sinnide Pityocampta, dicto à pinibus inflectendis, & (Periphæte) Periphæto Corynetē interfecit (cuins clauā, à qua cognomen ille inuenerat, ipse postea gestauit) Procruste item, hospitiū interfecitore. Subegit & Amazonum exercitum, Athenas aggressum: earumq; regina uxore ducta, Hippolytum ex ea suscepit. Postea Phœdrum duxit. Gessit & cū Centauris bellum, pro Pirithoo rege Lapitharum, & alia quædam.

*Thesēi exiū
luna cōiū
tertia.*

*Lycomedū
interitus.*

*Thesēi red
epist.*

ἤνε.) Mercenarij, qui victus quæri-
danti gratia seruiunt.

Spelato-
res pugnae
Puffica.

Ἰππικῶν ἀνάλυσις.) Persæ mercenariorum
ingentem numerum, & liberos atq; uxo-
res, patria quadam lege, pugnae & forti-
tudinis suæ spectatores adducebant.

Θιασώτης κέρτυς.) Thiasotes Corys: ge-
nius qui Corinthi colitur, turpium rerū
inspector.

THIMBRON Lacedæmonius, mis-
sus in Asiam Harmostes, id est prætor,
post bellum Peloponesiacum.

Θυάδισος.) Subornat Valētis mysticos,
id est arcanos, efforminam inquam co-
hortem illam: qui, ut rerum malârū sem-
per sunt fomites, Imperatori persuadere
contendunt, & etiam de eo accufando
cogitare, quò ipse potestatis inuadat. Ma-
gnum enim promissu auri pondus erat,
quòd anteriora eorum demulcebat. Fa-
cilimè enim confuunt fraudes, auro pro-
missio: genus hominum inexplabile, &
lucro semper inhians, neque mali quie-
quam, sine peruersitate illorum, in pala-
tio conficitur. Aurem calumnij præbet
Imperator, diuòq; citius ad eadē inci-
tatus, tollit Aetium: & quasi re bene ge-
sta, euidam arcana solerter conjicienti:
Heus, inquit, non ne rectè Aetium sustu-
li? Cui respondet ille: Rectè ne, an secus,
ignoro: illud scio, te læua dextram tuam
amputasse.

Thyachi de
uere C/ s/ y
explorator.

Aetium dexte-
rae Imperij
manus.

Furor dei.

Θυάδισος, afflictiō.) Multa hoc nomine
significatur: custodiae, cathenæ, exilia,
& id genus alia. Furor & ira est afflictiō in
Deo, acerba supplicia dicuntur, & nô na-
tura & uoluntas.

THOLVS, domus rotunda, in qua se-
natus cõuina batur: Prytaneum propriè,
ab asseruando frumento, dicta.

THORAE, municipium Antiochiz
tribus.

THORICVS, municipium Acaman-
tiz tribus.

Nefli uento
non.

Ἰππικῶν.) Nessus Deianiram iubet sangui-
ne à sagittis, quibus ictus esset, abrafo, &
cum femine quod emiserat commixto,
Herculem aur uestem eius inungere.

THUCYDIDES Olori F. Athenien-
sis, filium habuit Timotheum. Maternū
genus à Miltiade duce, paternū ab Olo-
ro Thracum rege duxit. Antiphontis di-
scipulus. Floruit Olympiade 87. Scripsit
bellum Peloponensium & Atheniensium.
Herodotum puer etiamnum, Olympiz
suas historias recitantem cum audisset,
quasi numine percitus, lachrymis est op-

Herodotus.

plerus. Ibi Herodotus, ingenio eius ani-
maduerso, patri Thucydides Oloto ait:
Fortunatum te ob liberos, Olore, iudi-
co. nã filius tuus natura præditus est ad
disciplinas incitatus. Neq; eū sefellir opi-
njo. Hic Thucydides uir insignis fuit ar-
tificio & eleganti orationis, & ættrata
expositione rerū, imperatoria arte, consi-
lio & argumentis panegyricis.

Laudes
Thucydo-
di.

THVLIS, totius Aegypti regnū usq;
ad Oceanum tenuit, cuius quandam in-
sulam de se Thulen appellauit. Successi-
bus autem elatus, oraculum Serapidis
adiijt, & re diuina facta ita quæsiuit: *Die
nobis Ignipotens uera, Beate qui atheriū com-
musas cursum: Quis ante meum regnum po-
tuit tantum? Aut quis erit post me?* Datū
igitur ei est huiusmodi responsum:
πρῶτον θῆς, μετὰ τὸν λαόν, καὶ πῶς οὐκ αὐτῷ.

Thule.

Oraculum
de trinitate.

Primum Deus, deinde sermo, & spiritus
cum eū.

Petrus per
hoc.

(ἐμφύρτα δὲ πρῶτον, καὶ ἐς τὴν ἰσθμῶν.) Cõcre-
ta autem sunt omnia, & in unum cuncta, Cu-
ius potentia est æterna. Velocibus pedibus u-
de mortaliū, incertam exigens uitam. Tem-
plum egregium, à suis est occisus, in Afro-
rum regione.

Ἰππικῶν ἀνάλυσις.) Nihil quod ad Lysi-
stratum & Thumantim ædibus carcerem
attinet, æquo animo prætermittam. Hi,
ut pauperes perstringebantur.

THVRA S, post Ninum in Assyria re-
gnauit, cui nomen planetæ Martis indi-
derūt. homo fuit æcerimus: illatoq; bel-
lo Caucasum tyannum ex Iapeti stirpe
oriundum, sustulit. Hunc Afsirij ut Deū
adorarunt: & sua lingua Baal, id est Mar-
tem appellant, bellorum præsidem, cu-
lus etiam Daniel propheta meminit.

Caucasus
Iapetus
Baal.

Θυραμαίτης.) Capta Sybari, Thurij di-
cta est urbs, à fonte Thuria, ad quam ædi-
ficandam Athenienses 10000 uirorum
miserunt: inter quos & Lampon fuit ua-
tes, qui ædificationis rationē explicaret.

Sybaris.
Thury.
Thuria.
Lampon.

THOT, Mercurius.
Ἰππικῶν.) Iortinn, & hunc Thopa, insi-
gnes fuisse adulatōres tradunt.

Adulatio.

Ἰππικῶν.) Sic cum colito, ut æquum &
philosophia dignum est: non adulatorū
& morditorum hominum instar.

Ἰππικῶν.) Aristophanes: Si quis uos
pet adulationem pingues uocauerit A-
rthenas, totum reperit: si propter pingue
dinem, aphyarum precium uobis tribue-
rit. Idem in Tageniensi: Satis aphyarum
mihi, uenter edendo est distentus.

Arrogantia
ditiū.

Sua

Adulatio. *ὑποκρίσις*.) Adulationis est, nō ingenuē agere cum proceribus. Antipho de Cōcordia: Multi se amicos habere nesciūt, sed sodales afficiūt adulatores diuitiarum, & Fortunæ assentatores.

ὑπερήφανος.) Hannibal, Carthagenensium imperator, elephantorum loricas attolendo & belliarum domunculas, quantum licuit, in altum erigēdo ramos amputans, tutum & facile iter reddidit.

Parthi equi ceteri ceteri pbarachi. *ὑπάρχη*.) Thorax Græcè ex eo dicitur, quod mentē, quæ pars nostrum diuina est, custo diat. Thorax equitis Parthi est huiusmodi. Anteriorum eius partem, pectus & scabra & summam manus & crura tegit: posteriora item, tergum & cervice, & caput totū. Lateribus sibilæ sunt additæ, quibus utraq; pars eo augmentata, facit ut eques torus esse ferreus uideatur. Nihil autē ferrum impedit, neq; 10 extensionem membrorum, neq; contractionem: a deo aprè ad membrorum naturam arma facta sunt. Eodem modo & equum arman ferro torum usq; ad ungulas: quod nullā suorum armorū utilitatē caperet, e quo ante ipsos interfecto.

THORACIO. Atheniensium centurio, bello Peloponnesiaco picē misit hostibus, quæ ipsius urbē incendere: uel q̄ Thoraciorē Aeginetam ceteriorē imitaretur, qui proditor cū esset, urres & lignum & picē Epidaurū mitteret, aut hostium nauibus pecuniā suppeditaret. Quo cognito, ut proditor traducebatur.

Proditor. *ἑρπυλίας ἄρην* ceteri *ἑρπυλίας*.) Menander huius prouerbii meminit lib. I. Legatum quendā in Thracia, iaculo transfixo pectore occubuisse, atq; inde apud Iones & Acolenses hoc enigma extitisse, Thracis iurisdictionis & fœderis ignaros esse. 40

ἑρπυλίας ἄρην ceteri *ἑρπυλίας*.) Thracium cōmentum. Ait Thracæ ad Coroneam uictos à Bœotijs, & quinq; dictum inducijs pactis, nō cū aggressis Bœotios, quosdā occidisse, quosdā cepisse. Qui cum exprosparent, dixisse Thracæ: Se diernm, non nōctium pepigisse inducias.

Diernm, uel nocturnm ut dicitur.

THRASYMACHVS Chalcedonius sophistes, in Bithynia, primus peridum & colon demōstrauit, & adhuc usitatam rhetoricæ rationē instruit: * discipulus Platōis & Isocratis rhetoris. Scripsit suasiones, Artē dicendi, Lndicra, Argumenta seu adiumenta rhetorica. Tuli & nostra urbsingena discipulis apra. Verū nō locus scilicet in causa est, sed tēpora, quib; ingeniosissimū illi homines florere-

Discipulū postulat.

runt. Nunc autem thynnos obseruāt incolæ, rebus & hamis intēti, gulæ & uentris mancipia, (*ὡς πικρὰ τῆς γνάθου χαρμῆς*) ut multæ maxillarum prouincia, atq; in diem uiuentes, parū aut nihil curant eruditionem: quorum summus pōtificatus ei euēnit, (Imberbem aut eunuchū aut cinxdu intelligit) qui inter eos qui Træzenem iuerunt, est cminētissimus. Intel- 10 ligant hoc, pro uerbij non ignari.

ῥαυδὸς ἡσ, Igne rubid. iniecto, acetū effudrunt, quō facilius frangerentur.

Rupis dista scissa.

ῥαυδὸς ἡσ.) Aelianus: Nō huc ueni, ut mēte incubā, & brutæ pecudis instar saginer, & à magistratibus atq; honorib; pendeam, & aulæ admirer, & mensas, & satrapas: neq; me puichritudo hominū allicit, neq; pecuniā colligo.

Rerum bono manarum conspectu.

THRETTANELO, sonus est citharæ, quem in epigrammate suo posuit Philoxenus siue dithyrambopœus, siue tragicus, ubi Cyclopē auarantē describit, qui tibia canendo Galatæam prouocet. *οὐκ ἔστι μοι τὸ θρητῆν*.) Nō inest mihi Thre- 10 tæ: id est, non sum animosus atq; audax. (*θρητῆρῆς* Thraciæ) *θρητῆρῆς*, *κρητῆρῆς*.) Threnacia, Sicilia.

ῥαυδὸς ἡσ.) Sophocles: Non est prudentis medici, hūicere quod scctionem desideret, ogganhite carmina.

ῥαυδὸς ἡσ.) Lamētari Barbarū est. Quare Patroclū apud Homerū nō lamentatur.

ῥαυδὸς ἡσ.) Fectur Orpheus Thrac primus in Italia Græcorū in stiracis, ac Deum colere *ῥαυδὸς ἡσ* dixisse, quasi Thracium sit id inuentum: uel à uidente Deo, *ὡς τὸ ῥαυδὸς ἡσ*.

Orphei.

ῥαυδὸς ἡσ, Thrium est apud Atheniēses cibi genus: quod cōficiunt è suillo sebo, & hædi lacte, similia, & ouiluteo, quo densetur. Qui sici folijs inieciūt, est esu inuulissimus. Est & alia cōficiendi ihetatio. Adhiberet cerebrum cū garo & caseo, & sici folijs inuoluitur atq; affatur. * *ῥαυδὸς ἡσ* enim in folijs gestant. Sic Didymus. Apud Homerum non thria, neq; candylum, neq; placetæ ex lacte aut melle confectæ regibus eximie apponuntur.

ῥαυδὸς ἡσ.) Varum calculi: *ὡς καὶ ῥαυδὸς ἡσ*, *ὡς καὶ ῥαυδὸς ἡσ* *ὡς καὶ ῥαυδὸς ἡσ*.) Multi sunt qui calculos faciant, sed pauci uates.

Calculi sicuti esse pro mentis.

ῥαυδὸς ἡσ.) Triumphus, ostēdit uictorie. Dicitur est à uictibus, q̄ primi de Bæcho scripti sunt, ex India in curru tigrīdibus iuncto redeunte. Ibraium enim dicit poeticum furore: uel quod thria, id est folia sici Baccho sacra sint: & quod pri-

primū ante personas inuētās, ficinīs folijs facies regerent, & iambiēis nerfibus alios incefserent. Sed & milites, fce-nicos imitātī, facie fici folijs teāta, diec-terā in triumphatorē iaciebant.

Explicatio sonus. *Σελήκεας ἴδιον, τῷματ* (⊙) *δ(λαῖ νότον.)* Laucis uelci, corporis significat mor-
bum. *ἄσπερ* (⊙).

In tantum angore passā est natura diuina humanā incidere, ut con-
cretum sanguinem sudaret.

ΤΗΡΟΝΙΜ, urbs Locridis.

Σφίνοι ἀνομίαις.) Solia iniquitatis: id est, iniusti iudices.

Σφύς.) Homerus: ὃ γδ παύτων ἦτο ἄριος θρίος. Neq; em̄ similis erat omniū sonus.

Σφυαλίδα.) *Ἰσα τῶν παλαιῶν ἰατρίων Σφυα αλίδα,* Ab hostibus inferis ellychnion. Hoc interdīctum erat Athenis, ne incen-
deretur nauale.

Σφύθησι.) Vitago, deliciarum fugitās in cōiūctū. Epigramma: Laidem habeo, quæ anro simul & purpura, & cum Cu-
pidine Delicias facit, tenera Venere te-
netiore.

Σφύψις.) Aristophanes: O' aureoia mea cura, Cypridis germē, apicula Musc: Gra-
tiam delicia, Volupis uultus, aperi.

Σφύψις.) De Ptolemæo epigramma: Peste peristi, totam terram deuorante, priusquam septrū patrium iuuenili ma-
nu prehenderes.

Σφον.) Sacrificare dijs, uel Chaldæi, gēs * Perlicæ, primi inuenerunt, uel Cyprii. *Σφουαλίσι.*) Pollicetur sacrificijs se deos placaturus esse.

Reliquid Apostolorum. *Σφονα.* Sub Zenone imperatore, Barnabæ apostoli & comitis D. Pauli reli-
quæ, in Cypro sunt inuentæ: & in pecto-
re Barnabæ uangelium secūdum Mat-
thæum, quod folia thyina habebat. Preciosi ligni genus est thymum.

Σφλακς. Aristophanes in Pluto: Farina nulla est in sacco.

Σφλακς.) Farina oleo & uino mista in sacrificijs offerebatur.

Σφμαα.) Aristophanes: Victimæ nullæ sunt præter barbas & corna. De hostijs sine carnibus.

Σφμορφάκος ἀγρ.) Thymra (sive cu-
nila, sive satureia) herba agrestis & acris. Eam igitur qui cistat, intelligit hominē acrem & persequentem inimicitiarum.

ΤΗΥΜΟΕΤΑΤΑΕ, municipiū Hip-
pothoonticæ tribus à Thymocta heroe.

Explicatio sonus. *σι θυμῶ σέ τις, πικρὸν τ' ἴσαρ πλάσι.*) Si quis fumum tibi facit, acerbum id est so-

mnium. *ἄσπερ* (⊙) in tibi e cātu & in scenis flotens germē A charnensē, hedera texit comā. id est, sæpē uictor est coronatus.

Σφμααφίσι.) *Ταμυλὸν ἰuxta Aiaci in Rhartes littore Animo agra Fictus plora sedens.*

Σφμααφίσι.) Polybios: Partim despe-
ratione, partim dolore impulsū, animos sumpserunt.

Σφμα.) Et hasta & clypeo cum eis pu-
gnabimus, epoto thymo acido. Aristophanes in Pluto: O' qui multum thymi cum domino meo esitasti: id est, qui æ-
quē atq; ille pauperes estis. id est: O' bo-
ni uiri, qui uili cibo contenti estis, quia iniuriam facere non uultis. simul enim agri asperitatem criminator. Alludit ad Hesioidium illud: Non norunt mortales, quanta in sit utilitas malæ & asphode-
lo. Thymum, uiiiis herba est.

Σφμος.) Cupiditas & ira sunt facultates animi appetentes. Sed ira differt à cupi-
ditate, quod quo pacto fiat, quæri po-
test. Quid enim? An' non & iratus uicif-
sim lædere cupit eum à quo læsus est?

Quid uerò? Non'ne & ratio disciplinæ appetit, & præcepta? Respondemus: cupi-
ditem & de genere dici, & de specie: sicut *ἀσφίσις* dispositio, & in genere de habitu dicitur, & speciatim, cum ab habi-
tu distinguitur. Qui autem iram ab definit cupiditatem nicissim lædendi: non phy-
sice, sed dialiecticè definit. Neq; enim iræ essentiam explicat, (*ἀλλ' ἔτι καὶ τῆ ἀσφίσις τῷ θυμῷ ἔχει τὸ ἀνομιώτατον ἀσφίσις*) sed id quod in iræ essentia habet, ipso esse refe-
do, definit: è quo ne ea quidē quæ iram cōse-
quuntur, definitiri possunt sicut neq; is, qui iram seruorem esse dicit sangui-
nis cor circumdantis, ex cupiditate uicif-
simum lædendi. Sic enim ea quæ conse-
quuntur de clarat, quod palpitatio quæ-
dam cordis sequatur iratos: & quod ea-
lor iuxta illas partes exillat, quod rube-
scant irati, idq; propter sanguinis com-
motionē: quod affectus animi, qui sunt utriusq; partis, ne cogitatione quidem separari possint. Quia uerò ira est in ra-
tione, & in spiritu, & in uiuo corpore, ne-
lut cum ratio spiritui concedit appetitū: spiritus uerò appetitū cōmouet animan-
tis sanguinem, qui iuxta cor est, que mad-
modum se res habet in rege, duce atque exercitu. nam duci potestatem duc ulci-
scendi aliquos: dux concitat milites, hi ulciscuntur, Proinde *θυμῶς*, ita quæ in ra-
tione

*Præcedit
Eum uoluntate
conferentia.*

*Cupiditas
Eratiaque
mole di-
stinguuntur.*

*Affectus cu-
piditatis ep-
ore non suo
eius dicitur
guit.*

Ratio uicif-

*Epitro-
dax.
Sanguis
miles.*

tionē est, nō est inseparabilis ab animante, ea em̄ à toto corpore separari potest. Quę aut̄ in spiritū, si nō à toto corpore, à rectiori certē eius parte separari potest. Tertia uerō illa, hoc est seruoꝝ seu ebullitio sanguinis circa cor, inseparabilis est à uiuo corpore.

Ψυχής ἰσάνωνος.) Animus septē boum, id est magnus. Translatio sumpta est à clypeo Aiacis septēplici. Cred̄ in Oedipode: Irę nulla est senectus alia, nisi mors. Mortuos uerō nullus attingit dolor. Prouerbium, ut ex Alcæo apparet, uisitarum, ἔτι ὁ ψυχής ἰσάωντος γρηθόσκη, Irę postremō senescere: quōd unū cum ætate augetur iracundia.

Ψυμαίτης.) Thymætes rex Atheniensium. Thymætadæ dicuntur à Comiciis Achamenses, ut agrestes & duri: ab iracundia scilicet, quæ Græcè *Ψυμαίς* est.

*Ῥηδοῦ
Ῥαμα.*

Ῥηδοῦ.) Rhodij tributum exigebāt à regibus. Massanas enim eis misit eboris tanta *Ῥηδοῦ*, thyi L. ad conficiendas statuas, quas e conficere decreuerant.

Ψυμαίτης.) Phœcydes dixit, Mensam à dijs uocari thyorū, fortassis ab asseruandis uictimis.

Ψυμαίτης κάρης, σὺν τῷ ἀθησέλια.) Forās Carēs, nō amplius sunt antheseria. Alij ob multitudinē Caricorū seruoꝝ dictū putant, quōd antheserijs non laborarent, sed cōuiuarentur. Eo itaq; festo peractō, heros sic dicere solitos, cū illos ad opus faciendū ablegarent. Alij sic efferunt: *Ψυμαίτης κάρης, σὺν τῷ ἀθησέλια.* Forās lemutes, non insunt antheseria: quā si animæ antheserijs per urbem uagarentur.

*Ἄνιμα
Ἄνιμα.*

Ἄνιμα.) Erat insania illa non extrinsecus, sed intus. Nā intrinsecus rabie & furore agitabatur homo natura improbus, & potestate præditus.

THYRGONIDAE, municipiū Ptolemaicæ tribus.

Ψυμαίτης ἀνοιγόμενος.) Cœli fores apertæ: id est, ea quæ diuinitus suppeditantur Dauid.

Ψυμαίτης ἀνοιγόμενος.) Apertor forium Crates Thebanus dicebatur, quōd quasuis ædes ingredere.

Ψυμαίτης.) Epigramma: Pani Biton capellam, Nymphis rosas, thyrsos Baccho. Triplex sub frōdosis munus posuit comis.

Ψυμαίτης.) Sacrificia quædam *Ψυμαίτης* offerunt munus, quædam *Ψυμαίτης* redimunt; quædam (pro *Ψυμαίτης*) placant, quædam *Ψυμαίτης* explent, seu nota exolunt.

THYSTIVM, siue Thytium, urba Aetolix.

PRINCIPIVM LITERÆ K.C.

CAbyle, Thraciæ regio, (*Ἰθυμια*) sanum ad Taxum flumē in Thraciæ medietate: non procul à regione Astorum (ciuium) unde feriblenus.

καδμειος.) Vas quoddā, in quod iudices calculos cōijciebant. Phrynichus in Musis: Hem cape calculū, cadiscus tibi præstō est: hic q̄ absoluit, ille qui condēnat.

CADMEA, Thebanorum urx.

καδμεια νικη.) Cadmea uictoria, id est inutilis & mala: uel quōd Ercocles & Polynices duello cōgressi, ambo perierūt, uel quōd Thebani uictores, post ab Epigonis superati fuerunt: uel quōd Oedipus ænigmatē soluto, matrē præmij loco uxorem duxit: uel quōd Cadmus droconē, qui Martium fontem custodiebat, interfecto, annos 8 Marti seruiit. Dicitur etiam de ijs, qui cum hostes uincant, plures suos urum amittunt.

CADMVS Pandionis ꝛ. Milesius historicus, qui secundū quosdam, primus historiā soluta oratione scripsit, Orpheo paulō iunior. Scripsit edificacionem Mileti, & totius Ionix, lib. 4. Cadmū aut̄ primū literas intulisse in Græciā, quas Phœnices primi inuenerint. Vnde in Epigrammate in Zenonem:

Si patria est, Phœnicia: quid iam? suis & Cadmus

Ille, Phœnix, à quo scriptam Græcia habet paginam.

Cadmus Arehelai ꝛ. Milesius historicus iunior (quidam Lycinum & Cadmū annotant, fortassis igitur est alius) scripsit solutionem amatoriarum affectionum lib. 14. & Atticæ historias lib. 16.

καδμειος.)

De tribus uincēt tres consecrauit hofes Impletis uino ueteri primūm expresso cados, in L pigrammate.

CADVIAS, rex Scytharum.

CARIA, nomen urbis.

CAIN, Abelis frater, homo auarus: Abel uerō iusticiæ studebat. Cain Abelis cadauer à se interfecti occultauit, facinus ita clam fore ratus. Quia uerō rapax & auarus fuit, mēsuras & pōdera & agro rum limites excogitauit: atq; urbe cōditā, suos conuenire eōdem coegit, qui se te bellica exercebant. Quidam diaboli satū tradunt editum Cainum, & ex odio fratrem Abelem sustulisse. Nam hac de re Christi etiā dictum ad ludæos in Euan-

Ἰσχυρις ἰσχυρις.

Cæni ἰσχυρις.

Diaboli ἰσχυρις.

gcljjs

gelij extat: Vos, inquit, filij estis diaboli: 10
 Pater uester ab initio homicida est, &
 mendax, & pater mendacij. Quid uerò il-
 lud sibi uult: Qui Cainum occiderit, sep-
 tuplum luet? Respòlio est huiusmodi:
 Suo quisq; peccato morietur. Qui uerò
 eadēd auspiciatus fuerit, eiusq; peccati
 autor, septuplum luet: hoc est, multifa-
 riam. Vltatum enim est Scripturaz, hoc
 uti numero indefinitè, ut sit multitudi-
 nis infinita significans: ut, Redde uicinis
 nostris septuplum. & Sterilis septenos
 peperit. & Non dico tibi septies, sed se-
 ptuagies septies, * Post condemnationem
 uerò Cain deterius uixit. nam obitu-
 s quidem uitę malorũ affert requiem:
 sed in metu & dolore uiuere, infinitarũ
 mortium sensum affert. Tremens igitur
 & gemens Cain, quasi à dæmone occu-
 patus, in epilepsia uitã suam omnẽ ex-
 git: signo * eo à quodam accepto, ne in-
 terficretur. Vltionẽ autẽ, siue peccata
 Caini dicas, septẽ inuenies: siue ea quaz
 de eo Deus dixit, ne sic quidem aberra-
 bis à sentẽtia. Nã in Caini facinoribus, 1,
 inest Inuidia, ob Abelem ipsi prælatus,
 2, dolus, cum fratrẽ secum exire in cam-
 pum iussit, 3, cædes, additamentum ma-
 lorũ, 4, fratris cædes, 5, quòd primus ho-
 micida malum uitę exemplum reliquit, 6,
 id quod ipse Cain patefecit: Si me nunc,
 inquit, eieceris è terra, & à uultu tuo oc-
 cultatus fuero, grauissimum supplicium
 est separatio à Deo, 7, sanis hominibus, 7,
 quòd poena non occultatur, sed signo
 manifesto denunciata est omnibus per
 tremorem & gemitũ. Omnis igitur, in-
 quit, qui nunc te occidere ausus fuerit,
 malis te huius uitę liberabit, tuumq; sup-
 pliciu tollet. Quare, inquit, posuit Deus
 signum in Caino, ne quisquam qui eum
 reperisset, illum occideret.

Epitaphij
uicini
erit.

Vita moris
acerbius.

Septem
rata
Genu.

Nodus
Gor
dus.

Vitima
Lus
mora.

Epitaphio
m.

καθημερις γυμνασιον μαθητων.) Theop-
 pus libro nono Philippicarum historiarum,
 cum alia plura admittanda de Bacide
 narrat: tum quòd aliquãdo Lacedæ-
 moniorũ uxores furore, periculis lustrat,
 ab Apolline illis expiator datus.

Bark.

καθ' αυτην βιλλαφορτος.) Contra sese
 Bellerophontes. De ijs qui ipsi sibi ma-
 la accerunt.

Vicia
brieff.

καθ' αυτην δι αυτην.) Per sese, propter sese.
 Primam oppositionẽ sumit à causis ef-
 ficientibus, alteram à finalibus. uelut: Vi-
 ficiam per sese habemus, diuitias non per
 sese, sed propter aliud. Sic in altera etiã
 oppositione: Virtuti propter ipsam stu-
 demus, & non alterius rei gratia. Quam-
 uis enim remuneratio nulla consequatur,
 ipsa propter sese amplectenda est. Vi-
 res autem non propter ipsas habemus,
 sed alterius causa. Si quid igitur propter
 sese, id omnino etiã per sese non autẽ,
 si quid per sese, id etiã propter sese. ne-
 luti: Propter sese inest animo uirtus, &
 est per sese. nam effectrix causa uirtutis,
 ipsi animo inest. Neq; enim aliquid ex-
 ternum is requirit ad uirtutis actionem.
 Eodem modo & corpori propter se bonum
 est sanitas, eoq; & per sese. * nec tamen
 etiam per sese omnino, & propter
 sese. Per se enim animũ inest uidere: non
 autem propter sese, sed propter uirtutẽ:
 aut incolumitatem. Eodem quoq; modo
 si quid propter aliud, id omnino etiã
 alterius causa est: non autem è cõuetsio.
 Nam diuitiaz quidẽ mercaturaz seruiunt,
 rebus ue similibus: sed & alterius gratia
 sunt, uirtutis scilicet. Videre autem & ua-
 lere, alterius quidem gratia sunt: sed nõ
 item propter aliud, sed per sese. Opponi-
 tur igitur ei quod per se est, id quod est
 propter aliud: ei uerò quod propter sese,
 id quod est alterius gratia. Fieri tamẽ
 per accidens siue fortuito potest, ut id
 quod per se est, sit propter aliud. Nã fan-
 tas per se inest corpori: sed fieri possit pro-
 pter aliud, ut propter medicũ, ut qui sus-
 tulerit id quod corpori incommodat.
 Nam hic quidem ea remouet quaz nocent:
 natura uerò rebus molestis libera-
 ta, sanitate sibi eõgruentem efficit. Et
 uirtus per se expetenda, fortuito etiã
 bonę existimationis gratia coletur: ue-
 rùm non per sese, sed fortuito. Eodẽ mo-
 do sanitatem etiã per sese corpori expetendã,
 alterius gratia expetendam esse
 dixeris, ut hæc atq; alia agendi causa.

Oppositio
uic
causarũ
efficientium
& finalium

Per sese
Propter
sese

Uic pro-
pter sese
&
propter ali-
ud
expet-
tendum.

Antisthenem
aluisse

καθημερις γυμνασιον μαθητων.) Theop-
 pus libro nono Philippicarum historiarum,
 cum alia plura admittanda de Bacide
 narrat: tum quòd aliquãdo Lacedæ-
 moniorũ uxores furore, periculis lustrat,
 ab Apolline illis expiator datus.
 καθ' αυτην βιλλαφορτος.) Contra sese
 Bellerophontes. De ijs qui ipsi sibi ma-
 la accerunt.
 καθ' αυτην δι αυτην.) Per sese, propter sese.
 Primam oppositionẽ sumit à causis ef-
 ficientibus, alteram à finalibus. uelut: Vi-
 ficiam per sese habemus, diuitias non per
 sese, sed propter aliud. Sic in altera etiã
 oppositione: Virtuti propter ipsam stu-
 demus, & non alterius rei gratia. Quam-
 uis enim remuneratio nulla consequatur,
 ipsa propter sese amplectenda est. Vi-
 res autem non propter ipsas habemus,
 sed alterius causa. Si quid igitur propter
 sese, id omnino etiã per sese non autẽ,
 si quid per sese, id etiã propter sese. ne-
 luti: Propter sese inest animo uirtus, &
 est per sese. nam effectrix causa uirtutis,
 ipsi animo inest. Neq; enim aliquid ex-
 ternum is requirit ad uirtutis actionem.
 Eodem modo & corpori propter se bonum
 est sanitas, eoq; & per sese. * nec tamen
 etiam per sese omnino, & propter
 sese. Per se enim animũ inest uidere: non
 autem propter sese, sed propter uirtutẽ:
 aut incolumitatem. Eodem quoq; modo
 si quid propter aliud, id omnino etiã
 alterius causa est: non autem è cõuetsio.
 Nam diuitiaz quidẽ mercaturaz seruiunt,
 rebus ue similibus: sed & alterius gratia
 sunt, uirtutis scilicet. Videre autem & ua-
 lere, alterius quidem gratia sunt: sed nõ
 item propter aliud, sed per sese. Opponi-
 tur igitur ei quod per se est, id quod est
 propter aliud: ei uerò quod propter sese,
 id quod est alterius gratia. Fieri tamẽ
 per accidens siue fortuito potest, ut id
 quod per se est, sit propter aliud. Nã fan-
 tas per se inest corpori: sed fieri possit pro-
 pter aliud, ut propter medicũ, ut qui sus-
 tulerit id quod corpori incommodat.
 Nam hic quidem ea remouet quaz nocent:
 natura uerò rebus molestis libera-
 ta, sanitate sibi eõgruentem efficit. Et
 uirtus per se expetenda, fortuito etiã
 bonę existimationis gratia coletur: ue-
 rùm non per sese, sed fortuito. Eodẽ mo-
 do sanitatem etiã per sese corpori expetendã,
 alterius gratia expetendam esse
 dixeris, ut hæc atq; alia agendi causa.

καθημερις γυμνασιον μαθητων.) Antisthenem
aluisse

aluisse barbam, brenio & perasum.

καθημερ, officium.) Hac uoce primùm esse usum Zenonem Citricum ferūt. καθημερ autem esse dicūt, quod eur factum sit, ratio probabilis reddi possit: ueluti id quod cōsequens sit in uita, quod ad bruta etiam & stirpes extēdatur. eerni enim in his etiam officia. Nomen ex eo factū, quòd ad aliquos aetiat: (πικρὸν lego pro πικρῶν) atq; esse actionē statui naturæ con-

Officia

Contra officium

Indifferencia

Circumflexio officii

Medietas uerum uisum

Uisus

sentaneam tradunt. Ea enim quæ appetitione agantur, partim esse officia, partim contra officium. Officia esse, quæ rationi agere cōueniat: ut est honorare parentes, fratres, patriam, morē amicis gerere. Contra officium, quæ agenda non esse, ratio conuincat: ut sunt, negligere parentes, non curare fratres, amicis non obsequi, despiciere patriam, & similia. Neq; officia, neq; contra officium, quæ ratio neq; fieri iubeat, neq; uctet: ueluti, festucam tollere, stylum tenere, aut strigilem, & similia. A c alia esse officia absq; circumstantia, ut haec: (Valerudinis pro ἀγριότητος lego ἀγριότητος) Castitatis rationē habere, & sensum, & similia. cum circumstantia: ut mutilare sese, & rem familiarē dissipare. Eadem ratio est eius etiā quod est contra officium. Polybius: Audent plus quām decet, contraq; officium faciunt. Præterea quædam officia semper conueniunt, quædam non semper. Ac semper cōueniunt, interrogare & audire, ambulare, & similia. Eadem ratio est eorum etiam quæ sunt contra officium. Est & in reb. medijs quoddā officii: cuiusmo di sit, ut pueri parē at pædagogis.

καθημερταίς τῶν γυναικῶν.) Pleriq; abiecerant animos, usq; adeò, ut, præ timore, fidei etiam erga reges obliuiscerentur.

καθημερ.) Irianus nec innidebat cuiquam, neq; cuiquam magistratū adimebat, sed protus oēs bonos honorabat: eoq; nec timebat quenquā, neq; oderat. καθημερ.) Periculum faciebat uiri, cum socium se habiturū esse conatum suorum existimans.

καθημερ.) Subinde falsos nuncios per exploratores spargendo, eos assuefaciebat, ut modeste procederent.

καθημερ.) Omnes reges, qui elusē spei socij fuerunt: Rerum uerò poti, euestigiò tradit eos qui ipis crediderunt, nō ut foecios, sed ut feruos.

καθημερ.) Bion sophista uariis fuit, & multas ansas ijs dedit, quibus in-

sectari philosophiam lubet.

καθημερ.) Cæsar in Asiam uenit, ut & provincialium & Parthorū res emendaret. Criton in Gerieis: Cum eo congressus & bellum gerente, & imperium constituente.

καθημερ.) Ne quid mali patiātur, Deos fore ipsos: quibus consecratæ, consili supplicaturæ sint.

καθημερ.) In aquam scribere. De ijs qui frustra laborant.

καθημερ.) *ὄμοιοι καὶ ὕπνους ἡγετικὸς λόγος γὰρ, θάνατος καὶ ὕπνους ὀρθοπίδου ἐπιδήσια, γελῶν καὶ ὕπνους δυσφίλους ἰξῆος ἡρώτες, κλαίοντες καὶ ὕπνους παρχαροῦ παϊσῶν ἰση.* Somnium hoc uerum & certum statuit. Mortuus in somno, absq; curis erit: Ridens in somno, morosus erit, & tristis: Plorans in somno, latissimus omnino erit.

καθημερ.) Multi in exitū ultro ruebant, ob penuriam, & cōtinentes labores. καθημερ.) Samuclis prophete filij largitionibus & turpibus lucrif commutabant æquitatem: id est, quæstū pluris faciebant quā æquitatem.

καθημερ.) Mala maiorū Diocles.

καθημερ.) Aelianus: Legislator morte multabat eum, qui pro ignauiam stationē suam deseruisset.

καθημερ.) Aelianus in Varia historia: Nullus famulus fertur, dolore uictus, domini suū prodidisse. & rursus: Necessitate uocante, non est indulgendū ignauiæ. καθημερ.) Menander in Sicyonio: Malus aspectus est, & timidus in eo animus.

καθημερ.) Vitium. Virtutibus proportione uicta respondēt. Nam alia prima sunt, alia his subiecta: uelut imprudētia, ignauiua, iniusticia, intemperantia, in cōtinentia, ingenij tarditas, mala deliberatio.

* Oriuntur autē uitia ab ignorātia, & ea quæ cū uitis coniuncta sunt, & adiones uitioisæ, & homines uitioisæ. Ignorantia sunt, ἀνομιμία desperatio, δυσφροσύνη uicordia, & similia. Apud Apollolium autē est κακημία malicia, alios lædendi studium.

κακημία.) Duplex huius uocis usus est. nam & uerum improbitatem significat: ut est seortatio, adulteriū, auaricia, peritium & persidia, obtrudatio. Fames autem, pestilentia, mors, morbi, & reliqua, non sunt mala, quia sæpè nobis ea se sunt bonorum. De hoc malo Propheeta loquitur, cum negat in urbe malum esse,

Somnium ex hoc.

Coloniae etc non male.

esse, quod non fecerit Dominus.
 καὶ ἀτυχῆσαι.) Infelix est, homo (gravis
 ἰσχυρῆς, sed lego ἀτυχῆς) deo inausis, &
 animo præditus perturbatiōnū pleno.

καὶ συζητῆς.) Callinicus Syrus scripsit li-
 brum de affectatione, seu peruersa imi-
 tatione oratoria.
 καὶ ἀποτίειται.)

Tanquam uirō capto fortis, ni me ducit,
 Ignorare se tollere cadaver: aut sumi umbram
 Simulacrum imane, neg, enim ualentem
 Cepisset me, neg, enim passus essem, nisi dolo
 Nunc deceptus sum infelix. Quid est agendum?
 καὶ ἀποτίειται.) Aristophanes: Totam no-
 stram urbem maledictis inaccessit.

καὶ ἀποτίειται.) Malus iste malè pereat,
 nisi uel ante uotum hoc perijt. Nam di-
 gnus fuit, qui superiore tempestate peri-
 ret. Anus enim est partitida grauiore
 malo extinguerè malum.

καὶ ἀποτίειται.) Malarū artium actio da-
 batur in eos, qui testes mendacij conui-
 ctos subornassent.

καὶ ἀποτίειται.) Mali corui ma-
 lam ouū. Prouerbiū hoc alij accipiūt de
 aue, quæ nec piat, nec ouū eius sit esculē-
 tā. Alij de Corace oratore Syracusano,
 qui primus dicēdi artē docuit. Nā cū hic
 à Tisia discipulo mercedē postulare, co-
 ram iudicib; ille dixit: Si me uiceris, nihil
 didici: sin uictus fueris, mercedē nō acci-
 pies. Indices adolescentis argutias admi-
 rati, exclamarunt: Mali corui malū ouū.

καὶ ἀποτίειται.) Malorum Dens causa nō est.
 mala uerò propriè dicimus, non ea quæ
 pleriq; è uulgo sic appellant: sed uitia &
 intemperantiā, & cætera facinora, quæ à
 nobis ultro suscipiūt. Eorū causa nos
 sumus, nō qui cōtraria lege sanxit Deus.

καὶ ἀποτίειται.) Pisides:
 καὶ ἀποτίειται ὡς πῶς ἐπὶ κακίᾳ πᾶσι
 ἀλλοῖσι καὶ ἄλλοις συμφορὰ ἰδουμένη.
 Οἱ μὲν ἐπισημασμένους ἐπὶ τῶν κακῶν
 ἄλλοις ἀλλοῖσι καλεσμένοις ἐπισημασμένοις
 Dicitur de maximis malis.

καὶ ἀποτίειται.) Malæ tractationis actio da-
 rur pupillis dotatis cōtra maritos, & cō-
 tra liberos parentibus, & cōtra tūtore
 pupillarum defensoribus.

καὶ ἀποτίειται.) Iochus Persā
 Aegyptū diripuit, A pidē occidit, Mem-
 phin euerit, mala cumulans malis.

καὶ ἀποτίειται.) Mali im-
 probitatis bibunt caliginem. De ijs
 qui iustus persoluant pœnas.

καὶ ἀποτίειται.) Malè tractare Iustū:
 cōtumelia dignū cōtumeliōsè tractare.

καλαρῆς.) Calauria insula, ppe Trece-
 zenem: olim ἐν βῶνι, id est pax dicta.
 καλὰ δὴ πτωχῶν.) Bene sanè Ionas: id
 est, dicitis.

CALAMINTHA, herbæ genus: quæ
 cum uritur, serpentes fugat.

CALAMITES.) Demosthenes de Co-
 rona: Helisio iuxta Calamiten herocem.

CALANVS Indus, unus ex Brachma-
 nibus (sic autem quemlibet sapientem di-
 cunt Indi) cuius obitum Alexander sit-
 necribus ludis otinauit, inlustrat pocu-
 lorum meri certamine, ob Indicam ni-
 uositatē. Hic Alexandro ad omnes que-
 stiones solenter respondit.

CALLIAS, Atheniensis comicus, Ly-
 simachi f. cognomēto Schoeniō, quōd
 pater eius restio esset: fabulas scripsit Aeg-
 yptium, Atalātam, Cyclopes, Pederas,
 Batrachos, Scholazonies.

Callias, cognomēto Laccoplutus, ab
 opum affluētia, legatus ad Artaxersem
 missus, fœderis à Cimone facti iustitran-
 dum firmavit. * Quo tempore Lacedæ-
 monij, Pisistanoacē Pausaniae f. regnan-
 te, Eleusinem & Thrisium campū igni
 ferroq; uastatū: quinquagenario fœde-
 re adhuc durante, quōd à pugna Plata-
 ensi inchoatum, desijt sub captiuitatem
 Sami & Corcyrorum principum.

Callias Syracusanus, iurē meritoq; re-
 prehenditur, nam ab Agathocle susce-
 ptus, magna mercede nunciū ueritatis
 historiam uendidit, nec unquā præbi-
 torem per iniuriam laudare desistit. Nā
 cum is non pauca & aduersus deos im-
 piæ, & contra homines iniuste perpetr-
 rit, scriptor ille ait, eū & pierare & huma-
 nitate multum alios superasse. Denique
 sicut Agathocles bona ciuib; erepta scri-
 ptori, cum eius non essent, præter ius &
 æquum donabat sic præclarus iste histo-
 riographus scriptis suis ubique principi
 gratificabatur. Neque uerò difficile fuit
 scilicet, ad gratiam referendū, scribendis
 laudibus regias largitiones æquare.

καλλίας πτεροφόρος.) Calliæ pennæ terci-
 dunt. Perstringitur Callias, quasi omnē
 pecuniam amiserit. Nam cum homo ge-
 nerosi animi sit, à calūnia uellitur. Atq;
 etiam fœmine pennas eius euellunt. Ad
 egestatē enim redactus est, patrimonio
 in meretrices effuso.

καλλίαι, quasi pulchellos dicas, Attici
 appellat simios, more suo reb; turpibus
 pulchriora nomina accommodātes; sicut
 Furias, Eumenidas. i. Benignas uocant.

Male

ἐπισημασμένοις

Μενδὰς ἢ
βίβριον.

Simy.

καλ-

καλλιγάλας.) Caius Cestus Caligula dictus est, uel quod in castris natus: uel quod in ijs assidue uersus, militariib. calceis usus esset.

sacrificia. καλλιστήν.) Quoduis sacrificiū Deo gratum est. Christiani autē Deo rō litant, cū se Deo sistant spiritu contrito, & corde summissio. Græci autē, id est ethnici seu profani, rō se litare existimant, cū demōni alicui factō sacrificio fausta signa, fallacia illa quæ, in icore uicimæ uiderint.

CALLICON, frater Empedoclis.

καλλικουρίων πολίτης.) Plutes Callicyrija. Vt Lacedæmonij Helores, Theffali Penestæ, Cretensēs Clorotas: sic Syracusani Callicyrios, qui undecunq; profugerant, agricolas habuerūt: ita eorū aucto numero, ut dominos suos expellerent.

CALLIMACHVS Atheniensis, bello Persico inuentus est mortuus, hastis insistent. ὄπι δ' ἀριστεύων ἐπιμαυτο νεκρός.

Callimachus, F. Bati & Mefarmes, Cyrenænsis grāmaticus, discipulus Hermocratis laiensis grammatici. Vxorem habuit Euphratis Syracusani F. Sororis eius filius fuit iunior Callimachus, qui uersu de insulis scripsit. Tanta diligentia fuit, atq; in dustria, ut quousq; carminū genere poemata scriberet, ac soluta oratione plurima componeret. Sunt enim libelli eius amplius DCCC. Fuit tēporibus Pro-

Libri Cal
limachi
800.

lemæi Philadelphi, cui priusquam commendaretur, literas in uiculo Alexandriæ Eleusine do cuit: & usq; ad Ptolemæum Euergetē ætate processit, qui CXXVII Olympiadis anno II regnū suscepit. Ex eius libris hi sunt: Ionis aduētus, Semelle, Arginæ urbis ædificationes, Arcadia, Glaucus, Spes, Satyricæ fabulæ, Tragediæ, Comœdiæ, Carmina, Ibis (est autem

libri Apol
lonium.

poema de industria obscuratum, in se tationem continens Ibis, inimici cuiusdam sui, qui fuit Apollonius Argonauticotum scriptor) Muscum, Tabulæ eorum omnī qui in quauis disciplina clauerunt, eorumq; quæ scripserunt, libris CXX. tabula & descriptio, serie temporum obscurata, doctorum omnium qui ab initio fuerūt. Tabula glossarū Democriti, & operū. Mensiū apud singulas gentes & urbes nomina. Origines insularū & urbīū, mutataq; nomina. De fluminibus Europæ. De Peloponnesi & Italiæ mirabilibus & incredibilibus reb: De mutariis nominib. pisciū, De uētis, De auibus, De orbis terrarū fluminib: Miraculorū singulis locis orbis terrarū collectanea.

CALLIMACHVS Cyrenæ, poeta he-

roic, superioris ex sorore nepos, Stasenoris & Megathymæ fororis Callimachi F.

CALLINICVS, Caij F. Sutorius congnomēto, sophistes Syrus aut Arabius, ac potius Petrus: do cuit Athenis. Scripsit ad Lupum de affectatione oratoria: Dedicacionem ad Galenum: ad Cleopatru. De Alexandrinis historijs lib. X. Aduersus sectas philosophorū. De Romanorum renouatione, & alias quasdā laudationes atq; orationes.

CALIPPVS Atheniēsis philosophus, discipulus Platōis, homo improbus, Syracusis interfectus, cum tyrannidem assestaret. Ab hoc Plutarehus Dionem quoq; proditum esse refert.

CALLIRHOE fons Athenis, quæ IX siphonib. prius Enneacrunus dicebaf.

CALLISTHENES, uel Demostri uel Callisthenis F. Olynthius, discipulus Aristotelis, & confobrinus, quæ Alexandro Macedoni comitem adiunxit Is uerō eum corti ferreæ inclusum, unā cum

Nearcho tragico interfecit: eo quod ipsi sinasisset, ne se ab Atheniēsis dominū uocari uellet. Quidā uerō eos, ut Alexandro insidiatos, dicūt interfectos. Valuit extemporalī dictione, magnoq; impetu feribatur. Tradunt etiā, Callisthenem à pediculis consumptū esse. Vnde iambus ille, Pediculis scateat ut olim Callisthenes: de artis medicæ cōtempu loquēs.

CALLIPHANES, Parabyconis F: De ijs qui eruditionē simul at Is emul torū poematū atq; orationū initia usq; ad ternos aut quaterinos uersus recitando, uariæ doctrinæ famam aucupabatur.

Principia

καλὴν πρῶτα.) Rem pulchram uocat, ad sui usum moderatam. Formæ aut pulchri, boni siue honesti, sunt 4. iusticia, fortitudo, modestia, scientia. His enim res bonæ cōtinentur. Pati etiā ratione turpitudinis sūt partes 4. iniusticia, ignauiā, immodestia, imprudentia. Dicitur honestum, id quod laudabilis facit eos, qui bono præditi sunt laudabili: aliter, id quod ad sui munus exequendū est idoneum, & quod exoriat: ut cū solū sapientem bonū & honestū esse dicimus. Aistat autē, solum id quod sapiens sit, bonū & honestū esse. Dicūt item solū honestum esse bonum, idq; esse uirtutē: & quod uirtutis sit particeps. Quod perin de est ac si dicerent: Omne bonū esse honestum, & honestū idem uisere quod bonū. Videtur autem omnia bona esse paria, & omne bonū summpete expectendum:

idq; nec incrementum, nec decrementū accipere. καλόν, pulchrum etiā est, quod oculos aut aures delectat.

Robur fortis

καλλόν.) Pulchritudo, dissimilarium in nobis partium, faciei, colli, manuum, cæterarum partium quæ primis facultatibus posteriores sunt, eōuenientia. Eādem ratione demonstrari queat, uires esse pulchritudini præferendas. Priores enim in nobis sunt similes, in quib. est robur: quā dissimilares, in quibus est pulchritudo. Vnaquæq; enim dissimilaris pars, ex similitudine constat: ueluti facies ex ossibus & nervis & carnib. Quapropter unā tollitur, illis sublatis: ipsa uero sublata: illas non unā secum tollit. καλός κάκωτος.) καλός de elegancia formæ, κάκωτος de animi bonitate dicitur. καλὴ ἰδέη σοφίας.) Honesti tres formæ sūt: iusticia, fortitudo, scientia.

καλὸ μυσός τι καὶ ἀκλήτῳ θεὸς περίστα.) Deus, id est Apollo, & uocatus & inuocatus aderit. Oraculū datum (Laedæmonij) Atheniensibus.

παῖτα κάλων κιστῶν.) Omnē funem mouere, & explicare uela, ut uineas. Sumptum à re nautica.

Latrocinij

καλῶς λησθῆναι.) Latro cinari piē & humaniter, apud Thucydidem: cum neq; bos arator abigebatur, neq; noctū rapi sibi bāt, & sine eōdib. præda parabat.

Exspiratio

καλι.) Proprium fuit amatorū, ut amatorum nomina in parietibus aut arboribus aut folijs scriberent, sic: Ille uel ille est pulcher.

καλυψών.) Calypso, deæ nomen, non simplicis, sed sententiam suam cælantis, dolosam enim eam Homerus appellat. κάληχη.) Caleche, herba quædam, qua purpura tingitur.

Parthi equi

κάμαξι.) Parthi reflectūt equos retrorsum, re dīs lignis circum colla eorum inuolutis.

CAMARINA & Gella, Siciliae urbes. καμμοραία.) Anaxandrides Rhodius, Camiræus fuit.

CANDACE, Aethiopum regina. κάιντος.) Cannis & stipulis utitur Numidæ, ad castas faciendas.

Numide.

κασηφίετοι.) Philoehorus ait, Erichthonio regnante primū cōstitutas esse uirgines nobiles, ut eanistra Mineræ ferret, quib. inessent ea quæ ad sacra Panathæonū & aliarū pomparū pertinerēt.

Cassitra

CANTHARVS, comicus Atheniēsis. cuius fabulæ memorantur: Medea, Te-reus, Symmachia, Formica, Lusciniæ.

καὶ θύρα.) Scarabeus in uētio asini stercore rotādo pedib. id uoluit, & interuoluentū semen emittit. Omnes aut scarabei mares gignūtur, forma uerō nulla.

Scarabæorum ortus.

Cantharus, nomen portus Athenis. καὶ θύρα μελαίπρος.) Scarabeo nigrior. Et, καὶ θύρα σφώπρος, Scarabeo callidior, de improbis & malicijs.

καὶ θύρα.) Xenophon: Babylone palmarū nō minores iugeri magnitudine nascuntur, quæ onere urgente, curuantur sursum: sicut asini grandiores. (rosi.

CANNVS & Byblus, ambo cælamia CANOPVS.) Olim ferūt Chaldaeos,

ignem deum suum celebrare uolentes, pallim circūtulisse, ut cū omnibus prouinciarum dijs cōpararetur: & is à quo ille uictus esset, ab omnibus iudicaretur deus. Ac cæterarum nationū dij, eum ex ære, argento, ligno, lapide, simili uerba materia confecti essent, facile igne cōsumebantur. Itaq; ignem ubiq; uinere necesse erat. Eo audito, Canopi sacerdos callidum inuit consiliū. Fidiles hydræ cōtinuis minutis foraminibus interponendæ conficiuntur, ut per foramina illa aqua turbida colara, limpidiſſima reddat.

Ignis prope cum rediſſet dijs.

Harum hydrarum unam accepit, & foraminibus cæra obturatis, uarijsq; coloribus depictam, & aqua repletā, pro deo collocauit: & nereris staræ caput amputatū, quæ sc̄rebat gubernatoris Menelai fuisse, accuratè impositū, simulacro illi adiunxit. Adfuit Chaldaei, acceditur ignis: cæra, qua obturata erāt foramina, liqueſcit. Hydria sudante, & per foramina destillante aqua, ignis extinguitur. Sic calliditate sacerdotis Canopus Chaldaeos uincit, & ex eo pro deo colitur.

Aqua igne uicta Canoni non deum facit.

κάππαι.) Tria Cappa sunt pessima: Cappadocia, Creta, & Cilicia.

CAPPARIS, herbæ genus, cuius fructus medicis uidei esse utilis. Zeno Citie capparim iurabat, ut Socrates canē. καπηλικῶς.) Caupones uinū corruptunt, uappa commista.

CAPITOLIUM. Romulū palatio cōdido, Capitolium etiā cōdidit, quod caput est urbis, quō & Palladiū Alba ablarum transfuit. Mons ille Saturnius olim uocabatur: post, Capitolium: cum inter fodiendum fundamēta, caput hominis recens occisi repertum esset.

Mons Saturnus.

CAPITO Lycii historicus, scripsit Isaurij lib. s. Metaphrasin epitomes Eutropij, qui Lialij compendium edidit, & de Lycia & Pamphylia.

καπνὸν σκία.) Vmbra fumi. De ualde tenuibus.

Capri. καπὸν.) Capua, nomē urbis maximæ: quæ cum ad Carthaginenses defecisset, autoritate sua etiam alias urbes ad defectionem impulit.

Macedonia. C A R A N V S, unus ex Heraclidis, delectibus è Græcia habitis in Macedonia uenit, tum obscuram: & regno potius est, & successores habuit usq; ad Philip-

Amynta.
Eurydice.

pum. Amyntas uerò Philippi pater, Eurydice Illyria ducta, filios habuit Alexandrum, Perdiccan, Philippum, (ὅς εἰσι κηὶ ἑσπερίων τῶν εὐρυδικῶν φασί) quos alij Eurydicen subdidisse aiunt. Bello autem cum Thebanis gesto, Philippum adolescentulum illis dedit obsequium: quem à Pamene quodam Thebano adamatū ferunt. Amynta mortuo, Pausanias olim ab eo pulsus, reuetsus, pueris ui facta, tegnum occupauit. Sed Eurydice, ducis Atheniensium circa Macedonia uersantis usa auxilij, Pausaniam eiicit. Ac dum filij nati maiores rerum potiebantur, nihil est nouatū. Philippus uerò annos xxxi natus, suscepro principatu, multos & Barbaros & Græcos euertit. Atheniensibus etiam eripuit Amphipolim, & Thesaliam subegit, & urbes xxxi Chalcidicas: quarū principes erant

Philippus.
Pausanias.
Pausanias.
Thucydides.
Philippus.
Græci.

Olynthi.

Olynthij, quibus Poldzam, Atheniensibus ereptam, fallēdi causa donauit. Nihil scius tamē xl naues, Charete duce, auxilio illis miserunt: quo tempestate impedito, urbem ab Euthyrate & Laethene proditam euerit, reliquias cepit. Reliquias Olynthiorum, Athenienses ciuitate donarunt. Bellum cū Methonæis in Thracia gerenti, Aster quidam sagittā (cui inscripserat, Aster Philippo telum mortiferum iacit) oculum excussit. Philippus uerò & ipse telum coniecit, cum hac inscriptione: Asterem Philippo captum faciet pensilem. Promissaq; pace, Asterem sibi deditum suspendit. Cæpit & Cersobleptem Thracum regem, socium Atheniensium: & Haloneso potius est, atq; alij urbis. Post, bellū Phocicum est consilium.

Laethene.
Euthyrate.
Laethene.
Aster.

Cersobleptes.
Phocicum.

Laethene. καρδία.) Nafurtium inhihet urinā, & spiritum. Qua de causa eo uesci Perfas tradunt. Cauent enim, ne multum exuant, mingant, & emungant.

Perfas.
trading.

C A R D I A, urbs Thraciæ, & nomē maris. unde Cardianus.

Cardianus.
Cardianus.

καρδία.) Aquatica neq; *cor neq; pulmones habent. Quæ uerò pulmones ha-

bent, eorū calor internus per asperā arteriam attracto aere refrigeratur. Pisces uerò branchijs admissa aqua, & clausis; calorem internū cohibet, ur pulmonibus eis nō sit opus. Alia quoq; ratione aquaticis non est opus ingressu aeris externi, refrigeratiōis etiam. Nā insiti caloris fons est cor animalū, ob idq; pulmones dari. Ac per inspirationē cor refrigeratur, & fuliginosa recrementa excernūtur. Neq; em absq; respiratiōe diutius loqui possumus: eoq; spiritus, q̄ est in pectore, consumitur. Opus ergo nobis est aliū attractum, ad uocē alendam. Simul autē inspirare & loqui nō possumus: sicut neq; inspirare & expirare, q̄ sunt contraria. Itaq; tragœdi carmina prolixiora recitari, multum prius hauriūt spiritum: itaq; loqui incipiunt, ut suppetat quod expirēt. (καρδία.) Cor ueteres, est eleemosyna. (καρδία.) Cor ueteres dixerunt stomachum: unde Cardiogymus.

Pisces.
branchijs.
admissa.
aqua.
clausis.

Spiritus.
in.
pectore.
consumitur.

Tragœdi.

Eleemosyna.

καρδιότητος.) Vicinarum etiā quas cremari proferant, eorda scoriim pinguedine recta, igni imponebant.

καρδιότητος.) Aristophanes: Cardopum (arcam panatiam) masculinō genere dicit: sicut Cleonymum quidā masculinō genere appellant, cum fœminino sit appellādus, fuit enim homo effœminatū.

C A R D Y C H I, sunt funditores optimi. (καρική μύθη.) Carica Musa: id est cantilena lamentabilis, quod Cares alienos mortuos mercede lugerent. Alij barbaram & obscuram interpretantur, quod barbara uox sit Carum.

καρικός νόσος, καὶ καρικός ἵημα.) Caricū uinum, & Caricum sacrificium. Cares eadem immolabant. De ijs igitur dicitur, qui ossa nuda carnis, & non esculentam membra immolant.

C A R I N V S, Cari imperatoris filius, potestatem adeptus (ἐν ἑξοσί βασιλείῳς κύριος) suo arbitram agēdi quiduis, eam acerbissimi tyrannide commutauit, nomenq; suum factis idgē superauit. Nam pueris (pro si lego ἐν γαστρίῳ) nobilibus factæ contumeliaz, ob assuetudinē, contumeliaz nō habebantur, cum ea delicta familiaria & quotidiana essent. Crimina etiā comminiscēbatur, & ius dicebat ijs qui læsi essent, neq; litigatorum ullus incolumis euadebat. Nā cum cædes multæ atq; ineffabiles perpetrarentur: quidā è beatis obiter consumebantur, sicut in cōmunibus epulis gallinæ, in Carini delicias. Meminisse autē se dicebat, quod idā

Tyr. ἡσείδ
βιδοῦς ἑστῶ
δέσπῳ, αὐτῶ
πρω, αὐτῶ
coriis.

eorum qui maſtabatur, nō laudasse ſor-
mam ſuam: alios, ſe adoleſcentē, cū orationem haberet, non ira eſſe admiratos, ut uoluiffet. Peribant etiā nō nulli, quōd corā ipſo riſiſſent: omnia deniq; eius facta grauiora crāt offentiſ, in medijs populis rabie quādā graſſantiſ. Ac qđ publicē prodeſſet, nihil proſuſ egit Carinus: ſed delicijs & peruerſæ uitæ rationi deditus, cū luxu cædes innoeciūm hominū, à quib. utēdū, offenſus uideretur, cōiungebat. Proinde omnes acerbā illā tyrannidem cū adoleſcentia permiſtam, cū omnia abſurdē & abſq; ratione agerētur, grauiſ & iniquiſ animiſ patiebantur.
καρκάδων.) Veſtigal Charōtiſ eſt, ex obolis collectum, qui unā cum mortuiſ ſepeliuntur.

CARCINVS, Agrigentiniſ tragicuſ, (*δράμα*) fabulaſ edidit C L X. uicit unā. Carinat uel Theodotiſ, uel Xenocliſ filiuſ, tragicuſ Athenieſiſ, Olympiadē centeſima floruit, ante regnū Philippi Macedōiſ. Ex fabulaſ eiſ ſunt, Achilles, Semele ſiue Arche, Athenęo autorc.
καρκίνος λαγύναιος.) Cancer leporem cæpit. De rebus quæ fieri nequeunt.

CARCINVS poeta Atticuſ, cuiuſ liberos ſic quidam irridet:

ἔργων εὐχρηστὸς γυμναστικῶν ἐκχρηστὸς, τανταφωτὸς οὐφραδῶν ἀποκρίσματα μηχανοδιδίφας.

ἢ γδ' ἰφθαλμῶν ὁπτιῶν γυμνῶν ἑσπερίων ἀπύχων.
Corumices dicit, quōd ſint trixiſi: uernas, quōd in umbra nutriti, ut domeſticæ auiculæ, *γυμναστικῶν*, uel ob gracile, uel ob nullū collū: ſaltatores, quōd pater eoſ in fabulaſ ſaltates induceret. reliqua ad pumilionū breuitatē ſtaturæ pectinent, præfertim ſtercora ouiuſ & caprarum: quæ parua cūm ſint, partuſ rei pars, parū ac nihil poriuſ etit. *μηχανοδιδίφας*, qđ pater eoꝝ in fabulaſ machinaſ multaaſ induxerit: unde à Platōe Do decamachanos, à xij machiniſ eſt appellatuſ, quib. dii aſcenderent aut deſcenderent. Feccrat itē fabulam Mures: unde dicit, ſelem noctu ſuſpenſam eſſe.

καρκίνων ποιήματα, Carcini poemata, id eſt obſcura. nam Carcinuſ Oreſtem (*ὄρεſτε*) ab Illo cædē matris fateri coactum, iſ fecit per ambageſ reſpondentem.

CARNEADES, Aſer, Cyrenęuſ, Philocomiſ filiuſ, philoſophuſ: (*ἀκαδημεικὸς ἡγεμῶν*) nouuſ Academię autor. Hoc mortuo, tradunt Lunam deſeciſſe, & Solem obſcuratum eſſe.

Namquid unū, & propter illud?

CARNEADES aliuſ, Athenieſiſ philoſophuſ, Anaxagoræ diſcipuluſ.

CASTOR Rhodiꝝ, uel (ut qđ tradit) Galata: ut uerō alij, Maſſilieniſ orator, Philoromęuſ ab amore Romanorū diſtinctuſ: ducta uxore Deiotari * filia, ab eunā cū cōiuge eſt interfectuſ, qđ illū apud Cæſarē eriminaruſ eſſet. Scripſit duob. libris de Babylone: Caralogū eoꝝ qđ mari dominati fuerūt: Annaliū ignoratiuſ: De epicherematiſ lib. (1 X) v. De pluſuadendo lib. 2. De Nilo, artē dicēdi, & alia.

Diotera.

CARNIA, feſtum Apolliniſ apud Athenienſeſ.

καρπῶ διακ.) Frugum actio. Ei qui ſiugleſ iſſiſſet, multaſ irrogabatur. *καρπῶ δίκη* etiā dicitur, ſi qui agrum ſibi uendicant. Qui ſi poſſeſſorē reum peregerint, etiā uſum fruſtum iure poſtulant.

Ἐπιτομία καλεμαῖς ἰσχυρῶτα.

καρμ.) Malū cohiberi nō poterat: dicitur enim imperator. Ajax apud Sophoclem, infanti filio ait: Nō intelligerc, malum eſt, doloriſ admodū expers: donec, quid ſit gaudere & dolere, didiceriſ.

καρπῶ.) * Primitiaſ areæ meæ & torculariſ, offero Chriſto: cophinū uuiſ plenum, Spiritui ſancto.

καρμῆμα.) Tolerantia, ſeu conſtantia, ſcientia ſeu habituſ rerū, in quibuſ perſeuerandum ſit, aut ſecus, & neutrarum.

CARYANDA, urbs Cariz.

καρύκη.) Ferculum Lydiuſ, è ſanguine & multiſ alijs eſciſ compoſituſ. Pro uerbium. *μήτην λυδῶν καρύκας, μήτην μαρότων ψόφου:* Neq; Lydorum carycas, neq; ſtagellorum ſtrepituſ.

καρχαριδῶν.) In fabulaſ: Aſpero eum riſu, tibi fatiſ (inquit) pro medicatione mercediſ eſt, caput è lupi ſaucibuſ ſaluū abſtuliffet.

Ἐπιτομία.

καρχηδῶν.) Carthago, quæ & Byrfa, Aſtricie urbiſ, maxima orbis terrarum, & potentiſſima fuit: quæ à prima origine DCC annos ſinitimiſ imperauit, à Scipione ſolo æquata: patria D. Cypriani.

Carthago.

καταλλάξις.) Meretriceſ, quæ amatoreſ, cūm non habent, alliciunt: eoſ quos habent, eiſciunt, ut alioſ admittant.

Μεταβίξις ἰσχυρῶτα.

CAIUS, mōſ iuxta Euphratē. Et Caiuſ Iupiter, cū Traianuſ crateres aigen teoſ, & cornu bouiſ maximū inauratū, ſpolia Geticę uictorię, deditauit: inſcriptioſ donatoriuſ ab Adriano factaſ, ſūt: *Ἰουλιανὸν αἰνιτικῶτε καὶ οὐνοῦ τετραεικὸς ἀστράμη, κρηναὶοὺ ἀδρόπον κρηναῖο ἀθανάτου ἀγῶν.* Ioniſ haſ Aeneadeſ Caſio Traianuſ monumentiſ erigē.

Demi.

Domitus hominum domino immortalū de-
dicavit.

CASIT Pelusiorū naturali foletia
nodos implicabant, laqueos laqueis
committentes. Casio similia nodo uin-
cula. Epigram.

ἄριστος ἐστὶν οὗτος διττασθῆναι ἄμμα κρησ
ζῆς Διδυδὸς δαμάσ χαλκιδάνης θαλάμης.
Ancum intalla diremit nodū nigginis atis
Iupiter, cū subyisset Danaes ferreū ibalamū.

CASPI montes, & Caspiæ portæ. Est
ibi mare ab incurso Oceani, cuius angu-
stix Caspiæ portæ dicuntur: reliquū, ma-
re Hircanum. Circumcirca barbaræ gen-
tes habitāt. Caspij habebant iacula, qui-
bus pugnabant cominus, Caspio lapide
præfixo: quem & acerrimè uulnerare, &
uenenum quoddā exitiosum relinque-
re in uulnere perhibent.

CASTALIA, fuit sds in Daphne, quæ
accolere dicitur Apollo, & edere oracu-
la, aura & flatu ex aqua aspirante: unde
qui iuxta fontem erant, ea dicebant, quæ
dæmōnes suggererant.

CASTANEA siue Castania, urbs ppe Ta-
rentū. Vn de Castanias, & Castanitates.
ἄριστος οὗτος dicit Apostolus, si alio
certante, alius coronetur.

Consenesca ultra Titho-
num, Cinyra opulentius, Sardanapalo
delicatus: ut Prouerbis in te cōpleatur,
bis pueros esse senes. Tithon⁹ autē senio
cōfectus, ex uoto in cicadā est mutatus.

Cinyras * prinignus Pharnaces, rex
Cypriorum fuit, diuinit insignis. Sarda-
napalus rex Assyriorum, ætate in luxu &
deliciis exacta decessit.

ἄριστος οὗτος dicitur. Populares, seu mu-
nicipiorum iudices olim xxx fuerūt,
post xl: qui in municipiis ius dicebāt.
ἄριστος οὗτος. Nō decet pauperes & in-
firmos opprimere.

ἄριστος. Fortè fortuna, diuinis: cū
aliquid, uel aliquis præter expectationē
sefe, & commode offert.

ἄριστος. Ad perpendicularū, à sum-
mo ad imum.

ἄριστος οὗτος. Tacce & audi.
ἄριστος. Muliebris sexus & loquax est,
& insatiabilis.

ἄριστος. Diuinus afflatus pnatim a-
perit & abstergit animi lumina.

ἄριστος. Ne obruta uicino, sed po-
tius honorem habe.

ἄριστος. Cum Athenienses decreuis-
sent 7000 ciuim Reipublicæ summam
mandæ: fūere quidam, qui ad id mu-

nus idoneos deligerent.

ἄριστος. Aristophanes: Tu quasi mor-
tuis sim, rem meā familiarē lauādo con-
sumis. Moris fuit, elaro caduere, defun-
cti propinquos lustrationis ergō lauari.
ἄριστος οὗτος. Etiam decreta diuina re-
prehendentes.

ἄριστος οὗτος. Specillum immittere:
pro, res obseuras coniecluris quibus-
dam indagare.

ἄριστος οὗτος. Prouerbiū: Naul
congruunt uela.

ἄριστος οὗτος. Vtrum acciderit, id sibi fo-
re gratum.

ἄριστος οὗτος. Apostolus: Dedit eis Deus
spiritum compunctionis: non significat
actionē. sed pro concessit usurpat. Lo-
quitur enim de animi habitu deprauato
& insanabili & immutabili. Vt enim qui
pietate cōpunctus est, non facillè ab ea
discefferit: sic etiam improbitate com-
punctus, eā haud temere mutabit.

ἄριστος οὗτος. Rubra ues in
bellis uteb antur Lacedæmonij: tū quòd
is color uirilis esset, rum quòd (pro τού-
του) lego ἄριστος) uestis sanguine⁹
color ad fluxum sanguinis contemnen-
dam assuefaceret.

ἄριστος οὗτος. Re ex animi mei sentētia cō-
fecta, redibis ad nos coronis redimitus.

ἄριστος οὗτος. Onulphus paterna stirpe
Thurigi, materna⁹ dicitur se esse dicebat.
ἄριστος οὗτος. Requit. Sabbathi dies,
qua Deus destitit ab omnib. operibus
suis: & qua iudei terram promissam sunt
ingressi. Significat & regnum cœlorum.

ἄριστος οὗτος. Aristophanes in Nubib.
Vestè amisisti? Nō amisisti, sed discedi stu-
diis impendi: Ich habi uerstudiert.

ἄριστος οὗτος. Secundum cubi-
tum: id est, non segniter, sed strenuè pro-
ficere. De ijs qui proficiunt in melius.
Philosophi progressionē nulla res im-
pediebat: sed potius secundum cubitū,
ut ita dicam, profius proficiebat (ἄριστος
τὸ πρῶτον) Requit. Sabbathi dies, ad Pani-
cam illam calamitatem.

ἄριστος οὗτος. pedetentim. Prouer-
bium, de ijs qui paulatim aliquid agunt,
& arte, non subito.

ἄριστος οὗτος. Caratactz, rupes in Istro
flumine, montis instar, quā uetus is est,
sub aqua enan: in quas fluuius incidens,
cum maximo strepitu regurgitat: & in ru-
pibus murmurans, easq; superās, uortice-
s & cistus & charybdes, in orbē agitara
fluxu, efficit. Denique fluuius ijs in locis

Licetis suo
nebris.

Dei deus
improbitali
pro pernitio
icent.

Rubra ues
militum.

Votum pro
longeuitate
16.

Tibonum.

Cinyras.
* iudicatus
ex postre-
late.
Sardanapa-
lus.

De strud.

tent,quamuis uicinos oppugnanti.
κατ' ἑμαυτῶ ἴμενον.) Qui olim admirationi & conspicuus fuit:unc iusurandū ijs factus sum, qui me pridē admirabantur. Per me eas enim iurant calamitates.

κατ' ἐπίπλευσιν ἢ κυρήσιν.) Rhythmi gen^o est, ad quē arma cōcutientes salrabant καπρωδουκῶν.) Iob metuens ne à Deo deferretur: Cur, inquit, nomen tuū male audit propter me?

καπρῆστας αἴτες τῷ μύδιοντι.) Prudenti consilio capto ad ea quæ imminebant. καπρῆσται σίμου.) Munerum largitionibus & sumptibus suppeditādis, iacrescos sibi effecit adiutores.

καπρῆστας.) Me cum extulisses, allisisti, David.

καπρῆσ.) Stipulatus tacitumtatis fidentem: ne, si displicuisset, arcanū proderet. καπρῆστας.) Illa etiā ratio eū incitabat, Tyrthenos, homines natura Intemperātes, hostium quī aduentum minimē suspirantes, luxuriare, & otium agitare.

καπρῆστας.) Dicebat præco: Cui Midias uidetur iniuste fecisse, manum tollat. Deinde manum quī uolebant, extendebant. Hæc erat καπρῆστας, condemnatio. καπρῆστας uero, id est absolutio, erat huiusmodi: Cui Midas non fecisse uidetur iniuriam, tollit manum. Quo facto, dinumerabantur à præcone manus: & put numerus maior erat: ita reus uel damnabatur, uel absoluebatur.

καπρῆστας.) Vrbs mea diligitur ab hominibus.

καπρῆστας.) Deus Adamum sudoribus & laboribus multauit: Sudanti uultu uesteas pane tuo.

καπρῆστας.) λεκτὸν φασι, καὶ φασιμασίον λεγούσι ἢ διαμάσιν: Diā appellat, id est 40 uisū rationali subsistit. Diā quæ dā sunt mutila: ut, scribit, quærimus enim Quis? Quædam perfecta, quæ absolutam habent sententiā: in, scribit Socrates. Ac in mutilis numerantur categorēmata, id est prædicationes: in perfectis, axiomata, syllogismi, erotēmata, & ψυσmata, id est propositiones, ratiocinationes, interrogationes, quæstiones.

καπρῆστας.) Categoriā, seu prædicatiō apud philosophos, aut lauius patet, aut par & æqualis est rei: nunquam uerò angustior est. Latius patet, cum uniuersalia de particularioribus prædicantur. Vniuersaliaiora autem sunt superiora, particulariora uerò inferiora. Categoriā uetò simpliciter, quasi appellatio quædam

dicitur: sunt quæ uniuersaliter decem, Generalissima scilicet genera, ad quæ uox quælibet refertur, infra quæ ea collocatur: εὐσεία, essentia: μήτις, quantum: μήτις, quale: μήτις, ad aliquid: μήτις, ubi: μήτις, iacere, sitū uel positum esse: μήτις, habere, affectum seu uestitum esse. Ex his ὑσεία essentia, εὐσεία μήτις subiectum est: reliqua nouē εὐσεία μήτις, in subiecto sunt.

Subiectum. In subiecto.

καπρῆστας.) λεγούσι καπρῆστας ἦν ἱαντῶ Φυλίου. Lepus suum latibulum prodit.

καπρῆστας.) O maxime deorum, & exauditor tuorum famulorum.

καπρῆστας.) Ad Tyana sedentem (Cappadociæ metropolis est) obtorpuisse ocio. & amittere rei gerendæ occasiones.

καπρῆστας.) Sophocles: Eὐ te mittent, ubi nunquam Solis iubar aspicias: sed niuens in clausa domo, terræ huius mala decantes.

καπρῆστας.) Imprecabantur ijs qui illa fecerāt, ut extorres & inseputi canib. & alitibus objicerentur: neq; manes eorum benignè apud inferos susciperentur.

Dira.

καπρῆστας.) Annapater & ab exilio reuocatus est, & illustres nuptias consecutus, atque diuitias: liberos quoque suscepit, & ad senectutē peruenit felicē & beatam. καπρῆστας ἦν καπρῆστας.) Post tempus, uel amissa occasione uenit. Neque enim id profus conficere potuit.

Auipateri.

καπρῆστας.) Honestati & uirtuti proponere omnia.

Occasi.

καπρῆστας.) Age aliquis explorator eat, qui certò nobis renunciet, quo loco res sint?

Honestum.

Explorator.

καπρῆστας.) κατελάξῃ.) Nix ἐφίβησεν τὸν περὶ κατελάξῃ κατελάξῃ.) Nox terrebatur, quam infestam uocant.

Nox.

καπρῆστας.) Nam illius desiderio occupata, & hand dissimulanter amore capta, nullum iam obstaculum uidebat.

Amor.

καπρῆστας.) Iosephus: Sampson portatus & postea humeris impositus, atque in montem perlatos deposuit.

καπρῆστας.) Cato prætor Romanus, adolescentulus ille quidem, sed senex atque industrius, cum animi prudentia, tum uideendi excellens. Vnde à Romanis Demosthenes uocabatur: qui optimū apud Græcos oratorē Demosthenē appellatū fuisse audiuisset. Fertur Cato maior, rogatus à quodam quid de Carthagine & Scipione sentiret, respondisse:

Cato Demosthenes.

Scipio.

οὐκ ἔστι πρῶτον, τὰ δὲ σκιά ἀνάγει.

Hic

Subiectio ma
auit.

Prædicatio
bet et præ
dicantia.

Hic sapit: aut reliqui simulacra ut nana u-

Peñeri Albe
mens.

κατοναίαι.) Tyranni coegerunt Athe-
nenses pellibus uestiri, usq; ad genua de-
missis, quò minus præ pudore in urbem
descenderent.

κατωφθαγος.) Vorax, qui deorsum uer-
gens comedit. Est & auicula: non omē, quę
femina effodit.

Meruini
dij debent.

καρίδια.) Sophocles: Non perpicis, 10
me nihil amplius debere diis, qui uitam
pro derelicta habeam?
καυδών.) Cauda, insula uicina Cretę, in
qua maximi onagri nascuntur.

Causa Ma-
cedonica.

καύμθιμος.) Caunius amor. De cu-
piditatibus successu carentibus. Nam
Caunus & Byblis soror infelices fue-
runt. Ouidius:

Byblis in exēplo est, ut ament cōcessa puella.
καυσίη.) Causia, olim Macedonib. ex- 10
peditum instrumentum fuit, & regmen
in niue, & galea in bello.

Gloriatio.

καυχῆ.) ἰσὶς καυχῆ, οἱ ἄλλοι αἰχμαύνη.
Quibus tu rebus glorians, earum rerum
pudet cæteros.

Vulpec.

καφώρε.) Vulpecula: calliditatē & rap-
acitatem odisse debes.

καχηρία.) Polybius: Perseus cum tem-
pus & labor produceretur, animo, dēsi-
ciebat, ut minus robusti pugiles. Nam
cum in discrimen uentum, & de sum-
ma rerum decernendum esset, animum
abijciebat.

καχρῆμος.) Saltabat, pedebat, instar asel-
li hordeo expleti.

Idem sibi
Vierpia.

CAEBADA S. Apud Lacones & Sicu-
los, regia custodia: apud Persas, domici-
lium cineribus plenum: apud Aethio-
pes, malefici cathenis aureis uinciebantur.
In Cæadam Lacones conijcere ma-
leficos soliti fuerunt.

Concilium
deorum.

καὶ ἑο θεῶν ἀγορῆ.) Etiam in concilio
deorū. De insigniter maledicis prouer-
bium usurpatur. Deorum concilium, lo-
cus est Eleusine.

Pluribus in
Demosthen.

CAECILIVS Callantius Siculus
(est enim Sicilię urbs Callantis) rhetor,
qui Romę docuit sub Augusto Cæsare,
usque ad Adrianum: seruilis genere, ut
quidam tradunt, ortus: Archagathus an-
te dictus, religione ludæus. Multos scri-
psit libros: * Contra Phryges II. est au-
tem collectio uocabulorum ordine al-
phabeticò, & demonstratio elegantię
dictionis: Comparisonem Demosthe-
nis & Ciceronis: Quo differat Attica i-
mitatio ab Asiatica? De genere dicēdi x

oratorum. Comparisonem Demosthe-
nis & Aeschinis. Quæ nam Demosthe-
nis orationes germanæ sint, quę adule-
rinæ? De iis q̄ oratores historicę, & præ-
ter historici dixerint: & alia plurima. Quo-
modo uerò ludæus est? Hoc ego miror,
ludæū literis Græcorum eruditum.

καρίφλαθ.) Quasi Nouamicum dic-
as. Sic dicitur, qui non iisdem amicis
semper utitur.

καίρια.) Sagax in inuadendo, in tem-
pore recedens, in pugna strenuus.

καίριος.) Apud Deum tempus dicitur,
numerus ex multitudine scelerum con-
sistat, & calamitates. Erat tempus eorū
in æternum, & Tempus omnis hominis
uenit coram me.

CAESAR Augustus, σεβαστὸς Græcè, 10
cognomeno Octavianus, de sua uita &
rebus gestis libros scripsit 12:

Cæsar Tiberius, epigrammata scripsit,
& artem dicendi.

Cæsares dicebantur Romanorū im-
peratores, à Iulio Cæsare, qui natus non
est nam matrem eius nono mense mor-
tuam dissecuerunt, eumq; protulerit:
& Cæsarem dixerunt, à cæsa matris alio.

Olim apud Romanos populus rerū po-
tuitus est, deinde pauci: denique in unius
potestatem, Cæsare antore, ceciderūt om-
nia. Ac res publica sine seditionib. usq;
ad Marcum Antoninū cōstitit. Sed cum
eius filius Commodus, ingenio parū sano
& luxurioso, neq; admodum bellicoso,
sed timido, dolo cæsus à quibusdam est,
crebri motus extiterunt.

CÆSAREA metropolis, à Cæsare
Tiberio Octauij F. quam ademit Archela-
o, cum prius Mazaca diceretur, de quę
suo nomine Cæsaream appellauit.

CAESARI⁹, Gregorij Theologi frater,
scripsit naria, & contra Græcos.

καὶ πῶς ἔχοντες κινῆταιν ἐν ἀγκάλαις.)
Idq; enī in fluctuum uulnis simus: id est,
in magnis consituti periculis.

καὶ σφάκαισι μισοῖσι ἀπίθανον.) Etiā spha-
celi dant immunitatem. Pisistratum ty-
rannum serunt ab Atheniensibus agro-
rum decimas exegisse. & cum quodam
tempore præteritis, senem quendā ru-
pes & saxosa loca excolentem uideret,
rogauit, quos inde fructus eaperet? Do-
lores, inquit ille, & defatigationem. Cu-
ius libertatem ille admiratus, decimæ
immunitatem illi concessit. Atque ex
eo Athenienses prouerbium hoc usur-
parunt.

Vltio diuis
na.

Augusti uita

Fabula grae-
ca de Cæsar

Memoria
Romana.

Commo-
dia.

Mazaca.

Tyrannica
licet ma ex
seruatis ex
doloribus.

Ἰσπανίης
ἰσθμῶν
ἀπὸ τοῦ
ἰσθμοῦ.

κρί τὸ ἔλκος.) Etiam lupi illud. Aiunt
Iupam, cum opilionē de grege uescen-
tem uidisset, dixisse: Illud ego si facerem,
quantus clamor tolleretur?

CEBRES, Thebanus philosophus, Sō-
cratis discipulus. Dialogi eius extrāt tres:
Hebdomē, id est Septima: Phrynichus:
Tabula, quæ est eorū quæ apud inferos
fuit narratio, & alia quædam.

CEBRENA, & Cebren, urbs Troadis¹⁰
Camanorum colonia.

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

Ἰσθμῶν. Hæc ab Hæstore, mortaliū inimicissi-
mo, accēpi, nihil à Græcis honoris & glo-
riæ fui consecutus.

CE DRI, arbores ætæ & steriles, quib.
Dauid simulacrorū cultum comparat.

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

κεκλιμένα, ἡσυχαιῶν κρητῶν ἢ ἀσπυρῶ
κα λυπὰς Fila tenens ex pectâ molestias,
ἰσοκακλίους.

κακκίους.) Hic Callimenes sapientiæ
amatricib. dedicauit Musis, Senio defec-
sus oculos & palmas, hoc est, ut cōiicio:
symbolis his significauit, se neq; oculis
neq; manibus, neq; legēdū neq; scribē
de Musas possē habē posse colere.

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

ἐπιδοὶ καλλιμῆνης φιλομαθῶν ἀπὸ μῦθος,
γῆρας κακκίους ἰμῶσι καὶ παλάμῃ,
κεκλιμένα.) Porro statim de turre sur-
spensio, periculū quod ab elephanto im-
minebat, effugerūt: quod is grunniū
suis retrū moleste fecē rece debat.

Non uerū,
si sit uerū
Necessariū.

κεκλιμένα τρία ἢ δύο, ἀπὸ κρητῶν.) Vini
duæ partes, & aquæ tres, mistio optima.
κακκίους ἀπὸ τοῦ.) Mistâ libatio soli Mer-
curio offerebatur, q̄ & uiuentib. & defū-
ctis præsit, & ab utraq; honoretur.

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν
ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

κεκλιμένα.) Cecropia, una ex x Athenā
tūm tribubus.

CECROPS, genere Ægyptius Athe-
nis habitauit: unde Athenienses Cecro-
pidæ dicuntur, aut ij saltem qui ē Cecro-
pia tribu sunt. Quidam hunc fuisse bifor-
micū tradunt. Supernè uirū, infernè mu-
licem, aut etiā serpentē: uel q̄ legib. in-
uēntis, homines sero: m̄d̄ fuerē cetir: uel
quod p̄miscuo cōeibitu sublato, cū nec
pater filiū, nec filius patrē suū nosset, cu-
tarit, ut palām iniret matrimonia, unaq;
cōtenti essent. Iute igitur bifōrmis, qui
& patris & matris naturam inuenērit.
κεκλιμένα.) Et homines & iumenta in-
clinata, & passui incumbētia, uoracissi-
ma & gulosissima habentur.

CELAENAE, locus in Atticæ & Bœ-
otici confinio: urbs item Phrygiæ.

CELEZENE regio Armeniorum,

prope Melitenen, quæ Celzene à nobis
appellatur.

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

κεκλιμένα.) Trierarchus nauī præest, &
iis quæ in ea sunt, delectus ē claris in re-
publica uiris. Proreta remigib. imperat.
Celestæ uerō/ quasi iussores, uel horra-
tores dicas) & his ipsi, & epibaris. Estq;
usus eorum maximus. Nam & ut panes
sicut decet coquant, & (κεκλιμένα τὸ μῆ-
ρον ἐπὶ τῶν ὀργάνων εἰς κωπηλασίαν) demencium
absoluant in crenam remiges, his curæ
est. Curam habent & uini, carnis, olei, o-
mnium talium: quō hæc assestantes in-
dies debitam portionem habeant eius
quod ad necessitatem datur.

κεκλιμένα.) Vni equo insidere, etiā an-
te Homērū fuisse moris, ex hoc eius uer-
sū cōstat: Veluti cum uit singulos eqnos
agitandi probē gnarus.

CELSINVS, eudori F. Castabalen-
sis, philosophus, collectanea scripsit do-
gmatum omnium philosophiæ sectarū,
& alia quædam.

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

κεκλιμένα.) Celti, seu Galli, gentis nomen,
qui Germani dicuntur, Rheci fluminis
accolæ. IncurSIONES fecerunt in terrâ Al-
banorum, quos Senones uocant, & bel-
lum Romanis intulerunt. Ac Gallorum
princeps quidam & corpore decoro, &
animo fortissimo præditus, ante suum ag-
men p̄to gressus, hostiū fortissimū pro-
uocat. Ibi Valerius quidā tribunus cōdi-
tionē accipit, ac diuino quodā fato uirū
fit cōpos. Nā cū ē sua legione processis-
set armatus, conuina insidet dextro uirū
brachio, & in ceruamine in Gallū irrūit,
& unguibus faciem lancinando, & alis
oculos eius obtegendō, hostē Valerio
tradidit incustoditū, simul & uictoriā ui-
ro & cognomē ab euentu largitus. Inde
eū Coruinus dicitur, ob testatū uirtutē,
cōtra instituta Romanorū consulatum
adolescens etiā nūm est a deprus.

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

κεκλιμένα.) Qui glandes edebant, puta
mina cremabant.
κεκλιμένα.) Si ut ē pelago liberastrū Damin,
regina, etiā à paupertate liberaueris: im-
molabit tibi aurcis cornibus ceruum.
ἐπὶ τοῖς ἐπὶ πολλῶν ἐπιπέσει δὲ πρὸς ἀνάστα,
καὶ κρητῶν, διὰ τὴν ζωνήκαρον κρητῶν.
κεκλιμένα.) Res uanas suscipere.
κεκλιμένα.) Non utique. Absit à me ista a-
mentia.
κεκλιμένα.) Venatores leoninis catulis in-
sidiant, cum leonæ absunt.

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

κεκλιμένα.) Soph. ad Oedipum:

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

κεκλιμένα, inanis quædā de sese opinio.
κεκλιμένα τὸ μῆρον ἐπὶ τῶν ὀργάνων.) Soph. ad Oedipum:

Ἰσθμῶν
ἰσθμῶν

Si hinc terra imperabis, sicut eam tenes:
Cū autē eā tenere pulchritus est, quāto in anī.
Nihil enim est neque terrā neque nauis deser-
ta, nisi uirū iustus fuerint.

κατασπυδία, inane studium: & *κατασπυ-*
δία, rebus uanis occupatus.

κατασπυδία φ' *ιατρείας*, & *φ' ηγεμονίας*.
 Medicinæ est, uacuare & curare.
κατασπυδία, Inanes uoces: impiæ scilicet, & hæreticæ.

κατασπυδία, Neq; Cætauri, Pelij incolæ, neq; Læstrygones, qui Leontinos cū pos tenentur, futere tales.

κάντη γὰρ πῶλον, πῶ τῶν σβῆ τῶν νίκουα.
 Impelle equum ad metam: id est, prope-
 ra ad propositum.

κάντη, Centones dicunt etiam ora-
 tiones: de diuersis collectas, & ad eādem
 scopum tendentes: cuiusmodi sunt Ho-
 mero centra.

κίρα, Larus auis leuis, & stultibus
 innatās, maris spuma uescens: quā pisca-
 tores primū eminus proiciūt, deinde
 proximē, deniq; in manu tenent, itaq; fa-
 cilē illā capiūt. Prouerbiū dicit in uiros
 inconsideratos, unde *καρφύδι*, inescari, al-
 lici, decipi, in fraudem illici.

Ornamenta
 capillorum.

κίρα ἀγλαία, Plicatura quædam fuit
 capillorum, cornu instar. Olim Atheni-
 enies cicadas crinib. inferebant: & apud
 Homerum capilli auro & argento redi-
 miti leguntur.

κίρα, infirmæ & inconstans.

CERAMICVS, loc' Athenis, ubi bel-
 lo peremptos sepeliebant, & funebres
 orationes habebant, ut Menecles & Cal-
 listratus in scriptis de Atheniensibus tra-
 dūt: statuis passim creditis, quæ, quo qui-
 que loco occubuerint, indicarent. Est
 & municipium Cersamicus. Ceramicos
 Atticæ loc' editus, ubi Athenienses quot
 annis facultarum certamen agebant. Er-
 rat autē ibi alta turris, qua cōscensa mo-
 net spectare faces: quæ cum iaciatur, &
 ipse sese præcipitet. In Ceramico etiam
 scorta prostabant.

κέρκευς μάστιξ, Flagellum sicile: dici-
 tur ostracismus, quod testulæ suffragio
 inuidiosi homines in exiliū agerentur.

CERAMIS, municipium tribus Aca-
 manticæ nomen habet siue ab arte sigli-
 na, siue à Ceramo heroe, q' ibi colebat.

Exhibens
 formam.

βλάτων κέρκευς, *Αυσμελίων βλάτων Φύ-*
γος, Calcanis testas, hostium damna su-
 gias *ιναρακέρκευς*.

Cornu.

κίρας, Cornu, in sacra Scriptura robur

significat: translātū à cornutis animalibus, quæ se cornibus defendunt.

κίρας τῶ δικαίου, Cornu iusti: id est, hominis pij animus illustris erit.
κίρας πῶλον, Cornua iaciētes, seu cornupetas appellat indoctos & duros, & legibus non obtemperantes.

CERASVS, urbs Græca maritima, Si-
 nopentium colonia.

10

κίρα, Fulmē, est ardor uehemens, magno impetu cadens in terram, nubibus inter sese attritis aut ruptis. Vcl, uortex igniti aeris, uiolenter delatus. Cæterum fulmen non occidit, sed adurit (*αἶμα ἀσπρὸν δὲ ἰ κίρα*, ἀλλ' ἰπὸ φλόγῃ, non cremat, uertendum.) Fulmina quædam sunt *καταικτικὰ*, & descendendo: quædam *ἀετοειδῆ*, ardentia, quæ tañtu perdunt: quædam *κατακτικὰ*, candida, raptim erumpentia. Aristophanes: Si Iupiter fulmine icit periuos: cur non combussit Simonem & Cleonymum & Theōrum, homines insigni perfidia? Prouerbiū: *κίρα πῶλον ἢ ἀσπρὰ*, Fulgur est fulmen.

Fulmen

CERBERVS, canis apud inferos fabulofus.

κίρα δὲ κίρα κίρα, Lucrum pudore potius. Nisi iustum lucrum fecerit, & ab impiis rebus abstinerit, si non tan-
 genda tetigerit: quis est qui prohibere possit, quo minus istorum facinorum det pœnas?

Pudor post
 amorem.

κίρα δὲ κίρα, Lucrosus, uel lucrifer deus, Mercurius dicitur. Vocāt eundem & nunciū, & furē. Quare illi marsupium attribuit, & præsidem statuit sermōnis, & furti, & mercimoniorum.

κ

CERCIDAS, unus fuit de Macedonū studiosis.

κίρα, Lana leporis est tenera & delicatā, ut ea pro spōgia utantur, & lemas abstergant.

κίρα (κίρα κίρα) κίρα κίρα, Etiam cerceus uel corchorus inter holerā. Prouerbiū, de re uili.

CERCOPEs duo fratres fuerunt (in Lydia) in terra, omni dediti iniusticiæ: cognomentum hoc adepti ab atrocib. factis, nam alter eorum percussus sicbat, alter in eus. Quæ mater eorum Memnonis cum uideret, monuit ut cauerent, ne in Melampygom inciderēt: hoc est, Herculem, à nigris naribus ita dictum. Xenagoras eos in simios mutatos esse tradit, ob improbitatem: & Pithecufas insulas ab eis accepisse nomen. Hi Cercopes, ut alij dicunt, Eæthæ & Occani filij, mutati sunt

Heracles
 Melampygo-
 rum.

Statua e-
 us Cerco-
 pum.

funt in lapides, quòd louè fallere sint co-
 nati. Vnde prouerbū *κερκοπιζον*, Cercop-
 es imitari. quod Chrylippus ab iis ani-
 mantib. tràslatū dicit, què cauda mulce-
 ant. Cercopes, callidī, dolosī, imposto-
 res, adulatores: qui, ut uulpecula canes
 uenaricos seducit: ita & hi simpliciorib.
 lenocinio uerbōrū fucū faciūt. Aūt Cer-
 copes fuisse mēdaces impostores, & in-
 credibilia facinora ufos, seductores: q¹⁰
 multas terras peragrātes, homines sefel-
 lerint, oberrantes omnibus diebus.

CERCYON nomen latronis, iuxta Ecle-
 siasticū degentis, qui prętereuntes col-
 lectariū secum cogebat.

κέρυον.) Aera minutissima. Sub Iusti-
 niano imperatore, cū argētarij staterem
 aureū 210 obolis, quos pholles uocant,
 cōmutarent ipse priuari emolumētū stu-
 dio tantum 180 iussit dari, sexta stateris
 aurei parte subtrāta.

CERSOBLEPTE S, filius Coryis, quā
 uis natu minor, Thraci rex à patre crea-
 t¹⁰: Amadoc¹⁰ uerò Amadoci F. auxilio Phi-
 lippo uenit in bello cōtra Cersobleptē.
κέρσοπλεπτή.) Multi cum subsannabant, ut
 gulosum.

κέρσος.) Cescus, urbs Cilicię fuit, iux-
 taq; illam fluuius *άρεπ*, id est amens. Qua
 re poetę, homines amenes per iocum,
 Cescum habere dicunt.

CESTRVS, lorū cōpōnētū & uarium,
 eni omnia delinimēta ad decipiendum
 parata inesse fabulantur. Labia roscida
 & melle mista illa Morū cōcinnitas, ces-
 trus est Veneris. Africanus scripsit Opus,
 qui Cestri dicuntur.

κεστρά.) Quidam cestras murxas uo-
 cant: alij, cestras aliud piscium genus ef-
 se dicunt.

CESTRVS, id est cephalus, capito:
 differt à cestra, seu cestrea.

κεστρὸς πειθεῖν.) Cestrus icinuat. De iis
 qui iusticiā colunt, sed ex eo iusticię stu-
 dio nihilo plus cōsequuntur. Nā cestrus
 piscis est purus, & alios pfectes nō de-
 uocat, sed limo pascitur: quem dū subit,
 utiq; malè afficitur.

κεστρὸς.) Cestrū, peregrinū fuit inuen-
 tū bello Persico, huiusmodi: Telum fuit
 duorū palmorū, canalē proiecturę parē
 habēs. Huic lignū insertū fuit, lōgitud-
 ine spithamę: crassitudine, digiti diamet-
 ro pręditū. In huius mediū adactę ecāt
 pinnule tres lignę, admodū paruę. Hoc
 in mediū fundę duorū funiū inter se in-
 z equalium obliq; immittebatur, ut fa-

cilē à funib. resolueretur. Deinde circū-
 ducendo, intentis his manebat. Cū uerò
 alteruter funis resoluēbāt, in iactu amē-
 ro excidēs, instar plumbatę ferebatur ē
 funda: & uiolento ictu incidens, obuios
 grauitè lędebat. Lilius Decadis 3 lib. 2,
 machinam hęc sic describit: Maximè ce-
 strophendonis uulnerabantur: hoc, illo
 bello, nouum genus teli inueniū est. Bi-
 palme spiculum hastulę semicubitali in fi-
 xū erat, crassitudine digiti: huic ad libra-
 mē pinnę tres, uelut sagittis solent, cir-
 cundabantur; funda mediā, duo funa-
 lia imparia habebat: cum maiori sinu li-
 bratum, funditor habena rotaret, excuf-
 sum uelut glans emicabat.

κεθωνίμων κλιός ἡ αἰχμή.) Ceuthonymi
 fama, aut probū. De iis qui malè audi-
 unt: aut quorū nomen sit celandum.

κεθωνίμων.) Ceuthenes, subretranci dē
 mones.

κεφάλαιον.) Magna summa coacta est
 è minutis numulis. Caput & ritulus di-
 ferunt. Ac Mattheus habet titulos 68, ca-
 pita 355. Marcus titulos 48, capita * 36.
 Lucas titulos 83, capita 348. Ioannes ti-
 tulos 18, capita 232.

κεφαλήν.) Cephalę, municipium A-
 camantię tribus.

CEPHALION, siue Cephalon, Ger-
 gethius orator & historicus sub Adria-
 no fuit. exulauit patria ob inimicitias
 principum, & in sicilia degit. Scripsit ua-
 rias historias libris 9, quę Musę inscri-
 buntur, Ionica dialecto: Declamationes
 rhetoricas, & alia quędam. (Vtq; He-
 rodotus? An hic eum imitatus?)

κεφαλίσματα.) Capitationē (si dicere lice-
 at) uocat Aristoteles, primorū numero-
 rū usq; ad denariū multiplicationes. Per
 horū enim exercitationem, etiam poste-
 riorum & maiorum & iis similium mul-
 tiplicationes transitione cognoscuntur.
 Nam cum bis 2 sint 4, inde cognoscitur,
 bis 20 esse 40: & uicies 20, 400: & duc-
 ties 24, * & reliqua eodem modo.

CEPHALVS, Atheniensis orator &
 demagogus, primus exordia & perora-
 tiones composuit. Filium habuit Ocam.
 Fuit ante anarchiam * annis 75.

κεχαρομενός.) Animosior etiam factus
 est, cum donum deo (Apollini opinor)
 gratum fuisset.

κεχλωμένη πόλις.) Hiantū urbs. Sic A-
 thenę dicebantur, quòd ciues nugas a-
 gerent, opinionibus inflati.

κεχλωτός.) Hiare de fatuis dicitur.

Cercopes
adulatores.

Pholles ob-
olis.

Illecebre
mulebre.

Quid si la-
bra similes
lestrucibus
brut.

Cestrophē
dona.

Lilius de
scriptis Ceu-
strophendon-
ne.

Euangelistā
cum uicis
capita.

Exordia
Peroration-
nes.

Hiantem
urbē.

Hiant etiam, qui auidè aufcultant.
κρηιαδης.) Ciriadæ municipes Hippo-
thooniz tribus.

CEDAR alter Ismaelis F. cuius poste-
ri in hunc usq; diè non procul à Babylo-
ne tabernaacula habent.

Cedar, locus quidam obscurus.
κηδεσις. Ἰσχυρη εν κρητιδι εν τω κηδεσθη ἱμαδι:
Κρη εν τω calandam, cum sit affinis mens.
κηκεδι.) Cecidius, dithyrāborū poe-
ta vetustissimus, cuius meminit Cratin⁹
in Panoptis, & Aristoph. Vetusta sanè, in
quit, & Diipolijs similia, & cicadatū pla-
na, & Cecidi & Buphoniotum.

κηλιε.) Sicut ea quæ ex Tiranlicis semi-
nibus nata sunt, uitæ hominum labem
impresferunt.

κημος. κενισμα διασηκίλδης, φιλαρριθουά
η κημει: Calcaria iter acceletantia, & a-
mantem nares camum.

CENSVS, examinatio multitudinis
Romanæ.

CENSOR, examinatio civilis uitæ eò
suetudinis, qui ad modestiam & veteris
disciplinæ conseruationem singulorum
ciuium uitam conuertit.

κηωθης.) Semper odorato unguento
perfusa calua. Et pingues fragrantem ha-
litum spirant comæ.

CIPPVS, urbs Bospori.

inferna su
m.a.

κηρεε.) Fata, Parce, eo quòd uisionem
afferant, & ad inferna flumina deducāt:
Pyriphlegethontem, id est, igni urentē:
Acherontem, in quem dolores conflu-
unt Cocytum, ab eiulatu dictum. Fe-
runt & Alibanta fluum lbi esse, qui ex-
iccet omnia, ut ne gutta quidem humo-
ris superfit. *κηρ* etiam anima dicitur, qd'
ignita sit. Natiuum enim calor, *τὸ ἴμφουον*
σηρμόν, est anima.

alb.

apua.

κηρη εὐπλασιπερ.) Ceta tractabilior.
De his qui facile aliquid agunt. Aselepio
dotus Chromaticæ & Diatonice, Musi-
cæ studebat. Vocē itaq; suā, & naturalia
eius instrumenta, cetera mollita efficie-
bat, & suo arbitratu inflectebat: ut, si o-
pus esset, & omnium animantium uoces, &
quosuis alios sonos imitaretur.

κηρυκεε.) Ceryces, familia Athenis, di-
cta à Ceryce Mereurij filio.

κηρυκισιν.) Tessera amicitiz erat Barba-
ris, occurrete cū coronis & ramis oliuæ:
quib; significabant se adesse, ut nec facer-
ent nec acciperent iniuriam.

κηρυκισιν.) Caduceus, baculus habens
utrinq; duos serpentes implexos, & in-
ter sese aduersos, quem præcones seu ca-

duceatores secum ferebant: nec eos uio-
lari fas erat, quocunq; uenissent. Reclus
autem baculus, signum erat rectæ ratio-
nis: serpentes ex utraque parte, aduersos
exercitus significabant, quos ambos re-
cta ratio perna detet.

Halcyon.

κηρύλ.) Mas Halcyon in
coitu moritur. Mares autē senescerent, in
alio semelle gestant. Plato comicus: τὸ
απεργιλαι κερπον ἄχθισιν τήν.) Sporgili τὸ
strina domus inimicissima.

CETVS, marina bellua multiformis.
Est em leo, libella piscis, pardalis, phyfa-
los, prestis, que malle dicitur, in expugna-
bilis, & aries aspectu tetrum animal.

CETTAE, municipiū Leonticis trib⁹.

κηφεν.) Bellisarius cū risu equū esse ne
gaut, *sucos quidem ab alijs magno la-
bore perdit: alios uerò melle sine uela te-
rum na uesci. Id uerò dicebat, cū prædā
asseruaret, ut p dignitate distribueretur.

Part.
Mol.

κηφλώ.) Fucus, homo iners & ignauus
dicitur.

CEPHISODEMVS, Atheniensis ora-
tor loquax, callidus eausidicus, Periclis
aduersarius (*κευθβιν ἱερμια.*) Scytharū so-
litude, id est, feritas, interitus. nam Scy-
thæ curribus uehuntur.

CEPHISODOTO Alopeconesū ob-
sidenti abrogatū est imperiū, iudicioq;
eò iusto multa qnq; talentū irrogata.

CEPHISODORVS, Atheniensis tra-
gicus, antiquæ tragediz poeta: cuius sa-
bulæ sunt, Antilais, Amazones, Tropho-
nius, Sus. Alius Cephisodorus derisus
est, ut asinino prædit ingenio: alius præ-
fectus, qui cum Gryllo Xenophonis fi-
lio ad Mantineam occubuit.

CEPHISOPHON, Aristophanes: Eu-
ge ò Palamedes, ò sapiēs ingenii: Istane
ipse inuenisti, an Cephisophon? ego so-
lus. Cephisophò uerò acetabula.

κεθελια.) Aristophanes in Auibus:
Multū sustulisti è uira adulterini: *πολλὸν*
ἀφῆλεις ἔβριε κεθελιας.

κιγηλος.) Cigelus, auicula marina est,
caudā agitant: sita infirma, ut nidum sibi
construere nequeat, sed in nidis alienis
pariat. Hinc Cigelus pro paupere dicit⁹.

κίγκαλος, ἢ κίγκλος.) Cinclus auicula te-
nui & macilenta. Prouerbiū: Pauperior
leberide & cinclo.

CITHAERON, mons Bœotiz.

CECILIVS Argiuus epopeus. Ha-
licuetica, id est piscatoria scripsit: ut &
Numenius Hætaeota, Pancrates Ar-
cas, Posidonius Corinthius, Oppianus
Cilia.

Halicutiae.

Cilix, Selencus autem Tarfensis, Leonides, Byzantius, Agathocles, Atracius, soluta scripserunt oratione.

κίλιος.) Aristophanes: Equidē existimo senectutē meam esse præstantiorem cinnamis, & (*κίλιος*, gestu affectato) habitus, & latis podicibus.

CILICUS, frater Alcei.

κίλιος.) Cilicius interit. Cilicū latrocinia & crudelitas atq; improbitas vituperantur. Cilicisum Theopompus historicus nocat, eodem per ebrietatem factum.

CILICON, cognomētū Achēi Meropis filij, à nutrice Cilissā, q̄ patriā (Samū) Militū Prienensib. pdidit, & * *regem*, cū dux exercitus esset. Fuir aut̄ diues: unde prouerbiū, Bona Ciliconis habet. Rogatus aut̄ sæpe, quid acturus esset? respōdebatur: *οὐδὲν ἀγαθόν*, Bona omnia. unde prouerbiū: Omnia bona, ut aiebat Cilicon. Sed tandem cum ad Theagenem quendam, carnes empturus, Ingressus esset: isq; iussisset monstrare, unde refecari uellet: extentam ab eo manum amputauit. Ista, inquit, manū non prodes urbem aliam. Pherecrates:

ἐκείνῳ ἦμας ἔγκλιμακίζουσαν ἔσθῃ.
Subinde dy Cilicum nos more trahant.

CIMON Miltiadis F. dux fuit aduersus Barbatos* à Themistocle adductos: & in Cyprū ac Paphlīā profectus, bellū gessit: & ad Eurymedontem fluuiū, classem & pedestri exercitu uicit eadem die. Hic etiam limites constituit Barbaris, ne extra Cyaneas & Chelidonia & Phaselidē (urbs hæc Pamphylīc est) Medica nauis bellico ritu nauigaret: neq; intra tantum spaciū, quantum equus una die currere possit, rex Persarū ad mare descēderet, & ut Græci Asiāni libeti essent. Obiit Cittiū, in Cypro.

Cimon Atheniensis, cum Elpincem sororem stuprasset, malē audiit apud ciues suos: eaq; de causa ostracismo pulsus est. Scripsit librum de equis dignoscendis admirabilem.

κίμων.) Dubitant, sīr ne adeundū discrimen, cum pugnæ principium sīr penes hostes: non æquum existimantes, ut Respublica, uiri nobilis uita in discrimē adducta, periclitetur.

κίμων.) Cleopatraz cingēns Chelidō, id est hirundo uocabatur.

CINBAS, unus fuit ex iis qui Thessaliam Philippo tradiderunt.

CINESTAS dithyambopœus, ob im-

pietatem & facinora malē audiebat.

κίνησις.) Motus secundū locū, in hominib. causa est MENS, in brutis animalib. SENSVS. Est & aliud quod loco moueat, appetitus scilicet: isq; multiplex, & in ratione præditus, & in brutis facultatibus situs. Aliter de motu. Non est, inquit, quælibet naturale, moueri deorsum: neq; igni, sursum ferri. neq; enim principiū talis motionis in sese habent, sed extrinsecus ab alio mouētur. Vnumquodlibet enim elementū in suo toto acquiescit. Tota uerò ipsa uel stare uolunt, uel in orbē moueri. Quapropter motio in orbē, statio quædam est. Ac gleba hæc si sūapte natura moueatur, in suo toto manebit immobilis, & hic ignis in sua sphaera. Cum uerò cōtra naturā gleba mouet, tū moueri dicitur, & locū loco cōmutare. * A qua itē hæc, & hic aer, ad sua rota cōrendunt, & conuenienti sibi circulari motū agitur, incorruptū recuperatē stationē cupientes. Nā ab externa quapiū uia, natura sua relīta, ea uia mouentur, quæ est cōtra naturā. Itaq; sic mouentur, ut quæ sint in loco alieno, & suo roto contra naturā p̄tiuara. Non igitur naturalis est motio (contra) secundum naturam. Eodem enim modo etiam tota mouerētur. Proinde tales partū motiones nō sunt secundū naturā, sed uiz ad id quod est secundū naturā, & aliter moueri secundū naturā possunt. Sic etiā sanitate naturæ cōsentaneā dicimus: egrotationem uerò quasi contrariā. nam illa quidē ad naturam reducit: hæc contra naturā. Id enim quod primū mouet, siquidem corpus sit, ipsum etiam mouetur. Mouet enim baculus ianua, manū baculum: quæ ipsa nō manet immobilis, sed mouetur. Si uerò primū mouēs sit in corporeum: nihil necesse est ipsum quoq; moueri, dū aliud mouet. Siquidem Dens etiam, qui uniuersum mouet, est immobilis, stabili præditus & essentia & facultate & actione. Atq; aliter etiam nihil eorum quæ appetuntur, quāuis moueat, mouetur. Dicitur neq; pulchritudo, cum sæpe moueat amatorē, mouetur: neq; imago, cū moueat intuētē, & id genus alia. Plato cū per se moueri dicit animū (*ψυχῆ αὐτῆ κίνησις*) nō motionē localē intelligit. * Anima enim sæpē muratur ex eo qd̄ facultate est, ad id quod est adest: sicut ex ignorantie certæ rei, ad eiusdē sciētiā. Quod aut̄ mutatur, etiā mouetur. Est aut̄ talis motio & mutatio, generatio quædā, sed

Motus localis esse.
M. ut. Sæpe.
Appetitus.
Elementū partes motū totū sequuntur.
Statio.
Motus circularis.

Lenis pro dicitur solutor.

Foras cum Persis Clemonem.

Incessum uindicat.

Veteris re.

Genius. Argrotatio.

Corpus moueri.

Motus in corporem.

Dens.

Appetitus obiecta immobilia.

Animus quomodo mouetur.

Motus. Mutatio. Generatio.

Alto. non simpliciter efficiat generatio. Dif-
fert autem morio ab actione. Nam mo-
tio est imperfecta actio: actio uero est (ἀ-
θήσια) consummata. Quamobrem diuinae
res sunt actiones sine facultate. Quiritur
porro, dux ne sint motiones in eo quod
mouet & mouetur, an una? & utrius sit
motio: mouentis ne, an eius qui mouea-
tur? Respondent, eius qui moueatur. Et
enim esse qui ab imperfecto ad perfectum
progrediatur, non enim qui moueat: uti
res habet in discipulo & praecceptore.

*Motus eius est
qui mouetur.*

*Magister.
Discipulus.*

*Prin.
Posterior.
Tempus.
Motus.
Locus.*

*Motiones aut
in alia quibus
corporum.*

*Locus.
Corpus.*

Vnus enim motus est in utroque, incipiens
in magistro, in discipulo definens. Itaque
anima etiam mouetur. Muratur enim ab
imperfecto ad perfectum: & non habet
actionem consummatam prorsus, neque
absque facultate. Praefertim, cum in quibus
est prius & posterius, in iis etiam sit tempus:
in quibus tempus, in iis etiam motio.
Haec etenim inter se conuerruntur.
Quamobrem in quibus motio est, in iis
etiam est tempus. Est autem in anima
prius & posterius: est igitur & motio. Es-
se autem in animo prius & posterius, ex
eo constat, quod is a propositione tran-
sit ad conclusionem: nec omnia simul
cognoscit, sed aliud ante aliud: neque omnia
simul quae nouit profert: sed aliud
prius, aliud posterius: & in uniuersum,
transit a uirtute ad uitium, & ab ignora-
tione ad scientiam. Recte igitur ei attribuit
Plato motum per sese. Sed nec Aristoteles,
cum eam per se mobilem dicit, hanc ei
motionem inesse negat, sed naturales &
nobis unam (congenitas. οὐκ ἐγγενήσασ-
μένην, συγγενήσασμένην) cognitatas motiones.
Etenim neque augetur, neque minuitur, ne-
que qualitate, neque quantitate mouetur:
sed aliis quibusdam motionibus intelligen-
tibus, & maximè uitalibus. Mouetur
porro etiam animus secundum alterati-
onem, ut cum a dispositione in habitum
mutatur, ex inscitia ad scientiam. Aristoteles
aurem eam moueri negat, corporearum
motuum motionum respectu. Nam si mo-
ueretur animus (animus non per accidens
locus) non per accidens, locus etiam
ei esset. Omnes enim motiones sunt in
loco, corporeae scilicet. Quicquid enim
in loco est, corpus est.

κίνησις τῶν ὀστέων.) Moueto onogyri:
id est, flagellum. est enim onogyrus, iun-
cei generis stirps.
κινήσω τὸν ἀφ' ἑστέ.) Mouebo funem
sacrae anchorae, uel tesseram sacram. (Ad
incitatas redigam, uel decurrā.) De iis qui

ad extremam opem confugunt: meta-
phora uel à nauis, uel ab alcorib. sum-
pta, quod ut illi sacram ancoram, sic hi
calculum sacram habent.

κινεῖται.) Mocius cisternae Anastasius Mocius.
Dicorus imperator condidit.

CINYRAS, Thiantis Cyprî regis filii-
us ditissimus: quæ, aiunt, ut Musicū, ecer-
tantem cum Apolline perisisset.

CIO S, unde Cianus, emporiū quodam
urbis Myriae, à Cio, ductore colo-
niam Milesiorum.

CIRRAHA, urbs XXX stadiis distans
Delphis. Vnde Cirrhaeus campus, apud
Aeschinem.

κίρκη.) Circe, uel à miscendis uenenis,
uel à radio textorio.

κίρκης κίρκον, ὃν ἴδεντες πλάττειν ἀλάθειαν.
Χιρὸς πηκτιδὸς κίρκος ἀρχιστράτηγος.

*Explicatio
sonor.*

Accipitribus prehensis quod non omnino con-
sequetur.

Mann elapsus accipiter, malū significat magi-
stratus in iusticiae iudicium.

ἰ κίρκος οἶνον.) Rubrum uinum, quia exci-
cat, facilius concoquit.

CIS, pater Saulis, primi regis He-
braeorum.

CISSENE (Cisthene) mons Thraciae.
Cisthenes sacer mons.

κισσῆ.) Dauid: Ecce in iniquitatis
sum conceptus, & in peccatis me conce-
pit mater mea.

κισσῆφορος.) Cistifera. Putat cistiferae
esse Baccho, & Cereri atque Mineruae.

CITIVM, urbs Cyprî, patria Zenodis.

CIVS, una ex Cycladibus insulis, At-
ticæ uicina. Eam insulam urbem uoca-
uit Lysias: sed & alij sepe oratores insu-
las urbes nominant.

*Vbi pro
insula.*

κλῆσιον λέγουσιν τὴν, ἣν κλῆσιν ἴδον.) Plora-
re iubere, uel sinere: pro, contemnere,
nihili facere.

CLAROTAE, inquilini: ut Mariædy-
ni, Heracleae: Helotes, Laedæmone: in
Thesalia, Penestae: Callicyrii Syracusis.

CLAVDIANVS Alexandrinus, poeta
heroicus iunior, fuit temporibus Ar-
cadij & Honorij Imperatorum.

CLAVDIVS, ex homine priuato im-
perator, ingenio non malo fuit: sed & in
disciplinis ita exercitato, ut quaedam eō
scripserit corpore uerò morbido, & ca-
pite & manibus tremulis. eaque de cau-
sa uoce etiam hasitabat, neque omnia
quæ in senatū afferret, ipse recitabat: sed
quætori dabat, ut is publicè pronuncia-
ret. Quæ autem ipse legebat, sedens ferè
receda.

*Ingenio non.
Voluptas.
Nihil recit.
Liberti.*

Silla in illa.

Iovis in
Agora.Ibrietas
Loboda.

Formid.

Legn.

Baldica se
dico.

recensebat. Primus etiam Romanorum sella lecta usus est: neq; tamen tam propter vitia corporis, quam propter libertorum & mulicrum consuetudinē malē (audiebat, *δὲ κακώτερα*), habebat. Apertissimē enim à mulierib. regebatur, ut à puero severē, & in timore educatus: proptereaq; maiorem vera simplicitatem prae se ferebat. Id qđ & ipse fatebatur. Quia enim lōgo tempore cum nutrice & matre uixerat, in cōetu mulierum uersatus: nihil ingenuum & liberale habebat. Insidiabantur autem ei tum in conuiujs, tum in Venereis congressibus. Vtriusq; enim rei erat insatiabilis: eoq; tempore facillē poterat expugnari. Ad hęc etiā formidolosus erat: ac metu attonitus, nullam officij rationem habebat. nā & illum perterrefaciendo, & alijs metum incutiendo, quæstum faciebant. Quamuis autem talis esset: non pauca tamen rectē fecit, cum his affectibus liber erat. Legem tulit, ne senatori ultra septimum ab urbe lapidē iniussu Imperatoris abesse liceret. Et, cum quidam seruos ægrotātes prorsus negligenter, atq; ædibus expellerent etiam: quicunq; ex ijs incolumes euasissent, eos liberos esse iussit. Venit etiam, ne quis in curtu sedēs, per urbem inueheretur. Cum sub eoludæi seditionem contra Christianos mouissent, Claudium Felicem eis præfecit eosq; punire iussit. Qui cum in templo conuenissent: uox ex adytis audita est, dicens: *MIGREMVS HINC*. Idq; factū est (*ἠρίσθη*) triennio antequam tertium, ex quo internectione deleti sunt.

CLEANTHES * Cassius dictus, Phariæ Assius discipulus Cratetis, deinde Zenonis, cui etiam successit: magister Chrysipti Solensis philosophi, & Antigoni regis. Cum pugil superiori tempore fuisset: Athenas profectus, amore philosophiæ captus est: adeo tolerans laborum, ut alter Hercules diceretur. Nam tum deesset unde uictaret: noctu mercede aqna hauriebat: in rediu disciplinjs & libris uacabat. unde Phreantles, haustus puteorum, cognominatus est. Plurima scripsit.

CLEARCHVS Solēsis, uaria scripsit. Clearchus Ponticus, Athenas uenit audiendi Platonis & doctrinæ philosophicæ cupiditate. Sed eius consuetudine non diu usus, (erat enim diis inimic⁹) in somnis uidit mulierem sibi dicentem: Excede Academia, & fuge philosophiā:

neq; enim ea frui tibi fas est, quæ te infestissimo uultu intuetur. Quibus auditis, redit in patriā expeditionē: & oppressus inuidia, patriā relicta, consensuq; nāue, dum exul oberrat, peruenit ad Mithridatem, castrisq; apud graum positis laudatur. Non multo post grauis inter Heracleotas exilit seditio. Deinde in patriā & concordiam redire cupientes, pacificatorem deligunt Clearchum. Is in reditu, in diuersorio quodam rursus in somnis Enopium Heracleotarum tyrannū, sibi dicentem audit: Oportet te tyrannū, esse patriæ. Sed & Icriphilosophiam eū cauere iubebat, renouata somnij Atheniensis memoria. Rerum potitus, crudelissimus fuit, & insuperabilis superbia incensus, humana conditione contempta adorari se, & diuinus haberi sibi honores postulanit: & uelles diis familiares induit, eorumq; status decoras: & filij suum Ceraunon, id est fulmen appellauit. Interfecit autem eum primū uindicta: deinde Chionis manus, familiaris Platonis, & eius ad tempus auditoris: q̄ odio tyranni, in illius ædibus lausto, patriam liberauit. Tam præclari facinoris socij fuerunt Leonides & Antitheus, ipsi quoq; philosophi. Iustas autem scelerū poenas eum dedisse, dictum est.

CLEOBVLINVS, Lindia, Cleobuli sapientis filia: scripsit uersus, & griphos: & ænigma celebre de anno, cuius initium est: *Vnus est pater, filij 12, quorum singuli liberi sunt 30.*

CLEOBVLVS Euagoræ filius, Lindius, unus de septem sapientibus, uirib. & forma æqualibus suis antecellens, Aegyptiorum philosophia fuit instruitus. Filiam habuit Cleobullen, hexametrorum ænigmatum poetriam. Scripsit ætica & griphos uersibus circiter * 3000. E' celebratis eius dictis sunt hæc: *Insicita & ruditas maior ex parte est inter mortales: ἀμαθία γὰρ πολλήν μέγιστον ἐστὶν βλαπτοῦσα*. Dicebat, amico beneficiendum esse, quod magis amicus fieret: ex inimico amicum esse faciendum. In tebus secundis, ne sis superbus: in aduersis, ne abiectus. Fortunæ uicissitudines fortiter ferre scito. Obiit senex, anno ætatis 70. Modum omnium rerum esse optimum dixit. Ad Solonem hoc modo scripsit: Multi quidem tibi sunt amici, & ubique domicilium. ego tamen affirmo, Soloni Lindi fore optatissimam: nam & libera est insula, & in remoto mari sita.

Tyrannus
ingens pbs
Icriphilom d
uere iubetur.

Enopium.

Senitia.
Superbia.

Chion.

Leonides
Antitheus.Apostobis
gnata.Littera ad
Solonem.

κλειώερα. Cleocritus. Prouerbio dicitur de cinædis. hic enim à comicis perstringitur, ut effœminatus, & cinædus, & peregrinus, & ignobilis, & Cybeles filius (Ρηχες sacris enim molles interfunt) & uultu gallinaceo.

CLEOMENES, Ptolemæo Philopatori strudis infidius malè petiit. Vir fuit & in congressibus dexter, & in rebus gerendis solers: denique ingenio principali & regio.

CLEOMEDES Astypalæus pugil, Cicio Epidaurio in certamine occiso, & uictoriz creptæ dolore, mētis errore affectus, Astypalæā rediit: & ludi literarij colūnā euerſa, 60 pueros collapſo ædificio interfecit. Cū autē à ciuib. faxis obrueretur, in tēplū cōfugit: & cistā ingressus, atraδός, opetculo, negociū facessit ciuibus. Qui cum tandem ligna dissecuissent, in neminem repererunt (ὄπισθ' ἤρώων κλειομηδης ἀστυπαλειούς. Vitimus heroum Cleomedes Astypalæus.

Perſia.

CLEOXENVS & Demeoclitus scripserūt de Perſis: quorū historīā Polybius Mepalopolita, ut ipse refert, exornauit.

CLEOPHON Athenienſis tragicus: cuius fabulæ sunt, Actæon, Amphiaræus, Achilles, Bacchæ, Dexamenus, Erigone, Thyestes, Leucippus, Perſis, Telephus.

CLEON, Cleæneti filius, cum obſidio Pyli, quæ & Sphaeria, duceretur, missus est, homo furiosus, corianj filius. Aduersatus est Nieæ, Nicerati filio. Multis facinorib. editis tandem in Thraciam missus imperator, multas cepit urbes. & Amphipolin profectus, cum Lacedæmonijs, quorum dux erat Brasidas, bellum gessit: ubi pugnans, à Myrcinio cetrato ictus occubuit.

CLEONAE, loci nomen iuxta Nemeam, ubi uersabatur leo, quem sustulit Hercules.

κλεινομα θρηλιπρη. Cleonymo timidior. Aristophanes: Cleonymū rhipſipidem (qui clypeum abiecit) istæ heri cōspicæ, ceruæ ppteræa factæ sunt. Receptia delicta maius habet dedecus.

κλειπτης, κλεβη ή κλειπτης. Furtū olim in fame nō erat, nisi qui deprehensus esset. κλειπτης μιν ουχι μάλλον, βιτηχης δ' εἰσως.

Non magis quidem fur, sed fortunatior fortasse. Immutauit uersum. Euzipidis de Alcestide: Te quidem mox habitura est uxor non illa quidē modestior, sed fortasse fortunatior.

κλειώεας κρατῶν ἧ, σὸθου θρηλιπρη. Claues tenere, compositionem significat morum. Somnij explicatio.

CLINIA, pater Alcibiadis. CLISTHENES & Strato subinde radebantur, quō iuniores uiderentur. Aristophanes:

Ὁ (ζηροδωλω περικλῖν) ἰσφαλεντ' ἀνύτασε, Ταλεμ ὁ σιμῖε βαρβατὸν κὺμ ἡβαε,α.

10 Eunuchus nobis ades, arte factus? Hic uerò quis est? nonne Strato?

* Sophocles; Quo pacto urbs bene morata fiat? Vbi dea femina panopliam gestat, Clisthenes radiū? Clisthenes ut effœminatus perstringebatur.

κλειπφ.) Græci Clisophos celebrat, & Therionas, & Struthias, & Chærephōtas, homines ad fastidium usq; uoraces & gulofos.

Osaf.

CLITAGORA, pœttria Lacedæmonia. CLITE, nomen Amazōnis.

CLITOMACHVS Thebanus, in Isthmo luctatores & pugiles & quinquerciones eadē die uicit, & in Pythijs quinquerciones & Olympijs, alter post* Thasium ob quinquercijs & ludā proclamatus est. Luctatus etiā est cū Eleo Capro, & ququercio decertauit eodē die. Visto re aut Capro, dicebat Clitomachus, quū fuisse uocari fecit ad Pæcratium, priusquam in ludā uulnera accepisset. Aduo cato itaq; Pancratium superatus à Capro nihilominus indeseſſo robore corporis, aduersus pugiles usus est: & sol' uno die ludæ & quinquercij coronam accepit: in pancratio, Clitomacho, quē diximus in ludā, Pæanon superato, uiro qui multas coronas acceperat. Itaq; nō sine magnis laboribus & ingenti ætuma uictoria illi contigerunt.

Capro uictus pugil.

10

CLITVS, siue Hieronymus dithyramboræus, Xenophanti F. ridebatur ob comam, & pueros deperibat. Fuit autem hirsuto corpore, ut equina Centaurorum pars.

κλειμα κρατῶεσ ἐγκλαλειδου αεροδρια. Palmite prehenso criminationes expecta. Explicatio somnij.

CLEMENS historicus scripsit Romanorum (reges) imperatores, & dictatores: & ad Hieronymum, de figuris Isocratidis, & alia.

κληρονομια.) Hereditatis capax est Ecclesia in genere: in specie uerò, anima ex pierate uiuens.

κληρ.) Clerus, cœtus diaconorū & presbyterorum. Iacobus, 2 filiorum pater, nume-

Leui Deo consecratum.

numerationē à Beniamine aspiciatus, cum Leuim decimum reperisset: hunc Deo consecrauit, decimis & filiorum & omnium facultatum suarū ex uoto oblati, cum omnia mala effugisset. Itaque Leui sacerdotali ueste induro, uicimas Deo Bethelae obtulit. Ex eo qui uicimis ex lege immolandas, & ministerio facto obeundo sunt occupati, Leuitæ dicuntur.

Leuitæ. Clerici.

Clerici autē, qui sacra ex diuina gratia administrant: eo quod scriptū est, Nō forte Leuitis fortem inter filios Israëlis: Dominū enim esse partem illorū, & fortem. David autem fortes appellat rerū mutationes, diuitias & paupertatem, feruitutem & dominatū, pacem & bellum.

Fortis Deo uid. c. c.

In manibus, inquit, tuis sunt fortes mæ. κληρ (κλῆρ) Sors Mercurij. Vetere consuetudine, sortientes, in hydriam solum oliuæ conijciebant, quod Mercurium uocabant, & in eius Dei honorem primi eximebant. Altera sors eius erat, qui Mercurij sequebatur. Euripides in Acolo, consuetudinis huius meminit.

Sortitio c. c. uiciorum.

Sortitio c. κληροτήρια.) Aristophanes: Sortitiones quo conferes: In foro deponam, sortitricem iuxta Harmodium cōstituta. Sortes omnium iactam, donec is cui sors obuenient, lætus abeat, sciens in qua litera sit cœnandū. Proclamabit præco: Quibus uenerit, sequantur, in porticu regia cœnaturi. Quibus Th, in ea quæ est illi proxima Capite cenforū. Quibus K, in porticu farinaia ur se insistent, imò (errauit) ut ibi cœnent. Quorū uerò litera prolata nō fuerit, in quā cœnent: hos ceteri expellūt omnes. Sed apud nos nō ita fit. Omnibus enim abidē omnia supeditabimus, ut unusquisq; ebrius, cum ipsa corona, face accepta, abeat.

κληρονομία.) Sophocles: Keuerere matrē, multos annos fortis id est, grandæuam. κληρονομία.) Coloni dicebātur, quos Athenienses in urbes à se captas, desertas, aut parū populosas mittebāt, cetera portione possessionum singulis assignata.

κληρονομία.) Dormire in medio duarū sortium, est, utriusq; testamētī lēctiōni perpetuò incumbere.

κληρονομία.) Testes adhibebantur, si quis alicui iudicium denunciabat, qui κληρονομία dicebātur. Qui autem ad testimoniū dicendum uocati, non præ sō cēr in iudicio: mille drachmis multabantur.

Cernitio c. c.

κλιμακίζω.) Climax, scala, est tormenti genus, quo corpora distorquētur. Aristophāes: Quouis modo eū torque, sca-

lis alligatum, suspensum, flagris exum, cute direpta, distentum, accero in nares infuso, larectibus impostis, cæteris adhibitis omnibus. Vnum excipio, ne protergo eum percutias, ne' ue alio recenti.

κλίσις.) κλίσις ἐκ μηχανῆς, κλίσις δὲ μὴ ἐστὶν ἰσχυρή. Cubabo in extremo angulo, lectulus mihi est paratus.

κλίσις ὅτι δὲ πρὸ.) Inclinatio in hastam: id est, ad dextram. Inclinatio (ἵψ' ἔνα) in unum, uel in clypeum: id est, ad læuam.

CLITORIVM, urbs Arcadiæ.

κλιπῆ.) Re nō sanis explorata, sed primo aspectu decepti, suis nunciari, plures esse quàm reuera erant.

CLOTHO. Tres Parcæ sūt: Clotho, Parca, Lachetis, Atropos.

Inter mortales non potuit, quamuis cupiens, Inuenire Clotho huic alium interfecisset.

κλωπῆ.) Aristophanes: Manus quidem sunt apud Aetolos (hi enim latrones sunt) (Pes, νῦς, πῦς) Mens uerò apud Clopidas hoc est, & latrones & fures sūt. τῶν μὲν χερσῶν ἐκ ἀταλαιῶν, ὁ νῦς δὲ ἐκ κλωπῶν, κλωπῆς μὲν τῆς βάλλας, πῦς δὲ φίλων.) Fures arcu ferito, ruere amicos.

κλώη.) Quisquis audit, magis gaudet, & tuis insultat doloribus.

CLYMENVS, dicitur Orcus, siue quomnes ad se uocet, siue quòd ab omnibus audiatur. Epigrāma de Orpheo: Qui etiam immitis atrox Clymeni ingenij, Et implacibile animū demulsiſt iura. Et rursus: Non præcæ Clymeni percolit, (Sic: Et rosidos aureæ flores Proserpina.

CLYTEMNAESTRA, uxor Agamemnonis.

κλύπη.) Ad Xenocratem philosophū cum discendi causa quidam uenisset, & geometrix & astronomiæ ignarus: Hoc, inquit, uellus apud me non carminatur. κλύπη.) ἱμοί πῆχες ἢ κλύπηται.

κλύπη.) Aristophanes: Si fullones ijs qui egent, lænas præbuerint, cum Sol à nobis recesserit, nemini nostrum lateris dolor incommodabit.

κλυπητὴ τῆς ἀφῆς.) Prurire alicui aures: id est, audiendi esse cupidum. (sius.

κλυπητὴ.) Cnoth urbs Cretæ, unde Cnothia. Lucullus Romanus, Mithridatis regno euerſo, cū ad Troadem ap- pulisset, & iuxta Veneris ædē statua haberet, huiusmodi auditoraculum: τὴν κλυπητὴν μασθῆρα λίαν, ἵνα ἴσθῃ δὲ τὴν ἰγρῶν.

Quid dormis magnamine leo? hinc nulli sunt prope te. Itaq; surrexit: & cum regem

regem in propinquo esse audisset, (ὀπίπετος ἀπὸ Φθίμης F. protligat) opprestum interfecit.

Canes de propugnaculo suspendebat. ne ijs ciulantibus excubiæ dormire possent.

Conchæ precij: id est nullius. τὰ πρὶ ἐστὶ πῶς τῷ κόγχῳ διελθῶν. Perinde est ac si conchâ diuidas. De re facili.

Conchylîi est, unde fit purpura. Vt ex aibus uulvres, è qua drupedibus canes, eminus odores sentiunt, ob aeris uim illos trāsmittentē: sic ex aquaticis (quia uis eadem etiam aquæ inest) eminus odores percipiunt pisces. Itaq; & conchylia, cum uisū careāt, escam seculi apparet. Crocodilitem carnem in summa aqua pendentem consecretantur.

Odor. Aquæ.

Codali chœnix. Prouerbium, de ijs qui maioribus mensuris utuntur. *Rassatter massi.*

Quadratus. Romanus historicus, Ionica lingua scripsit historiæ Romanæ libros 15, titulo χιλιατηρόβια, à mille nario numero, quæ scilicet res gestas Romanorum ab urbe condita usq; ad Alexandrum Mammææ F. complecteretur.

Cothurnus. calcei genus utriq; & pedi & flexui aprum. Sic dicebatur Theramenes orator Atheniēsis, Prodicij Ceij discipulus. Dicitur de homine uersatili. nam hic & 30 tyrannis & populo se accommo dabat.

Tyrannus.

Coctus, orator Atheniēsis, Isocratis discipulus scripsit orationes oratorias.

Cocles, Horatius dictus est oculo amisso.

Adulator, id est impostor. λακκία, à dulatio, id est impostura,

Colassenses dicuntur Rhodij, qui in sua insula zeneam staruam Solis exeerunt, quam à magnitudine Colossium appellarūt, sub Seleuco Nicanoris * filio Alexandri Macedōis. Epigrāma: *Ipsæ tibi ad Olympum extendunt colossum Hunc, Rhodi incolæ Dorica, ô Sol, Aeneum: postea quam stetit sorio Bellona, Othanaui patriam hostium stolis.*

COLIA, maritimum promōtorium Atticæ, ubi Veneris Coliadis sanum est. 30

Coloquinta sanior: prouerbium. (χολοκώτης ὑγαιέρος.) Coloquinta sanior: prouerbium.

Non idem proxiōt.

Horatatur, ut armis sumptis

parriam defenderent, ac populum petulantem cohercerent.

COLUTHVS, Lycopoles Thebaus uersificator, tempore imperatoris Anastasij scripsit Calydonica libris 6. & comœdia uersibus, & Persica.

Quæ caudam nō habebat, aut mutilatā habebat, nō sacrificabat. Quicquid deniq; perfectum & sanū non erat, dijs non immolabatur. Aristophanes: immolari non potest, quia caudam non habet.

dius Dei, est bonorū thesaurus: manus, eius efficacia. Cur auertis manum tuam à medio sinu tuo?

Graculus graulo assidet. Aman enim inter sese hæ aues, & sunt cōgregabiles; Vsurpatur de ijs, qui sui simulum familiaritate utūtur.

AEGEIA tribus municipijs.

Aristophanes: ἴστικα ἴσται τῷ ποτηρῷ κήματι. Apparere hunc esse malæ moneræ: id est, cœci tu improborum.

COMANA, urbs, in qua Chrysostrum primum est sepultus.

Comes, populi princeps.

Coma aleban philosophi, siue extolerantia, siue ex tenacitate. Aristoph. in Nubibus: Quorum, inquit, nemo præ foridibus unquam tonsus est.

COMETA E, ignis densi in ætherium elati locum fulgoris: ignis cōfertur inflammatio, qui celeriter circumfertur, & speciem longitudinis præ se fert. Quatuor sunt genera stellarum contra naturā: Cometa, cuius infima pars tenuissima est, summa extensa, ut in comæ: δοκίαι, ἢ λαμπροδίας, qui totus tenuis est, ut hasta, aut facula: πυργώσιαι barbatus, cuius pars inferior plana est, superior angustior: βιβύροις, cum stella quæ apparet, profunda esse uideretur.

ἰδὸς κημήτης ὅστις ἐκαστὸν φέρον. Ἰδὸς κημήτης ὅστις ἐκαστὸν φέρον. Nullus est cometa, id est capillatus, qui nō incatur.

COMMODOVS imperator Romanorum, nescio quibus actus intemperijs, ita insanijt, & debaccharus est, ut suum nomen repudiaret, & Herculeum se ac lo uis filium dici, & mensis suis appellari nominibus ueller, hoc modo: Amazonijs, Cōmodus, Augustus, Hercules, Romanus, Excellens (ὡς ὑπερείκων) Inuictus,

ὡς ὑπερείκων

Dro atris buta.

Coma prin i/ophica.

Asi: Etia in diuina etc.

Menses Comar diani.

Hercule habu.

uictus, Pius, Felix, Lucius, Aelius, Aurelius. abicōoq; Romanorum habiru, Ieonna pelle se inuolueret, & clauam gestaret: itaq; & cum bestijs & cū hominibus ducllo publicē cōgrederetur, reuēta ira sagaciter iaculans, ut omnibus admiratione esset. Cum autem ad nefandas cædes duculo publicē appulisset: omnē sine clementia miserō & mutilatos uiros, in theatrum coactos, serpentinis quibusdā (larnis, aut textis) spectris ad genua alligaris, tanquam gigantes, claua confecit. Cum uerō in gladiatorum tabernis pernoctasset, atq; inde ad spectacula procederet, obuiū eunte senatu: ab omnibus malē audiebat, adeo ut Maria etiā, quā inter concubinas maximi faciebat, cum uituperaret, & ad illis factis dehortaretur. Multi alij quoq; supplices rogabant, ne quid imperio admitteret indignum.

Comiecta gladii.

Gladiator pro imperatore.

καμπε. Nec ibi mista erat iactantia Barbarica, & significatio prosperæ fortunæ. *καμπε φακελάρισμα*) Vox composita à iactantia & factibus uerborum. *καμπεσ.*) Aristophanes in Nubibus: Primum comis esto in cōgressib. Et, Res ita bella est, & tuis perquam digna monib. *καμπεσ εἰς φωνοῖς μὲν ἔχρησθαι, ἀλλ' οὐδ' ἀπολαύσας.*) Prouerbium: Connas ribicen, coronam quidem gerens, sed sibi euictus. Hic sub iude coronatus in cōporationes se ingerabat. Vel: Olympionices fuit pauper, nihil habens præter oleastri corollam. Vel: ribicen optimus, sed pauper fuit, & sæpe coronatus. de quo Cratinus:

Εἶδε, & τὸ νομὸν δὲ ἀνεβίβη, ὡς τὸν ἑαυτοῦ φάσμασιν ἰνιμικὰ, & κοινὰ ἀμὰν κορονάριον τε ἀμει.

Ait autem, ei: uicē uictori nunquam honorem esse habitum.

Hercule Hercule.

καρδολισιασ.) Hercules puerū, qui aquā ad lauandas manus ingratam obtulisset, alapa data occidit.

καρδολισιασ.) Aristophanes: Si puer ulnū petierit, alapam ei dato. Dicitum hoc eō pertinere, ut assuefiant pueri, ne quid superuacaneū petant. C. a. m. e. r. i. u. s. l. i. b. e. r. i. s. u. i. s. d. i. c. e. r. e. s. o. l. i. t. u. r. : C. I. S. C. E. C. H. E. R. E. R. E.

De Bocrate epigramma.

καρδολισιασ.) Ab Atheniensibus accepit in otio in quidem accepit: *ἰσθμὸν ἐπιβάντων ἰδὲ οὐρα*.

CONISSALVS, dæmon Priapi similis, q̄ non recuset uel in puluere coire.

καρδολισιασ.) Conos Artoxyg. Pronotibium, de ijs qui par pacī referunt. Vide Chiliades.

καρδολισιασ.) Polybius. Donabat singulis cō-

uenientiā: pueris connos & monilia: adulescentulis drambas & gladios. *καρδολισιασ, ἀρκεμῶν μαχαίρας.*

καρδολισιασ.) Conosconcoloris Gtæcē Sardanapalus, muliebri uir animo, & delicijs deditus, ab Arbace præfeco suo esse euerfus, ultroq; sibi necē cōstiffere eoactus, regia unā secū cremata. Idē Arbaces regnū ad Medos trāstulit. *καρδολισιασ* (ὄνομα, strepitū.) Cōni calculū. De reb. nullius præcij. Connus siue lyriecē, siue citharæcē fuit, parū uocalis. *καρδολισιασ.*) Cōto nauigare: id est, cōueniēter uiuere. Prouerbium.

Sardanas p. d. Arbaces.

Equorum nomina. Buccephalus.

Somniorū explicatio.

καρδολισιασ.) Equum significat, ut Samphoras, litera Σ. Alijs u inuerebatur. Ne Buccephalus quidem uocamus à bouino capite, sed ob notā eius inuistam: qualis nimirū etiā Alexandri Macedōis equus fuit, cui mortuo Buccephalam Alexandriam cōdidit, uirtute eius, sepultura loco, urbe remuneratus.

καρδολισιασ.) Homo fortidus, & sordidus. *καρδολισιασ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἵδους ἡρπυίας, ἰδὲ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν, τὴν τοῖς τοῖς βλάβη.*

καρδολισιασ.) Coruus aquatur. De ijs qui difficulter aliquid conuequuntur.

CORRONAS, apud Iudæos facer the saurus, quo Pilatus in aquæ ductus consumpto, feditationem excitauit. D eduxit autem aquam à stadijs C T C C : iuxtaq; collocatis militibus, multos occidit.

Pilati aqua ducta.

καρδολισιασ.) Cotyle indignus. Prouerbium.

καρδολισιασ.) Chryseus intra cœtæ dissecuit nondum uirginitatis.

καρδολισιασ.) Tēporib. Iudicū apud Iudæos, Moioisorū rex fuit Hades: id est Pluron, seu Orcus, q̄ filiā habuit quā uocauit Corē, Persephonē. Formosā em̄ mulierē Moioissi Coras appellabāt. Hæc Pirihō adamās, noctu rape decreuerat. Quo patet eius Hades cognito, canē suum à magnitudine Tricerberū dictū, autē fores alligauit, & ex cōstituto uenientem Pithothōi interfecit: itēq; Corē ad opē serendā egressā, quā alūt à Plutōe raptā esse.

Pithon, Hades, Cora, Pirihon.

Tricerberon.

* CORRIDES; Solon dictus est, patronymicē.

CORINNA, Archelodori & Procratiz filia. Thebana, siuc Tanagræa, discipula Myrtydis, eognoamento Musalyrica, quinque uicisse fertur Pindarum.

Codridas.

Mulier uicisse Pindarum.

Scri-

Scriptit libros v. & Epigrammata, & Leges lyricas.

Corinna, uel Thespia, uel Corinthia, lyrica, leges Lyricas scripsit.

CORINTHVS, dicta à Corintho Marathonis aut Pelopis filio.

CORINNVS, lieniſis, poera heroicis ante Homerum, ut quibusdã uisum est: primus Iliadẽ scripsit, Troiano bello adhuc durãre: discipulus Palamedis, cuius inuenta literis Doricis descripsit. Dardani item bellum aduersus Paphlagonas: ut ex hoc Homerus totum suæ poësis argumentum sumpserit, in quæ suos libros retulerit.

παραμαχος.) Solue pugnas & clamores, ut te Lyſimachum appellemus.

CORNVTVS, Duo Romani historici fuerunt: Titus Liuius, cuius celebre & illustre nomẽ est: & Cornutus, quem diuitem & orbum fuisse audio, sed præclari nihil habuisse. Verum tantũ discrimen fuit horum uiuorum, ut Cornutum quidem audirent plurimi: obsequij & affectionis ergo ad eum cõfluentes, & propter orbitatem spe hæreditatis: Liuium autẽ petrauci, sed uiri & ingenio & eloquentiã præstantes. Actum quidem ista fiebant. Tempus autẽ, quod se nec uendi, hæc largitionibus corrupti sunt, eiusq;

(F. φίλας cultos) phalanx & pedissequa & inspectrix Veritas, nec pecunia egentis, nec hæreditatis successione somniantes, nec ulli alteri rei turpi & adulterinæ & tabernariæ & seruili obnoxij: alterum re texerunt & ostenderunt tanquam absconditum thesaurum, multis bonis reſertum rebus: alterum nerò, diuitem illum & pecunijs circumfluentẽ, obliuione obruerunt, ut uel unus uel nemò potius cum norit. Cornutus hic Lepti urbe Africæ natus, Romæ fuit sub Nerone, & ante eũ: interfectus unã cum Musonio.

scripsit multa philosophica & oratoria. (κροῖον τῆς σκορπίου.) Cornix scorpionis.

De ijs q res difficiles & noxias suscipiunt.

CORSIAE, urbs Bœotix.

COROEVS, stultus quidã, qui fluctus metiebat.

CORYBANTES & Curetes, ne quidam uolunt, ijdem sunt Rheæ filij, Iouis nutricij, & custodes & magistri, uel no uem uel decem.

κῆρυκας.) Attila, cum Mediolanum urbem populosam peruenisset, & Romanorum imperatores in aureis solijs sedentes, Scythas uerò ad pedes eorum depi-

ctos uidisset: se in solio sedentem, Romanorum uerò imperatores saccos in humeris ferentes, & ante pedes suos aurum effundentes pingi iussit.

κρχορος ἐκ λαχρίου.) Corchorus inter holera: de uilibus & contemptis hominibus, qui honores appetit supra dignitatem suam.

κόστας.) Cossas Pellenensis uir bonus fuit. Cum autem Pellenensibus bellum esset cum Salaminijs, à finitimis auxilia petierunt, agros se illis daturos polliciti. quos parta uictoria negarunt: quamuis sua dente Cossã, ut pactũ & conuentis starent. Sed ob eam perfidiã pestilentia conflãti, sententiã Cossæ laudarunt.

κροῖον ὕδωρ σπιρίτου.) Aquam cõbro afferre. De rebus quæ fieri nequeunt.

κροῖον ἂν ἔλαχες πάρατος.) Spartã, quã nascus es, orna. Et ego mihi uideo in satissatis acquiescere uelle, Spartam meã ornaturus: certamẽ hoc & quasi probationẽ uitaẽ propositam ratus, si philosophiam, quamuis calamitosam, non deseruero.

κροῖον.) Modestia, ἢ συνφροσύνη & temperantia, non modò sunt remotiones & ablationes oppositorum uitiorum, immodestix & intemperantiæ, sed & uirtutes euidentes & (ἀντιθέταις, αὐτεπελάει, perfecte) uoluntariæ. Ac altera quidẽ cõuertit deteriora in nobis ad meliora, altera perturbationes animorum omnes ordinat & exornat, & uirtutes à se procreatas utraq; in familiarium suorum animis gignit.

κόσμος.) Mundus est compago & temperamentũ è cœlo & terra, & ijs quæ hunc sunt interiecta, & plenitudo formarum.

Quia uerò nullam speciem interire debebat, ne imperfecta esset uniuersitas: neq; fieri poterat, ut eadẽ numero permanerẽt, quæ nata & caduca essent: hæc quoq; æternitatem, ut potuerunt, sunt adeptæ.

Quapropter omnia æternitatem primi, ut sui principij, expetunt, & unumquodq; suo modo eius est particeps. Estq; hoc opus Naturæ maximẽ propositũ, ut unaqueq; res naturalis aliam gignat sui similem.

Quoniam autem generatione nobis est opus, & generationis facultas certa magnitudine cõstat: etiam incrementum egemus. Quod quia cibo fit: aliendi facultate est opus. Ob hæc igitur naturalibus facultatibus præditi sumus & nos, & brutæ animantes. Itaq; cum his facultatibus agimus, ut stirpes agimus: cum uerò ira & cupiditate, ut pecudes. Vtho-

Homerus posthumi & Corinna matris. Palamedes, Dorice liber.

Cornutus, T. Liuius.

Veritas illi parã.

Ybasion mensur.

Attila pro Bura.

Prudentia ob profu dant.

Modestia, Temperantia.

Mundus.

Immortalitas appropio aq; adeptis.

Generatio.

Incrementum, Abundantia.

Stirpes, Pecora, Homines.

mines

Plotini di-
ctum.

mines autē agimns, cū rationē adhibe-
mus. Itaq; perfacetē Plotinus dixit, eos
qui furiosē aleni di facultates persequan-
tur, *σὺς κινδυνώσιν δεσφύλας*) in pericu-
lo esse, ne arboreant: id est, in arbores
mutentur. Significat *ἑστῆς* quatuor: *ὑ-
πέριστα*, ornatum: *ῥῆδι ἢ πᾶσι*, hanc rerum
uniuersitatem: *ῥῆδι καὶ ἐν*, ordinem: *ῥῆδι καὶ
ῥῆς*, multitudinē, in sacra Scriptura. Stoi-
ci dicunt, Mundum esse triplicem: ipsum
Deum, *ἰδῆστωρ, ἀδῆστωρ*) qui omnē essen-
tiā informet, & interitus & ortus exper-
tem, ut opificem distinctionis, qui tem-
porum certis intervallis omnē essentiā
in sese cōsumat, & rursus ex sese gignat:
atq; ipsam etiam siderum distinctionem
Mundū appellat: & tertium, id quod
ex utrisq; cōstat. Est q; mundus, qui essen-
tias rerum omnium informat, siue, com-
pages cōstant in cœlo & terra, & naturis
quæ in ijs cōtinentur: siue ordo & com-
pages ex elementis & hominibus, & ijs
rebus quæ ad finem aliquem referūtur.

Ut anima
per coro-
pura pro
uidens
per Mon-
dum iusa
uniuersi.

Mundus ut
iura ex-
suo glo-
bosus.

Mugurion
de amore
amica.

Ac mundum mente reliq; & prouidētia,
per omnes eius partes mēte fusa, quem-
admodum anima in nobis, alijs in parti-
bus plus, in alijs minus: quæ per alia qul-
dem ut habitus transeat, non per ossa &
nervos: per alla ut mens, ut per partem
principem, quæ *ἡγεμονία* à Græcis dici-
tur. Sic igitur totum mundū, tanquā ani-
mal, principem habere partē Aetherem,
& per aera & animalia omnia penetra-
re, & per stirpes ut habitum: & unum esse
hunc Mundū, cum q; finitum, & globosa
figura præditū, quæ sit ad motum aptissi-
ma. Extra eum (*κενὸν ὑακuum*) centrum
esse circumfusum, infinitum & incorpo-
reum. Esse autē incorporeū, quod à cor-
poribus occupari possit, cū non occupa-
tur. In mundo autē ipso nihil esse uacūū,
sed unitū eū esse: quod id flagitet cœle-
stium cū terrenis cōsensio & cōspiratio.

ἡγεμονία (v.) Ludierū apud Atheniēses
fuit huiusmodi. Bacillus humi defigeba-
tur, & alius imponebatur, q moueretur,
ut in libella: de quo dux lancee pende-
rent, & sub ijs lanceibus duo aquæ crate-
res, & sub aqua ænetum sigillum inaura-
tum, quod d Manes dicebatur. Hæc fiebat
in symposijs: ac ludentibus omnibus, ali-
quis surgebat phialā tenēs mero plenā:
atq; eminus stans, unū omne uno impē-
tu in lancē fundebat, ut repleta mergere-
tur: & caput sigilli sub aqua latētis scriēs
sonitū ederet, qui cœltabus dicebatur:
is q; quō maior, eō melior. Quod si nihil

de uino effunderet, uincebat, & seibat
se amari ab amica: sin minus, uincebat.

COTTA relo utebatur, quæ tragulā
dicitur: qua tam uehementer inferebat
istum, ut quem percussisset, per thoracē
& costas terræ affigeret.

Tragula.

ἡλίον ἐπιφύου.) Nō oleastro, sed oliua,
quæ Callistephanus dicit, coronabatur.
de quo sic ad uerbū scribit Aristoteles:
In Pantheo est oliua, quæ *καλλιστεφανος* di-
citur. Huius folia, secus quādam aliarū oli-
uarum, extrinsecus, nō intrinsecus alba
sunt: ramosq; gignit, ut myrtus, ad eoro-
nas aptos. De hæc germen Hercules O-
lympiæ plantauit, de qua coronæ pugili-
bus dabantur. Est autē iuxta flumē * Ilis-
sum, circūseptā: magna q; pœna propo-
sita ei, qui illam attingeret. Xerxes itaq; cū
audisset, propter oleastrum tantos eape-
re labores Græcos: Quomodo, inquit,
isti pro libertate pugnabunt?

Cetium.
Callistepha-
nu.

Xerxes de
corollis Gra-
corum.

COTYLAEVM, kubææ mons: à Co-
tylo, qui cum occupauit.

COTYLE, instrumentum quo farci-
næ feriūtur. primus inuenit Protagoras:
bauius enim fuit.

COTYORA, uulgō nūc Cyrota, urbs
Græca, Sinopensiū colonia, culus ciues
Coryontici dicuntur.

COTYS dæmō apud Corinthios col-
lis, præses effeminatorū & impudicorū:
siue illi ob turpē q̄stū, siue ob scdā libi-
dinē, aliade de causa pudicitia p̄stuant:
eiusmodi sunt Clithenes & Timarchi.

Scythorum
profes.

Cotys, uir fuit aspectū dignitatis ple-
no, in q; re bellica excellēs, animo etiam
quiduis potius quā Thrax. Nam & so-
brius erat, & clementiam atq; animi al-
titudinem in genuum præ se ferebat.

Barbaria
potentior
natura.

Cotys in Thracia XXXIII annos re-
gnauit. ac principiō in uoluptatibus &
delicijs uixit: sed rebus eius secundis ere-
sectibus, crudelis & iracūdis euasit, ut
suam uxore, & qua liberos habebat, dis-
secaret mediam, à pudendis auspicatus.
καρτερωσίμα.) Curetum os: id est, sati-
dicum. uates enim habebantur.

καρτερός (v.) Puerorū seu adolescen-
tū altrici Ielluri primū sacrificasse di-
cunt Erichthoniū in arce, & arā dedica-
se, ut grati illi pro suppeditato uitū re-
ferret: atq; etiā instruissē, ut qui cuiquā
Deo immolarēt, Ielluri p̄r̄ immolarēt.

T. Lurū
cultus.

καρπὸν γῆ τῆν καλῆσιν.) Lewis terra
hunc regat. Dicitur terra leuior & gra-
uior, cum nō simpliciter sit leuis: & ignis
igni grauior, cum nō simpliciter sit gra-
uis.

Terra leui;
igni graui;

uis. Leue autem est, quod suapte natura in superiorem locum fertur. Leuis terra dicitur, quòd facilius tollatur & feratur: & ignis grauis, quia facilius deorsum tendat. dicunturq; hæc similitudine & comparatione quadam, non propriè.

κίφους πρὸς βίωσιν βίωσιν, καὶ ψυχρὰ ἀπέλαν.) Leuibus flatibus pascere, iuuenilè animum augens.

κωφότερος κωφότερῶ, καὶ ἠδιετέστερος.) Leuior puluere, atq; infirmior.

Cratini comici Pythæ.

κώδιον.) Nisi te odi, siam unum è Cratini uelleribus, & dissem Morfimo accinere tragœdiam. Sic perstringitur Cratinus, ut ebriosus, & lecti permittor. Quo distento commotus (quamuis certare & scribere desisset) denuò in certamen prodijt, fabulamq; Pythin scripsit de se & ebrietate. Fingit autem, comœdiam uxorem suam esse, quæ diuortium secû facere, & malæ tractationis crimen intendere sibi uelit. Sed Cratini amicos intercedere: precari, ne quid temerè faciat: rogare inimicitiarum causam? Illam respondere, quòd comœdias neq; scribat, neque agat, sed ebrietati uacet. Fuit Cratinus antiquæ comœdiæ poeta, uertior Aristophane, ualde probatus.

κωδωνισσα.) Tintinabulis pulfandis explorant generosos equos, an pugnae multum non percellantur.

κωδωνοφάλακροπύλας.) Nò teruit eos, cum cygnos induceret, & Memnones, qui pro phaleris equorum, tintinabulis uterentur.

κώδων.) Multa genera sunt tubarum: Lybicæ, Aegyptiæ, Tyrthenicæ. Primus Archondas, Heraclidis opem ferens, in Græciam intulit Tyrthenam tubam.

κωδωνοφορεῖν.) Excubiarû præfecti tintinabula secum ferebant, ad explorandos uigiles, ut ijs auditis responderent.

κωλῶ) Armus uictimarum, Mercurio est sacra.

κωλιαδὸς κερκμήεις.) Colias diis figuli. Colias Atticæ locus, ubi uasa bona fingebantur, tinta minio.

κωλιας.) Colias, ædes Venetis, à quodam Attico adolescente condita: qui captus à Thyrrhenis, & cum uinctus apud illos feruiret, adamatus ab herili filia, & solutus: domumq; reuersus, hanc Veneti gratiam pro salute renulit, sano in litore, unde raptus fuerat, extracto: & nomine à membris, quæ uinculis pressa fuerant, indito. Alij dicunt, Ione immo læte, accipitrem κωλιῶ, id est anteriorem uidi

mæ partem raptam, cum in locum detulisset, κωλιαῶν inde dictum.

κώλον.) membrum, pars orationis, è duabus aut pluribus etiam partibus cõstantis. Syllabas enim fecant, & membra sententiarum. Membrum igitur uersus est, absolutum sententiam continens.

COLYPSÆ, municipiû Aegæiz trib. κάμνη.) ἑρῶν ὡς ἰμάριον ἐπιμάμασι.) Ectus ad Hymenæum comestatum uenit. Nam misera illa cum nondû mulier esset, mortua fuit. Prouerbiu, ὡς ἐπιμάμαστος, comestatum uenit. De ijs qui aliq; quid petulanter agunt.

καμικὸν δερνφίρμα.) Comici satelires, κωσφίρει.) Græci Bacchum cordis hu mani præfidem esse dicunt.

CONSTANTINVS Magnus, Imperatori Constantio obscure natus, & è signis quibusdam à patre agnitus: decreuit, relictis ijs locis in quibus uersabatur, ad patrem Constantium profectus, apud transalpinas gentes & in Britannia plerunq; uersantem. Què pater cû robusto esse corpore uideret, præteritis Iheodora filijs, imperatorem designat. Nouã Romam Cõstantinus annis CCCXII ab Augusti Cæsaris monachia condidit. De hoc nugas scribit Eucapius, quas ob reuerentiam uiri prætereo.

Constantini Mæ.

Théodora filij.

Constantinopolis. Eucapius.

Constantinus, imperator Romanorû, Leonis Iconomachi Isauri filius. E leone autè nata est uersuta pardalis, de serpentino semine aspis atrox, & serpens uolaticus: è Dane Antichristus. Hic patris imperij & impietatis successor, & libidinibus, & demonû inuocationibus, & alijs improbis studijs deditus atq; uacans, eximium instrumentû, & supra modum opportunû patris sui & præceptoris exitit diaboli: eò uacordix & uesaniae redactus, ut lege sanciret, ne quisquâ prorsus seruorum Domini sanctus diceretur: sed & ut eorum reliquæ confiscarentur, nec eorum intercessio (περισσῶς) peteretur. nihil enim eos posse. Deinde adiecit homo profanus, ne Mariæ quidem intercessionem quisquâ petat. Neq; enim eam iuuare quenquâ posse.

Iconomachus.

Mala artes.

Sanctorum nomen obrogat.

Mariæ Deiparam dicitur.

Simile de sacro auri plenum.

etiã hæc Deipara nominetur. In manus itaque sumpto sacculo auri pleno, & omnibus monstrato, rogauit, quãti esset? Qui cum dixisset, magni: rursus effuso auro quæsiuit, quãti esset sacculus? cum respondissent, nullius esse precij: Sic, inquit, Maria etiam. neq; enim Deiparam miser illâ uocari uoluit. Dû enim Christum

stum in se haberet, honorata fuit: postquam aut eum peperit, nihil ab alijs difert mulieribus. O' audecē blasphemīā Saracenicæ religionis, & Indicæ sententiz. Venerem enim colebat, & humanas hostias immolabat ultra urbem: ubi S. Mauræ zede destruda, & in carnificinam mutata, Mauram locū illum dixit, in quo sacra illa pagebat, & pueros mactabat. Testimonio est Flauij puer, quem occul-
tē ab eo immolarum Deus patefecit.

Constantius, Constans & Constantinus, filij magni Constantini.

Constantinopolis.
Roma.

Constantinopolis, tāto est alijs omni bus urbibus maior, quanto Roma esse minor uideatur: qua secundā nūmerari, longē mihi certē quidē uideatur esse melius, quām cæterarū omnīū primā existimari. Anni cccclxx & Cæsarīs Augusti monarchia exierāt, ueteris Romæ rebus ad finem tendentibus, cū Constantinus Constantij f. sceptris potitus, nouā Romam condidit. A' noua autē Romā condita, usq; ad imperiū Basilij & Constantini Porphyrogenitorū, (†††) anni sunt 108. *κως πως χιου.* Cōus aduerfus Chiū. Chiū ualet intus, Cōus foris.

COPALIS lacus Bœotiz, in quo magnæ anguilæ nascuntur. Est & urbs eiusdem nominis.

Corycæum dem.

CORYCÆVM deum quendā comici, audientem ea quæ dicūtur, inducunt. Proverbium: τὸ δ' ἄρα κυρικῶς ἠκούει.

Corycæ.

Hunc Corycæus audiuit. Corycæus em̄ est Pamphyliz p̄montoriū, iuxta quod urbs Atalia, cuius ciues ne à piratis, ibi stadiōs habētib. malē tradarēt (ὕρα λαπῆρας mutato habitu) ad eos qui in alijs portubus stadiōs habebāt, accedētes, subausculabāt: & latronibus renu-
ciabant, qui nā essent, & quō nauigarēt? Dexippus in Thesuro: Ne occultet cor-
pus Corycæus. Atqui audiui omnia, intrō te secutus. Ephorus lib. 1. Sub p̄mon-
torio, inq; habitabāt Corycæi, p̄minēte in pelagus, cōuenz quidā, oppidulo cō-
dito, uicini Myonneso: & ad metcatores in portubus accedebāt, quasi nanigaturi unā. Vbi cū cognouissent & quid ue-
herēt, & quō nauigarēt: Myonnesijs renu-
nuciabāt, qui tū illos inuadebāt. Acci-
piebant autē & Corycæi prædæ partem.

Atalia.

Corycæum.

Myonneso sin.

Cōs insula, patria Hippocratis, quæ & Meropis dicitur.

κωφὴ καὶ ἀσπίδων ἐστίν. Surti & antiqui uersus: id est, frigidi, obsecuri, fugaces. *κωφὴς ἀσπίδες.* Surdam aspīdē Dauid

eo dicit, non q̄ auditu careat: sed quòd aunibus obturatis incārationē repellat. *κωφὸν γὰρ βίλος αἰδῶς ἀνάγκηδες.* Mutū est telum uiri bellis: id est, hebes, infirmum, non stridens. Translatio ab auditu ad tactum.

κωφότερος ἢ ἀφρονέτερος κίχλης. Surdior, aut magis murus Cichle. Torōz in Thracia Cichle portus est, qui angustos & id-
gos habet à mari accessus, ut maris mur-
mur in eo non audiatur.

πυρεὶ κωφῶ πῆδης. Apud surdastrum pedis. De rebus (ἀδυνατίων, ἀελοῦτων, ἰρτί-
tis) impossibilibus.

περὶ δὴ. Cicadæ mēsem athenum atq; alterum in ficibus cantillāt. Athenenses uerò, per omnē ætate in iudicijs cantār.

περὶ μὲν. Crābas elixas Aegyptij ante alios cibos edebāt: q̄ grauedinem auer-
tere, & ebrietati obstrare scuntur. Crabi-
be, id est brassica, iuxta uirē nō plātatur.

κραναῶν. Aristophanes: Ita ne maiorem Cranais urbem quæris? Cranæ dicuntur Athenz, uel ab asperitate foli, uel à Cranæo rege.

κρημνία. Stato hic hasta homicida, neque amplius miserabilem Aeneum circum unguem silla cadem hostium.

CRATERVS Macedo, uir admodum

procerus, & fastigio regio uestitus splendore proximus, & omnibus ornamentis Alexandro similis, diademate excepto. Aduentibus humanissimū se præbebat, comitate grauitate tēperata, & benignitate sermonis homines maximē sibi cō-
ciliabar. Itaq; paruitatē corpis Antipatri, & uilitatē, atq; etiā inhumanitatē & asperitatē aduersus subditos cū Cratero cōparantes, hūc regio honore afficie-
bāt, & uti par erat, laudabāt, ut & fortis-
simū ducem, & rei bellicæ peritissimum, eūq; citra dubitationē proximū ab Alexandro tenere locum iudicabāt. Motus igit ob hoc uniuersus fuit exercitus, qui Craterū apertē ut regē coleret, & utrūq; pari esse dignitate nollet, & Antipatro nullo modo parēre quisquā uellet. Eumenes autem reperto in pugna Crateri corpore, adhūc spirāte, ex equo desiluisse fertur, eūq; deplorasse: testatus & fortitudinē Crateri, & prudentiā, & singularem morū benignitatē, & sincerā cū eo amicitā, & abstinentiā, & naturā insitū in corruptæ iusticiæ studiū. Optimū igitur cum fuisse necesse est, cuius uirtus & præclara facta etiā ab aduersarijs cōsentienti uoce celebrentur. Corpus etiam

1

Athenienses, robore.

Forma pro-
sta.

Memoriam.

Antipater
uirtus, Cra-
terus pro-
bitus.

Testimonij
belle.

eius honorificè, & magnificè sepelijt: quod & ipsum Crateri gloriâ ornat. Habitus est temperatissimus, & clemētissimus, & cōstantissimus amicus, ut & natura ad colendā amicitiam propēsus, & exercitatione roboratus. (cit.

Tres crateres

κράτην.) Lepus cursu psequentes uin- κρατήρ.) Tres crateras statuebāt in cœna: primum Mercurio, alterū Charisio, (quasi Gratiano dicas) tertium Ioui ser-

uatori. κρατήρ διών.) Crater caularum foren- sium: id est, capsula malorum.

CRATES, Atheniensis comicus, cuius frater fuit Epilyrus, hexametri carminis scriptor. Fabulæ eius sunt VII. Gito- nes, id est Vicini: Heroës: Theria, id est Feræ: Lamia: Pedetæ, id est uincti seu captiui: Samij. Scripsit etiam quædam soluta oratione.

Crates Athenensis alter, & ipse ueteris comœdiæ scriptor. Eius fabulæ extāt tres: Thesaurus: Ornithes, id est Aues: Philargyrus, id est Auarus.

Crates Asconidæ F. Thebanus. philo- sophus Cynicus, discipulus Diogenis & Brysonis Achæi: re sua familiari in num- mos redacta, pecuniâq; atgētario data, mandauit, si filij sui philosopharetur, ut eā Reipub. daret. Sin minus, liberis suis redderet. Vxor e ducta Hipparchia Maro- nitide, nuptias suas κωνομαχίας, id est caninum matrimonium appellauit, & filiū ex ea suscepit Pasiclem. Fuit Olympiade

Bryson Achæi

Hipparchia Maro nitide

Pasicles

CXXXI, cognominatus Ίουρακασίας, id est apertorianuarū, eo q̄ audacter cuius uis domū ingredere. Agros suos inul- tos in ouīu pascua reliquit (αὐτὸς δὲ τὰ βωμῶν.) Sublatus in arā, dixit: Manumit- tit Cratetē Thebanū Crates. Philosophi- ca scripsit. Dicitū eius est, Amorem sedat fames: sin minus, tempus: si ne id quidē, laqueus. Philostratus Lemnius, cum pecuniam suam in mare abiecit ait.

Amorem ne diuina

Crates Timocratis F. Mallotes, philo- sophus Stoicus, cognomento Homeri- cus & Criticus, ob grammaticarū & poe- ticarū rerū studiū: æqualis Aristarchi grāmatici, sub Ptolemæo Philometore cō- posuit correctionem Iliadis & Odyssæe libris 9, & alia.

Crates Callimedis F. Athenensis co- micus, splendido stylo, sed bibulus, & foe- dæ libidinis mancipiū. Fuit antiquæ comœdiæ poeta: scripsit fabulas 21 uicit 9. κρατιωνία, retractationes.) Cratyn- teriā librum Inscriptis, à cōfirmando di-

ctum, Democritus Abderites: quo cen- surā agit de omnibus libris à se scriptis.

CRATALE, uel Cragalidæ, re- gio Phocidis propē Cirrhæ.

κραυγή σόδομων.) Clamor Sodomorum, detestandum & foetidum istud, naturæq; contrariū flagitiū, quo Sodomitæ tene- bantur, quasi uox quædam ascendens, & magnitudinē impietatis in aures Domini Sabaoth inclamās: qui cū diu illis pe- cccasset, tandē cum penitentia nō agerent, & uæcordē flagitiosamq; uitā non corrigerent, supplicio iustissimo illis inflicto: Clamor, inquit, Sodomorū & Gomorrhæ multiplicatus est apud me.

κραταλαῖ.) Sestotis a deo fuit insolēs, ut curru auro & gemmis magni precij exornato insidens, reges à se uictos illi iungeret.

κραταλαῖ.) Crapula, uibratio capitis ex multo uino, uel quodā rebus tempe- stiuus ebrijs aberrent.

κραταλάδης.) Animi uitia pemouerāt, siue gulosus q̄ esset & ebriosus, siue uoluptarius, & in pudēdis gerens cetebrū.

κράκι.) Aristophanes: Talē cygni com- mistum sonū simul cantantes ceciderūt. κρασιου τῶ ἀσπίδα.) suspendere cly- peum: id est, pacem agere.

κρέξ.) Crex, auis inauspicata nuptijs, acutissimo rostro, & ferrato.

κρείον δὲ οὐ πῆρ' ἰδέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς εἶσι.) Cteo tibi nihil incōmodat, sed tute ipse. CROPHYLVS Astyclis F. Chius aut Samius poeta, quē qdā Homerī filiū in matrimōdio habuisse, alij tātūm eius ami- cū fuisse dicūt, atq; hospitē, ab eo q; acce- pisse poema de Oechaliæ captiuitate.

κροῦτινος.) Prouidentia quadam numi- nis ista conficiebat Cæsar, sagaciter am- plectens ea quæ profutura essent.

κροῦτινος.) Præstantior gloria inhono- rata, est uilitas gloriosa, & pusillo prin- cipatu magnifica moderatio, & altitudine periculosa humilitas tuta.

κροῦτινος.) Præcipitiorum autorem, ob magna uocabula.

κροῦτινος.) Aristophanes appellat Ae- schylum, quasi præcipitiorum autorem, ob magna uocabula.

κροῦτινος.) Post Minocem Creteſem Ca- res mari portū perhibentur.

κροῦτινος.) Creſitare, id est mētiri. Nam cūm Idomeneo commissa esset eris bello capti distributio, optimis sibi delegit κροῦτινος πρὸς κροῦτινος.) Creſitanum ad- uerſus

Brysonis

Cygnus com

Cæsar

Explicitio

uerfus Cretenses. Quia mendaces sunt, & impostores.

CRITOTHE urbs Chersonesi, ab Atheniensibus habitata: qui cum Multiae de illuc profecti sunt.

περμου.) *αυτηρες ε περμου εχου αλα, και δυο περιμου.* Seni satis est sal, & duo grana hordei.

περμου εσφρασις.) Lilijs me coronas hoc est: conuicia tua coronæ mihi sunt, confecta ex lilijs.

CRINIS, sacerdos Apollinis. *περμου μου περμου.* Iudica mihi Domine, quia in simplicitate mea ambulauit.

CRIVS, municipium Atticæ.

περμου.) Arietis, obsidionalis machina: sic dicta, quod cū impetu & irruit & recedit, idq; eōtinetur facit, quasi pugnans. Est autem trabs ingens, arietina forma: & rostrū eius prominens ferro longo munitur, ut ne uel frangatur, uel incendantur. suspen dicitur autem (καλεις μωρις) funibus medijs quasi à libra utraq; trabe, & crucibus utrinq; firmis sustulit, à magno uirorum numero circumdū agitur, & ab ipsidē rursus antrorium impellitur, ut eminenti ferro moenia feriat. nec ulla turris adeo robusta est, nulla moenia tā lata, quin, ut primos idus fetāt, tandem ipsa assiduerat eacurrantur.

περμου εσφρασις.) Arietis mercedē nutritionis persoluit. & Arietis ministerium. De ingratiss. arietes enim adulti, nutricios suos ferire cornibus seruntur.

CRIOA, municipiū Antiochiæ trib.

CRISSAMIS Couis, magna pecunia habuit: qui cum (ερχαλιμαθιν) anguillam currentē, quæ pulcherrimā ouē ei rapuerat, occidisset: noctū anguillā ei apparuisse, & sepeliri se iussisse tradūt. Quod cū ille neglexisset, cū tota familia sua pijsse.

περμου.) (Crispus) Crescens, nomen proprium. Priscus autē, nomen filij Constantini Magni, quē in dicta causa occidit, iā Cæsaris dignitate præditū, ob suspitionem eōsuetudinē cū Fausta nouerca, legis naturalis nulla habita rationē. quem tantū casum matrē Helenā egrē ferētē, ut eōsolaretur scilicet Cōstantinus, malū malo maiore est medicatus. Bano enim supra modū calefacto, Faustam in eo collocatā, eduxit inortuā. Querendū autē, num post baptismum hoc fecerit?

CRITON, Atheniensis philosophus, Socratis discipulus, & sincerus amicus, qui omnia necessaria illi suppediuit.

Scriptit defensionem Socratis.

CRITON, Getica scriptis.

Criton Pieriotes (est autē Pietia Mæcedonix oppidum) histoncus, scriptis *Pallenica, Syracusarum conditionem, Persica, Sicalia, Syracusarum descriptionem, & de principatu Mæcedonum.

Criton Naxius, scriptis Ochaetecidem, id est ostennū, quam Eudoxi esse ferūt. *περμου ζυζυγυ.*) Crotbyzi bigæ. De ijs qui ob maliciā & improbitatē (ασεοδαμειωσ pacem faciunt) societatem coeunt. Ductū à Crotbyzo quodā lenone, qui duo scortæcū petnicie multorum haberet. Vturatur igitur ad perstringendos duos inter sese consentientes, qui prius spirituum quām scelera sint relicturi.

περμου.) Ariflophanes: At neque risum tenere, cū sub leonina pelle crocoton uideo. Prouerbium usitatum de rebus inæqualibus. Item prouerbium *περμου η χαλη.* Crot coronales.

περμου εσφρασις.) Capris uesci, & carpas olfacere, pro plorare. Bias sapiēs, unus de septem, Halyaten, à quo quām primum uenire iussus fuerat, capris uesci iussit.

περμου.) Cronia, Saturnalia, & festum matris Deorum.

περμου εσφρασις.) Saturniæ lemæ: & lemæ habere ollarum & ueurbitarum magnitudine. De hebeti uisū præditis. *περμου εσφρασις.* Lemis obstitam habere mentem: id est, mente esse stulticia excecata. *περμου εσφρασις.* Saturnum alluq; efficere: id est, lōgo interuallo uincere ingenio. *περμου εσφρασις.* Saturnalia olere: id est, simplicia esse, & antiquaria.

περμου εσφρασις.) Saturni anus: id est, carnes netulæ & insipidæ.

περμου εσφρασις.) Ricino senior. Is enim uermiculosis undique est æqualis & planus, nec ullam habet scissuram.

περμου εσφρασις.) Fontollin uigaton: id est, stupidus instar ollæ: & ut fons aquis, ita ipse nugis fecatens.

περμου εσφρασις.) Crobylus, implexi capilli, qb. Atheniēs insererebant aureis eicadā. *εσφρασις.*) Neseio quid garrias. De ijs q; temerē nugātur, cornicū instar.

CROEVS Lydus, Halyartii filius, princeps gentiū quæ cis Haly habitant, hic primus Barbarorū, quos nos scim⁹, Græcos partim subegit, & uedigales fecit, partim amicitia sibi iunxit. Herodotus

εσφρασις.

εσφρασις.

εσφρασις.

εσφρασις.

εσφρασις.

εσφρασις.

εσφρασις.

εσφρασις.

tus. Ante Cræsi principatū, omnes Græci fuerūt liberi. Nā Cimmericorū exercitus, q in Ionīā uenit, Cræso antiquor, nō subegit urbes, sed incursum & diripuit.

Cræsi lexona

Cræsus Lydorū rex, filius Halyattis, princeps antè designatur A dramyttij & Bejj campj. Pater autē suscepta in Cariā expeditione, inter cæteros pfectos, Cræso etiā filio natu maximo denūciat, ut copias suas Sardeis adduceret. Quod eū ille, ut aiunt, præ luxu facere nō posset, in crimen uenerat apud patrē. Cum autē crimitina facinore præclaro diluere uellet, nec ad conducendum militem (mercenarijs enim auxilijs utebatur) pecunia suppeteret : Halyatten mercatorem Lydorum ditissimum adit. Is uerò primū ante fores eum expectare iussit, dū lauisset. Deinde respondit, multos esse liberos Halyatti: quibus pecunia si dāda esset, non suffeaturam. Se igitur petenti illi nihil dare. Ab hoc eū nihil impetraffer, Ephesum faciendē pecunię causa uenisse ferrur: & uotum fecisse Dianę, se regem saquam ei rotam domū mercatoris illius consecraturū. Habebat autē amicum ibi Iononū Theocharidis filiu, hominis admodum locupletis. Is aurū à patre acceptum, Cræso tradidit. Cræsus uerò post rex factus, eurrum auro plenu illi mirit, & mercatoris opes Dianę consecrat.

Halyattis mercatoris ostentatio.

Visionis Diana saltem.

Iononum amicum Cræsi

Cræsus Lydorū rex, eum se ditissimū & beatissimum esse existimaret, solonē Atheniensem, uirū sapientē, accessiuit & thesauris cæterisq; opibus ostentatis, num quem se beatiorem uidisset? Interrogauit. Tum ille: Tellum, inquit, Atheniensem, q feliciter uixit, & pugnans pro patria occubuit Rege scisci itante, Quem post illum? Cleobin, inquit, & Bironem Argiuo: qui cum mater ipsorū Theano seu Cydippe sacerdos esset, solēni pompa ritu patrio ad sanū lunonis itura curru, cū tardē iumenta adduceretur, ceruicibus suppositis currū traxerunt, & matrem in sanū perduxerunt. Quę eū lunonem orasset, ut optimum rerū humanarū suis filijs largiretur: secuta nocte ambo mortui sunt inuenti.

Solus ante obitum beatorum ceteris ostentatis, nec sine uirtute. Tridua Cleobin & Biron.

Mari optima.

Cræsus rex Lydorū. A sua immensis opibus subacta, superbē eū omnibus Assyriorū regibus alic. Cyro itaq; Assyriornm regi scribit sic: Permittimus tibi excedere regno, ut quo d & initio nostrū fuerit, & ad nostros fines pertineat. Neq; enim subsistes, nobis contra re insurgēbus: neq; tantā nostram felicitem

Superbia Cræsi.

sustinebis. Cui Cyrus ita referripit: Siqui dē totus mūdus tibi nō sanis esset, in tanto splendore: rectē uobis ista dicis. Si uerò tot regionib. dominans, nostrā etiā adamas: nō apud te fortunę fauor, in certamine contra nos pmanebit. His scriptis, Cyrus in Indiā migraturus erat, ut crudelitātē Cræsi effugeret: At uxor eius Bardane, eo consilio animaduerso, monuit ut Danielē q̄teret, q sibi & Dario multa prædixisset: ex eoq; de Cræsi bello quid statuendū esset, cognosceret. Quo Cyro audito, uirū accessit. ē quo eū uiderē se fore Cræsi didicisset, bellū apparat. Similiter & Cræsus ad oraculū misit, & hoc respōsum accepit: *Nouit ego & arena numerum, & mensuram maris: Et mutum intelligo, & non loquentem audis. Nidor autem in mentē meam uenit robusta resudans, Ellice in ahenū nūdū cum agninus curribus, Cui as & imminet, & as in ea erit. Cū uerò se delusum intelligeret, denuō mittit legatos, quibus Pythia respondit: *κρίσις ἄλω ἀσέως μεγάλης θεχλιῶ καυαλόσση, Cræsus Halym superant magnam peruerit opum uim. Peruerit autem suas opes. Cyrus uerò, captiuus ludæorū dimissis, instaurat Hierosolyma.**

Cræsi bellum. Danielē q̄teret, q sibi & Dario multa prædixisset: ex eoq; de Cræsi bello quid statuendū esset, cognosceret. Quo Cyro audito, uirū accessit. ē quo eū uiderē se fore Cræsi didicisset, bellū apparat. Similiter & Cræsus ad oraculū misit, & hoc respōsum accepit: *Nouit ego & arena numerum, & mensuram maris: Et mutum intelligo, & non loquentem audis. Nidor autem in mentē meam uenit robusta resudans, Ellice in ahenū nūdū cum agninus curribus, Cui as & imminet, & as in ea erit. Cū uerò se delusum intelligeret, denuō mittit legatos, quibus Pythia respondit: κρίσις ἄλω ἀσέως μεγάλης θεχλιῶ καυαλόσση, Cræsus Halym superant magnam peruerit opum uim. Peruerit autem suas opes. Cyrus uerò, captiuus ludæorū dimissis, instaurat Hierosolyma.*

Arenæ mensuram & cetera.

Bardane, Danielē.

Oraculum Cræsi respōsum.

κρίσις ἄλω ἀσέως) Occultę cogitationes: id est, malę. Dauid: Ab occultis meis p̄rga me.

κρίσις, occultatio: methodus est, qua qs calare potest id propositu, quod concludit. Est autē propositionibus utendū occulte dicturo: ut omnib. propositionibus interrogans, per quas positū demōstrat, & extremū in interrogatis consequēte cōclusionē eius quod didū est, obsecrū sit, quomodo ea ex ijs q̄ posita sunt, colligatur: & querat respondēs, cur hoc ex ijs quę posita sunt inferatur.

CTESIAS, Ctesiarchi siue Ctesiochi filius, Cnidius, in Persia medicus fuit. Aezærxis, cognomento (ἀμνηστος melioris.) Mnemonis. Scriptis Persica libris 21. κτησις ζιδος.) Iupiter possessotius, seu Opulentus, in aranis collocabatur.

CTESIPHON, un* ē * δίδουα, XII.) X legatus, qui cū Aeschine & Demosthene sunt profecti. Est autē alius nimir: & non is qui decretum scriptis de Demosthene, quem accusant Aeschines;

κτυπη. Illum insolenter loqui ratus: Heus tu, inquit, ignoras deferri iocineris feritatem, & in eo loco rerum necessariatum penuriam.

ισθλαδου κλαυθμυρος.) Vallis Iust*, in qua appa-

Insolentia ex ignominia.

Vitis uitis huc est.

apparuit angelus , qui populi iniquitate castigata, multitudine ad slerum impulit. Proprie autem & uere, uita hæc est uallis lucis.

κρηάδα σελών.) Vallem tabernaculo- rû appellat Israëlitarû regionē , ut uastatam, & pastorales tantûm casus habentē.

κρηάδα σελών.) Caua iniectio siue impressio uocatur, cum anceps diphalan- gia, sequentia cornua coniunxerit, ante- cedentia disiunxerit.

κρηάδα σελών.) Lucernam sopire, pro exinguere. Sophocles: Mercurius Manium prætes bene me sopiat, Home- rus: Dormit æreum somnum.

Communio est erant, et erant nam.

κρηάδα σελών.) Res amicorû com- munes sunt. Hoc Timæus lib. 9. usurp- atum fuisse scribit in magna Græcia, quo tempore Pythagoras incolis persuaserit, ut opes haberent indiuisas: neq; pec- 10 cunię modò, sed mentis etiã fuisse com- munionem, & prudentiã.

κρηάδα σελών.) Communes sententiã, seu notions: si quando ratio concludit de rebus intellectibilibus, non per se, sed cum (τῶν ἢ νομομακρῶν ἢ τῶν αἰσθησῶν, cum sensu) mente complexa: sicut & de sen- sibilibus rebus cõcludit, complexa cû phan- tasia. Huius igitur mentis si nos plebei non participes sumus, at uestigia quædã 10 eius & simulacra ad nos peruenerûnt. Ea uerò sunt, communes sententiã, (αἰσθησιμῶν χρησῶν) quæ omnes per- uadunt, euidentiã mentis simulacra. Quamobrem etiam scientiã principium uocant men- tem, qua intellectibilia cognoscimus. Rationalis autẽ anima πνοουμένη τις λό- 15 γως, natura insitas sibi habet rationes rē- rum. Sed quia materiam subijte ea uelut adobruta est, ut in cinere delitefcēs scin- 20 tilla. Sicut igitur, si cinerẽ paululum fod- icaris: scintilla statim emicat, nõ tu qui fodicasti, scintillam fecisti: ad eundem modum opinio quoq; à sensu iritata, ra- 25 tiones rerum profert. Sic nee magistrõs dicunt inferere nobis eognitionem: sed insitam nobis, & ueluti latentem edu- cere in lucem. Communes itaq; sententiã sunt uelut umbræ, proiectę à mēte. Quic 30 quid enim melius scimus quã per dem- onstrationẽ, id notionẽ seu sensu com- muni κρηάδα σελών scimus. Quæ uerò ut cognoscantur, ostensionẽ desiderat: horũ conclusionẽ absq; demonstratio- 35 nẽ scire, opinionis est mun* atq; officiu.

Arens in ma terra, ut lo- gus in ci- nere delite- scu.

Magistri obliuiscunt.

Communitate dicitur.

κρηάδα σελών.) Communes sententiã, seu notions: si quando ratio concludit de rebus intellectibilibus, non per se, sed cum (τῶν ἢ νομομακρῶν ἢ τῶν αἰσθησῶν, cum sensu) mente complexa: sicut & de sen- sibilibus rebus cõcludit, complexa cû phan- tasia. Huius igitur mentis si nos plebei non participes sumus, at uestigia quædã 10 eius & simulacra ad nos peruenerûnt. Ea uerò sunt, communes sententiã, (αἰσθησιμῶν χρησῶν) quæ omnes per- uadunt, euidentiã mentis simulacra. Quamobrem etiam scientiã principium uocant men- tem, qua intellectibilia cognoscimus. Rationalis autẽ anima πνοουμένη τις λό- 15 γως, natura insitas sibi habet rationes rē- rum. Sed quia materiam subijte ea uelut adobruta est, ut in cinere delitefcēs scin- 20 tilla. Sicut igitur, si cinerẽ paululum fod- icaris: scintilla statim emicat, nõ tu qui fodicasti, scintillam fecisti: ad eundem modum opinio quoq; à sensu iritata, ra- 25 tiones rerum profert. Sic nee magistrõs dicunt inferere nobis eognitionem: sed insitam nobis, & ueluti latentem edu- cere in lucem. Communes itaq; sententiã sunt uelut umbræ, proiectę à mēte. Quic 30 quid enim melius scimus quã per dem- onstrationẽ, id notionẽ seu sensu com- muni κρηάδα σελών scimus. Quæ uerò ut cognoscantur, ostensionẽ desiderat: horũ conclusionẽ absq; demonstratio- 35 nẽ scire, opinionis est mun* atq; officiu.

κρηάδα σελών.) Commune, impurũ, quod non præstat cæteris. Cõmune quadrifariam

dicitur: uel quod in partes potest diuidi, ut terra forte distribuẽda: uel indiuisum, ut uulgò usurpatur. uel quod occupatio ne fit priuatum, quamuis publicẽ, ut lo- cus in theatro aut balneo: uel quod indiuisẽ ad eommuncem eandemq; eogni- tionem pertinet, ut uox præconis. Com- 10 munitate uerò & indiuisa sunt, Pater, Filius, & Spiritus sanctus: & * dẽripturæ, & ul- tram uodanz potestates: & Sol & Luna, & omnis stellarũ chorus, & ipse aer, com- munitate sunt, & indiuisa (ἰλα δι ἄλυ) tota penitus. Terra item & aqua, aurum & ar- gentũ, & omnis metallica natura, & ma- 15 teria syluestris, communitate quidem sunt: sed tamen diuisibilia facta sunt auaricię auaritate. Virginitas autẽ, & cœlibatus, & sacerdotium, & reliqua Dei huiusmo- di dona, neq; cõmunitate sunt, neq; etiã diuisibilia. neq; enim sunt de parte com- 20 munitate, aut partitionem admittentũ.

Cõmunitate

Auenticia seu Ela prima.

κρηάδα σελών.) Tabula communis ad phratores: & gennetarũ λεηλαρχικῶν, ad municipiorũ inscriptionẽ pertinebat.

κρηάδα σελών.) Communis Mercurius.

Aiunt Mercurium, qui furacissimus fue- rit, instituisse, ut furta communitate essent: quiq; seorsim furarentur, ne cesse habe- 10 rent prædam partiri cõ socijs. Alij, Mer- curium oratione, cui præsit, quæq; socia- bilis sit, omnia transgessit.

Mercurius fur.

κρηάδα σελών.) Cæcus, Latonæ pater, à prudentia sic dictus.

κρηάδα σελών.) Cæxifera, mulier Athenis no- bilis & diues, marer Megaclis & Lama- chi, Alcæonis uxor, ob luxum & orna- 15 menta celebris.

CYATHVS , uncias duas continet, aut cochlear.

κρηάδα σελών.) Fabarum esor, iudex: qui fabis, id est suffragijs uicibat. Nam ante calculos inuentos, in creandis magistratibus, & in cõcionibus, fabis utebantur. Hinc Fabuorũ, qui eos designant q plus 20 numerant. denes etiam iudices arro debant fabas, ut obdormiscerent.

κρηάδα σελών.) Cybele, Rhea: sic dicta, quòd montana sit dea (nã iu Phrygiã montib. colit) quare etiã leonibus uehitur: uel, q- 25 eius sacris initiati furore corripiantur.

κρηάδα σελών.) Cybeles: id est, mollis homo, & effœminatus.

κρηάδα σελών.) uitam temerẽ in discrimen adducere.

κρηάδα σελών.) Dux nullo modo poterat de summa tan- ti belli decernere.

κύβητος.) ἄθ' ὅτι ἵστῳ παύσει κύβητος κεφα-
λῆς αἰεὶ ὑπερθεοῖ ἰμάτι. Nec quod iacio om-
nē tefferā capite semp de meo: id est,
nullum uel capitis discrimē reformido.

ἰγκυβόων τις πτόμασι.) Temerē au-
dere: & dicere, laeta sit alea.

κυδάζην.) Epicharmus: Amyec, ne in-
festare senem meum fratrem.

CYDATHENAEA, municipiū Pan-
dioniz tribus. Vnde Cydathenæus, uel

CYDANTHIDAE, municipium Ae-
geiz tribus.

CYDAS, qui & Aletes, ex urbe fuit
(Capnæ) Caphya.

κύβη δικλῶσ φιλῶν.) Maledicti reū per-
agide calumniatoribus dieitur.

κυδοιδεπῶν.) Aristophanes: Nihil reū,
sed furtum deorsumq; misere omnia.

ἄθ' εἰ ἐρῶν, ἂν' αἰώπῃ ἐπάτω κυδοιδεπῶν.
κυρῶν.)

Quirinum se audisse dici Ro-
mulum, Julius (Patroclus) Proculus eō-
mentus est.

CYZICENI stateres celebres fuerūt,
ut hñc exanθi, typ̄eorū erat, facies mulic-
bris: ex altera parte, pars anterior leonis.

κυθηνα.) Cytherea, non quod Cythe-
ris applicuerit, ut ait Hesiodus: sed q; in
se occultū habeat amorem Venus, quē

ia omnes emittat. eam enim facultatem
inesse cesso eius. Epigramma de Laide
meretricē:

Mortalem Venerē, cuius proci inelyti fuerunt
Plures, quam puella Tyndaridū.

CYTHERVM, municipium Pandio-
niz tribus.

CYTHNVS, una ex Cycladibus insu-
lis, unde κυθηνῶν συμφορῶν, Cythnia cala-
mitas: id est, ingens, quod Cythnij pessī-
mē tractati fuerint ab Amphitryone.

κυκεών.) Cyceon, è diuersis rebus eom-
mīstis temperatum poculum.

κύκλις.) Circularia, quæ eiusdem sunt
argumenti.

κυκλοδιδάσκαλος.) Primus Lagus (ἱε-
ρμῶν ἱερμῶν.) Hermionensis circulari-
res choros instruit.

κυκλίαν.) Callimachus: Adulterinq; flo-
ruerunt Camoenæ. Perstringit autem Ci-
nesiam, Cleomenem & Philoxenum, di-

thyramborocos.

CYCLOBORVS, Atticæ torrens ob-
streperus. Vnde in eos dicit, quib. mala
& absona nox est. Aristophanes: Rapax,
uociferator, Cyclobori uoce præditus.

CYCLOPES, homines agrestes atq;
imanes. Cyclopium furtum.

κύκλις.) Circuli in cœlo sunt quinque: Se-
ptētrionalis, q; sēp apparet: Tropiç brum-
malis, Tropiç solstitialis, Aequinoctialis,
Antarcticus, q; nunquā apparet. Dieitur
aut̄ paralleli. Iuxta sese: q; aliū nō at-
tingit, quāuis eireū idē centrū describitur.
Zodiacus aut̄ obliquus est, (ὡς αἰώπῃ
τοῖς πνευμάτοις) ut causa parallelis.

κύκλις.) Cygnus, qui Musi carmina di-
gna canit. κυκνὸς πλωτῆρ, magis cano cy-
gno. Etiā hīscē reliquijs animi generosū
inesit. Nā ego meam existimo senectutē
meliorē esse, q; multorū cincinnos ado-
lescentū, & habitū, & amplos podices.

CYLLARVS, equus Castoris. Stephi-
chorus ait, Mercuriū dedisse Dioscuris
Phlogem & Harpagū celeres * & Po-
dargæ filium Cyllarum.

κύλιξ.) Mercurio soli uinū mistū liba-
bāt, q; & uiuētib; & mortuis præsit. In sin

infuerenti
rādū ad calicē cōνιματιῶν mulierū: Nūquā
ultrō marito meo parebo: sñ me uiuā uisub-

egerit, Malē obsequar, neq; eū adorabo. Nō
lacunar inturbor, * Persica. Nō stabo leana
in tyrocnestide. Hac si præsitero, bibā hinc.

San fecero secus, aqua impleatur calix.

κύλυπτα.) Maneorum & claudorum
pera. Locus fuit Atticæ, iuxta Hymettū,
in quo ædes Veneris. Fons itē, è quo bi-
bere serebātur mulieres, ut edociperent.

Cratinus in Molliibus: Calliā illū dicit,
& Cylloperam. Vsurpatur pronerbiū de
ijs, qui arte quapiam uim naturæ faciūt.

κύλωνος ἀγος.) Cylonium pīaculum:
à Cylone quodam, quem à Furiarū æde
auulsum (maiores Periclis occiderunt)

Peticles Atheniensis occidit.

κύμβιον.) Cymbium, poculi genus ob-
longum, & angustum, cymbæ simile.

κυμῖνος εὐρησκαρδὸς μύγλοφος.) In tenues
& sordidos, à secundo eumino, & scil-
pendo nasturcio facta uox.

κύμῖνος δῖρον δῖδαρμῖον.) Pherecrates:
Canē exeoriatam exeoriare. Obscenā
habet significationem: sed de ijs usurpa-
tur, quorum mala malis cumulantur.

CYNNΑ & Salabæho, nomina mere-
tricū, q; Athenis in admiratione fuerūt.

κυνομα.) Canina musea lampnēs est
canis, musea uerō audax.

CYNAEGIRVS Atheniēs, Enpho-
rionis filius, Aescēhyli frater, amputata
dextra, q; a Persarū imperatoriam nauē
fugientē apprehenderat, sinistra iniecit.

Qua & ipsa præcisā, eocidit mortuus.

κυνηγῶν.) In Cynegium (loci nomen
est) abijciebatur uiolenta morte perem-
pti:

Statura bo-
minis inae-
qualis.

prae eoq; in loco statuae erant quaedam. Ac Theodor^o anagnostes cum Himerio char-
tulario sibi statua uideretur, statura pusilla,
sed lata & crassa. Me autem admirante, Hi-
merius: Admirare, inquit? Is enim est, q;
Cynegium condidit. Tum ego: Maximinus,
inqua condidit. Aristides est dimensus. Pro-
tinus autem statura ex alto delapsa in Hime-
rium, hominem occidit. Me autem perterritus, &
ad Ecclesiam fugiente, & rem nunciante: cum
nemo crederet, iureiurando fidem feci. &
quidam ex regibus mecum in eum egressi lo-
cum, ante conspectum cadaver hominis, sta-
tuam casum mirabantur. Tu Ioannes quidam
philosophus, se scriptum reperisse aiebat,
clarum uirum ab illo sigillo interiturum. Quo
Philippicus imperator comperto, sigil-
lum id eodem in loco iussit obrui.

CYNNEIUS Apollo Athenis cele-
bratur, dedicatus a Cynnide, Apollinis &
Parnethiae nymphae filio. Socrates lib.
12 scribit, cum Latona pueros * posuisset,
raptos fuisse a canibus: qui, uagitu
audito a pastoribus, sint conseruati, &
matri restituti. Aedem itaq; in Hymetto
dictam esse a canibus, quam magna mul-
titudine frequentat.

CYNIDAE, familia quaedam apud A-
thenienses.

κυνισμός.) Cynica secta (κυνισμός, κυνισ-
μός) uehemens ad uirtutis studium, uel
compendiaria ad uirtutem uia, & Cyni-
cos forte uirtutis studiosos. Finis Cynicæ
sectae, uiuere ex uirtute: ut Diogenes &
Zeno Citricus. Placebat Cynicis tenuiter
uiuere, necessario uictu contentis: opi-
bus, gloria, nobilitate contemptis. Nonnulli
herbis & frigidis utebantur, rebus ob-
uiuis, & doliis. Dicebant enim, Deum esse pri-
uatum, nulla re egere: Deo similiu, egere
paucis. Illud etiam eis placet: Virtute de-
ceri posse, amitti non posse.

κυνισμός.) Cynofarges, gymnasium
quoddam Athenis, & sanum Hercules,
hac de causa conditum. Cum Didymus
Atheniensis in uestibulo sacrificaret, canis
albus uictimam raptam in quendam
locum detulit. Illi autem sollicito respondit
Apollo: Quem in locum canis illam detu-
lisset, eo in loco ara Herculi esse dedica-
dam. Unde dictum Cynofarges, ab albo ca-
ne. Quia uero nothus putabatur Hercules:
nothi ibi exercebantur, neq; mater-
no neq; paterno genere ciuis.

κυνισμός.) Canis sepulchrum, Ulysses
Troia discedens, cum Maronae appelleret
prohiberetur, pugna facta, omnibus

Maronitarum opibus positur. ibiq; Hecuba,
quae diis deuoueret exercitum, &
rumulus excitaret, lapidibus confecta,
iuxta mare tumulauit, locumq; Canis
pulchrum uocauit. Alij Hecubam ipsam, post
excidium Ilij captiuam cum duceretur, se
in mare precipitasse ferunt. Unde Cyno-
semon locum Chersonesi dictum.

κύνων ύλαγμύς ή χυμύς ή γλυή βλάδύς.)
Canum latratus hostium noxam notat.
κύνων.) Quintius Cincinnatus dicta-
tor, multis in praeliis uersatus, & saepe or-
natus, ea modestia fuit, ac temperantia,
ut tenui casa & modico agello contentus,
uita laboriosa gauderet. Dictator
designatus, cum aranti magistratus insignia
essent allata, locus ante conuiuium
cum suis copiis hostes inuadit: magna que
cedere edira, undecimo postquam exierat
die reuertitur, suis ex urgenti discrimine
creptis, & hostium uallo direpto, eorumq;
duce iu triumphum ducto.

κύνων ή βύς ή τήν ή δειμύς.) Canis aut bos ad
uincula. De iis q; se ipsi offerunt supplicium.
κύνων ή τήν ή φάτης.) Canis in praesepi. De
iis qui re aliqua nec ipsi fruuntur, nec alios
frui sinunt.

κύνων τής ή δόκησ ή σμυτιών ή μάλο ή τής.) Visus
est canis quidam Molossicus cum in poesi
adiuuante.

κύνων ή τήν ή έστής.) Canis iuxta intesti-
na. De iis qui paratis rebus frui non possunt,
aut de rebus proteruis inutilibus, & nihili.
intestina enim canis difficulter uorare &
deglutire potest.

CYPROTHEMIDEM Tigranes regis
Persarum praefectus praesidio Sami
praefecit.

κύνων ή τήν ή έστής.) Aristoteles in Atheniensium
Republica: Leges tabulis turbinatis in-
scriptas in regia porticu collocauit.

CYRENAICAE sectae autor fuit Ari-
stippus philosophus,

κύνων ή τήν ή έστής.) Prytanes, id est Con-
sules seu magistratus, senatum quotidie
conuocabant, nisi si quatuor dies immunis
erat: populum uero quater, dum in ma-
gistratu erant. Eo uero conuentu, qui
κύνων, id est rarus & firmus dicebatur, iis
magistratus abrogabantur, qui eo perpe-
ram fungi uidebantur: detuendis item
agris, & crimine malefatis, si qui uole-
bant, uerba faciebant.

κύνων ή τήν ή έστής.) Magna dominica, illa
triduanæ resurrectionis Christi.

CYRILLVS, diaconus Heliopoli ad
Libanum, cum sub magno Constantino

Hecuba in-
sculpta.

Explicatio
seney.
Cognosce aras
u diuinitate
delata.

Diogenes
Zeno.

Egere pau-
ca.
Virtus.

Maronis.

Cynicis.

Incur' deuo-
ratum.

multa simulacta confregisset: sub Iuliano, uenire dissecto, tectus eius quosdam deuorasse tradunt.

κυρίνθου.) Quirinus sophista, dicebatur γλωττα μαρτυρίῳ. linguarum, quam habebat ab Imperatore.

κυρίως.) Proprie, idem ualet quod necessarium, & omnino.

CYRISTICES, cognomen est S. Eustratii.

κυριακός.) Istud mihi uidetur pestem quandam propemodum esse eorumum. κυρῶ.) Sophocles: Multorum ista dies malorum auctor erit.

Thiodosius.

CYRVS Panopolites poeta, sub Theodosio iuniori praefectus praetorii, & urbium praetor est designatus, factus patricius & consularis. Nam Iudocia imperatricis eum esset uersum amans, supra modum admirata fuit Cyrum. Quae cum relicto palatio Hierosolymis in Oriente uersaretur: Cyrus insidijs appetitus, & inspectior factorum factus in Coryaio Phrygiae, usque ad Leonem imperatorem aetate processit.

Cambyse.
Perside.
Mandane.
Astyagi.

CYRVS rex, patre natus fertur Cambyse, Persarum rege: ex genere Persidarum, qui a Persaeo sunt oriundi: & Mandane, Astyagi Medorum regis filia. Hinc Barbari adhuc celebrant, ut & corpore pulcherrimo, & animo humanissimo, discedi: cupidissimo praeditus: ut & quous laboribus subiret: & nulla pericula recusaret, ob gloriae cupiditatem. Cyrus autem dictus est, quod per Iulum inter adulescentes regni autoritatem (quod Graecis κύρῳ est) adeptus esset. Fuit philosophicus, ut si quis alius, peritus: a Magis eruditus, & iustitiam & ueritatem didicit, patriis quibusdam legibus, quae optime matibus late sunt. Darium Persae uocantur eapponem, ob tributa imposita: Cambysem, dominum: Cyrum, patrem. Nam ille quidem nendebat omnia: Cambyses suus erat, & (negligens) temerarius: Cyrus clemens, & populi commo-

Ingenium
Cyrus.

Patri domi-
no, domum
quae sit fuc-
cedit.

ditum studiosus.

CYTHONIADAE, Croconidae, Phyllenses, & Perithydae, familiae quaedam.

CYRILEVS; ab Athenis sib. lapidatus est, quod sua debarur Persis parente.

κυρτός.) Conuexa & caua acies, quae ante & retrò ueritur, quae os habet cauum, conuexum aut inflexum, ut ex tribus his sex eius formae consentunt.

κύρῳ μου, ἢ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῶν δεξιῶν.) Aristophanes: Osculate me, & porrige dex-

tra. Fidei ergo in pacis & conuictis dexteris porrigere solebant.

κυρῶ.) ἢ παρὰ τὴν εὐλίαν * κυρῶν αὐ γῆρας: E quo uis ligno curuū aliqd fiet. De iis q̄ in specie contempta, utilia tamen sunt. κύρῳ.) Catasta dicitur de omnibus rebus molestis & perniciosis.

κυρῶ.) ἢ ἀγῆλυτος.) Agaclytus in LXXX Olympiade sic ait: Aedes lunonis antiqua est, cōdita à Scilluntis Eleorum colonis. In ea inest colossus aureus, Cypseli donarium: qui uoueret, se regno positum, opes omnes intra annos X cōsecraturum: iisque decimis exactis, Colossum illum consecrasset. Sed Didymus à Perandro factum affirmat, ut luxum & audaciam Corinthiorū reprimere. Etenim & Theophrastus lib. 2. de Temporibus sic ait: Alij pecuniā in res magis uiles impendunt, bellis susceptis, & expeditionibus: ut & Dionysius tyrānus, qui non alienas tantum, sed suas etiam opes consumendas esse censebat, ut adimeretur occasio infidatoribus. Eodem & Pyramides Aegyptiorum, & Cypselidarū colossus pertinere uidentur. Fertur epigramma de illo colosso: *Ipse ego aureus subrosactus sum colossus, Vitam autem Cypselidarum familia.*

INITIUM LITERAE L.

Λαβῶν.) Bagoas Aegyptius Oebus Persam mastrauit: & carnes quidē deuorauit, ex ossibus autem gladiorum capulos confecit.

λαβῶν φιλοσοφίας ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρικῆς.) Antae philosophiae sunt Arithmetica & Geometria.

λαβῶν.) Lupi pisces, Miletii in Asia multi & maximi sunt, ob lacum in mare influentem. Nam pisces dulcissima gaudentes, e mari eō transeunt.

λαγῶ.) Lepuscula, meretricis quaedam fuit, cuius meminit Lyfias: & concubina Isocritae.

LAGVS Arinoen duxit, Ptolemæi Soteris mater. hunc Ptolemum, ut sibi alienum, * fertur in aeneo clypeo expressisse. Macedones autem perhibent, aequilam accedere solitam, & expansis alis ardorem solis ab eo prohibuisse: & imbrem, & gregales uolueres abegisse: & cornuicibus laceraus, sanguinem illi pro lacte instillasse.

λαγῶ πικρῶτι καὶ πικρῶτις ὡς οὖνα.) Lepori esurienti etiam placentes loco sicuum. Prouerbum, de iis qui necessaria preciosa putant.

Cypselus.

Periander.
Dionysius.
Aegyptus.
Iosephus.
XVII. Et ad
decimas po-
puli memora-
uit Cyrus.

Tommasius.

Anseribus
leporibus.

Aristoteles.
Aristoteles
Soteris
Soteris

Φασίς ἢ λαγύς (ἢ ἡ κ. ἢ ἡ ἑ. ἑ.) Cō
spectus lepus infeliciter facit calles. Expli
catio somnij.

λαγύς καθ' ἑδραν.) Lepus dormiens. De
tis qui se dormire simulant.

λαγύς πῶ σὺν κερῶν τριζῆ.) Lepus pro
carnib. currit. Timidū animalculū est le
pus: unde Rhegini lepores dicti sunt, tan
quā timidi. Usurpatur de ijs qui uitz pe
riculam summo studio propulsant.

ὁ καρπάθιος. (ἢ τὸ λαγύς.) Carpathius le
pote De ijs qui sibi ipsi nocent. Nā Car
pathij cū insulā incolerēt, & lepores non
haberent, eos aliunde intulerunt: qui cū
multiplicati essent, fruges laxebant.

λάγυι. (ἢ λῆρον.)
κύπερδι κίση λάγυι μεθύσφαλις αὐτίκῃ
ἢ κασιγνήτην κίσαριος κύλικ. (ἢ
βακχίος, ἢ χρῆσθι γυγ, πωίση δαγῆς εἶση,
εὐταύχυν ἢ φῶ συμβελακῆς θύγατηρ.
θρηγῆς αὐτῶ δὲ αὐκίης εἰρηκῆς, μῦτι Φιλῆστων
ἤδισ, θρηγῶν ὄσπαι ἑπι μῆστων.

Yeneru esto Lazana pra ebriacate simubani fla
tam mampus.

Sator neci' areis calicis

Bacchici uino risonanti, contubernalis con
uuij aequalis.

Αὐγυλῶν κίση, calculi symbolici silla.

Mortalium sponte docta ministra, sacrificula
amatissima

Sua uisima, cœnarum instrumentum ex
pedatissimum.

LADON, fluius Arcadiæ.

λάιον ἴσος χεῦμα.) Lapidem induisti
tunicam: id est, lapidatus es, uel in saxeo
tunulo sepultus.

λάῳ βίωσας.) Ignoretur te uixisse. Ita
uiuē, ut nemo te uixisse sciat. Prouerbij
loco usurpatur.

λακιδίος.) Aspitem, ranam, serpentē,
& * lacertas effuge.

LACINIVM, mons Crotonis.

λακιδίος (ἢ λῆρον.) Laccoplutus, Callias
Atheniensis est dictus, tali de causa. Xer
xes nauali ad Salamina prælio uictus, A
thenis fugit. Cum autem quidam Persa
in Callitz ædibus diuertisset, ibiq; impe
dimenta, Barbaris trepidē fugientibus,
reliquisse famuli eius multum auri in la
cum coniecerunt: sperantes, se reuersos
id esse recuperaturos. Sed id factum nō
esse dicitur, cum opibus illis Callias pri
us potitus esset.

λάικα. (ἢ λῆρον.) Athenienses & alij Græci,
fossas subterraneas excauant latas, uel
rotundas, uel quadrangulas: iisq; relictio
inductis, uinum & oleum excipiunt.

Lacum sacra Scriptura & sepulchrum, &
ingentia penicula uocat.

λάικον καθήγουσιν γιν, ἢ καλὸν τῆδε.) In la
cum demittere sese, uon bonū hoc est.

λακωνικὴ πύξις.) Laconicus ordo super
ioribus bellis pulcherimus inter uete
res extitisse putatur. In quinquagenos e
nim, & Enomotias, & Mœras ordines di
uidebantur. & minimus erat Enomotiz
numerus, X X V.

λακωνικὴν ἑστῆσι περιέκρινε.) Laconicum
motem persequitur hoc est, hospitiibus co
piam sui facere. Minimē enim custodiūt
uxores Lacedæmonij.

λακωνικὸς.) Hic antiquus prætor fuit
Athenis, temporibus Dari: sub quo ma
xima nix fuit, quæ omnia obstruxit, ut ne
mo prodire posset. Itaq; frigida omnia
Lacratidas appellauit.

LACYDUS, Alexandri Cyrensis E. phi
losofhus, nouæ Academiæ autor. Scri
psit philosophica, & de natura.

λαλῶντος.)

Qua antea sonabat in salibus agris illi Echo,
Ad legē uostrā se conuertit lyra itrepentis.

λαλῶντος.) Vniuersa Achaia monumentu
rum tuū est, Euripide: Non utique mutū,
sed uocale.

λαμάχων.) Lamachus dux Athenien
sis, temerarius & bellicosus, quem Athe
nienses cum Nicia & Alcibiade ad bellū
Siculum creauerūt ducem. Aristophanes:

Fædas ipse mecum feriem

Nepotys & pugnis, & Lamachus amissis.

Multo enim est iucundus.

λαμῶντος.) Prior illa confusio in ordi
nem est mutata.

LAMECHI duo memorantur in Scri
ptura: unus Cainius, alter qui sit pater E
nochi. Noc uerō nō natus est à Lamecho
Cainio, qui & uirū occidit, & adolescen
tē in uibicē, qui duas cædes fecerit, & du
as uxores duxerit Eldā & Selam, qui se
ipse incusat, qui se pœna septuagies se
ptupla dignū pronūciat. Cainus, inq; se
ptuplas dedit pœnas: Lamech uerō se
ptuagies septies. Grauius igitur punis
quòd casu eius qui prius deliquerat, nō
factū est cautiore. Iusti etiā Enochi fratres
sustulit, qui fide ppterera orauit, ne uide
ret talē mortem: & noti cōpositus, & sla
tus est. Fuit autem à Iusto Setho onūdus E
nochus, à quo Lucas euan gelista seriem
generis Christi arcescit. Studuit itaq; se
mē impiorū, delere piorū genus. Pecca
tor enim Dei cultū detestatur. Caini. n.
genus execrabile est, Sethi benedictum.

Ne.

Exhibet somn.

Laconiae h. heralica.

Nō.

Euripide.

Orimus.

Temp. inq. h. p. p.

Neq; uoluit Deus cum iustorum genere, genus impiorū cōmiseri, sed delēti. Cum itaq; & cædes facerent, & occisorū uxores ducerent, ingentia mōstra Gigātes sunt exortit: ob quos diluuiō sunt extincti omnes, solo Noe in sua gēte, iusticie obliuante, conseruato.

L A M I A M, Doris in secundo Libycarum rerum refert, fuisse formosam in Libya mulierem, quā a Ioue compressa, luno-nem ex zelotypia liberos eius occidisse. E' quo dolore facta illa de formis, liberos alienos rapere atque occidere fertur. Dicitur ab eo, quod magnam gulam habeat.

L A M I A, urbs Thessalix: ubi Græci, post Alexandri obitum, ducibus Atheniensibus, libertatem recuperaturi, Antipatrum uicerunt.

L A M V S, urbs Lastrygonum. *λαμπίδα.* Traianus imperator in bello sacuaros curabat: & cum uincula uulnerum deessent: ne suæ quidem uestis periculum quam in fasciis dissecuit rotari.

λαμπάδ. Lampadis tria festa agūt Athenienses: Panathenæis, Vulcanalibus, Prometheis. Ister ait, Athenienses primum sacibus esse utos in Vulcani sacris: qui usum ignis primus depræhenderit, & mortalibus demonstravit.

λαμπασί έμουσι ην χλεις, έτασ εβασπευ έτασ. Lampon cum aliquem fallit, anserē iurat. Primi Socratici hoc modo iurare soliti fuerunt. Rhadamantus autem primus uetuit, ne in iurando dii nominarentur: sed iurari uoluit anserem, canem, arietem, & similia. Lampon aurem arripse fuit, & uates, cui Atheniensium coloniam Sybarim missam ascēbunt. Iurabat autem per anserem, ut fatidicacum. Usurpator de iis qui iuraturando interposito fallunt.

L A M P R A V duo municipia sunt Erechtheis tribus: unum mantimum, alterum in edisioire loco.

L A M P R I A S, Plutarchi Chzronensis filius, tabulam consecit omnium scriptorum patris sui, de Romana & Græca historia.

λαμύριον. *βρετολαυός έριος τά πνεύματα τής αβελης, και λαμυριος έραμασι πικρά χαλκα.* Pemiciosus Amor statum anstrosula ponis, Et lauis oculis ridet aspidem.

L A P A T I V M herba ciet aluum. *λάπα.* Lapex, cū piscatores eas uenansur, atramentum emittunt, quo tur-

bata aqua non conspiciantur. *λαρ* *καχυνος.* Larus hiens. De hominibus rapacibus, & turacibus. Nam & auis hæc rapax est, & uorax.

λαρ *ειλιει.* Larus in paludibus. De iis qui citò reddunt.

L A S V S, Charibint F. Hermionensis, ex urbe Achæia; ostaua Olympiadē, tempore Darij Hystaspis F. Hunc quidam septē sapientibus, Periantri loco, annumerāt. Primus hic librū de Musica scripsit, & diithyrambū in certamen deduxit, & contentiosas orationes instituit.

L A T I N I, qui nunc Romani dicūtur. Telephus enim filius Herculis, cognomento Latinus, eos qui olim Cetij dicebātur, Latinos appellauit. lidem Itali dicti, à principe quodam Italo. Ab Aenea, eum is Occidentem occupasset, Aeneada. Post eum omnes Romani dicti, cognomento à Romulo accepto.

λαρτυρι. Non coluerūt, diuina præditi sapientia, res conditas præ conditore. *λαρτυρι, η σπιδι μηδ υθ λαρτυρι.* Iria mæces est auroamentum seruitus.

L A V R E V M, locus Atticæ, in quo metalla sunt.

λαφους. Hæc aquila inquit, uexillis ostensis, elephatorū uiscera lacerabunt.

L A C H A R E S, Lacharis F. Atheniensis iosophista, discipulus Heracleonis sophistæ Atheniensis, magister plurimorum, sed celebrium uirorum: Eustachij, Nicolai & Aslerij. Floruit sub Marciano & Leone Imperatoribus. Scripsit de colo, & commate, & periodo, disputatione: historiam (de Cornuto) secundum Cornutum, loca selecta ex oratoribus oratione Alphabetico. Lachares sophista tamen in discedendo: sed uir ipso uultu uirtutis præstantiā præ se ferens: dignior qui philosophus quàm sophista nominetur, ut qui uisum amissum receperit. Nam & alioqui uir Deo charus fuit.

λαχισ. Antistophanes: Rempub. deuoras ante mandatum tibi magistratum.

λαίσηρι. *σηρης διακικωσι και κωνι λαίσηρι.* n. Mulces cum morderas, & canis es clandestinè mordens. Prouerbiū, in eos qui per beneuolentiæ specie m insidiantur.

L A E P S O D I A S ob mala cruta, ut & Damascas, pestringitur. Thyucydides, Laespodiam etiam ducem fuisse scribit. Fuit & litium amans.

λαβερυ. τυφλήρι. *λαβερυ.* cæcior exuuis serpentis. *Alij, γυμνιερ.*

Musica. Diatessa.

Telephus. Cetj.

Itali.

Rhadamus ibi iurauerunt.

Lampon.

Nigra secum laigam.

ei d.

εἰδὸς, καὶ κινδάλου, καὶ ἑσπέρου: Nudior Leberide, & cindalo auicula, & pistillo. Leberis quidam pauper fuit.

Ezechielis
αἰγίτου.

λίβητα.) Ezechiel propheta lebetē uocat Hierosolyma, carnes uerò incolas, iugem Babylonē: eius, uisū necessarium: quo deficiente, carnes cumentur.

λεγιών.) Legio apud Romanos, 6000 milites.

λέγουσιν ἐν θρησκείᾳ, μαρτυροῦσιν δὲ ἰγὺ κακίας οὐ: διορμισθὶ γὰρ καὶ βαρῶσιν οὐρακαίματα.

Differas tu quidem es, sed ego te audire nolo: quem insectū mihi esse & iniquum cognouetim.

λίχης μοι χαρὰν, λίχης μοι βλάστη.) Aristophanes in Pluto: Ea mihi dicis, quibus ita letor ut exclamem.

λεκάστια.) Aristophanes: Date mihi patellā ut uomā. Nauseo enim ob illius ineptias, & bilis ex uerbis illius mihi affluit.

Λεωνίδου
στρατηγῆς.

LEONATVS, dux Macedonicus, cognatus matris Philippi, cum Alexandro educatus, tum ob consuetudinem illā, tum ob necessitudinē generis, tum uerò ob proceritatem & pulchritudinem corporis honoratus. Itaque & uiuente Alexandro animo erat elato: & uitam agebat, more Persico, delicatam: cum armum splendore, tum reliquo cultu, haud obscura hostiū emulatio ne. Alexandro autē defuncto, eam rem sibi laudi etiā ducebat, se que regio cultu ornabat, & non multū à Persico abhorrente, cum promisso & fluente capillo, tum reliquo apparatu. Erant equi Nisēi & Phasiani, omnes aureis frenis ante aciem collocati, excellentibus ornamentis insignes. Desigebatur etiam ei tentoria magna, & arma pulchritudine præstantia, & sequebatur amicorum cœtus.

λίονος ζυγίου.) Leonem tondes. Procerbiū, in eos qui res aggrediantur, quæ fieri nequeunt.

Ἐπιφανίου
στομαχίου.

λίονος ἰσθίου διορμισθίου θηλαίου μάχης.) Leones uidere, hostium significat pugnas, inimicorum uictoria.

Ἐπιφανίου
Μαχίου.

LEONTIVS, Tripolis Lydicæ episcopus, natione Myusus, ex iis qui Istrum accolunt: & ab Homero ἀρχιμαχη, quod comminus pugnent, dicuntur. Hic Leontius sibi adiungit uocabors Philostorgius in libro suo, ut approbaret Arianae suæ uocabordis. Hic Leontius, cum filium unum haberet, nō optimæ spei puerū, precibus (ut aiunt) impetrauit, ut adolefcensculus moreretur: optimum ratus, eum ante susceptum aliquod dædectus

Ἐπιφανίου
στομαχίου
στομαχίου
στομαχίου.

defungi, lubricis uitz castibus epreptum. Hunc regulam & ecclesiæ uocabant. Animo fuit ingenuo aduersus omnes, & ore libero. & quodam tempore concilio indicto, cum Eusebia Constantij uxor, superbia elata, ab episcopis adoraretur: solus eam adulationem aspernatus, domi mansit. At illa irritata, & animo inflāmato, mittit ad eum expostulatū, pollicitationibus etiā hominem alliciens: se, Ecclesiā illi maximam extrudendam esse, & affatim pecuniæ præbiturā, si se conueniret. Cui ille hoc modo responderet: Istorū quidem si quid Imperatrix exequi uolueris, non tam mihi te scito, quā animæ tuæ gratum futuram. Si me uerò ad te uenire uolueris, debita episcopis reuerentia conseruata, ut ego quidem ingrediar: tu autem statim de sublimi isto solio descendens, reuerteter mihi obuiam procedas, & caput meīs manibus supponas, benedictionem acceptura: ac deinde ego se deam, tu uerecundē astes: cum iussero, signo dato, sessura: si hæc inquam tibi conditiones placuerint, ueni ad te. Sin alio modo: non tam multa dabis, & magna non poteris, ut nos honore episcopis conueniente neglecto, diuinum sacerdoti institutum uiolentes. Quæ cū renunciata essent, exarsit iracundia mulier, non ferendum rata Leonij responsum: & uehementer comota, & multum conquesta, multumq; muliebri bile & leui ingenio minitara, rem matito exponit, eumq; ad supplicium de illo sumendum instigat. Is uerò ingenuum Leonij animum magis laudat: placataque ira, uxorem in gynæceum ablegat. Aliquando item Cōstantio inter episcopos præsidente, & Ecclesiis præscribere uolente: plerique, quicquid ille dixisset, cū plausu & admiratione accipiebant, redissimè id esse dictum asserentes. Hic uerò tacebat. Quem cum rogaret Imperator: Quid tu solus omnium taces? Miror, inquit, qui fiat, ut aliis curandis destinatus, alia tractes: qui cum tei militari & Reipublicæ præsis, episcopis ea præscribas, quæ ad solos pertinent episcopos? Imperator itaque uerecundatus, eiusmodi edictis in postero abstinuisse fertur. Talis fuit Leonij libertas.

LEONTIVS Antiochenus episcopus, se ipse castrauit (καὶ ἑαυτὸν βίβηκαυθ). Fuit & cætera profanus, & Aerius Eunomij magister, qui Arij blasphemis suis argutis adauxit.

Ἐπιφανίου
στομαχίου.

Ἐπιφανίου
στομαχίου.

Ἐπιφανίου
στομαχίου
στομαχίου
στομαχίου.

Ἐπιφανίου
στομαχίου
στομαχίου
στομαχίου.

Ἐπιφανίου
στομαχίου
στομαχίου
στομαχίου.

Leontius, & hic Antiochiæ fuit hareticus: contra quem scripsit Phorius patriarcha. Nam de homouſio diſputauit cum Flauiano, audacibus & blaſphemis (ληρωσθηματα, quid ſi λειδορηματα, conuiciis?) deliramentis.

Leontius monachus ſub Zenone, cū occulta Scripturæ loca prophetica gratia declararet, multos ſtudioſos habuit aſſeclas. Cum uerò quidam Imperatoris porrenta contra eccleſiã moleſtè ſer-

Non miran-
de tyronis:
tam cauere
re.

rent: Non, inquit, miranda ſunt ea quæ ſunt ab homine ad impemum ab hominibus aſcito: cū ſauſ diuino ſuffragio rex designatus, Abimelechū & eius filios in domo Domini gladio conſecret. Aliis item dubitantibus, & ingenium eius è manueto ſæuum eſſe factum opinantibus, quòd initio Impenij quædam egreſ-

Non mutauit,
ſed patiens
morer.

ſet, quædam pollicitus eſſet, quæ ad bonum tenderent: Non mutauit, inquit, naturam: ſed in rebus ſecundis improbitatem declarauit, longo tempore (2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100)

Facit et cal-
miſtri atro-
rum.

Idem, cum quidam Clementis Stromatei librum legeret, & ad locum perueniſſet, quo ille uiros deridet, qui faciem meretricio more pingūt, & capillos tingūt: dixiſſetque Leontius, Num quiſquam eſt præter Imperatorem, qui capillos tingat, & fucet faciem? monachus alius ſubiecit: Nos uniuerſe de homine dubitauimus, num ſi ullo modo diſtineret ornatu mutare naturã: nec tamen hoc facere putauimus Imperatorem. Petargutè fanè monachi deriſerunt eos, qui naturã

Compti, le-
uer, & iſta
da.

utilem transformare in muliebrem ſtenderent. Nam à talibus, ueterum quoque plurimos, ut ab inconstantibus abhoruiſſe, multis hiſtoriarum documentis

Philippum
Maceda.

comprobatur: atque etiam Philippi patris Alexandri exemplo, qui cum Antipatrum quendam ex amicis ſuis in iudicium reuulſiſſet, quem capillos & barbam fucariſſe cerneret, remouit. Qui in plis, inquit, inſidus eſte: eum ne putes in rebus gerendis eſſe diſt dignum.

Conſtrictor
manuam.

LEONTISCVS Meſſenius Siculus; cognomèto Acrocheſites: quòd ſummas aduerſarij manus comprehenſas infringeret, nec diſmitteret prius, quàm eſſe deficere ſenſiſſet.

LEOGORA, pater Andocidz oratoris.

LEOCORIVM, ſacellum in medio Ceramico: inde appellatum, quòd, cum fame lab oraretur, eaque non niſi puella

immolata propulſaſſa poſſet: Leos quidam Orphei filius, Cylathi pater, tribus filiabus ſuis uirginib. Paſithea, Theope & Eubule oblati, urbem annonæ penuria leuauit.

LEON Byzantius, philoſophus Peripateticus, & ſophiſtes, diſcipulus Platonis: aut (ut quidam tradunt) Ariſtotelis: res Philippicæ & Byzantinæ libris 7 deſcripſit: Teuthranicum, de Beſalo, Sacrũ bellum, De ſeditionibus, res geſtas * Alexandri. Hic legatus Athenas miſſus, cum admodum obefus eſſet, Athenicis fibus riſum mouit. quo nihil turbatus, le gationem peragens: Quid, inquit, rideſis Athenienſes? An obefitate meam? Eſt mihi uxor longè obefior: ac concordet nos lectulus capit: diſſentientes nec tota domus. Hoc opportuno diſto eſſe cit, ut conſentiret populis Athenienſis.

Contra pã
anguſta lo-
cu ſuit
amplior.

Philippi ca-
lumnia.

Leontis im-
moris.

Idem cum Philippum Byzantium repelleret ab illo talib. litens eſt petriſtrictus: Si tantam Leonti pecuniam largirer, quantum à me poſtulauit: primo impetu Byzantium cepiſſem. Quibus auditis, populus cum ad Leontis zdes concurſiſſet: uentus ille ne lapidib. obrueretur, ſe ſuſpendit miſer, nullo fruſtu ſuz ſapientiz & eloquentiz percepto.

LEO Alabandẽs, orator, ſcripſit Canicorum lib. 4. Lyciacorum lib. 2. Artem de flatibus; Sacrum bellum Phocẽſium & Beroſiorum.

Opinio po-
pulari.

Leo Macelles, Imperator Romanorum, habitus eſt ſuperiorum imperator omnium feliciffimus, & formidabilis omnibus, tum ſibi ſubiectis populis, tum Barbaris, ad quos eius fama peruenit. Et hanc quidem uulgò de ſe opinionem reliquit. Ego uerò, inquit Malchus, felicitatem non exiſtimo, ſi quis populi ſui ſcultates diripit, & eam ad rem ſemper ſy cophantas ſubornat: & ipſe eos accuſat, ſi alium non inuenit: & aurum ex uniuerſo terrarum orbe coactum, ſibi ſoli recondit: & urbes opibus ſpoliatas eò redigit, ut conſtituta tributa haud facile poſſint pendere. Denique omnis improbitatis diuerſorium Malchus eum fuiſſe aſſimabat: qui & Hyperechium grãmaticũ in exiliũ egerit. Cum aliquãdo Eulogio philoſopho ſtipediẽ dari iuſſiſſet: quodã ex eunuchis dicente, pecuniã illã militib. eſſe impendendã, dixit: Vtinam mea ætate fiat, ut ſtipendia militũ in philoſophos cõſerantur. Temporibus eius fuit Acacius patriarcha.

Malchus inſectator
Leontis.

Hyperre-
chus.
Eulogius.
Leontis mo-
tus.

Acacius.

LEON,

Dux fortis
tam et poci-
lors.

At tibi in
currica
placet.

Erigitur
in Proclo.

Hercules.

Perferas
sagitta.

Cena a
pud isse
rei.

Fuga fo-
ciorum.

Uphidius
proditor.

LEON, ab Eutropio eunucho dux missus contra Barbaros, leuis fuit, & ob studium ebrietatis, deceptu facilis. Fortitudinem enim suam eò detorserat, ut plures haberet pellices quàm milites, & plus biberet quàm homines omnes.

λέων λέωνος γένος, ικμαγμα ον.) Leo, leo tibi natus est, effugies tua. De adulteris & foecundis mulieribus. Aristophanes. Cùm cætera prorsus omnia, tum peniculus est tuo per similis, curius iustar præpunj.

LEONAS sophista, natione Isaurus, celebris inter eiusdem artis professores Alexandriz: qui non modò eruditione suâ Proclo impertit, sed & conuiuio habere uoluit: curauitq; ut suæ uxori & liberis cõubernalis esset, quasi germanus & ipse filius inotumq; cum reddidit magistratibus Aegypti.

LEONIDAE dona, λεωνιδε δῶρα. Leonides Lacedæmoniorum rex, Anaxandridæ filius, ab Hercule oriũdus, dux corũ qui ad Thermopylas sunt pfecti: quo in loco Hercules corpore depositò, factus esse deus perhibetur. Cum autem ei nunciatum esset, præ Persarum sagittis Solem nõ conspici: Bono animo, inquit simus: sub umbra pugnabimus. Prandiũ parantes milites, ita prandere iussit, tanquam apud inferos cœnatores. Xerxe autem aduentante, cæteri quidem omnes multitudine hostium perterriti, fugerunt: Thebani ad hostes defecerunt (locò mutilus, οὐς λαβῶν ἑστῆ βασιλευς) quos acceptos compunxit rex cum militibus C C C Spartanis. Leonidæ tumulo inscriptum est: Cũ myriadib. aliquãdo hic trecetiũ pugnatũ E Peloponneso chiliades quatuor.

ALIVD EPIGRAMMA IN duorum fratrum tumulo.

O' hospes, nuncia Lacedæmonijs: nos hic lacere, illorum uerbu obtemperantes.

CICERO: Dic hospes Sparta, nos te hic uidisse iacentes, Dum sanctu patria legibus obsequimur.

Hic Leonidas iuxta Thermopylas cū C C C Xerxi resistit, fortissimèq; dimicãs occubuit, circumuentus per proditiõnem: cum Ephialtes quidam Pectis uia per rupes demõstrasset, eosq; noctu duxisset. At Macedo ille, siue Leonidæ animo, siue Callimachi, siue Cynægiri (sed sanis est cum Romano dicere) ut uerba medicorum acceperat rogabat, num Romani uicissent?

λεπτερον.) Possumus per glabram rupem descensu facto e mari in Chersonesum, hostes à tergo inuadere.

LEOSTHENEIS, dux Atheniensium, bello Macedonico immodica usus alacritate, dum successus aduersus hostes urgens incautus, impressionem facit, faxo caput ictus, in acie occumbit.

LEOTROPHIDES dithyrambopæus, pallidus erat, & tenuis: auiculæ similis, ut & Cinesias. Prouerbiũ, λεπτεροφιδε και δυμοειδεσ: Leotrophide tenuior, & Thumannide.

λεπραον.) Lepruzum, Triphyliz urbs, à candicantibus, rupibus, & uarij coloris instar lepræ, è quib. eminet uel quòd conditores eius lepra laborant.

λεπρον.) Leproum, oppidum Pelopõnesi, cuius meminit & Callimachus in hymnis: πασκύτων ηλιθιων ο λεπρον πεφύλακται, Cauconũ oppidum, quod Lepriũ est appellatum.

LEPRAEVS, à Comicis pstringebat, ut mollis, maleficus, gulosus, garrulus. λεπια ζῆνις. Tenuia nec: uel, carminas. De ijs qui uitam inopem degunt.

λεπια ἡ ἐλατὶς ἐστὶν ἐν ἰσχυμῶσιν.) Tenuis admodũ spes est, quæ nos alit. Prouerbiũ, de rebus dubijs & deploratis.

λεπλιω πλάκω.) Tenuem plicat. De pauperibus.

ἡμιλογον ἡδη ζῆτω, και σβη καπνὶ στυλιεσῆν.) Hermippus in popularibus: Subtiliter iam dissetere studeo, & de fumo an gustè nugari. Aristophanes in Nubibus: χάσας τῶ φρεσὶδα λεπλιω, κῆ μακρὸν σβεφρὶον τὰ πρῶγμασιν: Inhibita subtili solitudine, paulatim res cõsiderato. Ite, οὐ ἂν λεπτικῶται λερον ιερῶν: Tu ò tenuissimarũ nugarum annistes. Sic denidetur à comicis argutiz philosophorum.

λεπισμοσ.) Attenuatio est, cū profunditas phalangis contrahitur, & pro 10 uitis pauciores fiunt.

λερὴ δεατῶν.) Cratinus, Lerna spectatorum: id est, theatrum improborũ. Vel proptet hydram, uel quòd Argiui quiquilias & sordes eò deferunt. nam uabonauus capita Aegypti filiarum in Lerna coniecit, & (ut consentaneum est) per contumeliam res mali ominis eò conijci iussit. Alij scribunt λερη κακῶν, Lerna malorum.

λεσβιον ἄζηια.) Lesbii digna. Prouerbiũ, de rebus irritis.

λεσβιον.) Inquinare os. i. Irrumari: ob quã foeditatem Lesbij malè audiebant.

O uinum est
figura.

b. manè

LESBONAX, Mirylenæus philosophus, sub Augusto, pater Potamonis philosophi, scripsit plurima philosophica.

Confessus natus gæstus.

Λέσβια. Leschas uocabat publica quedam loca, in quib. homines ociosi desiderabant multi. Olim etiã confessus coru qui philosopharent, sic dicebantur Homerus: Nō uis fabrilem officinam ingressus dormire, aut in Lescham aliqua? Cleanthes ait, attribuitur Apollini esse Leschas, atq; ipsum etiam Apollinem apud quosdam Leschecorion, uel Leschenhorion cognominari.

Liber Nazonum, Herodoti lib. secunde.

LESCHAE dieitur etiam poemata Heraclidis Pontici, uersu Phalæcio seu Daphnico scripta. Epigrã. in Herodotū: At tu scilicet hostes Halicarnassensis, id olim Time uerō uirum iusticia. (cinus et, uā dī pōi ζώουσι ἀφής.

LESCHIDES poeta heroic' clarissimus, regis Eumænis cōmilito: ut & Pythoas historicus, & Menæder medicus.

Pertus.

Λεσχιάς. Precibus & notis inuocauit deos, ut à partu tuo perniciosa fata procul amouerent:

ὠς μετ' ὀχμῶδες ἐκαλέσασθαι λεσχιάς τῆ κήρας ἀπ' ἀδύτων τῆς βαλῆν λεχίων.

LEVI, trib. sacerdotalis. unde Leuites.

LEUCA, insula ante Epitum sita.

Λεωκί. Demosthenes in oratione, pro Ctesiphōte: Coronatos foeniculo & populo. Cōsonabatur autem populo, qui Bacchicis sacris initiabatur, quōd arbor illa inferna sit, infernus item Proserpinæ Bacehus. Populum enim natam esse in tra Acherontem tradūt. unde Acherois dieatur ab Homero.

Λεωκή ἀλῆ. Alba ætæ (litora) sunt plures. Lysias uerō eius meminit, quæ est in Propontide:

Albi pro gri calculi.

Λεωκή ἡμέρα. Alba dies, id est bona & hilaris. Sophocles: Cedit molliū atra orbis, Candidū uerū inegalibus Dies, ut uerū accendat. Phylarchus ait, cubitū iturus p. ferre pharetram, & si quidem circa mole siã diē exegerim, in eam edijcere albū calculeū. sin moleste, nigrum. Si quis igitur moriatur, proferri pharetrã, & numerari calculos: quorū si plures albi reperiantur, defunctum beatum iudicari. Vn de hoc prouerbiū ortum est. Eodē pertinet Λεωκή ψῶφθ. albus calculus.

Λεωκίω μάζω φουῆσι. Albam placentram tibi subigo. Prouerbium, de iis qui magna pollicentur.

Λεωκή τῆ θυμῆ. Alba amulsi. De iis qui obscura obscuros notat: aut de iis qui ni-

hil intelligunt. Sophocles in Cidalone: τίς μὲν λόγος τοῖς σπινῶν ἡ παραίρημα, ἢ μάλλον ἢ λεωκίω λίθου λεωκή ευθυμῆ. E uerbis uis nihil equidem assequor, Nō magis quã si alba amulsi sit in albo saxo.

Λεύκιος. Lencius, Demarati Corinthij filius, Romam profectus est, cūm scipio fretus, tum opibus elatus: sperans, se, ob occasiones quasdam, nemine in republ ea inferiorem fore: cū uxorem haberet tum ad alia utilem, tum ad omnem rem gerendã, ingeniosã adiutricem. In urbem profectus, & ciuitatem cōsecutus, statim ad obsequium regis se accōmodauit: celeiretq; propter liberalitatem & ingenij dexteritatem, in primis uerō propter educationem à puero, regi opportunus, magnam approbationem est consecutus, atq; autoritatē. progressuq; tēporis eō p̄cessit, ut regi familiaris esset, & regnum cum eo administraret. In qua administratione cum bono esset omnibus, & indigentes adiunaret atq; p. ueretur, simulq; liberalitate & magnificentia in loco uteretur: multos sibi obstringebat, omniumq; beneuolentiã alliciebat, & gloriã uirtutis parabat. Ita regno potitus est.

L. Terentius Prius.

LAEMILIVS, uisito Perseo, Macedonia regno potitus in quo, p̄ter ceteras opes atq; copias, in ipsis thesauris argenti & auri amplius 6000 talenta reperita sunt. Adeo nihil horū appetiuit, ut ne spectare quē ipse uoluerit: sed per alios tractada curauit: quãuis re familiari non ampla, ac angusta potius. Nō diu. n. post id bellū defunctus, eū germani eius filij P. Scipio & Q. Maximus, uxori dotē redidituri essent 25 talentū, ijs cōsidiati sunt difficultatib. ut id nullo modo possent, nisi & supellestili & mācipiis & quibusdã fundis distractis. Pulcherimū itaq; signū suz uolūtatis reliquit mortuus. nã cū plurimū auri ætæ sua ex Hispania Romã pertulisset: & maximis in Macedonia thesauris potitus esset: talcm rem familiarē reliquit, ut uxori dos de supellestili tora persolui nō posset, nisi etiã fundi aliquorū essent uenundati.

Macedonia et Perse.

Ab Hispania Pauli, et prouertias. P. Scipio.

Λεωκί. Album, ut & ἀλευκίον bonū, homonymon est. Nam cū de corpore dicitur, colorem significat, qui est qualitas: eū de uoce, actionē. Λεωκή φωνή, alba, id est clara uox dicitur, quæ faciliē exauditur. id est, quæ audiri uehemētē & electeritur mutat. Eodē modo ἢ ἰζή, acurū, etiã esse homonymon monstrari possent.

λεωκί.

λευκοπύγος, albis natib. dicit timidus: *σικ μελαμπύγος*, nigris natibus, fortes. *Αλόκος* *λίρας έχουπτε αύχησι μέτρα*.) Albo lino admodum superbiunt.

Λεύκωμα, albi: paties gypso inunctus, ad inscriptionē ciuiliū rerum aptus.

LEVCION (Hagnusius) hagnus Pelopōnesiacis temporibus fuit. Fabulæ eius sunt, a finis utrifere, & Phratores.

LEVCYBA, urbs sen locus Bæotiz, iuxta Thephas.

Λεωτήρ,) Deceleratus ille homo, dignus qui lapidibus obrueretur, cognomentū Fausti appetiuit.

Timor ex
brætie.

Λεωχρηπίτις,) Albi ocinoris homo: id est, timidus. Nā quibusdā aliquid in hepate accidit, quod homines timidus facit.

LECHAEVM, nauale Corinthiorū, quod Lyfias ait captum esse Mnalippo prætorē,

Λέως,) Cū Scythæ incurfionē in fines Romanorū feciffent, magnāq; prædam abegiffent: imperator Valentinianus iratus, & uehemētius uociferatus, uocis *αέτω*, caufis) infortunatus ruptis obiit.

Valentinianus
ni obitu.

Ληβία,) Hippodam^{us}, cuius opimus, in Piræo habitas zdes suas reip. donauit.

LIXAE & calones, homines operarij (*λύξ & τήραστακω*) expeditionem confectantes: qui cū extra omnem ordinem essent: neq; tribunū neq; ducē curabāt, & tignorabantur: quouis modo lucrū per fas & nefas confectantes. Itaq; cū nulla re abstrahantur, omne genus excogitāt improbitatis, & ad eam rem nihil nō machinantur. Sed cum neq; ad bellicas aggressiones, neq; (lego *πὲς καθ' αὐτῶς*, ad priuatas suas graffationes) contra semet ipsos satis uirium habeant, cō quod & armis & fide carent: cōmunicare cū militibus coguntur, & sua consilia illis aperire: ut eorum usū auxilijs, rapinas & cedes facere possint. Itaq; facti sunt omnes liguritores: torusq; exercitus temeritate & improbitate fuit reffertus.

Lexica
lonæ, der
troff, con
pripia e
peritum.

Moderatū
principiū.

Λίαν,) Aristophanes: Noli iracūde respōdere, sed cōtrahe uela, iisq; summis uritor. Deinde magis ea extēdes & tenebis, uentū lenem & cōstantē nauis.

Digemius

Λίπιασθεν,) Cum Athenienses, ob ciuiliū pauicitatem, urbem augere uellēt: decreuerunt, ut unam ciuem ducerent: atq; etiam ex meretricula susciperent liberos. Qua de causa idem doctratē quoque fecisse tradunt.

liberates.

Milium
omne.

Λίπιασθες,) Polybius: In omnibus rebus bellicis plurimum momenti habent, tū

ad succumbendum, tum ad uincēdum, militum animi.

Λεπταρτυρίμ δίκην,) Deserti testimonij actio. Si quis aliquid factum esse norat, seq; testimoniu in iudicio diducum pollicitor, postea refugerat: huic iudiciū dictabatur. Quem si actor conuiciffet: mulctabatur pro rei magnitudine. Sin minus: acufator ipse * drachmam mulctæ nomine deponebat.

Λεπόμεζον,) Simulaturque dux dixerat, magno prælio uicti sumus: tantus terror atq; perturbatio extitit. Capti autē sunt 2000, minus 200.

Λεπτοπύγος,) E dicit fecit, ut qui naues deseruiffent in Græcia, cōquirerentur, & omnibus manus amputarentur.

Amplius
mactum.

Λεπτοπύγος,) Turpe admodū, atq; ignauia esse putabat, se, bello orto, cū suis de ferorum ordinem conuinci. Heraclius: Romanorum dux desertorum ordinū pœnas exigebat ab eronionibus Romanorum copiarum.

Λημεα,) Sola Gratiarū flores decerpit: *ή μνην χαρῆται λημεα δρεψαμίση*.

Λημερος κυων,) Canis, principiō quidē blandiens, sed clanculū mordens.

Ληθηδών,) Obluiō, est sciētiz amiffio.

— *ήρα δει Φύτων*
ής ταχυνώ ήρη τιάδαι ληθηδών :

Defertorum
pœna.

— *Facila uitorum*

In celerem uant talia obliuionem.

ληθη,) Diuinos interpretes describerat admodum accurate (*αίς τ' ή ληθης γήρος*, in Obluionis senectutē) ad obliuionē senectutis (ut aiebat Plato) cōmentarios sibi parans atq; reponens.

ληθης πιδιον,) Campus obliuionis. De iis quæ fieri nequeunt. uel, de hominibus infirmis.

ληθησι γάρ τι κ' αέμων διέτηδαι
σηλησασ ερησ, πδλω στωσ τ' κ' παρη.

Latent eiatm ueniorum exitus
(Gallinā) *Fatum ā aut, nisi cū partim inβst.*

Ex Oenomaio Sophoclis.

ληυθον,) Aristophanes in Auiibus: *ήλαιον σίχ ήσιστο εσ τη ληυθω*: Oleū nō inest lecytho. id est, nihil mouemur, non misce remur. *ήλεσ*,) misere cordia: *ήλαιον*, oleū.

λήμα,) ταιυτοσ ή πησ ήδαι λήμασ Φαιουσ. Talem puer iste præ se fert indolem.

λήμα θύρωσ,) Bellicosus animus. Efficiam ut uisilem demonstrēt animum, & origanum uideat: id est, acri sit uultu. Herodotus: Artemisia ex audacia, & ob uisilem animum militabat, cum nulla necessitas urgeret. Aristophanes, de Eupli

Uisitat
tas
genio.

Alexand.
Euphratē.

Aeschylus. de & Aeschylus: Animo uterque est non imbelli, neque rardo ingenio. Expectare igitur contentaneum est, Euripidem urbanum aliquid dicturum, & limatulum: Aeschylum uero impetu facto, uerba radicatus euulturnum, multosq; uersus uortices exagitarurum.

Lemnia Dialectica.

Λημνια, περίληψις. Lemnia, propositiones sunt Aristoteli, hoc est interrogatio, quae causa est respōsionis: è qua conficit syllogismus, quā etiā Lemnia dicunt.

Eubymata.

μετελήματ' ὁρίσπισι, propositio unius lēmatōis. ueluti: Respiras, uiuis ergo. manifestū. n. est qd̄ p̄tertermittitur: Omne quo d̄ respiret, uiuere. Huiusmodi sūt enthymemata: Hi poenā merentur. sunt enim sacrilegi. p̄tertermisum. n. est, Sacilegos supplicio esse dignos.

Λήμης. Aristoph. in Pluto: ἀλλ' ὡ κρηνοκαῖς γυῖμαίς ἴσως, λεμῆντις τῆς Φηκίας: O uetuli fatui, animi stupore ita impediti, ut lemæ aciem oculorū impediunt.

Λημνία δίκη. Lemnium iudicium: id est, pessimum.

Λεμνίς vs ignis. In Lemno grauis est ignis eruptio.

Etiam eius est Lemnae, memora à cōgressu abbas uenae regu- lens.

Λημνίον κακόν. Lemnium malum. Lemnij raptis * ex Attica mulieribus, liberos ex illis suscipiebant. At uxores, illos nā cum liberis macabant, quod ab illis negligenterunt, unā eam Thracū mulieribus, ob factorem corporis: quem illas Myrtulus inuasisse tradit, ex Medea ob Hypsipylem æmulatione: Caucasus uerō, quod Lemniæ mulieres Veneni honorem nō habuissent. Hinc magna mala, Lemnia dicuntur.

Λημνίον ἄστυ. Tabula, in quā inscribebantur iij, quorum ætas apta erat ad fortiendos magistratus: addito etiā municipij nomine. quiquiam patrimonio suo ponebantur.

Λήμης, & sortitionē & saenitates significat. Hinc *λημνίον*, quod & patrimonio & sortitionis ius habeant.

Λήμης. Multa mihi horū etiā ab adole scentulo nugæ & deliria uidebantur.

Λήμης. Mens, in fenebrae delirij occupata: non ipsa in sese affectionem illam recipit, ut corruptioni obnoxia & mortalis exitime. Sed cum instrumētum sit mutatum, & ineptum redditum ad mensis adionem recipiendam: affectio instrumētū, affectio uideri esse mouentis illud mentis. Nam & oculo lemis oppo, aut etiā fenestura ita mutata, ut ad uidentium non sit idoneus, sen-

Non enim ipsam afficit, sed instrumētū corporis delectat corruptū, seu sumi memoriam non posse.

sus ipse quidem nihilominus manet incolumis: sed sensus instrumentum afficitur, aut prorsus inuile atque remanū efficitur. Causa uerō est, cur cum sensus instrumento non etiam uis sentiendū corumpatur (ἀλλ' ἐν τῷ σκελετῷ) sed in spiritu. Sic etiam senum oculi ætate debilitari, & tunicis crassioribus facti, & ueluti corrugatis, neq; ita perspicuis, atq; etiam interioribus humoribus ætate sicioribus redditis & densatis, quoniam afflicti ones à sensibilibus ad uisuum spiritum transmittere non possint, sit ut minus uideant senes. Atque in delyris non delyrat mens, sed instrumenti mutatio in delyrius, atque ineptitudo (ut ita dicam) afficitur, & delyria efficit, non in senectute tantum, sed etiam in adolefcentia, corpore phreneticis aliquibus aut lethargicis morbis occupato. Vehemens noxiæ mentis *περὶ φρεσίνων*, amētia dicitur: *νεκρία λήρη*, delyrium: *τεμνία περὶ λήρης* uer cordia siue simplicia.

Amētia generā.

Λητώ. Latona mater Apollinis.

LIBADIA, oppidum Bœotiae.

LIBANIUS, Annocheus sophista, sub Iuliano Parabata, uij. ad Theodosiū maiorem: Phasgani F. dōcipus Diophanii. Scripsit infinita, inter quæ Cōstātij Imperatoris encomiū: aliud Iulianū, Declamationes oratorias, Epistolās. Fuit etiā temporis Basilij & Gregorij, Iulianus autem Parabates, quamuis tanta mole negotiorū suscepta, ramen dicendū gloriam expetebat: & Annocheum sophistam, cui Libanio nomen erat, supra modum admirabatur, partim quidē forsā quod eum probaret: partim etiā ut magnū sophistam Proxerem dolore afficeret, alterum illi p̄ferendo. Accius certē quidem homo dicendi peritus, & Phryx Thustianus, semper sum propter hæc accusabant, eiusq; iudicia reprehendebant.

Julianus Imp. dicens adu- rator.

Proxerem. Accius. Thustianus.

Λυσιππίδης. Locum hunc in Suis danutilum, e. l. b. 7. Luuij, Decadis i. huc ascribere nistum est. Eodem anno, seu motu reddi, seu qua uia alia forum medium ferme. Ipe uasto collapsum in immensam altitudinem distulturneque eam uoraginem coniecit terræ cū pro se quiscue gereret, expleti potuisse prius, quāndem montū quæri ceptū, quo plurimū Romanus popul' possit. Id enim illi loco dicandum uates cægebant, si rempub. eam Romanam perpetuā esse uellent. Tum M. Curtium, Iuuenem

bello egregiū, castigare serunt, dubitan-
 tes an ullum maius Romanū bonum,
 quā arma uirtusq; esset? Silētio factō,
 rempla deorū immortalū, quæ foro im-
 minent, Capitoliūq; intuentē, & manus
 nunc in cœlum, nunc in patentēs terræ
 hiatus, ad deos Manes porrigentem, se
 deuouisse: equo deinde quā poterat
 maximè exornato insidentem, armatū,
 se in specū immisisse, donaq; ac fruges su-
 per eū à multitudine uiuorū ac mulierū
 cōgestas. Haec uenū Lilius. Dequonur
 uerba Suidæ. Hiatus terræ exitit. Roma
 ni autem cum ex Sibyllinis oraculis co-
 gnouissent, coituta esse terrā, si rerū hu-
 manarū preciosissima in eam conijcerē-
 tur: alij aurum, alij argentū, alij fruges, alij
 quod quisq; maximi aestimabat, aggre-
 rebant. (επισημειώσαντες τοῖς ἑσπέραις τῶν ἱερῶν λα-
 γομοσίων ὑπερλαμπρότερον, fortasse legendū) se
 diuini responsū satisfacere arbitran-
 tes. Sed nihilominus permanente uora-
 gine, Curtius uir & aspedū pulcherrimo,
 & animo præstantissimo, se quid Si-
 bylla diceret, rectius alius intelligere dixit.
 Rem enim Republicæ maximi esse
 precij, uiri uirtutem, eamq; oraculo pos-
 tulari. His dictis, & arma induit, & equū
 bellicum conscendit. Admirantibus
 omnibus quid nam moueretur. redū il-
 lum in hiatus concitat. Quo expleto,
 heroicis honores uiro illi merito foro
 quorannis habendos Romani decreue-
 runt: araq; condita, locum eum * Lib-
 bernum uocauerūt. Vnde & * Vargilius
 auspicatus est.

Africa sub
 inde aliquid
 noui.

Λιβυκὴ θηρίων.) Fera Libyca, id est mō-
 strōsa. Aiunt enim Libyam seras habere
 multas, quōd aquis cateat. Coeuntibus
 autē omniū generis uno in loco anima-
 libus, atq; aliis alia ineuntibus, uaria mō-
 stra ex illo congressu nasci.

Λιβυκὴ ὄρεσσιν.) Libyca auis, id est ma-
 gna, quōd in Libya multæ aues & portē-
 rosa sint.

Λιβυκῆς.) Libumicæ naues non tri-
 archico more formatæ fuerūt, sed pira-
 tico magis, a necis rostris & firmæ & re-
 ctæ, incredibili celeritate.

Λιβυκα σφραγῖς.) Libyca auis: id est, stru-
 thi ocamclus.

L I N G I S , homo quidā uiolētus fuit.
 Λαγγε.) Lycymnius quorundam a des
 incendit: & est Euripidis tragedia Li-
 cymnius.

Λαγγυμοσθῶν ἀπόδι.) Luscinia, arguto cā-
 tu occupata.

L I G V S T I C O M , pelagus Est & Ligu-
 sticus Hispaniæ locus.

Λιγυστικός.)
 Νησὶ σάνε posthac alis ἐπισημειώσιν cantabiū
 Cicada in fertilibus iuiciis sedens.

Λιθάριον.) Iussu Iulij aurum in puellam
 coniecerunt, donec confecta uulnē i-
 bus, obruta est.

Λιθομολία.) Appius Romanus censor,
 urbem lapide molan constrauit, & aque
 ductus fecit.

Λιθοπέτρας, ἢ ἀδωματος λίθου.) La-
 pidem elixas. De his qui res quæ fieri ne-
 queunt, aggrediuntur.

Λιθῶν.) Abat aurum & argentum &
 gemmas magni precij postularunt.

Λιθῶν.) Demosthenes in oratione cō-
 tra Cononem: Ex his qui aderamur scōr-
 sim quenq; ad saxum adductos, iureiurā-
 do adegerunt.

Λιθῶν χυαί.) Lapidum fusiones: hoc
 est, aurum & argentum. Nam & Euripi-
 des ait: quōd candidos lapides (fundū,
 χυαίς, f. pro χυαίς) habent, multum
 gloriuntur.

L I T H E I V S Apollo, sicut Marathe-
 sius, quōd ad Maleam elaxo sit cōfectus
 & dedicatus.

Λιττανία θηρίων.) Licmæ Ceres, à uenti-
 labro nomen habet.

Λιττανία θηρίων.) Vannus, ad quæuis iniuria
 & sacrificia idonea est: quam qui gestat,
 uanniser dicitur.

Λιμιτανία.) Limitanci Romanorū im-
 peratores superioribus temporibus u-
 biq; in impenī sinibus magnū numerū
 militum collocarunt, ad tuendos impē-
 rij Romani fines: præsertim in parte or-
 ientali, ad reprimendas incurSIONES Per-
 farum & Saracēnorum, quos à limitibus
 Limitaneos uocabant. Hos Iustinianus
 ad eō segniter & negligenter curabat, ut
 stipendia illis quatuor aut quinque an-
 nis non soluerentur. Itaq; pace cum Per-
 his constituta, eogebantur illi certi tem-
 poris stipendia sisco condonare.

Μαργαρί-
 ταν.

Λιμιτιανία.) Famid orientes. Pelopon-
 nesij, qui fame urgente in Rhodum &
 Gnidum migrarunt.

Λιμιτιανία.) Famid orientes. Pelopon-
 nesij, qui fame urgente in Rhodum &
 Gnidum migrarunt.

Λιμιτιανία.) Famid orientes. Pelopon-
 nesij, qui fame urgente in Rhodum &
 Gnidum migrarunt.

Λιμιτιανία.) Famid orientes. Pelopon-
 nesij, qui fame urgente in Rhodum &
 Gnidum migrarunt.

Ιουστινιανί-
 ταν.

tamdiu eos obfederunt, dum fame perirent. Ac primo anno Nicias Melo potius est, non machinis tantum adductis, sed etiam fame: eo quod cum tributarij essent, defecerant. Melo autem urbs est Thessalix. Thucydides lib. 1.

Λινοΐφυρ(Θ.) Famis frigitur, & ob (ἀνηλιθίνας) neglectas unctioes, & propter zrumnas, omnes ferè & equos & homines id malū inuasit, quod à scabie & fame λινοΐφυρ(Θ.) dicitur.

Litterarum in
Greciam in
partem.

Λίνου Λίνου παλάστης.) Lino lino annectis. De iis qui similia comiscunt, uel qui eludunt & decipiunt.

LINVS Chalcidēs, uel Apollinis & Terpsichores, uel Amphimari & Vranię F. primus fertur e Phœnicie literas in Gręciā deportasse. fuisse item Herculis magister, & Lyricę musę princeps autor.

Linus alius Thebanus, hoc iunior.

Λιπαροί.) Anstophanes: Si quis uobis adulari, Athenas λιπαροί pingues & ntidas uocari (σὺρε τὴ πωὰ inuenit totam) is rem acu terigit: uosq; aphyarū (piscis genus est) honore ornauit.

Λιπία(ς.) Lipara, una ex Aeoliis insulis, & iuxta Siciliam.

Λιπαροὶ γηροί.) Nō cessauit: sed ntrō, inuocatus, spōre adsum. Obsecro esto uobis alacer adiutor horū consiliorū, & de clara hominibus remunerationem.

Μουσικῶν
μαστῶν.

Λιπαροί.) De iudeat Dei cultores, ut q̄ extanta assiduitate nihil cōsequerentur.

Λιπαροὶ ἰσχυροί.) Manibus te suis expolierunt Gręci: χλεσὶ οὐ πῆς ἰδίους ἔξαστες χόλες.

Λισσῶν.) Lispe cognominantur Atheniēses, quōd nauigationibus dediti, ob assiduam remigationis sessionē attenuatis sint natibus. Alij sic dictos putant in Thefei honorem, qui cum ad Inferos cū Pirithoo descendisset, atq; in rupe quadā à Proserpina collocatus esset, postq; ab Hercule Cerberū educturo, concessu deę liberatus: cū surgeret, affixam rupinarium partem reliquerit.

LITÆ, urbs est Macedonix, cuius Hyperides in oratione contra Demadem meminit.

Λίσσῶν
δῆμος.

Λίσσῶν.) Tenuis ego sum, hera, atq; infortunata: Dico autem me animo tuas magnas opes uicere. Tenuis aspectu est tumba: sed magni uiri ossa tenet.

Tumba.

Ἰσοδοῦν
ἴσῳ
μαστῶν
ἴσῳ.

Λυτοίς.) Polybius: Cū ē transfuga cognouisset, eos publicū festum agitare, & cibis ob penuriam paucis uti, uino uerō copioso urbem oppugnat.

LITÆRSÆ, Midæ nothi filius fuit, Celenis habitans: qui prætereuntes excipiens, metere secum cogeat. Deinde amputatis eorum capitibus, reliquū corpus manipulis inuoluebat. Occisus est ab Hercule, atq; in Midæ honorem memorius hymnus est compositus, qui Lityerxes & ipse dicitur.

Μυσσηρῶν
ἰσχυροί.

Λιφαρῶν.) Appianus: Gallus indignabundus, & sanguine destitutus, persequabatur Valeriū, ut eum unā secū proflemeret. Sed Valerio pedentim recedente, pronus occidit Gallus. Altercum est hoc singulare certamen cum Gallis, quo Romani gloriantur.

Λυγῶν.) Oraculum, quod sacerdos gestabat, in quo incūsculptæ erant x i gemmæ.

Λύγῳ, diuina respōsa soluta oratione: χυροί, quæ uersu constant, numine afflatis iis qui illa effantur.

LONGINVS Cassius philosophus, Porphyrii magister, uir magna doctrina, & acri iudicio. Fuit sub Aureliano imperatore, ab eoque occisus est per causam conspirationis cum Zenobia, Odenati uxore. Scripsit de Oratione contra Phidiam: Dubitationes Homericas: Vtrum philosophus fuerit Homerus? Problemata Homeri, & solutiones, libris duobus: Quæ nam contra historiarum fidē, tanquam historica, enarrat Grammatici? De uocabulis apud Homerū multa significantibus, lib. 4. Atticorum uocabulorum editiones, lib. 2. ordine Alphabetico. Vocabula Antimachi & Heracleonis atq; alia multa.

Λυσῶν

Ζῆνός τε
Ὀδῶν τε
Φιδίου
ἰσχυροί.

Longinus & Conon, fratres Zenonis Imperatoris, iniuste potentia utentes, in urbibus omnib; alienas possessiones sibi uendicabāt, & mercede grauissimorum delictorum reos defendebāt. Longinus autē omni quoq; incontinentiā refertus erat, semper ebriorū hominū utens consuetudine, & multos lenones secum habēs: qui cum se illi principum uirorum uxores adducturos pollicerentur: scorta magnificē exornata in curribus insignibus adducendo, fucum illi faciebāt, quasi illas ipsas adduxissent. Idem etiam monialium cœtum diremit, hoc modo. Cum crebrō Pegis uerfaretur: nuanciatū illi est à lenonibus, admodum formosās esse illas mulieres. Itaq; illis misit legumina, & siccos panes, & uestes, & alia quædā, quasi curaret eas scilicet (ἐξ ἴσῳ. φρεσῶν φῶν, εἰ ἐξ ἴσῳ φῶν, φεβῶν,

Ἰμπεριῶν
ἰσχυροί
δῆμος.

Ἰσχυροί
μαστῶν.

Ἰσχυροί
μαστῶν.

Ἰσχυροί
μαστῶν.

Ἰσχυροί
μαστῶν.

uicissimq; easdem perterrefaciebat) e so-
licitudine uel conuersione timorum. Fa-
cilè enim causas speciosas ad illaquean-
das mulierculas *ει γυναικχιριστους οι επι-
νοιασ περιουσ* feminaccipitres cõminiscun-
tur. Et monasteriõ ingreßus, multas ear-
um uipotius quàm persuasione dedux-
it. Nam a deò lasciuus fuit, ut & in inge-
nuas, & magistratũ uxores & uirgines
importunè faceret impetũ, omniaq; age-
ret impudenter. In progressu autem glo-
bos argenteos & armillas proieciabat.
multaq; alia mala ppetrabat. *Λογινη* iste.

λογισμος.) Ratio & corpus à sese assi-
ciuntur. Ratio enim quasi eneruatur, cor-
pore malè affeõto.

Ratiocina-
tores.

λογισται.) Ratiocinatores Athenis nu-
mero sunt decem, qui rationes rerũ ad-
ministratarum, expensãq; pecuniã die-
bus 30 supputant, cũ magistratu abeunt
ij qui illum gesserũt. *πρατορια* eorum di-
cuntur *λογιστηρια*, quasi Rationaria dicas.

λογοςδυναμει.) Aut nolebat, aut non po-
terat a deo expẽdere, & male facta odisse.

Oratio à ra-
tione.

λογος.) Oratio est uox significans, à
ratione p̄diens. *λογος* significat sex. Dis-
ferũt *λογος* dictio, & oratio. Dictio enim
etiã nihil significat, ut blyzi: oratio uerò
nequaquam. Differunt etiam dici &
professi, *λογος* & *λογος*. Profertur enim uo-
ces, dicuntur res: quæ etiã dicibiles sunt,
λογος, id est dici possunt. Virtutes oratio-
nis sunt quinque: Latinitas, perspicuitas,
breuitas, decorum, *λογος* amolitiõ
uel supplex.

λογος.) Logotopos uerbilocus ap-
ud philosophos, id quod ex uirrisq; cõ-
positum est: ueluti, si uiuit Plato, respi-
rat Plato. Aut prius uerum est: uerum igitur
& alterũ. Est autè institutus Logoto-
pos, ne in longioribus cõstructionibus
ueroũ cõplexio prolaxior, atq; *λογος*
illatio, id est id quod infertur, sit repe-
tenda, sed compendio efferatur.

Verborum
negotio-
ser.

λογισται *επιμαθωτες* *επιθηροτητα*.) Oratio-
num mercaturã facit Hermodoros. Pla-
tonis hic auditor fuit, atq; orationes (à
sefe, *λογος* *αυτου*) ab illo compositas profes-
tus in Siciliam uendidit.

λοκρεσι.) Locrensis Aiax, non Salami-
nis: a Locride urbe.

λοκρον *επιμαθωματα*.) Locrensis ressera, seu
patione. Prouerbiũ, de impostoribus.

COLLIANIUS, ephesius sophistes,
Isæi Assyrij discipulus, fuit sub Adriano
Cæsare: scripsit multa.

λοχη *φάλαγγς*.) Obliqua phalanx, quæ

alterutrum cornu, utrum uoluerit, pro-
pe hostes habet, eorum pugnat: alterũ re-
trahit atq; subducit: dextra, quæ retrahit
obijcit: leua, quæ laxat. in Epigrammate:
Intus obliquus Lacænz inflat pupillis.

λοχιος.) Loxias Apollo dicitur, uel ob
responsa perplexa: cuiusmodi est,
Απο τε Αεασιδα Romanoσ uincere posse: (*ουκ
ακριτως αλλω δεινωσ μαχαλιω αρχωσ παλαστωσ
Crasus Hely regnum superato destruit ingēs*.)

Vel, quod obliquo itinere incedat (id est
enim est qui Sol.) Iacendũ autè est, in eo
(ut Pindatus loquitur) obliquis intus
oculis inuidia, duro nos feriat lapide.

λοχιος.) Aristophanes: Ego uerò eĩ ni-
tam, quæ tu me nunc priuas, nec gallina-
ceo lacte cõmutarim: neq; delicatis pif-
iculis (*βουτυρι*) neq; anguillis delector,
sed liticulam exiguum in scutella suffo-
catam comedere malim.

LVCA S euangelista titulos habet 3,
capita 348.

LVCIANVS Samosatensis, cogno-
mento blasphemus, siue dysphemus, id
est maledic⁹ atq; inauspicatus, ac potius
impius, q̄ in suis Dialogis diuina oracu-
la p̄ridiculis inducit. Fertur sub Traiano
Cæsare, & ante eũ fuisse. Initio cõcionator
Antiochiæ fuit. q̄ res eũ malè ces-
sisset, se ad scribendum cõtulit, scriptiq;
infinita. Interisse fertur à canib. eũ rabiẽ
suam cõtra ueritatẽ exercuisset. Nam in
Peregrini uita p̄tingit Christianismũ,
& ipsi Christo maledicit, homo cõcele-
rat⁹. Itaq; furoris sui & in hac uita iustas
pœnas dedit, & in futura æterni ignis eũ
Satana hæreditate cemet.

Lucianus alius, è pago Orientali sub
Arcadio imperatore (*αυτου δε η αρχη ενδ-
λαπ η ωρησ ελληνισσ αυτου*.) Hic uerò prin-
cipatus, uolebat præfectũ illi, præfessẽ
omnibus ijs qui prouinciam orientalem
regerent: & quæ perperam fierent, corri-
gere. Hic igitur omnẽ quæ à magistratu
postulatur, uirtutẽ declarans erga popu-
lum, iusticia & temperantia, omnibusq;
rebus quæ uirũ principẽ ornare possunt
celebris, neq; personas respiciebat, neq;
ulla re alia nisi legũ sanctionibus moue-
batur. Itaq; & Euchenum, Imperatoris
auunculũ, negata iniusta postulatione,
ira commouit, ut ab eo apud Imperato-
rem deferretur. Cum autè dixisset Impe-
rator, in causa esse Rufinum, qui tali uo-
tantum magistratum mãdasset: Rufinus
occasionem naõtus, Lucianum globis
plumbeis in ceruicibus excruciauit.

λογος *επιμαθωτες* *επιθηροτητα*.) Oratio-
num mercaturã facit Hermodoros. Pla-
tonis hic auditor fuit, atq; orationes (à
sefe, *λογος* *αυτου*) ab illo compositas profes-
tus in Siciliam uendidit.

λοκρεσι.) Locrensis Aiax, non Salami-
nis: a Locride urbe.

λοκρον *επιμαθωματα*.) Locrensis ressera, seu
patione. Prouerbiũ, de impostoribus.

COLLIANIUS, ephesius sophistes,
Isæi Assyrij discipulus, fuit sub Adriano
Cæsare: scripsit multa.

λοχη *φάλαγγς*.) Obliqua phalanx, quæ

Lucianus martyr, Sanoiatenus, Syrus, homo nobilis, prima ætate Macarij cuiusdam Edessa degentis consuetudine usus, sacrorum librorum interpretis, pulcherrima quæq; illius inuenta breui tempore edidit: & ad solitariam vitam declinavit, omnis uirtutis cõpos factus. Ad sacerdotium etiã processit, presbyter Antiochiæ factus, & magnã ibi deo lam aperuit, (*ἐκ αὐτοῦ ἔβη*) in dies undecũq; studio sissimis & optimis quibusq; ad eum confluentibus. Cum autẽ adulterina multa in sacros irreplisse libros cerneret, ipsoq; tempore complura deprauata, & continetũ ab alijs ad alia reslacione, cum etiam improbilissimi quidã homines, profanã religionis præiudes, sensum eorum aliõ derouerere uoluisent, & multas corruptelas innoxissent. ipse libros omnes ex Hebraica lingua in integrum restituit, cuius erat callentissimus, maximo emendationis labore suscepit. Atq; etiam puritatem diuinorũ decretorũ apud hunc ex omnibus illius ætatis pulcherrime, summoq; studio cõseruauit repenas. Nam & epistolas edidit præstantissimas, & quibus facillimẽ, quæ uni huius de rebus diuini sententiã fuerit, deprehendas. Martyrium obiit Nicomedia, sub Maximiano.

LVCIVS Sergius Catilina, genere clarissimo ortus, sed improba natura: homo audax, factiosus, ingenio uario, in pnicem patriæ coniurauit, & audacissimus & confidentissimus quibusq; ex patricijs ascitis. Fertur enim, quò fideliores sibi eos faceret, homine immolato, & calicẽ uino & sanguine repleto cretũlato, sanguinem eõ iuratis propinasse: siue ut huiusmodi iurcurando atq; præstigijs percelleret homines, siue ut eos ad omne facinus & nefandũ iura quæq; confuaceret, ut qui eognatum & ciuilem sanguinẽ peteret, per multasq; cades optimatum, & urbis incẽdium, tyrannidem asseclaret. Incitabatur autem ad talia facinora suscipienda, tũ magnitudine æris alieni, quod censum eius lupararet: tum pessimum facinorum cõscientia. Nã & Orestis xiliũ sustulerat, *qua de causa & consulatu excidit, Cicero in eius locum susseclto: & repulsa dolore potissimum teterrima quæq; moliebatur, irrequieto animo, neq; ullum malorũ sibi finem statuebat. Cicero autem & eloquens ur, & ueritatis solers indagator, & rerũ ut *καθ' ἑκάστην* sagacissimus con-

stator, hostem eum appellatũ urbe exegit. **LVCVLVS** Consul, eũ Mithridate Ponti rege bellum gerẽs, cum ad Troadem appulisset, & iuxta ædẽ Veneris castra haberet, uisus est deã sibi noctũ hædicentem audire: Quid dormis generoseleo? en hinc tibi pressio. Experrectus, cum audisset classem hostilem in propinquo stationes habere, inuasit eã: & prælio uictor, omnes unã cum Lisdoro duce occidit. Cum autem Mithridates ad Tigranem, Armeniæ regẽ, confugisset: Luceullus bello illi etiam illato, cum urbes plurimas cepit, tum Tigrano certa obsedit. At Tigranes Romanorum exercitũ eõ templatus, paucitate considerata, celebre illud prolulit: Si quidem legati ad sint, esse multos. sin milites, paucos. Sed Romanarum copiarum periculo factõ, turbam nihil prodesse intellexit. Antiochus certe quidem philo sophus, pugna illius mẽtione facta, negat dolem ullam aliam talẽ uidisse. Strabo uerò ait, ad eõ facile Romanos ingentem illam cædem fecisse, ut re peracta, semetipsi deniserint, q̄ aduersus talia mancipia ammi nũ fuerant. Liius itẽ scribit, prælium illud admirans, nunquam Romanos dimicasse numero hostium raro inferiores. Victores chim uigessimam eorum fuisse partẽ, qui uicti fuerint.

LUPERCVS Berytius grammaticus, paulo ante Claudij Cæsaris posterioris tẽpora fuit. Scripsit de particula *ω*, quæ *διωπτικὸν μαζας* dicitur, & posse, debere, uelle, solere aliquid fieri significat, 3 libros: De uoce *μαῖς*, id est pauo: de eadẽ, id est squilla: de Platonicõ gallo: (*ἐκ κλῆσιν* ædificationem) possessionem Aegypti Arinoite, Atticas dictiones, artẽ Grammaticam: De generibus masculinis, fœmininis & neutris, lib. 13. in quib. Herodiaman sæpe (*ἰνέσταιται, καθ' ἑκάστην*) uincit.

LVSIA, municipium Oeneiz tribus: unde Lusentis, municeps.

Λυγία. Urbem ingressi cũ essent, quæ lauacra haberet partim manu & arte facta, partim e tertæ gremijs featurientia, & cum uoluptate ad usũtatem & delicias hominum (*τοῖς φαρμακίαις, ἀπαρτηνίαις*) ebullientia: prono, quod aiunt, flumine delatæ, uoluptatis seruus euasit.

Λυγίαι. Etiam balneo orbi bibit sordes. Procopius Balncum apparari iussit. *ἐκ μαργαρίτων ἡλίαις*, id est margaridũ ἡλίαις. Libere enim sibi posttridicibi lauare.

Macarius.

Correclis
Bokiorũ.L. Sergius
Catilina.Res alieni
ex sedulo
cõscientia.M. T. Cicero
74.

Sennius.

Mithridate
ter.
Lisdoro.Tigranis
scena in
pauca
Remane
rum.

Antiochus.

Strabo.
Veni Res
in omni X
habili in op
positum.Balneo ef
ficientia.

Λυγία.

Ερησι. Λυτροφίρας | Moris fuit Athenis, ut nupriamur die Iponio per puerum genete proximū, balneum è fonte qui nunc Enneacrunos, olim Callirhoe dicebatur, afferendum curaret. Eriam in eorum fecundis pulchris qui cœlibes decessissent, puer situlam tenens collocebatur.

Καλλίσι. Λαφίσι. | Aristophanes: Noctu Lunam deducam, & deductam in rotundam capsulam pro speculo in cludam.

Ορω. Λαχουοντι. | Deus dicitur αὐτολαχουοντι, ex se ipso natus: id est, αὐγῆντι, ortus exers.

Μυδερνυ Λαχμασι. | Aristophanes: Vinas habebat ueperro magis hirsutas, ut conueniunt. Alebant mulieres pilos, ut cū suffragarentur, uiri esse uideretur: totoq; per uncto corpore, per diē apticabantur ad Solem, ut uirorum instar nigrescerent.

Λαχμασία μύσι. | Vepetū Musaid est, a uicularū cantus in uepnibus delectentis.

Λαχμαίον πολλὰ φρύσι. | Vepetū magnū gestas i. euellendi tibi sunt pili. Phormio ille pilosus erat, & nigras habebat nares.

Λίχη. | Apud Lacedæmonios manipuli erant 4. quibus urebantur reges. Λοχη, uel οκτονος uel duοδενος uel sedenos cōtinet uiros, quorum princeps Λαχημος ηγεμενος, ductor manipuli & amistes dicitur.

Λαίσι. Λαίσιγε. | κύκνον μακρὸς θρόος, ηε ηυλαίσι, κρωγμος ἐκ ἡαεραιδος κιδάμασι. | Φίλασι. Melior est olocis exiguus sonus, quā uel graulorum crocicatio in uernis disperesa nebulis. (mensis.)

LOVS apud Macedones, Augustus **LOT**, sobrinus Abrahami. Angeli Sodoma pergebant, urbes ob peccata deleturi. Abraam uerò precabatur, ne iustum unā cum impio perderent: fortasse propter Lotum, cuius hospitio angeli in urbem profecti, ubi sunt, quos Sodomitæ ad stuprum abstractum fuerant. Cum uerò Lot ex hospitalitate filias illis potius offerret, nec illi acquiescerent, oculi eius ab angelis funt præstricti. Lot uerò cum filiabus ablegatus, & coniuge, quæ eouersa, in statum salis est mutata. Lot autem Segorem clapsus, urbi illi salutem ait, illis medio flublaris, ut ferunt: reliquis quatuor urbi. delectis, & lacu unā eū terra cetero, & in mōre factus ebrius, cum filiabus coijt, Moabiq; & Ammonem procreat. At filij Israelis eū in Saria esse, ne, scoria: hinc eū filiius Moabitæ, & idola coluerunt, Beelphegor ad

rato, & uictimas comedere. Moses uerò in fontibus aduersus improbos incitatus, quater & uicies inale occidit. Philneus item sacerdos, deprehensio Isaelita nomine Zambra, Madiamtratem complexo, eui Chasbith nomen erat, utroq; confosso, furorem Dei sedauit.

Λωφίσι. | Fuit Iustinianus ad petendos quidē homines promptissimus, ad parcendū autē minime à natura paratus.

Λυδισι. | Lædrias, Macedoniae fluiuis, cuius meminit Aeschines.

Λυδισιθησι. | Maledicete improbis non est reprehendendū, sed potius (si uete q; æstimer) honori est bonis. **Λυδισιθησι.** | Nosse albū & nigrum.

Λοιμος. | Λοιμικη κακίησις. | Pestilentia, est eorruptela & mutatio acis, morbus petniciosus.

Λοιμισι. | Homines pesilentis, qui non semen ppos modò laxdūt, sed pestem suā etiam in alios transfundunt.

Λυδισι. | Deinde tandem Alcman **Abiecto dolore abis ad Torcum.**

Λυσι. | Flagella, qb. athletæ caduntur.

Λυγκίσις ὀφθαλμική βλασησις. | Lynceus cernis acutius. **Λυκεος** uel **λυκε** uel (ut Aristophanes in **Μοναχ**o) tradit Aegypti frater, ea præditus acis oculo, ut frater iusi dolo eadi à Castore p abierit uiderit, Pindaro autore. Apolloniæ in Argonaucis: **Si uera fama est nitu illu Facile est deorsum per tellure peripiscere potuisse.**

LYNCEVS, Sami grāmaticus, Theophrasti discipulus, frater Thutidis, historiographus, qui & Sami tyrannus fuit. Fuit autē Lynceus eodem tempore quo Menæder, & in certamine Comico uicit.

Λυγι. | Arrianus: Circulis iun ceis ad pedes adaptatis, in niuē multis locis pedum profunditate absq; incommodo pertransibant.

Λυδισι. | **Λυδισι.** | Lydus in meridie ludit. Eo quòd Lydi sub hoc tempore lasciuant. Male audiunt enim ob mastuprationem. Eodem sensu dicitur, **αιμιλος ἐν καθμασι.** Captarius in æstu.

LYA EVS, a sancto Nestore interfectus, **αὐαυρεθισ.**

Λυκάβια. | Annus, uel quod celeriter, uel quod tacite eat: uel à lupis, q hyberno tempore fluiuis trāsferant ordine, alij aliorum caudas tenentes.

LYCABETVS Atticæ, Parnassus Phocidis, montes maximi.

LYCAON Pelagii filius, rex Ateadū, patri

Seneca.

Remandit.

Lepi.

Μυδερνυ
πρωγγο
ματις
αυρι.

54

Βαδισι
πυ
καυλα
αυρι.

Κυρσιαν.

Μυδερνυ
αυρι
Μα
αυρι
αυρι
αυρι.

Ἰσχυρὸν
βέλτερον δὲ
παλαιότερον
ἴστω.

patris instituta tuebatur, iusticiæ studio-
sus. Qui cum & populū suum arcere uel
ler ab iniurijs, aiebat louem subinde ad
se accedere, homini peregrino similem,
ad intuendos iustos & iniustos. Aliquan-
do autem cum Deum susceperat esset
(ut ipse aiebat) se rem diuinam fecisse:
filios uero suos, qui & diuersi nati esēt
mulieribus, explorare uolētes, qui nam
sacrificiis intressent, & uere ne Deū ho-
spitio susceperint: immolaro puero, car-
nes eius cum uictimæ canibus permis-
cuisse: quòd id etiā futurum non esset,
si uerè Deus intresset. Sed cum diuini-
tūs magnæ tempestates & fulmina extir-
rescent, aiunt omnes pueri interfectores
perisse.

Λύκειος.) Lyceus, gymnasiū Athenis,
uel à Pisistrato, ut Theopompus: uel ut
Philochorus, Pericle curate factum, ubi
ante bellum exercebantur. Antequam
enim in expeditione uent, in Lyceo ar-
mabatur, quòd urbi uicinum esset, & ui-
ri bellicosi explorabantur.

Λυκίος.) Lycis, siue Lycus. perstringitur
ut frigidus poeta. Aristophanes: Quid
ergo? Erant ne mihi uasa hæc serenda, si
nichil eorum fecissem quæ Phrynichus fa-
cere solet, & Lycis & Amipsias? Hi igitur
tres Comici sunt frigidi uiculi. Phry-
nichus autem in Comæ ijs subinde im-
portunus erat. Perstringitur etiā ut pere-
grinus, ob inepta poemata, & quasi alie-
na recitet, malos q; uersus. Fuerūt & alij
tres Phrynichi: Σαβουφίτης ἰκάτω τ' ἐρ κω-
μῶδης, uasa gestāt subinde in Comædia.
Λύκος ἰδὸς.) Lupum uidisti. De ijs qui
subitò obmutescunt.

Λυκίπῃδης.) Lupipedes uocabant tyran-
norum satellites (robustos enim seruos
custodiæ corporum adhibebant) quòd
pedes lupinis pellibus perpetuò tectos
haberent, ne ab aere adurerentur, uel
quòd in clypeis insignia lapi haberent.

ΛΥCVS, qui & Butheas, Rheginus,
historicus, pater Lycophrōis tragici, sub
Alexandri successoribus uixit, in ijs ap-
phetus Demetrii Phalereti. Scripsit histo-
riam Libyæ, & de Sicilia.

Λύκος ἀίγιος Φεύγον.) Lupus aquilā fugit.
De ijs qui effugi nequeunt.

Λύκος ἔχθρος.) Lupus hianit. De ijs qui
se aliquid adepturos sperant, sed spe sua
frustrantur. Tradit enim lupum aliquid
rapturnum, hiantem ad id accedere. Cum
autem id quod uoluit non adeptus est,
dicunt eum frustra hianse.

λύκος πῶς φείσεται χοίρου) Lupus circum-
pateū saltat. De ijs qui frustra in aliqua
re laborant: quòd nec sitiens è puteo bi-
bere, nec præda in puteum delapsa poti-
ri potest.

Λύκος χαλῶν.) Aelianus: Precabatur Deū,
ut & sibi opē ferret, & lupos hiantes di-
mitteret, qui res ipsius sibi describerent,
ut ne ipse alijs ridiculus esset, sed illi ipsi.

λύκος πεχλῶντος Φλωάκης δηλοῖ τρίπους)
Lupus hians inepros significat mores.
ἀνθρωποειπέτης.

Ἰσχυρὸν
ἴστω.

Λυκόσχομος.) Non lupus ex hominibus,
secundū Arcadicam fabulam: sed tyrannus
ex rege (ἀπαίρη, Ἐποικῶρης) fit acerb.

Λύκος δέκατος.) Lyci decima. Prouerbia-
le est. nam Lycus heros dedicatus erat
iuxta prætoria, ubi assidui erāt Lycophan-
tæ. Erat autem ei triobolus assignatum
in dies singulos.

Λύκος ἄλλος.) Lupi alæ. De rebus quæ fieri
nequeunt: cum terrorem uerba non
procedit.

ΛΥCVRGVS, unus ex X oratoribus,
cuius * auus fuit Lycurgus legislator.

Lycurgus Spartiatus, ex posteritate
(Herculis ἠρακλείδης, pro πητερείδης) Pat-
troclis, legislator. Fertur leges suas uel
ex Creta petiisse, uel ab ipso Apolline ac-
cepisse. A Pythia deus appellatus est. In-
stituit etiam uirginum gymnasia: dixit,
ne mariti perpetuò consuetudine uxoru-
rum uterentur. Pueros in clypeo nutriti
iussit, & infantes recens natos in Eurota
lauari. Gymnopædiam quoq; instituit,
qua cogebantur adolescentēs sine uesti-
bus assidui esse in gymnasijs, & publica
certamina uirtutis obire, & sub dio dor-
mire, & ali uentari. ἄλμα ἐγὼσιον flagella-
tionem, quæ uirtutis esset exercitatio, te-
træ ἐξδὶ substituit. Olim enim adolescētēs
Orthosiz Diane immolabatur. Philistio-
rum etiam autor fuit, quæ symposia sunt,
coniunctos cum uoluptatibus labores
habentia. Neq; enim stratū aliquod sup-
ponebatur conuiuantibus, sed sub cubi-
tis erat excauatum saxum aut lignum. In
aciem pro dire iussit sub ribiarum cantu,
& ignominiosam uitam morte acerbio-
rem fecit. Ignominiam autē aliquo præ-
claro facinore abolere licuit: id qd Ari-
stodemo cognomēto Trepidō accidit,
ob Pyli desertos ordines, qui ad Platæas
re bene gesta restitutus est in integrum.
Hisce legibus matres, cum filijs ad bellū
eximius clypeos darent, ἡ γὰρ, ἢ ὅτι τὰς δι-
cebant: hoc est, Aut hunc reporta, aut in
hoc

Ἰσχυρὸν
Lyci.
Amipsia.

Ἰσχυρὸν
ἐπὶ ἴστω
Lyci.

Philistio-
rum.

Ἰσχυρὸν
Ἰσχυρὸν
ἴστω.

Ἰσχυρὸν
ἴστω.

hoc reportare interfectus. Helotibus cetera opificia demãdauit, nobilibus bellicam exercitationẽ. Peregrinos urbe pepulit, corruptelam e cõmercijs ueritus.

Breuilus.
Perpetuus.

Breuilloquentiã & paupertati honorem habuit: quod illa sapientiã esset iudiciũ, hæc magistra uirtutis: idq; Apollo comprobat, qui sæpẽ monuit ut caueret auariciam. Aristocratiã instruit, & binos reges ex Herculis genere ordinauit: &

Reffab.
Spartana.

10 & Ephoros, id est inspectores senes, quibus populũ parere iussit, optima quoq; re e qualiter forma Reipublica selecta. Lacedæmonijs iureiurãdo obliuiscitis ne leges abrogarent, * peregrẽ abijt. Nã cũ Apollo ei respondisset, Lacedæmonios tãnisper foelicis fore, dũ Lycurgi leges nõ soluissent: in Cretã profectus, inedia sibi consciuit necẽ, ne ipse eas abrogare cogereur.

Lycurgi
mor.

10 Lycurgus legislator talẽ uitẽ habuit exitum. Rogatus, ut aiunt, Apollinẽ de quibusdã reliquis legibus, iureiurãdo Lacedæmonios adegit, ne quã ex ijs quæ iã sancitæ essent, abrogarent, donec rediisset. Qui cum iurasset, audito oraculo, feliciẽ fore urbem, si leges ipsius retineret: non reuertendũ sibi censuit, conseruationem legũ iureiurãdo sanctam ratus. & Crissã digressus, sibi ipse manus attulit. Quo Lacedæmo-

Lycurgi
adit.

10 nij intellectu, cũ ob superioris ætatis uirtutem, tum illo tempore ipsa morte comprobatã, ædẽ illi dedicãrunt: atq; cõdita, quotannis ut heroi factificãt. Nã dubio procul Spartanis & perpetuẽ uirtutis & imperij causã fuit, cum olim res eorũ nihilo meliores essent quã ex ærorũ: cũ quod leges eis tulit optimas: rum quod ut eis uterentur, impulit inuitos, hoc modo. Duos catulos eiisdẽ ma-

Educatio
quorũ
post, de
his catulis
demãstratam.

40 tris seorsim diuersa ratione aluit, alterũ domi obsonijs atq; alijs delicijs, alterũ ad uenatum in syluis & montibus exercuit. Cum autem uterq; educationi suæ similis euasisset, ac Spartani de bello finitimo solliciti deliberãret, utrunq; in con-

eionẽ produxit, & unã cum eis capream & dapes paratas, dixitq;: Non aliã, Spartani, causã esse felicitatis aut calamitatis, nisi proba aut mala instituta, uobis cernere licet. Nam hi quidẽ (catulis demãstratis) eadẽ matre nati sunt, sed cõtraria ratioẽ educari: ob hoc ipsum dissimiles inter sese euaserunt. Nã alter qui uenari, alter qui ligiture didicit: nihil aliud, si liceat, faciet, simulq; catulũ utrumque ad ea quæ parata essent, dimitti ius-

sit. Ac domesticus quidẽ ad epulas, uenaticus ad capreã accurrit, eamq; prostratã lacerauit. Tũ denuo Lycurgus: Hęc, inquit, Spartiã ad uos prinerẽ putatore, & alios omnes morales. Qualibus em̃ institutis & legibus uli fueritis, tales uos tã ad labores quã ad delicias euadere ne cesse erit. Dij enim hominibus omnia di scẽda proposuerũt (*το αντ' αυθρανοσ ει ηει μαθημι ιδουνο.*) Sequitur autẽ studiũ laboris libertas, felicitas, uictoria: delicias uero seruitus, calamitas, nequicia. Talia dicẽdo, Spartanos horratuẽ est, ut recepta uitæ ratioẽ mutata, legibus melioribus assuescerent. Qui cũ obrẽperassent, non finitimos tantũ, sed & omnes alios Græcos illustri uirtute superãrunt: ppetuoq; duces, ex quo leges illas susceperunt, ad annos D. fuerũt, breuiq; tẽpore magnã potentiam suã a depti (*πικτε μω απαρτιαταισ η γυνηδιου.*)

LYCVRGVS Spartanus legislator, post Troianũ bellum anno * octauo natus, patruẽ Charilã Spartanũ regis fuit, Eunomij frater. Spartani imperãrẽ annos * 42. quo etiã tempore, dum tutor esset nepos, leges tulit. atq; ipse etiam regnauit annos 18, post quem Nicander annos 48. Scripsit leges.

Charilus.
Bononius.

Nicander.

10 Lycurgus Lycophronis filius, Atheniensis, genere et teobutades, ex oratorũ numero, qui cũ Demosthene recensetur: uira inculpate adã, morbo decedit, relictijs filijs. Quos Demosthenes exulans, calumnijs exagitatos liberauit. Ger manẽ orationes eius, quæ adhuc extãt, sunt: contra Aristogitonem, contra Autolycum, contra Leocratem, contra Lycophronem duo, contra Pacidẽ, contra Menachmum, contra Demadem: Apologia aduersus eundẽ: pro relatis rationibus: aduersus Ischyriam: aduersus oracula, de uetigalibus, de religiõne, de sacerdotio, epistolæ, & alia quædam.

LYCOPHRON Chalcidensis, ex Eubœa, filius Ariclis, adoptione uerò Lyel Rhagini, grãmaticus, & poeta tragicus, unus de septẽ qui Pleias appellãtur. Tragetidẽ eius sunt, Aeolus, Andromeda, Aletes, Aeolides, Iephenor, Hercules, Supplices, Hippolytus, Cassandris, Laïus, Marathonij, Nauplius, Oedipus prior & posterior, Orphanus, Proteus, Pelopidæ, Socij, Telegonus, Chrysiãppus. Ex his diãscæse seu historica narratio est Nauplius. Scripsit & Alexandram, obsecrum illud poemã.

λύε πάντα πόντους ἀδικίας. (Solue omnem iniquitatis nexum.

λύπη.) ægritudo, animi sine ratione obtrahitio. Itaq; uirum bonum doliturum esse negant. Formæ eius sunt, Inuidia, æmulatio, zelotypia, odium, perturbatio ἰσχυροί, αἰνία, αἰνία, dolor ἰδίων, confusio σόφρων. Quid hoc mihi doleat, si uero mortuus, respicua asfero, gloriãq; paruero? Nullū equidem uerbū quod lucro fit, malum duco.

λυπηρότεροι ἐπὶ λαγγυῖ.) Stillicidio molestiores.

LYSANDER, nauarchus Lacedæmoniorum.

λυοσάει.) Canem tabidum, aspidem, ranunculum, serpentem, & (s. Λαοδικίαις Laodicenses.) Ladiiceas effuge.

λύσιος.) Lyfias Cephalī Syracufani filius, orator, discipulus Iſiæ & Nicæ: unus ex oratoribus qui cū * Demosthene recenſentur. Natus est Athenis, cum Cephalus eò commigtaſſet. Anno ætatis 15 Thuriος abiit, cū fratribus duobus, in coloniam: poſt ob Athenienſium ſtudium inde pulſus, redijt Athenas, anno ætatis 47. Orationes eius germanæ eſſe perhibentur ultra 1000: & aliæ præter eas, de quibus ambigitur. Puritate dictionis neminem habuit imitatorē, præter Iſocratē. Scripfit etiã præcepta dieſi, laudationes & orationes funebres: & epistolas 7, unam pragmaticã, reliquas amatorias, quarū qnq; ſūt ad adoleſcētulos.

λυσιζώνος γυνή.) Mulier ſoluta zona: id eſt, quæ cum uiro concubuit. nam uirgines nupturæ, uirginales zonas Dianæ dedicabant.

LYSICRATES, dux Athenienſium, cū ſimul eſſet, & fœdus, & fur, & obſcurus, medicamēto quodam capillos tingebat, ut nigri uiderentur. Prouetbium, λυσικράτης δημοδοκῶν, Lyſicrates largitionibus inhians.

LYSIPPI dramatum ſunt, Bacchæ, Thyrocornus, & alia.

λυσιππίαι.) Bacchi initia. Bœotij capiti à Thracibus, cum in Trophonij antrum fuſiſſent, iſq; per formiū dixiſſet, Bacchum illis adiutorē fore: ebrios aggreſſi Thracæ, alij alios ſoluerūt & Bacchi ſolutoris eſdem condiderunt, ut ſetibit Heraclides Ponticus. Ariſtophanes uetò tradit, hoc eò factum, quod Thebani uitem à Naxiis dedemerant.

λυσιππίαι.) Domine adiutor mi, & redemptor mi. Dominus, ut eonditor &

Nulla calomniar.

opifex: adiutor, ut qui legis adium etiam dedit. Legem enim, inquit, adium etiam ergo dedit. Redemptor, ut qui per regem ratione baptismat, à priore corruptione liberarit, & à ſeruitute dæmonij uindictet, & incolumitatem atq; immortalitatem largiatur.

λύχνος ἐν μεσημέρι.) Lucernā in meridie accendis. De ijs qui aliquid in tempeſtiuē agunt.

INITIVM LITERAE M.

Μαγγασία.) E preſtigijſ morbo gtaui afflictuſ, multos ob eam rē captoſ ſupplicio affecit.

ΜΑΓΙΑ.) Vide ſupra eol. 316. ζεφεία, μὰ νεφίλια, μὰ δίαπνο, μὰ πλόια, μὰ πειρία.) Teſtor nubes, teſtor retia, teſtor fontes, teſtor fluuios. Sic temerē quiduis iurabant.

μάγκισ.) Manciuū decreuerunt dedendum eſſe Numantinis.

MAGNES Icarij * Polēſis F. Articus, aut Athenienſis comicus, adoleſcēſ Epicharmū ſenem attingit. edidit eomœdijſ 9. uicit 2. Hic antiquæ comœdiz poeta, cū aduerſariος crebro inuaderet, uictor trophæa erexit, omnis generis uoces edens, & cantans, & aliſ plaudens, & Lydizans, & Pfennizis, & uiridi colore tintus: nec tamen ſtetit, ſed tandem in ſenectute (neq; enim in adoleſcentia) eſt eiectus, proueſt ætatis homo, cum deridere amplius nō poſſet, ſed Barbitiſtaſ cantillaret.

Magnes, homo Smyrnenus, uir pulcherrimus, in poeſi & muſica probatus: Corpus etiã egregio cultu ornauit, purpuram geſtans, & comam alens aureo nodo implexã, corymbi in ſtar: urbeſq; circueibat, ut poeſim ſuam oſtendaret. Hunc cū alij multi amabant, tum Gyges præcæteris deperibat, inq; delicijs habebat. Mulieres certè quidem omnes ad inſaniam adigebat, quocūq; ueniſſet Magnes, præſertim Magnetiſtorum, earumq; conſuetudine utebatur. At (pro τῶν λεγομένων, τῶν γυναικῶν ſcilicet. Hic ſolet euentus talia probra ſequi) illarum cognati probra illa ægrè ferentes, per cauſam quòd Magnes in cantico de Lydorum equeſtri eòtra Amazones uictoria, ipſorum nullam mētionem feciſſet, impetu facto, & ueſtem illi diripuerunt, & eomam abraſerūt, & peſſimis modis hominē acceperunt. Quæ iniquiſſimo animo tulit Gyges: ſepeq; in Magnetiſu agrū impreſſione facta, tandē ipſam urbē cap:

Adiutor.

Redemptor.

Aluſio ad nomina eomœdiorum.

Venerabili nepotibus.

DOMINUS.

Gyges Magnetiſtam cap:

pit: Sardis quæ reuictus, magnificos ludos celebrat.

μαγνῆτις λίθος.) Magnes lapis natura sua ferrum attrahit Fuit autem Alexandriæ in Aegypto in templo Serapidis machinatio quædam, erroris & imposturæ plena. Aeneâ statuat cõfecerat, & intrinsecus in eius capite ferrû defixerat. Magnetê uerò in fornice tẽpli regionê statuat infecerat. Ea itaq; uir à lapi de attracta, sublimis p̃debat: & singulari artificio in medio paumeti & tecti firmata admirationi erat, quòd non penitus decideret.

μαγνητιον κακία.) Magnetum mala. Nò habeo qd de eo dicã, ur res postular, siue Magnetũ mala, siue Termerũ malũ, siue omnes deniq; tragœdias cum Satyris & Comœdijs & Mimis acclamãro. Vsq; a deò ille uir omne flagitiũ, omnẽ uxor diam, ad cuius magnitudinẽ nihil accedere possit, aduersus illos exquisiuit.

μαγος.) Magos uocabãr. q̃ falsas imagines sibi affingebant, τὸς ψαδὸς φασματικὸς περιθυσίας ναυγίς: id est, ut cõiugio, q̃ perstringebant hominum oculos, ut alij esse uiderentur quàm essent. Veneficos etiã appellarũt magos. Sophocles: Subornato mago tali, qui machinetur aliqd.

μάγος.) Magi apud Persas philosophi & philothei, id est sapietia & Dei amantes: quorũ princeps fuit Zoroastres, cui successerunt Ostanx & Astrampsychi.

ΜΑΓΟΓ. i. Persa. nam Persã à populis suis Magog & Magusæi appellant.

μάζον ὁ φῶς τῆς μαγικῆς ἡφαιστῆος.) Furcibentam ab alio subactam & paratam surripere: id est, alienis frui laboribus, eosq; sibi uendicare.

μαζωρῶν.) Signa zodiaci Hebraicè Mazuroth dici putãt, aut sidereum canem.

μαζωρῆα.) Aristophanes: ἰδὲ πόμα μαζωρῆα. Non istud dedices?

μαζωρῆα.) Gallus eo uiso risit, cumq; derisit, quasi uir cũ puero cõgressurus. Aristophanes: μάζωρῆα δὲ αἰ τις κατὰ τὴν ἑχθρῶν σφῶν. Etiã ab hostib. prudẽtia disci potest.

μαϊομαῖος.) Maiomas, festũ fuit Romæ Maio m̃se, q̃ principes ciuitatis Ollix, quæ manitima urbs est, delicias uacantes, alij alios in marinas aquas cõiuebant. Cõstantinopolitani quoq; (βρυτῶν, uina ceorum seu hordeaceorũ, Broytorũ festũ usq; ad Anastasiũ Imperatorẽ egerunt, q̃ id abolcuit. Canũ quoq; festiuitatẽ Augusto m̃se Romani egerũt. Canes enim interficiebãt: q̃, cùm anferes uociferati eẽẽt, urbe à Gallis capta, illi nò latrasẽẽt.

ΜΑΙΟΡ, Arabĩ philosophes, scripũt de starib. libros xlii. Fuit æqualis Apfinis & Nicagoræ, sub Phil. Cesare, & ante eũ.

μακαρία.) Macaria filia Orci, id est inueneritus. βῆθῆ ἡ μακαρία, Prouerbum: Abi ad Macariã, id est Beatam: pro, Interi, uerbo rei tristitiã leniente. Nam & defuncti μακαρίζου, id est Beati dicũtur. Est & Herculis filia, q̃ se p̃ Atheniensũ salute deuouerat, magnificẽ ab eis sepulta.

μακαριστὸν τίχη.) Aristophanes: O beate (ιαυτῆρος) lautomene, q̃ te fortunatum iudicamus, qui filios generis foletissimos artifices.

μακάριος.) Beatus, q̃ perpetuò in bonis est. Dicitur & Deus beatus, & fidelis, & solus potens: sed pro sua munificẽtia piẽ uiuentibus id nomen, ut & Dei, communicauit: Ego dixi, deos esse uos. Sunt & alia complura huiusmodi nomina.

μακαριστὸς.) Macarij duo fuerũt, eiusdẽ nominis: ijq; celebres ob exercitacionẽ, ob uiram, ob mores, ob cruditionẽ. Ac Aegyptius claruit miraculis, & cũ uercundia se austerũ præbuit ad eũtib. Alexandrinus uerò p̃ omnia similis erat Aegyptio, sed hilaris, suaq; hilaritate adolesecẽtes ad exercitacionẽ alliciebat. Horũ Euagnius discipulus cũ fuisset, eius philosophiẽ cõpõs euasit, q̃ in actiõne uersã: eũ antea uerbo tantũ philosophus esset. Nã cũ Cõstantinopoli à Gregorio theologo ad Diaconũ ordinẽ p̃motus esset: in Aegyptũ p̃fectus, & cõ his quos diximus uiris cõgressus, uitã illorũ est æmulatus. Ab hoc libri præclari scripti sunt, quorũ unus inscribitur monachus, siue de actiõne: alius Gnosticus, siue de ijs quib. cognitione potiri datum est. capita eius sunt quinquaginta. alius Antirrheticus, à contradicẽdo, aduersus tẽtatores demones, in octo partes, p̃ numero octo cogitationũ distribuit. & de cõ capitã prognostica, & (αρχηβ. β.) uersibus scripti duo: unus ad monachos, qui in cenobijs aut (σινωδιῶν) conuenticulis degũt.

unus de uirginitate, in quo ad uerbũ sic dicit: Necessẽ est monachorum qui antecefferunt, uias reãcẽ perquiri, & uitam ad eorũ normam dingi. multa enim ab eis reãcẽ & dicta & facta sunt. Inter quæ & hoc quidam dixit: sicciore & (ἀνώμαλον ἑαίμα) inuicruẽta, si piscibus & carnib. abstineatur, more Pythagorico) inæquali uicũsratione, cum charitate cõiuncta, facilius perducit monachũ ad uacuitatem perturbationum.

Arca flamma perijit.

DEVI.

Euegrius.

Libri Beati 87.

Cyreni notata.

Enclitico ad Ieron. Vltim uolũt Eusebio.

Censidit.

μακαριστος.) Beatos dicunt mortuos, ut qui nihil amplius acerbis sentiant. Dorianum quidam eosdem *ζακαριστας* appellat, ut melioris iam partis & fortis copotes. Aristophanes in Pluto: Ut beatus eius, o Ceres, uita praedicat: Si parcendo & laborando ne tantum quod comparat, unde sepeliri queat. Fortasse *μακαριστων βιον*, id est beata uita, pro uita mortuorum, ludens dixit. *μακαριστων.*) Beatorum insula, olim a Thebanorum, Patmenide autore, dicebatur.

MACEDONIVS plurimis Christianos malis affecit, cum quibus suis factis colorum imponere imposuit, quod cum audisset in Paphlagonum natione plurimos esse Nouarum religionum, maximeque in eo loco qui Mantineum dicitur, ac perspexisset tantam multitudinem per Ecclesiasticos pelli non posse: effecit, ut *(παραρθημους πραττωικς)* quarectem legiones contra Paphlagoniam ab Imperatore mitterentur, ut metu *(Φβοω των πλοτων)* plurimorum Arianam opinionem anpleterentur. Verum illi studio religionis nec uitae parcendum rati, & milites aggressi, cum fuorum multos amiserunt: tum milites paucis exceptis, occiderunt omnes. Ea de causa odium Imperatoris suscepit, praesertim cum reliquias Magni Constantini alium in locum transfuisset. Id enim populi prohibebant, nefas esse distantes: commissaque pugna multos ceciderunt. Tandem etiam loco motus est Macedonia.

MACEDONIVS alius, sub Iuliano Parabate martyrium obiit. *μακεδναι.*) Aristophanes: O stulte stulte, ne decorum animos commoue terribiles, ut ne tuum genus uniuersum inter necione delectum, ligone Iouis euerstat Vindicta. Vsurpatur de blasphemis. *μακκναι.*) Macco & Lamo fuerunt attonitae mulieres.

μακρη γραμμη.) Longa linea damnatione, breuis absolutione significabat. *μακροινως.*) Sophocles: Hac fama de me sparsa, longuinitatem non desidero. MACROCEPHALI, id est Longicipites. Palaphatus septimo rerum Troianarum, in Libya * supra Colchos hanc gentem habitare scribit.

Beati mortuo in Democritus.

Paphlagoniam Nouarum religionum adri. Mantineum.

Reliquias Constantini Magni.

Μακεδονια cum da.

Proximitas.

Carinus rex gallicus.

cuit, ut tyrannis quam TTAGEDIAE exagitant, aurea praerilla uideatur: ipsumque; non men factis longe superauit.

μαλακισθησαι.) In morbis Attici dicunt mulieres *μαλακισθησαι*, remollefcere: uirtos *αδνηθησαι*, infirmos esse.

μαλακως.) Omnium animalium sapientissimum homo, etiam gustatiu, qui tactus est, subtilissimo est praeditus: & quia molliissimum, tactum etiam maxime percipit. Facilius enim dissipatur rectemeta, neque obscurat & inquinat facultas eius imaginatrix & ratiocinatrix. Est autem consideratione dignum, num carne ut causam materialis causetur? Neque enim ea effectrix est prudentiae, ut concausa. Nam propter communem uinculum, moriones animorum corporis temperamentis afficiuntur, non quidem ortae a temperamento, sed non absque tali temperamento aliter atque aliter agentes. Si quae uero alia sunt earum praedita molliore quam homo, ut uermes: reliquis utique deficiunt. Neque enim integrae habent uim imaginatricem. Nunc autem de integris agitur animalibus. Quid sine earo quidem est uermium, ut neque mufcarum? Hominem autem eo prudentiorem esse, quod carne habet molliorem, illud argumeto est: quod molliores homines prudentiores sunt, & ingeniosiores, etiam cum caeterae affectiones omnes similes sunt, naturalesque proprietates. Eoque stupidos *μακροδιδυμοις*, quasi era stipelles aut densiculis dicas, uocamus.

μαλακισθησασα.) Ea quoque crustis tenuibus operiuntur, easdem exuunt: ut astiti, carides, paguri, cancri. haec enim sola exuuias deponunt.

μαλακων.) Molliia dicuntur a aquatilia, quae ossa non habent: ut sepia, polypra. Haec & sanguine & uisceribus carent.

μαλιας.) Malea promontorium, & mons Laconiae.

μαλιος.) Maleus saxum quoddam confecit, quo fluctus a Phaeo Cretae urbe arceretur, idque Nepruno dedicauit. Hominis: Phaei paruus lapsus magnam fluctum prohibet.

μαλισσηος.) Maliasmus, a sinu oru moribus, catharrus per nares, & torsio circa eandem, quorum neutrum effugit asinus.

μαλιος.) Manlius consul filium suum singulari certamine cum Pontio Latino congressum, prostrato aduersario, coronauit ut uictor: sed ut edicti sui uiolator esse, securi percussit. Hoc atroci facto Romanos magistratibus obediuntissimos effecit.

Medicis curas inge ne bonum rem arguit.

Animi cum temperamento corporis conueniunt.

Uermes. Musca.

μακροδιδυμοις.

Phaestum saxum.

Mentium imperia.

μαλ-

μαλθη δὲ.) Ille sibi conficiuit necem, prae mollicie sapientiae.

μαλθη δὲ α.) Quod uirum illum molli- re posset, unum fuit, integritas morum, & natura infusus iusticiae amor. Torpor manum meam occupat: gladium retinere nequeo: iam mollis sum.

μαλθη.) Hipponax: Deinde mollita ce- ra moribus inuandis, ἔπειτα μάλθη τὴν ἄβ- σπιν περιεχέουσα, asperitatem animi uel im- tigare, uel dissimulare, ut conijcio.

μαλθη μάλθη.) Alexis Atthide: Vt nu- bibus caelum obducit lupiter in initio paula- tim, post magis ac magis τὸ μάλθη magis dicitur ἔπειτα μάλθη, positiue, neluti, Nihilo ma- gis pirata malus est quam mendax. A Sce- pticis autem postiuue, δὲ ἀσπερικακίας ab- latiuue seque negatiue dicitur, ut si resutans dicas: Nō magis fuit quam Scylla aut Chi- mæra. Ac interdū quidē cōparatiue ef- fertur: ut est dicimus, magis esse mel dul- ce quam uuam passam, interdū uerō po- sitiuē & negatiue: ut cū dicimus, uirtus ē prodesse potius quam nō cere. Significa- mus enim, uirtutē prodesse, & nō nocere.

μαλθη δὲ Φρύξ.) Magis Phryx. Prouerbij origo hęc est. Cæcis septem Sapientes interrogat, quis omnium esset beatissimus? Alij respondērūt, Feras animates: nā pro libertate mortē opperere. alij, ci- conias: quōd natura ducit, absq; lege, iu- sticiam colit. Solon autē, ante supremū diem quenquā beatum esse negauit. Tū astās Aesopos fabulator: Tantū, inquit, ceteros sup eras, quantum mare fluuios.

Quo Cæcis au ditro: Magis, inq; Phryx scilicet scopum attingit.

MALLOTES, Dionysiadis tragicus, Philarchidæ filius.

MALCHVS Byzætius sophista, histo- riam scripsit ab imperio Cōstantini usq; ad Anastasium, qua res gestas Zenonis & Basilisci, & conflagrationem publicæ bibliothecæ, & statuarum Augustalis, & alia quædam commemorat magna gra- uitate, & tragicæ instar deplorat.

MAMA S. In S. Mamante magnus pōs fuit duodecim fornicibus. multæ enim aquæ decurrebant. ibidē & draco cneus sabbaz, quod draco illic habitare putaba- tur. Basiliscus (regulus enim quidā, eo loco adamato, qui fuit Numeriani Cæsa- ris filius, illuc cōmigrat, & ædem sacrā extruxit: quæ ædificia Zeno destruxit.

ἦν, καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ γλάϊου.) Sanē, per pa- ueris comam.

MAMONA S, aurū, terrenę opēs mod

quæ sunt a sathanā, sed superuacuae, & plures necessarijs.

MANNA, sacrificiū, libatio, & super- nē delabens cibus. Significat autē, Quid hoc? ne sperere sabbathi tantum occultabatur, & Christus dulcedo uiræ in parā- sceue sepulchro cōditur. Dauid, Panem angelorū comedir homo: hoc est, sup- peditatū ab angelis.

MANAIM dux, qui Scythas uicit. Val- entinianus modium statuit, & x i i mo- dios nomismate iussit cendi & emi, ne- mine refragāte. Quod cum naura quidā non fecisset, dextra illi amputata est.

MANASSE S rex Hierosolymorum, Ezechiae filius, regnauit in Iudæa annos L V, sceleratissimus & impiissimus, & ini- quisimus, oēs mortales in fano simula- crorū cultu & effusione sanguinis super- gressus. Magno Esaiā dissecto, & Hiero- solymis innocenti sanguine impletis, Ido- lis nō minus seruiit quam Amorrhæi. Quin & rēpo Domini profanaro, & louis sta- tua quatuor uultū in eo collocato, augu- rari & introxicare, & obsecnari atq; adulterijs studere, & omnis generis ter- rētima flagitia & scelera perpetrare nō destitit. Irato itaq; deo, a Maradocho Af- syriorū rege in uinculis Ninivē captiuis abductus est, & æneo simulacro inclu- sus. Cū autē ob delicta iustus se dare pœ- nas intelligeret, ueniā peccatorū flagita uir a Deo. neq; enim magnā esse Dei lau- dē, seruire iustos: illud esse boni, pecca- toris pœnitentiā admittere. Ac simula- crū diuina potētia diruprū est: Regē uerō mitigauit Deus, ut Hierosolyma eum remitteret. Reuersus, diuinamq; clemen- tiā expertus, omnia simulacrorū taber- nacula euertit, tēplum Dei repurgat, legē custodit: & urbē munita atq; auctā, iustē pieq; imperiū administrat. Dum autē Babylone in carcere ferretis cōpedi- bus uinctus fuit, panis exiguus futu- cetus, cū aquæ paululo & demeso acetō datus illi fuit, tantū ad uirū sustētandam. Tū ita precatos est Dñm: Dñe omnipo- tēs. * De autē exaudita uoce ei, uinculis eū soluit: & reuertit Hierosolyma, cū to- corde seruisset Deo, repntat est iust.

μανθλα τὴν φιλημα.) Osculum manda- lotum, apud Aristophanem, est uarium, soluae, effeminatum, a dhibita lingua.

μανθρα γόργος.) Mandragora fructus so- porifer, & obliuionis effector. ἡλλου τὴν μανθρα γόργος ἐπισπωκίση, Multū mandra- goræ exhaustissē.

μανθρα γόργος.) Mandragora fructus so- porifer, & obliuionis effector. ἡλλου τὴν μανθρα γόργος ἐπισπωκίση, Multū mandra- goræ exhaustissē.

μανθρα γόργος.) Mandragora fructus so- porifer, & obliuionis effector. ἡλλου τὴν μανθρα γόργος ἐπισπωκίση, Multū mandra- goræ exhaustissē.

μανθρα γόργος.) Mandragora fructus so- porifer, & obliuionis effector. ἡλλου τὴν μανθρα γόργος ἐπισπωκίση, Multū mandra- goræ exhaustissē.

μανθρα γόργος.) Mandragora fructus so- porifer, & obliuionis effector. ἡλλου τὴν μανθρα γόργος ἐπισπωκίση, Multū mandra- goræ exhaustissē.

μανθρα γόργος.) Mandragora fructus so- porifer, & obliuionis effector. ἡλλου τὴν μανθρα γόργος ἐπισπωκίση, Multū mandra- goræ exhaustissē.

μανθρα γόργος.) Mandragora fructus so- porifer, & obliuionis effector. ἡλλου τὴν μανθρα γόργος ἐπισπωκίση, Multū mandra- goræ exhaustissē.

μανθρα γόργος.) Mandragora fructus so- porifer, & obliuionis effector. ἡλλου τὴν μανθρα γόργος ἐπισπωκίση, Multū mandra- goræ exhaustissē.

Manna de leg. isa.

Promenti uocatio.

Idolelatra. Tyrocin. si uia iniet iūlar.

capitū quā- drimū.

Manade- ribus. Captiuitas. Paratiss.

Libertatis.

Emulatio.

Cercos de rōmæ.

Cygnus huiusmodi

Cygnus ma- xime, rariore fuit.

Præu. Draco.

Basiliscus. Zeno. Numerianus.

MANAECHMVS Alopeconnesius, philosophus Platonicus: scripsit philosophica, & in Platonis Rempublicâ li. 3. Manechmus Sicyonius, Alcibi filius, uel Alcibiadis, historicus, fuit sub Alexandri successoribus. Scripsit historiam Alexandri Magni.

MANAETHOS (Mendefius) Mēdes sacerdos Aegypti, scripsit de confectio-
ne Ciphyorum.

MANAETHOS Diospolitanus Aegyptius, aut Sebenytes, scripsit physiologica, de effectioibus siderum uetibus, & alia quaedam astronomica.

MANEBROS & Perimanos, apud Eubulum in Campylione, cantilenarū nomina sunt, ab infania & incitatione amoris facta.

MANES, nomē proprium serui. Aristophanes in Auibus: Mancipia, fatuos
Manas.

Favus Manechus.

manēs.) Manes, homo execrabilis sub Aurtchiano imperatore exiit, se Christū & Spiritū sanctū esse cōmentus. 12 di⁹ scipulos, ut Christū, circumduxit, quicquid singulae hæreres habebāt mali, corrogatum, ex Persia, Dei permīssu, in Romanas prouincias intulit. Hic & Manes & Scythianus dictus, genere Brachman

Manes Scythianus.

fuit: præceptor usus Budda, qui Terentibithus antea dicebatur, Græcorūq; litteris eruditus. Empedoclis scētā adamauit, duo principia statuens inter se cōtraria, litē & amicitiam. In Persiam profectus, ē uirgine se narium iactauit, & in montibus eduearum: & libris 4. conscriptis, unū uocauit Mysteria, id est Initia seu arcana: alterum, e uangelium: tertium, Theaurum: postremū, Capita. Ae Buddas iste, qui & Terentibithus, ab impuro spiritu cōtritus interijt. Mulier autem quædā, apud quā diuersabatur, hæreditatē & pecuniā & librorū eius adeptā, puerū septennē emit, nomine Cnbridū: quē litens erudiū, & manumissum, hærēdē omnīū bonorū suorū instituit. Is uerō Buddę libris acceptis, atq; opibus, Persiam perambulabat, Manē se appellās: & erroris Buddę cōscius, libros illos à se factos perhibēs. Hūc rex Persarū uicentē exortauit, ut causam interij filij sui: quē ægrotantē, cū à medicis diligenter eutaretur, Cubricus iste se absq; medicis sanantē polliceretur, remotis illis, in resfecit. Hic igitur Manes reiecto ueteri testamētō, & creationē omnē, & hominis conditionē, blasphemē negabat bo-

Budda præceptor Maneris.

Li. cy. omnia Empedocle.

Budda libri.

Manes, Budda seu Terentibithus.

Cubricus.

Manes.

Interitio Maneris.

Errata Maneris.

ni alicui⁹ Dei esse, ut q̄ corruptiōi & mutatiōi essent obnoxia: Nouū autē, ut boni Dei scilicet, admittēbat, & Christū phantasia quadā & opiniōe apparatus fingēbat: & speluncas qualdā lacras, atq; uolutinos & illegitimos coisus & obscœnitates, & fatū, & *μαρτυροματίας*, id est animorū in alia corpōra ingressus, & alia qdā Græcānica docebat. De hoc Theodor⁹ Rhain presbyter sic ait: Manes phantasia quadā nuda, & figura inani corporis hmani, apparuisse Dīm eommētus est, atq; somnia uitur pati qdē uidēretur, & agere, q̄ ageret & patēci, (*καθ' ἑμᾶς*, uel, a pud nos) nostro more. Sed nihil horū uerē & reipsa extitisse: opinione tantū & impostura ab eo delatus esse homines, quorū familiaritate uis uisus esset. Quapropter dnas in Christo natus recusat dicere, sed unā tām asserit dininitatis. Paulus uerō qdā æqualis eius, magis Antiochia episcopus, nudū hominē dicebat esse Dīm, tāmquā unū prophetarum. Ab hoc Pauliani habent nomen.

Theodorus presbyter.

Paulus Rhain contra ritum.

Manes, nomen Persæ, qui ex Perside sub* Constantino Magno pfugus, Christianorum dogmata turbauit.

manēs & *μαρτυροματίας*.) Infania non omnib. similis est. Alia enim absurda est; ut delirantū alia experientia & exoptanda, ut poetarum & uatum.

Historicus sicut fuit.

manēs.) Aristophanes & Homerus in eadem lance collocant ebrietatē, in qua infāntia.

MANICHAËVS hærēsiarches, aut sectator Manentis.

μανηαίος.) Discete, est ortus scientiæ. Etiam Menandrum, poetam comicum, uix euasisse iudicium audio, ob nullum aliud crimē, nisi propter amicitiam illius.

Menander.

μανηαίος *δικαισιμος*.) Mantinensū distinetio, cū à Lacedæmonijs urbs eorum in quinque pagos redacta est. Est autē urbs Arcadiæ Mantinea.

MAXENTIVS Imperator Romano rū, malē Romano attriuit, tyrānicō more potius q̄ imperatorio. Nō & palam studebat ingenuas matronas: & multos interfecit, & his consentanea cætera faciebat. Quo Magns Cōstātinus cognito, libertare illos dominatū ei⁹ studebat: statimq; quo pacto illū euereret, cogitabat. Ei cogitationi intentus, sub meridiē uidit (*εὐλαβὴς πύραυλος καταρροῆς χαμφιστε* columnam) stylum ignis, forma crucis scintillam IN HOC VINCE: factusq; est Christianus. Licinius uerō collega eius,

Constantinus crucis.

cuius, frigidus Græcorum fouens opinio-
nes, Christianos oderat: metu tamē Cō-
stantini perfectionē apertam institue-
re reformidabat, sed etiam p̄ insidias mul-
tos occidebat. Tandē etiā apertē grassa-
tor, atq; certo loco exiit p̄secutio: quæ
tes Cōstantinū nō latebat. Edicto enim
uenerat Licinius, ne inter sese conueni-
rent episcopi, ne res Christianorum in-
cremēti causam haberēt. Dirupta itaq;
ficta amicitia, odioq; erumpente, tandē
à Constantino interfectus est Licinius.

* MAXIMVS, Romanorū impe-
rator, suscepto principatu magnā muta-
tionem instituit, potestate asperitē &
magno cum terrore utēdo, & à clemen-
ti regno ad tyrannicam crudelitatem om-
nia reuocando. Erat enim in genio, ut
& genere, Barbarus, & cadis audivitate
gentilitia præditus. Sratim igitur & ma-
cos omnes, qui familiares Alexandro, &
à Patribus cōscriptis assessores appellati
fuerant, remouit: nolens eos esse in exer-
citu, neq; secū esse quenquam (*ὅς τις πω-
δῆτος ἐν πολεμῷ*, è conscientia nobili) nobili
ortum genere. Plurimos etiam eorum
interfecit, insidias ueritus. Dum autem
in Oriēte uersaretur, multa scelestā & su-
pra modum nefaria facinora edidit, per-
secutione crudeli & inhumana contra
Christianos per omnes prouincias exci-
tata, in qua plurimi celebres uiri marty-
rium obierunt. Sed digna impietate sua
præmia imminētis supplicij, meritō per-
tulit. Nam cum in morbum atrocissimū
incidisset, uehementē dolores omnem
carnem eius uexabāt: & intestina eius ex
acerima inflāmatione interna corrum-
pebantur, & caro tota cæcæ instar lique-
scebat: eoq; incendio aucto, ipsa etiā of-
fa tota sunt, ut & humanæ formæ cha-
racter deleteretur. Miserabiliter itaq; pu-
trefcens, tantoperē olebat, ut à cadaue-
ribus in sepulchris corruptis nihil differ-
ret: exiguoq; spiritu præditus, cum ge-
mitu obiret.

MAXIMVS Tyrius philosophus, Ro-
mæ uersatus est sub Commodō. Scripsit
de Homero, & quæ sit apud eū antiq̄
philosophia? Rectē ne doctores se non
defenderit in iudicio? & alias quasdam
philosophicas questiones.

Maximus Epitota, aut Byzantium, phi-
losophus, Iuliani Cæsaris Parabatæ ma-
gister. Scripsit de insolubilibus opposi-
tionibus (*ὑπερκατηχῶν*). De exordijs, De
numeris, Commentarium ad Aristotclē,

& alia quædam, ad eundem Iulianum.

MARATHON, locus Athenis, à Ma-
ratho, filio Apollinis. Hūc Callimachus
Ennotation, hoc est humectum appellat,
& aquosum. Marathonium facinus, &
Marathonomachia.

MARANATHA, Hæbraicē, uidi Chri-
stum: uel, Dominus noster uenit. Sic au-
tem dicit incarnationis sermonem, con-
firmandi causa, quasi diceret: Omnium
nostrum Dominus, usque adeo se demit-
tere est dignatus: uos autem in iisdē pec-
catis perseueratis, nec in signem charita-
tem, bonorum caput, reueremini? Hoc,
inquit, unum considerato, idq; tibi suffi-
ciet ad omnem uirtutis progressionem:
sic omne peccatum poteris extinguere.

MARAS BERRIUS, Syrus, homo diris-
simus, nullo tamen propter opes fastu-
elatus. Ac ne copia quidem ullæ pecu-
niæ apparebant, eum ea instrumentū illi
esset iustitiæ & humanitatis, tum panpe-
ribus largiendo, tum splendore politico
seruendo. Ad eō se aduersus omnes æ-
quum & iustum præbuit, ut neq; ciuium
quisquam illum ullā in re unquam accu-
saret, neq; hospitem, neq; finitimorum,
neq; eorum qui uicinos illi agros habebant.
Neq; ramē hæc officia iustitiæ cen-
sebat, si nulli ciuium faceret iniuriā: sed
illud potius, si bene merendo non defa-
tigaretur. Itaq; non suum tantum nego-
cium agebat, sed & aliena curabat, maxi-
meq; res nicinorum in urbe & ruri. Cuius
rei maximum argumentum illud est,
quod, si quis aliquid uēditurus ad em-
pturum erat, quod ei uicinum esset: uen-
ditor aliquid amplius exigebat, emp̄or
adijiebat ultra iustum precium, quod
Maram uirum longē oprimum uicinum
esset habiturus. Itaq; in Prouerbiū a-
bibi, Maras: ut ponatur pro eo, qui uici-
num bonum agit.

μαρμαρῆται ἀπὸ τῶν μαρμάρων ποταμῶν. Margar-
itæ significant lachrymarum Bumen.

μαρτυρία. Aeschines in oratione con-
tra Ctesiphontē, sic à Demosthene Alex-
andrum cognominatū scribit: ob Mar-
gitē, qui Homero ascribitur, quod Poe-
ma Callimachus admirari uideatur. Mar-
gitæ autē appellabantur hæc cordes, quod
(Melitides) Margitæ quidā ultra quinque
numerare nō potuerit. Margitē dij fecerunt
neq; aratorem, neq; fossorem, nec
ullius alterius rei peritum.

MARDI, gēs latrocinij dedira, quos
hæc, beneficijs in fide retinere: neq; tan-

Licini per
facinus.

Episcopo-
rū conuen-
tu sublati.

Barbarus
tyrannus.

Persecutio.

Martia.

Christi eba-
ritas.

Dicitur
quod
non in ciuitate.

Bonus uici-
nus affirmat
troni pro-
dy augeat

Explicatio
finitis.

numerat

tis afficere malis possis, ut metu liberati
 no statim ad ingeniu redeat. Est aut po-
 pulosa natio, terra aspera colitur: ac uix ta-
 tul excolit, ut suppetat unde uiuat, paup
 res sunt, & egs carer, ut & prima fortuna
 fide careat. *ὅς ἐστι τὸ πρῶτον τὸ γένος ἐπιπονήδῳ.*

MARE S, Chalecedonis Bithynica epi-
 scopus, cu Iulianu Parabat, Fortunæ
 immolantē in imperatoria Cōstantino-
 poli deprehendisset, manu ductus (nam
 præter senium etiā suffusione oculorum
 laborabat) accessit, impiu uocitās, & de-
 fertorē, & à Deo alienum. Is uiri cōiucia
 uerbis ulciscēbatur, cæcumq; uocabat.
 Nec Galilæus, inquit, Deus tuus, te cura-
 uerit. Galilæum enim solebat appellare
 Christum. Mares itaq; cōsidentius impe-
 ratori dixit: Gratiās ago Deo meo, q me
 excauir, ne uultū tuum uideā, qui sic pie-
 tate excideris. Nihil ad hæc Iulianus re-
 spondit: nā & hoc callidē agebat. Cū em
 uidisset, eos qui sub Diocletiano marty-
 riū obijissent, à Christianis honorari, mul-
 tosq; ultrò atq; alacres ad martyriū cure-
 re: ut hoc ipso quodāmodo Christianos
 ulescere, aliā est ingressus uia, ac
 atrocē illā sub Diocleriano persecutio-
 nē distulit, neq; tñ persecutione profus
 abstinnit. persecutionē appello, cū ho-
 mines geti quouis modo turbant. Tur-
 babat aut sic: Christianis, lege lata, disci-
 plinis interdixit, Ne (inquit) linguā exa-
 cuentes, expeditè Græcorum dialecticis
 occurrant. Sed enim alia atq; alia machi-
 naretur, quibusdam persuasit ut immo-
 larent: inierq; illos & Hecebolio, Con-
 stantinopolitano sophista.

*Iuliani cal-
 lide perfu-
 asio.*

Persecutio.

Hecebolus.

MARIANVS Marci (*διουμήριος τὸ ἑστρά-
 γων ῥώμιος*), Ditegorig ex præfectis Romæ
 cauidici præfectorum Romæ F. nam ab
 antiqua stirpe Romanus fuit. Cum autē
 pater Eleutheropolin, quæ primæ Pale-
 stinæ urbs est, habitatum concessisset, ex
 præfecto patricius etiā factus est: id qd
 illustrius est, sub Imperatore Anastasio.
 Scripsit libros plurimos: Metaphrasin
 Theocriti, iābis 3. 50. Metaphrasin Apol-
 lonij Argonauticorū, iābis 5603. Meta-
 phrasin Callimachi Hecales, Hymnorū
 & Causarū, & Epigrammatū, iābis 6810.
 Metaphrasin Arati, iābis 1340. Meta-
 phrasin Nicædri Theriacorū, iābis 1370.
 & alias multas metaphrases.

*Metaphra-
 ses poetar-
 rum.*

MARINVS Neapolitanus philoso-
 phus & orator, discipulus Procli philo-
 sphi, & successor: scripsit uitam Procli
 magistri sui, & soluta oratioue, & uersu:

& alias quasdam philosophorū questioes.
 Suscepta Procli schola, cū Iliodorū philo-
 sophum Aristotelica doctrina erudisset,
 isq; Athenas denuo uenisset, communi
 præceptore defuncto, ostēdit ei cōmen-
 tatiū à se scriptū multorū uersū, in Pla-
 tonis Philebō, eūq; legere, & iudiciū de
 eo facere iussit, an eddē esset liber: Quo
 ille accuratē lecto, sententiā suā minimē
 dissimulauit, nec tñ ullā inlecgātē uocē
 edidit, hoc tantū dicto: Sufficere præce-
 ptoris cōmentarios in eū dialogū. Tū
 ille, iudicio elus Intellecto, librū cōbū-
 sit. Sed & prius per literas suā illi senten-
 tiam cōmunicarat, de argumētis & enar-
 rationibus in Parmenidē. rationesq; ex-
 posuerat, quib. p̄sufam Marino fuerat,
 eū Dialogum nō esse de Diis, sed de for-
 mis. Itaq; & cōmentarios cōfecit, q dia-
 lecticas Parmenidis hypothesas ad eum
 modū explicabāt. Hic uerō & ad illas li-
 teras respōdet, rationib. ppē infinitis p̄-
 bās, uerissimā esse diuiniōē Dialogi ex-
 positioē. Ac nisi liber iā editus fuisset, sor-
 tassis & hūc aboleuisset. Fortassis autē illi
 etiā obsticit somniū Procli, qui se uidisse
 in somniis dixerat, fore (*αὐτῷ τὸ μαρτυρῆν*)
 ipsi Marini cōmētarios in Parmenidē.

*Iuliani ma-
 dente regis
 benefio.*

*Procli
 Platonē.*

*Parmenides
 Platonē.*

MARCELLINVS uir bonus, & stre-
 nuus, regulus Dalamatiq; (Illyrijs in Epy-
 ro collocatis) Illyriorū in E pito habitan-
 tiū, Romanis disciplinis infibitatus, etiā
 diuinatiōis pitissim⁹, & eruditiōis amā-
 rissimus. Principatum tenuit liberū, neq;
 Romanorū impio, neq; ulli alij gētib. im-
 perāti seruiēs, sed sui iuris fuit, suoq; po-
 pulo iuste p̄suir. fatis ēt prudētici habuit,
 ratiōe gubernatiōis, & fortitudine mira-
 bili p̄ditus, & in re militari exercitatus.
 Huic familiaris fuit Salusti⁹ philosoph⁹.

*Callistus
 philoso-
 phus.*

MARCELLVS, magister Arcadij im-
 peratoris, (ornamentum) mundus nni-
 uersæ uirtutis: aut, ut aptius dicam, uir-
 tus quædam animata.

MARCELLVS Sidites medicus, sub
 M. Antonino. Scripsit uerbis heroicis
 medicos libros 42, in quibus etiam (*ὁ δὲ
 λυκαίης*) de Lycano.

Marcellus prætor sub Cōmodo, tam
 alienus à corruptela munerū, quàm hu-
 manitati & mansuetudini familiaris. Vt
 enim totā noctem iuebrasse uideretur,
 eaq; de causa nec alius quisquā familia-
 rium suorū dormiret: duodenos quo dicit
 los, quales ē tilia cōfici solent, quolibet
 penē uespere cōscribebat: alicuiq; man-
 dābat, ut alios alijs horis aliquib. appor-
 tarēt,

*Vigilanti-
 a ostentatio*

taret: ut quasi per uigil admirationi esset. Quamuis enim natura fomno faciliè recesseret: Vigilantiam tamè ratione uictus multum auxerat. Nam & cæteris nequam sese replebat: & ut ne pane quiddè saturaretur, Roma sibi afferèdum illum curabat: non quòd alterius loci uescinò possit: sed ut præ uictustate ne paulò quidem plus quàm omnino concessè esset, eaderet. Nam gingiuz eius malè affectæ, sacilè siccitate panu cruentabantur. Sed tamen uigilantiæ suæ opinionem augere atque amplificare studebat.

MARCIANVS, sub Valente imperatore fuit, & Angelio episcopo Constantinopolitano: uir clarus, qui olim in palatio militarar, tm autem (πρωτότυπος τῆς ναυαρχίας ἢ τοῦ ἀρχιστρατήγου, scilicet Nauatianorū fuit Ecclesiæ.) Nouariæ ecclesiæ presbyter fuit. Grammaticam docuit Imperatoris filiam Anastasiam.

Marcianus familiaris fuit Musonio Pamphylis, uir omni uirtute examussum perpolitus. Nam cum honestatis & bonorum uirorum amans esset Musonius: undecunque, ut magnes ferum, sic ipse homines ad se attrahebat. Neque uerò quærebatur, qualis esset aliquis: sed si auditum esset, Musonij amicum esse: bonū esse uirum constabat.

Marcianus sub Zenone floruit: & quo in (ἐπιπέλας) oratorio presbyter delectus fuerat, in eo degebat: & maximam apud illum naus auctoritatem impostor hic, sequè disputationibus Epicureis indies corrupens, spontè narum esse mundū affirmabat: nec administrari à Deo, sed esse cõtione fiderum. Quatenus enim eorum quodlibet suo motu circumactum, in edui infantis momētum incidit eatenus illi dominari.

MARCVS, dux Romanorū, in exiliū actus à populo, cū, gemitu & cōmiseratione deducētiū deploraretur: neq; ingemuit, neq; fortunas suas deplorauit: nec aliud quicquā dixit aut fecit, magnitudine animi sui indignū. Domū uerò reuersus, cōspēcta uxore & matre, q̄ uestes suas lacerarēt, & pectora plangerent, & (ut in huiusmodi calamitatib. fieri solet) lamen rarentur, caq; dicerēt que in prōprietū iis sunt, q̄ morte aut exilio à charissimis diuellūt: magis etiā tolerantia & cōstantia suā declarauit: neq; filiorū lachrymis est cōmorus: quorū alter deiciniū ageret annū, alter adhuc in ulnis gestaret. Sed porta festināter egressus: ne-

mini quòd abiret significauit. Erat aut uir bellicosissimus, & in omnib. uoluptatib. continēs: & quæ iusta essent, nō legū imperio magis præstabat omnibus: quàm ultro & naturali bonitate: nec ipse duntaxat omnis expert esse criminis studebat: sed eandè integritatē ab omnib. flagitabat, uir magnanimus & liberalis, & ad emendationē paratissimus. Ceterum fieri scilicet nō poterat, ut oēs uirtutes in unius hominis existerēt animo. Neq; enim quisquam è mortali & calamitose nascitur semine, bonus ab omni parte. Illicettè quiddè omnia & omnes uirtutes largitus Deus, alia parū cōmoda fata & calamitates adiunxit. Nā clementia & hilaritas aberat ab eius moribus: itēq; comitas aduersus alios in salutationibus & cōgressib: nec minus placabilitas & moderatio, si cui iratus esset: & quæ omnia humana exornat, gratia. Semper erat acerbis, & difficilis. Quæ res in multis illi incōmodabat: in primis uerò iuris & legū obseruantia: ingēs & inexorabilis, & uihil æquitati concedens, asperitas. Omnino uerò esse uidetur, quod à ueterib. dicitur philosophis: morum uirtutes in medio, nō in extremo sitas esse, porismū uerò iusticiæ. Hæc enim nō modò si deficit, sed etiā cū excedit modū, ab æquitate seiuuncta est: nec iis ipsis penes quos est, uicilis, sed potius eausa magnarū calamitatu. Marcio etenim summum ius ita nocuit, ut patria perelleret. Nā cō iniusta omnia oppugnaret: odia suscipiebat. Quòd si corporib. intereuntibus, unā etiā animus (quicquid is est) interit, neq; usquā quicquā est: egdè haud scio, quomodo beatos illos existimemus, q̄ nec ullos uirtutis suæ fructū perceperūt, & ob eā ipsam perierūt. Si uerò aut immortales atq; æterni sunt animi nostri: aut post discessum à corporibus, longissimō tēpore permanent præstantiū uiuorū, breuissimō improborū: iustus honos iis qui uirtuti student, tribui uideri queat, etiā iniquorē expertis fortunā, gratia quæ illis à uiuentibus grati animi recordatione quàm dulcissimè persoluitur. Id quod illi etiam uiro conrigit. Neq; enim Volsi tantum, quib. præerat: sed Romani etiā, publicè illū priuatimq; laxerunt: marronē itē auro & reliquo ornatu posito, pullaq; ueste ditique. annum integrum cum luxerūt. Atq; annis iam quingenis ab eius obitu elapsis, memoria illius nondum defecit.

Immortalis ferre imperio in non posse iam.

Cum magnis uirtutibus ferre uia & per timore esse uicilia.

Noli nimium esse iustum.

Mortali si sit animus, mali est esse uirtute.

Passio in alio LIVOR, post sua quærit.

Musonius.

P'ia tribuit q'stu quem Deo.

Animo in uisio rebus aduersi.

MARCION hæretica.

MARCVS, qui & Antoninus, laudatus ille per omnia philosophus, cum alios audiuir, tñ Romæ Sexti Bœoij philosophi fores ipse frequentauit. Cum autem cum Lycius quidam, orator, Herodis Atheniensis rhetoris discipulus, prodeuntem rogaret, quò iret, quaçq; de eau fã? Marcus: Etiam seni, inquit, disceere honestum est. Eo igitur ad Sextum philosophum, cogniturus que nondum scio. Ibi Lycius manu ad eœlum sublata. O Sol, inquit, Romanorum imperator ingravescentem ætate libellum tractans, magistrum adit: meus autem rex Alexander, annos 32 natus obit. Hic scripsit de Vita sua libros 12.

Erroz Imperator Sæci philosophi frequentat foret, Lycius orator. Alexander.

Consuetudo.

Stoica philosophia.

Hadrianus.

Pom.

Vita priuata principum.

Marcus Romanorum imperator, is fuit, quẽ facilius tacite admireris, quam laudes: cõ nulla oratio uiri huius cõquarẽ uirtutes possit. Nam cum à prima ætate constantem & quietam uitam sibi delegisset: semper eodem uultu cõspectus fuit, nec læticia, neq; metu mutato. Philosophos Stoicos probauit, nõ uitã modò instituto, sed & studio disciplinarum. Sicille quidem adolescens eriam nõ resplenduit, ut Hadrianus sæpẽ de imperij hæreditate in illum confetenda cogitaret. Sed quia Pium iam antè legibus adõptarat: ci quidem successiõnem conferuauit hanc autem affinitate Pio coniungere uoluit: ut successiõne generis, principatu potiretur. Vitam priuatam sic egit, ut se nihil efferet supra ceteros, nõ mutatus ad optiõne: & imperium summa cum potestate adeptus, ad nullam unquam insolentiam deflexit: sed fuit ingenuus, & largus in dandis beneficiis, & bonus atque moderatus in regendis populis.

Marcus, Romanorum Imperator, cogmento Pius, cum aliis omnibus uirtutibus præditus fuit, tñ potestate omnium optimè usus est: eo excepto, quod corpore parum robusto fuit: quod ipsum tamen ex infirmissimo toletantissimũ reddidit. Beneficentia studiosissimus fuit, eiq; sanum condidit, nomine conuentissimũ, & inaudito prius, indito. Nam ipse quidẽ peccata omnia eauebat: qui neq; uolens, neq; imprudens delinqueret. Aliorum uero peccata, uxoris suæ in primis, ferebat: neq; curiose inquirendo neq; puniendõ. Sed si quis boni quippiã agebat: laudabat, & ad id illo utebatur, ceteros negligebat. Dicebat enim, Effi-

uirtutum min.

Verendum quod uideri sunt.

ci homines tales, quales habere uelis, nullo modo posse: illis uerò qui sint, ad Reipublice utilitatem esse utendum. Vixit annos 30, menses 10, dies 20. annos 19, dies 11 potitus est imperio, semper sui similis in omnibus, nec in ulla re mutatus. Bonus fuit, nec quicquam habuit simularum. ab eruditione quoq; multum habuit adiumenti, & in eloquentia & in philosophia exercitatus. Vnde factũ, ut plurimi se philosophari fingeret, quo ab eo ditarentur. Plurimum tamen ab ipsa natura est euectus. Infinitas alias laudes in eum confert Dion.

M. APICIUS Romanus, homo extreme luxuriosus sine controuersia: adeo ut luxuria suam in eo genere magnificentiam atq; solertiam ostentare uoluisset uideatur. Agitabantur quotidiana conuiuia: ea uita erat, quæ gula & inguini incipata esset. Aliquando inter epulas Fabius, uir consularis, magnum & preciosum crystallinũ poculum imprudens eo fregit, eaq; de causa tristis dolebat. Cui Apicius merorẽ adimere cupit: Quintu istud, inquit, missum facis, teq; nobis hilariorem compositorem præbes? Num tibi istud amico facere nõ licebit, quod multi sæpẽ p̄ necetate & æte empta mancipia faciunt?

M. MANLIUS, patricius, cum Galli Romam inuasissent, ob conferuam ut bene honorib. maximis est affectus. Post, cum senem, qui sæpẽ militarat, à creditore in seruitutem abripi cerneret: æs alienum pro eo dissoluit. Ob quod factum cum laudaretur: omnibus suis debitoribus debita condonauit: gloriaque elatus, pro aliis etiam dissoluit. Ita; quod factum cum laudaretur: omnibus suis debitoribus debita condonauit: gloriaque elatus, pro aliis etiam dissoluit. Ita; quod factum cum laudaretur: omnibus suis debitoribus debita condonauit: gloriaque elatus, pro aliis etiam dissoluit. Ita; quod factum cum laudaretur: omnibus suis debitoribus debita condonauit: gloriaque elatus, pro aliis etiam dissoluit. Ita; quod factum cum laudaretur: omnibus suis debitoribus debita condonauit: gloriaque elatus, pro aliis etiam dissoluit.

MARCVS, Aretusorum episcopus, eloquentia & uita ornatus, quem sub Iuliano multis cruciatibus affecerunt: & (in Carthaginiensi loca subterranea) in cuniculos coniecit, pueris compungendum aciculis dederunt. Deinde eaue inelufum, garo que & melle perunctum, in ardore æstatis sub dio suspenderrunt, ad eum depascendum crabrones & apes allicientes. Verum ille constanter hec omnia pertulit.

Marcus Euangelista titulos habet 48, capita 36.

MARONEA, locus Attice, cuius memin

Philosophi merces perisue.

Luxurie exemplar.

Comitia Apoc.

Comitia.

Liberator. Falsitas.

Carthagine.

minit Demosthenes in exceptiōe aduer-
sus Pantanētū. Lib. & Urbis Thraciæ, quā
ab Homero censent Ismarum dici.

MARCON, Maronæ primus cōditor.

MARSYAS, Perisdr̄i P Pellæus, histo-
ricus. Principiō literator fuit, Antigoni
frater, qui post regno positus est, & unā
cū Alexandro spe educatus. Scripsit Ma-
cedonica libris x. à primo rege Macedo-
nū auspiciatis, usq; ad Alexandrū. Phi-
lippi filij ingressum in Syriam, post Alex-
andriam conditam. Attica libris xii,
& ipsius Alexandri educationem.

Marsyas, Critophemi F. Philippenfis,
historicus iunior.

Marsyas, Marfi F. Tabenus historicus,
scripsit antiquitates lib. 12. Fabulosoꝝ li-
bros 7. & alia quædam de sua patria.

Marsyas, uir sapiēs, temporibus Iudai-
comm iudicum nixit. Arte musica inuē-
nit tibias & calamis, & æneas. Errore mē-
tis affectus, se coniecit in fluitiū: q u ab
eius incertū dicitur est Marsyas. Fabula
fertur, eum perisē, quōd se decem fecit.

Marsyas, isdem temporibus res Iasonis & Ar-
gonautarum g:stæ sunt, ut ait Apolloni-
us Rhodius. Narratur & fabula, eū ab
Apolline excoriatum esse. Fertur etiam
dictum Hormisidæ Persæ, qui ad Cōstan-
tinum Magnum profugit. Is uenatum e-
gressus, & in regiam reuersus, cum uoca-
ti ad cœnam, ei non, ut decebat, assidue
assissent, inlinitus fuerit, se Marsyæ mor-
te illos niulctaturum. Quo ex quodam
qui audierat, proceres Persici cognito,
post obitum patris filium iuniorem desi-
gnant regem: ipsū uerō ferreis com-
pedibus uinctum, in carcerem conijci-
unt: quem uxor per pisicis machinam li-
ma illata, eduxit. Profugus itaq; ad ma-
gnū uenit Constantinum.

MARTEVS Verus, Thucydidem ab-
legat, ut (fratrē.) dynzmem in Armeniā
restituat: Qui (sua spernitia) terrore ar-
morū, & quicquid accidisset, prompto
consilio sterus, streuē pergebat. Is autē
erit Matrus: qui non armis tantū cog-
nere possit hostes, aut celeritate arte-
uertere, aut dolo circumuenire: quibus
in rebus ductis posita uis est: sed & com-
moda oratione persuadere, & magnifi-
centia muneribus conciliare, & spe bona al-
licere: gratiq; erant, quæ dicebat aut fa-
ciebat, omnia. Nam & querelas atque ir-
as cuiusque leniebat, & spem augebat,
& qui seruandus esset modus in blandi-
tis munerum, & inuitatione conuiuio-

rum, non ignorabat. Itaque & epularum
frequentatione, & rei gerendæ celeritate
atque industria efficiēbat, ut Barbari
amicitiam eius inimicitias optabiliorē
iudicarent. In nouam autem urbem eū
uenisset, quæ præsidio Romanorum à
Prisco impostito tenebatur: militibus no-
uis res spectantibus, & dicto & facto ca-
stigatis: principem illam Armeniæ ur-
bem effecit.

μαρτύριον.) Testimonium dicitur ta-
bernaculum, quōd in eo sunt legis tabu-
læ. Legem enim mandata & testimonia
& iura uocabant.

μαρτύρομαι.) Audi popule mi: Loquar
tibi Israel, testificor tibi.

MARSTAS, orator fuit garrulus, &
turbulentus.

μασσαλία.) Massilia. Isocrates ait in At-
chidamo, Phocænes regis Persarū do-
minatum fugientes, Massiliam in coloni-
am abiisse. Historiam hanc Aristote-
les etiam confirmat.

μασσιδάναε.) Massinisa rex Numidarū,
uir fuit in omnibus rebus fortunatus:
cui Deus id largitus est, ut regnum pa-
ternum à Carthaginensibus & Syphace
sibi creptum, recuperaret, ac plurimum
amplificaret, à Maurisus, Oceani acco-
lis, usque ad Cyrenensis ditiosis medi-
terranea propagatum: & multum terræ
manusuefaceret, cum Numidæ ferē ob in-
cultum solum (τῶν Φαγίτων) uescerentur:
& thesauros pecuniæ magnos & ueterānos
exercitus relinqueret, & excidij
Carthagini causa esset: quam profus de
bilitatam Romanis tradidit. Fuit & pro-
cero atque robusto corpore in lōga se-
nectute usque ad mortem: & equum si-
ne adiutore conscendebat. Ac roboris
eius maximum hoc argumentum est, cū
multi ei filij & nascerentur & morerentur,
quōd nunquam pauciores decem
habuit, & puerum quadrimum nonagen-
narius reliquit. Acista ætate, & hoc ha-
bitu corpōnis oblit.

MASINISSA, Numidarum in Afri-
ca rex, uir nostra ætate regū optimus &
beatissim⁹, annos amplius 60 regnauit,
sāuberrimo corpore præditus ad annū
ætatis usq; nonagesimū. Fuit & robustis-
simo corpōnis habitu, qui & cū standum
esset, in ipsdē uestigijs totū diē persiste-
ret, & se dens nō surgeret, & uexationem
in equis sine ullo in cōmodo toleraret.
Signū insignis in eo roboris afferre pos-
sum, 90. quos uixit, annos: Sremla filio

Ismar.

Alexandr.
Antigon.

Marsyas.

Marsyas.

Argonau.
eca.

Historia
ind. eadē
Marsyas.

Linea in
ser.

Armen.
Colonia.
Dolo.
T. u. u. u.
L. u. u. u.
P. u. u. u.
G. u. u. u.

Novæ urbi
Armenia.
Prisim.

Lex.

Libertati
est
tignur
pau
dria.

Recuperatio
est
amplius
catis imperij.

Robur
cubi
perit.

Stremla

qua-

Myrs. quadrimo, cum decederet relicto: quæ Micipsa adopravit, & præter hunc filios quatuor, quorum iurer sese cõcordia factum eã, ut regnum suum per omne tẽpus ætatis expertis insidiarum & domestici piaculli conferuaret. Et quod maximũ est, cũ tota Numidia superiore tempore non posse fruges mansuetas ferre crede retur: solus & primus ipse demonstrauit, nullum esse frugum & fructuum genus, quod illa non gigneret: nihilominus, & ulla alia regio (in *Διὰ τὴν*, certo intervallo) amplissimis in spaciis, agris fertilissimis innumeris instructis.

Numida ex culta.

μάστιγος ἀθροισμὸς ἔργων. Homo totũ id est, uerberõ, nonis compunctus, leuis & inconstans: uel mollis, & in malicia exercitatus: uel ita firmus, ut lorum.

μαστύριον. Amplius aliquid scire cupiens, atq; inuestigans Deo duce.

μάστιγα. Octaua Philippica Demosthenes: Thracis malis. Quis enim aliter appellat Drogilum & Cambylen, & Maltiram? Quid uerõ si Bastiram scribendum sit, pro Maltiram? aut Pistiram, aut Epimastum? Has enim Respub. apud Anaximenem reperimus libro 7. Philippicarum rerum, cum Maltiræ nusquam fiat mentio.

Maltira, Bastira, Pistira, Epimastir.

μάστιγος μαστρίων τῶν ἀλλοτρίων. Indagatorum magistratus quidã fuit, ad inquirendas res populi communes constitutus.

MELITE, municipium Articz. *μαστί.* Ad dexterã castelli fuit tumulus: quẽ, si occuparetur, possẽ ad multa fore utilem censetur.

ἀξίη βραχίονος.

μαχαλιῶν ἀξίον. Axillam tollere: pro, inebriari. Nã ebrij axillas tollentes, bouĩ initar mugiebant.

ὁμοκιδανή σφοδρῆτος.

μαχαλιῶν ἰσχύον. Solent in occisõ capibus abstergere enses, quasi remouetes piaculum eãdis: uel, quod propter expiationes, extrema interfecti amputabant, & de axilla eius suspendebant, ut scilicet uiribus destitueretur, qd̃ ulciscendum homicidam: uel, quod ij qui bellũ ciuile gesserant, interempto mutilabãt, ab omni parte corporis aliquid rescantes, ne quo deinceps in cõmodo ab eis afficerentur: & extrema illa inter scẽcõ nexa de semetipsis suspendebant, his se uires illis eripere opinantes, ne quid in posterum mali ab illis paterẽtur. Sophocles: Cogira, num ipsi tibi benignẽ uideatur. Infecias has in sepulchro accepturus mortuus. A qua interfectus, & in-

ὁμοκιδανή σφοδρῆτος, aut etiam omnia erodunt mitalari.

star hostis Mutilatus est, & in balneis capite Maculas absterfit. De Agamemnone uerba fiunt.

ματὶ τῶν λάρχων. Per holera siue herbas, adhuc multi & clari apud Armetiacos uiri *ματὶ τῶν καλῶν*, Per pulchra, iurant.

MATTHEVS, cuangelista, titulos habet 68, capita 355.

ματθαίος. Mattheus impostor populi bestiam alebat, quæ ipsa se deuorabat: quæ cuiusmodi fuerit, queritur (uimõs ὠρενίαις ἀριστῶδους δασυρῶν.) Poema fecit ex Aristotelis dubitationibus: Quare sol Oceanum subeat, & non nater?

ματρυλλῆαι. Matryllẽ dicunt locum fuisse quendam, in quo anciluz fusciperent eos qui inebriari uellent. Menander in Permittedibus: Non infortunium feret Perdita in Matrylleo uita? *οὐκ αἰμαῖζεναι* *ματρυλλῆαι* *ἐν ματρυλλῆαι τῶν βουτῶν ματρίων.* Euripides fecit Herculẽm esurietem, Bacchũ timidum, Iouẽm adulterum, & seruum ciuilem.

ματῶν. Antiqui, & inter hos Plato sæpe, iuraturi, Deum omittunt, boni omnis ergõ, & ex reuerentia numinis: Per, non, Per Iouẽm, decientes.

MAVRICIVS, Romanorum imperator, dicitur eloquentiam maximĩ fecisse, & in optimis quibusque disciplinis uersatos maximis honoribus affectisse. Fertur & trientem uel digallium remississe subditis. Designatus à Tiberio Cæsare dux Orientis, quamuis in bellis & præliis non uersatus, uir tamẽ cordatus fuit, & grauis & accuratus: ac duas res inter se contrarias coniunxit, summam & magnitudinẽ animi, & clementiã, ab omni despicentia & supercilio alienam.

Tiberius Cæsar.

⁴⁰ Hoc ingenio præditus Mauricius, principatu suscepto, magis etiam gloriam suam illustrauit.

μαυρίσιος. Maurusij, gens inuicta ab illius loci barbaris, ob audaciam & celeritatem: & quod per occasionem cõ impetu conferti intruere, & facillẽ resugere, & ex fuga denudõ in unum coite consueuerunt: ut conuersi in improuidẽ nulloque ordine insequentes irruant. Quod si quam illi eladem accepit: non Romanę legiones, sed auxilia, eaque Barbarorum periclitantur.

MAVSOLVS princeps Carum, quẽ Theopompus pecuniæ causa à nullo facinore temperasse scribit.

μαχάων. Suffurbant inter sese, quĩ Chironis & Machaonis arẽm faciliant, (id eã

(id est medici & chirurgi) unà cum telo animam etiam exiuram. de Epaminonda opinor.

Ueliberici
en/er.

μαχηρα.) Celtiberi fabrica gladio- rum alijs multum præstant. Nam & pun- gunt actiter, & idem utraque manu po- tentes ferunt. Ita q; Romani patrijs gla- dijs depositis Hannibalicò bello, iberi- cos receperunt: forma quidem mutata: sed ferri bonitatem, & fabricæ solertiam imitari nõ potuerunt.

Explicatio
fontis.

μάχλη μαχηραζ ζυγαφῶν κρηταμείη.) Pu- gnari gladius depingit arcepsus.

μάχλη.) Vitã illa ptius intemperantẽ egerat, dissolutis morib; multũ usã cõ- suetudine paternorũ ueneticorum.

μαχλαπιή.) Hesiodus, de Præti filia- bus: Ob lasciuam terram tenerum ami- serunt florem.

MAEANDER, fluius Lydiæ.

μαμαειή ρεῖον.) Mæmaerion, quintus mensis apud Athenienses * Ianuarius: dictus à loue Mæmaite, id est attonito & turbulento. Cum aut eo mēsc hyems in- ciplat, aer turbatur.

μαμωνίδης.) Si captus es, ignoscendum. nam & princeps hymnorum Mæonides ob grifhos piscatorum perijt. Quod pa- ria Mulis locutum est caput, õ hospes, Mæonidæ.

MAEOTIS, palus Scythiæ.

μάγμ.) Magnum & paruum, de auditu dicitur, & de strepitu, siue sono: in quo magnum & paruum solus auditus diui- dicare potest. Quod uerò in corpore est continuũ, id tactus & gustus discernũt. Cum autem uocẽ dicimus (λαβὴν ἢ μέ- λαναια, albam aut nigram) claram aut ob- scurã proportionẽ & similitudinc à co- loribus sumpta sic loquimur. Ac in stre- pitu magnum & paruum non aliam habet oppositionem, nisi acutum & grauẽ sonum: ut in tactu, circa calidum & frigi- dum. Alia præsus oppositio est, grauẽ & leuẽ, asperum & læuẽ, & ceterarum quæ- libet, * sed remissionẽ aut intentionẽ sonorum significat. Hoc uerò non est al- terius oppositionis proprium. Talc igitur magnum & paruum inuenire licet: ut, exempli gratia, mellis magnum, aridæ fi- cus paruum: quia intensã est dulcedo mellis, remissa in ficu. Sed & niger color, asitium niger, dici magnus potest qui non ita se habet, sed remissus est, par- uus: ut uehemens simpliciter & obscu- rum, magni uoce & parui nominetur. Il- lud etiam querere est optæptecium,

Vov.

Est in nu-
bilitate, aut
certi per
obscuro,
mole quæ
dicitur.
Eapor.

Color.

quamobrem eum de solis magnitudini- bus magnum & paruum dicitur: de so- lis uehemẽtib; & obscuris sonis meta- phora eã propriẽ utatur, magnũ strepi- tũ dicentes, & paruum: nõ itcm magnum, quod ualde dulce est: neq; paruum, quod obscurã habet dulcedinẽ, neq; de ullo alio? Dico igitur, strepitum non (ὄφισθη- τι ἄθρον πρᾶγμα) esse rem, quæ simul & subito subsistat: ac eum ne in nascendo quidem subsistere, sed fieri in tempore. Omne autem tempus est continuum. Ita- que strepitum qui longo tempore fit, magnum dicimus: paruum, qui breui. Sed ualde dulce, & ualde nigrum, itẽq; alia, nehemẽtia qualitatis talia sunt, nõ lon- gitudine temporis.

μεγαλῶν μέγαν.) Megaleum unguentũ, à Megalo Siculo inuentore.

μεγαλοδουρία.) Tanta munificentia & sapientia usus est. Neq; enim uidebatur, cum uidebatur: nec inueniebatur, cum inueniebatur: neq; deprehendebatur, cũ capiebatur. Zeno quendam aggrẽssum magnũ spirare (id est, effecti animo) a- lapa data monuit, bonitatem non in ma- gnitudine, sed magnitudinem in boni- tate firam esse.

μεγαλομερία.) Polybius: Classis Car- thaginensiu uiros habuĩt cititer cẽties quinquagies mille: qua nõ is modo quã a desser, coramq; cerneret: sed qui uel au- diret, ob stupesceret, ob periculã magni- tudinc, & utrisq; Republicæ ampli- tudinem atq; potentiã. Theologus: is qui maxima, aut maximum, aut supra ma- gnum appetũt, maxima, ut in tribus per- ionis (ἡμεωστίς, ἢ ἡμεωστίς) homocũsisi maximũ, ob essentia unitatem, & identi- tatem diuinitatis: supra magnum, quia non quãto aliquo aut magnitudine aut quantitate (πρὸς ἡμᾶς) lego, pro χᾶφι- πη) circumscibitur.

μεγαλοπρεπεία.) Magnificẽtia, posita est in magnitudine sumptuum: liberalitas, in consuetis sumptibus uerfatur.

μεγαλοφρονία.) Magnanimus, est habitus præditus super omnes eũctus quæc ma- los & bonos se effereute: & ab antiquis maxima dicitur opulẽtia.

μεγαλόροσ.) Multũ potest A V R V M: ac- netus belli, secundũ Pindarũ dicitur.

μεγαρίαν ἄβυσσος μερία.) Megarensum digni parte: id est, inhonorati. Non su- mus homines obscuri, neq; Megarensis conditionis: sed ex iis qui sapientia prin- cipatum tenent.

κρίσις

Μαγνιδο
τε
bonitas
fita

classis
110000
αιωνισ

Μαγνήτις
τε
ορες
μεί
κινος.

κλυσσι.
Μεγαροσφίς

μεγαρενίου δάκρυον.) Megarensiū lachry-
mā. Quia in agro Megarico multum al-
lij nascitur. Prouerbius in eos dicitur,
qui lachrynis expertissī simularē flent,
non ex animo.

μεγαρενίου σφίγγος.) Megaticę sphin-
ges, dicuntur meretrices.

Stripon.

μεγαρενίου.) Stripon philosoph⁹ Mega-
rensis Gręcus, tantum acumine ingenij,
docendiq; dexterritate. pręstitit aliis, ut¹⁰
tota penę Gręcia illum intuens, Mega-
riticam sectam amplecteretur.

Rex Persę
tam.

μέγας βασιλεύς.) Magns rex: id est, Per-
sarū, quōd maxima est eius potentia. Ce-
teris autē regibus etiā nomina prouin-
cia rum adijcebantur: ueluti, Lacedęmonio-
rum aut Macedonum.

Copia cor-
ni.

μέγας τὸ σῆμα τοῦ ἐπιταπῶ.) Magnum est
os anni: id est, bonis animis sumus, ob
annonę copiam, & omnium rerum ab-
undantiam.

μέγας τὸ ἀγγελος ἀδελός.) Magnares est nū-
cius bonus. De iis qui laeta nunciant.

Gladium ferr-
tissimū.

μέγας Φρηνὸν μάχης ἢ πελάγους ὄππῃ τῇ μαχαι-
ρῆς.) Magis ea residit, quam Peleus gla-
dio suo. Eū gladium aiunt illi à Vulcano
mo desiję gratia dono fuisse datum, quo
siue in bellis, siue in uenatu uteretur, o-
nia ex sententia conficeret.

MEGAENETVS, homo fuit insolēs,¹⁰
audax, audis Imperij.

μεγαίτητες.) Audies istius & meos disci-
pulos. Istius quidē Phormisius & Mege-
nerus Manes. Sunt nomina seruorum.

μέγας θῶρος.) Duplex est magnitudo * cō-
munis senius. Potest etiam proportione
de olfactu & gustatu intelligi. Nā hi suā
magnitudinem apprehendunt, alter o-
dorum, alter saporum: etsi consuetudo
nomen magnitudinis ignorat.

μεγασῶτες.) Proceres, regis illustres mi-
nistri & praefecti.

MEGIS TVS, fluuius, qui in Aegęum
mare influit.

MEDIMNVS, mēsurā Chœnicū 48.
Prouerbiū, μέδιμοις νόμισμα τέλει τῶ πη-
τηρῆς ἀργύριον: Paterium argentum me-
dimno metior. De iis qui magnum &
subitum lucrum expeclant. Medimno
est modiorum 6, sextariorum 72, siue li-
brarum 108.

MEDIOLANVM, urbs Italij popu-
losa, direpta ab Artilla.

MEDVSA, quę & Gorgone. Perseus,
Danaes & Iouis Preci F. oēs mysticas phā-
rasias, id est arcanas pręstigitias edoctus,
cū peculia: re sibi regnū influtuere uellet,

Medicum contempsit: multasq; regio-
nes peruagatus, puellam uirginem uidit
squalidam & deformem. eamque indit-
tus, quę uoceretur, rogat: illa: Medusa in-
quit. Amputato itaq; capite eius, ut edoctus
fuerat, atque gestabat: eoq; percellerat
& tollebat omnes intuentes. Id caput
Gorgonem appellauit, ob adionis cele-
ritatem. Inde in regione profectus, quę
Cepheo regi parebat, puellam uirginē,
Andromeden nomine, in templo reper-
tam, uxorem ducit (καὶ πῆζον κούμαλον αἰς πό-
λιν, & ex pago urbem facit) iuicumq; con-
dit in urbe quę Amandra dicitur, erecta
statua quę Gorgonem gestaret. ea dicta
est Iconium, ob Gorgonis effigiem, seu
sigillum, quod est Gręcè ἐκόνη. Bellum
gestit cum Cilicibus & Iasiis: urbemq;
Tarsum condidit, cum Andrastrus antea
diceretur. Nam cū oraculo iussus esset,
quo loco post uictoriam, ubi ex equo
descendisset, pedem primō posuisset: ur-
bem condere, pro uictorię munere. eam
Tarsum appellauit. Medis quoq; uidis,
nomen regionis mutauit, ac Persiam uo-
cauit. Edocuit etiam Persarum quosdā
quos Magos uocauit, nefaria facta Gor-
gonia, quo tempore globus ignis cælo
delatus est: unde Perseus ignem acceptū
à Persis custodiri, & ut cælo missum eo-
li iussit. Bellum cum Cepheo gerens, qui
ob senium cæcus erat, cum caput Gor-
gones nullam in eū uim haberet: ratus
inutile id esse, ad se conuenit, eoq; con-
specto moritur. Hoc postea filius eius
Merrus cremauit.

Medusa

Androm.

Iconium.

Andrastr.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Persę pra-
stissimū
peruū.

Medusa

Androm.

Iconium.

Andrastr.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

Gorgone.

Persarum.

Merrus.

Cepheo.

Andrastrus.

Iconium.

Medis.

Magos.

u. hrisa pro
logo.

(χρὺλον κούμαλον)

quę

que passim leguntur. In extrema persecutione sub Decio & Valeriano, Chalcede, qui est in Oriente, martyrio est coronatus.

METHONE, urbs una ex Halcyoniis. Demosthenes in Philippicis de ea quæ est in Thracia loqui uidetur: quam dum obsidet Philippus, dextrum oculum amittit. Quatuor esse Methonas ait Deme-
trius Magnes.

μῆνον.) Odonatum & suauem merum hu-
mi fundatur: ut & cinis tuus & ossa uolu-
ptate afficiantur.

MELAMPVS, diuinationum gnarus. Symbolum illud Melampodæ aut Pole-
tem requirebat, qui res futuras optimè
iudicare norant.

μελαμπύγῃ τύχῃ.) In Melampygū in-
cidis. (Cercopes.) Melampygi duo qui-
dā fuerūt, fratres improbi, Memnonidis
filij. Qui cū petulantem multa sacerēt: ma-
ter eos cauere iubebat, ne in Dasypro-
dū, id est uirum hirsuto podice incide-
rēt. Cum aut in Herculem incidissent, li-
gnoque alligati tiderent: Hercules eos ri-
dentes & circumspēctantes uidens, cau-
sam quærit. Illi uerò respondent, sibi ora-
culum à matre darum, fore ut inciderēt
in uirum hirsuto podice. Hercules itaque
& ipse ridens, eos dimisit.

μῆλον.) Niger color contrahit uisum.
μελαανγίδας δόνους.) Melanægidam
Bacchum hæc de causa consecravit. Ele-
uthèris filiz, spectra Bacchi nigris cap-
rinis pellibus amicti conspicatæ, cum
reprehenderunt. At is iratus, furore eas
affecit. Post Eleuther oraculum accepit,
ad auertendum furorcm, Bacchum Mel-
anægidem esse uenerandum.

μελανίων.) σωφρονιστῆρ.) Melanione
castior. Hic nuptias fugiens, in solitudi-
nē uenit: & in montibus habitauit, cane
suo uenatus lepores, neque præ odio do-
mū rediit. ad eò mulieres ille derestaba-
tur. Nos uerò nihilo sumus Melanione
(saniores σωφρονιστῆρ) modestiores. Ari-
stophan Lyfistrate.

(MELANIPPEVM) Melanippeū, sacel-
lū est Melanippi Thefei filij, in Melita.

MELANIPIDES Mellus, Crito-
nis F. Olympiade 6, natus, scripsit Dirthy
rambis plurimos libros, & poemata uet
su heroico, & epigrammata, & elegias,
& alia plurima.

Melanippides, ex filia nepos superio-
ris, Critonis filius, qui & ipse Lyricus fuit,
in Dithyrambica modulatione plurima
innouauit, & apud Perdiccam regē zta-

tem exegit. Scripsit & ipse Canticalyri-
ca, & dithyrambos.

μελαίθη.) De Melæthio & Morsimo
sic dicit Aristophanes: Ambo sunt Gor-
gones, gulosi, Batidum pisciculorum spe-
culatores, harpyiæ, uetularum subagira-
tores, impuri, hircum olentes, piscium pes-
tes, contra quos magno seratu edito
atque amplo, Musa & dea festum hūc diē
mecum per ludum agito.

MELANOPVS, adinis Diophanti o-
ratoris.

MELANTIAS, quæ nōc uulgò Meli-
tias dicitur. Thraciæ pagus, 102 stadiis
Byzantio distans: quem Athyras fluuius
præterfluit: paulumque progressus, &
uersus Cæciam uentum paulatim decli-
nans, in Propontidem influit. Unde na-
uale quoque quod est in illo littore, no-
men idem accepit.

μελαγρία.) Radicibus eos Meleagri-
rum, & medullis calamorum excepit.

MELEAGRIDES aues pascebantur
in arce: alij Meleagrij forores, alij familia-
res Io callidis Lerneæ uirginis, quam su-
pra modum uenerantur, in has aues mu-
tatas esse tradunt.

μελίτη.) Qui Romanorum tirocinia
& exercitationes, prælia in cuncta: & præ-
lia, cunctas exercitationes dixerit, non
abertabit.

μῆλι.) Prouerbiū: Ego nō (minus, id est
quæ ac) magis istiusmodi curo, quàm
ranas in paludibus: μῆλι μῆλι τῶν πύλων οὐ
δὲ τῆν τῆ ἐν τῆς πύλων βαρῆχων.

MELES, Homeri pater.

MELESERVS, Atheniensis sophis-
ta. Scripsit meretriciarum epistolarum
lib. 14. Agrestium unum: Culinariarum unū:
Coniualium unum.

μελήσια.) Videt Melesiam, & amat eā:
ἔρα πῶ μελήσια, καὶ ἔρα αὐτῆ.

μῆλι.) Mel dulce quidē est sensui, ama-
rū aut exhalatione, ac bilem facere dici-
tur, & cōuertere humores in sui saporis
contrariū. Id quod argumento sit, ortū
eius esse ex amarissima natura.

MELIBOEVM. Olyzon urbs.

MELIBOEVVS agricola, Oedipum
educauit.

μελίτη.) Impugnè auferebant uinū, legu-
mina, panicū, ficus. Omnia enim bona
habebat regio illa, præter oleum.

μελιτῆν κωιδῆν.) Melitæ carellus. Ca-
num alij sunt sagaces, alij seras inuadūt,
alij domos custodit: alij uoluptatis gra-
tia aluntur, ut Melitæi carcelli.

MELITE, ut Demosthenes in oratione contra Cononem, municipiū est Cecropiae tribus, dictū à Melite, quae, secundū Hesiodū, filia fuit Myrmecis: Musæo uero autore, Dii, filij Apollinis.

μέλιτι. (μυελός.) Mellis medulla. De rebus suauissimis.

MELITVS tragicorū poeta frigidior, improbo ingenio, * Socrate accusauit. Aristophanes:

*Caricæ can-
tilina.* *Obliqua Meliti Caricorum carminum.*
Caricæ cantilenæ fuerunt lugubres.

Melitus Lari F. Atheniēsis orator, cū Anyto Socrate accusauit. Fecit & comœdias, & lapidatus est ab Atheniēsisibus *. Fuit tēporibus Zenonis Eleatae, & Empedoclis. Scripsit de VNTRE. aduersus est Pericli: & dux Samiorum nauali praelio pugnavit, cum Sophocle tragico Olympiade &c.

*Interitus
etiam amicus
pian.*

*patritia
cupidos &
insolentia.*

Melit^{us} amat Athenis a dolescentē nobilē & diuitem. Erat is adoleſcens, tulus & magnifico genere ortus, & forma prædit^{us} incōparabili. Amatori nomē erat Melitus, formoso Timagoras, ut aiunt. Erat autē immisericos & inexorabilis ille puer, multaq; amatori laborū & periculorū plenissima imperabar, quæ parū ab interitu absissent. Ex res crant, ut canes bonos uenaricos peregrē adduceret: & c. quū hostilē cuiuscunq; generosum & ferocē: alterius elegantē chlamydem, & id genus alia. Deniq; aues etiā apportari sibi iussit cuiuscunq; utiles, & seruos miro genere natos. Enimuero cū hæc quoque attonitus ille amicus cōfecisset: formoso donabat magnā & pteclōsam rē, ca quæ iam dicta sunt. At hic immani ingenio, etiā illa repudiavit. Melitus itaq; amore ardēs atq; insanies, atq; etiam sui contemptū indignissimē serēs, sessus irritis simul & infinitis crūnis, incitato cursu in arcē se præcipuit, & de rupib. deiecit. Nō tamē uindcæ iusticia, insolentē & cōtemporē puerū irridere passa est Meliti interitū. Nā uisib. acceptis, & in ulnas impositis, illius uestigia persequēs, quasi uitrahēret a calamitoso sodali, se post Melitū codē ex loco præcipitauit, tardus & infelix redamator. Eius calamitatis simulacrum eo loco positum est, puet formosus & nudus, gallos duos admodum generosos in ulnis serens, & in caput se præcipirans.

*de doli
qui doli
in uicini
pian.*

*O præclari
momentum.*

*Mortuus
interitus.*

μελιτιών. Mellitam placenti Tropheij oraculū perituri, serpentibus, ut putabāt, asserēbāt. Mortuis item mellita pla-

centa dabatur, ad placandū Cerberū: obolus, quem nauitæ darent: & corona, ut uitæ certamine perſeuerānt.

μέλιτι. Deo se charos esse credebant, quòd genio illi cruce essent.

μέλιτι. Quamuis rex, & Persa, tot genium & negociorum curis distritus: nihilominus doctriā aliquā tēper degustare, & illius gloria illustrari uolebat.

10 μέλιτι. Aristophanes: Nō est oscitandū nobis, neq; Nicias ex p̄lo cessandū: sed primo quoq; tēpore gerēda res est. Nicias Nicerati F. differēbat expeditionem Siculam. Tardus enim erat in creuendo, & (ut obtrectatores dicebāt) non (περὶ τῆς ε. τ. καὶ αὐτῆς, strenuus) p̄ulduſ, sed cunctator.

μέλιτι. Sophocles: Dum subinde cefſo, temq; differo: spem & quam habul, & quam non habui, perdi.

MELCHISEDEC, sacerdos Dei, rex Chananzorū. Is urbē in Sione mōte cōdidit, Salemq; dixit, hoc est ἱερουσαλὴμ, Pa cificā: in qua cū regnasset annos 113, obiit, uir iustus, & (περὶ τῆς ε. τ. καὶ αὐτῆς, per omnē ætatem castus) iuugo. Genalogia uero eius nō explicatur: quòd profusum est de Abraami semine, sed genere Chananz^{us}, & ex detestabili sattu oriundus. Quāob-

10 rem genalogia honore caret. Minimē nāq; decuisset, eū qui summæ iusticie cōpos esset, cum summa iniusticia prædita familia coniungi. Itaq; cum & patre & matre carere dicūt. Natione autem fuisse Chananzum, cūm ex eo clarū est, qd in climate Chananzorū regnauit: & quòd improbissimis Sodomis uicinus fuit: tū etiam quòd Salem, cuius rex erat, celebris illa est Hierosolyma, syllabis Hiero ueteri nomini a diectis. Cum de gente Melchisedecitatem audieris aliquid, memeto dicti Apostolici, alterius eam esse generis, Chananz^{us}.

Melchisedec sacerdos non Iudzorū tantum, sed & gentiū: sic & Christus nō pro Iudæis solum, sed etiam pro uniuersis hominibus seipsum obtulit Deo. Auspica autē sacerdotiū ea nocte, postquā supplicium perulit, eū accepto pane, & gratis actis, eū fregit, & dixit: Accipite, & edite, & reliqua. Hic Melchisedec Abraami tempore floruit, uir religiosus, ethnicius, genus duccens à Side, filio Aegyptiorū regis (τῆς αὐτῆς.) Libyæ.

Melchisedec rex Chananzorū, & sacerdos summi Dei, Abraamo à bello reuertēti occurrit, & panib. ac uino oblat-

*Rex philo-
sophus.*

Nicias.

Cessauit.

*Plus ergo gē-
ti quam necesse
est tribuatur.*

CHRISTE
SACERDOTE
TIUM.

tis,

tis, illi dixit: Benediſtus Abraã Deo ſummo, qui condidit cœlum & terrã: & benediſtus Deus altiffimus, qui hoſtes tuos poteſtati tuæ ſubiicit. Abraam autẽ decimas omnium ei dedit. Melchiſedec ſignificat regem pacis.

MELCHOM, idoli quoddã. Sacre autem literæ ſimulacra *μεγαλοθεοματῶν ἢ βδολεμήματα*, id eſt officinula & piacula uocant, quòd inuiſa & deſpuenda ſint.

Secordia potius anſi

μεγαλοματῶν.) Placentia ſubacta, ſicut parata. De bonis quæ in promptu ſunt. Prouerbiũ, *μάλα μακροχρόνιον ἔργον μεγαλοματῶν*, Placentiam ſubegit à me ſubactam: id eſt falſam alienæ gloriæ hæreditatem cernit.

μεμαῖα.
ἔδει γὰρ ἐν θνητοῖς ἰδιώται καὶ μεμαῖα,
ἢ ἐρίσκει κλιθῶ τῶν δὲ ἴππων Φοῖβι.
 Nec enim inter mortales potuit, quãuis quantiani.

Reperire Clotho huic aliam interfectorem.

μεμολομένην. in *ὄρνυον Φοῖβου* τὸ μεμολομένην. Funem rubricatum fugiunt. Ariſtophanes: Cum Athenienſes in concilio ſegniter conuenirent, ſolebant duo miniſtri ſine rubricato extento per forum, turbam in concionem compellere: ut ait Plato eomicus. Qui uerò inuncti erant, multam ſoluebant.

MEMNON, qui ad Troiam militauit, dux Aethiopiũ fuit, cũ Aethiops nõ eſſet ſed è Sufis Perſicis, & Chœſpe fluuiũ, illius loci gentibus imperans.

Viſtina.

μεμολομένην. Lex uictimas pingues & integras flagitat, eodẽq; modo Malachias propheta: & execratur eos, qui cũ tales habeant, mutilatas offerant.

Ani ſepe re meculi quimole

μεμύρωμαι. Ariſtophanes: O me beatam, quæ caput præſtantibus unguentis delibutum habeam. Ea tamen multum ſuperantur à Thafis urnulis.

MEMPHIS (Memphis) Jboſ Soli ſacer fuit, ut Apis Lunę apud Aegyptios.

MENANDER Athenienſis, comicus antiquus: & Menæder alius Athenienſis, Diopithis & Hegęſtrates F. celebris apud oēs, nouę Comœdię poeta, ſtrabis quidẽ oculis, ſed acuto ingenio, & infanus mulierũ amator. Scripſit comœdias 108, & epiſtolas ad Ptolemzũ regẽ, & alias plurimas orationes ptoſa.

Menæder Laodicę natus, quæ eſt ad Lycum fluuium, ſophiſta, ſcripſit comœtarium in Hermogenis artem, & Minuciani progymnaſmata, & alia.

Menæder Protektor hiſtoricus, ſie de

ſeſe ſcribit: Mihi pater eſt Euphrates Byzantinus, minimẽ ille quidam eruditus. Herodorus mihi frater eſt, qui legũ doctrina deguſtata, ab eo ſtudio reſceſſit. Ego uerò & leges non negligendas eſſe, & ad ſinem laborum perueniendum exiſtimaui: idq; feci ut licuit, minimẽ tamẽ eius ſtudij profeſſione ſum uſus. Neque enim cordi mihi erat cauſa agere, aut regiã porticũ frequentare, & eloquẽtiã facultate curas aliorũ in me transferre. Itaq; reb. ſeriis neglectis, amplexus peſſima hianti ore circuiui. Ac placuẽre mihi ſtrepitus *(ζυμμάτων)*, colorum, *(ἁρμάτων)* curruũ, & equorũ decurſiones, atq; etiã pantomimorũ ſalatio. Adhęc, & palæſtras ſum ingreſſus: eoq; demẽtiæ ueni, ut & penulã exuerẽ, & uẽſtẽ illi proximã, & quicquid ad uitæ ornatum facit. Poſtea quã uerò Mauriciũ imperatoriã poſteſtate ſuſceperat, cũ ſollicitũ maximẽ de populo, tum Muſarũ amator, & poematũ atq; hiſtoriarũ audis auditor, ut qui & magnã partem non oſtis in iis ſtudiis conſumeret, & pecuniis hebetiora ingenia acueret & excitaret: perhibente ego tum oberrans, & cęger animo, quòd non ea quibus eſſet opus haberem: reputabam, non deere me fruſtrã oberrare. Ita que ne prõrſus hihil agerem, hanc hiſtoriam ſcribẽdam ſuſcepi, ab obitu Agathiz auſpicatus.

Dollus, ſed ignem ex uoluptatem.

MENDEA, urbs ab Eretrienſib. cõdita. **MENDE**, urbs una ex Pellenzis: unde Mendæus. **MENDEX** appellant Pana Aegyptij, à caprino uultu: eũq; colunt, ut procteatricis facultatis præſidem (eſt enim ſilax hoc animal) itaq; uenentantur, ut capris non uſcantur. **MENDESIT** edes fuit apud Aegyptios, in qua ſimulacrũ fuit caprinis pedibus, intento inguine.

Mauriciũ in perator.

Pareliſpano na Agenũs.

Pak.

Hic rignem cornu durum inguine erat.

μενδήσιον κίρας. Mendefium cornu: id eſt, oſtium Nili.

MENECRATES comicus, de cuius fabulis eſt Manektor, ſue Hermionẽſis. Menecrates, Syracuſanus medicus, qui ſacrum morbum curabat, nullã metcedem accipiebat: ſed à fanatis poſtulate, ut ſe ipſius ſeruos eſſe faterentur: ſequẽ Iouem appellabat, & deos quos ſanauerat, nomine cuiq; in dũto, alij Mercurij, alij Apollinis.

Igitur uerũ uoluptatem de pũctio.

MENELAVS, frater Philippi, à patre: ut Demofthenes tradit in Philippicis. Menelaus Aegzũ, poeta hercoicus,

Thebaidem scripsit libris 12, & alia.
 μενετι θυσι, και μη δυναθωσι μισθους.)
 Dii sunt placabiles, nec statim flagitia
 ulciscuntur.

ME NIPPVS, comicus, cuius fabulae
 sunt Cereopes, & aliz.

Non tibi ut
 non potes
 con.

μενις) Olympias in suis consiliis p̄seue-
 rat. Meuo Atheniensis haud obscure di-
 uitias appetebat, & magistratus, quò p̄-
 acciperet: & honorari cupiebat, ut plus
 lucraretur: & potētissimorum amicitias
 ambiebat, ne facinorū suorum daret p̄ce-
 nas. Expeditissimā & officendi quæ uellet
 uis, fraudes, mendacia, perlitia credere:
 eandorē & ueritatem stulticiam putare.
 Amari ab eo neminem cōstabat: cui ue-
 rō se amicē p̄stiebat, es haud obseu-
 rē insidiabatur. Hostem nullum deride-
 bat: sed quasi familiares suos omnes de-
 rideret, ita perpetuò loquebatur. Hostiū
 possessionib. uon insidiabatur (difficul-
 ter enim auferri putabat res eorū, q̄ eas
 custodirent: sed res amicorum, solū se
 seire putabat, incustoditas faciliē sur-
 rumpi. Quos periuos & iniurios esse no-
 rat, ut probē armatos metuebat. Viris au-
 rem sanctis & ueris amantibus, ut effe-
 minatis utebatur. Sicut alij religione &
 iusticia gloriatur: ita Menon facultate
 fallendi, & commentis mendaciorum, &
 derisu amicorum gloriabatur. Non cal-
 lidum neq; uersutum, ridem & indoctū
 iudicabat. Apud quos primò loco esse
 cupiebat, * principes amicorum calum-
 niando, parādas esse amicitias opinaba-
 tur. Societate iniuriarum efficere stude-
 bat, ut milites didō audientes haberet.
 Coli & obseruari se uolebat, ostentans
 se & posse & uelle facere iniuriam. Si q̄s
 ab eo deseiuisset: in beneficij loco com-
 memorabat, quòd familiaritate eius us-
 sus, eum non perdidisset.

μεραρχια.) Merarchiz sunt duz chili-
 archiz uirorum, 20 x 8. Appellant & Te-
 los, & Merarcham Telarcham.

μερς η πικρ, η μερς η πικρ.) Cum robu-
 stiores uisum imbecilliorum raperent,
 eosq; iugularent: cum se defendere illi
 non possent: exagitata est partitio, & q̄-
 quam quolibet partem accipiente, cla-
 matum: Portio, non iugulatio: uel, Por-
 tio non iugular.

μερπη.) Polybius: Custos statim aperit,
 speras ad se quoq; aliquid pr̄dz per-
 uenturū: quòd eorū quæ apportarentur
 particeps esse consuecit.

μεμερς.) Mezmeroes nobis signifi-

cat, nou esse bonam regionē, neq; ar-
 mis uindicandam, neque regia expeditio-
 ne dignam: sed esse ex gennibus Cau-
 casi accolls.

MEROE, insula Oceani. η αρη ηλατι-
 ρω μερση τοις ιχθις ιριρσι: Etiāsi ultra Me-
 roen tuum uestigium fixeris.

MEROPIS, Cos insula.

MESSAPIONEM tyrannū Proxenus
 Atheniensibus ait intulisse bellum.

μισογγυμα.) Pecunia deposita apud
 sequestrem, communem amicū, quò
 rata ea sint, quæ duo inter sese pepige-
 rint in rebus parum probatis, quæq; non
 sunt è republica.

μισοταλις.) Interrex. Post mortem
 Romuli, eum Romæ interregnum esset,
 annum totū Senatus auctoritatem re-
 rē edmuniū administrandarum habuit,
 quinq; diebus principatu illustriomb. sena-
 tonibus per successiōem delato, quos
 Interreges nominarunt.

μισολαβηθης.) Filio peruasisti, si ipse fa-
 tis intereiperetur, ut bellum Romanis
 inferret.

MESOMEDES Cretensis, lyricus, A-
 driani temporibus, siue libertus eius, si-
 ue ex præcipuis amicis. Scripsit in laudē
 Auriou, deliciaarū Adriani, & alia diuersa
 carmina. * Antonin⁹ Sylla sepulchrū
 peruestigatū instaurauit, & Mesomedi
 cenotaphium excitauit huic, quòd & ci-
 thara canere didicisset illi, qd̄ eius cru-
 delitatem imitabatur.

Adrianum.
 Antonium.
 Antonium.

μιμ.) Medium, quod paris & æqui
 est particeps. Nam in moralibus uirtuti-
 bus, excessus & defectus inter se contra-
 rij, in uitio sunt: habitus autem inter eos
 interiecti, sunt alterius generis, & ad uir-
 tutem referuntur. Fit autem, ut non me-
 diz modò sint uirtutes, sed & utriq; ex-
 tremis contrariæ. Nam è paruo & ma-
 gno, quorū hoc in excessu, illud in defe-
 ctu cernitur, id quod inter ea Interiectū
 est, par & æquale eodem genere conti-
 netur. Est igitur propriè medium, quod
 cōmitione extremorum est tale: neces-
 sarioque sub eo genere est, sub quo sunt
 extrema. Virtus autem nō ita media est
 uitiorum. Aequiuocē enim dicitur me-
 diū. Nam in circulo mediū dicitur, cen-
 trum. Sed & in terminis medius dicitur,
 qui alteri subiicitur, de altero prædica-
 tur: atq; ad eū qui bis sumitur in cōple-
 xionibus propositionū, & similibus. Di-
 citur enim medius, si utriusque extremi
 sit particeps. Positu enim & mitione, &
 tem.

Medium eo
 iudem geo-
 neris duo
 uerbi.

Medium ter-
 minum.

teperie affectionis, in omnibus causam medius habet. Homerus:

ἵς μέσος ἀμφοτέρων δικάσων,

In medium utriusq; iudicate: non est, in mediū pgressū, sed mediē iudicate, neq; illi gratificātes, neq; mihi. Deinde subijcit, ἢ δ' ἐν ἀργυῖ, Neq; opitulādi gratia. ἢ γὰρ δ' ἔχωμαι μέσος, Ego medius teneor. i. ut dūs sum: ad similitudine pugilū. Medicatūs & modus nō potest plus & minus fieri: excessus uerō & defectūs, potest: qui quia infinitē procedit, eō infinitā dyadē eum dixerunt. ἀέρισθ' ἐδύας.

μεστρμ.) Mestrem Chami F. à quo etiā Aegyptus Mestē, quæ nūc Meser dicitur. Chami rabernacula, id est, Aegyptus. μέτω.) O' improbum caput: nihil hæc ad te, nihil.

Hæc regio tantundem mea refert, Quantum uestra, Doleo autem & fero, Urbis omnia agrē negotia.

μεταβολή.) Mutatio fit quatuor modis: corruptione, alteratione, incrementō, decrementō, & in quatuor cernitur categoriis: in essentia, ut ortū & interitus: in quātitate, ut incrementū & decrementū: in qualitate, ut alteratio, cuiusmodi est fieri nigrū, fieri ean didū: in loco, ut sursum, deorsum: in Lyceo, in foro. Magis tamē ad motiōnē pertinet mutatio. Quod enim mouetur, esse oportet ut moueatur. quod uerō fit aut interit, non manet quod fuit (ἔστι κινήμενον, cū mouetur) & quia id quod mouetur in eo ipso subiecto habet mutatiōnē, motu nihil ad essentiam subiecti cōferēte. Sed quod oritur & interit, non in subiecto oritur, sed uelut ē materia in formam mutatur id quod oritur, & interit uicissim.

μεταβολή.) Est etiam mutatio, quæ bis in idem fit inclinatio, in tergū uultus armatotum transferens: aut duo discrimina, unum ab hostibus, quod & epuram uocant, alterum ad hostes. Alij sic eā describunt. Mutatio est, translatio prioris superficie, ad superficiem, quæ in cauda est, aut ab hac in contrariam. ac mutatio ab hostib. fit, cū bis inclinant in hæstam: ad hostes, cum bis in clypeum.

μὲν ἄνθρωποι μάλιστα καλῶν.) Cum ægrotis insanire pulchrum est. Mores aceo modandi sunt iis qui adfunt. Hinc illud simile est, ἢ μαθηματικὸς μὲν συμμεινόμενος, ἢ μάλιστα: Qui cum insanis non insanit, is insanit.

METAGENES Atheniensis, serui filius, comicus. ex fabulis eius sunt, Aure,

Māmacuthus, Thurioperfæ, Philothytes, Homerus siue Ascetæ.

μεταγίτιον.) Metagiton, alter mensis apud Athenienses, quo Apollini Metagitino sacrificiant.

μετὰ δὲ δάξαν.) Neq; duci aliud docenti parebāt: neq; quiritante illo & supplicāte, precibus mouebantur.

μετὰ δ' ἐδύθη ἄγρευ.) Imperti egentipanam.

μὲν λίσσον ὠδόν.) Post Lesbii cantorē. Prouerbiū de iis dicitur qui secundas ferunt. nam Lacedæmonij Lesbios citharædoxos primos aduocabant. Cum enim urbs eorum in quæra esset: oraculo iussi sunt Lesbium accerferre cantorem. Itaq; Terpandru, ob eādem exulantem, Antissa accersitū, in Syssitis cum andrent, ac quieuerunt. Lacedæmonij in seditione Lesbo accersuerunt musicū Terpandru, qui animos eorū cōposuit, seditionēq; cōpescuit. Si quōd igitur musicū aliquē adieiebāt Lacedæmonij, dicebāt: Post Lebium cantorem.

μεταλλικός.) τῆς τῆ μεταλλικῆς ἔργου μοχλὸν ἢ Φιλόλυχνος: Quid uerō angelum hunc perscrutaris Philolychne? id est, amans lucernarum.

μεταλλικός.) Faunus filius Pici, qui & Iupiter, quē de stellæ errātis nomine Mercurium appellauerunt, metallum inuenit auri & argenti & ferri: eorumq; fabricā tradidit Occidentalibus. Vnde à populatibus dator diuitiarum eō appellatur.

μείψμα θύον.) Si nunc saltem id quod ē re uestra est, amplexi fueritis: nihilo deteriorē conditionē eritis. Aristophanes in Pluto: Non mutātes ingenium? Non sī mihi dares Plutum ipsum, aut Bati silphium.

μεταμέλεια.) Pœnitentia, affectus humanus. In Deū enim nulla cadit pœnitentia. In mutationes uerō certo cōsilio res humanas finit incidere. sicut Iudeorū sacerdotium terminauit: & regnū Assyriorū, Babylonis, Macedonum iustulit.

μετὰ μουσῶν.) Cum Musis. De erudito, aut communiter, de indocto eruditum consuetudine utentē. Legendum est cum gestu.

μετὰ ζυ.) Traianus societate laborū leuabat multitudinis defarigationē, & inter proficiscendū aliis aliter ordinabat. Alexander inter bibendum, & ebrietas incensus, rixari cum Clitro cepit: & hæstā fælliti rapta, quasi futuro percitus, Clitum traiecit.

Modus plus minus excludit.

Mutatio.

Mutatio seu auresis in hæræ.

Contumacia.

Terpandrus Lesbium.

Iupiter Pici.

Εργον. Μετάλλια.

Υπερπαινοῦ δικαιοσύνη, Δεοσπινοῦ βί.

Μετιστασιών
μεταστάσιον ab
στρατιώ à προ
ποσίτο.
Εστρατιών.

μεταφυλαξία.) Cū intermissio paulisper
propolito, alia de re uerba fiunt.

μεταπίδα.) Celeriter eū hāzitaris, ad a-
liam sententiā transiit. Hoc dicto So-
cratē uult decidere, ut qui in quæstioni-
bus uexetur, & præ angustiis aliō transi-
liat. Docet igitur eū, sicubi aliqua dere
dubitaris, celeriter ad aliā sententiā tran-
siliito. Qui aut aliter præcipit, ipse nimirum
peticlitatus est ea quæ præcipit.

μεταπίσιον.) Iusticiam, inspeñtricem u-
niversi, Metapœnion, id est uindicticem si-
ue ultricē appellāt, sceleris cōsuetricē.
μῆ τιώ ἐσ μαρεθῶνι μάχησιν κρη, μῆ πῆν πῆ-
λαμον ἢ συμμαχησίω.) Post Marathonīā pug-
nam: & Finito bello, auxilia. De iis qui
rei gerendæ tempus negligunt, sero-
que ueniunt.

μετίφειρα πωρῆ.) Mutari nos decet, &
rem gerendam suscipere.

μεταφροσία (μεταφροσία.)
τίς γό μοι στο μαδίς ἐπίστῳ λῶ σθιδάξω
ἠδὲ ἑσπῆρ σπῆρι μαλαζοσίω πῆσιδωσι
Quæ nam mihi ads te digna merces dabitur,
Sic docuero sublimem supra pontū & tellu-
rem uolantē?

Αquila.
Coccyus.

μετίφρη.) Ad eō mēdic* obiit, & Inops
à pecunia, ut è publico sepeliretur.

μετῳάλας.) Simulatiq; in conspectum
uenit, defecit ad hostes.

μετῳη.) Homo (μῆ σῆσι κῆσπρις) per
omnia iunior, & magis etiā principatu
elatus, ultrō se contulit ad Barbatum.

μετῳηθῆ.) Pœnitentia in Deo non
est. Sed pœnitentiam dicit, castigationis
cessationem seu finem.

μετῳήρη.) Herodotus: Horū alij cubi-
tū, alij ad ludendā aleam abierunt.

μετῳηδῆσις.) Βεωotios rebus secun-
dis elatos Chabrias castigauit.

μετῳησπῆν.) Temerē & frustā labo-
rare. Philosophos Aristophānes in Nu-
bibus μετῳηλίχως appellat, quod de re-
bus ecclesiasticis garriant.

μετῳησῶ.) Satellites sublimē arreptū
Syphacē, ad Triacontopoda perlātū (lo-
ei nomen id est, à x x x pedibus factū)
deiecerunt. Erant animis dubiis & incet-
tis, quō res euasura esset.

μετῳησῶακτις.) Quasi sublimimpo-
stos, aut sublimicaluinos dicas, qui
cōmemoratione rerum sublimium de-
cipiunt homines.

μετῳησῶ.) Ob iniustas cædes uindicta p-
secuta est Atheniēses, sterilitate afflictos.

μετῳησῶ.) Aristophanes: Ne fut quidem
ullus erit, ditatis omnibus. Quis enim

furaretur, cum haberet ipse?

μετῳησῶ.) Merton medicus & astrono-
mus optimus fuit. Huius est annus qui
Metonis dicitur: & eius donatiū & mo-
nimentum quoddam in Colono esse di-
cit Callistratus, siue fontem eō in duxe-
rit, siue simulacrum aut aliquid aliud a-
stronomicum parauerit.

μετῳησῶ.) Aristophanes: πορῆς πῆσισμε
τησίω, frumentū esurientib; metiatur.

μετῳησῶ.) Heliōdus: Cura, ut bene tibi
metiatur uicinus: bene etiā reddito. The-
o pompus in Cauponibus: Imperti, aut
mutuō dato, aut primū accipe.

μετῳησῶ.) Aristoteles ait, sapientē
moderatis quidem esse affectibus, sed
non expertem esse affectuum. ἀριστοτέλης
λίγη γῆ σφόδ μετῳησῶσῆ μετῳησῶ, ἀπῆσῶ
δῆ μῆσῶ.

μετῳησῶ.) Mediocris, uel moderatus,
siue is qui (μεμετῳησῶσῶ, dimensas.) mo-
dicas facultates haber: siue qui est inge-
nio modetato.

μετῳησῶ.) Athenis Seleuciam Syriæ pro-
fectos Asclepiodorus, mores hominū
cōsiderabat, & in toto illo circūtre se in
tres tantū moderatos homines dicebat
incidisse: Iapīū philosophū Antiochiæ: Laodiceæ
Syriæ altera urbe Marē, iustissimū
nostre ætatis hominū: & Uomni-
num philosophū cognomēto Aristidē.

τιαρῶ.
Μερτῶ.
Δομοσῶ.

μετῳησῶ.) Magistratus quidam Athe-
nis fuit, x v uirorum in Piræo, nouem
in urbe: cui curæ erat, ut uēditores iustis
mensuris uterentur.

μετῳησῶ.) Mensura aquā bibentes, sine mensu-
ra placentas edentes. Sybatitz, homines
insolentes & ebrioi, à Crotoniatis
interierunt. Horū reliquiis hoc oracu-
lum datū est, quod in prouertitū abiit.

μετῳησῶ.) Inquilinus seu incola est, qui
in alia urbe natus, in alia habitat, neque
ad breue tempus ibi nersatur ut hospes
aut peregrinus. Soluebat aut quorannis
12 draehmas uir, mnlter 6. Soluente ma-
tre, nihil soluebat filius: filio, mater. Id ē
tributū & serui à dominis manumissi pē-
debant. Accessisse ferunt & triobolum,
quod fortasse publicano daretur. Id tri-
butum qui non debebant inquilini, ad
πυλαγῆσις uenditores: ciues ad duā, si cō-
uidi essent, uendebātur. Inquilinos etiā
naues conscendere iuebant, ut Demos-
sthenes in Philippicis significat. Eoisdē
Comici σκαφῶσις uocant, quod in pom-
pis scaphas ferrent.

μίτοινοι.) Inquilini, pars ciuium uilis, ur paleæ hordei. Aristophanes: Inquilinos paleas ciuium dico.

μετανοήσασθαι.) Mutare inauspicatū augurium: de integro aues consulere.

μίξρι τῶν ἀμφουδῶν.) Mixturæ ad ambas aures. De ijs qui supra modū repleri sunt.

μακρογυγιὸν τῶν τραγῳδῶν.) Tragœdiam ad libram adducere: id est, expendere nū redundet aut deficiat. Cū aliquis filium adultū ad Phratores introducebat, uictimam certo pondere iuxta eū statuebat, nec minus dare licebat. Ea oue lancibus imposita, qui circumstabat, μῖον μῖον, id est minus minus est, per iocū & derisum clamitabat. Eam ouē oportebat ninus habere certo pōdere, propter oſtētatores.

μαγία βραχὺ δάφνης χλωρῆς καιριότης.) Magis uociferatur lauro, quæ uiridis cre matur. De clamofis,

μῖον.) Ad augendam uirtutē, & uitia minuenda, toto animo incumbat, nihil minus quàm Socrates ad inuestigationem ueritatis. Nam is quoq; à x x x tyrannis, disputationibus interdictus, illi interdīctō parēre non potuit.

μῖον.) Xenophon: Cyrus Arafæ exploratori dicebat. Res minores facito ueris, neq; extenua res hostiū. præstat enim eas opinioe minores uidere, quàm auditis maiores inuenire.

μῖ.) Callimachus: ἠρεῖ μὲν θεοὶ αἰὶν πέλαι καλῶντες ἀκύνται μὴ μετῶν. Negauit pridē me mortē uocantē exaudire, * ut paulo pōst te mortuum deplorarem.

μὴ δῖστολοεπίσης με.) Ne me in malam rem eijctio.

μῆδ' ἀκαυθε ἀμύλη τὸς ἀραθῆς, μῆδ' αὐ πλάδιη.) Ne spina quidē pupugerit bonos, ac ne ppē quidē accesserit. Hoc est, procul à me a berit istud quod dicitis.

μῆδ' ἀμελῶ.) Non negligo. De ijs qui aliquid contemnunt.

μῆδὲ κάφρος κινῶν.) Ne festucam quidē mouere. De homine quiēto.

μῆδὲ μέλι, μῆδὲ μελιόσας.) Nec mel, nec apes. De ijs qui unā cum bono, mali aliquid ferre nolunt.

(ieris. μῆδ' αὖ μακρὰν ἀπέλθης.) Ne longius ab- μηδ' αὖ πῶτ' ἴδω ἄλλο πλάγιον φίλος.) Ni- hil unquē fuerim aliud, nisi Deo charus, Dū sub eius ditidē & potētia numeror.

μηδὲν θελήσασθαι γυνὴν διαδοῖναι ἡγήσασθαι.) Absit, ne muller quæ seruitutem seruij, domina fiat.

MEDEA Colchica, Aetææ filia, uene ficissima (ur ita dicit) omnīū mulierū, ef-

fecit ut lason ignē spiratib. tauris aratro iunctis, citra non xā terrā p̄scinderet. Ita; aureo uellere potius, Medea abduxit.

μηδικὸς ἔργαστος.) Medicis temporibus decretum factum est, ut quisq; pro uirili tributum conferret.

μηθισμός.) Pausania Persicæ proditionis conuictō, in idem crimen & Themistocles uocatus est.

μηδ' ὄντι τῷ ἀγῶνι ποτ.) Ne date san- cta canibus.

μηδ' εἰς ἀχθῶνους ὑπερῆχθαι, μηδ' ἐπιλάβει, χροῖας γὰρ ἀνμαρῆς θεός.) Neq; ultra quam lat est excreto inimicitias, neq; obliuiscere. Tempus enim commodus Deus est. E. παρὸς Modus.

μηδ' ἐπὶ τριότητος θρασυμένω, μηδ' ἐπὶ γῆρας ἀμειλίχως.) Neq; adolescentia insolescas, neq; senectute hebefcas.

μηδ' κινῶν καμάρητος, ἀκίητος γὰρ ἀμύων.) Ne mouete Camarinā: immotā eū esse præstat. De ijs qui sibi ipsi nocēt. Camarinā aiunt paludē esse, urbi eiusidē nominis uicinā: quam cū Camarinæ aliō deriuaturi essent, oraculo moniti sunt, ne id facerent: sed cūm Deo non obtemperassent, damnū eos fecisse. Alij Camarinam foetidā stirpem esse dicūt, cuius ramos agitatores peius etiam olere.

μηδ' κινῶν ἀκίητος, μηδ' ἀκίητος ἀκίητος, μηδ' κινῶν κατὰ τὸ κήματον.) Ea quæ mouenda nō sunt, ne extremo quidē digito moue to. Ne moueto malū bene sitū. In eos q sibi ipsi per ignorantia mala accersunt.

μηδ' ὡς φάλαγγος.) Longitudo phalægis. Prima cohors ē manipulorū ductōn. quæ rellā extēdit, à cornu ad cornu pertinens. Vocatur & facies & os, & frōs, & acies, & protolochia, & protostatis. Se- ties hæc pari ordine insequens, alterū iugū dicit, & tertīa tertīū, & sic deinceps.

μηδ' ὡς φάλαγγος.) Mecyberna, Thraciæ urbs, stadij 20 distans Olyntho.

μήλιος ἠρακλῆος.) Melius Heracles. De uilibus. Nam cū bos effugisset, quē Herculi immolaturi erāt, (μῆλιον, οὐδ') malū quatuor tamis impositum sacrificarunt.

μήλιος ἐρηθίστος.) Mele (medicū quodam instrumentū est) oculo inferta, non percipimus sensilia: neq; interiectum & quemuis aere, sed illuminatum. Et hæc causa est, cur sensus sua sensilia non percipiant.

μηλιακὸν πλάγιον.) Meliacū nanigium. De ueteribus & perfluentibus nauigijs. Tradūt Hippoten, in coloniam abiturū, eos qui nauigare unā reculatēt, excre-

rum: peccatum esse, ne unquam solidam haberet nauē, & ut parerent mulieribus. **ΜΕΛΟΒΙΟΥΣ** unus ē 30 tyrānis apud Athenienses, cuius meminit Hyperides in oratione contra Autoclem.

μηλόωτος. Deliberanti quomodo tractanda urbs esset, Thebani autores fuerunt, ut Attica in ouis pascua conuerteretur Phocenses uerò sunt refragati.

μηλόως αὐτ' ἄλφίτων. Ne uerba p̄ farsi na. De ijs qui facta, nō uerba postulant.

μηλος. Melus, & urbs & insula. **μηλοῦ Βληβλώτου.** Malo petitū esse. De ijs qui ad amorem inuitantur.

μη με περιβῆναι. Ne me neglexeris. **μη μοι πῶτ' ἴλθης ἔπι ἰγῶν πρῶτῳ καλῶς.** Ne quādo ad me uenias, cum benè mecum agitur. id est, malè. Pro uerbiū in eos, q̄ in piculis amicos deserūt. Aristophanes p̄ Iulū κακῶς in καλῶς mutauit.

μειναργύτης. Menagyrtes Rheæ factodος, qui singulis mēsis stipē colligit. **μεινάς.** Cū ædes S. Menæ repurgaretur, magna multitudo ossium gigantum in ampla quadam fossa est reperta. Quæ Anastasius imperator conspicatus, in palatio ut rem admirabilem reposuit.

ossium
dent.

μεινίγγξ. Meninx, membrana cerebri tegens. Verūm si is qui Meningophylax dicitur, id est custos, impositus menigi fuerit: animal & sensu & motu priuatur. Sensus enim à cerebro incipientes, per neruos usq; ad sensoria procedunt. Proccedit igitur & audiendi uis usq; ad radices aurium, quas Meningas uocant. Est autem neruus peruius, procedēs à cerebro, in quo meatu est (ἡ ἀπὸ τῶν. ἢ ἀπὸ τῶν, ac potius ἀπὸ τῶν) audiens spiritus. Est enim aer quidam in cavitare auris inclusus, menigi & membranæ (σμφυῆς) con-

iunctus. Is aer ab externo aere strepitus sui sonos accipiens, preditus & ipse per sonandi facultate, per sese in meningem illos transmittit. Prodit autem à lariore meatu meningis. Neq; uerò existimandum est (τῶν μόνον. ἢ τῶν τῶν ἀέρος, hūc aerem) hoc solū aerem, etsi cōiunctus est, eò etiam esse incorruptibilem, ut unum & eundem numero. Est enim secundum partes corruptibilis, & generabilis, ut & reliquum hominis corpus. Sine medio autē recipit externi aeris accessum. Qua re etiam à magno strepitu afficitur auditus, extremo aere uehementer impulsio, & ui impellente aerem cōiunctum, qui est in auribus, & sæpe cū dissipante. Propter actiōnes euā periculosas, ut si aqua

subeat, inadificatus est hic aer, ad custodiā sensorij. Proptereaq; infractum instar fecit Natura meatus auris, ne quid facillè ingrediatur, & meningem seriat.

μη πᾶντα κατὰ βίους (ἢ ἕξ) ὑοτα (facies) ἔξης. Non omnia contra bouem habebis. Non hoc disto, non in uotis ponēda esse omnia, & spe diuina: sed & per nos aliquid agendum.

μη πᾶσι μαχαίρας. Ne puero gladiū: uel τὰ κριτῶν, Rempubliam. In eos qui temerè aliquid alijs tradunt.

μη πῶτακας πῶτῳ τῷ αὐτῷ λῆθῳ θάλασσῃ, ἔχουσαι κακὰ ἰμολογῶμενοι. Ne sapius ad cun- dem impingito lapidem, cū certam habes occasionem.

μη πῶτα μη πῶτα. Nondum sanè, nondū. Cōduplicatio dicitur hæc figura sermōnis, cum bis isdem nominibus utimur, 10 facitq; orationem aegrem & uehementē. Qui enim terret, ei morā est opus.

μη πῶς ἰμὶ τὰ πικίλα. Ne aduersus me uaria: uel, Nichil ad me calydiditates.

μη πῶς λίσσῃ θέρμας ἀψομαί μαχρησι. Nū ego caprea cū leone pugna suscipiam? De ijs qui sunt uiribus impares.

ΜΕΣΤΑΡΝΕ, urbs Cilicum.

μη σῶτα μελαμπύργου τίχης. Ne in Melampyrgum, id est nigris natus uirū, hoc est sortem incidas. In homines iniquos, ne pœnas dent facinorum.

μη π νῆρ, μη π χράμματι πῆσιθεξ. Neq; nare, neq; literas scire. De profus indoctis. Nam apud Athenienses statim à puero discabant nare & literas.

μη π πλάσῳ, μη π μμηλαῶ. Imaginem neq; fictam, neq; pictam sui esse uoluit Agesilaus.

μη τῶν. Ne cessa, nec tardus esto, ne morare, ne proroga, ne cineres fugiens in prunas incidas.

μη τιν ἴλαφροι. Consilio leues, uæ cordes, qui non firmiter neque constanter sapiunt.

μη τῶν ἰμῶν εἰκῆν τῶν ἔχρης ἢ εἰκῆσιν. Ne in meo habita animo: habes enim ædes. uel, ἰγῶ ἢ ἀκίσῳ, Ego enim satis ero.

μη τῶν λίσσῳ (ἢ ἰδῶν). Ne sis in potestate dicentis.

μη π σῆθῳ τῶν Δίῳ βῆλασιν. Ne obtempera criminatoribus.

μη τῶν γύτης. Quidā profectus in Atticam initiabat mulieres matri decorum, ut illi aiunt. Athenienses uerò cū in bathrathum præcipitatum occiderent. Grafante autem pestilentia, oraculum acceperunt: Placandū esse interfectum. Itaq; πδία

ædificavit curiam, quo in loco Metragyren sustulerant: eamq; circumseptam matri deorum consecraverunt, etiã statua Metragyrtæ erecta. Vtebantur autē Metrotroo pro curia, & custodia legum, barathroo etiam expleto.

METROPHANES.

Ἐπιγραφοῦς.

μητρὲ ἀπαλαίωσι καλὸν ὄνομα τοῦτο. (Matrē amplecti, bonū est somniū. (scilicet. μητρὸς ἰσχυρῆς.) Metropolis, q̄ colonias mī METROPHANES Eucarpie Phrygiæ Sophistes, scripsit de Phrygia ipse libros 2. De formis orationum, de Statibus, in Hermogenis artem commentarium, in Aristidem commentarium.

Metrophanes, Corneliani oratoris F. Lebadieus (ea Æcortie urbs est) scripsit de characterib. seu dicēdi generib. Platonis, Xenophōtis, Nicostrati, Philostrati, declamationes, orationes panegyricas.

Alius, ex genere Lacharis, infans adhuc puer subito exclamavit, Ego sum Aristophanes calvus: cū nondū quicquā tale audiivisset. Iis uerō qui audierāt rogantibus, quid dixisset? se quicquā eorū nosse negabat. Cōtra hunc Metrophanē orationem scripsit Superianus sophista.

μητρομακρί τήμερον. (Dies sacri matri deorum, Romanis, & ante hos i Phrygiis solennes.

μητρομακροφῶρος.) Subornato mago, ratilium sustularū cōcinnatore. Sophocles: *Equidem hæc & cætera omnia Dixeram hominibus machinari deos.*

μηχ.) Eodem die tale commentum exagitaivit. *Personatum enim cū posuisses manus credunt bene per deos; Iuncos, soles plures repræsentavit.*

μηχ λάρυγγ ἢ ἰριφθοῖ δυο ἰριφθοῖς.) Vnum fruticetum non alit duos erithacos. De ijs qui parua ex re lucrum querunt. Erithacus avis est solitaria.

μηχ μὲν ἰριφθοῖ πῶν ἰριφθοῖ.) Vnum flagellum omnes impellit. De te facili.

μηχ ἐπι κεφαλῆς.) Scelustum caput, sicut charū caput. E' principe parte corporis totum significat uirum. Aristophanes: *Sceleste, parricida, grassator. Rursum me uisidem uominibus; & pluribus appellas. An nescis me cōuicij multū audiendus delectari?* Plato: Ab homine scelesto muncera neq; uirum bonū, neq; decum unquam rectū est accipere. Irritus igitur est mulrus erga deos nefariorum hominū labor: sanctatorum uerō oportunitissimus.

μηχ ἐπι.) Aristophanes: *O improbe & audax & impudens tu, Et scelerate & con-scelerate, & sceleratissime. Quod nam tibi*

Ἐπιγραφοῦς ἢ ἐπιγραφῆς.

nomen sit, non dices sceleratissime? Cuius est dec mihi sceleratissime. Non mercurie mortem effugies, Nisi mihi dixeris quod tibi nomen sit sceleratissime. Tryphanta, neq; amatulium. Cur autem adueni? Vt carnes has tibi afferam. O Dilacration, o Glischron (scilicet neptine Saturne, ð Tenacule, ne tibi amplius uidear sceleratissimus.

μηχ χελιδὼν ἰατρὴ ἢ μηχ.) Vna hirudo nō facit uor. Prouerbiale est. Quid autē dicit? Vnus dies sapienti non perficet: nec unus insaufus dies cum indoctū facit.

μηχ.) Midas auri ille amator, conditor urbis quæ nūc Ancyra dicitur. Prouerbiis: *μηχ ὄνομα ὄνομα ἔχον.* Midas asini aures habet. Aliud prouerbiū, *μηχ ὄνομα ὄνομα* (scilicet ὄνομα ὄνομα) uel ὄνομα ὄνομα, Midas in alea prudentissimus: uel, propterimus. Est enim Midas, iactus nomen.

MIDAS Phrygū rex, aures asini habere dictus est: uel quod multos haberet delatores ὄνομα ὄνομα (asinus enim, excepto mure, alijs animalib. acutius audit) uel quod Phrygium pagum occupasset, qui Aures illi dicebatur. Huius serunt Paetolum auro fluxisse: eumq; fecisse uotum, ut quicquid contrectasset, aurū fieret. Alij dicunt, eum, quod Bacchum aliquando reprehendisset, mutatū esse in asinū: uel q̄ Bacchicos ministros p̄tereunte læsisset, asininas aures illi fuisse additas: uel q̄ aures magnas habuerit. Dicitur prouerbiū (*μηχ τῶν μηδὲ λαθεῖν ὄνομα*) de ijs q̄ minimè latent: uel, de ijs q̄s nihil later.

μηχ ὄνομα.) Impuræ nuptiæ. Serthi, Enochi & Enoū filij, Dei filij intelligantur, qui ulq; libidine, ad filias Caini sunt ingressi, unde orti Gigantes, propter iustum, robusti & maximi: propter iniustū & profanum, improbi & pessimi.

Gigantion ὄνομα.

Mithæcus grāmaticus, scripsit de condimentis opsoniorū, de uenariōe, & alia.

MITHRAN Persæ Solē esse censent, multasq; illi uictimas immolat. Neq; illi quisquā initiari potest, nisi per quosdam suppliciorum gradus se sanctum & à malis immunem esse probant.

μηχ ὄνομα.) Paruū malū, magnū bonū. Interdū enim paruū malū magnorū causā fit bonorū: ut & contrā.

μηχ ὄνομα ὄνομα. (Paru.) Ferē oboli precio. Dicitur de improbis.

μηχ ὄνομα ὄνομα.) Parua qd̄e statua hic est, sed oē malum. Aristophanes de Nicarcho lycophanta. *μηχ ὄνομα ὄνομα.*) Paruū, quātus Molon.

lon. De admodū breui statura. Duo fuerūt Mblones, ambo histiones & fures. *μικρὸς ὁ ἀπὸ πῶλος.* Paruus tuus semper est pullus. De ijs q̄ se ob staturæ breuitatem iuuenes esse dicunt. *μυλάκος ἔγω εἰπαρχουσαίνος.* Milacē redolere, & ocium: id est, bene olere, & securum esse. Aristophanes.

μίλιον. Milium, mensura terræ: id est, 1000 passus, decem miliaria habent stadia 80. stadium, pedes habet 600.

Stadia.

μίλιον. Milii, Byzātij locus. In fornice Milij staturæ sunt Constantini & Helenæ. Ibidem & crux est, & Fortuna ciuitatis, itēq; Sophiæ uxoris (*ἐν τῆρασι τῆμοις πορίαις*, triticis: sed æquē absurdum) Iustianiani, & Arabiæ filii eius, & Helenæ cōsobriniæ eius, & Arcadij, & Theodosij filij eius propē statuam Theodosij, equestres ambæ. In Milio cū quatuor igneis equis currus uolitans fuit iuxta duas columnas ab antiquis temporibus. Ibi *Ἰμπερατορ*, Imperator (salutatus) laudat⁹ est Cōstantinus Azocio uictō. Nam & Byzas ibi (rex appellatus) laudatus fuit. Cū autē is currus in Hippodromum, satellitibus comitantibus, delatus esset, sigillū nouum à Constantino esse paratū, quod à Sole ferret: Fortuna urbis in os ingrediebatur, & coronatū exibat. Collocabatur autē in senatu usq; ad natalē urbis. Sed quia in capite illius crucē sculpserat Cōstantinus: Iulianus id in fossa obruit.

MILORonariates, iustādo sex continuas Olympiades uicir: septima uerō Mnasithem ciuem suū, iuuenē, & propē edōstire nolentē, uincere nō potuit. Stabat enim in unctō dīfco, & incidētes atq; delabētes ex eo deridebat. Frōtem uinciebat chorda, quasi tēnia aut corona, & spiritu intra labia cōtento, & uenis capitis sanguine repletis, robore uenarū chordam tanquā papyrū disrumpebat: & dextræ manus eā patrē, quæ ab humero est usq; ad cubitū, ad ipsam latus demittebat: eā uerō quæ est à cubito rectā ad digitos, extēdebat: pollice quidē erecto, reliqs ordine inter se iunctis. Ac minimū eius digitū nemo ulla ui incuruare deorsum potuit. Mortuus est hoc modo. Cum lignum aridū reperisset, cui inferti essent cuneis: in id, uiribus fretus, manus inseruit, ut dirupturus. Sed cuneis elapsis, & manibus comprehēsis à ligno, lupis *παιδα* fuit: quæ fera in agro Crononiensi admodum frequens est.

Mnasilthem.

Robur Minion.

Interim Milion.

μιλτιάδης ὁ κίμωνος. Miltiades Cimo-

nis f. è Chersonefo ueniens, duplici interitu cuitato, dux est factus Atheniensis. Ni & Phœnices cū Imbrū usq; persecuter, comprehendere magnopere studuerant, ut ad regē adducerēt: & cū hos effugisset, domiq; se in tuto esse puraret, inimici cum aggressi, tyranni dis in Chersonefo n̄surpatæ reū egerūt. Quibus superatis, dux ab Atheniēsi populo est designatus. Iactabat enim * Tissaphernem rerum esset reliquū) Arheniensēs (si fidē illis habere posset) non priuaturum esse commeatu: & Phœnicum naues nō Peloponesijs, sed Atheniensibus frumentū allaturas. Sic autē duntaxat fidem habiturum Atheniēsisibus, si ipse Miltiades ad se profectus id promississet. His auditis, dux creatus est, summa rerum mandata.

Imperatorem post duplicem periculum capite.

Tissaphernem.

MIMAS, mons Thraciæ.

MIMERMVS Ligyriadæ f. siue Colophonius, siue Smyrnæus, siue Aty palæus, elegiacus poeta, fuit Olympiade 17. Septē sapientibus antiquior. Quidē eū illis æqualē fuisse tradūt. Vocabatur Ligyostades, ab arguto & suauī cantu. Scripsit libros huius generis cōplures.

μινωες. Caprarj, cū capræ rigore laborat, earū stercote naribus earū infūctis sternutamētum elicientis, pecns sanāt.

MINVCIANVS, Nicaoræ sophistæ filius, sophistes Atheniensis, sub Galeno fuit. Scripsit artem theoricam, & progymnasmata, & orationes uarias.

MINO A, urbs Siciliæ, prius Hecalea dicta.

MINOS, mati potiebatur, & quōuis nauigabat, & multis hospitia denunciebat. In Asiam uerō profectus, auditūq; in Phrygia fama Trois, Troiæ regis & filiorum eius, urbē Dardanum est ingressus, in qua Tros degebat. Erant autem el tres filij: illus, Assaracus, Ganymedes, qui ob formā maximē celebrabatur. Trois igitur utens hospitio Minos, strenas & dabat & accipiebat: eiusq; filios uocari iubebat, ut eos uideret, donisq; afficeret. Qui cum in uenatu eos esse dixisset: hic se quoque unā uenari uelle ait. Sed prius quandam ē famulis edō mittit, ubi pneri uenabantur, ad Granicū fluiuium: in eumq; nauibus perductis, paulo pōst ipse pueros conuenit: & Ganymedis amore primo aspectu captus, Cretēsisibus puerū abriperē iussis, eo in nauem imposto soluit. Locus is, à raptu, Harpagia dicitur est. Puer autem in Cretam perductus,

Rapti Ganymedi bō norem.

Tros. Assaraci. Ganymedes.

Harpagia.

etus, casu illo dolens, gladio se traiecit: quæ Minos in templo cõdidit, unde lo-uis uti cõsuetudine dicit Ganymedes.

MINYA, nomen urbis: unde Minyx, Argonautæ.

μινυρεται. Sophocles: Vbi potissimum arguta se frequenter quiritatur luscinia, uiridi in saltu.

μινυρεται. Omnes (coitus) congressus longa desideria conciliant.

MIRVS, Phrygiæ fluuius.

MISCOLAVS, Theodamitis delicia: μισκολαυος. Qui aduersarijs mercede seruire nõ recusat, arcana ad pãdicos suos effluentes: hi rã eertõ haud norãt.

μισκολαυος. Mercenarius magistratus, qui mercedẽ accipit ob administrationem, ut solebant Athenis.

μισκολαυος. Aristophanes: Quantas o- pes de stipendijs militum suffuratus es? μισκολαυος. Aclianus: Illa repudiã, me- reticium esse dicebat, ignoto uiro sui fa- cere copiam.

μισκολαυος. Ofor populi, monarchiæ a- mator, Brasidæ familiaris, ferens aureas fimbrias in coronis, & barbam inton- sam alens.

μισκολαυος. Dies pacata, q̃ La- machus dux bellicossissimus esset. Aristophanes: Dies illius inanis & inimi- ca Lamacho.

μισκολαυος. Is q̃ uitã tranquillã & qe- tam est amplexus. Solẽt homines uirtu- tẽ tribuere uitæ: ad reb. gerẽdis abhorrenti: cũ nõ ita se res habeat, meo quidẽ iudicio. Nã q̃ in media republica, p̃ ciuilia & dicta & facta uetfã uirtus, cum animũ exerceat & confirmat, eiusq̃ sanitas & in- tegrilas experiundõ roboratur: tũ quic- quid in humana uita aduiterfũ & com- menticium dellescit, id omne eo argui- tur, facillimeq̃; corrigitur.

μισκολαυος. Quis me laboribus liberes per- nigulis sollicitudinis, Canis compofito sono qui amorem fallat.

MITYLENAE, Lesbos insula: unde Mitylenæus.

MICHAEL imperator Romanorum, post Leonẽ Armeniũ, nõ nihil remissa fu- perioris tẽporis uexatione, tãtis per dũ ij qui in carcere, xrunis, exilio erãt, liberta- tẽ & relaxationẽ somniarẽt: clam sui ante- cessoris, infamis & impij, Deo inuisã sententiã fouebat: eodemq̃; reti atrocis

scilicet, ueluti piscis irretitus, putidus & im- pijs dogmãtib. p̃ summã uacordiã & a- mentia est immortuõ. Supra modũ enim & p̃sanus & illiteratus fuit, cũ inficitia pã- ternæ uacordiæ & infolitiæ, iusti patri- monij loco, hæreditario iure accepisset.

Michael, Syngelus Hierofofymorum, scripsit encomium magni Dionysij.

μινια. 100 drachmæ unã minã cõficiũt. μινια. Balcærium insularum fundi- tores libralia saxa conijciabant.

MNASEAS Berytius scripsit artẽ di- cendi, & de Articis uerbis.

MNEVIS, deus Aegypti.

μνημη. In animo, expectat rei spes est: præsentis, sensus: absentis, memoria. (ὁ μνημη ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἐπὶ τῷ σωματικῷ τῷ σώ- ματι αὐτῆς περιεστῆτα.) Nihil habebit ani- ma, quæ ex complexione corporis ei ac- cesserit, sicut cogitare Itaq; nihil memi- nit. Hic em̃ fluxa est eiõ cognitio, egetq; memoria ad cognita retinenda. Tũ autẽ nõ habet prius & posterĩõ cognitio, nisi quatenus theorematã p̃ferunt: sed sem- per cõsistit, & in eo qd̃ nãc est, cernit: & post corpus, q̃ppe stabili cognitioẽ præ- dita, & ipsas res amplectẽs, memoria nõ indiget. Memoria enim est antẽ cognitio- rum retetio. Item: Memoria est habitus, retinẽs opinionem. Aristoteles in libe- lo de Memoria, de somno & somniorũ diuinatione, lo cos quosdã posuit, qui- bus & ex contrarijs & ex similibus & ex alijs quibusdam recordemur. Loci enim hi causã nobis funt recordãdi. Exempli gratia: Per contrarium statim in contra- riũ progredientes, recordamur: ut à dul- ci in amarum, ab albo in nigrum, à frigo- re ad æstum. Tres autem dociliatatis sunt partes: solertia, memoria, acumen. Me- moria, conseruatio est eorum quæ didi- ceris (ἐπιμνήσια, ἀρχήσια, ἀθύρησι, μνημη.) μνησικακίη. Polybius: Romani ueterẽ offensarũ memoriã nullã præ se ferebãt.

MNESIMACHVS poeta mediæ comœdiæ. Ex fabulis eius sunt, Hippotro- phus, Busris, Philippus: ur Athenzũ ait in Dipnosophistis.

μνησικακίη. Iis qui consulum ambie- bant uel neglectis, hominẽ rei militaris peritissimum, & multis sortibus atq; illustri- bus factis insignem, consulem faciunt. μνησικακίη. Age me quos memento: vitrum enim decet Meminisse, si quid inuicem per- ceperit. Qui uerõ beneficia obliuioni tradidit, Is ut generosus esse nequit. Iuẽ: Mater filiũ pugne desertorẽ post ipseritum sociorũ Inter-

Explicitio
fontis, et
opiner.

Virtus et
mã læu
in effiõne
confistit.

Michael
Leonis im-
perator.

Memoria.
Recordatiõ
& ex con-
trarijs, &
ex similibus

Consul.

interfecit, partus memoria repudiata.
μαχισος.) Duobus urgeor malis. nam
 & insomnia cōsumor, & metu cōficio.
 ΜΟΛΟΧΗ, idolum Moabitaram.

*Τριτάτης
 πίκης.* ΜΟΛΠΑΓΟΡΑΣ, uirapud Ceios &
 cloquens & prudēs, sed ingenio auaro:
 qui populo affatando, & homines lo-
 cupletes turbæ dedēdo, & quosdā prorsus
 ē medio tollendo, quosdam in exiliū
 agēdo, opibus eorum plebi distributis:
 hac ratione celeriter regiam autoritatē
 est adeptus.

μαλπι.) Cantum & saltationē Homer
 rus corollaria conuiuij appellat.

μάλπις.) Decē uiri Piræeo præfuerunt,
 quorum unus Molpis fuit.

μουρχία.) Polybius: Principum salus
 posita est in beneuolentia & uiribus pe-
 reginni militis.

μοναχός.) Dionysius: sacrum monacho-
 rum institutum, ordo altior est ijs omni-
 bus q̄ initiatur, omnibus purgatus mo-
 dis, totis uiribus & perfecta suarū actio-
 num castitate: eiq̄; fas est cōtemplari om-
 ne sacrificiū, in cōtemplatione intel-
 ligenti & communione cōstituta, & hie-
 rarcharum initiatorijs facultatibus tra-
 dito, & diuinis eorum illuminationibus
 & hierarchicis traditionibus erudito (*χ.
 ε.χ̄ τις*) secundum cōspecta quæ in eo

*Μοναχο-
 σφιστικὸν
 εἶναι εὐγεν-
 ῆ τι ἀριεὶ
 οὐκ ἔστιν.*

sunt sanctorum initiorum sacrificia, quæ
 à sacra ipsorum scientia, proportionē in
 perfectissimam ducant perfectionem.
 Vnde diuini proceres nostri, cognomēta
 eis sacra indiderunt: ac alij eos *ἡγεμενο-
 τες*, cultores: alij *μοναχός*, solitarios ap-
 pellarunt, à Dei puro ministerio, & cul-
 tu, & impartili & unica uita, ranquam u-
 niente eos in rerū diuisibilitium sacris im-
 plicationibus in deiformem monadem
 & Dei amātem perfectionem. Quapro-
 pter initiatoriam cum ordinem sacra le-
 gislatio gratiam uocauit: & quodā eos
 dignata est consecratorio cognomēto,
 non sacerdotali. Illud enim perseueranter
 fit in sacerdotalibus ordinibus, sed sacer-
 dotaliter & sanctis sacerdotibus hie-
 rarebica teliurgia secundariē consecra-
 ta. Eo in loco proutisterium fuit, homi-
 num philosophicam uitam agētium. hi

*Veri mona-
 χὸν.*

Monachi nominantur: quorum occupa-
 tio est, ut anre obitum migrent ē corpo-
 ribus & uiuentis sinr mortui, & sobrio
 quodam furore transcant ad præstatio-
 radē est, ad res diuinas.

μονήνη β. β.) Solitariam uitā ample-
 xi, degantur solitariam: cui sacerdotium

obtigit, sanctē fungar sacerdotio: quisq̄
 ea tractet, in quibus est exercitatus.

*Spartum
 quisq̄ sum-
 erat.*

μονήνη.) Iuno à Romanis hæc de causa
 Monetæ dicitur. Cum bello Tarentino
 cum Pyrho, pecunia egeret, uorum Iu-
 noni fecerunt. Ea uerò illis respondit: Si
 armis intenti fuerint cum iusticia, pecu-
 niam eos non defeturā. Voti itaq̄; com-
 potes facti Romani, coluerūt Iunonem
 Monetā, hoc est consultiuicē: & ut num-
 mi in eius sano cuderentur, decreuerūt.

ΜΟΝΕΤΑΡΙΙ sub Aureliano, adul-
 terarunt monetam: suoq̄; præfecto Felici-
 cissimo interfecto, intestinum bellū con-
 citarunt, quos Aurelianus uix subactos,
 exquisita suppliciorū atrocitate cōfecit.

*Μονητορι-
 ον βελλὸν.*

μονοκέρας.) Monoceros, animal est, qd̄
 unum à natura comu accepit. Sic & pīa-
 tatis alumni unā adorār Deitatē. Dauid:
 Erigetur, ut monocerotis, cornu meum.
Μονοκερατὸς ἕρμης.) Mercurius unicepi-
 dus. Aūt, Mercuriū, Perseo ad occiden-
 dam Gorgonem abeuntē, alterum suum
 calceum dedisse, altero tantum reuente.

μόνον καὶ ἓ.) Solum & unum differunt.
 Monas est in intellecibus, unum uerò
 in sensibus numeris: ac monas quidē
 paritate & mensura capitur, dyas excef-
 su & defectu.

μονήτηται.) Vniuismodi id est, boni, ecc-
 lites, qui unum sibi scopum proponunt,
 quiq̄; soli uirtuti student, & nō aliās alia
 suscipiunt.

μονοδία.) Omnia ferē in Tragœdia sce-
 nica cantica, lamentationes sunt.

μονοδία.) Monodia est lamētatio, que
 neq̄; personarum fictionem, neq̄; morū
 expressionem habet. Et, quod maius est,
 alij eos qui sapientia exciderunt, lamēn-
 tantur: tu uerò uenefarios, & planē illius
 rudes, eos deplorasti.

ΜΟΧΥΣ Lydus, multis rebus gestis,
 Melesq̄; tyrannide euerfa, Lydos hortat-
 us est, ut decimas dijs redderet, quem-
 admodum ipse uouisset. Paruerunt illi:
 & possessionibus numeratis, decimas ex
 omnibus delegerunt, & immolarunt. Ex
 hoc, maximo discrimine Lydiam urgen-
 te, multas expeditiones suscepisse dici-
 tur, maximaq̄; apud Lydos fuisse gloria,
 propter iusticiam & fortitudinem. Post
 hæc Crambe capta & uastata, homines
 in uicina palude submersit.

μορταία.) Moris fuerūt oliuæ sacre Mi-
 necruæ: quarū oleum, præmium erat eo-
 rum qui Panathenæa, id est Quinquaria
 uicissent. Moris fuit, ut qui in palæstra fe-
 cecit.

exercebant, unde in Sole currerent.

μαρμαλίσινα.) Simulatio erat illa ad-
uerfatio, larua aspectus, & animi pculfio.
ἀσπίς μαρμαλίτις.) Vtre (terretris, *μαρ-
μαλίτις*) terres. De ijs qui uana timēt. Ina-
nans enim est uter. Horrore eis incuſſe-
runt: multitudinem quæ fuſtineri haud
poſſit, in eos inuadere.

μορμυρητός.) Sol obſcurus in ſomnis
conſpectus, malum omnibus ſignificat.
μορῶν.) Xenophon in Laconum repu-
blica: Singulæ ciuili claſſe unū habent
(*μαίερχος*) dictatorem, Lochagos qua-
tuor, Pentecoltyas octo, Enomotarchas
ſedecim.

μόρμιον.) ἄμφι δ' ἱερῆνύς
Φοῖνι[Ⓞ] ἄς σφάται μόρμιον ἤκε ὄπα.
luxta Erinnys Cruenta ex ore fatalem
emiſit uocem.

μορυχὸς ἐπιήκειρος.) Morycho ſtupidior.
De ijs qui ineptè aliquid faciunt.
μορφῆ καὶ πῶθ.) Forma eſt animato-
rum, ſpecies inanimorum.

μορφῶδες.) Morplnus a quiliæ genus, qd'
ſolum nō uenatur, ſed ca da uerib. alitur.
μορῶδες.) Ita permanentes, clam ale-
bant bellum.

ΜΟΣΚΗΝΟΣ. Syracuſanus grammati-
cus, Ariſtarchi familiaris, alter à Theo-
crito poeta Bucolicus.

μόσχος ἄδων βουκότιος.) Moſchus cantās
Bœotiam cantilenam. Moſchus hic ma-
lus citharædus fuit, qui nno ſpiritu mul-
tum cantabat.

μόσχος λιβαίου.) Vitulus Libani, quem
in Choreb pro deo exerebant, quemq;
Moſes contriuit atq; comminuit.

ΜΟΥΝΥΧΙΩΝ.) Munychion (decimus) ſe-
cundus menſis apud Athenienſes, quo
Dianæ Munychiæ ſacrificabant.

ΜΥΝΥΧΙΑ.) Demoſthenes in ora-
tione pro Cteſiphonte. Locus eſt Atti-
cæ maritimus, Hellanico 2. rerum Atti-
carum autore, à Munycho rege, Panteu-
clis filio ſic dictus.

μύση.) Muſa, id eſt cognitio, ab inqui-
ſitione & inueſtigatione dicta, quæ om-
nibus eruditionis cauſa eſt, meritoq; ſic
appellata à ueterib. Sunt Muſæ 9. Clio,
Erato, Euterpe, Thalia, Melpomene, Ter-
pſichore, Polymania, Urania, Calliope.
Plures autem Muſas à Theologis perhi-
beri tradunt, quòd magna uarietas ſit di-
ſciplinarum, & eruditionis, & ad omnē
uſum accommodata.

μῦσαι τραγικαί.) Quæ age: ètur, uel Tra-
gica Mula recuſaret dicere. neque enim

hæc fieri uult, & dici uetuit.

μῦσαι καλῆ.) O' pulehtæ Muſæ & A-
pollo, quibus ego ſacrifico. Muſæ, ala Si-
renum coronabantur.

ΜΥΣΑΕΥΣ Eucleſius, Athenienſis;
Antiphemii filius, Ecphanti nepos, Cer-
cyonis pronepos, quom debellauit The-
ſeus, & Helenæ uxoris eius: Orphei diſci-
pulus, ac potius illo antiquior: uerſus he-
roici ſcriptor, ſtoruit ſub altero Cecro-
pe. Scripſit præcepta ad Eumolpum filiū
uerſibus 4000, & alia plurima.

*Præcepta
uicæ deſpectus
da.*

Muſæus Thebanus, Thamyraz filius,
Philammonis nepos, poeta lyricus, ſuit
diu ante bellum Troianum. Scripſit car-
mina & cantica.

Muſæus Ephēſius, uerſificator & (*τῶν
ἡς τὸς περιμεινῶς ἔ αὐτὸς κύκλος*) ipſe ex
Pergamēnis circulis. Scripſit Perſeidos
lib. 10, & de Eumene & Attalo.

Muſæum apud Græcos philoſophū,
alijs Thracem, alijs Eleuſiniū indigenam
fuiſſe tradunt. Apud Lyſiam, quidam ex
ſeruis alterum Muſæum, Hecſiodum ap-
pellat alterum.

μυσημαστis.) Poetæ & uates ſunt iacta-
bundi.

μυσηρῶν.) Cum rex potare deſinebat,
etiā cantilenæ deſinebant: cum inſun-
dere iubebat, ruſus incipiebant canere
& pſallere.

μυσηθῶν.) Lyſiſtratus: Ego mulier
quidem ſum, ſed Muſa in eſt mihi: neque
malo prædita ſum ingenio: audirisq; pa-
trum & maiorum natu ſermonibus, non
malè ſum inſtituta.

*Deſta mus
hæc.*

ΜΥΣΟΝΙΟΣ, Capitonis filius, Tyrthē-
nus Volſiniēſis, Dialecticus & Stoicus
philoſophus, ſub Nerō: Apollonij Tya-
nei & multorum aliorum diſcipulus. Ad
quem & epiſtolæ ſeruntur Apollonij, &
illius ad Apollonium. Hic ob confidenti-

*Occiſus à
Nerone.*

tiam & arguendi ſtudiū, & immodicā li-
bertatem, à Nerone occiſus eſt. Ferūtur
eius orationes & epiſtolæ diuerſæ philo-
ſophicæ. De hoc Muſonio ſic dicit Para-
bates in epiſtola: Contumeliam, quam
princeps Græciæ nobis fecit, ea tñliſti a-
nimi altitudine, n̄ nihil eorum tibi acce-
diſſe putares. Vellet autē illi urbi ſtudere,
& opem ferre, in qua Scholas habuiſti:
animi philoſophici eſt arguementū. Itaq;
prius illud mihi conuenire Socrati uide-
tur: alterum hoc, Muſonio. Nam ille qui-
dem ſas eſſe negabat, uirum bonum ab
ullo improbo Içdi. Muſonius uerò mœ-
nia curabat, (*ἐπιμύητο βαρῶν* curabat o-

*ἐπιμύητο
πρωτοῖς.*

μῦσαι τραγικαί.) Quæ age: ètur, uel Tra-
gica Mula recuſaret dicere. neque enim

*Inquiſitiua
per ſerua-
tur ſtudo-
tia.
Cur Muſæ
plures ſ*

neta) cum exulare à Nerone iuberetur.

Musonius sub Iouiano fuit imperato re: tãta alitudine, & ingenij a ðuofa profunditate, ut optima quæq; cū eo collata, exigua uideretur: ob q̄ iure merito q̄ laudatus, & maritimã Asiã orã petagrauit, & procõsul eius aduerũ est admiratoria. Itaq; omnia loca obiens, intra paucos dies mare Asiã tributis impleuit: neq; fuit quisquã, q̄ ea in re de ulla inu-
10 rita quereretur. nã iocus & ludus erant omnibus, ea q̄ pendebãtur. Eunapius em̄ Phrygius orator rei gerendã præerat.

Tribunũ exiliũ.

Eunapius.

Leges obferuata.

Orbiu pa-
ter.

μωχθηρια.) Lycurgus cõtra Lycophro- nẽ: Nefas est leges scriptas, per quas Re- publica conseruatur, uiolare: & impro- borum institutorũ (νομοθητω) auto- rem & legislatorem impanẽ dimittere.

μωχθηρια.) Antiphon oratorum uet-
10 stissimus: Ego (inquit) occisi filij pater ærumnosus, quem mortuum esse dece- bat, uiuo, ridi euulsi inimicis.

μωκια.) Moccia & Moccia cisterna, quã Anastasius Imperator condidit.

M O L Y, herba ueneficij resistens, tu-
ta agrestis.

μωμω.) In uirtute ita exeticitatus, ut
10 nec ipse Momus eũ reprehenderet, nec inuidia odisset. Tanta erat uiri mansue- tudo, tanta iusticia.

μων υπερβωσ βαθηβω.) Num serõ adsum
ad opem ferendam?

μωνυχα ζωα.) Animalia solidis ungũ-
10 lis, equus, asinus, mulus, & si quod aliud est, quod non naret, & cristis (λαφωρις) clausum sit.

Falsũ tem-
pũ.

Christiane
stulticia.

μωρη.) Sermo quidam maiorum fertur:
Nos estis stultes & temeraria consilia caperis.
Omnia tamen nobis bene cessura esse. (μωρη
μωρη μωρη δεικναι φησιν.) Videtis mihi stul-
tẽ sentire.

μωρη αλχησθη.) Stulticia ppter Chri-
stum. Cũ nostras cogitationes opportu-
nẽ cõtrahimus, eũ inanẽ & uacua p̄fanã
doctrinã mentẽ habemus: ut, eũ doctrina
Christi recipiẽda est, eam ociosam, &
connerfam ad diuina oracula suscipiẽ-
da, exhibeamus.

μωρη αληθη.) Dicis homo improb. &
instabilis, & καχυρη & ηρη ειπεσθησθη, q̄
10 facile à sententiã deducit, atq; decipitur.

Iniuratio
de elyis.

ω μωρη.) ð fatui, num iignoratis sapien-
tissimum Tragicum dixisse:

Iuravi lingua, mentem iniuratum cetero ð
μωρησθη.) Morycho stultior.

Polemon ait, apud Siculos hoc sic effe-
ri: Stultior es Morycho, q̄ domo relicta

pro foribus sedet. Morycho autẽ Bac-
chum ab eis dici, quòd fecibus, ficibus
& musto cõtaminetur. Eaq; de cansã stul-
tum iudicari, quòd eius statua extra ædẽ
in uestibulo sit colloata. Vsurpatur de
ijs, qui stulti aliquid admittunt.

μωρησθη.) Stultos dicit mundi sapietes. Yau.
Stulti & uicordes, & hiantes, Mamma-
cuti, Melitides, Eupalion, Corcebus.

μωρησθη.) Moy, aqua apud Aegyptios, un-
de Moyses nomẽ habet, propheta & le-
gislator. Anno huius octo gesimo egressi
sunt filij Israelis ex Aegypto, in qua in-
10 quilini fuerãt annos 215. Quo modo igitur
dicit Abrahamo Deus: Semen tuum
inquilinũ erit annos 400? Sed apertum
est, ab aescu Abrahami (αεσκυ αβραηαμ lego)
ẽ Charran, populi inquilinatum esse nu-
merandum. Is enim nõ in Aegypto ran-
tũm fuit, sed & in terra Chanaan. Mose
enim dicit, inquilinatum filiorũ Israelis
in terra Chanaan & Aegypto fuisse an-
10 norũ 430. Ac Abraami ab aescu ẽ Char-
ran usq; ad Isãac natulitate, anni sunt 25.
ab Isãaco usq; ad Iacobũ, anni 50. à Iaco-
bo usq; ad Leui, 87. à Leui usq; ad Caath,
45. A' Caath usque ad (αμραμ lego, pro
αμραμ) Amram, 65. (ab Amram ad Mo-
sen 70, uidetur addendũ.) A' Mose usq;
10 ad exitum, 80. Et sic egressus est Israel
ex Aegypto. Mose nato, parentes eius, me-
tu Aegyp̄tiorum, stoream papyraceam,
cistã similem, ea magnitudine, ut infans
cõmodẽ in ea iacere posset, confecerũt,
eamq; bitumine illitam in flumen abie-
cerunt. Thermitis autẽ filia regis eũ stu-
10 tulit. Trinitus eũ esic, Deus mirabile
statutz p̄oceritate dedit. Ieluhauit Mo-
ses dies 50: quadragenos priores, & to-
tidem post cõfractas tabulas in gemma
saphito digito Dei scriptas. Nemo ita
stupidus fuit, quin Mose consp̄cto, pul-
chritudine formã eius percelleret.

Chronolo-
gie p̄rrigi
nãdẽ Isra-
elitarum.

Moyse edu-
catus.

Thermitis.

Ieluhauit.

Forma.

Adulteriũ,
Veneficiũ.

μωρησθη.) Iosephus: Maxima fuit p̄s bel-
10 li, captus Iosephus.

μωρησθησθη.) Mcechagria dicebatur mul-
10 ta in adulterio deprehensi.

μωρησθησθησθη.) Adulteriũ &
ueneficiũ sunt idem. utruq; enim clam
10 fit. Dicuntur em̄ insidiz: neq; a dulce-
ra neq; uenefica maritum amat.

μωρησθησθησθησθη.) Adnerus adulteros carnifi-
10 ces armat leges: & hortulani raphanoũ
plantant, quibus statim conuiciũ pu-
niatur.

μωρησθησθησθησθησθη.) Myia, id est musca Thespiea, ly-
10 rica, carmina ad lyram accommodans.

ΜΥΤΙΑ, Spartana poetria, hymnos in Apollinem & Dianam scripsit.

Myia, Pythagoræ magni & Theanus filia, Samia.

μύια δάκρυον.) Myia seu Musæ lachryma: ob Thebanorum facinus in Dodonæum oraculum admiffum. Vnde & illud dictum est: *παραβοιωτῆς μαιθεσαι*, Apud Bœotios uaticinare. Nam & hi sacrificulam uiolarunt, in Dodonæum lebetem coniectam, eum unius ex legatis amore capta fuisset.

μύια.) Quid coniuuetis atque innuitis? Cur muratus est color? Quid lachrymaris?

μύια.) Solem ignitū lapidem, Peloponneso maiorē, aliquādo dixit esse: Et ob hoc interficiēdus fuit Anaxagoras.

μύια.) Demosthenes ueneno, qd' sub pala sigilli habebat, exucto perijt.

μύια.) Initiati putabantur in piorum cœtu recipi. Aristophanes: Initiati me prius oportet, quàm moriar. Mysteria dicta sunt, quòd claudendi sunt sensus, & ultra corporis phantasias euctis diuinæ illustrationes sunt admittendæ.

μύια.) Fabula, est oratio falsa ueritatem sub imagine repræsentans. *αἰὲν ὁ πῦρ*, sed uis factus est: nec ad delectationem tantum refertur, sed & præceptū aliquod continet. Per ambages enim aliquod monere & docere uult, ut fecit Hesiodus.

μύια.) Ne quando lucerna fungum feras, ne ue imbrem excites.

μύια.) Myconius uicinus. Prouerbij, in homines sordidos, & qui inuocati se in conuiuia ingerunt.

μύια.) Molaris audit omnia. In eos qui sordiditatem simulant, & audiunt omnia.

μύια.) Myxus: Prouerbij loco usurpatur de iactabundis & gloriosis. Myxus enim fuit Dianæ sacerdos, homo factus & iactabundus.

μύια.) Murinum fuscceptor senex: id est, nullus precij.

ΜΥΡΑ, locus quidam Lyciæ prouinciz: unde Myrenses.

μύρια μφορα.) Aristophanes: Vnde accipiam uerbum decies mille amphorarum, quò te alloquar? Domi enim non suppetit.

μύρια μφορα.) Eunapius: Grauis ille & sinuosus serpens, quasi Medea infusurante, depresso animo, & uetermo operatus, se deditit.

μύρια μφορα.) Myrto coronabantur magistratus. Hinc ambitiosam myrtum appetere dicebantur. Accepta myrto aliquid Aeschylus mihi recita. Nam in conuiujs pueri, ramum lauri aut myrti gestantes caneant.

μύρια μφορα.) Decies mille Megalopolitani, concilium est commune omnium Ateadū: cuius Demosthenes in oratione contra Aeschinē, & sæpè historici meminerunt.

MYRLEA, urbs Bithyniæ, quæ nunc Aramea dicitur.

μύρια μφορα.) Formicarum semitas, aut quid gannit? De Agarhone poeta, qui tenuia & intorta carmina cantillabat.

MYRROCLES, genere Salaminius, ex ijs qui (sic ap. E. & καλῶς, non bene) republicam Athenis gesserunt.

μύρια μφορα.) Vnguentū in capite Pontifici oleū è suauibus odonibus erat cōpositū: nec per sese ita fragrabat, sed mistio & tēpetatio omnī maximā odoris suauitatē efficiebat. Huic statenam concordia meritō cōparauit. Nam plurium rectē factorum collatio, perfectæ uirtutis fragrantiam efficit.

MYRO, Byzantia poetria, uersus heroicis, elegiacis, & carmina multa scripsit, Homeri tragici filia: uxor Andromachi, cognomento Phillogi.

Myro, Rhodia philosopha, scripsit Chriæ reginarum, & fabulas.

μύρια μφορα.) Myrtes. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, singularum urbium proditores recēdens, Argiuos nominat Myrten, Teledamum, Mnasam. Theopompus uerò, Pafcam & (Amyrtum) Amyrtoum Argiuos, Macedonū studiosos. Videndum igitur, an sit librarij erratum.

MYRTILVS, Atheniensis comicus, filius Lyfidis, frater comici Hermippi. Fabulæ eius sunt, Tetanopanes, Amores.

MYRTONIVM, ur Demosthenes ait in oratione pro Ctesiphonte, castellum fuit in Thracia. Alij Myrtanam.

μύρια μφορα.) Mus, nomen pugilis. *μύρια μφορα* Mus modo piecem gustās. De ijs qui prius audaces & impudētes, subito formidolosi conspiciuntur.

μύρια μφορα.) Mus cōspicere dolosos mores arguit.

μύρια μφορα.) Scortorū cognomenta sunt: Mysachne, id est fœda prouina, operatia publica, crassa: Borboropsis, id est cœni

Aradon concilium.

Concordia sanata.

Explicitiū somus. Hystoricū elegia.

Eniactorum perijusio.

facie: Anafytropolis, à retegenda urbe sua: Pandosia, id est caupona: Leophoros, via publica: Maniocept, in sania hortus: Ilipus, pedes implicans.

μουσικανθάρια.) Muribus cantharis. De nullus precij rebus.

μουσικανθάρια.) Partes Thraciæ multæ sunt, Myxiæ finitima.

Μουσικανθάρια.) Myscelo datum est oraculū, ubi sereno cœlo à pluuia deprehendere tur, ibi ut urbē conderet. Is uerò cum id non posse fieri putaret, atq; in Italiā profectus, de cōdenda urbe iohicitus, ambigeret: accidit ut concubina illi assidens, lachrymaret. Quæ lachrymæ cū sereno cœlo cecidissent, oraculi hūc sensum esse tatus, urbem ibi condidit.

Μουσικανθάρια.) Mus albus. Vsurpatur de libidinolis. nam domestici mures, albi præsertim, sunt admodum salaces.

Μουσικανθάρια.) Mysorum præda Prouerbum est ortū à finitimis & latronibus, qui Telepho ablente, Mysiam incurserunt, & prædati sunt. Vsurpatur de ijs, qui miserè ipsoliantur.

Μουσικανθάρια.) Mus picem gustat. De ijs qui defessi recedunt.

Μουσικανθάρια.) Quæ Mus Picis (in picce.) De Mure Tarentino pugile, qui malè acceptus Olympia discessit.

Μουσικανθάρια.) Initia dicta sunt mysteria, eò quòd auditores eos claudunt, neq; cuiquam illa enunciant.

Μουσικανθάρια.) Myrtorum, est intritū quoddam è caeco, alijs & ouo confectum.

Μουσικανθάρια.) Simis narib. hiatiq; rictu nos derides. Quid si risum rideas Sardoniū?

Μουσικανθάρια.) Naua, uidetur in multis non differre à Græca lingua Romana.

Μουσικανθάρια.) Nauiam linguā appellat corruptam illam, quæ est Italica nunc.)

Ναβυχοδονοσορ.) Nabatai, gens Arabica.

Ναβυχοδονοσορ.) Nabis Lacedæmoniorū tyrannus.

Ναβυχοδονοσορ.) Nabutha. Hic fuit sub Achaabo, ex Iزارo urbe, uicinus illius. Quē cū rex Achaabus oraret, ut sibi quātius uideret agrū suo uicini, ut illis coniunctis nā faceret possessionē: q̄ si pecuniā nolit, pmissum ei esse, ut ex tuis agris eligat quemcūq; uelit: cumq; ille id se facturū negaret, ac patrimonio suo frui se uelle diceret: rex dolens, tāquā iniuria affectus, q̄ aliq̄da potiri nō potuisset, neq; balneis neq; cibo uisus est. Cumq; lezabab eū rogaret, quid tristis esset? Nabutha uxorem suā illi retulit: se appellasse eū Ienibus.

uerbis, & regia dignitate indignis: & ita cōtumelia affectū esse, q̄ ea quæ uoluisset, non esset affecturus. Illa horritur, ne animū propterea despondat: sed omiffa trāsticia, more solito agat. nā curæ sibi fore, ut Nabutha dei pœnas. Et statim literas ad principes Iudæorū mittit, nominē Achaabi, ut indicat ieiunium: & conuocato populo præsidē faciāt Nabuthā, quissit illustri genere natus. Ipsa uerò subornatis tribus hominib. audacibus, qui testaretur, cum Deo & regi male dixisset, efficit ut lapidaretur. Illo itaq; sic interfecto, cū gratis, tanquā hæreditario iure, Achaabus uineam possideret: Deus indignatus, mittit Heliā prophetā ad Achaabum, qui illius facinus argueret. Is dixit Achaabo: Quia iniuste occidisti dominum uetm huius uineæ, eo ipso in loco in quo Nabuthæ cadauer à canibus cōsumptū est, & tuus sanguis & uxor tua spfundetur, & tota stirps tua penbit ob tantā impietatem. Achaabus uerò respicit, & sacco indutus, nudis pedibus ambulauit, cibo abstinēs, & peccata sua cōfiteās, quò Deū placaret. Deus autē ad prophetam dixit, se stirpis suppliciiū dilaturum esse, quādo illū facinorū pœnitent, ac de filio Achaabi sumpturum pœnas.

Ναβυχοδονοσορ.) Nabuchodonosor rex Babylonis, eū condidisset Babylonē. urbem magnā, & cisternā, & supra eā hortum penicem fecisset, omnibus stirpium generib. cōstitutum, in eo uixit: & uxor eius quæ horum eum frequētare, omnem regionem illā inueniens, gaudebat se à nemine cōspici. Nabuchodonosor autē illum perambulans, cū salis & lactantis, An non hæc inquit, est Babylon illa magna, quā ego in domū regiam portētia uirium nicarum, ad honorē meum ædificauit? Sed cum adhuc loqueretur, V. O. X. e cœlo facta est: Dico tibi Nabuchodonosor, regnū tuum à te ablatū est, & ab hominibus expellam te, & apud fera s habitatio tua erit, & gramine tanquā bouem te pascet: septemq; tēpora transibūt super te, donec agnoscas, altissimū. Dominum esse regni hominū, & cui uoluerit daturū esse. eadēq; hora sermo est completus super Nabuchodonosorem. nō est hominū cōsortio eiectus est, herbāq; bonis inflat comedit, & de rore cœli bibit, & corpus eius rictū est, & pili eius tāquā leonis grās des facti sunt, & ungues sicut aënis. Post hæc rursus ait idē de sua restitutiōe: Illo tēpore mēs mea reuersiā est.

Sclerota uulnere p̄fido esthismeno nococruca apprimat.

Heliu rebi tum demum cin Arbaab b o ab terna: riam Nabu the iud.

Picem ab Achaabi penitentia p̄p̄natiōe, q̄ transiōta in postea rōn.

Babylon. Horum pen sila.

Platio exp̄ tallantus, Ba. bar.

Diuinitate castigatur superbia.

Rece fit b o p̄ia.

Post-torio in integrā est.

Mythologia creda.

Nabis non intelligit, rō genda cogere, quare sit potior. Dicitur: dicitur sup̄ dicitur in p̄p̄natiōe dicitur.

10

10

10

est ad me, & ad gloriam regni mei reuerfus sum: decus meum & splendor meus reuerfus est ad me. Et optimates principesq; mei requisierunt me, & in regno meo confirmatus sum, & magnificentia amplior addita est mihi. Nunc ergo ego Nabuchodonosor laudo & extollo & magnifice glorifico regem coeli: quia omnia opera eius uera, & uix eius iudicia sunt: & omnes q; superbe ineedit, deprimere potest. Esaias quoq; de eo loquitur.

Ναζαρεως, ἢ Ναζαρηαιος.) Nazarenus, uel Nazoræus, à Nazareth oppido Galilee.

Ναζαρηαιος.) Nazaræus, Deo gratus & consecratus monachus. Sciendū est, ijs qui prius dicti sunt Nazaræi & Galilæi: post, sub Claudio Cæsare Romano, cum Petrus apostolus Antiochiæ episcopum delegisset Euodium, nomē inditum esse Christianorum.

Ναιδες.) Naides, fontes: aut nymphæ iuxta fontes habitantes.

Ναις.) Nais, uel Lais: meretrix quædā, cuius meminit Lysias, & Aristophanes in Plutō: Non ne uerò propter te (Plutū, id est, iudicium intractabile) Lais amat Philonidē? Præstat scribere Nais, quam Lais: ut & Athenæus significat.

Νακλις.) Naclis, urbs iuxta Heliopolim.

Νακος.) Iosephus: iussit ingressuros magna ex parte reperere, dorso pellibus caprarum tecto: ut si quis eos noctu conspexisset, canes esse putaret.

Νακολια.) Nacolia, nomen Phrygiæ urbis, à Nacola nymphæ. Dicitur etiam Nacoleum, & Nacolea plurali numero.

Ναννακος.) Nannacus uir prisceus, quē ante Deucalionē regnasse ferūt. Is futuræ inundationis præsciens, omnibus conuoctis in templū, lachrymans supplicauit. Vade, puerbiū, *Ναννικον*, à Nannaco: de rebus admodū prisceis & uetustis.

Ναννιον.) Nannium. Apollodorus in libro de Meretricibus, hanc meretricem capram ait fuisse dictā, propterea quòd Thallum (id est germen) cauponem deuorasset. delectantur enim capræ gemine. Fit eius etiam mentio in Comœdia. Antiphanes uerò iunior in lib. de Meretricibus, Nannium ait profcenū cognominari, q; fortis formosior esse uideretur.

Ναμιλιον.) Pumilio: de paruis dicitur, & instar infantū inclinatis. Pumiliores superiora gradiora, & pudēdam magna habēt.

Ναξις.) urbs: & *Ναξια λιθον*, eos Cretenfis. Naxus enim urbs est Crete. Is qui scrip sit Naxiam Cariæ urbem esse, cuius

citis sit Naxiensis. & Naxiota: dicit enī Siciliæ urbem esse Naxum, atq; etiā Cretensem: unde Naxius lapis. Quanquā si prima syllaba periscenbatur, non per *η*, *κρητικη* pro *κρητικη*, significaret lapidem, qui diceretur, quiq; demōstrat. Est & Naxus celebris insula ex Cycladibus, sic dicta uel à Naxo quodam, uel à sacrificando. In qua aiunt Naxias mulieres solas octauo mense parere, munere lunohis. Bacchum item ita genitū perhibent. Est etiam fons ibi (ut scribit Heraclides) ex quo uinum suauissimum profluit.

Ναξιουρης και ξιουρης.) Naues fuerūt dictæ canthari, in Naxo factæ: ut nunc silphat dicunt quædā nauicularum genera. Cratinus uerò ait, Naxios quondam cū mari potirentur, ufos esse his cantharis. Sic nauibus ueteres nomina imponebant ab urbibus, quæ earū ædificationem inuenissent. & Naxiurges dicebantur, qui nūc Lencibē & Cnidiurges, à Cnido: & Corcyra, ab ea insula: & Parò, à Paro. Fuit & in Piræo Canthari portus. nā Piræus tres portus habuit: hūc Canthari, & Aphrodisii, * & in circuitu quinq; porticus, à Cantharo heroe.

Ναπατις.) Napatz, urbs Lybiæ, prope Archiopiā. Incola, Napatzæi.

Ναπει.) Nape, urbs Lesbi, à qua Apollō Napæus dictus est. Sunt & Epirotæ Napæi.

Ναπις.) Napis, urbs Scythiæ.

Ναπις.) Xenophon: Cum duces ad saltum magnum atq; imperium peruenissent, steterunt ambigētes, esset ne transcendundus an non?

Ναπον.) Toruū uidit, στρόγγυ, corrugauit.

Ναρβον.) Narbon, seu Narbonēsis mercatus, & urbs Gallicæ. Est & palus Narbonitis, & Narbis urbs Illyriorum.

Ναρθηξ.) Narthex est, ut aiunt, in sulula prope Samum, appellentibus ad dextrā, cuius gentile est Narthecusæus, seu Nathecusius.

ΝΑΡΜΑΛΙΣ.) urbs Pisidiæ.

Ναρξ.) Naryx urbs, quæ & Narycium & Naryce, è qua fuit Locrensis Ajax. Virgilius. Hic & Narycij posuerunt moenia Locri.

Ναρξης.) Narxes, dux Romanorum prouidentissimus & strenuus, qui sciret se accommodare negociis: ac modica sanē fuit eruditione, nec eloquentiæ studuerat: ingenij autem dexteritate præstabat, consiliaq; sua poterat oratione explicā-

re: quonquam castratus esset, & in regia delicatissime educatus. Fuit etiam breui statura, & tenuissimo corpore: incredibili uero fortitudine & magnitudine animi praeditus. Fuit sub Iuliano.

νασαμων.) Nasamon, nome uiri: a quo Nasamonēs, gens Libyæ.

νασος.) Nastos, urbs Thraciæ, quæ & Nestos dicebatur.

ναυαγιον.) Ex uno malo rotus campus naufragiis implebatur: id est, uno cœtu alliso, etiam cæteri frangebantur.

*Distinctio
crematus
erret, qui
idoli una
molarunt.*

ναυατος.) Nouatus. Hic presbyter cū esset, ab ecclesia Romana discessit, eum Cornelius episcopus eos fideles, qui in persecutione, quam Imperator Decius contra Ecclesiam mouerat, sacrificarēt, ad communionem receperat. Hanc igitur ob causam secessionem facta, & Episcopus, ab ijs episcopis qui in eadem cū illo sententia erant, electus, scripsit omnibus Ecclesijs, ne eos qui sacrificassent, ad mysteria admitterent: sed ne hortarentur eos ad penitentiam: & remissionem Deo omnipotenti, & potestatem remittendi peccata habenti commendarent. Has epistolas cum provinciales accepissent, pro istis quique moribus, ea quæ significata erant iudicarunt. Nam cum ille significaret, non imperienda esse sacramenta ijs qui post baptismū, peccatum (ut uocant) mortale fecissent: alijs hæc uidebat acerba & crudelis Canonis expositio: alij illum ut iustum, & qui Republicam erigeret, recipiebant. Interim dum hæc agitabatur, superueniunt Cornelij episcopi literæ, quæ concedebant, ut ijs qui post baptismum peccassent, remitterentur peccata. Cum uero ita ambo contraria senserent, & uterque, ex diuini literis sua dicta munerent, quisque (ita ut sit) amplexus est id quod illi prius magis placuerat. Omnes enim ad peccandum propensi, tum cōcessam ueniam amplexi, etiā deinceps in quouis peccato ea sunt usi. Sed Nouatus sub Valere Imperatore, qui persecutionem cōtra Christianos commouerat, martyrium obiit.

*Distinctio
abū de illo
pube, p
pube sibi
opportuna
sequatur.*

ναυατιανος.) Nouatiani hæretici, qui Nouari sententiā sequuntur. horum episcopus fuit Sisunius, uir præstantis, & sacrarum literarum peritus, & inculpatus: in ratione uictus autē delicatus, & uariis. Interrogatus enim quomodo ob causam bis lauaret respondit. Quod iter lauare mihi cōmodum non est. Cum autem etiam alba ueste utentem quidā Catholicæ ecclesiæ

*Nouatus
martyr.*

*Innocentius
cum de
epi cunctis
ita.*

eum derisisset, dixit ad eū: Dic ergo ubi didicisti, uestem nigram esse induendam? Qui eū hæteret, subiecit: Tu quidem nunquam istud ostēdere poteris. Me uero & Salomon sapiētissimus monuit, eū dicit, uestimenta tua cōdidisti sint. Ipse etiā Christus albarus in Euangelio apparuit, Moyses & Heliam tales ostēdit Apostolus. Sunt & alia multa festiuē ab eo dicta.

ναυκρατία.) Naucratis, olim Aegypti mercatus fuit, urbs à Mileijs condita, cū mari dominantur. Naucratis fuit doctor ille Athenæus.

ναυκρατία.) *ἡμῖν τις τῶν ἐφ' ἡμῶν.* Etiā uelutæ precii nobis deberet.

ναυπάλιος.) Naupactus, urbs Aetoliæ: ab eo dicta, quod ibi Heraclidæ, ante occupatā Peloponnensium, naues fabricassent. Incolæ uocantur Naupactij.

ναυπλία.) Nauplia, urbs Argiua, ab apulsu uauium dicta. Cuius incolæ Nauplienses.

ναῦς.) Nauis. Arrianus: Tralano Imperator trajiciens flumē, quinqueaginta naues habebat, quarū quatuor signa Imperatoria uehebāt, atque etiā Imperatoriam longis rudētibz annexam attrahebāt. Erat autē nauis longitudo, ut triremis maximē: latitudo uero & profunditas inlaterariz, cuiusmodi maxima illa est Nicomedia aut Aegyptiacā, in qua Imperatori cōclauia quorū satis essent cōficta erāt. Ea uero & apulstria ferebat, & in summis uelis Imperatorium nomē, ceteraq; omnia Imperatori ornāmēta auro erāt insculpta. Tota autē classis trifariā diuisa erat, ne cōtinenti navigatione turbaref. *ναυσικαία.*) Nausticas, quasi nauis ornatrice: uel nauib. ornata dicas. Mēinit Homerus Nausticæ Phæaciæ puellē, cōuenienter illi regi bī. Nā cū rei nauitice pitissimi essēt, naues pice iurebāt, & tutiores essēt.

ναῦς ἰκτιοῦ πίνος.) Nauis suppletia pertræ. Proverbium, de plantæ stupidis.

ναῦς νικομηδίας ἢ νικομηδία.) Nauis Nicomedia & prætoriz: quarum altera à loco dicta est, altera à dignitate.

ναῦς ἀλάμης πόντος ἢ πάλωσι.) Nauis antiqua mare nou trajiciet. De ijs qui ad nullam rem sunt utiles.

ναῦς ναυκρατίας.) Nauis Naucratis. De ijs quæ ex quo sibi iuuicē respōdent. Nomina cōficta sunt ex uocē milititudinis. *ναῦς ἑσθη.*) Sratio nauis. Ea loca etiā corijs tegebatur, ne rabulata laederent.

ναῦς.) Imaginem (*πικρία τῶν κήλης*) tamizis Baccho hic dedicauit.

Cen.

Zenon d. uir.

Conferuatus ē nautis quadraginta solus. ναυτικῶς δυνάστην.) Ainnr Zenonem, cū ultra mille raleta haberet, uenisse in Græciam, ea q; nautis mutuasce.

ναυδοῦκα κῆ νηυσφύλακες.) Prætores & custodes nauales, magistratus Athenis, cuius munus ex ipso nomine clarū est.

ναύφραστον βλίπτης.) Nauphraston ueris. Aristophanes: Homo, per deos, quodam obtruere elasticum: id est, latè diductis oculis me intruētis. Solent enim in irremis magna quædam inesse foramina specie oculorū, quibus remos infc-rentes remigant.

ναυφραστον στρατῶ.) Nauali exercitu, id est classe. Athenienses mari dominabatur: maximè post nauale ad Artemisium & Salaminem prælium.

ναφζω.) Naphtham Medi uocant, quæ Græci Medæz oleum.

ναίμια πῶ.) Peccantem oburgabat, & iniuste facientem arguebat, atq; ab iniuria paterna omnino uir egregius libertate retrahēbat.

luramentum asterion.

ναίμια πῶ.) Per rugosam pellem meant. Callimachus in Hecale: Per arbore hæc quamuis anidam. Vereres nō temerè per Deū iurabāt, sed per obuia quæq; ur & Menander: Testor Apolline mibung, & fotes. Et Homer: Iuro per hoc sceptrū. Informar autē hoc leno orationis ad honestatem & religionem.

ναίμια πῶ μῆσαν & χάλισ.) Certè hercle, per papaueris eomam. Iusurandum ridiculum.

νία.) Nez, insula nleina Lemno, ad quam annatasse dicitur Hercules: atque in eadem, ut quidam tradunt, Philoctetes à natrice morsus est.

νία.) Mytiz castellum, unde Nezus.

ναλός.) Appianus: Populus de mœnibus spectans, fatigatis subinde recentes submirabat. Galli autē de effesi cū integris congregantes, effusè fugiebant.

νεανδρία.) Neandrea, uel Neandrium, urbs Troadis Hellepontia, quam quidā Leandriæ per L perperam scribunt.

νεανικισμῶ.) Polidippus in Demotis: Vxorem habebat perelegantem & bonam. Ea pubem meam expetebat.

νεανίτης.) Neanthes Cyzicenus orator, discipulus Philiscri Mulesij.

νεάπολις.) Neapolis, urbs Italiz insignis, in qua Parthenopes Sirenis statua collocata est. Sunt & aliz multæ Neapoles, id est, nouæ urbes.

πραπίδισ.

νεαπί.) Pæris stolidiores, sūt, qui Deū

negant res humanas intteri. νεαρχος.) Nearchus cū Alexandro militauit, de eoq; historis scripsit. Mentitus autem est in eo, quod scripsit se præfētū classis fuisse: enim gubernator fuerit.

νεαφροσ.) Uemosthenes pro Cresiphote: Alij dicunt, ipsum sacriaculū hinnuli pelle indutū esse: alij, pellibus hinnulotū indui ab eo initiādos: alij, saccerari hinnulos areana quadam ratione.

νεφρία καρδία.) Hinull cor De timidis. νία χιλιδίον.) Noua hirundo: de iis qui aliquos decipiunt. Aristophanes In Attribus: Decepi eoquos, dicent: Aspice pueri, an non uideris? Noua hirundo. Illis circumspectentibus: ego interim carnes sum furarus.

νεβρώδ.) Nebrod, seu Nebrodes, nomen eius à quo Gigantes ortum habet, f. Nemror.

νεγκη.) Negne oppidulum Arabiz.

νεδε.) Nede, siue Nedeæ, nrbs Atceadiz à nymp̄ha Nede, Ciuis, Nedeusius.

νεδων.) Neldon, fluuus & locus Læcōnicus. Hinc Minerua Nedusia uocatur.

νελατι ἀλφισ.) Recentem fatinā mel lepeiusam, uuis passis additis, & uindi cicere permittam, sacerdotibus dabant, easq; præcentas Neclara, & Ambrosiam & Macariam appellabant.

νεκρῶ λίγυμα μιδος ἰστ οὐκ.) Mortuo fabulas ad aurem narrans. De stupidis, & nihil intelligentibus.

νεκρῶ ἄρωτ, νεκρῶσιν ἴζης πτωμάτω.) Tibi occidentes, mortuos si somnias.

νεκρία.) Neclar, deorum potus, item que cibis: inde diditus, uel quod bibentibus adolefcentiam conferat: uel quod uulgus eo potiri nequeat. Eo q̄m: modo Ambrosia, nōn cō tantum quod eruptionis sit expers: sed etiam quod nemo eam mortalis habeat.

νεκρομαντις.) Necromantis, qui mortuos percontatur.

νεκρη.) Mortuorum feriz. Inanis terra apud Persas sunt Græcz infetiz. Epigramma:

Canē Diogenē mortuorum suscipie portitor, qui totius uita latentem scintillam pascebat.

νεμαύς.) Nemausum, urbs Galliz, à Nemauso Heraclide.

νέμια κῆ ἰδῶ μιά.) Locū in quibus celebrabantur annua certamina. unde & leo Nemæus, quem ibi pascentem Hercules occidit. Nemea tibicina, & Nemea felina.

Explicitis somny. Neclar & Ambrosia, p̄m q̄ est hinc deo rum.

Diogenes.

νημία χαρδρα.) Locus quidam in Peloponneso sic uocabatur.

νημισθός.) Reprehensus à coniuge in saltatione, laculo sauciatus è uita excedit. Iosephus: Rogabat Deum, ut & hostium spem infringeret, & populi sui misereretur. Et alio loco: Si successu caruerint insidias: scito me non præter spem uoti impotem futurum.

Indignatio,
Invidia.

νημισθός, ἰσχυρῶς τὸ φθινεῖν.) Indignans diu cruis est ab inuido: hic enim ob successus prosperos bonò doli, cum inuidia etiam talis sit. Indignas uerò est, qui doli ob felices malorum successus, talis enim est indignatio. Itaque, indignans non est inuidus. Est autem problema finitium. * Acmulatione oratorum hoc dicit, nam si quis eum cui qui indignans dicitur, inuidi definit, quod & ipse aliquibus succedit: opponimus aliam definitionem: Non indignans esse talcm, si quidem rectè aliquibus succedit: sed cum esse inuidum, qui succedit ubi non deceat.

νημία.) Fortassis festum est Nemeseos, quo defunctis iusta soluebant, nã Nemesis mortuò attribuitur.

νημισίον.) Nemesis effetebatur, & spe suspensus erat: sed; magno bono potitur esse putabat, cum in me incidisset.

νημια.) Iusticia, ultio. Aristophanes:

Ἦν Νεμῆσι, grandιτερά, ἰσχυρά.

Arrogantium ulticè Nemesis cognouerunt, quæ iure illos insectata est. Et alio loco: Non scellit omnibus superbis aduersantem Nemesis: sed suapte calamitate erudiri est coactus. Adfuit Nemesis quæ terram intueretur, uel quæ iniurias inspicit. Aelianus: Nemeseos inspeccatis, quæ arrogantes & superbos punit, euidenti testimonio. Hinc prouerbium, *νημια δὲ γὰρ πᾶσι πῶδα βλάπτει*: hoc est, Nemesis cuestigio insequitur: eo quod ultio eos qui deliquerunt, celeriter persequitur. Clanculum asectaris, insolentes ceruices deprimis, sub cubito semper uitam tenes.

νημιν ωσπίτιον.) Inquilini singuli cogebantur habere ciuè aliquè patroni, eum quo res suas administrarent: & uel ligati, quod *μημίον* dicitur, soluerent.

νημιαὶ τῶν κωμικῶν.) Distributiones histronum. Poetæ sumebant tres histrones sote distributos, qui fabulas agerent inter quos uictor deinceps sine iudicio adhibebatur.

νημιαίον.) Aristophanes ad spectato-

res: Quid sedetis lapidum instar, numerus, oues stolidæ, amphoræ coæcruat? Perstultum, prudens exploratur.

νηκοαρία.) Neocæsarîa, Pontica (ut aiunt) urbs, cuius ciues Neocæsarîenses dicuntur. Iidem quæ etiam Adrianopolitæ. Est & Bithyniæ ciuitas.

νηκλής.) Neocles Atheniensis philosophus, frater Epicuri. Scripsit de iua secula. Neocles est dictus illud, *λῶν βίαιος*: id est, ita uiuus, ut nemo te uixisse sciat.

νηκλήδης κληπίτης.) Neoclide furacior. Hic in Comœdia perstringitur, ut qui orator sucris, & cæcus, & syrophanta, & fur. Aristophanes: Neoclide cæcus ille quidem est, sed furando uincit etiam uidentes.

νηλαιά.) Ut Romana pubes laudabilitet & confidenter deceraret. Aelianus: Pectis in urbe Epheso uehementissimè grassabatur. Ante diem moriebantur adulescentes, sterilesque: crant non scemimodò, sed & quadrupedes.

νήπιος τῆς χούρας.) Nouus murus. Locus est Acolidis, cuius ciues Neotichiræ: ut & *χωλὴν τῆς χούρας*, id est Claud' murus, in Caria, cuius incolæ Chlotichidæ dicuntur.

νήπιος.) Nuper ditatus, sicut Latini Nouum hominem dicunt.

νήπιος.) Quid uerò, Laj filii, denuò exitit noui?

νήπιος, καὶ ἄλλος.) Inuenis est, & pernix id est, indoctus & temerarius. Plato in Gorgia.

νήπιος.) Aristophanes: Perdix fiat patris pullus. Pisæ filius similis uult fieri patri. Fuit autem Pisias proditor. Alio loco: Tres bestie impudentes, Pisias, Olyphon, Ditrephæ.

νήπιος.) Lutetum oui dictus fuisse *νήπιος*, testatur & Chryssipus in libro de Oraculis. ait enim, quendam in somnis oua de lecto suo conspiciat pendere, perortatum esse ebrietatem, qui dixerit: Si foderis, inuenies inxta locum illud thesaurum. Qui cum uasculum, in quo argentum esset & aurum, reperisset: aliquid argenti attingisse uati. illi uerò dixisse: De uitello uerò nihil ne mihi das?

νήπιος.) Equidem noui totis oculis diebus consumptum ab eo esse domesticæ gallinæ pullum non magnum.

νηφρων.) Neophron, siue Neóphron, Sicyonius tragicus: cuius, Medæ Euripidis, esse aiunt. Primus induxit pædagogos, & seruorum tormenta. Edidit tragœdias 220. Pòst familiaris fuit Alexandro

dro Macedoni: & quia Callisthenis philosophi amicus erat, unâ eû illo per cruciatum est interfecit.

νεσχυρισμός.) Sophocles: Vestigia ipsius nuper impressa. Nam cum nuper impressa sunt uestigia ferarum, facilius uenarores sequuntur, priusquam à uento odor aboleatur.

νεσχυρισμός.) Cum non præsens essent qui magistratus possent gerere: multa in Republica sunt nouata.

νεσχυρισμός.) Nulla ueteta instituta conseruanda sibi putabat: sed omnia subinde nouare uolebat.

νεσχυρισμός.) Cû bello occupati essent, nihil nouatint.

νεσχυρισμός.) Neonem, dicit Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, Philippi fuisse amicum.

νεσχυρισμός.) Cum Cleon non esset genere Atheniensis: sed nuper ad Rempublicam accessisset: nouiciûm seu nuper emprum cum appellat. His ipsis uerbis etiâ Athenienses perstringit: qui, cum germanis ciuibus, & optimè de Repub. meritis potius credere deberent: maiorem Cleoni honorè habuerint. Solemus enim seruis etiâ magis credere, qui domi nostræ nati, unâq; educati sunt, quàm iis quos postea emimus.

νεσχυρισμός.) Homo Bœotius blattâ aecen sam in nauale ediecerit: id est, cremabit nauale. Tiphe, quæ & silphe, animalculum est instar scarabæi: quo Bœotij purrant, facula infixæ (αἱ δὲ κεῖσθαι ἐμπυρρῆσαι δὲ δὲ κωμῶν) se quiduis incendere possent. Idè & per uulpes & testudines fiebat.

νεσχυρισμός.) Neon, siue Ncones, urbs Phœidis.

νεσχυρισμός.) Polycrates Samiorum tyrannus, ciuium suorum liberos & uxores in naualia eiecic: eo consilio, si isti exules fouerent, ut unâ cum naualibus illos cremaret.

νεσχυρισμός.) αἱεὶ γεωργὸς ἐστὶν ἄνθρωπος ἀλάστος. Semper agricola in alterum annû est diues.

νεσχυρισμός.) Thucydides: Dies æstus molestus erat: noctes uerò autumnales & frigidæ, illa mutatione novos morbos gignebant. Barbarus neque in fortunâ, res nouare solitam, conserre eulpam potuit: quasi iustum prælium aperto Marte commisisset.

νεσχυρισμός.) Metuere se dicebat, ne inopinatum & nouum malû ingrueret.

νεσχυρισμός.) Neperus, urbs Italia, unde Nepefinus.

νεσχυρισμός.) Nepos, mōris sine aqs nomē. *νεσχυρισμός.*) Nerua, Imperator Romanorum, euangelistam Ioannem ab relegatione Patmica reuocatum, Ephesum reduxit: quo tempore etiam Manichæorum dogma prodiit, ipso Manente apertè præeunte.

νεσχυρισμός.) Nero Imperator Romanorum, principatu cōfirmato in impia facta incidit: & alienis rebus, in dignis imperio, dedit operam, eithara ludens, tragedias recitans, & saltans in theatris: atque pietatis etiam odium adiunxit, primus diuini sermonis persecutor. Tandem & matrem & semetipsum sustulit.

νεσχυρισμός.) Nero cum adhuc iuuenis esset, philosophis operam dabat, & de Christo quædam discerebat. adhuc enim cum inter homines habitare putabat: sed eû à ludæis crucifixum esse intellexisset: indignè tulit, mandauit quæ ut uenirent sacerdotēs Annas & Caiaphas, & ipse Pilatus, qui tunc præfectus erat, fetro uincti, & cum in denarij consedisset, quæ de illo acta essent audiebat. Annas igitur & Caiaphas dicebant, se legibus obtemperantes, illû tradidisse, & læsæ maiestatis non esse reos. Prætor enim possebat præditum, quæ uoluisse, egisset. Nero igitur indignatus, Pilatû in carcerem ediecit. Annam uerò & Caiapham dimisit.

Tum Simon quoque Magus florebat, & cum Petrus & Simon, presente Neroue, inter se disputarent: eductus est & carcere Pilatus. Hirtres cum astarent, Nero Simonem interrogat, Num tu es Christus? Ille uerò se esse ait. Deinde & Petrum, Num ipse esset Christus? Ille negat me enim, inquit, astantem in caelum tublans est. Tum Pilatû rogar, uter horum esse is, qui Christus diceretur? is uerò: Neuter, inquit, nam Petrus quidem discipulus eius fuit, & apud me pro discipulo eius delatus, cum eum nescire se diceret quis homo esset, dimissus. Simo uerò iste nequaquam mihi notus est, neque ullam habet cum illo similitudinē.

Nam hic quidem & Aegyptius est, & (ἰσχυρὸς καὶ ἀλάστος) corpulentus, & densis capillis, & niger, omninoque ab illius forma alienus. Iratus igitur Imperator, Simoni quidem, quod mendacis esset, seque Christum esse dixisset: Petro uerò, qui negasset magistrum: eos est concilio eiecic. Pilato uerò caput amputauit, qui tantû hominem iniussu Imperatoris interficere nõ dubitasset. Neronem autè dictum sustulit.

V. d. Tac. h. i. ad Tiberian. peritorem.

Ann. Caiaphas Pilatus.

Simoni.

isse lutum sanguine maceratum, alibi est expofitum.

νῆσος.) Nefus centaureus, de quo Sophocles fcribit de Deianira; inquit, ita nefes habet? Nam opinari quidem licet nondum uerò sum experta. Atqui factores est comprobanda. Nam tametsi tenere te putaueris: non tenebis, nisi periculum feceris.

νῆσος.) Nefion, urbs Thessaliæ, & stagnum Nefionium.

νῆσος.) Post Manentem, & Paulum & Apollinarem, & Theodorum, prodit Nestorius, ex Germanica, urbe Syriæ, sede Cōstantinopolitana positus: quæ atque Paulus & Theodorus, maiores eius, uoce duarum in Christo naturarum stolidè abusus. Filius enim fuit Cilicis, Samofareni uerò nepos: propterea quæ aduersus sanctam Deiparam bellum suscepit irreconciliabile: tertius quæ defensor exiit iudaicæ istius sectæ: quæ aliud esse apud se Christum, & alium Deum uerbum, secundum patrium suum errorem, tradidit. Huic successit Euryches. Hic Nestorius cum natura esset facundus: eruditus est habitus, cum reuera indoctus esset. Cùm ueterum scripta interpretaretur, discere recusabar. Nam uolubilitatem linguæ tumens, nõ admodum curabar nereres, sed omnibus potiore se esse iudicabar.

Lingua uolubilitas pro exultatione, Antigenia.

νῆσος.) Nestor Larandensis, ex Lycia, poeta, pater Pisandri poetæ. Fuit sub Seuero Imperatore. Scripsit Iliadem, omnis quibusdam literis aut elementis. Eodemque modo, ut ille, Tryphiodorus scripsit Odysseam (*λυπηροὶ μῦθοι, ἦτοι ἄστυχοῖται.*) In libro enim primo, qui A inscribitur: A non teperitur. & sic in singulis Rhapsodiis ea litera quæ illius numerum & ordinem exprimit, desideratur: ut in β, id est secundo, nullum est beta. & sic de reliquis. Scripsit etiam Metamorphoses, ut & Parthemus Nicenus, & alia.

Obduntur, nymphae autem graui arietibus dentibus.

νῆσος.) *νῆσος μὴ ἔργα βυβλίας εἰς γρηγοριανούς.* Iuuenibus opera, consilia senibus.

νῆσος μάχος ἢ πλῆθος.) Nervi belli diuitiæ. Pitides: Maximè cum uideret, etiam belli neruos, diuitias ad Barbaros confluxisse.

νῆσος.) Neuri & Hippopodes, iidem & Neuritæ dicuntur, Sarmatiæ populus est: regio Neuris dicitur.

νῆσος.) Nervus, ex eo dicitur, quòd corpus per eum inclinatur: uel à natando, quòd nerui per totum corpus sunt fissi.

νῆσος.) Xenophon: Exuri pugiones tenentes nudi, tanquàm nataturi transire conabantur.

νῆσος.) Nubes, fumosa terræ exhalario.

νῆσος Ζαῖτος.) Nebulas diuerteras uel peccatis. De frustra laborantibus, & ea quæ fieri non possunt, conantibus. Verbum hoc ex eo fortasse sumptum est, quòd alter dixerat, Nubes extentas, uellenbus similes esse.

νῆσος Κοκκυγία.) Nephelococcygia quasi Nebulicuculiam dicas, urbs apud Aristophanem in aere efficta, quam ille peritocum ab auibus esse condidit dicit.

νῆσος.) Nephthalitæ, gens quæ Orientem tenuit, apud Iosephum.

νῆσος.) Renes, id est cogitationes. Nihil inguinis appetitum renes excitant, ualde cupiditatis cogitationes ciuntur.

νῆσος.) Renes corporis, per quos urina colatur.

νῆσος.) Ille me uehementibus licibus & contentionibus exagitat.

νῆσος.) Nilei colonia deducta in Asiâ (*νεβιάδατι*) celebratur.

νῆσος.) Artianus: Expeditissimum quædam, & leuissima armatura indurum, & natandi peritissimum, data testera coattare iubet. Quemadmodum aues uolare, nare pisces, & cerui currere natura possunt, neque dolore indigent.

νῆσος.) Neium, mons Ithacæ, qui & hyponeium.

νῆσος.) Neia, dicitur Sami extitisse bestias, quibus uociferantibus terra rumperetur: quæ dicitur sint Neia, ut tradit Entæon.

νῆσος.) Aelianus: Lacedæmonij bellis naualibus parum exercitati.

νῆσος.) *νεπηρομένη κερὰ τῶν ποσειδωνάδων.* Vbi glomera tenueris, expecta molestias.

περὶ κλισίῃς.

νῆσος.) Helicæ potio & laudum sedes, & iracundiam reprimens, & malorum omnium obliuionem inducens.

νῆσος.) Philippus Macedo multis interfectis, tandem uerum hunc adiecit: *Fatum est, quos occiso patre filios relinquit.* Immane fortassis, hoc est. Præcipere enim uidetur, ut inimici interfectione deleantur, ne infantibus quidem reliquis. Heliodorus:

Stolidi ignorant quanto plus sit dimidiâ tota. Fit enim interdum, ut qui plus appetit, etiam id quod habet amittat.

νῆσος.) Cum præcipuus se ditionis antor fuerit: crimè illud impunè haud euasurum

sum esse. Non impunè laturos eos iniurias sibi factas, esse dicebat.

ἄριστος. Aristophanes in Nubib: Fa tuus est, & scalis hifce non asuetus.

ἠερίδης. Nereus, Deus marinus.

ἠερίδης νύμφης. Nereides nymphæ, numero sunt quinquaginta. Sophocles: Centipedum Nereidum pedissequam, uel assecclam.

ἠερίδης. Neris, urbs Messeniz.

ἠερίδης ἱερῶν. Neritum mons est & Neritum, quod Aethoricum dicitur, locus Epiri, post Leucas dictus.

ἠερίδης. Disfalsa quidam Baben in matrimonio habuit, ex eaq; suscepit Protonoen & Nessam.

ἠερίδης. Nesiope in insula Lesbi, quæ Sigrum portum esse dicitur.

ἠερίδης. Ieiunium (ncl aqua) amaris lachrymis versat mortale genus.

ἠερίδης. Nere, chorda musica, acutum edens sonum.

ἠερίδης ἕλαι. Sobria ligna, quæ neq; uirea sunt, neq; ficulina, neq; myrtea, sed ex thymo. Nam illa quidem εἰσὶ σπυρίδα dicuntur: quòd accendantur, cum non aqua; sed uinum libatur. Et præcipua hæc materia est igniti sacrificij: unde etiã nomen accepisse dicunt thymum, uoce facta à sacrificiò, id est ἠερίδης τῶν θυσιῶν καὶ τῶν θυσιῶν. Sunt & quedam sacrificia, sine ulla libatione fortuito in usum recepta. Eumenides dicuntur etiam ἀνομι, id est sobriz, & ab ebrietate semper aliene, ob diuinæ uindictæ uigilantiam.

ἠερίδης θυσιῶν. Sobriũ sacrificiũ. Apud Athenienses hoc sacrificium sic bat Mnemofynæ, Aurore, Soli, Lunæ, Nymphis, & Veneri cœlesti, ut ait Polemon. ἠερίδης θυσιῶν. Nephalia sacra, in quibus uinum non libatur, sed aqua multa.

ἠερίδης. In causa est, quòd minus opportunus sit insidiatoribus, dictum illud Epicharmi præclarum:

ἠερίδης καὶ μέγιστος ἀπὸ τῶν ἀρετῶν τῶν φρεσῶν:

Sobrius esto & memento diffidere.

ἠερίδης. n. ἀγ. artus sapientia sunt, nõ credere.

ἠερίδης. Niba, fons quidam Thraciz.

ἠερίδης. Nibis, urbs Aegypti.

ἠερίδης. Nigretes, gens Libya.

ἠερίδης. Nicagoras, filius Mneseĩ oratoris, Atheniensis philosophus, fuit tempore Philippi Cæsaris. Scripsit uitas præstium hominum, de Cleopatra in Troade, Legationem ad Philippum Romanorum imperatorem.

ἠερίδης. Nicander, Xenophanis filius, Colophonius: aut, ut alij, Aetolus; idem & grammaticus & poeta, & medicus. Fuit temporibus Attali minoris, ultimi scilicet, eius qui Galatas uicit, quæ Romani euetterunt. Scripsit Iheriaca, id est de uenenatis bestijs: Alexipharmaca, remedia contra uenena, Rustica. De (ἠερίδης) dissolutè uiuentibus libros quinque, Collectanea remediorũ: Prognostica uersibus senarius, translata ex Hippocratis prognosticis, De omnibus oraculis libros tres, & alia plurima uetustibus heroicis.

ἠερίδης. Nicanor Hermiz filius, Alexandrinus grammaticus. Fuit sub Adriano Cæsare, quò tempore etiam Hermippus Berytius. Scripsit de punctis apud Homerum, & quòd dicitur in sententiis inde existat? De punctis in uersibus libros sex: & horum epitomè, librum unum. De punctis Callimachi, Comica, De statione nauium, De uoce ἠερίδης, id est ò rex, & de puncto, & alia. Ob quòd opus à quibusdam per desum Stigmatias, id est, Notis compundus uocabatur.

ἠερίδης. Nicanor. Tres fuerunt Nicanores: unus filius Balacri, alter Parmenionis, tertius genere Stagirita, cuius etiam Hyperides meminit in oratione contra Demosthenem.

ἠερίδης. Nicasia insulula ppè Naxum. Νικα ἔν ἠερίδης. Vincit agafonem. In cum qui monitorem non audit, sed ultro in exinim ruit.

ἠερίδης. Nicatoris, urbs Syriz, condita à Seleuco Nicator.

ἠερίδης. Nicæa, urbs Bithyniz, quã præterfuit fluiuius Phamatis.

ἠερίδης. Nefchines in oratione Falsæ legatõis. Nicza urbs est Locridis maritima, Botrizorum colonia, eadem & Antigonã dicta. Nomen factum est à Nice, Lyfimachi uxore. Est etiam Illyrica urbs Nicza, & Indica; & Corsicæ insule, & Leuãtica, & Gallica, & Loetensium Epicnemidiorum, & iuxta Thermopylas, & in Thracia. Viti inde orti sunt multi, laude digni. Gentile est Nicæanus.

ἠερίδης. Vidrix Minerua, cuius simulacrũ sine alis, in dextera malũ punicũ, in sinistra galeã tenens, honoratũ fuisse ab Atheniensibus, significauit Heliodotus historicus in lib. I. de Arce.

ἠερίδης. Nicetes. Heraclides Lycius philosophus ait: Nicetes, purgatus ille igno- rauit

Hermippus Berytius.

Mulie Nicæa.

rauit se spolia Pygmaeorum accommodare Colosso.

Νικηφόρος.) Nicephorium dictū fuisse Constantiam, iuxta Edefam, tradunt.

Νικίας.) Nicias, dux Atheniensis, Cithera insulam cepit: & de ipsa Sparta terrorem incussit Lacedaemoniis, ut praesidium in urbe collocarent. Pacem octo annorum confecit. Fuit enim pacis ad eum studiosus, ut timidus propterea haberetur. Pax autem septimo anno rumpitur, cum illam Alcibiades uiolasset: cum quo ad bellum Siculam est profectus. Viduus autem, & morbo reñū affectus, scripsit ad Athenienses, ut aut exercitum, quem haberet, reuocarent, aut alium mitterent. Miserunt itaque alium, duce Demosthene, qui & ipse uictus est. Ac milites quidem fugerunt: duces autem in fuga uiui capti, & in uincula coniecti, à Siculis interfecti sunt.

Νικία κώμη.) Nicias pagus, in Aegypto est: incolae, Niciota.

Νικόλαος
Νικόλαος
Νικόλαος

Νικόλαος.) Nicolaus, è Myris Lyciæ urbe, acerrimus Christianorum & æmulator, & sacerdos Deo familiarissimus: nihil quidem scripsit, sed in somnis Imperatori Cōstantino apparuit. tres duces, à quibus inuocatus fuerat, ob calumniam quendam capitis cōdemnatos, liberauit. Atque alios etiam milites æquè ex morte eripuit: neque desistit in hunc usque diem, eos qui intercessionē eius expetunt, ab omni necessitate liberare.

Νικόλαος.) Nicolaus Damascenus, familiaris Herodis Indarorū regis, & Augusti Cæsaris, philosophus Peripateticus, aut Platonicus. Scripsit hystoriam nniuersalem libris 80, & uitæ Cæsaris institutionem. Tanti autem cum faciebat Cæsar, ut placentas mellitas sibi missas, Nicolaus uocaret: idque in hunc usque diem permanet. Scripsit etiam de sua uita, & educatione. Hic Nicolaus Damascenus in reliquis disciplinis educatus, eò quòd & pater eius illis maximè operam dedisset, posteaquam & opibus & gloria inde est affectus: magis etiam auxit illam, cuius in explicabili quodam tenebatur amore: idque, cum non medio-

Νικόλαος
Νικόλαος
Νικόλαος

cri esset ingenio, & imberbis adhuc, in patria celebris, atque suorum æqualium princeps haberetur. Nam & in arte Grammatica nemine fuit inferior, inque Poësi etiam excelluit, & ipse tragœdias & comœdias probatas faciebat. Idque, studiū & eam facultatem unā cum ætate auxit.

Rhetoricæ etiam & Musicæ dedit operam, & contemplationi mathematicam, & Philosophiæ uniuersæ. Nam cum Aristotelis æmulator esset, & uarietatem doctrinæ utriusque adamasset: subinde dixit, se omnibus disciplinis habere gratiam, quòd & perliberales, & uitæ perutilis essent. In primis autem, quòd & adolescentiam & senectutem oblectent, & tædium adimant. Dicebat item, Mus-

Doctrina
pauca.

fas quoque propterea plures à Theologis tradi: quòd disciplinæ & magnam haberent uarietatem, & ad omnem uitæ usum essent accommodatæ: neque peritiam earum neque inscientiam similem esse sordidis artibus: sed contrā & ignorantem harū ignominiosam esse mediocribus hominibus, & opificiorū scientiā. Neque uerò ulla disciplina ad quæ-

Musei
pauca.

stum, faciendāque pecuniam est usus: sed uniuersam eruditionem peregrinationi similem esse dixit. Nam ut in illa accidit peregrinantibus, & longum iter facientibus, ut alicubi diuertant atque pernolent, alicubi prandeant, alicubi plures dies permancant, quædam uerò obiter spectent, reuersi autem in ædibus suis habitent: sic etiam per omnes disciplinas peruagantes, oportere in quibusdā diutius immorari, in quibusdā breuius, quasdam integras, quasdam ex parte, quarundam rudimenta tantum assumere: earumque utilitate retenta, in ueram patriæ reuerfos philosophari.

Philosophia
domicilium,
reliquæ dis-
ciplinae dis-
persione erudi-
tionem.

Νικόλαος.) Nicolaus orator, discipulus Plutarchi & Procli: eius inquam Plutarchi, cui cognomen fuit Nestorij. Scripsit Progymnasmata, & declamationes. Floruit sub Leone Imperatore seniore, usque ad Zenonem & Anastasium.

Νικόλαος.) Nicolaus, è Myris urbe Lyciæ, frater Dioscoridis grammatici (magistri equitum) & Hipparchi, & consulis Hypati patricij. Docuit & ipse Cōstantinopoli. Discipulus fuit Lachariz. Scripsit artem rhetoricam, & declamatiōes.

Νικόμαχος.) Nicomachus Atheniensis tragicus, præter opinionem omnium, Euripidem & Theognidem uicit. Eius tragicodia est Oedipus.

Νικόμαχος.) Nicomachus Alexandrinus, Troianæ regionis, tragicus. Scripsit tragicodias x i. ex quibus sunt: Alexander siue Eriphyle, Gyriones, Aletides, Iethya, Neoptolemus, Myfi, Oedipus, Peris siue Polyxena, Trilogia, Metecbænus, Tyndareus siue Alcæon, Teucer.

Νικόμαχος.) Nicomachus Stagirus, philosophus, filius Aristotelis philosophi, discipulus Theophrasti, & (ut quidam tradunt) amasius. Scripsit de moribus libros 6, & de physica auiditione patris sui.

Νικόμαχος.) Nicomachus medicus, & ipse Stagirus, Machaonis filius, Aesculapii nepos: à quo genus duxit Nicomachii, pater Aristotelis philosophi, ipse etiam medicus: scripsit de medicina libros sex, & rerum naturalium unum.

Νικόστρατος.) Nicostratus, Macedonum orator. Relatus est in numerum eorum, qui secundum à decem oratoribus loci tenuerunt, æqualis Aristidis & Dionis Chrysostrati. fuit enim sub Marco Antonino Imperatore. Scripsit Decamythiã, à numero decem fabularum. Imagines: polymythiã, id est multiplices fabulas: thalargurgos, & alia plurima, & encomia in Marcum & alios.

Νικόστρατος.) Nicostratus, comicus. huius mentionem facit Athenæus, libro Dipnosophistarum: & fabulas eius esse dicit, Pandarum siue Antyllum, quæ & Philetæri esse uidetur, & Hierophantem, & Clinem, atque etiã Habram, & Hesioidem, & Diabolum, & Anterosam, & Hecaten, Magirum, Orim, Plutum, Syrum repulsum, Pseudo stigmatum, & Tocisten (πάντων ἐπιπρωθίου ἐν τῷ πρώτῳ κεφάλαιῳ) hæc in margine annotata reperit. Proverbiũ: γὰρ πάντα ποιεῖται ὑπὸ Νικόστρατου, Ego omnia faciã ad exemplum Nicostrati. Hic præstantissimus actor comœdiarum esse habitus.

Νικόφρων.) Nicophron, Theronis filius, Atheniensis comicus, æqualis Aristophanis comici. Ex fabulis eius sunt, Ab inferis reuersus, Veneris natalis, Pandora, Euchirogastores, Sirenes.

Νικόχάρης.) Nicochares, Atheniensis comicus, æqualis Aristophanis. Fabulæ eius sunt, Amymonæ, Pelops, Galatea, Hercules sponsus, Hercules choragus, Cretenses, Læcones, Lemniz, Centauri, Chirogastores.

Νίκων.) Nicon pugil fuit, pugnis & lucta, & pancrati, & cursu, & alijs certaminibus, & Olympiis, & Nemis in Isthmiis, & alibi uictor: accepit coronas, ut ait, mille quadringentas. Cum uerò è uituis exessisset, quã accessit ad statum eius, quasi uiueret, & flagellis eã cæcidit: in quem illa collapsa, hominem contumeliosum ultra est. Interfecti autem filij, cædis ream egerunt statuam. Thasij itaque eam in mare abiecerunt, secundum legem Draconis

Atheniensis, qui etiã inanima ob cædẽ factã in exiliũ agit. Pythia uerò Thasios calamitate consistens, eam statum restitueret iussit. Qui cum dubitaret, quo pacto illa è mari extrahenda esset: pificatores retia cum laxasset, ut pisces caperent, eam extraxerunt. quam Thasij in pristinum locum restituerunt.

Νίκονία.) Niconia, urbs in Ponto, ad ostia Isthri.

Νίος, αὐτῶν.) Sophocles: Tu de eo loqueris, non ego. Tu enim rem admittis, facta uerò distant orationem. πῶ ἔρχε τὰς λέγεις ἐν ἑσπερίῳ.

Νίναα.) Ninæa, urbs Oenotriorum, in mediterraneis: cuius, Ninæus, aut Ninæensis.

Νίνος.) Ninoc, urbs in Caria Aphrodisias, & dedicata à Pelasgis Lelegibus: propterea etiam uocata est Lelegum urbs. Põst autem, magna urbs: deinde à Nino, Ninoc. Gentile eius, Ninoetes.

Νίνος.) Ninus, urbs Assyriorum, quam condidit Ninus, maritus Semiramidis, in (forassis) Assuria, id est Assyria) Aruria. Gentile, Ninius. Vsum huius apud Herodorum habes, in loco de Niniis, quæ uocantur, portis.

Νίρεος.) Nireus, pulcher ille & formosus apud Homerum.

Νίσσηα. (Νισσηία.) Nissæa, Megaris nazuale. Nissæa etiã uocabatur rota ipsa Megaris, à Nisso Pandionis filio. Hellenicus: Nissæam cœpit, & Nisum Pandionis filium, & Megareum Onchestium: id est, ex Onchesto, Bæotiz urbe.

Νίσσηον.) Nissæum, locus Persidis, ubi nascuntur equi celerissimi, qui Nissæi dicuntur. Alij dicunt, magnũ campum esse Mediz, cui nomen sit Nissæum, & quos magnos gignit canisps ille.

Νίσυρος.) Nisyros, insula una ex Cycladibus, quæ etiam Porphyris, à purpuris quæ in ea nascuntur, dicitur. Nomen ex eo factum tradunt, quòd maximam partem insulæ Co Polybotes gigas, percussit à Neptuno tridente, ex ira aduersus Iouem, secum traxerit. Ac Neptunum quidem tridente aduersus Iouem coniecto, eo ictu frustratum esse: sed magno illo insulæ fragmento gigantem obruisse, atque in sulã inde factã. Videtur autem consistã esse fabula, ob uicinãtatem Nisyri & Co, & ob paruitatẽ illius. Fert autem bonum uinum Nisyrys.

Νίτταριον, καὶ Βάτιον.) Nittrium & battium diminutiuã sunt, quibus amatores

Statue Nironi & maritimo dicitur.

Polybotes, Iapetus, Nipponum.

id est in uictu

Etiam non fuit membra omnia dicitur.

mulierculis blandiuntur. Symmachus Nittarum quendam fuisse dicit, ob molliciem perquam infancem.

νιφάτης.) Niphates, mons Armeniæ, *νίχη περιμύγματος εὐσκόπλοις τῆ νιφάτης:* Tauri extremitatem, & pulchris scopulis præditum Niphatem.

νιφετός.) Quatuor sunt condensationes aquosæ humiditatis in aere: supra terram quidem supemè, minus densa, ¹⁰ nix: densior uerò, grando: in terra uerò minus densa, pruina: magis densa glaci-
ες. νιφίτης uerò, id est nix quæ minutatim defertur, non est condensatio: sed (*ἀλλὰ μάλλον πρὸ τῶ ἀλάσας χροιάς*) qualitas illa magis est in colore diuerso, cum regio Scytharum crebrò niubus tegatur: neque illi ullo modo possint sine gelida acris constitutione uiuere. In tuam regina gratiam, quæ talis sis, etiam niuosum fii ¹⁰ quos pomiferum est.

νίφου.) *ἔπα νιφάδισσιν ἰουόντι.* Verba niubus similia.

νιφειβίτης.) *τὰ θινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τρυφῆς ὑπερίκη.* Et callidissima & robustissima quæq; honorib. cedunt. Nā niuosa hyems locum præbet frugiferæ æstati.

NIPSA, urbs Thraciæ, apud Herodotum.

νίσα.) Nox, urbs Siciliæ: cuius ciuis, ¹⁰ Noxus.

νίχημα.) Consilium quidem dex est, sursum uerò meum: id est, Dea quidem suscepit, ego uerò rapti. Sic enim demagogi captantes urbanitatem, dicebant, sua consilia Mineræ esse consilia.

νιχημί.) Intellectilia, seu intelligibilia, ea quæ non cernuntur, & omnino ea quæ percipi sensibus nequeunt.

νιχημία.) Claustrina natiuitas, scortatio, & ea quæ nothis ex patrimonio dantur. Neq; uerò ultra mille drachmas iis dare licebat: ut tradit Lysias, Isæus, Aristophanes, Hyperides & Demosthenes, in actione contra Aristocratem.

νιχητός.) Nothus. Diuinum quiddam est, & legitimum in natalibus hominū. Quo qui caret, nothus dicitur, quasi numine priuatus, uel à diuinitate alienus.

νιχηδῆτες.) Nomades gentes sunt Scythicæ, quæ dicuntur Hamaxophoreti & Hamaxobij. Inter uagabundos Scythas oberrat Strato: Aristophanes, de hominibus obturbantibus, & in eodem loco non permanentibus. Nam Scythæ, ob intolerabile frigus hyemis, rebus suis in curtus impostis, in aliam regionem se

conferunt. Qui uerò istic curtum non habet, infamis apud illos ludicatur. At igitur & hic (id quæ præ molestia) Labo-
ramus morbo contrario, dæcæ morbo. Sacas ille tragicædiarum fuit scriptor.

Sic autem uocabatur, quòd peregrinus esset. Idem Aristophanes: Ille quidem cum non sit ciuis, ui irrumpt. Nos uerò tribu & genere honorati, ciues cum ciuibus, arcete nemine, deuolamus ex patria ambobus pedibus (*ἀμφὸς ποδῶν, ἀπὸ τῆ περιου.* Pennis) hoc est, omnib. uiribus.
νιμαντία.) Numantia, urbs Hispaniæ apud Iubam.

νίμβου.) Nomba urbs Iudææ, apud Iosephum in Otiginibus.

νιμαρχία.) Nomarchæ, magistratus locis certis distributi apud Aegyptios, sub Ptolemæo, qui successit Alexandro Philippi filio. *νίμοι* elusæ quasi distributiones dicas prææcturæ dicebantur.

νίμοις.) Numa, Romanorū legislator. *νιμιόμοσα.*) Receptū fuit, ut uictimæ reliquas caperet sacerdos, coria & uetres.

νιμισμα.) Aristophanes in Nubibus: Primū deos nullos esse iudicamus. quasi dicas, nullum apud nos nomisma est, quod Deus dicatur. Tenui noui mate utebatur Byzantini.

νιμοχάφου.) Apud Romanos, trecentesimo primo anno ab urbe condita, ab rogato consulum magistratu, Decemuiris Reipub. administrato commissa fuit: qui ad tempus Rempub. ex usu & commo-
modo ciuium gubernantes, moderati tuisi sunt, & digni imperio. hi enim leges & populates & Græcas in decem tabulas retulerunt. Altero uerò anno magistratus, cum tyrannicè grassati uiderentur: abrogatus est eis magistratus, cū Appius maximè multitudine in odium Decemuiratus impulsisset: qui Virginij cuiusdā uiri re bellica nō obscuri, filij uirginem uitare cogitasset, uehemētī amore puellæ captus. Quam pater suā manu interfecit, impotentī Appij ueritus, qui per uim puellā stuprare conaretur. Quo facinore uniuersus exercitus commotus, Decemuiros, abrogato magistratu delictorum pœnas dare coegit.

νιμοχίτην.) Legumilatores, quondam Moses, dein de Christus.

νιμοχίτης.) Legumilatores apud Athenienses fuerunt, primus Dracon, alter Solon, & post illum * Thales, & post hunc Aeschylus.

νίμοι κίχου φηδισσι.) Apollō dicitur adhibita

Decemuir
tas.

Legumilato
res.

bija lyra hominibus tulisse leges, secundum quas uiuerent, delineta in primis cetera in ista eis feritate, quod facilius, propter numerorum suauitatem, mandata admitterent. Inde dicitur sunt leges cit harœ dica, musici moduli, secundum quos canimus, exaggeratione quadam: ut & Aristoteli uidetur.

νομῶν τῶν.) Praescribere mihi Domine leges & iura tua.

νόμος & *νομία*.) Nomus & Ianuarius, cum humanitate & iusticia ciuibus, ac potius omnibus etiam alijs hominibus, qui nunc uiuunt, & in Republica uersantur, excellenter: cum à ciuibus, tum à peregrinis laudabantur & amabantur. Nam & patrie utilissimi fuerunt: & erga hospites humanissimi. Sed tranquillam & ociosam uitam amplexi, rei familiaris facere iacturam malebant, quam alienis opibus rem augere. Et hæc quidem illis communia fuerunt. Seorsum uerò Nomus ingeniosior fuit, & doctrinæ amantior, tam philosophicæ, quam eius qua præparantur adulescentes. Et inter omnes claros uiros omnium optimè iudicare potuit uirtutes & uitia, cum poematum omnium, tum aliorum scriptorum. Et, ut omnino dicam, neque Scuerianum, neque Agapium philosophum credidit in iudicio eloquentiæ tantum ualuisse. Ianuarius uerò rerum peritior, & prudentior in rebus ciuilibus erat fratre suo Nomo, atque etiam modestior, & alijs in rebus ordinis obseruantior.

νόμος.) Citharæ accommodatus melodici modus, harmoniam habens certam, & numerum definitum. Septem autem à Terpendro usurpati fuerunt, quorum unus erat *ἰσθμῖος*, id est arduus seu altus: *τετραλίος*, id est quaternio: *ἰξὺς* id est acutus. Dorientes autem nomon pro nomine usurpant: & Romani uoce nonnihil inflexa, nummum dicunt. Attici distributas terræ partes, ut & Aegyptij, nomon dicunt, & ius scriptum. Darius habuit modos & Phrygios, & Lydicos, & Ionicos.

νόμος.) Apostolus: Sub lege uolentes esse, legem non audiuis. Legem bonam esse demonstrabimus, si eam definitam rectam rationem, ad salutem utentium comparatam.

νόμος.) Lex tria significat. Nam alia absque literis, per creationem data est hominibus. id enim quod cerni in Deo ex creatione non potest, ipsis esse tribus in-

tellectum perspicitur. Alio loco: Cum gentes quæ legem non habent, natura faciunt quæ legem sunt: hæc cum legem non habeant, sibi ipsæ sunt lex. Altera, lex scripta, per Moysen, eorum gratia qui legem uiolant, donata. Et tertia, lex gratiæ. Nam lex spiritus uitæ, liberauit me à lege peccati & mortis.

νόμος.) Lex uerbum est, quod multa significat, & uariis uocibus declarat.

νόμος.) id est lex, distributio dicitur: ut quæ optimam uitæ rationem constituat & ordinet. Dicitur & *μαρτυρία*, id est testimonium, quod testimonium contra peccantem dicat, pœnãque, transgressionis demonstrat. *δικαίωμα*, id est ius, quod doceat iusta, & ueter iniusta, & recte agentes iustos pronunciet. *ἐπιτάχ*, id est mandatum, quod quid agendum sit præcipiat, & instar heri iubeat. *κρίματι*, id est quod suffragia demonstrat, ac doceat quibus eam obseruans bonis sit positurus, & quibus transgressor pœnis sit afficiendus.

νόμος.) Lex, secundum Apostolum significat quatuor: Legem Dei, de qua ait, Delector lege Dei: & eam quæ repugnat legi Dei: tertiam, de qua dicit, Lege mentis meæ: quartam, de qua ait, Lege quæ est in membris meis.

νόμος & *νόμος*.) Lex & regio, quia quæque uis gens suis legibus uitur.

νομόφύλακες.) Nomophylaces, magistratus quidam Atheniensis sic dicebantur, differens à Thesmothetis, qui magistratus eogebant uti legibus.

νομοφυλακίαι θύραι.) Nomophylacii ianua, per quam condemnati educuntur ad supplicium.

νόμας.) Nonæ, dies sunt mensis, qui statim calendas sequuntur: siue circa primam nouilunij, alter scilicet dies mensis. Nonas sequuntur Idus. A' Nonis etiam Annona dici uidetur, quod iis diebus ea dari solebat.

νόμος.) Nōnus, Panopolita Aegypti, eloquentissimus: qui uirginem Theologum, id est Ioannem euangelistam, uerbis heroicis interpretatus est.

νόμος.) Animaduertimus in motibus uisitare nos, aut frigere: non quod sensitui nerui aut carnes caleant: sed quod humores, sanguis & spiritus. Cum igitur sentiendi uis primò in carnibus & neruis sit: meritò partibus humidis, intemperatè affectis, spiritus inquam & sanguine, quæ sentiendibus partibus sunt uicinas, tactu eas percipimus, ut & acrem calidum

Apostolus
mbera.

Nomus
Iouanum.

Nomus
delecti
na
clm.

Scuerianus
Agapio.

Iouanum.

Legis
de
nisi.

Lex
naturæ.

Lex
Mofai
ca.
Lex
gratiæ.

Distributio.

Testimonium.

Ius.

Mandatum.

Iudicium.

Legis
de
nisi.

lesactum aut frige factum. Etiam ipsas solidas partes febris corrumpere potest, cum non æqualiter calefcunt, sed in æqualiter. Sunt enim quædam particule secundum naturam affectæ, quædam uerò e contra naturam. Non accidit, ut ea quæ secundum naturam affecta sunt, percipiunt ea, quæ contra naturam sunt affecta. Fieri enim non potest, ut æqualis sit temperies.

Febris hinc.

Qui uerò hæc ita febriliter laborat, hoc est quorum solidæ partes febricitant, eum æqualis in eis sit intemperies, calorẽ suũ nullo modo sentiunt, eo quòd æqualis sit calor in omnibus partibus, nec alia agat, alia patiatur.

Uisitationes nec exalant.

νέστιος.) Noctæ, uilla Arcadię. Ephorus aut, cū patriũ nomẽ faciat Nestanius, uideatur Nestaniam eam fensisse dici.

νέστιος.) Constat nõ unum recepti, sed multos, qui reditum scripserint. Pocius etiam qui reditus celebrarunt, sequuntur Homerum, quantum possunt.

νέστιος.) *νέστιος* dicuntur dulcia, ob dulcedinem reditus in patriam. Nequẽ enim, Homero autore, sua cuiq; patria quicquam est dulcius, *ὄψιν γλυκύτερον πατρὸς αἰῆς*. Est et *εὐνόστιος*, id est Eunostus, Deus quidam (ut aiunt) molaris (*ὄψιν μύλωνος*.)

Nalier.

νύκτα.) Nubæ, gẽs Libyæ, iuxta Nilum.

νύκτα.) Mulierem, rem esse dixit refertam sapientia.

νυκτερίων.) Nucerni, populus Italiæ, cuius & Polybius meminit: urbs ipsa Nuceria dicitur.

νυκτερίων.) Nuceria, urbs Tyrrheniæ, quæ & Nacria dicitur.

νυκτερίων.) Numa Pompilius.

Leges eius sunt hinc.

Hunc Romani, quamuis peregrinum, post interregnum designarunt regem, illiq; omnem principatum ex Senatus consulto de derunt. Hic ciuilia instituta primus præscripsit, & annum primus inuenit, & in duodecim menses Solis circuitum distribuit eum ante eum temerè & prorius imperitè apud Romanos ageretur. Tempia & lucos instituit: & pontifices & flamines sacerdotib; præfecit.

Salus hinc.

& Salios Vestalesq; uirgines ignis & aquæ habere iussit, quæ in summo honore apud Romanos fuerunt, & per omnem ætatem uirginitatem seruarunt. Quòd si qua illis cõ uero cõsuetudinem habuisset: uia defodiatur: eaq; de causa nõ uigentis, non floribus, non ueste niũ alba, uti eis concessum fuit.

νυκτερίων.) Non uilium, id est mēsis ini-

tim. Non uilium serui uendebatur, & duces designabantur apud Athenienses.

νυκτερίων.) Numenius Apamensis Syrus, philosophus Pythagoricus. Hic est, quæ Platonis sententiã eo arguerit, tanquã ex Mosaicis scriptis, de Deo & ortu mundi surreptã. eaq; de causa dicit: Quid est Plato, nisi Moses Artieẽ loquens?

Plato Apamensis Syrus.

νυκτερίων.) Numenius orator, scripsit de Diuisionis figuris, Hypotheses, Thecydidis & Demosthenis chriarum collectione, Consolationem ad Adrianum de Antinoo.

νυκτερίων.) Aristoteles mentem Immortalem esse dicit.

νυκτερίων.) Polybius: Duces prudentia & audacia præditos esse oportet, quæ duz res plurimum ualent in periculis & dubiis actionibus.

νυκτερίων.) Videbatur prudenter administrare Rempub. pro ratione illorum temporum.

νυκτερίων.) Mentem peregrinam: de iis qui suspectum aliquem habebant. Anaxagoras sophista, mens cognominabatur, quòd materiam & mentem omnia custodire dicebat.

Anaxagoras.

νυκτερίων.) Mens omnium rerum in sese rationes habet. Sed eorum quæ ipsam antecedunt, ratione imaginis: quæ sequuntur, ratione exempli (*αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ.*)

αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ γινώσκοντες ἑαυτοὺς.) Elato animo, statue peregrinam terram tibi incolendam esse. Pythagoras hominũ animã in tres partes diuidi dixit, *νυκτερίων*, *φρεσίων*, *καὶ θυμῶν*. Aeris uideam & θυμῶν esse & in cæteris animalibus, *φρεσίων* uerò tantum in homine. Esse autem principium animæ à corde usque ad cerebrum. Et partem eius quæ in corde sit, esse θυμῶν, iram: *φρεσίων* uerò & θυμῶν, id est intelligentiã & mentem, in cerebro. Eorum quæ intelliguntur, alia casu cognita sunt, alia similitudine, alia proportionem, alia transpositionem, alia compositionem, alia contrarietate. Ac casu quidem, *καὶ ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ* o cœsuru sensibilib; similitudine uerò *καὶ ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ*, è uicino uel aduicino aliquo: ut Soerates ex imagine, proportionem, *καὶ τὴν ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ*, per amplexationem, ut Tityus & Cyclops: per diminutionem; ut Pygmeus. atque etiam ceterum terræ proportionem intellectum est, *καὶ ἀπὸ τῆς οὐρανοῦ*, ut si oculi transferantur in pedes. Compositionem;

Replicatio similitudinis, Pythagoras, etia dicitur animæ.

Modi inter legendi.

κτ' *πύθισσι*, ut Hippocentaurus: & contrarietate, κατ' *εναρπίσσι*, ut mors. Intelligentur & transiōne, κτ' *ματάβασσι*, quæ dantur: ut diſta & locus. Phyiicè uerò intelligitur & eſſe aliquid, & bonū eſſe: & priuatione, κτ' *επίφροσι*: ueluti mancus.

Mentis of-
ficium.

τῶν ἄλλων.) Mentis munus eſt, (ἀπλοῦς *παιδαλαῖς* *ἐπιβάλλον* τῆς *πράγματος*) conſiderare res ſimplici apprehenſione, & præſtantius quàm demōſtratione: ſicut ſenſus, ſi forſè hoc album, aut hanc figuram apprehenderit, cognitionem eius habet demōſtratione præſtantiorem. Non enim hæc indiget ratiōnatione. Mentis uerò actio illis contingit, quibus datum eſt ut ad ſummam puritatem & ſcientiã peruenirent: quiq; per purgatorias uirtutes ſinc imaginatione, & abſq; ſenſu agere cōſueuerunt. Eſt enim mens miſtio animæ p̄ſeſſiſſima. Ac (*ψιν*) exiſtit mēs in intelligibilibus: ratio, ἢ *λογισία*, in ratiocinabilibus: opinio, ἢ *οἰνabilis*. Harum uerò facultarū primum locū obtinet mens, medium ratio, altimū opinio.

Animi ob-
ditio à ſen-
ſibus & ei-
ſuetudine
occludit̄.

Ac (*ἢ λογισία* *πρωτακρίστη* τῆ *ἡμετέρας* *ψυχῆς*) ratio familiaris eſt animæ noſtræ: quoniam & ipſe mediū locum in uniuerſitate rerum obtinet: ac ratione ſubducitur anima noſtra ad intelligibilem contem- plationem, quæ eſt animæ perfectio. Nā cum familiaris & cognata ſenſibilibus ſit anima noſtra: non poteſt, propter aſſuetudinem ſenſum, ad contem- plationem intelligibilem, & materia carentiū ſeſe rerum perducere: ſed putat illa etiã corpora eſſe, & magnitudine prædita: & quæ de ſenſibilibus, eadem de illis etiã ſibi fingit. Et Plato in Phædone: Hoc, inquit, eſt difficiliſimum eorum quæ in nobis ſunt, quod, cum ab occupatiōibus corporeis paululū uacui ſumus, & contem- plationi rerū diuinarū uacare uolumus: phantaſia ſeſe ingērens, tumultum nobis mouet, & facit, ut ſuſpicemur corpus eſſe Deū, & magnitudine figuræ præditum: neq; ſinit nos ſine corpore & figura de Deo cogitare. Propterea q; oportet animã, iter facientē ad ſuã perfectionē, primū agere ſecundū rationē, quæ eſt circa media rerū: ut ſunt rationalia, & anima noſtra, & contem- platio illius. Præterea etiam in mathematicis.

τῆς αἰῆς ἐπι κενταυρίσσει.) Centauris mens non ineſt. Proũerbiū dicitur de rebuſ que fieri non poſſunt, & de ſtolidis hominibus. Alio loco, Mens non ineſt pagis ueſtris (*οὐκ ἐστὶν ἐν τῆς κώμης ἕρμην*)

cū me deſipere putatis. ego uerò de induſtria hæc ſtultè facio. (Horatius: *Stulticiam ſimulare loſo* *ſapientia ſumma eſt*.) *ῥῶν*.) Noe patriarcha, dictus à natādo, ſeu nauigando.

ῥωτῆς.) Natura ſegniōr erat, quàm te gni maietas poſtulare.

ῥῶν.) Ariſtophanes: Nihilō quidē maiōrem, ſed commodiōrem dicebat nobis ſententiam dicturum eſſe Tercom. *Optimū nobis eſt fortijiſimè appere moriē. Maximè expedit nobis bonū haurire ſanguis Themioſtoli enim interieſt optabilior.* (*πῆ*. Sophocles:

ἔμοι δὲ λάτρεν αἶμα τῶν ῥῶν πῶν.

ῥῶλα.) Nola, urbs Aufoniz apud Heccateum: cuius in eo:z dicuntur Nolani. *ῥωμῆς*.) Nomentum, urbs non procul à Roma, cuius ciues Nomentani.

ῥωμῆς.) Sophocles: O qui omnia iudicas Tireſia, & arcana, & cœleſtia, & terreſtria.

ῥωτακρίστη.) Nonacrine dicif Calliſto.

ῥῶτακρίστη.) Nonacris, urbs Arcadia, iuxta Elidem: cuius ciues Nonacria, ſeu Nonacriata, ſeu Nonacrienſis.

ῥῶτυμ.) Nullus erit Lyricæ Sapphus obſecurus Sol: id eſt, Sappho perpetuò celebrabitur.

ῥῶπιθῆ.) Menti obtempera. Prouerbiū ſimile illi, Obtempera Deo: uel, Sequere Deum.

ῥῶτυμνα.) Nonymna, urbs Sicilia, apud Philuſtum.

ῥῶρῶν.) Splendidus. nam Etymologi à priuatione uifus deducūt. Obſcurant enim, aiunt, uifus ualde ſplendidi, & diſſundūt. Ita q; *ῥῶρῶν χαλκῆς*, id eſt Norops æs dici, quod ſe aſpicit nō ſinat. Epaphroditus autē, qui Noracum (Noricum) Pannoniæ urbem, cuius ciuis Noracius dicitur, uidit, in Pannonia ferrū naſci narrat: qđ ſi acuatur & poliatur, fiat ſplendidifſimū. Vnde *ῥῶρῶν χαλκῆς*, id eſt ſplendidifſæ dici aiunt, tanquam Noracium.

ῥῶκα.) calamitates ſæpe Scriptura uocat Noctes, p̄pterea q; ij q; in calamitatē incidunt, in tenebris degere ſolent.

ῥῶκαλ.) Diogenes Cynicus nō fuit nōctis amans, & ſomnolentus.

ῥῶκαρῶν κύνες.) Nocturni canes. i. lupi.

ῥῶκαλ.) Qui nōcti degit, tanquam interdiu.

ῥῶκαλ *ῥῶκαλ*.) Nocti celeri p̄r. Hœmerus res formiduloſas nocti comparat. Et alibi, *ὄψ' ἦε ῥῶκαλ* *ῥῶκαλ*: Ibat ille nocti ſimilis.

νυκτιόραξ.) Bubo genus avis, in solitudinib. degens: quæ domus cultas fugiens, in desertis & desertis degit. Sic & passerulus, timida auicula, præ sollicitudine repellit somnum.

Historia deorum.

νυμφαί.) Dionysius omnem deorum historiam libris tribus & triginta persecutus est.

νύμφαι.) Nymphæum in Ponto est: & ut, Craterus nono de ceterorum ait, Atheniensibus pendeat talentum.

νύμφη.) Achanus: Videbatur iratæ esse Nymphæ, ob penuriam aquarum.

νυμφίους.) νυμφίους αἰθήρα λαμπροί περσας

τάτα πυρκαϊῆς ἠναλάμων ἔτυχε. Quo die nuptiæ ἠναλάμων facib. collucebat. Eo die Ψνάλαμον incendium incidisti.

νυμφίος.) Nymphius. Pisides: Etiã maximo fluvio superat, qui in Tigridē infuens, Nymphij nomen amittit.

νυμφίε βίαι.) Prouerbiũ, uos quidem profectò sponsi uitam uiuistis, propterea quòd proci frondibus & fertis coronari soleant ad dies nuptiales.

νύμφη.) Nymphis, Xenagoræ filius, Heracleotes Põnperus, historicus. Scripsit de Alexandro & successoribus eius, eorũq; posteris, libros 24, de Heracleæ filios 13. Continet autem res gestas post Epligonos usq; ad euersionem tyrannorum, & usq; ad tertium Ptolemaum.

νύ.) Aristophanes ad Aeschylũ: Nunc omnes tibi sunt rudentes laxandi, & magnus animus sumendus, & cohortes feroces: uel collocares insidie ineuitabiles, quibus istum superes. Vir enim callidus est Euripides, qui uel è desperantibus reb ut euadat, rationes inuenit.

νύ.) Plato de Rep. lib. 8. Paulo antè, cũ in hos sermones incidissemus nondũ ista posueramus: nũc uerò sumus oblit.

Zenois Citiæ accessus ad philoſophiam.

νύ ὠκυπέλας, ἢ τὴν ἠσσοῦ ὄρηκα.) Iam bene nauigauit, eũ naufragiũ feci. De ijs, quibus præter sp̄ è aliquid feliciter euenit. Zeno enim Citæus, relictiis prioribus præceptibus, Cratetis philoſophi discipulus factus, hoc dixit naufragium perpeſsus: Rectè sanè facit Fortuna, quæ nos ad philoſophiam appulerit: eoq; dicto, se contulisse ad philoſophiam fertur.

νύ αἰγυγίας ἄγῃ.) Iam in regionē ueni. De ijs qui primũ recusarunt uenire quòd oportuit: postea uerò ultrò eò peruenierunt.

νύ ἡλθὼν ἐς χερῶν, νύ τ' ἐσπεδῖς.) Nũc ad chorũ ueni ego, nunc tu p̄pedisti.

νύ πᾶς κινδυνὸς ἐβιάδ' αἰτήμα Φίλιας, ἢ πᾶσι τοῖς ἡμεῖς Φιλίαι ἐπὶ ἀγῶνι μέρους.) Nũc omne sapientie discrimen hic est patefactum: de qua meis amicis est certamẽ maximum.

νύ ἰσχυρῶν ἀμητῶ.) Nunc est iegumium messis. De ijs qui rempestiue lingua facere debent.

νύ σαθρὸν, ἢ ἢ μοι διδάγμα ἔτι ἔλασσῶ χέρι.) Nunc seruer, ut hoc documento mihi sit in posterum. Hoc de fabula testudinis, quæ cũ ab aquila uolare didicisset, decidit, dictum est. (Terentius: Saeſcio incolumen fore me posthac, nunc hocſi denitio malum.)

νύ ἔτι κενὸν κεντ' ἀπὸ τοῦ μίλου.) Nũc hoc illud uenit Datidis carne. De gaudentibus. nam Datis satrapes, te bello benè gesta, Græcè loqui uolēs dixit: ἠδὲ γὰρ κενὸν ἐν φρασίτου κεντ' χερσὶν ἡμεῖς. id est: Delector, lætor, & gaudeo. in quorũ postremo barbarissimus est.

νύξ.) Nox, est umbra terræ: non quælibet tamẽ, sed ea cuius Sol causa est, quòd est sub terra: quantũ ad eorũ hemisphæriũ attinet, apud quos nox est: quæ ad modũ nõ q; à qualibet uoluparte uincitur, in continens est, sed qui à quadam uicior.) Nyſeum, mons Bacchi.

νύσια.) Nyſia, genus saltationis. nam saltatio alia Bercynthiaca dicitur, alia Cretica alia Panica. Nyſiã igitur est Bercynthiaca. Nyſiæ enim & Cnoſſi, diligenter colitur hæc saltatio. Saltationum alix sunt Bacchicæ, alix Corybanticæ, armatæ scilicet, quæ in armis fiunt. Nyſiæ uerò sunt Bacchicæ, Cnoſſicæ autem Corybanticæ. Cnoſſus enim urbs Cretæ. In Creta autem à Corybantibus nutritus est iupiter.

INITIVM LITERAE Σ.

ἄσθιζον.) Carnes rectè affatæ sũt, cũ melis instar flauescunt. ἔσθητος.) Mensis Aprilis, apud Macedones.

ἔσθις.) Xerthius Bœotus fuit, qui in singula certamine à Melanthe Atheniense interfectus est.

XANTHVS, Candaulis Lydi filius, Sardinus historicus, fuit eo tempore, quò Sardes captae sunt. Scripsit Lydiorum libros quatuor, in quorum secũdo narrat primũ, Gygem Lydorum regem mulieres castrasse, ut eis semper iuuens uisus uteretur. Idem Xanthus refert, Alcimon quandam iis in locis regnasse, religiosissimum & mansuetissimum hominem:

Castro mæliorum.

Alcimon 13. dicit rex.

minem: sub eodē fuisse pacē, & magnas opes, & sine insidijs & abliq; metu uixisse quemlibet. Qui cum septem annos regnasset, totam Lydorum nationē cum conuenisse: uotisq; factis optasse, ut tales anni darentur Alcimo ad Lydorum bonum. id quod factum est: nam rebus secundis usi, felicissimē uixerunt.

Ξανθ.) Apud Sophoclem Hector pugnaturus cum Græcis: ἴδου, inquit, ξανθῶν 10 ἃ περιγραφοῦσι χίμα. Suaue est defatigari, & exercere manum.

Ξανθε.

Ξανθία.) Sunt his quingenti uiri & 24. Pleriq; autē eam multitudinem χιλιαρχίαν uocant, & Chiliarchum ducem.

Ξανθίων.) Apud Thucyd. ξανθιοὶ sunt mercenarij militū duces: quos ξείνους, i. hostes, hospites uel peregrinos uocabāt.

Ξεῖναρχοι.) Comicus, ē fabulis eius est Bucalio, ut Athenzus ait lib. 2. Dipnosophistarū, & Purpura, & Scythæ, ut idē tradit: & Didymi, id est gemini: & Penathli, id est quinque gemini: & Priapus, Somnus, Miles.

Ξεπλητῆς.) Lacedæmonij uerberibus expellebāt hospites. Aristophiles: Quid est malū: sic Lacedæmone expelluntur hospites, & cōmoræ sunt multæ admodum plagæ per urbem. Nam eū aliquando cineres ibi fuissent, hospitiū expulso facta est.

Hospitiū expulsi.

Ξεπια.) Cruentus Mars cum hospitiō nō excepit: hoc est, nō interfecit. Hospitia enim Martis sunt uulnera, & cædes.

Ξεπιαχοι.) Ξεπιαχοὶ ἑστὶν ἀποστρατιῶν λιχία χαρμῶμα. Strenas hostib. acerbis largiēs.

Ξεπιαῖν.) Mercatus ubi hospites negotiātur: sic urban⁹ mercatus, ubi ciues.

Ξεπιαῖν ἐν περὶ θού.) Demosthenes in Philippicis, & Aristophanes: Mercenarias copias primus Conon Corinthi coegit, quib. postea Iphricates & Chabrias usi, Lacedæmoniorum legionē ceciderunt, Iphicrate & Callieo ducibus.

Ξεπιαῖν.) Alienus. Cū uideret statum peregrinum, & sacrificium alienigenū, nomen illud contumeliosē traxit.

οἱ ξεπιαῖν μὲν ἐφ' ἑσθι.) Peregrini milites solent omnino esse utiles in bellis. Athenienses nolentes belligere per sese aduersus Corinthios propter periculū, milites stipendarios ad id bellum alebant. Idq; in multis bellis cum sacerēt: eas copias ξεπιαῖν nominarunt. (Cipl. ἰπὶ ἀποικισμοῦ.) Alienum à Græcis est, de ξείνος (ξυνο) Iupiter hospitalis: id est, in-

spector hospitum. Virgillus: Iuppiter (hospitiū, nā te dare iura, loquūtur) Hunc Latam Tyriq; uelut, Troiaq; profectū Esse diem, &c. —

Ξενοκράτης.) Agathonis, aut Agathonoris, f. Chalcædonicus, discipulus & successor post Socrisippum Platonis. Xenocrati successit Polemō, Polemonis Cranor. Hic cum Alexander Macedo auri talenta 10 misisset, ipse remisit: & regi pecunia esse opus dixit, non philosopho. De Platonis Republica scripsit.

Aurum reu-
ditiūm.

Ξενοκράτης.) Xenocrates philosophus ob tēperantiā celebris. Ille uerō tēperantia Platōico Xenocrati nō cedebat. Hic scripsit auguria domestica, (οἰκιστικῆς) uelut si in lecto cōspecta sit multa aur serpens, quid nam significet.

Ξενοδοχοί.) Conueniebant cum legati urbū, cumq; & hospitiū putabāt, & cōsiliarium degēdæ uitæ, atq; etiā dedicariōis altariū & statuarum. Is uerō hæc omnia corrigebat. In sua quisq; patria hospina constituit.

In ante anti-
e anima.

Ξενοφάνης.) Xenophanes. Elegia de trāsitu animarū in alia corpora. Cū aliquando canis cæderetur, præteriens fertur eū miseratus esse, & hoc dixisse uerbū: De sine, neq; uerbera, quoniā amici uiri est anima, quam cognoui cū audirem uocē eius. Derisit eum etiam Cratinus, in Pythagorissante, & in Tarētinis. Mos est illis, si quē in doctum aliquid de ingressum nauā fuerit, periculante robur eloquētiæ: perturbare illum, & confundere oppositis finibus, comparibus aberrationibus, magnitudine. admodū sapienter.

seppisse in
doctum non
eruditionē, sed
præteritus
uerberum
elationē.

Ξενοφών.) Gryllus filius, philosophus Atheniensis Socraticus. Prim⁹ descripsit uitas philosophorū, & memorabilia dicta & facta. Filios ex Philesta suscepit Gryllū & Diodorū: qui etiā Dioscori, id est Castor es appellabātur. Ipse uerō Attica apes cognominabatur. Fuit eō discipulus Platonis, & floruit nonagesimo octaua Olympiade. scripsit libros amplius quæ draginta, quorū ē numero et hī sūt: Cyri institutiōnis lib. 7. Cyri expeditio lib. 7. Rerū Græcarū libri 7. Conuiuiū, & alia multa.

Ξενοφών.) Socrates discipulus. Militauit contra Persas, cum Cyro profectus contra fratrem eius Artaxerxen. Cynis uerō fuerat post Tissaphernem à Dario patre profectus Alie constitutus. Mortuo autem Dario, Cyrum Artaxerxes in calumniam adductum à Tissapherne, occisus, dimisit, Parsiatis matris roga-

Cyri expē
ditio como-
tre Artax-
erxen.

Difflid
Cyrus

Græcorum
retentus.

Cyriasteri-
tus.

Ariem.

Tiffaphernis
perfidus.
Clearchus et
Mimonis
cedes.
Xenophon.
Seuba.

Xerxi legi-
ti à Græci-
uolati.

Bulis
aperdit.

tu, quæ etiam (ἑρπύλαι ἑρπύλαι) provin-
ciam) exercitum eius illi cōseruauit. At
ille quasi Tissapherni bellum illaturus,
copiis coactis, fratre oppugnare decreuit.
Quadringenti autem ex commilito-
nibus armati, & parmati 3500. Cyrum re-
liquerunt. Xenophon uerò unà cum eo
ascendit. Cœurum millibus igitur Barba-
rorum congregatis, quasi Pisidas inuasur-
us, proficiscēbatur. Vt autem gētes per-
transierat, quas se oppugnaturum esse
professus fuerat: Græci cum animaduē-
tissent, expeditionē aduersus regem su-
sciptam esse, illam detestabant. Sed cū
Clearchus dixisset, reditū eis nō parēre,
nisi Cyrus auxilium ferat, secuti sunt. Cy-
rus autem cū nudo capite aduersus Tis-
saphernem pugnans, prohibente Clearcho
ne pugnaret, occubuisse: Græci, qui
Clearcho parebant, Arizum regem de-
signarunt. Is recusauit. Rex Cyti caput &
manum amputatam Græcis misit, postu-
lans, ut, tanquā uicti, arma sibi traderent.
Illi uerò nō dederunt. Tissaphernes autē
iurcurando fraude uiolario, prodit regi
Græcos. Is Clearchum & Menonē, & re-
liquos duces Græcorum occidit. Xeno-
phon uerò dux designatus, omnes uiu-
ific. Cum autem decies mille incolumes
in Thraciam uenissent, stipendia fecerūt
apud Deuthen regem.

Ξενοφών.) Xenophon historicus, scrip-
sit Babylonica sunt antem amaroria.

Ξενοφών.) Xenophon Ephesius histori-
cus, scripsit Ephesiaca libri decem. sunt
autem amaroria: de Abrocoma & Anthia,
& de urbe Ephesiorum, & alia.

Ξενοφών.) Xenophon Cyptius histori-
cus, scripsit Cyptiaca. sunt autem & ipsa
amatoriorum argumentorum historia, 40
de Cynira, & Myrrha & Adonide.

Ξέρξης.) Xerxes, Persarum rex, cū Da-
rius pater moriens dixisset, Marathonis
memento: aduersus Græciam bellum su-
cepit. ac primū præcones misit, postu-
lantes terrā & aquam. Verū Athenien-
ses legatis urbe interdixerūt, & cum qui
suaserat ut parērent, lapidarūt cum uxore
& liberis. Lacedæmonij uerò ijs in pu-
teum edicēdis, terram ingererunt. Irato
autem Deo, pestilentia confictati sunt.
Et cum Pythius iussisset, ut pro nece ca-
duceatorum satisfacerēt Xerxi, Bulis &
Sperchis ultro ad Persas ascenderūt, da-
turis pœnas. Rex uerò admiratus, reliquit
eos incolumes, & morbus desijt. Tū uerò
pedicū plurimas myriades ex Aegy-

pto, Phœnicia & Cypro cum haberet, ca-
strametatur est. Cū Sardes uenisset, Sol-
des defecit. Habuit etiā electos milites de-
cies mille, quos Immortales nominauit.
Perdidit & Athon montem Macedoni-
cum, & Hellepontū intra Sestū & Aby-
dum pōte iunxit. Cuius parte tempesta-
te dissoluta, compedes in mare demisit,
& aquam flagellauit. Cū autē frumen-
tariæ naues Græcæ allatæ ipsi essent, eas
repudiavit, seruorum annonam esse di-
cens. Exploratores uerò comprehēsos,
monstratis omnibus copijs, dimisit.

Litera Essequente η, ι, α, υ.

Ξηρολαίφιν. Siccos ungi dicebant sine
balneis. fortassis autē idem est, quod alij
Ξηρορετίβιδου dicunt, id est fricari siccos.

Ξηρόλοφος.) Xerolophum quidam an-
tea thema appellarūt. in illo enim testu-
dines sunt sedecim, & Dianæ composita
statua, & deueci conditoris, & thematiū
triples. Ibi Seuerus immolauit multas ui-
ctimas, eoq; in loco multa oracula red-
dita sunt. Quo tempore etiam puella uir-
go immolata est. Fuit etiam thesis Astro-
uomica, quæ annos triginta sex durauit.

Ξηρός ιδρώς.) Siccus sudor, qui non bal-
neis, sed exercitationibus & laboribus
cietur.

Ξηρός λίθος.) Siccum saxum, quod sine
cæmento & disticijs adhibetur. Erat lapi-
de sicco castellum interpolatum, ex ma-
gnis saxis coagmentatum.

Ξυφισμός.) Digladiatio, est saltationis
comicæ genus.

Ξυφίτι.) Instar stauri (στουλακρούς) e qui-
galli cristas quatiens.

Ξυγγομήνη σφαιροπέρις.) Veniatiroli. De
ijs qui principio errant in aliqua re.

Ξυγγοφών.) Pisander cū Athenas uen-
nisset, primūm populum conuocauit, &
dixit, cōscriptores summa autoritate es-
se eligēdos: scribendam esse decretum,
certo q; die promulgandū populo, qua
ratione urbs rectissimē administrari que-
at. Cum uerò dies ille uenisset, concio-
nem in eo loco coegit, quo erat templū
Neptuni. Ac cōscriptores aliquid nihil ar-
tulerunt, quam hoc licere quidem Athe-
nienibus cuertere decretū, quod quilibet
uellet. Si quis uerò eū quid fecisset, uel
uiolatarum legum rem ageret, uel alio
modo eederet, magnas pœnas statuerūt.
Tum uerò aperte iam dicebatur, neque
magistratum (ὡς τὴ ἀρχὴν ἡγεμονίαν) eadē
modestia qua olim) ut prius gerendū, neq;
stipeudia faciēda. Et præsidēs quinque deligen-

Solis uel
pfa.
Immortales.
Athen.
Hellepontum
in.

Pisander
CCCC No
tribus p. 40
fuit.

ligendos esse. Ab his eligendos centum viros: & ex centis illis quemlibet ternos sibi adfescere debere. Cum autem ipsi qui quadrangeti essent, in curiam uenissent, pro autoritate Rempub. ut optimū uideretur, gerere oportere. Huius decreti autor Pisander fuit, qui in cæteris etiā apertè populum oppressit.

τὸν ἐννοτὸν ἀντιζήσων.) Mutuò scabere.

ἐυδακύν.) Iso crates in Parænesi: Vide fortunam uobis adiumento esse, & hoc tempus auxiliari.

ἐυλατῶν γὰρ κίβδη, ἀδύπτ' ἄρβων.) Lignū eunum, nunquam fiet reclusum. Significat, difficulter è malis fieri bonos.

ἐυλυφίαν.) Quenfadmodū in teneris lignis fit, eū ea inflexa dimittimus. Diocles Atheniēsis primus inuenit harmoniā in testaceis uasis, q̄ pulsabant ligno.

ἐυμφορὰν.) Calamiratem Thucydides dicit infortunium fortuito oblarū, non propria temeritate aut uitio accessitū.

ἐυμθεϊστικόν.) Priusquam facta cum diis consentire uideantur.

ἐυμθεϊστικόν.) Velle se facere pacē, ubi cognorit pacis conditiones.

ἐυμθεϊστικόν.) Quicquid primū in egressu ædium eis occurrisset, id omen atq; augurium eis obiret: itemq; ñernationes, quæ ad Cererem referrebantur.

ἐυμμιζήσων.) Non memini, me ullā cordatiorem matronam conuenisse.

ἐυμφίαν.) Age ser, ego unā te cū sero.

ἐυμπαθῶν.) Dolōne interijt, an cōmunitate morbi? Morbis miser piijt scilicet, & tēporis diuturnitas exitiū illi attulit.

ἐυμπαθῶν.) Cū duo tibicines idē canunt, aut cū cithara & tibia cōcitant. nēmoi leges seu modi uocantur, hymni in deos. Vnā lugebimus Olympi modis.

Olympus
Musici.

Olympus tibicen fuit, Marci discipulus: qui & ipse propter Musicam in calamitate incidit. Sicut igitur Olympus inuenit concentum: ita & nos simili ratione tanquam una uoce lamentabimur. Imitabimur in legendo concentū Olympi. Hic Olympus in Phrygia modos tibicinum fecit: scripsit etiam modos flebiles.

ἐυμ δίκης.) Merito hæc postulare dixit regē. Præmia inter hos, ut æquum erat, distributa sunt.

ἐυμνησίμων.) Thucydides. Cadaueribus inter se congestis, foetor fuit intolerabile.

ἐυμνησίμων.) Aristophanes in Anagyro: Nubium cælesti est, & hyberna existit tonitrua. Idem in Insulis: Ecce ut obstipio capite & nubilo nutru incedit?

ἐυμνησίμων.) Mitiis erat, & singulari præditis prudentia, & uirtutis studiosissimus. *ἐυμνησίμων.)* Sophocles: Vbi Thefei & Pirithoi fidelia monimēta sita sunt, quæ inter sese pepigerant de descensu ad Inferos? Tanquā ex cōposito Imperatorē esse salutauit exercitus: uo signo dato; sed dissipato, & uō cōsentiente clamore.

ἐυμνησίμων.) Sophoc. Ista, hospes, nō uerū bis, sed re ipsa probantur.

ἐυμνησίμων.) Factiosus homo, & tyrannico præditus ingenio. *ἐυμνησίμων.)* Coniurati dicuntur, qui iureiurando fidē inter sese dederunt, & pacta fecerunt, ad aliquos uertendos.

ἐυμνησίμων.) Deo nolente quiuis & ridet, & ringitur: hoc est, Deo uolente mala etiam mutantur in iucunditatem.

ἐυμνησίμων.) Χυρπητῶν, municipium Cecropiæ tribus unde *ἐυμνησίμων* municeps. *ἐυμνησίμων.)* Radit usq; ad cutem, ut nemo gaudeat: id est, acerbus est, & crudelis.

ἐυμνησίμων.) Nonacula in cotē: puerbū, in eos qui uotorū cōpotes fiunt simile illi, *ἐυμνησίμων* in paleas, *ἐυμνησίμων.)* Locus, ubi arhletæ sese exercēt.

Arriauus: Signa delecti exercitus, aquilæ, Imagines regis, cōrdōx, omnia aurea; extant in hastis argenteo inductis.

PRINCIPIUM LITERARUM O.

O cum A & B.

ὀβελός.) Prouerbiū τὸ θεμελιώδες ὀβελός: id est, Calidam ueru partē. In eos qui deteriora pro melioribus amplectuntur.

ὀβελός.) Obolus apud Athenienses sex ualere grā, uō uerò septem terencios. * talentum uerò, uti nunc sunt, quatuor, & numisma octo & sex. Mina uerò sexagesima pars est talenti: auri scilicet sculpum est.

ὀβελός.) Anstophanes: Obolo fenatum in meas sententiās pettraxi. Obolos Byzantij Pholles uocant. Instinianus, nummularijs, pro uno statete aureo dare ijs, cū quibus cōtrahebant, solitis denos & du cenos obolos, proprium commo dum spectans, 80 & 100 tantū pro statete dati iussit. Aristophanes: Heu quantū duo oboli ubiq; ualent? propterea quōd blini oboll mortuis in os conijci dicuntur.

ὀβελός.) Oraculum Pythiæ: Quod uolo, da: noli dare, quod nolo.

ὀβελός.) Δὸς με εἶδος πῆρεσσι καλέω τῆς ἐκδῆ. Da partem septenis, atq; etiam octonis: ὄγκος.) Sophocles: μακρὸς περὶ οὐκ ὄγκος εἶ

ὀβελός ἄλλο
νὴ κατ' ἄλλο
Locum unum
nō conuenit
pau.

ὀβελός.

immensū
prou.

ἐπιμαρῶ κέρτα. Exigua moles aduenis in exigua urna, de Orestis reliquijs.

Mauricius.

Ἰγκ. Imperator Mauricius cōtemporauit, quæ inter se erant cōtraria, summam & magnitudinē animi, & clementiam. Craterus. Craterus Maecedo & procero corpore, & non procul a fastigio regio.

Craterus.

Ἰγμ. Νιγμγμ. Δημήτριος, Ceres in spectrix mellis.

Diogenes.

Ἰδάξ. Diogenes: Dic quæ nā abstracte mors ad Orcū? Me feri canes mortidicus arripuerunt.

Odenathus.

Plutarchus.

Ἰδάσθ. Odenathus Syrus, cōsuetudine Plutarchi philosophi utens, dubitationibus implebat magistri disputationes, nec sinebat orationem perfici intepellando. Nā ad intelligendam ueritatē, non satis ingenij habebat Odenathus.

Et interrogandi est respon- dens causa.

* Non censebat ille philosophū temerē interrogandū esse, neq; extēpore quicquā respondendū: in primis uerō difficile & impossibile p̄p̄modū esse, nos homines de dijs aliquid uel dicere, uel scire.

Ἰθίνα καλῆς. Ille formosus est. Propriū amatorum erat, amatorum nomina scribere in parietibus, uel in folijs arborum, hoc modo: Ille formosus est, ascripto cuius nomine.

Ἰθίος ἰσθμῶθ. Iouis filius Corinthus. Prouerbiū in eos qui olim quidem selices fuerunt, pōst autem parum bellē se habuerunt.

Thraci cōm- mēsi.

Ἰθῶμαρτος. gens Thracia. Aristophanes: Quis Odomantū penē circūcidit?

Ἰθῶς. Aristophāes: Ἰθῶ μαρτῶς τῶν ἄνθρωπων Ἰθῶς, τὸ λαζόμαρον. Cum uia ad sit, semitam quærit, ut dicitur.

Ἰθῶς, ἀπὸ τῶ Ἰθῶς. Sophocles de Inferis: Posteaquam uenit ad obseptum limen, æneis clauis humi defixum.

Aristophanes.

Ἰθῶμα τῶν ἄνθρωπων, τῶν ἄνθρωπων κατηρίσω. Cum portus adesset, à semita deflexi.

Ἰθῶσθ. Etiam sepulchrum eius odorato redolet croco. τὸ γὰρ ἄνθρωπος ἰθῶσθ πρόσω.

Ἰθῶσθ φάτρ. Quod dolores tollit.

Ἰθῶσθ μα. Libanius: Nūc tacitē cineres deploro.

Ἰθῶσθ ἰθῶσθ. Odryse, id est Thracia.

Ἰθῶσθ μαχίνα. Odyssea machina. In callidos. Ille instructus omni Vlysea & multiplici machina uitam consumebat, Vlyseam & Themistocleam calliditatem supergressus.

Ἰθῶσθ ἰθῶσθ. Temesius heros. Cū quis aliquid reprensus, ipse potius debere reprehenditur.

o cum z & o.

Ἰζῶ. Ozan. Dauid post uictoriā gentis Palæstinae, omnibus adultis conuocatis, ad arcam, quæ Caritham reposita erat, proficiscitur. Quam ex Aminadabi * ædibus ablatam uehiculo nouo imposuerunt, & ut à fratribus & liberis unā cū bobus traheretur, mandauit. Antecedebat autem eam rex, & cum eo populus, laudans Deum, & cantans omnis generis cantilenas apud se receptas, & cum multitudine uariorum instrumentorum & saltationum & psalmodiarum arcam Hierosolyma deducebat. Cum autem usq; ad Chidonis arcam (loci nomē est) peruenisset, Ozan irato Deo moritur. Nam cū boues arcam inclinassent, ille extensa manu eam tenere uolēs, occisus est à Domino: quōd cum sacerdos non esset, eam attingisset. Rex autē & populus dolore affecti sunt morte Ozanis.

Arca Domini

Ἰζῶ. Aristophanes: Nūc odorē præbere res plurimæ & maximæ mihi uidentur: in primis uerō olfacio Hippicē tyrannidē. Hic tyrānus fuit, iussitq; Athenienses, pelles idgas ferre, quo minus manus profere possent. hunc autem lapidibus obruerunt Lacedæmonij. * Cū quatuor Pisistratidæ essent, Hippias cæteris ætate grandior tyrannidem inuasit.

Hippicē

Ἰζῶ. Ozias (Amathæ) Amathæ filius, ingenio bono & iusto, & magnanims, & in reb. prospiciēdis summa in sacertia; & in multis bellis uictor: eum omnia usque ad fines Aegyptiorū subegisset: Hierosolyma tandem curare coepit, & moenim partes, uctustate collapsas, restituit, & multas turres adiecit: o cū cubitorū & centum: & castella in locis desertis extruxit, & multos aquæ ductus effudit, & iumentorum infinitam multitudinē habuit, & quia agricola erat, magnæ fuit illi agriculturæ cura. Delektorum militū habuit millia trecenta & septuaginta bis mille, & omnis generis arma. Rebus autem ita comparatis atq; instructis: insperata eius animum corripuit: ut caducarū rerum eo ipsi inflatus, in mortalem, & per omne tempus durantiē fortunidinē neglexerit. Ea uerō erat pietas erga Deum, & obseruatio legū. Lapsus enim rerū successibus, in paterna delicta impigit: ad quæ illi etiā bonorū splendore & rerū magnitudo, quibus recte uti nō poterat, impulerunt. Cum autem solennis dies instaret, quæ omni populo erat festiua: ille, induta sacerdotali ueste, ingres-

Ozias ingens.

us.

Visitatio.

Sustrachon.

us.

Exercitū.

Ozias.

Ozias ob uictoriā & conuocatis plebibus.

us est

fus est delubrū, Deo in aureo altari imolaturus. Cū aut p̄d̄ifex Zacharias, & qui eū eo erāt Aaroniæ stirpis octoginta facerdoes, reclamaret, eumq; exire iuberet (neq; enim licere illi sacrificare, id quod soli Aaroniæ stirpi c̄cessum esset: moneretq; ne Deo offenderet) iratus, mortē eis minatus est, nisi quiescerent.

Ἰζακ. Rex Israelis, pius fuit: sed rebus fecūdis elatus, per uxorē cordi ipse Deo, p̄ se se sacrificare uoluit: id q̄ solis licebat sacerdotibus. Cūq; odores in tēplo incendisset, confestim leprosus factus est. Obducta enim est eius facies lepra in tēplo Domini: itaq; eū inde abstraxerunt.

Ἰων ἀμβροσίης ἔνιλαρ. Olerē ambrosiam & nectar. De rebus approbatio ne dignis. Loquitur aut de Bacchanalib.

Ἰων. Artemo poeta Mellicus perstrin gebatur, quasi hircum oleret.

Ἰδαμνὸν τὸ ἴσιος; ἴθιαι αἱ κρηίδες αἱ καλαίαι. Cuiate hoc est? Ex eo loco unde pulchre triremes sunt: hoc est, Atticum est. Nam Athenienses multum sibi ob nauales pugnas tribuebant.

Ἰθίαι. Derisores sunt, & contumeliosi homines: plusq; tribuunt uelo, id est rei nauicæ Athenienses, quàm sapientiæ.

Ἰθιαι. Ortio post Galbā imperauit, homo generis ignobilis & obscuro, & inspectione tempore minimè illustri, Neroni obnitæ in temperantiā (αἰκατόντος, similis) familiarissimus. Verūm in imperio consueta uti uitz ratione non potuit, eū difficilia in eum bella statim erupissent.

Ἰθίαι. Bellū ciuile gesserūt detertus externo. Alienū quiddam, & abhorrens à uiri sapientis moribus est, mentiri.

Ἰθρυάδες. Othryades, unus ē treccētis delectis ciuibus, qui ad Thyrtam pugnarit: qui nulneratus inter mortuos latēs, cum Alcenor & Chromius, qm̄ ex Argiuis superstitres fuerant, discessissent, ipse spoliatis Argiuorum cadaueribus trophæum humano sanguine inscriptū erexit, statimq; mortu⁹ est: atq; in causā fuit, ut Lacedæmonij denuō Thyrtam sibi uendicarent, ac prælio uincerent.

Ἰθρυάδης. Parauit liberis diuitias, calamitosa profligata paupertate.

Ἰθρυάδης. Omis gladium: de ijs qui ipsi sibi malè consulant.

Ἰθρυάδης. In felix, quorsum nauigauimus. Ἰθρυάδης, ἢ Ἰθρυάδης: Aristophanes. Esugerunt quò quisq; potuit. Mihi est eundē, quocūq; me sapiētia & Deus trahit. Vide in quam me Ignominia perducas.

Ἰθρυάδης. Fortunatū prædico senem, eiq; gra tulo, q̄ aridos mores & uitam reliquit.

Ἰθρυάδης. Appianus: Malum arte grauius, & ope mortalium sociorum potentius.

Ἰθρυάδης. Qualis fortuna oppressit infelicissimam domū. Aristophanes: Alteram maxillam acues ad luiculas, alterā uerò ad maiores res: id est, ad iniurias.

Ἰθρυάδης. Noui Simonem, & Simonem in. In eos qui inter se ob improbitatem norunt.

Ἰθρυάδης. Oratione cordata militaris insolentia: tumore c̄pressit Imperator.

Ἰθρυάδης. Laius Thebarū rex uxorē habuit locastā, ex qua suscepit filiū Oedipodem: quo procreato, oraculū accepit parens, filiū cum sua matre congressurū esse. Itaq; in montē eum abiicit, & pedes eius ligno trajici iussit: quò inuētum rusticus quidam, nomine Melæbus educauit, & Oedipodē nominauit, quòd pedes haberet tumidos ob ligni trahētionē. Vir aut fortis factus, latrocinia exercuit. Quo tempore sphinx etia extitit, mulier terribilis, & sereno ingenio. Nam cū maritum amisisset, coacta manu, & loco inaccessio occupato, prætereuntes occidebat Oedipus itaq; callido in isto consilio, se cum ea cōiungit, quasi unā cum ea latrocinaturus: captatoq; tēpore opportuno, & ipsam & socios eius hasta trajicit. Thebani autē id facinus admirati, regem eū proclamant. Laius uerò eis iratus bellum insert, & saxo caput ictus occumbit. locasta autē, metu amittendi regnū, reducit Oedipodem, & regē designat, eiq; nubit, ignorās se eius esse matrem. Suscepit autē ea filios duos, Etrocleum & Polynicem. Deinde cum cognouisset, eum filium suum esse, rem illi indicat. Quo ille audito, clausus in oculo impactis, sibi necem consciscit, regno duobus filijs relicto, qui alteris annis regnauerunt. Verūm hi orto dissidio, bellū inter sese gesserunt: & Polynices ab Etrocle expulsi, Argosq; profectus, uxorē duxit regis A drasti filiam: adductoq; exercitu ad Thebas, ac duello cōgressus, fratrem occidit, ab eodq; uicissim occisus est: socij autem domum redierunt.

Ἰθρυάδης. Melæbus.

Ἰθρυάδης. Sphinx.

Ἰθρυάδης. Laius cōdeli. Oedipus terribis. Sphinx.

Ἰθρυάδης. Etrocleus. Polynices. Natus cum dē.

Ἰθρυάδης. Oedipi locastus.

Ἰθρυάδης. Etrocleus. Polynices. Natus cum dē.

Ἰθρυάδης. Etrocleus. Polynices. Natus cum dē.

Ἰθρυάδης. Agrestem fluctum maris.

Ἰθρυάδης. Ars tamen præ iactantia, & uerbis insolentibus. Eunapius: Tanto malo inuicem esse exoriente, Non usum est illi res à mittere exercitum, Cum res adhuc in motu essent.

Non bis sibi, nec bis ius. s. sed pleriq; pleriq; alij.

Melæbus.

Sphinx.

Laius cōdeli. Oedipus terribis. Sphinx.

Oedipi locastus.

Etrocleus. Polynices. Natus cum dē.

οὐδ' ἄλλα τῆν ἄν.) Noui noui, quid uelis: define define uerba facere: Etiā si me per cussis, tamen tibi non refragabor.

οὐκ ἔτις.) Homerus:

ὀτρυσάσθαι οὐκ ἔτις ἀφ' ὧν Πηλεΐδης ἔλασεν.

Eius (dem pili & atati, uae supra dorsum similes equi.)

οὐχ ἄν.) Oecamunicipium Pandioniz tribus. Philochorus ait, Oecam filiā Cephalī, Charippi uxorem fuisse.

οὐκ ἔτις.) Polybius: Apud Carthaginē- ses etiā res ita procedere, non erat mirū.

οὐκ ἔτις.) Cœcliar sibi simplicem re- gis animum.

οὐκ ἔτις.) Nunquā postuletur ut hoc fiat me uiuente, & patriā urbem incolente.

οὐκ ἔτις.)

οὐκ ἔτις αἰλιρ. ἱμελὸν πείδικα φραγῆται,

ζῶναι κρηταίσις ἔλπιται ἐκ μαζαίσις Verua feles mea perdice denorata,

Se uicturam nostrū sperat in adibus?

οὐκ ἔτις.)

Canthari cuiusdam uerna, cū se flagris cædi iussisset, aufugit, quasi contumeliose tractatus à dominis.

οὐκ ἔτις.) ἀδificatio.

τὸ οὐκ ἔτις, κρη ἱππικὴ τρέφει, δοκὴ δαπανη- ρα ἴσται.

ὁ πρὸς τὴν λακωνικὴν ἀποστῆλθε ἑρτη κατέρα.

εἰ δὲ αὐτῆ, οὐκ ἔτις σὺ λαβὸν κρη ἄμβροτα.

ὁ, πῆ πρὸς κρη ἄ γυναικὶ μοιχρὸν ἔχει.

ὡς τέτυκτο πρῶτον διαπραχρῶν ἴσται κρη ἱπ- πικῶν.

Aedes extruere, & equos alere, sumptuosa esse uidetur: id quod Laconica contemptum est execratione, qua est huiusmodi: Aedificatio te occupet, procrastinatio & equorum alimonia, & uxor tua adulterum habeat: quod hac omnia magni sumptus sint, & noxia.

οὐκ ἔτις.)

Prouerbiū: οὐκ ἔτις ἐν μάστιγι, domesticus testis: uel testis ex ipsis ædib. In eos qui post mensurāciū, uerum fatētur.

οὐκ ἔτις.)

Substructionibus Assijs & sumptuosius muneribus ualere iussis, principibus magistratu fungendum est. Vituperandum enim est principes, qui delectatur aedificationibus ornatis.

οὐκ ἔτις.)

Dei prouidentia tribus sit modis: dispensatione, bona uoluntate, concessione. Rei familiaris studiosum, quidam illiberalium uocant.

οὐκ ἔτις.)

Me quidem magna iam uitæ pars destituit: neq; diuinius suscinere possum, quæ abiq; parentibus contabescam: cuius nemo homo amicus curam suscipiat. Nam iniquini instat, indignis modis paternas ædes ædifico, inqt Ele- dra. id est, maximam uitæ partem in ma-

lis uixi, maiorque uitæ pars me deseruit, quæ nunquā spem bonam aluerim. Nā haec uenit nihil unquam factum est pro Agamemnonis uisione, quā nullus amicus suscipit: sed omnes in calamitatibus trepidant, secundum illud: οὐδ' ἄλλος κακῶς περῶσεντ. ὁ κρη δὲ τὸν Φίλων.

Viri, cū quo malè agis, amici sunt. peul.

οὐκ ἔτις.) Poete uruntur dispositio- nis, hoc est distributione personarum.

οὐκ ἔτις.) Sophocles:

ὡδ' ἔδον οὐκ ἔτις ἐπὶ τις τρεφῆ. Neq; uictus, quo ædes extruuntur, intus est.

οὐκ ἔτις.) Oecostus, qui ipse sese alit, mercenarius.

οὐκ ἔτις τὸν Ἰουλιαν.) Cretense sacrificiū. Prouerbiū: Si quādo turbulenum sac- rificium factū esset, Creticum uocabatur: cō quod Agamemnon, illic tempe-

state appulsus, sacrificauit, Polyrrhenum profectus: sed nauces interim captiui cre- marit. Quo ille audito, uictims relidis, ad litus uenit: & una repta nauis, ea con- fensa soluit, exaceratus incolas.

οὐκ ἔτις.) Stultus est, qui parentum miserabiliter interfectorum obliuiscitur.

οὐκ ἔτις τὸν μολῆσιν.) Prouerbiū, Domi Mile- lesia: in eos, qui ubi non debent, ostentant delicias. Aristagoras enim Milesius

profectus aliquando Lacedæmonē, pe- tebat uisionibus, quo: Persie bello pte- rent, opem ferrent. Concionabatur autem uelut indutus sumptuosa, reliquisq;

Ionicijs delicijs utens. Cui quidam ex Ephoris dixit, Domi Milefia.

οὐκ ἔτις.)

Vtillam domi essem. De ijs qui oprāt, ut effugere pericula liceat.

οὐκ ἔτις.) οὐκ ἔτις τὸν σῆξ ἐπὶ ἴσται, οὐ δ' ἔτις κα- κρη. Alij defuncti sunt, superstitēs uerō mali. De ijs qui ob penuriam aliquid ter- rum desiderant. Aristophanes in Ra- nis introducit Bacchum, qui Euripidis desiderio ad inferos uelut descēdere, di- centem, sibi opus esse poeta solerti, atq; sufficientem hæc uerba: οὐκ ἔτις τὸν σῆξ ἐπὶ ἴσται: οὐ δ' ἔτις κακρη.

οὐκ ἔτις.)

Parœmia, prouerbiū: id est dictum populare, seu peruulgatū. τὸ κρη δὲ τὸν δεινῶν. Opus Alexandri Mace-

donis, qui aliquando regem Darium ul- timo itinere secuti sumus.

οὐκ ἔτις.) Sophocles: Hei mihi, quā protulisti sili orationē, quæ infesta fieri ne- quit? Quod enim euenit, quæ infestum reddere possit? Aristophanes: Hei mihi misero, cur nō & ipse annō superiore na- uali prælio interfui? De ijs qui libertatem

Com FORA TVNA
PLOTI
DEP
DEB.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕ
ΛΟΓΩΝ.

Substructionibus

Prouidentia

Solitudo

tem exoptant. Ad Arginufas enim Athenienfes nauali praelio, feruorum ope, uice-
runt: cum ante alij praelijs cladem acce-
piffent, eosq; manumiferunt. Ad illud igi-
tur alludens faceret ait, fe, fi nauali bello
interfuiffet, libertate fuiffe donatum. Euri-
pides in Bellerophonthe:

οἱ μὲν τὸ δὲ οἱ μὴ ἴθι πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις.
οἱ μὲν, τὸ μὲν τοσούτῳ θυμῷ ἔδωκε καὶ οἱ.
τὸ δὲ ἴδιον ἴσως φρονεῖται πᾶσι αὐτῶν φέρων
Hei mihi. Cur uerò heu mihi? Mortalia scilicet
perpeffi fumus: id est humana ifta funt. Hei
mihi, ἀργινοῦται quidem irasci est malum: sed
uidere sic affeclum, quòd nam sustineat?

οἱ μὲν κλυτὰς ἰσάν ἰσως παρκαμψίης. id est,
Heu calicem ex aquo temperatum.

id est, qui tantūdem aquæ, quantum uini
habet. hoc ait Mercurius, cui soli temper-
ratam libationem afferbant. Nam pro-
pterea quòd & uiuentibus & mortuis im-
perare fertur, ab utrifq; honoratur.

ἢ τρεῖς ἔξ, ἢ τρεῖς οἴνας. Aut ter sex, aut tres
celleras.

οἴναμι, ἢ οἴνοι τῶν χαρῶν δὲ αν.) Oenæzi, uel
Oenoe torrentem. De ijs qui iuuadis cau-
sa accessiti nocent. Nam cum Oenæzi tor-
rentem ad se deriuarent: magna uis aqua
rumstrupit, atq; inuandauit. Aliter: Quā-
do aliquis contra seipsum aliquid facit,
cum sibijpsī nocet. Nam Oenoe municipi-
um Atticæ est, cuius incolæ torrentem
qui supra ipsos deferabatur, in suâ regio-
nem auerterunt. torrens uerò auclius, &
aruis eorum nocuit, & ædes euerit. Simi-
le huic effe illud, ἢ καρπυῖος τῆν λαγυῖον, Car-
pathius Ieporcū. Aiunt enim quendam,
cum Carpathus Iepoῖes non haberet, eos
intulisse, ad sobolem procreandam. unde
rantalæporum copia exiit, ut fruges il-
lorum grauitè læferint.

Carpathy
Ieporcū.

οἴνος) Oeneta, una ex decem tribubus
Atheniensium.

οἴνη.) Oenoe municipium, alterū Hip-
pothoontix trib. iuxta Eleutheras: alterū
Aeaciæ, uersus Marathonem.

οἰνίμας.) Oenomaus Gadarensis, phi-
lofophus Cynicus, non multo maior na-
tu Porphyrto: scripsit de Cynismo, id est
secta Cynica, de Homericâ philosophia,
de Cratete, Diogene, & cæteris.

οἰνοφυλάκεις.) Nomophylaces quinā
funt: Vifum esse quibusdam, eosdem esse
cum Thesmotheis: sed non ita est. nam
Thesmothetæ patrio ritu coronati, in A-
reopagum afferebant: Nomophylaces
uerò falcisq; albis utebantur, qui spectacu-
lis in solijs sedebant e regione nouè prin-

Αρμενίου.

τομαρῶναι.

cipum, & Palladis pompam adornabant,
cum simulacrum ad mare ferebatur. Co-
gebāt etiam magistratus legibus uti, & in
concionibus alsidabant praesidibus: uer-
bantq; decretū fieri, si quid cōtrariū legi-
bus & cōtra Rempub. eis esse uideretur.

οἰνοπίπας.) Vinolentas. sicut Homerus
ait. παρθεῖσι πίπας, uirginum seclatōres, Ari-
stophanes: ubi mulieres nō perstrinxit, u-
bi, ἴσκαυτε ἰμβραχὺ εἰς quibus suppetit spe-
ctaculū & tragœdia & chorus, adulteri-
nis præditas morib; uirorū amatrices uo-
cās, ebriofas, pditices, garrulas, in quib;
nihil sit sani, quæ uiris magno malo sint.

οἰνοπιπῶν.) In conuiuijs, cum uinum
adest, magnifica iactantur.

οἰνοπίπης)
ὦ ἔτινε πῖνδὲ πῖφον ἀνακρίωντες πρὸ ἀμείνων,
σπῖσόν μιν περιών, οἶμυ γὰ ἀνοστήτης.

10 Hostes hoc sepulchrum Aëreontis prae-
teritis,

Libato mihi. Sum enim uini potor.

οἶν.) Vinum, cū Deo inuitur, signi-
ficat ultionem. David: Poculum in manu
Domini est uino mero plenum.

οἶν. ἢ οἶν πῖνδων.) Vinum sine puertis.
Duo proverbia funt. alterum est, οἶν. ἢ
ἀληθῆνα, uinū & ueritas: alterū uerò, οἶν.
ἢ πῖνδων ἀληθῆνης, id est uinū & puertis
ueraces. Intelligitur de ijs qui simplicita-
tem præ se ferentes, uerum dicunt.

οἶν. ἢ κενυθῆς ἀγγυῖον, σπῖνδὲν λιπῆας.

οἶν. ἢ ῖνδων, ἢ κενυθῆς, ἢ κενυθῆς λιπῆας.

οἶν. ἢ κενυθῆς, ἢ κενυθῆς λιπῆας.

οἶν. ἢ κενυθῆς, ἢ κενυθῆς λιπῆας.

οἶν.) Vinum dicitū est ab Oenoe: ut
estatur Epigrāma. Oenucus cum in cauis
poculis uuas expressisset, Oenō, id est ui-
num appellauit. Plato uerò uinū οἶνον ap-
pellat, eo quòd opinione atq; arrogantia
impleat animum. Potest & ab utilitate dē-
ti, quæ Græcè est οἶνος. Homerus: οἶνον
αἰκε πῖνδων. luuaberis, si biberis. Idem epu-
las etiam οἶνια uocat, quòd non uiuent
Cyprius autem Poeta ait:

οἶν πῖ, μετῆλας, ἴσως πῖνον ἄρξῃ
ἔντοις αἰθρῶν πῖνον, ἀποσπῶσθαι μετῆλωνας.
10 Vinum sanū ἢ Menelæe, dysfecerunt opti-
mum, mortalibus hominibus, ut differant
curas. Alius poeta:

τρεῖς γὰρ μῶναι κρατῆρας ἰγκρασιῶν:
τρεῖς ἐν φρονεῖται μὲν ἰσχυρῶς σπῖκα:
ἢ πῖνδων σπῖκασι: τῆν δὲ δὲ τρεῖς
ἔρωτες ἔδωκε τῶν τρεῖς δὲ ἰσχυρῶν:
ἢ σπῖκασι τρεῖς ἐν σπῖκα κενυθῆς

Mulieres
ebrius.

Ebrietas
fetas.

εἰσαπὼς βυθὸς ἔσσι· ἰ δὲ πῖπρη· ὅτι ἐν
 ἡμέτρῳ ἐστὶ ἀλλὰ ὕβριος ἰ δὲ
 πῖπρη· βότρυς ἰ δὲ δὲ, κῶμῶν ἰ δὲ δὲ· ὅτι
 ἰπὼ πῖπρη· ἰ δὲ ἰγδοσ τῶ κλητῶ·

ἰ δὲ ἰπὼ τρεχάλης· ἰ δὲ κατ· ὅτι ματίας,
 ὡς ἐκ βυθῶν πῖπρη, πολλὸς γὰρ ἐστὶν ἀγγύων
 χυθῆς ἰπὼ σκελετῆς πῖπρη· Id est:
 Tres tantum crateres miscio sapientibus.

Primum ualitudinis causa quæ primū ebibunt.

Alterum amoris & uoluptatis gratia.

Tertium somni causa, quo epoto uiri sapientes
 domum cunt. Quartus non amplius nosser
 est, sed contumelia. Quintus est clamoris,

Sextus comestationum. Septimus appari-
 tu, uulnerum & cicatricum. Octauus la-
 sciuia, Nonus bilis. Decimus furoris, uel
 proflernas, uel uomitum creat, adeo ut eycere
 facias. Multum enim uini, uini uasitumsum,
 supplantat potores.

Epicarmus· ἐκ μὲν ἰσοτις ἰσῖν· ἐκ δὲ ἰσῖν
 πῖπρη ἰσῖν· ἐκ πῖπρη δὲ κῶμῶν, ἐκ κῶμῶν ἰσῖν
 αἰσῖα· ἐκ δὲ ἰσῖν αἰσῖα δῖα, ἐκ δὲ δῖα πῖπρη
 πῖπρη σφάκιλος ἔσσι· Ex sacrificio con-
 uuiuium, ex cōuiuiο compositio facta est,
 ex comotatione comellatio, ex comella-
 tione lis, ex lite iudicium, ex iudicio com-
 pedes & hulecra & multa. Panyalis:

ἰ δὲ πῖπρη ἰσῖν ὄπρη θῆμισσι ἰσῖν
 ἰ δὲ πῖπρη, ἀλεξικακῶν, πῖπρη σῶσι πῖπρη (ἰσῖν) αἰσῖν
 Vinum in mortalibus nim habet igitur parem,
 Bonam, & depultricem malorū· omnis comi-
 tem (uoluptati) deloris. Erat & uinum hor-
 deaceum crateribus,
 Inerat & ipsam hordeum usque ad summa
 labra.

οἷν μῖν.) Medici qui accesserant, iube-
 bant uinum bibere. Nam salutem & inte-
 ritum hominis in hoc illi consistere dice-
 bāt, arte sua freti. Nūquid uino efficacius
 Inuenias: ad imitationē dicitur Homericū:
 αἰσῖν κακῶν πῖπρη μῖν ἰσῖν αἰσῖν.
 Viro despresso robur magnum uinum addit.

Herodotus ait Persas hoc institutū ser-
 uare: Si quid sobriū propoluerint, de eo
 deliberare ebrios: sin ebriū propoluerint,
 id confirmare sobrios. Porus Indgrum
 rex ait: Vini tantum bibo, quantum So-
 li libo.

οἷν μῖν.) Quasi dicas, suam uoluntatē
 amplectens, suū animum pascens, & ne-
 mini obtemperans, solitarius, errore men-
 tis affectus. Nunc errore mētis magnum
 amicitia lucum afferit.

οἷν μῖν.) Solus ad solum.

οἷν μῖν.) Nequaquam amplius uirū hunc
 uidebitis: uerbum magnificum elouat.

Aristophanes de Cleone: Ve detestabi-

lis ille inclinato capite uocat: ex gestu uo-
 racitatem eius notat. Etenim & homines
 & iumenta ad cibum maxime inclinata
 & incumbentia, uidentur insatiabiliter &
 magno studio comedere.

οἷν μῖν.) Nihil atque præclarum est, atq; au-
 dite ipsam legem. Homo erat Demophi-
 lus patriarcha Constantinopolitanus, qui
 impetu quodam perturbato permisceret
 omnia, instar uagi torrentis, multum sor-
 dium secum trahentis.

οἷν μῖν.) Oeum. Duo sunt municipia Atti-
 cæ, à solitudine sic dicta: alterum Cerami-
 cum Leontis tribus, alterum Decelicum
 Hippothoonæ.

οἷν μῖν.) Ille omnia anxie inquisiuit. Is
 enim erat, qui neque humanum neque
 diuinum quicquam imperuestigatum re-
 linqueret.

οἷν μῖν.) Aristophanes: Non possum ul-
 tra è sentina emergere, id est sustinere &
 conficere negocium. Translatio sumpta
 est à nauibus, quæ aqua redundantes pe-
 riclitantur. Viri sapientis istud est, qui
 pauca multa uerba complecti potest. O
 infelix Ajax, qualis es? ut es affectus? ut
 sis & ab inimicis deplorandus?

οἷν μῖν μῖν.) diuinitus res futuras cō-
 sciluris assecturus.

οἷν μῖν μῖν.) Eum adolecentes quidem
 & oderant, & auersantur: seniores uerò
 chari habebant, & laudabant. & Me-
 lionib; auspicijs & apparatu sumiore bel-
 lum denuo aggressurus.

οἷν μῖν μῖν.) Augurium Phryges repe-
 rerunt. hoc partim ad auspicia pertinet.
 si aue antic uel retrò uolante, & uel ad
 dextram uel ad sinistram declinante, dic-
 cas, hoc significat partim uerò pertinet
 ad εἰσπρησῖν (αἰσῖα πῖπρη ἢ εἰσπρησῖν.) cum ea
 quæ domi accidunt, obseruantur: ueluti
 si in tectō apparuerit aut mustela aut ser-
 pentis, aut oleum effusum fuerit, aut mel,
 aut uinum aut aqua, aut cinis, aut crep-
 tus lignorum auditus fuerit, aut aliquid
 aliud, hoc significat: cuiusmodi opus cō-
 scripsit Xenocrates. εἰσῖν μῖν aliud est: ut
 si exponas ea quæ obiter in uia occur-
 runt, si quis tibi obuiam factus fuerit hoc
 gestans, & hoc tibi eueniat: cuiusmodi
 opus conscripsit Polus. Aliud est ἡμῶν
 ποταμῖν, ut cum manibus extentis, cru-
 gis aut hyluris palmæ dicimus, Procrea-
 bit filios, aut aliquid simile: cuiusmodi
 opus scripsit Helenus. Aliud est πάλμῖν
 ἡμῶν, quando ex uibratione corporis ali-
 quid cognoscitur: ueluti palpitauit dex-

Auspicia

Domestica

Manuum
offensio

Palpitatio

ter aut sinister oculus, aut humerus, aut fe-
mur, aut pes prurij, aut auris tinnij, ergo
hoc euenit: cuiusmodi opus conscripsit
Posidonius.

αισ.) Sibi quidem diuitias illa non con-
temnendas parauit: illum autem paulatim
tabescens amore, sustulit e medio.

αισ. α.) Nosti quosdam, qui in referen-
dis rationibus pecunia (*δοσιδωτης, η δωσι-
δωτης.*) mulctati, aut omnino una calami-
tate impulsu sunt, ut in meridie uitae, id est
aetate ad occasum uergente, philosopha-
rentur: ex eo solo quod Deo obiectu sunt,
& iurauerunt more Platónico, quos uel um-
bra opportuni aliquid locuta anteuertit.

ηξειδ. α.) Sophocles: Tu praesens nobis,
a nemine amicorum admonitus, sed ipse
nobis omnibus exposcisti.

αισ. β.) Thucydides: Ob magnitudinem
impendentis adhuc periculi, tolerabilia di-
lis uisa sunt. & (*η μηδ' εστι μικροισ ανδρασι φε-
ρον παρθη, αισθησις εστις ομοις πισω γυναικει*) si pa-
uis erit magnum malum, tolerabile tamē
aliqua ex parte fiet.

αισ. γ.) Appianus: Omnino omnes fur-
or quidam atque impetus & alacritas con-
tra Barbaros inuasit. Et, haec fecit tanquam
fumbundus & remulenus. Herodotus:
Furorem atque insaniam propter mulieres,
nihil faciebat.

αισ. δ.) Pisides: Furor est, praesertim
Barbarorum, ut procliuēs sint ad muta-
tiones.

αισ. ε.) Oesyme, urbs Thraciae.

αισ. ζ.) Oeta, mons (Thesalicae) Lacedae-
moniae, unde Oetaeus.

αισ. η.) Non inuista deformi conficior
interitu.

αισ. θ.) Perij, interij, deuastata sum, Tec-
messa inquit, ob Aiacis mortem.

ο ουτ κ.

ο καπης της νιχης ιωνιριχου.) Storea cala-
thus) Canes fortuna superior est. Prouer-
biū, in eos qui maiora & plura quam ne-
cesse est, possident hoc est, qui opibus ita
muniti sunt, ut fortuna eis nocere possit
non uideatur.

ο καπης της νιχης ιωνιριχου.) Lex quae infra est. De
moisthenes in oratione contra Aristocrate,
aut Helicam dicit, inquit Didymus, eo
quod praetoria quaedam superiora, quaedam
inferiora nominantur: aut ob figuram scri-
pturae Axonū obliquae: aut cam legē quae
a sinistra incipit, inferiorē nominat. De-
moisthenes. Na (*βυρανοφιδου,* taurina con-
uersione) oblique scriptos fuisse Axones
& Cyrbes, indicat Euphonon in Apollo

doto. Vel quia, inquit, Axones & Cyrbes
de superiore loco ex arce in curiam & foris
transiit Epialtes, ut Anaximenes in Phi-
lippica oratione ait. Errat et Demosthe-
nē autem in oratione a ductus Nezerā, cum
ait Plataeenses pictos esse in uana portu-
cunemine enim id dixisse. Sexies mille tale-
tū esse Atticā aestimationē. Demosthe-
nes in oratione de Clasiibus sic dicit: No-
bis agri nostri aestimationē suppetere oc-
tē mille talenta audiet. Aut igitur libra-
rij erratū est: aut orator callide hoc dicit,
ut uideatur Respublica plus facultatum
habere, ad bellum cum rege gerendum.

ο καρπιθου την λαγωνιον.) Carpathius le-
potes, adduxisse lepores, cū in sua regio-
ne nullos haberet: qui cum plures essent
facili, agros eorum laeserunt.

αισ. ι.) Xenophon: Metuentes ne Gre-
ci, ponte superato, manerent.

αισ. κ.) Nullum exploratorem hostium
esse inendum: sed et re sua potius esse pu-
tandum, scire illos, quantum & quomodo
armatis copiis adsint.

αισ. λ.) Sophocles: Si metis cōpos esset,
nō eū formidaret. Male facit, qui dū peri-
cula absunt, atque adhuc impendēt, lingua
serox sit, & ad festinationē incitatus: cum
uero res ipsa adesset, cesset & formidet. De
moisthenes prima Philippica: Dico bifari-
am auxilium esse ferendum nobis, tum
urbes Olynthiorum conseruando, & mi-
lites qui id faciant mittendo: tum illius a-
grum uastando, & tiremibus & exercitu
alio. Si uero horum alterutrum neglexeris,
uereor ne inanis nobis futura sit ex-
peditio. Homerus:

ετ' ουκ οφεικων, ετ' αφραδινος τοιο.) Id est,
Non timori cedens, neque stulticiae. Id est,
Neque metu, neque imprudentia impeditus.

αισ. μ.) Sophocles: Φιλη οικιστο πας αλη-
περασταν μερη. Soler tergisterian quiuis ho-
mo magna agens: id est, potentes non sta-
tim ea concedunt, quae petuntur.

αισ. ν.) Horatus, oculo amisso, Co-
eles cognomto dictus est.

ο κρης τω ηπιδασαυ.) Cretilis mare. Pro-
uerbium, in eos qui simulant se illa fugere,
in quibus excellunt. Re enim em nauicæ
Cretenses fuerunt peritissimæ.

αισ. ξ.) Recipe me, est tua magno-
pere urgetur horrida nauicula, mortuum
canem Diogenem.

αισ. ο.) Tetrametri inuētor Aristo-
phanes poeta fuit, itemque Ociæmetri.

αισ. π.) Ociupedem excitas,
E 2 id

*Non satis non
est, ipsum uis
dicit*

*Attica aestima-
tio talenta
6000.*

*αισ. α.
αισ. β.*

id est scorpionum. Prouerbum.
ἐκχῆ.) Extitit pacis baculus, fulcrum se-
neclutis.

Ocum A.

ἀλγίζων.) Sophocles: Nemo beatus di-
cendus est, priusquam terminum uitae cō-
fecerit, nihil graue perpeffus. Ouidius:
— scilicet ultima semper

Expellenda dies homini est, dicitur beatus
Ante obitum nemo, supercuiusq; funera debet.
ὄλκω παντός ἡσυχαιότητι.) Omnes felici-
tates superat.

ὄλκω ἔλαι.) Sic dicitur grana hordei,
fale mista, quae uictimis asperguntur.

ὄλαθω πείρατ' ἰφθίμῳ.) Internecio nobis
impendet: sicut dicunt δ' ὄλαθῶ τῷ ἔλθῶ,
uincium esse interitui.

Veteris po-
etisiam.

ὄλκω κρισην.) Aristophanes: Quisquis paci-
bellum antepōnit numquam. ὄ Bacche
rex, desinat ē cubito cuspidis sagittarum
eximere. Is enim locus si uulnereur, mā-
ximos dolores ciet.

ὄλυγαρχίμοτος.) Tres sunt Rerumpu-
blicarum formae: Regndm, Oligarchia,
Democratia.

ὄλων ἰξκίχου τῷ ψυχῶ.) Ad incre-
mentum unctus & uitiorum diminutio-
nem toto animo incubuit.

ὄλιον.) Homerus: Vt dissimilem sibi
filii genuit Tydeus: ἠ ὄλιον οἱ παῖσα ἰσχυ-
ται γοῖα π τοῦ δειξ

ὄλυγαρχία.) Paucis rebus esse con-
tentum.

ὄλυγαρχίμος.) Neglectis honoribus, qui
defunctis haberi solent.

ὄλιζῶτες.) Olizones gens Thraciae.

ὄλοσθω.) pudendum conacum, quo
utebantur Milesiae mulieres, ut Tribades
& obsoenae. Utebantur ijs etiam uiduae.
Aristophanes: Nihil uid: neq; penem o-
clo digitorū, qui uobis esset conacum
auxilium. Alludit ad prouerbum, σπικου-
σθικωρῆς, siculnd auxiliū: id est imbecillū.

Latinae
omnis,
ueneris.

ὄλκω.) Apud Thucydidem: Nauibus
onerarijs longis Barbaricam multitudi-
nem transfuerunt.

ὄλκω σπ.) Troiani multis attrahētib;
multisq; funibus annexis, equum rois in
sistentem traxerunt in urbem Virg.

— Pradibusq; rotarum (yctunt.)

Subijciunt lapsu, & stupra uincula collo τα-
δλω πδι.) toto pede id est totis uimib.

ὄλαλίζτω.) Mulieres omnes cum euula
tu manus ad Mineruam extenderunt.

ὄλαλίζτω πῆτος ἔπ σπικου κιδθω.) Eiu-
let pinus, quod cecidit cedrus: hoc est, for-
nibus cadentibus, infirmiora erudiantur

& sapiant. Dicit & Solomon: Impijs ca-
dentibus, iusti formidolosi fiunt. & : Pe-
ste afflictus insipiens astutus euadit.

ὄλαλίζω.) Eiuat senex, effoeminatum
eius animum & lasciuiam intuens.

ὄλω κρη πῆτος.) Toto animo in bellum
incombebat: totis uiribus, totoq; animo
in impendētia pericula intentus erat.

ὄλοφουζι.) Thracia urbs, iuxta Athon
montem, cuius ciuis Herodotus Olophy-
xius de Nymphis, ut aiunt, scripsit, & sa-
crificijs.

ὄλοφίρης.) Holofernes imperator Cam-
byfis, filij Cyri, qui cum bellum gereret cū
Arphacsd rege Medorum, & auxiliā ab
omnibus gentibus usque ad Aegyptum
postulasset, eaq; negata illis essent: uisitō
Arphacsd, bellum intulit eis, qui auxiliā
non miserant, misso Holoferne cum ma-
gnis copijs, qui omnes subegit. Cum au-
tem ad Bethuliam, Iudae urbe, uenisset,
Achiorem tribunum suum misit, commina-
tus, ni uibem cōpisset, se interfecturū
eum. Achior autem potius aqua ductū-
bus, eō rededit oppidanos, ut ā deditio-
ne facienda non abhorrent. Ceterum
Iudith sponse ornatu egressa, decollauit
Holofernem: itaq; conseruata est urbs.

Cambyse

Arpha-
xod.

Bethulia.
Achior.

Iudith.

ὄλοφίρης.) Holofernes imperator Cam-
byfis, filij Cyri, qui cum bellum gereret cū
Arphacsd rege Medorum, & auxiliā ab
omnibus gentibus usque ad Aegyptum
postulasset, eaq; negata illis essent: uisitō
Arphacsd, bellum intulit eis, qui auxiliā
non miserant, misso Holoferne cum ma-
gnis copijs, qui omnes subegit. Cum au-
tem ad Bethuliam, Iudae urbe, uenisset,
Achiorem tribunum suum misit, commina-
tus, ni uibem cōpisset, se interfecturū
eum. Achior autem potius aqua ductū-
bus, eō rededit oppidanos, ut ā deditio-
ne facienda non abhorrent. Ceterum
Iudith sponse ornatu egressa, decollauit
Holofernem: itaq; conseruata est urbs.

ὄλοφίρης.) Holofernes imperator Cam-
byfis, filij Cyri, qui cum bellum gereret cū
Arphacsd rege Medorum, & auxiliā ab
omnibus gentibus usque ad Aegyptum
postulasset, eaq; negata illis essent: uisitō
Arphacsd, bellum intulit eis, qui auxiliā
non miserant, misso Holoferne cum ma-
gnis copijs, qui omnes subegit. Cum au-
tem ad Bethuliam, Iudae urbe, uenisset,
Achiorem tribunum suum misit, commina-
tus, ni uibem cōpisset, se interfecturū
eum. Achior autem potius aqua ductū-
bus, eō rededit oppidanos, ut ā deditio-
ne facienda non abhorrent. Ceterum
Iudith sponse ornatu egressa, decollauit
Holofernem: itaq; conseruata est urbs.

ὄλοφίρης.) Holofernes imperator Cam-
byfis, filij Cyri, qui cum bellum gereret cū
Arphacsd rege Medorum, & auxiliā ab
omnibus gentibus usque ad Aegyptum
postulasset, eaq; negata illis essent: uisitō
Arphacsd, bellum intulit eis, qui auxiliā
non miserant, misso Holoferne cum ma-
gnis copijs, qui omnes subegit. Cum au-
tem ad Bethuliam, Iudae urbe, uenisset,
Achiorem tribunum suum misit, commina-
tus, ni uibem cōpisset, se interfecturū
eum. Achior autem potius aqua ductū-
bus, eō rededit oppidanos, ut ā deditio-
ne facienda non abhorrent. Ceterum
Iudith sponse ornatu egressa, decollauit
Holofernem: itaq; conseruata est urbs.

ὄλοφίρης.) Holofernes imperator Cam-
byfis, filij Cyri, qui cum bellum gereret cū
Arphacsd rege Medorum, & auxiliā ab
omnibus gentibus usque ad Aegyptum
postulasset, eaq; negata illis essent: uisitō
Arphacsd, bellum intulit eis, qui auxiliā
non miserant, misso Holoferne cum ma-
gnis copijs, qui omnes subegit. Cum au-
tem ad Bethuliam, Iudae urbe, uenisset,
Achiorem tribunum suum misit, commina-
tus, ni uibem cōpisset, se interfecturū
eum. Achior autem potius aqua ductū-
bus, eō rededit oppidanos, ut ā deditio-
ne facienda non abhorrent. Ceterum
Iudith sponse ornatu egressa, decollauit
Holofernem: itaq; conseruata est urbs.

ὄλοφίρης.) Holofernes imperator Cam-
byfis, filij Cyri, qui cum bellum gereret cū
Arphacsd rege Medorum, & auxiliā ab
omnibus gentibus usque ad Aegyptum
postulasset, eaq; negata illis essent: uisitō
Arphacsd, bellum intulit eis, qui auxiliā
non miserant, misso Holoferne cum ma-
gnis copijs, qui omnes subegit. Cum au-
tem ad Bethuliam, Iudae urbe, uenisset,
Achiorem tribunum suum misit, commina-
tus, ni uibem cōpisset, se interfecturū
eum. Achior autem potius aqua ductū-
bus, eō rededit oppidanos, ut ā deditio-
ne facienda non abhorrent. Ceterum
Iudith sponse ornatu egressa, decollauit
Holofernem: itaq; conseruata est urbs.

ὄλυμπία.) Olympia. Sic uocatur apud
Graecos certamē quarto quoq; anno ce-
lebrari solitū, ob diē qui quarto quoq; an-
no cōficitur (πρωτῶν, lego ὠρεθίξ.) ē ienis
horis, quotannis cursu Solis additis. In-
choata est prima Olympias sub Solomone,
ut festum Iouis in toto terrarum orbe
ageretur.

Antea die
non 16. ho-
rarium 6.

ὄλυμπία.) Olympia. Sic uocatur apud
Graecos certamē quarto quoq; anno ce-
lebrari solitū, ob diē qui quarto quoq; an-
no cōficitur (πρωτῶν, lego ὠρεθίξ.) ē ienis
horis, quotannis cursu Solis additis. In-
choata est prima Olympias sub Solomone,
ut festum Iouis in toto terrarum orbe
ageretur.

ὄλυμπία.) Olympia. Sic uocatur apud
Graecos certamē quarto quoq; anno ce-
lebrari solitū, ob diē qui quarto quoq; an-
no cōficitur (πρωτῶν, lego ὠρεθίξ.) ē ienis
horis, quotannis cursu Solis additis. In-
choata est prima Olympias sub Solomone,
ut festum Iouis in toto terrarum orbe
ageretur.

ὄλυμπία.) Olympia. Sic uocatur apud
Graecos certamē quarto quoq; anno ce-
lebrari solitū, ob diē qui quarto quoq; an-
no cōficitur (πρωτῶν, lego ὠρεθίξ.) ē ienis
horis, quotannis cursu Solis additis. In-
choata est prima Olympias sub Solomone,
ut festum Iouis in toto terrarum orbe
ageretur.

ὄλυμπία.) Olympia. Sic uocatur apud
Graecos certamē quarto quoq; anno ce-
lebrari solitū, ob diē qui quarto quoq; an-
no cōficitur (πρωτῶν, lego ὠρεθίξ.) ē ienis
horis, quotannis cursu Solis additis. In-
choata est prima Olympias sub Solomone,
ut festum Iouis in toto terrarum orbe
ageretur.

hone.

honesti: & ea ætate, qua homines sapien-
tissimi sunt: in cōgressibus comis & sua-
vis, & obtemperantibus in primis utilis.
Neq; uerò quisquam erat adeò duro &
barbaro ingenio, qui non obtemperaret
ac deliniretur sancti illius oris sermonib.
Talis Suadela fessitata in labijs illius uir-
ri: res non humana, sed potius diuina. Itaque
Alexandrinorum factus est factorū
magister, qui iam Reipub. tempestate
proni ferebantur. Ille uerò subinde ob-
usos quosque cogens, uetera instituta e-
docebat, & comitantem ea felicitatem,
quanti scilicet & qualis diuinitus obtin-
geret, accuratè illa obseruantibus. Sic autem
Olympus erat plenus Deo, ut prædixit
amicis, Serapidem relinquere tē-
plum: id quod factum est.

Ὀλυμπος.) Olympus Myus, tibi cō & poe-
ta Melicus, & Elegiacus, princeps tuit
(κρυματικός, id est quæ pullatione cōstat.)
Chromaticæ Musicæ in tēpjs, discipulus
& amicus Marfyæ, qui erat genere* Sary-
ri, auditoris & filij Hiagnidis. Fuit autem
ante bellum Troianum Olympus, à quo
& Mysia mons nomen habet.

Ὀλυμπος.) Olympus modulus citharæ
dicos exposuit, & docuit.

Ὀλυμπος.) Olympus Phryx, junior, tibi-
cca, temporibus fuit Midæ Gordij filij.

Ὀλυμπος.) Olympus, cælum qua si Ὀλύ-
λαμπος, id est totus lucidus: & Σειά νικητή-
ρων, id est Dei domitium.

Ὀλυμπία.) Olynthus, urbs Thraciæ.

Ὀκτυμ.

Ὀκτυμ.) Oculus ætheris est sol. Oculus
ætheris indefessus lucet nam & tragici so-
lent appellare Solem oculum.

Ὀμάλιος.) Procopius: Hi uerò fugam ar-
ripuerunt, cum neq; Burgaonis cacumen
conscendere possent, neq; planiciem, ob
urgentes hostes.

Ὀμυρτίος ὀμυρτίος.) (Ὀμυρτίος) Obryzū au-
rum, id est cil fæpè exco cū, & purū putum.

Ὀμυρτίος.) Herodotus: Ad exiguū tem-
pus conlocodertio durauit. Deinde orta
contentione, Lacedæmonij & Athenien-
ses bellū inter se gesserūt. & Auxilia Got-
thorum sibi aficiunt. & Tempore Hanni-
balis, Carthaginiensiuū dū cis, uniuersa Ita-
lia societatem cum Romanis iniierat.

Ὀμυρτίος.) Samij, quamuis a dolescētes
eorum dati obsides essent: in fide tamen
non permanserunt: sed aduersus Macedo-
nes custodes urbis insurrexerunt.

Ὀμυρτίος.) Homeride, qui recessit Ho-
mericos uersus. Alij dicunt esse familiam

in Chio, quæ nomen habet à Poeta. Alij
dicunt, errare eos qui ita sentiant, sic enim
eos dici ab obsidibus. Nam cū Chio-
rum uxores aliquādo Bacchanalibus fu-
rore correptæ, pugnam conseruissent cū
uiris, sponsis obsidibus datis, eos redēse
in gratiam: quorum posteros Homeridas
dicant, quali obsidum filios.

Ὀμυρτίος.) Apud Thucydide est pignus,
quod in ita pactione, surmandæ pacis cau-
sa datur. Aelianus: ille aufert in unum bu-
lum, id est amicitie symbolum & pignus
primū offert amico suo. Ὀμυρτίος, id est ob-
sides, sunt qui propter pacta & conuentu
dantur. Theopompus ait, Ὀμυρτίος apud anti-
quos esse ἀπολυθῶς, id est sequi. Eos igitur
qui dati essent ad perficienda pacta & cō-
uēta, Ὀμυρτίος, id est obsides ex eo appellati,
q; facta scilicet dictis essent consentanea.

Ὀμυρτίος.) Homerus poeta, Melenis flu-
uij Smyrniæ, & Critheido: cui aliq; Apollini
& Calliopes Musæ filius: ut Charax hi-
storicus, Maronis aut Musæ & Eumetidis
matris: ut aliq; filius Telemachi Vlyssi-
s, & Polycaestes Nestoris filiz. Ordo gen-
eris illius, auctore Charace historico, hic
est. Aethulæ, Thraciæ matris, filius fuit
Linus: huius Picrus. huius Oeagerus, huius
Orpheus, huius Drcs, huius Euclees, huius
Iamoudes, huius Philotespes, huius
Euphemus, huius Epiphraides, huius
Melanopus, huius Apelles, huius Mæto:

qui unā cū Amazonibus Smyrniæ uenit,
& ducta uxore Eumetide, Euepis Mnesi-
genis filij filia, procreauit Iomerū. Itaq;
de patria eius ambigitur, eo quod nō re-
ditū est, eum esse mortalem, ob magnitudi-
nem ingenij. Nā aliq; Smyrniæ, aliq; Chii,
aliq; Colophonib; aliq; Cumanib; aliq; Troia-
num ex agro Cencreorum, aliq; Lydum,
aliq; Atheniensium, aliq; Ithacensem, aliq; Cy-
prium, aliq; Salaminiū, aliq; Gnosium, aliq;
Mycenzum, aliq; Aegyptium, aliq; Thef-
salum, aliq; Italum, aliq; Lucanū, aliq; Cry-
num, aliq; Romanum, aliq; Rhodium eum
esse tradiderunt. Ac suo quidem nomine
Melesigenes appellabatur, q; iuxta Mele-
tem amnem, secundum eos qui Smyr-
næum fuisse tradunt, natus esset.

Voca-
tur autem Homerus est, siue quod, cum
bellū Smyrniæ aduersus Colophonios
esset, obses datus fuerit: siue quod con-
sultantibus Smyrniæ, diuino quodam
assuau exclamarit, & consilium dederit
in concione de bello. Antecessit autem
primam Olympiadem annis 57. Porphy-
rius autem in Philosophica historia, c &

Ὀμυρτίος.) Apud Homerum, qui recessit Ho-
mericos uersus. Alij dicunt esse familiam
in Chio, quæ nomen habet à Poeta. Alij
dicunt, errare eos qui ita sentiant, sic enim
eos dici ab obsidibus. Nam cū Chio-
rum uxores aliquādo Bacchanalibus fu-
rore correptæ, pugnam conseruissent cū
uiris, sponsis obsidibus datis, eos redēse
in gratiam: quorum posteros Homeridas
dicant, quali obsidum filios.

Propago-
tor idola
triv.

Herapida
fuga.

Obsides.

Genealogia
Homeri Cba
race auctore.

Mnem.
Eumetis.
Homerus.

Patria ambi-
gua.

Melesigenes
cur Homerus
dicitur.

Chronologia
Olympiadum
capit.

XXX. annis eam antecessisse scribit. Instructa autem prima Olympias fuit post Troianum excidium annis 460. & 60. Quidam uerò, 100. & 60. post excidium Innam esse Homerum tradunt. Porphyrius autè, què modò citauimus, post 275. ducta in Chio Aresiphone, Gnotorix. Cumani filia, duos suscepit, filios & filiam què Stafino Cypro nupsit. Filij eius dicti sunt Eriphon & Theolauus. Poemata eius sunt, de quibus non àmbigitur, Ilias & Odyssèa. Scripsit Iliadè nò simul, neque cõtinua serie, uti nunc coheret, sed cum ipse libros singulos scripsisset & ostentasset, eo quòd querendi uictus eausa urbes õbbibat, in ijs illos reliquit. Post autem compositi sunt, & ordine distincti à multis: maximè uerò a Pisistrago, Atheniensium tyranno. Ascribuntur ei & alia quedam poemata, Amazonia, Ilias parua, Reditus, *Ἰπποκλίστης* nomine a turdis factò, Eshiepaetos siue lambi, Ranarum & murium pugna, Araneorum pugna, Gruu plura: Ceramisi id est testula: Amphiarai exitus: *παρμία*, id est Ludicra seu loei, Siciliæ captiuitas, Epithalamia, Circulus: *Ἰγμοί*, id est laudes diuinæ: Cypris, id est Venëria, uel de Cypro insula. Senex defunctus in lo insula lepulus est, egecus à puero natus: uel (quod uerius est) eo nòmine dictus cæcus, quòd cupiditate, quæ ab oculis incipit, uictus nò est. Inscriptum est sepulchro eius hoc elogium, quòd tandem ab Ietis factum est: *ὄψιν δὲ τὴν αἰὲν ἐπιφάλλω κατὰ γῆν ἀκαλίαν, αἰθρῶν κρῶν ἠρημισσομένη. Δίωι ἱμῶν.*

MELANTHON.

Hac factum terra caput occultatur Hemeri, Qui canere Heroum præstantia facta solebat.

Dioscorides in Hæmericis legibus ait, Poetâ, eã uidecet modestiã maximè esse: ppriã adoleſcentiæ uirtutè, maximèq; illi decorâ, & omnis honestatis causa usam: atq; eorũ animis eã inſcrete uellet: ut oẽ delinceptus otii & studij sui in honestis factia cõsumerent, beneficijq; essent. & inter se sociabiles: uitã, pposuisse omnia frugi & paucis contentam: ratum cupiditatis & uoluptates uehemētissimas existere, atque etiam primum inſitos esse, cibi & portioniũ. Eos autem qui frugalis uitæ rationem conferuissent, in reliqua etiam uita fore continētes. Itaque simplicem uictus rationem omnibus assignasse, regibus æquè ac plebeijs, cum ait. Rasam extendit mensam: & postea: Cibũ uerecunda proma, coquas lances cartium apposuit, ea-

rumque aslarum, & serè bubularũ. Pter hæc uerò neque in diebus festis, neque in nuptijs, neque in alijs cõuentibus apponit quicquam aliud, quamuis saepe fecerit Agamemnonem inuitantem opti mates. Menelaus item Hermiones nuptias celebrans, & filij & filix, & cum Telemachus ad eũ uenisset, assum bouis tergum sustulit, quod ei ipsi appositum erat. Neque enim Homerus cupidias & delicias, mellitissue placetas regibus seorsim apponit: sed ea, a quibus & corpus & animus eorum bene esset habiturus. Ei Aiaceem post singulare certamen tergo bubulo donat Agamemnon: & Nestor, quauis seni, assum bubulum dat: atq; etiã Alcinoũ, delicatam uitam agentĩ: quò nos à perturbatis remoueret cupidianibus. Nestorem etiam facit iuxta mare Neptuno gratum quoddam sacrificium offerentem, multis conuiuijs inuitatis, sic hortentem: Age uerò alius in campum exeat, ad bouè offerendũ: & reliqua. Ei Alcinoũ quoq; homines luxuriosos, & uoluptatibus deditos, neq; pisces edentes facit, neque aues, neq; mellitas placentas: eorumum præstigijs quantum potuit sublati.

Homerum orbatum oculis oberrasse tradunt, & uenisse ad Glaucum pastorè, qui eũ ad suam dominum adduxerit. Qui cũ eum ingeniosum & multarũ rerũ esse peritũ uideret, petiũ ut apud se maneat, & liberò cunct. qd̄ ille facit. Et Cercopes, & Muriũ ranarumq; pugna, & Psarorum (sturnorũ) pugna, & Hætrapaclũ & Epitichlidas, & alia quæ Homeri sunt ludicra, apud Chiũ illum, in Boleſso cõponit. Deinde uenit ad nuptias, & inuenit mulierẽ Eurotrophi, id est altori pueroũ sacraſticantẽ, & hos uersus pronũciat: Audi me precantẽ Eurotrophi: Da ut mulier hæc inueniũ aspernet amouè, & coniugiũ, & oblectet senibus, quorũ penes hebetas sint, animus uerò est salax. Postea cum in contuberniũ, ubi conuiuabantur, uenisset: igne accẽso Homerus dixit: Viri, filij sunt coronæ: uirgines uirib; equi, campi ornamenta sunt, naues, maris: pecunia augeat ædes: sed uenerandi reges, sedentes in foro, ornamento sunt alijs conspectũ: ardent igne honorariorum domus uel. Idem Homerus nauigaturus, & à nauis receptus, hos uersus pronũciat:

Century
liber Hometi

Poemata

Il. u. p. m. fin. l. 794.

Pisistragu

Poemata
Hometi
scrip. e.

Sepulchro
Ca. uel.

Eriph. uel.

Mel. the
prima uel.

Voluptatis
cibi et portione
liber Hometi
ran. e.

Poem.
liber Hometi
Hometi d. b.
e.

10

10

10

10

10

10

10

Ad Curotrophium.

Ornamenta
ta honorari
et locati.

*Quæ uerum
hi me depre-
uati sunt, ut
elocuerem
et uel po-
tius quæ in-
terprete-
quere uel
de dicitur ma-
lus de dicitur
uere Phobus
Melan. con-
uersio ap-
poneat, quæ
incerta con-
uictio deo
mori uer-
tu.*

*Audi qui pelagus ualido Nepsune tridenti,
Impersio, regu spacioua, calia Heliconu:
Da precor hu nauu reditu, uentosi, secido,
Quæ mibi sunt comites placidi, nauuq, ma-
gillu.*

*At mibi da misero sacra am contingere terra,
Aerius qua parte Mimæ ad sidera surgit.
Iude hominu iusti me fuc succedere cœtu,
Viciuq, uirum qui me improbitate sefellit,
Labi & hostiu sacra iura, Iouemq, benignu.* 10
*Idem Homerus cum in quosdam Chium
nauigaturos incidisset, rogauit eos ut se
susciperent: à quibus non receptus, uer-
sus hos pronunciauit:*

*Infula nante, gens Diria tristior ipsi,
Sana quib ueniui mergu dant agnor a nictum
Si nobis uulua est hominum reuerentia cordi:
At sperate loue, summo qui regnat Olympo.
Tristis enim uulua loue est puuq, parata
His quibus hostiu non est pia tessera cura?* 10

*In eundem noctu sub pinu quiescentem,
fructus eius arboris, quem alij strobilum,
alij conum uocant, id est nucem pineam,
cum cecidisset, hos pronunciauit uersus:
Fundatur fructus alia magu arbore dulces,
Quam fovei umbrosus felix in collibus Ida.
Hinc ueniens ferrum Martu, ualidaq, sequeres,
Iu ubi consistet campu Cebrenia pubes.
Idem cœnans cum Glaucou, cum canes a-
starent latrantes, sic dicit:*

*Glance precor pauca me audi, pareq, moueri:
Erasurib stabulicauib. Ina ferula primu
Fac tradas. nam sic melius: castodibus illu,
Nec fera nec fures ueniunt ad septa dolosi.*

*Quæ cum audisset Glaucus, admiratus
est. Eundem conspicati siguli, caminu incē-
dentes, tenuia sicilia facturi, ad se uoca-
runt, eū audissent eum sapientē esse: iusse-
runtq, sibi canere, sic ilia se isti daturos pol-
licini Homer' igne hanc eis cātā carmina:* 40
*Si mibi mercedē dabisu siguli, ista canemus:
Huc ades ò Pallas, dexteraq, foueto caminum,
Pulchrè ut dure scāi calices, & molia canēta,
Stecenturq, probè, & sigulu luca magna re-
porent.*

*Vendita perq, forū multa, & cōpita multa.
Sic illu quæstus crescat prudentia nobis.*

*At si depositio tuat irridere pudore,
Huc precor us pestes ueniāt, quæcumq, per orbē
Grassantur, fundant & in hunc malacum tu
caminum.* (Elet.

*Irras huc Smarag' grauis, Aiber' atq, Saba:
Contere lu Pallu summamq, et uasa camini,
Iste bi: et rapido mulum nunc feruac est.
Insuper Omoadum per datq, et dāta det arti
Omnia misceto, formacem uasa, domuq,
Vt fragor summeus fiat, sigulq, tremiscant:*

*Nō secus ac mala crepetu claudantur equina,
Sic subita forma crepetuq, cadatq, ruina,
Inq, lutum redeant calices & uasa minuta.*

*Huc quoq, Solu ades nau, iucantare peris,
Inq, ipsas & opusta uoxa sparge uenena.*

*Hynduca longo Centauros agmine Chiron:
Quæ, manu Herculeæ occidit, supq, fuerūt.*

*Illis contumandat opus omne, ipsumq, caminu
In nihilū penitus educant: siguli ista uidentes
Ploret, & lachrymu speltenti uergitā damna:
Improbatus ego, speltā hoc prami letus.*

*Deniq, qui pronus fornacem respicit, illi
Flama uorax facie rapiat, penitusq, perurat,*

Sic felus agroscenti dæi, atq, iude cauebunt.

*Idem hybernans Sami, & adiens ad dædes
excellentiſſimorum uirorum, ac cipiebat
aliquit, cum cœnaret uersus, qui uocatur* 10

*Irelione. Deduxerunt eum, & comitatu
subinde sunt ex indigentia aliquot pueri:*

*Ueniunt ad magnas ades, cumq, potentem,
Cuius diuitis resonat domus, atq, redundat.*

*Pos adu mō prabete fores, felliciter intrent
Dimittā, et reges hilaris, Charitēq, sequatū,*

*Vasa opib, sumeant, nihil hic uideatur inane:
Sintq, laborata Ceteris repleta camistra,*

*Excelsu currū nurus hic portet, & ipsam
Veloci cursu reuehant ad limina multi.*

Hæc premat electum pedibus, teluq, labore.

Ali ego nos repētā, repētā mibi crede 10

quot apuū,

*Nō secus atq, redit sub tectū garrula Progne.
Assum in porta, seu munera ferre placebit,*

*Seu nihil, est tamē hinc abeūda certa uolūtas.
Nō etenim hic habitare diu, nec adesse param.*

*Canebantur hæc longo tempore post
pueris Sami. Abijt inde sum, & in ea uia
cepit ægrotare: & egressus nau, quicuit
in lictore complures dies. Appulerūt autē
ibi pueri piscatores, & egressi nauicula;
& accesserūt ad eum, ac dixerūt: Agite ò ho-
spites audite nos, an possitis intelligere
ea quæ uobis dictum sumus? Tum quidā
ex his qui aderāt, eos dicere cum iussisset:
Nos, inquit, quæ expimus, reliquimus:
quæ uerò non cepimus, asserimus. Alij dī-
cunt uersu eos pronunciaſſe: (ὄνο ἰλαμυ,
δωρὸν δέ: ὄνο δ' εἰς ἰλαμυ φερίμεθα.)
Quæ captū est, perijt sed q̄ nō cepimus, asserunt.
Cum autem ij qui aderant, nō possent in-
telligere quæ dixissent, enarrarunt pueri,
se picātes nihil potuisse capere: sed in ter-
ra sedentes, pediculos quæ siffle: & quot-
quot cepissent, abieciſſe: quos autem non
cepissent, domum referre Quo Homerus
audivit, hæc eam hñta pronunciauit:
Hi uos ò pueri tales genūre parentes,
Nec latu sum dū gregibus uerq, mille potētes.*

*Ita feni losti
fischer/omb.
wile jr seu/
also redet jr.*

Mem. Accidit autē, ut Homerus ex eo morbo moreretur in Io, non quominus posset intel ligere q̄ a pueris essent dicta, ut quidā pu tant: sed morbo. & sepultus est in Io, in lit tore, cui lætæ hæc inscriptionē addiderūt: *Hæc sacra terra caput occulatur Homeri, Qui cæcere Heroum præstantia facta solebat.* Poetis autem eius diuulgata, omnib. fuit admirationi.

Ὅμηρος.) Homerus ignotus est homi nibus. Herodorus historicus scripsit uitā Homeri, magis cōsentaneam uero quā hæc est.

Ὅμηρος.) Homerus Andronachi & My ronis Byzatiæ filius, grammaticus & tra gædus. Quapropter septē illis annume ratos est, qui secundas partes inter Tragi cos obtinent, & Pleiadis cognomen tum habuerunt. Floruit Olympiade 24. scri psit tragœdias 49.

Ὅμηρος.) Homerus, Sellius cognomē to, grammaticus, conscripsit hæc: Hym nos, Ludicra, (uani generis uersus) uersi bus: Formas plurimas, & soluta oratione de Comicis personis, Argumēta Menan dri fabularum.

ἰμῆλος.) Aristophanes: Πρεῖ bello & ne bula, quæ patras, non percipiuntur. hoc est, Ob mala quibus urgetur, non inquit in tua scelera populus.

ἰμῆλος.) Aristophanes in Auisibus: Non iurat, sed orat, luro in his permansurū me, ut omnium iudicum suffragio uincā. Fa ceret autem optatū uictoriam. nam Comici suos habebant iudices. Qui uerō septem suffragia tulerant, cū ijs præclare agebat.

ἰμολογία.) Cōfessio, siue conueniētia. Aristoteles, quod in Analyticis ex hypo thesi, id est sub conditione seu fictione ge neralius dixerat, id in Topicis specialius *ἰμολογία* est ex cōfessio appellauit. Nam cum nō satis sit, rem in uno aliquo demonstrare eorum, quæ uniuersis com muni subiiciuntur, ut cōmune & uniuersale cōprobentur (nam particulari non de monstratur uniuersale) oportere ait in pri mis confiteri atq; pacisci, ut quemadmodum in uno ferēs habet, ita etiam in cæ teris: ut in uno sensu, ita etiam in omnib. Cū igitur ostenderit in uno, exēpli gratia, tactu, eum percipere passionem qua dam: probare possumus, cæterorum etiā eandem esse ratiōnē. Et in oppositis, ubi demonstratū fuerit, aut in relatiuis, cōtra riorum tandem esse scientiam, aut cōtra rium ē contrariio nasci: cōcludi potest, in alijs etiam oppositis ita ferem habere.

ἰμολογία.) Aelianus: Pactis accuratis cum Arcadijs initis, captiuos receperunt. *ἰμολογία.*) Aristophanes: Iupiter a solis bonis uiris colitur. Assentior tibi, inquit Plurus.

ἰμολογία.) Iupiter Homoloius. Thebis & in alijs Bœoticijs urbibus, & in Thessalia cultus fuit Iupiter hoc cogno meno, siue ab Homoloia sacriscola, En nyis filia, quæ uates Delphos misisset, ut tradit Aristophanes 2. lib. Thebanarum rerum: siue, ut Ister duo decimo colle Cæ neorum tradit, quod Aeoles concordias & pacem Homoloi dicunt. Est & Ceres Homoloia Thebis.

ἰμῶν.) Aelianus: Acarnanes historici, propē faciunt cum Poetis. & alio loco: Non collegit ossa, nō obsecutus est deo, qui id (περὶ τῶν ἰμῶν) pro περὶ ἑσπῆν) man darat. & Occurrendum est uellibus.

ἰμῶν.) Animam comitatur immat ualatum corpus.

ἰμῶν π τῆ ἀληθείᾳ ἢ πᾶσι λῶν.) Puella igitur erat proxima: & occisa fuisset, nisi fulmen inter utrunq; delarum fuisset.

ἰμῶν.) Aristophanes: Præsequā propius accedamus, tacete: ut audiamus ipsam. Sophocles: Dijs adiutorib. uel nihil ho mo uictor euadat. Ego uerō uel sine ijs, confido me hanc gloriam assecuturū. De mosthenes in oratione contra Aristoglo tonem: Athenicenses ferē sunt (δισμύρου χιλιάδες, uicies milles mille) uicies mille. Læus: Tanta fuit eius improbitas & audacia. Apud Homerū Patroclus ait: Ne mea ossa remota a tuis collocētur: sed eodem in loco, sicut educatus sum domi uestræ. Aelianus: Syphax, (Mortū propinquus, ἰμῶν π τῶ ἀπὸ πᾶσι λῶν) penē immortalis cū esset, subito elocutus est iambicos tragœdiæ uersus, quo pertentesceret Ma cedonem. Vide dum legē istam fers mor talibus, Ne cladem tibi ipsi & poenitentia feras. Non tñ attraxit eius ille hunculus: hoc est, nihil profecit. & Cum parere nō posset, parum abfuit quin rumpere tur.

ἰμῶνυμα.) Homonyma dicuntur, quæ uariā habent interpretationem. Ac uerba quæ dā sunt, quæ duplicem habeāt signifi cationem, ea q̄ dicuntur Homonyma: id est, ut uulgō loquuntur, ἄ qui uoca. Quæ uerō in otatione uariē accipiuntur, philo sophi dicunt ἀμφίβλητα, id est ambigua. Ac Homonyma quidem perspicua sunt, * ambigua nō item. ueluti Scientia, quia pluriū est, plura etiā significat, & est ambi guā. Alioqui enim pluriū esset eadem & una

Ceres Ho moloia.

Αρκαίον ἰμῶν.

ἰμολογία.

ἄ qui uoca.

Ambigua.

una

una scientia: cuiusmodi est scientia finis, & eorū quæ ad finē spectant. Sicut archite- ctura, sicut domus scientia est, tanq̄ finis & eorū per quæ constructi domus, q̄ ad finem spectant, & eorū quæ ad finem pertinent. Ad plura igitur Sciētia eadem pertinet. Eodemq̄ modo Medicina san- tatis efficitrix, ueluti rationis uicūs, & se- lationis & uisionis, & aliorum plurium.

ἰμωχαίτας.) Thucydides: Deos qui eo dem templo, eodemq̄ templo continētur, Bæotij Homochætas uocant.

ἰμυτι(Θ. χείρ.) Sophocles: Diues man⁹ est sacrificium.

ἰμυτι(Θ. δημήτηρ.) Alma Ceres dicitur ἰμυτιος, quasi causa respiratiōis, id est uite.

ἰμοιμίρια.) Anaxagoras philosoph⁹ affirmabat Lunam domos habere, & col- les & ualles: principia rerum autem, esse partes similes. Quemadmodum enim e ramentis dicimus aurum cōstare: sic ex paruis corpusculis similibus uniuersita- tem rerum conflata esse.

ἰμυτιν.) Phileas Andocidem sacrilegij reum egit: quasi uerō non ipse is esset, qui Gorgonium Mineræ ex arce sustulisset.

ἰμοιστίμος.) Homæostomos diphalan- gia in iōnere est, quæ duces utriusq̄ pha- langis ab nsdem partibus collocoas ha- bet, siue à dextra, siue à sinistra.

ἰμοιωσις.) Similitudo duplex est. nam alia idem significat, alia aliud. Cum autē Plotinus similitudinem Dei dicit, aliter accipiendum est.

ἰμφοκίαια.) Aristophanes: Adeōn ac- cerbos esse animos hominū, ut & iaciant & uociferentur, neq̄ æquū quicquam au- dire uelint.

ἰμφοληγμία.) Obstetrices umbilicum infantis recidunt. nam umbilicus ueluti radix est infantis. per eum enim augetur & alitur.

ἰμφολις σὺ ἐπὶ τῆρῆη.) Umbilicus tibi nō præcisus est: id est, ut opinor, homo imperfect⁹ es: uel, materculæ adhætesis.

ἰμφολεξ.) Parca mia, σικαλις ἰμφολεξίτης: Siculus immaturas uuas decerpit.

O cum N.

ἰν.) Ens, id est res, uel id quod est, quod facere potest aut pati.

ἰνχρη.) Machinæ quædam, quæ & har- pagones dicuntur: eo quod inieciæ, acce- dentes comprehendere possunt.

ἰνάσιμος.) Onasimus Cyprius, aut Spar- tanus historicus & sophista, fuit sub Con- stantino imperatore. Scripsit Statuum di- uisiones, Artem tudicialē ad Apolinem,

de Altercandi arte(σὺ ἀντιρήτικὸς πηχης) Progymnasmata, Declamationes, Lau- dationes, & alia plurima.

ἰνάσιμ.) Deinde fausta omnia regi pre- cabantur optabantq̄ ut earum rerum frū- ctum caperet.

ἰνάσιμ.) Sophocles: Nunquam uolū- ptate gloriæ fruantur, tali facinore perpe- trato qui patrem meum interfe cerint.

ἰνάσι.) Et sarcinam iumentis, & coriū a- sino detractū illi imposuit: Babrius inq̄.

ἰνάσιμ.) O magnum Battia dæ sapiētis celebre somnium: omnino ē cornea por- ta prodixisti, non ex ebumca. Imitatione Homericæ scriptum hoc est: apud quem geminæ somniorū inanium portæ sunt.

ἰνάσιμ.) Tu sanē miser es, hæc expro- brans, quæ fortasse nemo horum tibi non obijciat. hoc est, Paulo p̄siti Oedipe (in- quit Tiresias) idem cæcitatē crimen à te mihi obiectū, ubi quoq̄ obijcietur. Oedi- pus enim, cognito & parricidio & ince- sto suo, ipse sibi præ animi dolore eruit o- culos. Putate Solomone non acriter uobis exprobrare: Nemini calamitatē suam ex- probres. Quis est ille, qui acie Dei p̄bro affectit: Absit, ut mihi etiā hoc obijciatur.

ἰνάσιμ.) Viuere sine omni probro uoluit (in singulis rebus) Hecasta hospes, manu sua uictum quæritans.

ἰνάσιμ.) Qui à somnijs percellit. Pythagoras ait etiam iumenta somniant, & grotare, & signa habere.

ἰνάσιμ.) ἰνάσιμ, id est infomniū, ἀσῆ- μασιμ nihil significat aut prædicit: sed in solo somno uim suā habet, & aut ex bruta cupiditate, aut nimio timore, aut fatiēta- te, aut penuria oritur. ἰνάσιμ uerō, id est So- mnium, id dicitur, quod post somnū effi- cax est, atque eueniet, siue bonum sit, siue malum. Sæpe autem hæc uocabula con- funduntur, ut apud Homerū θῆσις μοι ἐν- ποιοι ἤλθεσ ἰνάσιμ. Id est, Diuinum mihi in somnis uenit somnium.

ἰνάσιμ.) id est, somniorum Deus mihi infomniū misit.

ἰνάσιμ.) ἰνάσιμ λῆν quidem est, in so- mnis agitare, eorum qui infomniū uideēt: ut ἰνάσιμ ασιμ, eorū qui sponte semen emit- tunt: id quod amore captis accidit, siue ē cibo, siue dæmonū præstigijs id accidat.

ἰνάσιμ.) Ancones, anguli, & omnia ea quæ in somnis occurrunt, mundanum ut- ræ significant infomniū. Infomnia de- mentes concitant: id est, uel terrent, uel in- spem erigunt.

ἰνάσιμ.) Onesicritus ita differt à Xe- nophon-

ἰνάσιμ
ve L. L. L.
Homoceras
na.

Umbilicus.

infomniū

Somniū

Somniū ex
dæmonum
prestigijs.

10

10

nophôte, ut exemplum ab exemplari. Id est, imitatus ille quidem est Xenophonem, sed eius præstantiam non assecutus.

ὀνήτωρ.) Onetor. Contra hunc Demofthenes scripsit orationes Vnde ui. Vnus fuit ex ædilibus, cuius & Isocrates in oratione de Permutatione mentionem facit.

ὀρθός.) Dicunt scarabeum animalculū semen emittere in simum bubulum, & ita pedibus agitare, donec factum procreet. Scarabeus autem foemina non nascitur, sed omnes mares.

ὀρέγυς.) Stirps salutaris, quæ trita olet, quam nonnulli Anagyrum dicūt. unde proverbium ductum sit, *καὶ οὐκ αἰσθάνεται*, Anagyrum commoues: In eos qui sihi ipsi mala accerfunt.

Leo, gallus.

ὀρμαστῆς.) huius leo uestigia persecutus est, uironum fortium terror: sed quem gallus ne mimini quidem facit.

ὀρήματα.) Dauid: Qui numerat multitudinem astrorum, & illa omnia nomina tim compellat. hoc est, eorum discrimina & situm & dispositionem & affectiones inter se nouit. Neque enim nominibus Deus astra compellat. inanima enim ea sunt, & rationis expertia: homines nomina his indiderunt.

Astra inanimata.

ὀρίανδρος.) Onofander, philosophus Platonicus, scripsit de instruenda acie, & commentariis in libros Platonis de Republica.

Asinia pro uerbis.

ὄρος ἀπίρηψαι κτήματος.) Asinum abigere, se scabentem.

ὄρος ὄρος.) Asinus augurium. Narratur huiusmodi quiddam: Cum quidam per ambages de infirmo rogaretur, cum uidisset asinum prolapsum resurgentem: atque alterum etiam dicentē audiuisse, quomodo cū asinus sit, surrexit tum ille: Aegrotus, inquit, resurget, itaq; factum est.

ὄρος ἀγρονμοστήριον.) Asinus portans mysteria. In eos qui secus quā deest, & *ὄρος ἀγρονμοστήριον*, qui rebus secundis utitur, quibus indigni sunt) agit. Asini enim in Cerebis iniuncta necessaria ex urbe Eleusinem uehebāt. Proverbium inde ortum, quod male in primis afficitur asini onera portantes: quasi idem eis eueniat, quod imposito oneri.

ὄρος ἀγρονμοστήριον.) Asinus audit tubam. Eupolis in T'axiarchis.

ὄρος περὶ ἀλλίου.) Asinus ad tibiā. Pro uerbium, in eos qui nō assentiuntur, neq; laudant, ob exitum in stuporem.

ὄρος ἐν μάλαριαις.) Asinus inter apes.

ὄρος ἐν μύρῳ.) Asinus in unguento.

ὄρος αἰετῶν.) Asinus in paleas. Pro uerbium, in eos quib, præter spem bona contigerunt, quiq; ijs assatim fruuntur.

ὄρος αἰετῶν.) Asinus ad Cumanos. In inopinata & rara: propterea q; Cumanis asinus formidabilis esse uidebatur. his temporibus omnes fuerunt Cumani teræ motu & grandine formidabiliorē asinū existimātes. Maxima apud Parthos ignominia habita est, nudū asino imponi.

Peribica ignominia.

ὄρος λυραίας.) Asinus lyram. Menander in P'sophodee, id est, comœdia de eo qui ad quemuis strepitum expauescit: *ὄρος λυραίας καὶ κηρὸς οὐλομένης*: Asinus lyrā auditiū & tubam sus. In eos qui nō assentiuntur, neq; laudant. Ammoniano grammatico contigit, ut asinū haberet auditiorem sapienter.

Nihil miri, cum etiam de eccent asini.

ὄρος τῶ ἀπτε κινήσῃ.) Asinus aures mouens. In stupidos uttaq; ratione. nam & animal est ignauid & motio aurium est quasi simulatio eius, qui antequam alius locutus fuerit, omnino se id audiuisse simulat. Id quod stupiditatis est. Quomodo enim possit omnia nosse, antequam ei dicta fuerint, etiāsi aures magnas habeat instar asinū.

Audi, prof quem respicit deus.

ὄρος ὄρος.) Asinus compluitur. De ijs qui aliquæ non mouentur. Cephisodorus in Amazonibus: Cauillans me: ego uerō tuis sermonibus asinus compluor.

ὄρος θανάτου.) Asini mortis: In absurda narrantes.

ὄρος παρακούψιας.) Ob asini prospēctum. De ijs, quibus ridiculū et imen impingit, proverbium dicitur. Dicunt fignit quendam, aut pupparū fidiorem, formasse multas aues in officina. asinum autem præter euntem, negligenter agalone sequente, (per fenestram inserto capite) per ianuam ingressum, subuertisse aues, & officinē uasa contriuisse: quam ob causam dominus officinæ, in iudiciū adduxerit agalone. Qui interrogatus ab obujs quibusq; cū iūstus rei accuseretur, rñderit: *ὄρος παρακούψιας*, ob asini prospēctum uel ingressum.

ὄρος παρακούψιας.) Cum asinus intraspexisset, gallinæ teritæ: telā diruperunt. dominus autem staminis, asini dominum accusauit: unde proverbium ortum est.

ὄρος πίπαι.) Asini lanæ. Attici proverbio hoc utuntur, de stolidis, & rebus nihili licet & his: *καλὴ θὼρ περὶ πίπαι*, id est Latere luare: *ἀσπὴν τὴν θάλασσαν*, id est Vtrem uellete: *χούτρασιν κικλίδων*, id est Ollam depingere: *ὄρος κῆρας θύμασιν*, id est Suffite simum. Aristarchus aut inde ductum esse proverbium, quod d

quòd Cratinus finxerit quendā apud In-
feros funiculum plicantem, quem asinus
deuoret, perinde ac si ronderet. Ex eo du-
cto figmento, quòd res apud Inferos inna-
nes sint.

ἰνυ σκιάς, κρη σκιάς.) Asini umbra,
& De asini umbra. Sophocles in Ceda-
lione: Quicquid actum fuerit, omnia er-
runt asini umbra. Aristophanes in Deda-
lo: Quānam de re nunc bellum gerimus?
De asini umbra. Aristoteles etiam in Di-
scipulis fabulam quandam refert, cuius
inscriptio fuerit Asini umbra. Alij putāt,
primum loquutum hoc esse Demosthe-
nem, cum quendam defenderet grauissi-
mē accusatum. Nam cum tumultuantes
auditores uideret, rogauit eos, ut paulu-
lum auscultaret, ac cepit narrare: De Me-
gara euntem, conduxisse asinum. cum au-
tem in itinere restitaret, se sub umbra asi-
ni uoluisse requiescere: neq; enim arborē,
neq; quicquam aliud simile affuisse. Aga-
sonem uerò prohibuisse, & dixisse: asinū
se tantum, non etiam umbrā locasse. Itaq;
longam moram & cōtentionem ea de re
intercessisse. His dictis, cū uidisset Athe-
nienē admodum attentos & alacres, & cætera
audiendi cupidos: castigauit eos,
dicens: Cupere eos asini umbram audire,
& rogare: de homine autem in periculo
capitis constituto, nolle audire. Constat
autē hoc dicto usum esse Demosthenem,
ex eo quòd in Philippicis detorto nonni-
hil pro uerbo, contendere Athenienē
ait de umbra Delphica.

ἰνυ σκιάς.) De asini umbra: id est, de re
nihil. Aiunt enim, adolescētē Athenis
Delphos asinum conduxisse, in meridiē
autem asini umbram subsisse.

ἰνυ σκιάς.) Honoria, soror Valentiniāni,
quæ & ipsa imperiū tenuit. Sed cum de-
prehensum esset, eam clanculum uti con-
suetudine Eugenij, cuiusdam procuratoris
sui: ob id delictum ille quidem interse-
ctus, ipsa uerò regia expulsa est.

ἰνυ.) Eorum quæ sunt, alia bona, alia
mala, alia neutra sunt. Bona, uirtutes: ma-
la, his contraria, imprudētia, iniustitia, &
reliqua. Neutra uerò, quæ neq; lædunt (f.
neq; iuuant) ut sunt, uita, ualēdo, uolu-
ptas, pulchritudo, robur, diuitiæ, gloria,
nobilitas: & contraria, mors, morbus, labor,
turpitudine, infirmitas, ignominia,
paupertas, ignobilitas, & consimilia. Ne-
gant enim Stoici ea esse bona, sed indiffe-
rentia: aut speciali nomine, prælata. Nam
sicuti proprium sic calorē, calefacere: ita

etiam boni, prodesse. Non magis autem
prodesse quā nocere, diuitias & sanita-
tem. ac ne uoluptatem quidem esse bonu-
m: esse enim uoluptates turpes: nihil
autem turpe esse bonum.

O CUM I.

ἰζη.) Acetum, Græcè etiam ἀλίβας di-
citur, quòd non libetur dijs: quia mortuū
utrum sit, dijs uitæ autoribus minime
conueniens.

ἰζηία.) Pro uerbum, *ἰζηία* ἀλεγεινός:
Per ensem curere. De ijs qui res pericu-
losas suscipiunt.

ἰζηία.) Aristophanes: Pugnabamus
inter nos hausto animo acido. Sic Plau-
tus dixit, Acetum habere in pectore.

ἰζη.) Aristophanes in Pluto: Acetabu-
la omnia, & scutellæ, & ollæ, factæ sunt
æneæ.

ἰζη κρη βαρύ.) Acuti & graue per tran-
slationem de auditu dicitur (ἐκ ὀργανῶν γὰρ
ἰζη). In magnitudine enim sunt & acuti
& graue. nam acuti in tactu, id quod ce-
lenter agit, dicitur: ueluti cultellus acutus,
quòd cito pungit & secat. Hebes autem,
qui tardè agit, neq; tam secat aut pungit,
quā premittit atque impellit: ut pistillum.
Nam quæ ad pungendum idonea facere
uolumus, acutius: quæ uerò ad impellen-
dum, obtusa faciunt. Sic igitur etiam in
strepitu, acutum dicimus, qui citò ad sen-
sum penetrat, & celeriter definit: grauem
uero, proportionem respondentem hebeti
& obtuso, qui tardè ad sensum penetrat,
& non citò definit, ut fides magis intēxæ,
qualis nete, quæ ijs quæ minus intente
sunt, cuiusmodi est hypate, sonos acutior-
es edūt. Nete enim magis cæteris, in pul-
sando, celeriter sciens acrem, propter in-
tentionem, acutissimum edit sonum. Ac
breui quiddē tēpe id facit (f. ἰνυ σκιάς, nete
diu) diuq; retinet. Acuti uerò & hebes di-
uersis generibus, & non subalteris sub-
iiciuntur, in uoce, in sapore, in gladio.

ἰζηία πορ.) Aiunt, Dioclem Athenien-
sem inuenisse harmoniam in oxybaphis,
id est sicilibus, quæ pulsauerit bacillo.

ἰζηία πορ.) Oxythymia dicebantur pur-
gamenta ædiū, quæ Atheniēs noscūt
in triua solebant abijcere. Hyperides in
oratione contra Demadem: Eius, inquit,
statua relictā in quicquilijs & sterquilijns,
q̄ in templis uestris poneretur. Nonnulli,
quorum est & Aristarchus, oxythymia di-
cunt appellari ligna, de quib. aliqui se re-
pentino animi motu suspenderint, quæ
excisa & exterminata comburi soleant.

ἰζηία.

Demosthenes
nec fabula.

Diuisio
rum.

ἰζηρογγμία.) Illa frequenter deambula-
bat, cibum sibi in stomacho acescere si-
mulans.

ἰζηύτης.) Tres partes sunt docilitatis, So-
lertia, Memoria, Acumen. (*ἀγγίζουσα, μνή-
μη, ἰζηύτης.*) Ac Memoria quidem est, con-
servatio eorum quae addidiceris: Acumē
uero celeritas ingenij: Solertia, eorum
quae non didiceris, ex ijs quae didiceris
inuestigatio.

ἰδών.) Is qui est: hoc est, aeternus Deus
noster.

O CUM P.

ἰσποδός.) Tempus, (*ἄκρατ* ⊕ -lego) quod
se redimi non sinit, nec largitionibus cor-
rumpitur: eiusque custos & comes & (*ἰσφ-
ε* ⊕ -lego) inspectrix, ueritas. TEMPO-
RIS FILIA VERITAS.

ἰσπίος.) Nulli hostium gloria tuae cae-
dis obtigit.

ἰσπίς τινος κρύσταλλος.) Puer glaciem. In
eos qui neque retinere quippiam possunt,
neque tamen amittere uolunt.

ἰσπικανός.) Oppianus Cilix, ex urbe Co-
ryco, grammaticus & poeta fuit sub Mar-
co Antonino imperatore. Scripsit Pesca-
toria libris quinque, Venatoria libris qua-
tuor, de Aucupio libris duos. Cuius poe-
mata cum apud Imperatorem recitata es-
sent, donatus est in singulos uersus aureo
statere: ut 100000. millia aureorum pro om-
nibus accepit.

ἰσπικα.) Collus rege Gallorum occiso,
spolia lous opima dedicauit.

ἰσπιδόδομος.) Pars quaedam arcis Athe-
nensium, ubi erat ara Minus post aedem Me-
nerus: locus in quo reponabant pecunia.

ἰσπιδόδομος δόμος.) Vltio a tergo insiquens
facinorosos.

ἰσπικα φωνής.) Apostolus, arma lucis uis
tutum opera uocat.

ἰσπικα.) Armati, parmati, ferentarij seu
nudi, sunt pedestrium & bellicosarum co-
piarum. Habent autem sua discrimina. Ho-
plitae enim dicuntur, qui grauissima utun-
tur armatura, more Macedonico, scutis
rotundis, & hastis longioribus. Ferentarij
(ψιλῆ) uero, qui leuissima, arcu & iacu-
lo, & lapidibus siue e fundis siue e manu
Peltastae uero in media serie utuntur armatu-
ra. Pelra enim paruum quoddam & leue
scutum est: haste etiam longe breuiores
sunt, quam hoplitarum. Sunt etiam cur-
rulum certaminum tria discrimina.

ἰσπικαίτης.) Duas nariuitates Gratia-
rum ponit Homerus, seniore & iuniorē.

ἰσπικαίτης, ἰσπικαίτης ἡλικίας ἡλικίας.

βιάων.) Quouis gentium: ubi cerui cor-
num abijciunt. Dicunt ceruos atterendo
ad frutices cornua abijcere. * Unde in
eos, qui in opere nimiam moram trahat,
dictum sit prouerbium.

ἰσπικαίτης.) Opuntius, perstringebatur
pro improbo & monoculo. Anisophan-
es: Non uellem esse Opuntius, si dare-
tur talentum aureum. hoc est, caecus.

ἰσπικαίτης.) Paradisos regios excidit,
qui pleni fructiferarū arborum fuerunt.

ἰσπικαίτης.) Luculli copijs semper sedi-
tiosis susceptis, Pompeius sine ulla sedi-
tione usus est.

O CUM P.

ἰσπικαίτης.) Euangelista: Deum nemo ui-
dit unquam. id est, perfecte cognouit.

ἰσπικαίτης.) Horatius, pedibus captus, con-
sulatum neque in bello neque in pace, ob pe-
dum uitium, consecutus est.

ἰσπικαίτης ἡλικίας ἡλικίας.) Visibile & inuisibi-
le, tum color: tum id quod oratione qui-
dem explicari nequit, sed nomine caret.
talia sunt, cicindela, capita piscium, squa-
mae, oculi echinorum, testae marinarum,
quae in luce uideri non possunt, in tenebris
cernuntur. Non enim uideret esse color,
id quod in his igneum apparet in tenebris.

Color.

Coloris enim proprium est, in luce cerni
illud autem quod in his igneum apparet,
in luce non cernitur. Ex eo enim uisio con-
tingit, quod aer pellucidus est, & colores
transmittendi uisum habet, cum ille colore
careat. Visibile autem rerum quatuor
sunt differentiae. quaedam enim solum in-
terdiu uidentur, quaedam noctu solum, quae-
dam interdiu & noctu, quaedam prorsus
non existunt in tenebris. Visibile enim
rerum quaedam sunt colores, quaedam no-
minari nequeunt. Ac colores quidem tan-
tum interdiu cernuntur, noctu uero nequa-
quam. Ea uero quae splendida dicuntur,
quaedam noctu tantum uidentur, quaedam
interdiu solum, quaedam interdiu & no-
ctu. Ex his enim quaedam sunt illustrata,
quaedam obscura, quaedam mediocria.

Horatius quae
sub aestate
cedunt die
serena.

Quae igitur splendorum habent obscurae
& obtusum, solum noctu cernuntur: qualia
sunt, cicindela, squamae, & similia. horum
enim interdiu splendor non apparet, ui-
ctus a maiore: atque etiam pleraque stellae.
Media uero interdiu & noctu, ut Luna,
& quaedam stellae etiam: sicut Lucifer, cum
ad ortum cardinem Sol uenit, & Lucifer
ipse terra propior est. atque etiam ignis.

Coloris.

Is enim quantum potest aerem perficit,
& perspicuum eius reddit elasticum, ut & qui
in eo

Splendida.

in eo colores sunt cernantur. De ceteris autem semetipsum quidem ostendit ignis: sed aeris pellucidum non ad actum adducit, unde illius quidem pellucidum cernimus in tenebris, procul cum absumus: nulum vero colorem iuxta nos. Interdium autem ignis micillim relucet, splendidus ille quidem, sed nihil agens in aerem, eo quod iam a maiori lumine afficitur: & Lunæ tubar, quia non ualde obscurum est, uidetur interdium. Illustrata autem solum interdium uidetur, ut Sol: quia is lucis diurnæ causa est.

ἰππυίνος.) Tu quidem uel faxeum ingenium ad iram commoueris.

ἰεγυῖος.) Pericles accusauit Megaræses, quod terram sacram, quæ *ἰεγυῖος* dicitur, coluissent: eamque ob causam bellum Megarensibus Athenienses intulerunt.

ἰεγυῖος.) Plato quarto de Legibus: Ne habent in priuatis rebus sacella, quem uero constituerit alia habere, & præter publica sacrificia, &c. Aeschylus in Mytilis: Fluminis Cayci salus primæ sacerdos, uotisque conferens dominos Pæonia: Philochorus: Phratros necesse habent etiam sacrificulos recipere, & collactaneos, quos Geneteas uocamus.

ἰεγυῖος.) Quod aliquam rem consequitur, non est eius genus. Nam iram quidem consequitur molestia, non tamē ut genus. neque enim ira est molestia: neque propterea est molestia, quæ cum ira coniuncta est, eo quod ira est, sed quod uel molestia ira exiit. prior enim molestia est ira. Nam qui tanquam affectus iniuria dolet, irascitur: non autem tale id genus est, quale ante cedens specie. Ira uero est molestia, cum opinione sui neglectus. Quare molestia uel hanc opinionem orta, ira est.

ἰεγυῖος.) Statim omnibus promptum est dicere, hominem hunc Chlorum dæx & Ithyphallis sacrificasse: id est, luxu & libidine esse perditum.

ἰεγυῖος.) Orestes quidam simulans infamiam, prætereuntes exuebat. erat enim latro. Prouerbium: *ἰεγυῖος ἄλλοιαν ὑφαινετο*, Orestis lænam texere. Nam si quis mortalium noctiu conuocaret heroem Orestem: nudus erat, ab eo percussus in toto latere dextro. Heroes iracundi & seui etiam aduersus accedentes: quapropter & ij qui eorum sacella præteribant, tacabant. Per Orestem autem hic intelligendus est, non filius Agamemnonis, sed latro quidam. Tradunt etiam, ijs qui noctiu Heroes adirent, perueriti solitos oculos.

ἰεγυῖος.) Oribasius Sardinus, fami-

liaris Iuliano Parabatæ, a quo Constanti-nopolis quaestor est conscriptus. Scripsit ad *(ἀμπύριος, dubitantes)* consilij inopes medicos, libr. 4. ad Iulianum imperatorem, libr. 72. Epitomen eorum, libr. 9. ad Euzathium filium, & de regno, & de affectibus.

ἰεγυῖος.) Montes deserti. hoc est, qui non incoluntur: Septentrionales scilicet, & Australes partes. hæ enim ob frigus & æstiu prorsus inhabitabiles permanserunt.

ἰεγυῖος.) Definitionum aliz sumuntur ex materia, aliz ex forma, aliz ex utraq. Ac ea quæ a forma sumitur, principiu est demonstrationis: quæ a materia, cõclusio est. Quæ uero ex utraq. cõstat: efficit demonstrationem positu differentem. Cuiusmodi sit, si quis definire uolens iracundiam, huiusmodi uratur Syllogismo:

Iratus cupit uicissim ledere eum, a quo laesus est prior. Eius qui uicissim ledere eum cupit, a quo laesus est prior, feruet sanguis circa cor. Sequitur conclusio: *Irati igitur sanguis feruet circa cor.* Huius syllogismi & demonstrationis definitio ex materia, est iracundia conclusio: ea quæ a forma sumitur, eiusdem principium. Prima enim propositio dicit: *Iratus uicissim ledere eum cupit, a quo laesus est prior.* Altera: *Eius qui uicissim ledere eum cupit, a quo laesus est prior, feruet sanguis circa cor.* In definitione autem ex utraq. uice uersa incipimus. Dicimus enim: *Feruet sanguinis circa cor.* Deinde, ob appetitum uitionis. Perfecta autē definitio non solum fieri aliquid: sed & causam cur fiat, ostendit, & docet.

ἰεγυῖος φρεσῖος.) Oculis rectis & recto animo: id est, uero & sincero.

ἰεγυῖος.) Ardua dicitur phalanx, cum *(ὄπι κίρας)* in cornu incedit, & profunditas longe maior est longitudine. In uniuersum enim omnis acies oblonga dicitur, cuius longitudo maior est, profunditate: ardua uero, cuius profunditas maior est longitudine.

ἰεγυῖος φρεσῖος.) Timotheus tibicen, modulum aliquando tibia canens Minerug, qui arduus dicitur, ita conceitauit Alexandrum ijs carminibus, ut inter audiendum arma somperet, ac tales debere esse regias cantilenas diceret. Timotheus autem se ad eum conuulsi, magno studio ab illo accersitus.

ἰεγυῖος ἰεγυῖος καὶ ἰεγυῖος.) Arduum modum & trochaleum, hos duos modos a numeris appellauit Terpander. Erant autē intenti & acres.

ἰεγυῖος.) Marcus: Erectus sis, & non erigendus. *ἰεγυῖος ἰεγυῖος, καὶ μὴ ἰεγυῖος.*

Molestia. Ira.

Orestis latro.

Heroes iracundi.

Definitio non ratio.

Iracundia.

ἰερθε Φουρνηνο Φαυτῶν Δικηταιλαρωῶναι ἡρί-
παι.) Aristophanes: Volo his relictis, re-
cingredientibus yfophatijuridicimiferis
moribus, agere uitam ingenuā, ſicut Mo-
rychus, quem hoc facere perhibent.

Mutatae
mullorum
conuexae.

ἰερθε (Θ. νίμ.) Saepe me intempeſta
nocte excitatum, in concionem compu-
lit maturino modo. Mutauit ἰερθιο in ἰ-
ερθιο: ſignificans ſonnum ſibi excuſſum,
priuſquā uellet, importunitate mulieris.

Amentia
ſe uiam cor-
pore uoluit.

ἰερκαπίτιο.) Sic dicitur, qui tanq̄ nucibus
pueros, ſic iureiurando uiros fallit.

ἰερμαθιο.) Tot flagitijs coopertus, Tibe-
rij delicta obſcurauit. Quae enim Augu-
ſtus multo tempore comparauerat, ille uo-
no die prodegit.

Voluptas ſer-
uare poſſet.

ἰερμῆ.) Appetitus primus animalib. in-
eſt ad ſui conſeruationem, conciliatus ijs
ſtatim a primo ortu. Primum enim culti-
bet animali propriū eſt, ut le & eſſe & tue-
ri uelit, ſeq̄ amet. Quapropter & noxia
repellit, & ſibi apta alcicit: neq̄ ad uo-
luptatem ſcitur primus animantium appe-
titus. Ipſum enim eſſe, ſi (locus corruptus,
e quo certam ſententiā colligere nequeo)
uoluptas eſſet, acceſſio eſſet: ſi q̄ eam per
ſe natura deſideraret, ea quae ipſi conue-
niant, in conſtitutione recepiſſet. Quinā
ratione ſentient animalia, & florēt ſtir-
pes? Neq̄ enim natura diſſerret in plan-
tis & animalibus, ſi abſq̄ appetitu & ſen-
ſu etiam ibi gubernaret. Etiam in nobis
quaedam ſtirpium more ſunt. Cum uetō
ex abundantū appetitus animalib. acceſ-
ſerit: eo utentia ambulat. Ac ἡs quidem
ſecundum naturam eſt, ab appetitu regl-
ratio autem hominibus ad perfectiorem
gubernationem data eſt: & uiuere ſecun-
dum rationem, eſt ſecundum hominis na-
turam uiuere. Sic enim ars accedit ad ap-
petitum. Quare etiam Zeno dixit, ſinem
eſſe, naturae conuenienter uiuere: quod
eſt, e uiſtute uiuere. nam & natura nos ad
eam ducit.

ἰερμοι.) Aelianus: Cum quieſcerent, po-
ſtremūq̄ in portu federent, Deus non
neglexit uiros bonos.

Signa.

ἰερμοι.) Aristophanes in Pluto: En tibi
uirum & augurium Dei, id eſt Apollinis.
Omne ſignum ſiue adhortans ſiue dehor-
tans, Graeci ἰερμο uocant: cuiuſmodi eſt a-
uis, omen ſeu uox, ſignificatio, & ſimilia.
&: Nemo nouit theſaurum meū, niſi for-
tē auis aliqua. Prouerbia hoc eſt: Quid
cū eo collocutus ſim, nemo nouit, niſi for-
tē auecula quaeſiā. De rebus occultis. Ne-
mo me uidet præter auem præteruolantē.

Nemo niſi
aui.

&: Augurium exiſtima, omnia quae uati-
cinatione dijudicatur. Fama enim uobis
augurium eſt, & ſternutatio: ſignum, uox
ſeu omen, miniſter, & quae uenit ad diu-
inationem pertinēt. Eſt & alius auguriū.
ἰερμο.) Terminos ſeu limites uocatur
Attici, libellos oppignoratis ædibus &
praedijs addito, qui ſignificarent, oppi-
gnorata eſſe illa creditori.

ἰερμο.) In diuina Scriptura, Mons ſan-
ctus olim fuit Sion: nunc diuinæ cog-
nitionis altitudo.

ἰερμο περιεργον παραμάτω δηλοι βια.) Explicatio
Interpretationis.

ἰερμο.) Definitio, eſt oratio, quae per re-
ſolutionē integrē eſſertur, aut apodofis,
id quod interroganti reſpōdetur. ἰερμο
φι, id eſt Deſcriptio eſt, oratio quae breui-
ter forma quadam ad res intro ducit.

ἰερμο.) Oruagon Galata, rex Asia-
norum, omnem omnium Galatariū prin-
cipatum ad ſe traſſerre inſtituit: ad eamq̄
rem multa & naturae & exercitationis ha-
bit adiuuenta. Nam & liberalis erat, &
bellicoſus, & in rebus bellicis potens.

ἰερμο βρυγα.) Vrbs Ortobriga, & magni-
tudine & multitudine hominū inter præ-
cipuas habetur.

ἰερμο γατόπ.) Ludus quidā eſt, in quo
coturnices in orbem collocant, quorum
capita ſerunt: & qui in gyro coturnicem
proſtrauerit, ordine reliquos capit. Qui
uero aberrat, tradit alteri coturnices uer-
berandas, idq̄ per uices faciunt. Dicit igitur
in Alcibiade: Non aridere te decet,
reſpicientem eum qui coturnices ſerit, &
alios eiufdem generis. In Phaedone: Quia
non cum quibusuifis certamē eſt, ſed cum
optimis: non eſt ceſſandum, neq̄ uerberan-
dæ ſunt coturnices, aut uiuifmodi re-
rum admiratione obſtupeſcendum.

Coturnici
peruſſi.

ἰερμο.) Fines conſtituebat & indicia Iſi-
dorus, ſeparata a diuina indagine, ad hu-
manarum rerum dijudicationē: tum indu-
ſtriae aſſiduū laborem, ſupra quā dici
poſſit: tum perſpicacia ingenij ſecreſſum,
a conſpicio & cōſuetio uulgō ordine: tū
amoris ſui incitationem, ad fruendū pul-
chritudine, quae mente comprehenditur,
& quidem ad nihil aliud aberrantem.

ἰερμο.) Orygma, id eſt foſſa. Sic pro-
prie uocabatur is locus, in quo Athenis
ſupplicium de maleficiſ ſumebatur.

ἰερμο.) Oryphanifia, qui pupilloſ a-
luni: aut magniftratus Athenis, qui de cau-
ſis pupillaribus iudicabat.

ἀπ' ἰρφαναίων μὴ φίλων ὄντι κινῶν,
Ἄ' τατοῖσιν ἰπιτικῶν ἑστὶ μάλι'

ἰρφίος.) Orpheus ex Libethris, Thraciæ urbe sub Pieria, filius Oeagri & Calliopes. Oeager autem quintus ab Atlante fuit: ex Alcyone, una ex filiabus illius. Fuit undecim ætatis ante bellum Troianum. Aiunt etiam discipulum eum fuisse Lini, & uixisse ætate nouem: alij dicunt undecim. Scripsit Triasmos, id est ternarios numeros, qui dicuntur esse lonis tragicæ. In his etiam ea quæ Hierosolica dicuntur, Cosmicænas, Neoteuctica, Sacros sermones libris 24. qui dicuntur esse Theogneti Hesiali: alij tribuntur Cercopi Pythagoreo. Oracula quæ ascribuntur Onomacrito. Festa, seu Initia, quæ in dē dicuntur esse Onomacriti: In his est liber de Gemmarū sculptura, qui ab so. gemmis Ogdoecontalithus inscribitur. Soteria, id est gratiarū actio de incolumitate: quæ Timoclis Syracusani & Pergini Milesij esse dicuntur. Crateras: hæc Zopyri esse aiunt. Thronismos, seu sessiones matris deūm, & Bacchica: hæc Niciæ Eleatis esse uolunt. Descensum ad inferos: hūc Herodico Perinthio ascribunt. Peplū & Rete: & hæc Zopyro Heracloteæ tribuunt. alij Brotini esse dicunt. Versus qui Onomastici dicuntur, mille ducēto: Astronomi: Amocopian: Thyepolicon, id est de sacrificijs. Oothytica, aut Oofcopica, de immolatione, aut inspectione ouorū, uersibus. Catazosticū: Hymnos: Corybanticum: & Physica, quæ Brontini esse dicunt.

ἰρφίος.) Orphe' Ciconæx, aut Arcas, ex Bisaltia regione Thraciæ, poeta heroicus. Fuit & hic ante Homerum duabus ætatibus, Troiano bello antiquior. Scripsit fabulas, Epigrammata, Hymnos.

ἰρφίος.) Orpheus Odrysius, poeta heroicus. Dionysius, ne natum quidē eum esse affirmat: sed tamē poemata quædam ei ascribuntur.

ἰρφίος.) Orpheus Crotoniates, poeta heroicus: quem Pisistrato tyranno familiarem fuisse, Asclepiades libro Grammaticorū sexto dicit. Scripsit Decaeterian, id est decennis: Argonautica, & alia quædā.

ἰρφίος.) Orpheus Camarinæx, poeta heroicus, cuius esse dicunt Descensum ad inferos.

ἰρφίος.) Orpheus, rex Thracum, cuius tempore Amazones à Phrygibus tributa exegerunt.

ἰρφίος.) Orpheus. Sub Iudæorum iudicibus regno Atheniensium abrogato, fe-

runt Orpheum claruisse, uirū præstanti sapientia, multorumq; arcanorū penitū. Feruntur enim eius orationes enā de cognitione Dei, è quibus hæc sunt. Dixit enim, ab initio ætherem à Deo fabricatum extitisse, & ab utraq; parte ætheris fuisse chaos, & noctem terribilem omnia tenuisse, & occultasse ea quæ sub æthere fuerint: significans noctem fuisse priorem. Idem dixit, summum ætherem comprehendi non posse: & summum & antiquissimum esse, & omnium rerum opificē. Terram item dixit inuisibilem. Dixit etiam, lumen rupto æthere illustrasse terram, & omnes res conditas. Illa, inquit, lux, su prema omnium, inaccessa, omnia continens: quam nominabat consilium, lucem, uitam. hæc tria nomina unam uim declararunt, & unam potentiam omnium rerum opificis Dei, qui omnia ex nihilo effecerit, ut essent & uisibilia & inuisibilia. De genere humano autem dixit, ipsum etiam ab opifice rerum omnium Deo formatum esse, & animam accepisse rationis capacem, se cutus scripta Mosaica. Dixit enā genus humanum miserum esse, & multis obnoxium calamitatibus & animi & corporis, capax honorum & malorum operum, & ad uiuendum miserè affectum.

ἰρχαδίας.) Orcades, insulæ Oceani.

ἰρχησις.) Duas saltationes nouit Homerus: unam cybisteteres, à saltatione capitis: alteram sphericam. Sphæristicam uerò lusit Aristonicus Carylitijs, regis Alexandi sphericista.

ἰρχησις.) Saltatio (σπαθήμι) Panti-mus. Hanc Cæsar Augustus inuenit, tractatam primū à Pylade & Bacchylide. & Anagallis Corcyræa grammatica, sphericæ inuentionem Nauicæ Alcinoi filij ascribit.

Ο ΜΥΣ Σ.

ἔπος μῦς ἐν πίσει.) Quæ mus in pice. Dicitur est proverbium in eos, qui multo labore uicerūt. Nec de animalculo dicitur hoc: sed Mus fuit Tarentinus pugil, qui Pise certans, cum multis haberet aduersarios, multis acceptis plagis, uix uicit. Hic Mus, cum pugil esset (ἄπι πῖς ἐδουμπίσι) centesima Olympiade semel uicit.

ἄσιπ.) Sepelierunt mortuos, nō dedecorantes eorum sacra. &: Mortuos sepelierunt: omniaq; confecta sunt, uti fas est. ἄσιπ.) Non magnum est donum, sed sanctum: id est purū, & ex animo dedicatū.

ἰ σικελωσις πῶν γυλαγοῦ.) Siculus mare. Dicitur Siculum mercatorē ficus uehementem,

Orpheus
libra.

Consilium.
Lux.
Vita.

Hom.

Mus pugil.

Mare sicum
expiat.

Κλα Ονο
ρβου.

Σκριψα.

tem, nauem fregisse. Deinde in rupe sedentem, cum mare tranquillum uideret, dixisse: Scio quid uelis: ficus uelles.

ἄριστος γυμνός.) Aristophanes in Lysistrata: O amabilis Lucina, cohabe partū, donec in locū, ubi parere fas est, peruenerit. Damascius: Nefas fere erudiri in magnis, eum qui parua discere nequit. Eobanus.

— *Ab imū,*

Qui bene summa petas, nouerū esse uiam.
ἁγιότης.) Sanctitas. Ille sanctus est, qui scse fide & bonis operib. sanctificauit, & Deo consecrauit. unde Moses, de eo qui relinqueret Deum, & pactum cum Deo initum negare: Ne dixeris, inquit, in corde tuo, Fas mihi sit deficere a Dño. Quē admodū igitur qui a Deo deficit, atq; maleficus est, profanus: sic qui Deo fide & beneficentia conciliatur, merito sanctus & iustus dicitur.

ἁγιός.) Sancti, qui piē educati sunt, ἁγίοι non sunt sacerdotes. Quidā ex sanctis dixit: Non postulatur a nobis omnibus, ut alios conferuemus: sed ut nosmet ipsos, ab omnibus flagitatur. & Tu qui seruas, serua tuum spē animum.

ἁγίοι.) Sancti, qui piē educati sunt, ἁγίοι non sunt sacerdotes.

ἁγίος.) Hunc alij dicunt esse Bacchū: alij alium, qui a dæmone Typhone sit laceratus, & magnopere ab Ægyptijs deploratus, qui lacerationis illius omniterore mentionem faciant.

ἁγιότης ἡ ἁγιότης.) Scythæ equū. In eos qui clam aliquid appetunt, quod aperte repudiant & respuunt.

ἁγιότης ἡ ἁγιότης.) Id est, Fœtorem exstima molestiam.

ἁγιότης.) Is uerō etiā reputans, mox fore penuriā commectus, soluis obliuionē.

ἁγιότης ἡ ἁγιότης.) Quanto plus sit dimidium totum. hoc est, autore Hesiodo: Parum cum iusticia, magnis opibus iniustus præstat.

ἁγιότης.) Ossa tropicē sunt cogitationes, eo quod solidiorē sunt natura, & animās gestant.

ἁγιότης.) Ostante olim apud Persas Magi dicti sunt.

ἁγιότης.) Tibiæ olim c̄ ceruinis ossibus conficiebatur. Aristophanes: Fistulis infate podicem canis.

ἁγιότης.) Omnium sceleratissimi a populo relegabantur, & condemnabantur. Eius enim qui relegandus erat, nomē testulis inscribēbatur. Dissert Ostracismus, id est relegatio, ab exilio: quod exulum bona publicabantur: relegatis uerō

bona populus non adimebat. ac ijs quidem tempus præferbitur, & locus: exules uerō neutrum horum habēt. Cimon, quod cum sorore Elpinice concubisset: apud populum in crimē adductus, relegatus est.

ἁγιότης ἡ ἁγιότης.) Testis cōuersio. Prouerbiū, in eos qui celeriter aliquid faciūt. Eunapius: Quasi testula inuerfa esset, negotia Romanis melius successerunt.
ἁγιότης.) Traiano apud Parthos agenti, multorumq; dierum itinere distanti a mari, Apicius gulosus ille, ostrea recētū misit, solenter asseruata.

ἁγιότης.) Odoratus instrumentum est in anteriore cerebri parte, appēdix instar mammæ (*ὀσφίονος μαστῶδης*) post ossa eiusdē formæ interiora. Percipiuntur autē odores, aeris facultate, eos transmittētis. Nam apud Theophrastum diosmi, est, facultas transferendi odores. Neq; uerō nasus est sensus instrumentū: sed apophysis mastoïdes cerebri, siue apothēsis. κατὰ τὴν ὀσφίονος, decumbebat ossa. Nam qui præ metu deficiunt, odoratu dolorē ledant, q̄ dolor ē corde uenit. ὀσφίονος.) Oschophori, duo fuerūt, genere & opibus excellentiora. Osche autem est palmes, ex quo dependent uua.

O cum T.

ἁγιότης.) Ille quid futurum esset, prudenter auguratus, cogitauit, se prædidit Ptolemæicum reiecturum.

ἁγιότης ἡ ἁγιότης.) Cum te occasio introduxerit, id est, opportunitate data.

ἁγιότης ἡ ἁγιότης.) Animo tuo alij rebus intento.

ἁγιότης.) Ex ipso legatorum uultu coniectura capta, genere & lamentari multifariam coeperunt.

ἁγιότης.) Lex est, ut quadragenario maior, pueris sumptus ad ludos præbeat.

ἁγιότης.) Suos quosdam hospites fodientes in Philippi uinea, (*ὀσφίονος, ligatos*) precantes, Satoryum in conuiuio impetrasse a Philippo, ait Aeschines in oratione de falsa legatione. Demosthenes uerō in oratione contra Aeschinem ait, cum Apollophanis filias liberalisse: ac ueriora dicere uideretur. Nam & Aristoteles in quadam ad Philippum epistola dicit, eum Saryro histrioni filias Apollophanis condonasse. Puerō & uxori (*ὀσφίονος ἁγιότης*) non licere ultra modum hordei immittere.

ἁγιότης ἡ ἁγιότης.) Quicquid unile est in urbe: id est, nobiles.

Rudimenta.

Sanctus.

Te serua, si alius non potes.

Explicitio famæ.

Verum bene partum.

Relegatio. Exilium.

Ci. som. Elpinice.

Apicius.

Oderatus.

Aditum.

Saryri uerō demptio.

ὅτι πρὸς τὸν Φουλῶ.) Serui accusabantur in tribu domini sui.

ὅτι πρὸς ὀπακὴν ὑπὸ μόνου.) Pecunia promissa interfectori alicuius profcripti, in ara collocabatur.

Adoptio. ὅτι οὐκ ἔστιν.) Filij adoptiuus reuerti in paternam familiam nō licuit, nisi liberos germanos, in familia eius a quo adoptati fuerant, reliquissent.

Fortuita ca det. ὅτι ἐκ ἀλάττης.) Fortuitæ cædis cōuictos habuisse potestatem administrandi res suas, (ὄχι ἐκ ἐγκρίσεως ἢς διοικῆσαι τῶν ἰδίων de bonis suis statuendi quod uellent) & Demosthenes in oratione contra Aristocratem, & Theophrastus decimotertio Legum subindicant.

ὅτι χιλίας.) Mulieres quæ in uijs immo desite fuissent, mille drachmis mulcebantur.

ὅτι λυγρὸν.) Misere, clamabat, qualem ærumnam toleras?

ὅτι ἄρα φιλον.) Cui placet. Quem uerò hæc non delectant, in alterius sententiam sequatur: ego hanc.

ὅτι ῥέπαι.) Aristodemus tremulus seu timidus uocatus est, quod cū Euryta Persicam (τῆς ἐφθρηλῆς σὺν ἐκείνῳ ἡσθη τῆς) pugnam spectare recusauit.

ὅτι ἐπί γῆρας.) Vindemia istis omnibus medebitur. In eos qui bona in aliqua re pollicentur.

ὅτι εὐχία.) id est, Qua gratia, uel cuius causa, bifariam dicitur: Cuius, & Cui. Nam anima quidem, inquit, finis est, ut cuius: animal uerò, ut cui. Facit enim instrumentale corpus Natura animæ causa, ut anima utatur eo tanquam finis, ut cuius: finis autem, ut cui, animatur. Ut enim animantis actiones non impediuntur, omnia Natura facit. Aut igitur sic, cuius & cui: aut aliter. Cuius quid est causa, creationis mundi & æternitatis: hoc enim omnia appetunt. Cui autem, animæ: hinc enim instrumentū ad usum parat: id quod uerius est.

ὅτι ἐκ τῆς ἀλατῆς.) Valentinianus, Romanorum imperator Christianus, cum eiusdem cum patre naturæ Christum esse sentiret, nulla in re aduersarij lædebat. Fuit & ad leges ferendas promptissimus, in id quocumq; intentus, ut thesauri iuste acciperentur: id est, ne per iniuriā fiscus augetur, aut per incuriam exhauriretur. In delictis magistratib. accuratus, & inexorabilis contumacium ultor: in bellis fortissimus. Valens autē Atij opinioni addictus, multos in exilium misit: quo tēpote Ro-

manæ ecclesiæ Liberius præfuit, Alexandrinæ uerò Athanasius, & Cōstantino politanæ Eudochius, Arianz sectæ magister.

ὅτι ἐκ τῆς ἀλατῆς.) Valentinianus, imperator Romanorum, per matrem Iustinam à recta fide auersus est, & impetio eiecitus. Cum autem uenisset ad Theodosium: in recta fide est institutus. Dicebat enim ei Theodosius: Imperatoriā aciem stare non armis, sed iustis causis. & Noui, inquit, Valentinianus, religiosissimos imperatores, quiescente exercitu, uictoriā obtinuisse: & hostes subactos, tributarios factos esse periculo (ὡς τὸ πλεῖστον γυμνασίου τῶν πρὸ λαβίων τῶν κινδύνων) antegresso. Sic & Constantinus Magnus, erecius, Licinium tyrannū (ὁ ἐκ τῆς ναυαγίου) naufragio trucidauit. Sic etiam Valentinianus pater tuus, felicium imperium, & ab hostibus illæsum gubernauit: Deo eum defendente, innumerabilibus prælijs uictor, multis & diuersis Barbaris sublati. Valēs uerò patruus tuus, Deum diuellens, inquinauit Ecclesiam, homo profanus, & de sanctorum & sacerdotum relegatione: diuinæq; prouidentia à Gothis oppugnatus, conflagrauit. Rectè Christum colit is, qui non immeritò te eiecit. Incredulitas tua, Maximo facultatem dedit. Si Christum non uideamus: quem inuocabimus pugnaturi? Hæc, & plura etiā his, admonitus à Theodosio Valentinianus, ad fidem rectam adductus est.

ὅτι ἀλάττης.) Valens, imperator Romanorum, peruersis imbutus opinionibus, hæreticorum defensor, uia suorum patrum est ingressus. Nam & episcopos relegabat, & presbyteros & diaconos & monachos, Tatiano tum Alexandriæ præfidentē. Multos Christianos exercuciavit, & quosdam cremauit. Verūm hæc omnia fecit defuncto Athanasio. Homines igitur orthodoxi, in urbe Cōstantinopolitana, spe concepta clementiæ Valentis, legatos ad eum Nicomediz degentem miserunt, sacri ordinis uiros 30: quorum duces erāt Theodorus, & Curbagus, & Menedemus: quos uniuersos unā eū nauis succendi iussit. Omnes itaq; cum nauis conflagrauit: quæ quidem usq; ad Dacibai durauit, ibiq; dissoluta est. Huius excreandi Valentis tempore, Lucius, episcopus quidā sectæ Arianz, statim instar lupi in Ecclesiā impetum fecit. Et Petrus Romā aufugit. Lucius autē ita grassatus est, ut nec in gentium persecutionibus simile quicquam sit factum. Nam tria millia hominū emi-

Liberius. Athanasius. Eudochius. Valentinianus. Iustina.

Theodosius.

Conflatus. Licinius.

Valentinianus.

Valens.

Maximus.

Grassationes in Ecclesia.

30. Sacerdotes cum nauis conflagrauit.

Lucius.

Petrus.

Fortuita ca det.

Cum. Cui.

Peruenit ad appetitum.

in iurijs.

Leges.

Episcopus. Magister. Fortitudo. Exortatio. Valens.

fit, qui e medio tollerent & perderent uiros pios in deserto.

ἄαρ (⊙.) Vetus, Laodicensis sophista, eodē tempore fuit quo Polemon & alij. οὐ γὰρ ἀλαθαί.) Non enim spinæ. Dicitur de rebus utilibus, ob uictū mitionem factum.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἂν πείσεις.) Non per sua debis, ne si per suaseris quidem. Hyperbolice loquitur. id est, etiā si per suaseris, non obtemperabimus tibi.

οὐδ' ἀπὸ γῆς ἄνισσι.) Ne terra quidem iuuat. De re minima.

οὐδὲ γὰρ λόγους ἀψήμεσο.) Ne minimū quidem in literis eruditus, quantum quidem e literis tuis conijcere licet.

οὐδὲ ἤρακλῆς πρὸς δῖον.) Ne Hercules quidem aduersus duos. Molionidas fugit. Dion autem lib. 2. secundi operis Herculem Daetylum Idæum, qui Olympiorum fuenit autor, tradit, cum duobus pugilib. congressum, succubuisse.

οὐδὲ ἤρακλῆς πρὸς δῖον.) Ne Hercules quidem aduersus duos. Aiuus Herculem proposito certamine Olympico, uiribus suis fretum, priore quinquennio cū duobus pugnaſſe, Teato & Euryto, Neptuni & Moliones filijs, eosq; occidisse. Altero uero, eodem modo denū cum duobus decertantem, succubuisse.

οὐδὲν αἰνίον.) Nihil ille prætetmisset, exemplum ſeſc ſtatuens cū reliquæ exercitationis, tum omnis operis militaris.

ὁδὲ ἐν δῖον.) Ne pelle quidem indutus: id est, nudus.

ὁδὲν ἰλαθῆν.) Demulcebat auditotes non minus, ac potius magis, quā Vlyſſes apud Homerum Phæaces. nam Alcinous quidem ſacillam habet deſenſionē: quæ, ſi propius intuearis: uera eſt. Sin eminus aſpicias: crimen habet mendacię. ἐν Ἰσπανίαις, ἐν τῷ Φαιακίῳ.

ὁδὲν ἐξ ἀγροῦ λόγους.) Nihil ex agro dicis: id eſt, nihil uile, aut uulgare.

ὁδὲν ἐς ἀμύμον, οὐδ' ἠδῖον, ἢ * Φῆσαι πατρίδα.) Nihil melius nec iucūdius eſt, quā dici patrem.

Vlyſſis. Alcivous.

Femina.

Philosophia. Domitius.

Sacerdotib.

ὁδὲν ἐν θηρίοις.) Nulla belua eſt ſcēmina ferocior, neq; ignis, neq; adeo impudens ulla eſt pardalis.

ὁδὲν ἤπῶν.) Philoſophi non eſt proſiteri diuinationem, & proſerere, neque ulla ſacram diſciplinam. Diſtincti enim ſunt philoſophorum & ſacerdotū fines, non minus quā Myſorū & Phrygum, ut dicitur.

ὁδὲν ἰπταίον.) Non diſiſtebat perpetuō

uerſari in libris.

ὁδὲν ἰπταίον.) Nihil ſacri, Hercules diuixit fertur, Adonidis conſpecto ſimulacro: ſignificans eoſtantum eſſe honorandos, qui hominibus bene feciſſent. Aut, quōd ſerui eō conſugientes, tui non erant.

ὁδὲν λευκῶν αὐθῶν ἐφ' ἄλ.) ἢ ἰσχυρῶν.) Nulla alborum uirotū utilitas eſt, quā ut coria incidant. In eos qui nihil profunt: propterea quōd nigri albis ſint efficaciores.

ὁδὲν μαῶδες.) Nichilo magia. Sceptici, hoc eſt, Pynthonj, cum diſciplinarum omnia decreta euertant: nihil ipſi pronunciant dogmaticē: id eſt, nihil affirmant: ſed aſſerunt ſententias, ad declarandam aſſenſionis retentionem: ut uel nutu, ſi liceret, ſuam ſententiam ſignificarent. Voce nihil dēſcinuit, aſſenſus animi neutrū

in partem inclinat ſignificatur: eodēque modo uoce ὁδὲν μαῶδες, id eſt nichilo magia. & illa: Omni orationi oratio eſt oppoſita. & ſimilibus. Dicitur autem Nichilo magia poſitiuē, quali ſimiles inter ſe ſint. ueluti, Nichilo magia pitata mal' eſt, quā mendax. Sceptici autem non poſitiuē, ſed negatiuē id dicitur, tanquam a reſutante, & dicente: Nichilo magia Scylia ſuit, quā chimæra. Ipſa uero uox μαῶδες

aliās comparatiuē eſſertur: ut dicimus, Dulcius eſſe mel quā uuas paſſas. aliās etiā affirmatiuē & negatiuē: ut cum dicimus, Magis uirtus, p̄deſt quā nocet. ſignificamus enim uirtutē prodeſſe, non nocere. Sceptici autem etiā hāc ipſam uocē Nichilo magia tollunt: ut, Non magis prouidentia eſt, quā non eſt. ſic etiā: Nichilo magia eſt, aut non eſt. Significat igitur uox nihil deſinitū, ſed poſitum (ἀλλὰ περιόριστον). Dicitur autem illud, πᾶσι λόγους, id eſt omni ratione, & ipſum adducit retentionem aſſenſus. Nam res diſſentientes, & uerba equiſpollentia, ueritates ignoſcunt conſequitur. Sunt autē modi decem, quibus ea quæ ſuprà poſita ſunt, diſſerre pronunciantur. Sexti Empirici opera Latine ſunt edita ab Henr. Stephano, & Chriſtoph. Plantino.

ὁδὲν μίλον αὐτῶν.) Romanorum multitudine pugnaſſe expertus erat: neq; tem curabat alienam, iſs rebus quæ fiebant intenta.

ὁδὲν πρὸς ἐπ.) Nihil ad uerſum, id eſt forſuito & temerē, nulla de cauſa. Nihil adeo temerē proferam, priuſquā cognouero rem omnem, ut ſe habeat.

ὁδὲν πρὸς τῶν δῖον.) Nihil ad Bacchum, Cum Epigenes Sicyonius tragediam

Adonidis statua.

Sceptici.

ἀνομιαν.

ἀφῆτα.

Nichilo magia.

μαῶδες.

μαῶδες.

μαῶδες.

Magis.

ὁδὲν πρὸς ἐπ.

Epigenes. Bacchum.

diam in Bacchum fecisset, hoc quidā acclamantur: unde proverbum ortum est. Melius uerō sic. Olim carminib. de Baccho scriptis certabant, quæ & Satyrica dicebantur. Post uerō aggressi ad Tragedias scribēdas, paulatim ad fabulas & historias se conuerterūt, nulla amplius Bacchi mēione facta. unde & hoc acclamatum est: & Chamæto in libro de Thespide consimilia narrat. Thextetus in libro de Prouerbio: Parthasiū ait pīctorē, certantē apud Corinthios, pinxisse Bacchū pulcherrimū. Eos uerō, cū uiderēt, & emulorum eius opera, quæ multo essent inferiora, & Parthasē Bacchū, acclamasse: Quid ad Bacchum? In eos qui garrunt ab instituto aliena. Coræbum dixit callidum esse Vlyffem. Atquicum ad hoc exemplū non asseras, ad præsepe adducis canem, neq; ducts quicquam quod faciat ad Bacchum (τῆ Φατῆς ἀποποιεῖτε τὸν κύναν.)

Satyrica. Tragicæ. Historiæ. Fabulosa.

Parthasē. Bacchus.

Eudami orator.

Harmodius filian.

in epistola sup. ad p.

Harmodius.

Admetus. Lampon.

id est cū ποτὸς ἔσται.) Nilil te curo. fero enim annulū hunc ab Eudamo drachma emprū. Fuit hic Eudamus philosophus. id est cū ποτὸς ἔσται.) Ne ita felinus quidem. In eos, qui ne principium quidem attigerūt. Sumptum est ab ἡς qui hortos ingrediuntur. nam extremitates, quæ Græcè πτείναν dicuntur, quasi uestibula hororum dicuntur, felino & ruta conserebant. id est cū ποτὸς ἔσται.) Nilil cogitat iustit uir urbanus. id est ποτὸς.) Non de cetero ἡς locis excedere, quæ Theudibertus, contra quā de ceas, studeat occupare. id est ποτὸς ἔσται.) Nunquā ego eum recipiam: neque apud me unquam Harmodium cantabit. Ebriosus, inquit, homo est. Nam in compositationū cōgressibus, cantilenam quandam, quæ uocabatur Harmodius, canebant, cuius initium erat: Charissime Harmodi, nondum scilicet es mortuus. Cantabant autem de Harmodio & Aristogitone, ut qui Pisistradarum tyrannidem euertissent. Fuerunt & alix cantilenæ: una, quæ dicebatur Admeti altera, Lamponis. & ententa est: Nunquam iste a me conuiuio excipietur est enim ebriosus & petulanus. id est ποτὸς ἔσται.) Ne ignifer quidē. Cum multos inter ἡς significare uolumus, dicimus, ne igniferum quidem esse superstitē: hoc est, ne eum quidem qui ignem in urbem sitellaturus. Perinde ac si dicemus: Ne tabernaculi quidem custos, aut simile aliquid.

id est ποτὸς ἔσται.) Neignifer quidem superstit.

dem superstit. De magnis prælijs dictū est hoc pro uerbium: quia in omni belli apparatu oportebat uariē præcedere, lauriri habentem ramos, & coronas & facem. Ac moris erat, ut soli huius præcerent hostes. Prouerbium, in eis qui intemecione delecti sunt, oportune dictum.

id est τὰ ἔργα ἐπιτελεῖτε γὰρ ἄριστος.) Ne tria quidem Stelichori nostri. De indoctis & imperitis dici soletum Prouerbium. nam celebris ille poeta fuit.

id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Nullus difficilis emptor bonam emit carnē. id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Nullus capillatus, qui non subigatur. id est, ἰσχυρὸς βαλάν.) Longē a scopo iaculatur.

id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Ne quantum lusciniæ dormiunt. De uigilantibus: eo quod lusciniæ uigilat propter leim, ac potius propter timiditatem.

id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Julius Vestinus sophista, scripsit compendium Pamphilī glossarum, libris quatuor: Selectorum uerborum ex Demosthene, librum. Selecta ex Thucydide, Iliæ, Iliæ, Iliæ & Thrasymacho, & alijs oratoribus.

id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Non accelerabis: non quam primum efficiēs.

id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Neque complutur, neque sole adurit. De ἡς qui omni uacant cura.

id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Nō infirmi. Dicitio hæc mediocritatē significat: neq; profusus potentes, neq; profusus infirmos esse.

id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Non sine diuina prouidētia. id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Nō possis uentre lugere mortuum. & Homerus: γὰρ ἔτι δ' ἔπι τοῦ νεκροῦ ἀχαιῶν ἰδὲσθαι.

Vetre nullo modo licet mortuū lugere Græci.

id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Non abliq; Theseo. Theseus etiam Meleagro adiūmēto fuit in uenatu apri, & Pirithoo aduersus Centauros, & Herculi cōtra Amazones. Cū ergo aliquid admiratione dignum gestū est, dicimus, Non abliq; Theseo.

id est οὐ δύναται ἐπιτελεῖν ἄριστος.) Nō sine aliquo. hoc trifi rā dicitur. Aut enim significatur aliquid quod nec obesse nec pdesit: sicuti dicimus, Non sine umbra corpus quod in luce est. Aut necessariū aliquid: ut instrumentum. Aut aliquid simile: ut cū dicimus, Præclara res gessit Achilles, sed nō sine hasta. nō em nudus potuit pugnare. Aut calamitas impediens: sicut dicimus, Cū in rēpēstare nauigārit, euasit, sed non sine periculo.

Theo. Meleagr. Pirithoo. Centauros.

aliquid. instrumentum. necessarium. Nouum.

οὐκ ἀπονοῖς.) Non immeritò : ἔ duabus negationibus una affirmatio.

οὐκ ἀπίθεις.) Nō rectē attuleris, nec rectē diuiseris. Peccasti, quiesce.

Lactia.

ἢ κατὰ γυναικῶν.) Cum lacticiam non cohibuisti: omnes uires corporis mei subito sunt resolutæ.

οὐκ ἔδ' ἠμῶν.) Non posthac æque honoratus eris.

οὐκ εἰδὼν, εἰδὼς ἔστιν, ἢ γοῦμαι ἔχουσ.) Non intus, intus est, si sapias. Quomodo intus, si non intus est? Rectè δὲ senex. Sententia est: Mens quidem eius, fors colligens argutias, non est intus: ipse uerò est intus, atq; alto in loco facit tragediam. Cauilla tur Euripidem, ut syllogisticum, & cōtrarium eius quod dicit confirmantem. Velut, iuraui lingua, mentem iniuratum gero. Homerus enim distinxit animas à corporibus, cum dixit: Multas egregias animas demisit ad Orcum. Deinde, ipsos laacerandos obiecit auibus.

Euripide or gutor.

Laodamiae filicernis.

οὐκ ἴσπυρθεῖς, ἀλλ' ἔτι πεθεοῖστέα.) Nō laudaberis, ne in silicernis quidē. In eos qui nullius precij sunt, dictum prouerbium. Soliti enim sunt in silicernis defunctum laudare, quāuis improbum.

οὐκ ἴσπυρθεῖς, ἀλλ' ἔτι πεθεοῖστέα.) Non cecidit in terram uotum: pro, Licet aditum est. Deus enim miserus eius, somnum ei restituit.

σκαπῆν γὰρ οὐκ ὀπίσκει.) Fodere nescio.

οὐκ ὀπί τις ἀνθεῖς.) Non eadem anchora nititur, qua ceteri. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte.

Nulla solida facta.

οὐκ ἔστιν ὅτις πᾶσι αἰεὶ εὐδαιμονοῖ.) Nullus homo in omnibus felix. Aut enim cum bonus sit, non habet unde uiuat: aut cum sit degenet, diuitem arat campum.

οὐκ ἔστιν ἄλλως.) Aristophanes: Alter fieri non potest, nisi in cœlum ascenderitus.

οὐκ ἔστιν οὐκ φησὶς δὴ γματ.) Nō inest remedium contra sycophantæ mortuum. Prouerbium, de rebus irritis.

οὐκ ἔστιν ἄφ' ἡμῶν ὅτις αἰεὶ τετραμυθῖται.) Nō temerè à nobis proficiuntur tragediæ. Nullæ enim sunt præter Neptunū & Scepham. Prouerbiū, de his qui in eadē re uoluntur, & nihil aliud cogitare possunt. Sensus est: Ad nullam rem utiles sumus, nisi ad concumbendum & procreandum. Neptunus enim cum Tyro rē habuit, & procreauit Neleum & Peliam.

οὐκ ἔστιν ὅ, τι χρὸν ἡμῶν παρὰ κακῶν.) Nescit quò se in hisce malis uertat.

οὐκ ἔστιν φεῖσται, ὅμως γὰρ μὴ τῶν δὴ αἰεὶ

γυμῶν ἔσθ.) Non habeo dicere, per ambasges tamen innuam.

οὐκ ἔστιν τῶν τῶν ἡρώων.) Non sum ex istis hetoibus. Hoc prouerbium usurpat de his, qui bene mereri uolunt. Heroes enim paratiores sunt ad lædendum, quàm ad benefaciendum.

Mali demonei esse fecerit heros.

ἢ κατὰ.) Aristophanes in Nubibus: Et ego quidem, talis cum sim poeta, non superbio,

οὐκ οὐδ' ὁ κρῶζης.) Nescio quid crocites. In eos qui frustra gatriūt, ut cornices. Aristophanes: Scio qd crocites: quasi ego furatus aliquid sim, paniceps fieri cupis. ἢ λίνον λίνω σπασίπης.) Non linum lino nectis. In eos qui eadem, nō hīdem rationibus agunt.

ἢ λῶγον ἀγορῆς δὴ τῆν ἰλιάδ.) Non uerbis forum eget Græciæ, sed rebus. In iactabundis. (ἢ λῶγον ἀγορῆς δὴ τῆν ἰλιάς, ἢ ἰλιάδ.) Græciæ non opus est uerbis concionibus, sed strenuis factis.)

ἢ λῶστον.) Hordeum affundere sacrificijs. ἢ λῶς enim uocabat hordeum, oppositione placentarum, quæ erat farina mola comminuta. ἢ λῶς enim esuri concidebant, eorum confectioe nondum inuenta. Ac hordeum quidem, etiā hodie integrum affundunt sacrificantiæ libationi bus argumentum ueteris uictus: placentas autem rotundas adduunt, ad significationem huius temporis elegantiam.

ἢ λῶς.) Homerus de Vlysse: Rigidus erat humeris, nigro colore, crispus.

Vlyssi.

ἢ λῶπῶς.) Vlpianus Emesenus sophista. Scripsit de patria Emesa, de Heliopoli, de Bosporitis & alijs principibus, Progamma smata, Artem rhetoricam.

ἢ λῶπῶς.) Vlpianus Antiochenus, Syrus, sophista. Ducitur prius Emese, temporibus imperatoris Constantini. Orationes scripsit diuersas. Declamationes, disputationes, & alia quædam.

ἢ λῶπῶς.) Frater Iliodori philosophi, ingenio præstissimo ad disciplinas Mathematicas, ut multas etiam inuoduxerit nouas dubitationes & solutiones dubitationū ad mathematicā expositiones, & nomine celebri fuit ob mathematica Athenis. Syrius aut admirans eius ingenium, narrauit multis, nullā ei serā posse obijci adeo intricatā & artificiosè confectam, quam nō facile sponte aperiret. Sed tamen in reliqua philosophia nihil præstiti memorabile. Fuit etiam modestus, & ornatis moribus Vlpianus: eaq; re uidebatur frater superare: ea fortasse de causa, q; à gerenda

Syrius.

Modestia in octo.

Repu-

Virtus? in
affectu
tam quom
ociosa ut
cerui.

Republica ab initio ad finem usq; absti-
nit. Solent enim homines ociosae uitae
uirtutem tribuere: cum res non ita se ha-
beat, mea quidem sententia. Quae enim in
media Republica uersatur uirtus: ciuilib.
muneribus & sermonibus exercet animum
ad fortitudinem: & cōfirmatur magis per
experientia, quod in ea fatum & integrū
est quicquid aut adulterinum & fucatum
laritae in uita hominum: id omne coargui
tur, & paratius efficitur ad emendationē.
Iam quanta est beneficentia atque utili-
tas in gubernatione & fiducia & constan-
tia quantā: Quapropter in angulo seden-
tes eruditi, & multa grauitur admodum
de iusticia & modestia differentes: res ag-
gredi coacti turbiter se dant. Nam omnis
oratio, lires abluet int, unum quiddam
uidetur, & inane. Talis Vlpianus cum ef-
set, adolefcēs etiamnum & coelebs decef-
sit, magna lux bonitatis laude relicta.

Ociosi in
negotij
dicunt.

Corinthia
meretrice.

ἡ παρὰ τὴν ἀθήνην ἐστὶν ἐρημὸν ἰὸν ἰσπύς.)
Non cuius homini contingit adire Corinthiū,
quod meretrices uotum Veneri fecisse fe-
rūt, in magno illo bello pro Graecis. Aur
quod periculosa esset illa nauigatio: aut
quia multae ibi erant meretrices, & solis
diuitibus patebat nauigatio.

Ostentat
studiosē.

ἄγρη.) Agathias: Cum animaduertif-
sent, in qua calamitate uersaretur, dege-
nerē & turpissimā amplectuntur salutē.
ἡ πικρὰ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἀμαρ-
τίας.) Nondum completa sunt Amatorum
peccata. De ijs quae non celeriter ad
exitum perducuntur.

ἡ περὶ τὴν γαλῶν κρητικῆς.) Non decet fe-
lem cocotum. Prouerbiū est, simile il-
li, Feli tunica.

ἡ ραϊ.) Vranus, Syrus genere, in ur-
be imperatoria uagabatur, artem medicā
proficiens. Nullum Aristotelis dogma ac-
curatē nōrat: sed tamen plurima le scire
iactabat, quod contentiosus esset in cō-
uennibus. Saepe enim ante regiam por-
ticum ambulans, & in bibliopolij sedēs,
contēdebat, & magna iactabat apud eos
qui conueniebant. Et hae sanē consueta
uerbula de Deo inculcans, qualis eius na-
tura esset, & substantia, & panibile, & in-
commensurable. Quae plurimi, *ne Scholā
quidem ingressi, ut opinor: tantum abest
ut in uita optima uersati, nesciant. Idē V-
ranus aliquando ad Persas uenit, ab Ar-
reobindo legato adductus.

πῶλον πῶλον, id est pullum seu equum: nisi
forte caeli rotationem intelligit.) βλίπρον
ἵστιον μυστιῶν τῶν δειρ.

Polum uidere currentem arcannū est.
ἡρπυίς.) Caelum est extrema circum-
ferentia, in qua omne diuinum constitu-
tum est.

ἡρπυίαι θῆρα.) Caeli sunt duo. unus, cum
terra procreatus: alter, qui in medio aqua-
rum existere iustus est, quod & firmamen-
tum uocantur.
εὐς ἰγὼ βόσκη ἢ θῆκαια π' ἀδικα.) Quos
ego pasco & iustus & iniustus rebus. Cleō
ait ad iudices: nam pascere ad bruta per-
tinet.

Firmamen-
tum.

ἡρπυία.) Essentiae seu substantiae nomen
& appellationem, nullo modo prolatam
inuenimus in Sacris literis. Vulgi autem
consuetudo utitur hac appellatione, ad
significanda quae quisque possidet: cuius
modi sunt, domicilia, iumenta, & reliquae
matricae. hae enim ἡρπυίας possessoris appel-
lant. Quo sensu etiam eum qui hae possi-
det, πῶλον uocamus, quasi dicas πῶλον-
σιον, id est multum essentiam habentem:
& πῶλον λαόν, populum acquisitum: &
Israelē πῶλοισι σμῆον, id est possessionem
suam. Logicus autem usus, nomen Essen-
tiae nouit a uerbo ἦσαι, id est esse, dedu-
ctum: ipsam rem quae est, Essentiam uo-
cans. nam Ens (τὸ εἶναι) commune nomē est
omnium eorū quae sunt. Hoc igitur Ens
diuiditur in Essentiam & Accidens. De-
finiunt autem Essentiam ita: Essentia est
nomen commune & indefinitum, de om-
nibus substantijs illi subiectis, pari hon-
ore praeditum, & unito cō praedicatum.
Aut, Essentia est, quae de subiectis substā-
tjjs dicitur, & in ijs omnibus pari honore
cernitur. Aut, Essentia est res per se subsi-
stens, nullo alio eogens ut existat. Id scilicet
quod in sese est, & nō in altero habet
suā substantiā, sicut Accidens. Essentia igitur
est eorū, quae sunt simplex substantia:

ἡρπυία
ἡρπυία.

ἡρπυία.

ἡρπυίας θῆρα.) Essentiae actionem inten-
dunt ijs, qui priore iudicio aetis alieni aut
usufructus sunt cōdemnati: ut e tota eorū
re familiarit accipiant ea quae iudicio
adepti sunt.

Actio in rem.

ἡρπυίας θῆρα.) Qui ambigerēt de agris aut
aedibus, aduersus eos qui rē habebant, al-
tera in tendebāt actionē. In aedibus, de lo-
cario: in praedijs, de usufructu: tertio post
has, unde ui. Ac in aedib; usufructus aut
locarij, etiāsi altera actione de essentia ui-
cti essent, (lego τοῖς ἀλλοῖς, & κατὰ τὸν θῆ-
ρα.) cōdēnatis tenere licebat possessio-
nes. Si uerō enā unde ui cōdēnati essent,
iam non licebat tenere: sed cedendum er-
at possessione ijs qui uicetant.

ἡρπυία

ἴστια φανερά ἐ ἀφανές.) Opes aperte & obfcuræ. Lyllias in oratione pro Pherenico ait: Si quidē agros reliquisset Androclides, aut alias apertas opes: liceret dicere cuiuis, nihil quidē eum mentiri, fed ipsi datum id esse, de argēto & auro & obfcuris opibus: * Nimirum quem ea habere constat, illi dedit.

ἰσιώσται.) Pifides: Omnes nos condere uis, & Dei filios facere india.

ἔτι πῶς περικλιθρεται, ἔτι αὐδὲ περικλιθραται.) Neque cum perniciosissimis, neque sine perniciosissimis. Prouerbiū: Malum uxores. Sed tamen, ὦ populares, non inuenitur domus absque malo.

ἔπιθυσε κρη σικεραται.) Videt & Soritæ, sunt caullationes quædam. ἔπις apud Homerum, Vlysses dicitur.

David 40
pim. ἔπι.) David à Domino tentatus dixit: Tres istæ poenæ in summas me angustias redigunt: uenim cadam in manus Domini. Et elegit mortem: mortuūq; sunt à matutino tempore usq; ad horā prædiū millia septuaginta. Tum dixit: Ego sum pastor qui peccauit, non oues.

ἡ πέφι μεια λαχμαθίς ἡ δὲ ἡρθευκός.) Nō alit unum fruticetum duas rubeculas. In eos qui in paruis lucrum captant.

ἡ φρενίς ἑπινοκλιθίς.) Nō est curæ Hippoclidis Prouerbiū, cuius meminit Herippus in Popularibus. Hippoclidis Titandri filius, uxorem dūcturus Agaristen, Agathoclis, Sicyoniū tyranni filiam, ipsa nuptiarum die supra modū saltauit. Cū autē (Agathocles) Clisthenes mutato consilio Megaculi, Alcæronis F. filia dedisset, & Hippoclidis aperte dixisset, eum nuptias Agaristæ excidisse: protinus ille dixit, Non est curæ Hippoclidis.

Agathocle.
Agathocle.

ἔχι γλαυκὸν πύρον.) Non est Glaucaris: De rebus elaboratis, & quæ nō facile intelliguntur.

ἔχι ὄσται.) Qua de causa? φερθοναίς, Parthus. Parthenus adeo nō abiicit animū, ut & cū in cæteris superbe illi respicerit: tum sese regem regum, illum uerò Cæsarem tantum nominarit.

ἔχι ὄσται.) Leonis catulus in urbe non est alendus. Maximè quidem leo non est in urbe alendus. Sin aliquis educatus in ea fuerit: moribus eius feruendum est.

Leonem 40
ind.

ἔχι ὄσται.) Hæc quidem insecta fieri nequeūt, posteaq; diē ea inulta esse passī sūt. ἔχι ὄσται αἰσχροται.) Eam orationē adeo non tulerūt, ut ipsum oratorē lapidarint. & Adeo eis non auscultarunt, ut ne au-

dire quidem eos dignarentur.

ἔχι ὄσται ἡμί.) Non possum continere rīsum, cum uideam leoninam pellem supra crocotū sitā. Bacchi uestis erat crocotus. Ferebat autem leoninam pellem, tanquā Hercules. Dicitur autē prouerbiū hoc in res dissimiles.

ἔχι ὄσται ἀδλων, ἀλλὰ τὰς αὐτῶν πτερύξας ἀλυσκέμεθα.) Non ab alijs, sed nostris pennis capimur. Hoc est, horum ipsi nobis nos autores sumus. Sic aquilam dixisse ferūt, sagitta icētam.

Nostri 40
si. immo pter
uu.

O curo φ.

ἔφιλα.) Vtinā directæ essent uirgines, ad custodienda iudicia tua.

ἔφης περὶ σίας.) Serpentes Parias, qui habent elatas maxillas, mansueti esse uidentur, & non lædere homines, fed deuorare uiperas, & esse Initiorum sacri.

ἔφης πατῖν, τὰ κείρα τῆ ἔχθρῶν λῦν.) Serpentes calcare, stimulos hostium soluit.

Explicatio
fontaq.

ἔφιομάχης.) Ophiomachus, genus cicadae sine alis.

ἔφηνλαμῖσται.) Vulgus cupiditate pecunie uaria de eo consilia inibat.

ἔφηνλαμῖς.) Dubitat Aristoteles, nū sensus ea quæ sennūtur apprehendat? Cum autē etiam sensotia, per quæ sentimus, sensibilia sint: cur nō unquodlibet horū sensus apprehēdat, etiāsi nihil extrinsecus ad sit? ueluti, cur oculus seipsum nō uidet, cū ex ijs quæ uideri possunt, cōstet, elemētis in quā: Quæ igitur est solutio? Quod sensus facultate illud est, quod est. Quicquid autē facultate est, producit in actū ab ali quo, quod actū uē Proinde & sensus qui facultate est, pducitur in actū à sensibili: & eo quidē sensibili, quod extrinsecus actū est. Atq; si à sensibili producit in actū, sensibile autē etiā sensoriū est, in quo est sensus: cur non & ab eo producit in actū? Ac si nequit sensus suū sensoriū percipere, cum sensibile sit: cur tandē ea quæ illud excedunt, apprehendit? Naturalē enim calorē, qui in toto corpore est, tactus nō percipit. Vbi uerò calor in nobis immoderatus factus fuerit, ut in febricitantibus: tū eū sentit. eodē modo & uisus non apprehēdit oculū, quatenus secundū naturā se habet: ueluti, cuiusmodi sit color humorū, qualis color tunis carū? Postquā autē præter naturā aliquid patitur, ut fit in ictericis: tum sentit oculi pallores: eoq; putāt illi omnia esse pallida. Similiter etiā, si quis alius humor crystallinum inuaserit: & colorem & figuram eius apprehendit.

Paritas.
Astr.

Immoderatus
ta.

Vnde & in principijs suffusionum, priusquam

Nebule 40
eiusdem ind
cer.

quā prorsus prohibita fuerit actio pupil-
lar, putat se uidere culices, & talia quædā
ὄφθαλμὸς βασιλῆος.) Oculis regis. Ita
uocantur fatrapas, per quos omnia rex
spectaret: sicut Regis aures, delatores,
per quos audiret omnia quæ ab unoquo
que agerentur.

ὄφλησις.) Aristophanes in Nubibus:
Condemnandus absentibus testibus: Si
qui aliquem accusassent, & crimen non
prolassent, ijs multa irrogabatur. Quā
si quis statō tempore non soluisset, & diē
præterisset: soluebat quadruplum. Qui
uero non essent soluendo, conijciébatur
in carcerem: idēq; & alijs multis accidit, &
Anstogitonis Oratoris patri.

ὄφλων.) Ne ab eo in crimen adduceretur
apud Achæos, & improbitatis argue-
retur. (ὄ μ' ἔχρησθ' ἄν κριμαίνου: τὰτ' ὄφλων ἄ-
πέχρησθον.) Discedo, id debens, quo mihi
fandapila emenda esset: hoc est, tanti sum
condemnatus, ut in extrema inopia mihi
sit moriendum. De sensibus, in iudicijs
ueriantibus.

ὄφρυνίσις.) Ophryniū, urbs est Troadis.
ὄφρυνίσις ἀναπαύσεως, κρηνη καὶ φρυγῶντις.)
Supercilia attollentes, & buccas inflan-
tes. In arrogantes & elatos. .

O cum X.

ὄφρων.) In monumento Sardanapali
scriptum fuit: Ede, bibe, coi nam cætera
quidem nullius precij sunt uel: Nam cætera
quidem ne huius quidem sunt. Statua
enim marmorea, more Lydio succincta,
monumento insistentis, manu supra caput
elata, dignis crepat.

ὄφρυνια.) Aristophanes: Iure utiq; ut qui
uehiculo scarabei conscenso cōseruariam
Græcos. Idem: An non contumelia hæc
est, & magna ignominia, me Bacchum, si
lium Dolii, ire & fatigari: istum uero ue-
here, ne assilictetur, aut onus terat?

ὄφρων.) In cæteris parebat patri, & e-
rat ualde continens aduersus percontato-
res, & turbarum concitatores, & lin-
guæ imperabat.

ὄφρυνιας.) Ochosis rex Iudæorum, Sa-
mariz degens, improbus fuit per omnia,
similis parentibus ambobus: & Ieroboam-
o, primo legum uiolatori, qui populū
seducere cœperat.

O cum Y.

ὄφρυνιας.) Axiemidorus pseudoaristo-
phanus, uocabula rei culinariæ collegit.
ὄφρυνιας, ἄλλ' ἔς κρηνησις.) Scro ueni-
sti, sed tumulum pete. In eos qui post tem-
pus aduenirent, & in mercenarios.

ὄφρυνιας.) Ea quæ ante urbem erant, argen-
to & auro fulgebant: quo aspectu nihil a-
micis iucundius, nihil hostibus formida-
bilius accidit.

Vifus duo decim colores iudicat: albū
& nigrum, & intermedios: flauum & fu-
scū: pallidū, rubrum, purpureum, aqueū,
splendidum, & obscurum. Auditus iudi-
cat sonum, acutum & grauem. Olfactus

iudicat fragantes & fetidos odores, &
interiectos, eorum quæ putrescunt & ma-
desiunt, aut tabescunt, aut adolentur. Gu-
stus aut iudicat dulces & amaros sapo-
res, & interiectos quinq; . Septē em̄ sunt

sapores: Dulcis, amarus, acutus, acer, (ευ-
φρὺς, σμυφός) acerbus, mollis, salus, auster-
rus. Tactus plura iudicat: grauiā, leuiā: & Tactus

interiecta inter aspera & leuia, & interie-
cta sicca & humida. & hi quatuor sensus
in capite sunt, iijq; & proprium quiddā ha-
bent, & instrumētis suis includuntur. Tac-
tus autem per caput & per corpus tran-
sit, & communis est omnium sensuum.

ὄφρυνιας.) Occidit eum caupo, qui fe-
rō uenientem exceperat.

ὄφρυνιας.) Philoxenus Leucadius, fuit
homo gulosus, unde sunt Philoxeniæ pla-
centæ: adeo quidem, ut palam in balneis
manu consuefaceret in aquam calidā

immittendo, & os aqua calida eluendo,
ne calidus facili moueretur: & coquos as-
suefaciebat, ut cibos calidissimos appo-
nerent. Consimilia etiam narrant de Ar-
chyra, & Crobylus ait: Ego ad calida hæc

Dactylos Idæos halæo, id est digni mei
minimè læduntur a calidis. Pharynga iu-
cundissimè incendam frustis piscium.

ὄφρυνιας.) Apostolus, Merces carnis
mors est.
ὄφρυνιας.) In sacra Scriptura, est cibus se-
paratus.

INITIUM LITERÆ Ω.

ὄφρυνιας, ἰδίον τῆς σημερινῆς λύπης.) O-
ua & tenere & edere, significat mo-
lestias.

OBARENIA, pars Armeniæ, ad Gyrū
flumen sita.
ὄφρυνιας.) Veru libris additum, nota im-
probanonis est.

OG rex Basanis, & Seon rex Amor-
rhorū, potentia sua elati fuerunt. Og ue-
rō etiā ferreo lecto ob corporis magnitu-
dinē utebatur, nouem cubitos longo, &

quinq; lato. Og rex Basanis, id est mace-
ria turpitudinis, quæ nobis aditū salutis
intercludit. Eū occidit dominus, ad eos. Alligatio-
liberandos qui oppressi tenentur.

ὄφρυνιας.

Sardanapa
li scriptum
prium.

Bacchum uel
li f.

Colorem ius
dicunt.

Saporum,
Odorem.

Saporum.

Tactum.

Philoxenus
ad ferula ca-
lida se affuso
fecit.

Archylus.
Crobylus.

Verificatio
iungit.

Og.

Idem.

ἀγνώστῃ.) Ex eo magis intumuit quam res sinebar.

ἄγροϑ.) Ogenus, antiquus deus. unde Ogenidæ & Ogenij dicuntur antiqui. S: r alt goit von Schaffhausen.

ἄγυρια κακὰ.) Ogygia mala: id est uetera, uel permolesta. Cadmus enim Ogygis filius, ob filias suas in calamitates incidit: & Ogygus, primus regnavit Thebis.

ἄδῃ.) Cratinus in Fugitiuis: Hic tantum tumultuantur, & aliqui esse uolunt.

ἄδῆρον.) Odeum theatrū Athenis, à Pericle ad ostentationem Musicorum extructum esse fertur. Est ibi etiam prætoris curia. Ibi etiam farinam metiebatur. nomen habet à cannellis.

Moderatio
diuitem.
Fiducia pau-
perum.

ἄδῆρος.) Et diuitijs tumefactum animū reprimi, felicitatem alibi sitam esse ostendendo: & abiectū ob paupertatem erigir, & ab humilitate omni reuocat, eloquio melle dulciori autes omnium demulcendo: quo uel Xerxē in suam sententiā pertraxisset: Xerxē illum in quā, qui ingeniē illum contra Græcos duxit exercitum.

ἄδῆρος.) Ille dolorem quo cruciabatur, et ferre non audebat: ea fortasse spe, se taciturnitate, uoti aliquādo fore compotem.

ἄδῆρος θανάτου, κεν ποικίλος.) Dolores & laquei mortis sunt lethalia pericula, & calamitates, quæ propè ad mortem adiungunt.

ἄδῆρος.) In uirum opibus & genere conspicuum, atrox ciuium inuidia eruptura erat.

ἄδῆρος.) Iustus castigationi reliquit locum, neque ultionem humanitate sua exclusit.

ἄδῆρος.) *O Jupiter, quid ista? beatane dicā, An atraxia quidem, sed lucrosat Sed molestū est, si meū malū uitam conseruaro.*

ἄδῆρος κλυτὸς τὸ μῦθος.) O Hercules, quid infamis? Hoc aiunt ab Argonautis esse dictum, Herculem reuocantibus, qui uolūate lunonis emanisset.

O C A L E A, urbs Bœotiæ.

O C E A N V S, mare totā terrā ambiens, è quo sunt & fluuij omnes, & omnia maria & fontes: quo dicitur ob breuia (βραχυόδη κρησοποιήσιν ποταμίσσιν) & tenebras nauigari nequit.

Humana
breuia.

ἄδῆρος.) Res humanæ sunt breues, & unius dieculæ. Et tamen serio in his laboratur. & ueniam meretur immodicum studium.

ἄδῆρος.) Ocyrotium (id est, accelerans partum) Telephi, liber est diægnus qui partur ad copiam sermonis, atque amabilis.

ἄδῆρος.) Laciadæ municipium Atticæ, in quo multi raphani nascabantur, quibus ad exagitantos adulteros uti solebant. Sin hi defissent: capulos securium adhibebant. Dicitur de adulteris.

A adulteris
raphani.

ἄδῆρος.) Olen, siue Dymæus, siue hyperboreus, poeta heroicus: sed uerius est Lycium esse Xanthium, ut Callimachus indicat, & Polyhiſtor in historia Lyciæ.

ἄδῆρος.) Non temerè exciderunt uota, & inimicæ contra Deum imprecationes. ἄδῆρος.) Absitabilis. Reticētia est, sicut apud Demosthenē: Sed quo te quis nomine rectè appellet?

ἄδῆρος.) Qui à facinore nō abhorret, nūm reformidabit orationem?

ἄδῆρος.) Nicolaus Damascenus: uerecorte crudelis & immanis uidearis, atrox adeo supplicium sumens.

ἄδῆρος.) Omilla ludigenus, quo qui nucem ita in circulum cōiicit, ut in eo maneat, uincit.

ἄδῆρος.) Crudis (id est duris & asperis) eum patris legibus domari, & ingenio illi reddi similem oportet.

ἄδῆρος.) Is qui est: de Deo æterno dicitur.

ἄδῆρος.) Abgarum regnum suum permittente Traiano, quamuis magna pecunia emptum à Pacoro. Idē gratum accidit Imperatori.

ἄδῆρος.) Salus precio dato redimenda, & retinenda. Iudices uenales absolunt hominem.

ἄδῆρος.) Hoc illud est, quod Philipus pecunia, quanta uspiam inueniri possit, emat.

ἄδῆρος.) Nemo uinum infundebat: neque moris est apud Barbaros Orientales, bibere inter cenandum. (Virgil.

Postquā exēria famet epulū, mēσῃ, remota, Crateras μάχης σταυρῶν, & uinά κορονῶν.)

ἄδῆρος.) Nunc calentes arx. De his, quorum serō tandem cura suscipitur. Anstophanes in Lemnjs significat, subinde apud Athenienses peregriinos aliquos deos fuisse cultos.

Dij peregrini.

ἄδῆρος.) Qui nunc nihil es, cras ingens futurus. De his qui præter spem honorantur.

O x v s fluuius in regione Bactriāndorū, qui Alexandro transiri nō posse uidebatur. Nā latitudine erat sex omnino stadiorū: profundior quē multo quam pro ratione latitudinis, & arenosus, impetuoso flumine, ut facile euerteret ea quæ in illo dscigerentur, ut arenæ parū firmiter inhererentia.

ἰ ἄν.) E quadrupedibus sola testudo parit oua.

ἢ ἀπῶ.) Sophocles: O filiam tuam patre sis felicior: sed cetera illi similis. neque enim malus fueris.

ἢ ἄπῶ πῶς ἀποδοῖα ἔχεται ἄμενι ἢ κακία.) O in omni proditione & improbitate uersate. Aristophanes de Cleone: sicut apes omnia facillimè cōsecutus es, cum nullam spem haberes tantæ gloriæ adipiscendæ. Vtinam uerò eandē amittas. Tum ego canam illud Simonidis. Pota pota ob felicem euentum: πῶς πῶς ἄπῶ σφραγῆς ἀραδαῖς * ἢ πῶς. * πῶς ἀπῶ πῶς ἀλλῶ πῶς. (A)stutam uapido gēlas sub pectore uulpem.

ἢ πῶς ἄρα ἔσῃ ἀβράμιος γίγνηται ἔργα.) O quot turpissima facinora committūt homines?

ἢ ἄρα.) Aelianus: Magrona decoro unctus, casto ingenio. Idem: Homo peritius, nullam Numinis rationem habens, constatus ex impossituris & mendacijs: qui nihil unquam ueri, nihil æquū dicit: his artibus (lego, Πιστῆντι. Sed ἄλλῃ τῶς supra exposuit ἰμπῶσαν, execrabilis) affluentes opes consecutus est.

ἢ ἄρα.) Hora, duodecime diei pars: inde dicta ἢ ἄρα, q̄ interualla diei distinguat.

ἢ ἄρα.) Si pacem expetunt, tempus est ut arma tradāt. Theologus: ista quidem ratione tu uel regnum Dei contempseris, quod grano sinapis comparatur. Pro copius: Cura mei tandē suscipienda tibi fuerit: qui præter familiæ interitum, tanta pecunia sim spoliatus.

ἢ ἄρα κῆρῶς.) Horū qui animo linquunt, color in primis mutatur, quādo contremittit.

HORAPOLLON, ex Phœnebythide pago Panopolitana: præfector, grammaticus, Alexandriæ doctus, & in Aegypto, tandem Constantinopoli sub Theodosio. Scripsit ἡμικτῆς, id est de lucis & templis: & Commentarios in Sophocle, Alceum, Homerum: homo ob artē celebris, gloria nulli ueterū doctissimorum grammaticorum secūsus, * Aegyptius, sub Zenone impatore, Nicomedes quæritabat Harpocratē, nec inueniebat. Istos duos uerò philosophos eo cognito *, per literas id significauit. Captus autem tabellarius, à quo missus esset, confessus est. Capiunt itaq; & Horapollonē, & Heraiscū: & neruis utroq; manibus suspensos, Harpocratē & Isidorum repetunt. Horapollon autem nō erat motibus phi-

losophicis: sed & aliquid eius opinionis de dijs, quos notat, in profundo occultabat: & Heraiscus p̄dixerat, fore ut Horapollon deficeret ad alios, patrijs legibus repudiatis. Id quod & euenit. Nulla enī necessitate urgente, uisū fuit facta esse illa mutatio, ac potius spe quadam inexplebilis cupiditatis expellē. Neq; enī facile quicquā aliud ad defectionis defensionem asserri potest. (Videtur Christianus esse factus, atq; contrā fortassis.)

ἢ ἄρα.) Alter alterius gloriæ in se se trāsfundendæ cupiditate æstuabat.

ἢ ἄρα.) Orithyia, nymphæ nomē. Homerus: Μῆρα, ἢ Orithyia, ἢ capillata Amatheia. Est & Orithyia Boreæ amica.

ORIGENES, qui & Adamantianus, uir clarissimus, & in omnib; disciplinis excelsissimus: auditor fuit Anthonij philosophi, cognomēno Σαξῆς, qui maximos in philosophia progreſsus habuit: quæ de causā eum in arte dicendi plurimum à magistro est aditus. Is enim ut perpetua consuetudine Platonis utebatur, & in Numenij & Chronij & Apollonij & Longini & Modetij & Nicomachi, & clarorū Pythagoricorum scriptis uerbatur. Chæremonis item Stoici & Cornuti libros utebatur, à quibus (ματῆρ ἄλλῶν, transfusionum. s̄ explanationem arcanorum) mealepticom Græcorum mysteriorum cognouit modum: magna opinio præditus philosophicorum decretorum scientia, non tantum Græcorum, sed & diuinorum & nostrorum, hoc est Christianorum. Et quid dicas de eius sp̄e immortalis & beato ingenio? Nam Dialecticam, Geometricam, Arithmeticam, Musicam, Grammaticam & Rhetoricam, & omnium dogmata philosophorum sic edidicerat, ut studiosos mundanarum rerū haberet auditores, & in dies ijs aliqd enarraret, magnusq; ad eum concursus fieret. Origens, quā ingenij magnitudine fuerit. Porphyrus etiam, qui rabiem suam contra Christianos exereuit, meminit uerbis: Absurditatis ille modus à uito erat, in quem & ipse admodū adolescentulus incidit, qui ualde celebris fuit, & adhuc est, ex ijs q̄ reliquit scripsit. Adhibeatur. Origens autor, qui est apud istius doctrine assertores illustri gloria. Hoc testimonij Origini à prophanis hominibus perhibetur, ijsq; inimicis. Hæc Porphyrus h̄po- tertio cōtra Christianos scribit: uerè ille quidem de huius uiri execratione, sed

Anthonij
Saxæ.

Multiple
Origens
rudis.

Porphyrus
de Origens
na.

Nescio que
improba
propterea sine
capite suo
scriptura facta
habeat.

aperto de ceteris mendacio. Quid enim non auferat is, qui contra Christianos insanit? cum dicat, eum à Græcis defecisse, Ammonium autem à Dei cultu ad uitam ethnicam delinxisse? Et hæc ad commendationem Origenis, & multiplex eius Græcarum literarum cognitio. ob quam à quibusdam reprehensus, id studium epistola quadam his uerbis defendit. Cum me religionis doctrinæ deditum, fama de habitu nostro uulgata, aliàs hæretici, aliàs Græcis disciplinis, ac in philosophia præsertim, et diti conuenirent: uisum mihi fuit examinare ista & hæreticorum decreta, & philosophicas de ueritate pollicitationes. Et hæc ab eo in defensione suæ exercitationis dicta sunt, sub id autem tempus & Alexadri, Romanorum imperatoris mater, Mammaria, Antiochiæ cum Origene collocuta est, & ab eò doctrina religionis imbuta. Ab eo tempore Commentarios in sacras literas est auspicatus, Ambrosij potissimum nō modò assiduus adhortationibus, sed libera etiam rerum necessarium omnium suppeditatione impulsus: in primis autem incredibili uirtilius studio, & in diuini oraculis exercitatio ne. Tantum enim iudicium habuit diuinarum Scripturarum, eamq; diligentia adhibuit, ut & Hebræam linguam, cōtra & ætatem & ingenium suum edisceret: & alias, præter illā LXX interpretum editiones in unum colligeret, Aquilæ inquam Pontici, & Theodotionis & Symmachi Ebionæ orbi, quæcūq; purum hominem esse Dominū opinatur: & commentario in Matthei Euangelij edito, suum dogma per illud confirmare contendit: quintam item & sextam & septimam editionem. Hæc ex Eusebij Pamphili hystorij, de Origene. Adeò exquisitum diuinæ Scripturæ studium fuit in Origene, ut, folas primas ipsi Hebræorum elementis scripturas possessionem suam faceret, & inuestigaret aliquas ueritas: ut inueniret & inuenit, præter LXX editiones, sacras Scripturas interpretatos: & alias quasdam, à receptis interpretationibus discrepantes, Aquilæ & Symmachi & Theodotionis inueniret, quas ex abscondito, nescio ubi nactus, superiore latentem tempore, in lucem indagatas produxit. Ac in Hexaplis (id est, sextupla interpretatione) Psalmorum, post insignes quatuor editiones, non modò quinta, sed & sexta & septima addita in-

terpretatione: in una quadam notatum est, eam Hierichunte in dolo inuentam esse. His uniuersis in unum congregatis, & (κατὰ καὶ λατὴν διελθὼν, à puncto ad punctum) membratim pellectis, & inter sese collatis, unà cum ipsa Hebræorum annotatione, Hexaplorū, quæ uocantur, ex empla nobis reliquit. Scorsim uerò Aquilæ & Symmachi & Theodotionis editionem, unà cum interpretatione LXX in Tetraplis concinnatam, deniq; omnem Scripturam ecclesiasticam notatam, plurima & innumera reliquit: ut ab eo oēs posteriores Ecclesiæ doctores fuerint adiuti, ut ait Theologus Gregorius: ἡ γὰρ ἡμεῖς ἡ πᾶσι τοῖς ἀποστόλοις ἀποτίθεται, Origenes omniū nostrūm cōs. Neq; uerò nostræ tantum Ecclesiæ, sed etiam exteris & hæreticis & philosophis plurimum attulit adiuuenti, qui præter diuina, (μυστικῶς uideatur abundare) tantum non & in philosophicis erudirentur. Quos enim ualere ingenij uidebat, eos ad philosophicas disciplinas, Geometriam & Arithmeticā & cæteras perducebat, & ad selectas philosophicas promouebat, easq; scripta enarrabat, Commentarijs additis, & singulis excussis: ut iam & apud Græcos magnus philosophus prædicaretur. Cuius in hoc genere solertiæ, testes sunt Græci philosophi, qui eius tempore floruerunt, in quorum scriptis multo uiri huius sit mentio, cum alijs (libros ei dedieent) eum appellerent, alijs ad eius iudicium tanquam præceptoris labores suos referant. Origenem igitur more suo Cæsareæ degentem, multi conuenerunt, non modò ex popularibus, sed & peregrini infanti relicta patria ad eum audiendū uenerunt: quorū maximè insignes nouim⁹, Theodorū, qui ipse fuit inter nostræ ætatis episcopos perelebris: Gregoriū Thaumaturgum, & fratrem eius Athenodorū: quos philosophiz cupiditate flagrantes, & Græcas Latinasq; literas adiuuantes, ut eum priore studio diuinam exercitationem commutarent ampulit. Quoties quinq; annis eius nisi consuetudine, in rebus diuinis eos progressus fecerunt, ut eum innum adolefcentes episcopatu Ponticarum ecclesiarum digni haberentur. Eo dem tempore Origenes in Eliam, simulq; in Ezechielem LXXV libros composuit, è quibus in tertij partem Esaiæ usq; ad uisionem quadrupedum in deserto, LXX sunt tomi. In Ezechielem LXXV, quos solos in totū proph-

Origenes de sua discipulo uerum suum dicit.

Mammae.

Ambrosij mater Com mentarios rum scribit dicitur.

Hebrææ Interpretatio: tunc dicitur blason.

Ebionæ.

Hexaple: Sextuple.

Origenes eos omnia.

Et Theodosius episcopus in scriptura.

Audirent Origenes.

Commentary.

phetam cōfecit. Quo tempore hos scri-
 beat, annū agebat sexagesimum: quo
 & sanctus martyr Pāphilus martyrio ul-
 timo confect. Enarrationis in Euangeliū
 Ioannis apparet priores quinque libros
 eum, dum adhuc Alexandriæ fuerit, com-
 posuisse. Operis in totum Euangeliū
 sunt tomi X XI. In Genesis X XI. In pri-
 mos X X V Psalmos, & in Threnos, & de
 Resurrectione, & de Principijs. Scripsit
 10 & Stromatum lib. 10. quos Alexandro im-
 perante composuit. In expositione pri-
 mi Psalmi exposuit sacratā Scripturā
 veteris Testamenti catalogū, sic
 penē ad uerbum dicens: Non ignoran-
 dum est, libros esse Testamēti, ut Hebræi
 tradiderunt, X XII. quāntus apud eos est
 numerus literarum. Postea subiicit: Sunt
 autem hi libri secundum Hebræos, Ge-
 nesis, Barensis, id est in principio: & reli-
 qui ordine. Vixit usq; ad Gallum & Vo-
 lusianū, hoc est usq; ad annū ætatis 69.
 Obdormiit Tyri, ubi & sepultus est. Pa-
 ter uerō eius Leonides, martyrio ppter
 Christum est consummatus.

ORIGENES Leonidem habuit pa-
 trem, episcopū & martyrem: floruit sub
 Suetoro imperatore. Dum Alexandriæ
 fuit, magnum studiū diuino sermōni im-
 pendit. Eius studiosi permulti fuerūt, ma-
 ximē Ambrosius: qui cum illi innotescere
 studiuisset, a sedē Valentini & Marcio-
 nis discessit. Plurimi etiam profanorū
 philosophorū eum adētes, maximum
 eius doctrinæ fructum ceperūt. Nam ab
 ijs quoq; magnificabat, docens Geome-
 triam & Arithmeticam, & reliquas pri-
 mas disciplinas. Quapropter non pauci
 Græci philosophi eius meminerunt; ut
 sui præceptoris. Abundauit enim ingē-
 40 nio à puero, & studiosissimus fuit. Qui
 eum pnerili ætate sensum sacrarum liti-
 rarum profundius scrutaretur, pater eū
 obiurgabat, ne quid supra ætatem quæ-
 reret. Sed non otū a cecedens, & pectus in-
 tuens, quasi sancti Spiritus templum de-
 osculabatur, seq; tali filio beatorum iudica-
 rum. Castitatis & cōtinentiæ fuit ab ad-
 50 lescentulo ita studiosus, ut quatenus o-
 bolis in diem uisitaret; idq; per annos
 cōplices fecit, & humi in flosa dormi-
 uit: & breui tēpore non otū quiescens, ma-
 iorem eius partem in factam meditatio-
 nem sanctorum oraculorū contulit: atq;
 ita & infornia & inedia & nuditate sese
 subigens, usq; ad eū uigorem corporis
 c dormiit, ut emarcuisse uideretur. Nam

cum uino & oleo & reliquis abstineret,
 (αὐτὸς οὐκ ἔτρωε οὐδὲ πίνετο) enervatiōē
 thoracis maximam iustituit. Hinc cele-
 bris factus, ut & agendo & dicendo ex-
 cellens, multisq; Græcis ad idolomanīā
 detestandam impulsis, ad martyrii eoro-
 nam adipiscendā se parauit. Magna itaq;
 fama de eo increbrescente, & multus ē
 longinquo ad eum confluentibus: non
 tantum Græcos & philosophos & here-
 ticos primarios ad pietatem attraxit, sed
 Christianos etiā rectius instigando cō-
 firmavit. Quamobrem is quem diximus
 Ambrosius, multis precibus impetrauit,
 ac penē ui adegit hominem Cæsareæ, se-
 ptem conductis notarijs, & pluribus qui
 eleganter scriberēt, ut sacras d scripturas
 interpretaretur. Hoc igitur rerum nec ef-
 fectū præbitore usus, ociūmq; nactus,
 notarijs dictauit ea quæ librarij cum mu-
 lictibus eleganter scribere edocuis deser-
 berēt. Sic omnem diuinam Scripturam
 annis X V III est interpretatus: Ferē au-
 tem stans libros composuisse. Tantum
 enim enarratiōis diuinorum oraculo-
 rum Ambrosius ardorem declarauit, ut
 magnum eius studium testificans Orige-
 nes, ad quemdam sic scribat: Sacer Deo
 & uerē dicatus Ambrosius, sapē me ap-
 10 pellauit; qui cum me amicū esse & eu-
 pidissimū Dei putaret, suā me industria
 eo arguit, suoq; discēdi amore. Tāntum
 certē quid em me superauit, ut periculū
 mihi sit, ne deficiam in eius postulationi-
 bus exoquendis. Neq; enim cœnare li-
 cet, (ὅτι μὴ αὐτὸς ἀλάτῃ) nisi opponenti:
 neq; cœnato deambulare, ac recōcillare
 corpusculum: sed & illis temporibus do-
 ctinæ uacare, & exempla corrigere cō-
 20 gimus. neq; totam noctem ad curationē
 corporis dormire licet, sed & eius ma-
 gnā partem lucubratiōibus impendi-
 mus. Mirro matutinos labores, ad no-
 nam usq; & decimam horam. Omnes e-
 nim homines studiosi id tempus in daga-
 rioni diuinorum oraculorum, & lectio-
 nibus consecrant. Omnem igitur diuinā
 Scripturam interpretatus est. Iis enim
 temporibus uetus Testamentum in do-
 30 llo quodā repperit, per quā ingenio-
 se & erudite adornaui. Nec tamē ad ex-
 tremam usq; gloria eius inextincta man-
 sit. Nā multiplicis eruditionis industria
 in lapsum eum ingētem impulit, & mul-
 tos offendit, multos in exitum deciecit.
 Nam cum Sacrarum literarum nihil nō
 interpretari ueller, in peccati calamita-

Scriptura
 sacra uelut
 prædicatio.
 τὰς γραφὰς
 ἀναγγελλῶν.

Anni XVIII
 Euseb.

Ambrosius
 Episcopus

Libri septi-
 mi Origēnis
 Euseb.

tem incidit, & mortifera enarrauit uerba: Nam ab eo & Actus argumenta sumpsit: & secuti (*ἀκούσαντες ἁκούσαντες, ἡ ἀκούσαντες, qui* Christum Deo dissimile & imparem dixerunt) inæquales, & profani, & reliqui omnes. In isto enim dicere non dubitabat, unigenitum Filium uidere Patrem non posse, neque Spiritum sanctum uidere posse Filium, neque angelos Spiritum. Neque ex patris essentia esse filium uult, sed creaturam: & ex gratia dici filium, humanam autem animam (*ψυχὴν πνεύματος* esse ante ingressum corporis) esse priorē. & si quæ aliæ sunt eius blasphemias. Multa certē quidem in singulis Scripturis composuit: & colloquia & proemia eius de monibus & natris animarum & brutorum, medio plerique scripta genere orationis, iucundam habent expositionem. Dogmata uerō de fide omnium absurdissima inueniuntur. Visum illi quoniam fuit, uitam asceticam (id est, exercitatio nisi uirtutis delectam) instituire: & quidem taleni, ut & thoracem eius dicant ex immodica inedia & dura uictus ratione euersum esse. Contra suum uerō corpusculum id esse machinatum, ut uel (ut alij dicunt) neruis incideret: uel, ut alij, pharmaco impostito pudenda exiret. Alij alia de eo referunt Fertur multa pro Christo perpe-

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

& canuntur, propter multitudinem cognitionis eius, & compositionis librorum. Unde Syntracticus, id est Compositor dictus est, quod multos fecisset libros, non audiens scilicet Solomonem dicentem: Fili caue, ne facias libros multos: & ne festinato ore tuo; & cor tuum non acceleret ad effundendum sermonem à facie Dei. Nam Deus supra in cælo est, & tu in terra infra. Quapropter sermones tui sint pauci. Multi enim sermones multiplicant uanitatem. Et ne sis nimium iustus, est enim iustus qui peccat iusticia sua: & ne argutae superuacanea, neque sis impius. His omnibus ille repudiatis, decoro excidit.

ORION, Thebesus Aegyptius, scriptis collectanea sententiarum, seu Florilegium ad Eudociam, Theodosij iunioris uxorem, libris tribus.

Orion Alexandrinus grammaticus, scripsit Florilegium, Atticam dictionum collectanea, de Etymologia, Eneomidi Adriani Cæsaris.

ORVS Alexandrinus grammaticus, Constantinopoli docuit: scripsit de anticipibus: Gælia quomodo esset da sint: Solutiones propositionum Herodiani. Tabulam suam rerum: De encliticis particulis: Orthographiam ordine alphabetico: De diphtingis: Orthographiam alphabeticam: Contra Phrysiolum ordine alphabetico: Florilegium sententiarum.

OROPVS, locus dictus est, quod Oros oculos sibi amisit.

OROS, Parmenides incredibili est pertinacia.

OROS, omnia summam tibi offeram. De his quæ multa bona pollicentur.

HOSANNA, gloria significat. Etenim alius Euangelista dicit, Pax filio David: alius, Gloria filio Davidis. Alij perperam interpretantur, *euos dei, Ave ferua.*

PERCAT, etiam uix ad equat. Hyperbolice dictum est. Cum enim pares etate calculi, reus absoluebatur.

PERCAT, Equo illum quidē deiecit: sed creptu à satellitibus è discrimine, in quod se coniecerat, uulnerare non potuit.

Orosius: hereticus date.

Proemia: Dogmata.

Vita ascetica: Origeneus.

Origenes: iudicium: presbyter: sololitarum.

Origene: Hierosolymita.

Syntracticus: Compositor: uer.

Demonstratio: nec: Callistratus.

Didema
pro
leo
quo.

ως οκ των παρών.) Cum eò loci se-
daclam audiret, data à singulis optiue
mortis leuissima & leuissimæ: diadema,
quod in capite gestabar, signum scilicet
& testimoniu pncipatus, aultsum colio
innexui: eoq; usa pro laqueo, ut illius
temporis dura conditio postulabat, nec-
tem sibi consciuit.

ως ει μάλα.) Diuerforia sunt quàm
fieri potest tutissima.

ως οτι παν, ως παλαι, ως οτι παν.) Dion
historicus Romanarum rerum lib. 17. πεί-
θοκα ως παλαι το μιν εντυχιη θρασυειδη, το
δε παροπαγει μετ' ελπίων: Alioqui etiam
ferè ita fieri solet, ut & fortunati insole-
scant: & quibus res aduersæ sunt, se præ-
beant moderatos: eoq; hi quidè ex me-
tu modestè uiuunt, illi propter fiduciam
peruiauer. Idem, magis etià est in illo de-
prehensum. Idem 17. Perunq; securitas
tarditatem, subita inclinatio celeritatè
confilij sequitur.

ως οτι παν ως παλαι το μιν βίβαιον. οκ βρα-
δυτηρ, το δ' εγγυροσι οκ τήρος Διονυσίου
επαρχου.

ως επ' οτι, ως επ' οτι, ως επ' οτι, ως επ' οτι.
Φαίλα, ως φαίλα εως, ως φαίλα, ως επ' οτι.) Id
est, ως φαίλα η καί (ισ) εν λόγω επ' οτι, ut
deditur, & ut uno uerbo dicam, Alibi dicit
Aristoteles, ως πίνω πελαγών, ut pingui
Mincrua complectar. Hoc autem dixit,
quòd non subtiliter distinetq; dici possit,
propositiones quæ ad expectèdum &
fugieudum referantur, esse morales: quæ
ad cognitionem & ueritatè naturales.

ως τιπω οτι.) Ut commutius & uni-
uerse dicam.

ως ως παλ' απορησις αφικέθου.) Eò reda-
tus, ut consilij prius inops esset.

ως οικου.) Ut apparet, uti par est, ut sic-
ri solet.

ως οτις αν φάσεις εζ' οξυς δικου.) Quàm li-
bèter, o lycophāta, ex aceto ederes litè?

ως καλιν ο Πισιδου.) Quàm pulchër est,
ò Neptune, cœtus eorum? Quàm den-
sus & expedir, iustar cibarij panis, & pub-
licæ epuli. Nam eum publicè conuiuian-
tur, uno quoq; suâ coenam afferète, den-
sa uidentur omnia, partim sacrificiorum
apparatu apportato, partim ab ipsis cpu-
lantibus.

ως οτι δρυειν.) Teucer non effugiet,
quo minus lapidibus obruatur.

ως ενχ' επαρχου, άλλα τιμαριμα.) Ex
Chæremonis Therista proverbialis uer-
sus: Nò inferens, sed depellens iniuriã.

ως οτι παρχυλιου θαλιου.) Ut conchã di-

uidant. Prouerbiu in ualde fordidos.
ως οτι αν παρφορι παταγημενοι.) Inlar
uidorum circumire, uel circumduci. Fer-
runt pugilibus uidorum præmia non
fuisse data: sed ipsos circumcutes, quo d
quisq; uellet.*

ως πτω εδ' εργον απουδα κατ' ελιον.) Quasi
clypeum Argis sustulisset. In arogantes.
Alij dicunt, iacrum esse Argis clypeum,
qui munitus dicitur, & sustineri nò pos-
sit: alij, cohortè esse Argis robustissimor-
um iuuenum, quæ clypeus dicitur.

ως οτι.) Ancus Martius rex Romanorū,
præter cætera, a d ostia Tiberis fluuij lo-
cum munij, & ad ipsum ætatuatum urbè
còdidit, Ostiam à situ ita dictã, ad lapidè
decimum sextum Roma distantem.
ως οτι.) Non impetu & cum uiolentia
ruendum in mortem.

ως το ανος.) Tanquam filium suum, fa-
cta ratione, uti par erat, diligebat.

ως φάσει η παλ' ος.) Homerus: Sic ait
populus.

ως φρον.) Vinum in libationibus ad-
hibebatur.

ως οτι φρομα.) Ophophoria, Sciradis Mi-
neræ festum, à racemis uuarum dictum.
Ophophori autem duo crāt, genere &
opibus præstantes, qui palmitè ferebant
uuis dependentibus.

ως καπαροσι.) Iam nònullis qui con-
fractas aures & corruptos animos ha-
bent, in comediã couersa sunt, & mag-
num nisum, arcaua philosophiæ / Dama-
scius ait) eò quòd quidam arcana phi-
losophiæ eliminassent.

ως πικυς οτι.) Per emissarios & delatores
aliqui exploratum ire.

ως τ' αν εν παρ οκ εν φυοισαι.) Sacri ignè
ci sufflare non licet. Timæus 38 historiar-
rum tradit, Democlidem còtra Demo-
charem dixisse: Soli ipsi omnium Athe-
niensium non licere sacrum ignem sus-
flare, ut qui superioribus paribus sit im-
puris. Duris uerò tib. 10. Pytheam idem
obicuisse Demostheni ait.

ως οτι ανος, ως ανθηλαθιος.) Anistatidus
dicit, cui aures in palz: ista sunt còfractæ.
ως οτι.) Asio aus est, quæ cum lauda-
tur, & contrã saltat, sicut nydicorax, ca-
pitur. Itaq; Otos dicunt iustatos, & uanè
gloriæ cupidos.

ως φελα.) Utinam prius ætherem subijf-

proli
pau.

Dalpi.

Argis cly
peu.

10

10

40

10

epulum.

set magnum, aut multis cōmunem Or- cum, ille uir, qui inuisum monstrauit ar- morum Græcis communem Martem: id est, utinam prius è medio sublatus esset, quàm arma bellica in Græciâ intulisset. (Quis fuit, horrendos primum qui pro- ulit enses? Quàm ferus, & uerè ferreus ille fuit?)

ὀφελίας.) Publius urbem ingressus, quosuis obuios occidi iussit, nec parci cuiquam, neq; ad prædam discurre, ante signum datum.

ὠφελίμων πρῶτος.) Res utilis, quæ eius- modi est ut iure expetatur ad incremen- tum & additamentum. *πρῶτος τὸ ὠφέλιμον, τὸ αὐξήσων.*

OPHELIONIS comici, libro 2. Di- pnosophistarum dramata esse ait Athe- naus, Deucalionem, Callæschrum, Cen- taurum, Satyros, Musas, Monotropos, id est solitarios.

ὠφελίμων.) O' unius dici homuncio. Sicloquentem inducit Socrarem Stre- psyadi Aristophanes, quasi ipse diuinis rebus & sublimibus intentus, præ se con- temnat fenecæ rebus ea ducis intentum. Vel, quia Socrates Sileno similis esse di- cebatur. Fuit enim & simus, & caluus. Nam Silenum Pindarus sic affantem fac- cit Olympum: O miser, unius dieculæ, fatue: Narras mihi res insolenter.

ὠφελίμων.) O' lumbè malis meis a des: præ- be te amicū mihi, dextram tuam implo- rāti. Esto in extremo ministerio mihi al- ter Mithridates. Hæc ait Mithridates, cū hausto ueneno difficulter moreretur.

CHVS philosophus apud Phœni- ces, Zamolxis apud Thraces, Atlas a- pud Afros.

ὠφελίμων.) Mortuos coronare, & lecythos eis imponere solebant.

ὠφελίμων.) Vt uidi Melitè, pallor me inuasit. *ὠφελίμων.*) Coquus Spinther Mercurio hæc signa artis suæ dedicauit, seruitij iugo excusso.

INITIUM P LITERAE, PCB A.

P *Παγὰς* (Επαγορά.) Παγὰ, uel Pagasæ, Demosthenes in Philippicis: Nana le est Pheræorum, unde Pagasiticus si- nus, & urbs.

παγὰς.) Id quod Aeschylus ait: In suas penas incidit, & comprehensus legibus, quos alij posuerat, legibus, ut æquum erat, penas dedit.

Παγὰς ἀπὸ τοῦ παγῆς.) *Παγὰς ἀπὸ τοῦ παγῆς.*) Pancratiastæ, athletæ, pugiles, qui manib, & pedibus pugnant.

PANCRATIVS Sophista, in Minucia ni artem commentarius scripsit.

Pancratius. Huius feruntur libri de arte culinaria, secundum quæ amicus conuer- sionem. Floruit tempore Leonis senis, usq; ad Zenonem.

παγκράτης.) Pancœnus, quasi cōmunis omnib; palus apud Inferos. Neq; enim illū ex Orci Pancœni stagno, nec lachry- mis nec precibus reuocabis, in quod om- nibus perueniendum est. Sentētia est: Neq; lamētando, neq; obtectādo deos, eum resuscitabis. imitatione Homeri: *Υπὸ τῆς οὐρανίας ἐστὶν ἡ ψυχή, καὶ οὐδὲν ἔστιν ἄλλο, ἢ τὸ κλάειν, ἵνα ἴδωμαι.*

Et Aeschylus: *Sola deorum Mors munera non amat, Non admittit dulci paratē spei.* *μὴν τὸ θεῶν γὰρ θάνατος, ὃ δὲ ἄνευ ἰσχύος ἰδὲ δεῖται, γλυκείας μὲν ἔλπιος.* *παγὰς.*) *Αἶθρα, Νυμφηταῖς, sacer τῶν τε- λῶν, ὅτι ἡ παγὰς ἡ ἀπὸ τοῦ παγῆς, ὅτι ἡ παγὰς ἡ ἀπὸ τοῦ παγῆς.*

PADVS, nomē fluij, qui apud Græ- cos Eridanus appellatur.

παδάς.) Cōmemorat ademptam pē- cuniam, & cōdemnationem, atq; etiā mi- seriores suas iniustas calamitates. Sophocles: *Αἰσῆς (inestinas calamitates) ἡ καὶ ἰντος ἀκκιδεῖται, ἢ ὄχι ποῦ εὐλογῶ.*

Oedipus: *Αἰετὸς ἐτερε μὲν ἄρτιν, & τῆρος longinquū docent: & tertio loco, animi cōstantia. Id est, ut boni cōsulerēt res ad- uersas, longū effecit tēpus, & calamitatū multitudo, & fortis uindis excellencia.*

παδάς.) Cum uideam calamitatem pe- dissequam, quæ (falli) effugi non potest. Et rursus: *Ac alias infinitas dixim, neg- lectam iusticiam, secutas ærummas.*

παδάς.) Quales affectiōes animi in spe- ctaculo, tales exitus esse necesse est. *Αἰσῆς duo, Dolor & noluptas. Et uolup- tas quidē lænis est motio, dolor autem dura motio: ac uoluptas accepta omni- bus animalibus, dolor autem odiosus.*

παδάς.) Affectiō, diuisionis est homo- nymia, quam uulgo æquiuocationē di- cunt, cuiusmodi est canis: itē metapho- ra, ut nutritrix tellus, id est alma. Hinc ori- tur abusus & obscuritas.

παδάς.) Nomen *παδάς* (passio, perpe- sio), affectus, affectiō) dupliciter dicitur: uel de eo quod ad corruptionē, uel de eo quod ad perfectionem perducit. Li- gnum enim pati ab igni dicitur, q̄ cor- rumpatur. Sensus etiā pati dicuntur à sensibilibus, hoc est pericli, & à facultate ad actionem perducit. E corporis af- fectionibus ad animum aliquid transit.

Philosophi-
con / apert
cium,

Socrates,
Silenus.

Mithridates
interius.

Pancratius ad
nuda ianua
mura pro-
ced.

Quid malè
ferri, affata
feci / ferri
bona.

Passio cere
ruptio,
periclitio
nā.

Corporis et
animi ma-
xime affectio
nā.

Eo enim dolente, unà dolet: beneq; affecto, unà lætatur: & corpus aliter atq; aliter affectum, impedimento esse animo, nemo ignorat. Quod non fieret, nisi ab affectione erga illud, convenientia quedam & coniunctio, quæ *συνεπίδημα* dicitur, ad animum perveniret: veluti si posterior utriculus cerebri patiat, memoriæ vis patitur.

DE AFFECTIVIS.

Partes animi sūt, quinque: sensu instrumenta (ἡ φωνή, uocalitas) uox, & intelligendi facultas, quæ est mens. E' reb. falsis aut inuadit animum peruersitas, à qua multæ affectiones procedunt, & turbam causæ. Est autem ipsa perturbatio, sine ratione & contra naturam animi motus, aut impulsio nimia. Affectuū quatuor summa sūt genera: Aegritudo, metus, cupiditas, uoluptas. Videntur autem affectus iudicia (κρίσεις) esse. Nam & pecuniæ studium, est persuasio, pecuniæ esse bonam: ac ebrietas & intemperantia, eodem modo, & reliqua. ac ægritudinem quidem esse dicunt cōtra rationem sine ratione: species uerò eius, misericordiam, inuidiam, æmulationem, zelotypiam, angorem (ὀρώλησις) obturbationem, amentiam, dolorem, & cōfusionem: & misericordiam quidem esse, miserari aliquem, tanquam nullo suo merito rebus aduersis afflictum: inuidiam uerò, bonis alienis dolere: æmulationem, dolere alij inesse, quæ & ipse habes: angorem, ægritudinem prementem: obturbationem, dolorem angentem, & difficultatis plenum: amentiam, dolorem laboriosum, qui augeatur: cōfusionem, dolorem sine ratione, prohibet & uerantē præsentia intelligere. Im mortalitas, uitæ affectus est, aut accidēs quoddā. esse autē affectionē aut accidēs quoddā uitæ, immortalitatē, perspicuū erit ex hypothesi illa: est mortali scilicet, immortalem nasci. Neq; enim participatione alterius uitæ, immortale erit mortale: sed tanquā accidenti quoddā, & affectu. Eadem enim ipsa uita certo modo affecta, immortalitas est. Quod si affecti onis causa uita, fit immortalitas (ἡ ἄσθμια πῆθ' ἢ ζωὴ τ' ἀθανάσιος, ἢ τ' ζωὴς ἡ ἀθανάσιος) erit certē uita affectus immortalitatis. Si igitur passionis propriæ, id quod passum est, non est genus, (est enim casus aliquis & accidens affectus, eius quod passum est, & non forma) nec immorta-

litas genus erit uita. Neq; enim dulcedinis genus est corpus, neq; uoluptatis aut doloris animus.

PACATVS Minucius, græcè Irenæus Alexandrinus grāmaticus, de Alexandrinorū dialecto, siue de Græcismo libros 7 scripsit, ordine alphabetico: de Antica consuetudine quæ est in dictione & Prosochia, libros 3, ordine alphabetico: de Proprietatibus Atticæ & Doricæ dialecti: de Atticismo, & alia multa.

Πάριος. Pacorus. Ferunt Crassi cum legionibus interitui, æqualem fuisse Pacori & copiarum eius interitum:

Παλλῶδιος. Palladiū. Fuit hoc sigillum parū ligneū, quod (πυλαγωγίον, ininitatum, cōsecratū) persicū dicebār esse, quodq; regnū Troianū tueretur. Datum autē est Troi regi, cōdenti urbē, & Asio quodā

philosopho & initiatore. Quā ob rem in Asiā honorem, regionem quæ sub imperio eius erat, uel prius prius diceretur, Asiā appellauit. Poete uerò qui hac de re scripserunt, ex aere dicunt Palladium hoc Troi Phrygum regi esse delatū. Hoc Diomedes & Ulysses, cum ad Priamum legati essent, è templo surripuerunt, prodito illo à Theano, Antenoris uxore: quæ erat sacerdos templi, idēq; custodiebat. Cognouerāt enim ex oraculo, quādiu Palladium Troiæ maneret: tamdiu incolume fore Phrygum regnum. Magna igitur cōtinuò inter Diomedē, Aiācem & Ulyssēm orta est cōtentio, uter id in patriā deportaret, aliis regib. & ducib. hac de re iudicantibus. Multis autē rationib. adductis, & uespere factū: uisum est iudicib. deponere simulacrū apud Diomedē, dū diluisset. Quæcū esset factū: inuētus est Aiā noctu clamā interfectū: suspicabatur autē, ab Ulyssē dolo fuisse occisum. Atq; ita altercantes, orā soluerunt.

PALLADIVS, Palladij F. Methonæus, sophista, natus est sub Cōstantino imperatore. Scripsit de Romanorū festis, disputationes, orationes diuersas, Olympicam, Panegyricam, forensē.

Παλλῶδιος Ζευσομήσιος. In prors trimum Athenienses simulacra quædā lignea Mineræ collocabāt, quorum nauigari rationem habebant.

Παλάμαι. O' conatus mortallum: o infelix mortalliū genus: quibus ne mediocre quidem est zoom.

Παλαμήδιος. Adhæc quicquid oportet, conetur, & quiduis contra memoriatur. Nam æquum bonum meū est: & iusti-

Mendacy peruersitas.

Motus animi non motus, ratione auer. Indicitur affectum sequitur.

Attic.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Philosophus.

Asia.

Phrygia.

Theano prociatrix Palladii.

Aiācem uolens.

Iusticia adiumento mihi erit: neq; (me opprimer calamitas, ἢ μὴ ἄλλω κακῷ προσώτῳ) nullius sceleris conuincar.

παλαίμη.) Herodotus: Dicebat eis, uideri sibi, se artem habere, qua speraret, se optimos regis socios ad defectionem impulsurum esse.

PALAMEDES, Eleates grāmaticus, edidit Comiçades & Tragicam dictionē, nomenclaturam, commētarium in Pin-

daram poetam.
Palamedes Nauplij & Climenes filij, Argiuis, uersificator. Fuit confobrinus Agamemnonis regis. Bona indole præditus ad philosophiam & poësin inuenit literam Z, Π, φ & X. item arithmetica, talos, tesseras, calculos, mensuras & pondera. Poemata eius deleta sunt (ab Homero) à posteris Agamemnonis, ex inuidia. Existimo autem etiam hunc fecisse. * Inuadit autem maximos etiā uitros inuidia, quæ utinam non irrepisset in uitam: aut posteaquam irrepisset, ne me uincat. Valeat potius, atque absit. Quoties enim cor mihi doluit: quæ uita in longo tempore? Cæterum sibi mihi uita, cui nihil desti. Vultum autem meum nunquā exigui tēporis spe feriat inuidia: ait quidam ueterum.

Summa præli
L I V O R,
prestant al-
tissima VBN
TL

Palamedis re
no præli-
ri.

παλαμῆδης) Palamedes: Noui ego prius cōmentum Palamedis: quem admodum ille, remos inscriptos proijciā: quæ admodum (αἰεξέ. nomē propriū Oeax) gubernaculum Naupliis depingit parenti Palamedem, in diuersis remis: eos que in mare proijcit: ut unus saltem ad Nauplium perueniat. Vnde autem mihi suppetunt remi? hæc simulacra, temporum uice depicta proijciam: idēq; longē præstat. Nam & hæc sunt ligna, & illud li-

gnum fuit.
παλαμῆδης.) Babrius: Timui ne pellem meam morderet fugiens, ne iubam meam foedaret. Loquitur de mure. Et rursus: Non homines esse uisi sunt: sed dæmones infesti quidā, & nefarii. Aelianus: ille uerò ante congressum cū hostibus, tanquā populū suū perire uideret, maiori malo malum est restinguere ausus, nefarius ille. Imperat itaq; miseram uirginem in duas secari partes.

παλαμῆδης.) Romulus, cōstituta Republica renouauit etiam regiam, quæ à Pallante palatium uocatur.

PALLAS, uirgo insignis. Est autē epitheton Mineræ, à uibranda hasta, aut à sublato Pallante, uno ex gigantibus.

παλαμῆδης.) Palatini, genus panū, quos populo cōstitūti Magni in suo cōstitutu largiebatur: ita dictos, quòd ex palatio præberentur. Adiecit his etiā carnes, uinum & oleum: quorum aliquandiu ciuitas fructum cepit, cum notas (ἀπὸ παραλαμῆδης) eorū quos ille proiecit, ferret. *παλαίμοις*.) Homines simplices, ἀπὸ χαλκῆς καὶ παλαμῆδης, antiquos & uetulos dicebant.

παλαίμοις τῶν ἀλκιμοῦ μολοῦσι.) Fuerūt olim strenui Milesij. De ijs qui olim flourerunt, nunc uerò sunt imbecilles.

παλαίσματα.) Aristophanes: Phrynichi certaminaibus. Phrynichus enim duce uidi sunt Athenienses: qui & in multorum odis incurrit, quasi mala fide bellū administrasset. Quidam uerò hunc Comicum poetā dicunt, qui choros mobiles & decertantes introduxerit. Fuit autē prætor, sub quo multi Tragicū impegerunt, & capite dimiuiti sunt.

παλαίσις.) * Est ille quidem callidus luctator. Verum callida etiā ingenia subinde impingunt.

παλαίστρα.) Palæstrina. Multorū dierum itineribus distat Babylon à Palæstrina.
παλαίστρα.) palæstra. Cum intresset campum decliuem, & opportunum uisui equorum & phalangis: cum repurgauit atque effudit, ut belli exercitationibus seruiret.

PALÆPHATVS, Athenis uersificator, filius Actæi & Biūs: aut, ut alij dicūt, locis & Metaniræ: alij, Mercurij. Fuit, quorundam sententiā, post Phemoneon: aliorum uerò, etiam ante illum. Scripsit Cosmopœiam, id est mundi fabricam, uersibus circiter quinquies mille: Apollinis & Dianæ partum, uersibus ter mille: Venēris & Cupidinis uoces & sermones, uersibus quinquies mille: Mineræ & Neptuni contentionem, uersibus mille: Latone comam.

Palæphatus, Parius aut Prieneus, tempore Artaxerxis: scripsit libros quinque incredibulum.

Palæphatus Abydenus historicus, edidit Cypriaca, Deliaica, Attica, & Arabica. Fuit sub Alexandro Macedone, amicus Aristotelis philosophi: * ut Philon in litera α, de Admirabili historia lib. 1. & Theodoros licensis in x. Troicorū, tradidit.

Palæphatus Aegyptius, aut Atheniensis grammaticus, edidit Aegyptiacam Theologiam, Fabulorum lib. 1. (λίσις, ἑ. λύσις)

λυσις.) Explicationes fabulosè dictoerū: Argumenta in Simonidem: Res Troianas, quas quidam Atheniensis, quidam Paris ascribunt. Scripsit etiam peculiarem historiam.

πελιδίος καλῶς τῶν ἀλώπεκα.) Pulchre fallit uulpeculam. Proverbum.

PALLENÆ, municipium Antiochiæ tribus. In Thracia quoque Pallenen esse, notum est. Est & Pallene una ex Halcyonij insulis.

πελλήνηος βλίπης.) Pallenico esse uultu, id est generoso, animo in senso atq; aspero aduersus hostē: quod in Pallenēsi municipio Athenienses cū Pilsistrato tyrānidem affectante, prælium cōmiserunt. Quod si pro πελλήνιος legatur βαλλήνιος: significat, eum lapidibus esse obruendū.

πελίσσοτος.) Aristophanes: Ne sis iratus nobis supplicantibus, ne denuo succenseas, teq; rursus pœnitentia beneficiorum, quæ in nos fuisit collaturus. Erin Epigrammate:

Pluribus in rebus Venus aspera, mitis in unū, Odit quæ iuniorū peccata fastus agit.

πελίσσοτος.) Polybius: Cum hostes ultra sele ueluti in nassam coniecissent, atq; ipsi inimicos in potestatem redigere possent, eos præcipit.

πελυμβελία.) Agathias: Dues magnus fuit comitatus, magna custodia, magna uigilia, multæ prehensationes populi, ope & timor & inconstantia.

πελυμβελαν.) Scythicæ gētes sunt intractabiles, & infidē.

πελυμβελαν.) Denuo electi: uel, qui calumniæ cōdemnati, soluta multa in integrū restituntur uel, qui abrogato magistratu denuo designantur. Polyestus: Quos calumniabatur, eosdē accepta pecunia defendebat.

πελυμβελαν ἄδαν.) Palindromam eantere. Proverbiū, contraria prioribus dicere.

πελυμβελαν.) Sophocles: Nihil perit nam bene curant illa dii, ac nescio quomodo calliditatem & uersutiā ex Ore (ἔξ ὄρου F. stirpius & radicitus) euertere gaudent: recte facta autem semper bonum nunciam afferunt.

πελυμβελαν.) Agathias: Romani cū se explorauissent, conuersi, obuii persequentibus processerunt: & sortiter atq; continenter pugnando, illos repulerunt: atq; ita in locum fugæ, infecutus succēssit.

πελυμβελαν οὐρανίου.) Posidonius de salibus seu uibrationibus librum scripsit: uelut si dexter oculus salierit uel palpi-

tauerit, quid ea res significet: πάλθω.) Darius iubet hos fortiri. Postquam uero sortiti erant, fors ex omnibus Bagæo obuēnit.

παλῆα.) Cyrus cum ascendisset in equū: hastā in manus sumpsit: Xenophō. Et Arrianus: Emittebant in eos qui ad mœnia pugnabāt, alij hastilia, alij iacula. In dextra autē tenebat hastā sex ferē cubitorū, cuius prima pars cuspidē habebat, extremitate ligni rotunda.

παλῆα μιν.) Regio Dycytharū subinde niubus albescit.

παμωρον.) Iosephus: Omnia uorās genuit cibum suauem ex se. Leonem significans, & sauum.

παμωρον δίκης, καὶ (παμωρον δίκης) παμωρον βίτης.) Pambota, municipium Erechthiæ tribus.

PAMPREPTVS Panopolita, heroiel caminis poeta, floruit tēpore Zenonis imperatoris: scripsit Etymologiā expositionē, Iſaurica, oratione solura. Hic multū porit apud Zenonē, nauē Thebæus Aegyptius ad Athenas ingenio a proprio prædatus, uenit Athenas: & ab urbe grammaticus deletus, multos ibi docuit annos: simulq; doctrina recondita eruditus est: a magno Proclo. Cum autē apud Thegenem, hominē ibi potentē, delatus esset, & grauius quā magistrū deceret, exagitatus: Byzantium uenit. Ac cetera quidem bonum & probum se præbebat, sed, ut in urbe, in qua Christiani omnes essent, Græca sua religio (quam non dissimulabat, sed cōsidenter apertēq; ostentabat) effecit, ut opinionem affecter hominibus, se alia quoq; arcana doctrina esse præditum. Itaque

Hic Panopolita præcipuus est.

Hillus eum sibi cōmendatum, humaniter suscepit, & poemate quodā recitato honorificè tractauit: & stipendium dedit, partim priuatum de suo, partim è publico, tanquam doctiori. Et cū abiisset in Iſauriam, inuidi eius confidit calumnia, tum ex superstitione eius, tum quod ariolati & uaticinari eum Hillo aduersus Imperatorem dicerent: persuaderent Zenoni & Berinz, quæ tū plurimū poterat, ut relegeretur. Itaq; ille Pergamon Mysiæ urbē uenit Hillus autē cū audisset, sua causa pulsus esse: eum in Iſauriam reuocatum, & consiliariū & contubernalem asciscit, & (erat enim uir rerum politicarū in primis peritus) eas res principatus sui, quas administrandi ocium ipsi decrat, illi mandauit Byzantium profectus, cum

PROVI-
DENTIA
NOBIL-
ISCVN
FACIT.

Constantis
professio
his.

tum secum ad duxit. Cum autem Marci-
ani conspiratio extitisset: Hillum animi
dubium ipse confirmavit: tantumq; effu-
sus, Proudientia nobiscum facit: suspici-
onem praeibit: quasi tibi subauscultaret,
quasi ex obscura quadam praeotione illa
diuinitus diceret. Et cū res ita enenisset,
sicut scilicet euenire sermonē eius cū enē-
tu cōparantes, sū omniū (ut uulguis so-
let) autore solum existimabant, quae mi-
ro modo euenire uidebantur. Sic quidē
sapientes de eo conseruerūt: si uerō quid
aliud fuit, neq; constanter refutare, neq;
affirmare possum. Hillus tamen & maxi-
ma & minima quaeq; cū illo primū cō-
municabat. Tum uerō illo assumpto, Ni-
ciam uenit Hyernarum, siue populi of-
fensionem declinans: siue fatum illud, qd
eandem urbem infestabat, cuitare pau-
lisper uolens. Ceterū Hillus cum esset
literarum amans, presentibus uiris eru-
ditis, prolixam de animo orationem au-
dire uolebat. Cum autē multi eris qui
aderant, ad questionē eius nariē philoso-
pharentur: & de dissensione orationē sibi
non consistere appareret: dixit Marjns,
Pamprēpiū questionem illam sine ullo
errore posse explicare. Fuit hic nigro co-
lore, deformi uultu, professione litera-
tor, ē Pane, Aegypti urbe oriundus, lon-
go tempore ratiōe affinitatis in Græcia
uersatus. Cum igitur ad Maso ad Hillum
esset deductus, & orationem de animo,
din multamq; meditatam, eleganter re-
citasset: quoniam ignarus inter ignaros,
ut Plaro dixit, quā doctus persuadere
facilius potest: deceptus Hillus artificio-
sacius loquacitate, eruditioem eum o-
mnibus Constantinopoleos doctorib;
iudicauit. Quapropter cum ei multo pe-
cuniaz ex rario dedisset: eos qui scholas
frequentare solebant (*κατ' ἐκλογὴν μη-
δισμῶν*, sicut stimpidis neglectis, iungentiosum
rationem habent) cum delectu do-
cere iussit. Huius igitur secundae res ab
hoc ortu principio, multarum calamita-
tum Reipub. causa fuerūt. Fuit autē Pam-
prepius Aegyptius: & cum poeta esset,
& natura ad poemam aptus, Athenas etiā
se contulit, poetico studio ad ultimā de-
gendam necessaria conquisiturus. Athe-
niensēs uerō Grammaticum eum crea-
runt, & iulicentati docendae praefecerūt.
Ille autem honoris cupidus, & nulli secū-
dus nideri uolens, aduersus omnes de-
certabat, Proclo & aliis philosophis ex-
ceptis. Hanc autem sapientiam ne arrin-

gere quidē poterat. in reliquis ergo pri-
mis disciplinis ita elaborauit, & tanto pe-
re se exercuit Pamprepius, ut paruo tem-
pore praestantissimus & doctissimus eor-
um, qui ibi literis uacabant, haberetur:
Plutarchum etiam, & Hierimum hominē
Atheniensem, & Alexandrinum Hermē-
am rhetorem, doctrinae gloria superare
studeret. Et haec uis quidem honoraba-
tur ab Atheniensibus, ut magister non ig-
nobilis. Post haec autem, alia eum rerū
cōmūratio est secuta, maximam sanē
& pessimam: ut intelligamus fortunae
cōmūrationes, quae subinde animōrum
nariās uoluntates, non minus quā u-
la ebrietates, coarguit.

PAMPHILE, Epidauria sapiens, filia
Soteridis: cuius etiam libri illi esse dicun-
tur, ut Dionysius lib. 30. Musicæ historiz
tradit: uerū (ut alij scripserunt) Socra-
tidis, mariti eius: scripsit Historicos cō-
mentarios libris 33: Epitomen Ctesiz li-
bris 3: Epitomas historiarum, aliorumq;
librorum plurimas. De controuersijs, de
rebus Venerijs, & aliis multis.

PAMPHILIAS Rhodiorum na-
uarchus, ad omnia momenta accommoda-
dior esse quā Pistratus uidebatur: quōd
& natura grauior, & constantior q̄
ferocior esset. Solet enim uulguis homi-
num non ex ratione consiliorum, sed ex
euentu iudicare.

PAMPHILVS, Amphipolita, aut Si-
cyonius, aut Nicopolita, philosophus,
cognomento Philopragmatos (negocio-
sus seu curiosus) scripsit Imagines or-
dine alphabetico, de arte Grammatica,
de Pictura & pictoribus illustribus, de
Rerustica libris 3.

PAMPHILVS Alexandrinus, Gram-
maticus Aristarchens, scripsit Limonē,
id est rariarum rerum collectanea. De
glossis, id est obscurioribus uerbis, li-
bros 205 (*πῆμα*). Sunt autem ab Etera
usque ad Ω. Nam quae incipiunt ab A
usque ad Δ, Zopyriū fecerat: in Nican-
dri nondum explicata, & quae *ἰσχυρία* /
Opica, uel fortidida, uel uocalia dicuntur:
Artem censoriam, & alia complura
Grammatica.

Pāphilus. Hic semper metricē loque-
batur in cōiuijs. Infunde quod bibam,
& perdis adde crus: Matulam det Mi-
quis, aut placentam mi dato. Sic Athe-
nens in Dipnosophilis.

Pamphilus, demagogus Athenis, &
rarium compilabat cui in ipso furto de-
pre-

prehensio magistratus est abrogatus, ut inquit Aristophanes.

πῆμιλον (⊙) Amphiarus sic dicitur, quod oēs regat animas apud Inferos: aut quod integram suam animam conferua rit: aut quod perpetuo animam conferuet, id est immortalis sit.

PAN, nomen dei Græcorū, hitcinis cruribus, solitidine gaudens, ociosus, in humeris (*πτερόδιδος*, huiusmodi pellem) netuum habens, & bacillum, & fistulam.

Pan, Panos Aescopus Mithridatis anagnostes, de Helena scripsit, in quo libro pana piscis cetacei generis dici scribit: in eo asteritē lapidē inueniri, qui à sole accendatur, atque etiā ad philtia faciat.

Stomach.

πᾶν.) Vniuersum, est mundus & alio modo (*lego, σφραγῆ*) cōpages e mūdo & uacuo, quod est exita mundū. Ac mundus quidē est finitus, uacuum autē Insignium: & sidera alia sunt inerrāna, & cū cōlo mouentur: alia errantia, & suis ciētur motibus. Sol obliquē per signiferū incedit, itēq; Luna habet anfractus: & Sol putus est ignis, & maior terra, & orbiculatus, p ratione mundi. Ac ignis quidē: quod eadem quæ ignis, efficitur maior terra, quod illa tota ab eo illustratur, & cōlumētiā: & quod terra umbrā turbinatā proicit: eō quod maior est, & undiq; cernit ob magnitudinem. Luna uerō magis terræ est, quia terræ propinquior. Aluntur autē hæc ignea, & alia astra: Sol magno mari, eum sit (*πυρρὸν ὄνει ἀναμμα*) tarda quædā inflammatio: Luna, dulcibus aquis: cum sit ex ære mixta, & terræ uicina: reliqua astra, terra. Placet iis etiam, rotunda esse astra, & terram immobilem, unamque non habere proprium lumen, sed à sole accipere, ab eoque illustrari: & deficere Solem, à Luna obumbratum in parte nobis obuersa. Apparet enim eā subire illum & in cōiunctionib. obregete, ac rursus ab eo digredi (cernitur hoc in pelu aquæ plena) Lunā uerō deficere, cum in umbrā terræ incidat. uide & plenilunio deficiat, quamuis ex opposito singulis mensib. in hemisphærio constituaui, & ex obliquo uersus Solem moueatur: & ab eo recedere, cum uel ad septentrionem, uel ad meridiē magis uergat. Sed cōlatitudo eius Soli, mediūq; lineæ respondet: tū soli opponitur, & deficit (*ἀπῆται ὅτι πῆλατ* ⊙ *αὐτὸ πῆ τῶν ἡλιακῶν ἐστὶν ἄπῆται*). Latitudo autē eius est, cū Sol atq; eclipticæ lineæ respondet, in Libra, & Ariete, & Tauro, atq; Scorpio.

πᾶσι.) Illa uerō currebat, & omnes cum ea arephori, factos anthe matronæ: quodq; tempore stupor & tenebræ eos occupant.

παναθηναῖα.) Panathenæa, Quinquatria, festū Atheniensiu, ubi orbis cōiunctionē institurū, primū ab Erichonimo, Vulcani & Mineræ F. postea à Theseo, qui municipes in urbē coegit. Celebratur autē hi ludicinqto quoq; anno: & (*ἀγῶνιστος*) πῆσι τῶν μῶν. Videtur hoc aliud caput esse, nec pertinere ad Panathenæa) decertat puer in Isthmuis, non senior: & imberbis, & (s. non uir) uir. Victoria aurem datur præmissi, olcū in amphoris: & idcirco redimitur oleagino ferto.

PANATHENÆA. Duplicia panathenæa Athenis fuerit, alia singulis annis alia ludris peractis: quæ & magoα uocabatur. Primus autem Erichonius Vulcani Essetum hoc celebrauit Panathenæa, antè Athenæa dicebantur.

PANACTVS, urbs inter Articam & Bæotiam.

πᾶσι μᾶγνῶν ἡλι ⊙.) Sol magnus, & ad illustranda omnia iusticiens.

πᾶσι μᾶγνῶν.) Ab omni parte ordinatum, & distincta series rerum.

πανθηναῖα.) Pandæsia, conuiuium, ubi suum quisq; cibū afferit atq; deponit, & omnes omnia communicant: uel, conuiuium omni rerum copia instructum, in quo nihil desideratur.

πανθηναῖα.) Nō mis, ne pœnas dare Puplicanis, qui scalpellis abradūt nomina.

πανθηναῖα γῶν μακ.) Pandeltias senectias, hoc est morositas. Quia Pandeltias sycophanta fuit cōtentiōsus, & scriptor decretorum, & ex eorum numero qui in iudiciis uersabantur. Meminit eius Cratinus in Chironibus.

πανθηναῖα.) Pandia, festū quoddā Athenis, quod post Bacehanahā celebratur.

πανθηναῖα ἀφῆται.) Pandemos, siue communis uocabatur Venus, cuius statua collocata erat prope uetus forum, quod ibi mote antiquo omnis populus congregaretur. Nicander dolonem dicit formosios homines meteatum, prostituisse propter adulescentes: quæstiq; pecunia Venetis Plebeis siue populatis ædem consecrasset.

πανθηναῖα.) Pandionia, una decem tribuum apud Atheniensis, à Pandione Atheniensis sic uocata.

πανθηναῖα.) Cappones, κᾶπηλαι Græcè ex eo dicitur, quod unū corrūpant.

PAN-

PANDOSIA, urbs una in Calfopia.
 PANÆTIVS Rhodius, senior, philo-
 sophus, à philosophis multũ celebratũ.
 Ferũtur eius libri philosophici plurimi.
 PANÆTIUS minor, Næagoræ F. Rhodiũ,
 philosophus Stoicus, Diogenis discipu-
 lus, præceptor fuit Scipionis, cognomẽ-
 to Aphricani, post Polybium Megalopo-
 litam. Mortuus est Athenis.

Panætius Cocus, paruz stature, quem
 perstringit Aristophanes, quod uxorem
 suam in adulterio deprehendit. Nam
 cum magna illa esset, ab ea regebatur.

PANEMVS, Iulius mensis apud Ma-
 cedones.

πανθεον. Pantheon, locus. In Roma-
 norum campo templum fuit commune
 omnium deorum.

Zi nabo
 sen du ka
 rem au
 fchvovato.

παντ' ιδ' ὅματα, καὶ ῥοδῶπις ἡ καλή.) Omnia
 similia, etiã Rhodopis formosa illa.
 Rhodopis meretrix fuit. Eos igitur pro-
 verbium denotat, qui magna consum-
 pra pecunia, diversitatem coitus in aliis
 mulieribus spectant.

παντ' ὅσ' αὐτὸν.) Omnia quæ Deus vult,
 & fortuna dirigit, ex animi sententia suc-
 cedunt: alterum alteri horum per tem-
 pus occurrit.

Paniciter
 vocat.

πανικὴ δ' ἰσχυρία.) Paniciter terrores existũt
 in castris, cum sibi et equi & homines
 cõsternantur, nulla apparente causa. Pa-
 nicitũs sacra facere solebant mulieres, cõ
 clamoribus. Et Menæder in Dyscolo, ne-
 gathunc Deũ tacitè accedendum esse.
 Ea quorũ causa non apparebat, Paniciter
 buebant. Existimatur enim hostiũ aces-
 sus esse, & prætumultu armis arreptis, in
 ter sese pugnant. Theodorotus Rhodiortũ
 dux in Cõmentariis ait, optimũ esse hu-
 jusmodi rēpõrtibus manere in armis, &
 quiescere: & ipse circumcursans clama-
 bat, & per ministros denunciabat, ut oĩs
 armati in tabernaculis manerent.

Remotum
 Paniciter
 vocat.

PANTON, nomen loci, ubi etiam ca-
 strum est iuxta litus quod dicitur, Pan-
 on, in finibus Heracleæ.

PANOLBIUS poeta, scripsit diuersa.
 Et ad Aetheriũ post morbũ versibus, &
 ad Erythriũ, ac ad Dorothẽũ principem
 & Comitẽ, ad Aphthoniũ Comitẽ, &
 epitaphium Hypatiæ, filiz Erythrij.

Bellum Lu-
 nam non exo-
 pebat.

πανολβίου.) Greci omnes Luna obser-
 nata res suas gerebãt. Cũ Datis igitur &
 Artaphemes, regis Persarum dnces, in
 Marathonem impetum fecissent: expe-
 ctabant plenilunium, ut rum demum ad
 bellum exirent. Sed priusquam auxilia-

rentur Laedæmonij: iam consecrerant
 Arhenienses bellum.

παντα κἀλας σίειν.) Omnem rudentẽ
 mouere. Prouerbiũ, de iis qui omnia
 experiuntur. Trãslatum est ab ijs qui ue-
 lia relaxant.

παντα κἀλας σίειν, ἢ λίσιν.) Omnẽ mo-
 uebo lapidẽ. Prouerbiũ. Vidẽ Mardo-
 nio ad Platæas, fama erat, cum in ambu-
 tu tentorij thesaurum obrutũ quisi-
 se. Polycrates igitur Thebanus mercatus
 cum Ibeum, longo tempore quæsiuit.
 Cum autem nihil proficeret, misit Del-
 phos, sciscitatum, quo pacto illum repe-
 rirẽt? Tum Apollinem respondisse ferũt:
 Omnem lapidẽ moue. Alij ab iis ductũ
 putant, qui caneros uenagantur.

παντα μη βουλα κρατύν.) Ne tenere uel-
 lis omnia: uel, Ne uelis in rebus omnib.
 esse mitor. De iis qui in omnibus felices
 esse uolunt.

παντα ὄκτω.) Omnia octo. Quidã Ste-
 ssehorum dicunt Catane splendidẽ se-
 pultũ, prope columnas, quæ ab eo Steffi-
 choriz dicuntur, monumento octo col-
 umnis constructo, octo gradibus, octo
 angulis. Quidam Haierem, qui ex oracu-
 lo Corinthios in unam ciuitatem eoe-
 gerit, quibus in octo tribus, & in octo par-
 tes urbem distribuisse ferunt.

παντα ὄρα.) Quis opus tantũ peregit,
 quãtũ omniscius ostendit Democritus?

παντα μίση.) Si quando prædium mul-
 tificatum & fertile erat, dominus statim
 eõ prehẽdebat: aliquorum insidias,
 si tẽo crimine probabili circumuoluit:
 & iis cui fiebat iniuria, causam dicebat,
 iustitiam autẽ iudicante.

Columnis.

PANYASIS, Polyarchi F. Hallearna-
 seus, aruspex & poeta heroicus, extin-
 ctam poësim quasi postliminũ reuoca-
 uit. Duris autem scripsit, Dioclis fuisse fi-
 lium, & Samium: quem admodum Hero-
 dotus, Thuriũ. Memoriz traditũ est,
 Panyasim Herodoti historici esse patrũ-
 elem. Natus enim est Panyasis ex Poly-
 archo: Herodotus uerò, è Lyxo Polyarchi
 fratre. Quidam uerò non Lyxen, sed
 Rhœo, matrem Herodoti, Panyasidis fo-
 rorem fuisse tradiderunt. Natus est Pa-
 nyasis Olympiade 78: quorundam sen-
 tentia multo antè, remporibus Persici
 oecifus est à Lygdamide, tertio Halicar-
 nasseorum tyrãno. Inter poetas post Ho-
 merum recensetur, quo, quorundam iudicio
 etiam post Hesiodum & Antimachum.
 Scripsit etiam Heracleiada libris 14, nec
 sibus

Herodotus.

Lycen
 Polyarchus
 Lyxo
 Rhœo.

fibus circiter nouem (nouies millibus θ θ ζ ζ) Ionica pentametris. Sunt autem de Crodro & Nello & Ioniciis coloniis uersus ad * septies mille.

Panyaſis Halicarnasſcus, iunior, philoſophus, ſcripſit de ſomniis libros 2.

πρῶτος γὰρ ἐστὶν ἡ ἐν ἀρχῇ (πρῶτον πλὴν. τὸ δὲ πλὴν κἄν ἢ γλυκεῖον, μαχθηρὸν.) Admodum nunc multum eſt ocij. Multum autem quamuis ſit dulce, malū eſt. Ariſtophanes in Ranis.

ΠΑΧΑΜΥΣ (λίγος) eloquēs, ſcripſit de Arte culinaria, ordine alphabetico: Bœotica libris 2. Duodecim artes, id eſt de obſcœnis moribꝫ, libros de Arte tingendi 2. de Re ruſtica 2.

ΠΑΡΡΥΣ, Alexandrinus philoſophꝫ, fuit ſub imperatore Theodoſio ſeniore: quo tempore & Theon philoſophus floruit, qui in canonem Ptolemæi ſcripſit. Libricius ſunt: Vniuerſalis orbis de ſcriptio: in quatuor libros Ptolemæi magnæ Syntaxeos commentarius: in Fluuijs qui ſunt in Libya: Explicationes ſomniorum.

παραϊός) Fuit tēporibus Medicis decretum, ut unusquiſqꝫ ad uſum Reipub. pecuniā pro uiribꝫ ſuis conferret. Ariſtides aſi ſtatuit, quāſum eſſet dandum ſocijs, ſi barbaris bellum inferretur.

παραλιθύς) Judas cum uir eſſet ſtrenuus, periculum pro ſtrate cōſeruando non recuſandum exiſtimauit.

παραμαθός) Reliquum erat, audere, & periculum adire.

παραβαλίτης) Ille uidet Mcleſiam, & amat eam: & mittit ad eam, quō uoti cōpoſ fieret, decies & quinquies mille aureos: & ſi plus peteret, dicebat ſe datum. Illa autem non acceperat munus, meretriciam merce dem eſſe inquiens ſe uiro ignoto committere, & formam tanquam proſtituere.

παραβαλάμορος.) Cū niue Thraciā decertāti, nō licebat donare tapetes. Principiō ſcō optimis regibus cōparabatur.

παραβαλόν.) Ariſtophanes: Cum ranquā luſator dentes molares remiſſiſſet,

παραβάσις.) παραβάσις dicitur, id eſt chorus cōueſtus ad ſpectatores loquitur. Ea uerō eius rei ratio eſt. Cū relictis ijs quæ ad fabulam pertinēt, pocta conſiliū dat ſpectatoribus, aut aliud quid extra argumentum dicit. Παραβάσις aut dicitur, eō quod ab argumēto ſeiuuncta eſt, aut quia chorus à ſuo loco digreditur. (ἐκ τῆς αἰσῆς ψυχῆς.) Ordine enim ſtant, orcheſtram

inſpicientes. Cum autem prætereunt ordine ſtantes, & theatrum reſpicientes, uerba faciunt. Deinde cōmemorata (quæ uocatur παραβάσις, in priſtinā ſtationē redeunt. Ac ipſi poetæ ſignificant, conuerti ſeſe, & prætereire. Plato Comicus in Puello: Niſi magnopere, uiri, cogere me conuertere huc: non produſſem ad taliū uerſuum recitationem.

παραβλήσις.) Vitam tuā in diſcrimen adduxiſti, propter tuam in me beneuolentiam nulla neceſſitate cōadus.

παραβλήσις.) Homerus de Iouis, quæ Atcs gratiōres reſtare cogitur: Claudæ, inquit, ſunt, & rugoſæ, & diſtortis oculis. (Quod Noxa paulo momento ualſtat, id ſ A L V S uix longo tempore inſtaurat.)

παραβλάσας.) Si quando uino uictus, reiecta erapula cubitum ſe conſert.

παραβόλη.) Parabola, oratio obſcūra & occulta, & conducibilis. Aperiam in parabolis os meum: id eſt, commemorabo ueteres hiſtorias.

παραβόλος.) Ariſtophanes in Sphingibus: Improbus eſ, & iners, & ſubditus.

παραβόλος.) Polybius: Poſthæ quantum potentiam temetē appetiuit?

παραβόστος.) Parabyſtum dicebatur Athenis id prætorii, in quo X I uiri dicebant. Sic dicebatur & in ſponſalibꝫ. edi bus lectulus quidam, ab occultando ſcilicet, & inculcando.

παραβώσις.) Conſolari deſine, cum nō amplius ad ſunt Spei cōmunis nobilitatis adiutores. ἢ οὐ πάρεσσι ἐλπιδῶν ἐπὶ κρηνηνικῶν ἐν παραβώσις ἀρωγῶν.

παραβύγλημα.) Plauſus frequens non ex editō, ſed ſtudio ſpectatorum ultro excitatus.

παραβύλας.) Fabius magiſtratū adeptus, Publium conſulē deſignat, qui ne ipſe quidē magiſtratū illum ambiebat.

παραβύλωντας.) Illi cum eſſent Ariani, per cauſam dogmatis ſul, Carthaginem profeſſi, ad eos qui ſacerdotium ambiebantur Genzerichus paratus eſſet, utqꝫ ſentiret, cognoſcere ſtuderunt. Et Xenophon: Ille ad exercitum ſuum conſugit, & ſtatim arma ſumi iubet.

παραβωγῆς.) Fallacis & dolis cum nobis quotidie illuſiſſent: peritum noiſtrarū præter expeſtationem poſiti ſunt.

παραβωγή.) Paragoge dicitur, cum exercitus procedit, aut à dextra aut à ſiniſtra duces habēs: qu ſi à ſiniſtra fuerint, ſiniſtra paragoge dicitur: ſin à dextra, de-

xtra parago ge appellatur. Si autem profectio suscipitur, ita ut uel adducas, uel præterducas: ordine aut unius aut duorum, aut trium, aut quatuor laterum incedet. Vnius, cum ab uno duntaxat late- re metus instat: duorum uerò, cū à duobus locis: trium, cum à tribus: quatuor, cum hostilibus aggressio ab omnibus partibus formidat.

Est licere hē eadem de re iudicium ad- pfer.

Acquisitiō causa in or- goria de monstratio. Causa, de que lex nullā extat.

πρᾶξις.) Præscriptio, siue exceptio, aut, ut Iurisconsulti dicunt, declinatio fori est, cum quis non de re controuersa, & antè in iudicium adducta, & de qua sententia lata est, dicit: sed denuò de ea iudiciū esse negat: legesq; potius iudicibus recitat, quæ sæpius eadem de re iudicium fieri uetant. Nihilominus tamen & ipsa de re uerba facit: ut iudicibus ostendat, eos qui antea de causa iudicauerint, & iuste & ex legibus pronunciaſſe. Hæc igitur est præscriptio: atq; etiam ea de causa dicitur, de qua legibus nihil est constitutum, & in qua nemo est qui det actionē: ut in aliis causis fieri solet, quarum singulæ à suis magistratibus in iudicium adducuntur. Præscriptio igitur uti licet his etiam, quibus crimē aliquod intenditur, de quo lex nulla extat.

παράβολα.) Paradiſma, imago siue character sensibilis rei. sciendum, aliud esse exemplum, aliud parabolam. Exemplum est, cum simile simili confertur: ueluti rationis capax rationi capaci. Parabola, cum dissimile dissimili: ut bruto rationis particeps comparatur, aut cōtrā. Vel. Exemplum est, oratio à singulis ad uniuersā, aut demonstratio quæ indiuiduum per simile indiuiduum probat.

Inductio ē exempli differentia.

παράδειγμα.) Exemplum & Inductio sunt diuersa. nam Inductio est, à singulis ad uniuersā progressio: Exemplum autē est simile, & notius simili, & minus noto. Quapropter Inductio per unū non fit: exemplum autē, per unū fieri potest: Inductio Dialectico est familiarior, exemplū Oratori. Sed tamen & Dialecticus exemplis utitur ob perspicuitatem orationis, si nō sit dilucidā: cuiusmodi est interrogatio per similitudinem. Huiusmodi enim questio est paradigmatica: Est ne contrariorū eadē disciplina, sicut & sensus? Exempli autē & parabolę hæc est differentia. Exemplum ni detur esse factum aliquod, quod ad ostendendum aliquid nondū factū adducitur, proptereaq; incertū. Parabola autem imago est, similitudinem cum re facta ostendens. Scien-

Exempli ē parabola differentia.

Exemplum accōmodatum.

dum, exempla non ab omni parte sumi, neque cum propositis rebus congruere. alioqui enim exempla non essent, sed res eadem. Sed eligendum est nobis id quod expedit, & cuius causa adhibitum est, reliquis neglectis omnibus: cuiusmodi est Patriarchæ illud, cū de Seruatore loquitur: Cū recubiuisset ut leo. Nō omnia accōmodamus Christo, sed uim in- expugnabilem & formidabilem & regiā intelligimus: immanitatem autem, & si quid aliud leoni inest, omittimus. Et cū dicit, Occurram illis ut ursæ cui catuli sunt surrepti: solum uleſcendi cupiditatem intelligemus, nec quicquam aliud eorum quæ ursæ insunt.

παράδεισος.) Paradiſus. Cum Deus ex uisibili & inuisibili creatura formare hominem uellet, secundum suam imaginem & similitudinem, tanquam regem aliquem, & principem totius terræ, & eorum quæ in ea sunt: præparauit illi quæsi regiā quam uoluit, in qua degens, beatā & felicem ageret uitam. Et hic est diuinus paradiſus, Dei manib. in Eadem plan- tatus: eadem autem, uisum signi- ficat) in Oriente situs, omni terra altior, & reu: peratus, aere subtilissimo & purissimo respēdēs, arboribus sc̄mpet uir- gibus uestitus, fragrantia & lumine plenus, omnis uenulentis sensibilis & pulchritudinis cogitationem superans. An nonnulli quidem Paradiſum sensibilem esse putauerunt: quidā intelligibile. Cæ- rùm mea sententia, quemadmodum homo sensibilis & intelligibilis simul conditus fuerat: sic & huius sanctissimū nemus, sensibile simul & intelligibile, & dupli- cibus specie est præditū. Corpore quidē, in diuinitissimo loco & elegantissimo (ur- ditum est) degens: animo autē, in superiori, incōparabili, & longē pulcherrimo uersans loco, & Deū habens domiciliū atq; incolam, eundemq; glorioſum indu- mentum, & gratia eius amictus, & solius dulcissimi ipsius cōtemplationis fru- ctu fruens, qui uelut angelus quispā hac ale- retur. Quod & lignū uitæ est appellatū. Dulcedo enim diuinæ participationis, iis qui eā consecuti sunt, uitā quæ morte non interrumpitur, impertit. Id quod & omne lignū Deus uocauit, cū, De omni ligno/inquit/ quod est in paradiſo, edito/ ipse enim est O M N I E, in quo & per quem Omne est constitutum) Boni autē & mali scientiæ lignum, est multifariæ contemplationis perspicientia. hæc autē

Vi ueniū, ita ē par- radīsum esse se diſpla- can.

Lignum sci- entie bonū ē malū.

est

est propriæ naturæ notio, pulchra quidē in perfectis, quiq; in diuina cōtemplatio ne uixerunt (per sese magnificentiam opificis promulgans ius, qui mutationem non timent, quōd progressu temporis, habitū ex ista cōtemplatione sibi cōparauerunt, adolefcentibus autem, & qui curiosiori sunt ingenio, nō bona. Quos propter iu constantiā p̄seuerationis in bono, & infirmum solius boni studium, corporis pprii cura & diligentia ad se p̄trahere & rapere solet. Sic duplicem arbitror esse paradīsum : & uerē diuinū patres, siue hoc, siue illo modo docuerint, docuerūt. Paradīsus autē dicitur à θεός, id est irrigo. in de uerbale θεός, mutato u in i. Alij deducunt παρὰ τῆ πύθωνος πινάθου, à collectiōne herbarum.

παρὰ τῆ πύθωνος.) Occupant angustias, sperantes se impetum facturos, illis non opinantibus.

παρὰ θύων.) Cōcurrit deinde Iudorū conciliū, ut opificem & conditorem omnium rerum morti traderent.

παρὰ θύωνος.) Prouerbiū: cum paupes diuinum coetui se immisceat.

παρὰ ζύων.) Ne x mulieris improbū, cui res secundæ sunt.

παρὰ ζύωνος.) Cum natura esset audax & mobilis, multa insani instar admisit: tantum stulticia superans alios, ut neq; uentū doceret, se in ipso (quod aiūt) limine impegit.

παρὰ ζύωνος.) Cum animi sui erga eos qui se ipsius fidei cōmississent, ex comparatione specimen edere uellet: contumaces obfidebat. Non posse quicquam melius cum eo comparari.

παρὰ ζύωνος.) Additio decimæ partis estimatæ litis. Qui aditiuem instruebant aduersus Rempublicam, de publicata pecunia quorundam, & qui de hæreditatibus aut pupillorū bonis aduersus homines priuatos litigabāt: aliquid pecuniæ deponebant, & hac priuabantur, si causā cecidissent. Ac in causis publicis constat, quintam partem controvertæ pecuniæ deponi solitam esse.

παρὰ ζύωνος.) Legatos dolo circumuētos detinebat, ut populū cōuocaturū.

παρὰ ζύωνος.) Aristophanes: Fecundū poetam uō reperies amplius. Id est, naturalem, non cōactum, aut qui aliquid sublimē dicat. ut est: ut Aethera Iouis x diculam, aut Temporis pedem, aut Animum qui per sacra quidē iurare nolit, se d linguam quæ priuatim peierarit.

Euripides: Iuro splendidum æthera, domicilium Iouis. t. t. Alexandri & tēporis p̄cedebat pes. & ex Hippolyto: ἡ γλῶσσοῦ ἡμῶν, ἢ τῆ Φρύγιαι ἰαίματος: Iurati lingua, mentem iniuriam gero.

παρὰ ζύωνος.) Nō ita uxor cordes fumus atque attoniti: sed magnitudine malorum hucre dacti.

παρὰ ζύωνος.) Mortuus est mero multo exhausto, & delirus, natus annos 75.

παρὰ ζύωνος.) Apud satrum crepitum edere. Perpicua est prouerbij causa. non enim audis surdus. Dicitur de iis qui non sentiunt.

παρὰ ζύωνος.) Liberos nobilissimarum familiarum deceptos urbe eduxit.

παρὰ ζύωνος.) Cū p̄fidi esse niderēt Samnites, & pro ratione calamitatū ad decipiendū uictorem ferre fœdus: a deo nullā pactionē impetrarunt, ut irconciliabile sibi bellum cōstaret.

παρὰ ζύωνος.) Mutatio, quæ paulatim fit, efficit ut tota natura mutationes ferat: ut in anni temporibus.

παρὰ ζύωνος.) Alter alterum præterit, itinerum diuerticulis deceptus, Procopius & Valens imperator.

παρὰ ζύωνος.) Cū ex utraq; parte ad mœnia, q̄ iā collapsura uidebant, cuniculos egisset sub terra, aduersariis occurrerit.

παρὰ ζύωνος.) Reliqua multitudine rē inopriatam cum animis suis reputantes, institutū illi furiosum esse iudicabat. Procopius: Romani magis obstupuerūt, minusq; crediderunt ea quæ se habent, quàm ij qui mirabilia somnia cernunt.

παρὰ ζύωνος.) Thucydides: Athenienses prorsus abiecerāt animos, neq; quicquā minus expectarēt. Multo etiā magis expeditionis eos susceptæ pœnitebat.

παρὰ ζύωνος.) Nemo fuit qui nollet, se spectatorem fuisse tanti tamq; incredibilibus apparatus.

PARALVS, nauis Salaminia. Hæ fuerunt triremes sacræ & publicæ: quæ cum celeres essent, ad usum Reipub. mitterebantur, tanquam expeditæ ministræ. Harum altera spectaculis & sacrificiis, altera Reipublicæ seruebat. Athenienses mittunt paralum, ut Alcibiadem ad iudiciū arcessant.

παρὰ ζύωνος.) Nō est paral ab heroe quodam factum illi naui: eaq; de causâ quater nos obolos accipiebant, qui in ea nauigabāt, ij q; maximam anni partem domi manebant: atq; etiam aliis commodis è publico fruebantur.

Antymolo-
βλ.

Nauis Para-
lis est Salami-
nina.

*Libenii-
fuit autem
na.* *παράλλιοι.*) Paralli dicuntur, qui oram
maritimam Atricæ accolunt: sicut alij
Pediassij, quasi campestres: & Diacrij, id
est montani.

παράλλιοι.) Paralus triremis facta uo-
cabatur, quæ continenter urgentibus Reipub-
licæ negociis inferuiret, & decem
peregrè accerseret, ut Alcibiadem ex Si-
cilia. Dicitur eadem Salaminia: postea
etiam aliæ duæ accerserunt, Antigoniam
& Demetriacæ.

παράλλιοι.) Atrica olim in quatuor par-
tes distributa fuit. Pandion enim (*δέξτερον*
εἶδος, *δ' ἀριστερότερον*), cū Cecropi succes-
sisset suscepto Cecrope, & Megarico a-
gro in potestatem suâ redacta: regionē
liberis suis in quatuor partes distribuit:
Aegeo suburbana usq; ad Pythiū, Pallan-
ti maritimam oram, Lyco montanā, Ni-
so Megaricum agrum.

παράλλιοι.) Vnā laior: puerbiallyter.
Solebant enim olim pauperes unā cum
diuitibus laiare, eorumq; spongiis uri.

παράλλιοι.) Volebat refocillare, & fa-
tigatione milites suos luare. Simoca-
tus: Illi ademptis armis, non poterāt ex-
plete iracundiam suam.

παράλλιοι.) Macrinus imperator,
cum se luxuriosæ & delicatæ uitæ dedi-
disset, obiter eadem etiam miscebat ho-
minum infantium.

παράλλιοι.) Reum'ne patrem delirij
peragam?

*ὁδὸν
ἀπογινεῖ.*

παράλλιοι.) Dixit se ad hoc negociū eo
ponissimū fuisse impulsus, quod Euro-
pa nunquam talem uirū genuisset, qua-
lem Philippum Amyntæ filium.

παράλλιοι.) Mundum hunc potius
transmittunt in futurū: id est, ex hac ultra
morientes migrant in æternam.

παράλλιοι.) Quæcūq; fecerint,
tāquam ebriorum furores sunt.

παράλλιοι.) Tritemes erāt splendide,
rostris argenteo, puppibus atro exornatis.
παράλλιοι.) Vis'ne plebeia tegulam,
q̄ cor penetrat, aduersus mortē ut dicā?
παράλλιοι.) Aelianus: Ille non ferēs
eius deliria, rabidæ uerborum insanie si-
lentium imposuit.

παράλλιοι.) Ad hominem uæcordem
ingressus, & cortis & alex obijciat: in-
quit Plintus.

παράλλιοι.) Polybius: Ea loca cum
sentitiosa sint, uestes implicare, & armo-
rum usum impedire.

παράλλιοι.) Chippus: Multū aberat, ut
quietis & oculi suaosioribus obtemperarent.

παράλλιοι.) Falsa legatio, cum lega-
tus aliquid agit extra ea qua in manda-
tis accepit. Rex, ut par erat, succensus est:
& falsa legationis reus agebatur Ioannes,
ut qui eam non eē Repub. obijisset.

παράλλιοι.) Parafanga, genus men-
suræ Persicæ, 30 stadia continens.

παράλλιοι.) Id dictum suspensū erat,
& exilium significare uidebatur.

παράλλιοι.) Adulterin' orator:
Demosthenes pro Cresiphonte. id est, q̄
utilitarem Reipub. non spectat.

παράλλιοι.) PARRASIVM pietorem fuisse, satis
constat. Filium & discipulum Euenoris
cum esse aiunt, genere t' phesium.

παράλλιοι.) Alacritas animi ad recupe-
randā libertatē inuasit populū. Quā ob-
rem alij alios miserabantur. Et Romani
ppter robur corporis, & animi magniū
dinē propē totum orbem subigerunt.

παράλλιοι.) Est drachma, quā litigato-
res in priuatis caulis pendūt. Aristoteles
in Atheniensiu Reipub. de Theomotheti
loquēs ait: Adiones ad eos deferūt, ob
quas drachma peditur, ut ppter pere-
grinitatē, & eius criminis per largitionē ab-
solutionē, ob falsā inscriptionē, ob fal-
sam citationē, ob insidias, ob non inscri-
ptū nomē, ob adulteriū. Demetrius uerō
Phalereus in libris de Legumlatōe,
arbitros accipere solitos drachmas illas
ait, unā in citationē q̄ parastasin dicerēt:
alterā in quolibet iuramento calumnix.

παράλλιοι.) Præfites, manipuli ciuiddē
iugi, qui præsunt cornibus: & epistataz, q̄
tertium in tegendis his locum tenent,
quia propē sese stant.

παράλλιοι.) Aristoph. in Pluto: Vt no-
bis dij præstō sint, quamuis mulieribus.

παράλλιοι.) Et uapius: Cū longē à se
inuicem distarent, secedere iussit, ne forte
tinnirent arma, neq; ab astute aiteretē-
tur, neq; in eo, qui illa gestabat propter
compressionem resonarent.

παράλλιοι.) Recta ligna iuxta des-
centium & mediū et gētes: alij tēsuferis
firmātes, & tegeles materiæ subijciētes,
mollietūr præcipitiū & lubricitatem.

παράλλιοι.) A stabo cor' te, in cōspe-
ctu tuo stabo mane a stabo. Hoc iis dice-
re cōuenit, qui Elię more uixerūt, & per-
turbationibus superiores extiterunt.

παράλλιοι.) Accusator nomi-
ne & signo suo tabellę inscripto, per mi-
nistrum crimen tradit aduersario.

παράλλιοι.) Audacter inuase-
runt, salute profus desperata.

πειρατῆται.) Eubœi noui à nobis & à Pœcèle attritam esse.

περὶ τῶν αὐτῶν φύσει.) Tyranni præter ingenium suum ueriti sunt sacrificulam ullo malo afficerē.

πειρατῆται.) Mœchis pauperibus cæcœna statuta erat, ut raphanis pungerēt, & pili podicis eis euellerentur: idq; publicè patiebantur: diuites uerò pecunia numerata dimittebantur. Aristophanes in Pluto: Ille in adulterio deprehensus, propter re non uellitur. E naribus autulnis pilos euellit, qui dum aliquid expectant, tempus dubitatione & desperatione consumunt, non assecuti propositum scopum.

περὶ πόνου.) Ex imperitia, atq; etiã propter æstus maris, in loca mala inciderūt.

περὶ τῶν δεινῶν.) Ad tantã redacti sunt egestatē reb. aduersis, ut uenaru alerentur.

περὶ φροσύνης.) Vnã cum illis insanientes, & uelana ista ambitione, pessima dæmonum, incensi, perierunt.

περὶ ἀχορηγίας.) Nihil addito, sed quæ dicenda sunt cautè dicitur. ne quid eorum quæ demonstranda tibi sunt, deprauas.

περὶ ἀρχαῖων.) Solio cedere quibusuis.

περὶ ζήλων.) Dexitippus: Omnes ad regerendam erant incitati.

πάρειστος.) Aristophanes: Nulla bella muliere inuictior: nec ignis, nec æquè impudens ullus pardus.

Admonitio.

Παράνεσις. Præceptio, uel admonitio. Parænesis à consilio differt. Parænesis enim cōtradictionē nō admittit: ut si quis dicat, numē esse colendū, nemo enim re pugnat huic parænesi, nisi insanus. Consilium autē contradictionē admittit: ut si quis dicat, esse belligerādū, multa enim esse ex bello emolumēta, alius uerò neget gerendum bellum: quòd multa sint belli incommoda: ut strages, captiuitas, uulnera, urbium excidia.

Consilium.

περὶ κρινοῦ.) I hucyides: Cōsci uerūt sibi necem alij funibus lectorum, alij uelutim lacinis sese suspendentes.

περὶ κρινοῦ.) Quorū nos ijs ueniam dare nullo modo possumus, magnitudine scelerum misericordiam negante.

περὶ κρινοῦ.) Artaxerxes Cytum occisurus dimisit, Paryfatide apud eum intercedente, & præturam ei custodiente. Ille Decreteq; à morte liberat, apud matrē pro eo intercedens. Amicis deprecatis, criminis eum absoluit.

περὶ κρινοῦ.) Is cū uenisset, deprecabatur Persam. Cū autē nihil eorū quæ petierat,

impetrasset, ipse soluit Herodotus.

περὶ κρινοῦ.) Autū restituit, quasi Dei iram illo placaturus: ignorans homo fatuus, quid sibi perpetuū esset. Nam mens deorū non subito mutatur.

περὶ κρινοῦ.) Perinde istud est, ac si quis nomine dato in ludis gymnics, cū pugnandum esset, ueniam peteret à spectatoribus, si non pugnaret.

περὶ κρινοῦ.) Homines turbis obiecit, ut cum omni contumelia comprehensū, in uincula ducerentur.

περὶ κρινοῦ.) Tradidit eos, inquit Apostolus, in teprobam mentem: hoc est, permisit eos peruersitati suæ.

περὶ κρινοῦ.) Aristoteles in Repub. ait: Asciscunt etiã assessorēs & prætor & polemarchus, binos uterq; quos uult: & hi explorātur in iudicio, priusquã assideāt: & rationes reddunt, cum assiderint.

περὶ κρινοῦ.) Ille in periculis uersatus, corpore resolutus est, & molesta morte tandē periit. Iosephus: Dextræ eorū multitudinē hostiū sunt defatigatæ. Ac illis quidem uniuersus metus est ademptus, sed singula crimina acerbè obiecta.

περὶ κρινοῦ.) Accepit urbē, nō eam quæ tempore maiori fuerat: sed danum sandaliū indutam, & pitisanam sorbentem.

περὶ κρινοῦ.) Parembolæ & Parentaxis differunt. Parembolæ enim est, similitudine interpositio: ut armatorum ad armatos, aut inermiū ad inermes. Parentaxis autē, dissimilitudine: ut armatorū ad inermes, aut inermiū ad armatos. Est etiã parembolæ, cū quibusdā in prima acie collocatis, in interiecta interualla ex subsidiariis quidam restā aduersus illos constituuntur.

περὶ κρινοῦ.) Mens corrupta & imbecillis præ senio. Translatū est à lingulis tibiarum. nam hæc attrite dicuntur ἐξυληθῆσαι, id est extibiatæ: si ita liceret dicere & Aristophanes: Homines nihili, sed multos & perditos. Homerus: Mutum & surdum telum est uiri imbecillis.

περὶ κρινοῦ.) Vita nostra est pegrinatio. *περὶ κρινοῦ.*) Ne illa quidem, tūmida sūt, quæ obiter ab illo, tanquam egregio artifice dicta factaq; sunt. Loquitur de Sciptione Polybius. Deceuerunt Lacedæmononij, non negligere classem.

περὶ κρινοῦ.) Appianus: Latini Romanos accubiabant, quòd ab ijs quorū se derati & cognati essent, negligenterunt.

περὶ κρινοῦ.) Cum undecunq; cingerētur, præ hostiū multitudinē nescierunt quò se uerterent.

παρρησιότης.) Ille ad omnia impudens, colorem non mutat.

παρρησιας.) Herodotus: Melius est aliquid facientes & ulciscentes oppetere mortem, quam nullo praebeantes iugulum turpissimè interfici.

παρρησιος.) Quem sermonem ad me habens amice accessisti? Communem, tutum, iustum, suauem, utilem.

παρρησιας.) Parex. Appellatur sic serpentes quidam, quod maxillas habeant maiores. Hyperides in oratione contra Demadè ait, Oratores similes esse serpentibus. nam serpentes odiosos esse omnes: ex ipsis autem serpētibus, homines quidem à viperis lædi, à parisi autem ipsas uiperas deuorari.

παρρησιος.) Misis equitibus qui excurrerent, ubi occasio dabatur, cōmearū conquirebant. Maximè uos infestabimur, quacūq; occasione, quoēsiq; modò fieri poterit, ubi locus erit bello. Traianus decreuerat in primis, si liceret, gentè illà delere: aut ita saltem atterere, ut immo dica eius ferocia reprimeretur.

παρρησιος.) Sophocles: *ὅτις οὐ παρρησιος εἶναι μὴ δὲ φρονεῖν*. Non concesserim iis quibus desipere uideat.

παρρησιος.) Neglectis rebus, abiectoq; animo, prae dolore decumbebat.

παρρησιος.) In Epigrammate: Ludicra curant quae animos exhilarent, & in uicis uagantur.

παρρησιος.) Nō in omnia curiosus inquirimus: sed uti res tulerit, uoluntates eorum, & uires explorabimus.

παρρησιος & *ἐξουσιος* *ἐν μέρει*.) Magna illi pars a dempta est potestatis.

παρρησιος.) Gaudebat ille, pedestrè illis reditū, soluta glacie, esse a demptum.

παρρησιος.) Illi gladiis strenuè grassati sunt. Oratores dicendi libertate utuntur, cū in nehi in auditores uolūtècū inter dicendū, eorum quae quondam inhonestè acta sunt, mentionè faciūt. ut Aeschines cōtra Timarchū: Nicodemus ab Aristagora uiolenta morte est peremptus: eruti sunt misero ambo oculi, & reseda lingua, qua liberè loquebatur, fretus legibus. Et in oratione falsè legationis: Deceui libertate uti, & ingenuè simul & uerè locutus, euadere incolumis.

παρρησιος.) Se boues testiturū pollicebatur, & malè excusabat peccatum.

παρρησιος.) Aelianus: Ostèditur etiā nunc sub lapide Theopompi, more maiorū pfitente eū Epigrāmare, imago Parisi saxi,

xi, & est simulacrum calamitatis ualde euidens. Lectus & ipse saxus.

παρρησιας.) Aelianus: Quin & Parisi saxi currum Baecho dedicatum, fabricā mirabilem sustulit sacrilegus.

παρρησιος.) Obtestabatur Philippum, ne occasione amitteret, ne uoc cessaret.

παρρησιος.) Si quis uestrum castra ingredi audebit: ei concedā cōtra patriā loquēti.

παρρησιος.) Parisi: nomē agri, à Paride, qui & Alexander, appellati. Illic enim alendū eum pater Priamus miserat, cū anrea locus ille Amanrus diceretur, ubi Alexander annos 30 uerfatus, & ingenio ac-

to præditus, omni Græcia sapientia est eruditus. Scripsit etiā orationē in laudem Veneris, maiorem eā esse dicens Minerva & lunone Venerem aīr cupiditatem disit, è qua omnia mala hominib. oriuntur. Hinc ferunt fabula, Paridem de Pallade, lunone & Veneri iudicasse, & Veneri pomum dedisse, id est uictoriam. Cecinit & hymnum in eam, qui Cestus dicitur. Hanc belli causam fuisse scribit. Cōmpleti enim triginta annis, eum pater accersitum ad sacrificia misit. Qui cū Spartam uenisset, & Helenam reperisset, rapuit illam.

παρρησιος.) Adequū & puellā.

παρρησιος.) Locus Athenis, ex eo dictus, quod quidam ex genere Codridarum, Hippomanes nomine, qui & postremus imperauit, filiam in loco quodam cum equo hūribundo inclusit, eò quod clandestino concubitu uirginitatem suam iussisset, & equus puellae uim intulit. A quo *παρρησιος* nomen uocatur, in quo calamitas ea accidit, uocatur.

παρρησιος.) Sophocles: Aufers quēuis, & uia a bripi: Et mihi urbem uacuum uiris, aut seruam putasti esse.

παρρησιος.) Arrianus: Alexādet manda uit, loca in itinere obuia uel ui expugna re, uel de ditione occupare. Et Damasci: Pecuniā nō temerè largiebatur, neq; pecuniā iuste debitā contemnere solebat, sed arguebat, & conquiebat, fraudatores etiā iudicio persequens.

παρρησιος.) Heracclidus & Eudorę F. Hermippo autore, Tithę F. Nieænis, aut Myrleanus, elegiaci & diuerforū carminū poeta, captus est à Cinna, cum Romanū Mithridatē debellasset postea manumissus propter doctriā, uixit usq; ad Tiberiū Cæsarem. Scripsit elegias in Venerem, Areres uxoris epicedion, Aræz encomium ꝑ. libris, & alia multa.

Alexander, Ingenium et erudito Parisi, Iudicium Pæridæ, Veneri, uocata, pidiæ.

Cestus bymann.

Reptus Helenæ.

Candori prænium.

Parthenius Chius uersificator, Thestoris F. cognomento Chaos, ab Homero oriūdus. Scripsit de Thestore, patre suo.

μαρ' ὄμν.) Cū signa formæ uidisset uastata, cum suspirijs tantam mutationem deplorauit.

μαρ' ὄμν.) Crates: Suauem agentes uitam, & opibus affluentes.

μαρ' ὄμν.) Decepto illo, & fœdere conculcato, & iureiurando pro nihilo habito, Alexander Pelopidā in carcere coniecit custodij.

μαρ' ὄμν.) Aristophanes in Auibus: Venustus CYPIDO, aureis fulgens alis, habenas tenebat uersificatis, nuptiarum Iouis comes.

μαρ' ὄμν.) Parodia dicitur, cū à tragœdia sermo ad comœdiā demittitur. cuiusmodi est illud apud Euripidē: Dignū est Græcia, &c. & apud Aristophanem.

μαρ' ὄμν.) Præfens abest. De ijs qui cogitatioe alijs in tebus occupant. Aristophanes: Mens tua præfens a best.

μαρ' ὄμν.) Cambyfes Cyri F. In Aegyptiorum deos contumeliose est inuectus, atq; insanij: & femore uulnerato atq; inflāmato malè habuit, & acerbissimè uitā finij, ut Herodotus ait. Et: Hæc quidē petulantè egerūt, barbarico furore & rabie. Dederūt itaq; pœnas nō pœnitēdas, capta enim eorū urbs est. Et: Ille Iouis est filias, quātū in ipso fuit, uiolauit.

μαρ' ὄμν.) Patonychia, herbæ genus, eò dicta, q̄ unguis incōmodo euret. uis eius tenuis est, & siccans, neq; mordax.

μαρ' ὄμν.) Si te iusticia euestigij uindicta ultra non est, reuertetur illa, & duplices à te pœnas exiget.

μαρ' ὄμν.) In uita hæc inquilini sumus.

μαρ' ὄμν.) Patœmia, pro uerbū. Quid est Patœmia? oratio utilior, abusu tē autem, omnis expositio, alieni aliquid referens. Aut, patœmia est oratio obfœura, quæ per aliam perspicuam significatur.

μαρ' ὄμν.) Fuit eorū q̄ adfuerūt lōgè petulāntissim⁹, quibus adesset Hippolyt⁹, Antiphō, Lycō, Lyfistat⁹, Theophrast⁹, Phrynich⁹. Ex his omnib. fuit nō eò peulatior, ut em̄ multis dōis repletus fuit: statim in saltauit, saltauit, pepedit, derisit.

μαρ' ὄμν.) Aristophanes: Nunquā ego illū recipiā, neq; unq̄ apud me Harmodij canet, q̄ cōtumelios⁹ est. In cōuiuio rū cōgressib. carmē quoddā canebar, qd̄ Harmodius dicebat, cuius inuicti: Charf sime Harmodi, ne quaquam scilicet mortuus es. Cantabar aut id in Aristogitonē & Harmodium, ut qui Pifistrati tyrannidem sustulissent. Fuerūt & alia carmina, ut quod dicitur Admetū & Lamponis.

H 4 Sen

Erechthei filia.

uulnere habet.

Hyacinthodes.

μαρ' ὄμν.) Patthi, Persiæ lingua Scythæ: quos Sesostris, Aegyptiorum rex, in coloniam deduxit, Assynijs subactis.

PARMENIDES Pyrenis F. Eleates philosophus, discipul⁹ Xenophanis Colophonij: aut, ut Theophrastus, Anaximandri Milesij. Successerunt illi, Empedocles cū medicus tum philosophus, & Zeno Eleates. Scripsit Physiologiam uersibus, & alia quædam soluta oratione, quorum Plato meminit.

Parnes siue Parmetium, mons Atticæ, copiam lignorum suppeditans.

μαρ' ὄμν.) Patnassus mons Phocidis, Apollini & Baccho facit.

μαρ' ὄμν.) Locusta genus. Alij apes syluestres, alij culices appellāt. Aristophanes: Ille uociferatus comparauit sese culici, cum pallium amisisset, siculna folia. Et rursus: Quæta multitudo culicū accedit? Milium multitudinem significat.

μαρ' ὄμν.) Biduō eò peruenit, non tamē statim aditus illi patuit: ut & ipsa mora Romanis ostēderet barbarus, se legationem non desiderasse.

μαρ' ὄμν.) Ille indignatus, magnū malū iudicauit, nisi potestas sibi daret, cū liceret labore nullo uictoria totius belli potiri.

μαρ' ὄμν.) Quater mille a dempstris armis, agro assignato rus eolere iussit. Et rursus: Cum (for. somnibus) lfo mbris iterū arma ademisset, catenis uinctos in Romaniam ablegauit.

μαρ' ὄμν.) Merito uidebatur Carthaginenses armorum traditionem suspectam habere.

μαρ' ὄμν.) Appianus: Cōtinuō irritaerūt Britannos ad petiuiū: crimini dantes, q̄ fœdere iūdo, adhuc adesset exercitus.

Cambyfes iustus.

uindicta

Sententia est: nunquam apud me conui-
ua erit, quia contumeliosus est.

παρύσιος.) Parysatis, mater Cyri.

πατρίσιος.) Quaevis terra patria: Pro-
aerbius. Ouidius: *Omne solum forti pa-
tria est, ut piscibus aquae, Vt uolucris nactus
quicquid in orbe patet.*

πασιωλίτιος.)

ἤλας κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἰχθύων βλέπει.

Clauis tenens stimulum hestium came.

τὸ πῶσιος.) *ἡμιβόλιος*) Pafctis semiobó-
lus. Pafes autē hic mollis fuit naturā, sed
omnes mortales magia superauit: adeo
ut ex incantationibus eius, & coenae sum-
ptuosae apparetent, & ministrantes quid-
dam. Habuit autem semiobolum ex (ὅτι
μῦθος αὐτῶν πικρὸν μόνον. ἔστι μαγίαις magicè)
mina à se factum, quem cum uendentibus,
à quibus bas emere aliquid uolebat, da-
ret, cum uolebat, ad eum redibat. Memi-
nit eius etiā Apion grammaticus, in li-
bro de Mago.

πάσις τέχνη ἢ μαχαιρῆ.) Omni arte aut mā-
china, pro quouis modo. Aristophanes
in *Lysistratē*: Nec si ociofus fueris, omni
arte cum ad uesperam ueneris, illi glan-
dem inferes.

πάσις.) Alteratio, & in uniuersum pā-
ti, est duplex. alterū enim ad corruptio-
nem, alterū ad perfectionē perducit. Pa-
titur enim & discipulus à magistro, & al-
teratur: uerum nō ad corruptionem, sed
ad perfectionē ducitur. Quod enim fa-
cultate in eo est, producit in a dionē.
Sic & sensus alteratur & patitur à sensibi-
libus, & ad perfectionē ducitur, atq; ex
facultate ad a dionem promouetur.

PATTAECION, uir sycophātia sese
sustentans, & a duersari florentibus ado-
lescentibus studēs. Perfringebatur etiā
ut sur, & parietum perfossor: & à Comi-
cis hoc nomine exagitur.

πατταεκι δίσι.) Pattaeci dii (Phœnicij) pnr-
purei, in puppib. collocati. Aurea orna-
mēta pura à πφθη puta, Pattaecis similia.

πατταεκι.) Cū Propheta dicit, Percutiet
terrā sermone oris sui: nō de terra, sed de
peccatis loquitur. ut, Facta est terra omnis
labrū unum: de peccatis. Et Abraham se
ipse extenuans: Ego sum terra (inquit) &
cinis. Et: In uita eius ad nihilum redacta
sunt intestina eius. de uentre loquens.

πατισσάσιος.) Dexippus: Dux ad omnē
nuncium etat perturbatus. nā prae inna-
ta timiditate, & rei militaris imperitia,
arrectis aurib. oculisq; perturbatis, cor-
de palpitante, semper se aliquid auditu-

rū sperans, fugā parare populo uisus est.
παττήσιος.) Aristophanes: Indocilis es.
& non curiosus, nec Aesopum triuisti.
De idiotis.

PATRICIVS floruit sub Iouiano im-
peratore. fuit ex Lydia, qui ex apparen-
tium aut consequentium signorū con-
iectura accuratus censor fuit.

πατρίκιος.) Patricius, pater Reipub.

Mittit legatos, senatorij ordinis princi-
pes uiros: crāt enim patricij. Et: Imperator
Theodosius ex ira aduersus Antio-
chū p̄pōsitū, *ἰατῆ* maiestatis reū, edi-
cto uetuit, ne qs eunuch⁹ inter patricios
locum haberet. Quapropter p̄pōsitus
honore est priuatus: & publicatis bonis,
in sacerdotum collegium cooptatus:

ὅτι πατρικλίης.) E' Patroclis ædibus. De
sordidis & squallidis. Patrocles enī fuit
Atheniensis admodū locuples, sed malē
uitæ, auarus & sordidus, q̄ prae parsimo-
nia neminem ad se admittebat, ob pecu-
niam seruandā, & tenacitatē. Plutus er-
go interrogatus, unde iret? respōdet, A'
Patrocle, qui non lauit ex quo natus est.

πατρικίον μύμιον.) Qui leges à maioribus
traditas obseruant.

πατρικίον.) *πατρικία* dicunt Oratores, cū
uerba faciunt de pecunia aut locis: *πά-
τριον* uerō instituta, & ritus, & mysteria,
& festi: *πατρικίον*, cū de p̄sona loquan-
tur. ut: Hic honos illi habitus est, quod
paternus eius amicus esset.

πατρί.) Define desine domine Mercu-
ri, nam Cleoni defuncto conuiciabatur.
Mos autem fuit ueteribus, defunctis nō
maledicendi.

πατρίσιος κακὸν κατὰ μῆζον.) Quies sen-
a motio mali maius malum. Quia in ma-
lorum delictu minus est deligendum.

PAVLVS, Aegineta medicus, scripsit
libros medicos diuersos.

Paulus Tyrius, orator fuit tēporibus
Philonis Byblii, qui sub Adriano impera-
tore cum legatum egisset, metropolim
Tyrum effecit. Scripsit artem Rhetori-
cam, progymnasimata, declamationes.

Paulus philofophus, scripsit introdu-
ctionē Astrologiæ, & de effe d'ib. siderū.
Paulus Germinus, sophistā, scripsit li. z.
orationē de dono Iphicatis, esse Lyfiæ:
cōmētarios in reliquis Lyfiæ oratiōes.

Paulus Aegyptius, ex urbe Lycorūm,
sophista, filius Bescationis, qui & Didy-
mus dicitur. fuit sub imperatore Cōstanti-
no: scripsit commentarium.

Paulus, fuit Manentis æqualis, gētere
Samo-

*Explicatio
formaz.*

*Magister
obliuiscens,
discipulus
perturbatus.*

*Priusquam
conuiciis ut
regiam.*

Samofatenſis
et Mæſſæ
choerum
conſortia
ſeſſæ.

Samofatenſis, Antiochiæ magnæ præſul, qui nudum hominem eſſe Dominū per blaſphemiam dixit: & ſicut in propheta unoquoque, ita etiam in illo diuinū uerbum habirauiſſe. Vnde etiam duas nartas diuiſas & ſeparatas à ſeſe, omnino eſſe in Chriſto: tanquam Chriſtus aliud quid ſit, & aliud in eo habitans Dei uerbum. Hæ primæ origines ſunt, cur una natura & duæ, malè & ominoſè in Chriſto dicantur, altera ad diuinitatem, altera ad humanitatem tollendam.

Paulus cum Chryſiantho Nouatianæ eccleſiæ præſul, fuit primū Romani ſermonis magiſter. reſeſto aut labore grāmario, ad uitam monaſticam ſe contulit: & inſtitutus uiuorum bonorum monaſterijs, non aliter ætatē exegit, quàm qui in ſolitudine degunt. Talis fuit, quales Eugrius ait monachos in ſolitudine uiuere. Nam in omnibus eos conſtanter imitabatur: ſre quens ieiunium, pauca loqui, abſtinentia ab animatis. Pletunque etiam uino & oleo abſtinuit. atque etiā in pauperes, ſi quiſquā alius, liberalis fuit: captiuos ſedulò uſitauit. Sub hoc ludæus quidam, qui Chriſtianiſimum ſimu labat, eſt deprehenſus.

Conſtantius
Pauper.

κωνſταντίνος) Conſtantius, magni Cōſtantini pater, dicebatur Pauper, quòd frugaliter uiuere: adeò ut nec uafa argentea multa admodum haberet, nec quicquā aliud delicatum, ſed in ſacris & publicis feſtiuitatibus hominum priuorum argento & ſtratis ornaret regiam.

Μημενίτις
ουμνίμας.

Μημενίτις *ουμνίμας*) Pauca quidem, ſed planè arguta: neque enim multiloquus erat. Homerus. Et Ariſtophanes: Parum moleſtus, multum iucundus fuiſti.

PAVROLAS, filius fuit Phalatidis Agrigentinarò tyranni, ex Erythea uxore.

PAYSANIA S, Lacon hiſtoricus, ſcēptiſta de Hellespōto, Laconica, Annales, de Amphictyonib. de ſcētis Laconicis.

Pausanias Cæſariēſis ſophiſta, æqualis Ariſtidis, cui Philoſtratus in uiris Sophiſtarum, ut inepti oratoris, meminit. Scripſit de Syntaxi librū unum, Problematum librū unum, & alia.

Pausanias, Cleombroti & Anchithæzæ. Lacedæmoniorum rex, poſt Platæenſem pugnam tripodem Apollini dedicato ſubſcripſit: ΓΡΑΕΚΟΡΥΜ imperator, poſtquam exercitum Medorū perdidit Paulanias, Phæbo monumentum hoc dedicauit. Cum autē Medis fauere

Enſcriptio
tripodæ.

cœpiſſet, ab Aegyptijs & Phœnicibus Byzanti cōſtitutus, & uicū & menſa uſus Medica: uxoremque ambijt Xetxis filiam, ut regno Græciæ poſſederet. Cū autem in ius eſſet uocatus, & condemnatus, conſugit in delubrum Mineræ: mater autē eius prima laterem collocauit ad introitum, deinde reliqui, atque ita intus obiit. corpus uerò eius in Ceadā bathrum abiecerunt, & Epigrāma de Triopide aboluerūt, & urbes inſcripſerūt. Græci etiam, propter eum, ad Athenienſes deſceſerūt. Cum preſens in urbe gtaſtaretur, erecta Pausaniæ ſtatua, remiſit.

S' u' u' u'
M. c. c. m.

Enſcriptio.

P'ſſæ.

PAVSON & Ius, nomina pauperū. Aefculapius Pauſonem & Irum, & quibus alium inopem ſanauerit. Ex oculis enim quidam laborabat. deinde illi aſſiit Aefculapius, iuſſitque, apri pinguedine acetō liquefacta inungere oculos. In eum rem cū ſuo medico communicaret. Ille cauſas aſſerre conatus eſt. Nam acrimonia acetri ſiſti tumorem, pinguedine uerò paulatim inungi & alii oculos.

Conſertum
curati.

παυſωνος *πιπυνηρος*) Pauſone mendiciot. Fuit hic picior, cuius paupertas in prouerbium abiit.

PAPHLAGON Cleon Athenieſium dux, propter uocem abſonam, à baluatiendō. Peregrinus eū ſuit, & barbarus.

PAPHNVTIVS, unius urbis eorum quæ ſunt ſupra Thebas epiſcopus, ut Deo charus, & ſigna faciens, cui tempore perſecutionis oculus eſt effoſus. Hūc imperator accerſebat, & oculū eius deoſculabatur. Cum autem uiſum epiſcopiſ eſſet, in concilio legem nouam in Eccleſia conſtituere, ut initiati (epiſcopos dico, presbyteros, diaconos, ſubdiaconos) cum uxoribus rem non haberent, quas laici duxiſſent, eaque res ad delibrandū propoſita eſſet: in medio cōuentu epiſcopoſ totum ſtans Paphnutius, clara uoce clamabat, Nō eſſe graue iugū imponendum uiris initiatis honeſtum eſſe coniuugiū: cauendum, ne nimia ſcueritate magis Eccleſiam laederent. Non enim omnes ſerre poſſe continentia exercitiationem: neque forſit uxoribus cuiuſque incoſumē fore pudicitia: & (*κατ' ομοιοτητα* *κατα* *την* *ομοιοτητα* *ζωωνωνος* *την* *συνολοτητα*) cōiuenientia appellauit, legitima uxoris congreſſū. Et ſatis eſſe, qui (*την* *αφ' ομοιοτητα* *αληθινου* *πυνην* *μακαριου* *απ' ομοιοτητα* *ερχομενου*) clericus eſſet factus, nō amplexum matrimonii cōtrahere, ſecundū antiquā Eccleſiæ traditionē: non tñ diſiungendū ab ea quæ

Dalderatio
de cauendo
coniugium.

Coniugium
et cauendum
ſit.

quærit

quam esse, quam, cum laicus esset, duxisset. Et hæc dixit cœlebs, & omnino mulieris noticiam non habens. Nam à puero inter monachos uerfatus, laude pudicitie, si quisquam alius, fuit illi instris. Ita q; Paphnuti uerbis omne episcoporum cœcilium obtemperauit, & huius rei questionem silentio dissimulauit iudicio ijs relicto, qui consuetudine uxorum abstinerere uellent.

παραίσιος.) Athenienses, diuites suo more pingues uocant. Aristophanes: Quam rudis es, & pinguis, id est, stupidus. Herodorus: In exilium acti sunt à populo uidi diuites è Naxo.

παραίσιος καὶ ἀρχαῖος.) Pinguis & antiquus, pro stulto ponitur apud ueteres. *παραίσιος τὸ σῶμα, δυσκολοῖς ἐπιλήσιος.*

Αρδεντὶ corpore, admodum infamius erit. *πύχην.*) Cum ex terra aut è mari à Sole humor sublatus, non coarscitur, sed refrigeratur, pruna dicitur.

παραίσιος.) Tantam pinguedinem & inscitiam cognouimus, ut non dubitauerimus tantæ eos inscitiz coarguere quanta illius unquam fuit.

παῖς.) Aristophanes: Quid est puer? Puerum enim uocare æquum est etiam senem, qui uerberibus afficitur.

Παζαν. *παζανίας.*) Pazanes duo fuerunt: belliscus, cum incipiebant, qui ante pugnam nebatatur, & alter, cum uicissent. Duos pazanas cecinerunt ueteres: ante bellum Martii, post bellum Apollini.

Μαρκί. *Αρσίνης.*) Pazanides, & Pazanides: municipia duo sunt Pazaniorum Pandionie tribus, ut Diodorus appellari ait, Pazaniam superiorem, & Pazaniam inferiorem: municipem autem utriusq; municipij, & quæ Pazanica uocari. Differunt autem hi à Pazanidis, quia municipium est Leontiz tribus.

παζανίδης.) Pazanides, & Pazanides: municipia duo sunt Pazaniorum Pandionie tribus, ut Diodorus appellari ait, Pazaniam superiorem, & Pazaniam inferiorem: municipem autem utriusq; municipij, & quæ Pazanica uocari. Differunt autem hi à Pazanidis, quia municipium est Leontiz tribus.

παζανίσιος.) Moris fuit etiam opus ali- quod incipientibus, & post uictoriam, Pazanem canere.

παζανισμός.) Pazanismus, canticum ad auertenda mala.

PAEDARITVS, est ex ijs qui Lacedæmonæ ad gubernandas urbes sunt ablegati, unus è numero præstantiũ uirorũ. *(πίδας, ἢ κόπες.)* *παίδης κρατῶν κί- δωνος ἰληθῶν προσθήκη.* Pucros tenens, periculum imminens expecta.

παίδης.) Eruditionem nerã esse existimamus, nõ quæ in uerbis & linguæ uersatur eoncinnitate: sed affectionem sanã ingenij cordati, & ueris opinionibus de

bonis & malis, honestis & turpibus reb. præditi. Quisquis igitur alia sentit, alia docet discipulos, tantum ab eruditione abesse uidet, quantum à uiro bono abest.

παίδης.) Lusius quidam talis est apud Athenienses. Interrogabat aliquis nubicus cõprehensis extensa; manu, Quantum habeo? Quod si alter diuinarit: sumit quotquot ille habet in manu. Si uerò errauerit in respondendo, tot solui, quot interrogator in manu tenuit.

παίδης.) Ferunt Antinouum delicias Adriani fuisse: * autem quem obiisset, ubiq; staruis eũ honorari iussisse Imperatorem. Denique stellam quandam uisam in cœlo, quã Antinoum esse, & cœlum aspiciere dicebant.

PAEDOPOLITES Ortigontis f. aduolitore ætate iudex est designatus.

παῖς.) Aristophanes: Verbera uerbera hominem nefarium, & callidum artificem, equestres turmas perturbantem, publicanum, gurgitem & charybdim.

παῖς ὄν.) Pæcon, medicus eorum. *παῖς ἀλάδης.*) Callidas mulieres, Cicæ dicimus.

παῖς μὲν τριτηγόνος ἦν, μὴ τριτηγόνου. Puet mihi sit tritogenes, id est tertio genitus: non tritogenia, hoc est Minerva.

(πίδακα.) *πίδακα.*) Pedica, traçtus Atticæ, sic dictus ab accidentibus: habuit enim ouium pascua.

(παῖς τριτηγόνος ἦν, μὴ τριτηγόνου.) Rex circiter 40 satellites sequi se iussit: mortem comminatus, si plures sequerentur.

(παῖς τριτηγόνος ἦν, μὴ τριτηγόνου.) Anaximenes lib. 1. Philippicarũ, de Alexandro loquens, ait: Deinde clarissimos quosq; ad equitationem assuescitos, sodales appellauit plerosq; etiam pedites in manipulos & centurias, & alios ordines distributos, *πιζαίτες*, id est pedites sodales uocauit: ut utriq; regiz societatis participes, paratissimi perseuerarent.

πιζαῖ βαδίζων ἦν ὃς ἦν Πίζαίταις.) Pedibus ingrediatur. nam natate non didici: id est, non possum. Prouerbiũ.

πιλαρκαῖοί τῆμαι.) Cloniariz leges, quibus liberi parentes uicissim alunt. Aristophanes.

πίλα.) Pella, urbs Macedoniz. *πίλας.*) Romanis magnæ semper cure fuit, ne quãdo priores alijs manus inferrent, ne uiciniuriam facere uiderentur.

πίλας τῆς.) Pelecanus genus auis, perforantis arbores, unde *(ὀρνυκτολάτης) ὀρνυκτολάτης*, id est arborũ perforator dicitur.

πίλας.

Concilium uel assensum.

Explicatio fontis.

Μαρκί. *Αρσίνης.*

Explicatio fontis.

Παδαίσιος.

Alia fontis re, doceri.

Nicoum duo uocari.

Antinoum.

Πίζα.

πληαδες) Aquila ait: *Timida timidia insidens columba: Sed nos intrepida uirū delectamur.* Et. Instar oculi uolucris columbæ sum' petteritis.

πληαδες (⊙ *χρῶς*.) Pellena uestis. De ijs qui uetustas uestes gerunt. nam Pelle næ, diuersæ uestes fiebant.

πληαδες (⊙.) In Epigrammate: Vt leo occurrit ingens, qui ad prædam rictum fert asperum. Est & nomen loci.

πληαδες.) Penestæ dicitur apud Thefalos, non natura serui, sed à Βασιδijs orti, qui Amæ ab Hæmone uicti sunt, cum seruire illis nō recussissent: & ad tertiam usq; ætatem, eo loco delectati, remansissent. I tradiderunt autem seipsi iureiurando interposito, ut neque opus facientes malè tractarentur, neq; è regione illa excederent. Et à manendo *μενίσσας*, postea mutata litera *πληαδες* sunt dicti: quosq; Lacedæmonij Helotas, hos Thefalij *πληαδες* nominant. Vt utparunt autem hoc uocabulum & Lacedæmonij & Thefalij, de ijs qui bello uicti essent, & uictoribus seruirent. Demosthenes in oratione contra Aristocrate. Penestæ apud Thefalos dicitur, qui apud Lacedæmonios Helotes: neq; hos solos appellari ita ait, sed & Thefalicos.

πληαδες (⊙ *ιστρ*.) Sacer luctus, cuiusmodi celebratur in Libano, propter Adonidè & Byblum.

πληαδες.) Periniustas calamitates paupertate cit oppressus. Non ne paupertatem mendicitatis fororè esse dicimus? Aristophanes in Pluto: Vos qui & Thrasibulo Dionysium similit esse dicitis. nā Dionysius nefarius tyrannus: Thrasibulus autè urbis amans, & omni oratione melior. De ijs qui dissimilia comparant.

πληαδες (⊙ *οφιου ελαχι*.) Paupertas sapientiam fortita est: id est, Artes multas exercent pauperes.

πληαδες.) Pauper est, non qui nihil possidet, sed q multa appetit: & diues, non q multis reb. asluit, sed q nō multis eget.

πληαδες (⊙.) Quinquetio. Sic dictus est Democrit' Abderites. callebarem Physica, Ethica, Mathematica, liberales disciplinas, artiumq; omnium peritus erat. Huius est etiam dictum illud, *λιγῶς ἐρηθ' αἰκίης*. Oratio, Mercurij flagellum.

πληαδες (⊙ *μεδιδμοου*.) Quatuor celsus fecit Atheniensium omnium Sofon, quorum unus τῶν *πληαδες* *μεδιδμοου* à censu quingentorum modiorū appellatus fuit.

πληαδες (⊙ *ἡ χιτων πέλις*) τῶν *πληαδων*

ἡ φλόξον.) Quinq; talenta Chiorum utrs propter podicem debebit. Hos ut incōninentes & molles, Aristophanes cauilla tur, qui ex mollicie ampliores podices habeant, & paratos ad excernendum.

πληαδες (⊙ *δικη*) *ἀσπιζοχῆται*. Quinq; talentorum crim' perscriptum est (uel, deletum.)

PEPARAETHVS Insula, non longè ab Eubœa.

πληαδες.) In Epigrammate: Non possedit magnā particulā in sterilissimo tumulo.

πληαδες.) Ex ferijs Athenis dies quidam tribuebantur dijs quibusdā: ut Calenda & septimus dies Apollini, quartus Mercurio, octauus Ihesco.

πληαδες.) Vetula, apud Aristophanè: Neq; enim adolecentibus sapientia inest, sed maturis. Ouidius:

— *Non omnia grandis aetas, Quæ fuerat iur, habet: serui uisus ab annis, Vtinā ille nihil magis amare uelit, quàm ego amicum: id est, utinam in amore mihi responderet.*

πληαδες.) Aelianus: Comedit trigla & homines mortuos, & pisces: delectatur autem in primis contaminatis & scetentibus.

πληαδες.) Iosephus: Niger, corpore exiguo, carne dèsa, sed heroicis qdā animus in renui corpore habitabat. Stativ: *Maior in exiguo regnabat corpore uirtus.*

πληαδες.) Est implicita phalæx, quæ cogitur sese a commo dare locis in quæ incidit, instar tetredinis & ensis, & multi formi ordine.

πληαδες.) Peplum est uelum Panathenaicæ nauis, quam Athenienses Mineræ quarto quoq; anno instruebāt cuius etiam pompam per Ceramicum Eleusinem usq; ducebant. Peplum autem hoc uocatur, quod laneum sit. Depictus in eo est Enceladus, quem Minerva sustulit (fuit is unus ex gigantibus) Athenienses uictoria parta peplū fecerunt Mineræ, & optimos quosq; in eo depinxerūt.

πληαδες.) Persarum equi plerunq; higratos pedes habent, ne fugiant, si soluti fuerint.

πληαδες.) Xenophon: Malus est nocte exercitus Persicus. nam equi illorum ligati sunt.

πληαδες.) Aristophanes: Lætot, & pædo, & rideo, magis quàm si exuissem senium. Metaphora sumpta à serpentibus, qui ueterem pellem exuunt. Et, Gaudeo cuitato clypeoid est bello.

Helote.
Peneffe.

Paupertas
mendicitas
tis ferret.

Pauper.
Diues.

Democritus.
W.

Enceladus.

Peri Persi.

πικραταμίον) Vestis duplex induc-
tae fibula constringitur, ne de humeris
decidat. Extat apud Lycurgum in oratio-
ne contra Timocratem. Ex uiris qui cor-
poribus erant imbecillis, & ætate adultio-
res, & ex legibus militare desiderant, uidere
erat per totam urbem in limine fenestæ
obertantes, uestibus duplicibus indutos.
ἡ ψυχὴ μὴ πικραταμίον.) Anima mea uoluit.
id est, exulto, & alta specto : Aristophanes.

πικραταμίον) Fátum, quasi à Parcisi ad fi-
nem perductum.

πικραταμίον) Exigebant tributa maiora, quã
tolerare diutius possent. Cum Iotomi faci-
nus narrasset, effecerunt ut ulterius du-
bitare desisterent. Aristophanes. Scin' si mihi
Iupiter molestus esse petterit, me ædes
eius & domum Amphionis in fauillas re-
dacturum? Et rursus : Ille Seleuciam sæ-
pius inuadere desijt.

ἀρρήτων ἀρρήτηρα καὶ κακῶν πικραταμίον.) Eius-
modi quæ dicendo nemo assequi queat,
& plulquam mala, uel & nefandis magis
netanda : & omnibus malis maiora.

πικραταμίον.) Da uitæ exitu, & finem, si sub-
inde minoribus malis conflictari uideor,
& accessione calamitatum indigere.

πικραταμίον.) Pergasæ, municipiũ Erech-
theis tribus.

Magnitudo
animi in-
uicti

PERDICCAS Macedo, quem ex Insi-
dijs Macedones occiderunt, uirũ bellicolis-
sumum, & excellenti ingenij magnitudine,
& propter animi præstantiã pericula om-
nia cõdidenter aduentem, & immodica
magniloquẽtia, qua Macedones oēs de-
spicere uidebatur, suamq; felicitatẽ inui-
dix seddebat obnoxia. Inuidiam odium
eũ securũ, & indignatio: cum eũ superio-
re & esse & dici, ferre non possent. Vnde
post acceptam cladẽ ex iracundia magis
superioris despicientiã, quam uerũ iudicij
ratione inuidias illi struxerunt.

Eupalamus
Dædalus
Perdix
Calos

πικραταμίον) Perdixi facellum, iux-
ta arcem. Nam Eupalamo liberi fuerunt
Dædalus & Perdix: cuius filius Calos. cui
cum Dædalus ob artẽ inuideret, eũ de ar-
ce præcipitauit. ob quod Perdix se ipsa su-
spedit, Atheniensis autẽ eam coluerunt. So-
phocles uerò in Comicijs, ei qui sit à Dæ-
dalo sublarus, Perdixi nomen fuisse ait.

Perdix
novo.

πικραταμίον.) Primò proposuerunt
præmia certantibus, quẽ modũ & Home-
rus & alij poete tradiderunt. Cum autem
sine præmijs pugnare coepissent, uictio-
res ab amicis & cognatiõne iunctis, sunt
coronis ornati: aliorum autem cogiati

sedentes, & qui propinqui erant, res ma-
ioris precij deponabant, remotiores ue-
rò flores & folia in præterentes conij-
ciebant : ut etiam nunc in eos qui egre-
giè pugnarunt, petasos & zonas conij-
citur, aut uestes. Hinc moris fuit, ut in orbem
circumestentes pugiles, acciperent
ea quod darentur. Vnde Simonides Ac-
tilli f. sic ait: Quis nostra ætate tot ston-
dibus myrtorum, aut coronis rosatarum,
uictorios in certamine finitumorum est
adeptus? Quidam tradunt, hanc consue-
tudinẽ à Theseo esse ortam. Nã in illũ
è Creta reuertens flores & folia cõiece-
runt, & fructibus q; aderant honorarunt.

Thephi flo-
res.

πικραταμίον.) Aquilæ sex in orbem cir-
cum castra uoluitantes, ad dextram sepa-
ratæ sunt.

πικραταμίον.) Aristophanes in Lysistrata:
Immeritus malis, algens & esuriens sem-
per, exceptis triginta diebus mēis cuiusq;
PERIANDEK Cypseli f. Corinthius,
ex septẽ sapientibus, qui fuit Olympia-
de, & Scripsit præcepta de uita humana,
carminibus 2000. Hic est Petiãder ille,
qui prama mortuus est, ut & Epi-
gramma de eo testatur, quod sic habet:
Frustrari te re noli merere cupita,

Gaude sed, dederit que tibi cunq; Deum:
Tristitia sapiens obijt Periander acerba,
Id neq; quod uota sollicitabat habens.

Periander Cypseli, regis Corinthi f.
imperium paternum ratione ætatis sus-
cipit: & crudelitate & ui in tyrannidem
de lapsus, satellitibus circiter trecentis sti-
patus, ueruit ne ciues seruos haberet, &
ocium ageret: subinde iniungens, quod
agerent. Si quis autem in foro sedebat,
multabatur, nimens ne quid contra se de-
libetarent. Dicitur & aliud flagitiũ com-
misisse, qui præ amore cum mortua uxo-
re rem habuerit. Continentem bella ges-
sit. & cum bellicosus esset, triremibus fa-
bricatis, utroq; mari est usus. Quod autẽ
quidam dicunt, eum ex numero septem
sapientum fuisse, id falsum est.

Ocium eo
demptum
ciuib.

πικραταμίον.) Multis spolijs partis,
copias ad nuper conditum propugna-
culum adduxit. Apollonius Leonidæ
Spartani sepulchrum non modò orna-
uit, admiratus uirum, & c. Diuitijs beatus
uirum, pauperem illũ quidem, sed pium,
& ædis suæ perpetuum cultorẽ. Exiguo
tempore magna eruditione parta, & c.

Cetero cum
mortua.

Belle.

πικραταμίον.) Familianum alios ali-
ter dimisit, ut excurrerent: iussitq; suos,
quemcunq; inuenissent, comprehensum
ad

ad se ducere. Et Polybius: Attalus longior orsus orationem, reuocauit eis in memoriam maiorum uirtutem.

αβύσσου.) Abyssum diuinæ literæ uocant, humidam naturam Quia igitur terra undiq̃ aquis cingitur, magnis & paruis manibus, non immeritò terræ amiculum aquas dixit Dauid.

αβυγαλι.) Arragantes ait esse Græcos, qui suas res gestas inscriptionibus, uerborumque lenocinijs & amplificationibus extollât. Turba & opifices *αβυγαλι*, à locupletibus dicuntur Gergethes.

Vagine huc.

αβυγαλις.) Pityllum aiunt, cognomēto Tenthem, uaginam linguæ membranaceam, gefuisse, & munisse linguam ad perfuendas uoluptates. Fertur etiam digitalibus adhibitis esse absse onofia, ut illa calidissima linguæ ingereret.

αβυγαλις.) Gregorius Theologus ait in oratione quæ *αβυγαλις*, ab ordine & concordia inscribitur: Si ego in gloriam Dei, hoc fit ne propter me: forteps propter plausuram, aut terra propter ianuam: uinco causa.

αβυγαλις.) Metu, quē ipso aspectu præ se ferebant, quibus uexati essent calamitibus indicabant.

αβυγαλις.) Ambidextrū est omne dilemma utriusq̃ enim cōcludere uult. Ambidexter est etiam sapiens.

Sæculi cōtra uicium.

αβυγαλις.) Xenophon: Ille ad pedes eorum & iumentorum facculos alligandos esse docet, cum per niuem ea ducāt, ne immergantur.

αβυγαλις.) Babylonij iniecia in fundas oua in orbē circumagentes, rudis & uenatorij uictus nō ignari: sed ipsi rationibus quas solitudo postulat exercitati, etiam crudum ouum impetu illo coxeiūt.

αβυγαλις.) Aristophanes: Age accingere, ut celeriter ut sis.

αβυγαλις.) Templum spoliauit, Deiq̃ uasa abstulit.

αβυγαλις.) Concessum est Celtiberis à Tiberio, ut legatos ad Senatum mitterēt: rogarentq̃, ut istorum aliquid, si possent, moderaretur. Illi uerò à Senatu petierūt, ut & milites & tributa minuerent.

αβυγαλις.) *αβυγαλις*, *αβυγαλις*) Eripiam tibi istam insolentiam, & infidas in uia tibi collocauo.

αβυγαλις.) Ille ægrè ferens perituri, hospinio renunciato, ita faciebat.

αβυγαλις.) Aristophanes: Nos nūc sanè excorticati sumus. id est, purgati.

αβυγαλις.) Romani à barbaris circun-

dati, & quadrangulari forma interrupta, & in manipulos dissoluta, circūuenerunt eos, à quibus circumuenti fuerant. Sic respiratione celesius, eos circumuentos & conclusos, omnes iaculis confecerunt: una die documento edito, quomodo effugiendum sit, si circumuentus sis ab hoste: & quomodo excellenti fortitudine circūueniendus sit hostis.

αβυγαλις.) Aristophanes: Videte nūquid sapienter eos circumuentiam qui sapere sibi uidentur, meq̃ decipere.

αβυγαλις.) Nō alia ratione superatum iri ducem terocem, & proflus inuictum.

αβυγαλις.) Aelianus: Arā euerterūt, & omnem eius ornamtu auellerunt.

αβυγαλις.) Romani parum eum curāt.

αβυγαλις.) Romani pudendis tantum telis, nudi pugnabant.

αβυγαλις.) Tempestas peccatorū me circumuenit, seruato.

αβυγαλις.) Xenophon: Habere oportet & lora. His enim artritjs & ruptis necesse est ocium agere, si quis non habeat funes.

αβυγαλις.) Et ipse dixit, in Mysia bellum gessi, & nunc superflus sum, & hasta extensa: In hac (inquit) nobis fides est.

Hasta fides.

αβυγαλις.) Vidit urbem nō nisi fame expugnari posse. In primis fratrem suum Caium, non passurum esse, uiuere illum, qui seruus hostium factus esset. Hostes superare non potuit, quōd negocia corrumperet foribus suis.

αβυγαλις.) Iosephus de Mose: Caui, ne multi uerborum illius petulantiam imitarentur.

αβυγαλις.) Mos fuit, ut dicentes in primis coronarent.

PERITHOEDAE, municipium trib. Oeneiz, à Pirithoo Ixonis f. Lex autem fuit Athenis, ut quosuis hospites Græcos admitterēt. Ac Thessalos in primis susceperunt, ob Pirithoi & Theci hospitiū. His etiam agrum assignarunt, quem uocarunt Pirithoi. Sic Ephorus lib. 3. refert.

περικλυσις.) Infidias colloccarat in locis interruptis, quæ perspicui facile non poterant.

PERICLES Atheniensis. Sub hoc cecepit bellum Peloponnesiacū, & Cylonis piauclsi pellebatur ab Atheniensibus, cui obnoxius erat Pericles. Nam Cylonē Atheniensis, Olympix uictorē, generum Theagenis, Megarensium tyrāni, affecta ra Athenis tyrānide, cum statim fugisset, & ad Furias confugisset, * Pericles auulsum occiderat. Illi * uicissim imperabant

Somnum de Pericle.

Pericles uerò refragabatur. Fuit autem Xanthippi Atheniensium ducis f. Anaxagoræ familiaris. Ferunt matrem eius, cum Periclem esset cœnura, in somno uidisse, se leonem parere. Hic cum aliquando fulminasset, & Arthemides ad pugnam, ipso duce, perturbati egredierentur: duos lapides concutens, & igni excusso: Hoc, inquit, est fulmen. Vxorem duxit Aspasiam Mileliam, ex qua suscepit filios, Xanthippum & Paralum: quem contra patria instituta sic appellauit, herois indito nomine, cum non liceret.

Aspasia.

Herói nomine.

Pericles, Xanthippi & Agaristes f. Atheniensis orator & demagogus, primus scriptam orationem in iudicio habuit: cuius qui illum antecesserat, ex tempore dixissent. Fuit discipulus Anaxagoræ Clazomeni, eumq; morte eripuit.

Anaxagoras.

Pericle arguta ciuibus.

Pericles autem fuit Atheniensibus, ut agri hostilem, suū: suū uerò, hostilem: & naues, diuicias: diuicias uerò, egestatē ducerent Eoisdemq; iussit, cum Lacedæmoni in Atticam impensionē facerent, non egredi, sed intra moenia se cōnere: & ut classe Laconicam inuaderent, ac opes terrestres inopiam iudicaret, suauit: quod uerò mari acquireretur, eas esse opes ducerent. Alter. Pericles sententiam dixit, Atticam hostilem agrum esse ducendam, & permittēdum ut auferretur: Laconicam uerò classe circumeundam. Suauit etiam, hostilem agrum nauibus obediendum, nec pugnandum dum uisaretur Attica: unam pecuniarē paradæ rationem putandam, naues quā plurimas habere, alias uero extrā illam rationes nullius momenti existi mandas: cuiusmodi esset, pecunia quæ in speculacula, in iudicia, & in conciones insumeretur. Suadebat igit, ut omnes sumptus qui in hæc impenderentur, nauibus assignarentur. Cum hac sententiā, id etiam quod sequitur consentit. ait enim * Dionysus: Iudex pecuniam deuorat solus, quæ scilicet in mercedem iudicū magni sumptus conferrentur.

Lucei repositio necessaria uelendone.

* Necessum.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. In frustra te eoncidam.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Aristophanes: Linque / mē suspciones nostras elegantes, quib. garrimus inuicem: & uenia quādā mīto in temperato mentem.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Noli celeriter assentiri hominibus loquacibus.

libertate.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Osiēdit, quibus partib. Rhetorica coniter. Primum enim oportet inuenire, deinde eloqui inuentū, (δὲ ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην)

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην) quod est postremū opus orationis oratoricæ. Rhetorica definitur ars bene dicendi de propositionibus questionibus. Cur uerò? Quia ars ordo est præceptorum, & exercitatio partorū. (ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην.) Arborum cortices detractos comederunt.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Mulieri lōgo tempore blandiens, & pedes implicans, efficit ut uir putaretur.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Crepusculo, paulo post accensus lucernas, cum modò ad ece nam iussissent, impetu ex improuiso factō, multos hostium occiderunt.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Thucydides. Multi pereuntibus naufragio scaphis, enatarunt: quos in classem uiris non satis instructam reculit. nauæ autem, & qui superuacanei erant, præ se ferebant, se id non passuros esse.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Penonthis captum Byzantiū munerī datum est, & in seruitutem traditum, a Seuerō Romanorum imperatore: sicut & Antiochia Laodicensisibus.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Herodotus: Spartani cū ex transjugis circuitum Persarum cognouissent, deliberabant, & inter sese dissidebāt.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Periodicos morbos uocant medici, qui certo tempore remittunt, & redeunt tertiana, quartana, & similes. His enim diebus ægrotantes, uidentur sibi non ægrotare, sed ualere.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. De alini umbra. Prouerbiū, de his q; reb. nullius præcij occupatur.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. De Delphica umbra. Demosthenes in Philippicis. Didymus ait, pro uerbi de alini umbra detortum esse ab Oratore, qui de Delphica umbra dicat. Dici autem id de η, qui de reb. nullius momenti certent.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Agathias: Aiebant se omnibus in reb. uis morum illi gesturos, modò superstitēs uiderent obsides.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Necessaria sunt, sine quibus esse non possumus: cū ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην autem, id est superuacanea, quæ ad esse necesse non est: & ut Aristoteles ait, cum necessarijs superuentibus, aliā quādam pulchra illis adiunguntur: ut, uiuere necessarium, bene uiuere superuacaneum. Nam uita, quæ necessaria est, accessione bonæ uitæ, quæ necessaria non est, exornatur.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Cyrus in eo ponebat omnia, ut bonos uiros locupletaret.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Romani contos aqua defixerunt, ut scaphæ barbarorum in eos impingerent.

ἠὲ ὁμοίαν ἰσὶ κατὰ τὴν ἀνάγκην. Omnia fuerunt plena, grauantē

Perinthus, Byzantium, Antiochia, Laodicea, Sarcus.

Necessaria, superuacanea.

fante ueneno, eorū qui se in puteos & de locis arduis præcipitarēt (ὄρεσι καὶ ἰσθμοῖσι ἰλιήται θρασύμοροι.) ut (quod aiunt) eua inimicus spectans, hominum eo tēpore casum miseraretur. Principatū imperijs sui temporis parem effecit, non tam fortuna propitia utens, aut casu, quam solertia atque industria, ac fuis a citionibus.

ἠριστοφάνης.) Aristophanes in Pluto: Nominē obtegunt improbitatem. Et Menāder: Veriti & suspicati, machinari aliquid Romano, & inuolucro fugæ fraudem alicuius obtegere.

ἠριστοφάνης.) His uerbis delinitus, ut ipse tibi imperares.

Explicatio
nec somni
tum.

ἠριστοφάνης, καὶ ἄλλοι οἱ ἴσαρ ποίησι.
Complecti bonum in somnium hoc est.
Ἐχρησθη αὐτῷ σωματικῶσι Φιλώτιν.
Futile est uiram complecti charisimum.
πῶσι τὴ μίσην ποίησαι μακρῶν πόντων.
Omnesq; militiis denunciant diuturna desideria.

ἠριστοφάνης.) Plurimum in eo ponebat opera, ut & inuangeret capillos, & in cincinnos digereret.

ἠριστοφάνης ἀγορεύει.) Pleno foro. Hora quarta, (scilicet ab exortu Solis) aut quinta, & sexta. Nam tū maximē plenum est forum. Planities erat ingens, ubi sub tempore completi fori, prius etiam quidam hostium tumultus, impetum in prandentes facientium, exoriebantur.

ἠριστοφάνης.) Aristoteles in Atheniensium republica, de ephēbis sic inquit: Alterum annum concione in theatro habitata, accepto clypeo & hasta à populo, circumueunt regionem, & in speculis de gunt. Obseruandum aut, Aristotelem uno dice re anno adolefcentes esse inter custodes regionis, Aeschinē duobus.

ἠριστοφάνης.) Custodum quidam circumuehans aeneū scutum super fossam abijcit (uel, amittit) quod cum laetū quidē, sed conueuexum esset, non magno perē soniuit.

ἠριστοφάνης.) Sub colle quodam aspero & prærupto extruxerunt illis propugnaculum, quod satis esset custodiendo tanto exercitui.

ἠριστοφάνης.) Imparia dicuntur in Arithmetica, ἠριστοφάνης: id est sine iugo seu pari, ut unū, tria, & similia. Paria autem iuga: ut, duo, quatuor. Superuacanea uerba missa fac, neq; mater, quod mala sit doce me, neq; ut Aegisthus patrimonii nostrū exhauriat, atq; effundat & temerē dissipet. Neq; em̄ tēpus patif proluxam orationē. Aufert enim, inquit, occasiōē eorū quæ gerenda

sunt, loquacitas. Orestes ad Electram.

ἠριστοφάνης.) Ajax inquit: Omnia longū & infinitum tempus, & occulta profert, & prolata occultat: nec est insperatum quicquam. Quin capitur etiam graue ius iurandum, & durus animus. Et ego qui tum grauia illa perpelius sum, ut tinctura ferrum, sic effocinatissimum, ut nec bisce re possim, ab hac muliere.

ἠριστοφάνης.) Fuit Romanis in animo, in Libyā nauigare, & bellū illuc traducere.

ἠριστοφάνης.) Perispasmus est, ex duabus conuersionibus aciei motio, ut posterioriorem locum occupet. Experispasmus uerō est, ex tribus conuersionibus continuis aciei motio, ut occupet, si quidem in hastam facta fuerit, superficiem ad læuam: si autē in clypeum, tam quæ ad dextrā est.

ἠριστοφάνης.) O grauē perturbationem.

ἠριστοφάνης.) Eunuchus ille (Eutropius) obtinebat regiam, aulicū inuoluta coarctabat omnia, instar robusti scriptoris, ad usum suum contorquens omnia.

ἠριστοφάνης.) Ille exultatione & opibus nulli Hispanorum secundus, beneuolentia uerō & fide in Carthaginem multum alijs præfate putabatur. Polybius: Fortassis ob Xanthippi uerba in populo & apud duces uulgata, duces reuocare eum decreuerunt, eiusq; periculum facere.

ἠριστοφάνης.) Isocrates in oratione de Permutatione: Præfigitæ nauis utilitatis, sed uulgi studijs celebrata.

ἠριστοφάνης βλάπτει τὴν ἀρετὴν τῶν βλάπτειν.) Columbas uidere denunciat damnum.

Explicatio
sonny.

ἠριστοφάνης.) Lustrans sedes, & concionem & urbem. Ister in Atticis, Peristia dicit appellari lustrationes, & eos qui templa purgant Peristiarchos. Extrinsecus enim circumeunt, quolibet sacerdotum gladium ferente.

ἠριστοφάνης.) Demosthenes in Philippicis: Cunctiāres nos, inquit, & sedentes quasi callibus circumdat. Trāslatio sumpta est à uenatoribus, qui qua parte feræ excurrunt, retia extendunt, in quæ incident, si ipsos effugerint.

ἠριστοφάνης.) Mente eius profors cognita, & moliri aliquid eum arbitrati, nō curarunt quid ille diceret, sed quid ipsi si sperarentur.

ἠριστοφάνης.) Peritius, Februarius apud Macedones.

ἠριστοφάνης.) Circumcisio Iudæis tribus de causis data est, ut & signum esset fidei, & Abrahamic generis Indiciū, & symbolum & ænigma uitæ puræ & temperatæ. Itaq;

Circumcisio.

non data est ut iustitiæ effe citrix, sed sigillum & signum iustitiæ Abraami ex fide *θεοφιλ.*) Salustius aulæ præfuit, uir in primis ad humanitatem propensus. *θεοφιλος.*) Mala aurea (quæ dicuntur) Hesperidum, non aurea fuerunt, sed alijs grandiora.

Vir. *αγερωνιδης.*) Nec Agamemnonides filius negligens, neq; qui apud Acherontem deus imperat.

πολυβιος.) Polybius: iussit exponere illi omnia quæ fiebant per flammam in Tisro. Est autem Thessaliæ mōs, bellē situs ad locorum (quæ diximus) illustrationes. *σοκρατης.*) Socrates: ἀεροβωτων κρη *θεοφρονω πη ηλιν.* In aere ambulo, & contemtor uel contemno Solem.

περωνακος.) Sic faciunt canes, qui lapides, quibus petuntur, mordicis arripit. *περωνακος δι τω αζωδω.*) Reb. bonis letare. *περωνακος.*) *περνη* meretrix dicitur, quod uendat coitum, aut quod mentem excatam habeat.

PEROCES, rex Persarum.

περσημα.) Sic dicebant ei, qui quotannis Iustralis hostia destinabatur: Purgamētum nostrum esto, aut, salus & redemptio. & sic eum in mare coniecerāt, quasi Neptuno hostiam immolantes.

περσημα.) Dilectio non remeraria est, ait Apostolus.

περσημα.) Perse. Magia & Astrologia à Magusæis primū inceptit. nam Perse Magus à popularibus suis appellatur, & ijdem Magusæi.

PERSÆVS Citiens, philosophus Stolicus, Dorotheus dicitur. Fuit temporibus Antigonis Gonatæ, filij Demetrii, discipulus & alumnus Zenonis philosophi.

Perseus ille romanus. Perseus renouata cū Romanis amicitia, statim Græcos sibi cōciliare instituit, in Macedoniā accersendo tum ob res aliē nō exultates, tū iudicio condemnatos, tū eos qui ob regia crimina excesserant. Ac scripta quibus hæc exponebant, & in Delo & Delphis proponebantur, non tantū impunitate data re ducit. sed & bonis reſtituitis quib. unufquifq; excidisset. Quin & ipsos Macedones regij debitis liberauit. dimisit etiā captiuos læsæ maiestatis reos. Quæ cum faceret, sæpe numero pulchræ de se spē Græcis præbebat. In bellētiā principatu regni dignitatem præ se ferebat. nam & aspectu erat non indecoro, ad omnia corporis ministeria obeunda idoneus: & in uultu elucebat at seuerū quiddam, & contentio non in conueniētiētiā

ti. Vitabat etiā patriā petulantiam cum erga mulieres, tum in comotationibus. Ac initia eius huiusmodi fuerunt.

Perseus Lonchodrepano, id est hasta falcata, Gorgona iustitiæ, occultatus, ne ab ea uideretur, Orci galea.

Perseus Macedo. Perseus cū iam paulatim post fugā reciperet animū: Niciam & Andronicum, quos ad pecuniā & naues demergendas miserat: cōseruatis sibi & nauibus & pecunijs: conficios ducens socii timoris, & ne id alijs annuntiarent metuens, nefariē occidit. Ex eoq; statim mutatus, crudelis & præceps in oēs fuit: nec in eo sanū, nec prudē quicq; postea fuit. Et cum antea consilio & ratione multum ualueret, & audacissimus in pugnis fuisset, quatenus ex imperitia nō lapsus esset: subito & præter expectationē ad timiditatem & stulticiam se cōuertit, & leuis & mutabilis repente, & ineptus aduersus omnes fuit, fortuna relinquere eum in cipiēte: ut multos uidere est, mutatiōe progrediente, solito imprudentiores factos.

PERSEI nauis, cum cæteris rebus magnificè adornata erat, tum remigium habebat sedecim ordinibus factum.

περσημα.) Proserpina, subterraneus demō. Electra ait: O domus Orci & Proserpinæ, o subterraneæ Mercuri, o uenerandæ Diræ, grauesq; Furis, quæ per iniuriā occisos cernitis, & furtiuis cubilib. deditos: uenite, uindicate patris nostri cædem.

PERSES, Aleræus uersificator, frater Hesiodi poetæ.

περσημα.) Perſica auis, gallus galinaceus, propter cristam: uel, quia preciosa omnia, quibus rex utebatur, Perſica dicebantur.

περσημα.) Draco legumlator Atheniēsis, petasis plumbis & uestibus in eum cōfectis, in theatro est suffocatus.

PETRON, urbs Bœotizæ.

περσημα.) Volare bonū est, actionis bonæ hoc signū est.

PETOSIRIS Aegyptius philosophus, scripsit, quem admodum & Græci & Aegyptij delectus deorū instituerint: è facis libris Astrologica, & de Aegyptiorum mysterijs.

περσημα.) Saxo inlidens, spem bonam habeto.

PETRA, urbs Palæstinæ.

περσημα.) Machinæ robor, saxa eia culāta, qua Vespasianus in obſidiōe Iudææ usus est, eiusmodi fuit, ut cuiusdā caput ab eai cū, Iosepho in moenib. astante, elisum

Nicia. Andronicus.

Prudentia cum Fortuna amicitia.

Cædem. Adulterij.

Dracone iustitiam.

Explicatio fœmæ.

Explicatio fœmæ.

fit, & calua ad tria stadia protecta. Eadē postriedie mulieris pręgnantis uentre percusso, cum ex dibus modo exiret, elisit infātem ad dimidium stadium. Tanta uis lapidis fuit, ac instrumētis terribilior erat stridor, & eorum qui fenebantur strepitus.

PETROSSA, insula Cilitię.

PETRVS orator, & magister, & historicus, legat^{us} ad Chosroē milus, ualde cōstās & inuictus in arte dicēdi fuit, demulcēdo barbarica ingenia, dura & superba. Scripsit historias, & de statu Reipublicę.

PETRVS Mongus, Alexandrię episcopus fuit, sed hereticus ferendus. Euphemius autem patriarcha, fuit seclator orthodoxoz fidei.

Petrus sub Iustiniāno fuit, & ad magistri dignitatem est prouectus, qui semper & quotidie imperatores furtis innumeralibus depeculabatur. Fuit ille quidem comis, & nimis ferox: sed omnium hominum fura celsissimus & sordidissimus.

πετρὸς ὑψηλός.) Instar picę. Prouerbiū, de ijs qui funditus pereunt: quoniā picca fucifisa, non amplius germinat.

πετρασμία.) Cum tandem constaret, quod nam esset illud studium.

πετρασμία σαρμῆ.) Sepe secūdo Marte cū pugnasset, animosior factus est, tãquam uir fortis.

πετρασμία.) Is uerò cædem adhucspirās, & tuore maculatus, ad hostes uenit.

πετρασμία.) Suasio, cum uel cōiuncta. Existimabat se per hæc uel inuitos adducturum Leucadios, ut quæ a se imperabatur, concederent. Multas mulieres uel potius quàm sponte perduxit, adeo lasciuus fuit. Et: Celsi Thessalicę uolentę per suasioni, meo domino occiso. (siccunt.

πετρασμία καὶ θεῶν.) Munera deos etiā dōξα θεῶν πειθῆναι αὐτῶν βασιλῆας.

Munera (crede mihi) placāi hominesq; deosq; placatur domū Iupiter ipse datis.

Nū quid uobis his uerbis persuademus: non alia desideratis? Necesse esse duxi, uestris parere consilijs. Obtemperate ducibus uestris.

ὅτι ἐστὶν ἄλλο θεῶν ἄλλο θεῶν λόγος.) Nō est Suazę templum aliud, quàm oratio.

πετρασμία.) Et persuasione adducti, & dolo uerborum artificioso decepti, concesserūt illi transire flumen. Et Ambrosius suadela Gręca & Musa exercitatus.

πετρασμία.) Fames est aridi & calidi cupiditas, sed non sine frigido. Nam cum corpora nostra ex his constituta sint, aluntur per eadem, cum perficere & conquire

& assimilare quę ingeruntur possunt. (πετρασμία.) Semper Vlysses uideo te dare operam, ut hostium consilia anteuertas.

πετρασμία.) Scipio Romanus ita cōsultuit, aut nō auspicandum, aut lic agendū ut omni modo actioni finis imponatur. Nam bis aduersus eundem experiri, cum periculosum esse, tum maximum parere contemptum solet.

πετρασμία.) Piræus, portus Atheniēsiū. (πετρασμία.) Pirene, nomē fontis amēt. Laidē habeo ciuem bene succinā Corinthi, Pirenes albi hilariorē laticibus.

PISANDER, Pisonis & Aristarchmę F. Camiręus ex Rhodo. nā Camirus fuit urbs Rhodi. Quidam eum Eumolpi poetę æqualē & amaliū fuisse tradunt: quidam etiā Heliodo antiquiorē: quidā eum ad 33 Olympiadē referūt. Habet & forem Diocleam Poemata eius sunt Heraclea, libris 2. continēt autem labores Herculis. Hic primus Herculi clauā attribuit. reliqua poemata falso et ascribūtur, cum ab alijs, tum ab Aristæo poeta condita.

Pisander Nestoris poetę filius, Laranensis aut Lycæon, fuit sub Alexandro imperatore, Mammæę F. uerificator & ipse. Scripsit historiam uariam uersibus, quam inscribit lunonias nuptias. Scripsit & alia oratione prosa.

πετρασμία δὲ γὰρ ἐστὶν καὶ τῶν αἰώνιων ἡλθὲν δὲ γὰρ ἐστὶν καὶ τῶν αἰώνιων πετρασμία.) Pisandro timidior. Vnde & Pisander uenit, metuēs ne (uel, cū uellet uidere) animam uideret, quæ uisum illi reliquerat. Timidus enim supra modū fuit. Aristophanes: Si quid Pisandri detestans eristas, & superciliosa. Hic em̄ timidus fuit, sed amans & concitator belli, priuati e molumentum causā, & ob magnitudinem uocatus est asinus Cnidius. Vius est triplē cristā, & armis insignibus, ut fortis uideretur, cum non esset.

πετρασμία.) Porticus, à Polygnoto pictore Pœcile, id est uaria dicta.

πετρασμία.) Mortis persuasor Hegesias dicebatur.

PISON, fuit unus apud Athenienses triginta tyrannorum.

πέγαι.) Pegæ, locus in Megaris.

πηγή θειογενής τῆς (f. τῆς εὐφροσύνης) λυσιλύπτης.) Explicatio fontis. Fons limpidus animi discutit tristitiam. (πηγαλιχθῆς.) Aristophanes: Oportet prius remigem esse, quàm clauum aggrediari: deinde in prora uersari, & uentos obseruare, & tum demum ipsum tibi gubernatorem esse.

locus sepulchri.

πικρός.) Pīcus, qui & Iupiter, traditō Oc-
cidentis imperio filio suo Mercurio, mori-
tur, cum annos 120. uixisset. & moriens
iussit sepeliri corpus suū in Creta insula,
ubi scriptum est: HIC IACET DEFVN
CTVS PICVS IVPITER. Meminerūt
sepulchri huius plurimi in scriptis suis.

PELAGONIA, regio Macedoniæ.
πελαγονία μάχηρα.) Pelei machera. Et
hoc prouerbium Aristophanes describit,
his uerbis: Magis superbit quā Peleus
sua machera, quam putabatur modestiæ
præmium à Vulcano accepisse.

PELVSIUM, nomen loci, clausus Aeg-
ypti & ingressus & exitus.
πέλας.) Sophocles: Ne malum malo re-
mediū adhibens, maius malum ipso dam-
no facito. Et rursus Sophocles: Creō nul-
lum dat tibi damnum, sed tute tibi.

Cresias.

κρησίου.) Aristophanes: Nec Cresias sy-
cophanta oberit. Hic enim ob sycophan-
tiam est exagitatus.

κρησίου.) Ille non prius remisit, quā
uehementer affixisset hostem, & quam
plurimos intarefecisset.

παραχρησίου.) Mendicī pera
nō implet. De ijs qui expleri nō possunt.
αὐτὸς γὰρ ἔχει τὴν κακίαν τὴν πενήτειαν.) Ipse
inuenisti mali coagulum. De ijs qui sibi
ipsi incommodant.

πέδιλον.) Cubitus, habet pedes 2. Pes, di-
gitos 16.

Historia serpentes.

καλιόσειφις.) Pinguis serpēs. Pro-
pitiū de ijs, qui iuxta Hierichuntē potis-
simū inueniuntur: ē quibus medici the-
tiacam plerūq; conficiunt.

πίσιος.) Amator Piasus Thessalus La-
risā filiā suā, amore illicito & calamitoso.

*Non elegiacis autē uer-
sibus.*

PIGRES Car, ex Halicarnasso, frater
Artemisīæ, quæ in bellis claruit, Mausoli
uxoris, singulis liliadis uersibus singulos
Elegiacos inferuit: ut

*Itam diua tibi memora Pelidiū Achillei:
Αἰεὶ ἐντὶν κενεὶα νοτὸ Μασά τιβι. μῦσα
ὄν γὰρ πῖσιος πῖσιος ἔχου σφίσις.*

Scriptit etiam Margiten, qui Homero tri-
buitur: & Rananur muriumq; pugnam.

πῖσιος.) Aelianus: Auidū oculō, & im-
pudicū pascēs malo cōuuiuo, Prosperpinæ
sacra uidere cupijt, cum nō esset initiatus.
σκιδῖον πῖσιον.) Aristophanes: Solbidē
premit. Stilbides autem uates optimus
& celeberrimus fuit.

PIERIA mōs Macedoniæ, & Pierides
Musæ. In Epigrammate: Non Musis tan-
tæ curæ sum, quantæ Cupidini, quæ sacra
eius tanto desiderio curem.

πῖσιος.) Halyatte Prienen obdente,
Bias, sapiēs ille, duos mulos saginatos
in castra expulit: quibus ille conspectis,
admiratus, eorum annonam etiam breuis
sufficere: pacis faciendæ causa caduere ato
rem in urbem misit.

πῖσιος.) Probabile, est axioma, ad assen-
sionem ducēs. ut, Si qua aliquid peperit,
illa illius mater est. fallum autem hoc: ne-
que enim gallina est oui mater.

πῖσιος.) Xenophon in Cyri institutio-
ne: Ita creduli quidam sunt, ut priusquam
id quod agitur cognouerint, sit illis per-
suasum. Appianus: Vnus eorum fidus, &
ad eā rem aptus, congressus cum consuli-
bus, clam fidem sibi dari postulauit. ex
eoq; casu quædam hominibus persuasa
sunt, quæ Romani ambitiosiores quā
par erat, comminiscabantur.

ἐπιπῖσιος.) Eludere simiæ instar, eu-
riossimæ animantis.
ἀπῖσιος.) Inexplebile
dolum apud Inferos.

πῖσιος βλάμμα.) Simiæ aspectus: &,
πῖσιος ἀβελαιόσπιος, simiarum more exa-
gitare: hoc est, decipere, & adulationibus
uincere, aut etiam imitationibus.

πῖσιος πῖσιος.) *ἄλιος πῖσιος.* Senex simia non
capitur: capitur quidem, sed post tēpus.
De ijs qui cladem acceperunt.

πῖσιος.) Simia purpurata.
Prouerbiū significat, homines improbos,
etsi multis inuolucris utantur, nihilomi-
nus tñ eorum elucere improbitatem.

πῖσιος πῖσιος. Parum obtemperata mihi. Ea enim dicam,
quæ te tua, non mea sint.

πῖσιος.) Aristophanes: Clam uenit do-
minis non conscijs.

PILATVS sub Christo Deo & serua-
tore nostro, Iudææ, à Romanis missus, præ
fuit. Crucifixus autem Christo, imaginem
Cesaris & uexilla noctu in templo collo-
cauit. Disulculo autem facto, Iudæi illis ui-
sis, a deo tumultuati sunt, ut Pilatus perter-
ritus, illa transferret. Atq; etiam carbona
sacro thesauro direpto, causa cędidi mul-
tarum & cōfusioneum Iudæis odio illorū,
fuit. Rebellionem enim eorū metuens, an-
te tribunal suū milites collocauit, qui ex-
trinsecus uestem haberēt uulgare, nec su-
spectam: sub ea uerō arma geitarent. Cū
igitur seditionē mouissent, misit in eos
immixtos: quorū alij fustibus, alij lapidibus
eos cædentes & uulnerantes repulerunt:
quosdam occiderunt, multi etiā ipsorum
alij

*πῖσιος
πῖσιος
Credibile.*

*Seditio Iuo-
deorum cō-
tra Pilatū.*

alij ab alijs impulsu & cōcultati perierūt, & sanguis eorum mīstus est cum eorum uictimis.

πιάσις.) Gestant in capitibus tboraces farctos, quorum fundus est firmus, ob farcturæ bonitatem.

πρωμιελίς.) Appianus: Primus laborare cœpit, quamvis hexagenarius, & graui atq; obeso corpore.

πρωκίς.) Moris fuit, ut centuriones militibus suis decreta per præconem annunciarent: ueluti quò eundum, & quot dierum esset commentus præparandus? Aristophanes in Auisibus: Cogitate, quæ præscribemus in tabellis.

πρωκωάλης.) Pingues gallinas, aut aues in tabulis expolitas uendebant.

PINDARVS.) Thebanus, Scopelini f. quorundam sententia Daiphanti: quod probabilius est. Nam Scopelini f. est obsecrator, & Pindari cognatus. Quidam etiam Pagonidæ eum fuisse tradunt, discipulus Myrtridis mulieris. Fuit Olympiadē 65, sub expeditionem Xerxis natus annos 40. Fuit illi frater nomine Erotion, & filius Diophantus: filiar, Eumetus & Protomache. Contigit illi ut uita fungeretur, quemadmodū precatus fuerat. Nam cū petisset ut pulcherrimum in uita sibi daretur, mortuus est subito in theatro, inclēnatus in amasijs sui Theoxeni genua, annos nat' 65. Scripsit libros 17, Dorica dialecto: Olympionicas, Pythionicas, Prosofia, Parthenia, Enthronismos, Bacchica, Laureata, Pæanas, Saltationes, Hymnos, Dithyrabos, Scolia, Encomia, Threnos, Fabulas tragicas 17. Epigrammata uer su hexametro, & oratione prosa Paræneses ad Græcos, & alia plurima.

Pindarus Scopelini f. Thebanus, & ipse Lyricus, cōsobrinus prioris. Thebas urbem Alexandrum aiunt solo æquasse: & reliquos, exceptis sacris & sacerdotibus, omnes in seruitutē abduxisse: Pindari tamen poetæ domum & cognatos (inquit Artianus historicus in primo transitu Alexandri) in columes seruauit, ob reuerentiam Pindari.

πίσις.) Quin & dicendi peritus fuit, non sopsihitas recētiore imitatus, sed ad uererum grauitatem sese accommodauit. Damascius.

πίσιος.) Afflicto animo Virtus ploro, sedens pallis capillis sordidata: quod apud Græcos non uirtus, sed dolus uictoriam obtinuit.

πίσιος.) Ob eruditionem cordatam,

quam mellisilus ille inter Mufas & Grattias excoluit.

ΠΙΧΟΔΑΡΥΣ.) Dexippus Cois medicus, Hippocratis discipulus, accersitus ab Hecatomno Carii rege, filius eius desperatos Mausolum & Pixodarum sanauit, cum ille promississet se bellū, quod Cares tum cum Cois gerēbat, compositurū.

ΠΙΧΟΔΑΡΥΣ.) Fides, incertæ rei spes. Errāt qui dicunt, fidei genus esse opinionem. sequitur enim fidem opinio. Fides enim est opinio. quamuis enim fieri non possit, ut sine opinione fiat fides: nō tamen genus fidei opinio esse potest: cum fieri possit, ut eadē opinione præditus, alias credas, aliās non: quod in genere fieri nequit. Nā fieri non potest, ut idem animal nunc sit homo, nunc non homo eō mutatus, nec animal est: itaq; ne opinio quidem eadē manebit, si non sit cōiuncta cum fide. Nā opinio dum adhuc creditur, manet. Non enim impediunt quicquam, eandem de re aliqua opinionem habens, interdum credere ei, interdum nō. ut si quis opinetur, animā esse immortalē: nihil obstat quominus postea rationibus quibusdam adductus, id non credat.

πίσιος.) Fidem solam definimus esse ueram & puram hanc, in Patrem & Filium & Spiritum sanctum, unam Deitatem, & dominationem, omniū uisibilibus & inuisibilibus opificem, & reginam omnis apparentis & intelligibilis creaturæ: per quæ (καὶ τὸ πρὸς τὴν τριάδα τὴν ἁγιωτάτην) tria unum intellecta colimus, & unum in tribus spectatum adoramus: quorum hoc essentia cognoscitur, illud personis denuncietur: nihil horum minuētes, aut præterea quid (καὶ τὸ πρὸς τὴν τριάδα τὴν ἁγιωτάτην) addētes, sed uniētes essentia, ut & dignitate & eodem honore & gloria: diuidentes autem subsistentiis, id est personis & proprietatibus, unaquaq; earum essentialiter subsistente, in substantia propria impartibiliter intellecta: id quod admirabile est. Et nō unius causam & genitorem & productiorem, patrem principio carentem, & causæ expertem absque tempore, & sempiternum. Alteram personam (γεννημένη) quæ nata sit, filium, unā cum patre absque principio: & unā cum illo cau-

Exemplum uic.

Peritæ or magis.

Alia.

Liberi. Otiou.

Scripta.

Alexander Pindarus simile parat.

Alex ab V. hysse uictus.

Hecatomno Mausolum Pixodarum.

Ambulandi edere.

Opinio. Fides.

Christi uisibile fides.

Palat.

fidem.

fam: immutabilem & impabilem: & abf que (ἀβρ) fluxu, à patre ortum, quicq ad causam & initium patrem refertur. Tertã personam (ὁμοπρόσωπον) progressum aut p- cessuum aliquid, & sanctificandi vim ha bens, Spiritum sanctum: absq tempore semper è patre procedentem, non gene- rabiliter, sed processive habentẽ progres- sum: qui est cum patre & filio æternum: qui unã cum illis, ut assessor, & honoris & gloriæ eiusdem particeps, & æquẽ Deus adoratur: per quem & angelis & homini- bus & omni rationis capaci naturæ, diui- na effunduntur beneficia. & sic trifariam lucentis diuini principatus inaccessus no bis & perpetuò fulgens illucescit fulgor: ex quibus & idenitas & unitas essentiæ ereditur: & trinitas personarum glorifica tur. Eorum uerò qui confundunt & diui- dunt ea, quæ confusionem & diuisionem non admittunt, profanitas & absurditas, prostrata & obsoleta est.

πίστις.) Peccatum est, fidem definire ue- hementiam opinionis. Sic enim definiẽs, genus sumit uehementiam: differentiam autem opinionem, cum res contrã se habeat. Nã cum opinio genus sit: uehemen- tia est differentia. Nam opinionum aliæ sunt uehementes, aliæ moderate. hæ sunt enim opinio num differentia, * & est fides opinio uehemens.

πίπτα.) Qui picem è balneis sustulerũt, & mulieres quæ pilos euellabant, in pristinum statum omnia redegerũt. Itaq; & pa- lastra restoruerunt, & philitia redierunt, & sui similis facta est Lacedæmon.

πιπίταις.) Simonides ait, uirũ bonum uerè fieri difficile est, secundũ Pittacium illud: Difficile bonum esse (χαλεπὸν ἐὶ δὲ λὸν ἰμμεσαι, καὶ πιπίταις αὐτὸ ψόγῳ.)

PITACVS Mitylencus, filius Caiici, aut Hyrradij Thracis, matris Lesbiæ: fuit Olympiadẽ 32, unus & ipse ex septem sapientib. Scripsit leges, & Olympiadẽ 42 Melanchrum, tyrannũ Mitylenes, sustulit: & Phynonem ducem Atheniensium, obediẽtẽ urbem propter Sigæum, duel- lo occidit, reti in eum coniecto. Cum au- tem fenex dux belli esse cogereretur, inq: ὅς χαλεπὸν ἐὶ δὲ λὸν ἰμμεσαι.) Quam difficile est bonũ esse? Huius apophthegma est, NOSCE TEMPVS. Fecit etiam elegia- cã carmina 600. & de Legibus oratione prola scripsit.

πιπίταις.) Pitthenses, municipium Ce- cropix tribus.

πιπίταις αἰμί.) Pityanes mentio fit apud

Alcæum: deq; ijs usurpatur, qui crebris & calamitatibus & successib. utuntur. Talia enim, ut & Hellanicus meminit, negocia Pityanæ obiecta sunt: quam & à Pelasgis in seruitutem abductam, & rursus ab Ere- triensibus in libertatem assertam esse ait. πτύσις.) Pityus oppidum in sinibus ma- ris Pontici ad dextrã situm, Romani imperij terminus, barbaris & crudelibus po- pulis finitimum.

πλαγία Φαλαγγί.) Obliqua phalanx, quæ multò longior est, quam p- undior. πλαγγίνι.) Puerulos qui apud nutri- ces delicate uiuunt, garrule, & dicere de filio & telis & pupis sinamus.

PLACIADAE, municipium Atticæ, ubi raphani magni nascuntur.

πλαζίντι.) Met' p- eilingit oculos, & in errorem con- cit.

πλαζίντι.) Non poteris contendere cũ positibus: τῆς θύμῳ, αὐτῆς ἐξ ἑστί πλάζιντι.

PLACILLA, uxor Theodolij maio- ris, piã, & pauperum amans, per sese ipsa ægotantibus & mulieris seruebat. Ante maritum obiit. Cum primis ostẽdit im- peratoris erga eam amorẽ, ira eius aduer- sus Antiochenos, cum statuã eius per pla- teas tractam conuigissent: q; moleste ter- rent publica tributa, quæ imperator urbi- bus, per causam continentiũ belloũ, im- posuerat, quo tempore Chrysofomus An- driãtas, id est orationes de statutis scripsit.

πλαζίντι.) Error, aberratio à scopo.

πλαζίντι.) Heraclius imperator erro- nibus Romanarũ legionũ, desertorũ ordi- num poenas interrogabat: & quicũq; labore ualere iusso, temerè huc atq; illuc uaga- bant, cruciatib. ad modestũ reuocabant.

πλαζίντι.) In tabulis à Deo scriptis hæc

100 fũtẽ scripta: EGO SVM DOMINVS DEVS TVVS, qui eduxi te è terra Aeg- ypti, ex domo seruitutis. Non erunt tibi dij ali j præter me. Non facies tibi simula- crum, ullius rei effigiem, eorũ quæ in cœ- lo supra, & in terrã infra, & quæ in aquis sub terra sunt: non adorabis ea, neq; coles ea. Non sumes nomen Domini ob rem uanam. Memento ut diem Sabbati san- ctifices. Honora patrem tuum, & matrẽ tuam, ut bene tibi fit, & sis iõgæuus in ter- ra. Non mœchaberis. Non furtum facies. Non occides. Non falsum testimonium contra proximiũ tuum dices. Non concu- pisces uxorem proximi tui. Non cõcupis- ces domum proximi tui, neq; agrũ proximi tui, neq; seruum eius, neq; bouẽ eius, neq; ancillam eius, neq; iumentum eius,

Ita T- tendo sy in Antio- chenes.

Andriant Chrysofomo

Antiochens

Decalogus

Spiritus S.

Procedit sibi
causa è solo
patre.

Melanochrus
tyranus.
Pityanes.

nec omnia quæ proximi tui sunt.

κερὶ δὲ πλάστῃσιν. Cera tractabilior.

Proverbiū: de ijs q̄ facile aliquid docent.

πλάστῃσιν. Aenca, Troum consiliarie, ubi sunt minæ tuæ, & ea quæ Troum regibus in consueto promissit.

πλαστικόν.) Platage, instrumentum quoddam æneum fuit, ionum & strepitū edens, quo pollicē & indici imposito atq̄ impulso, explorabāt amasiorum suorum affectum. Nam si sonuisset, amabantur: sin minus, contrā.

πλάστη.) Naucm decem millium capacem, turribus & omnis generis munimentis ornata, secundo flumine ferri sinar.

PLATO Aristoteli, Aristocli filij, & Perictiones, aut Porones F. genus à Solone trahentis. sexta enim fuit ab illo, filia Dripidis poete, fratris Solonis. Solon autē à Neleo genus trahit: & Aristo Platonis pater, à Codro, Melanhi filio. Memoriae proditum est, ex uisu quodam diuino, matrē Platonis, (εὐχόμεν. ἔα. ἰσχυρὸν.) concepitse, cum Apollo ei apparuisset: & cum Platonem in lucē edidisset, tum demum maritus, eius cōsuetudine usus est. Natus autem est Aeginē, Olympiade 88. post initia belli Peloponnetiaci, & uixit annos 82. mortuus Olympiade 101. & nuptiarum & omnis cōmissionis corporeæ expertus. Epulatus autē in festo, & dormiēs, uita excessit. Etiam alij post eum Aristoni filij nati sunt, Adimantus & Glaucus, & Potone filia. Literarum rudimenta à Dionysio quodam didicit: in palestra etiam se exercuit, apud Aristonē Argiuū: deinde poesi percepta, scripsit Dithyrambos & tragedias. His autē neglectis, apud Socratem circiter annos 20. est philosophatus. Et fertur Socrates uidisse in somnis, q̄ die ei traditus fuit Plato, cygnum genibus suis insidentē. Aristoteles primō est dictus: sed ob latitudinē pectoris. Plato est cognominatus. Alij ob amplitudinem orationis, Platonem dictum aiunt. Ter in Siciliam uenit Plato, ad tyrannos.

Dionysij. Dionysios: & uenditum à tyranno emittit Anniceris quidam Afer, & dimisit. Versabat̄ in Academia, ibiq̄ docebat. In schola singularim ei hi successerunt: Speulippus, Xenocrates, Polemon, Crantor, Crates. Alij tradunt, * Socratis F. Arcesilaū, Laegydem, Euandrum Phocenzem, Damonem, Leonteum, Mofchionem, Euan drum Atheniensem, Hegesinum, Carneadem, Harmadam. Sunt ḡt̄mani eius dialogi omnes 36. ex quibus alij Physiologi

et, alij Ethici, alij Dialectici. Et Respublica eius diuiditur in libros 10. Leges in libros 12, quaterni Dialogi restant 9.

PLATO Atheniēsis comicus, fuit temporibus Aristophanis, Plurynichi, Eupolidis & Pherecratis. Fabulæ eius sunt 21. Adonis, Aphieron, Gryphes, Dædalus, Festa, Græcia aut insula, Europa, Iupiter afflictiūs, Io, Cleophona, Laius, Lacones aut poete, Inquilini, Fotmice, Mammacuthus, Menelaus, Victoris, Nox longa, Xantæ aut Cercepes * Dolens, poeia Pifander, Senes, Puerulus, Sophiste, Societas, Syphax, Hyperbolus, Phaon. Virtut autē illustri dicendi genere, ut Athenens in Dipnosophists ait. Sunt etiam fabulæ Platonis Homicida, & Vnā decipiens. & Panegyristæ, & alix plurimæ.

Plato philosophus pauper fuit, & solum in Academia tenuit horiū, qui pars minima fuit (δυσόργον), eorū qui illi successerunt. Tementans autē opes philosophorum, ut sacerdotū & monachorū uiciorum. Hortus enim tres aureos numeros pendebat: omnis autem proventus post, mille aut paulō plurium fuit. Sed autus est & ipse posterioribus seculis, hominibus sanctis & sapientie studiosis alijs alijs morientibus: & in testamentis philosophis opes, ad philosophicæ uitæ otium & tranquillitatem, relinquētibus.

PLATO in Legibus ait, liberum esse animum, & dominum affectionū: & solum uincere, omnium uictoriarum primam & optimam esse: uinci autē à sefe, turpissimum simul, & pessimum. Scimus enim affectiones in nobis esse, ut neruus aut funes quosdam: nosq̄ attrahere ad diuersas actiones, cum inter se cōtrarij sint. (εἰ δὲ π̄ π̄ uel ὠ.) In quo sanē uirtus & uitiū distinguuntur. Ratio enim ait, unum habitum semper sequendum esse, & nusquā ab eo recedendum, ac reliquis (μείζους) mensuris aduersandum, eum autem habitum, esse ductum rationis. Ostendit igit̄ sapiens ille uir, consilio animi rerum meliorum & deteriorum (μείζους), optionem seu delectum) diuisionem esse attributā. Idem Plato Theologicē loquēs ait: Quid est, quod cum sit semper, ortum non habet & quid quod fiat quidem, sed nunquam sit? quorum illud quidē intelligentiæ rationis conspicuum est, semper eodem modo sese habens: hoc uerō sensu bruto opinabile, quod & oritur, & rursus interit, reuera autem nunquam est. Hæc uerō omnia pars sunt temporis, (ἢ λέγει καὶ ἰου)

Dialogi.

* εὐχόμεν.

Adimantus filio error.

Athena. Cebica.

Natalis.

Apollinis spectron.

Obitum.

Adimantus. Glaucus. Porone. Institutio.

Socratis de Platone sensationem.

Aristoteles cum Plato de Hæ.

Dionysij.

Academia. successus etc.

iſſiſſe & fore. Quæ per errorem tranſ-
 ſerimus ad æternam eſſentiam. Nec enim
 rectè dicimus, eam & fuiſſe, & eſſe, & fo-
 re. Nam ꝑ Eſt, tantum uera ratione Deo
 conuenit. ꝑ Fuit autem, & ꝑ Erit, dici cõ-
 uenit de ortu qui eſt in tempore. Quod
 uerò eodem modo immobilitè ſe habet:
 neq; recitũs neq; uetufſius eſt dicendũ.
 Nam quod ſemper eſt, & antè eſt, (ὅτι ἀπὸ
 τοῦ ὄρου) ortu omni eſt ſuperius. Id uerò
 quod naſcitur, & alteratione multas reci-
 piat, meritò nunquam eſſe dixit. Idem
 Plato ait: Bonus quidẽ eſt reuera Deus:
 ac dicẽdum, cauſam eum eſſe honorum,
 malorum autem omnium cauſam in eum
 nullam conferendam. Idem in Legibus
 oſtendit nobis, ſerum omnium rectorẽ
 eum, qui mundi uniuerſi gubernacula re-
 neat. Nam Deus initium & finem & me-
 dium rerum omniũ habens, rectè ſemper
 progreditur, ſecundum naturam circũ-
 iens. Semper autem eum comitatur iuſti-
 tia, eorum qui diuinam legem deſeruerũt
 uindex: cui qui felix eſſe uult, adhzrens,
 ſequitur humilis & modèſtus. Si quis ue-
 rò elatus iactantia, aut opib. tumidus, aut
 honoribus & corporis pulchritudine u-
 rã cum adoleſcentia & amentia inſolẽter
 loquitur, quali nec principe nec duce e-
 geat, ſed & alios ducere poſſit: relinquit
 deſtitutus Deo. relictus autẽ, & præterea
 alios tales nactus, laſciuit, perturbans om-
 nia ſimul, & multis uidetur eſſe aliquis.
 Poſt autem poenas non reprehendendas
 dans iuſtitie, & ſe & familiam & urbem
 funditũs ſimul euertit. Per hæc philoſo-
 phus etiam uniuerſitatis curatore oſten-
 dit, & in quibuſdam patientiã, & quæ in-
 de ad amentes peruenit noxiã, & quæ po-
 ſtea eos inſequitur intereſtione. Idem
 in Gorgia poenæ cauſas explicat his uer-
 bis: Couenit omni qui punietur, & ab alio
 rectè caſtigatur, aut meliorem fieri, & alio-
 quid reuera iuuari: aut exemplo alijs eſſe,
 ut illi uidentes perpetientem ea quæ per-
 petitur, metu meliores fiant. Sunt autẽ qui
 fructum capiunt, cum & à Deo & ab ho-
 minibus puniuntur, hi, qui ſanabilia deli-
 cta cõmittunt: ſed tamen per dolores &
 cruciatũ utilitas ad eos peruenit & hic, &
 apud Inferos. Fieri enim nõ poſteſt, ut ab
 improbitate aliter diſcedat. Qui uerò ex-
 tremã cõmiſerint, ob talia facinora pro-
 fuſi curati nequeunt: & hi exempla relin-
 quunt, nihilq; amplius iuuant, ut qui inſa-
 nabiles facti fuerint: aliq; autem iuuantur,
 qui hos uidet, propter peccata, huiusmo-

di acerbiffimos & atrociffimos dolores
 perpetientes, & in æternum tempus om-
 rino exempli loco ſuſpẽſos. Hæc eſt ſacris
 libris ſuſcipiſſe uideſt, per Moſem à Deo
 à Pharaonem dicta: In hoc ipſum excita
 ui te, ut oſtenderem in te potentiã meã,
 ut narraretur nomen meum in omni ter-
 ra. Cum enim ille improbiſſimus eſſet: om-
 nis generis ſupplicia ei Deus immiſit,
 nõ ut meliorem redderet (nouerat enim
 & eius præſtatum animũ, & malum im-
 medicabile) ſed ut narrationes de illo, om-
 nibus utilitatis fierent: exẽpla: ſicut urbes
 alunt carniſificas, nõ quidem uoluntate
 eorum probantes, ſed eorum miniſterũ
 propter neceſſitatem tolerantes. Sunt &
 reliqua perſpicua. Idem de forſitu & col-
 locatione animorũ, in Phædone ait: Pro-
 fanus & impurus ubi ad Orcum peruene-
 rit, in cœno iacebit: initiatus autem & pu-
 rus, cum eò tranſierit, cum dijs deget. Et
 alio loco: Qui uitã iuſtè exegit, & ſanctè,
 poſtea q̄ obierit, in Beatorũ infulis habi-
 tat in omni felicitate, malorũ expers: ſed
 qui iniquè & impie, eos in iudicij & poe-
 næ ergaſtulum, quod Tartarum uocent,
 deſcendere ait. ΗΓΕΑΒ Αἰγυπτίους διδίκεν.
 (πλαταιον.) Quadrangularis ordo exer-
 citus, & ex lignis quadrans compago, q̄
 quidam πλωθίον, id eſt laterẽ dicunt, cum
 acies ad omnia latera inſtruitur, figura al-
 tera parte longiore.
 (πλιδρον.) Menſura terræ continens cũ
 bitos 68. cum 6 menſiſſe, ſtadij ſextam par-
 tem. Nam totum ſtadium eſt cubitorum
 400: ſeu quod ab omni parte pedes habet
 38, cum Plethrũ habeat 100. pedes. Xeno-
 phon ait, palmas iugeri magnitudine na-
 ſci Babylone, aut etiã maiores ſtadio, cu-
 bitorum 400. Elocauit urbs Athenien-
 ſium filias Ariſtildis: & Lyſimacho filio e-
 ius binas drachmas in ſingulos dies, &
 terræ arboribus conſiſte octo iugera, arui
 centum dedit.
 (πλωθρον.) Solent autores multis uti uer-
 bis non in propria ſua ſignificatione, ſed
 uicina, & propè accedente: præſertim ubi
 aperte eloqui aliquid minus licet.
 (πλωθρον ἡμας ἢ διαβελον.) Diabolus
 iniurijs nos afficit.
 (πλωθρον.) Sophocles: O Plute & ty-
 rannus, & ars arti præſtans in uita beata,
 Quanta apud nos inuidia ſeruatur?
 (πλωθρον.) Ariſtophanes: Et hoc amplius
 mille ſtateres ualet. πλωθρον ἢ ἐπιταυτῶν πρεσβῶ
 πρῶτον ἀπὸ πρῶτων: Amplius anno ſenior di-
 ſcedo, inquit Ariſtophanes, cum aliquid
 iſtius.

Deus bonus, & honorum auctor.

Diuine rerũ omnium gubernator.

Iuſtitia, Modèſtia, Inſolentia.

Nemo deſer- uat à Deo.

Poenæ propter amenda- tionem & excepſionem.

Incurabile.

Incurabile.

Plato Max- ſeu compo- leſſerunt. Pharaonem.

Seruitus ani- marum.

6 beſſe, 680 menſura.

Palmas Bab- ylonice.

Arbitrio ſuum libera- litas in Ari- ſtidi libe- ros.

Summa pœni- Liou.

Nolite.

istiusmodi argutiarum audiui. Alludens ad Homerici illud, *αἴψα γὰρ ἐκ κακότητος ἕρπαι κατηγήσασθαι*: *In reb. aduersis homines subito conuenerunt.* Erat Hesiodus illud, *ὡμῶς γήραι δῶκε*: id est, Ante tempus senem facit.

πλείων.) Non nos ter dux erit, & inhabit urbis: sed nauiger solus ipse ad coruus. *πλεγά.*) Quadraginta diebus plagæ Aegyptiacæ acciderunt.

πλεθόντος ἀγορῆς ἐν μέσῳ οἴκῳ ἴππῳ.) Com pleto foro in medio stans dixit.

πλεθύνων.) Aliquanto post, cum Minyx augetur: insolenter se gerebant, & regnum apperebāt. Te longitudo temporis senem simul facit, & uxor dem.

πλεῖν πλεονεξέειν ἄμωστέρον.) Tolle plectrum propugnans: Prouerbiū. Galli gallinacei enim zenis stimulis ad pugnam armanur.

πλημμελῶν.) Lysis: Fateri rem inutilē sibi esse charam, prauum est. Ille ob suum peccatum à me imperio priuabitur.

πλην.) Pleni uelis in eius philosophiam se demisit.

πληρωτής.) Demosthenes in oratione contra Aristogitonem *πληρωτής* uocatur eos, qui stipem reddunt: qui uel sortitō accepserunt, uel emerunt.

πλήρης πλούτου, χαμαὶ αἰ πύλων, Φαινητός. 10 *Πιστε.*) Prouerbia tria: Laterē lauas, humi hauris, lentem secas. De ijs quæ fieri non possunt, & nihil conferunt, & non sunt.

πλήρης.) Agis Pausanias f. aliquando impressione in agrum Mantinensem facta, ciues in urbe conclusit: & prateruenti anme auerso, moenia destruxit, facta ex crudo latere, qui ad machinas bellicas tutior est coctio & faxis. Nā illi franguntur & exiliunt e compagib. Incoctus aut later non aquē se ditur: dissoluitur aut ab aqua, non minus quā a sole cera.

πλήρης γοργόνος.) Capillamentū Gorgonis, datum Asitropæ Cephei filij, quo tempore Cepheus cum Hercule misirauit in *Lacedæmonia, ut eo absente urbs in colunias maneret.

πληθυντικός.) Quasi Locupletifanitate dicas: duo uocabula commiscuit Aristophanes, earum rerum quib. homines maxime gaudent, se quæ res suas coltibilire putant, ex eo uim felicitatis ostendens. *πληθυντικός.*) Aristophanes: Dabimus uobis, & ipsis libens, & liberorum liberis Locupletifanitatem, felicitatē, uitam, pacem, adoleſcentiam, risum, choream, conuiuium, lac gallinaceam, ut defatigemini

bonis: adeo dteſcētis omnes.

PLVTARCHVS Charonensis, Bæotius, fuit Traiani Cæſaris temporibus, & ante Traianum autem dignitate consulari eum ornauit: edixit, ne quisquā Illyriæ magistratum, quicquam absq; consensu eius ageret. Scripsit multa.

Plutarchus Nestori f. Atheniēſis philoſophus, magister Syriam, q; præceptor fuit Procli Lyci, & scholæ philosophicæ Athenienſis præfuit: cuius successores Marinus. Scripsit multa.

ἐπι πλάττει ἢ πεινᾷ βέλους, ἰονὶ φέκας ἱερῆ μαθῖν.) Melius esse, diuiter esse, quā eſurire: ex Hecate cognoscere licet.

πλάττει.) Parare opes esse facile, custodire difficile.

πλάτων.) Aristophanes: Pluto dat funiculum Aeschylō reſedit ab Inferis: eū afferto Cleophonti, & quæstoribus Symbolum mortis, & necis laqueo coſciendæ, fortasse funis significat.

FLOTHIA, municipium Aegææ tribus: cuius popularis, Plothenſis.

PLOTINVS Lycopolita, ex familia philosophica, discipulus Ammonij, qui balulus ante fuit, & magister Amelij: quē Porphyrius auauit, Porphyrium Sopater. Sub Galieno senex manſit usq; ad annos septem, & composuit libros 54: qui in nouenis diuisi, dicunt Enneades. Fuit corpore imbecilli, ob morbum factū. Scripsit & alia.

πλοῦς χερσῶν μαθησῶν.) Triduo Athenis Mitylenen nauigio peruēnit.

πλοῦς, ἢ κωπή.) Nauis, aut galea. De rebus ambiguis. Aristophanes in Auisbus.

πλοῦς πτωχῶν.) Menander: Si adeo male dixeris meæ uxori, patrē & te & istos tuos ego sic arguam.

πλοῦς.) Aristophanes: Me coram tot uiris traducis.

PLYNTERIA, festum Atheniensis. *πνύμα.*) Spiritus, anima hominis. Spiritum dabo tuis, spiritum nouum. Non de factosancto loquitur, sed de impetu rationis (τὸ λογικὸν πνεῦμα ὁμοῦ), de rationali appetitu.)

πνεῦμα πνῆος ἑαῖμα.) Spirituale corpus. Dicunt post gloriosum à corpore (ἀπὸ πνεῦμα) discessum, animo circundari corpus subtile, magis æthereum: & lucidius, q; omnino sensurum sit dolorem. Et hec sunt pugæ Græcicæ: & ab eo corpore separari negant iram & cupiditatem. In Locis Aristoteles, omnem spiritum corruptibilem esse dicit.

Plutarchi apud Traianū autē.

Latenes esse di, cocti.

Diuites, uolentes.

perquam libidinosus, deinde philosophatus est, multosq; libros conscripsit, quorū nihil extat. Delectabatur Sophocle & Homero, & utruq; pari p̄dicitum sapientia dicebat: ac Homerum quidem heroicum esse Sophoclem, Sophoclem uerō tragicum Homerum.

POLEMION Euegeti v. lliensis (nomen id est pagi (κύμας γλυκύμας) dulcis, Athenis in ciuitatem ascriptus, eorū; inscribatur Helladicus, descriptor orbis diuisus, historicus tempore Ptolemæi illustis. Sed ut Aselepiades Myrlean^o tradit, æqualis fuit Aristophanis grammatici, ac Rhodium etiam Panætium audiuit. Edidit llij descriptionē libris tribus: Originis Phocensium urbium, & de Ponicarum urbium cū Atheniensibus cognatione: de Laconicis urbibus, & alia plurima: inter quæ & Orbis descriptio est, siue Geographia.

Polemō Læodicensis, ex ea urbe quæ est ad Lycū fluuium, orator & sophista: Smynæ docuit, Aristidis oratoris magister. Fuit sub Traiano, & post eum, discipulus Timocratis philosophi, Pontiel Heracleotæ, & Scopeliani sophistæ: obijt anno ætatis 56, seq; ipse in sepulchrum coniecit, necemq; sibi conficiuit inedia, propter morbi articulariū cruciatus. Cū autē à propinquis & amicis lugeretur, dixisse fertur: Date mihi aliud corpus, & ascendam. Et medicis à quibus (ὄπι σπυγγή, magna mercede) diutius secabatur, Quamprimum, inquit, Polemonis lapidicidinas excidite.

Polemō sophista iunior, fuit sub Commodō.

POLLES uates, auguria occursum in uis scripsit: ut, Si quis hoc gestans occurrerit, hoc significat.

Polles Aegienis (Aegæ autem urbs Asiæ, uicina Magnesiæ & Smyrnæ) philosophus, ordine alphabetico symbolica scripsit, id est coniecturas libris 2. Auguria lib. 3. Arithmetica lib. 2. Medicamenta lib. 2. de Homericis auspicijs: de Tyrthenorum hatuspicina: latro symbolica, id est coniecturas medicas: de pico martio: Sacram orationē, κατωκεδαιον domesticorum siue altitium lib. 1. De uenatione. De sympathijs & antipathijs, id est de conuenientia & repugnantia rerum inter sese, lib. 3. De fulminibus, eorūq; obseruatione, & alia.

πῶλλης αἰτίας καὶ τῆ ἱερῶν κατὰ.) Magnæ est amentia, confectari inania.

πλήρης.) λαπὶ ὄζω πολλῆτι ἀλιζήτω κερμαῖω.

Laus amica mea est bimari p̄gnata Corintho. πῶλλη.) γλώσσα πρὸ πορθῶντος ποταμοῦ αἰετὸς βίωσεν, καὶ πῶλλη κατακρίψωσα.) Lingua quō uadis? Urbem inflaturatura, & urbē euersura. Prouerbiū, de ijs qui oratione uel profunt, uel nocent.

Πῶν ἔστι ζῆλος καὶ ἔστι οὐ σῆψις
Πῶν ἔστι ζῆλος καὶ ἔστι οὐ σῆψις
πῶλλον.) Neq; mōs umbrosus, neq; nubes ætheria, neq; glaucū mare est, quod istum exulem suscipiat.

πῶλλον.) Polij herbarū duo sunt genera: quorum minns calefacit & liceat rertio interuallo seu gradu (ut uocant.) Itaque omnium uiscerum obstructiōes aperit, & urinas & menstrua eiet: ac uiride quidem adhuc, magna uulnera cōglutinat, aridum uerō hulcera maligna curat impositum.

πῶλλος παίζων.) Vrbes ludere, Ludi etiam nomen est Vrbis.

πῶλλος δ' ἰμῶ.) Sophocles: Vrbis simul & spiritiorum. Qui pestilentia cōsistuntur, ad auertendum malū rem diuinā faciūt, & hymnos canūt: quos uerō pelus corripuit, ob sua mala gemunt.

πῶλλοτρία.) Formæ rerum publicarum sunt tres. Sed oratores p̄culariter solēt Democraticam, id est popularem rempublicam uocitare politiam.

πῶλλοτρία δὲ τῶν ἱεροῦ τῶν σπυγγῶν, ἀγγελοῦ κλάσεν ἐπὶ τῆ σπυγγαλίω.) Ciuilem uirtutem cum sacerdotio coniungere, est ea conglomerare, quæ se conglomerari nō sinunt. Sapientia capessenda est res publica, nam is est qui & improbitatē coherceat, & ad uirtutem impellat.

πῶλλοτρία.) Plato, reliquæ urbe, in Acedemia uersatus est.

πῶλλος βλίπεν βίωσεν, μὴ ἴστω τῆδε.) Pullū equinum (Polum) cernere eurentem, ateanum quiddam est.

πῶλλος.) uertex. Polum ueteres, non ut recentiores punctum quoddā & axis extremitatem, sed uniuersum cœlum appellarunt. πῶλλος ἐρηθισ, cœlum auium, apud Aristophanem.

πῶλλος.) Attrianus: Baechi multa est mentio, Hercules non multa.

πῶλλος.) Nec ætate tibi par est, nec nila re alia præstat, sed omnibus rebus unus est de multis.

πῶλλος.) βροχὸς ἢ πῶλλος, Admodum es audax. πῶλλος καὶ ὄπι, Multum abest.

K πῶλλος

Ἔστι σφραῖμα.

Ἔστι σφραῖμα.

Ἔστι σφραῖμα.

Lingua

Repl. L. i. d.

Sacerdotiū regno mēe parum.

Repl. i. d.

πλάττω μὲν ἄλλοι, καὶ πικρῶς χιλιεῖ.) Multo quidem magis, tametsi mille adfuerint. De ijs qui se modis omnibus uictores fore pollicentur.

πλάττω μὲν ἄλλοι, καὶ πικρῶς χιλιεῖ.) Multa nouit unipes, sed erinaceus unū magnū. πολλοὶ θρησκῶν, παῦροι δὲ μαθηταὶ αὐτῶν.) Multi fortilegi, pauci fatidici.

πλάττω μὲν ἄλλοι, καὶ πικρῶς χιλιεῖ.) Multi sunt inimici, pauci adiutores.

πλάττω μὲν ἄλλοι, καὶ πικρῶς χιλιεῖ.) Multi te odio prosequuntur, si te ipse amaris. Hoc aiunt Nymphas dixisse Narcisso, se ob pulchritudinē in fontib. contēplanti.

πλάττω μὲν ἄλλοι, καὶ πικρῶς χιλιεῖ.) Multi duces Caria p̄diderūt. Propter Halycarnassi obsidionē. In eos q̄ nō consentiūt.

POLYBIUS Lyci F. Arcas, Megalo politanus, Scipionis Africani unā cū P̄natio philosopho p̄ceptor, temporibus Ptolemæi Euergetæ: scripsit prolixa illam historiam Romanam lib. 40. ausp̄tatus ab exilio Cleomenis Spartani, & Philippi Persei filij: ac successioni Macedonum, res gestas Romanorum ordine attexuit. Sciendum, historię Polybij succedere Posidonium Olbiopolitam sophistam. Scripsit & Strabo Amasiensis, ea quæ post Polybium gesta sunt.

Posidonius Strabo.

POLYGNOTVS pictor, Thasius, filius & discipulus Aglaophontis, ciuitate Atheniensis donatus, seu quod Pœcile porticum gratis pinxit: siue, ut alij censent, picturas in thesauro & Anaceo, id est æde Castoris & Pollucis, ut tradit Iuba in opere de Pictura.

Polygnotus Iuba.

POLYDAMAS Scotusæus p̄cratista, maximus omnij ætatis suæ hominū. Hic etiā nū̄ adolescens, leonē in Olympo Macedoniæ, nullo telo armat⁹ occidit: & ad armentū ingressus, maximū & ferocissimū taurum posterioribus pedibus prehēdit: summaq; ungula ita tenuit, ut eam taurus saliens, in manu eius relinqueret. Idē aurigam, currum celeter agitāte, inhibuit, ne pergeret, curru altera manu prehensio, & equos stitit. Huius facinorib. Datis notus, Attaxetis F. auditis, muneribus hominē ad se pellexit. Is iras ex ijs qui Immortales dicuntur ex puocatione duello interfecit. Hæc eius facta in scriptis de statuz Olympiæ celebrata sunt. Cæterū̄ robur ei, ut & aliis robore elatis, exitum attulit. Sicut Homerus de Heclore scripsit:

Polydamas scotusæus.

Τῶν τε fortissime uirum Consilios. Nam æliuo tempore cum compototi-

bus speluncam ingressus, cū̄ speluncæ cacumen fortuito rumperet, mortēq; miniraretur, cæteriqt; cursum fugerent: ipse manibus extētis mansit, quasi ruinā speluncæ futurus: ibiq; oppressus est.

Πολλὺς ἄλλοι, καὶ πικρῶς χιλιεῖ.) Pollux Naucratica (quidam Arduenna, quæ Phœnicia urbs est, natum, per iocum tradūt) docuit Athenis sub Commodo Cæsare, obiit aetatis 58. Scripsit libros hos: Onomasticon libris 10. Est autē collectio eorū quę diuersē dicūtur de eodē. Disputationes siue Sermones, Declamationes, Epithalamid Cōmodi Cæsaris, Romanā orationem: Buccinatorē, siue certam mūsicū: contra Socratē, cōtra Sinopelē: Præellenium, id est, orationē in totius Græciæ conuentu, Arcadicam, & alia.

POLYÆRVS Sardianus sophista, sub primo Cæsare Cæio scripsit oratōes forenses, & iudiciorū seupatrociniorū formulas, triū phil Parthici tres libros, & alia.

Polyænus Macedo, rhetor, scripsit de Thebis, de Acie instruenda lib. 3. & alia.

POLYEVCTVS comicus, cuius fabula est Auriga, ut tradit Athenæus in Dipnosophistis. Fuit & nostra ætate Polyæctus homo detestabilis, semiuir, iniustus Deo, multa: itacundia, Coeyti & Stygis dirus, & pestilens uitæ partus.

Πολύετος. Ὁ δὲ δις τὴν εὐροπὴν, ἐτ' ἀρτὴν ἰσχυρῶς ἐκείνην ἀμύνην ὀφείλει. Quanta p̄metus inuidia delictis!

POLYZELVS comicus, cuius fabulæ sunt Niptra, id est lauacra: Demoryn dareus, Musarum partus, Bacchi partus, Veneris partus.

Polyzelus spectato uiso, maiore q̄ qd̄ oculi eius ferret, barba clypeū occultate (Pana adiutorē fuisse credunt) excreatus, pugnabat tanquā uidēs, uoce discerpens suos ab hostibus.

Πολύζελος. Non multos audierat libros, sed ui ingenij penē diuina admirabilis erat in enarrationibus. Itaq; ex auditibus eius quidam dixit, (παραμύτην ἰσχυρῶς, rerum essentias) oracula nitum illum, non uerba loqui.

POLYCARPVVS, Iōanis euāgelisæ & theologi auditor, successor Bucoli, primi Smyrnæorū ecclesiæ episcopi, * q̄ & post ipsū̄ alter episcopatū tenuit, martyrio p̄ Christo cōsumat⁹ est sub M. Antōino. Scripsit epistolā ad Philippēs p̄clarissimā, & ad magnū Dionysū Arcopaglētā, & ad alias ecclesiās. Hic ob qd̄ā crimina p̄khat̄is, Antōino Pio imperite, Rōmanæ

Euclides Polycarpus.

scripsit.

Dufcha manæ

Anicetas. manæ ecclesiæ episcopo Aniceto, Romã uenit, ubi multos, qui dogmati Marcionis & Valentini assenserat, ab errore reuocauit. Cum autẽ forte fortuna Marcion illi obata factus dixisset, Agnosce nos Polycarpe. Agnosco, inquit, te filiũ diaboli primogenitum.

POLYCRATES Atheniensis, orator uehemens, scripsit Anyto & Melito orationes, contra Socratem.

Polycrates Cypri princeps, sub Ptolemaeo puero, fide fuit præditus, & uirtutẽ coluit. Post uerò progressu ætatis, prozsus in luxuriam impexit, uitamq; indecoram egit.

POLYMNESTVS, & **Ariphradẽs**, & **Oeonichus**, fellatores fuerunt. Supplicanti ut sui rationem haberet, & ad res meliores se eueheret, nõ anquit. (rat. πολυπόδος.) Instat polypti scisse denotat. πολυπόδος ἰμβρίτης) Polypii similitudo, Ad eos qui se aliquibus comparant.

πολυπραγματούν. Ostensuri uirũ bonum non esse curiosum, πολυπραγμοια multa agentem, in Φιλοπραγμοια, amantẽ negocia, mutantis. Nã in agẽdo multa, nullũ euidens est delictũ: quòd forte fortuna obijci multa negocia possunt. Amãs uerò negocia, affectionẽ ad negocia, propensionẽ & studiu, & institutu declarat: id quòd est à bono uiro alienum. πολυπράγμων.) Polyrthenum, Cretæ locus, ubi Dijs immolabant.

POLYSTRATVS accusatus, quòd statuas Mercuriales murilasset, occisus est ab Atheniensibus: cuius memini Lysias. Alius est, pro quo idẽ orationẽ scripsit Lysias. Alius itẽ est, cuius meminit Demosthenes in Philippicis: quem aliquando peregrinũ aluisse Corinthi militem dicit. Sed quid si ibi scribendũ est Polytropum, pro Polystrato? Apud neminẽ enim, inquit Didymus se reperisse, quòd Corinthij exercitus dux fuerit Polystratus: Polytròpũ uerò Atheniensẽ fuisse. Ceterũ neq; peregrinũ aluisse Corinthi militem dixit Xenophon, neq; ipsam fuisse Atheniensẽ Polytropum.

πολυτρόπος ζῷον. Fecũda animalia sunt, homo, canis, leo, & alia. πολυτρόπος.) Aristophanes, ἵτα πολυτρόπος συγκρίσασθαι δαίμονι. Mea fata eodẽ mihi tempore multa importat mala, & uaria. πολυτρόπος ἡ ἀδύνη θεῶν εἶναι, uirũ quòd uel multum uel parũ aquæ fert: hoc est, plenum & forte, uel tenue & leue. πολυτρόπος.) Opima tẽ-

peratura est, duæ partes uini, tres aquæ. Aristophanes: Mincera tale uinũ produxit, quòd tres aquæ partes ferre possit.

πομπῶν. Pompæus, qui à reuertentibus ad cœlestia mittit. πομπῶν ἑρμῆς, Mercurius Pompæus, qui animas ad Inferos mittit, & comitatur.

πομπῆς. Pompei dicuntur, uasa ad pompas cõparata. Philochorus ait, olim ufos fuisse Athenienses ijs, quæ de bonis uo tyrannorum parata fuerint: tabdẽ uerò Androtionẽm alia consecisse.

πομπῆς. Coniucia dicuntur põpiar: translatione ducta ab ijs qui in Bacchanalibus pompis uel cufibus, alij alijs maledicebant.

πομπῆς. Põpeius, cognomen Magnus, cõsul & imperator Romanorum, bellũ aduersus Mithridatẽ & Tigranẽ suscepit. Ac Mithridatẽ in minore Armenia nocturno p̄xilio deuit, ut & castra diriperet, & 10000 armatorũ eaderet. Mithridates itaq; omnib; copijs exutus, bene secũ adũ putauit, quòd cũ coniuge & dyob; pedisse quis effugisset. Deinde seditione Pharnaces filij apud milites suos oppressus, & ad mortẽ necessitiam cõpulsus, ueneno hausto apud Bosphorum moritur: etiã in regno succedit Pharnaces filius. Pompeius uerò aduersus Tigranẽ ducit exercitum: qui nõ è re sua fore ratus, cũ Romanis acie decerare, deditõne facta, Põpeiu adit: & genib; eius aduolutus; diadema capiti suo detractũ in illius manib; deposuit. Quibus rebus motus Põpeius, eũ erigit, & diadema illi restituit, atq; ipse in Armenij caput reponit, ac uirũ in ceteris quoq; reb; honorificẽ tractat: regni tñ parte & magna pecunia multat Armeniũ. Nã & Syriam & Phœniciã illi ademit: & quòd iniusta Romãis arma intulisset, 3000 talenta soluerẽ cogit. Post hæc Albanos subegit, & Iberum regem Ariacem in fugam cõpulit: & Armeniã minorẽ Deiotaro Galatiæ principi donauit, & Attalũ atq; Pylæmenẽ in Paphlagoniã regnũ restituit, à Mithridate pulsos: & Colchis ducem præfecit. Deinde, Syros & Arabes subegit, & ludæo tertio mense ad deditõnẽ cõpulit: sacca tamẽ donaria nõ diripuit, sed deserens oĩa Aristobulo tradidit. Hircanũ tẽm uincũ Romã misit.

πομπῆς. Pompeium Romanorũ ducẽ, Põpeij filiu, dicit, pace facta, Cæsare & Antonium cõiunio in naue prætoria excepisse: hæc enim sibi solũ paternũ do-

πομπῆς. Pompeium Romanorũ ducẽ, Põpeij filiu, dicit, pace facta, Cæsare & Antonium cõiunio in naue prætoria excepisse: hæc enim sibi solũ paternũ do-

πομπῆς. Pompeium Romanorũ ducẽ, Põpeij filiu, dicit, pace facta, Cæsare & Antonium cõiunio in naue prætoria excepisse: hæc enim sibi solũ paternũ do-

ἑρμῆς πομπῆς

πομπῆς πομπῆς

πομπῆς πομπῆς

Mithridates

Põpeius

Mulla Tigranus

Armenia, Deiotarus, Attalus, Pylæmenes

Cæsar, Antonius, Sextus

*Hic Nomen
no imprie
ponit. Sed
adultera
mentis est.*

mum reliqua esse. In qua etiam essent, & e diuini ferueret: Mena pirata, P6 peij fidelissimū ministrū, tum quoq; placidē ad illū accessisse, & Vin' (inquit) res cētis ancoris, re nō Sicilię & Sardiniz, sed Romani imperij dominū efficiat: Cui Pompeius respondit: Hoc re Mena fecisse oportuit, illud uerō cōsiliū nō prius mēhi aperuisse. Nūc (neq; enim nostrum est peierare) in ijs quæ ad sunt, acquiescimus.

μηδου.) Traianus Imperator uir bonus fuit, & robustū corpore. Quadragesimum ætatis annum agens, impetio positus, eodē quodammodo labores cum cæteris obire uoluit.

περιεργον.) Improbē turbulentis inuita cantillas. In eos qui miserē & laboriose uicūtur. Turcor enim cūm maxime efrustr, cantat maxime.

πειρη.) Improbis ab Apostolo dicit, negociū qd' alicui de industria faeciss. *περιεργος.)* Hominibus improbis, & improborū filijs, utimur ad omnia, quibus antehac Republicæ ne pro piaculis quidem usā fuisset.

ιδος περιεργον, & μηδου περιεργον.) Nihil mali, sed idem quod Calliphon: hoc est, ut Calliphon siue Miletum siue Samum Priciensibus prodidit, eū se omnia bona diceret agere: sic ego nihil facio mali, sed sacrilegium facio:

πειρα περιεργος.) Prouerbio, labore improbus, pro ualde improbo dicitur.

πειρα περιεργος.) Verere laborem. Pronerbum, in eos qui frustra labrant.

πειρας πινω περιεργος.) Labor labore cumulaf. Sic ipse in' εργον, opus post opus. *Homerus: πειρατι δε καποδ' αλλα ισθητικα, Vbiq; malū malo densum est Sophocles in Trachinijs αυδ' αμολον ε νιξ' απωθηται δεδ' γ' αμων' ονορ.* Nox adducit & nox repellit susceptum laborem.

PONTIFEX, magnus sacerdos, quē Numa Romanorū legislator constituit, cū Tibris inuagno impetu in pontē anti quissimū irruerētis uotis factis, ne pontem rūperet, flumē placauit: effectūq; ut placidē intra suū decurrēs alucum, ponti parceret: & eos qui pōtiffices & flamines dicuntur, sacerdotibus præfecit.

ποντις.) Pontus propriē is dicitur, qui in tra Chersonesum & Euxinum est: abusuē autem, quoduis mare. *ποντις ο ηδ' αλυσος η θαλιον,* Pontus aut mare bonorū:

de multis & magnis bonis. *πειρα.)* Post quatuor placitas immo labant bouē, qui bos quintus dicebat.

ο πολ. Γ.) Publius gloriæ studiosus in optimarū republica, tantā apud populū beneuolentiā, tantā apud Senatū libi fidē cōciliauit, ut eū quidā eū more Romano pro cōcione accusaret, atq; acerbē in eū inueneretur: alius nemo quicquam loqueretur: ipse uerō diceret, Nō deere populū Rothanū, quengquā audire P. Cornelīū Scipionē accusantē, per quē dīcedi facultatē haberēt accensatos. His populus auditis, euefligidē cōcione discessit uniuersus, solo accusatore relicto. De hoc imperatore nonnulli quærit: quō pacto clarissimus eueferit: quō ingenio præditus, qua ratio educata? Ac ceteri quidē omnes hominē fortunatū, & plerāq; præter opinionē & fortuitō rē benē gessisse statuit: diuiniōtes quasi & admirabiliores huiusmodi ulros existimantes, quā uē os qui ratione & cōsilio administrat omnia signari nimirū, horū alterū esse laudabile, alterū beatum: & hoc eū quibusuis cōmune, illud uerō (res *πειρατις*) legō *εξωρηται*) exitimū & propriam esse cordatorū & prudentium hominū, quos & diuinissimos esse, & dijs gratissimos sit iudicandū. Mihi nerō uidetur Publiū (inquit Polybius) Lycurgo Laçedæmoniorū legislatorinatum consimilē habuisse, & uoluntatem. Neq; enim Lycurgum existimandum est per superstitionē, & in omnibus sacrificiis Delphicæ obtemperantem, Laconicam rem publicā constituisse: neq; Publium somnia & omnia securum, tantū patriæ principatum perperisē. Sed eum utiq; uiderēt, plerosq; mortales nec inopinata cōsilia faciliē admittere, neq; periculis & discriminibus absq; diuini auxilij spē, sese committere audent: Lycurgus Pythia, semper consiliorū suorū dūce & auspice, ascita, facilius perficaf, & ad exitū conarus suos perduxit. Publius uerō cōsimiliter, quasi diuino afflatu incitatus res gerendas aggrediretur, animos suis addidit ad pericula promptē ad eunda, quibus omnia consilio & ratione faceret, & exitus negotiorū omnium cōsilijs eius responderent. Nā beneficiū quidē eum fuisse, & magnanimum, constat: solertem uerō fuisse, & sobriū, & cœpta urfisse, nemo cōcesserit præter familiaris eius & spectatores, exlorato eius ingenio: quorū unus fuit C. Lælius,

Magnanimo deservit.

Fortunose spiritum mouit, an pro demis.

3: plura 7. 2. uerba polybi in comparatis

Diuina auxilii signa

C. Lælius

ab adolescentulo & factorum & dido-
rum eius omnia usq; ad obitum socius,
qui hanc de eo opinionem comouit, eo
quod probabilia dicere, & consentanea
rebus ab illo gestis uidebatur. Primo Pu-
blio ex claris uiris, dextra remuneratioe
a Romanis graminea corōa data est. Ali-
quando adolefcētes Romani uirginem
adultam & prestantissima ad Publium,
quem mulierosum esse cernerent, addu-
xerunt, atq; donarunt. Is uero insignem
pulchritudinē admiratus, se si priuatus
esset, nullum munus isti praelatum esse
dixit: nūc quia sit imperator, quiduis po-
tius accepturum. eo responso ignotens,
huiusmodi uoluptates in ocio & remis-
sionibus iucundissimas esse adolefcen-
tibus: re uero gerendæ temporibus, ma-
xime & corporibus & animis esse impe-
dimento. Ac adolefcētib; gratias egit.
Virginisq; parte uocato, cam illi manu
tradidit, & cui uellet ciuium colloca-
tione iussit. Qua re & contentia & modera-
tione sua declarata, populorum magna
sibi studia adiungit.

P. S C I P I O, Lucij natura P. Publij ma-
ioris adoptione nepos, Carthagine po-
tius (quæ urbs totius orbis terrarum lo-
cupletissima & edebatur, nihil quicquā
inde in suam rem conuertit, neq; emptū,
neq; ulla alia ratione acquisitum, quis-
uis in te parū lauta, sed modica pro Ro-
mano. Actatū ab hinc ur Carthaginēse
quicquam, ut nihil ex tota Africa ad
usus suos admitteret. Idq; apud Roma-
nos extra contro uersiam est.

P. Scipio Africanus, eum eius exerci-
tum, qui Carthaginem solo equauit, cor-
ruptum reperisset, correxit. Belli autē exi-
tum, gladij capulū sanguine multo ma-
nantem portendisse ferunt, qui cum sepe
abstergeret, sub hinc de magis cruetatus
fuerit. Id enim potentum magnam he-
stū eadē significare, aruspices dixerūt.
P. V A L E R I U S, Bruj in cōsulatu col-
lega, cum multis alijs nominibus laude
& admiratione dignus est, ut ob uitæ fru-
galitatem, quæ philosophia quædā in eo
spōte edocta fuit, multis reb; declarata.

W A N T I L U S, & inania oscula
tibi habet.
Hercules inuenit Nescū mer-
cede tranfuchentem, ab eoq; impetrat,
ut Alcmenam & Deianiram trahat.

Aristophanes: Petincommo
dæ esset nante, trahedo ueq;ores exani-
matetis. Solent nauz pttereuntes eo-

gere, ut ipsorum nauiculas cōscendant.

Callimachus:
ΤΑΙΣΚΑ ΕΝΕΚΕΙΝΟΙΣ ΠΡΟΪΜΙΟΙΣ ΑΥΤΙ ΦΙΛΙΟΝ. Nec
mortui nauū soluit. In Aegæo est de-
scēsus ad inferos, quō Ceres cū uenisset,
ex acceolis, ubi Proserpia esset, cognouit:
caq; de causa nauū immunes eos fecit.

Portus, auctore Demosthe-
ne pro Ctesiphonte, oppidū est Eubœæ.

Isthmus est tetraōgōnū, ut-
trinq; cincta mari: Portheus seu fretum,
mare utriq; terram habēs. Portū autē
duo sunt, unus in Hellepōto iuxta
deslum & Abydum: alter in faucibus Eu-
xini Ponti, cuius templū celebratur. Ac
in Helleponto telonium nēquamquam
erat, sed magistratus quidam a rege mis-
sus Abydi sedebat, perquirons singula.

Qui uero ad alterum portum mitte-
batur, semper increde a rege accepta,
nihil a nauigantibus eo exigebat.

Seortatio, idoliū cultus. Ex-
tirpas omnē seortatorum, deficientem a
te: mihi uero adhærere Deo, bonum est.

Porus, municipiū est Acama-
tiaz tribus, apud Demosthegem in appel-
latione aduersus Eubulidem. upde Po-
rius, musiceps.

Præcū a Ioue
& fulmine. Quia principes familiaribus
suis insidiam solēt. Pro uerbium hoc
monet, ocis se curitatem illustis uiræ pē-
riculis esse potiorē. Quidis: Vae tibi,
& semper nimii prælustria uita: Sruum
prælustri fulmen ab arcē uenit.

Quidam ex eius fam-
ilianibus, quib; scilicet prius erat ani-
mus, sub mediā noctem se nidisse die
bant spectrum distinuit.

P O R P H Y R I U S, proprii nomine Ba-
silus, Tyrius philosophus, contra Chri-
stianos scripsit, Amelij discipulus, disci-
pulus Plotini, lamblichus magister, fuit Au-
reliani temporibus, & ad Dioctetianum
usq; uixit. Scripsit libros q̄ plurimos, phi-
losophicos, rhetoricos & grammaticos:
audiuit & Longinum criticum. De diui-
nis nominibus, 1. De principijs, 2. De ma-
tenu, 6. De anima ad Boetium, 3. De ab-
stinendo ad esu animalium, 4. De scipio
cognoscendo, 4. De incorporeis. Vnā
esse Platonis & Aristotelis sedā, 7. In Iu-
liani Chaldæi philosophi historij, lib. 4.
Contra Christianos, lib. 3. De Homeri-
ca philosophia: Ad Aristotelism, Animā
esse enreicli: Philologz histoz lib. 3.
De genere, specie, differentia, proprio &

K 3 acci:

Gramineæ
coronæ.
Virgo sibi
reddita.

Minoris
Africani
abstinens
ita.

Gladij cap-
sulū saeu-
guter ma-
nant.

Importune
uolunt.

Triplu pte
phys.

accidēte: De Nili fontibus, secundū Pindarum: Qui fructus ex Homero capiendus sit regib. lib. 10. Miscellanearū quæstionum lib. 7. In Thuydidis præomniū: Ad Aristidem, 7. In Minutiani artē: aliāq; plurima, præsertim Astronomica: & interilla, Isagogæ astronomicarum rerū, lib. 3. & Grammaticas dubitationes.

Isagogæ astronomica.

μηνιαίαι περίη.

αποπλαῖε. Cū animi amore cōsēnit etiā caro, eiusq; uoluntati nō repugnat. 10
 ποσειδών.) Sextus mēsis apud Athenienses, December, in quo dimēsa dies dicebatur. Ea uerō erat aquæ mēsurā, ad dimensum diē interuallum fluens. Hoc enim mēse causæ maximæ, & à maximis uiris agebantur.

POSIDONIUS Apamēsis Syrus aut Rhodius, philosophus stoicus, cognomento pugil, scholā habuit Rhodi, discipulus & successōr Panætij: Venit & Romam sub M. Marcello. Scripsit multa.

Posidonius Alexandrinus, philosophus Stoicus, Zenonis Cirtieji discipulus: scripsit historiam post Polybium lib. 32. usq; ad bellum Cyrenaicū & (Ptolemæi) Ptolemæum, & Declamationes rhetoricas, in Demosthenem argumenta: quæ quidem potius esse credo Posidonij sophistæ, Olbiopolitæ.

Argumenta in Oceanus sibi.

Posidonius Olbiopolites, sophistæ & historicus. Scripsit de Oceano, & reb. quæ iuxta eum sunt: De regione quæ Tyrica dicitur: Atticæ historias libris 4. Libya lib. 2. & alia quædam.

Posidonius scripsit auguria palpatio num, seu uibrationum (τι παλμῶν αἰώνημα) ueluti si dexter oculus palpatit, hoc significat.

POSIDIPPUS Cassandrensis, Cynici s. comicus, tertio anno post Menandri obitū comœdias edidit. Fabulæ eius sunt ad 30.

πόσις.) Quantum, in magnitudine spectatur, ut, magnū aut parū um. ποίσις, quale autem, in materia spectatur.

πόσις περιουσία.) Quanti emi tibi porcellos, die? Alterū quidē horū alij casulo, alterum uerō tantūm cheniçe salis.

Posidonius astrologus et alius est.

ποσθημιος.) Posthumius Consul, nobilitate generis clarus, & gemini Cōsularis ornamētis, effecit ut collega eius in triū quasi pari dignitate priuatus, indignaretur, sæpeq; in senatu cū eo ex postulatet. Deinde uerō idem se & splendore natalium & amicorum aliarūq; rerum copijs esse inferiorē repulsiās (plebeijs em̄ crat, & homo nouus) collegæ cessit, bel-

liq; imperium concessit. Idq; crimini datum est Posthumio percohrumaciter se gerenti. Accessit grauius aliud, quā dū cem Romanorū deceret uideatur. uiros enim amplius 2000 e sub exercitu delectos, in suos agros duxit, quos absq; serro saltū excindere iussit, uirosq; in agris seruili opere detinuit. Alijs itē plurimis indignissimis facinorib. editis, iusti odij populo causam præbuit.

POSTHVMVS Romanus, Capuanus, Græcis literis post trigessimū ætatis annum est eruditus, cum initio aurifaber fuisset. Semel auremāsto doctrinæ amore commotus, Athenas abiit, ibiq; serorum discipulus addidit, & præclara eruditione ornatus consensit. Iure itaq; & hic Heracleti illud de sese dicere potuit, εμευτὴν ἰδὲ ζῆναίμην, Me ipse q̄siui.

Qui dicit, seipsum quærit.

ποταμιός.) Potamus, municipiū Leontiz tribus: cuius incolæ perstringebantur, quod facile admitteret peperam relatos in album municipij.

ποταμοδότης.) Excoiator fluij, qui subinde fluium traiecit.

ποταμὸς ἐν Ἰταλίᾳ ἐξ ἑλῆος.) Fluius cū sis cum mari contendis. De ijs qui se potentioribus eæ quare studeat.

ποταμὸς ποταμὸν διουρεῖν ἢ διελθὲν ἄλλοις: huiusmodi flumini inueniunt significat caput. περὶ ἡλίου ποταμὸν μεταλλὰ ἰσχυρὸν ἵκταιναις.) Fluius fontis.

Bellem de ueniet esse uirg.

magno aquæ ductum inducis. In eos qui augent nēs uerē ea quæ redundant.

POTAMON Alexandrinus philosophus, ante & post Augustum uiuit. Extat eius in libris Platōis de Republica cōmentarijs.

Potamon Mitylenæus, filius Lesbactis orator, docuit Romæ sub Cæsare Tiberio. Qui cū aliquādo in patriā rēueres, talib. ab Impatore literis est instructus: Potamonē Lesbōnactis F. si qs afficere inluria fuerit ausus, an bellū gerere meū possit, cōsideret. Scripsit de Alexandro Macedone, Limites Samiorum, Bruti laudationē, De perfectio oratore. πόσις.) Quando, refertur ad ΝΥΝC, hūc q; modo & præteriti & futuri habitatio ratione ueluti, Quando factum est? Quando fiet?

Bellem de ueniet esse uirg.

πόσις λύχνος.) Bibula lucerna, quæ multum absūmit oleæ Aristophanes: Cur mihi lucernam accendat bibulam?

πόσις.) Miserabiliter & xrumnosē peruenit ad senectutem, infelice morte terminatam.

ποσίς.) Feruente cōuiuio, per insidias, An ἴδου. con. 4.

conuicator ipse quidem parum parum bibita: fa- mulos autem cōiuiis multum iussit in- fundere.

Ingeniosa
Deo di-
cata surge.

POTONE, Platōis philosophi soror. PULCHERIA (F. Pulcherrima) Arca- dij filia, Imperatrix, nondum annos 15 uia ta, imperiū oprimē administravit: & fratrem etiam Theodosium erudit. Nam cum sapientissima esset, diuinoq; præd- ta ingenio: uirginatam suam Deo con- secrauit, & sorores utidem faceret, im- pulit: & fratrem in omnibus est modera- ta, in moribus & sermone, in risu atq; in- cessu, in uestitu, in solio & statu Impera- tois: ante omnia uerō pietate erga De- um insituit, nec idem munus præstare fororibus desinit. Multas ecclesiās, mul- ta pauperum & peregrinorum diuerso- ria, monasteria multa condidit, & rediti- bus instruit: & præter alia innumera re- ctē facta, sæpe etiam munera in se ostendit. Sorores eius fuerunt Arcadia & Ma- rina. Frater uerō natura sociors & in- consideratus erat in omnibus: in primis uerō, si qui munera & priuilegia petebant, stiteris non lectis subieciēbar. Quo sapientissima Pulcheria semel anim aduerso, callidē illum circumuenit, donari sibi pro ancilla uxorem eius petens. Cui petitioni cum subscripsisset ille, nōdum lectæ: actiter ab ea est obiurgatus. Nestorio autem ad eō insensa fuit Pulcheria, ut qui illum adamabant, rumorem spargerent, eō inuivum esse Pulcheriæ Nestorium, quōd illam in cæstus cum fra- tre Imperatore Theodosio criminatus esset. Idem illi & Patrum illius tempo- ris magistrū obiciebat. Inclitæ illius Pulcheriæ statua in Chalee sita fuit, propē palatium, cum ad ambulacrum intr.

Imperatoris
impere
tra.

Benignitas
in pauper-
um.

Arcadia,
Marina.

Venditio
Eudocia.

Nestorius
dum ex
hominis.

Paulus.

40 pes digiros habetis. *πῶς ἔστιν δεκάσι*) Vbi appulsurū putas? *πύργου*.) Barba Pogon, portus Tro- zenius, unde prouerbium, *ἐς τρεζέναν ἀπὸ βασιλίου*, Trozenem eundum est: in malē barbaros.

40 *πῶς*) Quia gubernatores urbis re- publicam uendebant, *οἱ πωλιτῶν μισθῶν* Aristophanes nomina fingit in poles (id est uenditor) desinenria, eis que imponit: ut Probato- poles, Strypsiopoles, Allantopoles, uen- ditor ouium, stuppæ, farciminum, siue salamentorum.

40 *πωλιτῶν*) Venditores, magistratus A- thenis, dedi iuri, e singulis reibus de- lecti singuli, si qui reipub. debetes, ad sta-

tum diem non soluebant, rem eius fami- liarem uendebant. Obnoxij uenditori- bus ij etiam erant, qui descriptam pecu- niam in bello non pendebat: atq; etiam peregrinitatis conuicti, & iniqui sine patrone, & desertæ clientelæ rei, horum enim bona uendebat, & in ætarium refe- rebant. Omnia denique reipub nomine uendenda curabant, uel gاليا, metalla, locationes, publicata bona. *πωλητήριος*, locus in quo conueniebāt uenditores, appellabatur.

πωλητής.) Puer instar stellæ nitet, instar equi frigidij purgati.

πωλιαν.) A sinius Pollio, Trallianus so- phista & philosophus, Romæ docuit sub Pōpeo Magno, schola 7 imagines susce- pra. Scripsit epitomen Athūdis Philo- chorii: Dicta & facta memorabilia Muso- nij philosophi: Epitome Diophanis: Ge- ogoricorū lib. 2. Ad Aristotelem de ani- malibus, lib. 10. De ciuili Romanorū bel- lo Cæsariano & Pompeiano.

POLLIO Valerius, Alexandrinus phi- losophus, sub Adriano: cuius filius Dio- dorus philosophus, enarrationē scripsit eorū q; apud 10 Oratores agrūtū. Scripsit colle ctanea uerborū Atticorū, ordine Alphabetico: & alia qdā philosophica.

40 Pollio germanateus, de Erratis in literis scripsit. Polus Anigētius orator, ac potius sophista uetus, Licynnij magi- ster, scripsit Genealogiā eorū qui ad litū militarū, tam Barbarorū quā Græcorū, & ut eorū quisq; obierit (quidam id opus Autodamastē in scribunt) Nauium catalogum, De uocabulis.

πωλιῶν.) Demosthenes: Et reipublicæ & suam priuatæ exiguo lucello uendunt proditores.

πωλιῶν.) Demosthenes in oratione cō- tra Neznam: Lex pro adultero cōprehē- di apud eam non fuit, quæ uel in prosti- bulo sedet, uel in foro (*ἰσθμῶν φουρμῶν*) ex- presso aliquid uendit.

Proditors.

PORVS rex Indorum pulcherrimus, ea proceritate, qua uir nemo post Tro- ianum bellum fuit. Cum Alexandro ad- modum adolescens bellum gessit. (Hęc non ad Porum, sed ad Davidē Brach- manem pertinent.) Hunc de ratione ui- ctus percōtatur est Apollōnius. Tum is: Tantum, inquit, tibi bibo, quantū Soli li- bo. In uenatu aut quod capio, eo uesci- tur alij: ego uerō ipsa exercitatioe sum cōtēntus. Mei enim cibi, herbe, & palma- rū capita, & fructus palmarū, & quæ flu-

Cōtēntus
tū exercitatio
sepius fieri
in uita.

men mihi irrigat. Multa etiam ex arboribus mihi nascuntur, quorum cultrices sunt haec manus. Haec audiens Apollonius, supra modum gauisus est, Damidem subinde intruens.

περάματα.) αἰθρη λυδοῦ περάματ' ἐκ λυδῶν ἰδεῖν ἔβλεπον ἱερῶν. Lydo nihil erat negocij: sed ipse egressus, mercatus est.

περάματα ἔξ ἀπειρίας.) Negocia ex ocio. De iis quae praeter opinionem & spē eueniunt.

περαγματία.) Dinarchus in oratione contra Menæchmum: Inimicitiae & negocia ob rempublicam, priuatorum causa sunt dissidiarum.

περαγματία.) Urbem frequentem & magno praesidio munitam, absq; negotio capri rex.

περαγματῆρας.) Romani experientia edocti, in constantiam fortunae suspecti habebant.

περάματα ἀτιμῶν ἰδοὺ αἰθρησῶν, χρεῖον ἀβρωπιῶν ὄντων.) Nulla res humana utpote da aut cōtemnenda est homini. Homo nihil humani & se alienum esse, putare debet.

πῆ περαμία ἰβηδὸς ἀλαμῆων.) Actiones ritae sunt distribucōda.

πρακτικῶν.) Neque actiue Intellectiōnes infinitae sunt, neq; speculatiue: quia ne rationes quidem harum sunt infinitae. Nuncijs uero cogitationum sunt sermones: qui et si posteriores sunt actiuis intellectiōibus & speculatiōibus, nobis tamen sunt euidentiores & notiores. reliqua desunt.

πραγματῶν.) Manlius proconsul 300 talentis ab Asiae the acceptis, Romano tum ei amicitiam conciliatio

PRAXIDICE dea, cuius caput tantum dedica bant. Mnaeas in opere de Europa, Soteris & sororis Praxidices (Seruatoris, & exaetris lusiçiz) fuisse filij ait Cresus (postessorum) & filias Homocoriam & Aetere (concordiam & uirtutem) quae de nomine matris Praxidice dictae fuerint. Dionysius uero in Origini bus, Ogygis filias Alalcomeniam, Thelxiniam, & Aulidem fuisse tradit, quae post Praxidice fuerint dictae.

πραξις.) Nominē generali omnem rationis composiciōnem significat: in specie uero, & magis proprie, eam quae fit cum delectu, hoc est cum uirtute aut uirio. Quorum quatuor reru actiones magis sunt expectandae: eae res magis sunt expectandae, ut, si iustitiae praestet quam

fortiter: etiā iusticia fortitudini praestat: est autem praxis, actio tendens ad finē: opus uero, siue munus, ipse finis: πρᾶξις, ἐπιεργασία, ἔργον, τίλη.)

πραξις.) Aristophanes: Tu uero ne quid trucidē feceris Aeschyle, sed mitius age:

Argue, arguere: nam conuiciari non deset Homines poetas, ταρμῶν πανῶν uenditrices. οἱ μὴ ποῖς ἰερῶν, αἰορῶν, ἀλλὰ πρᾶξις ἔλαγχ', ἐλίγγχ', λαδορῶν δὲ μὴ πρᾶξις αἰθρῶν ποιητῶν, ὡς πρὸς ἀρρητόνους.

(Hoc sibi dictum cum omnes docti, tu uero sacri oratores putent.)

πραξις.) Si quis clementiae genus continentiam faciat, eamq; irae continentiam esse dicat: non recte fecerit. Nec enim quod aliquam rem ex hypothesi sequitur, idem etiam eius genus est. Genus enim separari nequit.

πραξις θεῶν.) Clementia Dei, est mitigatio poenae. Dauid: Clementia uenit super nos, & castigabimur.

πραξις.) Praefans & Venetianus, & palmularius & scutarius dicitur apud M. Antonium.

πραξις χρωμα.) Vitidis color, se ditiohis occasio (ἡμίς Πραξις σαρῶν ἰσχυρῶν).) Hemeros, obiecto praesij amore, Iulianus tollebat.

πραξις.) Potrum mali succi est, acre, & (ut ait Dioscorides) molesta somnia gignit: uentriculo prodest, urinam ciet, attenuat, abstergit.

πραξις φύλλων.) Porri folio uindus est Cupidinum locus. De iis qui ob amorem multum infumunt, & luxuriose uiuunt.

PRATINAS Pyrrhonidiz siue Encomij F. Philiassus, poeta tragicus, certauit cum Aeschylus, & Chæcilio septuagesima Olympiade, & primus scripsit Sartyros. Cum autem se ostentaret, accidit ut tabulata quibus spectatores insitebant, conciderent. Qua de causa theatrum extruxerunt Athenienses. Fabulas edidit 30, quarum 32 fuerunt Sartyricae. Vixit semel.

πραξις.) Male cum eo agebatur, & tota eius familia extortabatur.

πραξις.) Post tribunos denuo ad Cōsules Romani redierunt, & primus designatus est Furius Camillus, eius Camilli F. qui saepius dictator fuit.

πραξις.) Duo decem praefecti designati sunt a Cōs. qui opportunissimos quosq; ad rem gerendam ex equitibus & pe-

Sarm. Teulet. n. 10.

& peditibus sociorū delgerent, qui Extraordinarij dicuntur.

Ἡρακλῆς.) Hercules apud Sophocleē animā agēs: O fili, esto mihi germanus filius, Neq; matris nomē tibi sit antiquus.

Ἡρώδης.) Præclara memoriæ præmia illi & nunc & semper tribuit.

Ἡρώδης.) Heriæder Cypseli F. regis Corinthi regnū ut natu maximus suscipit.

Philosophi in Persiam profecti.

Ἡρώδης.) In Persiā legati cū Arcobioq; do Iuerunt hi philosophi: Damascius Syrius, Simplicius Cilix, Eulalius, Phryx, Priæannus, Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Hîdonus Gazæus. Hi omnes domum redierunt, spera Barbari libera litate. Fructum tamen eius peregrinationis non exigunt, neque contemnendum tulerūt: sed eum, unde nita eorum deinceps gratior & iucundior facta est.

Religionis libertas.

ut enim Romani & Persæ pacem ac fecerunt, hoc etiā inter cætera in illo scriptum fuit: utis illis, in patrias sedes reuersis, licere deinceps uiuere suo arbitrari: nec necesse habere sentire quicquam secus quā ipsi uiderent, neque cogendos esse ad patriam opinionem mutandam.

Ἡρώδης.) Antiquior Codro. Prouerbum, de ualde uetustis, à Codroq; qui Athenis regnauit, ductum.

Ἡρώδης.) Præter, ignis cælestis, aut nubes inuoluat igni, cum uento uehementissimo.

Maltha.

Ἡρώδης.) Pistrix, genus ceti marini inexpugnabile, quæ Malthæ dicitur.

Priapus. Bacchus. Orus. Sol.

PRIAPVS, idem est quī Bacchus. Simulacrum Bacchi, qui Orus apud Aegyptios dicitur, humana forma fingunt, dextra sceptrum tenens, quod ab eo & terra & mare sit monstratum: læua uerò penem intentum cōtreclans, quod ocultata in terra semina producat. Alique rō, motus eeleritatem significant: disci, orbis rotunditatem. Eundem enim cum Sole statuunt.

Deus uisus sine leuē prægnantem Venerem.

Priapus, ex Ioue & Venere est conceptus. Iuno enim ex zelotypia uentrē Venereis cōprestatit, & ut de formis & fœdus & præpinguis nasceretur infans esse cit. Quæ à matre in montem abiectum, pastor educeuit. Habebat autem pudentia superne iuxta nates. Colitur à pastoribus. Eius simulacrum est, puer ingenti penæ, & intento,

Romani quibus.

PRINCIPES dicunt Romani robustos, & Integre ætatis: iuniores & tēdiores, grōsphomachos seu uelites: scio-

res, triarios & hastatos, qui priores sunt principibus. Et hæc quidem appellationes sunt. armatura uerō * Triarii sunt 600, Principes * 900, hastati 1000, uelites amplius 4000. Ferunt autem gladium & pilum.

πρῶτον ἀδελφῶν.) Priusquam facinorā pīnsas.

πρῶτον τῶν ἰσχυρῶν ἰλλῶν, οὐ τῶν ἰσχυρῶν ἀδελφῶν.) Ante captos pīces, muriam cōmices.

πρῶτον ἰσφάχθαι ἔδραται.) Priusquam iugulata est, precudē excorias. In eos qui proptere aliquid agunt.

πρῶτον.) Aristophanes: Tu uerō statim tanquam illex incensa clamas.

πρῶτον λῦν.) Prius non pascet lupus. De re quæ fieri nequit. (Egregium uerō custodem ouium (quod dicitur) lupum.)

πρῶτον λαχῆν, τὴν κρητῆρα καπνῶν.) Ante sortitior, em tempore publicam deuoras.

πρῶτον ἀνομιῶν ἀρπάζει.) Ante distributionem cibi, rapis.

ἰπρίων ἀπὸ λῦ, ἰδὲ ἰδὲ τὴν πρῶτον.) Aristophanes: Cum ager ista ferret, non opus erat emere (πρίων) terra est, πρῶτον eme, neque notam quid esset terra.

PRISCVS Panices, sophista, temporibus Theodosij iunioris: scripsit historiam Byzanticam & Ataliam lib. 3. De clamationes rhetoricas, & Epistolas.

Priscus magni Constantia filius (alij Crippum uocant.)

Priscus Emesenus, alienas literas mirabiliter imitari posuit, artifex in eo frangens.

dis genere nimium solers. Acciderat aut, ut Emesenorū ecclesia multis ante annis, à quōdā homine locupletissimo hæres esset instituta. Erāt & homo quidā dignitate patricijs, nomine Mamianus, & genere & pecunie cōpiti illustri. Priscus uerō hic diuerteris sub Iustiniano urbis huius facultatibus omnibus, si quos inuenerat opibus flores qui magnā meliā sustinere possent, horū maioribus accuratè peruestigatis, antiquas eorū literas nasus, libellos multos quasi ab illis scriptos cōposuit, qui cōfiteretur, se Mamiano pecuniam magnā redidituros, ut quam ab eo depositi nomine accepissent. A pecunia fictiells istis libellis cōprehensa, nō minus centū cētenariis confecit. Atq; etiā uiri cuiusdam (de quo magnā esset & ueritatis & uirtutis opinio, qui tum temporis in foro sedens, cum superstes esset Mamianus, omnes conficiebat eiuium tabulas,

relatus in figur.

Mamianus]

lais

fuis literis singulas illarum obſignando, quem tabellionem Romani uocâr.) Hu-
 ius igitur literas ſolectiſſimè imitatus, p-
 curatoribus Emeſenæ eceleſiæ tradidit,
 partè ira partè pecuniaz ipſi pollicetur.
 Quia uerò lex obſtabat, cauſas omnes
 ad annum 30 præſcriptionem tedigès
 pauca uerò quaſdam & hypothecarias
 omnes 40 annorum ſpacio excludens:
 Byzantium profectus, & Imperatori luſti-
 niano pecuniam largiti, ſine ulla eundã
 tione impetrarunt, ut legè ferret, ut (αἰς
 οὐκλήτους) appellationum cauſe non con-
 ſtituiſſis temporibus, ſed 100 auno-rũ ſp-
 acio concluderetur (καὶ φάλογοι ἐνεκαὶ τῶ
 τῶ παρῆθεν κρηπίωμοσιν.) Summa luſtina-
 nioꝝ multitudinem conſtitutum.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν.) Philemon in Panctia-
 ſtaſte δῶλ- κῆρ δὲ γλῶσ, δὲ ἀσώτης κῆρ δὲ ἀσώ-
 τῆ: Seruus pro ſeruo, herus pro hero. For-
 taſſis, Seruus ſeruo, herus hero præſtat.
 Homerus: ἀλλοίωται κῆρ ἀσώλ- Laboris
 pro rege, uel ante regem.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Agnos obijcere
 eanibus. In eos qui homines quietos ſy-
 cophantis obijciunt.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Quum nulla utilitas, ſi abſiſ opilio. De
 rebus aut hominibus neceſſariis.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Quiſcuq; uitã dege-
 re. In ſolido & amentes, aut inerte. ou-
 es enim ita uiuunt, ut nihil agant.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Viniũ uenditor Cal-
 lias dicitur, cuiusq; Reipublicæ admini-
 ſtratio, * aut Lyſicles filius Aſpaliæ: Styr-
 piopola uerò Eucrares, qui & Styppax
 dicebatur. Byſiopola uerò Cleon dice-
 batur, non quod eorũ uenderet, ſed
 quod Reipublicam.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Cducnit Dei amorũs, q
 & etate & philoſophia iõgè ſũt pgreſſi.
 τὸν κρηπίωμοσιν.) Redè mones.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Problema, id quod diſce-
 ptau dũ proponitur: quæſtio, quæ ad ed-
 tẽmplationem & cognitionẽ facit. Que-
 ſtiones cuiuſq; rei ſunt quatuor: An ſit,
 Quid ſit, Cuiuſmodi ſit, Cur ſit. Ac eſſe
 quidem accidẽtia, ex aõione ſumimus
 item (τὸ πῶς ὑφάρμακον) quid ſit, quod eſt
 deſignationis, ex ipſis conijcimus. Verũ
 e deſinitione haud cognoviſſi eſſe (τὸ
 συμπερικλήτω) accidẽtia. Per deſinitionis
 aurem quaſtionem Quid ſit, reliqua p-
 blemata ex accidẽtibꝯ.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Propole, aõio dicebatur in
 acclumiatoreſ.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Propu-

gnaculum meum, familiae ſalus.
 κρηπίωμοσιν.) Senatuſconſultum, de-
 cretum ſenatus, priuſquam ad populum
 referretur.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Poſt cladẽ Sicilienſem, præ-
 ter eos qui iam erant, oſunt deledi, qui
 decernerent quid e Republica futurum
 eſſe uideretur.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Ego ex alia regione fugio in
 aliam, ſcui domini metu, qui e quos plus
 quã homines curat.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) præiudiciſ. Qui ex diſ rei
 ſiebant, in Prytaneo trefſeſ menses agebãt,
 ante iudicium, quibus urticae argu-
 menta proferebantur: idq; præiudi-
 cium dicebatur.

Præiudici-
 cium.

PRŌDICVS Ceius, ex inſula Ceo, ur-
 belulide, philoſophus Phyſicus, & ſophi-
 ſtes, æqualis Demetriũ Abderitz, &
 Gorgiæ & Soeratiſ, diſcipulus Protago-
 ræ Abderitz, Athenis hauſta cicuta pe-
 ſiit: quod adoleſcentes corrumperet.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Prodicus ſapientio-
 ſior: Prouerbiũ. Ariſtophanes in Nu-
 bibus: Non alteri nunc ex Meteorolo-
 giſtis parebimus, niſi Prodicus, propter
 ſapientiam & in geniũ. Hic primus quũ-
 quaginta drachmis declamauit (αὐτὸν τὸν
 κρηπίωμοσιν.) κρηπίωμοσιν.) Memini & Plato-
 cius in Protagora, & Xenophon in
 Apomnemoneumatis, atq; etiã Ariſto-
 phanes in Tagenſtiſ: Sic urum hũc aut
 Liber corruit, aut Prodicus, aut auga-
 torum quiſpiam. In Aibus itcm ſum-
 perſtringit: Meo nomine Prodicum ſic-
 re iubete in poſterum. Magiſter hic fuit
 etiam Thẽrameniſ, cognomeno Co-
 thumi, quod & tyrannidiſ 30 eſſet par-
 tiſcepſ & populo ſtuderet. Extat & liber
 Prodiei, Horæ inſcripſt, in quo ſacit He-
 eulem eũ Virtute & Vitio ſollo quentẽ:
 à quarum utraq; cum alliciatur, Virtutiſ
 ſudores uoluptatiuſ Vitij non diu du-
 ratum anteponat.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Ariſtophanes in Theſauro:
 Ego ſi qua te tẽlexi, cedò quemcuſ arbi-
 trum ex amiſiſ tuiſ.

αὐτὸν τὸν αὐτὸν κρηπίωμοσιν.) Polybiuſ: Difficile iudicatu
 & explicatu eſt, quem redè proditorẽ
 eſſiſſime. Conſtat enim, neque eos qui
 rebꝯ integriſ autores ſunt ſocietatiſ
 cum regiſ aut principibuſ eoẽundã,
 ſtatim proditorẽ eſſe nominandoſ: ſte-
 que eos etiam, qui ob Reipublicæ rem-
 poꝝ, patriam ſuã ad aliã amicitiaſ &
 ſocietateſ, reliſiſ ueteribuſ, tradueunt,
 nequaquam uerò. Nam hi (εὖτε) optime
 ſunt

Prædictiũ
 uero tenet
 τὸν κρηπίωμοσιν
 London.

Cognomen
 κρηπίωμοσιν.

Quæſtionem
 γενεα.

Proditores. sunt de patria meriti. Li uerò qui difficilibus tēporibus, siue suę securitatis & utilitatis gratia, siue ad opprimēdos aduersarios, hostibus urbes tradiderunt: aut q̄ p̄sūda recipiunt, & externis auxiliis ad consilia & conatus suos exequēdos plurtium potentiorum imperio patriā subiiciunt: tales nomine proditiōnis haud iniuria complexi queas: * quos condicibile quidem uerē aut malum nullū unquam est consecutus: * neq; contraria omnibus consentientes.

πρὸς δόσιμα π. Facills ad pollicendū, nec ea p̄stans que pollicetur, iadantē proditor dicitur.

πρὸς ὀμλίαις. Præcipitem se dedit, seruituti mortem anteponeas.

*Πύλακος Λι
δ. οὐκ ἔστι
ἄλλο, πρὸς αὐτὴν
ἴσως πρὸς
αὐτὴν.*

PROAERESIVS Cappadox, Cæsariensis, Pancratij F. sophistes, Vlpiani discipulus, Antiochiz fuit. Libaniū sophistā paulū antecessit, docens Athenis, maximis honoribus affectus ab imperatore * Constantino. Scripsit declamationes * Floruit sub Iuliano, equalis Libanij sophistæ: & ut huic molestus esset Iulianus, Libanium maximi fecit.

πρὸς αἰρέσεις. Delectus Aristoteles in Loais ait: Othenfuri non esse in bruto delectū, sumemus definitiōnē delectus: quæ est, aliud p̄r alio deligere. Atqui aliud p̄r alio deligere, eorum est, quorum est deliberare. nam aliud alij p̄ferre ratio nis est. Nullum autem brutū deliberat: nullum ergo delectu utitur.

πρὸς ἄριστον.

PROAERESIS appetitiua est deliberatiua, aut deliberatio appetitiua, in iis rebus quæ in nostra potestate sitæ sunt: Qui enim id appetit, quod est p̄r delibe-

ἰσχυρ.

rationem p̄latum: deligit. *βυλὴ*, Cōsiliū uerò est appetitio inquisitiua, suscepta iis derebus quæ agi possunt à nobis. Deliberat enim quispiam, rem ne agredi debeat, an non? Deinde iudicat, utrum p̄stet: & fit iudicium. Deinde afficitur, & amat id quod est consilio iudicatum: ac dicitur id sentētia. Demum post affectionem fit delectus. Proaerēsis enim est: duobus p̄positis, eligere hoc, & amplecti p̄r altero. idque constat, delectū esse consiliū, interposito iudicio: idque ipsa docet etymologia. *πρὸς αἰρέσειν* enim est, cum hoc p̄r alio eligitur. Neque uerò quisquam p̄r ponit aliquid sine deliberatione: neq; deligit, nisi p̄posuerit. (*βυλὴ, πρὸς ἰσχυρὴν, πρὸς αἰρέσειν.*)

*Deliberatio.
Iudicium.
Appetitiua.
Delectus.*

πρὸς ἄριστον. Aliis studio est princeps locus, ἀλλοίς πρὸς ἄριστον ἢ πρὸς ἄριστον. Cuius

honoris e ratio fuit, ut qui cum consecutus esset, tam in curia quàm in concione, & quouis alio conuento, eos qui antenerant, traduceret, loco quæ moros ibi sedere iuberet, ubi eos decebat. *πρὸς αἰρέσειν* ex eo nomen habet, quod primū sedem teneat, princeps & dux Reip.

PROEDRI, quouis Senatus conuentu forte legebantur, singuli è singulis tribubus (ea excepta, quæ res administrabat) & cōsiones curabant: sortitum autem illos fuisse eum, qui Epistates diceretur, Aristoteles in Atheniensium Republica retulit.

πρὸς ἄριστον. Consiliis amicorū utebatur, omisiss suis. Nulli enim uirtuti æquæ studebat, atq; marri earum (ut secundū Pythagoram loquitur) ipsi amicitia.

Amicitia nō est uirtus.

πρὸς ἄριστον. Cū imperatorē obseruarent & colerent omnes: ipse quiescebat, nolens in elus noticiam se ingerere.

πρὸς ἄριστον πρὸς ἄριστον ἢ ἄριστον. Operam dabat, ut à tergo sibi & exercitui omnia essent amica.

πρὸς ἄριστον. Arrepto ensē M. Porcius, & ab hostibus occupatus exdebat, statuens ultā potius quàm ensēm amittēdū: multisq; acceptis uulneribus mirabiliter euasit. Neq; (*πρὸς ἄριστον*, lego *πρὸς*) meū, neq; cuiusquam boni ultri est, utilitarem Reipublicæ negligere.

πρὸς ἄριστον. Proectia dicebatur sacrificia, quæ fiebant ante arationē, pro futuris frugib; ut ad maturitatē peruenirēt: Facta hæc sunt ab Atheniensibus, p̄ Græcis omnibus, Olympiade v.

πρὸς ἄριστον. Fornicator apud Aristophanem, pecuniam nō temerē credendam esse aliis, ait.

πρὸς ἄριστον. Valentinianus imperator edicta p̄posuit, uti, si cui à Salustio p̄torij p̄fecto iniuria facta esset, se adiret. Idem Imperator & Chrysapium p̄positum cremauit.

πρὸς ἄριστον. Neminē de industria legsit, neq; ad se pertinere duxit, neq; prorsus inquit fuit quicquam eorum quæ accidissent.

πρὸς ἄριστον. Status dies, cum nos aliquid certò tempore fieri oportere statuimus: non est *πρὸς ἄριστον*, id est oraculum. Sed cum Deus aliquid p̄sternit, tum uerò est oraculum: ut cum quo die alicui ex hac uita migrandum, & quando totus mundus fit destruendus.

Homo p̄positus nō est, Deū dicitur p̄ponit.

πρὸς ἄριστον. dicebantur olytræ, hordeum aut thus, quòd ante alias nictimas offerrentur.

πρὸς.

περὶ μῦθου.) πρὸς τὸν λυσιόχοιο ἢ περὶ μῦθου
ἢ αἰ. Coram ea cernere licet, quæ sem
per optalti.

περὶ καλοῦ.) Arehelau hortabatur
Syllam, ut Mithridati reconciliaretur:
quo assensu, fœdus est factum.

περὶ καλοῦ.) Cum uedtigalia uende-
bantur, duo tempora præfinitabantur pu-
blicanis, quibus pecunia persolueda ce-
rar. Quam igitur ante exaditionem in æ-
tatum inferebant, ὠρεκατῆρα diceba-
tur: quam altera pensione, ὠρεκατῆρα βίη
μα. (ἢ ὠρεκατῆρα βίη μα.)

περὶ κῆρυκα.) Acuto capite erat Philo-
cles comicus, upupæ instar.

περὶ κληρονομίας.) Solebant litigatores inter-
dū postulare ancillas, aut seruos ad que-
stiones, aut ad rei testimonium: & tabel-
la ea dere scripta, ὠρεκατῆρα, prouocatio
seu postulatio dicebatur.

PROCLUS Mallotes, Cilix, philoso-
phus Stoicus, cōmētarium scripsit Dio-
genis sophismatum, & aduersus Epicu-
rum. Proclus Alter Mallotes, philoso-
phus & ipse Stoicus.

Proclus, Procleius dictus, Themisi-
onis, Laodiceæ Syriæ sacerdos, scripsit
theologiā in Hesiodiā Pandoræ fabulā:
in Aurea carmina: in Nicomachi Isago-
gen arithmetica, & aliā quædam.

Proclus Lyceus, discipulus Syriani, au-
ditor etiam Plurarchi philosophi, Nesto-
rij filij, Platonicus & ipse philosophus,
philosophicæ scholæ Athenis præfuit.

Marianus
Sergius.

Discipulus & successor eius dicitur Ma-
rinus Neapolitanus. Permulta scripsit
Philosophica & Grammatica: Cōmēta-
riū in totū Homerum: Cōmētarium
in Hesiodi opera & diæ. De Chrestoma-
thia, id est bona disciplina, ut opinor, li-
bros 3. (περὶ ἀγωγῆς.) De educatione du-
os In Republicam Platonis lib. 4. In
Orphei theologiā. De consensu in ora-
culis Orphei, Pythagoræ & Platonis. De
Homericis diis: Argumenta cōtra Chri-
stianos 118. Hic est Proclus ille, qui alter à
Porphyrio impurā & cōtumeliosam cōtra
Christianos linguā exacuit. Sed Ioan-
nes Philoponus præclarissimè 18 ei⁹ Pro-
positiones refutauit eumq; in Græcis e-
tiam, quib. efferebatur, eundem atq; Iddo
aut esse ostēdit. Scripsit Proclus Metro-
cū librū: id est, de matre deorū: quæ si in
manus sumptis, nō sine diuino afflatū
eū omnē theologiā de dea illa protulit:
se dicas: ut ne posthac perturbentur au-
res stentibus, qui in ea comparent.

Philoponus.

μετροκόσμου
βιβλίον.

PROCLUS Imperatoris Iuliani quaes-
tor, uir bonus, & abstinentissimus. itaq;
non temerè legem ullam scripsit, neque
instituta uetera mutauit.

PROCOPIUS Illustrius Cæsariensis, Pa-
læstinus, orator & sophista, scripsit histo-
riam Romanam, bella scilicet Bellisarij:
Res Romæ & in Africa gestas. Fuit rem-
poribus Iulianiani Imperatoris (Ἰουλιανι-
ανῆος) librarius Bellisarij dictus, & comes
in omnib. bellis, & reb; à se descriptis
interfuit. Scripsit & alium librum qui An-
ecdota dicitur, quasi non editus, de sus-
ceptis actis: ut eius libri ambo sint nouem. In
eo opere uituperationes & infestatio-
nes Iulianiani, & Theodoræ conjugis eu-
sij, atque etiam Bellisarij & uxoris eius,
continentur.

Procopius: In æde S. Procopij, magni
martyris, in testudine, cuiusdā cunuchi
statua sita est, cuius in pedore scriptum
est (ἰ μετὰ τῆς ἐκείνης ημετέρας.) Qui loco moue-
rit hic sita, stranguletur. Fuit aut statua il-
la Platonis cubicularij, qui temporibus
Basiliisci crematus est. Cum autem parē-
tes eius postulassent, ut is eunuchus mo-
nimentū ergo, aduersus eos qui Imperato-
ri aduersarantur, statua donaretur: im-
petrarunt. Cum uerò ædes magni marty-
ris renouaretur, translata est in circum
equestrem (ἐν τῷ ἵππῳ.) Aedes uerò eunu-
chi extant in testudine.

Plat. τὸν
κυβητά.

σπυρίονα, Frumentum aur hordeum
melle unctum, aut quæuis grana condi-
ta aromatis, ad immolandum.

πρόκλιος ἰακουλῆ.) Proclidis iaculū. De
his qui omnīū uotorū sunt cōpotes. Pro-
clis enim eiulino di iaculū habebat, quo
omnes feras assēquebatur.

πρόκλιος.) Compefecerunt hominē
ineptē garrulum & petulantem.

πρόκλιος ἰακουλῆ.) Regum peculiaris ho-
nos, ut ab hominibus in genua prolap-
sis adoretur.

πρόκλιος.) Discrimē est ueritatis & cō-
suetudinis. Nam ueritas quidē ritē quæ
sita, omnino inuenitur. Consuetudo au-
tem ut eunq; suscepta fuerit, seu uera seu
falsā, à semetipsa confirmatur. Quisq; eā
suscepit, nec illa delectatur, si uera sit: nec
si falsā dolet. Nec enim iudicio is, sed
præiudicio nititur, ipse sua, incerto euen-
tu, in maiorum prudētia collocata. Ne-
que facile est patriam exuere uestē, quā-
uis eam ostendatur omnino absurdam
& ridiculam esse. Chrypsippus 12. Natura-
lium quæstionum libro, tria dicit esse
cri-

Veritas,
Mōs.

Patriam ut
sicut exuere
de ueste,
ἀποστρέφει
οὐκ οὐκ.

eriteria, id est uelut instrumenta iudicandi sensum, cognitionem, & anticipationem. Est autem anticipatio, notio natura in sua universalis. Epicurus philosophus prolepsin esse dicit, ueluti comprehensioem, aut opinionem rectam, aut uniuersalem intellectionem in animo repositam: hoc est, memoria eius quod saepe extrinsecus apparuit, ueluti, Talis est homo, ut, cum primum dixeris homo, statim ex notione etiam forma eius intelligitur, sensibus antecedentibus, & quasi ducentibus. Quo uis igitur nomine id quod initio est oblatum, est euidens, neque quæsiuimus id quod quaeritur, nisi prius id nouissemus, ueluti. Id quod eminus stat, est ne bos an equus? Necessè enim est, ex anticipatione aliquando cognitum esse formam equi aut uouis. Euidentes itaque sunt prænotiones, & opinabiles à prioriæ quopiam euidenti dicitur, ad quod animum referentes aliquid dicimus: ueluti, unde sciamus hoc esse hominem? Opinione autem etiam ἀπολογία, id est existimationem dicunt.

περὶ λιμῆ.) Iudæi bello quàm fame & siti perire maluerunt.

προμηθεύς.) Promethæ canes. Hunc aiunt seruum regium tanto fuisse in turpidem odio, ut efferatos in eum canes immisissent, à quibus sit dicerptus.

προμηθεύς.) Prometheum temporibus Iudæum Hebræorum apud Græcos celeberrimam fuisse tradunt, qui primus inuenit græmaticam philosophiam: id est, literatam sapientiam. Is homines finxisse dicitur: quod effecerit, ut rudes atque indocti illi, sapientiam cognoscerent. Epimetheus inuenit Musicam, Atlas astronomiam declarauit: unde Cælum gestare perhibetur: & multis oculis præditus Argus, quod conspicuus esset, ob artificiosam scientiam à se primum excogitatam. Eo tempore fuit & fatidica Sibylla, regnante apud Aegyptios Phataone, qui & Tarachus dicitur: Athenis, apud Græcos Cecrops, quod bicorpor dictus est, siue ob magnitudinem corporis, siue quod legem tulit, ut sex mellæ uirgines adhuc, unimato nubarent, easque Nymphas appellauit. Nam ante illum, eius loci mulieres

more pecudum coibant. Nullius enim ulla erat uxor, sed pro scorto cuius sui copiam faciebat. Nemo item sciebat, cuius nati esset filius aut filia editus infans. Matris erat id dicere, quæ partum suum dabat, cui uolebat. Hoc instruit Cecrops, ut ex Aegypto oriundus, Legum

Vulcani illius loci non ignarus Dicebat autem Atticam ob illius petulantiam consuetudinem unis fuisse obrutam. Ac ab eo tempore terra Græcorum incolæ modesti fuerunt. Regnauit Cecrops annos 50. Dicebantur autem διφυής bicorpor, seu duplici natura: quod ex Aegypto profectus, regnum in Græcia tenuisset.

προμηθεύς.) Orpheum, Thracia iuxta caeumina Olympi, Tumulus habet.

προμηθεύς.) Immatura morte peribat adolescentia.

προμηθεύς.) Deus Promylus ante molas collocabatur (ως κίνηση) ob hanc redditum, uel ob suauem alimoniam.)

προμηθεύς.) Quid uel id naturam ego & leges curo?

προμηθεύς.) Sophocles Minerua de Aiacae: Vides Vlyses quanta sit potentia deorum? Quis fuit isto uiro prudentior? Quis opportunius omnia gerit?

προμηθεύς.) Sophocles: Pare nihil melius est lucrum mortalibus prouidentia, & mente sapienti.

ἀθλοῦ πρόνοια.) Minerua Pronoea Delphis dicitur, quod ante templum collocata sit: uel quod curat, ut Latona pareret. πρόνοια Prouidentia est. Forsitan ergo legendum πρόνοια aut πρόνοια: ut explicationi huic respondeat.

προμηθεύς.) Isti homines in euidens exitium nos conijcient.

προμηθεύς.) Finiuimus orabatur: quod se neglecto, & ipsi periclitatum essent.

προμηθεύς.) Origenes geometriam & arithmeticam, & alias disciplinas quibus ingenia præparantur, tradere non desistebat.

προμηθεύς.) Antiqui reges epulum publicè præbères uinum phialis auteis aut argenteis temperaturam à pincernis accipiebant ipsi: eo quod libato, quod magni amoris signum esset, etiam calicem cui uolebant, dabant. Id propinare dicebatur: & dies qua id fiebat, Philotesia, nomine ab amicitia ducto.

προμηθεύς.) Suburbana oppidi ornamenta deuastrata.

προμηθεύς.) Aristophanes Nubibus Fidenti animo te seruis committere nostris.

PROPONTIS, mare ante Pontum, Byzantio uicinum.

προμηθεύς.) Heliodorus arcem Atheniensem ait quinquaginta annis omnino pfectam fuisse, taletis aedificatum fuisse, quinquaginta portas habuisse.

προμηθεύς.) Nec in tepellu, nec odio se rogandum.

επιμηθεύς.

επιμηθεύς.

Epimetheus. Atlas.

Argus.

Sibylla fatidica. Cecrops bicorpor.

Vulcani. καὶ διφυής ἢ ἀπὸ τῶν δύο ἢ ἀπὸ τῆς φύσεως.

Orpheum.

Cyberia.

Aeneas in P. O. P. 2. 2. 2.

Prouidentia.

Arx. Athel. natum.

†

προμηθεύς.

περορισταρισι.) Rogauit eū, & urbā nū dictū adiecit huiusmodi: Sēper adolecentum animi ambigui pendēt.

περὲς αἰνῆ.) Quæ apud aduersarios gererentur, non contra se, sed pro se fieri ratus: Marcū adiit, quo aduerciam eius refringeret, impetum q̄i anteuerteret.

περὶ σέβηλα.) Ferit aures eorū modulatus diuinorum canticorum sonus.

περὲς βίωσι.) Non pepercit ei sceleratus amator: sed templo educlā, ui perquām immisericorditer (διδύμη, interfecit) cō stuprauit.

περοβλήτι.) Ne intueri quidem posthac eam potero.

περὲς αἰματ.) Sophocles: Cum optimus ex duobus optimis sim natus, num dedecori ero gentilibus meis?

περοίλων.) Herodotus Arcades Profe lenos dici tradit, hoc est διί quos. Ouid. ¹⁰ Orta prior Luna, de se sic creditur ipsi.)

Ἄ magno tellus Arcade nomen habet.

περοστιαστῆς.) indigentibus subinde plus addebat, ut omnes sine detrectatione gratiam de iis haberent.

περοστιαστῆς.) eritus ne successum illum exaggerantes, & magnificis uerbis iactantes, peccellent dōminatu tyranico opprēssos.

περοστιαστῆς.) Quamuis iratus, quōd reiectus esset, tamen in præsētia dissimulauit. Damatius: Animaducrebat ille quidem eos ita sentire: neq; tamen præ se feruit, se id curare. Quamuis sæpe audiret, tamen dissimulabat.

περος * ἰρραγυα, ἢ κελὶ ἀδης.) Ad ruptā uel inanem canis, uel lupi canis. In eum qui frustra laborat.

περοσθῆς.) Aristophanes: Quod tacet, ac ne gry quidem dieit, id me nō potest ⁴⁰ adducere.

περοσθῆς.) Quis re, fili, huc appulit? Que aduixit causa? quis impetus? quis amicissimus uentus?

περοσθῆς.) Vitæ mortalium labem imprellit.

περοσθῆς.) Precatio est familiaritas & uniuo Dei & hominū: Vel, petito bonorū supplex a Deo. ἢ περὲς τὰ θεοὶ καὶ τὰ πνεύματα ἢ πνεύματα ἀποστόλων. Qui sensus uerborū nisi horū, ignorare me fateor.) Vel, præmissū uirtutis, quo Deus maximē delectat̄, quoq; remuneratur pius. Vel, Precatio est colloquiū mentis cū Deo. Vel, is status mentis, qui omnes terrenas cogitationes destruit. Vel, Precatio est, cū p̄y bona petunt a Deo, uel petito eo

rum quæ Deus hominibus debet ad salutem dare. Cum Deim maiestate considera ta, aliqd̄ ab eo peroro, tum adoro.

περοσθῆς.) Libros (ἔδιδωκεν αὐτῷ περοσθῆς, prorsus negligebat non admodum curabat.

περοσθῆς.) Aelianus: Ita ne homo petulantissime, non contentus tot hostibus, me quoq; in numerum tuorū inimicorū recepisti?

περοσθῆς.) Aristophanes in Auibus: Non, osculatus es, non allocutus, non amplexus.

περοσθῆς.) Cum ea quæ modò nunciata sunt, defenderitis: nihil uobis deinde potius erit, quàm ut pro uiribus opem illis feratis.

περοσθῆς.) Mortalium ibi nemo me alloqueitur.

περοσθῆς.) Romanos decet absq; periculo uincere: ut qui nō necessariò bellū gerant, sed opes augeant.

περοσθῆς.) Cognati eius, pincemas, ueneficos rati, occiderunt.

PROSELYTI, qui à gentibus ad Iudæos se conseribant, & uitam ex diuinis legibus instituebant.

περὲς σῆμα μαθητῶν καλῆς.) Ad nouetērum tumulū ploras. De incogitante, aut simu ¹⁰ lante, & rebus quæ fieri nequeunt.

περοσθῆς.) Cōsules fedeta ptulerunt, & corā omnib. dixerunt, se cessuros esse potius, quàm Tarquiniū suscepueros.

περοσθῆς.) Aristophanes: Cætera quidem mihi probantur omnia, sed unū nō admitto, ut solus ius exorbeas.

περοσθῆς.) Cratinus: Noli appellere ad barbaros bubulcos. Eupolis: περοσθῆς τὴν νῆσ τῆ δῆ, Huc a duerte animum.

περοσθῆς.) Quia nemini quicquam rerum futurarum in mentem uenerat, omnes perculli fuerunt.

περοσθῆς.) Qua parte hostes irrupturos putabas, ibi densabat aciem.

περὲς καρὰ καρῆς.) Aduersus Carē Carissas. In similes. Sicut, περὲς κρῆτα κρητῆς, Aduersus Cretensem Cretissas. In eos qui frustra laborant. Polybius: Is uero ignorabat se aduersus Cretensem Cretissare, ut dicitur.

περοσθῆς.) Aristophanes: Iussuran dum adeo non curo, ut tres obolos additurus sim. ἢ mihi iussurandum detuleris, inquit ἑσχοπαντα.

περὲς κῆρτα λακπιῆς.) Aduersus stimulos calcitrans.

περοσθῆς.) Fortuna eo prætextu uelut in

Israndi
marius.

lut in profcenium protrahō, nera consilia detexit.

περικλησις.) Nihil ex odio aut benevolentia agendum.

περὶ ἐξέρχου γυμνάσιον.) Aduersus sacra se exercere. De us qui frustrā fatigantur.

περὶ σπινθῆ.) Te adorabo Iusticię Solę.

περὶς λίοντα δευκατὲς ἄπιστοι μάχων.) Damaduersus leonem ineunt pugnā. In eos qui cum potentioribus ligant.

περὶς λίοντα ἄδον.) Moderatę res gesta est, non uel Dei uel hominū indignationem incurramus.

περὶς τῷ πῶ.) Nō te per matrē, perq; patrē, ὁ filii, perq; quicquid tibi charū est in exdibus, supplex adeo, ne me desituas ita solum. desertū, in hisce malis quę uides, quibusq; me oppressum uidisti.

περὶ σιδῆ ἀρχῆ.) Quid pulchrius incipientibus aut desinentibus, quā uelociū equonum agitatores celebrare?

περὶ σιδῆ.) Cęsar eos primo tātūm accessu perterrefecit.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

περὶ σπινθῆ.) Diligēs cura ualitudinis. Cor pus est moderatę curandū, neq; ut sis uita amans, neq; ad elegātiā: neq; etiam negligendum: sed sic tractandum, ut ad perpaucā medicorū opera sit opus, neq; phar macis deglutitūdis, neq; emplastris foris imponendis.

pertinet, atq; ad uos. Doleo autē & grauiter fero Res urbis. eam enim uideo semper improbis patronis uti: Quorum si quis uel unum diem fuit bonus, decem est in primum.

περὶ σπινθῆ.) Insequēs tēpus Me semper sollicitam habebat, ut moriturā. Hoc uerō die liberata sum merus. Sophocles.

περὶς τῇ πολιδῇ ἱερῆς.) Mercenarius ad par uam portam. Nouem principes mœnium Piræei auspiciati structuram, Mercurij statum subscripserunt. Mœnia primi auspiciati hunc dedicarunt, Senatus populiq; decreuit obtemperantes.

περὶ σπινθῆ.) Adiuutores estote urgentis negocij.

περὶ σπινθῆ.) Sunt multę quędā con stituta legib; in iniurios, ut Epobelias, sex ta pars æstimata: litis. Sunt & aliz quas irrogant iudices, ut Demosthenes indica in oratione contra Timocratem.

περὶς πηλῆς.) Erat philosophus honoratus apud regem.

περὶ σπινθῆ.) Talia præmia malę consulenti bus decernit uindicta.

περὶς τὴν σωρὸν ἀμῶδῶ.) Ad acerum me tere. In eos qui magnas res aggrediūtur: uel de ijs qui exhortantur.

περὶ σπινθῆ.) Sophocles: Supplex fe det. In manib; habēs comas meas, & hu ius, & tui tertij Supplicum thesaurum.

περὶς τῆς πρῆσιν αἰσῶ.) Antiochus promissi one sibi a cecōmo data & inopinata supra modum lætatus, omnia pollicebatur.

περὶς αἰωνῷ δεξιά.) Augustū bonum ratur, in hostili uallo statua habere.

περὶ σπινθῆ.) Damascius: Facile uidebat q ratio futulis, quę grauis esset, ut hanc admitteret, illam repudiaret.

περὶ σφραγῆς.) Obuiā pfecto Barbaris, flā mæ instar, ea facinora e debat, quę & ma nus hominis & audacia m superarent.

περὶ σφραγῆς.) Festum Athenis agita ri solitum, cum Proserpina abire uideret à Vale dicendo opinor.

περὶ σφραγῆς αἰσθησιμῆς.) Per causā tu dæ rei familiaris, Barbaricę studēt tēacitati.

περὶ σπινθῆς.) Præordinatione cum uelites in bello ante alios collocantur. Subordinatio, cum aliis subiunguntur.

περὶ σπινθῆς, ἢ περιόνησιν.) In fertio, cū im plicati phalangī singuli singulis altera tim iunguntur.

περὶ σπινθῆς.) Propositiō, est oratio duobus terminis cōstans, significatione sua aliquid de aliquo indicās: siue quod sit siue q; nō sit. Modus uerō simpliciter est,

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

L a dua

Curatio cor poris.

Vindicta cu piāta.

Valm Dei.

Franci. Bellifera Roman.

Βασίλειον ἱερῆς.

Parti inuenit ἱερῆς.

Supplicum gratia.

Iudicium.

Propositiō uerba.

ἱερῆς ἱερῆς.

Termini
n. i. i. i.
Fi. i. i.
v. i. i.
duarū propositionū simplex cōmunio,
tres terminos habentiū, è quib. necesse
est & unū bis sumi, & utriq; inesse. Figura
uerò est modus, in quo mediū certa rati-
one collocatur. Protasis est propo-

Protasis
V. i. i. i. e.
sita quæstio : & Problema proposita in-
terrogatio. *πρωτισις, ἢ πρῶταισι μὲν ἑρώτησις*: *πρωτὸν ἀληθεῖα πρῶτὸν ἀληθεῖα ἑρώτημα*. Disser-
rūt autem modo tantum, & cōponūtur
etiam ex contradictionibus. Problema
& protasis eorundem sunt significantia,
& in iisdē, modo q; efferendū in dictione
tantūm dīscrimen habent. Eadem enim
quæstio, si addatur, Vtrū, problema est:

Vtrū
n. i. i. i.
An ἄλλο
ἡμετέρο
να.
si An, protasis: eaq; sunt dialectica pro-
blemata, & dialecticæ propositiones. Ac
problema quidem est huiusmodi: Vtrū
rotundus est mundus, an non? Protasis
uerò, Est ne mundus rotundus? particu-
laris, An non, prætermisissis.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Protelia, quasi præparato-
ria dieas, diem appellant, qua nuptæ vir-
ginem parentes in arcem ducunt ad de-
am, & uictimas ob coniugium, quod &
πύλον dicitur, immolant. Protelia item
dicuntur, ea quæ fiunt, aut dantur, prius-
quam perficiatur eorum aliquid quæ ad
diuinam rem pertinent.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Qui Musas non præparati-
onē esse retur (*ἀλλὰ τί κρᾶτ' ἐστὶ*) sed ro-
bur ipsū sapientia in iis collocat: neq;
si quid eximium allquādo per ambages
Innuūt, id intelligere uult (*ἔξ ὑπὸ τῶν κᾶ-
τήχητι*, in eo errore nefatur) & ab hoc
detinetur, ei multa bona eueniant, id est
(ut opinor) is naleat.

ἀλλὰ κρητῶν.
Sacra fiant etiam antē
Dionidis nuptias, & adulteri prima ul-
tima cōsō maritus.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Romani priores utroq; ⁴⁰
potiti flumine, contos sub undis defixe-
runt. Penes nos est, ut uel funditūs pei-
eamus: uel hoste occupato, aliquam te-
meritatis opinionem incurrentes, pos-
sio tamen arbitratu uiuamus.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Prius testudo anteuertet lepōti.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Prius sanguine pluet.
De rebus quæ fieri nequeunt.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Talenra 500 illi offerebat, si
Cypro cellisset: aliaq; emolumēta & ho-
norez, si hæc lēte morem gessisset.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Sacri legi lucrum iure at-
tiquius ducētes (*πρωτὸν ἀληθεῖα*) dēt
grauē pœnas.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Ante uictō-
riam encomiis eanis. De iis quī negocia
anteuertunt.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Si Dei & hominū contentio
fiat, res ne humanas Deo antepones? <sup>πανδώρα
λουρα.</sup>
Prima Pandora cum forori-
bus lancam uestem hominibus cōfecit.
πρωτὸν ἀληθεῖα. καλῶν τῶν σωματικῶν ἑρωτῶν, Mer-
curium manium ducē uocare: pro, mor-
tem optare.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Tergo hostibus ob-
uerso effuse fugiebant, fortitudinis om-
nis obliui.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Marcus uir nobilis, digni-
tate ædilis, proscriptus, cum latere uel-
let, radit caput & barbā, Ægyptia ue-
ste induta.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
In prima acie pro popu-
lo dimicabat, non imperatorio, sed mi-
litari more.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Aūt Xenocratē in urbem <sup>Χειροκράτος
ουστριας.</sup>
abitutum, omnes turbas atq; tumultus
transitu suo inhibuisse.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Sequitur hoc naturam <sup>ἀλλ' ἡ φύσις
πρωκλασίας.]</sup>
hominū, ut in extremis periculis suæ po-
tissimū saluti consultū uelint. Poly-
bius: Nihil in uita illi potius fuit, quam
ut uenaretur. Vtrō ire audebat: difficul-
tates à fortuna obiectas, plus esse rati-
us, quàm edicta imperatoris.

πρωτὸν ἀληθεῖα.
Operæ precium esse duxi,
cuitate eo in quo & hi & illi nimij fuis-
sent: quæ antiquis historiis conueniret,
ea adiugete.

P R V S T A S T E X odioſo aspectu (*καὶ
παρ ὅτι πολλοῦ μοῦ βελτίου ἱσπαρχου*) quā-
uis ex rationatione melior, dimidiis
uir externa specie, & ad res bellieas intul-
tilis, & muliebris. Nec enim timidus dē-
taxat erat: sed & à tolerantis ærumnis
alienus: denique & animo & corpore
per omnem ætatem effœminatus: quas
res abesse à Regibus cūm alij uolunt, <sup>κεν δειγῶ
νερ.</sup>
tum nerō Bithyni. Multa etiam libido
eius erat, & petulantia in cupiditatibus
corporis. Doctrinæ & philosophiæ, &
quæ in his sunt præceptorum p̄toris
rudis: & quid honestas esset, ne cogita-
rat quidem unquam: sed barbaram Sar-
danapali uitam agebat non dēs dies que.

Itaque cum ij qui regnō eius parebant,
uel exiguā sp̄e concepissent: toto impetu
ferebantur non modō ad defectio-
nem, sed & ad pœnas de eo sumendas.
Prusias rex, Attalo uictō, Pergamum In-
gressus, sumptuosum sacrificium Aescu-
lapij rēp̄o obtulit: eūq; litasset, in castra
euerſus. Postridē copiis ad Nicopho-
rium (*τὸν Νικηφόρον*) adductis, & templā ^{καταβύβια.}
deorū immortalū spoliāuit, & statuas
sax-

faceaque simulacra. Denique etiam Aesculapij effigiem, insigni artificio à Philomacho fabricatam, ad se transtulit, cui pridie immolarat, & libarar: cuique, uti consentaneum est, uota fecerat, ut propicius esset. Huiusmodi affectiones sunt insanæ. nam simul immolare & placare numen, adorantem & altaribus affixû, id quod Prusias facere solebat, flexis genibus muliebrem in modum: eademq; simul perdere, & iis transferendis contumeliam facere numini: quis neget animi esse rabie perciti, & hominis errore mentis affecti?

πρόχρη.) Quid dicendû aut agendû mihi sit, age dic? Ars enim alia uincit aliam. *ὁμήρου.*) Homerus: Ne mihi munera iucunda obijce autem Veneris. Hesiodus: Aurora & in itinere, & in opere faciendò longè præstat.

πρόφρων.) Præcoces, qui cum adolescentibus sint, seniores esse uidentur.

PROPHEȒIA alia spiritualis est, alia diabolica. Dicuntur enim eodem apud illos quoq; nomine prophetiæ: media & inter has interiecta, naturalis est, seu artificiosa: alia communis est, & popularis.

Ac spiritualis quidè præcipuè sanctorû est: certò autem consilio profanis etiam contingit, ut Pharaoni. Balamo, & Caiaphæ. Diabolica, ad solos diabolorum cultores pertinet. eius generis sunt, qui ex farina & hordeo diuinant, & quæna Pythia, & Dodonæa sacrificula, & harsipices, & auspices, & augures, & obseruatores signorum, sternutationû & omnium & fulminum, & murium, & mustelæ, & stridoris lignorum, & soni autiû, & palpitationum corporis: itemq; diuinationio per nomina & mortuos, & astra & a-

40 quas, & alia infinita. Nã diuinationo ex somniis, apud nos quidem est ex afflatu diuino: eorum uerò prædictio, non uirtute, ut nostra, sed malis artibus cõstat. Ac Deo prædictis aliqd, simul etiã explicatiõnẽ adijgit, & exitû accuratè gubernat. Illi uerò quædam sortitiorũ assequuntur, in plurimis aberrantes. Naturalis aut diuinationo brutarû est animantiû. Hirundines enim & græes & formicæ hycem aduentantè sentiunt, echini item & haleyones nature munere. Artificiosa uerò prophetia est apud medicos, & cõsiliarios, & gubernatores. Nam illi quidè morborû cõrûq; curationes prædicunt: hi, uentorû mutatiões: medij, sagacitate ingenij res futuras deprehendunt. Cõmunis autem

& popularis cognitio futurorû est: ueluti, post tres menses hycem fore, omnes enim, uices anni temporum norunt. Nihil igitur magni est præscientia dæmonum, cum & formicæ & acuti homines res futuras coniecturæ deprehendant. Non autem ut diabolus prædixit, hominem scitum esse bonum & malum, iactatum est. & Balamo prædixit: Meretricios prostitue, & per eas irretietur Israel. itaq; factum est: quæ coniectura potius est, quàm prædictio. nihil enim admirabile huiusmodi prophetiæ cõtinèt. Prophetiæ uerò proprium est, linguam præbere administram gratiæ spiritus.

πρόφωλακχ.) In quatuor uigiliis distribuitur nox, quarum singulæ ternas horas continent.

πρόχρηστια.) Procharisteria, dies quæ magistratus omnes sub finè hycemis, tribus herbescentibus, Mineræ sacrificabant. Lycutugus: Antiquissimum sacrificium propter deæ (Proserpine) reditû, procharisteria dictum, ob germinationem frugum nascuntur.

πρόχρησθ.) Quia expedito erat ingenio propter peritiam: negabat esse cunctandum: sed o currendum & dimicandum cum hostibus. Polybius: In causa est cur non incautus opprimatur, præclarum illud Epicharmi dictû: Sobrius esto, & memento non credere. Nerui hi atq; artus sunt sapientiæ.

πρόχρηστια.) Videt huiusmodi mos fuisse Athenis, cû sententia quæpiã decreta à senatu, fertur ad populum: prius in concione suffragia rogãtur, uideatur ne ea sententia consultanda populo, an uerò Senatusconsultum sufficiat?

πρόχρησθ.) Ossa in urnã argenteã edictã filio misit, ut monimentû patris haberet. *πρόχρησθ.*) ἀρχιμήτωσ σκυῶσ κηι ληγασῶσ κηλε κωθῶσ. Prouerbiû, primi cucumeres optimi, postremæ cucurbitæ.

πρωῶ.) Manè, in sacra Scriptura sunt calamitatum mutationes. Dauid: Mane repleti sumus, Domine, misericordia tua. Mane, est omne interuallû à gallicinio. *ἰσ πρωῶσ κωῶσ βλεῶσ.*) Canis culû inuenire hoc prouerbiû dicebatur lippis.

πρωκλῶσ ληστῶσ πρωγιεσθ.) Podex uincit lionem. Prouerbiû, de rebus inutilibus & irritis. Aristophanes: Ea sum de tentate ingenij, ut populum & amplû & angustum possim facere. nam & podex meus hac ipa est solertia.

πρωκλῶσθ.) Iis qui pudicitiam suarû

Prophetia dæmonum.

Balamo prædictio.

Prophetia proprium.

Gratiæ:

Discreti

Incausum.

Aurora.

πρόφρων.

πρόφρων.

διαισθησι.

ἰουστου.

πρωῶ.

πρωκλῶ.

πρωκλῶσθ.

prostitissent, concionari non licebat.

PROTAGORAS Abderites, Armonis F. aut Mazandrij, Quidam cum Teifi fuisse tradunt. Hic est baiulus esset collocutus cum Democrito, eruditionis amore captus est: & philosophatus, ad eloquentiam se contulit, primusque sophista est cognominatus, & primus contentiosas orationes inuenit, & certamen uerborum instituit, & *centum minas à discipulis exegit. Itaque sermo mercenarij (λαζος ἡμεμισθός) est cognominatus. Fuit & Locratis oratoris magister. Primus hic omnem orationem diuisit in partes quatuor: Orationem, interrogationem, responsionem, iussionem. Post hunc alius hæc in septem distribuit, narrationem, interrogationem, responsionem, mandatum, annunciationem, uotum, uocationem. Alcidas quatuor ait esse formas orationum: Enumerationem, negationem, interrogationem, appellationem seu salutationem. Libri Protagoræ ab Atheniensibus ctemati sunt, quod aliquando sic exorsus esset orationem: De diis scire non possum, neque an sint, neque an non sint? Antiquior est Platone philosopho. Magister Prodicij Cei fuit, & aliorum multorum. Hunc, narrat Eudoxius, rationem inferiorem & superiorem fecisse (τὸ πρὸ τῶν λόγων κρείττων πρῶτον) ac monstrasse discipulis, quo pacto idem & laudandus esset, & uiruperandus.

πρῶτη φύσις, αἰ ἀρχαί.) Prima natura sunt principia: postrema natura longissime à principijs remota. Sunt autem hæc problemata argumentantibus, difficilia ostensu, respondentibus facilia. Prima enim difficultate habet, quod per alia non possunt ostendi. Nam quæ ostenduntur, per prima ostenduntur. Primis autem nihil prius est. Fit enim principiorum cognitio non per demonstrationem, sed per definitionem. Definiti enim in primis oportet, quid sit principium. Quod cum hoc esse posuerit, eo utendum est ad demonstrandum id quod sequitur. Itaque tractatu difficilia sunt principia, nec facilia ostenduntur. Prima autem figura dicitur in syllogismo, non ut causa, neque ut gignens illos, sed ordine & perfectione. non quod gignat illos, & producat: sed quod plus possit, & demonstratiuis tractationibus arctissima sit.

πρῶτος δὲτος ὁ λαός, δὲ τριτὸν ποσειδάωνας. Quartus ritur, quomodo primos ponat apollo Paulus? Primos proportionem certaminum, diuinæque gloriæ. Postremi autem sunt, quod in fines seculorum incidere. Itaque & primi & postremi sunt, ut & in hoc magistrum imitentur, se & primū & postremum esse dicentem. πρῶτος περὶ τοῦ. Homo admodum adolefcens, & opera bellica primū periclitatus, nuper gustato altiore dignitatis gradu, ambitiosus fuit, & contentiosus, & appetens principatus. πρῶτος ποδῶ. Primo pede, dicere solent augurantes. πρῶτος. Gratuita hominibus uiautoribus canatrix: cicada inquit in Epigrammate. πρῶτος κρηίδος. Puppim ferire remis: est pularum se subducere, dissimulata fuga. πρῶτος αἰνότητος. Deic nutu administrantur res hominum. πρῶτος θάλασσης. Loca natura progredi eos ulterius non panebatur, sed fossæ longitudine eis dimetiebatur, & modum statuebat. Aderant legati, Parthos & Romanos reconciliaturi. πρῶτος αἰαίας. Prytania, numerus est uel 35, uel 35 dierum, quibus singulæ decem tribuum Athenis summæ rerū præerant: anno Lunari, quo utebantur, ita distributo, ut quatuor tribus, quibus prima fors obuenerat, 36. reliquæ 6. dies 35 gubemarent. πρῶτος αἰαίας. Sportulæ: pecunia etat, quæ uterque & reus & accusator in iudicio mulctæ nomine deponebat: si uictus esset, ad rem publicam redit nam. Decima item debiti parte iudicibus numerata, debitorum in iudicium adducebat. πρῶτος αἰαίας. Prytanecū, curia apud Athenienses, in qua publicè uictus præbebatur ijs, qui honore illi rebus præclare gestis, qui quidē maximus habebatur, consecuti erant. Eodem in loco & granariū erat, & ignis æternus, ubi adorabant. πρῶτος αἰαίας. Decima pars senatus Quintigentorū Prytanes dicebatur, quinquageni de singulis tribubus, quæ munera Senatus omnia per successione sortitio obibant.

PROTOGENES pictor Xæthius, Ly-

cinis, graphica scientia celebris, qui Rhodium Bacchum pinxit, prodigiosum illud & mirabile opus, quod & Demetrius Poliorcetes magnopere miratus est, cum Rhodom obsideret totum biennium, mille nauibus adductis, armatisque militibus amplius 30,000. Scripsit de graphica & figuris lib. 2.

πρῶτος δὲτος ὁ λαός, δὲ τριτὸν ποσειδάωνας. Quartus ritur, quomodo primos ponat apollo Paulus? Primos proportionem certaminum, diuinæque gloriæ. Postremi autem sunt, quod in fines seculorum incidere. Itaque & primi & postremi sunt, ut & in hoc magistrum imitentur, se & primū & postremum esse dicentem.

πρῶτος περὶ τοῦ. Homo admodum adolefcens, & opera bellica primū periclitatus, nuper gustato altiore dignitatis gradu, ambitiosus fuit, & contentiosus, & appetens principatus.

πρῶτος ποδῶ. Primo pede, dicere solent augurantes.

πρῶτος. Gratuita hominibus uiautoribus canatrix: cicada inquit in Epigrammate.

πρῶτος κρηίδος. Puppim ferire remis: est pularum se subducere, dissimulata fuga.

πρῶτος αἰνότητος. Deic nutu administrantur res hominum.

πρῶτος θάλασσης. Loca natura progredi eos ulterius non panebatur, sed fossæ longitudine eis dimetiebatur, & modum statuebat. Aderant legati, Parthos & Romanos reconciliaturi.

πρῶτος αἰαίας. Prytania, numerus est uel 35, uel 35 dierum, quibus singulæ decem tribuum Athenis summæ rerū præerant: anno Lunari, quo utebantur, ita distributo, ut quatuor tribus, quibus prima fors obuenerat, 36. reliquæ 6. dies 35 gubemarent.

πρῶτος αἰαίας. Sportulæ: pecunia etat, quæ uterque & reus & accusator in iudicio mulctæ nomine deponebat: si uictus esset, ad rem publicam redit nam. Decima item debiti parte iudicibus numerata, debitorum in iudicium adducebat.

πρῶτος αἰαίας. Prytanecū, curia apud Athenienses, in qua publicè uictus præbebatur ijs, qui honore illi rebus præclare gestis, qui quidē maximus habebatur, consecuti erant. Eodem in loco & granariū erat, & ignis æternus, ubi adorabant.

πρῶτος αἰαίας. Decima pars senatus Quintigentorū Prytanes dicebatur, quinquageni de singulis tribubus, quæ munera Senatus omnia per successione sortitio obibant.

νεογενεῖς ἰσομετρικὸν 301.

Orationis diuisione.

Alcidamem.

Oratio de dei igni.

Principia ad demonstrandum, sed demum.

Principia de fontibus.

Figure primæ.

Βακχὸν ἰσομετρικῶς.

Ἀριστέλιος ὁ πρῶτος ὁ πρῶτος.

35 αἰαίας.

ἰσὸν αἰαίας.

πρῶτος.

πιαρμύς.) Aristophanes: καὶ τὴν πῶν οὐκ ἐπιαρμύς. Et qui factum est, ut nō sternutim: id est, nō animaduertim. Ita, inq̄, ist̄ ille me tetigit, ut festuca tāgit nares.

πίνις.) Ne sæpius ad eūdem lapidem impingito, cnm occasione habeas exploraram.

πιδεῖον.) Vt lateas insidiatores, nullo q̄; incommodo afficiaris, aptiora sunt loca edita & plana syluosis, eo q̄ longè pro-
10 spicere possis omnes insidias. In plerisq̄; autē locis multa sunt quæ uisum impediunt. nā uel minimus amnis cū exiguo colle, interdū calami & filices & dumi, non pedires modò, sed equites etiā cæ-
15 lare possunt, mediocri adhibita prudentia, ut arma insignia supina collocentur in terra, & galææ armis supponantur.

πιδεῖον.) Filix herba, siccandi ui prædita: unde & foetus corrumpit atq; eijci,
10 & latos lumbricos interficit.

πιδεῖον.) Polybius: Exornantur Romani crista plumæ, pennis rubris aut pullis
15 crectis tribus cubiti magnitudine: quibus uertici impositis, unā cū alijs armis, uir duplo maior apparet: aspectus uerò pulcher est, & formidabilis hostibus.

πιδεῖον.) Absurda atq; inepta genealogia est, dicere, Aues ex ala Cupidinis esse natas.

πιδεῖον.) Alæ columbæ, dona spiritus sancti. Eius autē alæ sunt argen-
20 to inducæ, tergum uerò auro est ornatum. Nam simpliciora & cædidiōra simplicioribus, aliora perfectioribus cōue-
niūt. Mystera mea, sint mea & meorum.

πιδεῖον.) laçtare alas: id est, nihil proficere, seu nugas agere: trāslatione à pul-
25 lularum sumpta.

πιδεῖον.) In orbem uolabant alites.

πιδεῖον.) Qui difficulter uomūt, pluma utuntur, quò facilius euomant.

πιδεῖον.) Ptolemaidis iudiciū. Anus quædam fuit Ptolemais, quæ sub-
30 inde quæstis dilationibus usq; ad obitum in iudicio litigauit.

PTOLEMÆVS Cytherlus uersificator, scripsit de Psalacantha, quam stirpē
35 ait mira quadam ui esse præditam.

C. I. Ptolemæus Alexandrinus philo-
40 sophus, fuit temporibus Marci imperatoris. Scripsit libros Mechanicos tres: De ortu & significationibus stellarū inerrantium, lib. 2. (ἀπλανῶν.) Extensionem superficiē sphaeræ: Canonem (περὶ ἡμερῶν) expeditum: Magnum opus astronomicum, seu Syntaxin, & alia.

Ptolemæus Alexandrinus, grammaticus, Pindarion cognomen, filius Or-
45 roandri, Aristarchi discipul⁹, scripsit Homericorum exemplorū lib. 6. De charactere Hærico: Ad Neotalidē, de didione, de Uide Homericæ, de Asteroptæo, cuius meminit Homerus, & alia.

Ptolemæus grammaticus, Epithetes dictus, quòd sequebatur Aristarchū: au-
50 dijt siue Hellenicum grammaticum, siue Agathoclem, siue Zenodotum Ephesū. Scripsit de (περὶ ἡμερῶν) plagis Homericis, commentarium in Odyssæam.

Ptolemæus, Aristonici grāmatici pater, & ipse grammaticus. Ambo Romæ
55 se ostētarunt. Scripsit, quæ similiter dicta sint à Tragicis: Libros in Homerū: Quæ à poetis peregrinē dicta sint: de Musis & Nereidibus.

Ptolemæus Alexandrinus grammaticus, Hephæstionis F. fuit sub Traiano &
60 Adriano imperatoribus, Chennus appellatur. Scripsit de Admirabili historia: Sphingem, quæ fabula est historica: Anthomerum, quæ poesis est librorum 24, & alia quædam.

Ptolemæus Ascalonites, grāmaticus, Romæ docuit. Scripsit profodiā Homicam, de Hellenismo, seu recta locutione
65 Græca lib. 13. De metris. De Aristarchea Odyssææ correctione. De differentia uocabulorum, & alia grammatica.

Ptolemæus rex Egypti. Hyrcano cū
70 Ptolemæo rege cōnante, & omnib. qui acumbabant carnes edentibus, ossa uerò ante Hyrcanum cumulantibus, Tryphon scura regis: Vides, inquit, Domine, ossa ante Hyrcanum sita? Hinc collige, patrem eius Syriam omnē ita nudasse, ut hic ossa nudauit carnibus. Ad quē Tryphonis sermonem cum risisset rex, & Hyrcanum rogaret, Qui fieret ut tot
75 ossa ante eū iacerent? Non immeritò, inquit, domine. nam canes ossa unā cū carnis uerò deuorāt, ut isti: cæteros conuiuent innuens, quòd nulla ante eos sit ossa uerò ossa. homines uerò carnes edūt, ossa abijciunt. Itaq; & ego feci ut homo. Eius hoc adeò solens responsum admiratus rex, approbata urbanitate eius, omnes
80 luffit applaudere.

PTOLEMÆVS, Cypri dux, minime fuit Aegyptiac⁹, sed cordat⁹ & strenuus. Nā cū insulā, rege adhuc infante, gubernādā suscepisset, studiose quidē pecuniā
85 cōgessit, sed nemini pri⁹ quicq; dedit, quāuis à regijs quæstiorib. sæpē flagitaretur.

Captiuo in bello.

Die feder bayca.

Columbae aegria.

Litigiosa om.

psalacantha.

Canes ossa edocant, non homines.

eoq; nomine acerbis conuiciis petere-
 tur. Regi uero iam adulto magnā pecu-
 niā misit, ut & à Ptolemæo, & ab ijs qui
 antè insectati eum fuerant, laudaretur.

Casus. *πίσις.* Casus philosophi nomine cō-
 muni dicitur qualescunq; inflexiones ab
 alijs formatas: ut grammaticè, casus est
 à grammatica: sic iustè, musicè, pruden-
 ter, fortiter, casus sunt à iustus, prudens,
 musicus, fortis. Interdum coniugata &
 denominatiua, quæ cum inter sese finiti-
 ma esse uideantur, differunt. Loci à casu-
 bus hæc ratio est: si casus alicuius utcūq;
 pluribus dicitur modis, & ipsum plurib.
 dicitur modis. Quòd si ipsum, etiam casus,
 ueluti, cū iusti casus sit iustè, iustè autem
 pluribus dicitur modis, pluribus di-
 citur etiā iustum: & uicissim. Dicitur autē

*Coniugata
 Denominatiua.
 Loci à casu
 Interdum.*

Iustè. Iustè pluribus modis. nā & qui pro suo
 iudicio pronūciauit, & quæ ipsi iusta ui-
 sa est, sententiam dixit, iustè dicitur iudi-
 casse, etsi id non ita iustū fuerit. Dicitur
 & is iustè iudicasse, qui, ut decet, iudica-
 uit: atq; etiā qui legè secutus est, etsi ger-
 mana iusticia secus se habet. Iustū igitur
 etiam pluribus dicitur modis: & tot mo-
 dis, quot modis ipsum iustè. Nam & pro
 cuiusq; iudicio, & uerè iustum & legiti-
 mum dicitur iustum. Ac (modum) locū
 hunc conuerti apparet. nam si ipsum ius-
 tum pluribus dicitur modis, & casus in-
 de factus iustè pluribus dicitur. Gramma-
 tice autē casus est nominis, aut nominalis
 alicui⁹ in fine facta motio atq; mutatio.

*Paupertas,
 Mendicitia.*

Πτωχία πτωχίας διεπύχου. Paupertas est
 modica indigētia, labore necessaria quæ
 ritans. Dicitur enim *πτωχία, πτωχίη ἢ πτωχία*,
 à laborando. Mendicitas est extrema in-
 opia, & rerum omnium penuria. Dicuntur
Πτωχοὶ πτωχοὶ ἢ πτωχοὶ ἢ πτωχοὶ ἢ πτωχοὶ,
 quòd omnibus sint supplices: uel *πτωχία*
ἢ πτωχία πτωχίας τὸ ὄργον, quòd omnib. bonis
 exciderint. Aristophanes: Nonne mendicitatis
 paupertatem forem esse dicimus? Vos quidē,
 qui Thrasylbon similem esse dicitis Dionysium.
 Horū alter tyrannus, alter tyrannicida fuit.

Πτωχὸν πτωχὸν ἢ πτωχὸν. Mendici pera
 non repletur. *Πτωχὸν ἢ λαὸν ἢ πτωχὸν*, Men-
 dicotum cicatricis semper sunt inanes.

Πτωχία. Scythæ formidine & trepida-
 tione omnia compleuerant, ut uel unus
 inermis 10000 armatos, ne resistere qui-
 dem audentes, fugasset. Terror quidam
 inuasit exercitū ob rem improuisam, &
 quia paratos non erat.

Πτωχία. Laxatis polli illustribus recessi-
 bus, mythes introspicit.
πῖ. Sophocles: Quòd iustq; tandē manebis
 foecors? Quid adhuc bonæ spei tibi
 propositum est?

πῖ πῖ ἀπὸ πτωχίας. Clisthenes læuibus
 malis, & eunucho similis, à Comicis ob
 molliciem & flagitia perstringitur.
πῖ πῖ. Pæthys, quatuor uiri delecti apud
 Lacones, bini singulis regib. in Sycti-
 sitijs attribuit.

πικίλη πῖ. Pœcile, porticus uaria Athenis,
 in qua Marathōia pugna depicta est,
 cum hac inscriptione: PRO Græcis propugnantes
 Athenienses in Marathone. Ceciderunt
 Medorum 200000.

πικίλη πῖ. Sphinx intricatis ambagibus
 effecit, ut ijs quæ ante pedes erat omis-
 missis, obsecra inquireremus.

πικίλη πῖ ὄργον. Magis uatius hydra. In eos
 qui ob calliditatem in admiratione sunt.

πῖ πῖ. Pœnæ ultrices maleficos sequuntur,
 non propè ut umbra, sed longo tempore
 pōst. Sera tamē tacitis pœnæ uenit
 pedibus.

πῖ πῖ. At hic apud suum populū manet,
 magna multa soluta. Illius uerò cor &
 magnus animus poënis sumptis acquiescit.
 Sophocles: Deus magnus Olympius
 facit, ut clades ultrices eos inuadant.
Πύρρον πτωχίας, ultio pœnæ secum
 ferens. Ne quæso domina, ne tales sumito
 pœnas. Aelians: Apollo respondet
 Locrensisbus, calamitatis illius nullū
 fore finem, nisi quotannis binas uirgines
 illium miserint, Mineræ malitā pro
 Casandra, donec deam placarit.

*2. Virgines
 pro Cassia
 dra inuaso
 lauda.*

πῖ πῖ. Furæ ultrices. Sophocles:
Πύρρον πτωχίας, Furæ ultrices.
Πύρρον πτωχίας, Furæ ultrices.
Πύρρον πτωχίας, Furæ ultrices.

Πύρρον πτωχίας, Furæ ultrices.
 Gustate, ne parcite, uniuersum exercitum.
 Omnium impietatum & iniquitatis quas
 commiserat, obiecerūt illi quāsdam
 ultrices Furias, & piacula eorum, quos
 illè claudibus affecerat.

Πύρρον πτωχίας. Philosophus illum, ut
 diris ultricibus agitateur, declinauit.

Πύρρον πτωχίας. Mensis inde dictus, quòd
 legumina septimo eius mensis die in
 honorem Apollinis elixitur. Lycurgus in
 oratione contra Menestachmum: Nos
 Pyanepsiā id festum uocamus, reliquū
 Græci Panopiam, quòd oculis suis fruges
 omnes uiderint.

PYGELLA, seu Phygella, locus unde
 fretū traicitur, quo in Cretam itur. Py-
 gela urbs Ioniz, inde dicta fertur, quòd
 qui

quidam ex Agamemnonis socijs è natibus laborantes, ibi manserunt.

ἱς κινῶς πυγῶν ὀρνῶν καὶ ἑρῶν ἀλωτικῶν.)

Canis & triū vulpium nates intueri iussurunt lippientes.

πυγῶν.) Aristophanes: Si quis uos cordis ornatos dicat, statim summis natibus infidens. Qui libenter aliquid audiunt, uidentur supra nates sedere.

Pythagora natali.

10 PYTHAGORAS Samius, sed natura Tyrhenus, Mnesarchi sculptoris anulo-

Megistri.

rum filius. Nam adolescens cū patre Samum migravit. Audiuit primū Phercydem Syrium, Sami: deinde ibidē Hermodamātem, Creophilī nepotem: post, Abaridē Hyperboreum, & Zaretem magum. Apud Aegyptios etiā & Chaldaeos eruditus, Samum redijt: quam cum à Polycrate tyrannide oppressam reperisset, Crotonem in Italiā abiijt: scholāq; aperta, discipulos habuit amplius 300. Habuit & fratres duos, natu maiorē Eunomum, medium Tyrhenum: & seruum

Schola Crotonensis. Fratres.

Zamolixidē.

Zamolixidem, cui Getz, ut Saturno, immolant. Vxorem duxit Theanorē. Bron-

Vxor.

Liberi.

10 tini Crotoniæ filiam: è qua filios duos suscepit, Telaugem & Damonem: uel, ut alij, Mnesarchum: secundum quosdam filiam Myam, id est Muscam: uel, ut alij, Arignotem. Conscriptit Pythagoras tres tantūm libros, *πρωτότων* Institutiones, *μεσοτήτων* de administratione Reipublice.

Scripta.

Lysis.

Epaminondas.

Tertius autem qui nomine Pythagore circumferrat, Lysis est Tarentini, discipuli illius qui Thebas profugus Epaminondam instituit. Quidam aurea quoq; carmina illi tribuunt. Primus Pythagoras fuit auctor abstinendi esu animalium

Interdu.

& fabarum. Obijt Pythagoras hoc modo. Cum in ædibus Milonis, familiaribus suis affideret, accidit ut ædes ex iniuria succenderentur, à quodā qui in eum coetum receptus nō fuerat. Alij dicunt, ab ipsis Crotoniatis id esse factum, metu tyrānidis. Ae Pythagoram egressum, eum ad agrum fabis plens peruenisset, restitisse, ac dixisse: Capi præstat, quàm calcare: interfecti, quàm loq (*ἀλώμεν μῶλον, ἢ σπέρματα, ἀνώμαλῶς τε κρεῖον, ἢ λαλῶσαι*) & sic à persecuentibus esse iugulatum, eodemq; modo plurimos sociorū eius periisse, qui ad 40 essent. De Pythagora Philostratus: De Pythagoram, inquit, laudant, sic de eo dicunt, cum Ionē non fuisse: sed Troiæ olim Euphorum fuisse, & mortuum reuixisse. Sic autem esse interfectum, ut eecinerit Homerus,

Philostratus de Pythagora.

Vestitum de morticinis recusasse, purū fuisse ab esu & immolatione animalū. Neque enim eum aliarū cruentas, sed mellitam placentam & thus cum hymnis obtulisse dijs: qui quidem sciret ea dijs acceptiora esse, quàm hec artembas & cultum in canistro. Vsum enim fuisse deorum consuetudine, ex eisq; didicisse, quatenus eosdem auferentur: ex eoque de natura disseruisse. Nam alios quidem ex coniecturis loqui de dijs, & opinionibus inter sese dissidentibus uti: ad ipsum uerò uenisse Apollinem, proficētem nomen suum: se uerò quamuis non profidentes cognouisse Mineruam & Musas, & deos alios, quorum formas & nomina nondū norint homines: & quicquid dixerit Pythagoras, id eius familiares legem iudicasse, & honorasse illum ut à tone profectum: & silētio, religionis ergò, studuisse, quòd multa diuina atq; arcana audisset: que tacere difficile esset, nisi prius didicissent: etiā silentiū sermone esse *ὄτι οὐκ ἔστι σωτηρὴ λόγος*. Agrigentium quoq; Empedoclem hanc amplexū fuisse tradunt sapientiam. nam illa: Valere, ego uerò sum deus immortalis, nō iam mortalis: & iam aliquando fui & puella, & puer: & bos Olympiæ è bellarijs immolatus: eius sunt, qui Pythagoream disciplinam probet.

Vestitum.
Sacrificia.
Familiaritas deorum.

Anteriori silentium.

Empedoclem.

10 PYTHAGORAS Samius, philosophus, ueritate non minus quàm Pythius Apollo dicebat. Is discipulos subinde monebat, ut ædes ingressi dicerent: *πῖ περιβόλων τῶ δ' ἑρῆσαι: τῖ μὲν δῖον εἶναι ἐπιλάσθης: Quòd pratergressus? quid gestam in semper? quid non?*

10 Symbola Pythagoreæ fuerunt hæc: *πῦρ σιδήρου μὴ σκαλλῶται*, Ignem gla dio ne fodica: *ὕλην μὴ ὑπερβαίνου*, Stateram ne superes: *ὀπί χειρὶ καὶ μὴ καθίστα*, Modio ne infundes: *καρδίαι μὴ ἰδῶν*, Cor ne edito: *φύπτεν μὴ συγκραταῖται*, μηδὲ σωματιθίσιαι, Oneris neq; deponedi, neq; imponedi adiutor esto: *τὴ πρώται ἢ σωμαθιδεμένα ἔχειν*, stragula semp colligata habeto: *ἐν δακτυλίῳ γινῶ ἀνῶα μὴ περιφέρῃ*, In annulo Dei effigiem ne percusserto: *χύντας ἔχειν συγκρατῶν ἐν τῇ φύρῃ*, Olla uestigium in cinere confundito: *ἐλαδίαι εἰς γῆρας μὴ ἀμάργουσαι*, Oleo sellam ne abstergito: *πῶς ἔλιον παραμύμιον μὴ ἰμῆσθῃ*, Ad oleum conuersus ne meijto: *ὅσα πτε λωφίρη μὴ βαδίζου*, Extra uiam publicam ne ambulato: *μὴ ραδίως θεζῶν ἐμβαδῶν*, Ne facile dextram in-

Epaminondas dicitur.

Symbola Pythagoreæ.

inijcias: *ἡμεροφίως χελιδόνιος μή εἶχεν*, Con-
 tubernales hirundines ne habeto: *ἡμα-
 φόνουχα μή ἡρίφον*, Vncis unguib. prædita
 ne alito: *ἄντην ἰστὴμασι* & *κρηαῖς μή ἰπυρῆν*,
μηδὲ ἰφισκῶδι, Segmentis unguium & pi-
 lorum nec immisit, nec insilito: *ἄντη-
 μῆντι*, *ἐν τῆς θραῖς ἀντιπεριπέδιον*, Peregrè ab-
 iens, in finibus ne respicita: *ὄρησις μάχαι-
 ραυ* *ἄντηφον*, Acutum ensem auerito.
 Quibus dictis monere uoluit, Potētum
 iram, & irarorum animos non esse com-
 mouendos: Ius & æquum non esse uio-
 landum: * Futura æquè curāda esse atq;
 præsentia. pet chœnicem enim, seu mo-
 dium, quotidianū uictum notauit. Ani-
 mū curis & molestijs non esse conficien-
 dum: Iis qui è uita migrent, uitā non esse
 apperendam, nec huius uitæ uoluptati-
 bus succumbendum. Cætera itē, ne lon-
 giores simus, cōsimili ratione sunt intel-
 ligenda. In primis autem erithyni & loll-
 iinis, & cordis, & sabarum & matricis, &
 triglæ esu interdixit. Plerunq; cōtentum
 cum fuisse tradunt solo melle, aut fauo,
 aut pane: uinū interdū nō gustasse, eius
 obfoniū fuisse ferē herbas elixas & cru-
 das, rarō mannis esse usum. Vestis ei fuit
 candida & pura, & stratum candidum &
 laneum. linea enim nondū eō loci per-
 uenerant. Nunquam (*ἐγὼ ὠδὴ 2, φ. χ. α. ῥ. ῖ. ο. :*
 hoc est, nemo uidit eum hæc facientem.
 Verecundia eius, ut opinor, non diuini-
 ras prædicatur. Liberos certè suscepit
 cognitū esse, cum uel exonerasse alium,
 uel rei Verecæ operā dedisse, uel ebrūū
 fuisse. Abstiniuit & derisu, & omni obse-
 quio: ut salibus, & narrationibus insolē-
 tibus. Iratus neq; seruum ullum, neq; in-
 genuum castigauit. Admonitionem uo-
 cabat *παραγῶν*, uerbo à ciconijs facto:
 quōd, uti suspicor, ea res summi amonis
 esset argumentū. Diuinatione utebatur
 omninū & auguriorum: ea quæ per ignē
 fit, minimè, tunc excepto sacrificijs ute-
 batur inanimis. Alij gallinis tantum, &
 hædis, & subrumis: itemq; animara om-
 nia cum concessisse, modō esu bouis
 aratoris & ariete abstinere. Dogma-
 ta sua accepit à Theoclia sorore. Tradūt
 eum, cum ad Inferos descendisset, Hesi-
 o quidē animam æneæ columnæ alli-
 garam, stridentē: Homeri uerō de arbo-
 re pendētē, serpentibus circumdatam
 uidisse, propter ea quæ de dijs dixissent.
 Puniri etiam illos, qui rem habere cum
 suis uxoribus nolint. Mactatas pecudes
 offerre dijs utebatur. Aram adorari iube-

bat incruentam. Nō iurandum esse per
 deos, sed opetam danam ut quisq; fide
 dignus haberetur. Naru maiores colen-
 dos esse: & quod tempore antecederet,
 honorabilius existimandum: ut in mun-
 do ortum oceanū, in actionibus princi-
 pium sine, in uita ortū interitu. Ac Deū
 quidem præponendum dæmonibus, he-
 roas autem hominibus: ex ipsis homini-
 bus colendos esse maximè parentes. Ea
 ratione in uitæ consuetudine utendum,
 ut non ex amicis inimicos, sed ex inimi-
 cis amicos faciamus. Priuatū nihil esse
 iudicandum, legem defendendā, iniqui-
 tatem oppugnandā: stirpem mansuetam
 neq; excidendam, neq; lædendam,
 ac ne animal quidem quod homini non
 noceret. Verecundiæ & obseruantię ra-
 tionem habendam. Neq; derisu teneri,
 neq; tetrico uultu esse oportere. Obesi-
 tatem esse fugiendam. In itinere faciedō
 & remissionem & contentationem adhi-
 bendam. Memoriā exercendam. In ira
 neq; dicen dum, neq; facien dū esse quic-
 quam. Omnem diuinationē esse hono-
 randam. Cantu ad lyram utendum: hy-
 mnoq; & dijs & uinīs bonis, eam quæ de
 ceat, gratiam esse referendam. Fabis au-
 tem abstinēdum, eo quōd flatuofæ sint,
 & facultatis animalis maximè partici-
 pes: & alioqui etiam, non adhibitas, uen-
 tres efficere modestiores, eoq; uita etiā
 somniorū lenia & placida reddere. Præ-
 terea in commentarijs Pythagoricis etiā
 hæc inuenta sunt: Principium rerum om-
 nium esse monadem: ex monade infi-
 nitam dyadem, quō materia monadi, ut
 causæ, suppeteret. Ex monade porrō &
 infinita dyadenumeros, ex numeris pū-
 ctā, ex his lineas, ex lineis planas figuras,
 è planis solidas, ex his sensilia corpora:
 quorum elementa sint quatuor, ignis, æ-
 qua, terra, aer, quæ mutantur: ex hisq; fie-
 ri mundum animatum, intelligentē, glo-
 bosum, qui terram in medio continet,
 rotundā & ipsam atq; habitabilem. Esse
 & Antipodes: & quæ deorsū nobis sunt,
 illis esse sursum. Aequalium in mundo
 esse partium lumē & tenebras, calidum
 & frigidum, siccum & humidū, pro quo-
 rū quali dominatu & redundantia, anni
 tempora existant: calidū si uincat, æstas:
 si frigidum, hyems: si æqualia sint, amœ-
 nissimum esse tempus, ac florens illud
 quidem, uer salubre: aurumnum autem,
 morbidum, ac in ipsa etiā die auroram
 florescē, uesperam deficere, eoq; morbi-
 diorem

Officia ero-
ga dno
hominis.

Vidit Pto-
lemaeus.

Vestis.

(ἐγὼ ὠδὴ 2, φ. χ. α. ῥ. ῖ. ο. :

Physiologia
Pythagorica
ca

ἡθεοκλίας.
Homerus
Hesiodus
apud
inferos.

Veneris.

Anni tem-
pora.

diozem esse: & aerem qui ambiat terrā, & ἰασην (stabilem ὁ αἰασην) incōcūsum & morbidum: & quz in eo degant, mortalia esse omnia. Immū uero perpetuō moueri, & purum & salubrem: & quz in eo sint, immortalia esse omnia, proptereaq; diuina. Nam calorem in ijs uincere, qui sit uix causa. Luam à Sole illustrari. Hominum esse cognitionem cū dijs, eō quod homo pariceps sit calor, & farum tum uniuersorū, tum singularum partium causam esse gubernationis. A Sole pertingere radiū per (aerem) ætherē, cuiq; sit gidum & crassum. Eum radiū etiam profundā penetrare, eōq; uitam impertiri omnibus. Reliqua prætermisimus, ne longiores essemus. Quz de mensa deciderent, tolli uetuit Pythagoras: seu ne homines assuecēt auidē uorare, seu quod ad τὴν πλάτην ὁσῶν imitationē aliquid illa periret necent Aristophanes enim, ea quz deciderant, heruō esse dicit: ac ne illa quidem tollēda, quz in mensam deciderant. Alio gēto uelēndum non esse, quōd Sol sibi facit, & horas indicet. Fabis autem interdixisse creditur, quod pudendis sunt similes. Salem esse apponēdum, ut commonefaciat iusticiā. Sal enim quicquid apprehēdit, conseruat, ortus ex puris aquis & mari. Panem non esse frangendum, quōd ἄνθρωποι οὐκ ἐπιβουλεύουσιν: quōd ad uiam ueteres conuenirent: multa grana in unum coeant neq; diuidendū, qui ad se colligat: uel, quōd ad bellū nimidos efficiat. Aristophanes de Pythagoricis dicit: Se (pro αὐτῶν, lego τῶν κατῶν) ad inferos decēdisse, & singulorum uidisse uiuendi rationem. ac Pythagoristas multū reliquis præstare mortuis: solos em̄ hos ait a Plutone suo consilio adhiberi, obpietatem. Næ tu facilem Deum dicit si fordidissimorum hominum consuetudine delectatur. Nam & hostes deuotissimos, & aquam postea ingerūt. Pediculos autem, & lacernas, & illorū corpus, nemo iuniorum tolerauerit. Prouerbum: ἀπὸ πλάτης ἐσθίει ἐ τῶν μαθητῶν πλάθειται, Taciturnior ero ijs enā qui Pythagoræ facti imitari sunt. Nā hi quinq; annorū silentiū exercebant. Ex Pythagoreis, qui contemplationi rerū uocabāt, ἠσκητικοί, id est cultores numinis dicebantur: qui mathematici, Geometrici & arithmetici: & qui Pythagoræ consuetudine uisuerant, Pythagorici: horum uero discipuli, Pythagorici: ceteri extra familiaritatem,

Aeriferus, superius.

Calor.

O' stultum & detestabilem contempnam, quod uideat periculum, quod eruditus non!

Aristophanes in Pythagoreis. Sileantium Pythagoreis.

admiratores eorum, Pythagoristæ. Abi nebant autem ἀποστῆναι ἀπὸ τῶν μαθημάτων, ποιεῖν ἄλλο τι, ἢ τὰ μαθητῶν. Ab Aegyptijs Pythagoras οὐκ ἴσμεν suam in Græciam auulit.

Pythagora Ephefus, euerfo p insidias eorum qui Basilidæ uocabātur, principatu, τῶν δὲ ἀσπερσίσιμος extitit. Ac populo quidē & multitudini & erat & uidebatur ἡγεμονίῳ, cum bona spe illos lactando, tum exigua lucella distribuendo. Diuinitate uerō & potestate diros spolando & profano modo, nihil modo erat tolerabilis: ac pure enā acerbissimē non dubitabat, & quod uisim interficere nihil cōmiseris. Ad eam rabiem & immētam peccata uisum hominē impellebat, & quōd calumnij aduersus proximum quēq; facium uidebatur. Ac sens quidem hęc fuisse, ut uelissimē omniū mortalium periret: sed & deos cōtinebat. nam ex ijs quos diximus, quos inuadebat, cōplures in ipsis templis interfecit. Cuiusdam autē filias, quz in templum cōfugerant, ui quidem abstinere non fuit ausus: sed perpetua custodia adhibita, eo usque uis afflixit, dum præterea laqueo sibi necem cōficerent Itaq; pellens uis pulchre, & a non penuria confecta est. Anxius autem de filiæ Pythagoras, Delphos misit, malorumq; temedium petens. Cui Pythia respondit: eadem esse condendā, & placandos manes. Fuit autem ante Cyrum Persam, ut ait Baton.

Popularis.

Opinionum canes.

Auerrit. Crualien.

Uolens plures.

Pelle ad laqueum adale.

Pelle fons.

Pythias Atheniensis orator (militaris) Mylothri: homo audacissimus, cū Athenis e carcere ob res alienū psgisset, in Macedonia uenit, deinde in patriam rediit: descripsit ediciones & orationes fortissimas, & alia quz dā. Non aut annu merans est ceteris oratoribus, ut homo audax & διαπαρσιμος, dum in distracto dissoluit. Athorius aut dicitur, & qui molam possidet, & qui in ea laborat.

Pythia & Delia. Aist Polyeratem Sami tyrannum, cum Pythia & Delia simul fesset, Delum misisse percōratum, an sacrificium paxifinito tempore offerret: cui Pythia, id est Apollo, sacrificiū la, responderit Hæc sibi & Pythia sunt, & Delia uisum ē δὲ λαχῆναι. Si nisi are uolēs, ἐκ τῆς ἀσπίδος: pau o post em pnt.

Pythium edes Apollinis Athenis, à Pistraro condita, in quō tempore dedebant, qui cyclo cloro Thargelia uicerant.

πύθωνος.) Percontare Chelidoneum. Prouerbiū, à Chelidone, quodā theologo & ariolo, qui de festis locutus est, ut Mnaseas Patrensis in (*περί κλη* circū nauigatiōe, si liceat dicere) descriptio ne orbis tradit. Sit interpreteris, Percontare hirundinē: de uere intelligendū erit.

Pythium a-nasubon.

Delphine draco.

πύθων.) Phocis regio est Græciæ, in qua urbs Delphi: in eaq; urbe templū Apollinis, quod Pytho dicitur, in quo tripotæneus collocatus erat: supraq; illū phiala, quæ fatidicos calculos cōtinebat, qui consultoribus interrogatibus saliebant: & Pythia deo plena & furēs ea dicebat, quæ suggerebat Apollo. Delphi autem dictum est templum Apollinis, eo quod Delphines draco ibi est inuentus, quem Apollo interfecit: & Pytho, quod ibi computruit: uel à percontando, quod Græcè est *πυθίδωμι*.

Dæmonia ciuitas.

ΠΥΘΩΝ Byzantius orator, actus in exilium, in Macedonia gens, multos impulit ad proditiōem, ut ad omnia Philippo adiumento essent. quibus rex ad perrendos hostes utebatur.

πύθων.) Python, dæmoniū fatidicum. Petebat, ut spiritu Pythonico afflata, & ob agitationē dæmonis, initiatiōnis spē ciedē præ se fereret, qd futurū esset, prædiceret. Qui uerò à dæmoniis possidebant, dicebant penes Medos fore uictoriam.

ΠΥΚΝΕ, & *ΠΥΞ*, prætorium & cōcio Atheniensium. *πυκνότης δήμος*, Concionalis populū.

latinitas milium.

πυλαγγρα. hieroglyphica.

Pylander.

πυκνός.) Sic tu quidem rectē feceris, si tibi prudentia inest.

πυκνότης κ' υπερώτων κ' ὀπίστων.) Densatio aciei in longitudinē & profunditatem. Densatus autē uir, obnnet cubitos duos: simpliciter locatus, quatuor.

ΠΥΛΑΓΟΡΑΕ mittebantur ad concilium Amphictyonum, ad Pylxam. Pylxa uerò dicitur & locus in quo legati sedent, & ipsum concilium. Iidem & Hieromnemones erant. Athenienses uerò (*κατὰ πύλας*, in singulas urbes) oppidatim mittebant qui sacrificarent & assiderēt. Dicunt autem Pyladem pœnum, ob eadē Clytemnestræ causam ibi dixisse, atq; inde Pylxam dictā. Iidē & Delphos abibant, in pœdiores sumptuū in sacrificijs.

ΠΥΛΑΔΕΣ Cilicæ *ἡμετέρας μετόπισθεν*, à coma mercenarius paganus mercenarius, se p̄sit de siltatione hēlica à se inuenta: de cornica saltatiōe, quæ Cordax dicitur: & de tragica, quæ *δουλοῦν*; & de satyrica, quæ Eunimelia.

ΠΥΛΑΕ, & Pylxa, dicuntur Thermopylxæ, eo quod angustus inde sit à Thesalia ingressus in Phocidem.

πύλας δικαιοσύνης.) Portæ iusticiæ dicitur, diuersa uirtutum genera. Per illas em̄ Deus, inueneritatis autor, ritē celebrati p̄dēt. Dauid: Aperte mihi portas iusticiæ.

πυλάγγρα.) Pylarū statores. Quinihil sani neq; dicunt, neq; faciunt, eo quod tales quidā homines locū illū frequentabāt. *πύλας ἰερῶν*.) Cæli portas Homerus nubes dicit.

πυλῶδαξ.) Prouerbiū, *ἀπυλῶδακωνος ἢ ἡραπιζῶντος κύλιξ*. Calix sine fundo in mensa non collocatur. Fortassis, hominem futilem arcanis consilijs non adhiberi, significat.

πυλῶδαιος.) Dinarchus in oratiōe cōtra Philocle: *Ὅ υος felices*, quod nō distichoribus iēponibus auanciā & sordes ei? cognouistis. Demosthenes in oratio ne falsa legationis: Hic falsa renūciauit, uos credidistis, Phocenses audierunt.

πύρ.) Ea quæ natura crescūt, eoq; aluntur, terminū habent incrementi, certoq; modo circumscripta sunt. Ignis autem nec alimentum, nec incrementum est definitum. Nō igitur ignis eodem quo animalia modo alitur & augetur. Si nō eodem modo, ne animatus quidem causi erit alimenti & incrementi. Ac talis motus ignis, generatio potius est, quàm in cremenium aut alimentū. Creditum autem est, hoc solum elementum ali & augeti: quod in cœteris redundātia, euidenter est appositio. Nā si aquæ aqua, terra terre apponatur, sic sit redundātia. Ignis uerò sit maior nō igni adiecto, sed alterius generis materia, ueluti lignis & similibus: quæ cū uis ignis in candē naturam mutata sunt, sic copia ignis existit.

ΠΥΡΡΗΑ, urbs quædam Lesbi.

ΠΥΡΑΜΥΣ, Cilicæ fluuius, stadij latitudine.

ἡμετέρας ἢ πυραμῶς.) Noster est pyramus. Placentæ quoddam genus ex melle elixo, & tosto frumento, præmium eorum qui in conuiuijs usq; ad diluculum peruigilassent.

πυραῖδρι μεχασσηματι.) Pyrandri machinamenta. Hic improbus fuit, & syncophanta.

πυραῖδος μέρον.) Aeschylus: *δίδουκα κάρτη πυραῖδος μέρον*. Admuscum timco Pyrauitæ mortem. Pyrauita musca est, quæ lucernis aduolitans comburitur. Dicitur in breuis xui homines.

πυργῶ.

Porta iusti- cas.

Scorta.

Nubes.

Ignis.

10

Philosophia proprie dicitur.

φιλοσοφία.) Damascius: Philosophiam latissimè propagarunt & exaggerarunt, ex antiquis Pythagoras, Plato: ex recentioribus, Porphyry, Iamblichus, Syriani.

Ἐπίγραμμα ἰν Ἄεθυλῳ: ὁ ἥρακος φέρημα, καὶ ἐφρούσασα ἀσθὺν περὶ ὄφρα τῖβαρ' ἔπειτα ἐν δ' ἄπειν. Ὁ qui tragici sunt in superciliosum carne Exaggerasti malis primus eloquio.) Ignis igni, malum malo additum.

πύρεθρον.) Pyrethrum, herbae genus, cuius radix ur̄di uim habet, & denium (ἰσχυροῦς, frigefactorum) pruniuū do- lores lenit, & ad febrium circuitū teritur cum oleo: prodest & (καρκώδους, stupore affectis) atronitis, & resolutis.

πυρεῖς.) Cretici reliquerunt thuribula, & facem dederūt Simoni, qui explorator esset. At Heraclius & urbes destruebat, & ignes Perfarum dissipabat.

πυρεῖα, καὶ πυρεῖα ἴσα.) Pyrene, & Pyrenæi montes, pertinentes ad Hesperiam & Iberiam, eius loci tutela sunt.

πυρρίαι.) Bytria, seruire nomen, à rubro colore.

πυρρίαια.) Pyribia, animalia in ignē incidentia, nam animalia quædam sine colu nascuntur: ut Pyribia, & Phoenix auis, & lumbici.

πυρλάμπες, καὶ λαμπυρίαι.) Pyrlampes & lampuris, insectum paruum, quod in tenebris lucet.

πύρρον.) Romanorum bellū cum Celtiberis mirabilem habuit rationem, & continentes pugnas. Nam Græcanica & Asiana bella unum serē praeliū dirimit, rarò alterum: ipsaq; praelia unum tempus, p̄mo congressu & concursu copiarum. Hoc uerò bello secus accidit. nā dimicationes plerunq; non dirimebat, uiris neq; animis cedere, neq; corporū contentionem remittere uolentibus, ex definitione: sed redeuntibus, & quasi a ceterorum poeniteret, pugnam redintegrantibus. Ac totum bellum & conuinentes dimicationes uix hyems dirimebat. Omnino enim si quis igneum bellum cogitet, non aliud nisi hoc inueniet.

πυρρὸν σίτην.) Victitabant perpetuò leponibus & calco, & pane triticeo. Sed dignum telluris fructū, & Marathonij trophæi percipientes.

πυρροφλακτῶν.) De miraculo Deiparæ uirginis, & rubo dicitur πυρροφλακτῶν: quod ignis quidem arserit, sed non combusserit.

πυρροφλακτῶν uerò, de Chaldaico camino: Caminum pueri inflammatum oliv, rori distillant simlem effecerunt.

πυρρίαια.) Pyrrhiche, saltatio armata. Babrius: Vitiā in uia procedam non ridiculus, neq; Pyrrhichen ludam. ἡ καμολοπυρρίαια ἰμαθὶ τῶν κινητῶν. Camelus Pyrrhichen didicit Cinesis. Cinesias hic dithyrambopœus fuit, Thebanus genere, & fecit Pyrrhichen: uel, quod in choris multo motu utebatur, & operam dabat ne Comicis sumptus suppeditarentur. Putatur etiam Hecates simulacrum contaminasse. Agathias: Narses copias contrahebat, & offirmabat animum quotidianis exercitationibus, tum currendi, tum scite in equum insiliendi, & armata saltatione in orbem sese conuertendi, & subinde classiorum clangorem auribus ingerendi.

πυρρὸν γῆρας.) ὁ κίραμα πυρρὸν γῆρας ἴσμεν.) πυρρὸν γῆρας, frictile igni ruptum malle sonat.

PYRRHVS secundū in Italiam traiecit, cum et res Siculæ non ex animi sententia succederent: quod principatus eius non regius, sed herilis urbibus uidebatur. Nam Syracusis à Sosiftrato, qui tum urbe potiebatur, & Thonone præfidi præfecto introductus, accepta ab illis pecunia, & nauibus rostratis 200, toraq; Sicilia subacta, Lilybæo urbe, quam solā adhuc Carthaginenses tenebāt, subacta, ad contumaciam tyrannicam se conuertit. Cum autem pecuniam & consilij inopem, omnis generis quæstus exquirentē, pessimi & sceleratissimi ex amicis eius Euegorus Theodori, & Balacrus Nicandri, & Dinarchus Niciæ f. f. f. impiorū & nefanorum dogmatum Epicuri sectatores, uiderent: inueniendæ pecuniæ rationem illi nefariam suggerunt, ut sacros Proserpinæ thesauros aperiat. Erat enim templum multo auro refertum, ab omni æuo iniuiolatum, in quo auri maxima uis, paucis notā, in terra condita erat. Ab his adulatoribus seductus, & ob urgentem necessitatem id consilium omnium optimum ratus: uinis illis sacrilegij ministris est usus, aurumq; nauibus impositum Tarantum misit. Ceterum iusta providētia uim suam declarauit. Naufragio enim factio aurum templo restitutum est.

πυρρῶν.) Elixum frumentum ad Venerem incitat.

PYRRHON, Plistarchi f. Eleus philosophus, Philippi Macedonis tēporibus, Olympiade c i & amplius, principio p̄-

πυρρίαια

Caesaria.

Sicilia.

Sosiftrato. Thonone.

Fenon Prosa. Proserpine fructu thesauroi.

Celtiberiā bellum.

πυρροφλακτῶν

Digna ne-
ferum, bo-
nesh ex-
nar-
pis d'icru-
tallu.

ator fuit: post se ad philosophiam contu-
lit, assidueq; Brysonem audiit, Clinoma-
chi discipulum. Deinde Alexandrū, Metro-
dori Chij discipulum, cuius magister
fuerat Metrodoros Aberdites. Sensit, nil
honestum aut turpe esse natura, sed op-
inione & consuetudine.

Pyrrhon Philiatus, Timarchi r. disci-
pulus Timonis philosophi.

Mirū arē,
non tendens
queriendo
frustra, esse
desistat.

PYRRHONI dicebatur, qui Pyrrho-
nem sequebantur haeretici, nomen a ma-
gistro adepti: ijdemq; dicti Aporetici, &
Sceptici, & Ephectici, & Zetetici (πυρρῶ-
ναι, ἀπορητικοί, ἐπιφηκτικοί, ἰζητικοί)
Zetetici, quod ueritatem perpetuo que-
rerent: Sceptici, a perpetua consideratione,
cum nihil unquam inuenirent: Ephecti-
ci, ab eo quod illis post inquisitionem
accidebat, ut sustinerent assensionem: A-
poretici, quod ipsi etiam uo dogmatici du-
bitarent. Theodosius uero in Scepticis,

Theodosium
de Scepticis.

negat Pyrrhonium uocari Scepticū. nam
si (τὸ κατ' ἴππον κίνημα, motus secundum
aliud) alius animi motus comprehendī
non possit, non scituros esse nos Pyrrho-
nis affectionem: si nesciamus, nō dictum
itī nos Pyrrhonicos. Ad hæc, nec primum
Pyrrhonem Scepticam inuenisse, nec de-
cretum illum habere. Dicit autem posse
Pyrrhonium, quod consimilis sit illi se-
ctæ. Ac Scepticam primus auspicatus est
Homerus: nec enim dehiat de reb. pro-
nunciat. Sunt & septem Sapientes Scep-
tici, cuiusmodi est: Ne quid nimis, & re-
liqua. Atq; etiam Archilochus & Euri-
pides. Archilochus, cum dicit: Mens ea
est mortalibus hominibus, quam com-
muni die lupiter inserit, τοῖς ἀνθρώποις τῆς
γῆς τῆς θεῆς, ὁ κούλιος ζῶς ἡμῶν ἀγν. Euri-
pides:

Quid ergo miseris sapere mortales,
Dicunt: nam a te pendemus, eaque facimus
qua tu nū.
ἢ δὴ τῆς τιλακώμενος βροτῶς Φρονῆς
λέγουσιν; ὃ πᾶν τὸ ἐξηρημαίη,
δῖον μὲν πᾶσι δ' ἢ δὴ τυγχάνεις δίλαν.
πῆρ παλάμη, κρη παλαμῶμενος ἰσι πορ.)
Palma ignis est: & Tractans ignis instat.
De eo qui celeriter aliquid cogitat.

Quid ergo miseris
sapere mortales,
Dicunt: nam a te
pendemus, eaque
facimus qua tu nū.

ἢ δὴ τῆς τιλακώ-
μενος βροτῶς
Φρονῆς λέγουσιν;
ὃ πᾶν τὸ ἐξηρη-
μαίη, δῖον μὲν
πᾶσι δ' ἢ δὴ τυγ-
χάνεις δίλαν.

πῆρ παλάμη,
κρη παλαμῶμε-
νος ἰσι πορ.)
Palma ignis est:
& Tractans ignis
instat.

De eo qui celeriter
aliquid cogitat.

πορδῶμι σι πῶ
σπυρρῶμα, κρη
αἰσῶντα δῖον
κῶμα τ κάλλισον.)
Offendo tibi salutem, &
superiore loco monstro quod sit pul-
cherrimum.

Perseus
Liberus.

πορδῶμι σι πῶ
σπυρρῶμα, κρη
αἰσῶντα δῖον
κῶμα τ κάλλισον.)
Offendo tibi salutem, &
superiore loco monstro quod sit pul-
cherrimum.

Perseus Maeedo, pyris
per totam Macedoniam paratis, celeriter
quid ubiq; fieret agnoscebat. Ita nunc la-
tetæ, Barbarorum aduentum indicant.

πυρρῶμα.) Igniferos, sacerdotes dice-
bant, quod ignē altaris incenderent: qui-
bus uictores in bellis parere solent. De
ijs autem qui profusus uicti & obruti sunt,
per amplificationem dicunt, ὅτι ἕως ἀπὸ
λαρρ, ἔστ ἐν πυρρῶμα. Ἐπιφηκτικῶν. Eos ita
interneccione defetos esse, ut ne ignifer
quidem superferit.

πυρρῶμα.) Ignifero cadō Pifistratus
Rhodiolorum nauarchus est usus. Ex utra-
que partē parte binæ ancoræ iuxta interio-
riorem parietum superficiem collocatæ
erant, quibus inferebantur conti (πῶντα-
ταστος τοῖς κύμασιν ἐν θάλασσῃ) protenti
in fluctus maris: de quorum fastigio ca-
dus ferrea cathena suspēsus erat, igni ple-
nus, ut in impressione & aggressionē ignis
in hostilem nauē excuteretur, a sua
uero ppetet inclinationē multū distaret.

πῶμα.) Notandum, eorum qui peregrē
obibant ossa, in patriam reportari solita.
πῶμα.) Recentiores, eas interrogatio-
nes quæ quid res sit inquirant, pyramata
solent appellare: ut, quid est homo? Dia-
lectica uero propositio est, ad quam is
qui interrogatur, respondere potest, Sic,
uel Non.

πῶμα.) Ab omni interrogatiōe & per-
contatione oraculum eos deterrebat.

PRINCIPIUM LITERAE P.

Κλαδῶντι ῥάβδῶμα ἢ καλὸν Φέρει στίρας. Explicatio
Confractus baculus nō fert bonum somig.

ῥαβδῶμα.) Baculigeri, siue ministri in
Thymele, qui curabant, ut modesti essent
spectatores: aut certaminum iudices, qui
μισσημῶν dicuntur. Aristophanes; Licto-
tes uerberare debebant poetam comicū,
si quis progressus ad auditores, ipse sese
laudaret. Polybius: Licitor aderat ab im-
peratore, qui regem accesserct.

ῥαβδῶμα.) Antiphanes in Agrestibus:
Impetuofus, inuictus, res maior opinio-
ne tua.

ῥαδῶμα.) Rhadamantii iu-
dicium. De ijs quorum testata est iustitia.

ῥαδῶμα.) Rhadamantii
iusiurandum: quod fit per anserem, aut ca-
nem, aut platanum, aut aniet, aut aliquid
huiusmodi. Cratinus in Chironibus: Qui-
bus maximum erat iusiurandum in omni
sermone, Canis, deinde anset: d eorum ue-
rò nulla mentio.

ῥαδῶμα.) Caput hominis robustum est
in sole uersatum: imbecille, in umbra e-
nutritum.

ἰστορῶντι
per anset.

ῥαδῶμα.

Impudens
ita

ἡδαιμύνης. Polybius, de uerna proditor
re: Quid cause tandem est, quod eodem
modo & ab isdem cum decipiamur omnes,
discere: Quid cause tandem nō possumus?
Hoc enim genus improbitatis, iam sepe
à multis est usurpatum. Ac id apud alios
uigere, fortasse non est mirandum. Apud
eos autem, penes quos fons est istius sce-
leris: id uerò mirandum est. Idem alibi:
Priuata iniuria nihil differt à publicis, nisi
numero & magnitudine euentuū. Nam
priuatim quoq; nebulonum & furum natio
hac una maxime ratione impingit, q
alij alijs non prestant ea quæ æqua sunt,
& alios alij lædunt.

Cautio.

ἡδυμνία. Cum omnes Publium fortu-
natum dicerent: & ut quiesceret, perfecto
bello, & genio indulgeret hortantur: se
beatos iudicare illos dicebat, qui in ista
essent opinione.

Peccatum.

ἡμέμη. Omne peccatum sentes uo-
cat Scriptura.

Autipsum.

RHAMNVS, de eruditis & claris dici-
tur Rhamnus enim est Atticæ municipi-
um, in quo Antiphon arte dicendi floruit:
quem multi uolentes imitari, pro uerbis
uitæ reliquerūt, ut pulchri & honesti Rha-
mni dicerentur.

Eruditi,
Nemesis,
Phidias,
Agoracris
tu.

ἡμυμία νήμεσις. Rhamnusia Nemesi-
sis. Hæc primum dedicata fuit Veneris
specie, eoq; maliarum gestabat. Dedi-
cauit autem eam Erechtheus, matris suæ
nomine, quoq; Nemesis dicebatur, eoq; in
loco regnarat. Statuam Phidias fecit, cu-
jus inscriptionem concessit Agoracris
(Argiuo) Pario, amasio suo, homini for-
mosissimo. Qui à Olympiæ digito Iouis
inscriptis, *αὐτὰρ ἡμέμη* est, sua sorte conten-
tus, uel absolutus.

Rarus.
Celeus,
Triptole-
mus.

ἡρῆσις. Rhæris Ceres dicitur. Rarus
enim filium habuit Celeum, Celeus Tri-
ptolemum. Rarus autem Ceterem erran-
tem, & Proserpinam quaerentem, si ospitio
exceptit. Pro quo beneficio Ceres nepo-
tem Rari, Triptolemum, frumenti cultu-
ram edocuit.

Adulterio
pauca.

ἡστυία. Dion 38 Romanæ historiz: In
ocio degentes, uitæq; delicatæ dediti.
ἡστυία *ἡστυία*, *ἡστυία*, *ἡστυία*. In
adulterio deprehensos ita excruciabant:
vaphanos in podicem eorū immittebant,
& pills euulsis calidos cineres ingerebāt,
abunde illos excarnificantes. Anstophanes:
Adolescentibus cenantibus non li-
cebat raphani caput, aut anethū seniori-
bus, aut selinū rapere, aut ligurire, aut tur-
dos edere, neq; pedem pedi imponere.

Modestia
adulescenti-
um.

ἡστυία *ἡστυία*. Littore loquacior.
De garrulis: quod fluctus subinde allisi
littoribus, resonent.

ἡστυία *ἡστυία*. Anstophanes: Decantare li-
cebit pueris, eos qui le ut os in bello for-
tes præbuerunt: & si qui ignaui fuerunt,
ut præ uerecundia coepta abstineant.

ἡστυία *ἡστυία*.) Rapsodi, qui Homeri uer-
sus in theatris recitabant: sic dicit, q inter
canendum baculos manibus tenerent.

REBECCA, maier Iacobi.
ἡστυία *ἡστυία*.) Homerus:
Stultus post rem factam sapit.

RHEGINVS grammaticus, scripsit o-
pus quod Polymnemon dicitur, à multa
memoria.

ἡστυία *ἡστυία*.) Regino timidior.
De ualde timidis. Xenarcho, Sophronis
mimographi filio, persuasit Dionysius ty-
rannus, ut Reginos tanquam timidos
in Comædijs perstringeret.

ἡστυία *ἡστυία*.) Carthaginenses multis fra-
cti cladibus, Regulum ducem Romano-
rum, quem paulo antè in potestatem suā
redactum, acerbi & Barbaricè uexarant,
solutum uinculis, cæterisq; rebus instru-
ctum, ad suos ablegarunt, se equam pacifi-
cationem & captiuorum commutatio-
nem uiri illi intercessione impetraturos
esse rat. Is uerò unā cum legatis Cartha-
ginensium Romam profectus, & senatū
ingressus, deferri solitos Consularem ho-
nores repudiari se ciuem esse negans, ex
quo sibi Fortuna dominos Carthaginen-
ses imposuisset. Patres conscriptos tamē
monuit, ut pacem planè repudiaret: neq;
spem præberent hostibus iam ad despera-
tionem redactis. Neq; enim esse par, uno
solo uiro, eoq; iam sene, paucisq; alijs qui
apud Carthaginenses relictis essent, multis
millibus permutatis, hostiū augere uires.
Qua de causa Romani eum mirati, lega-
tionem Carthaginensiu rebus infectis di-
miserunt: ipsum uerò per uim ijs à quibus
dud ebat, eripere uoluerūt. At ille neq;
sibi manendū in urbe, cuius ciuis patrijs
institus non esset, legē belli seruire alijs
eo actis: uerò Carthaginenses sequebat,
& lachrymis & lamentationibus suorum
inuitō animo neglectis. Itaq; Carthagi-
nem reuerfus, omni genere suppliciorum
conficitur. Nā præter cæteros cruciatus,
domū culie angustis inclusus, quæ magni
tudini corporis eius espōderet, intus cre-
bris clauis ferreis transfixæ, periit: cū nec
immoius stare posset, & quietus statu
corporis utcunq; inclinato, in ferreas cu-

Leu cy-
superato.

Homericæ.

απομνημον.

Χεναρχου
κολομαστορ.

Regular.

Captiuus se
ciuem esse
negat.

Diffidens
pacem.

Recusat man-
dere apud
suos.

A Carthagio
penisibus per-
cruciatum oc-
ciditur.

spides incideret. Ac ita cum illo actū est. *ῥήματα αἰτ' ἀλφίτων.*) Verba pro farinis. In eos qui non ea quæ petuntur dant, sed uerba tantum dant.

Romulus.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Remus & Romulus, fratres Romani, è scortatione nati, & abiecti, à muliere quadam sunt educati.

RHENA, & Rhenia, insula quædam prope Dclum.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Sepulchrum Achillis rum-
piuri, q̄ olim Achæi cōdididerunt, Troia
norum etiam posteris terrori futurum.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) O qui multis senioris in-
stituitis bonis coronasti, Rumpe uocem
qua gaudes, & tuam naturam dic.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Rhesus, uir dicēdi ue-
ri studiosissimus. Vox hæc etiam uatem
significat, cum est appellatiua.

Rhesus By-
zantior.
Rhesus.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Rhesus, dux Byzantium, ha-
bitauit extra urbem in loco qui Rhesium
dicitur, ubi nunc ædes Magni Theodori
cœtetur. Is cum Troianis op̄elaturus in
cāpo suburbano castra posuisset, ab Vly-
se & Diomede eadē nocte est interfectus.

Oratoria
causa.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Olim non omnes cau-
sas agebant oratores, sed quasdā. Alij ora-
toriam causam dicunt, qua orator accusat
tur, quod aut scripserit aut dixerit, aut fe-
cerit aliquid cōtra leges. Fortassis autem
hac ratione actiones Oratorie quædā uo-
cantur, quod est diuersis legib. actio detur
(*ῥήματα τῶν ῥήτων*, contra oratores) o-
ratoribus: sicut senatoria actio, quæ con-
tra senatorē: & (*ῥήματα τῶν ῥήτων*) curatoria, quæ
contra curatorem.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Rhetorica, est scientia iustor-
um. Proprium oratorie audaciz est, nō
quidem negare crimen, sed probabilē re-
rum afferre causam. Damascus de lido-
ro: Eloquentiz non dedit operam, quod
quidem memoratu dignum sit, (Et rectē
quidem, si nihil sit nisi mentiendī artifici-
um) insolentiam & arrogantiam eius asper-
natus, & odio persecutus.

Oratoris uo-
cabunt gratia.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Orator olim dicebatur, qui po-
pulo suadebat, & apud populum uerba
faciebat, siue dicendi peritus esset, siue ea
facultate careret, siue boni publici & æ-
quitatis studio id faceret, siue priuato e-
molumento impulsus. Ac Demosthenes
hunc oratorem uocat, cum dicit: Orator
dux & autor est, & imperator huic obno-
xius. & alibi: Ego uerō, siquidem is qui
consultit uobis, quod erit uestra esse cen-
set, orator est: neq; negarim, neq; recusa-
rim nomē hoc. Si uerō is, quales ego, atq;
etiam uos uidetis, in dōctos, & uestris op̄i

Germanus
orator.

Adulatorius.

bus locupletatos: is ego non sum. Multis
decretis ascriptum est, Oratorium: si quis
S. C. afferebat, & non ipse suā sententiam
proponebat.

Oratorium
decretum.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Orator, patronus, causidicus,
qui sententiam suam dicit: apud Sopho-
clem iudex.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Rhetrix, scripta, sermones, pa-
stra conuenta. Tarentini leges & decreta
sic uocant. Apud Lacedæmonios, Rhe-
tra Lycurgi lex est, ex oraculo fancita.
Propriet milites lata lex est: ut quisquis
eorum tergū dedisset, in castra reuerius,
pro hoste lapidibus ab amicis petitus, a-
cerbo genere mortis interiret.

Ignouus Lepi-
dus.

RHIANVS, Cretensis, Benæus. Bene
enim est Cretæ oppidum, quod quidam
Ceretæ dicunt. Alij ex Ithaca Messenea
eum esse tradunt. Hic primum fuit palæ-
stræ custos, & seruus: deinde eruditus,
grammaticus euasit, æqualis Eratosthe-
nis. Scriptis uersus, & poema Heracradē
uel Herculem libris 4.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Non ego sum a deo frigori ob-
noxia.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Omni uictu carentes, squalidi
& macie confecti iacebant.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Inde corē & in congressibus
& in saltatione hēctere lumbos.

RHINTON, Tarentinus comicus, au-
tor Hilaro tragediæ, quæ est Phylacogra-
phia. Nomina facta sunt ab hilaritate Tra-
gædiæ, & excubiarium descriptione. Fi-
gilius fuit, sub primo Ptolemæo. Fab-
ulæ eius Tragice & Comice sunt 38.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) *ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.*) *ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.*)
Luci causa uel in uimine nauigaret. In
hominem auarum *ἰσχυρὸν ἡμῶν κέρδιον, καὶ ὅτι
ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.* Qui Deo propitio nauigat,
uel in uimine nauiget.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Rhipsalpis, timidus: *ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.*
Pheraspis, bellicosus. Alter ab abhē-
endo, alter à fetendo clypeo dicitur.

Herodotus de
rebus.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Offirmat animum, se pe-
riclitantibus opem laturum, & hīs quibus
opus esset auxilijs cum periculo manife-
sto coniunctis. Eiusmodi enim tempus
suum putabat esse proprium.

ῥήματα ἑστὶ ῥομύλων.) Rhodiorum oraculū.
Rhodij Lindiæ Mineræ sacrificantes,
quodidē in templo conuiuia agitant.
Neq; uerō mos erat insere matulā. Qd̄
cum oraculum eis concessisset: rursus se-
feiran sunt, æneamne an hēctilem? Tum
Deus iratus, respondit, Neuiram. Prouer-
bium itaq; conuenit in eos, qui curiosius
percontantur.

Matula in
templo.

RHODOGVNE, uxor Hystaspis, Xerxis & Darij mater.

ῥόδον ἀειμαίτη σπυγέρους.) Rosam papa- ueri comparas. In eos qui inaequalia com- parant.

ῥόδα μὲ ἀρετικῆς.) Verba tua mihi rose sunt. ῥόδον περιλάθων, μηκίτη ζήτη πάλιο.) Ro- sam ubi praeterieris, eam ne deuo quari- to. De ijs (ῥή τῶν κωδωνίτων πῖας) qui illi quos celebrant.

ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χροῖον. ἢ ὃ περιλάθει, ζήτην ἀρετικῆς ἢ ῥόδον, ἀλλὰ βῆτων. (sic, Vera breuis Rosa flore nises. Simul ille reces- Non Rosa quarens, sed Rubus asper erit. ῥόδῳ.) Rhodope, mons Thracie, unde Hebrus fluuius oritur.

ῥόδῳ.) Rhodus insula, quae & Lindus dicitur: & Colossenses, eius incolae, pro- pter Colossum, κολοσσῶν.

ῥόδῳ πτε.) ἀπὸ τοῦ ῥομαίου καὶ ῥόδῳ πτε ἢ κα- λῶ.) Omnia similia sunt, & Rhodopis illa forma. Significat, ex quo calbus for- tuitis obnoxios esse mortales.

ῥόδῳ πτε.) αἰάθημα.) Rhodopidis do- narij, sunt obelisci Delphis multi. Apel- las uero Ponticus tradit, Aegyptiā quoq; pyramidem esse Rhodopidis. Sed Hero- dotus eam opinionem arguit. Fuit autē Thracia genere, & cum Aesopo seruij (ladmoni) Idmoni Mitylenaeo. Eam rede- mit Charaxus, Sapphonis frater. Sappho- autem eam uocat Dericham.

ῥόδῳ πτε.) Globuli auro texti, malis pu- nicis similes, ad stolae sacerdotalis orna- mentum.

ῥομβοσωμυληθρα.) Eubulides (inquit) eristicus, id est contentiosus, cerannas in- terrogans, & falsarrogantibus uerbis ora- tores agitans, abijt: habens Demosthenis Rhombostomylethram, quasi uolubilia guitatem dicas.

ῥόδα πτε.) τις νῦς; καὶ θροῦ καὶ ῥόδα πτε οἰς ταῦτῃ περιλάθει, Quid isthuc? itane cothur- nus & claua coniunguntur: De rebus dis- sentientibus. Hoc Baccho dicit Hercu- les, nam cothurnus mulierculis conuenit.

ῥόδα πτε.) Animi proprius est appetitus ῥο- μῆς.) Corporis momentum seu inclinatio,

ῥόδα πτε.) Est igitur horum praetantior quam rho- pe, cum animus corpori antecellat. Melius enim & deterius cum inter se co- feruntur, proprietatibus suis differit: eaq; ratione melius praestat deteriori, ueluti, Si animalia sunt Deus & homo & equus: communis quidem generis ratione nihil differunt. Sed quia Deus melior est homi- ne, homo autem equo: restat ut discimē

lit ex proprietatibus. Quod si Dei pro- prium est, immortalitas: hominis, doctri- nae capacem esse: equi, facultas hinniēdi: immortalitas doctrinae, haec hinniui pre- stat. Eodem modo & inclinatio & appet- itus. Melius autem & peius in iisdem ge- neribus commutur. Nam & comparatio eorum est, quae communiōne quadā con- tinentur. Eodem momento & ducis uo- luntas, & praescripta ratio, legionibus, ut paratae essent, denunciabant.

ῥόδα πτε.) Patrice principatū in discrimine uersari ratus, facinus edidit memorabile.

RUTILIVS Rufus (uel, Scipionis tū tribuni militum commisso fuit) Scipioni tribunus militum fuit, ut Appianus tradit in Romana historia. Scripsit res illo tem- pore gestas.

RUFINVS sub Theodosio fuit, homo profundi consilij, occultij animi, tutor cum Scilicet Theodosij liberum. Hi am- bo rapiebant omnia, in diuitis imperium situm esse iudicantes: neq; quicquam erat cuiquam proprium, nisi illis placuisset: omnesq; controuersiae ab ijs discerabantur: magnaq; multitudo erat circumcur- fantium, si cui praediū esset locupletis atq; ferule: ac dominus statim arripiebatur, cri- mine probabili conficō, & per insidias emissariorum quorundam coniecto. Ita is cui fiebat iniuria (ῥιλακῆν, uidetur, πα- τοῦ καὶ ζῆτον) condemnabatur, auctore iniuriae sententiam dicente. Rufini autem improbitas ad tam immensam auaritiam processit, ut & publica mancipia uende- ret, & publica praetoria omnia. Rufino ser- uirent. Ac magna circa eum fuit adulatorum turba, & eorum quidem a dulatorū, qui non ita dudum cauponis inseruierāt, & subcellia & pauimenta purgarant. It- iam chlamydes praetextatas gestabāt, au- reis fibulis connexas, & sigillis auro in- clusis ornabant digitos. Rufini crimi- nationes pleraeq; reperias in Eunapij Sardiāni Chronographia, sub Arcadio & Honorio. Qui cum uerbo tenus im- perium obtinerent: omnis principatus & potestas in Oriente penes Rufinum, in Occidente penes Sulconem erat: om- nesq; causae ab ijs pro imperio discer- bantur: uiciorque abibar, qui sententiam magna pecunia redemerat, aut familiaritate praetoris beneuolentiam sibi conciliat. Possessiones uero, quarum domi- ni uno ore omnium felices praedicaban- tur, ad istos transibant, cum alij donis eos placarent, & calumnias hīce redi-

Meritum
fuit.

Auaritia.

Rufus.

Adulatores.

Eunapij
Chrono-
graphia.
Arcadium
et Honorio.

Venerabilis
om-
nia.

Callositas
uae
dem formae.

ῥόδα πτε.
Charaxus.
Sappho.
Dei u. b. a.

ῥόδα πτε.
ῥόδα πτε.

Proprietatibus,
suis res
distinguitur.

merent: alij sua donarent, quo magistratu porirentur, aut aliam quampiam urbium pestem merearentur. Cum autem omne genus improbitatis & calamitatis in urbibus uigeret: diuitiis undecunq; in Rufini & Stiliconis aedes consuebant: Paupertas uerò locis in omnibus locupletes olim domos peragrabat: nihil horum Imperatoribus animaduertentibus: qui ea tantum scribebant quæ Rufinus & Stilico iussissent. Cum uerò iam immensas opes congestississet, Rufinus iam imperium quoq; animo agitabat.

o Suporen.

R V F V S, Ephesus medicus, sub Traiano, cum Critone. Feruntur eius libri plurimi, quorum & hi sunt. De ratione uictus, v. De uictu nauigantiũ, i. De uulnerum medicamentis, i. De contractione articulorum, i. De ficibus, i. De uetere medicina, liber unus. De uino, liber i. De melle.

Imperij Romanam ampliat.

(*ῥωμαίων ἀρχή.*) Romanorum imperiũ, regna Assyriorum & Persarum & Macedoniam ueterum, longo inuervallo superauit, limitibus constitutis uersus Orientem, Indis, & Erythraeo mari, & Nilo, & cataraetis, & Mozoride palude: ad Occidentem uerò, Oceano ipso: quem esse fabulam, rebus ipsis est declaratum, neq; aliter nisi ad delectationẽ à poetis nomen eius decantari: siquidem & Britannorũ regio, quam circumfluens, insulam efficit, nunc inuenta, in finibus imperij Romani numeratur. Dicitur igitur, cui usum id fuerit, ab hoc citra controuersiam res ueterum superari, tum longitudine temporis (*πλεονεκαίων τῶν ἐπιλαθόντων ἀναζήτην*) præteriti, tum utrorumq; audacia & disciplina militari, tum machinarum excogitatione & aduersariorum uirtute. Dextipus autor est, Romanum imperium esse augmentum ppter bellicosos populos, & disciplinam militarem. Omnes enim Occidentales sunt animosiores ijs, qui ex altera parte habitant. Excellunt autẽ Romani & ordine & arte in bellis, qua & Gallos uicerunt: & finitimorum bellis exercitati, ut Barbaros solertia, ita Græcos natura & fortitudine uicerunt.

Occid. Subre bellis. Orib. abh. Ordo. Art.

(*ῥωμαίων πόλις.*) Vires Roma dum externorum bellorum rudis fuit, censu actio, ciuium numerũ comperit 300000. non multo minore: idq; cum bellis continentibus attererentur, neq; unquam diuturna & constanti pace fruerentur.

(*ῥώμη ἢ ῥώμη.*) Roma urbs, à prima origine 377. annos, nullum externum bellũ gessit. Cum uerò bellum primum Puniciũ

tamiam imminere putarent, censu actio, propè 300000. ciuium inuenit.

R O M A M, compendium orbis terrarũ dicit Athenæus (*ῥώμη συντομία τῆς οὐρανίας.*)

(*ῥωμαίων.*) Barbari se offirmarunt densata acie: ne denuò Romanis commentis & artibus circumuenirentur.

(*ῥωμαίος.*) Procopius: Abigas fluuius ex Aurasio descendens in campum, in quo multæ sunt abruptæ rupes, in quibus Abigas sese findēs, supra terram apparet. Quod cum in largissimo campi præctio contingat, facultatem accolis spacio aggere ea uernas implēdi: & rursus iisdem a pertis, a quis fluuij suo arbitratu uentũ.

Abigas. Aurasion.

(*ῥυθμὸς.*) Rhythmus est, metri pater: hoc, species est rhythmi: ille patet latius. Verũta est metrorum & rhythmorũ doctrina. Rhythmus cernitur in ijs etiã, quã manibus & pedibus plaudunt. Cum enim celeris & tarda pedum sublatio & positio rationem inter sese habent, rhythmus existit. Hinc trãslatione sumpta, cetera sylabarum implexio, quã ad uersus gignendos adhibemus, pedes dicuntur. Eũã de tibijs, & id genus alijs rhythmus dicitur, qui est (*συμμετρία*, certa mensura) modulatio temporis, in quo fit motus. Nam & foramina sibiuarum, partim diutius digitis regunt, partim breuius: itaq; sonum modo longiore efficiunt, modo breuiorẽ. Atq; etiã foramina alia maiora sunt, alia minora: atq; alia linguæ uiciniora, alia remotiora: & angustiora sunt acutiõra latioribus. Itaq; & puerorum uoces, & mulierum, sunt acutiõres. Latiora uerò sunt grauiora, iteq; uiciniora sunt remotioribus acutiõra, per quorum symmetriam carmen fit harmonia: rhythmus uerò per celeris & tardi fit symmetriã. Ac rhythmus aliarum rerum celeritate & tarditate distinguitur: orationis autem, quæ ore profertur, rhythmus, longitudine & breuitate, qui solus etiã uersus (*μέτρον*) dicitur. Neq; uerò in poetica tantum hæc, sed & in oratoria dictione cernuntur.

(*ῥῆμα κερδομηρία*) Rhyci hordei missio. Eratosthenes lib. 9. scribit, regem hunc cum à captiuitate in suum regnum redisset, ciuitati Atheniẽsiũ hordeo misisse. (*ῥίμη.*) Euna pius: Tanto impetu ad læsciam atq; luxuriam ferebatur, ut magistratus essent magis q; ipsi hostes infesti. (*ῥυμῖος.*) Ab Heraclito tres caudæ uris stellæ, remò dicuntur.

(*ῥυσσηπία.*) Nauticã exclamatio est. Aristophã

ristophanes: Nihil norat, nisi (*μαζωρ*), plantam & Rhypparæ nominare.

μυθω.) Aristophanes: Nunquam mihi, ex quo purgor, calx ita supercilia monordit. Id est: Per omnem ætatem nunquam animo meo ita xgræ fuit.

μυθηα.) Archelanassis meretricis etiam rugis, iuavis inlidet Amor.

μυθηα.) Aristophanes: Atheniensium tumultum quis nam compescuerit?

INITIVM LITERAE Z.

Σαβάζω.) Sabacius à Barbaris Bacchus dicitur, qui *σαβάζω*, pro *δάζω* pronunciant. Sibi etiam dicuntur loca illi cōsecrata, & cultores eius. Mnaseas uerò Patarësis, Bacchi filii esse ait Sabaziū. *σαβάζω* *πύγμα* *σαβάζω*.) Bacchi carū donariū Salmacidi: id est, meretriciū. *σαββαθω*.) Sabbathum septimus dies: octium ille quidem corporis, sed spiritualem occupationem multiplicem compledebatur.

σαββαθω *αρχιπρεσβυτερον*.) Sabbathum, qui secundus erat Paschatis dies, & primus Azymorum. Sabbathum, quietem seu octium significat: sed omne festū sic appellatur. Expletur autem quælibet hebdomas, occasu Solis post Sabbathum.

σαββαθω *ισοπε*.) Sabbathi uia est 2000 cubitorū. Tanto enim spacio circa castra antecede debet: atq; intervallo, quibus id fas erat, arcam movebant in Sabbatho.

σαβελλις, hæresiarca. *σαβελλις*.) Indignatur & succenset Cæsar, quod Sabiros & Albanos omnes profus non profligassent.

σαβινυς, sophilista, sub Adriano Cæsare, scripsit Isagogen & argumenta declamationum lib. 4. In Thucydidem & Acusilaum & alios commentaria, & alias quasdam enarrationes.

σαγαλλαις, urbs Pisdie.

σαγαπενυμ succus est: *σιω* ueluti ferule, calidus, & tenuiū partū. Habet etiā purgans aliquid, ut & o colorum cicatricibus & lippitudini conducit.

σαγγαρις, fluuius Lydię & Phrygię, quem Caius consul Romanus transiens, quantum profundum & tractu difficitem, ponte constravit, & iuxta ipsū fluium castra metatus est.

σανχονιαθον, Tyrius philosophus, belli Troiani tempore fuit. Scripsit de Mercurij physiologia, quæ transita est in aliam linguam: Instituta Tyriorū, Phœnicum dialecto: Aegyptiacā theologiam, & alia quædam.

σακας, poeta tragicus: & Sacæ gens Thracia. Aristophanes:

life cum ciuis non sit, ut se ingerit.

Nos uerò & triui & genere honorati,

Cines cum ciuibus, & exagitate nemine

Autolanimus à patria.

σαλακων, se diuitem esse simulabat, cum esset pauper. Hinc *σαλακωνισμω*, Salaconem agere, id est ostentatorem esse.

σαλαμανδρα, bestiola magnitudine incerta, natura gelidissima, ut & ignem subiens flammam extinguat, nec ipsa cremetur.

σαλαμις.) Post Marathonem Salamiis meminit, ubi Persæ classe dimicauerunt: in Marathonē pedestre prælium est cōmissum. Sita est autem Salamis nō procul ab utre Eleusine, quæ est Cereris & Proserpinæ facta, plena illiusrum Græcię fa-

storum. In hac enim multas Persarum de uicerunt trimes Athenienses, exiguo numero, duce Themistocle. Ibi & rupes est Iresia, id est tremigium, uel ut ipso nomine trophæum significans. Est & rupes Agelastos, id est rufus ex persis dicta ab Atheniensibus, in qua sedisse Thesem ferunt, ad Inferos descendurum: unde etiam nomen habet: siue quod ibi sedit Ceres plorans, dum Proserpinam quaerit.

σαλαμις.) Orbis terrarū dominus, à quo pendunt omnia. Quasi non in extremum adducta discrimen agere audeat quodlibet. Cum pleriq; tenui spe alerentur, Multis cōsilijs animo agitata, felicem pro eorum statu iecit aleam, cum omnē fortunam suam recidere in diuersum uideret.

σαλμωνεις, Aeoli p. rex Thesalorum, homo impius, machina quadam fulgurabat, tonabat, populi animos conrurabat. Iraque pœnas impietatis dedit, diuinitus fulmine ictus.

σαλομων, à pacata regni gubernatione dictus.

σαλυστις sophilista, scripsit in Demosthenem & Herodotum commentarium, & alia.

Salustius, Mopseates medicus, sub Tiberio Cæsare scripsit medicam.

Salustius Athenis Alexandriam cōsiliario philosopho uenit. Admirabiles autem Salustij mores omnibus hominibus fuerūt: qui & cōstantissimè philosopharetur, & petridiculè iocaret, utrumq; opinor ultra modum. Iudiciū enim hæc uita, ut si qua alia, regit. Natus est patre Syro Basilde, matre Emescna Theoclea. Fuit ingeniosus ad multa, & moribus austeris

τρεις.

Αγελιστι.

*Heru flumina
triu, or flui
tu uariatu
Olympic*

& ambitiosus. Initio multum expetitam iurisprudentiam spectabat: & eloquentiae praeceptis Emeſæ ab Eunoio rhetore erudiebatur. Poſt autem non forenſi, ſed ſophiſtica uita intendit animum: eoque ſtudia ſua referebat, nō minore induſtriæ, quā ingenij admiratione. Publicas enim Demotheſis orationes memoratim mandauit omnes. Adhæc fatis erat diſertus, nō recentiores ſophiſtas imitans: ſed cum uetere ſcriptiōnis (πύρι. ſ. τέρμ, forma.) ſquallore certans: orationeſq; ſcripſit non multo illis inferiores. Noſtrum quoq; ciuem Marcellum, Eunoij ſodalē, octo libros hiſtoriae Thucydidiſ edidiciſſe referebat, qui tamen nihil auditu dignum diceret. Nonnum item aiunt totum Demotheſenem ſexies edidiciſſe, ſed ne os quidem ad commodam orationem habendam aperire potuiſſe. Neque enim idem eſt ad populum (ῥιτοροφίαν. ἢ ῥιτορομασίαν.) habere uerōnes, & ſcribere eleganter. Saluſtius uero artis ſtudio ſeriō ſuiſepto, Eunoium ſibi inſtituendo imparem ratus, Alexandriam abiit, eloquentiæ magiſtrorum periculum ſaciurus.

Memoria ex
xercitata.

Imitatio re-
terax.

Thucydidis
memoria
in odatu.
Nomen,
& riber.
Ducere.

Philosofia
in difficile.

Reſcitator
uiciorum.

Religio quin
ta uirum.

Saluſtius philoſophus dicebat, Philoſophari hominibus non eſſe facile, ac potius impoſſibile. Quo ego audito, ſermonem hunc ſum auerſatus, ut neq; uerum, neq; dignum qui diceretur. Cæterum Saluſtius (ἡδῆμι τὸ ἴμιον ἀπὸν.) norat meum dicere. Neq; enim omnino philoſophis inſeſtus erat, ſed natura oſor improborum: Heracliti more inſeſcator turbæ, omnes increpabat delinquentes: & quouis modo, quouis occaſione, quoslibet arguebat, & falſe perſtrigebat, interdum ſeniō, ſed plerunq; neq; & ridiculis gaudens, atque dicerijs. Admodum enim urbanus erat, & ad deridendum etiam, ingenioſiſſimus atque promptiſſimus: talibus gratijs ipſe quidem eximic præditus, ſed tamen e familia ſua acceptis. Nam quæ uirtutem quantam nominarit, opinionē de dijs ueram, quæ interdum ineſſe improbiſſimis uideatur, Saluſtius ed. Aliquando peregrinis quibusdam, cætera quidem eum laudantibus, unum uerō ei deſſe dicentibus, quod non ita de dijs ut uulgus ſentiret: Simite, inquit, propter Nemelin ſaltem, hoc a deſſe mihi. Cum Pamptepiū maxima iam potentia præditum adijſſet, iſq; qui elegans uideri uellet, Quid dij ad homines: diceret: Quis uerō, inquit, ignorat, neque me unquam deum, neque hominem te fuiſſe? Hoc de Saluſtio. Philo-

ſophabatur autem Cynico ferē more. Saluſtius aulæ præfectus ſub Iuliano, uir fuit inſigni humanitate, a deo manſuetus & benignus erga omnes, ut cū à Marcello illo, dum Cæſar eſſet, ignominioſe tractatus fuiſſet, quamuis puer eius conuiſtus eſſet ſeditioſis ob amicitiam Conſtantij, ad oleſcentulum mulſtarit: Marcellū uerō ipſum ex cōſcientia ſuperiorū actorū præteritū, inſigni honore aſſecerit.

Saluſtius præfectus prætorio, Valentinianum deſignauit imperatorem. Qui cū imperium ſuiſcepſiſſet: edita propoſuit, ut li quis à ſe aſſeſſus eſſet iniuria, Imperatorem adiret. Verū nemo queſtus eſt. Fuit enim integerrimus Saluſtius. Hic Valentinianus præpoſitum Rhodanum, qui Berenicen uiduam iniurijs aſſecerat, mulieri de illo conqueſta iudicem dedit Saluſtium: quo condeſignatus præpoſitus, cū iudicium illius nihil faceret, ab Imperatore in Hippico trematus eſt, omnibus archieunuchi bonis uiræ aſſignatus. Quo exemplo terribi mortales, omni iniuria abſtinuerunt.

innocentia
ſiducia.

Valentinianus
sen.
Rhodanus.
Berenicæ.

αὐλοπυργολογία (αὐλός) Tubhaſtibarbatij. Taxax Phormionem grandī barba: uoce compoſita ex tuba, halta & barba. αὐλοπύργος) Tubis Indi non utuntur, ſed harum loco eis ſunt flagella, quibus aerē & tympana uerberantes, hominū quendam bombardum edunt.

σαμβύκιος) Sambucæ, muſica inſtrumēta triangula, ab Ibyco inuenta, ad quæ lābi cantabantur, quaſi αὐλοβύκιος.

σάμιος) Nota, qua Athenienſes Samiorum captiuos inurebant, contraq; Samij Athenienſes alia nota.

σαμίων αὐλός) Samiorū ſtores. De ijs qui poſtremis uoluptatibus utuntur.

σαμίων ὁ δῆμιος) Samiorum populus. Anſtophanes, in Babyloñis deridet notis cōponctos. Nam Samij à tyrannide exhaufi, ob paucitatē ciuium, ius ciuitatis quinis ſtateribus ſeruis cōceſſerunt, ut tradit Anſtophanes in Republica Samiorum. Vel quod apud Samios primos petere ſunt x x t i i i . literæ à Calliſtrato, ut Anſtophanes in Tripode tradit Athenienſibus ait, ut Ionū literis uterentur, Archimū Athenenaxi F. prætorē Euclide perſuaſit. Babyloñias autem per Calliſtratum edidit, annis ante Euclidem x x t i . Eude prætorē. De eo uerō quid perſuaſerit, narrat Theopompus. Alij dicunt, ab Athenienſibus Samios bello captos * noſtuazā Samijs, Athenienſes ſamæna compunctos fuiſſe.

Litteræ Arit
cor, Ionice.

σαμίων.

αμυγίνης.) Samæna biremis est genus, à Polycrate Samiorum tyranno, Dunide architecto, inventum, ut tradit Lysimachus libro 2. de Reuerſionibus. Alij Samenam nomisma esse dicunt. Viſurpatur de ijs qui extremas malorū calamitates timent, eoque d. Athenienſes Samios cōpunxerūt.

αμοθρακία.) Samothracia inſula, ſita eſt eregione Thraciæ, cui nomen à Samijs factum eſſe tradunt, qui eam occuparint. Antiphon in Samothracia oratione: Pri mi inſulæ huius incolæ Samij fuerunt, e quibus nati nos ſumus. Eo uerò ſe coacti neceſſitate, non inſulæ cupiditate conſulerunt, Samo pulli à tyrannis: eaque fortuna uſi, capta eſt Thracia præda in inſulam peruenierunt.

SAMVELEM prophetam peperit Anna, uotis Chriſto factis, hoc indito nomine, quod à Deo exoratus eſſet: quali Deopratum, uel Adeo datum dicas. Recordata uerò mater uoti quod fecerat apud Eliam pōtifiçẽ max. cum Heli tradit, & conſecrat, prophetam Dei futurū. Promiſſum itaque capillum alebat, & aquam potabat, & in templo educabatur. Helcaneq̃ poſt ex Anna filij naſcuntur tres, & filia una. Samuel aut anno ætatis duodecimo prophetare cœpit, & eum aliquādo dormientẽ nominatim uocauit Deus. Ille uerò Pontificem acceſſit, ab eo ſe uocatum exiſtimans. Qui cum ſe alium uocaffe negaſſet, terq̃ Deus id feciſſet, Eli miratus: At ego, inquit, ò Samuel tacui, ut prius: Deus uerò eſt, qui te uocat. Tu igitur dic: En adſum. Cumq̃ Dei orationem ruruſ audiret, petijt, ut quid uellet, ſibi exponeret. Se enim, quęcunq̃ iuberet, miniſteria obiturum. Tum Deus: Quoniam, inquit, ades, cognoſce calamitatem Iſrae litis imminẽtem, & Eli filios uno die nõ ita multo poſt morituros.

SAMPHORAS, equus cui litera ð impreſſa eſt Sigma em̄ Dores San appellat. SAMPSON filius Manoꝝ, iudex Hebræorum, uir robuſtus. Qui quādiu corporis uoluptatibus imperabat: ſuperior erat hoſtibus. ſed cum ei Dalila ſcorum fanam mentem eripuifſet: unā cum temperantia uires amiſit, ab aduerſarijs captus, uinctus, cæcatus, in piſtrinum deditus. Itaque templi columnis ſubrutis: Abeat, inquit, Sampſon cum alienigenis. itaq̃e perijt, cum populum iudicaſſet annos 20.

αμυθρακία.) Sub Sampſone uir quidam in urbem profeçtus, Beniamiticis tribus,

uxorem ſuam raptam à popularibus, & conſuſtratam, recepit mortuum: atq̃ in XXI. diſſectā partes, in XXI. miſit tribus Iſraelis, ut teſtimoniū eſſet contra Beniamin. Qui cū eam accepiſſet: ſtatim urbes aggreſſi, tribū Beniamiticam euerterunt, 17000 uiris eo bello abſumptis.

SANATROCUS, Armeniorū rex, corpore mediocri, animo ad omnia magno, in primis uerò ad res bellicas. Fuit & luſitici accuratus cultus, & in uiciu non minus quā optimi quique Græcorum & Romanorum frugalis.

SANDON Hellænici F. philoſophus, argumenta ſcripſit in Orpheum, librum unum.

SANNYRION Athenienſis comicus, cuius fabulæ ſunt. Riſus, Danae, Io, Pſychaltæ: ut tradit Athenæus in Dipnoſophiſtis.

SAVS & Draus fluij, ſecondam (Pan noniam.) Pzoniam includẽtes, in Iſtrum fluium deſerunt.

αἰὺς.) Diana: Arcu fures pete, amicos conſerua.

SAVL, rex Iſraelis, qui à dzmone tenebatur, ut neq̃ dormire neq̃ quieſcere poſſet. Hunc Dauid canctis demulcebat.

SAVLE, ppheta, inauguratus à Samuele rex & propheta, cum eum quiſpiam uidiſſet, dicebat: Nunquid & Saul inter prophetas? & ſermo hic in proverbij quoq̃ abiijt. Dum enim aliſnas amiſſas quæreret, pro ipſa regnum inuenit.

SAVLO regi Iudæorum, ut ab omnibus honoraretur, occaſio fuit bellum cū Naafe Ammanitarū regi: qui multis claudibus Iudæos afficiebat. & præter cætera mala, quoscuq̃ iure belli cæperat, ijs dexteros oculos eruebat, ut ſiniſtro eorū oculo à ſcutis teçto, prius inutiles eſſent. Hunc igitur Saulo de bellauit.

αἰὺς.) Heraclio, Heraclij imperatoris patre, urbem Perſarum Beiudaes oppugnante: Saper uir quidam fuit, corpore quidem quali Tydeus apud Homerum celebratur, animo uerò Tydeo ſuperior. Hercules enim erat animo, & ſi quis illo fuit unquam fortior. Neque enim dubito Herculem uirtutis magnitudine inferiorẽ illo facere, (*αἰὺς ἐστὶν τῷ περὶ ἀνδρείου ἀντιμύθη.*) etiam ſi in collatione poſterio res ſumus. Palos acutos ſecum ferens, inſiſit in munitione, & labefacta, uno quidẽm palo in turre deſixo, in iuncturis ædificij (erat enim e duro lapide *δύρατος*.) *αἰὺς* habebat inſertos cæcis locis) conſiſtu-

17000 uiris
cum ab uſiſ
caſo midari
colan.

Nūquid q̃
Saul inter
prophetas?

Naafes.
Dexteri oculi
eruti.

Meior in eo
arguo dani
nator corp̃
reuerſus.

Samuel hui
uocato.

Quos uoc
to dicitur
mo prophe
ta.

Clauis pre
dictis.

Scorta 57.
pſonam v.
uerſum.

structum castellum) pede palo insistit: deinde altero inserto, pedem alterum suffulcit: & eminens saxi, manibus fortiter prehensis ascensum machinatur: & quia hostes spectaculum telorum sustinere non poterant, firmiter propugnaculum tenebat Saper. Ac prima coitione caput fuisse fastaculum, nisi quidam Persicæ cohortis subito coortus, uno ex clypeis, qui munitionem tegebant, fortem illum uirum deiecisset, ut unâ cū clypeo retrorsus in puluerem caderet, alio syncepit & humeris, casu Homérico. Non tamen petijt, nam clypeis eum excipiunt commilitones, & uulneratum conseruât: iaculorum enim, cuspides parum admodum eum conpunerant. At uerò inuicti animi uir, idem uero denuo aggreditur, atque ad propugnaculum assilit, ita manibus iniectis, sicut polyplus acetabula sua ineuitabilia defigit, fortiter munitionem tenet. Perses uerò aduersarius, priore suo facinore iterato, propugnaculum superiortibus Romanorum oppugnationibus labefactatum, unâ cum uiro forti præcipitat. Qui quamuis uulneratus, cū eum casum, à cōmilitonibus ereptus, saluus euasisset: tertium etiam certamen suscipit, quasi inuicta & diuina quadam uel ad facinus incitatus. Cum uerò arrepsisset, atque coronam munitionis teneret, stricto acinace, fucum illum, uirtutis suæ interpellatorem Persam interficit, & caput eius amputatum ad oppugnatores deiecit. Id factum Romani conspicati, recipiunt animos, & discrimen appetunt. Frater autem quidam Sapis illius, homo iam senex, spectatam illius uirtutem æmulatus, & ipse statim ascendit, fratris secutus exemplum. Deinde post hunc alius, & multi deinceps. Qui enim mœnia occuparant, iam funibus cæteros attrahunt: effraçtisq; portis, Romanum exercitum introducunt, qui hoc modo profugatis hostibus castello potiti sunt.

SAPORIS, rex Persarum.

(*anacis.*)

Simonides, quamuis senex & putris, Lucris gratia uel in uimine nauigaret:

σπουδαίως δὲ δὴν γίγαντος ἄνευ ἀναιδέως, κίρδους ἰσχυρῆς καὶ ἀπὸ πρῶτος ὑδάτι.

Sappho natales.

SAPPHO, siue Simonis, siue Eunomii, siue Eurygii, siue Ecryti, siue Semi, siue Camonis, siue Etarchi, siue Scamandronymi, & matris Clidis filia, Lesbîa Eresia, Lyrica, fuit Olympiade 42, quo tempore & Alcæus fuit, & Stesichorus, & Pitta-

cus. Fratres eius fuerunt tres: Larychus, Charaxus, Eurygius. nupsit cuidam Corcolæ Andrio, uiro ditissimo: ex eò que filiam suscepit, que Clis appellata est. Sodales eius & amicæ fuerunt tres, Athia, Telesippa, Megara: ob quas in suspitionem uenit turpis conseruudinis. Discipula eius fuit Anagora Milefia, Gongyla Colophonis, Eunica Salaminiæ. Scripsit carminum Lyricorum lib. 9 & prima plestrum inuenit. Scripsit & Epigrammata & Elegias, & lambos, & monodias.

SAPPHO Lesbîa, Mytilenæ, psalteria, ob amorem Phaonis Mytilenæ, de Leucate se in mare deiecit. Quidam huius e-riam Lyricam esse poetin tradiderunt.

serapion, Serapion, Aelus dictus, Otor Alexandrinus, scripsit de Erratis declamationum: (*ἀνεπίστατον.*) Auscultationum libros vti. Panegyricum in Adriano imperatorem, (*βυδωνία.*) Senarioria seu Deliberationes ad Alexandrinos. Rectene Plato e sua Republica Homerû ablegarit: aliâq; multa, & artem dicendî.

SERAPIONEM inamicitiam recepit Isidorus, cū, ipso uno excepto, nemo hominum eius philosophiam & pietatem sciret. Tantum erat in eo uiro & rectæ rationis, & ueræ uitæ, ut quod proverbio dicitur, ab eo re ipsa comprobatū fuerit. Sic enim uixit, ut nemo eius ætatis hominum, seu iuniorum seu seniorum, eum uixisse sciret: aut se scituros putaret, id quod ego dico. Neque quisquam cognouisset, neque ego nunc eum nossem, nisi mihi idē ille philosophus oratione Serapionē demonstrasset. Neq; enim persuaderi illi potuisset, ut alium quempiam conueniret: præsertim cum sensisset, raro eum domo exisse: habitasse enim in exigua domici-

solitudo. la solum, teuera solitariam uitam amplexum, ad res maxime necessarias distaxat uicinorum quorundam utentem opera. Pre cibus supra modum intentum, idiotæ habitu templa omnia frequentasse pro ratione festiuitatis. Pierunque autem domi commoratum, uitam non humanam, sed profus (ut ita dicam) diuinam egisse. Nam preces aut uirtutes uel apud se recitasse: uel ad Deum, ac potius tacite cogitasse. Cum autem natura esset indagandî uerî cupidus, & contemplationi deditus: non in sublioribus philosophiæ questionibus uersatî solitum, sed grandioribus & diuinius cogitationibus intentum fuisse. Itaque solum ferè Orpheum habuit & legit, subinde Isidorum

Orphic in Hæ.

de

de oblatiſ queſtionibus rogatâs, ſumma, ut ita dicam, Theologiæ ſcientia inſtitutum: quem ſolum familiarem norat, & admittēbat: qui ſe in eo perſpexiſſe dicebat, celebratam à poetis Saturniam uitâ. Nihil enim quicquam aliud uel egſſe uel diſxiſſe illum, niſi quod ſubinde ſeſe collegerit atque contraxerit in interiora, atq; in anguſtias. Opes ita contemnebat, ut nihil pollideret præter duos tâtum aut tres

Pamphras.

Continentia.

Modestia.

Ciborum.

Pamphras.

Serapidis ſtatua.

libellos, inter quos erat & Orphei poeſis: itemque uoluptates corporis, ut à prima ætate neceſſarijs tantum ad uitam ſuſtentandam uertetur, & à rebus ueneriſ per omnem ætatem putus permaneret. Gloriolam humanam ita negligebat, ut nec nomen eius in urbe ſcitorum: neque poſt etiam innouiſſet, niſi deorum quiſpiam Saturniæ uitæ exemplum hominibus donare uoluſſet, ne fabuloſa uideretur ea oratio, quæ teſtem hitoriam non habet. Nam Chiron quidem in conſinio magis Saturnij & Iouij regni conſtitit, unde bicorpor fuiſſe traditur. Serapion uerò à philoſopho cognitus, ſic deſcriptus ſit, qui ſlidorum hæredem reliquit, cum neminem cognatum haberet, neque alium quonquam dignum facultatum ſuarum, duorum aut trium inquam libellorum, hæredem iudicaret. Hoc tempore alius uir Alexandriam uenit, ex diametro, & magis etiam quam ex diametro, ſi fieri poſſit, Serapioni contrarius. Nam hic quidem Saturnius quiſpiam fuit, aut Iouiſ: ille uerò Typhonius, & Typhone bellua multo uerſutior atque furioſior. Nemo enim eorum qui nunc uiuunt hominum ignorat, quo animo, qua fortuna fuerit Pamphrepius.

ⲉⲣⲁⲓⲓⲛⲟⲩⲟⲩ) Serapidis ſtatua Alexandriæ Theophilus euerſit archiepiſcopus, ſub magno Theodoſio. Eum alij louem eſſe dicebant, alij Nilum, quod modium & cubitum in capite geſtaret, atque menſuram ſcilicet. alij Joſephum, alij Apidem quendam fuiſſe, hominem locupletem, regem Memphidis, urbis Aegypti: qui Alexandrinis fame laborantibus, de ſuo uictum præbuerit. Cui mortuo ſit ædes extructa, in qua taurus aleretur, agriculturæ ſymbolum, qui quaſdam in colore notas habet. Ex ipſo autem nomine apparere, quis ſit. Nam loculum in quo Apis conditus ſit, Alexandriam eſſe tranſlatum: & Serapidem dici, quaſi loculum Apidis, *ⲉⲣⲁⲓⲓⲛⲟⲩⲟⲩ*. Huius ædes ab Alexandro condita eſt, ingens & ſplendidiſſima.

ⲙⲉⲓⲛⲁⲣⲁⲩⲟⲩ.) Pittacum philoſophum Alæcum Sarapum, à latitudine & attractione pedum appellauit, quaſi Plancum dicas, & Chiropodem, à ſiluris pedum: & Gaufica, ut inſolentem, & temere gloriantem: & Phyſionem & Gaſtronem, à pingui aqualiculo: atq; etiam Zophodorpidam, ut qui lucernam non haberet: & Agafraſtum, ut impurum & fordidum.

10 *ⲤⲀⲔⲔⲀⲔⲀⲔⲀⲔⲀⲔ* SARDANAPALVS, Aſſyriorum rex *Res mulieri corruptior.*

à Nino & Semiramide oriendus, Nini regens, perpetuo intra regiâ ſe cõtinuit, neque arma tranſiens, neq; uenatum exiens, ut ueteres ſolebant reges: fucata facie, deſpectisq; oculis, cū concubinis de pulchritudine certauit, & cinninis capillorū, muſſebrem deniq; in modum uitam egit. Aſſyriam eum à nemine ſuorum conſpectum eſſe, niſi ab eunuchis & puellis, atq; incendio regis conſiſſaſſe. Nihilominus tamen ueteri inſtituto * ad fores præſtolabantur altarum gẽtium duces, copijs ſuis adductis. Occiſus eſt à Perſeo. Adulatores autem, & libidinum eius & crapulæ atq; inſaniæ æmulti, ſub eius perſona monumento inſcripſerunt: *Hæc habeo qua edidi & reliqua falſo utiq;.* Neq; enim deſunctus habet quæ uorauit & exhaustiſ, ſed in ſcendum interitum illa omnia abierunt: neq; habet ille quicquam, niſi iniquæ uitæ lætorem, quæ continenter miſeram eius animam aſſigat atq; excruciat, peſſime ſibi conſciam, & iniuriarum atq; flagitiorum admiſſorum memorem.

SARDANAPALOS libro Perſicaruſ *Sardanapalides.*

rerum ſecũdo fuiſſe duos tradit Calliſthenes: unum, ſtrenuum & fortem: mollem alterum, atq; effeminateum. Nini autem in eius monumento inſcriptũ eſſe: *SARDANAPALVS* Anacyndaraxi F. Anchialum & Tarſum uno die condidit. Tu uerò hoſpes, Ede, & bibe, & lude. nã cetera quidem humana, ne tãti quidẽ ſunt: hoc eſt, nec digitorum crepitu digna. Simulacrum enim monumento impoſitum ita factum eſt, ut manibus ſupra caput e-latis, digitis crepet. Illud idem etiam Anchiali propè Tarſum extat, quæ nunc Epizephyrium dicitur.

ⲉⲣⲁⲓⲓⲛⲟⲩⲟⲩ) Sardontus riſus: id eſt, ſimulatus, qui ſic dicitur à nudatis dentibus. Prouerbiũ etiã uſurpatur de ijs, qui ſuũ interitũ ridet: quod inde ortũ tradit Demon, quod Sardis captiuorũ pulcherrimos & ſeptuagenarijs maiores Saturno immolarint, qui ad forſitudinẽ ſuã declarandam riſerint. Timæus uerò ait: eos qui iuſtum *Capitulum immolatio Saturno. Parentum redet.*

iustum etatis tempus uisissent, solitos in Sardinia fustibus in foucâ, in qua sepeliendi essent, à filiis compelli, rississe. Alij à nudatis dentibus, cû amentia. Et Clitarchus & alij scribunt, Carthagine in solennibus supplicationibus, puerû aeneo Saturni simulacro in manus imposuisse, cui subiectus ellet elsbanus: quo incesso, puer igni correptus, uidentis speciem præbuerit. Si monides uerò scribit, Talum à Vuleano fabricatum, Sardos, quod ad Minoë tra-

Carthagin' fu Saturni.

Talum aeneo.

Herba Sardinia.

hære nolent, *ὡς πῦρ καὶ ἀλάμειρος.*) in igne desiliens, ut qui aeneum pectus haberet, hianti ore sustulisse. Idè Simonides lib. 2. rerum Syraculanarum, herbam esse tradit in Sardinia suauem, felino similem: quam qui gustarint, & maxillas & carnes suas præmordere. Quidam Sardonium nîsum interpretantur, suauem. Homerus:

Risis diuus Vlysses Sardaniam.
SARDII GEMÆ, perquam perspicua, quæ usque ad fundum eodem colore infecta uidentur: quippe cum uisus profunditatem non perspicit.

σαρδίη.) Sardinia insula maxima iuxta Italiam, in qua gignuntur purpureæ insignes, & acutissimæ. Prouerbium, *βάρμα σαρδωνίδης*, Tinctura Sardinia: id est rubra, purpurea.

SARTESSA, longa hasta apud Macedones.

Κερκισία σαρτινῶν.

σάρκασι μέλαινας, ἐ καλὸν πῖσι φῶσι.
λαβκας ὄρηι τὰς σάρκας, ἔστιν λίαν.
ἴλαν καθήκειν φαρτῶν σαρτῶν λίαν.
Carnes nigras uidere, nemini bonum est.
Carnes albas uidere, est ualde commodum.
Totum corpus purgari, solutionem curarum significat.

σάρκω.) Volucrum solus uespertilio carnem gignit, cum reliquæ oua pariant. Sicut uicissim quadrupedum sola testudo oua parit.

σάρκω φάγια.) Corpus eius esum carnium postulabat. Sed quod immolatum non esset, eo uesci recusabat. uetus illud exemplum morticinis abstinenti, hoc significare existimans.

SARMYDESSVS, locus Thraciæ.

σάρξ.) Aristoteles sensoria dicit, carnem, & sensum tangendi, unum esse, & interiectum seu medium.

σάρκω Ἰστρία ἀκίη.) Thraciæ promontorium est A. de Sarpedonia. Est & insula iuxta Oceanum, in qua Gorgones habitant.

σάρξ.) Sari, mensura & numerus apud Chaldaeos. Nam 120. sari, faciunt * annos 1224, qui sunt anni 10, & menses 6.

σάτα.) Sata, mensura Hebraica, significat modium repletum, ut sit modius asthina (*ἀστὴρ*) liquidorum uerò sextariorum 15, aut librarum 25.

σάταν. seu Satanus, Hebræorum lingua dicitur apostata, siue trans fuga, qui & diabolus: ut qui Deû apud homines calūniatur, & inter ipsos homines contritiões & pugnas excitet. Dæmones aut ab initio non sunt ab uniuersitatis auctore Deo mali cõditi, sed animi peruersitate à meliorib. ad peiora deciderit liberè atq. ultro: & rebus à Deo datis nõ contenti, sed maiora appetentes, superbię perturbationem admiserunt, & honore initio dato exciderunt, & bellum aduersus homines susceperunt: & contra eos, ut qui imagine Dei essent ornati, insanserunt: sed angelorum præfectura custodiuntur. Contertatio nem aut & pugna Deus non prohibuit, ut lucia optimos demonstraret.

Diabolus diuersimod' auctor.

Sponsi' mal' in factum.

Angeli non custodiant. Luc' 11. uero totis iudic.

σάτω τῶν ἰσχυρῶν, ὡς πῦρ ἐν σπυρίματι πῦρι.
Ipsa te laudas, ut Astadamas olim.

Astydamenti Morsimi filio, cum tragediâ magno successu egisset, concessum est ab Atheniensibus, ut Parthenopœi imaginem in teatro dedicaret. Is uerò insolens, hoc epigramma de semetipso fecit: *Ἦναιμ' ἐγὼ ἰσχυρῶν ἴσταν, εἰς τὸν ἴσταν ἴσταν ἴσταν.*

Qui lingua sua uis prima uidentur ferre.
Nam uerè iudicatus essem, in certamen missus illi par:

Peribonoo pari imago.

Propter uel le uisus uel ni conuulsi Homero.

Nunc tempore antecessus h, quos inuidia non comitatur.

Ob insignem itaq. arrogantiam repudiata est inscriptio, & in prouerbium abijt apud Comicos.

σάρκω μὲν καὶ ἀμαζῖται φησὶν.) Si ea quæ ad sunt in fida, fida duxerimus: ea uerò quæ fida sunt, infida: dic, quomodo: nõ allequor. Rudius aliquando dic, & planius. Tã ille: Si ciuibus inquit, quibus nã credimus, hjs diffisi fuerimus: quib. uerò non uitimur, hjs utemur: salui erimus. Si nõ cĩ in his calamitosi sumus: quomodo si cõtraria fecerimus, non conseruabimur? Euge Palamedes, ð sapiētissima natura: ista nõ quid ipse reperisset, an Cephisophon

σάρκω. Sophocles: Si Iupiter adhuc est Iupiter, etiã Iouis filius Phœb. est uerax. *εὐνοῖος ἀλάμειρος, καὶ πῦρ καὶ ἀλάμειρος.* ð. ð.) Demulces me cum mordaes, & canis es subdola. In eos qui beneuolentiam simulant, cum clanculum inuidentur.

SEBASTIANVS sub Valente fuit, sub quo cum bellicoforum hominum dele-

Via prof' in ueritate.

ctus ageretur, ut his omni spe melior est inuentus, nullius uirtutis expertus. Nemo enim erat, non modo illius ætatis, sed ne ueteris quidē memorię hominū, eorumq; qui apud omnes celebrantur, cum quo tu re cōparari nō posses. Qui cū belli amans esset: pericula tamē mirisimē amabat, non propter se, sed propter populū. Pecunię copias eatenus diligebat, ut corpus armis ornaret. Victu uteretur duro & aspero, & qui fatigato fatis ad laborem eunt impedimento non esset. Cum milites maxime amaret, militib; minime indulgebatur: sed à suis omnem auaricię auertebat, & rapacitatē in hostes conuertebat. eos qui secus fecissent, gratiter multabat: obediētib; autē, (*τῶν ἀποβυτικῶν οἱ τὴν εὐνοίαν ἀποργάζονται*) ne qua re careret, adiumento erat. Denique exemplum & formā uirtutis se præbebat. In magnis autē & splendidis imperijs uersatus, ut Rhodiorum colossus ob magnitudinē formidabilis est, non amabilis: sic & ille ob abstinentiam admirabilis, gratia carebat. Itaque eunuchis, qui imperatores sopiunt, animi euerectitudine offensus, ut qui homo esset ex peditus ob paupertatē, & facili ad mutā dum locum, successorem habuit imperij. (*Ἰσθιαστὴς*) Anistophanes: Fide integra sum in colendo & celebrando Deo, (*ὁ μὲν εὐσεβῆς τὰ μὲν ἀγάλματα οὐκ ἐχρηστέωμαι*)

SEVERIANVS Damascenus, primarij generis, Auxentij Calliniei F. ortū sui generis ad Romanos maiores referens, qui patriā Alexandriam incoluerint: præter ingenij celeritatem; poetica & oratoria doctrina eruditus, atq; etiā iuris ciuilib; Romanorū peritus, excellere uisus est inter æquales suos. Animo uehementi fuit: & quę cū animo cogitasset, ad rē cōferre paratus, agēdo cōsilium anteuertebat. Itaq; uita eius sæpe impedit. Ab initio em̄ animus ad philosophiā appulit, secq; Proclo instituentium tradere uoluit. Viuebat enim tū, & florebat Proclus, Athenis. Sed pater, qui eū causas agere, & eo quaestu lo eupletari uellet, illi obstitit. Quo nō multo post defuncto, Athenas pfectus, formidū uider huiusmodi. Videbatur sibi acumini mōtis tanq; curru insidere, ac ueluti agitare montē. Fatū salicet eū, & decretū diuinū excitabat, & (*τὸ ἀβλαπτοῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀσπῆ*) mala etiā uoluntas, ad uitā aliā, quę excelsa quidē & magnifica esse uideret, sed aspera esset, atq; inanis: quod & ipse cōprobauit, & euentus demonstrauit. Loco em̄ philosophię, beatiq; orij, ad Rē

publicam getendā & magistratus adpiciēdos sese cōtulit. Quia uerō natura erat contentiosus, & in omni proposito pertinax, & ita glorię appetēs, ut haud scio an quisquā alius (*ὁ μὲν ἀποβυτικῶν ἐργαίτης*) & e. honorificus factus & dictus, quę uirtutem ex animo foras producant, intentus: rei faciendę nullam curam habuit, neq; ad iniuriam & auariciam concessit fuit: sed ap-
 10 petens inimicitiarum, semperq; cū eminetioribus contendit, neq; cuiq; maiorū magistratū quicquam concedere præter ius & æquū uoluit: inq; dicendo iure acerbissimus, interdum iracundia impellēte, quo se à contemptu uindicare: eadē qualis fecit neq; iustus, neq; felices, quibus secuta dein ceptis uitę calamitatē acceptam retulit. Suscepit autē etiā Arabum inimicitijs, filij Aspasi, hominis Barbari quidā m-
 10 illius, sed maxime apud Imperatorē aut ritans, & legionū Oriētalium ducis: multum quidē & illi & patri eius negotij facessit. sed pluribus & grauiorib; iniurijs: & cōtumelijs affectus, nullū ubius pertinacię fructū tulit. Sanctissimus etiā cultor Græcæ religionis fuit: neq; multis & minus & terroribus cessit, homo sceleratus. Mihi em̄ locutricas orationes maiores, & de republica agētes enarrauit, nō artificio dicēdi, sed prudētia rē & philosophia tractāda. In quibus copis & amplitudinē ingenij in rebus ciuilib; enarrādis uiri illius perspexit, atq; etiā iudicij orationū. Patrē uerō meū natu minorē iulianū sic ad eloquentię studium inflāmauit, ut eum & poetas mādare memorizę, & celebres oratores pateret, præq; mercede alacritatis, honorē illi haberet, alteri conuenientē, cōuulsiuū. Ac cæteros quidē poetas modicē probabat: sed Callimacho in manus sumpto, nunq; non Afrum poetā derisit, ac præ molestia sæpe librum despuit. Huic pollicitus est Zeno Imperator (*ὁ μὲν ἀποβυτικῶν ἐργαίτης*) Si obsequerēijs qui rerū potirent. Si inter pæces referret, maximum post Imperatorē magistratū. Sed ne sic quidē illi persuasit, nec persuasurus unq; fuit. Ac nobis literas illas literales, sed irritas recitauit. Arcadiū etiā
 10 Larisq; per literas increpauit. Quo in genere multum ualuit Seuerianus: & homo cordatus fuit, ut ex eius epistolis pspicif.

SEVERVS Romanorum imperator, legiones misit, quę Byzantium obsiderēt: eō em̄ Nigri duces cōfugerūt. Capta urbs est fame, & tota uersa: & theatris & balneis omniq; ornatu & honore priuata, in pagum

Virtus non gratiosa.

Humani spiritus uirtus officio datur.

Eruditio.

Teneritudo.

Proclus.

Somnium.

Vile negotium.

ut uia quæ peruenit ad diem.

Contentiosus.

Credulus.

Arabum.

Profanus.

Uociferans.

Iulianus.

Callimachi.

Byzantium dicitur exiisse.

Antiochia.

pagū redacta, qui seruaret Perinthijs, dono data, sicut & Antiochia Laodicensibus. Cum interdictum militibus esset, ne rem haberet cum mulieribus: Seuerus hoc concessit, eosque aureis anulis donauit. Cum Seuerum Byzantini cum oleaginīs ramis celebraret, salutemque peteret, seque excusaret, eadibus quidem abstinenti: sed denuo Perinthijs eos subiecit, & porticus eis theatri (& *κνωστίου* Cynegiorū) uenationum praeiuit, & circulum equestre cōdidit, tabulatis & repagulis ornatum, emptis aedibus & hortis quorundam pupillorum fratrum: resque istas ardonibus quoque circulo imminabant, ea figura quae nūc cernitur, exornauit, adiunctis etiam balneis (*ἐν τῷ ἱερῷ*, in xed.) cum aede Iouis quae Zeuxippus dicebatur: Renouauit, & Strategium. Atque haec omnia Seuerus auspiciatus est, filius eius Antoninus perfecit. Seuerus Alexandrum ingressus, inscriptionem reperit in

Niger Dominus.

* prima, DOMINI NIGRI EST VRBS. Quod cum aegre tulisset: obuiam illi processit Alexandrinus populus, uociferans: Nouimus dixisse nos, DOMINI NIGRI ESSE VRBEM. Tu enim es Niger dominus: Expedita igitur defensione probata, illis ignouit.

Aegypti.

SEVERVS, sophista Romanus, in Arabiam e Syria & Palaestina uenit, & in Aegyptum superiorem nauigio per Nilem ascendit, eamque totam paucis exceptis perlustrauit. Nam Aethiopiae confinia propter pestilentiam ingredi non potuit: omniaque etiam occultissima indagauit. Is enim erat, qui neque diuinari neque humanarum rerum quicquam imperuestigatum relinqueret: eoque libros arcanos omnes, quos reperire potuit, ex omnibus aegyptis sustulit: & Alexandri monimēto inclusit, quo nec corpus eius quicquam cerneat amplius, neque libris inscripta legeret.

Cruentus et murus.

Seuerus natione Afer, in rebus gerendis strenuus simul & iracundus, & durus atque asperae uitae assuetus, facillime labores tolerabat, & statim quid factum esset opus perspiciebat: & quod decreuisset, sine mora exequabatur. Palatium ingressus, Albini amicos apud Senatum accusauit: eorumque literas, quibus conuinceretur protulit: & alijs alia crimina obijciendo, oēs senatus principes & singularum prouinciarum nobilissimos & ditissimos quosque interiecit. Auri etiam auidissimus fuit, ut fortitudinem uinceret auaricia.*

Seuerus hic sub Antemio imperatore fuit. Alexandri profectus, in octo pha-

losofatus est, in maxima copia & uarietate librorum. Viros doctrina praestantes, si quisquam altius, facile ad se pertraxit: reliqua desunt.

(*σεδειςιας*.) Sedechias, impius pro omnia, defecit a Nabuchodonosore rege: cum Deū esset obtestatus, se in fide permanurū. Itaque ille biennium obseidit Hierosolyma.

SECVNDVS, Atheniensis sophista, cognomento Plinius, & Epiurus, ut fabri filius, magister fuit Herodoti sophistae. Scripsit declamationes.

SELEVCIA, urbs Isauriae.

SELEVCVS Alexandrinus grammaticus, cognomento Homericus, Romae docuit. Commentarios scripsit in omnes doctae poetas. De Synonymorum differentia, de falso creditis rebus, de Alexandrinorum prouerbijis: de Dionysio li. 100. & alia miscellanea.

Seleucus, Emissenus grammaticus, Pileatoria scripsit lib. 4. In lyricis commentarium. Parthicorum lib. 2. Vidi & alium Seleucum insectum, qui libros non haberet.

Seleucus cognomento Nicanor, filio suo Antiocho dedit uxorem suam Stratonem, amore illius capto, & ex amore aegrotanti, & dissimulanti morbum: quem Erasistratus medicus deprehenderat. A Seleuco tradunt, cum Alexandrum immolantem taurus effugisset: bestiam cornibus prehensam esse retractam: eaque de causa capiti statuae eius addita cornua.

(*σεληνη*.) Luna non modò humidam esse, sed & caliditate corpora. eoque ac Solem trahunt. David: Interdum Sol nõ aduertit, neque nõ cõtu Luna.

(*Φωτὴς ἰδίου, παραμύθου δὲ τοῦ Φάου*.) Solem & Lunam uidere, actionum significat lumen.

(*σεληνη ἡσθησε*.) Sellisare, id est arrogantem esse. A Sello quodam paupere, qui se diuitem esse fingebat: aut ab Aeschine Sellisilio, qui erat gloriosus in differendo.

(*σεληνη δὲ πημι νεσων*.) Selino est opus aegrotanti. Cum animam agebant, sepulchra in quibus condituri erant mortuos, selino spargebant.

(*σεληνη ἐν φανῳ*.) Sellini corona, id est lu-
gubris. Selinū enim in lucū adhibebat, ut Duris libro de Certaminibus scribit.

SELLIVS, seu Sillius, qui & Homerus, grammaticus, ante Menandrum.

SEMERAMIS, Assyriorū prima regina & princeps, multis mortalibus interfectis, metalla primum inuenit, & captiuus, eorum traitionē mādavit: prima Niu-

Selencus Nicanor Antiochia Stratonem.

Cornua in statu Seleuci.

Explicatio Sennay.

Nu. ur.
Babylon. uen mœnibus dixit, mutatoq; nomine Babylonē uocauit, & flumina munij aggeribus, & pyramides erexit, enauigatoq; Oceano, eius acolas (hi sunt Aethiopes) uidit. Nam & Homerus ait:

Antioch.
Insuper ad Oceanum, ut Aethiopes integros adiret, Hæri abijt. ac quosdam dixit abspilis esse, à Solis ardore adustos, pecudū instar uiuentes: oræ autem maritimæ acolas, terra nascentes herbas ignorare, p̄ scium esu contentos. Ibi etiã paradisum esse: omnia enim odorata & necessaria ijs in locis inuenti. Semiramidem etiã Rheam dicunt.

Paralys.

Semiramis.

Rhea.

Dercetæ.

Exercit.

Immo.

Semiramis ait Dercetæ: Abi, adorna in tertium annum expeditionem, auspiciatus ab Helleponto & Libya, usq; ad Bactra, peditum myriadas 300, equitum 100, falcatorum currum myriadas 10, uirorū & camelum pugnantium totidē. Aliorū camelorum ad quosuis alios usus myriadas 20, coria bouum cruda ad 30 miryadas. Na ues longę Bactris ædificet 3000, rostris zenis: quæ compleant uiris indē ē Syria, Phœnicia, Cypro, Cilicia, & ora maritima usq; ad Hellepontū. Eadem Indos aggreffura, *ἰνδία ἀσφάκτις, ἔβληα*, eburnea, lignea.) simulacra elephantorum lignca 200000 cretiter cōpogit, quę camelis gestarent, intrinsecus impleta uirgultis & puluere, quō facilius fern possēt: exteriora uerō cœquīs cōtexit, & singulis camelis binos Aethiopes sagittarios & iaculatores imposuit. Indumq; flumē, qui est amplius 100 stadiorū latitudine, trajicit: p̄pon teq; iungit, quā angustissimus esse uidebatur. * Fuit autem longitudo 60 stadiorum, latitudo 300. Simulacrorum autē fuerūt 200000. Eodē traicō flumine Indo, & interioris *ἰνδίας*. Ac cū palatijs conditis in altitudinibus * enchoregis bicuminatis, rursus in suum lectum discessit.

Expeditis

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

India.

eodem, c̄ similibus urbibus certum uirorum numerum attraxit, & centum senioribus & prudentioribus Rempublicā cōmisit, & decem ex his præstantissimos Patricios à paterna ciuium curatione appellauit. Trecentos item equites, & 3000 pedites ad urbē tuendā deserpsit, populūq; in trib. quatuor diuisit: & eos quōrū cōsilio urbs administraretur, Senatū uocauit.

SENIES, rex Aegypti.

SEXTVS Chæronensis, Plutarchi ex sorore uel fratre nepos, philosophus, M. Antonini Cæsaris temporibus, Herodoti Philadelphici discipulus, Pythonicę sc̄ptę, in tanta apud imperatorē autoritate, ut (*ἠεροδωτὴς αὐτῶν*.) iuni cum eo ius dice ret. Scripsit de moribus, & (*ἠεροδωτὴς αὐτῶν*.) Septicas libris. Post obiit Cōmodi, quidā ausus est se dicere, Sextū, & successione opū & dignitatis petere. & multo rogatus à multis, non inscite respōdit. Sed cum Pertinax de rebus Grecis eum percontaretur, quantum ille rudes erat: grauissime impegit, cum uerba ipsa non intelligeret: usq; adeo uultu quidem naturā, cetera uerō studio illi similis erat, doctrina uerō eodē excultus non erat.

Sextus, Libycus philosophus, Sceptica & Pythonia scripsit libris 10.

SEPPHORA, Moysi uxor.

ἠεραφίμ.) Seraphim in flammatores, lignea ora, calefactores, cognitionis multiplicatio, sapientię flumen.

ἠεραφίμ.) Q. Serulius Romanorū Cos.

SERGIVS Zeugmatēsis, Aphibonij F. à Diægoris Hipparchis oriū dus, præfectus & ipse prætorij, & cōsularis, & patricius: epitaphium scripsit in sophistam Sabinum, fratrem suum. Scripsit & alium librum pro eausidici, ad Ansidem.

SERDICE, urbs Daciæ.

ἠελίο.) Aelius Serenus, qui & Athenæus dicitur, grammaticus, scripsit epitomē operis Philonis de urbibus, & qui in singulis clari fuerint, lib. 3. Epitomē commentariorum Philoxeni in Homer. lib. 1.

ἠερίφω.) Seriphus anus, quæ in uirginitate consenuit, translatione ab agrestis locusta sumpta, quam & Seripham anam & uatem uocant.

SERVCH, à tribu Iapheti ortus, idololatricę fuit autor. Veritas enim homines ustrute præstantes imaginibus & statuis ornādos cēsuit, & honorādos, ut benemeritos. Idq; uirgult usq; ad Tharrā, Abraam patē. Abraamus uerō uir iustus, & Dei cognitione imbutus, cū animo suo repu-

SEMPRONIUS, primus Romanorū.

ἠερίφω.) Romulus post Remi fratris

600. annos
100.

Patris 10.
300. annos.
1000. pedes.

Idololatricę
Abraam.

cas, à patre seduci homines, qui efficeret, ut simulacra & statuas adorarent, & facto rem omnium Deum non agnosceret: patris operibus cōmunitis, Carris ex Mesopotamia & finibus Chaldæorum discessit, & in partibus eius regionis, quæ nunc Palæstina dicitur, habitavit, ultra Iordanem fluvium, ipse & cognati eius, & Lot fratris eius filius (179 i 194 a) anno 73 ætatis suæ. Sunt igitur à diluvio usq; ad Abraamum, anni 1403. Ab Adamo usq; ad Abraamum, anni 3745. Fuit Abraamum supra modum dives: iumentis ita abundans, ut eos vicinia illi nō caperet. Itaq; Loto dedit agros trans Iordanem: quo tempore duæ urbes perierunt, Sodoma & Gomorra, diuino igne in eas delato, eò quod hospites pretereuntes contumelijs afficiebant.

Chronologia.

Idololatria ortu ex adoracione beatorum.

Idololatria.

Idololatria.

Seruch, defunctus præstantes viros quotannis adorari iussit, tanq; adhuc uiuentes: & memoriâ eorū celebrari, & in sacros cōmunitarios referri, & deos eos iudicari tanq; benefactores. Hinc orta est idololatria, & multitudo deorū: atq; usq; ad Thama Abraami patrē durauit. Is em statuarius fuit, qui ex diuersa materia imagines faceret, easq; deos esse diceret, & adorandos, ut bonorum auctores. Inde orta opinio hæc plerasq; nationes perualit, maxime uerò Græciam. Hi enim errorē eum iam receperant, & Hellenem uenerabantur, gigantē tribu Iaphet oriundū, & cōdendam turris sociū: ob quā linguæ hominum sunt diuisæ, ipsiq; ex eo dicti *περσοις*.

S E R T O R I V S Romanorum prætor, quamuis Hispani elati successibus, feroces essent, nunquam de summis rerum decernere sult aulus.

Ἰστορία τῆς αἰῶνος τοῦ πρώτου καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου λαοῦ. Inest & formicæ & uermiculo bilis.

Ἰστορία. Sesostris, Aegypti rex: qui ut Aegyptios deprimeret, corū mores mutauit, ac officia uirorum mulieribus (ἢ ἐπὶ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀσθεῖν, lego) mulierum uiris lege lata mandauit.

S E V T H E S, unus ex Thraciæ regibus.

S E V E R V S, post Dytychē (Eutyche, Felicem, uocat infelicem, ob hæresin/excitit, qui rapto Antiochiæ throno, Manichæam & Apollinaris & Eutyehis hæresim (ἀλλοθῆτα), inltaurare studuit, pro uirili sua perturbans Ecclesiæ pacem. Pulsus autem Ecclesia, ut sediciosus & turbulētus, in Alexandrinorum leuitatē, turbinitis & procellis iustar, iruit. Vbi cum alius quoq; turbosippi & populo resister: confudit & perturbauit omnia. Iulianus em

quidam Halicarnassius, Aliæ episcopus, eos dissipauit.

S V E T O N I V S Tranquillus, grammaticus Romanus.

Ἰστορία. Restiferi, genus Parthorum, pugnantium ex equis, qui comminus aggressi hostes, laqueis iniectis, & equis uiretractis, illos impetu equorum uel uiuētes uel mortuos abstrahunt.

Ἰστορία. Siren quidem amicum nuntiat, hospitem uero apu.

S I R E N, insectum est cerificum, api cō simile.

S I R E N A S, mulieres quasdam canoras uetus Græca fabula celebrat: quæ in insula sedētes, ita præterna uigātes suauitate uocis delectant, ut eos ibi usque ad obitum detinerent. A prætere usque ad uerticem forma fuisse traduntur mulierib; infernæ passerum. Mythologi dicunt, Sirenas esse quasdam formineæ facie præditas auiculas, quæ prætereuntium nauarum canticis quibusdam meretricijs de mulceat aures: nec (πῶς ἀσθεῖς ἠδὲ ἰσθῆ) alium cantus suauitatis finem habet, nisi mortem. Narrationis autem ueritas ita se habet. Loca esse quædam maxima, mōtib; angustata: quibus allui fluctus, argumentum sonum edant quo audito, prætereuntes fluctui uisum suam committant, ipsiq; unā cum nauibus pereant. Sirenes uerō

& (Onocrotali.) Onocentauri, quorum memini Licasas, daemones quidam sunt, ea figura apparatus in desolatione urbis, ira diuina inflicta. Syri autem olores esse dicunt, qui post lauacionem ex aquis in aerem subuolantes, suæ uocem quoddam carmen canant. Iob uerō dicit: Frater factus sum Sirenium, & sodalis passerū: hoc est, cantulo meas calamitates, quemadmodū Sirenes. Pallerem autem dicit, quem nos Struthio camelum appellamus: qui uis cum sit, pedes & collum alius habet.

Ἰστορία. Sirenes, animi compositiæ & Musicæ facultates. *Ἰστορία.* Sirenia canulena.

Ἰστορία. Excussio oneris. Sic appellauit Solon nouas tabulas, omnimode alieno & publico & priuato sublato. Nomē inde factum, quod Athenis pauperes creditoribus suis laborare corporibus cogebantur. Dissoluto autem debito, uelut onus quoddam excussibant.

Ἰστορία. Sirenes, animi compositiæ & Musicæ facultates. *Ἰστορία.* Sirenia canulena.

Ἰστορία. Excussio oneris. Sic appellauit Solon nouas tabulas, omnimode alieno & publico & priuato sublato. Nomē inde factum, quod Athenis pauperes creditoribus suis laborare corporibus cogebantur. Dissoluto autem debito, uelut onus quoddam excussibant.

Ἰστορία. Sirenes, animi compositiæ & Musicæ facultates. *Ἰστορία.* Sirenia canulena.

Ἰστορία. Excussio oneris. Sic appellauit Solon nouas tabulas, omnimode alieno & publico & priuato sublato. Nomē inde factum, quod Athenis pauperes creditoribus suis laborare corporibus cogebantur. Dissoluto autem debito, uelut onus quoddam excussibant.

Ἰστορία. Excussio oneris. Sic appellauit Solon nouas tabulas, omnimode alieno & publico & priuato sublato. Nomē inde factum, quod Athenis pauperes creditoribus suis laborare corporibus cogebantur. Dissoluto autem debito, uelut onus quoddam excussibant.

Sirenes.

Sirenes.

Olores.

Sirenes.

Exagirabant, pecuniam flagitabant, minitabantur, calumniabantur denuo.

Terræno-
m.

τρυμνός.) Terræmotus fit uento in terræ cavitatibus inclusio: quorum alij ab hia tu Chasmaticæ, alij Brasmatix à fremitu dicuntur.

τροπός.) Radit ille caput & barbâ, quò latèret habitus Ægyptio sumpto, quali cultores Isis id uruntur, & sistrum quatiens oberabat.

τρογός.) Segor, nomē urbis, in qua Lot Sodomiticum incendium fugiens confer uatus est.

σέθ.) Seth, Adami filius. De hoc illud dictum est, Ingressi sunt filij Dei ad filias hominum: hoc est, Cainix stirpis. Deum enim, Sethum illius ætatis homines appellabant, eo quòd & Hebraicas literas, & stellarum appellationes inuenisset, ob insignis eius pietatis admirationem, ut qui primus & cognominaretur & appellaretur deus, quem admodum & Mosi dicit Dominus: Deus dedit Pharaoni. & de uirtute præditis & iudicibus, & spiritualibus dicit: Deos non cõtemnes, & principi populi tui non maledices. Merito igitur Sethi & Enofsi & Enoch, filij dei, & deorsu filij, autore Symmacho, intelliguntur: qui uicti libidine, ad Caini filias sunt ingressi: è quorum impari & impuro coniugio nati sunt Gigantes, ob iustum quidem robusti & maximes: ob iniustum autē & profanum, improbi & pefsimi.

Sethu
den.

Dei appella-
tio commemorata hoc
minibus.

σελίβρια.) Pilatus Tiberij imagines, quæ signa uocantur, in Iudæam testas intulit. At Iudej sic percussi sunt, tanquam patriæ eorum instituta conculcæ essent. Notebant enim ullam imaginem in urbē inferri. Constantinus crucis formâ in vexillis ferebat, loco simulacroru, quæ in aliorum Romanorum uexillis erant. Signa Romanorum in tumultum quendam confugerant. Ibi cum omnes sententiâ dixissent, Scipio ait: Cum re integra deliberent, magis operâ esse dandâ, ne quid ipsi capiant detrimenti, quàm ut hostibus noceant.

Pilati uexil-
la.

Crucis
stans.

σφιστήριον.) Ac partim coniecturas sequor, partim artonitus sum, nec quid sit conijcere possum. Sophocles.

σφιστήριον.) Vexilla Scythica, texta quædam sunt, tincta coloribus, serpentu maximè similitudine, suspensa de contis medio cribus: eo consilio, ut eis currentibus, aut equos incitantibus, exaggeretur, & serpentum similitudinem referant, & flatu uehementiore impulsâ stridant.

σημεία τῆς βλάστης ἐκ τῆς γῆς.) Signa tolli utrinque, apud Thucydidem. Habebant enim signa quædam, quæ tempore pugnar ostendebantur: quibus erectis, pugnam incipiebant: deiraçtis, desinebant.

σημαίνω.) Signu, quo res obfcurè deprehenduntur apud Scepticos, quod rationationibus destruunt. Signum item, conicione indicata, ponebatur.

σημαίνω.) Semus, Eleus grammaticus, scripsit Deliacos libros 8 Circuitus duos. De Paro, 1. De Pergamo, 1. De Pæcanibus, quo in opere meminit Musicorum quorundam generum, Autocabalorum, Ithyphallorum, Phallophorum. Ac Autocabali quidem, ut aiunt, hedera ceam coronâ gestabant, postea lambi dicti. Ithyphalli uerò laruas ebriorum habebant, & manicas floridas, & tunicam ad talos usque demissam. Phallophori autem, non absque serpillis & pæderote facies obtegebant, hedera & uiolis coronati.

SEON, rex Amorthæorum.

SERANGIVM, locus quidam Pirææ. *σερικός.*) Seres, gens ubi sericum nascitur, quâ Græci olim uestem Medicam appellabant. Sub Iustiniano legatos miserunt Christiani ad Aethiopes, ut sericum ex India mereati, Romanis uenderet, ipsique magna pecunia potirentur: & id tantum lucri Romanis conferrent, ne pecuniam suam posthac ad hostes transferre cogerentur.

σεμπεύς.) Sefami & papaueris & sisymbrij folijs olim coronabantur sponsi.

SIBYLLA Delphica, etiâ Diana dicta, bellum Troianum antecessit, & uersibus heroicis scripsit oracula. Pater Sibyllæ Chaldaæ Berofus dictus fuit, mater Erymanthe.

Sibylla Apollinis & Lamiae filia, secundum quosdam autem Aristocratis & Hydoles: ut uerò alij tradunt, Crinagore: ut Hermippus, Theodori. Erythraæ, eo quod nara esset in loco Erythrarum, qui Bardi appellabatur. Nunc ipse locus in urbis modum exadificatus, dicitur Erythre. Quidam eam Siculam, quidâ *(αυτοσίαντα.)* Sardaniam, quidâ Gergethis, quidâ Rhodiam, alij Libycam, alij Lucanam, alij Samiam esse putauerunt. Fuit autem post excidij Troiani tempora annis 413. & hos libros cõposuit: De palpitationibus, Carmina, Oracula. Dicitur & triangulari forma lyrâ prima inuenisse.

Sibylla Colophonica, Lampusa dicta à Calchante ostunda, & ipsa diuinationes & oracula & alia quædam uersibus edidit.

N 3 Sibyl-

Auro ab ali.

Libyphalli.

Phallophori.

Sericum.

Sibylla.

Diana.

Bardi.

Varia patriæ.

Scripta.

SIBYLLA Theſſalica, Manto dicta, à Titeſia oriunda.

Sibylla à quibusdam Sarbis, à quibusdam Callandra dicta, ab alijs Taraxâdra, oracula & ipſa edidit.

Sibylla Cumana, & Sibylla Theſprotia, eodem modo oracula ediderunt.

Sambeth.

Sibylla Chaldaea, quæ à quibusdam Hebraea nominatur, & Perſica, ſuo nomine Sambethæ dicta, à beatiffimo Noe oriunda. De Alexandro Macedone uaticinata eſt: cuius meminit Nicanor, qui uitâ Alexandri ſcripſit. Hæc de Domino CHRISTO, & eius aduentu, plurima prædixit.

Vaticinans de Chriſto.

Sed & reliquæ cû ea conſentiunt, niſi quod huius libri ſunt 24, de gente qualibet atque regione agentes. Quod autem verſus eius imperfecti & uitioſi reperiuntur, non Prophetidis culpa eſt, ſed notariorû: qui orationis imperiû aſſecuti non potuerunt: aut etiam indocti fuerunt, & imperiti grammatices. Vnâ enim cum aſſatu, etiam eorum quæ ab ea dicta eſſent, memoria deſinebat. eaç de cauſa & verſus imperfecti repenûnt, & ſententiæ claudicans. Aut etiam certo Dei cõſilio factum hoc eſt, ne à multis indignis oracula eius cognoscerentur: aut longum tempus, ut & aliorum multorum, huius rei cauſa ſuit. Atque etiã obſcuritas eorum quæ à Prophetidis dicta ſunt, & crebra librorum deſcriptio, niſi mihi eſt ſi & ſententiæ conſuſionem, & uerſum perturbationem attulerunt.

Verſus con imperiti.

Sibyllarum catalogus.

SIBYLLARUM diuerſis & locis & temporibus fuerunt decem Prima Chaldaea ſeu Perſica, ſuo nomine Sambethæ. Altera, Lybica. Tertia, Delphica, Delphis nata. Quarta, Italica, quæ (in uerſis lego, pro, in uerſis) Cumis in Italia fuit. Quinta, Erythraea, quæ ante bellû Troianû diuinauit. Sexta, Samia, ſuo nomine dicta Phyto, de qua ſcripſit Eratoſthenes. Septima, Cumana, quæ & Amalthæa, & Hierophila. Octaua, Helleſpontia, nata in pago Marmifſo, iuxta oppidulum Gergitiû, (in uerſis) quæ aliquando Troianæ diuſionis fuerunt, temporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima, Tiburtina, nomine Albunea. Cumanam tradunt nouem libros ſuorû oraculorû obtuliſſe Tarquinio Priſco, Romanorû regi: quos cum ille repudiſſet, cremaffe duos. Sibylla uſtem ſignificat: itaque omnes fatidicæ mulieres hoc nomine appellantur.

(in uerſis) Sibyllare, oracula deſiderare, decipi, uaticinari, diuina uoces ſibi fingere, efferri, & ſuperbire.

SIBYNTIVS, Theodectis Phafelites anagnoſtes & famulus, qui primus feruorum arti dicendi ſtudiuit. Scripſit præcepta rhetorica.

SIGEVIVM, urbs Troadis, nõ procul ab Illo, itemque promontoriû. unde Sigennis. (in uerſis) Sigenſium. Sigenſium quauis ſolitudine altius.

(in uerſis) Sigenſium. Sigenſium quauis ſolitudine altius.

SIDE, Pamphylitæ metropolis, ita dicta à Side Tauri filia, Moli uxore. Citius, Sides dicitur.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

SIDERITIS, (in uerſis) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (in uerſis) ultra Magnetem.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

Tanillus.

SILVANVS philosophus, cætera qui dem uir bonus & sanctus, sed simpliciore ingenio, & minus acuto.

Timon Sil.
logographus.

σιλβανος.) Sillograph' fuit Timō Phila-
sius, Pyrrhonius philosophus. Silli autē, à
motu oculorum ad didendum compa-
rato dicuntur.

SILXIBVLVS, dux quidā Turcorū.
σίλξιβλος.) Bantus, qui & Aristoteles, ur-
bem in Africa Cyrenas eōdidit. Cyrenzi
autem regi suo pro hoc beneficio gratiā
relatum, (*σίλξιβλος*) annulum fecerūt, in
quo urbs eorum regi offert silphium, eu-
sus & folium & fructus, & ramus & suc-
cus magni est precij. Silphium radix sua-
peolens in Africa nascens, & ad condi-
menta & ad curationē utilis: pulcherrima
uerō est Cyrenajca. Aristæus primus Sil-
phij conditura, sicut & mellis, inuenit.

Aristenes.

SIMÆTHA, meretrix Megarica, q̄
& Alcibiades amauit.

SIMMIAS Rhodius, grammaticus,
scripsit Ciosarum lib. 3. Poemati diuer-
sorum lib. 4. Fuit à primo ortu Samius,
& in Amorgi colonia, dux. & ipse milius
est à Samijs. Amorgū in tres urbes distri-
buit, Minoam, Aegialum, Arcesimē. Fuit
406. annis post bellum Troianū. Scripsit
secundum quosdā primus iambos, & alia
diuersa, & antiquitates Samiorum.

Amorgon.

Simmias, Thebanus philosophus, di-
scipulus Socratis: scripsit de sapientia, de
amicitia, de ueritate, de Musica, de rebus
expctendis & fugiendis, de animi cura-
tione, & alia philosophica.

SIMVS apud Demosthenem, in ora-
tione pro Ctesiphonte, unts Aleuadarū,
qui Philippum adiuisse putatur.

SIMONIDES, Lycoprepis F. Iuliatas,
ex urbe Cei insule, lyricus, Stesichoro tē-
poribus posterior, cognomēto Melicer-
tes, ob suauitatem hie memoriz artem in
uenisse dicitur. Inuenit & longas literas,
& duplices, & tertium lyra sonum. Na-
tus Olympiade 56, uel (ut alij scribūt) 52,
usq; ad 79: uixit annis 89. Scripsit lingua
Donca Cambylis & Darij regnū, & Xer-
xis prælium nauale, & pugnam ad Arte-
milium uersu elegiaco, Salaminiam uerō
melico: Thronos, Encomia, Epigramma-
ta, Pisanes, Tragœdias, & alia. Hic Simo-
nides, si quisquam alius, memoria ualuit:
eius similia fuit Apollonius Tyaneus, qui
uocem quidem silentio continebat, pluri-
ma uerō in memoria reponebat, & ceute
uirtus memoriz memorie Simonidē su-
perabat, &c.

Simonidis
inuenta.

Scripsit.

Apollonius
Tyaneus.

Simonides lyricus, primus uidetur &
(*μικρολαγνιος*) uerbes in cantica intulisse,
& cantium scripsisse. Habuit duas ca-
psulas, alteram Gratiarum, utquam: alte-
ram * plezam Aristophanes, Simonidis
carmina uocat malitiosa & uaria. Huius
dictum est, *αία γρη υδ' υβρι μαχοντι*. Necessi-
tati ne deos quidem repugnare. Ut autē
dij melopœum Simonidē & honorarint

Dux cepse.

Dyrcobum
Simonides.

Scripsit
uelam.

& amarini, & euocatum liberarint, cōcla-
uū in quo cōuiuium agitabatur, collapsō,
alibi dicam. Sed ne hæc quidem præter-
mittēda sunt. Agrigētinus dux fuit Phe-
nix, qui bellum cum Syracusanis gerens,
& Simonidis sepulchro perquam super-
bē & inclementer dissipato, e lapidib. tur-
rim cōdit, qua capta urbs est. Hæc & Cal-
limachus confirmare uidetur. miseratur
enim facinus impium, & frauem poetam
ipsum loquentē facit Cyrenæus: Nec in-
scriptionem ueritus est, quæ indicat, filiū
Theoprepis ibi sitam esse, Ceium uirum.
Deinde post alia dicit: Neq; uos, ò Castor
& Pollux reformidauit, qui me domo col-
lapsura euocastis olim: e conuiuii solum,
eum Cranoniorū (*αιστω*) fato corruit ma-
gna domus in Scopadas. Vindices itaq;
dij sunt præstantium uirorū, eosq; hono-
rant, & Olympi (*ωτι ο δει κριτης αρχης*) etiam
in tercio principatu: * q̄ mihi nō ui-
sum est curiosē coniectari. Sed & hæc cō-
monestatio sit rectē uiuendi: ut opinor,
facto, quasi mellitum dicas. Fuit ante
bellum Peloponnesiacum. Scripsit Ge-
nealogias lib. 3. Inuenta lib. 3.

SIMONIDES Ceius, secundum quos-
dam, superioris cēlia nepos, cognomēto
Melicertes, à mistione mellis, ut opinor,
facto, quasi mellitum dicas. Fuit ante
bellum Peloponnesiacum. Scripsit Ge-
nealogias lib. 3. Inuenta lib. 3.

Simonides Magnes, Sipyli F. uerifica-
tor, fuit sub Antiocho Magno, cuius res
gestas scripsit, & pugnā cum Galatis, (*ε-
στι μνημη των ιλεθωντων των ιππων αλων εφθρη-
ρη*: Quando cum elephantis equitatu eorū
continuit) cum elephantis equitatu
eius confecerunt.

Simonides Carystius, uel Eretrien-
sis uerificator, conuentu Græcorum in Au-
lide scripsit, uim eorum libris 2. de Iphi-
geia, 1.

Simonides alius sub Iouiano fuit, ob
philosophiam celeberrimus.

Simonides, Crinis F. Amorginus fam-
bographus, scripsit Elegiarum lib. 2. Fuit
& ipse an. 406. Troiano bello posterior:
Iambos, * quæda tradunt, primus scripsit.

σῖμων (Ⓢ) ἀφ' ἑκαστοῦ (Ⓢ) Simone rapaciore. Sophista hic fuit, & peculator. Aristophanes: Simonem ubi uiderunt, statim lupi facti sunt. Quod si Iupiter periturus fulminat: cur neq; Simonem cremaui, neq; Cleonymum, neq; Theotum, homines perfidissimos.

δημοσθένης (Ⓢ) Demosthenes pro Ctesiphonte: Nauauit operam mercenariam suspitiosis istis histronib. Simylo & Socrati Aeschines.

SINA & Sinæum, mons, ubi Moyses miraculum illud rubi uidit.

Christus pro omnib. erat.

ΧΡΙΣΤΟΣ ad Petrū. Quæsiuit te faranas, ut cribraret in star frumenti. Ego uerò orauit pro te, ne fides tua deficeret. Non pro Petro solo orauit Christus, sed pro omnibus Petri fide præditis: tribro nihil aliud significante, nisi terrenum orbem, doloribus & uoluptatibus plenum: per quas res, tanq; per foramina, excidunt terreni ab almo frumento, secte ti in Orcum: alijs tanq; per meatū, gastrimargiam, effluētibus, quorū uenter deus est: alijs per studium uoluptatū, de quib. Propheta ait, Spiritu scortationis errauerūt: alijs per iram, alijs per alios affectus.

Orbiti alio genit.

SINOPE urbs, & meretrix, quæ uetula facta, Abydus (quod fundo caret, opinor) dicta est: unde σινωπιση, turpiter facere, à moribus illius mulierculæ.

Videntur autem loqui.

Ⓢ) Lupis grassatoribus in montibus, ne quis mæx Pastor nunciet senectutis imbecillitatem.

σῖων ἱερῶν (Ⓢ) Sion cœlestis, & Hierosolymā cœtibus sanctorum ornata: cuius portæ sunt infernæ ecclesiæ. Sion etiā est pia Respublica.

σινωπιώτης (Ⓢ) ἴσχυρι καὶ τῷ πυγυγέει πλιώσι τῶν. Taciturnior ero ijs etiam, qui Pythagoræ sunt iniuncti. Pro uerbium in plane tacentes, eò quod Pythagoræ discipuli præceptum habebant exercendi silentij per annos quinque.

σινωπιῶν. Aristophanes: Cista panaria plena est alba farina. Σινωπιῶν εἶ ἀλυγηνίων.

Ἄσες δ' ἀυπεριβῖου locupletes effice, quæso. (Hinc colligas, non malè apud Aristotelem δὸν ληστῶν legi ἰμοσπίους: pro quo alij ἰμοσπίους.)

SIPYLNE, urbs: & Sipylus, nomen loci aut fluij.

ΣΤΡΑΤΙΩΝ, Palæstinus Neapolitanus, sophista, discipulus Andromachi, qui aliquandiu docuit Athenis. Scripsit Progy mnasmata, & Declamationes.

STRIS fluitius: & Sir magna urbs & populosa, & princeps gens Illyriorum.

Stridius.

ΣΙΣΙΝΝΙΟΣ, Nouatianorum episcopus, uir eloquens & summus philosophus, in dialecticis ualde exercitatus. Itaq; Euenomius hæreticus sæpè disputationes eius uitauit. Victu non tenui, sed in summa continentia, sumptuoso utebatur: & candida ueste nitidus, quotidie bis in publicis balneis lauare solitus. Quamobrè rogatus, Cur, episcopus cum esset, bis in die lauaret? Quia, inquit, temporis excludor angustijs, ne ter lauem. Alio tempore, eū Arfacium episcopum (κατὰ ἡμεῖς ἰζώντῃ) honoris causa uiseret: à quodam ex illius comitatu rogatus, Cur uestem episcopo non conuenientem ferret? & ubi scriptum esset, ut sacerdos candido amictu ueretur? Tu uerò prius, inquit, dic, ubi scriptum sit, ut nigris uestiatur episcopus? Illoq; hæsitante, subiicit: Tu quidem istud demonstrare non poteris: me autem Salomon docuit, uestimenta candida esse oportere. &, Seruatore, ex Euangelij apparere, cãdida ueste esse usum, atq; etiam Moisen & Heliam discipulis in candidis uestibus ostendisse. Hæc & alia cum dixisset, in admiratione fuit. Cum autem Leontius Ancyranus, Galatiz episcopus, ecclesia Nouatianis adempta Cōstantinopolim uenisset: Sisinnius ab eo petit, ut eam illis restitueret. Illo uerò asperè respondente: Vos Nouatianij ecclesiam habere non debetis, qui pœnitentiã tollatis, & Dei liberalitatem excludatis: Sisinnius, Atqui neminem, inquit, ita pœnitentem ut me. Illo, Cuius rei, sciscitant? Quod te uiderim, inquit. Idem, cum Ioannes episcopus diceret, Urbem duos episcopos habere non posse: Neq; enim habet, inquit Sisinnius. Quod cum Ioannes grauitertulisset, ac diceret: Vides, te solum esse uelle episcopum? Non hoc, inquit, dico, sed me nbi soli non esse episcopum, cum sim alijs. Ibi Ioannes: At ego efficiam, ne conciones habere tibi liceat hæreticus enim es. Tum Sisinnius festiue: At ego, inquit, mercedem etiam tibi solutam, si me tanto labore liberaris. Ibi Ioannes factus mitor: Non te liberabo, siquidem habere conciones oneri nbi est. Adeo factus fuit Sisinnius. Multa scripsit, in quib. uerba confectatur. In dicendo magis, quam in legendo, admirationi fuit. Nam & uultus eius, & uocis & oculis, & toti corporis motui gratia inerat.

Mandius.

Leōtius Ancyranus.

Christus. Ede mentis rebus dicendo res tantum.

Vincius.

ΣΙΣΙΝΝΙΟΣ episcopus Nouatianorum

rum, uir eloquentissimus, & philosophi-
 corum dogmatum & factorum librorum
 perinsumus, & ad disputandū promptis-
 simus: ut & Eunomius eo nomine cele-
 bris, eaq; re occupat, sæpe cum eo dispu-
 tare recusant. Fuit adeo continens in ui-
 ta, ut nullum calumniæ relinqueret locū:
 quicūq; eum ignorabant, hominem ita deli-
 catum, continentem esse posse non crede-
 rent. Moribus festiuus fuit, & in congrega-
 tionibus iucundus: eaq; de causa Catholicis
 etiam episcopis & magistratib; atq; pro-
 ceribus gratus. Cauillari festiuē, & dicte-
 ria sine offensa ferre, & eleganter atq; ex
 tempore quæstionibus respondere, com-
 modissime poruit, & c. ut supra. Multæ e-
 tiam eius alix facietæ commemorantur.

σιωνίς.) Deus Moli mandauit, ut omni
 populo ediceret, ne barbas euellerēt, nē-
 ue sibi caluicium inducerent.

σινερα.) Boream cum Sole certasse fe-
 runt, uter eorum agricolæ iter facienti ue-
 stem posset exuere: Aristophanes: Quo
 pacto serues talem urbem, cui neq; lœna
 neq; lacerna est? Cui neq; bonus neq; tur-
 bulentus ciuis prodest? (*ἀστυσι πλιμ-
 βαλου.*)

σισυφ.) Aristophanes: Age Sisyphi
 machinas expedi, neq; em certamen hoc
 excusationē accipit. Tēpus iam est, ut for-
 ti sis animo. Sisyphum acrem & callidum
 perhibent poetae, uno uerbo ab Homero
 edocti: Ibi Sisyphus erat, qui omniū mor-
 talium callidissimus fuit. Hinc Sisyphus
 pro callido usurpatur. Fuit autē Cosin-
 thi rex, qui unguib; & unguis suorū anima-
 lium singulas litteras inscribat. Quæ est
 Autolycus, homo peritius, & fur solertis-
 simus furtiuiisset, eorumq; figurā muta-
 set: Sisyphū non latuit, qui ex literis ea ag-
 nouit. Itaq; ut eū placaret: hospitio exce-
 pit: & filix suæ Anticliæ copiā illi fecit: ex
 eoq; grauidam puellam Laerti uxore dedit:
 qua de causa Sisyphides Vlysses dicit.

σιν.) Philopœmen post alterum expe-
 ditionis diem monuit, ut ē duobus pran-
 dijs tria facerent, unum diem adiunctu-
 rus: interdu, ut ē duobus 4.

SITALCES, seu Sitalces, rex Thraciæ.
σινταλκίης η αία γκη χει τριμάδου.) Et ci-
 bum capere, & dormire necesse est.
σινφύλακες.) Annonæ præfecti, magi-
 stratus Athenis, qui curabat ut frumentū,
 farina & panes recte uenderentur. Erant
 autem numero 15. in urbe, in Piræeo 5.

σισφινιάζον.) Siphnios imitari, id est digli-
 to nates tangere sicur *λασθιάζον, κρητίζον.*

SIPHNI non insularium modò, sed
 multorum etiam ē mediterraneis distan-
 ti fuerit. Ac dum decimas ritē Delphos
 mittebant, ut oraculo iussi erant: opes eo-
 rum crescebant, argentū dinis inuentis.
 Cum uerò primitias mittere desisissent:
 æstus maris opum affluentiam illam dem-
 ercruit. Itaq; ad egestatem insularē, & ex-
 tremam penuriam sumi redacti (*σιν τῶν ἰσ-
 τῶν φερύων*, ut scribit Ion in opere de præ-
 sidijs) ab Ionis præsidjs. Aristophanes:
 Desiderat quidē, & odit, & habere uult:
 hoc est, Athenienses desiderant Alcibi-
 dem: ut strenuum: oderunt, ut tyrannicū.
 Infert enim: Odi ciuem, qui in iuuada pa-
 tria tardus est, eisdemq; magnis detrimen-
 tis afficienda celer: sibiq; cōsulentem, pa-
 triæ uerò inuilem.

σινεβοα.) Sthenobœa Præci uxor, q̄
 Bellerophontis amore capta, cum repul-
 sam, ob castitatē eius, tulisset, apud Præ-
 tum eum falsò detulit, tanq̄ uim sibi fieri
 re uoluisset. Itaq; Prætus indignatus, mi-
 sit illum ad Iobaten, patrem Sthenobœæ,
 ut eum interficeret. Prætus enim cum ē
 mediò tollere uoluisset, quem filij loco edu-
 cauisset. Iobates uerò, eū eò falsò accusa-
 tū fuisse rescisisset, Bellerophōi perper-
 cit. Post Præci, Acilius regno porit' est.

σινελος.) Stenelus, tragicus poeta: q̄
 perfringebatur à Comicijs, ut qui aliena
 interuenteret, sibiq; uendicaret.

σκαμβίον ξύλον, ἄσθ' ἄσ' ἰρδ' οἰ.) Curuū li-
 gnum nunquam erit rectum.

σκαμμόνιδας.) Scammonidæ, municipi-
 um Leontix tribus.

σκαϊόσσα.) Scandia, urbs in Cytheris.

σκαϊόπις.) Scandicopolam Euripidem
 uocant, q̄ matrem quoq; olera uendidisset,
 habuisse dicunt. Scandicem mihi dà, à
 matre acceptā. Et: Ne mihi obijcto scan-
 dicopolæ uerba, qui uenerabilem appel-
 lat pacis aquam. Andocides: Non denuò
 uidebimus carbonarios ē montib; adue-
 niētēs, & oues & boues, & plaustra in ur-
 bem, & mulierculas & seniores uiros, &
 operarios armatos, neq; etiā amplius ole-
 ribus agrestib; & scandicibus uelimus.

σκαρῶν.) Nomē piscis. Aelianus: Solus
 marinus scarus numinat, sicut & oues.

σκαρῶφρον.) Scapham ferentes. Dinar-
 chus in oratione contra Ageficlē inquit:
 Adolescentes qui loco eorū sunt qui sca-
 phas ferunt, in arcem ascendunt: non uo-
 bis habentes gratiam ob datam ciuitate, sed
 pecuniæ (pro ἔμν, ε. οἰ μίτικα) inquisi-
 ti.) Ili enim scaphas ferebant Athenis.

Deme-

*Religione uo-
 glē, ἰσ, ἰσ, ἰσ, ἰσ,
 ne aduocata.*

Alcibiades.

*Sthenobœa,
 Præci.*

Bellerophontis.

Iobates.

Acilius.

*Euripidi ob
 matrem per-
 fringunt.*

*σκαρῶν
 ouera.*

Eunomius.

Ergastus.

Mores.

*Sisyphus
 litera,
 Autolycus
 stupro sibe
 pedum sur
 tē Sisypho
 fultum.*

*Ulysses Sisy-
 phi F.
 Contrafiliis
 grandior.*

Demetrius quidem in tertio Legislatio- nis: Legem ait in quibus, ut in pōpis sca- phas ferrent, filiaz uero illorum hydrias & umbellas gestarent, iniunxisse.

σκυθίας.) Aristophanes in Nubibus: Nō uidi uirum adeo agrestem ullum, neq; ineptum, neq; indoctum, neq; obliuioium. Et iterum Aristophanes: Nō ineptus homo fuit, sed norat anus putidæ dictum de uorate. Et iterum: Ille quidem in congres- sibus parum urbanus erat: contraq; in rebus gerendis ualde benignus, & satis pru- dens.

Aristocratie periphrasis.

αριστοκρατία.) Aristocrates. Ait igitur Aristophanes: Et Scellix filium execror, Aristocratem scilicet. Per Aristocratem autem, intelligit Aristocratiam.

σκαρδίας.) Sacerdos, habitum carnificis sumpsit, uelut honestissimo in miserri- mum mutato.

πολυβίου.) Polybius: Erat Damocles in- strumentum commodum, & multas ha- bens ansas ad res gerendas.

σκιρμα.) Scliroma, id est durities, ma- lum hepatis est immedicabile.

σκηνή.) Scena, est media ianua theatri. Parascenia uero, ex utraq; parte mediæ ia- nuæ, ut diuicius dicam, post scenam sta- tim: & (piscenia) parascenia, est orchestra. Ea uero est locus qui ex tabulis pauimen- tum habet, ex quo spectacula exhibēti- mi. Est post orchestram ara Bacchi, quæ Thymele dicitur. Post Thymelen autem ara, hoc est infimum theatri pauimentū.

Scena, Parascenia, Orchestra, Thymele, Ara.

σκηνή.) Tabernaculum, id est templum Dei.

Scipio cum Hannibale desponsi.

σκίπιον.) Scipio Romanorum impera- tor, cum Hannibale Carthaginensium duce inibat pacationem. Cum uero congres- si essent, uideres Scipionem corpore for- moso, & magnanimum, naturaq; lucun- dum magis quam formidabilem. Hanni- balis uero uultui acri & cōtorto truculen- tum quiddam inerat. Cum uero pactis & conuentis non stare, quidam Carthagi- nenses ab Hannibale ad spectacula castra hostiū missi, in Romanos inciderunt: q̄s ad se perducidos Publius nullo malo affe- cit: sed castra circuire iussit, coena totiq; di- misit incolumes: ut Hannibali, cuiusmo- di castra Romanorū essent, renunciaret.

σκιρπιον.) Nimirum sapiens fuit, qui ue- ruit sententiā ferre, priusq; utraq; pars au- dita esset. Tu uero iam longè illum uici- sti: itaq; omnia iura clausa abijcio.

σκαρδίας.) Inlitar turbis marini, aut uio- lenti fulminis, subitò erupit.

σκυθίας.) Scythiæ quidam, Cruthingit dicuntur.

σκυθίας.) Illud uide, ne causam uanam prætexas.

σκυθίας.) Scepis, urbs est Troadis, cuius meminit Demosthenes in oratione contra Aristocratem.

σκιά θανάτου.) Umbra mortis: id est, pe- ricula ducentia ad mortem.

σκιά θούρα.) Sciathus. Insula est proxi- ma Eubœæ, cuius in Philippicis Demo- sthenes meminit.

σκιαμαχία.) Id est, cum umbra pugno: de rebus quæ sibi nequeunt.

σκιά σονοριου.) Umbra somniorum: de rebus incertis. Damascius: Quando pro rebus gestis simula chra quædam conscri- bimus, umbram somniorum secundum Pindarum.

σκιαπόδες.) Sciapodes, Libyæ popu- lus, latos habens pedes: qui in actu um- bra se pedum protegit, apud occidentālē Oceanum, iuxta torridam zonam.

σκιαπόδες.) Hos dicunt habere plan- tas toto corpore maiores. Quod uero nō habeant domos, sed actu consumantur: quadrupede instar ingredientiens, altero pede erecto reliquum corpus obumbrat. Hoc enim illis natura donauit, quod late terra illorum æqualis est, & aspera, & late bras nullas habet ad arctum effugiendū.

σκιαπόδες.) Antiphon in libro de Con cordia: Gens est Libyca. Cætes in deseri- ptione Afiæ: Supra hos, inquit, sunt Scia- podes, qui & pedes asserū instar habent, ualde latos, & in actu supini iacentes um- bra se pedum protegent.

σκιά.) Squilla, herbæ genus amaræ, & mortem hīs qui edunt ferentis. (At me dicit acetum squillum saluberrimum ef- feradunt.)

σκιμαδιον.) In cōuicio, cum is qui Ze- noni assidebat, cum qui infra ipsum accū- bebatur, pede fodicaret, ipse genu eum te- gite. Qui cum se conuulisset. Quid ergo, inquit, eū sentire censes, qui infra te sedet?

σκιαροίτης.) Scioritz, cohors Arca- dica sexcentorum uirorum, quæ & pugna- suppleatur, & prælio extrema excedit.

σκίπιον.) Scipio dux fuit Romanorū, qui oracula potius locutus est, quam uer- ba fecit. Euerfa enim Carthagine, cū Ro- mani considerēt se pacatē & trāquillē in posterū uicturos, in medium progressus: Nunc quid ē, inquit, existimandū est, hæc bellorum iuitia esse. in periculo enim tri- mus. Ceterum Romanos sublatis Cartha- ginen-

Villicium unam certa perennis scitia.

ginensibus alij hostes aggressi, satis uirum habuerunt ad eos castigandos. Nam cum * rex potestate suo arbitrato quiduis agendi nactus esset: mirabilibus quibusdam affectibus in animo eius exortus, ad bella externa & res longe absurdiores suscipiendas totius regni uiribus contraxis est impulsus.

σκίρα.) Scira, festum apud Athenienses, à quo mensis etiam *σκιροφορίων* appellatur. Dicunt autem ij qui de mensibus & festis Atheniensium scripserunt, scirum esse umbellam, quam habeat, qui ex arce in quemdam locum qui Scirus dicitur, abeat, Mineræ sacrificula, & Neptuni & Solis sacerdos. Eam uero umbellam gestari ab Ereobotadis, quæ signum sit temporis ad ædificandum commodissimi. Atque etiam Mineruam Sciradè colunt Athenienses: quæ Philochorus lib. 3. Atticarum rerum, à Sciro quodam Eleusinio uare appellatam esse, Praxion uero lib. 2. rerum Megaricarum, à Scirone affirmat. Mineruam Sciradem fecit Theseus, Minotauro occiso reuersus. Scira autem terra alba est, gyphi instar. Alij cognomen tum hoc à Sciro, conditore Salaminis, deducunt.

σκιροφορίων) Mēsis Atheniensium duodecimus, dictus à Scirade Minerua.

σκίριμα.) Sciroma, id est ducicis: malum hepatis est immedicabile.

σκίριλλος.) Diogenes Sino penus senex, à Scirrallo pirata caprus est.

σκίραλοι.) Apud Aristophanem dicuntur homines nihili & mali. Fuit deiton homo uilus, & ob improbitatem infamis. Aristophanes: Agedum Scitali & Phenaces inquam ego, Berescheti, & (Coalemi) Cobali, & Mothones, soruque: in quo puer institutus sum: Nunc mihi & audaciam & linguam uberem date, & uocem impudentem. Nomina diximur quos undam impudentiæ præsidium per deitum confinxit: eaque tanquam dcorum pronunciat, quasi cohortans scle & confirmas ad confidentiam & impudentiam. Nam Scitali quidem, sunt uiles & improbi: Berescheti, uæ cordes: * Coalemi, qui stulte & sentiant, & garrunt: Mothones, sunt pedisequi, aut siltarores.

σκίρα.) Cuiusdam poetæ uersus Crantor philosophi dixit sciphes esse plenos: id est, uel gladiatorum, uel pudendorum, uel culicum.

σκλαβωνι.) Sclau, gens ultra Istrum.

σκλήρη βροχια.) Intem tonitrua dura sonauerunt, & aqua ex caelo delata Barbaris neruos laxauit.

σκληροπροστακτων η ποριωτα κωος.) Asperius latrans Epitrotico cane, calamitate atredebatur & insaniebat.

σκληροπροστακτων.) Libelli, qui ob cergrudiriem difficulter inscribuntur: diu autem, quæ inscripta sunt, retinent.

σκληροπροστακτων.) Acharnenses perstringebatur tanquam agrestes & duri.

σκηψ οκ χαίρας.) Scephs (culex, uermis) è regione. De his qui locum mutant, prociuum dicitur. Est enim scenps animal paruum, erodens ligna.

σκληρα μελυτα κρεκται αλληλων.) Obliqua Melu Caricorum carminum. Melitus hic tragicus fuit poeta: qui Socrazæ aculauit. Sed reptilem dicitur, ut frigidus in Poeti, & malis moribus præditus. Carica uero carmina, cautiones lugubres sunt.

σκληροι.) Cantus ad pocula Dicitur in libro de Musicis certaminibus tradit, tria cantionum genera esse. Unum, quod ab omnibus caneretur singularem ordine: alterum, à doctissimis quibusque, utrunque ferret ordo, quod ob ordinem, *σκληροι*, obliqui uocaretur. Ut autem Aristoxenus & Phyllis musicus, quod in nuptijs circum unam mensam multos lectos collocautes, alterius ordine, myrtos tenentes, canerent sententias & amatorias contentionem. Circuius uero ille fuit obliquus, ob lectorum collocauonem.*

σκληροι συριγμα.) Scripsit Tyrannion de obliquo Metro, quod propositum ei fuit à Caio Cesare.

σκληροι.) Facile per antiphrasin: carmen quoddam paucos uersus continens, ueluti Bonorum humanorum aliud est antiquius, aliud uero secundarium, ut & Plato inquit. Et, Scolion canit cuiusmodi est: Diuitiæ & ualutudo.

σκληροι.) Timocreon poeta heroicus, scripsit Scolion contra diuitias, cuius initium est: Vnam eæcæ diuitiæ nunquam neque in terra, neque in mari, neque in eoninente conspicere essentis: sed in Tartaro & Acheronte habitaretis. Vestra enim causa existunt omnia inrer mortales mala. His similia sunt uerba in deceto Pencilis, quo utuit, Megarenses neq; foro, neq; mari, neq; continente recipi: uerbis obliquis usurpatis, quæ Timocreatis uersibus essent similia.

σκληροι.) Conseruerant stimulos occultate in uineis, ne quis primo impetu & laetitia incommoaret. Palus ipsis & stimulis

Viduo de Phisippa aut Phisipha loqui.

Impudenti uocantur.

** Cobali.*

Melitu acro iuris Socrazæ.

Cerica canu mela.

Cautionum tria genera.

Inscritta ad uicinas.

Pencilis deceto.

mulus infigar, ne amplius (pro *μῆτις* elegendum *μῆτις*, conculcent) bibant uites meas. Stipites, q̄ post succiam sylvā eminebant, refecabāt, solumq̄ cōplanabant.

σκάπας.) Scopas Ætolorum dux, cum excidisset magistratu, cuius gratia leges scribēdas susceperat, spē pendebat. Profectus enim Alexandriam, persuasum habens, se spē, quæ inde affulgeret, quod rei familiari deesset, expleturū: semperq̄ plu-

Nidus auern.

ra appetens, non contentus fuit ijs quæ aderant, homo inexplēbilis auaritate. præter enim ea emolumenta quæ in eius potestate erant, eò quòd summa rerum eius fidei commissa esset: rex in singulos dies decem minarum stipendium ei largitus est: ijs uerò qui post eum magistratu altquo fungbantur, minæ unius. Non tamen contentus his, equè ac prius, semper amplius aliquid appetiuit, ex auaritia ipsius præbitoribus inuisus, (et toto animo in aurum fuit intentus, uel, propter aurum uitam amisit: uel autò immortalis est) & spiritum apposuit auro.

σκαπλιανος.) Scopelianus Clazomeni sophista, fuit sub Nerua. docuit Smyrnæ, auditor fuit Nicetæ, floruit temporibus Apollonijs Tyzæni: ad quem & epistolas scripsit Apollonius.

Superbia in uiso Deo.

σκαπία.) Aelianus: Non laudat Deus eos qui mensuras conculcant, quicq̄ appetunt ampliora forte sua, & sublimes speculas.

Allium.

σκαρδία.) Aristophanes in Pluto: Abstergemus nos non pumicibus amplius, sed cauliculis allij, præ luxu. Ridiculè hoc dictum, pro sapone. Quia uerò subinde comedebant allium: hoc ait, quòd locupletati uereterem utctus rationem contemnerent. Quidam *σκαρδία* interpretantur, allij caules, quibus Athenienses fame constrictantes uisunt. Neq̄ uerò simpliciter hoc dicit, sed ut ostendat, res suas ita esse mutatas, ut quæ antea libenter edissent, his nunc animum purgarent. Delectantur allio Thraces, non inmerito, utpote calido: cum regionem incolant frigēdam. & prouerbiū, *σκαρδία ἐν θύραϊς*, Allium in retibus. Athenienses quoties nauigationem aut expeditionem adornabant, eam metebantur allia: eaq̄ retibus imposita, secum ferebant.

Arcimedes.

σκαρδία.) Mechanicum auxilium. Archimedes iterum aliud instrumentum parauit, aduersus eos qui ἐν nauibus pugnant, serē uiri altitudinē multīs locis mœnia perforauit, palmi circiter magnitudi-

ne in exteriorē superficie, iuxta quæ sagittarijs & arcubus intra mœnia collocatis, eos qui naues conscendebāt, repellat.

σκαρπί.) Milites cum serò uenissent, in ea coniecerunt, alius pileum, alius chlamydem, alius massam panis, alius fructus arborum: & magna summa nummulorū eoaacta est.

Babylonica inferna.

σκαρπί.) Fuit Iustinianus simulator, iuræ occultator. Fugite e casa obscuri mures: Neq̄ enim paupercola cella Leonidæ mures potest paleere.

σκαρπί.) Tenebræ, dicuntur afflictiones: lumen, liberatio ex his, itemq̄ ignorantia & cognitio.

σκαρπία.) Scolia, ferizæ apud Athenienses, quibus perunctos utres insilire solebant, in honorem Bacchi. (Mollib. in pratis unctos saliere per utres.)

σκαρπία.) Huius ego uiuentis impudētis hominis infigerem spinas oculis: & si fas esset, crudos eos deorarem. Exime mihi spinam asperam, quæ unguam læsit: inquit alinus ad lupum.

σκαρπία.) Camelus decem menses gestat in utero, un decimo parit, & anno intermissio rursus prouit.

σκαρπία.) Sub Claudio, Romanorum imperatore, Scytharum reliquæ superioribus impressionibus sub Gallieno iuniorē, elati, Erulis & Peucestis & Gorthis assumptis, congregati circa Tyram fluitū, impetum fecerunt in Pontum: & nongentis nauibus constructis, trecentisq̄ & uiginti millibus in eas impositis, Pontum enauigato, aggressi Tomos urbem, repulsi sunt: eodemq̄ modo à Marciānopoli. Cum autem angustias Propontidis occupassent: naues aliæ alijs aliis nullo ordine ferebantur, gubernatoribus gubernacula remittentibus. Itaque nonnullæ unā cum uiris submersæ sunt, quædam etiam absque uiris allisæ: plurimiq̄ perierunt. Reliqui uerò uersus Cyzicum na uigarunt: & usque ad Atho circumuecti, nauibusq̄ refectis Cassandriam & Thesaloniam obsederunt. Sed repulsi, & in mediterranea progressi, omnibus agris direptis, diuersis in locis perierunt. Quot quot uerò euaserunt, Romanis sunt annumerati, & ad agriculturam se contulerunt.

310000.
Scytharum
900 naues.

Tomi,
Marciāno
pole.

σκαρπία.) Scythia uidet. & *σκαρπία* dicitur. Scythia a sinum. Proterbium, aduersus eos qui uerbis auerfantur, quod re cutunt. Quid enim conspecto alini cadauere,

uere, dixit: En quod cœnes, ô Scythia. Ille primùm aspernatus atq; abominatus, postea uerò diligenter quæsiit, eoque; apparãdo fuit occupatus. Anacharis Scythia fuit, matre Græca: hancq; ob causam duas ligas calluit, & leges Scythis tulit.

Anacharis.

Scythia Platonicæ.

συνθηματίζω.) O' Plato, ut nihil nostri præterquam tetricus esse, tanquam cochleâ, grauiter sublati superetclij.

σούλα.) Hesperio Matcellus redit ex bello, prædam ferens ad fines Italiz oblongæ. Aristophanes: Quicumq; neq; lectum neq; stragulas habent, cant cubitari ad conarios. De ijs q latere nequeût.

σούλα.) Scylla, in Tyrtheno mari môstrum ferebatur esse, usq; ad oculos mulieris pulcherrimæ forma præditum: utrinq; nerò canum capita seha habes, reliquum corpus serpentinum.

Carianda.

σούλαξ.) Scylax Carianensis (Est autem Carianda urbs Carij, propè Halicarnassum) Mathematicus & musicus, scripsit nauigationem extra columnas Herculis. De Heraclide Mylasorû rege, terræ ambitum, (αὐτογραφή πρὸς τὸν πολέμιον Ἰερξίαν) scriptum cõtra Polybiji historiâ.

Leonini cuius generis urbs.

σούριος.) Non est leonis cãtulus in urbe alendum. Ac potissimùm quidem fuerit, leonem in urbe non alii: sin aliquis alius fuerit, morib. eius seruiatur. Aeschylus dicit de Alcibiade: Non educandum esse hominem elatum: si quis uerò educatus fuerit, non esse irritandum, sed cicurandum. Et Euripides quidem cõsulnit; non recipiendum. Aeschylus uerò talẽ quandam senentiam attulit: Non esse recipiendum: aut si receptus sit, mores eius seruetõs. Aeschylus itaq; sapienter, Euripides uerò euidenter locutus est (σούριος, τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ σούριον.)

σούριον δίκην.) Scyrium indicium. Qui in iudicijs tergiversabantur, se peregre in Scyro abfuisse dicebant.

Scytalæ.

σούριον.) Epistola Laconica. Fuit autẽm scytalæ lignum politum oblongum. Dux apud Lacedæmonios fuerunt scytalæ, quarum alteram Ephori retinebãt: alterãtã duci, quem ad bellum ablegabant, tradebant. & cum aliquid mandare ei uolebant, corrigiam albam in scytalæ complicabant: in eaq; scribebãt, & in uolutam tabellario tradebant hoc uerò faciebãt, ne tabellarij cognoscerẽt quid in ea significaretur. Dux uerò corrigiam acceptam suæ scytalæ circumplicabat, itaq; scripturam cognoscebat. Dicitur scytalã & epistola, & lignũ ipsũ in quo

σφραγίδα ἰσπανικῆ.

epistola est. Dioscorides in libris de institutis ait: creditores Spartæ diuidere scytalã duobus præsentibus testibus: & scribere pactũ in utraq; parte, & alteram uni ex testibus dare, alteram uerò ipsos seruare. Vtebantur illa etiam aliter, ut Aristoteles in Ithacensium republica libro 42 scribit.

Außer: Guint ne xxiij.

συνταλίδες.) Scyralides, uel Scyralia, tormenta ignẽ eiacularia, lignea, alia pedis, alia cubiti magnitudine, acuta, quæ summo digito uix ausis attingere, & in capitibus distincta ferreis stimulis, quibus implicita erat stuppã & faces, eademq; perfusa pice, ac alij quidem in cõca porrigebant, alij contenta iaciebãt in primam (ἀκίως, ἢ ἀκίδας uel εἰκίως, in primis ædes) aciem: quæ cum uli intrucerent, & stimuli tabularis infigerentur, per se uetabat ignis, celeriterq; incendebat.

σούτιος.) In capite galeæ erant coriaces, cuiusmodi sunt Paphlagonicæ, cistam habẽtes in medio, ferẽtiarẽ instar.

συντήριος.) sed mirum in modũ concio plena erat candoris. De mulieribus loquitur, q; albæ essent: quoniã coriarij in umbra sedẽtes, munere suo fungũt.

Außer: Põs ἰσπανικῆ.

σμάραγδος.) Smaragdus, gemma preciosa. Argumentum firmissimum pietatis Polycratis Samij fuit smaragdus, in mare cõiectus, repertus, captusq; piscis qui cum deglutierat.

σμεκίθης.) Smeicithi dominus. Fuit Smeicithus Thracum rex cinædus. Athenis autẽ eã consuetudo uiguit, ut cum mulier in ius uocabatur, pclamaret præco, nomine mulieris edito. exẽpli gratia: Aspasia & Dñs eius, id est maritus, citatur.

Med: Celestij cmm.

σμήλιον.) Impressiõne in Colchos facta, nihil admirati sunt præterquam apũ examina, quæ multa ibi erãt: & quicumq; milites de suis ederãt, omnes errore mentis sunt affecti, eosq; euomerunt: multiq; decumbentes post die surgbant, tanquam uenenum hausissent.

σμήλιον.) Homerus de Nestore: Huius ex ore melle dulcior manabat oratio.

σμήλιον.) Hoc ipsam uolo, nisi ligõ mihi præciderit spe in meam.

σμήλιον.) Aristophanes: Viriliter manus inijcite, & editæ ambab. buccis. Nul- lum enim, õ ærumnõsi, alborum dentiũ munus est, nisi aliquid mandant.

σμήλιον.) Smæus inter ipsas, equestri stola indutus, mulierũ perpurgat patellas.

σμήλιον.) superbus. nam Sybaritas dicitur opibus & delicijs excelluisse, un-

de nomen hoc factum sit.

ισαπρίς) Talē informo uti par est, neq; secus quā de cet, iusciosum illū & avarum & callidum & stupidissimum ad meliora, gulosissimum uerō ad internecionem eorum, à quibus aditur, maximo furore percitum. Ceterū perditus, imma-
ισαπρίς rura ætate per contumeliam in malam rem abiit, præmia facinoribus suis digna consecutus, homo nefarius, & atro diei
 10 similis: qui ius perperam dicēdo, iniuste multos cōdemnavit, irā non uerius, nō curans Adrastiam, neq; Nemesin reformidans. atq; hæc argumenta euidentia sunt Tartarei & Tantalei eius supplicij:
Quis mala multa patrat, q̄ mala multa luet.

SODOMA & Gomorra, nomina urbium turpinū & impiarum.

σολομών) Solomon rex Hierosolymorum, filius Dauidis, ex Uriæ uxore Bersaba: qui uxore duxit ex gentibus, contra mandatū Dei. uniuersæ uerō illi fuerunt uxores unā cum Israeliticis, septingētæ: concubinæ uerō trecentæ. Prouerbia uerō erant, ab Ethnicis mulieribus deprauato animo, ad idololatriam deflexit. Coluit enim Astarren, deam Sidoniorū, & Chamon, deum Ammonitarum: & ex mille uxoribus solus illi mas natus est Roboā filius, & ipse ex alienigena Naama Ammanitide, indignus imperio. Multitudo enim coniugiorum orbem tenuit.

σολομών) Solomon, filius Dauidis, rex Iudæorum, sapientia, potentia & diuitijs præstant & illustis, ius prudenter & sapienter dicendo ab æquitate nunquam recedebat, in omni se exercens sapientia, diuina gratia plenus: doctrinæ auditores plurimos habuit. Hæc & id genus alla cū ageret, naturæ imbecillitate à corporis uoluptatibus subactus, uxore numero mille ducit: à quibus ei persuadetur, ut idololatra fiat. propterea mandauit Deus, ut regnū eius diuideretur, non ipsius temporibus, ob memoriā Dauidis patris eius: sed post eius obitū, quōd potentibus (ut inquit Solomon) ualida inquisitio imminet: hoc est, Deus ab uirtute perfectis exadissima quæq; postulat. Ac alijs quidem hominibus grauiter delinquentibus parcit, sanctis uerō non eandem dat ueniam. Idem Solomō alio loco: Minimo quidē uenia datur, & misericordia, potentes uerō potenter punientur. Solomon à pace dictus, quōd eius temporibus pax fuit.

σολων) Solon Excelestidæ filius, Atheniensis philosophus, legumlator, & popularis princeps. Fuit Olympiadē 47, alij tradunt 56. Insidijs uerō petitus à Pisistrato tyranno, secessit in Ciliciam: & ciuitatem cōdidit, quam à suo nomine Solos dixit. Alij etiā Solos in Cypro ab eo nomen habere dicunt, & decessisse eum in Cypro. Scripsit leges Atheniensibus, eas axonas nominariūt, quōd scriptæ essent in ligneis tabulis. Est & eius elegiacum poema, quod Salamis inscribitur: & præcepta morum elegiaca, & alia. Est & hie unus ex ijs qui septem sapientes dicuntur, & fertur eius scitē dictum hoc: **N E QUID NIMIS**, aut **NOŒTE**.

σολων) Hunc, ij qui delecti erāt ad bellum inferendum Cirrhæis, in consilium adhibuerūt. Oraculum autē de uictoria sciscitantibus, respōdit Pythia: Nō prius urbis disijciētis turrim captam, priuquā meum templū glaucæ Amphitrites fluat alluat, resonant in nigriū mare. Suasit igitur Solon, ut Deo Cirrhæam cōsecrarent, ut ad Æpollinis uicinū esset mare. Excogitauit Solon aliū quoq; astum aduersus Cirrhæos. nā fluuij aquam per canales in urbem fluentem, aliō auertit. Nilominus illi obsidētibus adhuc resistebat, tum ē putcis, tum aquā pluuiam bibētes. At ille hellebori radicibus in flumen iniecit, cū animaduersisse aquam satis esse inŒtam, flumini in ueterē alueū reduxit. Itaq; Cirrhæi aqua affatim haustu, profuuiuo uētris perierunt. Amphitryones uerō, qui in castelli præsidio erant, & castellum & urbem cepērunt.

σολων) Solon legumlator Atheniensis, ab amicis uictus, ære alieno oppressus, nouas tabulas instituit.

σολπιτιος) Sulpitius Rufus consul, uir fuit cū in re bellica clarus, tum in Republicā mediā uiam ingressus.

σολει) Ciliciz urbs, & Cypri: à quibus solæcismus, cum sua lingua barbarè loquerentur. hanc Solon condidit, à quo cognomen sortita est.

σολοικισμός) Barbarismus est, ex uitijs dictioris, præter cōsuetudinē probatorū Græcorum. solæcismus uerō, est sermo incongruè cōpositus, ut illud: Ego ambulās murus cecidit, pro, me ambulāte.

σολός) Hæc tu fumose & attritis manibus, desideras atq; amare uidetis elegantē sandapilā. Aristophāes: Pollinātonib. infaniā ei narrabo. hoc est, nihil ei mede bñ nisi mora, & parāda sūt illi funebria.

σολων) Aristophanes in Crabronib. Vbi obi

nienŒis philosophus, legumlator, & popularis princeps. Fuit Olympiadē 47, alij tradunt 56. Insidijs uerō petitus à Pisistrato tyranno, secessit in Ciliciam: & ciuitatem cōdidit, quam à suo nomine Solos dixit. Alij etiā Solos in Cypro ab eo nomen habere dicunt, & decessisse eum in Cypro. Scripsit leges Atheniensibus, eas axonas nominariūt, quōd scriptæ essent in ligneis tabulis. Est & eius elegiacum poema, quod Salamis inscribitur: & præcepta morum elegiaca, & alia. Est & hie unus ex ijs qui septem sapientes dicuntur, & fertur eius scitē dictum hoc: **N E QUID NIMIS**, aut **NOŒTE**.

σολων) Hunc, ij qui delecti erāt ad bellum inferendum Cirrhæis, in consilium adhibuerūt. Oraculum autē de uictoria sciscitantibus, respōdit Pythia: Nō prius urbis disijciētis turrim captam, priuquā meum templū glaucæ Amphitrites fluat alluat, resonant in nigriū mare. Suasit igitur Solon, ut Deo Cirrhæam cōsecrarent, ut ad Æpollinis uicinū esset mare. Excogitauit Solon aliū quoq; astum aduersus Cirrhæos. nā fluuij aquam per canales in urbem fluentem, aliō auertit. Nilominus illi obsidētibus adhuc resistebat, tum ē putcis, tum aquā pluuiam bibētes. At ille hellebori radicibus in flumen iniecit, cū animaduersisse aquam satis esse inŒtam, flumini in ueterē alueū reduxit. Itaq; Cirrhæi aqua affatim haustu, profuuiuo uētris perierunt. Amphitryones uerō, qui in castelli præsidio erant, & castellum & urbem cepērunt.

σολων) Solon legumlator Atheniensis, ab amicis uictus, ære alieno oppressus, nouas tabulas instituit.

σολπιτιος) Sulpitius Rufus consul, uir fuit cū in re bellica clarus, tum in Republicā mediā uiam ingressus.

σολει) Ciliciz urbs, & Cypri: à quibus solæcismus, cum sua lingua barbarè loquerentur. hanc Solon condidit, à quo cognomen sortita est.

σολοικισμός) Barbarismus est, ex uitijs dictioris, præter cōsuetudinē probatorū Græcorum. solæcismus uerō, est sermo incongruè cōpositus, ut illud: Ego ambulās murus cecidit, pro, me ambulāte.

σολός) Hæc tu fumose & attritis manibus, desideras atq; amare uidetis elegantē sandapilā. Aristophāes: Pollinātonib. infaniā ei narrabo. hoc est, nihil ei mede bñ nisi mora, & parāda sūt illi funebria.

σολων) Aristophanes in Crabronib. Vbi obi

obi

ισαπρίς
ισαπρίς
 im.

σολομών
σολομών

σολομών
σολομών

σολομών
σολομών

σολομών
σολομών

σολομών
σολομών

Soli Ciliciz
Cypri

Athensenses
 axones.

Scripta.

Cirrhæa
consecra
 ta.

uictus flu
 men.

σολοικισμός

σολων

ubi est meum tete? tuū tuum rursus tuū supra aues est. Idē: Sapientis est uiri, cōpendio pulchrē multa uerba complecti. Ego uerō cōmuni caritate percussus, supplex accedo ad re.

*ueteres
omn.*

σβαρμαχίους.) Subarmachus Satellitū fuit dux, fidelissim⁹ eunucho Eutropio: plus uerō uini bibebat, quā capere poterat: sed tamen eius uēter, propter consuetudinem & exercitationem a deō robustam & strenuā, omnia ferebat ad naturalem humorū excessum. Sēper itaq; fuit ebrius, siue potasset, siue non potasset: ebrietatem autē dissimulabat, incerto pedum ingressu & casui recludans obiuuenilem etatē, & subsistens. Erat autē regii generis Colchus germanus, ex ijs qui ultra Phasidem & Thermodontem habitant, sagittarius optimus, nisi immo diuus luxus suis eum sagittis cōfecisset.

*Sagittarius,
haecbi sagittis confus.*

ἀννύλι.) Annuli ē succino atq; eburnei, conducunt mulieribus.

τάρκυντος.) Tarquinius, septimus & ultimus rex Romanorū, cognomento Superbus, omnē potestatem in se transtulit, ac Rempublicam oppressit: ut qui talibus artibus regno potitus esset, cum legebis abrogandis, rō magistratibus contra morem maiorū designādis, per eaq; pōpulo excarnificādo: uincula irē excogitauit, & flagella, & cōpedes ligneas, ac ferreas, cathēdas, metalla, exilia, cōtēptor & arrogans, unde & cognomen habuit.

*Excelsior se
uerrat, et
sagittar
sum.*

συπεριανός.) Superianus sophista, genere Isaurus, Lacharis discipul⁹, serō quidem ille ad discendū accessit, & ingenio tardiore fuit: adeo uerō laboriosus & diligens, ut cū annos amplius triginta natus Oratorū libros legere cōpisset, & ut paucis dicā, liberalibus disciplinis opetā dare, ad seipso illa per uim exigeret, nec oburgationibus nec flagris parcēs: atq; ea ztate edisceret, qnē ab alijs omnibus in puericia pædagogi & magistri exigūt.

Lacharis.

Cæterum Superianus ipse à sese flagris cæcus, sēpē in balneis uidebatur. Nequaquam igitur spē frustratus fuit: sed paulo post Athenis, splendida illa & celebri urbe, designatus sophista, Lachare gloria non multo inferior. Noui enim, etiā Lacharem sophistā esse factū, diligētia magis quā ingenio. Legenti enim mihi, & eius orationes ex ijs coniecturam capienti, ualde fuisse diligēs uisus est, ingenio uerō tardiore. uidi etiā imaginem uiri, omnino denunciantē, qua natura fuerit Lachares, ad eruditionem quidē tar-

dior, sed uultu ad uirtutem optimē formato: dignus magis qui philosophus, q̄ sophista uocetur. nam alioqui etiā Deo charus uir fuit Lachares, ut qui amissum uisum receperit.

Visu receperit.

ωίδιος.) Caduere cremato Sulij ossa patri Tithono asserunt.

De Memmo ne sic ferret.

σοφία.) A latere sanctæ Sophiæ, collatæ ablatæ sunt gentiles 427 decorū gentiliū, & Cari, (partim) patruī Dioeletiani, & duodecim signorū Zodiaci. Imperatorum autē Christianorū statuarū octoginta, quibus Iustinianus urbi distribuit, magnū templum extruxit. Sapientia stulti, sermones sunt imperuij. Sapientiam communiter omnium ceterā doctrinam, & artem, & prudentiā, & scientiam, audentem dicunt. Semel usus est hac uoce Homerus, non ut nunc, de motum conformationem per infiltrationē (& παραμάταιν quid li χαρματάιν? literis) usum rerum, sed de arte fabrilī.

De Sophiæ templum.

Sapientia.

σοφός.) Sapiens, qui sapientiā profiteatur: is uerō fuerit animo ad summū perpolitio. Philosophus autem, sapientiæ studiosus. Sapientia est etiam facundia, & diuinarum rerum cognitio. Sapientiam Plato existimat maximē proprie, eā quæ sit earum rerū quæ intelliguntur, & uerē sunt, sciētia: quā uersari dicit circa Deū, & animam à corpore separatā. proprie sapientiam etiam philosophiam uocat, quæ sit cupiditas diuinæ sapientiæ. Apud eum item sapientia dicitur omnis experientia: ut cū sapientem dicitur opificem.

Sapientia Platonicā.

Philosophia pld.

μψικός.) Impostor. Dicitur & sophista, qui oratione seducit: & magister, ut qui sapientes reddat. Olim sapiēs dicebatur sophista. Aduersus dolores & morbos summus sophistes, id est artifex, profligator dolorum & morborum, hoc est, medicus excellens. sophista, omnis artifex, & qui eloquentiam profiteretur, & qui uolens in uerbis cauillatur.

μψικός.) Prisci sophistas dicebant oēs erūditos, & sapientiam tribuebāt etiam Musicæ. Philostratus Lemnius: sapientes quidem nos sumus, sed non in omnibus rebus artifices. Aristophanes in Nubibus: Quam plurimos alunt Nubes, sophistas. loquitur de ijs, qui de rebus sublimibus nugantur. Abusuē sophistæ dicuntur, oēs qui disciplinis eruditi sunt. Neq; uerō mirum id est, cū ne tibines quidem sic appellare dubitauerint. Præto certē quidem, comicus poeta, in fabula sophists, etiam Opuntium poetam

Baechylidem nomine sophistarū comprehendit. Sophista est, qui potest ostentatione sapientiae rem facere.

σοφοκλῆς.) Sophocles, Sophili Colonei filius, Atheniensis, tragicus poeta. Natus est Olympiade septuagesima tertia, ante Socratem annis septendecim. Hic primus tribus actoribus usus est, & eo quod uocatur Tritagonista. Primus etiam chorū ex iuuenibus quindecim introduxit, antea duodecim tantū soleret. Appel-
larus autē fuit Apis, ob orationis suauitatem. Primus quoque tragicas cōditiones ac cōpositiones instituit, sed nō delectū (ἀλλὰ μὴ κραιναλῆσαι) militū. Scripsit insuper Elegiā, & Paganas, atque orationē profanam: quō de choro aduersus Thespidem & Chœnilum cōtenderet. Filios habuit lophontē, Leosthenē, Aristonē, Stephanū, Meneclidē. Obijt sexagesimo anno post Euripidis mortē. Exhibuit fabulas centū uiginti tres: quāquā alij dicūt plures. uictorias autē uiginti quatuor reportauit.

Tritagonista.
Chorum.
Apis cognomen.

Trig.

Fabulae.

Apollonium
Sophocles de
cognomen.

Euphrates.

σοφοκλῆς.) Sophocles Aristonis filius, nepos superioris s ophioclis senioris, Atheniensis, Tragicus poeta, edidit tragicædiæ 40. alij dicunt uodecim, uicē septē. scripsit & elegias. Apollonium tēperantia excellabat s ophoclem. nā ille quidē furiōsum & agrestē dominū se dixit esse, eū contenuisset; Apollonius uerō Tyaneus, pro uirtute sua & modestia, ne in adolescentia quidē ab illis uictus est, sed florētē ætate & robusto corpore, furiōso etiā isti dño est dominatus. Quidā tamē eum calumniātur, ut qui in re amatoria impegerit, eaq; de causā annū apud Sythas exegerit. Cæterū ne Euphrates quidē unquam ob rē Veneream uitam calumniatus est, quamuis falsas literas cōtra eum cōmentus. Aduersabatur enim Apollonio, qui eum pecunie causa omnia facere dicebat: reuocabatq; à quæstu, & caupatione sapientiae.

σοφοκλῆς.) Sophocles Atheniensis, tragicus poeta, & Lyricus, nepos antiqui Sophoclis: fuit post Pleiadē, hoc est septem illos tragicos qui nominati fuēre ποιηταί. Tragicædiæ illius sunt quindecim. σοφῆς σοφοκλῆς, σοφῆρας δ' ἐὲν ἐπίθετος, ἀπὸ τῶν ἱπποκράτους σοφιστῆρας. Sophocles sapiēs quidē, Euripides uerō sapientior, sed omniū socrates sapiētissimus. σοφῆς τὸ γράμμι τῆ σοφῆς σοφιστῆρας.) Sophocles fuit princeps cōsuetudine sapientū. (Rectē addit σοφῆς σοφῆρας οἱ εἶσι σοφιστῆρας. Sapientes sūt adolecētes seu cōsuerudie.) σοφιστῆρας.) Socrates Sophronisci sta-

Euphrates.
Euripides.
Socrates.

tuarij, & Phænaretus obstetricis filius, primū statuarius fuit: itaq; dicit, Gratiar uelitas Athenis, eius esse opus. Deinde philosophatus est, audito Anaxagora Clazomeno, deinde Damone, deinde Archelao. Aristoxenus uerō Archelaum primū eū audiuisse dicit, & fuisse ei in delicijs, & acerrimum adtes Veneras: sed sine iniuria, ut Porphyrius in Philosophica historia tradit. Vir factus, militauit ad Amphipolim, & Potidæā, & ad Delium. In matrimonio habuit uxores duas: Xanthippen, ex qua habuit filium Lamproelem: & alterā Myrtō, Aristidis Iusti filiam, ex qua natus fuit s ophronisens & Menedemus, aut Menexenus, ut quibusdā uidet. & quidē bello Peloponnesiaco fuit, (ὡς τὸ μὲν ἔστιν) ut paucis dicā, Olympiade 77. Vixit annos octoginta. Deinde imprudētia, ac potius temeritate Atheniensis, cōpulsus ad bibendā cicuiā, decessit, nullo scripto relicto: aut, ut quidam uolūt, hymno in Apollinē & Dianā, & fabula Aesopica uersibus redita. Philosophos uerō effecit, Platonē qui relicto Lyceo (qui locus est Athenis) scholā in suburbij, quæ Academia dicitur, traduxit, eibusq; scētores Academi ei Philosophi usq; ad Aristotelē dicūt sūt. Is em̄, auditor Platonis eū fuisset, in hortu quodā ante urbē aperto ludo, suos discipulos, à loci illius deambulacione Peripateticos appellauit: & Antistippū Cyrenæum, qui peculiarē scēta instituit, & ludū aperuit, Cyrenalium dicit, & Phædonē Eleium: qui & ipse peculiarē scholam aperuit, Eliaeam ab ipso dictā: post aut, hęc Etetriaca uocata est, cū Menedemus hęcetrix docuisset. Ab eo porrō magistro etiā Pyrrhon pdijit: Antisthenē, q Cynicā instituit hæcetim: Euclidē Megarefsem, q & ipse peculiarē aperuit scholā, quæ ab eo Megarica uocata fuit, à Clinomacho uerō discipulo Euclidis dicta fuit Dialectica: Xenophontē, Gryllū filij, Aeschinē, Lyfaniā s phertiū, Ceberē Thebanū, Gilaunē Atheniensē, Brysonē Heracleotā, qui discēptaticā Dialecticā instituit, unā cū Euclide: Clinomachus autē anxior: oūq; multi in ea uersati essēt, desijt in Zenōe Citrico. hic em̄ de sese s toicā, ppter locū, scholam suā nominauit, q fuit Olympiade 125. quidā uerō Brysonē nō socratis sed Encclidis auditorē fuisse scribūt. Huius uerō & Pyrrho auditor fuit, à q Pyrrhōij dicitur. Alcibiadē, Critobulum Xenomedē, Apollodotū, Athēniēses: prætereaq; Critonē & Simonē, &

Socrates
tuas.

Anaxagora
Damone.

Libidinis.
Militia.

Xanthippe.
Myrtō.
Liberi.

Interioris.

Nullum
primū Socrate
Dyspali.

Academici.

Peripateticis.

Cyrenalici.

Eliaei.

Etetriaei.

Cynici.

Megarici.

Dialectici.

Stoici.

Bryson.

Euamarē Phlasiū, Simmiā Thebanū, Terphonē Megaricū, Euenū, Chærcophonē. Theodor⁹ ē cognomēto impius, eū audiuit. Qui cū interres nihil interesse putaret ac traderet, peculiariē sēctā instituit, q̄ Theodorea uocata est. Hæc de Socr.

Theodora.

SOCRATES, cū tādē philosophiē animū adiecisset, Archelai Phisici discipul⁹ fuit. eiq̄ philosophiā partē, q̄ est de morib. & uita, excoluit. Habuit discipulos Cives, Plaronē, Xenophōtē, Alcibiadē, Critiā, Antisthenē: Thebdos, Simmiā & Ceberē: Cyrenæos, Aristippū * Phædonē. Euclidē Megarēsem. Numē quoddā sibi familiariē esse dicebat, sibi didicit apud Cōnū iā senex: q̄ nomine irri⁹, Solōis illud dixit, ἰσχυρῶς μάλλον ἢ ἀμαθῶς, p̄taret fēd̄ nūq̄ dicere. E' Xantippe suscepit Sophroniscū & Lāproclē. Cū aut̄ pleriq̄, adolescētēs eū adamassent, inuidiā sensit, & prim⁹ Aristophāes, Nubib. scriptis, eū exagitauit, tāquā corrūpentē adolescētēs: & Atheū uocauit, p̄pterea q̄ canē & platanū, ob insignē religionē ac nūinis reuerentiā iurabat. Post, Anyt⁹ & Melitus hoc nōiē eū accusarūt, reth̄q̄ pegerūt. In ætimitatiōe mulier, se dignū esse dixit, q̄ in Prytanō aleret. Illi uerō capitis eū cōdēnarūt. In ninculis fuit lōgo t̄pē, dōcē sacra nauis ē Delo rediret. Neq̄: em̄ licebat ante eā reuersā, quēquā iudicio dānatū occidere. Critōc uerō fugā ei suadēt, recusauit: Leges inq̄, uiolare nō licet. Epotāq̄ cicuta, uoti recordatus: Immobile, inq̄, Aesculapio. Cyrfas uerō qdā nōē, gñc Chius, Athēas uenit, Socratis cōiuetudine usurus: cui iuxta sepulchrū dormienti in somnis uisus atq̄; locut⁹ est. Itaq̄; statim abiit ille, hoc tantum fructū a capto ex philosopho.

Numen.

Comus fides.

Oratio inuoluntaria calumniam, calumnia ricentia parit.

Paga raris facta.

Ex-vates Cyse dormienti appere.

Diogenes Melius.

Melior. Bp̄. 1799.

finijs Initijs unigatis, omniū maximē impius iudicari⁹ fuit: & ab eo Melios impietatis nomine criminantur. Nomē hoc & de blasphemis usurpatur.

(σῶμα.) Quicq̄ agit, est corp⁹: uox aut̄ a loq̄ntib. p̄diēs ad audietēs, agit: corpus igit̄ est. σῶμ' ἄλλο κατὰ μέρος, φροντιστὰς δὲ λῶσι.) Totū purgare corpus, curarū significat solutionē. (σωμασποισί.) Exercedo corroborauit eiq̄: refecit corpora & animos hominū. Zeuxis simulabat ille qdē se stare padis & cōuēris. Sed reuera corpus exercere Philippū, eiq̄ p̄bere necessaria noluit. Illi uerō cōgēbātur p̄ omnia diūo audientes esse, & omnē sp̄ē cōfirmare atq̄; amplecti. (σωμασποισίσασπας.) Me celeriter asēsō, & cōfirmate conatū: q̄ eū uiderē tale argumentū expectere. (σωμασποισίσι.) At ille dicebat, nō amittēdos ē manib. esse hostes: neq̄; detrectatiōe pugna corroborādā eorū audaciā. Ille exigua sp̄e cōcepta, q̄ ob sidebāt eā cōfirmabat. Polybius: Ille, p̄t speciē officiosi amici omnia conabar, q̄ facerēt ad hostes cōfirmādos: ipsorū uerō res in summū discrimen adducendas.

(σώματος.) Sopater Apamēsis, sophista & philosophus, discipulus Iāblichī, quē Cæsar Cōstātinus interfecit: ut cōfirmarer, se nō amplius esse gētili religioī addi cōt. Erat em̄ ei familiaris pri⁹. Scripsit de p̄uidencia, & de ijs, q̄ p̄t meritū felices sint, aut infelices. Sopater Cōstātin⁹ nō iustē occidit. * Bon⁹ em̄ est nō necessari⁹, sed ex charitate (fortassis χριστι: Christus. n. nō ui cogit: sed Charitate allicit.)

(σώματος.) Sopater Phisicus. Ex fabulis illi⁹ sunt, Hippolyt⁹, Comicus, Siphia, Cnidia, Nycia, Pylē, Orestes, Phace: ut Athenzus in Dipnosophilis. (σώματος.) Sopater Parōdus, huius fabula est Bacchi, ut Athenzus in Dipnosoph.

(σώματος.) Sopater Apamēsis sophista, aut pot⁹ Alexandrin⁹, epitōas plurimorū scripsit: qdā uerō ēt excerpta historiārū ei⁹ esse dicūt. (σώματος.) Soran⁹, Menādrī & Phæebes filij, Ephesij medic⁹, Alexandriē uersar⁹, Romē ēt medicinā fecit sub Traiāo & Adriāo impatorib. cōposuit & libros plurimos & pulcherrimos. Soran⁹ Ephesij medic⁹ iunior, muliebrū rerū libros quaruor, scripsit, uitas & scēdas medicorū, & libros duos cōpositionū, & alia diuersa. Aesclepiodor⁹ philosoph⁹, & medicinā edoct⁹, nihil recētiorū medicorū p̄bat, p̄terq̄ Iacobi. Ex ātigorū b. aut̄, post Hipp. Soranū Cilicē cogmto Mallotē. (σωματος.) Aristoph. O aureū nūciū. Quorū ing⁹? Itera dū eadē ista mihi significas. n. cū pecciarū acerrū afferre.

Explicatio summa.

Sopater & Constantino no interu fuit.

Aesclepiodorus.

σῆς.) Aristophanes: O' uir chatissime & fortissime, quantā absens inieciſti nobis ſollicitudinem? Nūc uerò poſtquam in eolumis rediſti, annuncia nobis quomodo rem geſſeſtis?

σῆς.) Contra Sextum Aphricanū ſcripſit Origenes, eiq; reſtragatus eſt de ſuſanne libro in Daniele.

*ſua prima
sua libri
sua ſaluti.*

σῆς.) Quidam ex ſanctis dixit: Non poſtulat̄ a nobis omnibus, ut alios ſeruemus: ſed ut noſmetipſos, om̄ino ab omnib. Om̄ni ſtudio oē ſerua tuā animā.

σῆς.) Soſibius, Lacedæmoniꝝ grāmaticus, ex ijs qui à reſolueno uel explicando dicuntur (*οἱ ἀπολυτικοὶ καλοῦμενοι*) in quibus & hoc narrat, genus Comœdiæ eſſe quod dicarut Dieliſta & Mela, à duplici conſequentia, & imitatione, & de Mimeliſ in * Laconia dictis ueteribus. Et alius Soſibius, falſus curator Ptolemæi, homo callidus & ſenex, atq; etiam maleſicus in regno. ac primū fertur inſtruxiſſe necē Lyſimacho, filio Arſinoes: deinde magna eō tumelia urgente (*πολλῆς ἀπογομῆτος ὑβέρου*) tuſus in ſe uetera incendit uulgi odia.

σῆς.) Syracuſanus, aut Athenienſis, ac potius Alexandrinus, ex Troiana Alexandria, unus ex Pleiade, gmulus Homerici tragi, filij Mytonis Byzantiæ, floruit Olympiade 164. Scripſit & poemata & proſam.

σῆς.) Soſicles Syracuſus tragicus, edidit fabulas 73. Vicis ſeptem. Eſt & ipſe unus ex ſeptē tragicis, q̄ nominati ſunt Pleias. Fuit ſub extrema tēpora Philippi, aut (ut alij tradunt) Alexandri Macedonis. Obijt Olympiade m. alij 114. alij floruiſſe cum * ſcribunt.

σῆς.) Soſtratus Sicyonius, cognomento Acrochetites. Arreptis enim extremis adueſarij manib. eas frangebat: nec prius dimittebat, quā ſenſiſſet eſſe deficere. Fuit & Leontifeus Meſſenius Siculus, qui eodem modo quo Soſtratus certauit. Nam quod ille in Pācratio, hoc Leontifeus in luſta faciebat. Tradunt eū inſtitutum fuiſſe apud Clearchum, diſcipulum Euchiri Corinthij, & Chilonis Patarenſis.

σῆς.) Rex Aegyptiorum, ex tribu Cham, qui ſubegit Aſſyrios, & omnē Aſiam & Europam: & in Aſſyriorū regione collocauit Scytharum myriadas (*μυριάδας* aut erratū tumendacium ingēs: etiam ſi τὸ ἰδὸν quinquies millies, ſed tantum quingenties, accenta non infernē ē,

ſed ſupernē collocato, ſignificet. Erunt enim quinq; milliones (ut uſitata nunc uoce utat) immēſus numerus. Quantus uerò, ſi quingenti milliones? quingenties millies mille, qui dicti ſuere Patthi: quod eſt Perſica lingua Scythæ: & in hūc uſq; diem, & ueſtem & linguam & leges Scytharum retinent.

σῆς.) Byzantinus Philoſophus ut lib. 6. de Philoſophia tradit Ariſt.

σῆς.) Sotades Athenienſis comicus, medix comœdiæ poeta.

σῆς.) Sopades Cretenſis, Maronita, à dæmonio uexatus, iambographus ſcripſit * Phylæas, ſiue Cinzōus, lingua Ionica. nā Ionici ſemones ſic uocabantur. Uſus eſt hoc genere etiam Alexander Aetolus, & Pyrrhus Mileſius, & Theodoras, & Timocharidas & Xenarchus. Sūt autē eius genera plurima: ueluti ad Inferos deſcenſus, Priapus, ad Beleſtichen, Amazon & alia: & Incluſæ, & Redēptus, ut Athenæus ait in Dipnoſophiſtis.

σῆς.) Sotades Athenienſis Philoſophus, qui ſcripſit de Myſterijs lib. 1.

σῆς.) Seruator, Deus noſter. O' Luclifera Diana, aſſiſte finibus Athenarum, & iucundum lumen tuum uito dato.

σῆς.) Soteridas grāmaticus Pāphilæ marit⁹, cui etiā hiſtorias attribuit ſcripſit Orthographiam, quæſtiones Homericas, Cōmentarium in Menandrum, de metris, de comœdiā, in Euripidē. Soteridas Epidaurius, patet Pamphilæ, cōmentariariorum ſcripſit (ut Dionyſius ait in 30. de Muſica hiſtoria) libros tres.

σῆς.) Sotenicus Aſites. Poeta heroicus. Fuit ſub Diocletiano. Scripſit encomiū Diocletiani: Baſarica ſeu Bacchica, libris quatuor: de Panthea Babyliā, de Ariadne, uitā Apollonij Tyanci, Pythoneum ſiue Alexandriaci. Eſt autē Alexandri Macedonis hiſtoria cum Thebas & alia cepiſſet.

σῆς.) Sophilus Sicyoni⁹, aut Thebanus, comicus mediæ comœdiæ. Fabulæ eius ſunt: Citharœdus, Philarch⁹, Tyn dareus ſeu Leda: & Demia, id eſt carniſeuſa, ut ait Athenæus in Dipnoſophiſtis & Potecellus, & de poſitum.

σῆς.) Sophocles: Ne iudica, ne inquire. Nunc meſtitia pulchra eſt, nō curioſitas. In his enim maximē meſtitiā mulieres conſeruant, ſi non curioſe ſeruentur, quid agat maritus.

σῆς.) Deſperabundi, & claudibus ſuperioribus facti meſtiores.

σῆς.

*Αρβων
νικ*

*Μελίττα
ſι αὐτοῦ.*

εὐφροσύνη.) Modestiore te faciat uirginum exemplum.

εὐφροσύνη.) Modestia, alia est quam ciuilitas illa uirtus, & maior sed eodē nomine utitur, etymologia quadā de consensu appetitus cum ratione. Quo d ad modestiam attinet, ego iustissimē etiā cum Belletophonte certarem, ait Aristophanes. * Aristoteles: Quæ faciendū discimus, ea discendo facimus, uidelicet cū discimus imperare uoluptatibus: mode-¹⁰ sti euadimus: & facti modesti, uoluptatibus imperamus. Temperantia hanc metaphorice quidam definiunt concentum (*συμφωνίαν*.) Est autem Temperantia qualitas & habitus. Concentus autem, propriè est in carmine, & est ad aliquid. Sonis etiā attribuitur concentus. *εὐφροσύνη*, integritas mentis, opponitur insanie: sic dicta quod mētem habeat intolumentem. Et Apostolus, cum è prætorē audisset, Insanis, Paulus: multè te licetq; ad insaniam redigunt: Non insanio, inquit, sed prudentiæ & Veritatis profero uerba: insanie prudentiam opposuit. *εὐφροσύνη* igitur dicitur, quicquid sit absq; peccato. Hanc uocem quidam rectè tribuist castitati, aliarum rerum præstantissimæ.

εὐφροσύνη.) Sophron Syracusanus, Agathoclis & Damnaſyllidis filius, temporibus Xerxis & Euripidis, scripsit mimos muliebres soluta oratione: ac dicit, Platonem philosophum semper eos lætiffatacē, adeo ut interdum ius etiā indormiret. Sophron * comicus: huius fabulæ & comœdiz sunt, Penthera, id est foreris, ut Athenæi ait in Dipnosophistis.

εὐφροσύνη.) Eunuchus, id est, castratus. Hunc petulantem & impurum animū, & actionem eorum, qui ultrò muliebria patiuntur, probè exagitans atq; inſectās magnus Cyrillus, sic ait: Libidinis gratia miſeri hoc faciunt, muliebria pati uolentes, cum uiri sint. Nullus enim utilitatis studio, sed propter lasciuiam, naturā mutant, diuinitus fidam: & uiro dignam figuram ultrò sæpè corrumpunt: aut ab aliis hoc ferrè coguntur, ut pestes naturæ & sexus uirilium hostes, & labe Reip. & uitæ probra: instar insanarum mulierum, immodicè subāgitati, turpissimis tractati modis, misera uita, cum ratione uolenti scelerata & impura, permixta ambiguo & inuiso uultu circumferentes, & rem adulterinam, à sacris septis longè distcedāt. Nam cum turpissimo & pessimo animo præclarum & diuinum opus, in

malum & inuidiosum decretum mutant, & inueterunt: ac spirituale castrationem, Interdixit rei seruire coegerūt: digni sunt nō modò q; legibus puniantur: sed & ex dicto. (F. i. *εὐφροσύνη*, Euſgelico & Apollonico in exterioribus tenebras penitus abigatur. De talibus enim dixit Moſes: Fractus & abscissus nō intrabant in domum domini. Videre autem licet refertat zdes procerum huiusmodi monſtris, aureas lunulas in colloferentibus, natura uirilium, facie muliebri præditis. Delicet loquentur, non minus indecorè quàm meretrices. Huc illuc caput agitant, rident intemperanter, & impudenter, insaniam manifestā præferentes: unde cum uiris, ut mulieres, molliter cubantes, effœminari corrumpuntur: cum mulieribus autem, ut custodes simul, & temperantiz scilicet exempla, dormientes, impudenter & sine rubore turpia faciunt: & isti quidem sic à uiris impiis & profanis corrupti & effœminati, fœdant & fœdantur, fœditate & impuritate naturæ contraria: ipsi autē mulieres miseras, & (*σπονηρία*, exagitatas. *δὲ σπονηρία*) cumulatatas (secundū Paulinum) peccatis, conspurcant & lædunt, ut rabiosi canes: & quod grauius est, ex eo causæ sunt & autores & participes infiniis supplicij, tam qui corrumpunt, quàm qui corrumpuntur: & in zdes recipiunt, eisq; fidem habent qui recepti & libertatem nacti, uerè iustos & uirtutis studiosos, paulatim inſectatos, in Sodorum turpe bathrū miserè deiciunt, & in æternum ignem mittunt. Quapropter eos conuenientissimè & lex & oratio euangelica, & optima uita, & religiosa Respub. ualdè execratur, tanquam Deo inuisos & impuros. Isti enim execrabilem istam uitā amplexi, quantum in eis est, urbes delectant, se minale naturæ rationem corrumpunt & corrumpuntur: uigens autem uita robur & ætatem, & uirilem faciem, & generosam uim atrociter absumunt. Deniq; iuuenilis ætatis robore atq; uigore apertè corrupto, miseros ac ridiculos efficiunt eo flagitio capto: qui laxi habitibus giugendi & deſectandi meritò sunt, ut animarum Interſectores, & corporū corruptores, & nefarii, naturæq; adnratatores. Nihil enim uerè sceleratius aut

Virorum in
leues, multo
non uis.

Differre agri
de, & agri
discendo.

Castitas.

Et uerbi illi
est pro
sed: uis.

D. Cyrilli in
ſectato
mucuborum.

*Libidinis eu-
nuchorum.*

impurius est ius, qui ita subagitantur & subagitant. Solent enim, ut certò didicimus, non Spadones tantùm, quicq; membra flagitiosa aliquo modo habent, lascivire immodicè, & luxuriare impudenter & insanabili ter: sed & ij quib. virilia planè amputata sunt, sicut & ij q; à primo ortu ijs privati sunt. Heu extremâ absurditatè & dementiâ. Itanc manib. & digitis corrûpere mulieres, & scôditatè ad eò furiosè perpetrare? Et hoc significas sapiens: Beatus, inquit, eunuchus, q; nò exercuit manu flagitiù: & virgo, quæ nò exposita est cubile in delicto. Meritò igitur sine mammis, euirati, *αὐδριζοῦσι* (quali uirfœminas dicas) *ἰσθθηρα καὶ ἀπιδίωσι* ferro damna ti seu còpediti & insani mulierù amatores appellati sunt. Audiât igitur qui puro & modestos illos frustra opinantur, & ne cre dât mē dacio, & simulatæ puritati & modestiæ. Ab impuro. n. quid purificabitur? & à mēdace quid verè dicetur? Atq; utinã manu castratus eunuchus, uita honesta effert & educat: sic dimidia mali pars tolleret. Nũc sunt terrę intestinũ quoddã, uentris famuli, amatores fœminarũ, proterui, ebrij, scortatores, mancipia, illiberales, argenti famuli, ab ipso ortu ad ferrũ còdemnari, nò uiri, nò mulieres, furiosi, qui sèpè theatricas puellas in saryricis cõiuuiis in humeris gestarũt, capite hedera coronato: & craterè manu tenentes, uinũ in fuderũt, habitu fabulosis Bacchi. Ac ita quidè modesti sũt absq; mercede, propter ferrũ. & sine fructu insaniunt, propter suã turpitudinẽ. Sub Eutropio eunuchò, ruttore Theodosij imperatoris, genus eunuchorũ, propter illius auctoritatẽ & potentĩ ad eò creuit, itaq; auctum est, ut nõnulli iam barbati, cum eunuchi fieri uellent, & se eutropios fore sperarẽt, uita priuati sint, una eũ testib. etiam t utropio amisso. A urea staturæ passim collocabantur, & ædificia ab eo extrucebantur, & illustrabantur splendidiora tota urbe.

*Eutropij eu-
nuchi sicuti
der.*

αὐθῆρα.) In eam necessitatem redacti sunt penuria commectas, ur orobos madefactos iumentis darent.

αὐλιοντις.) Agarthas: Romani spalio nas paraueunt & magnorũ saxorũ tormẽtra. Est aut Spalio, textũ quoddam è iuncis, ad formam recti confectum, & solidum densitate, & undiq; textum, quò d utrinq; latera deorsum etiam sunt extensa, & *σπυρμακῶν τὴν ἰσχυρῶσαν* excutiũt omnem idum. Pelles autem & coria su-

pernè iniicientes, undiq; circũtegũt machinam, quò munior sit, & tela excuriat: uiri uerò intus in tuto delitefcetes, & apertè eam tollunt, & quò uolunt transferunt. Cum uerò ad mora fuerit siue turri siue mœnibus: tum illi infra, terrã adiacentem effodiũt, & puluerè extrahẽtes, fundamẽta deregunt, ac dein de uictib. & malleis cõtinuò feriendò edificiũ deijciũt. Apud Menandrũ sunt Spaliones, machinæ, tegumẽtra quæ dã bubulis tergontib. in longũ cõposita, quæ contis uiri longitudine atrollũtur, quas armati subeunt, & proximè aggressi mœnia, instrumenta lapidarum effodiendis muris idonea tractãres, sub terra fossas faciunt: & incũbentes ac fodiẽtes, aut mœniũ partè aliquã deijciunt: aut alio quopiã modo excauata loca penetrãtes, alterutrum consequuntur, ut aut reuulsa terra intra mœnia sint: aut saltem cauiritibus illis ductis ad pureũ, qui intrã est, reũt exhauriant atq; attrahant aquã in rotunda ac caua loca fossæ.

αὐάσις.) Sophoc. Quis errabũdũ Oedipum quotidie iis muneribus donabit, quibus nunc indiget? qui quidem parũ petit, & petitis multo minora fert: idq; me mibi satis est.

αὐάρη.) Sparta, urbs Lacedæmoniorum: unde Spartiates.

αὐαργυλῆς.) Spartolus, urbs Bottices.

αὐαργῆλη.) Mures nunc saltant atrepto tuo cibo.

αὐεραλλῶδες.) Sic dicii auicula qdã, graculo siuulis, à colligẽdis seminib. Hinc uilis & conieptus homo, etiã spermologus dicit, & is foistatè q; de alieno uicidat.

αὐίρησις ἔβύλιος.) uiri (Lacedæmonij) Atheniẽses, uultũ in Persiã uenerũt, pœnas daturi Xerxi p̄sarũ regi p; eaduceatorib. ab eo missis, & obrutis ab Atheniẽsib.

αὐυδον δούκιντῆρος.) Laxis habenis festinare: uel, *ἀπὸ τῆσθερηματῶν*, à calceo, id est quantum pedes linunt.

αὐυσιππος.) Ppeussippus, Eurymedõtis filius, nepos Platonis philosophi, ex Potone sorore, auditor ipsius Plaronis, & successor Academiẽ Olymp. 108. Cõficti p̄sit plurima, & maxime philosophica, au sero ingenio, maximeq; iracundo.

Ἰπὶ σπυρμακῶν τὴν ἰσχυρῶσαν.) Post funiculũ funis maximè necessarius. Aethans: Draco spiritis suis ca dauera complexus, custodit integræ, ut ne que fera neq; uolucris ad ea laxenda accederet.

αὐθημή.) Tropiçè de Deo, p̄pheta hæc uoce

uocē lufus est, q̄ res conditas contineat, easq̄: cōplexus, ad ordinē omnia & ornatū reuocet, montib. & qualitate, & mēsuris omnibus, quę in mōdo sunt, suo ordine attributis, qui cœlum totū exigua parte totius lux potentiz continet, quā Spithamam dicit, quę & breuissimam uite partem significat.

σπινθαρος (σπινθαρολογία.) Spintharus Hecleotes, tragicus poeta. Fabulę illius sunt hęc: conflagrans Hercules, & Semel fulmine icla.

σπινθαρος (σπινθαρος.) Spintharus: hic exagitur tanquam barbarus & Phryx.

σπιθαλός (σπιθαλός.) Spitalus, medicus apud Athenienses illustris. Aristophanes: Abi ad Spitalum. Tu uerō mihi illam pacis instillato hanc: hoc est, æneam aut argenteam, quales habent medici.

σπινθαρος pro malis.

σπιγγός (σπιγγός.) Dicitur Acconem, satū mulierem, spongia percussisse clauum.

σπινθήρ (σπινθήρ.) Libatio, nini effusio, in honorem dæmonum: aut amicitia.

σπινθάδες (σπινθάδες.) Insulę quas nonnulli Cycladas dicunt, quę in Aegæo mari sunt duodecim.

σπίρα (σπίρα.) Sporus, Neronis amans, qui & Sabina uocatus fuit, nō ob similitudinē mulieris idū, q̄ castratus erat: sed qd̄ etiam nupserat ei, quemadmodum illa.

σπυρίδιον (σπυρίδιον.) Qui fuit tonfor. & Plato inquit: Sporigli rōstrina, inimicissimū teclum.

σπυρίδιον μιν ἀκούω, σπυρίδιον δὲ ἰδὲ δὲ ἴστω. Diuitem quidem eū esse audio, sed nulla in re bonum.

σπυρίδιον (σπυρίδιον.) Iudicū, uehemēs rerū honestarū occupatio. Iūdorus: studū quidē, inquit, philosophiæ, uiro iuniore, doctri-nā philosophiæ recens amplexo, magis esse dignū: alacritatē autē piā & Dei amātem, maximē conuenire prouedis longęq̄: progressis ætate & philosophia.

σπυρίδιον (σπυρίδιον.) Spyrido, unlus utriusq̄ Cypri Trimehuntsis episcopus, qui ob animam ab omni superbia alienum, episco-patui intentus, pauit oues. Media uerō nocte fures stabula pecudum aggressi, dum surripere eas student, inuisibili ui apud stabula uindicta sunt. Cū diluxisset, accessit ad gregē. Cū uerō illos uidisset uindictos, factumq̄: cognouisset: soluit fures, multum hortatus, ut iustus laboribus, & non per iniuriam uictum quaterent: arietēq̄: donatos dimisit. festiuo ditto ad ditos. Ne frustra, inquit, nigilasse uideamini. Fecit & alia complura miracula. intersuit etiam Niceno concilio.

σπυρίδιον sine fure sine iudice.

σταγίτης (σταγίτης.) Stagirita Aristoteles ab urbe Stagiris. Pifides: Quales duces aut (σταγίτης, milites) Stagirita habēs, ueniisti in terram fortunatorū barbarorū? Omnino Stagirita magis illi deuotandus est, quā oratoris Præanensis, filius Oloriid est, Demostheni Thucydides.

στάδιον (στάδιον.) Stadiū, septem & semis conficiunt miliare. decem miliaria habet stadia (75)80. Stadiū pedes habet 600. miliaria pedes 4200. Iugerum pedes 1000. fures, aruum pedes 50. pes, digito 10. cubitus, pedem unum & semis.

Species habet in cubito.

σταθός (σταθός.) Bellū, regis celeritate & prouidentia factum est stabile & tntius.

σταθός (σταθός.) Ex euangelio: In ore duorū testū aut trium stabit omne uerbum.

σταθμός (σταθμός.) Non uerbis, sed factis semper consueuerant iram aduersus sese pōdere homines.

σταθμός (σταθμός.) Nazanzus, duerforium & castrum est Cappadocię.

σταθμός (σταθμός.) Cōfirmata libertate Geraci, statim Antiochum regem 500 argenti talentis, 1000 thuris, & fractes 200 ornarunt. Ac nauigabat ille ad Tylum insulam, Se-leucia soluens: atomata uerō erant in rubro mari.

Geraci Antiochus.

Tylum.

στατήρ (στατήρ.) Stater, nomisma quadratū aurum. sacculorum alter æneus habebat obolos, alter stateres aureos, magis inter se similes quā equi Eumeli.

στατήρ (στατήρ.) Sub Theodosio maiore, cū gentilia templa destruerentur, in æde scriptis Heteroglyphicę literę, crucis formā, sunt Inuentę. Quibus ij qui ex Ethnicis ad Christianismū transferant, uilis, crucē apud Heteroglyphicarum peritos, futurā significare uitam dixerunt.

Crucis uentū ut uita sym-bolum.

στατήρ (στατήρ.) Στατήρ κατὰ τὸ ἰμμερικὴν δηλοῖ καὶ τὸ σπυρίδιον, utas comedere, significat imbris inundationem.

Staturi est plicata.

στάριον (στάριον.) Stabulum, seu pinguedo, apud Dauidē beneuolentiā & fraternam amorē significat. stabulum oculi serunt, os eorū locorum est superbia. In diuina irem scriptura pinguedo, prosperitas & opulentiā dicitur. Egre dietur tanquam è pinguedine iniusticia eorum: hoc est, Confidentissimē iniusta loquuntur.

Pinguedinis allegoria.

στάριον (στάριον.) Pinguedo frumenti, id est pulcherrimum frumentum & panis.

στάριον (στάριον.) Eunapius: Ferens literas in æneo uasculo (farina) pinguedine oblitus, in peram coniecit: & panes alios impofuit, ne quis arcanum te sciret.

σταθμός (σταθμός.) Σταθμός (σταθμός.) Animalia solidis pedib. & latis unguib. dicūf, olor, asser pelica-

pelicanus, & anatū omne genus, aquis gaudens.

εὐραϊκῶν περὶ.) ἀθάλαττι κρήνην εὐραϊκῶν περὶ. Occultius aliquid animo clausum habes. Illi, utribus compunctis nebula densissima obumbrat aërem fuligine illa.

εὐραϊκῶν.) Vrentem istum dolem tolerat, calido sudore ubiq; manans.

εὐραϊκῶν.) Babrius fabularum scriptor.

Nisi nos omnes compulsi gigneretur, Nullus agricola securum haberet in adib.

εὐραϊκῶν.) Stilico sub Arcadio & Honorio, unā cum Rufino diripuit omnia.

εὐραϊκῶν.) Exuvius uox & olearum pro obsonio utebantur.

εὐραϊκῶν περὶ καπνοῦ.) Subtiliter disputare de fumo.

εὐραϊκῶν.) Stentorea uox.

εὐραϊκῶν.) Si quis locus nimium uliginosus & lacustris erat, eum profundis fossis omnino solidum esse dicebant.

εὐραϊκῶν περὶ ὠπῆ καὶ ἀντιπῆ.) Tettae petus & dorsum dicuntur planities: sicut collum & fauces, angustiae.

Syrus ebraeorum Aethiops.

εὐραϊκῶν.) Sophocles: istos ego viros nunquam ferā, sed lapidosa Scyrus satis mihi erit posthac, ut solus me oblectem. Polybius: Nunc (neq; enim iustum est peiorare) in hisce acquiescimus.

εὐραϊκῶν.) Theocritus: γένυ χλαυρῶν, Genu uirgēs: id est robustū & iuuenile. Trāslatio sumpta est à calamis, qui dum uirent, teneri sunt: siccati, rigidi fiunt.

Signa uentorum.

εὐραϊκῶν.) Concitatus instar uelocis Austri, splendens absque fulgure definit: & nunc sibi redditus, nouo dolore cruciatur. Signa quaedam sunt uentorum, diuine duratū, an citò desituri sint? In Comœdia: Celertiter desit. serō enim dolere coepit.

εὐραϊκῶν περὶ ἠρήων.) Coroniferum facellum fuit Achenis, siue alicuius filij Herculis ex Thestij filiabus suscepti, siue (ἀστυκῆ Urbani) Attici Coroniferi, ut ait Hellacanus lib. 2. Athidis.

Rhodioum immonia.

εὐραϊκῶν περὶ τίλισμα.) Coronale tributū apud Rhodios dicebatur, quia liberi erant, & exiguum quiddā Romanis mittebant quoannis, non tam tributum, ut duobus, quātm coronam ut amicis. Gallogræci item Ancyrani εὐραϊκῶν appellānt, quicquid in muneris & beneficij loco datur.

Ancyrani.

εὐραϊκῶν.) Coronate, pro ornate & honorare usurpant. Lycurgus: Callisthenē 100 minis coronastis. id est donastis.

εὐραϊκῶν περὶ κάλαμος.) Corona ē

culmis aut arundinibus Castori & Polluci dari solebat, tenuis scilicet & minime sumptuosa.

αἰθέρων εὐραϊκῶν.) Coronæ ex Hyperboreis allatæ dicebantur æthrice, quod semper sub dio collocarentur.

εὐραϊκῶν.) Facinus id Perseus cælere studit ille quidem, sed non potuit.

εὐραϊκῶν.) Quæ uis inesset fetoro uestro,

10 nisi capulus ei insertus esset?

πρὸ δὲ δῖον ἔσται ἐπιθήσει ὑμῶν, ἢ μὴ οἱ οἱ εὐραϊκῶν δεσποτῆς εὐραϊκῶν.

εὐραϊκῶν.) Stiria, municipium Pandionij tribus, cuius municeps Striencis.

εὐραϊκῶν.) Rationem, quæ huc cuncti mihi uenit in mentem, exp̄e de cum animo tuo. Nam parua quidē illa dictū est, sed admiratione digna.

εὐραϊκῶν.) Statua non solum sepulchris imponitur, sed & uictoribus erigitur, & inscriptiones recipit.

εὐραϊκῶν περὶ τῶν ἀπολασμάτων.) Proscriptio (παρά τινος τῶν ἀπολασμάτων, apud aliquem uel aliquid confictorum) est oratio, quæ solas res gestas exequitur, adhibita interduum etiam comparatione. Difert autem à uituperatione, quod hæc per capita laudationum producitur: ut genus, educationem, acta, comparationē.

10 Proscriptio autem dicitur εὐραϊκῶν, à columna, quæ uel saxum est, uel zabolgum, quadrangula forma erectum, in quo facinora proscripti perscribuntur. Sæp̄ etiam bene meritorum beneficia in lieterarum monumenta referuntur.

STENTEA & SCYRA, festa mulierum.

εὐραϊκῶν περὶ ἄστου.) Fulcrum panis, non triticum rātum, & hordeum, sed quicquid alendi uim habet.

40 STESICHORVS siue Euphorbi, siue

Euphemi, siue Euclidis, siue Hyeti, siue Hesiōdi F. Siculus Himerzus. Sic enim dicitur. Alij tradunt eum Matris Italiz, alij Pallantii Arcadiæ profugum, Cætanam uenisse: atque ibi defunctum, ante portam sepulchrum esse, quæ ab eo stesichoria dicta sit. Iunior fuit Alcmanis lyrici, Olymp. 37 natus: obiit 56. Fratrem habuit geometriz peritum Mamertij, & alterum Helianādem legislatorem. Fuit lyricus: eius quædam poemata Dorica dialecto libris 26 extant. Dicit eum scripta uituperatione Helenæ, excæcatum esse: rursus quæ ex somnio, eiusdem scripta laudatione, quæ palinodia dicitur, uisum recepisse. Dicitur est stesichor, quod primus eitharæ cithā instruxerit: cū antè Tisias uocaretur.

Frater.

Helenæ uisus peritum & palinodia.

866

αἰμάδες Φορμίον. Storeæ Phormio- nis. Hic dux fuit, homo frugi & bellico- sus. Milites autem humi cubant. Dicitur de rebus uilibus.

εἴματα.) Aelianus: Libris crematis, im- piarū & effoeminararū notarū cinetes, li- quefacta cera subigat, atq; inungat.

εἴγμα.) Punctum, est lineæ finis, signū minimum. Centrum uerò est principiū lineæ, unitas principium numeri. Cū autem utrumq; principium sit: addendum est cuius sit principium.

εἰλιθός.) Scribides, uates optimus: in- ter eos qui oracula uetera enarrant pro- batus & celebris.

εἰλων.) Stilpon Megatenſis, philoso- phus, sub primo Ptolemo fuit discipul' P'aficlis Thebani, q̄ audierat fratrē Crate- tē, & Dioclidē Megarēsem: alij Euclidis discipulum faciunt, Platonis auditoris. Præfuit Megaricæ scholæ & Dialogos scripsit non pauciores uiginti.

εἴμα.) Versus qui eōmuni consuetu- dine à læua uersus dextram legitur.

Relatiua.

εἰργίλις.) Strigilis, ad aliquid est, & nō ad aliquid. Eorū q̄ eū aliis cōferetur, que- dam ad unū tantūm pertinent, quib. ad aliquid aliud uti nō possis: ut uisus tantū ad uidendum. Aliis ad alia possis uti, qui- bus destinata non sunt: ut strigili nō tan- tum ad abstergendum, sed etiam ad hau- riendam aquam.

εἶας π καρπῶ, βαυκχίον π τάμασι.) Ari- stophanes.

Ei cellas frugum pleuæ, Laticeῖς, Lyai.

εἶα, ἀπὸ ἑ ο μακρῶ, εἰσὶν δὲ ἑ ἄπ' αἰῶ.

εἶα ἑ γυλά.) Stoa schola illa Atheni- ensis, q̄ olim Pisiāna Ætea porticus: pōst, cum depicta esset, Pæcile, id est, naria di- cta, nomen dedit Stoicis philosophis.

P O R T I C Y M, que extra Ephesum ad templum portigitur (Ἐφελικὸν καποκίμα- σι, ἑ Ἐφελικῶν, rotundam) fœmineam effe- cit Damianus Ephesius sophista.

εἰλιώ λιθικὸν κάλιον ἐν ὑπνο Φίρον.) Ve- stem candidam pulcherrimam eit in som- niis ferre.

εἰλιώ Φίρον μιλανίαν (ἢ καλὴ ἴα) εἰτὲ ἄ- λθία.) Vestem ferre nigram, nō pulchrā est spectaculum.

εἰλιώ δὲ ἀλμαρὸν ἰς μακρὰ ἴσον Φίρον.) Vestem uerò purpuream, in longū mor- bum coniecit.

εἰλιώ ἰουθραὶ ἰς καλλιὸν περὶ Φίρε.) Ve- stē rubram, actionem honestā affert.

εἰλιώ Φίρον πιακί.) ἑλπίδων λίσση. Ve- stem ferre principis, sp̄ei solutionem (u-

trum spem ratam an irritam?)

εἰλι.) Parua mei habita ratione, do- mum redire properarunt.

εἰμα.) Os seu frons, prior pars exerci- tus. In sacra Scriptura os dicitur, animi alacritas.

εἰμαργ.) Eleetra apud Sophoclem: Prædica me apud omnes, seu mauius im- probam, seu maledicam, seu impuden- tia plenam.

εἰμαρχίς.) Stomachus, id est gula seu guttur. Antiqui medici stomachum cor uocauerunt, unde sunt καρδύωμοι.

Cædē.

εἰλι.) studios, princeps quidā cele- bre illud monasteriū cōdidit. studitarū monasteriū olim catholicæ Ecclēsiæ fuit pōst mutatū in monasteriū. Idē Studios princeps, xdem Archistrategi Nacoliæ condidit, in qua extant uersus heroicī: Studios illustre xdem condidit, celeri- terq; suorum laborum præmiū reperit, consulares fasces adeptus.

εἰσι.) stoici. Zeno Citieus in Pisiāna Ætea porticu obambulās, quæ pōst à Po- lygnoti pictura Pæcile, id est uaria dicta fuit, differebat. Quamuis aut sub x x x tyrānis eo in loco 1400 ciues interfecū essent: tamen ad eum audiendum homi- nes ibi conueniebant: propterea q; sto- ci didi sunt eius sectatores, cum Zeno- nij antē dicerentur.

Cædē 1400 ciuēs.

εἰμιλλ.) Adolescentulos ad nutrices remittere per delicias ibi apud eas garr- ilos, & nugari de filo & stamine & pu- pis sinamus. Aristophanes: Cōpescē no- stras sententias, bellas hæcē & elegātes, de quibus inter nos garrimus, & ueniā quadam benigniore temperato mentē. STRABO, Amasenus philosophus & geographus.

εἰμαργλατὴ μέσση.) flagello intorto cæ- di eum iussit. Is uerò se quicquam dixit se pernegabat.

εἰμαργνον.) Cum semel decretum sit, quid differo? quid cesso? quid moror? qd tergiuerfor?

εἰμαργη.) s. Basilius in oratione cō- tra ebriosos: Videndum ne & contumax fiat impudentior, & compunctus immo- dica tristitia absorbeat.

Moderanda castigatio.

εἰμαργεία.) sapiens profecū istud, & seni commo dum: omnino reperit reme- dium stranguriæ.

εἰμαργυμ.) Aristophanes: stranguria laboro. heri enim nasciturū edi. Nascur- cium enim utinam inhiher, & spurum: eaque de causā Persas aiunt co nesci.

Prose. Nestarcium.

Cauent

Porticus Pio
Senaitea
Pæcile.

Explicitio
Somniauona.

Cauent enim ne crebèrò mīngant, & spūant, & emungantur.

στρατία ἐν τῷ ἰκονύμοις.) Aristoteles in Atheniensium Republica declarat, quid sit expeditio in Eponymis. Sunt, inquit, eponymi decem quidem tribuum: duo & quādraginta uerò ætatum. Adolefcētes autem ollm in albas tabulas inscribebantur, eisq; ascribebantur & Archon, sub quo inscripi essent, & Eponymus (ἰ τῷ πρῶτῳ ἀποδεδημηκῶς, qui priori successerat) qui priorem cōnuenerat. Nunc uerò in senatu inscribuntur. paulo pōst: Uruntur, inquit, Eponymis etiam ad expeditiones, & cum ætatem aliquam ablegant, * ascribunt ab antiquo Archonte Eponymo, quouf; sit militāndum.

στρατηγία.) Tres rationes sunt, quibus militare imperium capessunt, qui cōsulatō id appetunt, inquit Polybius. prima ex commentarijs, & instrūctiōne ex his: altera methodica, ex peritōrum uiroꝝ traditione: tertia, ex ipsarum rerum habitu & exercitacione. Harum rariōnū omnium Achzorū duces prorsus erāt rudes (*στρατηγία κατασημαίνετα, μεθολική, ἡμπελειά.*)

στρατηγία.) Iosephus: Eum iam impērij appetentem, & maiora spectantem, pecunia deficiebat.

στρατήριον.) Duces ad prætōrium, multitudo ad sua quisque tentoria discurrebant.

στρατηγία.) Deni singulis annis duces designabātur. Demosthenes in Philippi cis: Ducem habebant tolerantia laborū & audacia aduersus hostes, & in præliis illustrem: sed cætera obscurum, & ex humili fortuna uelctū & probatissimo cuique suspēctum & inuidiosum, quasi præter meritum clarus esset.

στρατία.) Exercitus, cætus militaris, uniduci subiectus. Scriptura uerò cum dicit, Manassem militiæ cæli seruissē: Sol & Luna & Stellæ intelliguntur.

στρατιώτης.) Stratiota, herba aquatica sine radice, aquis innatans, facultate frigida. Est & terrestris.

STRATTIS Atheniensis, comicus: cuius fabulis sunt, Anthropoestes, Atalanta, Agathi, siue argenti amissio. Iphigeron, Callipides, Cinefias. Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phœnissa, Philodates, Chrylippus, Pausanias, Psychestus: ait Arhenæus lib. 2. Dipnosophistarum. Strattis Olynthius, historicus. Scripsit de Alexandri auctis dimmis

lib. 5. De fluuiliis & (κρῶν lego, pro κρημῶν, id est præcipitiis) fontibus & lacubus. De Alexandri obitu.

STRATON, medicus comœdiæ potētia. Ex fabulis eius fuit Phœnix. Straton Lampfacenus philosophus Theophrasti discipulus & successor, filius Arcefilai, siue Arcefij, cognomento Physicus, eo quod præ omnibus aliis naturæ contemplationi deditus esset. Magister etiā fuit Ptolemæi, cognomēto Philadelphi, scripsitq; libros multos.

Straton Amasenus, philosophus fuit sub Tibetio Cæsare: scripsit geographiæ libros 7.

στραβὴ κελαιόματα.) Distortæ luxæ, obscuræ & callidæ.

στραδοκροπαιουργία.) Præui mores, & Syçophantici, à calliditate inuertendi causas forenses compositione facta.

STREPSA, urbs Thraciæ, cuius ciues Strepseii.

στρίμαλλος αἰθρας.) Homo callidus & obscurus ab intortâ lana factum nomen.

στρίβον.) Aristophanes in Nubib. Cogitatur, & perspicæ omni modo, crebroque uersa. Abi & uersa: nunc enim tenetur medijs. Metaphora sumpta à ptugilibus, qui aduersario medio prehensos, superiores fiunt.

τρογύλα ῥήματα.) Rotunda uerba, id est blanda & callida.

STRYMPHIDES, insulæ intra Zacynthum & Elidem sitæ.

STRYTHIS, Satrapes quidā regius fuit.

στρυβία.) Aristophanes: Sophoclea carmina tardis comparat, delicatissimo cibō, ad excellentiam eorum declarandâ. *στρυβίαν κρατῶν φεύγοντα, προσδίκαι βλάβλου, παύσετον tenens fugientem, expελά δαμνῆ.*

στροφῆον.) Cardinalem uocabant iuxta fores dedicarum genium: simul etiam à conuertendis tebus, quasi uersorē dicas. Quod qui faciunt, callidi dicuntur. Mercurij hoc munus fuit, ut alios fures arceret, qui post inanus solent delitescere, & itiprobè facere.

STRΥΜΒΕ, insulæ & Colonia & metæcatus Thasiorum.

στροφῶν.) Omite asperos istos atq; illignos mores.

στρίβω.) Aristophanes: Sicubi idem bis dixero, aut aliquid alienum inculcaro, conspuo me.

στροχῆον.) Damascius: Elementa prima & ma-

quasi uero nihil meretur utrum atq; indubitate.

Militia con h.

Sophoclea uerba, caro de. explicatio summy.

Elementa distendi.

& maxima sunt multiplicis naturæ rerū inſpectiōnis : AMOR, INDVSTRIA, SOLERTIA.

re- & miſereq; & parcere, nulla eſt animi uirtus, in ſupplicis ſententiæ præ ſe ferentis: nec putandum duriora ea eſſe. Capitur hoc nomen de remiſſione & conſeſſione. Nam & qui ſe cognouit, hoc eſt qui poſt delicta ſe peccaſſe non ignorat, ſed obſeruat illud, * NOſCE TE, nec ob rectè facta unquam perſeuerantiam in arrogantiam incidit, animiſq; elatus: ſed naturam ſuam & imbecillitatem perſpiciens, conſilia in melius referit: agnitaq; altehūs poenitentia, ignoſcite ei qui ſe agnoſcit. Itaque & is reprehendendus eſt, qui ſe non agnoſcit: & ille, qui agnoſcepi, non ignoſcit.

Elementa

ελεμента.) Elementa dicuntur etiā imagines & formæ ſoniorū, quæ intra breue aut longū ſempus exitum ſortitur.

ελεμента.) Elementum ē quo primo oritur aliquid; & in quod poſtremo reſoluitur. Elementa quatuor unā ſunt eſſentia qualitatis experts, materia: Ignis calidus, aqua humidā, frigidus aer, terra ſicca, atq; etiam in ære eſt eadem pars. Ac ſummum locum tenet ignis, qui æther dicitur, in quo primū ſperantur ſphæra ſi ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ gignitur, deinde errantium ſtellarum: poſt quā eſt aer: deinde aqua: extremū & quaſi ſedimentum omnium telluris, in omnium ſita eſt nullū.

Sphæra

μη τιχόμενοι ἑαυτοῖς.) Ne nobis ipſi placeamus, dicunt ſeniores.

εὐργαξ.) Strygax Eucratē Edux Athenienſium, auarus & proditor, à triginta tyrantiſis interfectus. Alij cum cicutam bibiſſe dicunt.

εὐξ.) Stryx, ſons apud Inferos, iuſturā dēcorā, à retro aſpectu ſic diſtus. Virgil.

Perſtyga torrentis, atraq; uora ſine ſpūs

Sola ſuperſtitio ſuperbū quæ ne diſta diuū.

Explicatio ſummiſ

εὐξὸς κατὰ τὸν ἐπιπέδου τοῦ οὐρανοῦ χῆμα.) Colunnam tenens ſpera diuinā gratiā.

Equi ſaltant

εὐξάντες.) Sybaritæ ita delicati fuerunt, ut & equos ad tibiam ſaltare dōcerent: & exterorum maxime amarent.

Ionæ

Ionæ & Tyrrenos q̄o quōd hi ex barbaris, illi è Græcīs, luxu ipſiſ eſſent ſimilimi. Prouerbiū εὐξάντες ἀπὸ πλεονεξίας

Tyrreni

Sybarita per plateā: de ijs qui in ſolentate incedunt. Apud hōs Smindyūdes

Smindyūdes

ſertur luxu exceſſiſſe. nam cum Clithēnes, Sicyoniorū tyrānus, curru uictor, per præconem denunciāſſet, ut qui filiū

Clithēnes

ipſius, formā præſtantem, uellet ducere, adueniret: ſertur hic Sybari ſua ſoluſſe

Auſci ſibi ſua ſola

naui, quæ quinquaginta (pro 50, alij 1000) ſeruos, remiges haberet, alios piſcātores, alios aucupes: ac Sicyonem cum u

niſſet, non æmulos modō, ſed & ipſum tyrānum ſumptibus & apparatu ſuperaſſet: quamquam tota urbe magnificentiā eius adiuuante. In cœna, poſt aduentum, cum quidam deceſſiſſet, ut cum eo accumbere, ei dixit: Se ad eſſe, ut ſedūm præconium, aut cum Clithēnis

filia, aut ſolus accumberet.

εὐργαξία.) Vénia. Non debet uir bonus in ultra dare ueniam, neque legib; debitas pœnas condonare. Nam eade

Senectū

εὐργαξία.) Non acerbum & inexorabilem eſſe decet, ſed plēabile: ut, qui homo ſit, & ſi eadem incidere poſſit, ob quæ alium acerbè muldat, eum enim dictum eſt: Nunquam errare, & ſemper bene gerere, de errore eſſe. Homo autem nulla ſyre dicere poteſt, hoc ſibi non uenturum. Inſinita enim nobis ſara impendent, non mortis tantum, ſed aliorum etiam malorum.

εὐξάνει.) Magnū Maximū ait, ſcriptam orationem uel ad ſui commune ſactionem ſcribi, uel ad utilitatem alterius, uel utraq; de cauſa, uel ad offēdendos aliquos, uel ad offentionem, uel ex neceſſitate.

εὐξάνει.) Coſuetum fuit apud Athenienſes, cum populo aliquū iudicium erat, ſi ſtato die rogaretur: ut ait ſi ſocreat. Idq; factum etiam ante hūc Reipub. ſtatum. Thucydides libro octauo: inreſim Piſander reuerſus, urget negotium ſtatim: priſumque coactio populo, ſententiā dicit: Decemuiros eſſe eligendos, coſcriptores ſummo autoritatis: ijs de ſcripto ſentētiām, ſtato die de optimo Reip. ſtatu ſerendā ad populum. Fuerunt aut omnes conſcriptores triginta rū delecti, ut ait Androſion, & Philochorus. Thucydides uerō decē uirorum (τῶν εὐξάντων) principū tantum mentionem facit.

εὐξάνει.) Demetrius ſeu æconomatio eſt, cum Deus non uellet appareret. ſed ut iſ, qui cum ſpectare uult, certere poteſt, ita ſeſe offēdit, æconomata ſui demonſtratione ad uidentium imbecillitatem.

εὐξάνει.) Syncretiſare, Cretenſium more conſpirare.

εὐξάνει.) Comparatio eſt uſus ad unum, aut plures. Vnum enim comparā

tionem

tionem

tionem

tionem

tionem

tionem

tionem

tionem

tionem

tionem

tionem

Clementia

Clementia

Imbecillitas

Calumnia

Vini ſcriptio

Propositiō

Piſander

tionem non admittit, nisi ratione temporis: ut cum querimus, sit ne hoc nunc candidius quam pridem. Comparatio multis fit modis, aut enim queritur, utri subiectorum magis conueniat predicari: ut, diuitia' ne sint optabiles, an sanitas? aut utrum magis subiecto insit? ut plus ne insit iucunditatis prosperae ualitudini, an utilitatis? aut, utrum huic illud? ut, plus ne sit in sanitate boni, an in morbo mali? utcunque enim comparationes fiant, sumuntur ab accidentibus. Fit & comparatio secundum magis & minus, & secundum simile. Comparatiua enim & haec sunt: si ualetudo potior diuitiis, per se extendenda non sit: ne diuitias quidem. & si uoluptas, quae magis bonum est in pace uiuentibus, * quam finis, bonum non est: ne finis quidem erit. Et contra, si diuitiae minus bona ualetudine, bonaeque sanitate ualutudo erit bona. & si ualetudo minus bonum pacem agentibus, quam bellum gerentibus, bonum est: si his, etiam illis.

Comparatio
ut mod.

Herbarum
familiae.

συγγαμν) Hic gratulabatur, ille uicifim simulabat.

συγγαμν) Zenoni Citrico denota feliciter instituenda percontanti, oraculo: responsum est, utendum esse mortuorum familiaritate: hoc est fibros ueterum esse legendos, & meditandum esse, & animam reginam doctina alenda.

συκίνη μάχης) Ficulnus gladius, id est sycophanta.

συκίνη βοήθεια, Ficulnum auxilium,

de rebus iniuriis. Nos sedentes ficulnum illud praesidium, milites, expectamus.

συκίνη ναυς, Ficulna nauis.

συκίνη μαρτυρία) Caprifici fructus non maturaescit, nisi incidatur parum.

συκίνη αειών) Ficum petere: pro adulari.

nam Athenienses adulabantur agricolis, ut proceces ficus ab eis impetrarent. Omen enim inde captabant, se postea anno redituros esse.

συκίνη ἐν Ἡρμῷ) Ficus in Mercurio: de iis quae ad cuiusuis utilitatem proposita sunt. nam sicubi ficum conspexissent, eam Mercurio dedicabant, quam auferbat qui uolebat.

συκίνη τῆς ὀφθαλμῶν) Ita inhæret, ut ficus oculis. De iis qui alicui se sunt affixi. Ficum autem dicit, carunculam aut huleus in oculis. Ficus uel sola est alexipharmacu. & aridæ fici cum ruta

Ficus alexi-
pharmacum.

assate, & icuinis date, equè est pulegio.

συκίνη) Sylla consulē bellum Ciuile Romanorum exarsit. Cuius calamitatem prodigijs esse denunciatum, Lilius & Diodorus tradunt. Sudo enim & admodum sereno caelo clangorem tubæ auditum esse, aereo & lugubri sono: quo omnes qui audissent, attoniti fuerint pro meo. Tyrrenos autem haruspices mutationem generis & reipublicæ id portentum significare, pronunciasse. Octo enim hominum genera esse, & iura & moribus inter sese differentia: uniuersaque uerò esse presinitum tempus à Deo, quod magis anni circuitu absoluitur. Itaque priore circinenti desinente, & altero insitæ, cleri potentium aliquid in caelo aut terra admirabile: quo huiusmodi arcanorum periti statim intelligant, homines & moribus alijs & alia uite ratione praeditos, quiq; Deo minus quàm superiores curæ sint, extitisse. Quæ ita ne se habeant, an secus non disputo. Sylla Cos Epheso Athenas profectus, & aliquodiu in urbe uersatus, Apellidæ Teij bibliothecæ sustulit, in qua plurima sacre Aristotelis & Theophrasti uolumina, non quam (ut ait Plutarchus) uulgo cognita, quæ tum demum in noticiâ hominū per-

Explicio
sanct.

Atheniensis
calumniam
est.
Diabolus
causator.

Clangor
tubæ
sereno
caelo.

Tyrreni
in
hominibus
græcæ
linguæ
non
circum.

Aristotelis
& Theophrasti
opera.

Felix
Laberia.

peruenerunt. Sylla Cos. rebus suis gestis
cōsideratis, Felicem se & dicebat, & scri-
bebat. Aliquando autem Laberia, ma-
trona Romana haud ignobilis, Syllam
ponē insequens, manum inicit uesti ei-
us, & filum ex ea auellit. Eo uerō con-
uerso: Noli, inquit, egrē ferre Imperator.
nam & ipsa paruum tuæ felicitatis cape-
re partem cupio. Quo dicto ille supra
modum delectatus, paulo pōst uxorē cō-
duxit, Metella iam defuncta.

Metella.

S Y L L V M, urbs prope Sidon.
συλλογισμός. Ipsō nomine syllogismus,
id est collectio, compositionem quan-
dam uerborum significare uidetur, ut &
assenso sententiarum. Est autem ratio-
cinatio instrumentum, ad declarandum
aliquid obicuum per nota quædam &
clara. Cum autem omne instrumentum
sit utile, etiam ratiocinatio est utilis. Om-
ne uerō instrumentum quod suum u-
sum non præstat, tollitur. Est autem syllo-
gismus, propositio cum conclusione.

συλλογισμός. Syllogismus est cum pri-
mo manipulo alius manipulus adiungi-
tur: dux duci, & tergiductor tergidu-
ctori, ut interiectis iugis assitit.

συμμαχία. Societas est, cum ijdē utrin-
que sint & amici & inimici.

Offensa
Dysphasia.

δυσμαχία. Est quasi dimidiata societas,
cum quis tantummodo socio iniuria
lasciit, fert opem, non etiam iniuria
illi est adiutor.

συμβαλέτω. Atrianus: Conuenerat, ut
alter obliuaret: alter, qui cum eo cōtra
xisset, faceret id quod constitutum esset.

συμβαμα. Apud grammaticos est pro-
positio ex nomine cōstans & uerbo, per
secundam sententiam explicans: ueluti,
Ioannes deambulat. περιπατέω uerō,
proposito ex nomine & uerbo non in-
tegram sententiam explicans: ut Ioanni
curæ est: rogariqueat, Quid? (Lucianus,
Stoicorum argutias deidens, συμβαμα,
inquit, est exire domo: περιπατέω uerō,
pedem allidere.)

συμβαλέτω. Ἐστὶ δὲ τὸ συμβαλέτω τῆς
λέξεως τῆς περιπατέω. Illud uidendum, an di-
cta cum factis consentiant?

Metellæ seu
bræ accidit
in seipso.

συμβαλέτω. Accidens, quod & accē-
dit & recedit, sine subiecti interitu. Quo-
modo hæc febrius est accidēs, cū sine
dubio occidat corpus? Solui hæc dixit
ex iis quæ antecedunt. Dicit enim potest,
nō esse accidēs febri, neq; etiā altera-
tionē subiecti: sed calorē cōtra natura,
qui compagem dissoluat animantis.

συμβολαί. Συβαλή κρείττεται ἐὰν ἐπιπένη γρά-
μη ἀόρατος συμβολαί. Diuino consilio, cui
humana prudentia conferri nequit.

συμβολαί. Hominē esse mortalem, uel
ante mortem argumēto sunt pellicæ
tunica: Si quod signum existeret: decre-
ta exequerentur: ut est tetremotus, aut
ignis inuitatus, aut muscæ discursus.

συμβολαί. In Philippicis Demosthenis
orationibus sapē sunt pactiones, quas
urbes inire sese pepigerunt, ad æqua &
præstanda & impetranda.

συμβολαί. Bionis pater habebat nō fa-
ciē, sed syngraham in facie, acerbitalis
herills argumentum. Mater uerō, qualē
talls ducat ex profubulo.

S Y M E O N, mirabilis ille, de quo cum
Ægyptij monarchi intellexissent, cum in
columna stare: insolitam rem auctari,
cum suo cœru excluderunt. Pōst autem
cognita uiri uita, & animo fastus expe-
te, rursus eum susceperunt. Matcianus:
uērō imperator sepe hominis ptiuari ha-
bitu clam eum adit.

Symon eos
lumpant, &
trouit.

συμμετρα. Symmetra sunt, quæ eadē
mensura metimur. & quæ cuiq; conue-
niunt atq; sufficiunt, siue multitudine, si-
ue qualitate & facultatibus. Est igitur æ-
quiuocum.

συμμορια. Et optimorum uirotū cœ-
tus multi, & longitudo temporis, tantū
opus excitarunt. συμμορια, id est, classis
uia apud Atheniēses, aliās sexagenos,
aliās quindeno uiros continebat, & ap-
ud Demosthenem 1200 locupletissimi
in 20 Symmorias seu classes distribuuntur,
quarum qualibet unam triremem
præbeat. Et iā ascripticios ciues in Sym-
morias acceptos, in dicit Hyperides. A-
thenienses, Nausinico prætorē primū
in Symmorias distribueros auctor est Phlo-
chorus.

ἄνευ γυλαίης ἢ ἐδὲ συμπαύλιον ἰδὲ:
Νεγ, νηπιεῖαι ἄλλης, νεγ, κομῆς ἰππευῖαι.

συμφεραί. Sempronius cum Hanni-
bale pacifitur: sed prælo inferior, mul-
tos suorum amittit.

συμφεραί. Διμνονίδης: πῖν' οἶν' ἢ πῖν' συμφο-
ραῖσιν ἀναβαίης. Bibe bibe: in bonum euen-
tum. Sophocles: ἐν συμφοραῖς ἐν πρώτῳ
κρίνοντες: In uitæ casibus demum iudicāt.
(Cicero præcurrit amicitia iudicium, tol-
litq; experiendi potestatem.)

συμψύματα. Amasij abstergebant loca,
in quibus sederant, ne quod suæ uenu-
stas simulachrum amatoresbus relin-
querent.

Marcianus

αυτοματης.) Neminem cenſebat eſſe negligendum ad ſuz ſcientia commenda- tionem.

οὐκ ἀλλοτῆρα κρη χερσος νιην.) Cum Miner- ua manus etiam moue. Prouerbiu ſi- mile illi, αὐτῆς (ſic lego pro πῶνις) πῶνι δρῶν, ἴππαι τὰς ἡδὺς κἀλν. Ipſe nunc aliquid agens, deinde uoca deo. Moner non eſ- ſe ceſſandum, diuinæ opus fiducia fretis. Pectinet maximè ad mulieres , quibus opus faciendum eſt.

δραμῶντων ἐν πικραλαγαῖς.) Sophocles: In congreſſibus cum diis , explorāda eſt eorum uoluntas.

σπουδαλαγῶζον.) A' congreſſu in ateis factum uidetur eſſe nerbum. Nam quo- tantis adultæ æſtare feſtum celebrabāt, & uictimas immolabant.

σπουδατομῶς, quaſi conſylpeationem dicas, eſt, cum ur. uſquiq; uir in phalan- ge cubitum obinet unum.

οὐκ ἄλλοτῆρα κρη χερσος νιην.) Rhapsodi ſic præ- fabantur, Dij beati adſint: ut citharœdi, ἀλλ' οὐκ ἄλλοτῆρα, At ὁ rex Apollo ſalue.

σπουδατομῶς) nitio quidem bellum unā gerebat: poſt autem concubinae amore caprus, proditionem, ſi pecunia ſibi da- rerur, pepigit.

σπουδατομῶς.) A duocati. Fortaſſe magiſtra- tus quiſpiam fuit, poſt populi è Πιζεο reditum in urbem conſtitutus: ad quem publicata bona referentur. Iſte uir for- tis eſt: actiones apud ſex uiros inſtituit: apud Syndicos bona deſcribit.

σπουδατομῶς, οὐκ ἄλλοτῆρα.) Et haſta & clypeo. De iis qui quouis modo aliquid confe- dum uolunt.

σπουδατομῶς.) Ariſtoph. ut cōferuus eius plagas irridēs, interroget: Quid euti tuæ miter acceidit? Num hiſtrix te inuaſit?

σπουδατομῶς.) Non placebant, ut qui malè reſponderent.

σπουδατομῶς ὅτι σπικρὸν τῶν ἡφῆζα.) Sunt tibi feces etiam ebibendæ. In enim qui rem inchoatam relinquit. Terentius: Tute hoc intriſti: omne excedendum eſt tibi.

σπουδατομῶς.) Ex hoc recepit animū bar- bams, & tremore concuſſi deſiit.

σπουδατομῶς Φυλάξι.) Vr paucis dieam.

σπουδατομῶς αὐς ἐξῆν οὐτω καιρῶν, ἡφῆζα τῶν ἀρχῶν.) In eas redacti anguſtias, qd tam ancipiti ſtatu rerum eſſet agendum, dubitabant.

σπουδατομῶς.) Ipſum etiam regem appro- batorum eſſe decet.

σπουδατομῶς α.) Copiis datis, Antiochi nauigationem intercludere iuſſit, nō ex

odio, ſed metuens, ne, coniunctis cū Philippo uiribus , Impedimento eſſet Græcorum libertati.

σπουδατομῶς.) Chariton & Melanip- pus inter ſe conſpirarunt: alter amator, alter armatus.

σπουδατομῶς.) Fabiorum temporibus bel- lum Romanis cū Tyrthenis interceſſit, ſuperioribus longè atrocius.

σπουδατομῶς.) Chaganus fugæ Intentus, præter ſpem euasit incolumis. Latebat enim in palude inſulula, quæ Barbarum conſeruabat.

SYNEIUS episcopus ex Ptolemaide Pentapoleos, quæ eſt in Thebaide Li- byæ, ſacerdotalis ordinis. Scripſit libros diuerſos grāmaticos & philoſophicos, & orationes imperatorias, panegyricas ſeu demōſtratiui generis, laudationem caluicij, & de prouidentia mirabilem ora- tionem Græca forma, alioſque pluri- mos & diuerſos libellos compoſuit, & quæ in admiratione ſunt Episto- las.

σπουδατομῶς.) Opſonia parata eſſe o- portet acida & acria, & ſalfa. Nam hæc (ὅτι σῖνις ἢ ἄγνη, & ad frumentum con- cunct) & appetitum excitant, & diutiſſi- mē durant.

σπουδατομῶς.) In anguſtiis concluſi pugnare non poterant, neq; iaculati eis promptū erat, quod tela locum non ha- berent. Sunt & qui conglobati, incolumes in caſtra redire poterunt. Denſitas & conglobatio in explicationibus non abhorret à deſperatione & audacia ni- debarur: & reuerſiones haſtatorū, aliàs alibi impreſſionem faciendā, & multipli- ceni & uariam efficiant pugnam.

σπουδατομῶς.) Demoſthenes in oratione aduerſus Dionyſodorum.) Diodorum: Alij eorum pecuniam in Aegyptum mit- rebant, alij cum mercatoribus nanigab- ant. Qui uerò hic manebant, merces huc miſſas plus uendebant.

σπουδατομῶς.) Coniunctum quātum, de pluribus prædica, linea, ſuperficie, cor- pore, tempore, loco. Id uerò quod ex iis eſt quæ nō ſiſt quendam inter ſe habēt, de tribus numero, tempore, oratione,

σπουδατομῶς.) Fundamentum conſilij eorū ſgit, ut neque præſidium, neque præfe- ctum recipere, & in adminiſtratione Reipublicæ à ſuis legib. & inſtitutis non recederent.

σπουδατομῶς.) Saniſſas habebant fraſine- as, ut lignum unā cum iſta uibratum, nō tamen facile ſrangereur.

Scriptis

Continuat

Libertat

iuuſ.

σολιτρον.) Multas solitariz uitæ laudes coaceruabant.

σουλγοσ.) Apparet apud Athenienses quosdam suffragis delectos fuisse aduocatos, nisi reos defenderat: ut ait Antipho.

σουλδοσ.) Appianus: Missis legatis gratulati sunt rem bene gestam.

σουλια, υπια σι τωσ αρχιθροτων εψιπη τασ πυχμεσ: Vide quæ præmia facinorosa ruamaneant.

ι σουλκασ.) Non intelligis nexu Pleiadum, neq; septum Orionis?

Ραββαων
δδ, φοτι,
μενι.

σουλθικασ.) Pacta & sædera trifariam cõficiébantur: iuribus, factis, manibus. Verbis, ut iurciurando: factis, ut uictimis altarium: manibus, quia his fidem dabãt. Sunt & tria crimina uiolati sæderis: ara, fides, iusiurandum.

Ριου φο
δρου.

σουλθικασ.) Græci, qui cum Cyro aduersus Persas ascenderunt, sædus percusserrunt, mactato tauro, lupo, apro, & arietem in clypeum intingetes, Græciensem, Barbari hastam: iurciurando addito, neutri alteros se deserturos, sed belli fore socios. Barbari uerò in super iurauerunt, se sine fraude duçuros esse.

σουλθημα.) Exponebant, se ea adesse cõditione, ut neq; læderent quenquã, neq; à quoquam læderentur.

σουλθημαλικωσ.) Literas scripsit ex cõposito: dataq; tesserat (ut eorũ mos ferebat) ut is in cuius manus literæ peruenissent, scripturam nulla ex parte intelligeret.

σουλθιστωσ.) Cõtinuis sunt dentib. bos, ouis, capra; & si qua alia pinguedinẽ habent, sebium non habent.

σουλνομα.) Contubernalem suam lusciniã appellat upupa.

σουλχι, σουλχιλυσ.) Contactus species est coagmentatio. Errat igitur, qui contactus genus facit coagmentationem. Neque enim omne quod contingit, coagmentatur. Contingunt enim ea etiam, quæ tantum tangunt, non etiam coagmentantur. F. pro ι leg. δ. δ. λ. λ. μ. λ. π. α. ω. sed tamen) nec tamen omne quod coagmentatur, cõtingit. Latini itaq; patet cõtingere, q̃ coagmentari seu cohærere.

σουλχισ.) Deliberabat de castris in conspectu Carthaginiensium ponendis, quò maiorem eis terrorem inculceret.

σουλσι.) Coemptio. Sub iustiniãno frumentum malignè prouenerat, & frumentariz nates minus frequentes quàm opus erat, appellebant. Dubius igitur animi quid ageret, in Bithyniæ & Phrygiæ

& Thraciæ locis magnã frumenti copiã cõquiri iubet. Quorũ incolæ necessè habebãt onera magno labore ad mare deportare, & cum periculo perferre Byzantiũ, paruo precio pro portione ab illo recepro. Itaq; tanta detrimenta capiebãt, ut acquiescerent, si quis eos sineret frumentum domi donare fisco, & alteram æstimationem pro eo deponere. Hoc illud onus est, quod σουλσι, id est coemptionem appellare consueuerunt.

σουλσιουμοσ. καταγοσασ.) Vniuoca prædicatorio est, cum nomen definitionem etiã pro nomine admittit. sicut animal prædicatur de homine, ac admittit homo & nomen & definitionẽ animalis. Animal enim est essentia animata, sentiens. Acquiouoca uerò prædicatio est, cũ definitionem non recipit, sed nomen tantum: ut fir in hominis imagine.

σουλσικασ.) Duæ cohortes, μεθης, uult sunt 256. quarum dux, syntagmatarches. Quidam etiam Xenagiam uocant, & Xenagam ducem.

σουλσικησ.) σουλσικησ, σουλσικησ, Cõpositor siue conscriptor dictus est Origenes, ob librorum quos fecit multitudinem.

Origenes.

σουλσισ.) Duarũ rerũ coniunctio. Demosthenes: Is ordo sit, ut iisdem & accipiant & faciant quæ debent. Malchus: Stipendiis sæpè fraudati milites, uictu etiam consueto interclusi, in desperationem uenerunt. Cum Græci tributorum nomen à Callistrato usurpatum grauiorer ferrent, σουλσισ, id est ordinata seu constituta uocauit. Hyperides: Cum nunc tributum pendamus nemini, aliquando nos ab aliis exegimus.

σουλσισ, ονομα σουλσισου.

σουλσικησ.) Eunapius: Omnis eius uitæ ex euidentibus rerum eius iudiciis & signis capta coniectura.

σουλσικασ, apud Dauidem, omnis generis supplicia.

σουλσικασ.) Iob: Nihil unquã boni peregerunt.

σουλσικασ, ησουλσικασ.) Trierarchi plures, unã eandem nauim instruebant.

σουλσικησ.) Aristophanes in Pluto: Laudo quòd alactes & frequentes adestis.

σουλσικησ.) Falsa opinio pro uera illi est instillata. Corpus eius ira contabuerat, ut iniecta uestimenta ferre nullo modo posset.

σουλσικησ, ησουλσικησ.) Vnã cum canè & lorum.

σουλσικασ.) Suspiciatus non forte fortu-

na & subita terū mutatione, sed consulo & de industria cum esse talem.

συνισσιν.) Penes uos esto id amplecti q̄ expedit, & bello pacem anteferre. Ea erat ingenij dexteritate, ut quid ē re sua futurum esset, sagacissimē diuinaret.

συρακυσίων ἑτάσιζα.) Syracusana mensa. Syracusani omnium lautissimi habitii sunt, & delicatissimi.

συρβίλων, ἢ σερβίλων χροσίε.) Suillus cœtus: id est, perturbatus & indecens.

SYRIANVS Alexandrinus philosophus, Atheniensis scholæ præfuit: magister Procli, qui ei successit. Scripsit in rotū Homerū cōmentariū, lib. 7. In Rēpub. Platons, lib. 2. In Orphei theologia, lib. 2. In scripta Procli de Homericis diis. Cōsensum Orphei, Pythagoræ & Platonis. (*περὶ τῶν λογαρίων.*) De oraculis lib. 10, & alijs quædam enarrationes. Isidorus philosophus (ut ait Damascius) accuratissimē scripta ueterū examinare nō desinebat: sed post Platonem lamblichō maximē fidebat, & lamblichō amicis & comitibus: quorum optimū esse affirmabat ciuem suum Syrianium, Procli magistrum. Sed neminem contemnendū censebat, quō uera scientia cogeretur.

συνεργίαι.) Sirepitus & sibilos in solenibus ludis, & subannationes, quis facile dixerit?

συνεραία.) Syrmea, potus apud Hero dotum ex zea & aqua.

συνερίαι.) Epigrāma in Orpheum: Non amplius sedabis uentorum fremitū, non grandinem. Non niuium impetum, non tumulruans mare.

σύνος πρὸς Φοινίκας. Syri aduersus Phœnices. Nam utraq; gens malē audit ob calliditatem: uel ex eo, quōd perpetuas exercentes inimicitias nunquam sincere in gratiam redeunt.

συνεκελευσίαι.) In somniis diuina quædā facies illi offerri, quæ accingi ad iter eū iubet. nā à fati uocari. Cyrus tantū uini secū ferre iubet milites, quantum fati sit: ut cōsuefaciat eos ad bibendum aquam.

συνεκελευσία.) Xenophon: Contubernia militum ad instans prælium conducere uidebantur: cum cernerent, omnes eodem ali modo: nec quisquā se deteriore esse conditione queri poterat, causam uel habeat minus strenuē pugnandi cū hoste. Et quōd nocebat inuicem, uerecundiores fiebant omnes. Qui uerō inter se non norunt, negligentius agunt, tanquam in tenebris degant.

συνεκελευσίαν σκάφης.) Taciturnior scapha, uel inquilino: qui etiā σκάφης ἢ σκαφίριος dicuntur. Prouerbiū, in eos qui ob degenerem animum silent.

συνεκελευσίαι.) Dauid: Conserua me à conspiratione improborum.

συνεκελευσία, ἢ συνόρισμα, ἢ συνόρισμα, παρακαλοῦντες μετὰ ἀλλήλους ἐπικουρῶντες, ἀσφαλίοντες δὲ.) Συνόρισμα (coniugata) dicitur inter sese, & q̄ eodem modo affecta sunt, ad aliquid & quorum proportio quædam est, uel scientia & sensus utrunq; enim eodem modo se habet, ad ea quæ illi subiiciuntur, eodemq; modo scibile & sensibile. Vtrunq; enim eorum eodem modo se habet erga ea quorum est. Coniugata dicunt, omnia æquē denominata inter sese, & cum eo unde denominata sunt: ut à iusticia denominatus est iustus, iustū, & iustē. Hæc igitur & inter se coniugata sunt, & cū iusticia. *παρανομιαι,* denominatiua, dicuntur tantū ea quæ ab aliquo denominata, * illud dicunt, à quo sunt denominata: non autem inter sese, neq; illa cum his. A grammatica denominatur grammaticus: grammatica uerō à grammatico non item.

συνεκελευσία.) Callimachus in Hecale: Per tu gosam meam pellem iuro, per hanc arborem quamuis anidam.

συνεκελευσία.) Agathias: Ni diū ridiculum esset, uelut in haris & ouilibus Romanæ manserant legiones.

συνεκελευσία.) Ratus infelicem uilimas euerit significare, tempus illud caure decreuit.

συνεκελευσία.) Aristophanes: Ille populum, anethum, saluā terebat: ut quæ idonea essent ad ortiones & uertigines.

SPHACTERIA, locus angustus Lacconiz, dirimēs & separās & intercludēs irruptiōes à Thessalia & Lacedæmonia: ubi & Leonides (*περὶ τριών*) prius Lacedæmoniorum rex, pugnans cecidit.

σφακελίαι.) Sacrificulæ sacro habitu, & facie & manibus cruentis ex sanguine uilimarum, stridēs ensibus uno impetu in Battum irruerunt, ut id ei adimerent, sine quo uir posthac non esset.

σφακελίαι.) Cyrus, uulnus Lydoru funditores esse iussit, q̄ id teli genus seruile admodū sit. Nā illi quidē cū reliquis cōiuncti copiis sæpe multum profunt: sed per sese, ne omnes quidem cū paucis armatis, congregari audeant. Balearum insularum funditores sunt solertissimi.

σφακελίαι.) Aristophanes: ὁ πρὸς σφακελίαι βλήθη

Syracu' du
lita A. ad
20. ab iuc
cessione.
Scripta Sy
riani.

Isidorus.

Syriani.
Nemo eorum
audet.

Battum p. 1
1011. b. b. 1
iucis.

Pandores.

βλιθίμι, ἐ ἰβηί: Tanquam crabronum nidum me exprimit, & icitat.

Hypericis fontis.

σφῆκας Φαιήτας δυσμενῶν ἐπὶ βλάσται.) Crabrones uisū sunt hostiū nocumētā. σφλαυθίς. Timagenes uocatus ad cœnam, per cruciatum interfectus est.

SPHETTYS, municipium Acamantiz tribus.

σφινγῶς παράματι παρῆχων πηλῆ.) Non minus negotij facillit in multis quæstionibus absurdorum istorū xignigmatum, quàm sphinx, nō Cadmea illa, sed omni no Sphinx quædam, diuinior multò, & sapientior quàm illa.

SPHODRIAS (Vehemētius) dux Lacedæmoniorum, quem & ualde simplicem & temerè sepe effrici solitū tradunt.

σφραγίς.) Iarpeia anulos aureos & armillas in brachijs uident, aurū appetit.

σφραγῖς.) Ut bono colore es? ut luxuriat tuū corpus? uel taurum suffocates: καὶ ταύρου ἀγγυίς.

σφύζεις.) Pissides: Exultas Achilles, & animo es cbrtio.

SPHYROMACHVS decretum fecit, ut uiri & mulieres seorsim sederent.

σφάραγμα.) Atrian: Aisū uenis brachiorum incisus, ex animi deliquio decessisse. σφάραγμα.) Ab initio ad finem usq; temerè & perperam factum.

Relatius.

ἡ σφῆρα.) Habitu do seu affectio dicitur de ijs, quæ cū aliquo conferuntur: ut pater cum filio, amicus cum amico. Hæc enim & habent & habentur inuicem. Ad aliquid sunt etiam ea, quæ comparatione dicuntur: ut paruum, maius, duplum, & scientia & sensus. Theologus: Solę affectiones remanent, sine rebus. Relinquimus enim matrem, & ab ea relinquimur. Itaq; diuidimur in filios & patres. Deus autem est impartibilis.

σφισμα.) Tres figure syllogismorum apud Aristotelem sunt. Propositio, pars est cõplexionis. Ea uerò ueluti materia à figura informatr, quandā quasi formā accipiens, certam cum medio connexio nem. παρασφισματήζον, peruersè loqui. σφισματήζον.) Lentici arbor. De eo qui ornati studeat, & dentes candefacti.

Psalmi Armetus.

σφαλαρίαι.) Scholarii 3100 ad custodiã Pallantis ex optimaribus Armeniorum diecti erant, quibus antiquitū malora stipendia quàm cæteris omnibus è publico dabantur.

σφαλί.) Aelianus: Ista sunt à me præterita, ocium non agente, quorumuis mala scriptis meis ut persequar.

LITERA T.

TA ὑπὸ Νανναίου.) A tēporibus Nannaci. De ijs quæ ob antiquitatem in admiratōe sunt. Nannacus em rex Phrygum, ante Deucalionis temporā fuit.

ταβέλιον.) Tabellio, qui urbis contratus scribit: qui à uulgo τριμυίς, id est legis peritus dicitur, & omnes ciuium tabulas conficit, unamquamq; earum suis literis obfignans.

Ladw Seba cberum.

τάβλα.) Tabula, nomē Iudi. Hanc Palamedes ad Græci exercitus delectationē magna eruditione atq; ingenio inuenit. Tabula enim est mūdus terrestis, quod denarius numerus est Zodiacus. In sphaerò area, & septē in ea grana, sunt septem stellę planetarū. Turris, est altitudo cœli, ex qua omnibus multa (καλῶς, bona) & mala rependuntur: alij aliter * dicunt.

τὰ δὲ ἐν σφραγῖδων.) Quod ad temperantiam attinet, iute optimo uel cū Bellerophon castitate cerret.

τὰ δὲ ἐν Αἴῳ.) Vasta & stolidi (cuiusmodi erat Aiax) corpora in graues diuinitus calamitates incidete, dixit Vares.

Leonide epibaptium.

τὸ γὰρ.) dux. Homerus: No bifcunq; manente duces.

Sto me confpexerū hirsutam imaginem uenationis (id est,

Leonem depictum, uel sculptum) Dic, ducis monumentum esse Leonida.

τάδε ἐκ τῶν τριμυίδων.) Hæc ex tripode sūt. Ponit de rebus nerilissimā Aristotlex Pythiz tradunt stuprū intulisse fratrē: & oracula quæcunq; per eam reddidisset Apollo, ab eo fuisse adulterata (παρασφισματῶν s. consignata).

τὰ δὲ μῆδος ἢ Φυλάξου.) Hæc Medus non custodiet. Sub Xerxis expeditionem, tradit Græcos, desperatis rebus, opes suas consumpsisse: atq; adiecissee, Hæc Medus non custodiet.

τὰ δὲ πρὸ Ἰζου.) Supcriora eius facta maxima, ingrata sunt amicis: hoc est, uirtus Aiacis ad Attridis negligitur.

τὰ δὲ ἢ παρὰ κενταύροις.) Nō sumus apud Centauros. Dicitur quoddā fuit. Teleclides: Aliquos ex potētibus aliquid iube. neq; enim sumus apud Centauros:

τὰ δὲ ἢ ἀμαρτῶν σκαμματῶν.) Dales è plautro. De ijs q; aprē irridēt aliq̄s. Athenis em in festo Chou edecis ætes, uehētēs currib. obuios deridebāt, & educijs incesse bāt. idē & Lenæis factibāt. Post et mulieres Atheniēs currib. insidētēs. cū Eleusinē ad magna Initia ibāt, aliæ alijs in uia educiabāt. hæc. n. e. ai. u. erat eductudo.

O' bellum re hgonem.

Libertate
exigendi
lib.

ἄτι οἱ ἀλαζμονεῖς.) Alexandrini olim lustrabant animos. Certis enim diebus in curribus homines uicti, quibus hoc munus datum esset, totam urbem peragrabant, & stātes ubi uellent, & domo altantes cuiuscunq; uisum esset, uerē de plastro canebant: nec falsa conuicia, sed uera crimina obijciebant. Operā enim dabant, ut accuratē probra ciuium exquirerent, & hęc incorruptē profertent, ut ob hoc omnes in corruptatē auerfatenf.

τὰ ἐκ τριπόδος.) Ex tripode dicta. Apollo uaticinās tripode uitat, propter triarum tēpora. Homerus: Qui nouit quā nūc sunt, quē futura sunt, q̄ ante a fuerūt. *Quis scit quae fuerint, quae nunc sunt, quae futura.*

Virgilius:

Qua sint, quae fuerint, quae mox uentura trahantur.

Tripodis in
uentio
dedicatio.

Dicunt autem, sic potitum esse Apollinem tripode. Piscatores rete in mare conijciebant, ut quicquid extraxissent, eius esset qui iactum illum emisset. Emerunt quidam, deinde aureo tripode cducto, inter sese contendunt: cum piscatores, se pisces uendi disse: illi uerō qui emerant, se quicquid eductum esset, suo periculo emisse dicerēt. Sic igitur ijs cōtendētib; uisum est interrogare Apollinem. At ille oraculum reddidit, tripodem eum sapienti dandum esse. Attulerunt eum itaq; septem sapientibus, quorum quilibet eum repudiabat, se sapientem esse negans. esse enim se alium praeftitorem. Visum ergo est dedicare eum Apollini, tanquā omnium sapientissimō. τὰ ἐκ ποδῶν.) Sic dicunt negocia nūc expedienda.

τὰ ὄπι κροτήριον.) Res cribri, seu cōbratio nes, si ita dicere liceat. De ijs qui cribro & tripode, aut lato uaticinantur.

τάλλα Φιλίμενος.) Dictum quoddam: Deinceps amiei simus.

ἀλλοτριότης
ἄλλοτρι.

πελαγῶν.) Fortuna subinde uictorij & cladibus ulro citroq; belli euctus uariabat. Victoria pendet. Pendet, & ancipites huc illuc incitat alas.) Pro ratione periculorum milites aequa lance remunerabatur, aliū dignitate augebat, aliū quo do nabat, ob strenuē nauatā operā.

Ponderis
nomina.

τὰ λανθάνει.) Talentum (ut Diodorus ait in libro de Ponderibus) sexaginta minas, mina centū drachmas, drachma sex obolos, obolus sex areos, areus septem minura continet. Talentum uerō quod nunc Articu apud Siculos dicitur, olim

quidem minas uigintiquatuor, nunc uerō duo decim cōtinet. Homerus ait, duo auri talenta. Itaq; nostrum talentum nō par est taleno ueterum. Talentum in sacra Scriptura est, cuiq; ē cōelo missa dini gratia. Aristophanes. At qui hoc talento didicit Hyperbolus, uidelicet faciundix insolentiam. Talentum apud quosdam, habet libras cētum uigintiquinq;. Centenaria erant saxa, quae iaciebantur: & bina stadia, & amplius ferebātur. Idus non ab ijs tantum quos attingebant, sed à multis post eos collocatis sustineri nō poterat. Periclem criminantes, quinquaginta talentis multarunt.

τὰ λανθάνειν.) Plato in Timæo, terrā inqualiter librata concuti ab illis. Cum uerō moueatur, illa etiam concutere. πελαγογία.) Ille filias studebat efficere sacrificulas, & netrices. Non erat inde eorum apud eam gentem, uiros lanam tractare.

τὰ λυγγῆς.) Talingis statuit, ne gleās armis & uiris bellicosis, scortorum & scuraram uti consuetudine.

τὰ μαχῆται κατὰ.) Magnetū mala. De maximis & acerbissimis malis, eō q̄ hi uiolata religioe, multis malis uexati sūt.

τὰ μίαια.) Quaestores, magistratus est sorte lectus ē Pentecosiomedimnus, qui in aede Mineræ in arce sacra & publicā pecuniam custo diunt, atq; etiam ipsius Mineræ simulacrū. Sunt & alij quaestores, magistratus suffragijs lectus, ad sanctas & publicas tremeas, alter ad Paralum, alter ad Ammoniam.

τὰ μίαια.) Quaestores numeto decem. Sunt etiam quidam tremeas praefecti, ut hic ipse. Quaestores autē etiam trierarchos secutos esse, indicat Eupolis.

τὰ μινύται.) Cordatorum hominū est, ut hic ipse. Cordatorum hominū est, ut hic ipse. Cordatorum hominū est, ut hic ipse. Cordatorum hominū est, ut hic ipse. Cordatorum hominū est, ut hic ipse.

τὰ μινύται.) Corpora in primis purgare, animi uerō purgationem prorogare.

τὰ μινύται.) Tamynæ, urbs Eubœæ, in agro Eretrienf, ubi etiam aedes Apollinis fuit: ut Aeschines ait, & Euboicarum reum scriptores.

τὰ νάχα.) Tanagra, urbs Bœotiz: hinc Tanagreus.

τὰ νάχα ἄλλοτρι.) Tanagræi galliculi. Pugnatōres & animosi, ut homines. Babrius: Gallinarum pugna Tanagrarum fuit, quibus dicit esse animos.

tan-

tanquam hominibus. Et proverbiū, ἀλεκτρινα καὶ ἀβλαστὸν τασαρχίας, gallum & pugilem Tanagrazum. Celebratur autem ut generat.

τῆ ναννάκι κλαύτημα.) Instar Nannacii lamentabor. Nannacum regē fuisse ante Deucalionem dicūr. qui cū diluulium futurū præsiceret, omnibus in templum congregatis, plorans uota fecerit.

τανίς.) Tanis nomen loci, ubi Pharaonis regia fuit. Dauid: In campo Tanis.

τανταλίου.) Prouerbiū, τανταλίου τιμωρία, Tantalus poenae: de ijs quibus adiunt quōdē bona, sed his frui negatum est. ut, Byzantini extra urbē non audēt degere.

τανταλῶ.) Tantalus, Iouis filius fuit, qui cōiuiui deorū adhibitus, arcana eorum publicauit: & propterea apud Inferos poenas luit, lapidē habens capiti imminētē, infra aquā multā. & frugi ferarum arbores. Quōd si quādo poturus erat, saxo in eum irruente, sic cōsticiebat. Cerabat enim, unde edendū & bibendū esset, sed edere & bibere non poterat: cū mento aquam tangeret, mentum ardebat.

τανταλὸν ἀπέσπρηγαί.) Tantalus hortis fructū colligere. Iszum oratorē in adole scētia luxuriosum, sed maturiore aetate modestum factū, quidam interrogauit, quis piscis aut que aus esu sua uilissima esset? Desistit, inquit, scire, his studere. Animaduerti enim, me Tantalus hortos excolere. inuenuis nimis, ei qui interrogarat, oēs uoluptates, umbra & somnia esse.

TANTALI saxū putare tennibus funtulis suspensum, imminere capiti. De rebus periculosisimis.

τανταλὸν τάλαντα τανταλίζεσθαι.) Tantalus lenta accumulatur. Celebratus est Tantalus Phryx, ita ob diuitias, ut etiam in puerbū abierit. Opulentia & Iouis filius dicitur.

ταυχοσθῆν.) Menāder. Hic Tauchosiro Choirox dux, nō elephanter & uulgius agreste, aliāque terculamenta, ostēratio ni quidē accōmodata, efficacia uerō & solida nequaquam, sed bellicosissimos quoque & optime armatos coegit, & loco imbellis turbæ uiros fortes delegit.

ταξία.) Ordo duplex est: alter ducis, alter militum, & ex ordine ducis sic ordo militum.

ταξία.) Dux tetraarchia, uiri centum uiginti quinque, quorū dux olim, taxiarcho, nūc cetruius dicitur. ἄρχης cōtinet uiros octo: ὁπωνες collocaatio, quatuor lochos, id est uiros triginta duos. pentecontarchia, dux systales: i. uiri sexaginta qua-

tuor. πενταρχία, id est cetruius, sunt dux pentecontarchia, uiri centū uiginti octo. Quilibet ἑκατομυρχία cetruius, id est locatos seu extraordinarios habet quinquaginta, Peflagia, dux cetruius, uiri ducēti quinquaginta sex. ἑξαρχία, Xenagia, dux peflagia, uiri quingēti duo decim. ὀκταρχία, Systrēma, dux Xenagia, mille uiginti quatuor. ἑπταρχία, Epixenagia, duo systrēmata, bis mille quadraginta octo. σίφης Syphos, sunt dux epixenagie, uiri quater mille nonaginta sex. ὀπταρχία, Epitagma, duo siphie, octies mille cetruius nonaginta duo. Huius sunt ἑκατομυρχία, extraordinarij uiri octo: Epixenagi quatuor, Systrēmata cetruius reliqui.

τὰ κρητὰ τῆν ἀρετῶν ἔχοντες, ἑπιπύοντες τὸν πελάλιον.) Aures in hūeris habētes, caput cōtinentes, quod enenuati facere solēt.

τὰ κρητὰ πύον.) Ex cribro. didūm quoddam de rebus necessissimis.

τὰ κρητὰ.) Sophocles: Ose dē hominibus impietatis mercede, quā dii tribuūt.

τὰ κρητὰ.) In fabulis: Præmia meliora habet clade accepta.

τὰ κρητὰ ἀρετῶν ἔχοντες, ἑπιπύοντες τὸν πελάλιον.) Inuitio Mars laudabatur ob fillos. De ijs qui inuitio modesti sunt, post uerō incontinententer niunt.

τὰ κρητὰ ἀρετῶν ἔχοντες, ἑπιπύοντες.) Primum Aegina optimos pueros educat. Prouerbiū. Adulta. n. etate Aeginete mutantur in deterius: sumptū hoc est ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo.

τὰ κρητὰ τῆν ἀρετῶν ἔχοντες, ἑπιπύοντες.) Tarrantinidion, tenuis & insignis uestis, nō omino purpurea, ut quidam putauerunt. sic Nicofstratis.

Alij, dia dema. Quod in capite signū habuit, & testimonium principatus, auulsi: deinde collo circū dedit. id uerō fuit ταραντινίδιον, tenue & infirmum. Nam cū tantum distērum esset, ruptum fuit. Hæc uerō grauius doluit.

ταραντινίς.) Tarantina, turma quædam equitum fuit.

ταραχία.) Is, ut homo seditiosus & turbulentus, in Alexandrinam ecclesiam irrupit, turbinis atque procella instat.

ταραχία ἀρδύς.) Verbum istud graue est, animum perturbat.

ταρβία.) Sophocles: Necessē omino est, o senex, mē sententiā nos reuoceri. ταραχία.) Is, quibus res secunda sunt, si rē uerē cōsidētent, metus inest, ne quando labascatur, cum quō bene agit.

τάρβος.) Qui à facinore non abhorret, ne ab oratione quidem.

Velut uisus, umbra cōsumit.

Ordo ducis cōmilitis.

πέρχεται.) Prouerbiū: Si carnes non ad- fuerint, salāmēta boni cōsulēda sūt. Monet, ijs quæ adsint, contentos esse oportere.

Croātia
Iulij.

πάρσις.) Tarsus, urbs Ciliciz, quæ Sardapalus Assyriorū rex uno die extruxit. πέρσι καλίματ.) Fouēs effossis, hāllisq; in ijs defixis, calathis aram dūm & maicriā gressām nō sustinēre, sed cedēte oneri, fauces fossarū texerūt inie dōq; pulvere, & agris utring; excultis, frumentoq; confinis, Romanos in fugā coniecērunt.

πάρσις.) Tartarus, inferior apud In- feros locus. Dicunt Tartarum, etiam lo- cum esse iuxta nubes.

πάρσις βύρανα.) Tartesia mūrāna. Hæc ibi maximæ bāsi dicuntur.

πάρσις.) Taressus, Hispaniæ ciuitas in Oceano sita, uicina * Aucemo lacui. Tartessiorum (Atganthonius) A gatho- nius rex fuit.

πάρσις Σαντιόνης.) Samia exnis: id est, more Samiorum. Prouerbiū hoc dici- tur de ijs, quī immedicabili calamita- tum prodūiones meruunt. Ortum est ē supplicij, quibus Athenienses affecerūt Samios, quorum capriuos partim occi- derunt, partim notauerunt Same, quæ dici- tur: quæ est (καπριός lego, καπριόδες) nauigi- gj Samij genus. Samij uicissim si quos cæpissent Atheniensium, eos post etiam compunxerunt.

Nota ipse
manus.

πάρσις τρίαδάς.) Inferorum Tri- cadas (dies trigēsimos). De curiosis, & abscondita scire studentibus.

πάρσις τρίαδάς.) Vias nouit quibus Eucra- tes reuētā ad fanam hordeaceam fugit, ubi grana moluntur. Perstringit Eucra- tem, ut molitorē: quæ etiam τρίαδάς uo- cabatur. Hoc de fugientibus & fugiti- uis dicitur.

πάρσις τρίαδάς.) Arretus superci- lijs, id est retrico uultu approperat, quasi graue aliquid nunciaturus.

TATIANS, sub Parabata Iuliano martyrium obiit.

TATIUS.) Tarpeia patris absentia obseruata, Tatio castellum se proditu- ram pollicetur.

πάρσις.) Damasius: Modestia & rem- perantia omnes animi affectus ordinant atq; exornant.

πάρσις τρίαδάς.) Quæ cum eodem sunt eadem, etiā inrer sese sunt eadē. Geometrica ista est definitio, quæ hoc postulat. Cum te mo- res mihi fecerint amicum, hos uerō ille

& natura conciliarint, & uterq; iis ami- ci: uos inuicē deuinctos esse decet, quæ- admodum meū, qui medius sum. Coa- gmento igitur uos inuicem.

τρίαδάς τρίαδάς κριτίσ.) Tributa sunt por- tione. Prouerbiū dicitur de ijs, qui au- ferunt plura, quā deliquerunt.

τρίαδάς τρίαδάς κριτίσ.) Triamortis ge- nera. Capitis condemnatis tria propo- nebant, gladium, laqueum, cicutam. Alij dicunt, Triamulæ, id est prætorij uerba.

Qui ad mortem dūcebantur, ijs ea daba- tur licentia, ut cibo & potu impletū, tria dicerēt, quæ uellent: postea os eis obtu- rabatur. Ei qui oraculū Delphicū adie- rat, & oracula obignata accipiebat, den- nunciatū erat supplicij, si fallas solui- set, unum de tribus. Ant enim oportere eū priuari oculis, aut manu, aut lingua.

τρίαδάς τρίαδάς κριτίσ.) Aristophanes, de Aelchy- lo Iraro: Tauri instar demisso capite ob- tuebatur.

τρίαδάς τρίαδάς κριτίσ.) Taurinus Neptunus. τρίαδάς τρίαδάς κριτίσ.) Luna Taurionē apud Tau- roscythas colitur, uel q̄ gregū præses sit uel q̄, ut Luna, tauris uehatur. Deliro enim, ex Luna ægorare suspicitur, pro- pte rea quod nocturnis spēctris dominetur.

τρίαδάς τρίαδάς κριτίσ.) Dianam Tauropolam ap- pellant, quod ut taurus omnia cireat: ut scribit Apollodorus. Ister autē tertio li- bro Miscellaneorū, q̄ Luna tauri à Ne- ptuno immisissim Hippolyro, furore per- citis p̄ omnes terras agitarit. Alij, quod prostrauerit, quare etiā τρίαδάς κριτίσ. Etiam Mineræ Taurobolus in Andro colitur. Anius est dārō Aridis tauro, Iussir, ubi- cunq; is ē nauī exsilij ster, & dem Mineræ condere, & sic eos prospera nauigatio- ne usuros. Ille uerō in Andro exilij.

τρίαδάς.) Taurus. Berytius, philosophus Platonicus fuit, sub Antonino Pio. Scrip- sit de differentiā dogmatum Plaronis & Aristotelis: De corporibus & incor- poreis rebus, & alia plurima.

τρίαδάς.) Taurus mons, Tauri imaginē scitē exprimit, salientis & latransis poste- riores pedes in alram: deinde etiam cer- uices conuortas extollentis.

τρίαδάς τρίαδάς κριτίσ.) Hæc agēs dicebat uir nihil faciēs. Cratinus in Horis. Prouerbiū, in eos qui nihil agunt.

τρίαδάς τρίαδάς κριτίσ.) Hoc Tiberianus uult cordati & sapientis munus est, qui multum nauigauit, ut se in sic̄tar subin- de ad felicius latus, potius quā ut ster- pita imago, unūq; gestū retineat. Nun- quam

Tiberianus
uult cordati
Nun-
quam

quam passus sum; Stenelum, ad felicem abeuntem parietem, ius violare.

ταῦτά σοι ἐπέθια ἐδύλια.) Hæc tibi sūt & Pythia & Delia. De ijs qui extremam capiunt laborem. Polycrates, Samiorum tyrannus, Rhenea capta, & Apollini consecrata, cōstitutus in Delo ludis pulcherrimis, Delphos misit consulturos, quomodo appellandi essent ludi, Delia; ne, an Pythia; Oraculum autem ei respondit, *ταῦτά σοι ἐπέθια ἐδύλια*: hæc tibi sūt & Pythia & Delia. Fugurum innuens, ut propediem excederet e vita.

ταῦτ' ἀγγεῖται μοι μολύβδιος δεικνύς.) Aristophanes: Nunquid istis uerbis terrefi me putas? In eos qui se terrore incutere putant.

ταῦτ' ἔμν' ἀκάρμυζα.) Hæc quidem conlecinimus, secundum Aeschylum. uel. In his quidem similes sumus. Ista nō ab abijs percellisumus, sed à nostris ipsorum pennis. Aeschylus Libycum hoc prouerbium appellat:

Hæc est fabularum Libyæ araneæ ratio, Illam sagitta aquilam dixisse, Vixit machina alarum:
Non ab alijs, sed nostris pennis capimur.

Nos igitur, dicit, non ab alijs hæc patimur, sed à nostris consilijs: id est, ipsi in culpa sumus.

ταῦτά σοι.) Idem. Aristoteles in Topicis hoc trifarium diuidit, & tribus his quartum etiam addit, proportio hem, qui modus remotior est cæteris. tres autem hi sūt. *ταῦτά σοι* aliud numero dicit, aliud specie, aliud genere. Numero eadē sunt in re se se, quorum omnia plura sūt: res uero quæ ab illis significat, una, qualia sūt polyonyma; id est unius rei plura nomina. Numero enim una est, nestis & indumentum, quod unū & idē numero significat. Siue autē oratio siue nomen significat idē, id quod, numero idē est: siue sermones plures significant idem, etiam hæc sūt numero eadem. Numero enim iisdē esse est, *ἢ πῶς ἀνάσσει ἡμεῖς αὐτοὶ*, non nominibus significantibus. Ut breuiter dicā, numeri, ut polyonyma, uelut specie, ut Socrates & Plato: Genere, ut homo, equus, sūt enim ambo animalia. Proportionē, ut cor, & fons, & unitas. Ut ehim se habet fons ad potū, ita & unitas in numero. Cor in animali, uisus in oculis, mens in animo. Tranquillitas & serenitas idem sūt. Quod enim tranquillitas in mari, id serenitas est in acre. Ambo enim quæ dā res sūt, *καλλιὴ, εὐνομία.*

ταῦτά σοι ταῦτα.) Nos nō ultrō (nō enim audeo dicere mutos) uirū illum bonū

atq; egregium parumper à nobis discedere passos esse, facile scilicet intelligis. Fortassis autem & mihi & tibi, & ipsi aliquid solatiij fuerit: si ille quidē te, nos uerō per illum te potiamur. Neq; uerō me decet quicquam amplius de his ad te dicere: si enim ego tibi nunc eum notum facio, tum mihi accidit id quod prouerbio dicitur, *Ἐτ' ἄντι τὸν ἴδιον*. Idē facit quod ij qui angullas uenantur, qui agitatione ceteri adhibita, luto q; turbato, uoti copotes sūt. Etiam ille confundit Republicam, & exagitat, uolens & fratres & pfectos in eadē turbas conijcere.

ταῦτά σοι.) Pifides: *Ἰisdem confusus lachrymīs.*
Nam & laticum sapē lancea iustis,
Et lachrymīs aliquis elicit lachrymas.

ταχὺν ἀμεινός ἔργον.) Celeriter ingrediēs iusturandum. Aristarchus per cōtrarium intelligit, pro tardo. Præstat autem intelligi (lego *ἴσχυς*, pro *ἴσχυς*) iusturandi amatorum, qui petiurij sūt indemnes. unde etiam prouerbium:

ἢ Φροδίωνος ἀρετὴς σὺν ἰσχυρίων.) Venerē iusturandū nō esse uolendū. Quidius: *Iuppiter ex alta peritura ridet amantum.*

ταχυδύτης.) Sacri triemes, ad usus Republicæ missi, sūt celeres.

ταχυδύτης.) Perstringuntur Athenienses, ut præcipites & temerarij, & quos consiliorum citō pœniteat.

ταχὺς.) Cum indubium incidere, celeriter transiit ad alias arguias in explicabilis. Hęc dicit ad deridendum Socratem, ut qui in disceptationibus subsanctum & in angustias redactus, à proposito aberret. Docet autem eum, si hęc ita in uo, transilire celeriter ad aliud aliquid. Qui uerō alij præcipit, ipse nimirū ea periclitatus est quæ præcipit.

ταχὺς ἢ κακός.) Tzararum malis, in quo supplices uiolantur. Lacedæmonij enim Helotas, qui in Tzararum promontorio confugerant, occiderunt.

ταχὺς.) Promontorium Lacomis, in quo fauces erant ad inferos deducētes: ubi & Neptuni Asphalij, id est tui seu euri, templū. Ibi Helotes, supplices in Neptūi templo se dētes, nihil uerit interfecerūt Lacedæmonij, & propterea polluti & impij habebant. Aristoph. Illis Neptūi Tzararum dicit, terra cōcussa dōnib. iusticiā dōs.

ταχὺς.) Vio sic pulmōes, sic blāda aut abhine Venere. *Man sollt in hundstagen dē mund seucht, das iberig im trucken balen.*

ταχὺς.

ταχὺς.

ταχὺς.

ταχὺς.

Polydorus ludi.

Idem No. Inero.

de rebus in abhine d. propriis.

ταχὺς

ἠσυχιστῆς.) * Arcefilans philosophus, natna tardus & oscitabundus, in arte auctem spectarus, dixit, geometriam sibi o-

scitanti in os inuolasse. *ἠσυχιστῆς*.) Mornis multis rycum exigua uitz spe pxditi essent.

ἠσυχιστῆς.) Ex falsis ueja, & non futura ex ijs quæ facta erant, colligebat.

ἠσυχιστῆς.) Argumentū uorum aut indissolubile: ut si ex fumo ignē ad esse colligās, & si omnino sequatur causa causatum, argumētū hoc dicitur. Si uerō nō omnino sequatur, signū, & nō argumētum dicitur, eō quōd non indissolubile eēt cuiusmodi est, Pallet, quia peperit.

Theodora.

THEODORAM fuisse dæmōnē spēcie humana, ex magnitudine malbrum quibus homines affecit, certō colligas. Nā in excessū rerū gestarū, etiā uis actōtis perspicua sit. Ille pergit uiuit, cōgnōscit impetu, & ē factis minas estimabat.

ἠσυχιστῆς.) Tecm estia Atacis uxor, & no meq urbis: hinc Tecmellensis.

ἠσυχιστῆς.) Teles dicitur hæc. Aristophanes in Aulbus: Hōmo temerarius, uolūans, obscurus, nunquam sibi conitans ulla in re. Perstringit Telesm treronē: quasi dicat, Telesm de uolūtibus interrogo. Fuit autem Teles homo mordax, & leui ingenio. Præterquam enim quod cinædus erat, etiam ob impudentiam, timiditatem, glulam, fraudationem, & improbitatē male audiebatur. & Plato in Symplice, Telesm dicit aliud peccore clausum, aliud lingua p̄mptum habere.

ἠσυχιστῆς.) Telesilla poetria, in statua eius libri abiecti erant, & galea capiti imposta. Etenim cum Lacedæmonij eos qui in templum Argium confugerant, occidissent, & urbem expugnatū irent; Telesilla adulas mulieres armatas contra hostēs eduxit. Quo uiso, Lacedæmonij terro abierunt: uisoperati, cō mulieribus bellum gerere, quas & hincere nulla gloria sit, & tunc magnū dedecus. Quo facto oraculū euentū comprobatum est, quod Argius dicebat: *Cum mulier marem uictum expulerit, Et glariam apud Argiuos parauerit, Multas Arguarum tum effecit uicturas.*

ἠσυχιστῆς.) Telesus comicus huius fabulę fuit Argo & Aesculapius: ut Athenęus narrat, quarto libto de Diogenesophillis.

ἠσυχιστῆς.) Iuno cōfēctrix, & Iupiter confēctor, colebantur ut p̄xides nuptiarū. *ἠσυχιστῆς* enim etiam nuptiæ dicitur: unde *ἠσυχιστῆς*, uicima quæ ante nūptias im-

molabantur. Perfectio natura hominis duplex est: una cognitibnis, quam scientiam uo camus: appetitiōis altera, quā uirtutem appellamus.

ἠσυχιστῆς.) Pſides Terram, & saxa aquam facit: *ἠσυχιστῆς* τὴν γῆν, πλῆματι δὲ τῆς ὑδατος.

ἠσυχιστῆς.) Telsimenses habitant in Caria, distantes sexaginta stadia ab Halicarnasso: ut Polemon tradit. Telsimius autē urbs est Lyeiz, à Telsimio Apollinis filio, & filiz cuiusdam Argenonis, eū quā tem habuit in carulum mutatus: eaq; de causa eam prodigiorum interpretem effecit: ut Dionysius tradit in Originibus.

ἠσυχιστῆς.) Finis dicitur id, cuius causa aliquid sit. Is autem est duplex alius, cuius alius, cui. cuiusmodi est, sicut finis est Cuius causa, facere factū, quod umbres

ἠσυχιστῆς et *ἠσυχιστῆς* et *ἠσυχιστῆς*

& actus atcar: Cui uerō, nobis. teclum enim nobis facit Sumus igitur nos fabri finis, quatenus cui. Sic uidere licet, in ijs etiam omnibus quæ natura cōstant, cuiusmodi est desiderium, id est immortalitatis, ob quā unum quōdāq; animatum aliud facit: uel ipse finis est, cuius huius eēt causa est generatio. Quoniam autem corpora instrumenta sunt animis, animi sunt fines, ut cui. Respondet igitur proportionē artificis ad discipulū Narula: homini iubenti scire actū, animus: corpori, opus. Neq; uerō in animalibus solum finis est duplex, cuius & cui: sed etiam in plātis. Etenim in his instrumentale corpus facit natura ad usum animæ, quæ eis inest, reclarū. Partes eadē plantarū instrumentales sunt, radix, cortex, medulla, folia, & id genus alia. Ac in animatis quidē duplex est finis, ut dictū est: in reliquis autem non est inuehire finem duplicem, Metallæ enim & lapides, deniq; in anima, proximè quidem à frigore & calū facta, seorsim uerō ab uniuerso opificio, unum finem habent, Cuius: facta enim sunt ob mundi constitutionem, nec tamen etiam ut Cui finis est in eis, neq; enim eorum instrumenta aliqua sunt, neq; ad usum animarū aliquarum comparātur. *ἠσυχιστῆς* autem significat sex. Aristo Chrys finem dicebat esse, itā

ἠσυχιστῆς et *ἠσυχιστῆς*

uuerit, ut neutram in partem inclinares, in ijs quæ essent inter uirtutem & uitium interiecta, nullō prorsus discrimine relicto, ut in omnibus eodē modo sit. Afectus. Similem enim sapientem esse bono historibni. Dissert autem *ἠσυχιστῆς* & *ἠσυχιστῆς*. *ἠσυχιστῆς*. nā *ἠσυχιστῆς* quidē, id est id quod

ἠσυχιστῆς *ἠσυχιστῆς* *ἠσυχιστῆς*

fini subiectum est, alle qui etiā non sapien-
tem: finem uerō, sapientem tantum. Inter
uirtutem autem & uitium, interiecta esse
indifferentia. Alij dixerunt, finē esse scien-
tiam: uiuere scilicet cum scientia, & non
ignorantia deceptum.

*Epigram-
mā & in-
lecta.*

τίλ(Θ.) Finis à felicitate differt. Siqui-
dem finis est unaquæq; uoluptas: felici-
tas autem quædam ex singulis illis uolu-
ptatibus compages, quibus annunciantur
etiam præterita & futura.

τίλ(Θ. ανα.) Ἐπιλήξια forma seu actus
est anima, tanquam perficiens & gubernans,
& administrans corpus, & huius in-
strumenta omnia mouens: sine qua im-
perfectum, ac potius inutile, & prorsus
nihil est corpus.

*τίλ(Θ. ἰσθ)
πασι βί.*

τίλ(Θ.) Solon illam Cræsi fortunam
contempsit, iustus totius uitæ finem ex-
pectare, neq; profligare, neq; properanter
sefe in felicitum numerum referre. Res enim
humana incertas & obscuras esse.

πλάτης.) Iamblichus. Publicanus mer-
catōri torquem reddidit. Nunc etiam lupi
agnos ex faucibus (ἰσθ) γὰρ θήγῃσι, tam
etiam acunt. f. καθ' αὐτῶν) dimittit, & leones
ex denubis restituit hñulos matris,
posteaquam publicanus prædam ta-
lem amisit.

πλάτης.) Olim publicanorum nomen
enium fuit

πλάτης.) Vita publicani, aperta est tū-
lentia, impunita rapina, impudens avari-
tia: negotiatio nulla ratione constans, in-
uerecunda mercatura.

πλάτης.) Demones mali, aut homines
inuidiosi & obreñtatores. Duo fuerunt
Telchines, Simon & Nicon. Nicon uerò
tantum excelluit, ut Simonis famam abo-
leret. Et prouerbium, ἰσθ) ἰσθ) ἰσθ) ἰσθ) ἰσθ)
ἰσθ) Noui Simonem, & Simon me. In eos
quorū alterius alteri nota est improbitas.

*Simon.
Nicon.*

τύμπεα.) Tempe, conualles, angustie
Thessalicorum montium, circa Olympū
& Oisiam Proprie (f. Thessalici) Macedo-
nici montes sic uocatur, & angusta loca.
Herodotus: Post Marathoniam pugnam
Thessali Medis studuerūt, ueriti ne Tempe
obstruerentur. ἰσθ) ἰσθ) ἰσθ) ἰσθ) ἰσθ)
τύμπεα.

τρεῖς.) Stagna. Polybius: Ad ostia in
mare Bucari fluuij, cum animaduertisset
turbine quodā fauces, & transitum iuxta
illas (ἰσθ) ἰσθ) ἰσθ) ἰσθ) ἰσθ) sic esse: ca-
prata illa opportunitate, traduxit exerci-
tum, plerq; autem nauigia fluctuare in
lacu fuit.

τρεῖς(Θ. αἰθρα) Tenedius homo.
De hominibus aspectu horribilibus. Tene-
des enim in Tenedo legem tulit, ut homo
securim tenens, si tergo iudicis stare, &
cum qui mendacij conuinceretur, feriret.

τρεῖς(Θ. αἰθρα) Tenedius homo.
Cygnum Neptuni filium, patrem Hemi-
theæ & Tenæ, ferunt altera uxore ducta,
cum nouerca Tenem ob stuprum intent-
atum accusasset, uerū crimen esse ratū, in-
cistam coniecisse adolescentē. Cum autē
Hemithæa periculum unā cum fratre ad-
ire uellet: ut unq; in mare abiesset. Cista
uerò delata est ad insulam antē Leuco-
phryn, post ab illo Tenedū dictā. Cuius il-
le regno potitus, constituit, ut falso accu-
santib. à tergo altare carnis fecerit, sub-
lata securi, ut eouicti cōfestim occiderent. A cu-
ius terribili aspectu, dixit Tenedus homo.

τρεῖς(Θ. ἑωρα) Tenedius aduoca-
tus, id est alper. Duas enim secures dedi-
catas Tenedij uenerant. Et Prouerbiū,
Tenedia securis. Aristoteles scribit, regē
Tenedium cum securi ius dicerent, iniu-
stum statim sustulisse. Alij tradunt, esse lo-
cum Tenedi Asserinam, ubi fluuiolus sit,
in quo cancri sint, quorum chelæ ita lute
distinctæ, ut nauē referant, securiq; sint si-
miles. Alij, regē quendam tulisse legē, ut
utriq; adultero caput amputaret: idq; in
suo filio obseruasse. eaq; de causa etiā in
nomismatis altera parte securim, in altera
duas facies in uno collo incidisse. Alij
dicunt, Tenem ob nouercales iniurias ca-
pitalia iudicia cum securi exercuisse.

*Lex in adul-
teris.*

τίμ.) Anacreon Teius, lyricus poeta,
ob Hiltiaz seditionem Teo pulsus, Abde-
ra Thraciæ urbem incoluit.

τίμ.) Anuphon: Hactenus longo tem-
pori plus fidei est adhibitum, quam bre-
ui. Demosthenes secūda Philippica: Cot-
pora dum robusta sunt: singularum par-
uum debilitatem minus sentiunt.

τίμ.) Posses & conacula & cata-
stæ cremata, stercorem exitū significat.

τίμ.) Monstrorum materia, causa est.
Nam requiritur habitus materiz, secundū
quantitatē & qualitatem. Materia uerò ani-
malium est, sanguis mēstruus. hæc igitur
sue abundas, siue redundans, siue præter
naturā constituta monstrorum causa est.

*Monstrorum
causa.*

τίμ.) Aristophanes: Tali monstro ui-
so, non pertimui: sed pro uobis bellige-
rans, restiti.

τίμ.) Aellan: Nati infantes mistio-
ne ferinorum & humanorum corporum
monstrorū uili sunt.

πραΐα.) Sic dicuntur mendacia praestigiatorum, de incantamentis, & daemoniorum expulsiōe, Itemq; oēs narrationes rerū à natura humana àbhorrentium.

πρῆξις.) Adolēscētes tradunt, postquam custodes regionis facti fuissent, misisse quidē, si bellum exortum fuisset: non tamē cum alijs, sed seorsim, in pugne partibus periculi expertibus.

πρῆμα.) Mons trifariam diuiditur: οἷς ἀκρῶτα, id est, iugū seu cacumen: οἷς ὑπερῶτα, in latera: οἷς τέρμα ἢ πῶλος, id est radices & extremitatem.

πρῆμα κακία.) Termeria mala. in Caria castellum quoddam Termerium uocatur, quo tyranni usi sunt pro carcere. Id uero castellum munitū intra Melum & Halicarnassum sitū est: è quo qui praedabantur, cum capri non possent, Termeria mala dicta sunt, pro magnis.

πρῆμας.) Termilenses, populus Pidiæ.

πρῆμα ἡμίρα.) Extrema uitæ dies. Heu mihi, tot mala fuissent, profectio ad extremam regionem, ubi finem ærumnosam uitam.

πρῆμας.) Terpendet: Arnæus aut Lesbios ex Antissa, aut Cymæus. Alij, oriundum ab Hesiodo esse scripserunt: ἀπὸ Ἡ, ab Homero. Aiunt enim eum Boæ filium, qui fuerit filius Phocæi nepos Euryphontis, Homeri pronepos. Lyricus, qui primus lyram septem chordis fecerit, & modos lyricos primus scripserit: quâuis quidam Philamonē eos scripsisse uolunt.

πρῆμα.) Morbus eorum est. laborant enim equi plurib. morbis: podagra, ileo, tetano, exulcerationibus, & crithiasis. Est autem crithiasis, cruditas cum torminibus. Tetanus, rigor, conuulsio. Ileus, uentris affectio quædam. Podagra, dolor circa artus, & stranguria.

πρῆμα ὀβολῶν.) Quatuor obolorum. De rebus magni precij. Libertatem oris tui quatuor ualere obolos, ut prouerbio dicitur, censet. An ignoras, etiam Thersitem inter Græcos liberē fuisse locutum? Agamemnonem uerò Thersitis petulantiam minoris fecisse, quâ in testudo muscas (ut dici solet) facit.

πρῆμα.) Polybium. Liquefactum, & ab igni conflatum argentum, & aurum dum quærent, plurimi Romanorum perierūt.

πρῆμα φαιει.) Cicadiferi Athenienses dicuntur. nam aureas cicadas gestabant, ut probarent se esse terrigenas. Thucydides libro primo: Adhibebant aureas cicadas

in complicandis capillis. Aut quod mulci essent. cicada enim est canora. Terrigenæ uerò, quod etiam Erechtheus, conditor Athenarum, è terra natus fuerit.

πρῆμα γαυῖ.) Damascius: Erat grauis, & in omnib. rebus honestus, & quadrangularis, & absq; reprehensione compositus, ut Simonidis uerbo utar: adeo ut ne sycophantæ quidem, qui contra eum insurrexerant, negarent, uirum illum omnino esse admirabilem.

πρῆμα γυγῖος.) Quarta Luna natus est. De ijs qui frustra laborant. nam & Herculem quarta Luna natum, Eurytheo ærumnose inferuisse. Philochorus autem ait, etiam de Mercurio posse dici. Herculi autem hunc dicem assignatum esse, quo se ad deos contulerit. Hinc πρῆμα γυγῖος (quartanam) dicuntur eadem de causa, qui laboriosam exigunt uitam.

πρῆμα σῆτι.) Quadringenti, septem annis ante triginta tyrannos, quatuor menses urbi præfuerunt.

πρῆμα σῆτι.) Pythagoræi omnem numerum quaternionē uocant. hic uerò completur denario. Denarius autem è quaternis componitur, ob quaternas uel unæ formas. Ea enim est nascens uel oriens, conculata, gibbosa, & plena.

πρῆμα σῆτι.) Tragicam tetralogiā Plato dedit Dialogorum uocabatur. nam Tragicæ quaternis fabulis seruabatur: id est, singulis annis quatuor, Dionysijs, Lenæis, Panathenæis, Chytris: quorum hoc quartum Satyricum fuit. Quatuor autē fabule uocabantur Tetralogia. Sunt igitur omnes Platonis germani dialogi quinquaginta sex. In singulis autē libris duplici uocantur inscriptione, alia è nomine sumpta,

alia à re. Huius tetralogiæ quæ prima est, principatū tenet Euthyphron, seu de Sancto: qui dialogus est πρῆμα σῆτι, id est explorat ingenij aduersarij. Alter Socratis defensio: q̄ est ethica, id est pertinet ad mores. Tertius Crito, siue de re agēda: qui & ipse pertinet ad mores. Quartus Phædo, siue de anima, cōdē refert. Secūda tetralogia, & reliquæ deinceps, extant in libro Laertij Diogenis de uitis philosophorū.

πρῆμα σῆτι.) Tetrametri carminis in uentor: est Aristophanes poeta.

πρῆμα σῆτι.) Quadripedes incedebant Libyci Sciapodes, cum latos pedes haberent, & alterum pedem attollerent, quo reliquū corpus umbra protegerent, ad uitandum loci æstus.

πρῆμα σῆτι.) Tetrarchia, quatuor manipuli,

Viri unius
duo superio
r.

Quarta ad
Luna.

Quarta
tetralogia.

Platonico
rum dialo
gorum no
scipimus.

Laertij
Diogenis.

Sciapodes.

Abide.

Morbis equo
rum.

Licentia libe
ri non pro
batur.

Cicade At
tica.

puli, uiri sexaginta quatuor: quorum dux Tetrarcha.

τηθάρων μερών.) Cum quatuor partibus Thessalia confiter, quaternio pars qualibet uocatur. Nomen autem *ait esse quaternionibus, Thessalonidem, Pelasgionidem, Plithiotidem, Hestizotidem. Et Aristoteles in communi Thessalorum republica, sub Aleua, Pyrrhi filio, diuisam fuisse ait in quatuor partes Thessaliam.

πυρραυτήριον.) Anistophanes: Euseon solertissimus nudorum, orationē ualde popularem habuit. Videtis me salute indigere quatuor staterum. Sed tamen dicam: si fuliones indigenibus præbuerint lanas sub brumam: pleuinitis neminem uestrum inuadet unquam. Hic Acuzæon pauper fuit. Quibus lectus non est, neque stragula, abeant cubitum in officinas conariotiarū. Si quis uerò hyberno tempore illos excluderit: mia saga pellicea debetis: & farine uenditores, tres semodios in cenā præbeto.

πυραφαλαγγαρχία.) Tetraphalangarchia. Dux phalangix uiri sunt 6: 14. hæc enim est perfecta & commoda phalanx.

πυρραυτήριον.) Sulco & senectute maceratum operarium bouem, cruentam non duxit ad securim, uerecundatus ob eius labores.

πυρραυτήριον.) Calculi ænei sunt. foramen paruum in medio habentes, * quorum alij dimidiati sunt, alij integri. li uerò quibus munus distribuendi calculos obuenit, habita oratione, tradunt unicuique iudici binos calculos, perforatum & integrum: quò rei palam uiderent, neque omnino integros, neque etiam omnino perforatos accepisse iudices.

πυρραυτήριον.) Appianus: Philippus aduenientes interfecit: ne Romani dicerent, Macedonicas opes exhaustas esse.

πυρραυτήριον.) Anistophanes de Anisimachō: Anisimachus Psecadē, id est Rorem, ut uno uerbo dicam, male perdat Iupiter, qui me miserum in cenarum dimisit: quē utinam adhuc uideam loligine egentem: quæ asata & itridens apposita mensie ubi fuerit, cum accepturus est, canis abreptam deuoret. Hoc ei unum malum esto.

πυρραυτήριον.) Teucer Cyzicenus, scripsit de aumfera terra: de Byzantio, Mithridaticarum rerum libros 1, de Tyro, 5, Arabicarum, 5, Iudaicam historiam libris 6. ad lescentum Cyzicenorū exercitationē tribus, & reliqua.

πυρραυτήριον.) De uulpe Telmisia scriptores rerum Thebanarum prolixè scripse-

runç, ut Anistodemus. Immissam enim à dijs esse feram illam Cadmeis: quæ à regno Cadmi posteris excluderet. Cephalū autē dicunt, Deionis filium, Atheniensem, canem habuisse, quem nulla fera effugeret. Quem, cum imprudens uxorē suam Proctin pridē occidisset, purgatū à Cadmeis, uulpem cum cane persecutū esse tradunt. Quæ cum ad Telussum cōprehenderetur, canem & uulpem lapides factos esse. Hi fabulam ex Epico circulo acceperūt.

τιφρα.) Auribus meis accepi hæc, atque audiui. Qui uerò plura his cognouit, dicat.

τιφραυτήριον.) μη πῶν τιφραυτήριον, ἀθραυτήριον πύργος. Vide ne cineres fugiens, in prunas incidas.

τιφραυτήριον.) Festiua res est, & tuo ingenio artificissima: Nam ob calliditatem uostrā est placens.

τιφραυτήριον.) Calamitates non laudibus ferre decet, sed affectionibus. Enim uerò tu obscæne lato podice es, non sermionibus, sed affectionibus.

τιφραυτήριον.) Anastasius imperator longa mœnia condidit sexaginta miliaribus ab urbe, à Serpetione porte cetera uersus meridiem longitudine miliarium quinquaginta, latitudine pedum 1.

τιφραυτήριον.) Μορφή καθ' ἑαυτὴν ἐπιπέδου δίκου.) Moribus insidens fornicatū te fore putato.

τιφραυτήριον.) Homerus: Eō imus, quò tu nos Iupiter ducis.

τιφραυτήριον.) Tebennus toga, Romana uestis, Tarenini Posthumij togam stercoreibus humanis inquinatū. Tebennus autem nomen habet ab Atæde Tebennō, qui primus eam chlamydem induit, cum Ionium sinum ingressus esset, & ab illius loci incolis suscepit: à quo edo ceteri indigenæ, eodem modo uestierunt, & uerstem Tebenniam uocauerunt. Postea nomen corrupto Tebennus dicta est.

τιφραυτήριον.) Sciendum est, ueteres etiam uolos esse ostris, quamuis horum esus parum habeat & suauitatis & utilitatis.

τιφραυτήριον.) Tethys sic & mare & terra dicitur. Homerus: Oceanus deorum genitor, & mater Tethys: hoc est, natura humida & sicca.

τιφραυτήριον.) Telauges Pythagoræ præstantissimi uiri filius & discipulus, philosophus, magister Empedoclis: scripsit de quaternione libros quatuor.

τιφραυτήριον.) Telegonus primus artē attingendi inuenit, cuiusmodi est: si in te cō mustela aut serpēs apparuit, hoc aut illud significat.

Cebum. Cephalo conti.

Cenit & uol per in / uau.

πυρραυτήριον. Ιουου.

Τεβεννυ. Αρην.

Οστρε.

Ατταγονου δ.

Nudi orati res, id est mendaci.

Ubi stater.

Calculi per forati, mior 27.

Peresitica dera.

ἡλεκλίδης.) Teleclides, Atheniensis comicus. Ex eō fabulis sunt, Amphiclyones, & Prytanes, & Robusti, ut Athenæus in Dipnosophistis ait.

ὄφθαλμος ἐπιφωτιστικός.) id est, Oculo emittens lucem.

ἡλέφουσι περιόλιον.) Telephus est sacculus, hic pauper & mendicus fuit, gestans peram. Anistophanes: Atqui pridē mendicum agebas, Telephum esse te dicens est sacculo. Alij dicunt, prius regem Mysiæ fuisse appellatum, qui ab Achille vulneratus fuerit, quo tempore Græci Myliā invaserint, rati eam esse Troiam. Vnde etiā Telephium vulnus, ἡλέφουσι τραίμα.

ἡλέφουσι.) Telephus, Pergamenus græmaticus. Scripsit & ipse libros, in quibus illud etiam tradit, quot res Grammatico tenendæ sint: de Homericis figuris: Rhetoricorū libros duos, de Attici sermonis cōstructione libros 5, de Homericæ Rhetoricæ de Homeri & Platonis consensu, variaz eruditionis duos: Vitas Tragicorū & Comicorum: Experienciæ librorum, libros 3, in quibus docet, qui libri digni sint comparari: & Homerum solum esse antiquis Græcē loqui. Descriptionem Pergami, de Pergameno Sebastio seu Augustali, libros duos, de prætōrijs Atheniensū, de Atheniensū legib. & monibus, de Pergami legibus libros 5. De usu, siue de nominibus uestitus, cæterarumq; rerū quibus utimur, ordine alphabetico. de Vlyssis errore: Ocytocion, id est Collectanea epithetorum eidem rei convenientiū, ad paratam dictionis copiam, libros 10.

ἡλέφουσι.) Telis, (sænum græcū) genus leguminis, q̄ elixū, si effundatur, periculosum lapsum affert pedibus hominum: quod Ioseph⁹ adversus obsidionē excogitavit.

ἡλέφουσι.) Natu minimi plurimum deligi solent.

ἡλέφουσι.) Temuchus. Sic magistratus Messicij dicuntur. Temuchus verō totā urbem, tanquam fordibus & quicquid libratam, lustrari iussit.

ἡλέφουσι.) Acefæi Lunam. Prouerbiū, de cunctatorib. & cæsarorib. Acefæus Nelei filius fuit, gubernator.

ἡλέφουσι.) Hoc dixit Marcus ad Zenonem imperatorem. Eandem hanc denuo repetemus saltationem.

ἡλέφουσι.) Terram hostilē cum suam duxerint, suam verō hostilem, opes verō naues, inopia opes. Dici est hoc de Periclia sententiā, qui iussit Athenien-

ses, si Lacedæmonij in Atticā impressionem fecissent, nō ad pugnam egredi, sed intra mœnia manere, & nauibus invadere Laconiam. Opes igitur in terra inopiā arbitrari, in mari autē suras esse opes existimare: nihil aliud est, nisi unas putare opes, naues q̄ plurimas: reliqua inopiā putare, cuiusmodi est pecunia inspecta colorū & iudiciorū. Suaderit itaq; omnes in hæc factos sumptus, nauib. esse assignandos.

ἡλέφουσι.) Ad Doricam tantum harmoniam intendā lyram. Aliam nolo: hoc est, munerū largitiones uolo, quæ Græcē ἡλέφουσι est.

ἡλέφουσι.) Lyrae sonus. Inclute salve rex Hercules, ipse & Iolaus, duo bellatores. Aristophanes: Si clamore superior fueris: uictor euaseris. si uiceris impudentia: nostra est adorea.

ἡλέφουσι.) Meo laborat morbo. Prouerbiū illi simile, πόνος ἰσομοζ ζῶν, Idem iugum ducimus.

ἡλέφουσι.) Fores habet angustas, instat pecudum. De homine inhumano, & à commereijs abhorrente.

ἡλέφουσι.) Agitato turbine tibi parem. De oraculo quodam dictum est: Qualis es, talis etiam uidere, & maioris, ne te compares. Hoc apophthegma alij Pitraci esse dicunt, alij Solonis. Quidam autē illud Chilonem dixisse cōsultorū eundam ferunt, An diues uxor ducē dā esset? ἡλέφουσι.) Leoninam pellem indue, id est fortis & strenuus esto.

ἡλέφουσι.) Tenuis, unā ex Cicladib. insulis. ἡλέφουσι.) Magnopere studebat primo quoque tempore de summa rerum decerere.

ἡλέφουσι.) Aristophanes: Mē sam feram. hoc est, Ipse mihi insensuū, nec pueri utar ministerio.

ἡλέφουσι.) Fecēs unā cum urino exhaurire.

ἡλέφουσι.) Manu admota Deus est uocādu. Bubulcus est uilla plaustrum agens, cum hoc in salbris hæret, & succurrendum esset: igna uas astabat, Herculem adorans: quē præ omnibus dijs uenerabatur. Deus uerō illi astitit, ac dixit: Rotas tange, & tauros stimula, & tunc Deum inuoca, cum & ipse aliquid feceris: sed noli frustra precari, hinc in prouerbiū abiit.

ἡλέφουσι.) Quamuis tabe laborans, tamen animose impetum fecit, testimonio pristinae suæ fortitudinis.

Hermonia Dithira

Tu ubi que perason

ipsum sero itant amul na uallepro c.4

ὁδὸν ἰσχυρῶς

Καίριος De rictu d. elisi se paratoda

μεββα

τηριβαζος.) Xenophon: Teribazus amicus fuit regi: qui cum aderat, nemo alius regem in equo collocabat.

Megarensis.

† μεγαρίων ἄριστος μεγάρων.) Megarensium loco digni: hoc est, inhonorati & neglecti.

† μητρὸς ἀντιθέξ καλῆς.) A matre tanquam hæc dicit nomen habet. Hæc enim in gregibus e capellis dignoscuntur. Et patribus enim cognosci non possunt.

† μαρῆς, ἢ διὰ τῆς ἀντιθέξ, ὅτι τὴν μαρῆς.) O stultitiâ, tene credere loquem esse, qui sis tam natu grandis? In eos, qui aliquid præter opinionem dicunt.

† σαρῆς.) Carnem curare non ex cupidibus.

† τῆς ἀντιθέξ.) Sophocles: Talibus auditis, & probri loco obiectis malis, nauigò domum, meis rebus priuatus ab homine pessimo, & à malis oriundo, Vlyssè.

vi. h. Aliquid, Nou.

ri.) Stoici, Aliquid, genus entis ponunt. nam Aliquid etiam ens esse, manifestum est. Si uerò ens, etiam entis admittit rationem. Quare etiam generalius id esse dicunt: quòd non tantum de corporibus, sed etiam de incorporeis prædicetur.

Reclatias pu.

† τῆς ἀντιθέξ.) Tiara, ornamentum capitis. Hanc soli reges rectam portabant apud Persas, duces aut inclinatum: & Demaratus Lacedæmonius, qui cum Xerxe Athenas uenit, cum hilaritate quadam rex quiduis petere ei concessisset: rogauit, ut sibi Sardis recta tiara ingredi liceret: ut Philarchus in libro tradit. Idè esse dicunt & citharim. Theophrastus uerò in libro de regno Cypriorum, Citharim à Tiara differre dicit.

† τῆς ἀντιθέξ.) Tiberius philosophus & philosophus, scripsit de formis orationis, seu generibus dicendi: de apparatus, de commutatione, de historia: de constructione, dispositione & compositione orationis. De ciuili orationis mutatione, de exornationibus, de præfationibus & proemijis, de epichematis, de Demosthenes & Xenophonte, de Hero doto & Thucyde.

Perfidia.

† τῆς ἀντιθέξ.) Tiberius Octauij filius, Romanorum imperator, temere & amenter imperium, crudelitate formidabilis, auaritia detestanda & nefaria, turpique luxu, administrauit. Expeditio es enim omnes recusauit, per secundarum partium duces officitanter atque fordide hostibus aduersata. Cum autem maliciosus homo esset, nonnullos socios reges fraude circumuentos, regnis suis exiit: quorum de numero fuit Archelaus, Cappadocum rex, quem blandis & benignis ad se uerbis uocauit,

Archelaus.

domum redire non passus est: sed in prouinciam redegit Cappadociam: & maximam eius loci uerbis, quæ prius ab incolis Mazaca dicebatur, a se cognominari iussit, ut quæ nostra ætate Cæzarea dicatur. pro uerba tamen ætate mortuus est.

Mazaca.

Cæsarea.

† τῆς ἀντιθέξ.) Tiberius Romanorum imperator, peculiari natura fuit præditus. Neque enim eorum quæ appetebat, quicquid præ se ferebat: & eorum quæ dicebat, nihil facere uolebat: sed cum uerba uoluntati suæ contraria faceret, quicquid appetebat, recusabat: & quicquid oderat, amplectebatur: & magistratus acerbis tributa exigentes puniebat, dicēs, oues meas tondenti uolo, non deglubit. * A deo fuit æquus ut saltatorem, qui libertate sese donari petebat, uoti compote non fecerit, priusquam dominus eius precio accepto cōsensisset.

Dignificator.

10 Cum sodalibus priuati more uiebat, cum eis quæ ludebat, non adducto præsidio. Vtuit etiam, ne quis serica ueste uteretur. Subito in peius ita mutatus est, ut mentis errore affici putaret. Illud etiam uetus dicitur usurpauit: Me mortuo cōstaret terra incendio. & Priamum beatum prædicabat, quòd cum patria & regno perisset.

† τῆς ἀντιθέξ.) Romanorum Constantino politanus imperator, quem Iustinus commendat, ut uirum clementem simul & humanum, hominem alienam ab auaritia, qui felicitate in eo uero reponat, ut & floreat populus, & omnibus rebus abundet, communem hominum felicitatem præclarum & inuolutum thesaurum estimans: quicquid tyrannicam insolentiam perosus, & humanitatem amplexus, & regi à suis, quæ illos à se crudeli tractari, patere maluerit à suis dici quam dominus. * Cui optimus esset in adolescentia, ingravescente ætate subito in deterius muratus est, ut & errore mentis agitari putaretur, & ad omnem impietatem & insaniam & furor, non solum in his quæ secundum naturam sunt, sed etiam in his quæ repugnanti nature, rueret, & omni iniustitia & tyrannide grassaret. Ita deprauatus, uitam cum morte cōmutat.

Clementis imperator.

† τῆς ἀντιθέξ ἀβελφῆς τοῦ βοῦ, φασὶ, κοινόν.) Quid Delphini & boui commune est? Quid Sylæ cum philosophis?

† τῆς ἀντιθέξ με λυπητὸν τὸ, ἔταυ λόγῳ θάνατον, ἔδειξεν σὺ δὲ, κ' ἀξιοῦμαι καὶ κλιθῆναι.) Quid enim me tristitia afficit hoc, cum uerbo mortuus, factis conseruatus fuero, laudemque deportaro? Nullum. n. conducibile dicitur puto malum. Iam. n. uidi sæpe etiam sapientes uerbo frustra morientes, rebus uerò

* Et quæ sunt ratione, ratione liberata, uideretur ad Byzantium non Tiberio pertinere. Neque enim quicumque de eisdem scribitur Graeci filosofici.

Simulatio mortis.

non. Aristophanes: Quid enim te fugit eorum, quæ uirum sapientem scire decet? An non ita sapis, ut uirum cordatum fecunda audacia decet? hoc est. Quid te fugit? quid non facis. quod decet peritos? *τί σὸν εἰς ἀλγούς ἐσ' ἀβρογρομάχους;* Quid uerò doleres, ob ea quæ facta sunt? Nam illa quidem, fieri non potest ut non ita se habeant. Simonides: *τι γὰρ γρηθημαίων, ἐπίτ' ἀρρεκτος ἴσται,* Factum infectum fieri non potest.

τί ἐστί τὸ ἐν γῆς, &c. Quid sit Demosthenis in Philippicis, *τὸ θρυλλόμενον περὶ ἀντιφώνου,* iactatum illud arcanum, Theopompus libro xi. declarauit his uerbis: Legatos ad Philippum mittit Antiphontē & Charidemum, acturos etiam de amicitiâ. Qui cum ad eum peruenissent, ei suadere conabantur, ut occulte adiumento esset Atheniensibus, ad occupandam Amphipolim: pollicentes Pydnam. Legati uerò Atheniensium populo quidē tuih renūciarūt, quò id cōsiliū Pydngos latere, q̄s deferturi essent: sed clam cū senatu egerunt. *τῆσδων.* Legatos misit ad Megarēses, adhortans, ut uel nunc assentirentur, nec discrimen salutis adirent.

ἡ θύρα γῆρας. Tithoni senectus. Pro uerbium, de longæuis & decrepitis. Fabulæ tradunt, Tithonū cupiditate exēndæ senectutis, in cicadā esse mutatū. Aristophanes: Tithonum agitans & perturbās. *τῆσδων.* Tithrasus, urbs Libyæ, ubi Gorgones uersabantur. *γεργόνες ἡ θρησῖται,* Gorgones Tithrasæ. Tithrasus municipium quoddam Atticæ est, cui attribuit Gorgones.

ἡ θυμάλου. Tithymallus genus herbæ acerrimæ, quæ apud Lacones reperitur, quæ uesperis supercilis inungebāt. Aristophanes: Allium cum tithymallo conundit. *πεκλινόμεν τῷ γλάματι.* Neoclidis Glamonis s. Prouerbiū in lippos diei. *τὴ καλῆ ἢ πύλης.* Quid est ordine pulchrius?

τὴ κρινὸν κρινὴ καὶ βαλανεῖον. Quid canis in balneo? Prouerbiū, de rebus inconuenientibus.

τὴ λίγυος ἐβ. Quid tu ais? Solemus in disputationibus cum a duersarijs ita loqui, pertetescere eos uolentes. Aristophanes in Nubibus: Vt lætor uultum inuēēs? Nam nūc primū aspectus es inficialis. Et populare illud efflorescit, Quid ais tu: illud etiam, ut iniuriam faciens, iniurijs afflicti uidearis, & cū improbi aliquid machinarius, in uultu inest Atticus aspectus. A-

thenienses enim ob impudentiam & confidentiam malè audiebant.

ἡ λφώσηται. Tiphoseus, mōs parum à lacu Copaide distans.

ἡ μαχίνος. Timagenes, regij argentarij filius, Alexandrinus orator: ut alij, Aegyptius, qui sub Pompeio Magno in bello captus, Romamq̄ perductus à Gabinio, & à Faustō Syllæ filio redemptus, Romē docuit, cum sub ipso Pompeio, tum post eum sub Cæsare Augusto: postea uerò, unā cum Cecilio. Cum autem ob linguæ libertatem schola excidisset. in rure Tusculano uitā exegit. Mortu⁹ est (cū δισβαίω) Dabani, cum post cenā uomere uellet, uertigine corrept⁹. Multos liberos scripsit.

ἡ μαχίνος. Timagenes historicus, maris totius sitū libri quinque est cōplexus. *ἡ μαχίνος, ἢ ἡ μαχίνος.* Timagenes, siue Timogenes, Milesius historicus & orator, scripsit de Heraclea Pōtica, & doctus uiris ei⁹ urbis, libros quinque: & Epistolas.

ἡ μαχίνος. Timagoras, legatus missus ad regem Artaxerxem ab Atheniēsiibus, non solum aurum & argentum ab eo accepit, sed etiam lectum preciosum, & milites ministros, & boues octoginta: & lectica delatus est ad mare, & gestationibus eius à regē mercedē data est quatuor talentorum. Hunc igitur Athenienses capitali supplicio affecerunt. Dicunt eum promississe, sese dirempturum esse Atheniensium & Laedæmoniorum amicitiā. Hic igitur Timagoras cum regem Persarum contra Græcorum morem adorasset, & largitionibus corruptus esset: sublatus est, ut dictum, ab Atheniensibus.

ἡ λμαφίεστιν. Nihil est auro honoratius. *ἡ μαίης κλαυθῆ.* Timanthes Cleonæus, cum quinquericio uictor ob aratē certare desisset, fertur magnū arcum ad explorandas uires suas quotidie intendisse, tentantem seipsum. Cum autē aliquando peregrē reuersus, eundem intendere non potuisset: igne incensus, uiuens in rogiū insilijt. Quamuis autem ab hominibus talia uel facta sint olim, uel posthac futura sint: furori tamen potius quam futuritudini nisi tribuenda.

ἡ μαρχ. Timarchus Artzeli filius, luxuriosus & impudicus, in Piræo apud Euthydicum principio uersatus est. Post Mitholæ & Hegesandro Laodamantis amalo se mercede prostituit: & post eos Pittalaci consuetudine usus est, serui publici. Curator aut elect⁹, Aristogitonem refragato, repudiari⁹ est. Peiēti patuo cæco,

ut

Amphipolis. Pydna.

Longa Tithonum uisus senectus.

Timagoras Persice lectus.

Discordia sauer.

Pythi ob uictor dominio suo sese exco mal.

Flaxitiosus timarchus in uoluntate.

Synopse: ca impudens.

Archiepiscopus.

ut cum causarij aleretur, non parocinatus est: neq; matri inopia laboranti opem tulit. Senex ab Aefchine prostituta pudicitia reus est peractus.

Ἰππολύτου.) Vinum bibere recusavit: seq; vitæ reliquum tanti faceret negavit, ut superiorem ætatem, vitæ ratione mutata, hausto uino cõtaminaret: eaq; ratione uirago mortem obiit.

Non infortis et uoluptatis.

Ἰππολύτου.) Timalius sub Theodosio imperatore fuit: quem Eutropius summæ rerum præficere uolens, ex Asia ad regiam uocat. Is uerò, homo insolens, & in re militati uersatus, summū rerum humanarū bonū, honorē, gloriā, opes abundātes, & suo arbitratu uiuēdi licentiā, existimans, cū propter ebrietatē & diē & noctē ignōraret, neq; orientē nec occidentē Solem cerneret: reuocationē illam immortalitatis parem ratus, ab exercitationibus uoluptarijs & dissoluta uiuēdi ratione auulsijs, animo ad gloriæ cupiditatem intēto, ex Pamphylia grauis surrexit: in Lydiam reuersus est regis instar, aut ciuis, qui imperatorem & eunuchum obiter pro delectamento habiturus esset, si uellet.

Non ueritate hominis.

Ἰππολύτου.) Timalion, adolescens Ægyptius, modo excesserat ex ephēbis, prælitu forma præditus: sed nouerca, eius amore capta, infensum illi patēte cõdebat: nihil quidem Phædræ simile cõmenta: sed eum criminans ut effocinarū, & amatoribus magis quām mulieribus gaudētē. Ille uerò relicta Naucrate, ad Memphin degebat: & nauē iam parauerat, & in Nilo nauclerum agebat. Cum igitur Apollo niū aduerso flumine nauigantē, secundo ipse nauigans uidisset, ac uirorum sapientum cõrtum illum esse, ex pallijs & libris quibus studebant, coniectura capta, animaduertisset: rogauit, ut sibi sapiētiæ amatori eandem nauem conscendere liceret.

Apollonius uocat nec in se sibi nec aucta.

Tū Apollonius: Modestus, inquit, hic adolescēs est: impetret, quæ petit, & sermo nem de nouerca proximis amicis, uoce summilla, ad nauigantē adhuc adolescēte recenset. Cum autem iam cõiunctæ naues essent, Timalion ad suum gubernatorem aliquid de onere locutus, iua relicta, conscēdit: alicia, uiros illos salutauit. Apollonius igitur eo cõspēctū sedere iussit: Adolescens, inquit, Ægyptic/ uideris enim indigenarum aliquis esse) quid malum aut quid bonum gesseris dicito: ut & illa ego propter ætatē propulsem: & ob hæc laudatus, unā mecum & cum hisce opem am des philosophiæ. Videns autem

Timalionem erubescētem, orē ita comparato, quasi aliquid diciturus, aut non diciturus esset: uisit in interrogationem, ut quid nihil de eo prænosset. Timalion igitur recepto animo: O dñj, inquit, quem me esse dicam? Malus quidem non sum: bonum autem num me existimari deccar, ignoro. Nam iniuriam non facere, hondum laus est. Ibi Apollonius: Adolescens, pape (inquit) ut ex India mecū loqueris? Eadem enim etiam larcho uidentur, diuino uiro: sed qua ratione istud censes, & uideri uideris enim delictum quoddam, cauiffe. Cum autem narrare cõpisset, nouercam sibi insidiatam, esse uerò sili amanti cessisse: clamor exortus est, quasi diuinitus uerò Apollonius prædixisset. Timalion illa: Viri optimi, inquit, quid istuc? Tātum enim ea quæ dicta sunt, ab admiratione absunt, quantum etiam a risu. Tum Damis: Quid dam, inquit, admirati sumus, quod nondū scis: & te adolescens laudamus, quod nihil præclarum à te gestum esse censes. Apollonio uerò: Nunquid etiam Veneti sacrificaret, rogante: Timalion, mediusfidius quotidie, inquit. Multum enim ualere existimo illam deam, & in diuinis & humanis rebus. Apollonius igitur supra modum delectatus: Decernam, inquit, coronandum eū esse ob modestiam, etiam præ Hippolyto thebesilio. Is enim Venereis contempsit: eaque fortassis de causa neque à te. Venereis uictus est, neque Amor ad illum comessatum iuit: sed iuit homo agrestis & asperior. Hic uerò se dea infēriorem cõstitēs, amanti non succubuit: sed abiit, ipsam deam uictus, si flagitiosum amorem non cauiffet. Ac ullum odisse deum, ut Hippolytus Venere, non tribuo modestiæ. Modestus enim est, de omnibus dñjs bene loqui, præsertim Athenis, ubi etiam ignorantum deorum ara: dedicatæ sunt. Hippolytum autem eum uocabat propter oculos, quibus nouercam uiderat.

Non malu, sed uolunt bonu.

Terribis iudiciu.

Veneris sacrificare.

Timonem Hippolyto præferat.

Nalli dy conseruando.

Ara ignota rum deorū.

Culinarij serppores.

Ἰππολύτου.) Timachidas Rhodius Coenas descripsit carmine, libris undecim. Numenius condimēta, & Mastreas Pitaneus, & Hegemon thafius, cognomēto Lens, & Ariemidorus pseu doaristophanius, qui culinarias dictiones collegit: & Philoxenus Claudij filius, à quo etiam Philoxeniæ placentiæ nomen habent.

Ἰππολύτου.) Timæus historicus, Ephorū ualde infestus est, cum ipse duobus pecatis sit obnoxius. Vni, quod alios æcerbē

accusat, ob ea quorum ipse reus est: alteri, quod animo plane corrupto fuit, tales sententias in suis commentarijs exponendo, & tales opiniones lectorum animis inferendo. Enimvero si Callisthenem statuedum est merito supplicio affectu perisse: quod

Callisthenes
Alexander.

Timoleontis
versus exag
grato.

supplicium Timæus meretur & Multo enim iustius huic succensuerit nomen, quæ Callistheni. Nam hic quidem inter deos referre Alexandrum noluit: Timæus uero pluris facit Timoleontem, quam clarissimos deos. Ac Callisthenes quidem eum uirum, quem omnes ingenio humano maiorem fuisse concedunt: hic autem Timoleontem, qui non uisus est quicquam gefisse magnificum, ac ne susceperisse quidem: & unam uitæ lineam consecit, eamque non admodum præclaram pro magnitudine orbis terrarum. Illud dico, quod ex patria Syracusas uenit. Itaque mihi persuasum habuisse uidetur Timæus, Timoleontem gloriæ audivit, in Sicilia, tanquam in ac tabulo se comparatum iri putasse illustri simis heroibus: sese uero quamuis res Italicas tantum & Siculas descripsit, ijs cõferendum esse, qui de toto terrarum orbe libros scripserint. Scripsit de Syria, & eius urbibus & regibus, libros tres.

Timæus (Λοκρός.) Timæus Locrensis, philosophus Pythagoricus, scripsit mathematica, de natura, de Pythagoræ uita.

Timæus (Αἰθιοπίαρχος.) Timæus Andromachi filius, Tauromenites, quæ Atheniense Epitimaum ab increpando uocauit. Diæus etiam Graosylletria, quod quælibet in literas referret. Scripsit Italica & Sicula, libris octo: Græca & Sicula, Compendium Rhetoricorum argumentorum libros 68. Olympionicam, seu acta Chronica.

Epitimaus.
Graosylletria
Sicilia.
Scripta.
Timæus de
Agathocle
nomen.

Timæus ueterum historicorum peccatis grauissimè exagitat, in alijs quidem scripti partibus maximam curam ueritatis habuit: in tebus autem Agathoclis ex odio pleeraq; ementis est in principem illum. Pulsus enim ab Agathocle Sicilia: uiuentem quidem uiscis non potuit, mortuum uero per historiam conuictis incescit in perpetuum. Omnino enim in istis ei regi uitæ, alia multa de suo adiecti scriptor: successus quidem illi detrahendo, clades autem non illius modò culpa acceptas, sed fortuitas etiam in eum nihil delinquentem transferendo. Cum autem eum imperatoria solertia prædicum, & strenuus atque animosum in periculis fuisse constet: eum per totam historiam ignauum & timidum appellare non desistit. Etenim quis ignorat, nullum unquam

Agathocle
rei gestæ.

principem minoribus occasionibus usum, è tenuiore fortuna regnum maius acquisiuisse: Nam cum à puero propter inopiam & generis obscuritatem opifex fuisset: postea supapte uirtute non solum totius Sicilia potitus est: sed & magnam Italiam & Libyæ partem armis subegit. Iure autem miræris scriptorum temeritatem, cum per totum scriptum Syracusanorum fortitudinem laudet: eum qui illos subegit, ignauia superasse omnes mortales ait. Quia enim contrariæ sententiæ ipsæ sese coarquant, satis apparet, eum ueritatè historicæ libertatis priuati odij & contentionis causa neglexisse. Itaque extremos operis eius quinque libros, quibus res Agathoclis cõplexus est nemo iure probauerit.

Timæus (Ἡρόδοτος.) Honoris piorum est, seruire Deo.

Timæus (Ἡρόδοτος.) Quæ ego maxime uellem, & tyrannos omnes, & diuitijs excellentes adijse.

Timæus (Ἡρόδοτος.) Romam multitudine hominum creuisse, proximo censu est compertum, quo Romanorum adulatorum septem & triginta milia sunt numerata.

Timæus (Ἡρόδοτος.) Timotheus, tragicus, fabulæ eius sunt, Danaides 2. Hectoris redemptio, Hercules, Ixiõ, Capaneus, Memnon, Proci, Iouis natalis, Helenæ repetitio, Orestes, Pylades, Castor & Pollux.

Timæus (Ἡρόδοτος.) Appius Claudius fuit censor, id est examinator ciuili discipline: singulorum ciuium uitam ad ueteris moris cõseruationem conuertens. Magistratus hic maximus est, & honoratissimus apud Romanos habitus: & ijs mandari solius, qui uita integrè acta per omnia, claruerunt.

Timæus (Ἡρόδοτος.) Propheta: Qui annonæ precium intendit, execrabilis est.

Timæus (Ἡρόδοτος.) Timotheus, Atheniensis comicus, mediæ comædiæ poeta. Fabularum ipsius sunt, Pugil, Depositum, Mutatus seu Translatus. Est & Caniculus Timothei fabula, ut Athenæus in suis libris ait.

Timæus (Ἡρόδοτος.) Timotheus Thierfandri aut Neomyli filius, aut Philopolitis, Milesius, lyricus, qui decimam & undecimam chordam lyre addidit, & ueterem musicam in molliorem modum mutauit. Fuit autem temporibus Euripidis tragici, quibus etiam Philippus Macedo regnauit. Decessit anno ætatis nonagesimo septimo. Scripsit uersibus musicos modos nouendecim, Procemia triginta sex, Dianam, 23. Descriptiones. Apparatus octo, Encomia, Persas, aut Nauplii, Phidias, Laer-

in oratione
tia.

Censu Rom
natum.

Censura.

Lactem, Dithyrambos octodecim hymnos uiginti unum, & alia quædam. Tradunt Alexandrum musicis audiendis cū primis delectatum. Timotheum enim, i-bicinē (in *ἰσχυρῶς* nisi quid deest, nihil ad sensum facit) aliquando Mineræ arduū modulum cātando ad eō permouisse Alexandrū tradunt, ut inter audiendum ad arma concitaret, diceret, Regia carmina talia esse oportere. Hic Timotheus festi-
 10 nāter accitus, in Persicā ad eum ascendit.

τιμόθεος.) Timotheus Gazæus grāmāticus, temporibus Anastasij imperatoris fuit in quem etiam tragœdiam edidit, de publico, quod uocatur Aurargentū. De molio, qui Chryfargyrus uocatur. Scripsit etiam heroico uersu de Animalibus quadrupedibus, de feris apud Indos & Arabes & Aegyptio, & quas India alit, & de aubus peregrinis & prodigiolis, & de serpentibus libros quatuor.

τιμόθεος.) Timotheus, homo diues, dux Atheniēsiū, turrim exerexit. hic ad eam felicitatem est euectus, ut genius corā ei appareret. *ὡς ποῦται ἡ ἕψη τερη, ὡς τὴν θείαν μυσὴν ἡ οὐρανόθεν τέρη.*) Facte hāt eum in imaginibus pictores dormientē, & Fortunā urbem illi in retia cōjicientem, quas uisitare felicitatem, illius subindicantes. Timotheus autem ob successus superbiens, sua potius esse, quam Fortunæ illa opera asserbat. Quapropter etiam postea calamitosus factus est, Fortuna illi succensente. Multi Timothei perstringuntur in comœdia: sed de imperatore loquitur Aristophanes.

τιμοκλῆς.) Timocles Atheniēsis, Comicus: fabularū eius sunt Demofatyrī, Cenraurus, Caunij epistolæ, Epichæreacus, Philodicaestepugil, ut inquit Athenæus
 40 in libris Dipnosophistarum.

τιμοκλῆς.) Timocles alter, & ipse Comicus. Fabularum eius sunt, Bæchæ, Polypragmon, Icarij, Delus, Lethe, Bæchus, Conisalus, Porphyra, quæ etiā uidetur Xenarchi esse: Heroea, Dracontium, Nexera (meretrix Nexera est) Orestes, Marathonij. Hæc Athenæus dicit in libris Dipnosophistarum. Sunt & alia plura.

τιμοκρίτης.) Timocreon Rhodijs, Comicus, & ipse ueteris comœdiæ scriptor, qui graues cū Simonide Melico & Themistocle Atheniēsis inimicitias exercebat, cuius uiruperationem melico carmine composuit. Scripsit comœdiam in ipsum Themistoclem, & in Simonidem Melicum, & alia.

τιμίλαος.) Timolus Larficius Macedo, orator, Anaximenis Lapsaceni discipulus: qui cū poetico esset ingenio, singulis Homericæ Iliadis uersibus alios singulos adiecit, id quod opus Troicum inscribitur indignationem canit Dea Pelida Achille:
Quam suscepit Chrysa iratus propter puellā, Perniciosam, qua infinitos Achæi dolores attulit

Πυρραντιβυζών Troianos absq; principe oppugnarenti:
Et multos egregias animas uico obiecit, Hectoris manibus occisorum hasta.

Scripsit & alia quædam.
τίμων.) Timon Phlasius, philosophus, Pyrrhonis disciplinæ, scripsit Sillorum, ut uocantur, siue reprehensionis philosophorum, libros tres.

τίμων.) Timō ille osor hominū, & alter philosophus, omnem seclā fastidians.
τίμων.) Timō, osor hominū dictus (ἢ *ἀσπκαθάρης*) fuit purus. Timon quidā fuit sine fundamento, inaccessis in locis ceterū sepius, Furianū tradux. Quæ ferunt de pyrralro lapsum, claudum factum, cum medicum non admitteter, putrescentē obijisse: & post mortē eius, locum illum desertum factum esse maris inundatione.

τιμοκρίτης.) Aelianus: Mihi Bæchus uirginis calami tose & tragicis afflicte malis uicē uleus esse uidet. Honorū hominū mortuorū curā suscipit, & rationē habet Deus, & per iniuriam interfectos ulciscitur. Chrysippus certē Megaris quendam auro zonā resertam se cum afferentem, apud cauponem diuertisse uesperē, ab eōq; oculis in autum coniectis, occisum: quē, cadauere in currum, quo simum ucheret, coniecto, efferte uoluerit. At anima inter se cōtapparet Megarensi cuidam: & quæ perpella sit, & a quo, & quomodo effertenda esset, & quæ porta, narrat. Ille autē non segniter, auditis ἡς quæ dicia fuerant, diluculo surgens, currum apprehendit, & mortuū indagat. Ita hic sepultus, ille supplicio affectus est.

τίμος.) Ciuitas Paphlagoniæ, ciuitas Titus & Titus: ut Chiius, & Chius.
τις εἰς ἀπύχην) Cur te non suspendisti
 10 ut Thebis heros fieres & Vius est hoc dicto Plato in Menelao, sed præter historiam. Nam qui Thebis seipso interfecerāt, nullo profus honore afficiebantur.

τις ἐν ἰνζῆτις, &c.) Improbri sunt corui, qui te nondum discerperint.
τίς.) Dauid: Deus quis tecum cōparabitur: Quis nouit Domini consiliū & quis

Alexander
 moxan, d
 Timotheo
 uocatus.

Fortuna, Ti
 morbi su
 perbiens ce
 Biget.

Simonide
 ep. Timoc
 stes in iuu
 au.

Aelianus hęc
 cōsari pto
 dit.

Thebis he
 rot.

quis dimensus est manu sua aquam? quis ponderavit montes lance?

τις μετροεισεν υδωρα χειρι του ανθρωπου. / Tifamen ophænisippus. Tifamenus, ut peregrinus & uerbero, perstringitur. Phænisippus autem, ut impurus & impudicus.

τις πατρὸς αὐτοῦ, ἢ μὴ πατρὸς ἀπέμνησεν τίνων; Quis patrem laudarit, nisi in felices liberis? Fortasse de ijs qui maiorum suorum fortia facta commemorant.

τις τῶν θεῶν.) Quis hic? Sacrificantes dicebant, Quis hic? Deinde qui aderant, sese laudantes dicebant: Multiq̄ boniq̄. Hoc aut̄ faciebāt, ut ij qui sibi alicuius sceleris conscij essent, à sacrificio discederent.

τις ἡγίασθη ἰσχυρῶς.) Quis modus equorum? Prouerbiū, de rebus absurdis. Metagenes in Thuriopertis: Quis modus equorum? Ecce ut saltant isti more barbarico? *τί τις ἰσχυρῶς κταυθῆρα καὶ ἰσχυρῶς;*) Quid tibi

Apollo cecinit? *τις κταυθῆρα.*) Municipium est tribus Aiaciz. Fortassis autem dicti sunt à Titaco, cuius Herodotus meminit.

τις τῶν θεῶν.) Titanes, subterranei dē mones. *τις τῶν θεῶν γῆν.*) Terrā alij uniuersam, alij Atticam solum dici uolunt. à Titenio, uno ex Titanibus uetustiore, qui ad Marathonē habitauit, solusq̄ bellō dījs intulerit: ut Philochorus in Tetrapoli habet. Ister primo rerū Atticarū prouerbij refert, *τις τῶν θεῶν βόας,* Titanas inuocare. Opē enim ferebant hominibus, eosq̄ exaudiebant: ut Nicæder in primo Aetolicarū rerum tradit. putabantur autē esse dij Priapis similes. *(τῶν περὶ τῶν θεῶν ἰσχυρῶς.)*

τις τῶν θεῶν βλάπτει.) Titanicē uidere: id est, toruē inueri. Titanicum semen, *(τις τῶν θεῶν ἀντίφωλον.)* Id est impium.

τις τῶν θεῶν.) Titarellus, Thessalix fluius.

τις τῶν θεῶν.) urbs Thessalix, unde Titarellus.

τις τῶν θεῶν.) Titus Romanorum imperator, filius Vespasiani, uir omni uirtutis genere ornatus, ut uulgō Orbis amor & deliciae generis humani diceretur. Nam eloquentissimus, rei militaris peritissimus & modestissimus fuit. Vernacula Latinorū lingua ad communē rerum administratio nē utebatur: poemata uerō & tragedias Græca uoce edificebat. Cū Hierosolyma capisset: Syria uniuersa & Aegyptus, & omnes Palaestinx finitimæ gentes uirum coronabant, uictorem appellantes. At ille coronas repudiabat, non sese dicens illa fecisse: sed Deo iram suā dedarant manus suas commodasse. Adeo moderatus,

& modestia plenus fuit. Tito hoc Hierosolyma obsidente, Romanus quidam eque probatissimus, cum ludæos per erupta loca reuere cerneret, adolescentem quendam fugientē, robusto corpore, & armatum rapit, caele arreptum, equo currite inclinat, & ludæū equo insidentem persequens. Qui cum tantū dextere summatatis & reliqui corporis ostendisset, & equestris artis uirtutem: tanq̄ aliquod munus: ad Cæsare detulit captiuū. Titus uerō supra modū miratus robur eius, & uires inuictas, eū remunerat, captū interfecit.

τις τῶν θεῶν.) Titus Romanorum dux. huic omnia ex sententia successerunt, fortuna etiam suffragata: sed pleraque suaapte prouidentia tractauit. Valde enim solers, si quisquam alius, fuit. Adeo enim solerter & prudenter non solum communia negotia, sed priuatis etiam congressus regebat, ut nihil addi posset quamuis in ipsō ætatis flore, plures enim triginta annis non habebat, & primū in Græciā cum legionibus transfijt.

τις τῶν θεῶν.) Tityus Latonam adamā, ultra eam comprehendit, sed eius liberi Apollo & Diana sagittis eum occiderunt: & nunc eum apud Inferos puniri aiunt, hepate telis confixo.

τις τῶν θεῶν.) Ista adeo confidens est, ut homicidæ utatur consuetudine, Furias nullas reformidans.

τις τῶν θεῶν.) Telemachus. Telemachus cum regnum Aegyptiorum administraret, ætate adolescentis, perpetuoq̄ in uita militari eū splendore uertatus, animo elato & gloriæ cupido fuit. Deniq̄ ad res gerēdas multas uirtutes, multa eū uicia attulit. Nā sub dio quidē ducere exercitū, & res bellicas tractare ponuit, natura fortis, & ad militares congressus ingeniosus. Ad uariarū administracionem, quæ considerationem sobrietatemq̄ postulant, & ad pecuniarū custodiam, deniq̄ ad res utiles edparandas & tuendas, omnium ineptissimuliter impingret: sed & regnū minueret. Cum enim regia pecunia in eius potestate esset: maximā diel partem lusu pilæ, & cum adolescentulis armis certando conterebat. Ab his cum recessisset, statim conuiuia instituebat: & maiorem uitæ partē in his & cum his exigebat. Si quid aut̄ aliquando temporis congressibus tribuebat: eō distribuēbat, ac potius (si quod sentio, dicendū est) obijcebat regiā pecuniā legatis ē Græcia profectis, & histrionibus.

Equus infique factum.

Prudentia dicit, comitate uirtutis.

Bellicus, sed non est contemtus.

Profusio nec est.

Orbis amor.

Erudus.

Modestus.

Pror.

Prorsus enim abnuere ignorabat: sed ei qui gratū aliquid uel dixisset uel fecisset, statim, quicquid petiit erat, dabat.

πὶ ἀπὸ ἀπαγγέλλου.) Christi secundū carnē maiores, uel ligia & permutationē uocant 70 interpretes. Dauid: Permutatio Christi nri. (ἰχθυὲς ἐκ ἀπὸ ἀπαγγέλλου.)

πὶ βουὴ πρὸς ἀλλήλους.) Pugna ad Pallēnidem uicti sunt Athenienses.

Ecce uicti
uox patris.

πὶ βουασιλευὸν βουάδιον.) Regia bucula. Sub Ptolemæo bos pepent buculas sex. Id bonum omen ratus esse Rex, eas in Regia ali diligentissimē iussit.

πὶ τὸ ἐσθλασσαν.) Suas intueri calamitates, quarum nemo alius autor fuerit, magno parit dolore. Societas delictorum consolationem habet.

πὶ γὰρ πῶν φροντισίᾳ.) Cogitationem extra mala habitare, id est animi tranquillitas, suauē est.

Terpsiu
Dionis frater.

πὶ διονυσίου.) Dionis gry. Dion Alexandrinus, philosophia celebris, fratrem habuit Topsiū palæstritam. A cuius ad uersario quodam cum conuictijs incesse-
tur, & fan da atq; insanda audiret, magna turba subsequente: nihil est locutus, præcepto philosophicæ modestiæ conseruato. Sed cum iam in suas ades uenisset, nihil iracundiæ præ se ferens, adolescenti dixit, ἄσπαστος. Ne gry quidem. Ille uero præ ægritudine animi se suspendit.

πὶ ἠελίοδω τῆσθεσ.) Heliodia senectus: de natu admodum grandibus. Exerat epigramma Pindari huiusmodi:

χαῖρε δ' ἡμε τῶντος κρη δ' ἡμε τειφω ἀπὸ τὸ βελήσας.
εἰσὶ δ' ἀσθράσας μίτρον ἔχον σφίσις.

Salus qui bis pubuisti, & bis sepulchro poute, Heliode, humanæ mensuram habens sapientie.

πὶ ἰππάρχω τειχίῳ.) Hipparchi mœnia. Hipparchus, Pisistrati filius, Academiam muro cinxit. Atheniensibus multum impendere coactis. Itaq; de rebus sumptuosius prouerbium dicitur.

πὶ καλῶσ ἰχθυῶ.) Oedipus: Precor Deū, ne certamen hoc reipublicæ conducibile dissoluat.

πῶσ.) Aristophanes in Nubibus: Vrsura ista quæ bellua est: Quæ nam alia, nisi sit in menses & dies singulos argentum augeatur, elabente tempore?

V. gr.

TOMYRIN reginam Massagetarum Cyto Persarum regi ambiens, cum non succederet dolo, Ad Araxem profectus, aperto Marte rem gessit.

πὶ ἀφ' ἡρῶσ χαρμῆσ.) Eum qui est in facta linea. (Ad incutias) A ludo talario sum-

ptum. Menander in Catapseudomeno.

πὶ ἐγκρίφαλον ἰσσηρ κατιστεσιδῶν μαυρίκῆσ.) Videtur mihi conculso esse cerebro, uel conculsisse cerebrum. De rebus occultis.

TONEPHERS OBIS, rex Aegypti. τειθρηζῶ.) Multitudinem murmurantem & indignantem rex prudēt Atheniensis mitigauit.

πὶσ κολοφῶνα σθίησις.) Colophonē adde. Duodecim urbes in loniæ concilio conueniebant, quod Panionium dicebatur, de rebus communibus deliberaturæ. Quod si quando parcs erant calculi, imparē Colophonij, uictoremq; adijciebant. Smyrnezos em̄ (ἰαθῆντες, profectus ἐκ τὸ λυτῆσ.) uoluntarios habebant socios, pro quibus suffragia ferebant. Hinc de uincente & firmo suffragio pro uerbium dicitur est.

πὶσ κολοφῶνα ἐπ' ἰθῆκῆσ.) Colophonem imposuit. Colophonij cū seditione laborarent, pars quædam factiosorum Smyrnam migravit. Cum aut aliquando Smyrnezij ad bellum exissent: Colophonij, qui remanserant, urbem occuparunt, ut ex eo Colophonij duas, i. e. urbes haberent, & Colophonem & Smyrnam. Quando igitur aliqua de re deliberabāt Smyrnezij, qui cum Colophonij Smyrnez remanserant, cum pares essent eorum calculi: ad Colophonios eos deferabant: qui cui sententiæ suffragabatur, ea uincebat.

πὶσ ζῦνται ἀπὸ ζῦνται.) Mutuō scabere, uel scalpere. De ijs qui se uel lædunt, uel colunt mutuō. Sumptum ab asinis mutuō scabentibus.

πῆσ.) Delphicum extabat oraculū uer sibus heroicis, sic prædieens interitum:

Ἀεαῖδε καὶ νε νεμιασ Αθηρητῆδασ ἠνδασ. *Mercediō-
tardum est
causitas.*
Pandosiamque: necem quoniam tibi fata mi-
nauit ut.

Cōmissa itaq; pugna cū Brutijs & Lucanis ad flumen quoddam, ponte rupto, cū flumē ā finitimis Acheruntidē dici audisset, urbemq; uicinā Pandosia: locis cū oraculo sibi reddito cōparatis, fatale tempus adesse ratus, gloriofam expetit mortē, impetu in confertissimos hostes factis, magna q; strage edita. Fuit hic Alexander Philippi affinis, frater Olympiadis.

πὶσ ὑλασ χαρμῆσ.) Hylā uocas: Prouerbij, in eos qui frustra laborant & uociferantur. Nā Hylam amissum Hercules nau Argo relicta quæritans, non reperit.

τειθρηζῶ.) Publici ministri, custodes urbis, mille numero. Ac olim in foro medio tabernacula habebāt. Post, in Areopagū sunt

Exhibe 1000
litram.

sunt translati. Vocabatur etiã Scythæ & Speusini, à Speusino quo dã antiquo magistrato, q primº eas excubias instituerat. *Ἰστορίας*.) Aristophanes: Ne sis tetrico uultu. Nec enim te decet in arcum conuertere supercilia.

Ἰστορίας.) Sophocles in Erigone: Quæ coniecturis indago, ea certo cognoscere uolo.

Ἰστορίας.) Parni scaphis. In eos qui res paruas sepe querunt. nam Parnus gubernator, ob amissam scaphã subinde alijs molestus fuit.

Ἰστορίας.) Plato in Gorgia: Necesse habeo, ea quæ adsunt, ueteri prouerbio, æqui boni q facere. Cratinus in Pylæa: Viri sapientes decet, eam rē quæ adest, pro uirili bene collocare: id est, boni cõsulere.

Ἰστορίας.) Locus est, ex hjs quæ multifariã dicitur. Dicitur enim locus & naturalis, & particula (id est pudenda, ut opinor) & eius usq; orationis circuitus. Loci autem apud Aristotelem, ex eo q similitudinem quandam habeant cõ loco naturali, dicuntur. Loci autem, sunt principium & o cca sio uariorum epichere matiũ. Ac liber Aristotelis Topica inscribitur, quod loci quidam in hjs traduntur, quibus tres, de quolibet re proposita possimus ex probabilibus argumentari. Est enim locus, principium quoddam aut elementũ, è quo capi mus principia rerũ singularum, ingenio intento, circumscriptioe quidem definitæ (aut enim adhibet cõmunia & uniuersalia, quæ syllogismoru sunt propria: aut ea saltem è quibus possunt ostendi talia, & capi) singularum aut rerum ratione, indefinitæ. His enim innitens, inuenire potest, ppositionẽ probabilem, instituto cõuenientiẽ. Id etiam est principiu. Sunt qui censent, primum librum non Topieum inscribendum, sed de hjs quæ locos antecedant. *(τοπικά, τὸ πρὸ τῶν τῶπων.)* Interdũ, ea quæ necessaria sunt *(τὸ ἐξ ἐπιδημιῶν.)* ad probabilia. Neq; enim de omni proposito ex ueris concludi potest. In epigrammate: In terra misericordie locus est. Nam qui uiderunt, statim me ad tumulos eorum narunt pij.

Loci Aristotelis.

Præceptum. Locus. Epichereia.

Ἰστορίας.) Locus differt à pcepto. Pceptu enim est cõmuniũ, & uniuersaliũ, & simpliciu. Principium etiã loci est pceptu, sicut locus epichere matis. ueluti, pceptu est qd se effertur: Argumentandũ est à contrarijs & coniugatis. Locus autem, tam etsi contrarium mulisariam inũ contrario * contrarium,

& rursus, è coniugatis. Sic & reliqua. Nã locus, iam propositio quædam ex pcepto factus est.

Ἰστορίας.) Sophocles: Hei mihi. timeo id quod imminet: illustri uir morietur.

Ἰστορίας.) Torna omnem cantilenam: hoc est, rotundẽ & pepsic recita.

TORQUATUS. Gens Gallorum, relicis suis sedibus, in Italiam est infusa. Cũ autem in prociũ castrametati essent: Milius, senator illustri, cum rege Gallorum, eũ alia factate, tum Romanorum fortissimum ad singulare certamẽ prouocante, est congressus: lethaliq; icũ illato, prostravit regem, ac torquem quo ornatum Gallus uti solent) illi detractum suo eolo circumdedit: ex eoq; Torquatus à ciuibus suis dictus, cognomen id familie sue hæreditarium reliquit.

Ἰστορίας.) Clare cani receptui iustit.

TORONE, urbs Thraciæ: unde Toroneus.

TOSIBIS, deus *. *Ἰστορίας*.) Pratum lignum nunquã rectum. Populare & clarum prouerbium: de hjs usurpatur qui distorta ligna, aut negotia trito conatu corrigere student.

Ἰστορίας.) Tuum tibi narro somnium.

Ἰστορίας.) Sophocles in Aiace: Tantum scio, atque inter fui.

Ἰστορίας.) Ille re anima uersa, reditum desiderat, alacritate sua id quod profuturum erat conficiens.

Ἰστορίας.) Babyis coetus. De simplicioribus & indoctis.

Ἰστορίας.) Hoc utiq; Corycæus audiit. Asunt iuxta Corycũ Pamphyliz locum fuisse piratas, quos quidã Coryciji adiutũtes, explorant meratorum sarcinas, & tempus quo solutũ essent, piratis indicant. Prouerbũ itaq; obtinuit, ut de hjs diceretur, qui cum se latere putarent: tamen noscerentur.

Ἰστορίας.) Iouis sandalum. Europolis in Chryfogone, pro re magna hoc dicto usus est.

Ἰστορίας.) Hoc Orcus exequetur prius, quam ego admiscero.

Ἰστορίας.) Sophocles: Non cuiusuis erat illud oraculum explicare: sed diuinitio-

tionē pōstulabat, quā tu nō ex auguriis atulisti, nec ex deo ullo didicisti. Sed ego nihili ille Oedipus adueni, & Sphingem uici, ingenio, non augurio duce.

ῥῶπ(⊙). Est illud rectē, & nō malē dictum uerbum. Aristophanes: οὐτὸ πῶν ἐλθῶραϊσι, ἢ δ' αὖθις περὶ ἐλθῶρων. Nec cū perniciosis, nec sine perniciosis. Prouerbij loco dicitur.

κακὸν γυναικίσι, ἀλλ' ὄμιος ὦ θρημίτι, σὺκ' ἐστὶν οἰκίῳ κίκῳ αὐτῷ κακῷ. *Malū sunt mulieres: sed tamē ὁ popularis, Non potest habitari domus sine malo.*

TYRVLVS, urbs Thraciæ. τῷ σελίνου εἶρητι.) Selino eget. De iis qui periculose ægrotant. Solemus enim, ut ait Plutarchus, monumenta selino coronare.

τὰς εἰτέρας παραυδῆς ἀγυμνῆτι.) Alios tragicos ager Prouerbium, in eos qui se comparāt atq; ostentant in rebus cōtrariis, ut Didymus ait.

TVSCIANVS, orator eloquētissim⁹. τισκλαμῶ.) Timagenes ob lingue libertate schola ciect⁹, in agro Tusculāo uixit. εἰ χυμῆς οἰκῶντι.) Scorsim habitantes, intelliguntur libertini, qui herilibus cēdibus excesserunt.

ἄτ' ἐκείνη ἠέριον, ἀλλὰ ἄτ' ἔλασος ἐκείνη ἦται.) De hoc dubitare desierunt, idēq; dixerunt quod quæreretur.

ἄπ πῆρας.) Fecit unum hoc ex iniustus factis (ut prouerbio dicitur) iustissimum. Hoc illius factum est, & sanē agendum aliquid fuit.

τὴ φέρον ὄκηθῷ, καλῶς φέρον χρῆ.) Quod diuinitus accidit, pulchrē ferendum.

τὸ ἄπνομὸν καλῶς ἔχουσι τὸ ἄπ κείνοι.) Vnde istud colligis? Ex quo iudiciū facis? τὸν ἄλλου μοι ὑπάτωρ ἦπὸν μέλει.) Cætera omnia minus curo.

τὸν δ' ἄπνομ' ἢ μοι μέλει.) Asini mihi curæ non sunt.

τὸν δὲ πρὸς τὴν κίλιν, ἢ γὰρ περὶ κροτάροισι.) lube quo d fieri potest neq; enim apud Centauros sumus.

τὸν ἰερῶν φύλλον πλείονες ἄπνομ' ἐσσι φαίνεται.) Vernis foliis plures sunt sy-cophanrix.

ἄπνομ' ἀπρηθῆς, ἢ ἐργῶν ἐκπῆσι.) Auribus attritus ira commouetur.

τὸν φιλοπέτων τὸν φίλοισι.) Charissimorum charissima. Aristoteles in Melicisium republica tradit, eos liberos nudos usque ad annos 16 efferre, & deofculari in conuiujs.

τὸν δ' ἄπνομ' ἢ μοι μέλει, ἢ ἐργῶν ἐκπῆσι.

ληται.) Tanto te prosequar odio, quanto nunc amore.

ῥεαγῆματι.) Interdum ternas aut quaternas nuces apponebat, aridas uerō sicus, aut 6. Sin uerō nos faceret ausi esse minus petere, plures etiā apponebat, duas scilicet aut tres, graui admodū uultu, nihil ueritus derisum adolefcentum.

TRAGIAMBO S inuenit Apollodorus grammaticus, Asclepiadis F.

ῥεαγῆματι.) Tragica scena. Tabularum sublime, * ē quo dii aliqui loquebantur.

ῥεαγῆματι πῆσι.) Tragicus casus, id est grauissimus.

ῥεαγῆματι πῆσι.) Tragicus simius. De iis qui præter dignitatem, factum præferunt.

ῥεαγῆματι.) Aristophanes: Pegasilæ tibi accommo dandæ erant, quō magis tragicus diis uidereris. Alludit ad Icarī fabulā: uel quō d putatur Bellerophōtes Proxi uxorem, post Chimærā interfectam, Corinthum reuersus, decessisse, & sic mulierem equo Pegafo imposta, in medium abiicisse mare.

ῥεαγῆματι.) C. Suetonius Tranquillus, grammaticus Romanus, scripsit de Græcorum ludis librum unum, de ludis & spectaculis Romanoꝝ lib. 2. de anno Romano lib. 1. de Repub. Ciceronis lib. 1. Refragatur autem Didymo de nominibus propriis, & formis uestium & calceorum, & aliis indumentis. De ominosis uerbis, seu maledictis: & unde sit unumquodque. De Roma, & eius institutis & moribus, lib. 2. De familia Cæsariana, à Iulio usque ad Domitianum, lib. 2. (συγγενεὶς κασιγνήτος) Stirpes Romanōꝝ illustrium.

ῥεαγῆματι.) Apud Messenios caprificus Tragus dicitur. Aristomeni abt datū fuit oraculū: Cū aquam Edæ fluminis potasset Tragus, captum iti Hiram montem. Itaq; prohibebant, ne hirci inde biberēt. At caprificus erat iuxta flumen, cuius folia inclinata uergebant ad flumen. Quo facto, captus est ille mons.

ῥεαγῆματι.) Tragœdiæ magis conueniunt horrenda spectra: in quibus Furcum facibus ince debant. Quemadmodum autem instructæ fuerint: eius est exponere, qui Tragœdiam uelit scribere, non historici.

ῥεαγῆματι ἀγῆμα πῆσι.) Tragœdia digna ppeti. i. durissimis iactari casibus. nā tragœdia turbulenta & tumultuosa est.

Serdii.

Serenus interitus.

Anthigis oraculum.

Nelatio in alud.

TRAIANVS patricius, floruit sub Iustiniano Rhinotmero. Scripsit annales breues praeclaros, homo Christianissimus & orthodoxotatus.

Traianus Romanorum Imperator, adeo bonus, & ofor improbitatis, & iustus, ut aliquando strictum ensẽ coram proceribus suis, praefecto praetorij tradiderit, his uerbis: Cape hunc ensẽ: & si bonus fuero, pro me: sin malus, contra me eo uitor. Hic Christianis aliquid Induciarum concessit, nam qui illis temporibus à Romanis magistratus redimebant: ad demerendos imperatores uarijs Christianos supplicijs afficiebant: adeo ut Tiberianus, qui primæ Palæstinorum genti praeerat, ad eum retulerit, se non parem esse Christianis occidendis, qui ultrò supplicia appeterent. Vnde Traianus omnibus praefectis suis mandauit, ne supplicijs eos afficerent, (Extrat hacdere & Plinij epistola.)

Tiberiani querela.

τράϊανος. Nihil comperti habemus, sed uagamur opinionibus. ἴσμεν ἰδοὶ τράϊανος, ἀλλ' ἀλάμειν.

τράϊανος ἡ ὄψις τ' ἀνοστή. Actor est sensus oculorum, quam aurium.

τράϊανος φέρει καὶ κρημνῶν.) Sacrificula Trapezophoros & Cosmo, omnia Mineruæ sacrificia curabant.

τράϊανος.) ποὶ τὴν ἀπαγορεύσας ἐπὶ τῆς ἡμίσεως. Quò me uertam? Quid me faciam?

τράϊανος.) Illi aspre eos exceperunt, densa & horrenti phalange.

τράϊανος, τράϊανος.

τράϊανος, alimentum, nutrimentũ, cibus, tidus. Aristoteles ait, controuersam esse nutritimenti rationem. Nam alij dicunt, simile esse nutrimentum ei quod nutriatur, nutriri enim simile simili. Nam si appositum nutrimentum, id quod nutrirur, auget: simile autem augetur simili, non contrario (hoc enim corrumpit contrarium) non igitur à contrario nutrirur id quod nutrirur, sed à simili. Alij uerò dicunt, nutriri contrario id quod nutrirur, nam si patiarur nutrimentum ab eo quod nutrirur, & in id muretur: non patiarur autem simile à simili, sed à contrario contrarium patiarur, & contrariũ in contrarium mutet: eòtrarium esse nutrimentum ei quod nutrirur. Ac hæ rationes uidentur esse contrariæ, sed non sunt. nam nutrimentum facultate simile est ei quod nutrirur, adu uerò eòtrarium. Nam & panis & obsonia incoacta & inconcocta, quodammodo contraria sunt ei quod nutrirur. Ma-

Facilitati similitudo, autem repugnauit.

tata uerò & alterata, rum familia fiunt. Muratur autem non simile in simile, & quidlibet in quidlibet, sed contrarium in contrarium. Nec enim album in calidum sed frigidum in calidum muratur. Tameñ igitur fuscum in album mutatur, non minus tamen est albi patriceps quàm nigri. Eodemque se modo res habet in alijs. Cum igitur duplex sit nutrimentum, alterum crudum, coctum autem: crudum contrarium est eòcto, coctum autem & muratum iam est simile. Aealens est prima facultas animæ nutritens: quod uerò nutrirur, id animatum est corpus, eo quòd hanc habet facultatem. Id uerò quo nutrirur, nutrimentum. Sed & id quo alitur, est duplex: unum mouens, & motum (f. a. alterum quod mouetur tantum.) Nam à natura insitum calor, quo nutrirur anima, ranquam instrumento, & mouet & mouetur, mouetur à nutrienre facultate: mouet reliquas partes, ut dentes, uenas, uentrem, & reliqua per quæ nutrimentum conficitur: quæ mouentur tantum, non etiam mouent.

τράϊανος, ἀνοστή, τράϊανος.

τράϊανος τὸν ἐργάτην.) In extremo constituti discrimine ad Romanos fugiẽt, & ijs & se & urbem tradent.

τράϊανος.) Aristophanes: Ego te uociferando uertam in fugam, id est uincam clamando.

τράϊανος.) Trigesimus, id est extremus dies mensis, facer erat defunctis.

τράϊανος.) Romani bello illato Carthagenisibus, mauẽ (Persei) Perficis castris optima delecta, oēs copias in patres quatuor diuiserunt, quarum quælibet geminas habebat appellationes. Nã prima uocabat exercitus & prima classis, & reliquæ eadem ratione. Quarta uerò, & tertia, aliud cognomen nõ asciscabant. Triarij enim dicebantur, pedestris exercitus consuetudine.

τράϊανος.) Tria Stesichori, Strophen, Antistrophen, Epodò. Tota enim Stesichori poesis eiusmodi est, ut fidebus accinatur. Ac profus amusus & indoctum, per conuicium dicebant, NE TRIA QUIDEM STESICHORI NOSSE.

τράϊανος.) Tertiari. Sic dicunt palæstri, pro ter occidisse: aut ter cursu uictum esse, stadio, diaulo, dolicho. Sic tradit Thugenes in ludicibus.

τράϊανος.) Videti tritas gestare uestes, * bonum est.

Explicatio sonoy.

τράϊανος.

τεβλῶ.) Reliquit milites moræ impatiētes, & uel cum periculo decertare cupientes.

TRIBVNVS, genere Palæstinus, homo eruditus, & arte medica nulli secundus, sobrius & Deo charus, & æqui obseruantissimus. Hic cum Chosroes facinorasset, à Persia discessit, multis memorabilibus muneribus à Rege acceptis. Inducis autem cum Iustiniano imperatore factis: Chosroes medicum huic sibi in annum concedi petiit. Quo facto, Tribunum petere iussit quid uellet? Is uerò aliarum rerum omnium, petiit nihil, nisi ut sibi quosdam Romanos captiuos donaret Chosroes. Is uerò & alios 3000 captiuos, & quos nominatim petierat, uiros doctos, dimisit. Quæ res maximæ gloriæ Tribuno apud omnes mortales fuit.

TRIBVNIANVS, quæstor fuit sub Iustiniano.

TRIBONIANVS Macedoniani F. à Dicegoris hyparchis (ἀρχὴ ἀρχαίων τῶν ὑπάρχων) gentilis fuit & impius, omnibus modis à Christiana religione alienus, adulator & impostor: qui persuadere conabatur Iustiniano, cum non moriturum, sed cum carne in cælum assumptum iri. Fuit autem quæstor Iustiniani. Hic & ingeuij facultate utebatur, & ad summam peruenerat eruditionē, nemine suæ ætatis inferior: pecuniæ ad miraculum audis, ius precio uedere solitus: & legum dies alios plerunque tollebat, alios scribebat, p̄ cuiusq; necessitate accepto prelo. Eo in honore cum annos multos uixisset: morbo decessit, nihil in iuicundi à quoquam perpeffus. Nam & facundus erat, & cætera suavis, & avariciæ morbum amplitudine doctrinæ solertissimè occultabat.

TRIBONIANVS Sideres, ex Dicegoris hyparchis & ipse, uir perquam eruditus, uersibus commentarium scripsit in Ptolemæi canonem: Con centum mundanæ & harmonicæ (ἀρμονικῆ ἀριθμητικῆ) dispositionis: de gubernatore & horæ domino: de planetarum domicilijs, & cur singulis id domicilium sit attributum: de 24. metris pedibus & rhythmicis: Metaphrasin Homericæ nauum catalogi: Dialogum Macedoniam, sen de felicitate: Vitam Theodoti philosophi libris 3. Consularem orationem soluta oratione, de Iustiniano imperatore: Imperatorum de eodem: De men-

sium permutatione, uersibus.

τεζήσαν.) Ter senex dicitur Nestor, quod tres hominum ætates uixerit, hoc est annos 90. Apud Ouidium de 300 gloriatur.

τεζήσια.) Inimicitias à patre tanquam aliud quiddam acceptas, ad tertiam ætatem usq; propagauit.

TRIGONVM, prætorij nomen, figura etiam fortasse triangularis.

τετρῶς.) Plato diuidendi philosophiæ celebrans, fastigium & uallum philosophiz uocat.

τριετηρίδες.) Trieterides, dies apud Bithynos, quibus perpotabant, & in conuiujs omnis gñs acriamata introducebant. Ac omnino genio tū indulgebant Pergamum.

TRIERARCHIA, munus fuit apud Athenienses sumptuosum. nam triremem omnibus rebus ad bellum instructam esse oportebat: quas res designatus comparabat.

τριήμε.) Triemes, belliea nauigia, quæ Liburni dicuntur.

TRICARANVM, castellum Argiuorum.

τρικέφαλος.) Mercurius triceps uiarum monstrator: cui subscriptum fuit, quorsum hæc uel illa tenderet. Fortassis autem ad uiam quamlibet conuexum caput habuit. Dedicatus primum est, ut Philochorus tradit, à Proclia, Hyparchi amatore.

τριμίλιος.) Si ueneritis, ter præceps uolutabor quo cunq; iusseritis.

TRINACRIA, insula Sicilia.

τριόφθαλμος.) Oraculū datū est Thebanis, ut in quem primum trioculum incidissent, eum sequerentur. Occurrit autem eis Oxyllus quidam, equo monoculo uehens: quem oraculo intellecto sancti sunt.

τριβάλες.) Nemo indicabat, nisi annos natus eiret 60. Qui uerò integritate erat, concionem quidem ingrediebantur, sed non iudicabant. Demagogi itaque impetrarunt à Republica. ut ijs qui conciones frequentarent, palmam aliquid è publicis aëgialib. daretur. Post Cleon id effecit triobolium, captandæ auzæ popularis gratia. Senex uerò concionem non ingrediebatur.

τριήμις.) Fatidicus Apollinis tripos, q̄ tribus temporibus uaticinetur, præsentis, præteriti & futuro.

τρισημίς.) Democritus Abderites

R 2 scri

Captiu præ
lucis opibus.

Leges præ
eio fieri de
que res
xii.

Astronomia
αριθμητική.

ὁμιλία
βι.

Crueliter
dicitur.

scripsit de Inferis. Tritogenia Minerua dicitur. *ποις μαι Τριτογένις παρ' εὐ Τριτογένια.* Puer mihi datur Tritogenes, nō Tritogenia. Minerua dea uirilis, liberos mares donare putabatur. Dicitur & Tritomenis, & (Istro autore) eadem est quæ Luna.

Τριτωνες (Τριτωνες.) Demon in Attide, Tritopatores uentos esse ait. Philochorus uerò, eos omnium exitisse primos. nam Tellurem quidem & solem, inquit, quē & Apollinem uocat, antiqui parentes eorum esse crederunt, è quibus nati qui essent, eos dici tertios patres. Phaedemus uerò lib. 6. ait, solos Athenienses & sacrificare & uota facere illis generatione liberorum, uxores ducturos. In Orphei autem physico, nominari Tritopatores, Amalcidem, & Proctolem, & Proctoleonem: qui uentorum janitores & castodes sint. Qui uerò id opus enatrat, Cœli & Telluris ait eos esse filios: eorumq; nomina esse, Cotum, Briareum & Gygem.

Τριτωνες (Τριτωνες.) Tertius ceter est Seruatoris. nam primum dicunt esse Cœlestium, alterum heroum.

τριτωνες (τριτωνες.) Quilibet trib. diuidebatur in tres partes. est & *τριτωνες* integra uictima, suis, arietis & hirci: sicut *δμοεικηλιδες* *τριτωνες*, id uictimarum oblatio.

TRIPHYLIVS episcopus, discipulus Spiridonis Cypti, miraculis clari, ei' san-cti patris miracula descripsit, ut scriptum est in uita eius, uersibus lambicis: quæ cognoscenda sunt, ut ualde utilia.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

τριφυλίου (τριφυλίου.) *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū. *τριφυλίου* periculū magnū.

Alterationis & mutationis uestigium, & similitudo imaginis, dicitur uersionis umbra.

Tropologia, * alteratio aliterius ad alterū secundū quid: id est, secundū unū subiectōrū trium, sententiarum, diuisionis & carminis.

Modus in syllogismis, est uelut i figura orationis. cuiusmodi hic est: Si primum, & secundum: Sed primum: Ergo & secundum. Excogitata est autem hæc forma orationis, ut ne in longioribus uerborum constructionibus prolixam assumptionem & conclusionē repetere necesse esset. Pifides: *ε βαρβαρος ε τω λαγω κη τω τρω πωι*, Oratio monibusque barbarus.

Canis frustum Siculi casei aptum deuorauit.

Appetimus (inquit Plato in Republica) uictū, id est cibū & potū, & ea que sunt procreationis.

Trophonius Trophonij sub terra * ludibria. Lebadiz fuit oraculum, quod à descensu, *κατωβασος* dicebatur.

Fauces autem erant quedam, quæ extremos tantū pedes caperent. Deum itaque consultari, castitate prius certis diebus seruata, & sacro quo dam habitu ornati, mellitas placentas utraq; manu tenentes, faucibus insidiebant, subitoq; rapti subibant terram. Placentas autem afferebant, ne ab occurrentibus serpentibus læderentur, illis obiectis. Ac multi eodem die redierūt per easdem fauces, multi diutius etiam ibi manserunt. Fuit autem Trophonij Erisij filius, fratris Agamedis: quo loco draco erat, qui taciturnaretur, cui (*κατωβασος*, *εκατωβασος*), ij qui descendeabant) incolæ placentas obijciebant.

Socrates Alcibiadi Xathippos conuicia ferti posse negans: At ego, inquit, assueui: quasi trochleam continenter audiuissem.

Rotæ alligati serui flagris cadebantur.

Dauid: Vox tonitrus tui in rota. De rubro mari. Air enim historia, spirante Austro diuisum esse mare. Nam aere in turbinem cõuoluto, & nubibus densatis, uentus nascitur. Supplicia uerò, inquit, tua, telorum instar hostes inuadebant: & sonitu tonitrus Aegyptiorum rotas constrinxisti. Cum autem air, Mi Deus effice eos tanquam rotam: id est, *επιδε* eos omnis gentis calamitibus

τριφυλίου

τριφυλίου

τριφυλίου

τριφυλίου

τριφυλίου

bus torqueri, & continentibus affligere malis.

TROILVS sophista Cōstantinopoli docuit. Scripsit orationes ciuiles, Epistolaram lib. 7.

τηρυγίας (Θ) ἀθμιαυός.) Vinitor Achmonēsis. Aristophanes : Sum solers vinitor, non sycophanta, nec litium amans. De hominibus quietis, cuiusmodi sunt industrij agricolā.

τηρυγίας πύρρος παύτης οι άμαρτωλοι.) Fecēs bibent omnes peccatores: id est, grauiſſimē à Deo punientur.

τηρυγιάμοις.) Mali dæmones, multis dediti flagitijs, omisso Dei cultu se cauillationibus & detrisul dediderunt.

τηρυγία (ήάδλατα.) Turturis cantus, uel Turturem canere. In eos qui malē ali-quid agunt.

τηρυγία (ήάδλατα.) Turture loquacior. Turtures enim non ore solum, sed & posticis partibus murmurant.

τηρυγοκομῆδία.) Trygocomædia: uel quod d multum pramij loco acciperent, uel quod ante personas inuentas fecib. ora inungerent.

TRYPHIODORVS, Aegyptius grāmaticus, & poeta heroicus. Scripsit Marathoniaca, Ilij excidium, de Hippodamia, Odyſſeam lipogrammaton, quę est poema de laboribus Vlyſſis, & quę alia de eo fabulantur: Paraphrasin similitudinum Homeri, & alia plurima.

TRYPHON Ammonij F. Alexandrinus grammaticus & poeta, fuit Augusti temporibus, & antē. Scripsit de pleonasmō Aelicæ diſtinctionis lib. 7. de Homericis dialectis, Simonidis item & Pindari & Alcmanis & aliorum lyricorum. De diaſto Græcorum, Atgiuorum, Himætorum, Reginorum, Doriensium & Syracusanorum. De inflexionū analogia. De recti casus analogia. De nominibus comparatiuis lib. 1. De monosyllaborum analogia. De nominum characteribus lib. 1. De uerborum barytonorum analogia lib. 1. De uerbis entheticis & infinitiuis & imperatiuis, & optatiuis, deniq; omnibus. De orthographia, & iis quæ in ea quæritur. De spiritibus & tropis, & alia.

ἀπελώπη (Θ) τρυχνο.) Tenericor trychno, seu trychno herba. Pro hoc dixit Aristophanes, μυρσικώπη (Θ) τρυχνο.

τηρυγίας (ήάδλατα.)

Τάλυτε Τρυγυ νιγρικου ρυπερ, Αcherontiuus, scopulius sanguine stillant

Custodient, Cocytij, circumcurſantes canes, Viperarū, centiceps quæ uiscera tua Dilacerabit, pulmoneſq; arripiet Tartesia murana, renes uerō tuos Cum ipſis intestinū cruentatos Diſcerpent Gorgoneſq; Tithraſia, Ad quæ ego curſorem incitabo pedem.

τηρυγία (ήάδλατα.) Aristophanes: Tale nunquā quicquid in mentem i hemistocli uenit. Sapientia laudē tulit i hemistocles, uel quod moribus Piræcum cinxerit: uel quod oraculum Delphicum de ligneo muro, naues & classem interpretatus est.

τηρυγία (ήάδλατα.) Hippocratis filij similes eris, teq; uocabunt Blitommam. Hi deridebantur ut iuilli, & indocti, & capitones. Eupolis in Demis, eos appellat subditos, & balātes filiolos, minimeq; morib. cōmodis. Eorum nomina sunt, Telſippus, Demophon, Pericles.

τηρυγία (ήάδλατα.) Rectis aliorum sententijs assentiri & parēre, maioris uirtutis esse iudicabat Zeno argumentum, quā si quis suo Matte quid factū eſſet opus, inueniret. Sic in uerſo Hefiodi uerſu: Optimus ille quidē, qui parēt recta monenti.

τηρυγία (ήάδλατα.) Si quis propter parentes labores capit, non labores iudicare debet.

τηρυγία (ήάδλατα.) Magistratum nauticorū ordo: Iſoarchus, proreus, gubernator, nauclerus.

ΤΥΑΝΑ, metropolis Cappadocia. τυλάπη.) Parthorum pleriq; clauas habebant ferreas, aut ferro munitas.

τυμβογύρτης.) Capulates fenēs, quinta ætas senum, delyra. Iſta garris, perinde ac si tumba excidiſſet.

τύμπανα.) Indi tubæ loco flagella quæ tiebant. habebant & tympana horribilem quandam bombum edentia, quę sic confecta erant. In abieris stipitem excauatur nolas ex orichalco inferebant, & ore ualis taurino corio tecto, tympanum sublimē ferebant in pugnis. Ac tumultum magnum excitari, aut aliquid dñcunaturi, uas ligneum in eos inuerſum concutiebant. Tum quæ in eo erant tintinabula, & multa & magna, in aperto que sonantia, obſcurum quandam intrinsecus edebant bombum, qui ab ignis non diiudicari facile poterat, cuius eſſet instrumenti aut belluz (Βερυχματι.) mugitui enim erat similis.

Thymistocles,

Obedientia probata.

Parentes.

Nauta.

Claua.

Scriamus.

Tudoroi tympana.

Tryphica anapula.

TYMPANA conicea gestabāt & pul-
sabant Bacchā.

TYRANNIO, Epicratidis & Lin-
diaz Alexandrinæ F. Amisenus, dictus
Corymbi F. fuit sub Pompeio Magno,
discipulus cū ante multorum, tum
Hestiaz Amiseni, à quo & Tyrannio di-
ctus est, quòd exagitaret condiscipu-
los, cum Theophrastus antea dicere-
tur. Post etiam Dionysium Thracem
Rhodi audit. Aemulus fuit Demetrii
Erythraei, qui Romam captiuus à Lu-
cillo ductus est, cum Mithridatem, Pon-
ticarum gentium regem, uicisset. Cla-
rus Romæ factus, & diues, libros am-
plius 30000 comparauit. Obiit senex
podagta confectus, Olympiadis * 120
anno tertio.

lib. 1. b. v. 66.

TYRANNIO junior, Phœnix, Arre-
midori F. discipulus Tyrannionis senio-
ris: unde & Tyrannio dictus est, eum Di-
ocles antè uocaretur. Captus & ipse b el
lo Antonij & Cæsaris, à quodam Dy-
mante, liberto Cæsaris emptus. Deinde
Terentiz donatus est, Ciceronis uxori,
ab eaque manumissus: Romæ docuit &
libros scripsit octo & sexaginta, quorum
& hi sunt: De Homericâ profodia: De
partibus orationis: in quo dicit, indi-
uina esse nomina propria, positiua uerò
ἰδιωματικά appellatiua, ἠδ' ἰδιωματικῆ
posi-
tione participiâ. De Romana lin-
gua, eam esse à Græca ortam. Antigenis
Romana lingua. Dissentire poetas recē-
tiores ab Homero. Enarratio partiti-
onis Tyrannionis. Correctio Homerica.
Orthographia.

Dymant. Terentiz.

Scripta.

Tyranno Messenius, philosophus, tres
libros scripsit de auguris. Extant & alij
eius libri utiles.

Tyranni. Reges.

tyranni. (ἡ τυραννίς.) Poetæ, qui Troianum bel-
lum antecesserunt, reges, tyrannos ap-
pellabant: serò tandem hoc nomine uul-
gato apud Græcos, Archilochi tempo-
ribus, ut Hippias sophista ait. Home-
rus certè omnium mortalium atrocissi-
mum & hetum, regem appellat, non ty-
rannum. Dicitur autem esse tyrannus, à
Tyrhenis, qui sexu homines, & latro-
cinus dediti fuerint. Ac ne aliorum qui-
dem poetarum ullus nominis tyranni me-
minit. Aristoteles uerò in Cumanorum
Rep. tyrannos ait olim dictos fuisse αἰ-
νυμένους, ἐπιμαίτας, iudices seu gubernatores, no-
mine leniore.

B. b. b. v.

αινυμένους, ἐπιμαίτας.

TYRANNVS sophista, scripsit de sta-
tibus, & diuisione orationis, lib. X.

τυραννίς.) Deucalion imperauit ijs qui
Parnassum accoluerunt.

Dracib. v.

τυρηνία χώρα.) Hetruria: & Tyrheni,
qui & Thucidi dicuntur. Apud hos histo-
riam scripsit uir peritus. Ait enim opifi-
cem rerum omnium Deum, duodecim
annorum millia (Φιλολογηθῆναι) impēdis-
se rebus omaibus à se conditis, eosq; in
duodecim quæ uocentur domos distri-
buisse. ac primo millenario fecisse cœlū
& terram: altero fecisse firmamentum
id quod apparet, & uocasse cœlum: ter-
tio mare, & aquas in terra omnes: quar-
to, lumina magna Solem & Lunā, & stel-
las: quinto, animam omnem uoluerū &
reptiliū & quadrupedū, in aere, terra &
aqua degentiū: sexto uerò hominē (Φαι-
νί) περιηλυθῆναι, uidetur prætermisisse.)
Videntur itaq; primi sex millenarij ante
formationem hominis præterisise, & re-
liquos sex millenarios duraturū esse ge-
nus hominū: ut sit uniuersum tēpus con-
summationis, annorum 12000.

Tyrhena
fabula de ho-
minum ato-
ribus.

TYRIDAEE, municipium Oenciæ
tribus.

TYRTAEVS Archambroti F. Lacon,
aut Milesius, Elegiacus poeta & tribi-
cen: quē serūt carminibus suis incitasse Lace-
dæmonios, & fecisse ut bello Messenio
uictoria potirentur. Est autem antiquissi-
mus, æqualis septem Sapientum, aut an-
tiquior. Floruit itaq; Olympiade 35. Scripsit
Rempub. Lacedæmoniorum, & præ-
cepta uitæ uersibus elegiacis, & carminū
bellicorum libros 5.

Tyrtæus. Lacedæmonij iuratur, se aut
Messenam capiueros, aut mortem oppet-
turos. Accepit autem oraculo, ut du-
cem peterent ab Atheniensibus: Tyrtæ-
um poetam, hominem claudum accepe-
runt: qui eos ad uirtutē cohortādo, Mes-
senā anno 20 obsidionis cepit. Eā itaq;
solo æquarunt, & captiuos inter Helo-
tas retulerunt.

Laconum
infrenos
dem.

τυρταῖς.) Incidit in uias cæcas atq; im-
peruias, & calles distortos.
τυρταῖς φαίνονται (Ἔ. πικρῶτατος, pessimū)
πικρῶτατος πύλη λίαν. Cæcum uidet om-
nium pulcherrimum est.

Dracibeni
Messena
excidium.

τυρταῖς. (Ἄσπ' ἀλάκ.) Cæcio rital-
pa. Nam hæc bestiola caret oculis: quam
Stesimbrotus ait à Tellure exæcatā es-
se, quòd fruges conumpat. habet enim
dentes pessimos, & rostrum instar mu-
stela, & pedes urfinos.

τυρταῖς ἀπυρί.) Cæca dicuntur somnia,
uel quòd fallacia sunt: uel quòd cum iis
qui

Hyacinthides in pascuis.

qui clausos habet oculos, colloquitur. τυφών.) Turbines & procellosos uentos appellant typhonas : quibus ut scire definerent, nigram ouem immobilabant.

τυφώνες πολυπλοκάμητοι.) Typhone magis multiplex. De eo Typhone, qui fulmine icus est loue.

De metu Typhonis in bello suo matris.

τιφώνος.) Typhon Telluris filius fuit, ijs præditus uiribus, ut non hominibus tantum, sed dijs etiam formidabilis esse uideretur, qui (ut est in fabulis) in brutorum animantium formas se cõuertebant, illius metu.

Fortuna Prudentia.

τυχάια.) S. Gregorius Nyssenus in ortu Mundi : Non, inquit, sortuito euentu & perturbato ac temerario impetu, sed ut necessarius Naturæ ordo cõsecutionem rerum quæ signuntur exigit, ita singula facta sunt.

τύχη.) Polybius : Si Fortuna de his rebus dicenda est, quid uerò, si ijs qui res gerunt, in causa sunt, inani Fortunæ nomine, ut hæc aliàs grauitatẽ habeant & amplitudinem, aliàs contrã : Pisides : Si modo Fortuna dici debent peccata.

Dono bono.

τύχη.) Cõsiderate per deos fortunam duorum mortalium. nã Hec̃tor, quo ab isto donatus est baltheo, laceratus equestribus canthis, exagitatus est semper, donec exhalauit animam. Iste uerò ab illo dono hoc accepto, hoc ipso lethali condidit istu. De Hec̃tore & Atace uerba sunt. Sophocles:

*Audi, hominibus diuinis
Fortunas datas esse necesse ferre.
Qui uerò uoluntatis incumbunt damnis
Fis in his nec ueniam dare
Acquam esse, eorumque miserescere.*

Fortuna.

τύχη.) Fortuna apud Gentiles est, pro uidentia experti mundi administratio: aut, impetus & progressio quædam ex obscuris & incertis ad obscura & casu contingentia. Nos uerò Christiani Deum profitemur gubernare omnia.

τύχη.) Non hominum cõsilijs, sed Dei nutu res humanæ administrantur. Quam Fortunam uocare solemus homines, lignari unde aliquibus aliquid eueniat, quia nobis id obscurum est. Quod enim ratione carere uidetur, ei Fortunæ tribui nomen solet.

τύχη εύχρηστος.) Fortuna Euripidis. De hominibus leuibis & inconstantibus. Iste qui astat, primum dicat nomen suum, patriam, conditionem, denique religionem etiam.

Υάδες.) Hyades, siue succulæ, stellæ in cornibus tauri.

υακινθίδες.) Hyacinthides, filia Hyacinthi Lacedæmonij.

υάλη, υάλας.) Vitrum est, à quo ignem accendunt. Et Aristophanes ait: Cum in ius uocatus fuero, procul stans, hoc modo ad Solem literas liquefaciam accusa tionis mee. Est autem instrumentum utrumque rotundum electri, in hoc confectum: huic oleo uncto, & ad solem calefacto, admouent elychnium, & accendunt ignem. De hoc cigitur Senex cum Socrate colloquens, ait: Si accendero per electrum, & admouero scripto ignem, aboleuero scriptum accusationis.

Epule ignis.

υβρηχίαι.) Is non temerè, in eo iudicio, uiuebat: neque etiam, ut uulgus, mensis incumbere, & repleri, ac iniuriam facere studebat: sed ampliotem sciẽtiam, Deo duce, inquirebat.

Non fuit in studio.

υβρης φουδρα τήρανον.) Iniuria plantat tyrannum. Per iniuriam (inquit) inflatur tyrannus. Et cum multa perferent, tunc in magnam necessitatem incidit insolentia inflatus. Cum enim liberos susceperisset, contumeliæ, ob consuetudinem, ne cõtumeliæ quidem iudicari faceret: sed huiusmodi delicta quotidiana illi, atque ad manum erant: Eunapius ait de Imperatore Carino.

Carini filius.

υβρηχίαι.) Contumelia, cõiuncta est cum despectu & insultatione: αϊκία uerò, plagas tantum complectitur. Lyfias in oratione de uerbis aduerbis Ifoeratẽ: Quis uestrum ignorat, uerbata pecunia tantum æstimari licete: eos uerò qui cõtumeliam fecisse uidentur, licere uobis etiam morte mulctare?

Contumelia.

υβρηχίαι.) Contumeliam fecit, non qui percussit, sed qui increpauit & probro affecit. Et, præ indignatione contumeliam ratus est, quod non initio (ινενός δει πτήρατιας, ε. τών κρατιας) quod expeditio sibi mandata nõ esset) commissus esset exercitui. Aristophanes: An non hæc est contumelia, & magnæ delicie, quod ego quidem Bacchus, filius Dolij, ipse ambulo & defatigor: seruum uerò uelho, ne defatiger, aut onus ferat?

Verbera.

Bacchi filius.

υβρηχίαι.) Xenophon: Milites qui negligi sibi uidentur, si sunt boni: demittunt animos: sin improbi: multo fierunt petulantiores. Et iterum: Nihil contumeliosius turba, ad iram & iniuriam incitata.

Neglectum meliorem.

υβρηχίαι.) Boni hominis causa dicere so-

Turba contumelia.

Quæstus ad lent, sandale.

lent, aliquem à sanitate quæsitū esse, aut aliquid simile loco proprii nominis.

Vpupa

* Vpupa ait: Qui me quæsiuerūt? cui respondunt illi: Duodecim dii uenient, ut te perdant.

Sanitas Medici Corporis

ὑγίεια.) Sanitas duplex est: una, in medico: altera, in eo qui sanatur. Et ea quæ in medico est, efficiens eius est quæ est in corpore. Sic etiã ordo mundi ex Opificis ordine ortus est: salubre aurem ex ijs est, quæ nõ uno modo intelliguntur.

ὑγιεινὴ Salubritas

Salubre enim dicitur aliud efficiens sanitatis, ut medicamentum: aliud seruans, ut ratio uictus: aliud significans, ut color, pulsus, commoda spiratio, urina.

ὑγιεία ἀβλύω.) Minctua sanitas. Minctux cognomen sunt, sanitas, uictoria, cquesstris, & opifex.

ὑγίαι.) Vrbi ad nihil utile, id est, nullo reipublicæ commodo. Philocrates: O nihil integrum, nihil liberum sentiēs, ut me sefessisti? Vt circumuenisti? sumpto prætexu filio hoc tuo, ignoto mihi, te quidem indigno, me uero digno.

ὑγιεινὸς κρότωνος.) Sanior Crotone. Multi enim Crotoniatæ pugiles fuerūt, & ὑγιεινότερος κροτωνίτης, sanior cucurbita.

ὑγιεινότερος κρότωνος.) Sanior ricino: de prorsus sanis. Prouerbiū sumptum est à ricino animalculo. totum enim est læue, & sine fissura, & nulla noxa præditū.

Sanitas

ὑγιεία.) Sanitas, humanorū bonorum pulcherimum, est quatuor facultatum corporis, calidi, frigidi, humidi & sicciconuenientia.

Castrix or salutaris cale

ὑγίαι.) Facile agitata, & pedibus humili strata atq; expedita, uincebat omnes circulatorum principes. Nã & suauitocce erat prædita, & eã arte moderabatur, nulli ob cantadi peritiam celebri secunda: ut quæ rudi non esset amatorix nequiciæ, & opportune tergiuersaretur, & ad zelotypiam callidè incitaret uirum. Itaq; opes ipsa nõ contemnendas congestit. Illum uero paulatim tabescentem amore, è medio sustulit. Et rursus: Ad accipiendam munera erat facilis & expeditus, in exactionibus uerò grauis & acer.

Humor

ὑδωρ.) Aqua, aut omnino saporis expets est, ut medicis uidetur: aut propemodum expers. Habet tamē uim omniū saporum capacem: omnemq; saporem refert qui eam attingit.

Humor expers

ὑδωρ.) Aqua, aut omnino saporis expets est, ut medicis uidetur: aut propemodum expers. Habet tamē uim omniū saporum capacem: omnemq; saporem refert qui eam attingit.

Explicatio fontis

ὑδωρ βλάστη κατωθεν, ἰχθυίους μύλωνιν ὑδωρ διαμας καταπινον, χροσθη τῆδε ὑδωρ πινωσι κλυδῶδες, ἐο λυκαίους ἔργα. Aqua scaturiens infernè, in iuicis significat.

Aquam limpidam ebibere, bonum hoc est.

Aquam bibens latulentam, in doloribus erit.

ὑδωρ ἀντιδωρῆας.) Aqua contraditiōnis. A re locus nomen cepit. Nã cum in Merram uenissent, & amarā aquam inuenissent: contra Moysem clamauerunt, & Deo obtrederunt. Ait autem: Coargui tuum iuxta illam aquam ingratum animum. Aquam edacem, & uigiliam edacem. Dicit aqua non febricitantes modò, sed uigilantes etiam ali.

ὑδωρ δὲ πίνωσι, καλὸν ἢ τίσις ἔστι.) Aquam bibens pulchrum non paties carmen. Horatius:

—Carmina frigent, Quæ scribuntur aqua potoribus.—

Hanc epigrammati partem, alij Asclepiadis, alij Theætetis esse dicunt.

ὑδωρ ἀκαρπῆιον.) Aqua præterfluit. De ijs qui pollicentur se pro uirili daturos esse operam, ut qui ne rimosa quidē nauigia conscēdere sint dubitaturi. Et ὑδωρ μῖνον, Aqua manet. Prouerbiū, dicitur de iritis laboribus.

ὑδρα.) Hydra, serpens nonem capitibus.

ὑδρα τήμων.) Hydram secare. Dicitur de rebus quæ fieri non possunt, eo quòd Hercules hydram secans, nihilo magis eam uincebat, cum subinde plura capita renascerentur. Ferunt enim, cum hydra Lernea, quæ centum fuerit capitū, Herculem pugnante, cum capitibus eius amputatis plura renascerentur, iussisse Iolaum adurere capita.

Hydra non terra, sed in mari

ὑδροφορέα.) Hydrophoria, id est, Aquæ gestatio. Festum lugubre Athenis, ob eos qui diluuii petierant: ut Apollonius tradit.

ὑγίαι.) Pluuia, est mutatio nubis in aquam, cum humor è terra aut mari attractus decidit.

ὑγίαι.) Ferunt Socrate cùm alijs multis præsentibus, tum Euthydemo dixisset, Citram perinde affectum esse ac portum, qui cupiat se affricare Euthydemo, quemadmodum porcelli saxis. Xenophem: Visum hoc mihi est non humanū, sed porcorum potius esse proprium. Plato Legum septimo: Non tantū ipse porcū imitatis, sed & auditoribus autor es, ut idem faciant aduersus scripta mea, in quo non rectè facia.

ὑλνία.) In omnibus flagitijs, tanquam porcus in luro, uolutari solitus.

ὑλνία.) Sruilticia. Aristophanes: Ne fiat stulticia Theagenis. Hic enim infamiss

mis erat, ut fatuus & stultus. Erat autem ex Piræo. Habebatur etiã pauper, cum diuitias iactaret. Erat & crasso corpore, & suillo. Fuit & alius Theagenes, qui in Homerum scripsit, mollieie infans. Nostra ætas delicijs continentibus corrupta, animo humili & effeminato, ignauiz familiaris, & omnis stulticiz, auara, fordida, seruite uolens, nihil magnũ aut constantiter peragēs, manceptiorum similibus, uentre & pudendis semper scieitate meriens, nec animo generoso prædita, instar corporis luxuri, uno in loco iacens, quodq; se amplius mouere nequit. Talem esse, multo q; abiectione ostendebat ultra eorũ, qui nunc in terris degerēt.

ἤρς.) Hyes, epitheton Bacchi, ut Clidemus ait. Quia, ait, ei uictimas immolatus pluuio tempore. Pherecydes Semelem Hyem dici ait, & Bacchi nutrices Hyadras. Aristophanes autem, Hyem inter pe regentes deos recenset.

ὕλα κρηνη.) Talia larar. unaq; incitat uicinos iste inelytus, in omnibus omnis mali caput. ὕλα κρηνη.) Hylã clamare. Fetunt Hylam Thiodamantis f. pulchra forma, amatum Herculis fuisse, cum Argonautas comitaretur. Cum autem ad Mysiam peruenissent, egressum aquatam, à Nymphis hylæ raptum. Polyphemum uerò ad eum querendum missum, elamtrasse, & nominatum uocasse Hylã frustra. Quare prouerbum, de ijs qui nihil proficiat, dici. Et nunc etiam Cianos, imitatione inquisitione illius, festum herois illius celebrare.

ὕλλος.) Hyllenses, gens Illyrica, ab Hyllo Herculis & Melites f. Aegæi fluminis filio.

ὕλη.) Materia, quæ à forma informat. Quicquid enim sit, siue natura, siue arte, ex materia & forma constat: ut deocrates, ex materia carne, & humana forma: & hoc arte confectum, ex materia ligni est, forma uerò lanuz, aut scamni, aut alius cuiusdam rei.

ὕλλος.) Hercules βεβήκων, id est tauri deuorator dicitur, quòd Hyllo filio esuente, unum aratorem bouem Thiodamantis mactatum deuorarit.

ὕλλος.) ἡμετέριον ἀλλομῶν, τὴν ἡμετέραν ἡμετέριον ἡμετέριον, τὴν μετ' ἡμῶν μελιψῶμενον. Festiuitatem Alcmanem celebratorem nuptiarũ Cyrenum, qui Musis digna cecinit.

ὕλλος ἢ μελιψῶς ἢ τρεῖς, ἢ πῆριτοι.)

Vos ò Megarēnses, neque tertij, neque quarti estis. Orauili segmentum est, quod in prouerbia abiit: Equam Thefalicam, Lacedæmoniamq; mulierem, & uiros bibentes aquam pulchræ Arcthusæ. sed his eriam sunt præstantiores, qui intra Thiryntum habitant, & Ateadiam ouibus abundātem, Argiui lineis thoracibus induti, stimuli belli: uos uerò Aegienfes neque tertij neque quarti estis, neque duo decimi, nullius precij aut numeri. Mnaseas autem narrat, Aegienfes Achæos, Aetolis nauali prælio uictis, & naui aduaria decimz nomine Apollini consecrata, interrogasse, qui nam Græcorum se potiores essent Pythiam uerò eis respondisse, quæ exposita sunt. Ion item, Aegienfibus datum fuisse hoc oraculum narrat: quidam uerò putant Megarenfibus. Et esferunt: Vos ò Megarēnses, neque tertij neque quarti. ut & Callimachus in epigrammatibus: Misera autem Nympha, ut Megarēnses, nullo neque loco neque numero est.

ὕμεττοι.) Hymettus. Locus aut mons Athenis, & Hymettus mel: ex eoq; quicquid utile est ad medicinam.

ὕμεττοι.) Qui luminis disceuit primũ chaos, ut in luce opera te celebrent Domine proficem.

ὕμεττοι.) Extra terram hanc cantabis mala, inquit Iragodia.

ὕμεττοι.) Suilla musica, seu uocis. Aristophanes Muro in scitiam tuam.

ὕμεττοι.) Pherecrates in Corianna: Insanis homo senex.

ὕμεττοι.) Hyosciamum, genus herbarum uenenosarum, nigrum semen habentis.

ὕμεττοι.) Depluit in te ignis de caelo, qui mane in Pnyco non adsunt, terro abeant, ne minimo quid accepto. Qui enim seruius in conuentione ueniebant, mercedem quæ pro conuentione frequentata dabatur, non accipiebant.

ὕμεττοι.) Problemata ad generalia capita referret. Lucrum eum decipit, & magis exauit.

ὕμεττοι.) Lascius ac tyrānicæ mulieris calumnijs impulsus.

ὕμεττοι.) Hermippus: Eius consuetudine utitur, nullo astricta uinculo, sed blandis illius moribus adducta.

ὕμεττοι.) Ne de industria segnius pugnantes, celerius terga dare possent, eos quos eis ademit.

Corruptio
nostre ætas.

Megarēnses
f. r.

Argienfes
Achæos dicitur
à Pythia.

Ἰσμερ.) Perapocopen, pro *Ἰσμερ*. Tu mihi narra nocturnū somnium, ego uerò tuum tibi diurnum narrare uideor.

Ἰσμερ ἔειπεν.) Tandem Græci, Chijs auspiciatis, legatos miserunt ad Laedæmonios.

Ἰσμερ.) Sophocles: Venisti huc Sparῆ rex, non nos ter dominus. neq; uspiam plns tibi potestatis est regendi huius, quàm huic te.

Ἰσμερ.) Non infero, sed propulso iniuriam.

Thoen.
Hypatia.
Uidero.
Ἰσμερ.) Hypate, chorda musica, gramem edens sonum. Morbū cum ad summum peruenisse, & terminum inuitabilem adesse sensisset interitus sui, ensem suum in uisceribus defixit.

Ἰσμερ.) Hypatia, Theonis geometræ filia, Alexandrini philosophi, & ipsa philosopha, & multis cognita, nxor Isidori philosophi, floruit Arca diō Imperatore: scripsit commentarium in Diophantem, astronomicum Canonem, in Conica Apollonij commentarium. Dilacerata est

ab Alexandrinis, & corpus eius contumelia affectum, & per totam urbem disciectū. Hoc uerò ex inuidia, ob excellentem eruditionem, præsertim Astronomicam, ei accidit, ut quidam tradunt, à

Cyrillo: ut alij, propter innatam Alexandrinorum audaciam & scditionem. Multo enim etiam suos episcopos sic tractarunt. Vide quemadmodum cum Georgio & Proterio egerint. Hæc Alexandriz & nata, & educata, & instituta est.

Cum autem ingenio partem superaret, non contenta fuit paterna in mathematicis institutione, sed & reliquam philosophiam strennè est amplexa. Mulier enim pallio induto, perq; urbē mediam procedens, publicè audire uolētibus, uel Platonem, uel Aristotelem, uel cuiusuis alterius philosophi doctrinam enarrabat. Præter autē docendū solertiam, summam etiam uirtutis, quæ agendo cernitur, gradum consequenterat. Nam cum iusta & casta esset, uirgo permanebat: usq; adeo pulchra & formosa, ut quidam etiam auditor eius, eam adamaret. Is uerò cum amorem uincere non posset, sed ipsi etiā affectum suū proderet: indocti quidem tradunt, eam ab Hypatia morbo illo per Musicam esse liberatam. Veritas autē perhibet, Musicam iam olim fuisse corruptā. Ipsam uerò prolatis quibusdā muliebribus pannis, in eumq;

*Vbi ergo
Uidero
merito!
Amator
fatus.*

coniectis, & impuri ortus signo demonstrato, dixisse: Istud quidem adamas adulescens, nihil autem pulchrum. Hunc uerò præ pudore & stupore indecoræ demonstrationis, erubuisse, modo deficiendū esse factum. Sic affectam Hypatiam, quæ & oratione facunda & diserta esset, & in factis modesta & urbana: eum reliqui ciues meritò & amabant & celebrabāt supra modum, rum delecti magistratus primi ad eam accedebāt, ut & Athenis semper fiebat. Et si enim ipsa res petierat, nomen tamen Philosophiæ adhuc magnificum, & dignum admiratione esse uidebatur administrantibus summam reipublicæ. Tandem accidit, ut Cyrillus, contrariæ sectæ præses * domum Hypatiæ præteriens, magnamq; consistationem populi ad fores, uirorū pariter & equorum, & eorum qui accedebāt & quæsiabant, eorum etiam qui aderant, uident, rogaret: Quæ ista multitudo esset, & quæ de causa apud ædes tumultus? & è comitibus audiret, Hypatiam philosophā nūc saluari, & eius esse domum. Quo cognito, ita animum eius esse exacerbatum, ut uita illius statim insidiaretur, cædemq; per summum scelus moliretur. Nā eum de more prodiret in publicum, multi homines immanes, ueteq; miseri, neq; itæ numinis gnari, nec uindictæ hominum, subito facto imperu, illā interfecit, seelere hoc & probo maximo patria inquina. Et Imperator grauitè hoc tulisset, nisi Aedesis dona dedisset. Ac is homicidarum supplicium sustulit, sed in sese & suum genus transtulit: pœnasq; dedit eius nepos. Horum memoria adhuc reens, (*συνέλασε ἰσ μακρὸν χρόνον. Ἐ πὸ τὸν*

nihil imminuit) in magnas admodū angustias contraxit Alexandrinorū honorem, & studium erga Isidorum: cum etiā tali periculo imminente, singuli tamen crebra eius uti consuetudine studeret, & sermones à pudico ore proficiētes, audire. Nam ij etiam, qui theoticis & poeticis scholis præerant, amabant frequentes philosophi congressus. Quamuis enim in ijs institutus non esset: tamē philosophica subtilitate, etiam illorum minutas artes prouehabat. Nam & externa erat accurata, & de orationib. & poematibus quæ ostentabantur, melius quā cæteri indicabat. Quamobrem etiam in theatris, cū orationes aliquæ audiebantur, breuiter laudabat declamationes, & naïde modica laudatiō: opportunè r-

*Philosophia
antioria.*

*Cyrilli in
filia.
* trans
per.*

*Cædes Hyp
patia.*

Aedesis.

Uidero.

Vires eridict.
Agapurus.
Eunapius.
Nomen.

tamen etiam, & ut decebat. unde uniuersum theatrum (ut ita dicam) iudicio illius, tanquam norma utebatur eorum qui melius aut peius dicerent. Mea uero etas tres nouit Criticos, qui ea quae dicuntur, solum quidem oratione iudicare norint: ipsi uero enim iudicium poematum & scriptorum constat. Ego uero etiam utrorumque artificum eundem iudico, si modo exercitatio ad utrumque accesserit, pari que studio. His de causis non recenseo Isidororum, sed multo etiam inferiore tribus iudico. Sunt autem iudices, Agapius, Seuerianus, Nomen. Noster uero aequalis est Nomen.

Cur hinc
Consules?

ὄπισθε.) Consules, ij qui Romanam rem publicam administrant. Respublica enim, repulsa post mortem Tarquinij seruitute, duobus consulibus, annum principatum obtinentibus, summam totum mandauit: numero quidem uirorum, metum monarchiae reijciens: potestatis uero moderatione, moderatos efficiens eos qui reipublicae praerant. Qui enim nunc tectibus & fascibus stipatur, & castris praest, quid de se paulo post futurum sit, in memoriam reuocans, moderatiorem & populariorem se populo praebet. Si quis autem molestus & arrogaret uteretur imperio, facile hoc modo ab altero Consule pari potestate praedito, eius arrogantia minuebatur. Hacigitur ratione reipublica & tyrannidis grauitatem, & democraticam petulantiam cauente, deliguntur duo uiri, qui a summa auctoritate Consules dicuntur. Primus consul eunuchus creatus est, sub Honorio & Arcadio, filius Theodosij, Eutropius, cubicularius imperatoris. Gestabatur scilicet per urbem, nullo atroci facinore praetermissio. Reliqua uero in uocibus Antiochus & Eutropius.

Potestatem non
perpetuam,
mutant et
regentiam.

Hyperborei
canibus
Cec.

Εὐνάπιος.) Eunapius: Maximus & Prius eruditi quidem etiam literis, sed usum rerum minimè exercitati.
Ἐυρίπιδης.) Non te canum genus cepit Euripides, sed Urcus & senectus sustulit.
Ἐυρέχιος.) Primum quidem animos eorum deprauabat: deinde multam & absurdam loquacitatem producebat.
Ἐυρέχιος.) Comestatum ire: Prouetibium, in eos qui aliquid impudenter faciunt.
ὁπλιῶτα.) Daud: Suscepimus Deus misericordiam tuam, in medio populi tui.
Ἐυρέχιος.) Titus eum qui hostes euasisset, occidere non sustinuit, sed successorem illi dedit exercitum. Proclus Isidororum gestare pallium iussit: at ille recusauit, idque cum Proclum dei instar ueneraretur.

Hyperborei.

Ἐυρέχιος.) Inuisum morbum hoc ipso die ab optimo tege eijcite, usque ad Hyperboreos.
Ἐυρέχιος.) Hyperborei: gens magis ultra Septentrionem habitans quam Scythae.
Ἐυρέχιος.) Nisi aqua dixerit, non recuso quo minus mihi caput in lanij stipite amputetur.
Ἐυρέχιος.) Hyperboreus, Alexandrinus grammaticus, temporibus Marciani imperatoris. Scripsit artem grammaticam, de nominibus, de uerbo, & orthographia.
Ἐυρέχιος.) Isidorus Sociatè defendens, sublimis quam pro captu audito rum differebat.

Ἐυρέχιος.) Iamblichus. Pater filios, qui aetate & forma florent, clam ad opuliones ablegauit, impotentem tyrannum metuens.

Ἐυρέχιος.) Camillus Romanorum imperator, maxima ciuium inuidia suscepta, a tribunis plebis accusatus est, quasi de praeda nihil in aetarium intulisset: & ultrò ante iudicium exeerat. Sic Dion. Et Herodotus, Is specimen cepit Spartanorum, & subduxit se in Thesaliam. Inde in Arcadiam profectus, res nouas est molitus.

Camilli est
lam.

Ἐυρέχιος.) Cum ij qui Scholastij dicuntur satellites, ter mille quingenti esset: Iustinianus alios bis mille adiecit, & Hyperatithmos, quasi numerum excedentes, appellauit.
Ἐυρέχιος.) Pedem ultra gradum iactate: pro, in decoro se gerere. Non ille modum excedebat in religione, sed limites sibi, qui eius aetatem decerent, praefinebat, sineera & pura conscientia tractans res diuinas.

Ἐυρέχιος.) Hyperboretus, Mensis October apud Macedones. Et pro uerbo Hyperboretus dicitur, de cessatoribus. Aquid Macedones enim ultimus anni mensis Hyperboretus descriptus est.

Ἐυρέχιος.) Saxi, quod ei quem submergebant in aquis, de collo susperdebant, hyperbolom dixerunt. Est & Hyperbolus nomen hominis contentiosus.

Ἐυρέχιος.) Hyperbolus, tribunus plebis fuit: quem Thucydides in 1. lib. in exilium missum esse ait.
Ἐυρέχιος.) Inuisum morbum hoc ipso die ab optimo tege eijcite, usque ad Hyperboreos.

Ἐυρέχιος.) Hyperborei: gens magis ultra Septentrionem habitans quam Scythae.

Ἐυρέχιος.) Nisi aqua dixerit, non recuso quo minus mihi caput in lanij stipite amputetur.

Ἐυρέχιος.) Hyperboreus, Alexandrinus grammaticus, temporibus Marciani imperatoris. Scripsit artem grammaticam, de nominibus, de uerbo, & orthographia.

Ἐυρέχιος.) Isidorus Sociatè defendens, sublimis quam pro captu audito rum differebat.

Ἐυρέχιος.) Hyperborei: gens magis ultra Septentrionem habitans quam Scythae.

Ἐυρέχιος.) Nisi aqua dixerit, non recuso quo minus mihi caput in lanij stipite amputetur.

Ἐυρέχιος.

Virtutes opo-
posita in
ty.

Ἰουδαισμός. Cuius vitio opponitur
virtus: libidini, castitas: gula, continen-
tia: iusticia, auaricia: iracundia, mansue-
tudo: dolori, laticia: obliuioni, memo-
ria: pigritia, tolerantia: imprudētia, pru-
dentia: timiditati, fortitudo: arrogantia,
modestia animi, & reliquis: superbia: uer-
rō soli nulla opponitur uirtus, ppter in-
signe uitium: semet uerō ipsum Deus illi
oppositus. Christus enim opponitur su-
perbis. & propheta: Attolle manus tuas
in fastus illorum. & rursus: Viciscere su-
perbos. Apud Apostolum autem super-
bi intelligēdi sunt, qui ob ea quae habēt,
aduert^o eos insoleseūt q eadē nō habēt.

Dei super-
biae opposi-
tum.

Ἰουδαισμός. Hyperides F. Glaucipi o-
ratoris, apud Pythoclis, Atheniēsis orator,
unus ex illis decem qui primi habitū sue-
runt. Discipulus fuit nā cum Lycurgo
& Platonis philosophi, & Isocratis theoris:
ac bonus quidē orator enasit, sed
uidus est i mulieribus. Sublatus & ipse
a rege Antipatro, qui eum ex aede Cere-
ris, quae est Hermionae, per Archiam edu-
xit, cognomēto Phygadotheram, quasi
exulum uenatore m dicas: resecta q; lin-
gua, mortuus est. Filii autē eius Glau-
cippus, ossa in patrio monumento sepe-
lijit. Omnes eius orationes sunt quin-
quaginta sex.

Archias Pby-
gadolobus.

Ἰουδαισμός. Hyperides, optimus admi-
nistrato Reipublicae: qui quamvis amicus,
tamē Demosthenem accusauit, ob Harpalcam
pecuniam. Habuit filium
Glaucippum.

Accusatio De-
mosthenis.

Ἰουδαισμός. Hypercerosis est, cum
ex altera tātum parte hostes superamus.
Nec equis excutere, nec ex altera parte
hostes superare poterant, ut qui circum-
uenti essent.

Ἰουδαισμός. Galli petterriti, quasi Ro-
mani annonā abundarent, & per luxum
iacerent panes, pacem fecerunt. Hic, in-
temperanter agens & luxuriosē) purō-
σώτως addēdum) uitiens, & auro petens
cornices, qui dudum seruus fuit:*

Superbia ma-
le prodeur.

Ἰουδαισμός. Si quis uel manibus uel o-
ratione superbus grassatur, iusticiae seue-
rus, nec deorū timet potentiam: malum
cum cortipiat farum, ob infelicē luxum.
Ἰουδαισμός. Contemporarius, & ho-
mo insolens.

Hyperides.

Ἰουδαισμός. Cadauer Hyperidis proie-
cerunt Athenienses procul ab urbe. Et
rursus: Suadet Atheniensibus, ut cor-
pus Hyperidis oratoris projiceretur ul-
tra fines.

Ἰουδαισμός. Aeris insuetā diuersa q; ra-
tio, molesta erat futura excrcitui. Con-
uenit homini iuueni peregrinari, & ex-
tra patriae limites proficisci.

Peterritus
na.

Ἰουδαισμός. uel πεττρισμός. Pistilli
inuersio. De ijs qui eadem faciunt, & ni-
hil proficiunt. Eniam haec proueria idē
significan: ὁ διος πεττρισμός, iouis F. Corin-
thus: &, ἂ παθὴν ὁδός, uia ad oraculum: &
ἡ πῶν παθὸν φέρων, is qui trabē fert. & ἡ τυ-
φλὸς, ἀλλ' ἰξερῶμεν τῆ. Non caecus, sed ef-
fossis oculis.

Ἰουδαισμός. Notat ludaeorū inter sese
fidem, & suppliciorum despiciantiam.

Iudaei.

Ἰουδαισμός. Affliciebātur pauperum
a q; inopum acerbissimo dolore.

Ἰουδαισμός. Homerus: Labra quidem ri-
gauit, sed plarū non rigauit, χράλα μὲν
ἰδίλω, Ἰουδαίω δ' σπὲν ἰδίλων.

Tentatio.

Ἰουδαισμός. Clearchus Lacedaem-
onius praecipit millibus, primū quidē
pederentem progredi: ubi uerō intra teli
iaculum ad hostes accessissent, currere. il-
lud, ut in integris corporibus dimicarent:
hoc, ut superiores hostibus essent.

Ἰουδαισμός. Ultra septem, uel ul-
tra fossa: hoc est. supra modum. Dicitur
in eos, qui aliquid uel immodicē, uel ex-
cellenter faciunt. Est autem metaphora

Ἰουδαισμός. Quinquereionibus sumpta. Distū
quorum ortum esse fertur a Phayllo quinquercio
ne (ἰ πύριος, ἑ. ἰ πύριος) Crotoniara, siue
Opuntia: qui cū antē quinquaginta pe-
dum essent fossae, primus ipse suis salti-
bus eas superarit, ut in scriptio statuae e-
ius indicat: Quinq; & quinquaginta pe-
des salijt Phayllus, & discū proiecit cen-
tum minus quinq;.

Ἰουδαισμός. Supra Callicra-
tem. Clearchus ait, Callieratem quēdā
in Carysto ditissimum fuisse. Quōd si
quem Carystij ob diuitias admiraretur,
Supra Callicratem hyperbolicē dixisse,
Aristoteles autem in Athenienfium re-
publica ait, Callicratem quendam pri-
mum (δικαστικὸς μὲν ἑ. μισθὸς, πρᾶξια)
fibulas iudicialis supra modum auxi-
se. Vn de prouerbiū ortum sit.

Ἰουδαισμός. Supra catalogum.

Ἰουδαισμός. De extremo confectis scnio.

Ἰουδαισμός. Dauid: Rediges eos
in nihilum.

Ἰουδαισμός. Ille ea erat arrogantia, ut
se Alexandrum etiam superaturum con-
sideret.

Ἰουδαισμός. Hyperphalangia-
sis est, cum ex utraque parte phalangis
hosti-

Semini
Eucorant.

Polemia
arrogantia.

Cephalo.

Ar-
bitrari-
bellum

Comit

hostibus superiores sumus.

Ἰσχυρῶς.) Proceritate erat gigantea, & maiore etiam audacia.

Somnium
Epicurum. Ἰσχυρῶς.) Res humanas numen aut despicit, & cōtemnit: aut providentiam eis inspectricem non præficit.

Polemonei
arrogantia. Ἰσχυρῶς.) Polemō sophista ad eō superbus fuit, ut cūm civitatibus quasi superior: cum principibus, quasi non inferior: cum diis ex æquo differeret.

Ἰσχυρῶς.) Aures non præbuit criminatōribus: neq; eādem iniustam fecit, uolens quidem.

Cephalio. Ἰσχυρῶς.) Donec imperium orientis sperabant a rege, reliquasq; spes alebant, quas ille faciebat: studium suum declarabant.

Ἰσχυρῶς.) Corpus omnium iniuriarū est reum.

Ἰσχυρῶς.) Hypēuthyni dicuntur, id est rei, qui rationes nondum retulerunt, nec gesti magistratus rationem reddiderunt. Nos Deo semper obnoxij sumus.

(Ἡμεῖς δὲ τῶ θεῷ πάντα ἰσχυρῶς.)

Ἰσχυρῶς.) Pfen est ueniculus in ficibus, quem agricolæ de ramis ficis suspendunt, ne fructus, eorum decīdat.

Ἰσχυρῶς.) Eratis ad ministēria obediētia, & ad res gerendas perquam accommodatus.

Ἰσχυρῶς.) Hinc illi oriuntur falsa & monstrosa, pro uera scientia, tanquam imagines quædam, & umbræ. Mendacio ueritatem præferunt.

Ἰσχυρῶς.) Aristophanes in Dædalo: Interdum multi galli gallinacel per uim subuentanea oua sæpe pariunt.

Ἰσχυρῶς.) Erant salutationes & Prædones, & omnia quæ homines ex magnis periculis inopinatam salutem adepti dicunt & faciunt.

Archilochi
bellicia
64. Ἰσχυρῶς.) Aristophanes: Ego in mediis mœnibus collocatus, repugno somno: id est, uigilo. Marcellus peruigilare solitus fuit, uel, in somnis etiam pugnare: id est, somniate prælia. Cum hasta & panis subigitur: cum hasta & uinū Ismaricum: bibo etiam inclinatus in hastam. Haud scio an magis Archilochum dice re hæc decuerit, quàm me. Virgilius: Cancicem galea premimus: uersaq; iuuenctum Terga fatigamus hasta.

Ἰσχυρῶς.) Somnum fieri tradunt, resolutio sensibili uigore iuxta cerebrum. aut, Vigilię naturalis priuatio est somnus: cōtra uerò naturam est priuatio, ut cum oculi excecantur. Somnus est sensuum ces-

satio, quæ sit ad exhalatione in canis uenis cerebri, propter requiem animantis: aut, Somnus est sensibilis spiritus languor. Hypnus græcè dicitur, à recedendo, quòd in eo sensus recedit.

Ἰσχυρῶς.) Somnus, cum de Deo dicitur, significat æquanimitatem seu patientiã. David: Expergiscere, cur dormis, Domine? & Dominus quasi dormiens expergetus est.

Ἰσχυρῶς.) Somnus, cum de Deo dicitur, significat æquanimitatem seu patientiã. David: Expergiscere, cur dormis, Domine? & Dominus quasi dormiens expergetus est.

Ἰσχυρῶς.) Aliquanto pòst uxorem uerberauit, & interfecit, concubinae calumniis adductus.

Ἰσχυρῶς.) Sophocles: An ista uera non sunt, sed consista à rege, aut alio quopiam?

Ἰσχυρῶς.) De insolentia sua uisrò nihil remittit: neq; potestatem dabū agendi, quòd è re ipsorum fore uideat.

Ἰσχυρῶς.) Dixisset eos subditos, & nothos omnino. Patriam enim suā multis malis impleuerunt.

Ἰσχυρῶς.) Solon edixit, ut Homeri carmina sic recitarentur, ut ubi unus desisset, ibi alter inciperet.

Ἰσχυρῶς.) Sub terra habitantes: forasse dicuntur ij, quos Scylax in sua nauigatione Troglodytes uocauit: & quos Hesiodus tertio libro caralogi Catuædos nominat, quasi sublimate dicat.

Ἰσχυρῶς.) Quibus omnib. Patres conscripti bonã spem præbentes, responderūt: se legatos in Asiam misuros.

Ἰσχυρῶς.) Descriptio, est oratio breuis, exponens ea quæ acciderunt.

Ἰσχυρῶς.) Recentes clades maius periculum, maioremq; calamitatem habent.

Ἰσχυρῶς.) Deus ad Moysē dicit: Solte calcementum pedum tuorum. Nã locus in quo stas, terra sancta est. Significat calcem carnalem sensum proprię uoluntatis.

Ἰσχυρῶς.) Sic uocatur incarnatio Domini & huius rei testis ipse Dominus, per prophetam dicens: In Idumzā extendam calcem meam. Quapropter etiam scabellum dicta est Domini incarnatio, ut in terra uisa, & uersata cum hominibus, occupatis terræ finibus. Et propheta: Adorate scabellum pedum eius.

& animatis tantum, rationeque præditis hæc regula terminorum conuenit: sed etiã omni animatæ & sensus experti & immobili naturæ ut si dixerimus, Deum esse lumen: ecce essentiam (τὴν φωστικὴν) luminarium ut uulgò loquuntur.) Solis & Lunæ significauimus. ipsa uerò essentia diuiditur in suas hypostases: ut Lunã, astra & reliqua. Eodemq; modo in inentato, si dixeris Spiritus: omnem uentorum naturã significaueris: si uerò dixeris Aufer aut Aquilo, sunt hypostases. Eodem modo ignis una essentia diuiditur in hypostases: ut lucernas, eceras, faeces, caminos. Sanctam Christi carnẽ nõ dicimus personã, sed essentiam: ut significemus, quã totam nostrã naturam assumpsisse. Nam si eam dixerimus hypostãsim: nõ quendã hominẽ õstendat nos dicere Christũ assumpsisse & serualse. Verũm non dicitur hypostasis, quatenus insepãrabilis est à Deo sermone earo. Hypostasis enim discretã persona dicitur. Eam igitur in hypostasi esse, non tamen hypostãsim dicimus. ἐν ὑπόστασιν enim, id quod inest, dicitur: sicut ἀνθρώπων, quod non subsistit, aut essentiam non habet, ut somnium substantiæ est expert, nec subsistit, & est imaginarium (τὸ ἐνύπνιον, ἀνύπνιον, ἀνύπνιον, φαντασματώδες) & quod definitẽ diximus an hypostatum, an hyparcum & anufium: quod uerbo quidem sæpe dicitur: in essentia uerò aut hypostasi non cognoscitur: ut oreus, mors, aut morbu. Rursus enufũ dicimus, aut ipsum Ens, aut proprietatem quæ in ipsã substantia cognoscitur: ut, Enufium est homini rationale, & corruptibile. Similiter etiam Enhypostati duob. modis dicitur, aut quæ teuca est; aut est in hypostasi pprietas, ut in Deo patre nõ esse natũ: in filio esse natũ: in Spiritu sancto procedere. Et rursus: Hypostasis est essentia cum quibusdam proprietatibus numero à consoribus discrepans: hoc est, persona eiusdem naturæ, characteris & substantiæ patris: (πρὸς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἡ χριστικὴ φύσις) aut, Hypostasis est, omne quod suæ personæ inest (πᾶν τὸ ἐν ἑαυτῷ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν.) Aut etiã sic: Hypostasis est essentia proprietatẽ habẽs characteristiciis proprietatibus. (ὡς τὰ ἰδιώματα τῆς χριστικῆς φύσεως ἐν ἑαυτῷ.) Hypostasis nomẽ in sacris literis trisariã dicitur, id quod per se est: ut, Memetõ quæ sit mea hypostasis. multitudo consensuentiũ: ut, exiuerunt uiri ex hypostasi. I. cõsensũ, factiõne seu con-

spiratiõne alienigenarum. enufũ: ut, in hypostasi gloriatiõnis mœæ. Hypostasis & persona sunt idẽ. ambo enim sunt particulare quid dã, & propriũ: ut qũ in seicite descriptionẽ, & nõ in plurib. * appellationẽ naturaliter possidẽt. Hypostasis uocamus, quæ per se subsistit, & in nullo alio (καὶ ἑαυτῷ μόνῳ) cõspicitur quæ etiã quã indiuiduũ uocẽt. Cõgeries aut accidẽtiũ hoc fuerit. qũ simul oẽs uidemus uel euidã inesse, & nulli alij, præter id unũ eui inest. Substantialis aut unitiõ est, quæ diuerfas essentias siue naturas in unã personã, & unã eandẽq; hypostãsim cõgregat & cogit. Hypostatica aut discretiã, est ratio qua secundũ congeriẽ proprietatũ quæ cõspiciuntur edmuniũ essentia (ἀλλοθὺ καὶ ἑαυτῷ ἀδρόσιμα ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ ἰδιωμάτων ἐν ἑαυτῷ) Diuerfitas diuidens numero aliud ab alio, indiuiduorum facit multitudinem.

Ὑποστασιακός. Cũ pericula urgentia magno animo sustinisset: fortitudinis opinionem esse consecutus.

Ὑποστῆμα. Multitudini uirorum Romani fortiter resisterunt.

Ὑποστασιακός. A prima ætate stabilem & tranquillam uitã auspicatus, neque metuneque læticia mutato uultu uisus est unquam.

Ὑποστασιακός. Populo rationẽ reddere, de rebus, hæcenus gestus. et rursus: Cũ rationes retulisset, & beneficia demõstrasset.

Ὑποστασιακός. Xenophon: Si nos illos inuasermus: illi uicissim nos spoliabũt. Nos autem nondum ita firmi sumus.

Ὑποστασιακός. Acerbam futuræ rei spem prætendit, inquit Philostratus.

Ὑποστασιακός. Nõ assegrans, neq; præmia pollicens, neq; ora sublinens.

Ὑποστασιακός. Intritum è palmis & melle & aliis quibusdam condimentis.

Ὑποστασιακός. Acris & toruo esse uultu, & σφῆρι σκαροδάλμῳ, Acris, delectari.

Ὑποστασιακός. Hin c inimicitia Romanorum & Abanum, longo tempore irrita exeruptant.

Ὑποστασιακός. Huleera hypula diebatur, quæ eiatneas habẽt in superficie sanas, utrinsecus uerò purulentã putrefactionem. unde hypuli dicitur, qui se bonos uiros simulant, eum improbi sint.

Ὑποστασιακός. A quibusdam ex familiaribus abhorrebat: nec candidẽ eos amabat.

Ὑποστασιακός. Ὑποστασιακός differẽtã, quod propheta antequã fiant dicit post futura: hypophetia, id quod sit aut

Christi car.

uolunt.

uolunt.

B

hypostasis

hypostasis

idem uultus; eodemq; frons.

nibus alitridinem tuam demōstra, sum-
mumq; fastigium.

INITIVM LITERAE Φ.

FABEAS, qui & Hamilcar, Carthagi-
nensium dux.

Abſtinentia
magiſtratus
con.

FABIVS PICTOR, hiſtoricus Roma-
nus, negar ulli magiſtrati Romanorum
licere quicquam publicum in ſuos uſus
conuertere.

FABIVS Maximus, conſul Romanus,
bellum adoleſcens cum Samnitibus ge-
rens, cū audacius quā tutius, rem ad-
miniſtraret, cladē accepit, tribus millib.
interfectis, & plurimis ad bellū inutilib.
redditis. Itaq; Senatus imperiū illi abro-
gat. At pater huius, cuiusdē nō omnis, ſu-
periorib. annis in multis præliis uerſar,
orabat Senatū, ut cōdonaret Fabio cul-
pam: pollicens ſe præſtantioribus factis,
ſilij delictū correcturum. Senatus uere-
cundia uiri mortū, tuſus imperium iu-
ueni committit, legato ei patrē dato, ut
ne iſ per imperitiani offendēt. Iſ igitur
in agrum hoſtilem proſectus, rem be-
nē gerit, & triumphat.

Pater pro
ſilo Rep.
ſuſſuſu.

Favorinus
Hermaphro-
ditus.

FAVORINVS, Arelatēſis Gallus, uir
omni eruditione poltus: ſed ſemiuir,
quem Hermaphroditum dicunt: ſum-
mus philoſophus rhetorica uerò magis
ſtudioſus: floruit tempore Traiani Cæſa-
ris, & uixit uſq; ad Adriani Cæſaris tem-
pora. Aemularus eſt atq; imitatus Plu-
tarchum Chyronēſem, in ſinira atq; aſi-
dua ſcriptione librorū. Scripſit & philo-
ſophica, & hiſtorica, quōrū magnus eſt
numerus. Ex libris eius etiam hi ſunt: de
Homeri philoſophia, de Socrate, & de
arte eius amatoria, de Platone, item de
ratione uiuendi philoſophorū, & alia.
Scripſit etiam diſta ſententioſa.

Scripta.

Vnoſcui
hoſtitudi-
nis.

FABRICIVS, miſſis aduerſus Pyrrhū
copiis, dux deſignatus eſt, uir gridem re-
gi notus, quiſq; ſpecimen euidentis ma-
gnitudinis animi ſui edidiſſet. Nam cum
caſtra ex aduerſo haberent: quidam no-
ctē caprata, ſiue medicus, ſiue alius quiſ-
piam, regia menſā miniſter, Fabricium
conuocūit, pollicitus, ſe uenenum regi
darurum, ſi pecunia ſibi ab eo daretur.

Pyrrhus de
Fabricio.

Quem Fabricius odio proſecutus, pro-
pter cum conarum: Pyrrho uinſum mit-
tit. Quo deſactum Pyrrhus admiratus, ma-
gna uoce exclamauit: Hic eſt, & nullus a-
liis, ille Fabricius, quem difficilior à ſua
uirtute, quā à cōſuetura uſa ſolem auer-
renis. Pyrrhus aſit cū aleam de ſumma re-
rū acceret, ſumma rerum excidit.

PHAGEDAENA, morbus peſtilens:
& Phagedæna; genus herbæ.

Phagivus (Zar.) Lunius, homo equeſtris or-
dinis & uorax, familiaris fuit ſummis ui-
ris, ac conſulibus: appellatur eſt *καλίου*.
δαίμων, quaſi uentrideū dicas, quōd ſum-
mum bonū in gula & uentre pōneret. Et
καλυκαποσθηρας: id eſt, iſ qui ſartaginis
nidorem conſideraretur.

Perſiſſim.
Cato dicitur.
Trogianus
ſolertem.

Phagivus.) Prouerbium, *ἔλαττε φάγον τῶν
ἰμῶν ἄρτους*: A deſte, edite meos panes.

Phalvius.) S ophocles: Vbi tandem ſunt
ſulmina Iouis: aut ubi ſplendēs Sol? Nū-
hæc uidentes, diſſimulant racinū: id eſt,
cur non ſcelus iſtud in lucem proferant?
Et Homerus: Poſteaquam Sol ſplendēs
aſcendit ſupra terram. *εὐνὴν γῆν ἰδὺν*. *Φαί-
δω* *κατεργαζομένη γαίης*. Oſtendit autē po-
eta, rotundum eſſe mundum.

Vind. Te eſt
ſerendatur.

Phalvius.) Prouerbium, *ἔπι τε πλάτῶν οὐκ
ἴδ᾽ ἠδὲ τε φακῆ; κῆρ τῆ δὲ ἰσπῆς ἄ-
παστε κατὰ πόδα*. Ita ne ditatus, non am-
plius delectatur lente? Et hac au-
tem propter paupertatem omnia deu-
orabat. De iſ qui eſt pauperibus euafe-
runt diuites.

Phalvius.) Dioſcorides medicus Pha-
cas cognomento dictus eſt, propter ni-
gras in facie maculas. Prouerbium, *Φακῆ
γυμνὰ κρατῆρ*, lentis angulum tenes. De
iſ rebus quæ fieri non poſſunt. Et *Φακῆν
κῆρ τῆς*, Lenem tundis. De rebus irritis &
inanibus.

PHACÆE, rex Iſraeliticus, qui bellum
contra Achabum geſſit, & uno die quin-
gentos & mille uiros porentes in medio
iſtulit, ac 1300 mulieres & pueros cap-
tiuos abduxit.

Phalvius.) Apollo iubet uenē Nic-
40 notri ſacſiculum bybli quadringentis au-
reis, & in cineres redigi, & iſ aqua palu-
dis Mariæ madeſactis iungi oculos.

Callivius.

Phalvius.) Dux merarchia, qua-
tuor milia uirorum, & ſex continentes:
Id nonnulli *δὸν γυμνὰ κῆρ τῆς*, ſegmentū
cornu appellāt: alij *μῆρ τῆς*, partem. Olim
aurem & *κρατῆρ* militiæ præſecturam
appellabant, & ducem *κρατῆρ* impera-
torem, uen eautem phalagarehen.

Phalvius.) Acies, ordines: quidam au-
tem multitudinem armatorum e pluri-
bus ordinibus.

Phalvius.) Plato in Hellade: Leges no-
ſtræ ſimiles eſſe uidentur tenuibus iſtis
aranearum telis, quas aranea parientibus
intexit.

Phalvius.) Ordo militaris. *quadrage-
R 3 nis

947

Phalereus
cedoneus.

nis uiris constans. Consul Lucius nunquam anre uisa phalange, sed tunc primum apud Perseu conspecta, sepe apud Romanos confitebatur, nihil se uidisse terribilius phalange Macedonica: quauis multa non solum uidisset praelia, sed & ipse commisisset, si quiquam alius.

Φαλαγγίτης (ἰούδας.) Magis caluus se renitate.

Φαλαγγίτης τῶν ἰούδαιων.) Caluū uellis: in eos qui frustra laborant.

Phalange
Laridis.

PHALARIS, Agrigentinus, regno totius Siciliae potius Olympiade quinquagesima secunda. Scripsit epistolas protius admirabiles. Aelianus de eo dicit, Apollinem & Iouem patrem, morā moris concessisse Phalaridi, spacium duorum annorum, quod Charitonem & Melanippum humaniter tractasset.

Charitonem
Melanippum
Charitonem.

PHALEC, uoce prophetica dimidium dicit temporis Christi aduentus. Ab Adamo enim usque ad diluuium Noe, anni sunt 2242. A diluuiio usque ad Phalec, anni 75: ut fierent anni ter mille. A condito enim mundo usque ad assumptionem Domini nostri IESU Christi, anni sexies mille. (7,.)

Φάληκτος.) Portus Atheniensium, & municipium Antiochia tribus, unde nunciceps Phalereus.

Phalereus
Phalereus, ut
fuge pauor.

Φάληκος.) Quaedam dicitur Homerus conponit pauorem cum fuga, & sociū eius esse dicit. Admitabilis fuga (inquit) inuasit, timoris horribilis socii: sic & Comicus, occasione inde sumpta. Priapū Bacchi amicum esse inquit, nam Bacchicū potum se quitur res uenera. Phalliones autem in honorem Bacchi sic uocabantur, à phallia Bacchi.

FALCIDIA lex à Cæsare Caio Octauiio sancita, auctoritatem maximam tunc habēs in patrimoniorū successioneibus, à Falcidio tribuno plebis lata.

Phalli, siculnea uetera, figura pudendi uirilis, post ē rubro corio cōficta: quod collo & medijs femoribus suspensilis, Bacchanalib. in honorē Bacchi saltabāt.

Φαλλοφόροι, ἢ Φαλλοκῆποι.) Sūt genera Mulicorum. Aclthyphalli ebriorum laruas habebant, & manicas uarias, & tunica demissam ad talos. Phallophorū autē, libro arboris, aut pelle tegebant faciem, hedera & uiolis coronati.

Φαλλοκῆπος.) Excubias intuens (F. Fabca.) Fameas, quamnis homo nō timidus, declinat praelium aduersus Scipionem.

Φαλλοκῆπος ἑαυτοῦ.) Dicere intra sese, cogitare est: dicere simpliciter, alteri ostendere est.

gitare est: dicere simpliciter, alteri ostendere est.

PHANES. Adductus est in Orphicis in medium Phanes, pudenda habēs iuxta nates: quem dicebant præsidem generatricis facultatis, & Hericæpous alter, deuorans omnes deos, ut Saturnus.

Phanes
Hericæpous
Phanes.

PHANIAS, aut Phæniās, Ereusius philosophus, Peripatericus, Aristotelis discipulus: uixit ceterisima undecima Olympiade, & deinde sub Alexandro Macedone. Fuit allus Phaniās, ē ducum numero.

Φανίας.) Perispeuum omne Φανίας uocabant. Et quia ex uiribus faculas conficiebant: propterea dicitur Φανίας ἀμπεύλων, Lucerna uita.

PHANOSTRATE, Apollodorus de Atheniensibus meretricibus, hanc dicit nuncupari Φανιστοράδην, quod in porta stans, pediculos colligeret.

Φανιστοράδης.) Aristoph. Parua quidē statura hominū, sed pessimus: μακρὴ γὰρ μετὰ ἀνδρῶν, ἀλλ' ἄπειρα κάρη. De Nicarcho loquitur.

Φανιστοράδης.) Aristophanes: id quod cū fugerat, plus erat eo quod apparuerat.

Φανιστορία.) Cum sciret opinionem de se, quasi pecuniam maiorem haberet: pro ratione negocij, ut licuit, consilium iniit. Romani magna cum pompa & asfectione populi præcedebant, ad rem gerendam.

Φανιστορία.) Visum, uisio, imaginatio. Phantasia est facultas animi, & cognitione & appetitione & uita prædita.

Φανιστορία καὶ αἰσθησις.) Differunt inter sese phantasia & sensus. Sensus enim ad externa refertur, phantasia uero in se ipsa cognitionē habet. Et sensus id quod ad est tantum, & quod extrinsecus percipit, nouit. Phantasia uero, sensibilem rerum formas à sensu acceptas in sese refingit. Vnde & patibilem mentem eam appellat. Aristoteles: mentem quidem tanquam intus habeat aliquid, quod in cognitionem cadat, (καὶ ἐν αὐτῇ περιεβέληται, αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἑξωθεν ἀλλοθι, fortassis: ἢ κενῶν: & ut illa, id est mens) & simplici apprehensione id apprehendat.

Phantasia
Phantasia
Phantasia.

Phantasiem uero, quod d eum figuris, & non sine formis. Dicitur autem phantasia, quasi Phantasia: hoc est, eorum quæ apparenter uidentur. Phantasia enim si, statum eorum quæ apparent. In ea enim, ea quæ extrinsecus apparuerūt, cōsistūt. Ambo enim in rebus particularibus cernuntur. Nam album quidem non oritur, sed non uniuersum album. Differūt autem, quod

Phantasia
Phantasia
Phantasia.

Phantasia
Phantasia
Phantasia.

quod ille externa, hæc interna nouit. Et phantasia quidem quinque, sensuum suscipit formas, quiscumquod sensus suum tantum sensibile percipit.

Phantasia & Phantasma.) differunt. Phantasma enim, hoc est spectrum, est figura aut species alienius rei, cuiusmodi in somnis existit. Phantasia autem, est impressio in mente, hoc est commutatio. Non enim intelligenda est informatio, quasi forma sigilli. Nam fieri non potest, ut multæ formæ eodem tempore adsint. Inteligitur autem phantasia, ab eo quod est (*φαντασιον*) secundum id quod est, expressa, & informatæ, & cõsignata: qualis esse non potest ab eo quod non est. Phantasia uerò quedam sunt sensibiles, quedam non sunt (*φαντασιαι αιδητικαι, νοητικαι*.) Sensibiles quidem, quæ instrumento, uel instrumentis sensuum: non sensibiles, quæ mente comprehenduntur: quemadmodum incorporæ, & aliæ quæ ratione percipiuntur.

Phos.) id est lumen. O' lumen castum Aer, æqualiter terræ distribuit, ut nihil multas & lamentationum cantilenas, & multas sensuisti crucenti peccatoris plagas aduersas, ubi caliginosa nox desit: Electra inquit. Aut autem se neque noctu, neque interdiu desinare plorat. lucum dissimum lumen erit diei, iis qui aderunt.

Phaon.) Phaon. Dicunt hoc de amabilibus, & superbis. Nam Phaonem aiunt adamatum fuisse unã cum multis à Sappho, non poetria illa, sed Lesbia quadamque spe frustatã, precipitalis iesse de rupe Leucade.

Pharaon.) Pharaones uocabantur omnes Aegypti reges, à primo Pharaone.

Pharisæi.) Pharisei separati, eo quod distincterint & separauerint sese ab alijs omnibus, cum puritate & exquisita ratione uel, tum obseruatione præceptorum legis. Phares enim Hebraica lingua segregationem significat, aut distinctionem. Eandem uitam scribæ agebant, apud quos & ratio eadẽ erat, & cõtinẽtia & uirginitas, bis ieiunium in sabbatho, urceorum & catinorum & poculorum purgationes, decime & primitiæ, & assidua præcationes exceptis mirabilibus illis Essæis, ut qui logi sunt superiores, & in altiore fastigio cõstituti. Quam sanè pharisæicam, ut optimam, degendæ uitæ rationem Paulus æmulatus gloriatur, cum ait. Israelita sum, de tribu Beniamitica, Hebræus, Hebræis nat' , lege pha-

risæus. Dormiebant aut pharisæi in angustis tabulis, aut in spinis, aut scrupulis, ne scilicet à corpore afficerentur: aut per somnia deceptis, obscenus humor elabere. Fatu & astronoma magni apud eos fiebat. *Pharmaceus.*) Hostia piacularis: homo qui ad expiendam ciuitatem è medio tollitur, quem piaculum dicunt.

PHARMACVS.) Duos uiros, inquit Lybias, Athenis educebant, qui expiarẽt urbem, in festo Thargeliorum: unũ pro uiris, alterum pro mulieribus.

Pharmacus.) Pharmacos dicunt, eos qui publice aluntur. ut ciuitates expient suo interitu Aristophanes: Tanquam seruos publicos eos alit. Deinde cum obsoniũ tibi deest, quisquis horum pinguis fuerit, eum immolatum deuoras in cœna.

Pharmaci.) Pharmaci, menses apud Aegyptios, quæ à Romanis Aprilis appellat.

Pharmacia.) Pharmacia, fluuius Nicæam præterfluens.

Pharus.) fluius Ciliciæ, cuius latitudo est iugerum trium. Et Pyramus fluuius, stadij latitudine. & Chalus, fluuius latitudine centum pedum, refertus magnorum piscium & placidorum.

PHARVS est turris Alexandriæ, quæ exair sub Ptolemeo rege constituta, Desiphanis est. in Pharo, insula Protei, quo tempore Pyrrhus etiam Achilles est. Epiri principatum suscepit.

Pharynx, lævynx, guttur, extrema pars arteriæ asperæ, quæ tribus cartilaginibus continetur, ea quæ *αρυταροειδης* uocatur, & Theroioides, & ea quæ nomine caret: quæ cum à musculis illius loci contrahuntur & aperiuuntur, uocem moderantur. Nam prout ea uel contrahuntur, uel aperiuuntur aut magis aut minus, uox distinguitur, sono acuto, uel graui, aliâque in ea forma spectatur.

PHASELIS, nomen insulæ: & Phaselites, insularis. Prouerbum, *φασελιτων ψυμα*, Phaselitarum sacrificium: de uilibus & incruentis usurpatur. Phaselitas enim salis mæta Calabro immolare, dixit Callimachus in Barbaricis institutis.

PHASIS, nomen fluuij Scythiæ. Est etiã ciuitas Scythiæ Phasis, cuiusdẽ nominis cum fluuii: cuius incolæ Phasiani. Sunt & aues quæ Phasiani dicuntur: & equi, quorum semori phasianus est impressus. Iuxta Phasidẽ quidã pulchros equos nasci dicunt. Aristophanes. *η δεινος γο μοι τις φασιαυος, ης τριφνη λευγοραε.* Si mihi daret Phasianos, quos alit Leo goras. De ijs

Pharisæi
brisi.

Tatum.
Astronoma,
me.
Humano
bulle.

Sagittarum
deuagari,
ut dicitur
tar i plæbe

Pharus,
Pyramus,
Chalus.

Vocis mod
detur.

Pharisæi
scribuntur
non sensibus
nomine.

Pharisæi
excellent.

lapides
Purpur.
stellæ, quòd astrorum peritus esset. Metallis illi reperit, auri, argenti, & ferri: & horum confectionem tradidit occidentalibus. Vnde opum largitor uocatus est à popularibus. Cnm autè à fratribus suis infidiæ illi tenderent, in Aegyptum fugit, in tribum Chamii, filij Noe: & ab ijs susceprus, & cõsuetudine illorũ usus est, aurea ueste indutus: & uaticinans, diuinis affectus honoribus, quòd ipis diuitias impertiret.

PHAEACIA.) regio Phæacum, quæ nunc Corcyra dicitur.

PHÆAX, orator. Aristophanes: Sapiens ille Phæax, & solers, nõ in interfectus est. Solers est hic orator, qui in ipso facinore deprehensus & obuius, mortem effugit. Reprehendebatur autem, quòd adolescentulos falleret.

PHÆDON, Elæus philosophus. Socræti auditor, autor scètz ab ipso dicitur Eliææ: quæ deinde à Menedemo Eretrienſe, Eretriaea appellata est. Fuerat antem captus ab (s. *Asyris*) à latronibus.) Indis, deinde uēditus lenoni euidæ, & proſtitutus ab illo Athenis. Cum autè in Socræti incidisset, illius disputatiõnũ amore captus, petijt ut redimeretur. Is psuader Aleibiadi, ut eũ ematatz: ex eo philosophus exiit. Eius dialogi sunt, Zopyrus, Medius, Simon: Antimæchus, siue Presbytes, id est senex: Nicias, Simmias, Alcibiades, Critolæus.

Phædonus.) Dicitur Aesopum à Delphis periniuriam interiisse, præcipitatum de Phædriadibus rupibus.

Phædonus.) Plato libro de Repub. decimo: Speciem, inquit, illa quidè habet, sed teuera nõ sunt. Et Aristophanes: Etsi quidem ut sum, conspici autem nõ, hoc est, natrum non mutabo, sed formam.

Phædonus.) id est color pullus, compositus ex atro colore, & albo: hoc est, murinus.

Colorum genera. Colores alij sunt simplices, alij cõtrarij, ut albus & niger: alij compositi, ut medij illorum. Etenim hi certa missione contrariorum perficiuntur. Et sunt quidã illorum propiores albo, ut flauus: alij nigro, ut cæruleus: reliqui uerò medij horum, qualis ruber & fuscus. Eadem est & saporum ratio. Simples sunt: alij contrarij, quemadmodũ dulcis & amarus: alij mixti & medij, sed dulci propior pinguis, salus amaro, reliqui medij horum. Non omnino autem medij, etiam mixti sunt: nam mixti quidè etiam medij sunt: sed non econuerso, ut in coloribus. Fu-

scus enim color mixtus eum sit, est medi-
us: ruber autem, aut uiridis, non omni-
no ex missione cõtrariorum sit: sed me-
dium dicunt, ut qui nullũ extremum ha-
beat. Sic & in saporibus: Mixtus quidem
est saluus, ut sal: nam ex amara aqua mari-
na, & dulci gustum habet. Actis autem
sapor, & austerus, & acidus, eo quòd ni-
hil extremorum in se habet, sic sunt me-
dij. Si quid autem aliter uicinum bis, id
saporis est expers: ut humidũ, quòd pla-
darò dicitur, aut huiusmodi aliquid. Ari-

Aristoteles
de saporibus.

stoteles octo genera saporum recẽsens, duos extremos relinquit, dulcè & am-
rum: & sex medios ponit, uicinũ esse sta-
ruens dulci pinguem, amaro salsum: in
medio acerbum, austerum, aerem & aci-
dum. Galenus autem inter simplices ex-
tremos dicit, nõ dulcem & amarum, sed
aerem & acidum Neq; uerò dissentiant.
Hie enim ut medicus, tactiles intuius
qualitates, hos uocauit extremos: extre-
mum enim est acre in calore, in frigore
acidum. ille uerò tanquã philosophus,
non ad tactiles, sed ad gustabiles respici-
ens, sic eos inter se opposuit. Extremũ
enim est in gustabilibus, amarum & dul-
ce. Plato porro tali usus ordine, septem
dicit esse humores. Pinguem enim eum
dulci coniungit, dicens, Id quòd inun-
gat, si quidè eum dulcedine coniunctũ,
efficere dulcem: si uerò abq; dulcedine,
pinguem. Dulce enim dicimus, ut mel,
undã, ut oleosa: acidum, ut acetum: ac-
tum, ut pyra syluestria: austerum, ut ui-
num: salsum, ut sal: amarũ, ut absinthiũ:
acre, ut piper. Extremos autem dicit, aci-
dum & aerem: extremis uicinos, acido
acerbum, acri amarum. Vicinos medij,
amaro salsum, acerbũ austerum, mediũ
dulcem. Refert autè hos ad septem Pla-
netas: acidum ad Mercurium, aerem ad
Martem, amarum ad Lunam, dulcem ad
Solem, salsum ad Venerem, austerum ad
Iouem, acerbum ad Saturnum. Causam
autè huius rei, ut nugæ æm, negleximus.

Galenus
de saporibus.

Platonis
diuisio saporum.

Phædonus.) Menippus Cynicus in eã osten-
tatione impiegit, ut furiali habitu uteretur,
& se ab Inſetis inſpectorẽ esse delictorũ
missum, eaq; illò renunciaturũ esse dice-
ret. Fuit aut uellus illa pulli colons, ad ta-
los usq; demissa, aſtricta cigulo Persico:
pileus Arcadicus, in capite 12 (Zodiaci-
signa) elemẽta habẽs intexa: caleci trã-
gici, barba inges, baculũ in mäu fraxineũ.

Platonis
diuisio saporum.

Menippus
intertextus
saporum.

PHÆTYVS, urbs Cretæ. Hømerus:
Phæsti paruus lapis magnũ fluũdũ coer-
ect.

cerunt. Et cum de naulo esset locutus, Quomodo trajiciam? respondit, In nauicula ista homo senex, mercede duorum obolorum accepta, te transfuehet.

Φεζαυτας.) Rcorū potius misereri decet, quā accusatorum, & illa chrymare ad preces illorum. (solucur.

Φεζαυτας.) Vtiq; si accusabitur, facile ab *Φεζαυτας.*) Plato: Fugiendum est hinc, qualis autem est fuga? imitatio Dei, si iusti & sancti cum prudentia fuerimus: deniq; iustitibus præditi, nō ciuilibus quidē illis, sed maioribus, quæ nominibus ipsidem appellantur.

Φίλαλος.) Malē audiunt Milesij, quasi adulteri. Quia pax est, clypeus in culina pendebit.

PHŒA, nomen arbis Eleæ regionis.

PHIDIAS, statuarius, statuam eburneam Mineræ fecit. Pericles autē, cum sumptuosa ratio mādāta illi esset, quinquaginta talenta surripuit. Quorum ne reddenda esset ratio, bellum cōstituit. Et prouerbij: *Φιδίας ειρήλην περιποίησιν*, Phidias congruit paci, tanquam artifex: quæ forma esse statuitur. Polybius: Lucius Aemilius, templum Olympicum ingressus, Iouis statuam cum uidisset, præ admiratione stupens, dixit, solum sibi Phidiam nideri Iouem Homericū expressisse. Nā se, cum magnam de Olympia expeditionem habuisset, maiorem expectatione sua offendisse ueritatē. Perinde hoc existimo, ac si Myrmecides arti Phidicæ opponeret.

Φιδίμας.) Num parcemus his magis, quā lupis? Quos alios ulciscemur, his inimiciores? Fortassis autem hoc in proberbium abiit. nam olim lupos occidebant in Attica: & lege sancitum erat, lupi ut occideretur. Itaq; q occiderat catulū lupi, talentū accipiebat: qui adultū, duo.

Φηγαιῶσι.) Phegus, municipium Aiaciæ tribus: unde Phegænsis.

Φηγῆς.) Fuerunt arbores ingentes, fagus & abies, & quercus & tilia.

Φηγῶσι.) Phegus, municipium Erechtheiæ tribus: unde Phegusius.

Φελαῖ.) Menāder in Pifcarioribus: Dux familiaris senum, ut ais, uæcordiam sunt decipiendæ. In fabulis: Illecebris decepta uelox cerua.

Φίμας.) Filia Spei immortalis Fama, eo quod spē quidam concepta, responsum à Deo perunt. Fama uirum bonū etiam in recessibus telluris ostendit, ut inquit Euripides.

Φημί.) id est dico. Arcefilus philosophus natura hac uoce inter differendum utebatur: Dleo ego, non assentiatur his ille, cui nomē subijciebat. Et Dauid, Dixit iniquus: p eo qd est, ceter, existimat.

FESTVS, temporibus Valentis in Asiā am ablegatus est proconsul (πρω γλυσσων τῶ βασιλικῶν Ἰππικῶν δυν.) Fisco imperatorio præerat. Regia autē lingua eius fidei cōmissa fuit. Ablegatur autem sic, ut poetico & fabuloso Echerō similis esset: & si quis alius Thessalus aut Siculus tyrannus fuit, is præ eo ut ludus iocensq; esset. Erat autem insanus ille non extrinsecus, sed intrinsecus furebat atq; insaniebat, (ἀντὶ φύσιν παρηγῆς, καὶ ἐξ ὀπίσθου ἰχθῆ) uir natura malus, & potestate præditus. Cum autem suppliciorū immanitatem in palatio florentem reliquisset, nullum genus iniquitatis prætermisit, aut petulantia: sed in eam necordiam incidit, & eru delirarem, ut & Maximum gladio interficeret, Cærano Aegypto post eum iugulato: & dum adhuc caleret & feruere illo scelere, omnes unā interficiebat, & cremabat.

Φιλάτι.) Age adutūm, postige phialam, ut precari deos, tem auspicemur. Aristophanes.

Φιδάλις.) cum arida ficus ἰχθῆ ab attenuando dicatur, & strigosos homines phibales (suum id genus est) uocat.

PHIGALEA, uicus Arcadiæ: unde Phigalensis.

PHILAGRIVS, Lycij Macrensis, ut inuenitur apud Eugenatōrē: ut autem in epistola ad Philemonē, de iecore indignato, ipse Philagrius scribit. Epirota fuit medicus potius, discipulus Naumachij, post Galeni tēpora medicinā fecit, maxima ex parte Thessalonica. Cōscripsit libros medicos, singulos (μικροβιβλιαστωμάτων) septuaginta, cōiunctos non paucos, commentarium in Hippocratem.

PHILAMMON, pugil Atheniensis, qui omni tēpore suos aduersarios uicē Philammon alius, quem serunt Thamyris Thracis patrem fuisse.

Φιλαμπελων τῆ ειρήνης.) Virēs amat pacem. tempore pacis enim terram consecratus: contra belli, deserimus.

Φιλαργυρία.) auaricia, est uehemens opinio de pecunia.

Φιλέταμος.) Philetærus Atheniensis, eomicus, filius Aristophanis comici. Comædiæ eius sunt uiginti & una, quarum de numero hæ sunt: Achilles, Corin-

Dei simili-
tudo.

Pericli sur-
cum & bel-
li concitatio.

Pax formosa.
Lupiarum Co-
lympium.

Myrmecides
arti.

Luporum
catulū.

Fama.

Maximi
Cæsarū
del.

tin-

rinthiatus, Cynegius, Philaulus, Cephalus, Tereus, Enopion, Anryllus, & Auto-phileræus : ut autem quidam aiunt, Nicoftrate, Atalanta, Lampadophori.

Φιλεργός.) Illi quidem præ negligentia, fugaq; laborum, uæcordes & indolenti ad illum redeunt.

Φιλερθεσται.) Menæder. Cōtentio principatus inter eos exorta, diremit copias.

Φιλέφασς.) Philepsij meminerunt antiquæ comœdiæ autores, eum in medijs concionibus fabulas narrare solitū. Reprehensus est etiam nomine calliditatis.

Exptimus
fontis.

Φιλον ἰγύριον διουραστὸν μακροῦς μάχης.) Oſcula excitat hostiū diuturnas pugnas. Φιλῶν.) Plerunque fit, ut secus eueniat quàm existima ueris.

εὐμεταβολοὶ ἴσθ.) Murabiles sunt, qui bruta cupiditate, ad doctrinam aliquam incitari uentilant. Merces igitur exigenda est, dum seruet cupiditas.

Φιλῶν πῶς τὴ χροῦσά πῶς ἰσθῆν.) Solent omnes aurea intueri. Quod FORTVNA, eodem etiā FAVOR hominū Inclinat.

PHILIDAE, Familia Athenis: unde sacerdos Cereris & Proserpinæ deligitur, quæ inuitat mystas Eleusine.

Φιλῆδια.) Vos præ uoluptate grunnientes, sequimini matrē porcelli (ἐπιθεὶς μητρὶ χοίρει.)

Φιλελασφίς.) Helixa maximum prætorium Athenis: unde Philistastes, litium amans dicitur.

Comædiæ
Athen.

PHILEMON, Syracusanus, filius Damonis, comicus fuit, nouæ Comœdiæ scriptor. floruit sub Alexandri regno, paulo antè Menandrum. Conscripsit comœdias circiter nonaginta, & uixit annos nonaginta nouem. Quidam dicunt, unū & centum: & uehementi risu Interijt. Hic

Noti.

Philemon corpore fuit integro, atq; etiam omnes sensus illætos felicitate quadam (quod in confesso est) conseruauit.

Valerius.

Cum autem Athenienses & Antigonus inter se bellū gererent, in Piræeo degens Philemon, in somnis uidet uirgines nomenclum, ex ædibus suis exeuntes: quas interrogare sibi uidebatur, quid sibi uellent, quod à se recederent? Videbatur autem illas dicentes audire, se foras prodire: nefas enim esse sibi audire. Eo somno sic sustro experrectus, puero narrat omnia quæ uiderat, & omnia quæ audierat, & quæ dixerat. Deinde Comœdiæ, cui scribendæ intentus erat, reliquum absoluit: & inuolatus, getē dormiuit, (κατὰ τὴν ἰσθῆν.) & deinde se exerxit. Ac iij qui

Somnium.

intrus erant, eum dormire putabant. Sed cū id diutius duraret, detecta facie, mortuum uiderunt. Adfuerant igitur, Epicure, Philemoni etiam nouem Musæ: & cū fato decretum atq; ultimū illud iter ingressurus esset, ab illo discesserunt. Dijs enim nullo modo licitū est uidere mortuos, etsi sunt planè amici: neq; oculis inquinare. Tu autem fatue, negas ipsos habere nostri rationem. Sic Achanus in libro de Prouidentia dicit.

PHILEMON junior, & ipse comicus, filius Philemonis comici, edidit quinquagintaquatuor comœdias.

PHILETAS Cous, filius Telephi, Philippi & Alexandri ætate floruit, grāmaticus Criticus: qui extenuatus in inquirenda uocata meuriēte oratione, obiit. Fuit etiam præceptor Ptolemæi secundi: conscripsit epigrammata, & elegias, & alia.

FELICISSIMVS, princeps tempore Aureliani imperatoris.

Φίλος.) Iupiter amicitiaæ præses. Menæder in Androgyno: Testor amicitiaæ præsidem, ô Crator, Iouē. Pherecritus Cræparalls: Iudices, qui nunc iudicant, uero peierare, & iniquè iudicare: alioqui per Iouem, amicitiaæ præsidē, sermonem ad nos alterum Philocrates habebit, multo maledicentiorē isto.

PHILIPPIDES Atheniensis, & ipse comicus, nouæ Comœdiæ scriptor, filius Philoclis, centesima undecima Olympiade. Edidit comœdias quadragintaquinque.

Philippides, Atheniensis cursor, mille & quingenta stadiaz una nocte & die tēfecit, ad Lacedæmonios pfectus: quos leges non sinebant expeditionem suscipere ante plenilunium.

Philippides, fuit unus ex illorum numero, qui rempublicā administrabāt apud Athenienses, homo tenui corpore. Quare Alexis περιουσιώδης, Philippi dī simile factum, pro attenuatū esse dixit.

PHILIPPICVS, qui & Bardanes, Iustiniano imperatore interfecto, uisus est inhonestè & supinè imperium administrare. Et patres in œcomenico concilio anathematæ notauit, diuinitus ab illis decretas duas in Seruatore uoluntates & actiones nō probans: cum adiniores haberet Ioannē tum pontificē urbis, & Germanum Cyzici metropolitānum, & alios sacerdotes, & senatores plurimos.

Philippicus, dux Orientalium militū habuit Heraclum, Imperatoris Heraclij;

Dijs calidior
resurgunt.

si quis dicit
ori, iudicando
magis.

Lectores
plenilunio.

patrem, ducem partium secundarū. Cum autem male bellum gereret Philippus, & ad pugnam inuictus esset: Heraclio eius sunt commissæ copie. Desponsa fuit Philippico Mauricij filia.

PHILIPPVS, Amphipolites historicus, scripsit Rhodiacos libros nouendecim: sunt autē prorsus obsceni. Coanos libros duos, De sacrificijs duos, & alia.

Philippus sopherista, de spiritibus scripsit, ex Herodiano, secundum literarum ordinem. Et de synalcepha.

Philippus, comicus. Comœdiæ eius sunt, Codoniastæ: ut Athenus in Dipnosopheristis.

Philippus, uictis ad Chæroneam Atheniensibus, non tantum profecit armis, quantum moderatione & humanitate. Nam bello quidem & armis solos eos superauit, qui in acie contrâ steterāt. Aequitate autē animi, & moderatione, omnes Athenienses simul, & illorum urbem cepit: non iracundiæ secutus impetum in re gerēda: sed eo usq; bello gesto, perductaque uictoria, dū occasio ic obuiisset, suæ clementiæ & bonitatis declarandæ. Itaq; sine precio dimisit captiuos: & Anaputrum Atheniensium oculos humare iussit, atq; etiam colligi eorū ossa: & eorum quos domum remittebat, plerisque uestitus, propter ingenij florentiam, maximum facinus edidit. Animis enim Athenensium magnanimitate sua percussis, loco hostium eos ad quoduis officium alacres ad iutores habuit.

Philippus Macedo multis uitam eripuit: eorumq; filios deinde comprehendit, hoc uersu addito:

Stultus est, qui occiso patre filijs parcit.

(Φιλιππος ἀδικησάντων.) Philippi gallus. In eos q ob leuculos successus sese iactat.

PHILISCVS, comicus. Comœdiæ eius sunt, Adonis, Iouis partus, Themistocles, Olympius, Panos partus, Mercurij & Veneris partus, Dianæ & Apollinis.

Philiscus, Coercyæus, Philotæ filius, tragicus, & sacerdos Bacchi, sub Philadelpho Ptolemæo fuit: & ab illo Philiscus uersus appellatus est, quod illo frequenter uteret. Est autem ex secundo ordine Tragicorū, qui septem Pleias dicti sunt. Tragediæ eius sunt quadraginta duæ.

Philiscus, Aegineta, Alexandrum Macedonem literas docuit. Ipse autem auditor fuit Diogenis Cynici: secundum Herippum, Sulponis. Conscripsit dialogos, quorum de numero est Codrus.

Philiscus, Milesius orator, Isocratis oratoris auditor. Fuit autem prius tibicen maxime admirabilis, propterea & Isocrates eum ἀλογοῦμενον, tibiariū perforatorem uocabat. Scripta eius sunt hæc oratio Milesiaca, Amphictyonica, ars dicēdi libris duobus, Isocratis (ἀπὸ φωνῆς, pronuntiatum siue declaratio.) negatio.

Philiscus, uel Philistus Syracusanus historicus, cognatus fuit Dionysij Siciliæ tyranni: in nauali contra Carthaginenses prælo occubuit. Fuit discipulus Eueni, elegiaci poetæ. Scripsit Sicula, id est res uariè gestas ab eis aduersus Græcos, & genealogiam, de Phoenicia, & alia quedam de insula Sicilia.

Philiscus Aegineta, cum Athenas spectandi gratia uenisset, audito Diogene, Philosophicę operam dedit. Huius autem pater misit ad eum accersendum, fratrem.

Sed idem filii quoque accidit. Deniq; pater utrunq; reuocaturus, ipse etiam philosophatus est. Diogenis familiaritate & Phocion etiam, cognomento bonus, usus est.

Corinthi humanus est, eane in eius monumento inciso. Sinopenses etiam statuam in illius honorem erexerūt. Epigramma:

Senescit enim æs uetustate: sed uitam gloriam nec omne æuum Diogenes destruet. Solus enim sententiam uitæ seipsa contentæ demonstrasti mortalibus: & uitam expeditissimam.

PHILISTION Prusaensis: aut, ut Philon, Sardinus, comicus. Obijt tempore Socratis, scripsit comœdias Bæologicas, & immodico risu extinctus est. Comœdiæ eius sunt, Misopsephistę, id est ofores ratiocinatorum. Hic ille est, qui scripsit librum Philogelum, id est risus amantem: cum nimirum librum, qui ad tonsorem refertur. Verum magis, ut Nicæus, ab omnibus celebratur, ut testatur Epigramma: Qui mœstam hominum uitam risu miscuit Nicæus Philistion.

PHILISTVS Naucratis, aut Syracusanus, Archonidæ filius, discipulus Eueni, elegiaci poetæ, primus ex arte oratoria historiā scripsit. Composuit artem dicēdi, Aegyptiaca libris duodecim, res Siculus libris undecim: & aduersus Tricaranum, orationem de Naucratis. De Dionysio tyranno libros sex. De Aegyptiorum theologia lib. 3. Conciones, & alia quedam de Lybia & Syria.

PHILITIA, conuiuia, quæ cōiunctos cum uoluptatibus habuerūt labores. Neque enim lectulus aliquis sternebatur cō-

T uiuan-

Clementia
potentior
armis.

Vitæ curam
perdida
et
tū animi
capit
Philippum.

Credulus.

Diogenes
patrem
et
filium
ad se
pertrabit.

Phocion.

Diogenes
se
pulsur.

uisantibus, sed sub cubitis cavatus erat lapides, aut lignum.

Φιλανθρωπία, id est liberalitas siue benignitas. Munus a liberiter datum est. Ille frater aut benignitate inimicorum.

Φιλοκλής ἢ *Φιλοκλῆς*. Philocles seu Philocholes, Polyptichis filius, Atheniensis tragicus, Euripide posterior, cognomento Bilis, propter amarulentiam. Scripsit tragedias centū, quarum de numero & hæ sunt: Erigone, Nauplius, Oedipus, Oeneus, Priamus, Penelope, Philoætes. Aeschylus ex fratre nepos fuit: habuitq; filium Morfimū tragicū, è quo natus est Astydamastragicus, & ex hoc alius Philocles dux.

PHILOCRATES, comædiæ poeta, turpis facie. Fuit enim capite acuto, & fastigiato, infans ut pupæ. Fuit Aeschylus ex sorore nepos. Alij Halmiona eum dicunt, quasi salinatorem, ob acrimoniam.

PHILOCRATES, Struthius, fuit acceptus. Si occiderit quispiam vestrum Philocratem Struthium, accipiet talentum: si uerò uiuentē illum adduxerit, quatuor: eo quod congregat passeres, & septeno obolo uendit: deinde inflat turdos, & ostendit eos omnibus, & corruptit. Merulis autem in nares inserit pennas: itemq; columbas capit, atq; includit, & cogit de capere illigatas reti.

PHILOLAVS. Sic olim & Philolaum, patria Croton sustulit, cum eum putaret uelle domum tyrannicam habere.

Φιλομαχία. Xenophon: Oportet sanè eum cupidum esse discèdi omnia, nec nō quæ didicerit solis uti: sed & effectorem esse machinarum aduersus hostes.

PHILOXENVS Euletidæ filius, Cytherius, lyricus, scripsit Dithyrambos uiginti quatuor: obiit Ephesi. Ditreptis Citheris à Lacedæmonijs, emptus est ab Agesylo quodā, ab illoq; educatus: & Myrmex, t. formica dictus. Post obitum atq; Agesyli, eruditus est, à Melanippide lyrico emptus. Callistratus eum ait Heracleæ Ponticæ natum. Scripsit carmine lyrico genealogiam Aëacidarum.

Philoxenus Alexandrinus, grammaticus, Romæ docuit scripsit de monosyllabis uerbis, de punctis Iliadis, de uerbis in *μ* desinentibus, de conduplicatione, de dimensionibus, de Syracusanorum dialecto, de Hellenismo lib. sex: de coniugationibus, de glossis quinque, de Homericis glossis, de Læconum dialecto, de Ionica dialecto, & reliquis.

Parasitum facium.

Philoxenus, Leucadij filius, parasitus.

Hunc dicunt, post laurationem in patria, & alijs urbibus, circuisse ædes, sequentibus eum pueris, qui ferrent olei, garū, acetū, & alia condimenta, & ingressum ædes alienas, ea quæ coquerent condidisse, nō iniectis quibus esset opus, καὶ ὅτι ἔτιος αἰς ταύτης κίβητων διακρίσθη. Ac deinde sic ad septem inclinatus cōiuiuit. Iamq; ita cōiuiatus esse. Hic igitur cū gulosus esset, Ephesū nauia aduectus, cū cauponā uacuā reperisset quæ sita q; causa, omnia ad nuptias coapta esse audiisset: lotus accessit inuocatus, & cætoq; hymenæo post cenā, oēs exhibilaruit. Ibi spōsus: Et cras, inquit, hic cenabis. cui ille respōdit: Si nemo oppositū uiderit. Idē optauit sibi gruis collū dari, ut deglutendis lauticijs diuini delectaret. Idē Philoxenus cō epulis ualde afficeret, & cœnans aliquando apud Dionysium tyrannū, magnā illi triglam (mullum) esse appositam uidisset, sibi uerò paruum: eam sublatam auri admouit, quasi ueller quodā ab illo de statu Nerei percontari. quæ respōdit, se aduiscitulum esse captā, eoq; tanta ignorare: eam uerò quæ apposita sit Dionysio, natu grandiore, scire omnia quæ cognoscere uelit. Dionysius itaq; cum risu triglam illam ei misit.

Φιλοξενία *ἡ φιλομαχία*. Id est, Philoxeni libellus: de ijs qui nō faciūt ea, ob quæ accersunt, sed repudiāt potius. Philoxenus em̄ Citherius, à Latomias Syracusanus effugisset, in quas cōiectus fuerat, q; Dionysij tyrāni tragedias nō approbaret, cōmoratus est Tarenti Sicilia Italiz Iurbe. Cum autē Dionysius eum accerferet, & per literas etiam peteret ut ueniret: Philoxenus rescribere nō statuit. Sed tabulis literā Aduntaxat, sepem inscripsit: ea q; significauit, se repudiare inuitationem.

Φιλοξενία *ἡ φιλομαχία*. Placentæ Philoxeni.

PHILOPOEMEN, Achæorum magister equitū, fuit è numero clarissimorum uitorū in Arcadia, primū honesto loco natus, educatus & institutus à Cleandro Mantinensi, patri suo hospite. Acetate autē aduultiori æmulatus est Eudemū & Demophanē Megalopolitanos: q; exulatus propter tyrānos, Arcesilao philosopho, familiares, adiuuamento succurrunt ad Neocleē Sicyoniorū tyrannū pellendū. Fuit in uictu accuratus, & frugis supra κατὰ τὸν αἰὸς ἀποκρίν. *ἡ φιλομαχία*, καὶ ὅτι ὑπερβλήθη,) modū: his sententijs à uinis illis imbutus, Non posse reipublice bene præse esse, qui priuatum negligēt ageret: neq; illum à peculā

ἡ φιλομαχία

Calli *ἡ ὄψα*

ἡ φιλομαχία *ἡ φιλομαχία*

ἡ φιλομαχία *ἡ φιλομαχία*

ἡ φιλομαχία *ἡ φιλομαχία*

Megilheri
equitum.

tu fore immunē, qui lautius uiueret quam reditus eius toleraret. Acceptis autē equitibus prius corruptis, animisq; abiectis: non tantum eos meliores, quam fuerant, reddidit: sed & aduersarijs præstantiores exiguo tēporis spacio effecit: omnib; ijs ad uerā exercitationē & æmulationē efficacē perductis. Nam alij pleriq; suscepto hoc magistratū, ppter suam in re equestrī imbecillitatē, (ὁ δὲ τις ἀλλοτρίως τολμαστὸν ἔδει ται καὶ ἴκον ἀνεκταίν.) ne proximos quidē obiurgare audent. alij imperiū appetētes, in eo magistratu quasi mercede alliciunt adolescentes, & beneuolos in posterū sibi adiutores efficiūt nō obiurgantes eū cui opus est: qua ratione respub. cōseruatur: sed dissimulantes peccata, & ob exiguam gratiā in magnis rebus eos qui ipsis crediderunt, lædentes. Si quando autem magistratus & corporibus ualidis, & à pecuniā animis alienis sunt: peruersa tñ imitatio magis corrupit pedētes, quam ij, qui eos negligunt, ac magis etiā equites. Plurimum celebrant Arcades Philopœmenis, tum consilia, tum strenua facinorosa. Pater eius fuit Cræugis, nulli Arcadum Megalopolitanorum splendore generis secundus. Quo defuncto: tum alijs præceptoribus uisus est, tum Megalophane & Acdeolo, Arceſilai Pitanzē discipulis. Ac natura quidem, & robore corporis nemihi Peloponnesiorū celsit. Faciē uerō deformi fuit: ac Athleticis certaminib; exercere se noluī: sed agros quos habebat, excoluit diligenter. Ac ne uenatione quidem & feris tollendis abstinuit. Legebatur etiā libros sapientis præstantiū uirorū apud Græcos: & monumenta, id est historias, & q̄cquid norat pertinere ad doctrinā Strategemariū. Quāuis aūr uniuersam uitā suam ad imitationē & morū & factorum Epaminondæ institueret dectē: non tñ exequare se cum illo in omnibus potuit. nam Epaminōdas cum alijs de uirtutibus ornatus, tum minimē iracūdis fuit: à quo affectu Arcas hic nō erat immunis. Cum aūr Cleomenes Megalopolin occupasset: Philopœmen neq; calamitate inopinata percussus est: & iuuenū ferē duas partes, cum uxoribus & liberis, Messenā incolumes perduxit. Cum uerō Cleomenes missis caduceatoribus, quasi eius facti pœniteret, Megalopoliras domum redire uellet: Philopœmen suasis, reditum in patriam amis, non pacatione esse faciēdum: & prælio cum Cleomene cōmissō, Philopœmē, qui inter equites erat uidēs

Philopœmeni
pater,
& præceptor
pater.

Agricolus
74.

Leſiis.

Epaminonda
da oratio
uir.

Cleomenes
Megalopolin
occu
pat.

peditatū laborare, ultrō ex equo descēdit: dumq; fortissimē dimicet: Lacedæmoni quidam unuq; semur eius confixit. Ille uerō, quāuis ita impeditus, in genua procubuit, & progredi contendidit ut pedū agitatione haitam fregerit. Post uictoriā ad castra ductus cum esset, ex utroque femore medici quidem hinc posteriorē haitæ partem, illinc uerō cuspidem extraxerunt. Antigonus uerō, ut eius audacia facinora uidit, operam dedit, ut in Macedonia cum pertraheret. Philopœmen uerō id quidem minimē curę fuit: sed profectus in Cretam, μὲν φέρεται. id est mercenarius dux Megalopolin redijt, & imperator Achæzorū est designatus.

Φιλῶ. Sophocles in Eſcitra: Hei me miseram, quam nihil mihi commodauit uetus illa tui educatio, in qua iucundum est tibi laborem. Neq; enim unquam matris fuisſi amātiōr, quam mei. Quis uir bonus non sibi ipse est amicus: nam bonus uir & amicus, & sibi ipse utilis est.

Φιλῶ. in ἑ. αὐτῶ. Amicus, alter ipse. E' rebus bonis & expectēdis alię sunt per se optabiles, ueluti felicitas, & quæcumq; honorabilia sunt: alię propter aliud, ueluti legari, exerceri, pecuniam facere. alię & per se optabiles sunt, & ppter alia, ut uirtutes: eas enim & propter se, & propter felicitatem amplectimur. & bonam ualeitudinem per se expectimus: exercitacionem uerō propter sanitatem. Optabilior igitur est bona ualeitudo exercitacione. Quod si amicum, tanq; nosmetipsos, amplectimur (siquidē amicus alter ipse est) pecuniam uerō propter nosmetipsos: optabilior est amicus pecunia. optabilis enim quisq; sibi est: ita etiam amicus: Sed & somno uigilia est optabilior: quoniam somnus ad uigiliā tiam refertur. nam ut uigilare queamus: somno & quiete indigemus. Sic etiam demōstratur, philosophiā rhetoricā optabiliorem esse.

Φιλοσοφία. Si quis philosophiā dū esse negat (nam philosophari dicē, etiam istud ipsum querere, sit' ne philosophandum, an' non.) significat, utrum cōtrēplatio philosophica sit suscipienda: cum utrunque horum hominī omnibus modis conueniens esse ostenderitimus, omnibus modis id quod positum est, eueritemus.

Φιλοσοφία. In id dat operam, ut nuptias conficiat.

Φιλοσοφία. Philosophia est morū correctio, coniuncta eum opinione cognoscendæ ueritatis, de eo quod est. Ab hac

Verū expectandam dicitur.

Philosophiæ
partes.

Iudici & Græci aberrarunt. Diuiditur in moralem, theologiam, naturalem. Et uerissima cognitio animi ad omnem philosophiam conducit: ad moralem, quia fieri non potest ut nos mores nostros ornemus, nisi uires animi considerauerimus: ad Theologiam, quod querimus de mente in nobis leparabili, quod & ipsa sit immortalis: quem mens, eorum que sub mente cadunt, sit mens. In relatione est: qui uere relatiuorum unum nouit, & alterum nouit. Constat item, contemplatione nostræ mentis etiam ad theologiam magnopere conferre, & ad physicam siquidem physici est, de corporibus disserere, & eorum speciebibus & uiribus. Specierum autem que sunt in corporibus pulcherrima est anima.

Philosophiæ utilitas est, existimare nihil esse in eo mali, si recedas a sacculo caruncularū, & nō mouearis ab uxore & liberis.

PHILOSOPHVS, qui Platonis leges diuisit in libros duodecim (decimum tertium enim ipse addidisse fertur) fuit Socrates, & ipsius Platonis auditor, in rerū subtilium meditatione uersatus. Fuit tēpore Philippi Macedonis, & scripsit hæc de interuallo Solis & Lunæ, de dijs libros duos, de tēpore unum, de fabulis unum, de libertate unum, de ira unū, de retributione unum, de Locris Opunrij, de uoluptate unum, de amore unum, de amicis & amicitia unum, de scripture, de Platone, de eclipsi & magnitudine Solis & Lunæ & ætæ unum, de fulgetris, de Planetis, de Arithmetica, de secundis numeris, de opticiis libros duos, de enopiciis duos, circularia, medietates, & alia.

Philosophus. Plus uitæ hominū profest homo philosophus, quā optimus rex.

PHILOSTRATVS, Veri Lemnij philosophi nepos, ipse eū alter sophista. Docuit Athenis, deinde Romæ, sub Seuero imperatore, usque ad Philippum. scripsit de clamatōne, epistolas amatorias, imagines, siue descriptiones, libris quatuor: disputatiōes, siue de situla: Apollonij Tychei uitam libris octo: forum Heroicum, uitas philosophiarum quatuor, epigrammata, & alia quedam.

Philostratus primus, Lemnius, filius Veri, pater alterius Philostrati, ipse etiam sophista fuit. Docuit Athenis sub Nerone. Scripsit orationes panegyricas plurimas, & oratiōes Eleusiniacas quatuor, declamatiōes, questiones rhetoricas, de ijs que

apud oratores querunt, de nomine ad sophistā Antipatrum, de Tragedia libros tres: Gymnasticū, id est de ijs que Olympiæ sūt: Lithognomicū, id est de cognoscendis gemis: Proteum, Canē siue sophistā, Nerone, Spectatorē: Tragedias quadraginta tres, & comedias quatuordecim, & alia plurima, & magni momenti.

Philostratus, Neruiani f. Philostrati nepos, ex fratre secundi Philostrati, Lemnius, & ipse sophista. Docuit Athenis, obiit & sepultus est Lēni, & auditor & gener fuit secūdi Philostrati. Scripsit icones, Panathenaiç, Troicū, paraphrasin Homerici clypei, declamationes quinque. Quiddam etiam sophistarum uitas illi ascribit.

Philostrius. Potatio, phiala que datur in comotationibus. In conuiuijs enim beneuolentia prosequentes alij alios, dabat ei calicem, quem Philotetiam uocabant, ut Hyperides inquit, & Alexis & Horus. Alij alij propinarunt. Et, infundat quispiam huic philotetiam.

Philostrius. Quisdo a liquis in prandio e data sibi phiala hausta parte, reliquum præbet amico, & phialam donat.

Philostrius. Aetoli uinū Athenas portabant, diuinam liberalitatem etiam cum Atheniensibus communicaturi.

Philostrius. Aristophanes: Nulla, ita meritoriam, mulieres, ambitione prodij ad dicendum.

Philostrius. Ambitiosiores Cleophonte, in cuius labijs perstrepi liturando Thracia: id est, insecta. Ridet autem eum, quasi Thracæ, filij Thraciæ. Vocatur Tyropæus, id est casearius: & perstrin gebat propter generis obscuritatem. Reipublicæ primas sibi partes uendicabat, cum esset imperator. In hunc demagogū extat fabula Platonis, que inscribitur Cleophon: in qua perstringitur tanquam peregrinus, & indoctus, & nugator.

PHILVRGVVS, (Φιλαργγος) hellus fuit: & deprehensus est Athenis in sacrilegijs, Gorgoneo surrepto, ut iſocrates sit. Meminit huius Aelchines, in oratione cōtra Ctesiphontem.

PHILOCHORVS, Cygni filius, Atheniensis uires & aruspex. Vgorem habuit Archelstratam. Fuit temporibus Eratosthenis, sic tamen, ut adoleſcens senem Eratosthenem attingeret. Occubuit ex insidijs Anrigoni, quod delatus esset, quasi studeret Ptolemæo. Scripsit de Actica libris septendecim, quires Athenensium gestas continet: & Reges & pretores usque

Cleophon.
Tyropæus.

Arto.

scrip.

Blau.
Dih.

scrip.

scrip.

usq

usq; ad Antiochum postremum, cognomen deum: scripti autem sunt aduersus Demōnem. De diuinatione quatuor libros, de sacrificijs unum, de tetrapoli, Salaminis origines, Epigrammata Attica, de Atheniensium certaminibus libros septemdecim. De Atheniensium prætoribus à Soerantide usq; ad Apollodorū. Olympiadis libris duobus, aduersus Demōnis Atticam historiam, Epitomen sive Atticæ historiæ, Epitomen operis Dionysij, de Tēplis, de Sophoclis fabulis libros quinque, de Euripide, de Alcmæne, de Atheniensium mysterijs: collectionem Heroldum, sive Pythagorearum matronarum: Deliaeos libros duos, de inuentis, de expiationibus, de symbolis.

φιλαδελφισμους.) Cuius Antigonus uinculus ad Antonium duceretur, uitæ ad extremum usq; cupidus, ob frigidam spem: securi, ut imperij dignitas postulabat, est percussus.

φιλαδελφισμους.) Gens canendi amans, id est rance.

φιλαδελφισμους. id est conciliati.) Aelianus in Varia historia: Ob libertatem quidam eum Romanis inita amicitia, postea fidē, amicitia uinculum, non seruarunt.

PHILON, Byblius grammaticus, fuit ætatis tēporibus Nerōnis, & uixit dū. Consulem ceterē quidem Seuerum Herēnium fuisse ipse dicit, cum annum a geret octauum & septuagesimum, Olympiade uigesima & ducessestima. Scripsit de comparandis & deligendis libris, libros duodecim: de urbis, & quos quælibet claros uiros genuerit, libros triginta. de Adriani imperio, sub quo Philon fuit: & alia. Consul factus est * Philon Herēniius cognomento, ut ipse ait.

Philon Iudæus natus Alexandriæ, ex familia sacerdotum. Sed Græcorū philosophi amplectus, magnā eruditionem sibi cōparauit, studio cōsecutus omnē Græcā disciplinam, cum liberaliū artium, tum reliquarum disciplinarum accurata perceptione. Ea sunt diēdi ubertate, qua Platonem, ut etiam in prouerbum apud Græcos hoc abiērit: Aut Plato Philonissat, aut Philon Platonissat. tanta est similitudo & ingenij & dictionis, cum Platonica. Scripti sunt ab eo libri infiniti, quorum de numero & hi sunt. De confusione linguarū, unus: de natura & inuentione unus, de uotis ratione susceptis liber unus, de institutione unus, de hereditate diuinarum rerum unus, de partitione partium & con-

trationum unus, de tribus facultatibus, de scripturis à quibusdam mutatis, de sacerdotibus libri duo, de uita philosophica, de Gigantibus unus, de somnijs quinque, de questionibus, de interpretationibus Exo di quinque, de scēta & decalogo quatuor, de sacrificijs: de promissionibus, siue executionibus: de prouidentia, de ludis unus, de uita institutione, de Alexandro. Et, etiam bruta habere suam quandam rationem. Et, omnem stultum seruum esse: de ratione uitæ Christianorū: de uita Theoretica, de supplicibus, de agricultura libri duo, de ebrietate duo, de Moylis uita: de Cherubim, id est sūmo gladio, ad quinque libros Moylis, & in ipsum Moysem orationes quinque. Dicunt hunc sub Caio Caligula Romæ periclitatū fuisse, cum legatus iuxta gēus missus esset: & cū denuo Claudium in eadem urbe conuenuisset, discessisse cum diuo Petro apostolo, & amicitia eos inter se cōnexisse. eaq; de causa eum studiosos Marci, discipuli Petri, Alexandriæ uersibus orasse. Sunt igitur, ut antè diximus, perillustria & innumera eius opera, omnia referre uolitate.

Philon Carpathius, scripsit commentarium in Canticum canthicorum.

PHILONIDES, Atheniensis, comicus antiquus, antè sullo fuit. Comædiæ eius sunt, Cothurni, Apene, id est curus, Philetæus.

φιλιδες.) Sophocles: Mulieres ad cōmiserationem & lamentationem admodum propensæ sunt.

PHILLYLIUS, Atheniēsis comicus, ueteris comædiæ scriptor. Comædiæ eius sunt, Aegæus, Ange, Antia, Duodecima (meretricis nomen id est) Hercules, Plyntria, aut Nausicaa, urbs puteos fodiens, Atalanta, Helena.

φιλύλλιος.) Philyrinus, id est Iulianus, quasi pallidum dicas. Nam uita pallida est. aur leui: ut Dithyrabopæus, qui uita & lenia carmina faciat. nam lignum hoc leue est. Fuit etiam claudus & mancus.

PHINEES, uir cum cætera præstator junioribus, tum paterna dignitate æqualibus superior. Eleazar pontificis filius fuit. Hic uehemēter cōmorus Zabris flagitio, cō decruisset, priusquā impunitate augetur petulantia, sumere poenas, & ob stare, ne plures exēplum illius imitentur, auribus nō puniatis: ea fuit & animi audacia, & robore corporis, ut non prius,

T 3 etiam

Collegium
cum D. Pet
779.

Arta.

scripsit.

Plato
Philon.

scripsit.

etiam si * periclitandum esset, discederet, quam flagitiosos expugnasset, victoriam potius esset. Ad Zäbris enim tentorium profectus, & ipsum & Chospia gladio interfecit. Omnes autem adollescentes virtutis & honestatis studiosi Phineia audacia imitati, eos qui Zäbris flagitium secuti erant, occiderunt. Pereunt igitur horum fortitudinis multi ex iniquis: multi etiam peste perierunt, eae lue diuturnitas immissa. Cognati item eorum qui ista prohibere instituerant, cum Deo iniustus uideretur, occubuerunt. Pereunt igitur e cohortibus uiri non pauciores quadraginta millibus, & sexcentis. Haec de causa uehementer commotus Moyses, ad Madianitarum perniciem, exercitum ablegauit.

Φινειος. Phineum, nomen loci, aut montis in Ponto.

Φηστος (Ἰζου γένος) Eius qui antea uenerit, munus, id est, uel à primo quoque interficit: uel Vulcani fit opus. i. cōflatur. ἰ φηστὸς ἀλάλασσα.) Vulcanus tibi locutus est: prouerbium. nam Memphis Vulcanum Phthanem appellant. Fortassis igitur *Φηστος* Ἰζου γένος, Vulcani fit opus, id est κατωκάειν. conflagrat, incendio perit: ut dicunt ἑφηστος Ἰζου γένος, Ensis opus fieri, pro interfici.

Corruptio.

Φθώρα. Omne quod corrūpitur, duobus modis corrumpitur: aut ratione corporum in elementa resolutum: aut ratione in corporeorum, extincta forma ob inuenientiam subiecti.

Φθώρα. Nostrophus: Perturbato regē, quā antē dēdidit stīpēdium, monuit Propheta, ut faceret quodd Deo placeret.

Φθία. Phthia Thesaliæ urbs, Achillis patria.

Aetionum.

sol.

Φθινόπωρος. Autumnus, recessus Solis à nobis perceptis frugibus, ad ea loca unde uenerat. * Ortus autem illarum causam esse Solem, qui nubium uapores extrahat, tradunt.

Φθίρα. Phthiro, mons Meandri. *Φθίρα, καὶ Φθίρας.* Phthoe est tabes, aut morbus, quo sanguis rejicitur.

Φθίρα. Nomen placente, bellaria quæ dijs cum uisceribus sacrificabant.

Φθία. Inuidia, ob proximi bonam liuor, apud Apostolum.

Φθία. Inuidia est perpestio doloris, ob successus alicuius boni uiri, ὅστις τῆς πύλας ἀπερῆκε τῶν ὀφεικῶν πόνε. Ex hoc constat, inuidum etiam eum esse, qui doleat proborum felicitate: quo posuio, perspicuum est, alienum esse à bono uiro dolere

uenerit dyadi.

proborum felicitate. Nam si uiri æqui boni sunt, non erit homo æquus inuidus.

Φθία. Morbus animi (ἀσθένεια). huius manus, deuorans animum, quem occuparit, ut ærugo ferrū. & (ἡβήϊ ἐρως ταυτίς ἐσ). amor idem est, quibus ille inimicissimum uocat nomen, conferens in natum morbum in ipso sibi hæc produxerunt. Sunt & uictus, ambici, hæc de re:

ἰο δὲ φθία ἐστὶ τὸ Φθίρα σβίσιος χάμμα, ἐν τῷ ἐσθίει τῷ Φθίρα γὰρ καμύει.

Si alteram Phionis raserit alteram,

Inuenies in eo Phionem scriptum. id est, inuidia & cædes in Græco sermone una litera differunt: & inter inuidum & homicidam parum interest. Phthonos inuidia, Phonos cædes Et Sophocles: Ad eum qui habet, arripit inuidia. Item: Audientes, credunt ea quæ dicuntur in magnos uiros, ex inuidia. Et Pindarus: Epulæ sunt maledicta inuidis. Item: Et si ualde splendidus erit apud Athenienses, tamen & ipse obsecratus est ab omnia corrode inuidia. Capitis enim est condemnatus.

Inuidia

Cædes.

ἡβήϊ ἐρως ὀφεικῶν.

Φθία. Cum uiuenti nullum habuerint honorē, defunctum desiderant: & interdub pro tumulo & exanimi simulacro urbes contencio inualit, & litem intendit populus. Virgilius de Palamede:

ἰο Ἰσάντῃ, ἰσάντῃ ἰσάντῃ, quia bella uerabas, Demisere neci: nunc cassum lumine luceant, Horatius:

VIRTYTEM incolumem odium, Sublatam ex oculo queritum inuidia.

Φθία. A deo studiosus ille semper fuit inter necionis. Item: Corpora multa perierunt. Quod si quis nescit quid sit inter necio, illa si uidisset, satis intellexisset.

FLAMINIUS captator aure popularis, & insignis traçidæ plebis arulex, sed ad rerum * urbanarum & bellicarum tractationem minime aptus.

Φλαύρος. Aristophanes: Senem erigere irritum est, qui adolefens cecidit. Et: Comprime os, nec maledic uiris ingeniosis & cordatis, quorum præ rationia nemo se unquam totondit, neq; unxi, ne que in balneum uenit loratus.

Sepulc.

Φλίγμα. Non dicitur primum à cibo. primum enim à cibo est sanguis: phlegma autem primum est de incoctis. Sunt & alia cruda. nam phlegma degenerat in acidum humorem, circa stomachum. Est igitur non simpliciter primum, sed incoctum.

Phlegma.

Φλίγον. Sophocles: Omnia longū tempus & corrupti, & reficit.

Φλίγον. Phlegon, Trallianus, libertus Augusti.

Au.

Στίρια.

Augusti Cæsaris (quidam Adriani dicitur) historicus. Scripsit Olympiadas libris 16. qui usq; ad Olympiadem ducentessimam uigesimalimnonnam, res ubiq; gestas continent. Eisdem libris octo exposuit, descriptionem Siciliae, de longævus, & admirabilibus rebus: de Romanorū festis libros tres, de Romæ locis, & unde cognomēti habeant. Eptomen Olympionicarum libris duobus, & alia. Huius Phlegontis, ut Philostorgius ait, quantum ad res Iudaicas attinet, historiz copiosius exponendæ sunt, cum Phlegon & Dion breuiter eas attigerint, & obiter cōmemorarint. Nam religionem, & reliquas uirtutes, ne tantillum quidem eum constat curasse, * sicut nec illos. Cōtra nerō Ioseph^{us} reformidati similis est, & cauēti ne offendat Græcos.

Valeria res d Græc. in m. in luculent ter exposita.

Phlegon.

Φλεγωνας.) Phlegæa, capus est Thraciæ. Aristophanes: Vbi dii giganres, insolenter se gerentes, telis contēctunt.

Φλεγωνας.) Phlegyas urbs Bœconiz: unde Phlegyas, incolæ.

Φληδων.) Phledon. Cum Antisthenem philosophum reprehenderet Timon, ob * multitudinem, omniferum nugatorem uocat Φληδωνας.

Cæteris.

Φληδων.) Fuit Crætor uoce minime docta, & cornice traçtorum plena.

Φληδωνας.) Antistophanes in Nubibus: Cætera omnia sunt nugæ. Item: Cum nihil necesse sit, quid arduet quicquā cum ullo garrire?

Φληδων.) Phlyta, municipium Cætopię tribus: municipis, Phlytiensis. Huius municipij fuit Eunpides, poeta tragicus.

Φληδωνας.) Arrianus: Perterriti aufugerunt, urbis relicti. Idem: Cum hostes impressionem fecissent, perterriti, & inopes consilij, absq; Reipub. utilitate perierunt. Hannibal sam clarus & formidabilis, in Hetruriam aduenabat.

Φληδων.) Timor seu metus, est expectatio mali. Ad metum referuntur plura: αδυναμια, terror sollicitudine afferens: εμεση, reformidatio, metus futuræ actionis: αδωσια, pudor, metus ignominiz: εμεση, stupor, metus proficiscēs ex imaginatione insolentis negotij: θυραβη, tumultus, metus cōiunctus cum uocis acceleratio: αγωνια, anxietas, metus incertę rei. Est aut genus admirabilis stuporis, & non hyperbole. Genus n. stuporis est admirabilitas: hyperbole aut diffidentia. Eorum enim qui admirantur, alij supra modum admirant, ut perculli: alij uerō modicę. Admirari autem supra modum, est perculli.

Φληδων.) Cum dicitur, Principium sapientiz esse timorē Domini: eoq; si quis sapiens esse uelit, à timore auspicandum: si αρετη non pro pncipio, sed pro principatu capjatur, Domini timor intelligendus erit non ex perturbatione ortus, metuq; supplicionum nam perfecta charitas erigit timorē: sed à timor qui est cum reuerentia cōiunctus. Hic enim timor Domini omnia superat.

Timor Dei spiritus primus.

Φληδων.) Squamas habent pisces, laerta, salamandra, testudo, crocodilus, & omne serpentium genus. Hæc dicuntur certis temporibus exuere seneclutē. Crocodilus autē quadraginta hybernus dies in antris sub terra delitescit: senium uerō non exiit, sicut neq; testudo.

Donis scilicet.

Φληδων.) Fulua, Antonij uxor, Ciceronis oratoris caput amputauit, & in genua deponit, multisq; contumelijs id affecit atq; cōspuit: tandem ore suo aperto, eius lingua extraxit, & acicula capitis sui cōpunchit, & cum multis atrocib. conuicijs, pro rostris collocari iussit: ut undecōtra ipsam concionans aditus esset: ex eo loco etiam conspiceretur.

Valia cū ler in Ciceronis locutus.

Φληδων.) Pater cū audisset filiz flagitia, eam persequitur, interfectus cupidus.

Φληδων.) totius loci immutatio, & maxima que non per se consistere queat, quando uelit. Qui latationem genus moriosis secundū locum uocat, genus speciei subiicit. Idem & Plato facit. nam mortū secundum locum desinens, latationem eum dixit. Sed latio est inanimatum rerū, & que inuitæ, id est non sua sponte, locum cum loco commutant. Si qua igitur sunt, quæ sponte locum mutent, ut ea quæ ambulat: latius patebit motus secundum locum. Neq; omnis secundum locum motus est laio. Item: Difficultas quidem magna est huius impetus, sed tū perfer. Nam gñrosus hūis & rursipitudo inuisa est, & bonitas gloriosa (τ. τ. αιδωτος εχθροτ. κρι. τ. ζηροτ. δικλις.) Tibi aut, neglexisse pbrū hoc, nō erit honestum. Is iam pridē utroq; pede captus, ad labores gestabatur, ea q; ratione aduersarijs periretbat.

Φληδων.) Phorbantē. Hyperides in oratione contra Proterū. Athenis Phorbantem genominatum est a Phorbantē rege Curētum, ab Erechtheo interfecto. Phorbans autem filij Neptuni filius, qui & Phorbanus dicitur.

Φληδων.) Anistophanes: Cum multa atrocitā uiderim, nondum uidi coruum in stat ubicinis rostro obuoluto.

Φίβρις.) Genus herbe tenuis, & abster-
gendi vim & attrahendi habentis. Albu-
gines igitur cum melle femē eius attenuat,
testucas (εἰς ἀγρὸν, nō ducit. f. ἱζύρα) educit.

Φίρτις.) Cū alios spoliaret, aliorū bo-
na publicaret, nullo modo ferri poterat.

Φορμίων.) Phormio. Huius etiam Theo-
pompos in Philippticis mentionem facit.
Fuit Crotoniata, & in praelio ad Sagram
vulneratus est. Vulneris autē cum difficul-
ter curaretur, oraculum accepit, Lacedæ-
monem esse eundē. cum enim etus medi-
cum fore, qui eum p̄n̄mus uocaret ad cœ-
nam. Cum ergo Spartam uenisset, & ē ue-

Quosdam
uocatur,
medicus.

Historia
mouit.

Et eadem
Sparta
& Creteae
Thuracis.

hiculo descendisset: adolescens quidam
eum ad cœnam uocauit: & cœnatū roga-
uit, qua de causa ueniret: auditō oraculo:
abratit hastam, & ramenta uulneri impo-
suit. Cum autē a cœna sibi currum conscen-
dere uideretur: ianuam ædium suarū Cro-
rone apprehēdit. Sed & festū quod Theo-
xeniam dicitur celebrantem, Calros & Pol-
lux ad Battum Cyrenas uocauerunt. Sur-
rexit itaque, si phij eaulē ferens.

Φορμίωνος.) Phormionis floreā.
Phormio dux Atheniēsiūm, classe bis ui-
cēt Lacedæmonios.

Φίρμιος.) Phormios, Syracusanus comi-
cus, æqualis Epicharmi, familiaris Gelo-
ni Siciliæ tyranno, & altor puerorū eius.

Scriptit comœdias has septem: Admetū,
Alcinooi, Halcyonas, Ilij excidiū, Equū,
Cepheum seu Cephalæam, Perseū. Vfus
est primus uicis calari, & scena ex rubris
pellibus. Et alterius comœdiæ Athenias
in Dipnosophistis meminit, Atalantes.

Φοῖβος.) Infra forum sepulti fuerūt duo
duces duorum latronum: & urceolus ūn-
guētū, quo Christus inunctus fuit, & mul-
ta alia miraculosa, deposita quidem ibi a
Constantino Magno, sed a Magno Theo-
doso ablata.

Idemque
ita.

Φοῖβος.) Cum uideret hōstibus uentum
secundum, & prosperum uisitare, sibi au-
rem a duersum: & præter uenti incommo-
dum (καὶ αἶψα καὶ ἀναγχεῖα) cauum etiam &
asperum esset mære: dubitabat quid esset
agendum.

Φῦριος.) Furius Camillus, dictator, eū
in bellis præclaris se gessisset, inuidiam in-
currat, quæ optimum quemq; persequitur.
A quodam enim prædæ perperam distri-
bute accusatus: in exilium agitatur, deos
testes iniuncti exilij inuocans.

Φῦδρος.) Pauperes, quibus uestes dee-
rant, propter frigus in balneis cubare so-
lebant, & pustus scatebant.

Φωκίων ἀγῶ.) Phocænsium excreta-
tio. Phocænses enim relicta urbe, cum
(καὶ ἀγῶν. ἀγῶν) ab Harpago obfide-
rentur, profecti sunt uersus Galliam Ha-
liam, ferreis mallis in mare confectus: ad-
dita excretionē, se non prius in pantani
reuerfuros, quā illi emerfissent.

Φῶκος ἰσθμῶ.) Phoci collatio. prout er-
bium: in eos, qui conuiuii suo malo insti-
tuerunt. Phocus enim quidam, cum siliā ha-
beret, cuius nuptias multi expetebant, sili-
pem coegit: & conuiuiū excipiens pro-
tos, nuptias disterebat. Irati igitur illi, in
conuiuiū Phocum occiderunt.

Φωκυλλίης.) Phocyllides, Milesius phi-
losophus, æqualis Theognidis. Fuit autē
uterq; sexcentis quadraginta septem an-
nis bello Troiano postero, Olympiadie
nati quinquagesimanona. Scriptit uersus
Heroicos & elegiacos: admonitiones si-
ue sentētias, quas quidā capita septem
annis bello Troiano postero, Olympiadie
nati quinquagesimanona. Scriptit uersus
Heroicos & elegiacos: admonitiones si-
ue sentētias, quas quidā capita septem
annis bello Troiano postero, Olympiadie
nati quinquagesimanona. Scriptit uersus

Phocylides
Theognis.

Silvæ
compositæ.

Φωνή.) Sub Theodosio imperato-
re uocem exercentium genus est ubiq̄
inuestigatum.

Φωνή.) Genus soni seu strepitus, uox.
Est autē uox, percussio aeris, seu aer iclus.
Nō enim omnis sonus uox est. sic nec re-
rum inanimatarum, ut fluctuū & uentorū,
sed animati alicuius sonus, est uox. Nec
tāntē omnis sonus, animati uox: neq;
manuum plausus, neq; screatus, neq; tussis.
Uox enim est, animati sonus, qui per par-
tes uocales editur, ut pulmōnes, & parti-
cūlas ui respirandi præditas, & per aspe-
ram artem & guttur: ac ne per hæc qui-
dem, si sonus utcuq; fiat: propterea neq;
tussiens, dicitur uocem edere: sed est illa
gestu quodā corporis mota fuerint, tunc,
quia his editur sonus, uox dicit. Hæc tria
spectantur in hominis uoce: modulatio,
compositio, dictio (φωνή συνήκη, ἀκροῖα,
λίθη.) Habet autem modulatio, in tempo-
re pronūciationis longum & breue. eaq;
de causa & uocales quæ longiore inter-
uallo pronūciantur, longas appellatū: quæ
breuiore, breues: & ex huius inter se-
se compositione, concinnitas uerborū exi-
sit. Compositio enim in acuti & grauis
symmetria uersatur. Dictio autem in syl-
labarum conformatione: unde eorū quæ
dicuntur sententiā explicat. Cum autē
hæc propriē hominis uox habeat: musica
uero instrumenta utcuq; illa imitentur:
hæc de causa & ipsa dicitur proportione
quodam esse uocalia. Discernunt autem
uocem à sono bifarij, cum ratione ortus,
quā

quia uox fit, cum inspiratus aer cōtractio
ne pectoris eliditur, pro insita, ei animali
facultate: tūm, quando incidit in asperam
arteriam, & aerem in ea comprehensum:
qui subito icū eubtratus perpetuō per-
cutit aerem contiguum, ad auditum usq.
Est enim hiatus oris, quod usq; ad radicē
linguæ, fauces, pertingit. Inde duo uasa se-
runtur: alterum ad pectus, & uocatur arte-
ria: alterum ad collum, quod stomachus.
Fit autem per arteriam asperam transitus
spiritus, siue immittendo, siue emittēdo:
qui ad hunc modum inspiratus, efficit so-
num, qui Vox dicitur, quādo cum aliqua
significatione fit. Ratione ortus igitur sic
differit uox a sono. Fine autem, quod uox
appetitione quadam animantis fit, & ali-
quid præterea significat: ea q; de causā cū
phantasia. Quapropter etiam brutorum
soni sunt uoces. Etenim canis, quādo a-
lienum adesse putat, latrat: cū uerō fami-
liarem, blanditur. In alijs animalib; eodē
modo. Significātes uoces, sunt, animalū
facultatū & affectioinum. etenim cibū ap-
petentia, aut aliquid aliud, uruntur uoce.

Φωνή και κραυγή.) Vox & clamor in di-
uina Scriptura significant a nimi alacritate:
Voce mea ad Dominum clamaui.

Φῶς.) Graui accentu hominem signifi-
cat: Φῶς, cum circumflexo, lumen, quod
est actus & perfectio eius quod est facul-
tate perspicuum (*Φῶς. 2. & Φανερ.*) Lumen
autem nulla alia re iudicatur, nisi uisū Lu-
men igitur perspicuum actus, quatenus per-
spicuum, hoc est forma, & perfectio eius.
Cum enim perspicuum sit facultate: acces-
sio lucis, quæ id informat & perficit: effi-
cit illud perspicuum actum (*δρῶν. 1. & ἐργῶν.*) Illud autem neq; corpus est, neque
emissione corporum aliquorum fit. Quo-
modo enim fieri posset, ut nos cum suspe-
ximus, totum caelum contueremur: Qui
enim fieri potest, ἵδρῶν. 1. & σῶμα. 1. ut corpus ullum uno momēto, tan-
to intervallo moueatur: * Demonstratū
enim est, duorum signorum intervallo
esse. Et est circumferentia diametri (*τε-
τραπλάσιον Φίβδισμ.*) triplex septenaria. Est
autē a centro, dimidium diametri. Constat
igitur, cum tota diameter quatuor conti-
neat signa, & amplius: circumferentia ue-
rō duodecim habeat: dimidium diametri
duo habere signa, & amplius. Qui igitur
fieri potest, ut corpus tanto intervallo si-
ne tem potu moueatur: Hic igitur celeris-
simus motus, dico de motu sphaeræ inerrā-
tis, duabus hōis sextam partem uniuers-

si, hoc est duo signa conficit. Quomodo
igitur non absurdum est, corpora quæ e-
mittuntur ex oculis: etiam sphaera fixa ce-
leriore statuere: Multa etiam alia de lumi-
ne, non esse id corpus, colliguntur: quæ
propter infinitatem prætermissimus, quæ
alius inquirat. Lux etiam dicitur diuina
curatio. Dauid: Et lux oculorum meorū,
& ipse non est mecum. Omne corpus qd
luminis comprehendit actum, si lumen in
corpus aliquod læue & splendentem inci-
dent, ita agit, ut & ipsum eundem actum
remittat: ut fit in argento, & speculis, in
aqua, & in alijs plurimis. Proprierea & Lu-
na Solis lumen recipiens, illustrat terrā:
& hanc dicimus luminis refractionē, quæ
absq; est quæ recipiunt, & possunt eundē
actum exhibere (*Φωτὸς αὐτῶν ἀκτῶν.*)

Φωτῶν.) Pholtonia, nomen unius ex
Malcyonidibus.

Φωτῶν.) Romani iam tempus esse de-
tegendū arcant, quod mandatū fuerat,
rati sunt.

Φεβί. 3.) Dux exercitus Orientis,
qui uirtute præstans, ægro fuit corpore,
animo cū ualeret optime: & corpus iam
diffuens, & iam ferē ad interitū tendens,
coargmentabat, & confirmabat: ita q; mo-
derabatur, ut honestati uendē: par esset.
In latrones tam facile cœpit, ut propemo-
dum etiam nomen latrocinij ex memo-
ria hominum excideret. Fuit autem religio-
ne Graecus, id est, non Christianus.

Φεβί. 4.) Dolus fuit qui cōsistū in, amor qui
caedē fecit. De Agamemnone fit sermo,
qui in cōuiuio ab Ἄγισθο est interfectus.

Φραστῆρας.) Xenophō: Habuit hos Cy-
rus uenerū indices, & aquarū, & pabuli.

Φραστῆρας.) Indices atatum dentes. Ari-
stophanes: Septem annos natus Arche-
demus, non produxit phratoras. Cum di-
cendum fuisset ἵδρῶν. 1. & σῶμα. 1. phratoras
dixit: hoc est, cognatos. Metaphora
sumpta a pueris, qui nati annos septem,
omnes habēt dentes. Ait igitur, cum dia
Athenis commoratum, non potuisse re-
ferri inieret. Et nunc esse tribunū ple-
bis apud Superos mortuos, & principem
ibi improbitatis. Cum dicendum fuisset,
Reipub. aut tribunus plebis, principē
improbitatis dixit: festiue ad mala eorum
alludens. Non autem dicit ob res a duer-
sas, Athenienses defunctos: sed probabili-
ter ij qui apud Inferos uiuunt, mortuos
appellant eos qui supra uiuunt.

Φραστῆρας.) Phratria, contubernium, est
tertū

Luna à Sole
illustratur
tam illustrat,

Lumen uel
esse corpus.

Vixit cetero
rati.

Superi uiu-
na.

Infirmitatis.

tertia pars tribus: Phratores, contubernales, qui in eodem sunt contubernio. Phratriarchus, qui contubernio praest. Inscribentur autem nomine patris in contubernales festo Apaturiorum, eaq; in Phratores inscriptio, argumentum habebatur cognationis.

μαρτυροφρατας

Φραιτης. Phreantiles, id est puteorū haustor, uocabat Cleanthes philosophus. Cum enim non haberet unde uiuere, ostu mercede de aquam haustiebat, quo inter diu literis incumbere liceret.

Φραισιος. Puteus corruptio- nis, apud Davidē, est perpetuū supplicii. Φραισιος. Municipiū Leontis tribus. Φραισιος. Omnem terram populatus est, ac ne puteis quidem pepercit. Locus ille habebat & occultos puteos.

Φρασιος. Cordatus fuit quidē Armenius, & opportunē audax. Item: Commo- dus natura erat uxorios, nec admodū bellicosus.

Contopere dicitur. Pansiones.

Φρασιος. Sub Leone imperato- re Romanorum, Aethiopes atulerūt camelopardales, & duos uiros uxorios, statura breuissima, quos Pygmaeos Homerus appellauit.

Φρασιος. Sophocles: Nunquam Tela monis Atax ita delirasset, nisi diuinis compulsus, ut in greges irrueret. αριστερα, sinistra, ueteres dixerunt stulta: δεξια, dextra, prudentia.

Φρασιος. Exornabant eos, & distribu- bant in contubernia, manipulos & phalanges, hominum instar.

Φρασιος. Magno facinore edito, horro- re quodam affectus, in morbum longissi- mum incidit.

Φρασιος. Equa hinniens retro ce- debat: & nequaquam poterat, loco (μαριον) arboribus uacuo, uiam adire. Item: Sonitum armorum & hinniū equorum audientes, percellabantur.

Rbodij.

Ρηοδij. Rhodij pridem, admodum elati, quasi & ipsum Philippum & Antio- chum uicissent, & Romanis superiores essent: adeo perterriti sunt, ut quosdam ex Romanorum aduersarijs ad supplicium mitterent.

Ρηοδij. Prudentia est malarum bonarumq; rerum, ac neutrarum scientia.

Ρηοδij. Qua de causa sapientis ille ista dixerit, ignoro. ιφ' ος εδ' α φρονη, σγυαι φιλω. Quae enim non intelligo, tacere soleo.

Ρηοδij. curatores, seu solliciti, uocabantur Socratici: eo quod alij alios cura- rent, & quod nunquam non solliciti essent.

οφρασιος

Φρασιος. Quanta nos absens affecti sollicitudine.

Φρασιος. Fronto, Emisenus orator, sub Seuro imperatore Romae fuit: Athenis uero (αριστερα) amulus seu concurrēs Philostrati fuit) docuit contra Philostratum primum, & Apolinem Garensem. Obijt Athenis, annos propē natus sexa- ginta: & sororis Frontomdis filium, Lon- ginum Criticum, haec dem instituit. Mul- tas scripsit orationes.

Φρασιος. Spes eorū euanuit, ac potius in contrarium recidit. Sophocles: Si desit, praclare mecum agi puto. Malieniam sopiti minor cura est.

Φρασιος. Praesidij instar canena continenter. Quia excubiae ad excutien- dum sonnum cantare solent.

Φρασιος. Excubijs conspectis: id est, excubias agena.

Φρασιος. Aut in praesidijs esse, aut discere. In lucri auidos. Athenienses enim, praesidijs in insulis dispositis, stipen- dia magna constituerunt, quae ab ipsis in- sularibus soluerentur (αριστερα) immuni- ratem. Εστυλαιο. Ob uilitatem igitur, & ob diffidit ex alienis uitam, dicitū hoc est: quasi oporteat aliquem aut diuitem esse, aut excubare.

Φρασιος. Naupacti excu- babis. Cum praesidiarijs multibus Nau- pacti parua stipendia darentur, annona uero magno uenderetur: pro uerbis hoc ortum est. Alij dicunt, Philippum capto Naupactio, de Achazorum sententia pre- sidarijs omnes occidisse. Et hoc narrat Theopompus libro secundo.

Φρασιος. Praesidiarij. Ordo est, eorū qui per uices ante castra armati collocantur, seuera lege a Romanis sine lata, ut qui quacunq; de causa recesserit, occidatur: Il- li uero per uilitatem oppetere mortem, q̄ affici supplicio, malunt.

Φρασιος. Sarmenta collocare. Haruspices sarmenta ipsi, ad rationem de scipline suae, ignem accensuri collocant. eaq; de causa dicit: Rectene tibi uideor sarmenta collocare?

Φρασιος. Phrygia lana. nā in Phry- gia, tenera & pulchra lana est. Anisio phan- es: Lanam perdidit improbus ex lana Phrygia, propter istum.

Φρασιος. Loco calculorum fabas ser- bant iudices Atheniensium.

Φρασιος. Qui excubias perdidit agebant, & pyras aduer- sarijs eorum, qui culto dias illis mandaue- rant,

υδα, pro calculis.

ιγνη εβω- κια.

Facti quie- te, amale- no.

Comiti na- lam probri- lacis.

rant, ad hostium utilitatem porrigebant, *πυρρα φρουρα* dicebantur.

Φυρρα.) Nocturnæ excubiæ in turribus, seu fax, siue pyra.

Φυρρα.) Faces quædam è lignis confectæ, quas gestantes in mœnibus signabant finitimis, aut socijs, cum aliquos hostes aduentare uidebant: quòd cauendum esset. Neq; uerò in hostium aduentu solum hoc faciebant: sed etiam in a militorum, cum auxilia uenire uidebant, facibus id significabant, ne terrentur. Et cùm amicos indicabant: faces quietas gestabant: cum hostes, agitabant.

Vaces quiritæ, uentilator.

Φυρρα.) Phrynichus citharædus Mitylenæus, qui primus puratur apud Athenienses cithara cecinisse, & primas tulisse in Panathenæis, Callia prætoris fuit Aristoclidis discipulus Aristocleides autè ex familia fuit Terpædri. Floruit in Græcia bello Medico, celebris citharista: & Phrynichem, qui tibicen erat, cithara canere docuit. Iste uerò in opere quod Melopœi inscribitur, Phrynidem Lesbium fuisse dicit, Canòpis filium. Qui cum Hieronis tyranni cocus fuisset: datus sit cùm alijs multis Aristoclidis. Hæc autè translaticia esse uidentur. Si. n. feruus fuisset, & cocus Hieronionis: nõ utiq; id tacuissent comici, sepè eip facta mœtione, ppter nouas eip rones: fracto cõtium, contra cõsuetudinem ueterè.

Comici nihil uanum probri facent.

Φυρρα.) Phrynichus, Polyphradmonis aut Mityræ filii, aut Choroctis, Atheniensis tragicus, Thepides, primi tragediæ inuētoris, discipulus. Vixit sexagesima septima Olympiade. Phrynichus hic primus mullebrè personã introduxit in scenã: & inuētor tetrametri fuit: & filium habuit Tragicũ, Polyphradmonẽ. Tragediæ autè eius sunt nouæ hæ: Pleuronia, Aegyptij, Actæon, Alcestis, Antæus, aut Libyes, Diczet, Persæ, Sintioici, Danaides.

Φυρρα.) Phrynichus Atheniẽsis comicus, ex altero ordine antiquæ comediciæ: primùm comœdias edidit 56. Olympiade. Comœdiæ illius sunt hæ: Ephialtes, Cõnus, Cronus, Comastæ Satyri, Ttagœdi siue Apeleutheri, Monotrop*, Muxæ, Myfles, Poastrix, * Satyri

Φυρρα.) Phrynichus. Bithynus, sophista, scripsit Atticisã, de Atticis nominibus lib. 2. collectanea (*πρὸς τὸν Πρωκλῆ*) eorum que ponuntur: Apparatus philosophici libros uel quatuoraginta septẽ, uel septuaginta quatuor.

Φυρρα.) Phrynichus Melanthæ filius, Atheniensis, tragicus. Sunt de Tra-

gœdijs illius hæ: Andromeda, Erigone. fecit etiam Pyrrichas.

Φυρρα.) Phrynichum (si Nisum) Persæ mille drachmis mulctarunt, q̄ Mulesiorũ captiuitatem in tragediam redegerunt.

Φυρρα.) Phrynichi calliditas. Prouerbium hoc usurpatur de ijs, qui callidè & uacillè aliquid machinantur. Scribit Thucydides, Phrynichum ducẽ Atheniensem Sami, cum milites Alcibiadem ab exilio reducturi essent, Nauarcho Lacedæmoniorũ nunciassẽ, se uelle illi proderẽ exercitum. Cum autè Alcibiades eas literas accepisset, & Atheniensibus misisset. Phrynichus, qui penè interfectus fuerat, denuò scribit Nauarcho, quid accidisset: expositulans, & denuò pollicens, se pro ducem illi exercitum, si aggredere. Quod cum significasset, prædixit militibus, alteram uenturam esse epistolã contra se, ab Alcibiade: & monuit, ut hostiũ sequentium impetum cauerẽt. Quæ cum sic accidissent, tum literis allatis, tum facta impressione: milites omnia & nõc, & prius, contra Phrynichum ex odio ab Alcibiade facta esse crediderunt.

Comœdus ad excludẽdũ Alcibiadẽ.

Φυρρα.) Phrynichus, & Lycis, & Ampisias, comici subtrigidi. Aristophanes: Vbi instat apud Phrynichum immortaliũ carminum libet fructum, semper ferens dulcem cantum.

Φυρρα.) Phryno & Philocrates, ambo proditores, alter ob prodicionem exulauit, & ob lenocinium male audijt: Phryno autem ob prostitutum suũ filium, quem ad Philipũ adduxerat.

Phryno

Φυρρα.) Phocion, Phocion filius, multis pecunijs dedit: & filias aliorum elocauit, & omnibus sua remisit. Bonus igitur uocatus est communi suffragio, in cõcionẽ. Cum ius dicebat, semper absoluebat. Quod uerò de Satyro Demosthenes & Apollonphanis filiabus dicit: hoc quidam ad Phocionem referunt: & illum accepisse illas, Athenasq; perducas elocasse tradunt.

Phocion

Φυρρα.) Fuit homo improbitate celebris: qui cum peregrinus esset, Peloponnesiaco bello Athenis uixit. Aristophanes in Amphiarao: O scelestè, & Phrynondã, & improbe tu. Ab hoc improbus Phrynondas uocant. Malitiosus fuit hic Phrynondas, & improbus, qui mercede improba cõsilia atq; commenta facillè inueniret, ut Eudemus ait. Item: Sed puto neq; Phrynondam, neq; Eurybatẽ, neq; alium quenquam ueterum improborum talem magũ & p̄stigiatorẽ extulisse.

Phry.

Φρύνωνος.) Phrynonus, (uel potius Phrynon. Φρύνωνος enim genitiuum esse puto) fuit unus * duodecim legatorum cum Alcibiade & Demosthene.

Φρυξήσπιος.) Homo Phryx sit melior & obseruatio uerbentibus. Scriui Phryges habentur ignauiores, & tardiores.

Φρυξήσπιος υἱὸς Ἰσπίου.) Phryx nō mi nus q̄ Spintharus. Hic Spintharus exagitatur à comicis, ut Barbarus & Phryx.

Φοινικία γράμμα.) Phœniciz literæ. Lydi & Ionæ literas à (uel ab Agenore Phœnicæ.) Phœnicæ Agenoris filio inuētoe acceperunt. Sed his refragantur Cretenſes, negantes ab eo inuentas esse: sed Phœniciaz literas eō dici, q̄ in palmarum ramis scribi solitum fuerit. Scammon aut libro 2. Inuentor, sic ait dictas esse à Phœnice * Aëtizonis filia. Traditur autē hic orbis fuisse masculca prole: sed filias habuisse, Aglaurū, Erſen, Pandrosū, Phœnicen. Phœnicen autem uirginem etiā mū decēssisse. Qua de causa Aëtizon Phœniciaz uocari literas, ut aliquid honoris haberet filiaz.

Φοινικία.) Quid parcimus lapidibus, populares? quo minus uiri istius corpus ita deperctamus, ut purpurascat: cum in uos nigrae ptunæ efferbuerint?

Φοινικίδης.) Phœnicides comicus: comædiæ eius sunt, Tribunus, Inuisus, ut Athenæus in lib. Dipnosophistarum ait.

Φοινικίων πῆξις ἀπὸ πύκνου, καὶ κακῶν Φοινικίων.) A' Phœnicijs ordinib. & malis Phœniciz liberati. Siue q̄ punicea uel is erat bellica, siue pro nauticis malis. Phœnicæ enim uincere dicuntur, in pugnis naualibus, siue cruentis, à colore sanguineo. Et Homerus: Purpurascēbat sanguine terra.

Φοινικίον ποταμὸν.) Phœnicum pacta. Phœnicæ: (Pœni) qui Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam appulissent, rogant incolas loci, ut se reciperēt noctē & diem. Hoc uerō impetrato: noluerunt discedere: quasi pepigissent noctū & diem mansionem. Quapropter hoc de his dicitur, qui in insidioso pascuntur. Similia Demon de Metapontinis narrat.

Φοινίξ.) Phœnix palma, arbor & auis. Sub Claudio imperatore hanc ad Aegyptios uenisse dicunt, (2) ἀπὸ τῆς Ἰνδίας καὶ ἐξ ἑτέρας. Plin. lib. 6. cap. 2. uiuere annis 600.) post annos 614. De hac aue memoratur, cum fatum ei inſit, uenire in Aegyptū: unde uerō, ignorari. Et cum ipsa libi ex

calia & myrtha rogum confecerit, mori: quo cremato, aliquanto post ē cinere uer memo dicunt fieri, qui mutetur, & rursus fiat Phœnix: & eō auolet, unde prior Phœnix in Aegyptum uenit.

Φοινίξ.) Philostratus: Cōuenisse magos in meridie, & sub mediis noctes, tradit Apollonium.

Φοινικία.) Inquirebat sitū regionis, & castella, & celebres uias atq̄ interualla.

Φοινικία.) Cum geminus interitus ob oculos eilet: eum cum perpetuo exilio commutatur.

Φοινικία.) Sophocles: Intelligo, nec ea me fugiunt.

Φυλαρχος.) Phylarcha (tribunus) Acbarus conuenit Traianum, prouinciaz princeps, quos Phylarchas filio nominat: quia & regiones illorū Phylax, id est tribus dicuntur. Aristophanes: Malorum præteritorum ne sis memor, etiā si tu Phylem occupasti. Fuit autem Phyle castellum Atticæ, & nomen loci & municipij: & Phylasij incolæ (Phyle, castellum ab exulibus sub 30 tyrannis occupatum.)

Φυλαρχος.) Phylarchus Atheniensis, siue Naucrata: alij Sicyonium, alij Aegyptium fuisse scriptorū historicorum. Scripsit expeditionem Pyrrhini Peloponnesum, libris uiginti octo: eamq̄ deducti usque ad Ptolemæi, cōgnōtione Euergetæ & Berenices obitum, & usq̄ ad mortem Cleonymi Lacedæmonij, cum Antigonus et bellum inuulsiſſet. Item res Antiochi, & Pergameni Eumenes. Compendiū fabulosum (περί τῆς τοῦ δὲ Ὀπιφασίας, apparitione, conspectu) de louis aduētū, de inuentis, de significationibus, libros sex.

Φύλαρχος.) Phylarchus, qui in qualibet tribu, equitatus princeps est: sed subiectus magistro equitum.

Φύλαρχος.) Ne deflexit quidem, cauens fugæ suspicionem.

Φύλα.) tribus per sese continet decem milia militum. Phylem alij dicunt municipium esse Oeneiz tribus. Menæder locū esse putat, Philochorus castellum.

Φύλα.) Aristophanes: Nihil est melius, neq̄ suauius, q̄ enatas esse pennis.

Φύλα.) Veteres dicebant, nihil natura frustra esse. Figuras autem syllogismorū non esse naturæ nec necessarium esse, eas uel dicere. (ἡ φύλας γενεῶν καὶ τῶν ζώων ἰσχυροῦς ἐστὶν ἐπινοήσεως.) Sed quia utilitatis cuiusdam gratia extrinsecus eueniant: ipsas fieri. Syllogismi autem nō ut cibi & ponus naturales nobis sunt *.

Aliz

Oli. Veneta

Alia her. Vranus. Mabr. is.

Megeri in repetita.

Libert.

Alia her. Vranus. Mabr. is.

Alia her. Vranus. Mabr. is.

Alia her. Vranus. Mabr. is.

Quid ob si quod non omnia sit

Moxis civi.

Calum glo. hys.

A Phœni fil. h. f. Cetero. p.

Carthagini. condider.

Phœnix auis.

Aliæ enim horum sunt regulæ, mores, leges, & studia populariâ, singulatiâ & iurimic. Mutare igitur ea licet, & in maximè contrariam, si liberat, transferre vitæ rationem. Vnde quibusdã, nec sî qui natura videntur perniciosi tibi, & ueneni, medicamento adhibito, incommodantur. Atticam certè quidem mulierem illam, aconinum tanquam olera estrasse ferunt; & Ponticam beluam istam, quisquis Mithridates ille fuit, exhausto magno calice ueneni non perijisse, quod corpus eius ita confirmatum esset, ut tinctura ferrum, rebus contrariis: quas sæpè adhibebat, q̄ si specios haberet homo nefarius, à filijs auspiciatus, uniuersos homines, quasi ipsi in fidiâtes solli, ob præclara illam tyrannidè.

Φύσις λέγει. Post disputationes de moribus, philosophi res naturales tractant: hoc est, de corporibus, de principiis & elementis, de mundo, de luce & uacuo, de sideribus, de Sole, de ratione hominis: quo modo cernamus: quæ uisionû in speculis causa sit: de nubibꝫ, tonitruis, tride. Tria sunt in rebus naturalibus, forma, materia, & causa per quam forma est in materia. Et uersantur (inquit) in his methodi quinque: Physica, Ars particularis, Dialectica, Mathematica, Prima philosophia. Est autem physici, de omnibus, quæ expositæ sunt, animæ partibus differere, & de materia, & naturalibus rebus, & de forma causæ: ueluti, celestium materiam esse non elementa, sed aliud corpus. Rursus quæ sit eorum forma: nempe globosa: & quare globosa sit: quia capacissima. Nam in planis, aliarum figurarum capacissima est circulus: in solidis sphaera. ut etiam Plato in Timæo, hac de causa globosum cœlum factum esse tradidit. Et Aristoteles reddit causam de figura cœli. Ei enim, inquit, q̄ æternum futurû sit, & c. Definit etiam Plato ex habitu dîne, quam obtinet (πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς) ad ea quæ illud antecedunt (ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς.) Proxima autè supra cœlestia sunt, essentiae intellectuales. Decet autem id quod à causa ortû est, quàm similitudinem fieri proximæ causæ, (ἡ οὐρανὸς τῶν αἰώνων ἀρχὴν αὐτῆς) & huius imaginem & imitam referre. Propter hoc igitur, inquit, circulo mouetur cœlum, q̄ mentem imitatur. Propriû enim est mentis, in se uergeri. Ea enim est quæ uideat, & quæ uideatur. Videns enim formas, sese uidet: & sese uidens, formas uidet. Plenitudo enim est formarum, & forma formarum. Habet igitur cœlum globosam

figuram, ob circularem motum. Eam autem, propter similitudinem cum mente. Aliiter: imitatur mentem, quæ ubiq; est. Nam & corpus (ὡς ἀπὸ πανταχοῦ) quousq; peruenit. Eo igitur quia ubiq; est, id quod ubiq; est imitatur. Perfectio enim deteriorum est, ad superiora conuersio, & similitudo. Ac ita quidem rerum naturalium & formarum, & materiâ, & causam Physicus explicabit. Artifex autem in singulis rebus, & ipse de hisdem differit. Sed differt à physico, quod in particularibus quibusdam rebus uersatur: ut medicus in humanis corporibus: faber in lapidibus & lignis. Sed & is definitionem ita instituit, ut & formam & materiam & causam comprehendat. Differt etiam alijs rationibus.

Natura est simplex eorû quæ sunt, motio: ea q̄ in quinque distributa partes. Intellegens, (Φύσις νοεῖ) ut in angelis, ex ipsa intellectionibus mutuo conuenientibus. Rationalis, (λογικὴ) ut in hominibus, nominibus & uerbis, obscuro animi motus alijs declarans (αἰσθητικὴ). Sentiens, ut in brutis cernitur. præter enim facultatè alendi, augendi & generandi, etiam sentientem habent. Naturalis, (Φυσικὴ) quæ in plantis est. mouetur enim & illæ ut alendi, crescendi & generandi. Inanimis, (ἀψυχῶν) ut in lapidibus, quod & illi mouetur qualitate & loco: qualitate, quia calefcunt, & frigeſcunt: loco, ob transiû ex loco in locum, alieno motu.

Φύσις. Natura est, quæ & mundû continet, & quæ res in terra gignit. Aut sic: Natura est habitus, qui ex sese mouetur, secundum seminales rationes, perficiens & completens ea quæ ex se sunt, temporibus definitis, & talia agens à qualib; separata est. Hæc utilitatem spectat, ut ex cœli opificio apparet. Aut, natura est principium uniuersorum, uniuersuſq; rei motionis & quietis: ut terra mouetur florescendo, animalia gignendo, deniq; altera tione. Sed quietis transiit à loco ad locum, quia prorsus est stabilis atq; immobilis. Principium igitur talis motionis & quietis essentialiter: hoc est, naturaliter (ὡς οὐρανὸς, ἡ γὰρ φύσις αὐτῆς) & non per accidens terræ insitum, naturam uocant. Non motionem autem ipsam, & rerum quietè, naturam dixerunt: sed principiu, hoc est causam, quæ non per accidens, sed essentialiter essentialiter mouetur & quiescunt. Cum autem à postolus dicit, Fuiusmodi natura filij iræ, ut etiam reliqui: non hæc significatione naturæ uitur: (alioqui enim autoris

Celi
Venetiæ.Atticæ mulier,
Venenū
Mithridatē
hic.* * * * *
mias.Circulo
Sphaera.

Mentis circulo.

Cœlum
globosum.Perſeſe ad
ſuperiora con
uerſio.

Natura.

Natura terra.

Natura filij
iræ.

crimen id effert) sed permanentem, & pef-
simam affectionem, & diuturnam & ma-
lam confuetudinem intelligit.

Φυσιολογία) Anima vegetatrix
facultates tres sunt: uis alendi, crescendi,
gignendi. Vegetatrix autem dicitur,
quod istae solae in plantis conspiciantur.
Sumus igitur et homines, & animalia, &
animata: & quia homines, rationales habent
facultates: ut animalia autem, irra-
tionales: ut animata, vegetatrices. Anima
tas enim etiam plantas dicimus. Anima-
torum enim est, alii, & crescere, & similia
sibi gignere. Dicitur autem ista & uiuere
& mori. Iam uita & mors praesentia &
absentia huius animae. Ac quae uitas melio-
res habet: necessario etiam deteriores ha-
bent: non e contrario. Neque enim fieri po-
test, ut rationales habeant facultates, nisi
prius habuerint inferiores. Atque adeo ne-
mo particeps esse potest sensus praestanti-
oribus, qui non particeps fuerit deterioria.
Quae itaque praedicta sunt uisu, hinc & audi-
tu & reliquis praedicta sunt: & quae auditu,
eadem & olfactu & gustatu, & tactu. non
autem quae & olfactu, & gustatu, & tactu:
etiam uisu praedicta sunt: ut talpa. neque quae
tactu, haec etiam ceteris: ut, spirographa
praedicta sunt, neque ullo alio sensu. Itaque
fieri non potest ut praestantiorē habeat, qui
deteriorē non habuerit. Idcirco non quod
praestantioribus, quo subsistant, indigeant
deterioribus: sed contra potius, corpus non
potest esse particeps meliorum, nisi prius
fuerit particeps deteriorum.

PRINCIPIVM LITERAE X.

Χαβρίας.) Chabrias, dux Athenien-
sium fuit.

Χαζανός.) Chaganus, princeps Scytharum.
Iureiurando summa leuitate eorum tem-
pto, subito bello amica tuba sublata, copias
cogebat.

Χαίμα.) Aristophanes: Bona illa quidē
est, sed Corinthia: hoc est, meretrix. pro-
pterea quod Corinthus scortis plena fuit.

Χάλαρα.) Grando, nubes concreta, &
a uento dissipata & delata. Nix densatus
humor ex nube. Grandines sunt, in aere
aquo sae humiditatis longe supra terram
densatio. Ac nix quidē minus quam plu-
uia, grandino autem magis densata. In terra
uero cum minus est, gelu: glacies, cum ma-
ius. Nix uero non est congelatio: sed potius
in diuerso colore qualitas est ipsius
(καὶ ἄλλοι μὲν λέγουσιν ὅτι τὸ χιμῶδες αὐτῆς.) Aristopha-
nes Grandinē appellat, grandia uerba
uerba Euripidis.

Χάλαρα.) Aut est laxo podice, aut gran-
dinosus. Morbus autem est pecorum, qui
uiuentibus illis laet: mortuis & occisis con-
spicitur. Carnibus enim florum est admi-
sta & insira grando. Solent autē eo copio-
sioribus porcorum post iugulationem ape-
rite, & uidere grandinosi ne sint. Grando
autem omne malum porcorum est.

Χαλαρή.) Delectaris ferendis laxis cal-
ceis. Erat elicens & misericors erga sup-
plices, aut suorum amicorum aliquos.

Χαλασμός.) Aqua coelitus delapsa laxa-
uit neruus barbaris. Mollire arcuum cor-
nuu. Et uehementiam & impetum icthus
ademit. χαλασμοῦ τῶν ἰσθμῶν ἄγκυραι: Soluā
sacram ancoram. Metaphora est sumpta
a nauibus, quarum salus pendet ab anco-
ra. Sacra autē, id est magna, uel bona. Dio-
dorus: Rege remittente, & molliore ea o-
ratione, permissit ei facere quae uellet.

CHALASTREVM nimum, a Chal-
stra, palude Macedonie.

Χαλβανός.) Vinctio quaedam, efficax ad
equos.

Χαλδαιοὶ τῶν ὄρνιθων ὀνόματι.) Dubitanti
Proclo, quomodo Iudaeus aues imitare-
tur, & quarundam uocum sonos in Chal-
daeis studiis ipse monstrabat utam imita-
tionis cum aliorum, tum passerulorum, &
autum domestica rum (galinarum) quae in-
strepant aliis, cum se incitant ad uolandum.

CHALDAEI. Gens Astronomiae per-
itissima.

Χαλεπὸν τὸ χαλὰ.) Difficilia quae pul-
chra. Pittacum, deponentem principatū,
ad adolentes dixisse ferunt: Difficile
est esse bonum. Solonē autem illius mol-
licem taxantē dixisse ferunt: Difficilia sunt quae
pulchra. Quare utriusque dictum in Pro-
uerbium abiit.

Difficilia quae pulchra.) Ferunt, Perian-
dram Corinthium ab initio popularem
fuisse. Postea uero, mutato in genio, tyran-
nicum euasisse: unde Prouerbium hoc or-
tum sit. Alij difficilia ea quae fieri neque-
unt, interpretantur: quasi ille suum insti-
tutum tenere non potuerit.

Χαλεπὸν χαρμὸν κῆρα γέβη.) Periculo-
sum est secundas cani gustandas prabe-
re. Inuolucrum infantis, chorion uocatur.
Quo canes gustato, infantibus ipsis pra-
uidere iniuriantur.

Χαλεπώτατος.) Aristoteles 2. Topicor-
um ait, Difficilimum esse, inuertere prop-
riam appellationem ac identis. Difficili-
simū dicit, quod neque simplex, neque prom-
ptum est, ut in alijs.

Prinigi
scruini

periti
periti

Vale stropi.

anima pra
stimate dete
riorum tnd
cipit mior.
sensu pra
stima.

Galban.

imicitia fo
corum.

Pittacu.

Solan.

χαλε

χαλεπαίτις λόγους.) Difficilimas orationes, id est ad fallendum paratas. Candides, electus difficilioribus. & inter eos publicis pręmijs distributis, ex eo persuasit, ut provinciarũ gubernatoribus cederet.

Didymus.

χαλιδίων. Didymus grammaticus Chalcenteros, id est æneis intestinis præditus, dictus est, ob assiduitatem legendi & scribendi. Ait enim eum supra tria millia librorum conscripsisse.

χαλιδιον. Chalcedonius, aqua est denata in Cyprijs metallis supra modum stiptica, cum caliditate non parua: quę præ omnibus humidis carnes condire & exiccare potest.

χαλκός κίερα. Aenea testa, urbs quaedam dicitur.

χαλκός τις.

Pieria ubi iam *σανκτοῦ ἔργανιου* hymnorum Fabrum, continet *Πινδαρου* hic pulu.

χαλκία. Festum Athenis, quę quidam Athenæa uocant: quidam *παύσημον*, Pandemon, quod ab omni populo celebratur. Festum ualde antiquum.

χαλκία. Festum Athenis, quod ab omnibus agitur. Post a solis uisificationibus, maxime uero fabricis ærarijs agebat. Phaedemus autem ait, id festũ non Minerę, sed Vulcani esse, qui in Attica æs fabricaretis. Agitur autem Kalendis Octobris, quo etiam die sacrificula uenę Catephoris pepulum ferebant.

CHALCIS. Vrbs Eubœæ.

χαλκιδίων, καὶ χαλκιδιόβειον.) Chalcedenses imitari: id est, esse attentũ ad rem. & Phicidiasare, (*φικιδίαν*) pro, puerorũ obsecris amoribus deditum esse. Nam apud eos marium amores exercebantur. Alij hoc referunt ad sonum literę R nimis frequentatam (*ῥῆν τῶ ῥυπικίαν*) à Chalcedensibus & Eretrienibus, qui id etiã proserenerent.

χαλκιδίων δῖον γα.) Calcidica persecutio. Insuruit quoqdam in Thesmothorij. Cum enim in bello matronę uota fecissent, ut hostes fugarentur: accidit ut illi Chalcedem fugerent. καὶ (*παύση φουγίαν*) *ἢ χαλκιδίαν ὡς καὶ σπέρας.*

χαλκιδίον.) Apud Iosephũ meretrix, à uili nummulo, qui uni datur, quali obolariam dicas, aut terunciam.

χαλκίον. Mineria Sparta, siue ab ænea gde: siue quod à Chalcedensibus profugis ædes illa condita sit.

χαλκίονος ῥίος ὠνηρεῖς χρώμα. Obolis improbis utitur, heri & nudius tertius exculis, improbo charactere.

χαλκία.) Callia prætere æneum nominisima percussum est. Dicitur autē urbs eodem modo affecta esse erga bonos utiuros: quo erga antiquum monetam. Quęmodum enim ueteri nominisimare, quãuis bono, non utimur, sed nouo, quod malũ est: sic & antiquis hominibus, quãuis bonis, non utimur: sed inimicibus huius temporis improbis utimur.

χαλκιδίον.) Genus electri, preciosius auro. Est autem electrum aurum alia forma expressum: mixtur uitro & lapide. cuiusmodi compositionis est sancta mensa Ecclesię cognę.

χαλκός τις ἰερῆς.) Aetipes (genis pedibus) furia, id est furia & indelesis in ulciscendis homicidijs.

χαλκός.) Chalus, fluuius iugeri latitudinis, plenus piscium mirum, & magnorũ.

χαλκιδίον.) Gens Scythiæ, ubi ferrum nascitur.

χάμα.) Tabernacula, Aegyptus: quia Cham filius fuit Messem, Meire uerò est Aegyptus, hodieq̄ dicitur Meser.

χαμὸς αἰτλῶν.) Prouerbiũ, Humi haurire: idem ualet quod nihil efficere. Quale est, πὶ πλῆθυν ὠδύνας, Latetem lazure: De inaniter laborantibus, siue de rebus irritis dicitur.

χαμηλότερον.) Me humi abiectum reuertum educauit.

χαμηλίον.) Chamaeleon animal, quod in omnes colores mutatur, albo excepto.

χαμῆς.) Chamos deus fuit Tyriorum & Amanitarum, ut Astarte Sidoniorum dea, cui seruij Solomon.

χαναναί.) Chanaan, nomẽ uiri, cuius posteri dicuntur Chananæi. Moses quadraginta annos cũ populo, in studio religionis & legum uersatus, obit, successore relicto Iesu Naue filio: qui introduxit Israel in terram, quam Dominus promiserat Abrahamo (extenditur autem à summius Aegypti per mare & terram) ieiçtis omnibus regibus & principibus gentium. Qui cum ab eo profligarentur: per maritimam Aegyptum & Libyam, in Aphricam confugerunt: cum eos Aegypti non suscepissent, ob memoriã eorum, quę propter Hebræos in rubro mari perpelli fuerant. Itaq̄ ad Aphros profugi, desertam illorum regionẽ incoluerũt, eorũ habitu & institutis susceptis: & causam, cur è Chanaanã terra in Aphricam migrassent, lapideis tabulis inscripserunt. q̄ tabulę adhuc sunt in Numidia, & ita habet: Nos Chananæi sumus, quos profligauit Iesus Iatro.

Chananæi in Africam profugunt.

15 in Iatro.

Porticus Mē di creatis.

Χάωνε.) Chāones, gens Epirotica. Aristophanes: Hic nugas agit, frustra q̄ nos fabulis obtrudit, Chao antiquioribus, & Saturnalia olenibus.

Χάου. *) Aristophanes: *Χάου [sui, &] Nox, atq, crebus primū niger, et Tartarus latet: Terra aerū, neq, aer, Neq, Caelū fuit. Erebi autē in infansu gremij. Nox nigriū aliū p̄dit a quū subuent aenū parit. Ex quo circū aliū horu Cupido desiderabilis effloruit,*

Micās tergo aureū aliū, similitū utroq̄s p̄cellit. Is nerō cum chao alato congressus nocturno in amplo Tartaro,

Procreavit genuū nostrum, & primūm produxit in lucem.

Prīmū autem non erat genus immortaliūm, Aut equam Cupido omnia commiscisset. Cum antem alia alyi permisceretur,

Exstitit caelum, Oceanus & Tellus, Omniumq̄, deorū beatorū genus immortale.

Χαρά.) Quidam aiūt, ratione subiectū, nocum diuersarū significationem eandē esse. Pro dīcus nerō, cuiuslibet propriam aliq̄ quam significationē subijcere cogabā: sicut & Stoici, qui Gaudium probabilē elationem, Voluptatē elationem temerariam, Dele elationem uoluptatem que ex contemplatione nascitur: lucunditatem, quam ex sermonibus capimus (χαρῶ ἴδιον ἢ πρὸς. ὁ Φρονίος) Verūm hoc eorū est qui te gese ferunt. Nam uoluptatem appellatione gaudium, nō est peccatum: sicut neq̄ monadem dicere indiuiduam. Neq̄ em̄ gaudium, gaudium dicere: aut monadē, monadem: sed alterum alteri accidere, ab eodem & falsum est.

χαράδρου.) Charadrus leo, id est Thespiacus, quem Hercules Thespijs occidit primūm, in loco qui Charadra dicitur.

χαράδριον.) Auiculæ nomen, cuius aspectu facile sanantur, qui iſtero siue regio morbo laborant: eamq̄ ob causam, qui uendunt, occultāt eam, ne eo morbo laborantes gratis sanentur. At oculis. Num Charadrū uendit? sic Hipponax. Hinc prouerbiūm, χαράδριον μιμησεύει, Charadriū imitans: dici solitū de ijs qui occultantur. Sic Euphrontus: Quia enim iſterici auem illam aspicientes morbo liberantur, propterea occultāt eam uenditores, ne licitator sine sumptu sanet. Quidam sentiant, non aspectum, sed esum a uis habere remedium.

χαράδριος λόγιος φρασεύει.) Genera dicendi, Grande, tenue, mediocriter. Thucy-

dides autem grande imitatus est, ut aptō naturæ suæ.

Χάραξ.) Charax, Pergamē sacerdos, & Aristophorus: de quo in ueteri quodam libro tale Epigramma reperit: *Sam Charax sacerdos ē uenerando Pergamē caccamine,*

Vbi olim cōsiliū cum Achille urbū nastore Telephus, Hercules inchyli filius inchylos. Est autem in temporibus Augusti multo reucentior. Secundo enim libro meminit, ut ueteris, Augusti Cæsaris: & in septimo, Neromis, & eorum qui post eum imperarunt. Scripsit historiarum Græcarum libros quadraginta.

Χάραξ.) Græcē optimum id uallum esse ducunt, quod in stirpe pulas & magnas eminentias habet. Apud Romanos uerō duos uel tres apices ualla habebant.

Χάραξ τῶ ἤμισιλον.) Vallus uitæ. Cui id quod seruat, à seruatore laeditur.

Χάραξ.) Charaxus, Sapphonis frater. χαρῆσι.) Charæti sollicitationes. Chares dux Athenensiu, ad promittendum facili & p̄cipuo. Vnde prouerbiū natū, Charæti sollicitationes: de ijs qui facile ac benigne promittunt.

Χάραξ.) Si quid pulchriū est atq̄ splendidū aut iucundū, id per te Plute daſ.

Χάραξ.) Damascius: Periculum est, ne in faceretū hominū cauillationes inciderimus.

Χάραξ.) Ingrato morbo, iracundię gratificantes.

Χάραξ.) Charicles, un⁹ ē 30. tyrānijs. χαρινάδης.) Charinades tardus erat. Vnde prouerbiūm, κερῆσι τοῖ σα χαρινάδης βαδίζει, Charinades te cundo uincit.

Χάραξ.) Charixene meretrix fuit. Aristophanes: Neq̄ enim hæc à Charixena sunt.

Χάραξ χαρόχαρῆ ἐν ἴπικταρ ἄν.) Gratia semper gratiam parit: id est, beneficij beneficij prouocatur. (Beneficium sepe dare, docere est reddere.)

Χάραξ.) Χαροδότης ζωοφῶς ἢ ζωοφῶγος.) Gratiarum & Veneris loca est reed ciliatio: id est, pax, eo quod nuptiæ & festa tempore pacis celebrantur.

Χάραξ.) Χαροδότης ζωοφῶς.) Hæc à me scripta sunt, exigua grati animi pro multis beneficij significatione.

Χάραξ.) Prouerbiū, αὐ χάραξ ζωοφῶς, Gratiæ sunt nudæ: aut quod candidæ ac benigniter gratificandū est: aut quod gratiæ suo ornatu carent. Tres autem sunt Charites: Pitho, Aglaia, & Euphrosyne.

Pitho, Aglaia, Euphrosyne.

Μαρίῳ ἡσυχίας.

Γαλαξίας, Δολοῦ.

Cham. usant.

Poetæ Gratiâ nudas fingunt, propterea quòd gratis beneficiendum est.

Charesis
satiricus.

Χάρων.) Mors, & nauticæ Charonis percontationes, & proclamationes: Quis ad requiè ex malis & negocijs: Quis in obliuionis campum? Locum fingunt apud inferos hoc nomine, sicut Aueni saxum. Quis in alini uillos: Sic dicunt res inutilles, nihil enim alini alini uilli profunt. Dicitur de rebus inutilibus, quemadmodum dicunt: χυρτασ μυκιδνας, Ollam pingis: Irritate enim sunt res infernæ. Ob hoc igitur alini uillos poetice confinxit.

Χάρων.) Charon Lampfacenus, filius Pythodis, qui tempore primi Darij floruit, septuagesimanona Olympiade: uel potius Perlicis temporibus, Olympiade septuagesimaquinta, fuit historicus. Scripsit Aethiopica, Persica libris duobus, Græca libris quatuor, de Lampfaco duobus, Libya, fines Lampfacenorum lib. 4. Prytanes, aut ptincipes Lacedæmoniorum: sunt autem annales. Originès urbium libris duobus, Cretensia libris trib. Refert etiã leges à Mino elatas, nauigationem extra Herculis columnas.

Χάρων.) Charon Carthaginensis historicus, descripsit tyrannos quotquot in Asia Europaq; fuerunt: illustrium uirorum uitas libris quatuor, itemq; mulierum libris totidem.

Χάρων.) Charon Naucratica, historicus. Scripsit facerdotis Alexandrinos & Aegyptios: & quid sub unoquoque gestum sit: reges, qui ab antiquis scriptoribus in qualibet gente fuerint: & de Naucratis, & alia quadam Aegyptiaca.

Χαρίων. Dicitur.) Charonia ianua, una è ianuis prætorij, per quam damnati iudicio ad supplicium ducebantur. Et Aristophanes in Pluto: Charon dat signum. id est, morieris.

Gadum.
Dicitur.

Χαρίων.) Prudentiæ signum est, uis discernendi ea quibus gaudendum & dolendum est.

Χάρων.) Sophocles: Præconi salutem dico, serò tandem reuerso: modo læti aliquid afferas. Lætare sanè, si quidem ista tu cuncta tibi sunt.

Χαρίων.) Mare, quod iuxta * Gades absorbetur, & uicissim cum impetu redit. Dicitur autem, quòd in chaos & interitum trahat. Priscus de Charybdi dicit: Cum iuxta Siciliam prope Messanam in freto Italice nauigarent, ubi Charybdis est: uel hementionibus uetia exortis, naues cum ipsa uiris submersæ sunt. Charybdin &

Scyllam in angustijs sitas excipere fluxu Oceani, & præternauigantes submergere tradunt. Illic Ulysses omnibus suis socijs, nauibusq; amissis, ipse solus insidens alle ri, matris fluctibus se rebatur. Hinc Phœnices quidam in undis nauigantè conspicati, in Cretâ nudu susceperu ad Idomeneu adduxerut. Cui ille hyberno tempore hospitium præbuit, & in Phœciâ ablegauit, quæ nunc Corcyra dicitur. At illi cum cū duabus nauibus & socijs domu reducere.

Χάρων.) Parthi capita feruù gaudis adiungentes, beluarum ricibus utebantur.

Χαρίων.) Id est, erubescat obnugas istas. uel, ualeat cum suis nugis. uel, sua garrulitate gaudeat.

Χαρίων Φίλων Φίλων.) Mulierem libidini indulgere uolentem, lucerna extincta aut hoc dixisse: quali dicat, eam fuisse deformem, alij anum.

Χαρίων Φίλων.) Chærephon, ex municipio Sphætuu, & quidem ualde celebris philosophus, auditor Socratis. Nihil eius scriptorum extare putatur. Videtur autè seruicidus admodum fuisse, & graues cum fratre inimicitias exercuisse. Xenophon tradit, Socratem eos reconciliaturum, dixisse: Neq; oculorum neq; manuum ullam esse utilitatem, nisi consentiant.

Χαρίων Φίλων.) De macilentis & pallidis capitur, unde prouerbum, ὀρθρὸς οὐκ ἔστι χαρίων Φίλων. Nihil differes à Chærephon te. Erat enim pallidus, quippe sapienciæ studiosissimus, unde & noctua uocabatur.

Χαρίων.) Salutatio discendum, aut aduenientium. Ponabatur etiã initio epistolatum.

Χαρίων.) Gaudere. Salutationem hanc serò epistolis additam fuisse, quidam censent. Olim enim alius alij simpliciter scribere solebat, cuiusmodi est: Amasis Polyerati hæc dicit. Primum Cleonem ait Eubulus comicus, sic scripsisse Atheniensibus è Sphaeria, eaq; re ualde lætatum esse ignorantè, ueteres etiã ea uoce fuisse ufos, atq; ita inter se salutasse, non solum in primo cōgressu, sed etiam in discessu: Et gaudere, pro ualere & sanum esse, usurpasse. Aues ab hominibus dicuntur, Salus, & sis felix: &, Iupiter propicius est, & hoc genus alia: itaq; precantur, nescientes quid dicant, neq; hominibus bene cupientes: sed linguam ita informatam habent.

Χαρίων.) Gaudere, siue uelitis, siue nolitis, quouis modo. Aristophanes in Pluto: Est q; gaudeatis, siue uelitis, siue nolitis.

χαίρειαν καμυίη.) Chæremon comies. Fabulæ eius sunt hæ: Traumatias, (ut Athenæus ait) Vreus, Alpheliboæ, Centaurus, Bacchus, Vlysses, Thyestes, Minyx. Fuit etiam alius eiusdē nominis, qui Hæc roglyphica scripsit.

χαίρει.) Chæris, sibiçen Thebanus, indoctus, qui in sacrificijs tibia canebat. Aristophanes: Si Chæris nos uiderit, accedet tantum inuocatus. Prouerbiū, *χαίρει ἀδ' ἄν' ἰδ' ἴται*, Chæris canit orthium. Citharceidi Chæridis mentionem facit Phœcrates in Agris: Sine uideam, quis pessimi Citharceus fuerit Pisimeles cū Mele. Quiesce, ego noui: Chæris est.

χαίρει.) Euripides in Sissipho: Gaudeo & te optime fili Alcmenæ adesse, & scele- ratum illum perisise.

χαίρειν.) Chæron Lacedæmonius, legatus Romæ iuitiur ingeniosus, & in agendo solers & strenuus, humili genere, & plebeio more educatus. hic tribunus plebis, tum ea mouisset, quæ nemo alius fuerat ausus: citò auctoritatem in uisus est adeptus. Ac primum eripuit agrum, quē soryanni concesserat reliquis tyrannorū tyroribus, & uxoribus, & matribus, & liberis: cumq; tenuit, temere & inæqualiter, pro sua libidine, distribuit. Publicis ranti priuatis utens, reditus consumebat: nō legem curans, non cōe decretum, nō magistratum: propter quē indignati, Censores (*δραγμαστίη*) rerum cōium, secundum leges cōstituti sunt. Chæron uerò cum uideret quid fieret, sibiq; malē gestæ Respublice conficius esset: Apollonidem clarissimum inter Censores, interdū ē balneo redeuntē confodit. Quod facinus cū populus ægrē molestēq; ferret: dux Lacedæmonē profectus, in iudiciū adduxit Chæronem, ob eadem Apollonidis, reumq; peractū in uincula cōiecit. Reliquos censores incitauit, ut rationes ætatis uerē perquirent. Illud etiā curæ illi fuit, ut facultates, exulum necessarij reciperent, quas Chæron paulo antē illis eriperat.

χαίρεινα.) Chæronea, urbs Bœotiæ: unde Chæronensis.

χαμύη.

χαμύειν.) Videtur Proclides politicus fuisse, & eloquens: sed fœdasse leciū. quæ de causa *χαμύει*, id est, Cacator dicebatur.

χίχμυς.) Aristophanes: Nos uerò dan- rum cacamus. id est, multamur. Sententia est, Cleonē ob exiguā lucellā Reipub. negocia prodece.

χιλιδίνων μύλα.) Cibus hirūdinis. Est aut eius uox nō luctus, sed cantio submissa, ad opus aggrediendū hortās. Propterea hyberno tempore neq; uolat, neq; canit.

χιλιδίνων μουσεία.) Hirundinū musea. In barbaros & obscuros poetas. Cuius in labris Thracia fremit hirūdō. Euripides: Multa hedera, ramus uirescens, museum hirundinum germinat. id est, locus in quo cantillabant hirundines.

χιλιδίνων φάρμακον.) Hirundinum medicamentum. Apud Hipponactem, phyltrum perseueris: cum hirundinem unam primum uiderit aliqua.

χιλιότις.) Tu beatas testudines prædicabis ob pellem: propter a culeū uesparū. *χιλιότις.*) Thesalicæ mulieres ex emulatione, Laidē meretricē ligneis testudinibus feriendo, in Veneris æde occiderunt, celebri conuentu. Post aut nefarius Veneris ædem fecerunt, cū mulieres in æde eadem nefarium facere ausæ essent.

χιλιότις μουσική.) Testudo musca. De his qui aliquid negligunt. Aeschylus poeta anno ætatis octauo & quinquagesimo perijt, cum aquila testudinem in caput eius deiecit.

χιριδίων.) Malluūj meminerunt etiam comici, ut quæ ad sacrificia fuerit adhibitiū.

χιριδίων.) Chetionensis, regio Thraciæ, & urbs Atheniensium tributaria, frumētū ferax. Vnde etiā Athenienses frumētum aduehebāt, quos Cleon exagitatat.

χιριδίων.) Chetæzi, nomen gentis: id est Cananzæ.

χιμύειν.) Hyems, est supra terrā aer frigidus propter Solis longiorē discessum. Homerus: Quæ ubi hycem fugerūt. de gruibus. Loquitur autem non de hyberno tempore, sed de hyberno loco Thraciæ. Nec enim cum est hycem fugiunt, sed cum expectatur.

χιμύειν ὀρνίθια.) Hyēs Ornithia, id est acris, quæ frigido statu aues humi proster- nit. Dicitur etiam uentus quidam Ornithias, ab auiibus: quò d certæ aues hycem conspiciantur, ut Aratus ait.

χίμα.) Manuū Dei, David prouidentiam Dei appellat: In manus tuas tradō spiritum meum.

χίμας καὶ χίμαρον φρονήσιον ἀγλαϊόειν.) Explicatio Manus purgare sollicitudinum significat solutionem.

χιραλακτιστός.) Fabius Dictator instar boni pugilis, lōgo tempore exercitatus, in certamen descendit.

χιρηνόμι.) Interquiescēt & continuē fie- bant

Tribunus plebis in tyroni.

Laidē inuoluntati eius ob ut perbesse illa.

χιριδίων τετυμ.

Tempus hyberno in barba.

Vo passer a frons.

Tribuni in manu Gra. filij pater. non lacu. pio. fons. aduocato. sum.

banit uelitationes, & praeludia belli tum pedunt, tum equitum.

χρημα.) Sophocles: Ne cui inimicorum tuorum me dedas, unâ cum filio meo.

Impugnatio expeditionis hinc.

ἐκ χειρὸς πολεμικοῦ.) Caddus historiographus ait, Leonem Macellem, qui post Marcianum imperauit, in expeditionem contra Bandilos infinitam pecuniam insumpsisse fuerunt enim, ut quæstores indicauerunt, per præfectos auri pondo quadragies mille & 700. per comitem uero thesaurorum decies & septies mille, & argenti pondo septingentes mille, quippe quæ insumpta fuerint è publicis principum bonis, & ex imperatoris Anthemij fisco.

χρησμίς.) Vt non solum imprudens, sed etiam uesana appareat administratio rerum.

χίρων) Chiron centaurus, primus artem medendi herbariam inuenit: præcepta morum uersibus, quæ dat Achilles: & ueterinarium opus. Qua de causa Cætaurus appellatus est.

χρόνιον ἕλκος.) Chironium huleus, quod ex frequenti statione in pedibus existit uulnus, & continenter saniem excernit. Prouerbium, de insanabilibus & immedicabilibus huleceribus.

χιζῶν) Agathias, ex inopia commertus uuas exprimebat, & asiatum mustum hauriebant. Vnde uenter intumescerebat, & peris uiebat.

χίξιμος.) Praxidamas Democritum Chium & Theoxenidem Siphniis, primus χίξιμος πίζωσιν, in colore poelin suam constituisse tradit.

Vir pauper et strenuus.

χίβιδιος.) Chibuldius, ex familia Iustiniani fuit, & strenuus in bellica re: & adeo ab auaricia alienus, ut loco maximæ possessionis in re familiari nullam haberet possessionem. Hic cum dux Thracie, ad Istri custodiam constitutus, in bello cecidisset: accidit ut Ister a Barbaris impune transiret. Itaque nec Romanis imperiis, nec oēs eius provincie unius uiri uirtuti in hac re ullo modo æquari potuerunt.

Tribuni militum Consulatus potestatis. 1100 locorum summi Atheniensium.

χιλιερχοί.) Trecentis & quindecim annis ab urbe condita, tribuni plebis imperium administrandum susceperunt.

χιλίας διδουχοί.) Iliæus ait: Nec unus est Lyrides ducentorum & mille. Duxissimi Atheniensium mille ducēti fuerunt, qui publica munera obibant. Quorum alij quocumque oratores mentionem faciunt.

χίλων.) Chilo Damageti filius, Lacedæmonius, unus septem Sapientum, breuiloquus fuit. Vnde Aristagoras Milesius, bre-

uiloquentiam, rationem Chiloniam uocat (πῶς μὲν ἀλλὰ μάλα λογίως.

CHIOS insula, dicitur etiam Aethle.

χίων Φωκίῳ θυσεύῳ ἐχθρὸς Φίρει.) Nix domij ubi apparuerit, hostium inimicitias asserit.

χίων.) Nix. Candor niuis, separabile accidens est. Constat enim ex nube, & densitate materię, quæ ob nimium frigus nascitur, cum in clusione uenti alicuius, quæ necessariò candor sequitur. Nam Aeris, qui in nube est, cohibito, & percussio, & frictio quæ in densitate nubis est, propter nimium frigus orta, præcedit excretionē, quæ talis coloris causa est. (pro πῶς μὲν, lego πῶς φησὶ.) Nubes enim cum iteritur, & mouetur, albescit: propterea etiam spiritus alba est. Frictio autem quæ dicitur et motus fit in densitate nubis, uento, qui est inest, contracto, & in profunditate incluso, excretionē eius impedita. Ac illa uidentem sunt substantiæ niuis. Albedo autem illam sequitur, & est passio quædam accidentalis, quia substantiam niuis non explet. Nā si neque materia niuis est albedo, neque species: nõ est in substantia niuis: sed quia quoddam accidens est, materię superueniens, cum in talem mutatur formā, eò nequit ab ea separari. Xenophõ in Cyriminoris expeditione: Multi oculos ob niuem amiserunt, alij digitos pedum putrefactos. Oculi autem subleuati sunt, si quis nigri aliquid ante oculos habens ambularet. Pedes, si quis se moueret, noctūque exueret. Qui uero calcæati dormiebant, in eorum pedes corrigæ penetrabant, & calcæi congelabant.

χίωνιδες.) Chionides, Atheniensis comicus, antiq̄ quæ comedie scriptor, qui primus id comædiæ genus publicè fertur egiisse, & annis octo ante bellum Persicum tabulas edidisse Comædiæ eius sunt hæ: Heros, Mendici, Perix, siue Assyrii. χεῖρὶν μαγίαν, ἡγήθη Φερσίδῳ βασιλεῖ.) Tūnica rupta rumput curatum onus.

χίονια.) Plato Reipub. lib. 10. Notitia obscura & aspera incedere, sed plana & cœlesti.

χίονια λατρεία.) Veteres lauacra ad sepulchra ferebant.

χίονια φωνάκια.) Omnia atrocità ad matrem terram referunt. Alij sic dici putant ea tonitrua, quæ magnum sonitum edāt, aut quæ à terra fiunt. Cum enim resonat terra, sonum usque ad cœlum edit: hominēque putant talia tonitrua in cœlo fieri. Alij, uel quòd in terra enām audiantur, uel quòd terram concutiant.

Plutarchus.

Strenua et uirtuosa.

Explicitio Jomay.

Ballens maris.

Terra hœm.

χρῖς. Terrenus Iupiter, id est infirmus.

χλαμύς. Numaprimus Romanorum rex, legatione* Isaurosum accepta, & forma habitus eorum animaduersa, inde inuenit chlamydis uestitū, regia ueste cum senatoria cōiumctā. nec extrinsecus quicquam, sed intrinsecus tincturam purpure dedit: ut ex utroq; horum, unū corpus conficeretur, & in senatorum calcis notaretur Romanorum κ.

K. aut sicut
εἶναι κ. α. α. α.
centum.

ἢ ἁλιεῶντ @ χλαμύς. Sylofontis cblamyas. Prouerbium, in eos qui se cultu uestitūq; iactitant, ac uenditant. Hic enim ueste sumptuosam habuit, quā donauit Dario, adhuc priuato. post Dario regnum adepto, in patriam restitutus est.

Conueniens
ha.
Substantiu.
no.
Verbera.

χλαμῖα. Subfannatio: species est cōtumelia, & de ea praedicatur in Quid. nā contumelia quae per risum fit, subfannatio uocatur: quae uerō uerbis. fit, contumelia eodem nomine. Aelianus: In templum ille quidem se consulit: sed cultores Dei & subfannauit, & derisit.

χλαμῖς. Xenophon: Non in delicijs educati sumus, sed rusticano more.

χῖς. Mensura Attica est, capiens heminas octo.

χοῶ. Choan afferebant uocari ad cenam, ne ex alieno poculo biberent, ob crimen Orestis obiectum. Prouerbium.

ἢ χῖας χαρίστη ἢ ἰγκίφαλ @ αὐτῶ. Sex choas capiet cerebrū eius. In deliros. Sic enim de eo loquitur, quasi de dolio aut utre, qui inunctus plus capit ijs qui temerē abiecti facuerunt.

χῖας. Oraculum redditum est, defunctis Aetolorum praedas adducendas esse quotannis, & interias agendas.

χοῖς. Choes. Festum est apud Athenienses agi solitū, mense Anthesterione. Quiddam festum hoc hinc ortum esse dicit. Orestem, cum occisa matre Athenas uenisset, Athenienses susceperunt, & conuiuio exceperunt: at non cum eo uinum biberunt, sed seorsim choas illi apposuit populus, exiguo loco assignato. Alii. Festum Athenis Choes, hac de causa celebrari solitum. Orestes post matris caedem uenit Athenas, ad Pandionem cognatum, tum

hominide
notatus

regnante. Reperit autē eum publicē epulum praebentem. Pandion igitur cum & Orestem à se dimittere, & communi cibo & potu cum eo uti, qui à caede nondū purgatus esset, ueretur: ne ex eodē cratere biberet, singulis discumbentibus unum congium apposuit.

χολάδης. Cholades, intestina. sic dicitur uel ab effusione, uel quia naturae ordine bilē hepatis recipiunt. nā in eas cōfluit staua bilis naturae artificio, ut ea calefcat, & lacessant ad excernenda superuacanea.

χολαργῖος. Cholangēses, municipium Atticae.

χράσις. Crassa boū intestina. Haec uerō cum reliq; corpore non immolabatur.

χρίσθης. Quemadmodū oneras & implex intestina qualibet massa: sic etiam implexa & perturbata Remplicum, & commisce negotia: cōditio ea dictunculis culinarijs: condimentis uitior, uinjs adhibitis. Polybius: Pteriq; ornati erant, unde opulenta eorum colligebatur.

χρημία. Choream dicebant ueteres, saltationem cātu adhibito. Duas saltationes nouit Homerus: unam Cybisteterum, alteram sphaerā. Sphaeristicam lusi Aristonicus Carythius, Alexandri regis collusor in ludo pilae.

χρημία. Polybius: Fieri non potest ut mari impedimēta, & cōmeatus legionib. afferant, aut per iumenta: sed in peris decem dierum gestandus est cōmeatus.

χρημῖος. Chorjambus. Babrias, siue Babrius, fabulas seu fabulosa choriam bicis uersibus libris decē descripsit, Aesopi prosa in carmen translata.

Babrias uir
sive Aesopu
eius

χρημῖος. Chorum do: perinde est ac si dicat, patior te laudari & uincere. Nam apud Athenienses comici & tragicipoeetae chorum impetrabant non omnes, sed laudati & probati.

χοῖς. Chorus canentium in Ecclesijs. Chori autē Ecclesiarum diuisi sunt in duas partes, sub Constantino Constantini Magni filio, & Flauiano episcopo Antiochia, bifariam Dauidis Psalmos canētes: quod Antiochia primum coepit, in omnes totius mundi fines exiit.

Chori Das
uideri

χοῖς. Chorus tragicus quindecim per sonis, Chorus comicus uiginti quatuor constat.

χοῖος τῶν παραγυδιῶν ἀχρημῖος. Prouerbium. Esuriēs moleste ferit choros tragicordiarum: quia prolixi sunt. Aristophanes: Euolans ergo hic, cum domum uenisset, pransus est.

χοῖος. Chosroes rex Persarū, & quae sequuntur. Haec enim eadem, & ipsē uerbis, supra exposita sunt.

χέρμα. Agger, qualē hostes in obsidionibus iuxta muros excitare cōsueuerunt. Traianus Babylonē profectus, maximū aggerem reperit, quem excitasse ferebatur

Agger Bas
bylonum.

Curius
imp

Religio
incerta.

Mercurius
sphaer

Pueri
suae.

Peruicax
no/ptem
asert.

rebatur Semiramis. Fuit altitudine pedū viginti quinque, latitudine quinquaginta: longitudine continebat stadia 70. Vnde urbis illius potentia perspicitur.

Χωρὸς (στ.) Nomen loci, & prophetiæ:

Vx tibi Chorazi.

Χωρὸν.) Pergere, & susceptis negocijs immori.

Χωρὸς ἰππιῶν.) Scorsim sunt equites. Cum datis in Atticam impressionem fecisset, lones adiunt, eo digresso, conscensis arboribus, significasse Atheniensibus equites non adesse: & Miltiadem intellecto discessu eorum, confixisse, ac uicisse. Vnde & prouerbium dictum esse, in eos qui aciem dissoluant

Χωρὸς ἰππιῶν.) Qui primus sit inuētor, nō magis inuenias: quā si quærere inuitas, quis nam prius sternatur. aut sciant.

Χωρὸς ἀπορίας.) Nouæ tabulæ, cum pauperibus res alienam remittitur.

Χωρὸς.) Prouerbum. Χωρὸς ἀπορίας καὶ ἀμύτου. Necessitas uel rudem docet.

Χωρὸς.) Domūcula obscura erat, & de formis, & non distincta, & æstiuo tempore maxime incommoda: ut uideretur carcer potius esse. Iulianus: ad Hercyniam syluam euirebamus. ac uidi rem mirabilē. equidem affirmare non dubitem, nihil tibi tale uisum, nec quæcunq; nos scimus in Romano imperio. Nam siue Thesalica tempe inuā existimat quisquā, siue Themopylas, siue magnum & arduum Taurum: minimum id est, quod ad difficultatem atinet, ad Hercynium saltum.

Χωρὸς.) Magna res, & admiranda: uir, & animus decenter compositus, à primò ortu, quicquid aggressus fuerit primorū operum.

Χωρὸς.) Iosephus: Erat sabbatum dies sanctus, & ludæis omnium rerum honoratissimus.

Χωρὸς αἰῶν, περιεχόμενος δὲ ἀδύνατον ἰσχύος.) Pecunia uirū facit, pauper uerò nōquam bonus. In eos qui propter diuitias facile agitant: Aristodemus ait.

Χωρὸς.) Aristodemus Spartiatēs, à qui butidā septem Sapientibus annumeratur.

Χωρὸς ἀπορίας.) Damascius ait, eoactio nē argētariam nihil opis allaturam apud Inferos, nec delicias, nec (lego πολυεργίας, pro πολυεργίας,) tantopere expetitos illos honores, quibus homines politici nihil preferunt: eoq; uulgò beati iudicatur, cum sint reuera infelices.

Χωρὸς ἀπορίας.) Percussorem fas est occidere, & opes eius diuendere.

Χωρὸς σοφίας.) Sophocles: Ea respondit Phœbus, quæ statim audies.

Χωρὸς.) Res nostræ nō astris, quod aiūt, norandæ, neq; quid fama loqueretur percontandum: sed potissimum ex consuetudine nostræ cognoscendæ, aut ceteri scripta nostra legenda fuerunt.

Χωρὸς.) Id est utilia bona, propriè dictū tur instrumentalia.

Χωρὸς.) Quorum rerū usus magis expectendus est, hę ipse etiam magis sunt expectandæ. Nā si usus diuitiarum potior est usu uitium: etiam diuitiū uinibus sunt preferendæ. Atheniensibus oraculum datum est, tubens inferias Aetolis per infortunium interfectis, quotānis celebrare. & festum Choas agere: sic Atticam rebus secundis usuram.

Χωρὸς.) Demosthenes: Creditores in studio seducti, uiderunt se pro pecunia nihil aliud habere, nisi debitorem improbum.

Χωρὸς.) Bonus ex charitate, sed non ne celsitate, Χωρὸς, oleo unctus: & Christus, Dominus & Deus noster.

Χωρὸς.) Aristophanes: Atheniensium urbs, si istud bonum esset, incolumis non esset.

Χωρὸς.) Vnguentū olei regni, quo prophete in cornu allato inungebant reges. Et Dauid unctus est à Samuele. Populi autem salutationes, historia unctioes sine discrimine nominat. Dauid tertius rex unctus est, id est inauguratus.

Χωρὸς.) Sub Claudio Imperatore Romanorum: cum Petrus apostolus Eudochium Antiochiæ episcopus designasset Christiani, qui pridem Nazareni & Galilæi, dicti sunt.

Χωρὸς.) Christodorus, Panisci poeta Heroicus, è Copto urbe. Floruit tempore Anastasij Imperatoris. Isaurica concrispit libris sex. continent enim Isauricæ excidiū, ab Anastasio Imperatore factū. Ritus Constantinopolitanos descripsit uersibus, & lib. 12. Ritus Thesalonicæ lib. 23. Ritus Nacles: est autem urbs ad Helicopolin, in qua sunt quæ uocantur alphaca. Ritus Miseti Ionix. Ritus Trallium, Ritus Aphrodisiadis, Descriptionem starurum Xeuxippi, & alia multa.

Christodorus Thebanus illustri, scriptis de aucupio uersibus, & miracula sanctorū Anargyrorū, Cosmæ & Damiani.

Χωρὸς.) Ferunt Pherecydem sapientem morbo pediculari decelisse. Quem cum Pythagoras rogaret, quomodo se haberet? digito per fores exticto dixisse aint:

Cutis

Curiositas inopia.

Uelut in incumoda.

Hercynia sylua.

Pauper uel uisus.

Uertitula ut mo sermo asert.

Non ferunt iudicatum.

Res expectatis de.

Dauid sup Res inuictus ratis.

121. dicitur. Cutis indicat. Hinc à philosophis dictū hoc de reb. deterioribus usurpatur. qui uerō de optimis eo utuntur, errant.

Tempus. *ἡμετέριον.* Philosophi incorpoteum tempus esse dicunt, quod spacium sit mundi motionis. Ac huius quod præterierit, & futurum sit, esse infinitum: præfens uerò finitum, &c. ut supra.

ἡμετέριον. *ἡμετέριον.* Tempus, opportunus Deus est: uel quia commodè præterit, uel quia expeditum est ad iniurios ulciscendos.

ἡμετέριον. Significat id quod est in corporibus, ut color albus & niger, & qui inter hos interiecti sunt. Significat etiam cantilenas. Dicitur enim & in musica color. Tres enim soni sunt musicæ. Harmonicum esse dicunt, quem propriè colorem uocant, Colorem mollem & diatonicum, & dissonantia coloris aliz in corporib. sunt, ut eus qui congregat uisum, aut disgregat. aliz in carminibus. nã semitonium & molle, homonyma sunt. Diodorus Barbarus cum flagris cæderetur, immoto uultu & colote, læzæ instar tolerabat.

ἡμετέριον. Cum crystallinus humor oculi casu aliquo coloratus fuerit, putamus eodem colore etiam aerem & alia uisibilia colorata esse. Colorè autem dicit uisibilem, qui in eo est quod per sese cernitur. Per se autem uisibilem dicit superficiem. Per se autem uisibilis est superficies, non ut id quod definitione per se est. Duplex enim est id quod per se esse dicitur: aut quod in definitione subiecti adhibetur: ut animal & rationale, in hominis definitio ne. hæc enim per se insunt homini. Aut cutis in definitione subiecti adhibetur: ut in definitione paris aut imparis, numerus: & in definitione simæ formæ, nãsus. Hæc enim per se sunt in definitione. Non sic igitur dicit per sese uisibilem superficiem, sed quod in sese causam habeat cur uideri possit. Is uerò est color. nã qui in superficie est color, idipsum esse quod cerni potest. hinc oculi apprehendit, non eum colorem qui in profundo est. Perspicuas enim gemmas quamuis putamus uidere nos per totam profunditatè coloratas, uisu decipimur. nam quod gemmæ perspicuæ sunt, oculi profunditatem penetrant, * aut colorum efficacitas. Per colorem autem qui in superficie est, percipimus gemmas: ea quod de causa putamus nos eum quoque colorem qui in profundo est, uidisse. Pisces: Non sunt hæc ad gratiam colorata, sed simplices omnes ueritatis sermiones.

ἡμετέριον. Chryfantius, Sardinus fuit philosophus, què literis ac certius Iulianus. Is uerò suo loco mansit, cū diuinitus eius rei in mentem illi uenisset. Neque enim uitæ suam ad circumforaneam & uam religionè referēbat, sed nūmī comendans omnia, eius nutus gerebat.

ἡμετέριον. Aurea statua. Deiecerant Athenis prætores, nisi ea præstarent, propter quæ magistratum gererent, se aureæ statuam suæ dedicaturos esse in urbe, Delphis & Olympiæ.

ἡμετέριον. Auream catenam ab Homero Solem dici, in Theæteto Plato ait.

ἡμετέριον. Chylippus Apollonidæ filius, Solis aut Thærensium philosophus, discipulus Cleanthis, post quem Stoicæ scholæ præfuit, & obiit annos 1 & 70 natus, mero hausto, & uertigine oborta. Alij ferunt nimio risu exspirasse, 142 Olympiæ. Scripsit libros amplius septingentos, & philosophicos & historicos, & græmaticos.

CHRYSIPPVS philosophus tales sermones interrogabat. Qui uo inuitatis mysteria dicit, impie facit. At x ditus non inuitatis ea dicit. Aeditus igitur impie facit. Et iterum * Quod in urbe, id etiam in domo est. non est autem puteus in urbe: ergo neque in domo. Est quoddam caput, illud uerò non habes: & est caput quoddam, quod non habes: non igitur habes caput. Si quis est Megaris, non est Athenis: Homo autem est Megaris, non igitur homo Athenis. Si quid loqueris, per os tuum transit: Currit autem dicitis: quare currit per os tuum transit. Si quid non amisisti, hoc habes: Cornua non amisisti, ergo cornua habes.

EPISTOLA ANASTASIAE
martyri ad Chryso genum.

Sanctio confessori CHRISTI, Chryso gono, Anastasia S. Quamuis pater meus idola plurimum ueneretur: tamen mater mea Flauia cum perpetuo Christiana fuisset: ex quo peperit, Christianam me fecit, uerè quod Dei cognitionis participè reddidit. Post obitum autem illius, uiro nuppi scelera uillimo, cuius gratia diuina coniugium effugi, supplicans Domino nostro IESU Christo dies noctesque, ut ab illo impuro idololatra liberarer: què cõstat meas facultates oēs cum impuris & idololatriæ exhaustis: me uerò tanquam ueneficam & sacrilegam, in grauissimum carcerè cõiecit, ut hanc temporariam uitam perderè. Itaque nihil mihi præter uitæ reliquū est. Verum precor, ut cum spe diuina moriar.

Quam-

*Reputata
superatio
ris uicibus.*

*Inferam
dem præ
torum.*

*Solis aurea
catena.*

Scripta.

Arguita.

*Præter
se ferri
tit.*

*Christi opt
implorat.*

*Tempora,
dierna.*

*Dei ferri
genui.*

*Mater Chry
sogene.*

*Mortuus in
pau.*

Quamvis autem confessione Christi mei glorie:ualde tamen doleo quod facultates, quas optabam in seruis Dei insumere, sceleratus ille homo demonum cultoribus suppeditat: & quas ego in seruis Dei exoptare optabam, eas scedis & impijs hominibus largitur. Propterea rogo te, serue Christi, ut diligēter pro me Deū ores: ut, siquidem præciter Deus, maritus meus Publius credat in Christum: sin minus, ut cum suis fraudibus perire sinat, me uerò ab eo liberet. Satus enim mori, quā filium Dei abnegare, & in eum credentibus impedimento esse, ipse omnipotens Christus testat. Cum recessero ab hoc errore, sanctis operam dabo: eorumque curā, uti copii, perpetuò suscipiam. Vale serue Dei, & memento mei.

Chrysofonus hu literis acceptis, sic rescripsit:

Chrysofonus Anastasie S. Tibi, iactate procellis uitæ, Christus qui in fluctibus ambulauit, opem ferat, ut diaboli potentia sermone illius irrita reddat. Magno igitur animo & quali in medio mari iacens, credas Christo, cum tui rationem habiturū: & ad te ipsam conuersa, exclamato cū Propheta, qui dixit: Cur moesta es anima mear & reliqua. Duplex enim potestis gratia diuine demonstrat. Nam & temporaria tibi abunde suppetēt, & cœlestia adiciuntur. Deus autem eus a quibus nō rogatur pro bonis rebus, auersatur. Vide ne turberis hoc, q̄ tibi picē perpetuò erga Christum aliteciæ, aduersa eueniunt. Neq̄ enim fallit te Christus: sed explorat. Neq̄ firmitas est humanū auxilium, ut tu existimas, cum Scriptura dicat: Excitabilis est homo, qui sp̄s in homine ponit: benedictus autē, qui in Deum sperat. Age strenue & uigilanter, & profusus effuge peccatū. Hoc à Deo solatium expete, eiusq̄ mādata custodi. Iam enim tempus salutis super te ueniet, & uelut in obscura nocte, clarū tibi Dei lumen affulgebis, & post tempestatē hilare tibi & serenum aridebit tempus: tibiq̄, ut omnibus propter Christum afflictiis, præbebit temporariam patientiam, per quam aeternam recipies mercedem. Vale in Domino & ora pro me.

Rursus eadem ad eundem scribit:

Chrysofono cōfessori Christi Anastasia S. Cum finis inisset corpori meo, ora pro me, ut ille meam animā recipiat: propter quem has afflictiones sero.

Ad qua Chrysofonus sic rescripsit:

Ancillæ Dei Anastasie Chrysofonus

S. Quemadmodū tenebras lucē obscurare manifestum est: sic & imbecillitatem salus sequitur, & post mortē uita dignus tribuitur. Eundem enim finem rerum humanarum felicitas habet, ut neq̄ summis si despondeat animos, neq̄ magnanimi gloriēntur. Vnum em̄ mare est, in quo nauigia nostri corporis de curru: & ab uno gubernatore regitur. Quorum igitur naues carnis munitæ sunt, si inco lumes nauigare possunt. Infirmi autē, etiam sine fluctibus in ipsa tranquillitate periclitantur. Non procul enim absunt ab intentu, quæ nō ad portum salutis peruenire student. Tu uerò quæ ancilla Christi irreprehensibilis es: crucē in toto tuo animo conseruato, teq̄ ad salutē præparato, ut in nūmerū martyrum Christi recipiaris. Vale.

Χρυσόμαλῶν.) Chrysofomalo nomen saltricitis, aut meretricis, quæ tempore Iustiniani & Theodoræ floruit.

Χρυσόπολις.) Chrysofopolis, mercatus Chalcedoniæ, ubi Græci, q̄ apud Cyrū stipēdia fecerunt, septem dies manserunt, ut prædam uenderent: ut ait Xenophon.

Χρυσίον ἑσθλοφώνιος.) Colophonij optimū aurum fecerunt, etenim id multum differre dicitur ab alio. Fortassis autem Lydi, patria pulsi, aurifodinas Thraciæ, & iuxta Strymonem, cum Ionibus quibusdam occupatur, & auro faciendo studuerunt.

Χρυσίον κρητὸν ἀπικρατὸς ἰσχυρίλος ἰον.) Aurum tenens non efficies ea quæ uis.

Χρυσόχοιρος.) Fama aliqui sparsa est apud uulgus Atheniense, in Hymetto multa ramēta auri conspecta esse, quæ formicæ pugnaces custo dixerunt. Illi uerò artemptis armis, contra eas excurrerunt. Cum uerò re infecta rediissent, frustra q̄ afflictari eisēt alij alios deriserunt, dicētes, ἂν δὲ ἰσχυροχίρῳ. Tu uerò putabas te autē futurum. hoc est, tu putabas ramētis multis collectis, te autē futurū, ac euasurū esse diuitē. Derident autē à Comiciis. Eubulus certē ait: Nos aliquādo Atheniēnsibus persuasimus, ut armis artemptis in Hymetti si exiēt.

Χρυσὸν κρητὸν ἰον κρητὸν ἰσχυρίλος κρητὸν.) In aut rare nos te non animaduertis? In eos qui frustra conuiciantur. Infert enim: Nunc ornamentum est talia audire.

Χρυσίον.) Tibiæ tuæ clamitāt, Heu heu, modiolos & compedes desiderantes.

Χρυσίον.) Rarius est genus animorum contemplationi deditulimorum, chœnīce, quo periodos meciuntur Aegyptij: qualis fuit Amus & Antonius.

CHORILLVS, Atheniēsis tragicus, sexa-

Verum pro se fieri potest.

Christi spiritus explorat.

Tempore uis, aeterna.

Deus seruatur.

Omnis rebus tendit.

Nouus mens.

Colophonij aurum.

Explicitio formicæ. Auri hinc et ibi custodes formicæ.

40

50

sexagesima quarta Olympiade in certa-
mē descendit, & fabulas edidit centum &
quingenta. Vicit tredecim. Hic secun-
dum quosdam lararus & scenā inchoavit.

CHORILVS Samius. Quidam Iasen
sem, alij uerò Halicarnassensem tradunt,
qui fuerit temporibus Panyalidis, & Per-
sifici, Olympiade septuagesima quinta.
Adolescentem Samj cuiusdam fuisse ser-
uum, hominem formosissimum, Samoq̃
profugum: Herodoto historico assiden-
tem, eloquentiam adamasse: cui & in deli-
ctijs cum fuisse tradunt. Sed poetiscam am-
plexū esse, & obijisse in Macedonia, apud
Archelaum regem. Scripsit hæc: Atheniē-
situm uictoriam, contra Xerxem, pro-
cius poematis singulis uersib. accepisse au-
reum statorem fertur: de reo factio, ut cū
uersib. Homerit. recitarentur. Lamiaca, &
alia quædam poemata illius extant.

scripta.

Vari aurea
carmine.

Χοίρας χοίρας κύνων.) In Cereris iniitjs
porcus sacrificabatur. ea enim bestia illi
deæ sacra est.

ἄκροκορυνθία ἔτικας χοίρεται λήνη.) Vide-
ris in Acrocorintho porcos uenditura ef-
ficid est, fore meretrix Corinthi, ubi pudē
da mulieria porci appellantur. Mulceto
nos amicitiz haustu.

Χοίρας ἑτίρας.) Ollam alere. In tectis ol-
las collocabant, ne accederent nocturæ.

Χοίρας ἰδύνας.) Aristophanes: Quid
aliud, nisi ut pacem ollis iulciamus: Aras
enim dedicatur, aut simulacra Dei alicui-
us, legumina elixa pro primitijs offere-
bant dedicatis, ob memonā grati animi
de primo uictu. Aristophanes in Danais:
Testor Iouis Heccei ollas, cū quibus ara
dedicata est olim. Interdū etiā sumptuo-
sio re hostia dedicabant. Mercuriales uerò
statuas pro foribus & alia sigilla dedi-
cates, quo expeditior esset erectio, ollas
polente adhibebat. Cōquesti, magni sum-
pus esse, alijs uictimis eam dedicarūt. Illi
nube infesta belli profligata, pacē ample-
xi sūt, etiā fanciuerūt uictima immolata.

Χοίρειν ἄ.) Chytrinda ludus est. Sedet
aliquis in medio: reliqui circumcurfantes
eum feriunt, donec aliquem attigerit, qui
pro ipso sedeat.

Χοίρειν.) Salustius ingrediēs & existi-
uidebat ollas immaculatas, & sumi ex per-
tes, tanquā in foro uenum expositas. Ma-
ximi autem id faciebat, si longo tempore
uictu ignis experte uenturur.

Χοίρειν.) Festū Athenis, qd̃ eodē die quo
Choes agebat, in quo omnis generis se-
mina in olla elixa, Baccho & Mercurio of-

ferabant. Theopōpus aut̃ dicit, conserua-
tos ē diluio coxille omnis generis semi-
na in olla: unde sic uocari festū, & libasse
congios Mercurio terrestri: de olla uerò
nongū gustasse. Hoc aut̃ eos fecisse, qui e-
uaserint, Mercurij placandi causa, pro de-
functis etiā. Id autē festum e celebratur mē-
se Anthelsterione, ut tradit Philochorus.
Χοίρειν, Chytri, urbs Cypri.

Dilung mas
uocata.

INITIVM LITERAE Ψ. PS.

PSAMMETICVS, Aegyptiorum
rex, Azotū urbē obsedit, donec ex-
pugnauit, q̃ urbs obsidionē diutissimē om-
nium urbium, quas nos scimus, tolerauit:
ψαμμαστιον ἰσθμους.) Confecta uox est
ab arenis, centurijs & Gargaris, Pfamma
collogargara.

Azotum.

PSANTHEOPHANCIS, dictus
est à Pharaone Iosephus: hoc est, occulto-
rum inventor.

ψαύων.) Tanquam animatam Dei arcē
nequaquam attingat.

ψαυφαιον.) Appianus: Hānsibal, dux Car-
thaginensiu, Pyrenis montibus superatis,
in Celticā transiit, quæ Gallia nunc dicit̃:
per eamq̃ itinere factio, ad Alpes uenit:
easq̃, quāuis præruptas, audacissimē cō-
scendit per magnas arummas. Ac syluas
quidem succidit & cremauit, flammā autē
& cineres aqua & aceto extinxit: ita-
que mollitas rupes atq̃ friabiles factas,
ferreis malleis fregit, & peruisa fecit.

Hemistib
Alpeon trē
fiat.

ψαυον.) Placentæ, farina oleo & uino
imbuta: quas adolebant dijs.

ψαυιας.) Dicit̃ de ijs qui spuro abūdant.
Sic Antimachus poeta cognominatus
est Psecas, id est pluuia, quod̃ inter collo-
quendum spuro familiares aspergeret. E-
tiam Olympicus quidam sic dicitus est.

ψαυιας φαιον.) Plena grandis
mēdaciorum. ἄνταφαιον, atriplex, genus
holeris est, quod̃ citō grandescit.

ψαυιας φαιον.) Si
quis aliquē in eide Mineræ pro erario in-
scripsisset, aut plus quā ille deberet, inscri-
psisset: dabat̃ in eum actio falsę inscriptio-
nis. Βαυλιανος φαιον. Insidiarum uerò actio
dabat̃ ijs, qui cū olim debuissent, res alienā
dissoluerant. ψαυιας φαιον eodē p̃ninet, cū
quis se falso testimonio oppressum, dāna-
tum, atq̃ in ararios relatō esse contendit.

ψαυιας φαιον.) Aristophanes: Si qñ in
pugna quapiā in humerū cecidissent: ab-
ltergebāt sese, ne cecidisse uiderent̃. Id lu-
ctæ genus pseudoptoma, quasi falsum la-
psum dicas, appellat̃. Sentētia est: Maior-
es nostri, etiā alicubi uicti essent, cladē tñ
illam

Dissimula-
tio est emē
danoctadi.

Celubi n
gr, ali.

illam refarciabant, uictores que superabant, ut ijs nihil ex priore uictoria comodi accederet.

ψαδίστρα.) Strategema est, cum noctu multæ pyræ accenduntur ad percellendos hostes.

ψεύδος.) Mendacium est, humana felicitas. Dauid: Ego dixi in raptu meo, Omnis homo mendax.

ψαδίστρα.) Deciprum ab impostore, non oportere desistere pugna. Nam illi & consilia & rationes uariæ suppetebat, quod bellum conficeret.

ψυμ.) Sophocles: Ne frustrare nos, ô Iupiter, spe concepta.

ψαφολόγοι.) Calculorum lectores, id est, impostores, qui celeritate transferendi calculos fallunt.

ψυφός.) Non suppetent uires, etiam si tu septies decreueris. Venes enim subinde decernebant, quid agendum esset, quid non? Niger calculus condemnabat, albus absoluebat. Nō definitis facere decreta, donec uos aliquis pedibus correptos, præcipites deiecerit.

ψαχμ ε πίστες ι πλὴς ζήλοιο, ἰδὲ σὸδερυ φηδὲται: ἄλλα μὴ πῶς ἄλιον δραπέτης. Cōminnis & petrâ laqueū sēpus, neq; ferro Parcit: sed una omnia perdit falce.

ψυρζην.) Veneris susurrantis ædes, atq; Cupidinis: & ψυρζην ἱερῶν, Mercurij susurrantis, quas primus cōdidit, Zopyro aurore, Ihesus, posteaquam Phædra Hippolytum per calumniam apud ipsum detulerat. Alij humaniorem causam affectuabat, quod homines ibi conuenientes, arcana sua exponerent, & inter se quæ uellent susurrarent.

ψυλός.) Pilius, id est nuda nel nelitum acies est ignauissima, quæ opponitur exercitui nudorū atq; inermium: ortoq; tumultu, illa primū cæditur.

ἦμεν καὶ σπαρταίμεν ψυλός αὐ στρατιώται.) Heu me infelicem, denuò nudus militabo. Romani huiusmodi milites Auxilia uocant, ob expeditum usum, & opis ferendæ celeritate.

ψυλαί.) Nudi, non armati, qui pugne rēpore quouis aut lapide aut ligno, aut alio telo utuntur: aut sagittarū, quod armatura rehui utuntur. Tragicus: Adeo te nudus, non habens undē uiuam.

ψυλλοθεῖν.) Psillothum, medicamentū quo pili euellantur.

PSITTACVS.) Aues quæ consimilem humanæ linguam habent, & generū formam, humanum sermonem imitari

possunt: neluti psittaci, picæ, & similes.

PSITTALIA, insulula circa Athenas. *ψίτα.*) In lumbis siti sunt renes, quibus appetitiones cieti solent. Dauid: Lumbi mei impleti sunt ludibrijs.

ψαλοκαρπίσι.) Fulminum alia dicuntur catabatæ, à descensu: alia psoioentes, ab ardore, quæ tæctū statim perdunt: alia argeres, candida, siue bruiæ.

ψαφός.) Psophodæus, ita timidus, ut ad quemuis strepitum expanescat.

ψίφος.) Strepitus seu sonus, alius est facultate, alius actu: ac alia strepere possunt, alia non. Ac quæ strepere possunt, solida sunt, & læuia, in quibus est strepitus facultate, cum agunt, quatenus sunt strepitu prædita. Nam habilitas ad strependum, est strepitus facultate. Cum uerò & potest, & agit, est strepitus actu. Est autē strepitus, idus ætis, qui certo modo fit. Ut enim fiat strepitus, opus est collisione duorum solidorū & leuium corporum, subito inter sese contactu. In his enim qui comprehēditur aer, subito elisus, strepitum ciet. Neq; enim mollia corpora strepitū faciunt, neluti sponsiā aut lana: neq; etiā dura, placidē & paulatim collisa. aer enim prius per partes uelutī frangitur. Itaq; uehemēs durorū corporum concussus requiritur, ut multus interiectus aer cōprehēdat, qui inclusus & subito expulsus efficit strepitum. Idus enim eius exitū anteuertens excludit, & simul cōmprimi uelidit. Mollia uerò nō strepunt, eò quod nō possunt arere excludere idclusum. Per metatus enim (rara enim sunt mollia) cōminutus exit. Maxime etiā læuore opus est serietibus, quō strepitus maior fiat, eò quod plus æris cōprehensum subito eliditur. In ijs uerò quæ læuia nō sunt, cōminuitur in cavitatibus, quæ plures sūt, nec subito exit. De

(περὶ ἤχου) sono alia plura dicit, quæ prætermisimus. Strepēs aut, aut resonās est, quod potest unū & continuū aerē cōseruare, usq; ad auditū. Est aut cognat⁹ & insertus aer cavitatibus auris, iuxta ipsam meningē.

ψίφου πλάσι.) Strepitu plenus, id est turbulentus seu tumultuosus. De Aeschulo loquitur. Verba enim eius magnā quidē specie habet: sed si pprius intuearis, nihil rei subest. Propertea eū dicit *ἀβύρρωτος*, id est cōfusum, perturbatū, & ineptē cōponente, iactabundū: precipitiorū factore, quæ magna uerba faciat: & obstrepiolo quum, & ignirupt⁹. *πυρροῦ* enim dicuntur fūilia: quæ dum igni torrenur, tumpuntur.

Calculus niger, albus.

Fulmina.

Fonni.

Aeschulo dicitur.

ψαλλὸν ἡριδίου δὲ ἐν τῷ μέτρῳ τῷ μυσίῳ.) Cuius tibi detrahēda est ulq; ad (caput) pudenta. Prouerbiū extat apud Aristophanem in Equiritibus, dictū de ijs qui multū cutis amiferunt (ὅστι τὸ μέτρον τῆς δερματίνης.) Aegyptij ψαλλὸν dicuntur, excoriati, id est, circūcisī. μαλλὸν ἡριδίου σὲ δὲ, Mulgere te oportet id est, depeculari arariū. ψαμμίτης) Aristophanes: ὅστις οὐκ ἐδὲ αὐτὸν οἷο ψαμμίτην, Noui quib. rebus iue-

scetur. Pasces nos pane lachrymarum. ψυμακόλαπος.) Pismo colaces, parasiti, qui ob unctam quadram adulantur.

PSYLLIGENS Libyæ. ψύλλου.) Aristophanes.

Regabat modo Chærophontem Socrates, Πῶτερος ποτὸς ποτὸς πεδῆς σαλῆρος?

Traditū autē est, pulicem 6 pedes habere. * ψύρα τὸ δάκτυλον ἀγροῦς.) In ψύρᾳ Baccum agentes. Apud Cratinū extat prouerbiū.

ψύρα uerò uilis insula est, & parua, iuxta Chium, quæ uinū ferre nequit. Vsurpamus itaq; prouerbiū, de ijs qui in cōuiuio nō potant, itēq; de rebus uilib.

ψυχᾶγων.) Aristophanes: apud Scia podes lacus est, ubi Manes elicit Socrates. In Manibus eliciēdis, præstigijs quibusdā utitur aduersus mortuos. Cū em̄ ad ea loca peruenērūt, unde duci possūt anime, quas desiderat ijs quib. illis opus est, eò ueniunt, ubi mortui sunt ijs, quorū Manes eliciunt: nec eue stigio inueniūt locū, sed ad hęc modū indagāt. Nigram arictē adhibēt, cūq; uel altero eius cornu, uel anterioribus pedib. cōprehensū, erectū posteriorib. circumducūt. Is uerò placidē admodū ducentē sequitur. Vbi uerò puentū est cū in locū, in quo ille uel illa sita est: ibi se anes uilō pternit. Quo factō, illo remoto & occultato, uarijs sacrificijs & iucul tamētis adhibitis obambulant & circumeunt illas, & audiūt loquētes, & causas propter quas irati sint, sciscitantur. Etiam * Antoninus imperator elicit Manes patris sui * Cōmodo.

ψυχή.) Anima, seu animus, spiritus intelligens. Partes animi autē species sunt tres: Ratiocinās, Animosa, Appetēs. Nec cessariō igit̄ & triplex uitę ratio fuit, quarū quælibet res illas habuit, sed ad unā imperantē uniuersa sese cōformauit. Ac prima quidē rationem secuta est ducē, cuiusmodi uita & Respublica sub Saturno fuit. Alia, quæ iracūdiā inflammata, in bella & pugnas ruit, p̄cipitat * & gloriæ cupiditate æstūs: cuiusmodi sūt nationes histōriarum. Alia, quæ appetit

regiū, luxu & delicijs dissuēs, corrupta, abiectio & effeminatio animo, ignauia dedita, in luto uoluptatum porci instar uolutata, auara, feruili, nihil præclarum, nihil ingenuum suscipiens, infirma & beluina, gula & inguine perpetuō meticas felicitatem, non animo prædita generoso, corporis instar resoluti & eueruati uino in loco iacēs, neq; se amplius mouere potest. * Ac multo abiectiorem agebat uitā ijs hominibus qui nunc giguuntur, atq; in terris degunt. Plato, brutorū animam in suis Dialogis mortalem esse confessus est. Animæ uniuersæ affectiōnes, utriusq; partis sunt, & nō animę propria: eodemq; modo * intellectuō, quæ uiuendi causa est animātibus, infirma & extrema pars animæ. τὴν γὰρ φωνικὴν διαίτην, facultatē em̄ siue gignētē, siue producentē, siue crescentē & alentē, quæ est in stirpibus, uiuēdi causam facit Aristot.

Nihil em̄ huius experte uiuere potest. Ea itaq; uiuēt, q̄ uel sola illa sunt p̄ dita, si utpes inquit: unā autē essentia esse uult animę, è diuersis cōpositā essentijs, & unitā. ψυχῆς αἰθέρας.) Animalis homo. Ex animo & corpore cōstat homo. Cū igit̄ agit aliqd quod Deo p̄batur, spiritus uilis dicit, & nō ab anima nominatur, sed ab alio maiore honore: ea scilicet aethere q̄ est à spiritu. Neq; enim sufficit anima ad perfectū officiū, nisi spiritus auxiliū asseruerit. Vt autē carnalis homo dicit, q̄ camī seruit: sic animalē uocat Apostolus, eū q̄ humanis rationib. res cōmittit, & spiritū efficacī nō admittit. Cū ea uirtute uiuimus, spirituales dicimur: cū uerò impingimus, & uilis naturæ impulsu contrariū aliqd agimus, terrā nos appellat. Et propheta: Percutiet, luget, terrā sermō de oris suis. uō de terra loquens, sed de peccatis, & alio loco: Fuit oēs terra labiū unum *; de peccatis loquens, & Abrahamus sese extenuās, dicit: Ego uerò terra sum, & cinis. & iterū: In uita ei*, in nihilū redierūt interiora eius, de uētre loquens. Animæ eorū q̄ uiolētā morte pereērūt, nō sūt dæmones, secūp̄ dū uulgarē opinioē, sed peccantiōnes: nō quōd eorū essentia muret, sed q̄ uolūtas eorū, improbitatē illorū imitat. Hoc & Christi dicebat Judæijs: Vos (ē patre) patris uestri diaboli estis.

ψυχῆμαχιστος.) Polybius: Romanū autē moxē pugnantē, annos serē 13, re marā gerenda profusū abstineruerunt. Securus etiam d̄inceps couatus, magna ex parte de uita certamen fuit.

ψύρα

Manes eue cat. a.

Arietem arictē

Triplicem uitę ratio.

Vita ratio ab.

Vita Maris.

Vita Vano

genitū d̄io natū.

Spiritus uilis.

Animalis.

Terra aethere

Dæmones qui sint.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α Ι Φ Ρ Ο Ν Τ Ι Δ Ε Σ .

HOC EST LOCA ALIQVOT CORRUPTA
Græci Suida, inter relegendam Latinam conuer-
fionem animaduersa.

Μ N uoce ἀδαφεία, pro πωρημί-
ρα & ἀπωρημίρα, lego πωρημί-
ρα & ἀπωρημίρα. deinde pro, πῶ
δε εὐαρίθ, ἀμειβῶ δοκίμας: πῶ δε ἀρίθ.
Equidē stuporū meo succēdeo, qui men-
dum hoc ex absurditate, & ijs quæ præ-
cedunt, nō animaduertim. Sed & nūc
quid sit ista ἀμειβῶ, nō satis assequor. Sū-
pta enim hæc sunt ἐς senticetis Stoicorū.
ἀμειβασθ, κρη τῆ δασυδύμωτον σῆκ ἴων.) Pu-
to negationem tollēdam, præsens enim
tantūm nostrum esse ait: futurū & præte-
ritum, alienum. Senex ergo nihilo plus
amittit moriens, quā in infans modō na-
tus: & si diutius uixerit.

ἀναξιμένης.) ἰχθὺς ἐστὶ ἀναξιμένης.) Ine-
pta ταυτολογία Anaximenes ultus est A-
naximenes inimicum. Quare legendum
puto recto casu ἀναξιμένης.

ζ ἀθροιστ, κρη δι αὐτῶν εὐδοκίμωντων.) Lau-
dantur, nō qui seruantur, sed qui seruāt.
Quare suspensus locus.

κατὰ πῆντ ἄρρωστ.) Aut legēdum ἄρρω-
στ locus est muulatus.

ἢ ψικίας.) Lego ἐστὶ ποιητὴς ὡς καλὸς ὡς χρ-
ρηστὸς, μακροθύμῳ ἰχθησαστ πῆς χερδαταίς,
non χρηρηστὸς.

ἀστειχρστ.) ὡστὸς πῆς ποιητῆς Φέρετ.) Ἐ ἀπωρη-
στ, & ἄστὶ αὐτῶ. Idem.

ὅτι τῶν ἀδυνατῶν.) Sequitur ἰσοζύνη ἡδ ἄς
ἰδῶν.) Hæc scntētia seorsim ponenda est.
Neq; enim cnm superioribus cohæret:
nisi aliqui d desit.

ὅτι ἀπὸ τῶν ἀπωρηστῶν.) Decepit me fa-
lta distinctio: quæ huiusmodi esse debet:
ἀξιώστ ἡδ αὐτῶν περὶ βαλα: κακία δὲς ἀπρωδῆς
μῶν, σμῶον δὲ ἄμῶς τῶς ἀλλοτ. Hemistichion
heroicum est in fine.

ἀρρωστ ἄμῶς, ἡδ ἡδ ἰξ ἀμῶνῶν.) Atq; Isau-
rum esse dixit. Quid ergo si legas: ἰξ ἀρ- 40

μῶνῶν: quasi compositum & concinna-
tum dicas ἐ tribus flagitijs.

ἀρρωστ ἄμῶς.) στρατηγὸν μὴ ἰσοζύνη.) Ἐ. στρα-
τηγῶν. & tamē ne hoc quidē satis placet.
ἀρρωστ.) librarius uidetur omisisse ἡλι-
δος τῆς.

ἀριτῆ.) ψυχῆ πειρημῆρ. Ἐ. πειρημῆρ, πη-
ρεα τῆ πῆρ.

ἀριστητῶν.) ἰστὶ δὲ Ἐ. ἰστὶ δὲ. Sed & sic ali-
quid deesse uidetur. Ἐ. ἰστὶ δὲ δημοτικῆς
πρᾶτρεα Cerealia.

ζήρων ὄστ.) pro καζήρων fortasse legen-
dum κατὰ κρηστ.

ἰδοστα.) pro πρησ Φράκλις, fortasse κατὰ
Φράκλις.

ἢ κατὰ τῆς ἑλύκ κῶφον γείνητ ἄσ.) Quid si
κῶφον pro cuppa Latino dicatur? ut ha-
bēt rectiores Græci multa μὲζοβῶν ἄρρωστ.

ἰδοστ.) Inuertendus ordo uerborum,

hoc modo: ἰδοστ, ἡδ μετῆρ δύο ἡμελοστῶν,
πρηστῶν, ἡμελοστῶν μετῆρ δύο γῶμῶν. Sic di-
citur διθάλαπῶς χερδατῶν, bimaris Corin-
thus: & fretum Euboicum intra Eubœā
& Bœoriam: Fretum Siculum, inter Ita-
liam & Siciliam: item quæ illud inter Se-
stum & Abydum.

ἡδοστῶν.) κρη Βασπλιῶν (ἰσοζύνη). Sed βα-
σιλαστῶν ἰλιπῶν, uerum esse puto.

ἡδοστῶν.) ἰστὶ δὲ ποιητῆς πῆς σφιστικῆς.)

ἢ ἰστὶ δὲ πῆς deinde in contentionem uenit-
de sophisticā.

μαζήμωνῶν.) ἢ στωικῆς ἰσοζύνης. Ἐ. τῆ
ἀρρωστ, ex conscientia ignobilitatis suæ
remouit patificios.

μῶνῶν.) κρη ἰστὶ αὐ τῶν παρωστ. potest
fetri hæc lectio: ut si Hæd or iubeat sibi
adduci equos Achillis. Sed ἡδ ἰ τῶν παλι-
μῶνῶν: equum bellicum & Mauortium.

ἑστῶν.) τῆ κρηστ Ἐ. στρατηγῶν πρᾶτῶν.
ram siue prouinciam aut satrapiam.

QUAEDAM E CLARISSIMI ET DOCTISSIMI

uiri Ioachimi, Camerarij annotationibus ad Suidam Græcum, excer-
pta, & conuersa ab Hieronymo Vvolpio.

Α ΓΑΘΟCLES & Grammatici
cuiusdam nomen est.

ΑΓΑΘΥΣΑ, nocaτα est Te-
lus, insula una ἐ Cycladibus. Stephanus
ἀγαθησ.) Et equis & armis & cæteris re-
bus, quibus ornatur bellum. Thucydi-
des lib. 6.

ἀπρωστ.) Quemadmodum poetæ sua

poemata, & patres, suos amant liberos.

Plato de Rep. 1.
ἀρρωστ.) Bene secum agi putāto, qui
id quod rogarint, ἐ Lacedæmonijs au-
dierint Xenophon in Laced. Repub.

ἀρρωστ.) Satis esto ciui, sibi in sua ciui-
tate honorem haberi ἐ populo. Aeschines
contra Ctesiphontem.

ἀραδόντες.) Hunc Cyrus ob docendi mansuetudinem admiratus est. Cyri institutionis lib. 3. & 6. Admirati mala faciendā. Homerus Odyssēz 2.

ἀργαλι.) Nūcium afferre poetæ. Prætoribium. de republica 10.

ἄρῃ δυνὸν ἀγκυραὶς ἐρημίς. Binis ancoris miti. Demosthenes cōtra Dionysiorū.

ἀρραρισμῶ.) Duo sunt ordines Aediliū apud Romanos. Plutarchus in Mario.

ἀγλαυρός.) Agraulus Cecropis F. non Aglaurus. Est & municipiū Erechtheiæ tribus. Stephanus: Tres sunt, à crescentibus frugibus nominatæ: Pandrosos, à foris abundātia: Herse Roscida: Agraulos, sub dio agitans.

ἀγροστὸς ἐργῶ.) Tametsi quippiam hoc agrestius esse dictum, dixerit. Isocrates in Philippica.

ANCHIALE, lapetæ F. & urbs. Steph. ἀγχιστροφὸς ἡ μεταβολή. Subitò sit mutatio. Thuc. 2.

ADAMVS, Telluris & Cœli F. Item Ostasus & Andes & Saturnus & Rheæ, & Iapetus, & Olympus. Stephanus in uoce Adana.

ἀδεια.) Impunitas impudentiam ingerauit.

ἀδιεργαστος.) Isocrates in Philippica: Locus peculiaris, & à nemine omnino tractatus.

ἀδικημα.) Omnia huiusmodi uerba ut, si quis sana spoliari si p̄didit: & id genus alia: priusquam iudiciū factum fuerit: criminum nomina sunt: Cū uerò in iudicium adductus, conuictusq; fueris: tunc iniuriæ sunt. Demosthenes contra Aristocratem.

ἀδικῶ.) εἰ μὴ ἀδικῶν ἴγω. Nisi forte ego sum iniurius. Prouerbiū libro 10. Platonis de Republica.

ADONIDIS hori. Simplicius in 1. Aristotelis de cœlo: Equidem scio. siliusmodi temeritates, quemadmodum Adonidis hortos (ut dici solet) florere apud stupidos, & aliquid esse existimari: sed intra paucos dies desherescere.

ADRASTVS, Peripatericus Philosophus, Aristotelis discipulus, Philippis, Macedoniæ urbe, oriundus. Steph.

ADRASTIA, F. Mellis, qui fuit Ides F. quæ primū Troiæ regnauit: ut Charax tradit, Græcarum historiarum lib. 2. Stephanus.

ADRESTIA, nutrix Iouis, ut autor est Callimachus. Schollastes in Argonautica Apollonij lib. 3.

ADRIANI urbs, Stratonicia. Steph. ἀδριαν. Isocrates: Nec bene, nec male facienti facultate destitutus.

AERIA siue Actia, Aegyptus ab Actio quodam Indo. Steph.

AETIVS, interfectus est à Valente, AZA, Gaza. Steph.

AZANIAM quidam uocant Arcadiam. Steph.

ἀ.) Vt prouerbio dicitur: Iste homo semper bonum utrem, bonum saccum agit. Ex Alexide Athenens. u. de uoracibus & bibacibus dictum uidetur.

ἀβύρτου ἀνφυζίας. Perpetuo multetur exilio. Plato. 9. Legum.

ἀβυσ.) Nulla potest ad molestiam accessio fieri. Demosthenes aduersus Olympiodorum.

ATHYR mensis Aegyptiorū, qui est Romanis Nouember. In commentario Arati de Pleiadibus.

ἀκακία.) Simpliciter simulatione sic cum fecit iudicibus. Demosth. contra Eucrgum.

ACACVS, F. Lycaonis. Steph.

ACAENA. Callimachus: Ambo simul, stimulusq; boum, mensuraq; terræ. ἀκίαν.) Mineræ tacebat. Iliados 9.

ACELLVS, Hercules F. è Malide ancilla Omphales, autore Hellāico. Steph.

ἀκμαίνα.) Nondum consecimus quæ uolumus: sed ea omnia nunc uigent, diligentiā requirentia. Xenoph. Inlūt. 4. ἰχθῆρας ἀκμή.) Tempus hoc desidia respuit. Soph. Aiaec.

ἀπθλῶστος.) Missa fac petulantia uarum oracula. Eurip. Phœnissis.

ἀκῶ.) τίς ἀκῶσι λέγει. Quære q̄ audiāt.

ἀκῶσα.) Ab inuitis sūt, quæ uel ui, uel perignorantiam fiunt. Aristoteles Ethicorum 3.

ἀκῶσι.) Mulieris consultatio autotitate caret. Arist. Poli.

ALABANDICVS solæcisimus: & Alabanda Carum urbs fortunatissima.

ἀλάβωστος.) Pausanias in Articiis: Ibi conclauia sunt & tectō aurato, & alabastro lapide.

ἀλά μὲν.) At apparet, eos, quos à uestra societate abduxerunt, sed uixisse. Xenophon 3. de Græcorum rebus.

ἀλέστω.) Quos Alastoras & Palāncos uocant: ut memoriā quorundā inexpiatorum & ueterū piaculorū persequentes. Plutarchus de oraculorum desectu.

ALEXANDER Teius primus scriptis dialogos. Athenens. u. Alius Alexander Mile-

Milefius & Mendius.

Alexander Aphrodisienſis, diſcipulus Sofigenis ſub Antonino & Seuero.

Alexander Aſclepiadæ ꝛ. grammaticus, cognomento eruditiffimus: qui de omniſca materia libros ſcripſit a & 4 o. Steph. in uoce *πρωτη*.

ALCETAS, frater Perdicæ.

HALMONIA prius dicta fuit Minoa. Stephanus.

ἀλώπηξ.) Quo in loco uulpes mixc-
ritis locus eo anno ſterileſcit. Solò: Ve-
ſtrū quiſq; ſecat uapida uestigia uulpis.

AMATHVS, urbs Cypri, Amathuſe,
mater Cinyræ. Sreph.

ἀμφοτέρω.) Inſtar antequi illius tibici-
nis, uel cum Muſis certauerim. Gal. de
curatione.

AMMONIUS, magiſter Plotini.
Ammonius, minor, Hermiæ ꝛ. doctor
Ioannis Philoponi, diſcipulus Procli.

ἀμφοτέρω.) Ordo & æquabilitas ali-
quo modo permanens, ciuitatē alijs er-
ratis leuabat. Plutarchus Agide.

ἀμφιθέατρον.) Multos ob ea uariosaq;
ludos inſtituit: theatro quodā maximo
coactato: qd̄ & Amphitheatrū q̄ in cir-
cuito undiq; ſedes ſiue ſcæas habet, ap-
pellatū fuit. Diō li. 43. de Cæſ. dictatore.

ἀμφιλογία.) Poſtulabant cōtrouerſias
in æquo pꝛtorio diſceptari. de rebus
Græcorum ꝛ.

ἀσκαληνήσιμα.) Tradunt, ſacram eſſe
Proſerpinæ Siciliam. Nam & raprum ibi
eſſe factum fabulantur: eamq; in ſulam in
nuptijs ob reſecta uerēda, ei eſſe datam.
Plutarchus in Timoleonte.

ἀσπλαγχέειον.) Sophocles Philoſtete.
Turpe admiſſū facinus corrigere con-
abimus. Plato Legum ꝛ. Mihi quidem ui-
detur opus eſſe, ut tanquā equum, ſic di-
ſputationem ſubinde reducamus.

ἀσπλαγχέειον.) Plutarchus in Pericle.
Inferior erat diuitijs & pecunia, quibus
ille ſibi pauperes cōciliabat. Xenophon
rerum Græcarū libro ꝛ. Imperium, quod
ante tenuiſtiſ, recuperatote. Theologus
Olympio: Grauis ſcilicet res eſt uiri
mors: qui hodie eſt, cras futurus nō eſt:
neq; ad nos reuertitur.

ἀσπλάγχιον.) Plato Theæteto: Qui-
cunq; peccati experts ſuperſtes fuerit: is
in nos regnum obtinebit.

ἀσπμαχίμειον.) Polybius 1. Studebat
caſum illum priorem, fortiter pugnan-
do emendare.

ἀσπταμυζέων.) Lncianus Hermotimo:

Quæ magiſter nobis dicebat, ruma-
bam, memoria repetens omnia.

ἀσπταμυζέων.) Hoc uerbum prouerbij
loco eſt: ut Ephorus libro decimo expli-
cat. Multa des, inquit, cæterarum inſula-
rum quaſdam, factō excenſū, ualſtabat:
Parum uerò, quæ maxima & beatiſſimā
eſſet Cycladam, longo tempore obſide
bat & oppugnabat. Iā uerò muris ruen-
tibus, & urbem dedirurus: ſylua qua-
dam circa Myconum fortuito incenſa:
Parij Datin ſignum ſibi dare rati: pacis
& conuentis non ſteterunt: nec urbem
Miltiadi tradere uoluerunt. Vnde adhuc
prouerbio *ἀσπταμυζέων* dicuntur fœdi-
ſtrag. Steph.

ANNACVS quidam uixit annos am-
plius 100. Cum autem ſinitimi oraculū
conſuluiſſent, quo uſq; uſurus eſſet: re-
ſponſum eſt: eos omnes, hoc deſunſto,
interituros. Quo Phryges audito, ualde
lamentati ſunt. Vnde prouerbium: Tem-
pora Annaci deplorare: de ijs qui ualde
quiritantur. Facta autem Deucaſioneā
inundatione, omnes interierunt. Steph.
Sed mendū uideſ, & ſcribendū *Ναίανος*.
ἀσπταμυζέων.) Aefchylus in Furijs. Semel
mortui nulla eſt reſurrectio. Chriſtianæ
religionis contraria ſententia, & planè
Furiſia.

ἀσπταμυζέων.) Nos Trochine hac extortes,
apud hominem hoſpitium habitamus.

ἀσπταμυζέων, *δεν ἔσθ' αἰὲς πρὸς ἡμᾶς*.) Pro-
uerbium in commentario Ariſtophanis:
Illuc reſpiciens, bona huc confer.

ANTHEDON. Oraculum. Nō An-
thedonius cū ſis: de fecē bibēdū eſt. Plu-
tarchus in deſcriptiōe capitū Græcorū.

ἀνθ.) Demotheſenes contra Ariſtocrā-
tem: Omnia ſurſum deoſumq; miſcuit:
ἀντιπρωματίστημι.) Xenophon in 4. Cylr
inſtit. Nemo ſententiam his contrariam
dixerit.

ANTIGONVS. Motho, uicus eſt
Arabie, in quo Antigonus Macedo à Ra-
bilo, rege Arabiorū, interiit: ut Vranus
tra dir in ꝛ. Steph.

ἀντιλάχεια.) Euripides Oreſte: Wiciſſim
& bona apprehende.

ἀντιλαμψόμενον.) Demotheſenes 1. O-
lynthiaca: Curam rerum ſuſcipite, dum
tempus fert.

ἀντιχνα.) Gadara Cœleſyriæ Antio-
chia & Seleucia uocata fuit. Hic natus
eſt Menippus, ſeſius nugator. Steph.

ANTIOCVS Soraci, & Callinico
eſt cognominatus. Lucianus Zeuxide.

Antiochus Olor, Afcalonira, Philofo-
phus Academicus. Steph.

ANTIPHANES Bergzeus, è Betga,
Thraciæ urbe, poeta Comicus qui adeo
incredibilis confcripfit (ut aiunt) ut pro
uerbium inde extiterit, Bergaiffare, pro,
nihil ueri dicere. Steph.

ἀντιφάνης.) Plato Aicibiade 2. Abfit
ut fuffragia feram deo contraria.

ἀντιπάλῃος.) Viribus in bello præditus, 10
quibus nemo poffet refiftere.

ἀντιπαράθετος.) In multis actionibus mul-
ta etiam impedimenta occurruunt. Xenopho-
n 6. Infit.

ἀντιπρόσωπος.) Instructio adhibenda est pro
magnitudine & dignitate imperij. Politi-
corum 3.

ἀπαιετός.) Iudicat melius populus & de
Musices & de poerarū operibus. Nā alij
aliam particulam: omnes uerō, omnes. 10

ἀπαιρητός ἐκ κατῳρίε.) Sū defatigatus malis.
Eurip. Oreste.

ἀπὸ ληθῆσαν.) Priuatis defuncti doloribus
salutis publicæ curam fufcipitote.

ἀπρόσῳτος.) Res publicæ fidem habere ty-
rannis nō debent. Demosthenes 1. Olyu-
thiaca. Plerisq; mortalibus est infidus am-
icitia: portus. Sophocles Aiace.

ἀπρόσῳτος.) Demosth. 1. Philip. Sociorum ue-
strorū opib. uos oppugnat. Anstoph. E 10
pueris æstimari maximè potest. Euripid-
es. Secus ac speraram, nō quemadmodum
ablegauit, recepit.

ἀπρόσῳτος.) Neq; quicquam uel rectè
uel fecus esse factum pronūciato, priusquam
audierit.

ἀπρόσῳτος.) Istiti defenfio longè deter-
ior est accusatione.

APOLLOPHANES Stoicus, Afibenus.
Steph.

APOLLONIVS cognōmento Mol-
lis, Meneclis discipulus, Rhodi eloquen-
tiam docuit.

ἀπρόσῳτος.) Euripides Phœniffis. Hoc
unum cifo ex arcanis Reipublicæ.

ἀπρόσῳτος.) Aquilo, uentus magnus, cui
obfifti uequit.

ἀπρόσῳτος.) Omni alio confugio desti-
tuti. Plutarchus Timol.

ἀπρόσῳτος.) Viciffis Deo nefaria & iniuria 10
facinora. Thefophoriazufis. Aristop.

ἀπρόσῳτος.) Res neq; turpes, ueq; houe-
ftz p̄ciffe funt: fed puriffi homines urantur,
plurimū differūt. Demosth. in Amara-
roria: Oratori omnino uendū est & uet-
bis ciuilibus, & argumētis quæ res ipfæ
fuppeditant. Ifocrates Euagora.

ἀπρόσῳτος.) Ex eo factificant & malo-
rum depulforibus & feruatoribus. Xeno-
noph. Græcarum 3.

ἀπρόσῳτος.) Nihil unquā ifti, qd' à me
petitij, negauit. Demosth. aduerf. Nicolste.

ἀπρόσῳτος.) Areopagitici fenatus de-
claratio. Dinarchus contra Demo.

ARACYNTHIA Diana, ab Aracyn-
tho, Bæotij monte. Steph. (piendū.

ἀραδίης.) Bellum iniuftū nou est fufci-
ARATVS, Cliniz & Aristodames 7.

Sed dicitur re uera Aefculapio natū esse.
Paufanias Corinth.

ARATINVS, antiq;uiffimus poetarū
q̄s nos nouim⁹. Halicar. Arbius Iupiter,
qui in Arabia Crete mōte colitur. Steph.

ἀργυρέος.) Argeteæ & aureæ phialæ præ-
mia dabantur uictorib. Herculanorū Iu-
dorū ab Atheniēfibus. Scholiastes Od. 17.

ἀργυρέος.) Tenuis uiftus. (miſ-
μὴ καλὸν φάτο ἀργ.) Ne fufcipias infa-

ἀργυρέος.) Athenzus 6. Adulatio nūc
oblequij nomen obtrinet.

ἀργυρέος.) Aefchylus Furijs. Areopagum
hunc, Amazonum fedem. Et tabernacu-
la, cum uenirent inuictæ Thefeo.

EXERCITVM ducentes, & urbē re-
centem. Hanc altis turribus præditam,
tunc alijs turribus oppugnantur.

MARTI portū facrificarūt, hinc ha-
bet nomen.

RVPES, & collis Martius Aristippus
Lariffæus in Menone Platonis.

ARISTODEMVS Nyfaenfis, difcipu-
lus Menecratis, difcipuli Aristarchi: & alius
Aristodemus, cōfobrinus huius: q
Magnum Pompeium inffituit. Strabo.

ARISTOMACHVS Cicodxi 7. Hylli-
nepos, pater Aristodemi & Temeni, &
Crefphōtis. Herod. Eratōe & Pauf. Cor.
& Aristomachus, tyrannus Argiuorum.

ARISTOMACHVS, tyrannus Argiuorum.
Paufa. Cor.

ARISTO Peripatericus ex Iulide op-
pido Cæz infulus. Steph.

ARSINOE.) Ephefium tēpeftate mer-
fam aq; Lyfimachus trāfultit: & ab uore-
re fua uocauit Arfinoen. Quo defuncto
p̄fina appellatio recepta est. Steph.

ARSAE, Raga, urbs Mediz. Steph.
ἀρσα.) Integris mēbris & mentib. Mē-
tis & fenfuum integritas. In politicis.

ARCHELAVS, rex Macedoiz de quo
multa funt apud Platonem in Gorgia.

ἀρχαί.) Aristoteles de Poetica: princi-
pium est, quod nō neceffariō poft aliud
exiftit: fed poft qd' Natura fert ut aliud
fir aut fiat.

ἀρχὴν.) Persæ principio dicitur operâ, ne ciues euadant improbi. Xenoph. Inst. l. & Pauf. Elei antiquitus detestatur, uel initio in agro suo id animal extitisse.

ἄρχον.) Prætori mandata erat cura hæreditatum, pupillorum, parentum. Demosthenes aduersus Laeritum.

ASIBE, Antiochia Mesopotamiæ dicitur ab indigenis. Steph.

ASEVS, regio terræ Milesiæ, & Misenæ. Herodotus Clione.

ASIA quondam dicta est Lydia. Scholiastes Apollonij 2.

ASCLEPIADES argumenta Tragediarum scripsit. Fuit & alius, philosophus Eretricus. Galenus de uenæ sectione aduersus Erasistratum: Ad eum contentiosus fuit Asclepiades; ut propemodum uoluerit ueterum dogmata loco moueret: neque ulli priorum nec Hippocrati parceret. Itaque medicinam ueterum, mortis meditationem appellare non dubitauit.

ἀσκληπιᾶδης.) Galenus ad Glauconem 2. Altero pede puerum utribus insilire iussit, ut maior uictus pars eò ferretur.

ἀσπίς.) Rotundi fuerunt clypei ueterum.

ἀσπίλαος.) Hæc spina isti cerui moritur.

ASPASIA fertur linguam Periclis ad Gorgiæ rationem acuisse. Philosoph.

ΑΤΤΙΚΟΣ, Platonicus quidam philosophus. Nihil non, quod æquum fuerit, impetrabit.

ARYS, quidam ex posteritate Herculis & Omphales.

ἀργύριος.) Herodotus. Noli alios intueri.

ἀνδραγαθία.) Illa præ animi ægritudine uoluntaria morte obit. Græcarum 6.

AVALLOUS, Prouidentia dicitur. Prouerb.

αὐρα.) Auræ facilius & scriptis in aqua literis tutius creditur, quam hominum rebus scendis. Theologus.

αὐστρινός.) Ausonius sinus, qui Italiæ ab occidentalis partibus infunditur: ab œcolio Ausonibus dicebatur. Sed posteaquam Tyrtheni maris domini euaserunt: nomen illud in hoc quod nunc habet, mutatum est. Halicar. 1.

αὐτίκιος.) Herodotus. Nullius hominis corpus in se uno aequieuit. Clione.

ἄχρη.) Aristophanes Acharnensibus. Inquinosis, ciuium paleas esse dico.

βαθίζω.) Oraenim: Vter aqua tingetur: at haud demergit est fas.

BARDI, poetæ Gallici.

BARDINE, fluuius iuxta Damascum. Stephanus.

βαρυνίζω.) Plato 2. de Repub. ait, quia

praua opinione non imbuatur, explorata sit eius iusticia.

βασιλεύς.) Rex apud Athenienses fuit, qui ius dicebat gymnasiarchis, & ijs qui alicum impietatis accusarent. Demosthenes aduersus Lacritum.

BLESVS Serionidiculus poeta, Capreota. Steph.

βελγίς.) Prouerbium. Farina ni sit ad dita, bulbus haud inuat. Ath. 2.

BELLEROPHONTEs initio dicitur Hipponus/ quasi Equisapientem dicas) interfecto Coriuthiorum principio Bellero, sic appellatus est. Schol. l. 6.

βήμα.) Crassitudo stirpis Indicatæ arborum quarundam est amplius * sexaginta passuum. Theoph.

βίαιος.) Aristoteles Ethicorum 3. Violentum cuius principij extrinsecus est: & quidem tale, ut is qui uel agit uel patitur, nihil conferat: ueluti, si quo uentus impulerit.

βίος.) Herodotus. Homines in opes illi quidem: sed qui laborare uellent.

BOSPORVS ab lônis traiectione dicitur. Aeschylus Prometheo.

βυλαμύνη.) Aristoteles Eth. 4. Is luxurdius appellatur, qui unum quoddam habet malum, ut rem familiarem euerat: & ipse sibi autor est interitus.

BYSIRIS Neptuni & Libyæ: quæ patre Exaphian, Iouem autem habuit. Isoc.

βροχίον.) Polybius. Non pleraque, sed profusius omnia, impetu magnis, quàm ratione à Gallis administrantur.

BRANCHVS, amasius Apollinis.

βρόχος ὡς ἀλφειὸς ἵα.) Prouerbium. Reuera laqueus est.

βύνη.) Galenus Curationis 1. Fatuus quidam, se reperire posse negauit, quidam in cribro obturaret, aut non obturaret.

ζήλος.) Philip. 4. Nunc quidem ridicule res administramus.

εὐρπία.) Herodotus Euterpe. Tres ætates uirotum sunt anni centum.

εὐκαίτης.) Ipse siem Genecata: sed esto beata Coriuthus. Legendum Teneates.

GIGANTEAM uocant quidam Arcadiam. Steph.

γλαμυρίς.) Lippus regnat in Cæcori ciuitate.

GLAVCVS Chius reperit coagmentationem ferri. Herod. Clione.

γούμη.) Enrip. Helena. Mēs defunctorum uiuit illa quidem: sed sententiæ dictionem non habet.

χαίματι.) Vt prouerbio dicitur, neque

literas neq; natate nouit. 3. Leg.

GYLIPPVS Syracufas liberauit, & inedia sibi necem conscruit. Athe.

DAMON ferè Pericli docuisse Musicã.

DASTYLES, Tantalì p. pater Lyci.

DAEDALIDAE siue Dedalectes, Municipium Atticum.

DAESIVM mēsem Anthesionem uocant Attici.

Δυσία.) Præstantissimis esse animis rectè iudicantur: qui & molesta & iucūda certissimè sciūt. Thucydides lib. 2. Aeschylus. Sapiens est, qui Deos colit.

Δυσία.) Aristoteles polit. 8. Quibus se cunctissimæ res esse uidentur ipsi singulari iusticia, & magna prudentia & modestia nehementer opus est. (hibetur.

DELVS aliquādo natalis fuisse petri dicitur. Diodorus. Tribuni plebis concitant populum.

DEMOSTHENES medicus apud Galenum: & uersificator, qui scripsit Bithyniaca. Stephanus.

DEMOPHILVS, Ephori p. qui reliquam historiam absoluit, ut ex Athenæo apparet.

δημοφίλων ἑρῶσαι τὸ λόγιον.) Sermones populo utiles habeanur.

δημόφρον.) Aristophanes: Reddet utiq; bonos omnes & diuites.

Δῖος.) In iudæo fenesturè agēs. Instit. 4.

Δῖος.) Euripides. Misere sciat te fortunatum mearum.

Διόχορος.) Cum sciret, nullo posse modo fieri, ut bina regna administraret. Herodotus 1.

Διοφάν.) Qui quādam rectissimè celebrat, rerum ambiguarum inueniat explicetq; rationem. Xen.

Διοφάν.) Multa dijs præstiti constituta legibus: multa hominibus iusta, nec iniuidiosa. Thuc.

Διοφάν.) Nos, te conseruato, periculum hoc adire æquum est. Plato.

Διοφάν.) Plebs petulans à præstantissimo uiro subacta, castigatur. Dionys. 7.

DIONYSIVS, illustri medicus è Cyreto Aegypti urbe: unde Cyrtus, nō à gibus. Steph.

DIOSPOLIS Arabica urbs, olim Berytus. Steph.

DIPYLVS, Porra Atheniensis, Thracia quondam dicta. Plutarchus Pericle.

Δύψα.) Non in eodem sunt Phantasia & opinio. Endemiorum 1.

Δύψα.) Polybius 4. Cum, secundū procerbum, simul & hastam & caduceum

missuri essent ad Byzantios.

DORICAM harmoniã ait Dositheus à Thamyra, in oppido Dorio inuentam esse. Steph.

Δορικαία.) Euripides. Nolo ego pauper dona dare tibi diuiti: Ne me amentè putes, si dando poscere uideat.

Δοσίου κείρας.) Diphilus. Parasitū ne agat homo fastidiosus. *Gast nim firgas uisue mādū tui. Dan uuarum? du gibst nichts darū.*

Inscriptio est Xenodochiorum. Hoc dictum æmulatus D. ZVINGERVS aliquando ad me scripsit: *ὄμι τὸν χαλκογράφιον οὐκ ἀδύνη λαβῆν.* Cui ego rescripsi:

ὄμι τὸν χαλκογράφιον { οὐκ ἀδύνη λαβῆν
οὐκ ἀδύνη λαβῆν } nisi forte boni uiri (quod absit) non sine chalcographi.

AEgyptvs, nomē regiois & fluij.

AETHIOPS, fluius. Aeschylus.

αἰθίοψα.) Sic qui dextrè se hominum morib. accōmodare possunt: nō modò præsentēs, sed absentes etiã & longè remoti, relinquit quædã, eaq; nalde fortia beneuolentiæ erga sese incitamenta. Polybius 4. de Cleome ne Spartano.

αἰθιόψα.) Ne mors per fenestras nostras ascendat. Sic enim existimo uocari sensuum instrumenta. Theologus.

αἰθιόψα.) Regni genus est quod delectat, cōstat. Sic Mitylenæzi quondã dictatorè dixerūt Pittacū cōtra exules, quibz præfuit Antimonides & Alcæus poeta.

AESCHYLVS Alexandrinus.

AETOLVS, Endymionis p.

ENCELADVS, unus è gigantibus.

ἔγκλαδος.) Ad nihil eorū, q̄ indies agenda sunt, utilis est audacia. Sed si qua eius utilitas fuerit: ea ad bellū prinebit.

ἔγκλαδος.) Plato Phædone. Ne uerò festinaueris. Satis enim adhuc spacij est.

ἔγκλαδος.) Scholastes Apollonij in 4. Argō. Quidã existimāt, Lunę defectū fieri, cū à ueneficis mulieribus detrahatur.

ἐμπόσιον.) Plato de Legib. Timæus Locrēnsis MATERIAM, expressam imaginem, & matrem, & nutricem appellauit.

ἑμπίσιον.) Aristoteles Ethicorum 3. Voluntarium id est, cuius principium est in ipso homine, gnato singulorum, in quibus actio ueniat.

ἐμπίσιον.) Delectatio merorè excutit.

ἐμπίσιον.) Princeps ac præstantissimus reditus est ex agricultura. (liz.

ELAIRA soror Phœbes, Leucippi filii. HELICON Access. F. Cyprius Salaminus, rex Ath. 2.

ἰμολία.) Ea canere, quæ ab interponendo Embolima dicuntur, primus Agatho cepit. Aristot. de poetica.

EMPEDOCLES siue Metonis siue Melitonis F.

ἔμπεδος.) A dolio figlinam auspicari. Plato Lachete.

ἰμολίας.) Aristoteles de Poetica. Odyssæe proluxus sermo est de quodā multos annos peregrinante, & * uel à solo Nepruno impedito. Cum uerò eius res domesticæ eiusmodi essent, ut opes à precibus confumerentur: & filio infidiæ struerentur: ipse cedit tēpstatibus iactatus: cumq; quosdam agnouisset: aggressus eos, ipse quidē incolumis euasit: inimicos autem interfecit. Atq; hæc propria sunt: cætera à accessiones.

ἔμπεδος.) Cū, quæ cuiq; fortuna inflet, incertum sit. Contra Aristot.

ἔμπεδος.) Multis ministris eget ciuilibus confociatio.

EPICHRMVS, onūduus Crasto, Sicanorum oppido.

ἐπιχρμῆς.) Mercuriales statuæ, siue lignæ, siue lapideæ, quadrangulæ: quæ supernè habebant faciem Mercurij: Infernè uerò in latitudine, inscriptiones.

HERMODORVS Ephesus, amicus Heraclidi.

HERMON Pelasgorum rex, & Hermon Troezenis statuarius.

ἕρμων.) Mysorum ultimus. De contempto homine.

EYAGES Hydræata, fuit illiteratus oppilio, & cæterarum utiq; disciplinarum ignarus: sed bonus poeta Comicus.

EYAGORVS fuit & Cypri tyrannus. **EYDOXVM** defensionem scripsisse uoluptatis, è 2. Ethicorum Nicomachiorum apparet: atq; in s. dicitur supra modum fuisse temperans.

κλειμμένης.) Cleomātin Delphū nominat Lycurgus: cui & ipsi & posteris eius uictus in Curia perpetuus sit decretus.

EYMOLPIDÆ, sacra pars Athenis quæ cum Eleusine ius diceret: impietatis apud eos causæ agebantur.

EYRYSTHENES & Patrocles siue Procles, reges Spartatarum, Plato 3. de 50 Legibus.

EYPHIALTES cum Pericle in ordinē coegit Senatum Areopagiticum.

EYPIALTES prodidit Græcos in Thermopylis.

ἑφραίας.) Eφραίας. Hyrcanij & tum habebantur & habentur adhuc boni equi-

tes. Quamobrem eius utebantur Assyrij quemadmodum Lacedæmonij Scintis. Institut. Cyri lib. 4.

EYPHYRVS Myrmecis F. quæ fuit uxor Epimethei. Vnde Corinthius ager Ephyræ dicitur. * Steph.

EYCHENATIOVS, philosophus Peripateticus, familiaris Aristophanis.

ZOILVS. Adiftum quidem modum & Zoilus erit clarus, Homeri statu uerberando. Gal.

ἕρ.) Neq; crimina obijcere, neq; obiectis aures præbere, prudentiæ est.

HEGEMON poeta heroicæ, qui Leuæticum bellum descripsit. Steph.

HEGESIANAX, grammaticus, qui de dictione Democriti scripsit librū unum, & de uocabulis poeticis. Steph.

HELIDORVS Atheniensis, tragœdiarū poeta: uersibus. scripsit letaliū uenenoꝝ compositionē: ut & Orpheus, qui Theologus uocatur, & Orus Mædesius iunior, & Aratus. Galenus de Antidotis.

EOE, Afræa, Hesioidi amica. Ath.

HERACLIDES grammaticus Cilix. Erimna, Tenia esse scribitur.

HERODICVS, frater Gorgiæ.

IASON dictus est, quod medicinam apud Chironem didicit.

ICCVS, Tarētinus medicus 70 Olympiade, item pugil.

ION Alexandrinus, philosophus Platonicus, laboriosus, auditor Ammonij, Hermiæ F.

HIPPOBATAE, apud Chalcidenses dicuntur crassi, hoc est, diuites: quasi cōscensotes eorum.

HIPPOCRATES fuit è familia Nebridarum, clarissima inter Asclepiadas, filius Heraclidæ: pater Theffali & Dracōnis: q & ipsi alios Hippocrates genuerūt.

HIPPVS & Cyaneus huius sunt ambientes Aeam, urbem Colchorum, atq; Peninsulam efficiunt. Steph.

HIPPON philosophus dicebat cœlum esse * suffocatorem.

ἵππος.) Plutarchus Them. Equi aspernari sæpè sunt optimi.

ISMENIAS diues quidā 1 hebanus.

ἰσμήνιος.) Iscus. Lex omnes getmanos liberos æquam hæreditatis capere portionem iubet.

ICHNVSA dicta est Sardinia, à uestigijs humani similitudine.

THEOGITON Peripateticus, ex Traçæa insula, uicina Cycладibus, familiaris Aristotelia.

THEODECTES Phaselita Tragicus, qui ter & decies certauit, & octo coronas meruit.

THEODORA, uxor Iustiniani.

THEOPOLIS, Antiochia.

THEOPOMPVS Spartæ rex, primus adhibuit ephoros, quâs iuspectores dicat, regibus.

θυμωχάρτης.) Vsq; ad extremû spiritû animosè pugnantes, uitâ prius quâ uirtutem reliquerunt. Diodorus.

θυραολῆν.) Mulieri est honestius manere domi, quàm in publico uersari. Xenophon. Oecon.

καθ' ἑμματα.) Solent Athenienses porcellum mactare, & subsellia sanguine aspergere.

κακὸν κακῶ.) Orestes in ultionè patris occisâ matre, malo malû est medicatus: facto pius & sceleratus eodem.

CALLISTRATVS historiam de Samoethracia composuit.

καλοῖσθαι.) Vno ligni pede omnes succingere. Prouerbiû Gal.

CANACHVS, Sicyonius statuarius.

καπνῖν.) Dum fumum fugias, in ignè incidere. Plato.

CARDIA, urbs Thraciæ, Lyfimachia postea dicta.

CERASIS & Cerasias dicitur Cypr, quòd multa habet promonronia.

κέρπιν.) Leuissima quæq; uina deligenda sunt. (Lex grotis.)

CLEODAMAS Achnæus, scripsit de re equestri, & domandis pullis equinis.

CLEOPHANTVS F. Themistoelis.

CIMONIS auum, ob æueordiam **COALEMVM** fuisse dictû tradit Plutarchus.

COLOSSÆ beata Phrygiæ urbs. *κολοσσῶν.*) Herodotus. Solet Deus elata omnia premere.

COLETES Epicureus, librû ad Prolemæû scripsit: quo philosophos omnes perstringit: & hoc antiquior piæor.

CONTHYLE, municipiû Ptolemaiæ tribus.

κονθῆν.) Adoleseentulam mulierem subijce sensu effæro. Oraculum.

COTINVSÆ, Gades dicitur, quæ Oleæ stri in ea feliciter proueniant.

LAYS meretrix ex oppido Siciliæ Hycaræ.

LAODICE, soror Antiochi: inde Laodicea.

LYCIVS, grammaticus Tarsus, euis libri 3. de prouerbiis optimi sunt in

manibus: itemq; de literis & Teehnicâ elegantissima. Steph.

LYGDAMIS, tyrannus Naziorum: Hefychius ait, cum etiam, qui Dianæ templum cremarit, Lygdamidem fuisse uocatum. Fuit & Lygdamis Halicamassensis, pater Artemisiz.

LYCVRGVS, reliqua Charilai tutela in Cretam, ad Lyctios, Laecedæmoniorum colonos se contulit: ne quam legè soluere cogeret. Aristot. Pol. 7.

MANES, pater Arys, qui Lydum genuit: à quo à Lydia nomen habet.

MARPESSA, mons Paris, unde saxa exeiduntur.

MAENALVS, Lyeæonis F. unde Mænalus, oppidum Areadiæ, iuxta môtem Mznalum.

MÆONIA, Lydia, à flumine Mæone, qui circa terrâ Achæidè fluit. Steph. *μῆον.*) Veteres, numen ueuerantes, lequæ hilaritatû dantes, potionem remetiû appellaruut.

METAPONTIVS, qui & Absyrtus, Medæe frater.

MOLON, rhetor Alabandenſis, discipulus Meneclis: qui cum Rhodi doeuert, Rhodius uocatur. Srrabo.

MORGES post Italû regnauit: à quo Morgetes.

MYCONVS, una è Cycladib; ubi sitos esse perhibent gigantes: ab Hercule pulſos. Vnde ptouerbiû: Omnia sub unâ Myconû: de ijs qui natura distincta, coniungunt: & Myeonius caluus: quod id uirtum ei loco familiare sit. Steph.

NICOPOLIS appellata est Issus, cû Darium uicisset Alexandet. Steph.

νῆπιον.) Prouerbiû, Vinum nō habet gubernacula. & Vinâ iubent saltare senem, licet ipse recuset.

HOMOLE, Mōs Ihesaliæ & Thebarû: quæ admontè sitæ Homoloides dieû.

OPICI, populus Italiæ. (Steph. *ὀπιῶν.*) Sic uidendum, ut non uideas: & sic audiendum, ut non audias. *Man muß ibersehen, vnd iberhoren.*

PERDICCAM ait in Gorgia Plato, fratri Alcetæ imperiû eripuisse: quæ Alceras ab Archelao, serua ei'nato, fuenit interfectâ. *περδῆα.*) Gutta cauat lapidem, non uis sed sæpè cadendo.

κυνὸς καὶ φιλῆ.) Thebarû loeus est. Caput canis, unde oriûdus est Pindarus poetamelleus Boeotius, Daiphanti F.

πτοερῖον.) Prouerbiû. Inprobitu argento uendere cuncta solet.

PITYVSA, olim dicta est Miletus, quod multas haberet pinus.

πύτυσα.) Plato Legum 3. Dimidium plus toro, cum tori capere noceret, dimidium expedit.

POMPEIOPOLIS, Soli oppidum, à Pompeio instauratum.

πομπιάδης πόλις.) Potniades eque, in furorem actus. Glaucum Sisyphi F. herum suum Potniis Borotix deuorauit.

πνί.) Doricum prouerbiū: Lapis est amulsi ac commodatus.

PTOLEMAIS in Libya est Barce.

PTOLEMAEVS, qui Alexandrum apud Oxydracas conseruauit, Soter est appellatus.

PYTHIA, mulier quaedam diuaticis curis. Apollinis insidere tripodi dicitur: unde malus spiritus infernè exhalans, & per genitales eius partes distributus, furore illam complet. Quae resoluto capillo postea baechatur, ac spumas agit, & sic alienata mente, insana uerba effatur. Chrysolomus.

PYTHOPOLIS, Antiochia Cariae, quae & Nyssa.

RAMATHA, Laodicea Syriæ. *ραμάθη*.) Ex quo tempore Siciliam Græci tenuerunt, ter Aetnam flammatarum globos ei aculatam esse tradunt.

SAGARIS quidam cum Homero uidente concertauit.

SAMVS. Cum Athenienses urbe tradita, Samum sibi relinqui postularēt, Laedæmonij responderunt: Cum ipsi nostri non esstis, tunc & alios habere uultis? Vnde prouerbiū.

Samū petis, qui semetipsū nō habet.

SATYRVS antiquas fabulas collegit. *σατύριος*.) De iis qui calamitatibus conficiantur, dicitur, Eos Lunā detrahere.

SELINO eget. De iis qui periculose ægrotant, quod monumenta mortuorū ferè selino coronare soleant.

SILENI, sunt satyri ætate, pueriores. *σηληνία*.) Theophr. Cū acida malus punica dulces pomum gignit, & dulcis acidum, id hirsutipes prodigium & contra naturam esse censent.

SIBYLLA Erythraea Mermessia fuit, ex oppido Phrygiæ, rubri coloris.

SIMPLICIUS & eulabius Phryges, discipuli Damascij. Quisquam ipse Simplicius, præceptorem suū nominat Ammonium s̄ Physices.

σιμπίδιος.) Theol. Silētium, esse assensum, & prouerbiū docet. Plato: Statuo te

assentiri, cum non respondeas.

SCYTHINVS, poera lambicus, Teir. *σκυθίνος*.) Athenzus II. Eam patrem Teleboæ dar filio suo Neprunus: Teleboes Pterelē hoc capto discessit ex Anaximandro.

SOLYMI, olim Myliæ, & regio Myliana.

SYSA urbs, ob amœnitatē & lillorū abundantiam sic à Perſis appellatur.

SPADA, pagus Perſicus, in quo primo facti sunt eunuchi, unde spadones dicuntur.

σπίδος.) Post pisces ficus, post carnes legumina. Gaudet auis ficu: sed eam plantare recusat.

σπυρίδιον.) Aiunt Miscellum Crotonis & Syracusarum Archæ cōditores, cum oraculum Delphicum conſulerent, à Pythia interrogatos, diuitias ne an salutem expetere? ac Miscellum sanitatē, Archiam diuitias postulasse. & huic Syracusas, illi Crotonem condendam dedisse. Vnde factum, ut Crotoniæ saluberrimam incolerent urbem & pugiles existerent: Syracusani uerò tantis essent opibus, ut de sumptuosissimis prouerbio laudaretur: Ne Syracusarum quidem decimæ illis sufficerēt. Sphærus (globus) Empedoclis intellectus ilis Mundus.

σφαιρικός.) Aeschylus tragedias suas dixit esse frustra quædam magnarum Homeri cœnarum.

TENEDIVS tibicen. De iis qui falsū testantur. Tibicenē enim Philonome ad Cygnum adduxit, pro testimonio dicentem: Tenuem ipsi uim facere uoluisse.

TERMERIA mala. Hercules Termerum, confraſto eius capite, interemit: quod (ur probabile est) obuius capite perdidit. *τερμερία*.) Quaternio. Proclus in Timæum: Quadrifariam in uniuerso elementa disponuntur: habitatione celestium & æthereorum: eorumque & supra & infra terram sunt.

TIMOTHEVS, citharædus Milesius, fecit legum citharædicarum libros 18, numero uersuum 8000. & pronomina aliorū 1000. Mortuo in Macedonia hoc inscriptum est:

*Patria Milesiæ genuit Musis uenerandum
Timotheū, citharæ, qui regis arte manu.
TIMOCREON Rhodius, Comicus
& quinque reio: de quo extat epigramma:
Multa bibens, & multa norans: mala multa
loquens,
Dum uino: hic iaceo Timocreon Rhodius.*

TISAMENVS, Orestis & Hermiones filius.

TURCVS Eustathius in descriptorē orbis ait: Hunnos seu Thunnos à Perſis uocari Turcos, qui uerſus Septentrionē * Orientis habitent.

τισημι.) Secūda uetus uerbū Tibiſta placent ſcilicet: mihi hæc Ath.

HYDRVS A, ſtima urbs (arx) Iapygiæ. Hydruſſa, Tenos, in ſula ex Cycladib.

υπνρ.) Neq; uigilans neque ſomnians. Plato.

HYPERBOLVS, homo improbus, qui Samij perit. Thue.

υπερβολος.) Piſillum ornate uidetur ſtudiū minutarum rerum indicare. Demetrius.

υπερβολος.) Dionyſius Heraclæz tyrannus præ deliciis, & ob quotidianā ingluuiem; paulatim obefus factus, diſſeultate ſpirita di & ſuffocatiōe affectus eſt.

υποθεσις.) Primæ hypotheſes quamuis nobis probabiles, ſunt tamē accuratius conſiderandæ. Plato.

υποθεσις.) Hippocrates. Seni parū eſt calidi. Quapropter panis egent calefaciētibz. A multis enim extinguiſ.

υποθεσις.) Breui eō monefatione & admonitione res uobis perſuadere maximas conabor.

φαλακρε.) Gregorius. Nec uulgarī p- uerbio ſum factus cantior: quōd uetat caluum arieti aduerſa fronte occurrere.

PHARNVCHVS Afibenus, Perſicas hiſtorias conſcripſit.

PHILOLAVS Corinthius leges Thebanis tulit.

PHILOCYPRVS cum Solone Solos condidit.

PHOBVS quidam primus è Leuca- de ſe demisit.

PHOCICA deſperatio. Prouerbiū de ijs qui * extrema capiunt conſilia.

φωκια.) Menander. Phoenix ſtatim ſio: altera manu do, altera capio.

φωλια.) Plato: Cuſtodem egere cu- ſtode, ridiculum eſt.

φωλια.) Antiquæ tribus apud Athenienſes ſunt 4. Aegocerenſes, Argadēſes, Geleontes, Armatæ. Theramenes: defet- tor & proditor natura fuit.

CHARONDAS Catanæus, illuſtriſſi- mus legiſlator Italarum & Siculorum. Plato.

CHARYBDIS, Fretū. Mare inter Rhē- giū & Meſſanam: ubi minimum à con- tinente diſtat dicilia. Eſt q; Charybdis lo- cus appellatus, quo traieciſſe Ulyſſes dicitur. Quia uerō per anguſtias magna maria Siculum & Tyrrhenum ibi irru- unt & fretum undoſum eſt: merito Cha- rybdis periculosa eſt habita.

χαλιδ.) Si cum claudo habitaris: ſaltē altero pede ſub claudicabis.

CHONNIDES, Comic Atheniſis.

CHRYSOROAS (Auriſtus) fluuius mediam Maſtauram, Lydiæ urbem in- teruenſ.

χρυσορος.) Laſus arguta batur, crudū piſcem eſſe aſſum (i. nō) & uifiibilem & aſ- ſum ſignificat) & piſcatoribus aliquan- do ſurrepto piſce, alteri q; dato, eū ſe ha- bere, alter ſurripuiſſe negauit. Pater tuus aut diuerſus eſt, aut idem cū patre meo.

Quōd ſi diuerſus eſt à meo patre tuus pater: eū ſit diuerſus à patre: non erit pa- ter. Sin idem eſt cum meo patre: meus erit pater. Laertius in Platone.

Finis acceſſionum, è clericisſimi & doctiſſimi uiri Ioachimi Camerarij annoſa- tionibus: in quibus ſi qua è ſuperioribus repetita ſunt: lectur ueniam det ſenili obliuioni: cum præſertim meum auct. χαλιδ.

Latini Suida ad manum nou habent.

Ο ΕΡΜΗΝΕΥΤΗΣ

ΕΙΣ ΣΟΥΪΔΑΝ.

Nostra ut ad interitum paulatim decidit aetas,
 Corporis & minor est ingenique vigor:
 Sic post eloquij meliorū flumina, missas
 Barbarie chartas, scriptaque fera damus.
 Si sic fata ferunt, fer tu quoq, Lector, & agro
 Parce mihi: lassum soluere tempus equum.

ὅτι μάλιστα
 περιχρησμεται.

ALIVD.

ἡ ἐπιπνοὶ ἰσ' ἀνεῖ ἀπ' ἰσων τῶν πνοῶν βαδίζω.
 καὶ τῆς λαοῦν ἰμοῖ, δ' ἔπιπνο ἐν Φερῆσιν.

ΕΨΥΩΣΘΕ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ

*S*ibene quid scripsi: satis est sudasse tot annos.
 Sin male plus satis est, tot peruisse notas.
 Restat ut hac laceres mox Zoile, dente cruento,
 Non ueto: te rabies, me iuuat alma quies.
 Sum rude donandus, neq, sunt mihi cetera cure:
 Immoriar studijs, immoriarque libris.
 ** Inuitum me fata trahunt, ducunt que uolentem.
 Dum morior, uiuo: dum uiuo labore fatigor.

**

PTOCHOPONVS PLV-
TARCHO.

*R*ides iure meos (fateor) Plutarche labores,
 Quos nec opes, nec honos, nec Charis ulla bebet.
 Fracta ualetudo, mens est afflicta, senectus
 Appropinquat, tacito mors sequiturque gradu.
 Fortē mihi domus est: cerdoni pendō tributum:
 A patre cum nullas lrus haberet opes,
 At mea consumpsi patrimonia, dum colo Musas:
 Seruitium redditus, continuumque labor,
 Gloria qua? pueros inter garrire, probari
 Vix ulli stimulos inuidiaque pati.
 Auri tantum, una quod Apicius hauferit hora!
 At grauis est multus Bibliotheca libris?
 Est, fateor, uetitum hisce frui florentibus annis.
 Nunc fruar? ingenium nunc, oculique negant.
 Num uendam? quis uel curto centusse licetur?
 Linquo togas piperi, Corycioque croco.
 At celebre est nomen? Qua me uicinia nouit?
 Ex doctū spernunt hi, lacerant alij.

(1)

Tu quoque nos meos rides Plutarcho labores.
 Quis nec opes, nec honos, nec Charis ulla beant.
 (*) Turba ferox titulus fallacibus obuia nummis
 Ase ridet uacuum nummus et honore carentem.
 Ast ego plando mihi securus per otia felix.

MUSA PTOCHOPONO.

At ego discriuior: Qua te deliria uexant, **
 Vi te pœniteat fortis inepte, tua?
 Siccine despiciuntur, post tot benefacta, Camæna,
 Vi tibi cerdonum plus adamentur opes?
 Non tibi diuitias dedimus: sed fama perennis
 Te manet, ac fera posteritati honos.
 Cerdo suam ne domum feret hinc? domus an tibi desit?
 Num toga? num Bacchus? num tibi flaua Ceres?
 Additus est census, tua qui patrimonia uincat:
 Plena patet uarijs Bibliotheca libris.
 Seruiat illa tibi uiuenti, prodigius heres,
 Quid tua, quid faciat? Tu bonus esto tibi.
 Dulcis amor fuerit, non labor iste tibi.
 Nectimus en tibi laureolam, quo flauus Apollo
 Camiciam cingi iussit honore tuam.
 Doctus Atlantiades terrestria cuncta perosum,
 Te reuehet mitidi latus ad astra poli.
 Plutarchi ualeant: ualeat quoque cætera turba:
 Sit tibi, Numinibus tot placuisse, satius.
 ** Rideri sperniq; graue est. Sed Musa uicissim,
 Nos solans, Midas sperni stolidosq; Coræboi.

SVIDAS LATINVS HIE-
 RONYMO VVOLFIO
 interpreti.

Quas referam grates? reddam tibi quod'ue didaxi,
 Te duce quod linguam calleo nunc aliam.
 Nam qui sum medios inter nutritus Achinos:
 En, mihi ceu fuerit patria Roma, loquor.
 Felices uiui, quibus obigit ille magister,
 Quo didici linguam mortuus ipse nouam.

Matthias Schenckius Constant.
 Augustanæ scholæ Rector.

1059
IOHANNES MAIOR AVGVSTA-
NVS SCHOLAE ANNBAE
murensis, Doctissimo viro, Domino
HIER. VVOLFIO.

Nuper ut in ludo conscendit fulcra cathedra
VVOLFIVS, ut legeret scripta tenenda bonis;
Ecce Suida uenit, fama super aethera notus,
Vt uideat nostra cuncta Lycea Schola.
Audyt hunc postquam summa cum laude docentem,
Tales facundo reddidit ore sonos:
Doctorem salue decus immortale uirorum,
Salue Augustana lumen honoris Schola.
Eloquar, an taceam? Neutrum licet, optime VVOLFII:
Doctrinam stupeo, miror et ingenium.
Te VVOLFII tua rara facit sapientia clarum,
Te graui eloquij tollit ad astra decus,
Quam tener an miro moderari amore iuuentam,
Quam regis arbitrij pro grauitate tui?
Denique quot quantasq; geris sub pectore curas,
Dum te difficili munera mole premunt?
Te tamen absterret subeundi nulla laboris
Cura, sed impositum feris patienter onus.
Officium cunctisq; probas, operamq; benignam,
Et cum doctrina dexteritate fidem.
Te, uariè Schola fracta prius, mihi crede, magistro
Erigitur, magnis agra leuata malis.
Multa tibi debent ciues, tibi multa Senatus:
Dum facis officium, recta docendo, tuum.
Felices pueri, docto hoc fidoque magistro,
Qui uos multiplici commoditate iuuat.
Quam sit et Atyolica tibi magna peritia lingua,
Scripta docent Latio Graia uersa stylo.
Insuper ipse meas decorasti laude Camenas
Vt nunc tam Graco quam Latio ore loquar.
Quas tibi sed referam tali pro munere grates
Dignas, o Claris lauibus decusque chori?
Attamen aeterno nobis celebrandus honore,
Laudeque perpetua rite colendus eris.
Hac ubi dicta dedit, tenues discessit in auras,
Et sacra mox properans ad iuga uertit iter.
Ergo quid dubitas? noli desistere capis,
Sic tua post obitum fama superstes erit.
Te nihil inuidia stimulus remoretur acerbus;
muidus inuidia rumpitur ipse sua.
Vive diu, semperque uale doctissime VVOLFII:
Vive diu, donec Vinda Lycusque fluent.

1060
EIVSDEM CARMEN
ad Lectorem.

Huc ades ô iuuenis, uernos qui carpere flores
Expertis, & uolâs, lilia cumque rosis.
Nam liber hic pariter mordacia scommata miscet
Lucundis salibus, dogmatibusque sacris.
Qua liquit post se Gracii monumenta Suidas,
VVLPIVS en Latio reddidit eloquio.
Auctori meritas igitur persoluito grates,
Pluribus ut profuit, Lector amice: Vale.

VER

VERBORVM ET RERVM, IN LEXICO SVIDAE, EXTRA ORDINEM ALPHABETI-
CVM, QVEM ILLE OBSERVAVIT, OCCVR-
rentium, præcipueq; memorabilium,

I N D E X.

A
Nanaco, de rebus hominibus antiquissimis usurpatur ab. 15. 6c.

Abafinu ad equos, quale pro-
obrius 10. 9. 10
Abacannum oppidum Siciliae, quem Hera-
dicus urbem dicit esse Caricam 1. 10
Abacum pater excitationis, fortificationis

Abel oppidum Phoenicium, italicum, Ca-
rima demq; abe beto. Abz demoni-
natum 6. 15
Abantia ab Abante Argioo vel à Neptuni
Aretubidz, sicut dicta 4. 10
Abares à Belgicis funditus daleti 1. 12. 12.

Abba vocabulum Habraim, quo libra-
rii maxime in genis patrem compellere
conassuerunt 1. 12. 12.
Abdera urbs Hispania iuxta Gadiz 1.

Abderis à tabularum scriptoribus com-
plures memorantur 1. 12. 12.
Abderus à Dio medius equus, et Hellani-
cus à alijs plerumq; nobilis, discipulus 1. 12.
Abdera Mani filius, Hercules amicus 7. 10
Abderius necessarii non aut improbus 10. 14.

Abelus Adami filius, opilio, castus, iustus
à Cauro fratre per iustitiam fuit inter-
fectus 1. 12. 6c.
Abelus Dei qualem sui amantior 7. 4.
aberratio à re proposita est etiam, haereti-
citas aut recidivum 1. 12. 1.

Abes nepos Salomonis, bellum Hero-
boemo Salomonis ferunt insubditi,
ros nulla quæstiones uno die sustulit 1. 12.
Abi gens Seythica sine Thureica unde di-
cti 1. 12.
Abi Honoris fuit hominis insubditi,
quod Amazonas Agam armis vastatis
profunditantes eorum tunc tulerunt 1.
ad. 6c.

Abila mons Africæ, Calpa (quæ est in) Op-
pota iuxta fretum Gaditanum) cõpi-
fuita 6. 14
Abimelechus daictio à muliere quadam
fani fragmento caput istius totocit 7.
6. 2.

Abimelechus rex Argypius Saram Abra-
hami uxorem cepit 1. 12.
Abimelechus septuaginta Genodis 6-
liorum insubditio 4. 12. 6c.
Abi regnum in Apollinis, oraculum quo-
que, Delphico antiquus 1. 12.
Abolla urbi Siciliae 6. 14
Aborigines, gens Italica, unde dicti 5. 17
& c.

Abraham à patre Thars afroanomien
fuit edoctus 7. 4. 6c.
Abrahamus ante natus quatuordecim,
Dicitur cognoscere illustratus petrum
imaginem cultus gratia raperebndis 2. 12. 10.

Abrahamus afroanomiam magna cõ mo-
destia testat 7. 4. 6c.
Abrahamus dei decimam rerum omnium
ipõ Melchisedæo 8. 19
Abrahamus à bello reverens gratuleo-
ne honorifica Melchisedæi regis Sala-

mai exceptus, pace unõq; ab eodem
electus est 7. 4. 6c.
Abrahamus eo nomine quod Dei verba
solum adhibuit iustus est habitus 1. 16
Abrahamus à terra Chaldæorum oriun-
dus 6. 31

Abrahamus à multiplici doctrina &
religionis magister est Argypius 8. 17
Abrahamus ex officio coelestis ipsummet
opificem Deum apprehendit 6. 31
Abrahamus ipõs Dei ad Abimelechum
regem Argypium loquens testimo-
nio vates esse declarat 8. 12. 6c.

Abrahamus Isaacem amõq; suos ex
mandato diuino circumcidit 8. 15
Abrahamus literarum inventor 6. 11
Abrahamus omni quæ habuit decimas
deus Melchisedæo 17. 4
Abrahamus primas literarum Hebraica-
rum reperiitor 7. 2. 6c.

Abrahamus patriarcharum princeps 6. 15
Abrahamus pater semis in Cheneuz
eortum cum suis in Argypium con-
cit 1. 12. 6c.
Abrahamus simulacris patris sui parum
confectus, parum exultis cum eo terra
Chaldæorum excedit 7. 4. 6c.

Abrahamus videt homines sed dolorem
cultus epipnõs dedere, ipõs rerum Deum
diligenter inuagitat 7. 4.
Abrahamus usq; ad ennum nouaginta
annos Abrahamus est solitus appellari 1. 12.

Abrette Myria regio, à Bretia nymphis
sic nominata 6. 14
Abrogales Germanis Fraucus robore
coperti, animiq; asperitate ferreus
similis 1. 4. 6c.
Abrotonon herba pulchra à suis adiu-
vis à rictu descripta 6. 12. 6c.

Abshalomus mota coerta parrem Dauid
seditione in bello peripus est 4. 9. 10
Abdydenonius unguento coronatus
acceptus pueris daoculando circum
ferant 1. 12.
Abdyssus ades fuit Persepolis, in qua ab
omni roo aut malitum fuit abcondi-
tum 9. 2. illiq; inde ducta fuit, quod
aurum in eadem abconditum non cer-
naretur 6. 11

Abdyssus in scripturis sacris neturam
insubditæ equam 6. 13
Abraxas Cæsarem Palæstinæ episcopus
401. 12
Abraxas Leonem imperatorem arte tra-
dat 4. 12. 6c.

Academia seu olim Hecademida fuerit ap-
pellata 11. 2.
Academias sine doctrina philosophus
47. 17
Acetena duplicita sunt auctors Demo-
stera, altera Medica, altera Syriæ 15. 16
Arco mulier quædam stultice fuit 4. 6. 15
accusator & nomine 4. signa suo tabella
insubditæ per multos aduersarios erim-
nem iustorum soluta 11. 2. 6c.

Acetes imperator & infelix medicus 4. 12. 6c.
Acetes Nonarianorum episcopus 4. 12.
Actium non libatur cum unum sit mor-
suum 56. 1.
Arbabus amotie & improbitate memo-
re suos omnes supersuit 18. 9.

Achermenes quædam tarum nomina ma-
li uidentur 16. 12.
Achermenes Thyrozata eorum nomi-
nati 4. 12. 6c.
Acheron fluvius infernalis unde dictus
16. 7. 21

Achilles Stator ethoicus sibi Christianas
16. 8. 1. 6c.
Achilles non nõ modò iustitiam significat,
sed etiam de iis dicitur, qui quod ver-
bis inueniunt ipõs re cupiunt 4. 7. 2.
Actes eorum & de rana quæ 10. 12. 6c.
Actes inflexa 10. 12. 6c.
Actes 4. 7. 2. 6c. 10. 12. 6c.

Actes dicitur Græci quæsi abq; indi-
cio 4. 7. 4.
Actes à enibus propria lacertus 4. 4.
Actes actum malaram in quos daci sol-
ta fit 4. 7. 4.
Actes sicut semis in Cheneuz 17. 12.
Actes dicitur delecti sicut dicitur Græci
et dicit 10. 12. 6c.

Actes cum contemplatione facietate con-
cist 4. 7. 4.
Actes de simo, pro, de re nibili 11. 2. 6c.
Actes de uis facti quæ 11. 2. 6c.
Actes est eius, quod est facultas, pfectio
6. 1. 1.

Actes in eor, qui megilæarus gubi ratio-
nem non reddiderit, daci solita, ab-
actes sicut Græci dicitur fuit 10. 12.
Actes latius patet quam morio 17. 12.

Actes male tractationis dari solita fuit
papillis contra maritas, & pereribus
contra liberos, de fenolibus papillis
contra terrores 4. 12. 6c.
Actes melasum artium in eor, qui ticta
mendari conuictus subborerent, duc-
betur 4. 12. 6c.

Actes mentis, est contemplatio
ulio peregrinatione 17. 4. 4.
Actes testamõij deferti quæ 57. 3.
Actes unde uis, quædam latè patet
10. 12.

Actes in ipõij celestis est 11. 2.
Adamus à diabolo persuasus contra Dei
omnium peccat 11. 2. 6c.
Adamus Eum nunquã ante unum à suo
corpore compõsi aut intelligi 15. 16
Adamus in subditibus & laboribus uictis
emperere uisus 4. 7. 16
Adamus inuentor artium est omnium
45. 4.

Adamus prima in mundo sapiens 12. 4.
Adamus rebus omnibus creatis non mo-
imponit 15. 6c.
Adas sicut dicitur, de iis qui non timendu
timet usq; 17. 7.
Adas sicut dicitur, de iis qui non timendu
17. 12.

Adasus est Pbi: solum Argypii regem in
ga elabatur 11. 2.
Adasus idem nomen, regio generis actus, in-
dicoem moue contra Salomonem
11. 2.

Adasus tempore rerum Solomonis ob-
dissidit ab eo peccate affirmatum in
Budaem ex Argypia reuictus Iudam
dicoet 11. 2.
Adasus magna, philosophi icetero ipõ
non delinunt 11. 2.

Adasus magna, philosophi icetero ipõ
non delinunt 11. 2.

Adasus magna, philosophi icetero ipõ
non delinunt 11. 2.

Adasus magna, philosophi icetero ipõ
non delinunt 11. 2.

Adasus magna, philosophi icetero ipõ
non delinunt 11. 2.

I N D E X.

aditio baricitatis notho non est **14.11**
 administratio sacerdotij periclitata & do-
 strum & virtutum requirit **297.4**
 adulescentes cur magis nocales sint quam
 senes **293.41**
 adulescentes à corru eueo excludendi
 sibi **291.31**
 adulescentes Germani philosophi ama-
 tores **297.24**
 adoratino supplicat illi à Deo petitio **356.**
 39
 Adrianus Romanus imperator doctriam
 & virtusq; lingua fuit studiosus **31.**
 30
 aduentus Christi in eamem epiphania di-
 ctus **321.4**
 aduersa semper sunt prospicienda tum,
 etiam extra calamitatem adhibe sumus
 consilium **48.19**
 adulatores sub Titubero honerati **40.12**
 adulterium & venudium pro eodem re-
 putantur **60.4.47**
 adulterium Martis Homerici stude **174.**
 37
 ades Apollinis spoliata **206.6**
 ades Iouis cum iactis circumstantijs
 descripta **310.9**
 ades Lyurgo dicata **549.21**
 Adesina mactona pietissima **164.47**
 adesiles magistratus fons, & terra vniuersi
 curatores **19.44**
 Agaeus falso de filij necis auctore accipere
 creditus, in mae sese praecepit **162.**
 46.
 Agathias deoq; tertij, neque quartj, & ne
 quidam decim sunt **264.18**
 agendum est animi sine ratione & oblatio
 511.3
 agrostis spiritus suauis ostendit per sanctos
 olim sanati sunt **10.8**
 Agropyri in machinis plestensis callidi
 121.15
 Agropyri sunt primi *μητροφύλακες* au-
 ctiores **200.78**
 Agrypas ab Anthonio Epiphane subacta
 91.33
 Aelianus placidè leniq; morte ex vita ex-
 cessit **549.10**
 Aemica Venus filios **166.10**
 Aemilia cu terra Hierosolymam ab Eze-
 chiele popositum **516.4**
 aequalis aequalum delectat **372.14**
 aequalitas est amicitia, eamq; eo continet
 quàm maximè **47.19**
 Aesculapius doctorem conator **475.17**
 Aesculapius Epidaurum cultus **302.42**
 Aesculapius ex eo nomè habet, quòd con-
 pios mtraq; suaq; coartatus **149.**
 59
 Aesculapii medicini ab Aegypto Africa
 inuentam aduicit **202.40**
 Aesopus fabularum scriptor **338.16**
 aethi quid uam sit **442.15**
 Aetas Alexan diti Macedonum regis **30.**
 39
 aetas quot annos complectatur **297.**
 48
 aeternitas in eodem statu semper perman-
 arbor ab solitio à Deo fuit creatus **6.16**
 quid sit **16.10**
 arbor fumens, omnium rerum opes in
 pedibus suis portat **67.8.11**
 Attropes orientales & meridionales ter-
 ra partes tenent **418.10**
 Aëtius Antiocha pulsus Anazarbum se-
 consens **35.16**
 Aëtius ex maritima fuit hereticus **35.9**
 Aëtius **36.1**
 Aëtius ex heretico **36.10**
 Aëtius boni ut quot partes dividatur

341.11
 affectus animi & corporis motus fuit
 70.1, 16
 affectus cupiditatis & ira non faciliè di-
 stinguuntur **410.24**
 affectus duo sunt, dala & voluptas 708,
 10
 affluat aliquam uimiam, Sibylla fuerit uo-
 carat **100.54**
 affluat diuinitas quid **202.15**
 afflicti quos & quas habet signifi-
 cationes **44.21**
 Africa rerum nouorum productrix **577.**
 37
 Africa semper aliquid mali gignit **67.**
 22
 Agamos orbi est inuata Heracleam Ponti-
 cam **73.47**
 Aganem pulchreè descriptum **14.17**
 Agathareus Samius Eudemij filius pi-
 not insignis **10.4.67.**
 Agatha oppidum Liguri Gallorū quod
 & *ἀγάθη* vocatur **10.16**
 ἀγάθη *ἢ παλαιὰ ἄγνη* **10.2.**
 Agathias Smyrnaei post Procopium Ca-
 sauentem rerum tam in Italia quam
 Africa tempore Belisarij gestarū scri-
 ptor historem **10.19**
 ἀγαθῶν ἢ ἀγαθῶν γλῶσσι bonorum **11.4**
 Agathoi dicitur fuisse, qui, fortissimus
 habita ratione, ex epiboris deliquit
 10.42.
 Agathon Tragicus, iocosis ob molliorem
 12.10
 Agathones res Tartedi **15.74**
 Agathy filius Hercules filius **21.15.**
 ἀγαθῶν **4.2.70.**
 Agum, agum est elephantrum, aequorij
 & pedum, ragem accedens **46.17**
 agere de ferre instructi est & rapere **19.**
 27
 agere uiam tribunicij quid **110.19**
 ἀγαθῶν ἢ ἀγαθῶν ἢ ἀγαθῶν *de moribus do-
 ctis & pertinetibus uisum peruen-
 tum* **15.47**
 ἀγαθῶν ἢ ἀγαθῶν, de casti utriusq; uis
 partu ferunt **110.67.**
 Agnos Acanthia tribus municipium
 19.9
 agnus tibi locutus est **110.16**
 ἀγνῶν ἢ ἀγνῶν *terre* **10.11**
 ἀγνῶν ἢ ἀγνῶν **10.21**
 agnoscit aliterum in somno semper est di-
 uis **62.45.**
 Aias Lotrensis fuit non Salaminius **546**
 50
 Aias sola aetate cepit inuenera hōis fu-
 tū fecit **202.40**
 Album de corpore diuina, eclorem, & re-
 uere, ab eo nomē significat **418.10**
 album panes gypso inuictis id est, re-
 bus omibus inuictis id est, aptis **331.5**
 alae columbae spiritus sancti dona sunt
 301.1
 alio Dadah quid **1.6.21**
 alio lupi quid **54.21**
 alio Thersileae cur chlamydes Thersileo-
 rum dantur **412.19**
 Aletho primo seruari à pernicitate dicitur
 140.5
 alij laborant, alij fructum imperant
 46.6.
 aliquid curuum sit à legone qualis **570.3**
 Alexander à Candace regina comprehen-
 sus **47.**
 Alexander à Cassandro dace suo ueneno
 inuictus **51.11**
 Alexander Anasiensis salernis circum-
 uentus **70.20**
 Alexander Clitum hasta satelliti recepto
 uoluit obire **560.2.**

Alexander episcopus Antiochenus uita
 doctrinae similis egit **51.19**
 Alexander omnia sibi prouia & expopu-
 labile putabat **176.27**
 Alexander saepe fuit dicitur esse oblitus im-
 trem ego **51.39**
 Alexander quidam maius uisus est, sed non
 est in manu sua **31.41**
 ἀλέξω *ἢ ἀλέξω* **55.10**
 Alletus in quid latini significat **51.12**
 allium in bellum inter solum facit, ut ab-
 li idere, sit, bellum gerere **470.20**
 ἀλλοῦ *ἢ ἀλλοῦ* **470.20**
 alios quale nam medicamenti genus sit
 19.40
 alpae Italiae montes pulchri descripti **64.**
 48
 Alpha princeps Graecorum litera testimo-
 nio est Inter Graecos ab Hebraeis pro-
 manasit, cum alpha graecum ideem pae-
 ois fuisse quòd Hebraeorum alpha **7.19.**
 14.6.
 Alti ad medicis graecis quoddam malum
 aegrethi est, & eius uicis **56.57**
 & 17.1
 ἀλλοῦ ἢ ἀλλοῦ ἢ ἀλλοῦ **108.12**
 ἀλλοῦ ἢ ἀλλοῦ ἢ ἀλλοῦ **61.11**
 Amanus in crucein Mardochao patatam
 abiecit **64.19.60.**
 Amanus Strabonis uisus patria **66.5**
 amatores amatorum nomina in particu-
 laribus bonis aut solij staretur solus
 461.37
 amatores eruditissimi à Platone & carte-
 nis philosophis in dala appellati **310.**
 41.
 amatores suis amicis aus dare consue-
 rant **37.10**
 Amazones Orphici Thracum regis tempo-
 ris Phrygij tribuum euegnum **67.7.**
 51
 ambrouteris est, qui leuam habet pro
 dextera **70.41**
 Ambrosia dicitur ab immortalitate **65.**
 45
 ambulans pedis est proprium **30.11**
 amici ad amicitiam etiam non uocari uen-
 unt **45.17.**
 amicitia uiri calamitosis diffugiunt
 amicitia benauolentia praeranda **34.1.**
 73
 amicitia dicitur quoad olla ferret **36.18**
 amicitia matris est uirtutum **79.15**
 uincens et uincitio factendum **470.**
 47
 amicitia propter amorem & uicini prohibita-
 tum magis facilius **39.39**
 amicus fuit aduersus foveas **54.11**
 amicus Cassius, pro au qui successit carere
 471.35
 amoretium dicitur morbi causa **301.10**
 amorem non amicitia est malus **318.6**
 amoris quomodo diuidatur **318.6**
 amores & uergunt supra à quo pri-
 mum sunt in scenam producti **71.**
 41.
 Amphibia dicta est plerum significatio-
 num **69.15**
 Amphitryon filius Deuchalionis **62.10**
 Amphion musica uentis inuenit **69.**
 46
 Amphipolis uisus dicta **70.30**
 Amphipolis uisus est Macedonia **36.12**
 Amphitryon Alcei filius **37.1.**
 ἀμφιτρύων quid sit
 ἀμφιτρύων *ἢ ἀμφιτρύων* **70.45**
 Amphionem reuegerunt, danti soluta **75.**
 4.20.
 Anacharis Scythia philosophus floruit
 sub Creto, auctoris rursaque repperit
 19.38

INDEX

benthium Heroniam est id, quod datur
 nec cessat **107.0**
 lueri capax est id, quod datur cum
 decet **43.3**
 baneolaria intempellia ab odio non
 differt **22.2**
 Barchana peripatet pro Barchabara apud
 In hanc in Co deibus plerique scrip-
 tura **18.0.11**
 Biaz, onus est sapientem Sapientibus, in causis
 agendis excellens **18.0.57.8c.**
 Biblis numquam de & quo sacris **142.**
 no &c.
 Bibliotheca Euphroditici quod libris fas
 sit intrare **71.0 & 107.4.4**
 biga Cui byzi, de ijs, qui a b malitiam &
 improbitate consuetudinem suam
 hinc profertur est in eorum capibus **179.9**
hinc auctoritate de sumptuosius prouehaliter
dicti loci **9.1**
9.1 **20.0.10** **36.16**
 bitum an sapientia dictum **29.4.1**
 bitum an poci fiamus, in aetate uiscerum, &
 sicut in lacu asphalthe **156.16**
 bitum herbe insipide, nuda bitumina-
 me **183.10**
 Bithynia Turca Bosphori denaturat **184.0**
 184.0
 bombyli spinum genus fauor ilute consi-
 deos **184.0**
 bona alia sunt finalia, alia efficiencia, alia
 dante; & finalia & efficiencia finalia
 bona exulum publicum solebant **679.57**
 bona parua sunt liberi felices, commoda
 finalia **11.10**
 bona pro bonis, prouehunt pro acci-
 pio beneficio gratiam relictam signifi-
 cans **189.10**
 bona quodam animi sunt, quodam exat
 non quodam nec animi nec carnis scilicet
 bona ad republicam administrationem ad-
 bibenda **158.8**
 bonum ab solutum est scientia **18.11**
 bonum dicitur tristitia **18.55**
 bonum est quod uerba perfectum expe-
 ritur ab omnibus **11.16.37**
 bonum est uisum pendente omnia cum il-
 ludo ipam pendat in oculo **11.17.10c.**
 boom id uulgo dicitur cuius est aliqua
 utilitas **11.51**
 bonum pro omnia categorias perna-
 tur **11.4.0**
 Borcas Athenianum aditur **184.14**
 bos a d uinculo, prouehit de seipso sup
 platio offerendi uisum **183.11**
 bos post quatuor placentiam immolatus,
 bos quinquas appellatur solutus **225.2**
 bos si primus, de homine stupido dicitur
 licum **182.11**
Bores ipis Boreas uinculum **182.11**
 boues moti in fumina nisi famem per-
 tendunt **181.12**
 Buccler primus ecclesie Smyreoru apud
 fozpa **272.18**
Buccler ipis Boreas uinculum **182.11**
 182.11
Buccler ipis Boreas **181.11**
 Buccleris populi exaltatione nominis
 pasci **182.10.8c.**
Buccler ipis Boreas **182.11**
 182.11
 brumalia a quo, & eorum instituta **100.11**
 bubo ania cuius domos fingens in dicitur
 si dicitur dicitur, degere coofuolue **65.**
 &c.
 Bubo in cuspide, quid portendat **19.16**
 Pincina argentea dicitur **101.14**
 Buda Manerit praeceptor **102.12**
 Bulgari Abares interuocatoe dilectissimi
 2. 18. 19
 Bulgant Abaram habitu delectati **183.9**

bulimus quis moctus **186.11**
 Bulphonia felium Athenis antiquissimum
182.10
 Bulphos obambulans, de tardis & uacillan-
 tibus usurpatur **181.4**
 Byzantio tenui nomenclatura uocabatur
612.9
 Byzantium capium Peristhiji est nouum
 datum **743.10**
 C
 Cadmus primus literarum inventor Graecum
 ciam **454.10**
 caduocis quid **451.11 & 451.10c.**
 cadere aere, prouehaliter datur in
 his suspensioe dicitur **14.10**
 cadus Alexandro x pubis **97.18**
 cadus Hierosolymis factus **91.14**
 Canna diaboli factus edotus & quibusdam
 putatur **454.14**
 Canna in omnino reprobata quod seu
 gas se uinculis, hoc est, post dicitur aliquot
 casta, ubi primitus obulauit Deo **1.2**
 Canna in fratribus & gemis & ceteris **14.1**
 4.0 & 454.47
 Canna sui quam Deo amantior **1.40**
 Canna Casti Caligula dicitur quare seu-
 rit **461.4**
Canna ipis in dicitur in dicitur **451.11**
 Canna malicia apud apostolum ledentem
 studium significat **451.11**
 Canna in uisum est in sum malè tracta-
 re, de quo, ipis quod in sum pascolens,
 usurpans **419.11**
Canna ipis in dicitur **460.11**
 calamitosa barba est, quae uisum fugat oc-
 pantes **460.5**
 calamitosa diligenter coofuolue **182.14**
 calamitosa est Thimay di inofotum inofotum
 tuit oblatum non propria temeritate
 uisum accerbitur **841.10**
 calamitosa Christianorum pro malo uob
 reprobata **451.14**
 calamitosa eius saepe in Graecis noctes ap-
 pellantur **674.46**
 calamitosa Danidia **411.14**
 Calauria insula prope Tremanem, olim
 aquum sine pax appellata **460.1**
 calculi albi & nigri quod portendat **571.**
41.8c.
 calculi pares, de quibus usurpatur **411.**
29
 calices fittiles a quo primus facti **446.1**
 caligo ex Uctani uisum oborta, Abaribus
 mutandis factis occasio fuit **411.8c.**
 Callias Athoeniensis eius Lacedaemonis pa-
 pelitus **504.41**
Callias ipis in dicitur **450.47**
 Callias Syracusanus historicus mendax
460.11
 Callipho pro dicitur Mileti **775.31**
 Callippus tyranoidis affector interre-
 ctus **468.18.8c.**
 Calliboe fons Athenis a nomine spho-
 nibus uocabatur ante uocabatur **461.17**
 salua hominis foetis est una pilla **81.19**
 & 113.0
 Calypso perquisit deus roman **461.14**
 Cambyses, Paralus rex, Cyri pater **591.**
26
 canestina plerique, strigis aut fortida, canis
 rami agitat magis ac aliis oleant **190.**
17
 campos Elysius quos **374.16**
 canes inuocant canis **684.10**
 canes in sum amothacta immolati **684.10**
 canes non ferunt, sunt lupi **674.51**
 canes non homines uisum deo uocatos
 sunt **106.11**
 canes quotiescunque sint **108.14**
 canis est illo cibo dignus, prouehaliter di-

canis **99.0**
 canis bordeo non uescens, equum non ue-
 si probet intercedum **371.11**
 canis in praesepi **574.16**
 canis inra interstina **101.11**
 canes ferens Decana periculis
 4.4.11
 cantilena Carica ingubens fuerunt **372.**
18
 cantilena non cum potus infusioe repa-
 tura **612.13**
 cantus infimici **17.15**
 capella, astrum celeste, etiora magis
 uenens etiac **181.6**
 capilli uisum Christi quales nam mo-
 gis probati **164.1**
 capilli Perlici & Massagenici **102.17**
 capillus nactus dijs consecratus, idcirco
 non tonditur **101.11**
 capita alij potum iugitant **196.16**
 capra oues inra ab ista transtata **170.**
11
 capra Scyria, in suo lactam prouehit,
 quae uocatur feras inra **570.14**
capra ipis in dicitur **102.17**
 canis paruos **181.6**
 capra dicitur germana **181.6**
 capilli alijque Romani ab Aethiopia
 eruditionis interfecti **164.11.8c.**
 caput auri aurum adocari solium **421.**
11 & 403.47
 cerem elegacum a quo primus sit in-
 centum **186.41**
 carmina Anacreontis ab Anacreonte uo-
 cato poastro dicta **773.10**
 carmina uisum Meis digna **106.9**
 carmina uisum facti nam desiderant **450.10**
 in dicitur non sunt negationes **450.10**
 carnae molles, iustas fluuicias **614.11**
 beq, sunt affata **181.14**
 caros fuisse in dicitur calidam ab Aethiopia
 pro participat **181.14**
 carnis testum pance tormina pignora,
 mulx purgans **111.13**
 Carpathus leporem **374.13**
 Carchag ab Scipione Africano uentis
165.14
 Carthago princeps urbis Libya Tharfis
 ab Eba & Eacchiel uocata **418.6**
 Cathago urbs orbis terrarum maximam
461.41
 Castides Alexandri dux homo uentis-
 cos **32.11**
 Castander Olympiadis occisor **92.14**
 castora castoras **195.17**
 castus ferrous in coram conatus inue-
 nitur ob hant **102.10**
 castus mendax sine falsus quis **102.11**
 castus philosophus sine inflexionis qua-
 lesum, ab alij formatae **87.5**
Castoras ipis in dicitur **189.9**
Castoras ipis in dicitur **420.14**
 castora res a uisum molans pernicitatis
 uisat **520.6**
 castrona quid **471.56**
Castoras dicitur ex re quod & uisum, quod
ad aliquos uisat **417.8.9**
Castoras ipis in dicitur, de quo cur sit uisum sit ratio
pro habili reddi potest **457.4.1**
 Cato primus quidam Romanus ob eo-
 quentiam Demosthenes cognominatus
 474.41
 catoli leonoi leonis abfentibus capio-
 di **474.14**
 catulus leonis in urba non alendus **69.**
18
 Cateficus tyranoides ex lapetis striga orium
 dicitur ab Adisyri uti dema aliquis est adu-
 raris **443.16**
 Caupones quod uisum ex eo uocant
 sunt, quod uisum contempat **718.56**
 caute excoriorum qua **184.16**

INDEX.

causa pervertitatis humanae quae sint 18.	
causam dici quoad fidem 376-374	
causio Romanorum in bellis montana 48, 66	
Cecidus dithyramborum potarum octo- syllabus 471-10	
Cecropi in fano mulier, super eum suis le ferret 477-47	
Celtra Germani sunt Rheini accolae 107, 40 & 47-74	
Cenas Atheniensium quatuor 374-72	
Centones quid sint 479-11	
centrum in circulo medium quod est, ap- pellatur 17-37	
Ceres Licetas à uano labore dicta 471-17	
Ceres in fano insperditis 471-17	
Ceres Proserpinae persequuta 471-10	
Ceres quare Proserpinam cerui cornu ad frangere atterentes, eadē ubi cerer feruntur 672-2	
Cetrorrhynchodona quid 471-46, 68	
Cetij ab Herculis filio Latior primom no- minati sunt 174-16	
Chaldaei omnem aetatem in obsequio bellarum, & coronam, quae in sublimi sunt, contemplatione consumunt 6, 37, 66	
Chananaei Chananaem per uinum occupa- tam incolabant 7-15	
Charaeus in pectus orbium sanati ceteri reum 372-2	
Charilans rex Spartanus 372-17	
charitas Christi quanta 372-17	
charitas neque temere neque perpetam agit 14-18	
Charites splendoris filiae sunt 167-15	
chorus à quo primom omnium instituta 172-22 & 174-46	
Chrestiani sub Diocletiano persecutione passi 174-50	
Chrestiani cum litant, cum si spiritus con- cordiae eorundem, summissio ipsi Deo sibi sit 461-5	
Christus antiquis promissus 371-13	
Christus Deus administrator omnium 164-23	
Christus Esaiam quendam locum in syna- goga Iudaeorum interpretatur 307-50	
Christus in albis uallibus Eliae & Moy- si & Apostolis in monte sancto compa- ratur 62-6	
Christus seruator sub Augusto Cesare na- tus 171-10	
Christus sine ous soldim pro Indis sed omnibus obtulit 170-45	
Christus sub Herode Antipa crucifixus est 171-45	
Christus uita dulcedo io paraetico sepul- chro conditus 171-6	
Chronologia Olympiadum antea 61, 51	
Chronologia peregrinationis Iohannis 60-4-16, 68	
Chymia Aegyptiorum 174-16	
Chyus Iohannis Baptista in deserto uer- santis qualis fuerit 47-11	
Cicada acanthi de motis & à Mura sine nudi folio 47-11	
Cicada, uisioibus grauior cantilla 174-22	
Cicada olim criabibus ab Aethiopiis in fano soluit 472-10	
Cicada quot menses in scambis cantilla 174-11	
cicatricis manducatorum semper imanes sunt 170-10	
Cicero ut eloquans, ueritatis solentia mencidagator dixerunt futurum in gaucissimos tunc 171-11	
cicero in uisitationem magnam erga patres declarat 24-67	
Cigelos unde pro paupere dicitur 474- 24	
Cilices improbi & atroces esse feruntur 474-10	
Cilicium Theopompo historico est ca- de per christum facta 471-19	
Cimon ob uesulum cum Elpinice quadā parati uellus suffragio ab Athenien- sibus est cinctus 171-17	
Circulus suauis tennis & macilina 474-50	
circulum dissectum in somno uisum quō porendac 174-19	
circulus cūlo quing- tur parallelis decentur 174-5	
circulus à theu, quid circumstanti & officiorum quo 472-24	
cistis quibus nam fatra puentur cist 471-33	
clamor clamore elatus 310-46	
clamor Sodomorum quid 171-4	
clausi Thamoeth est pro urbe 471-16	
claudus optimi subac elaudus regni colorum Petri à Chelso 17 credita sunt 47-16	
Cleantes tuc Hercules & phaeontes co- gnomine cist 471-11, 68	
Clearchus philosophum uitae iustas 307-10	
Clementia Alexandri, Mammea filij, in- gularie 171-11	
Clementia Antigonij in Spartano 90-11	
Cleon inquireris humo & scyphopata 66-31	
Cleon tuc Byrsipola cognominatus 737-17	
Cleopatra reginam regiarum se dicit 107-21	
Cleopatra statam Ionis emere coacta 171-15	
Cleopatra quid 174-74	
clerus est diacorum & presbyterorum cetus 471-16	
Clypeus Aiacis septemplex 471-10	
Coccyus fluuius apud inferos frigidissim- mus 371-1	
Codrus Aethenis regnauit colom dūm est generum iussu cum ter- ra proceatant, huc in aequor medio auxilium iussu, nempe firmamentum 620-5	
colom est extrema circumferentia, in qua, quoquid est dianum, constitutum est 620-2	
colubina non nisi Dei num mouentur 14, 18	
colom Aristoteli quoniam corpus 371-4	
Corus Latroce patet à prudentia sit ap- pellatus 174-12	
cogere opes sine labore num prudentia 213-10	
cogitatio tantum est uisus rei, eam scien- tia sit plerum 171-4	
cogitationes oculariae, cogitationes ma- gis significant 171-29	
cognitio sua, quae inter optimo est, res- publica, sius est contemplationis 472-33	
cognitio quare per se 163-18	
coi nomen Pij Antonino omnem primū ex uulphicis peccatis fuit inditū 171-6	
Colaptes alium prenti dandus, quale prochimum 171-42	
collectance misculorum in singulari or- bus terrarum locis uiuare lohorū 461-16, 57	
collis ad montem atrepens, quid porten- dit hominibus 176-44	
color affatus uiget magous dicit possit 573-57	
color niger uisum coarctat 577-18	
coluana Hercules 570-31	
Cometa quid sit 474-14	
comici tres frigidissimi quinquam sint ha- biti 167-10	
Comites Sacchi qui 171-18	
Commaes uictoris nō defuere, uictor non necessarius 110-19	
Commentarij Origenis in sacras literas 700-21	
Commentarius Basilij in opificum ser- dorum inter uenia eius scripta maxi- mè admodum 174-17	
Commentarius in totum Homero Proclo Lyco scriptus 791-1, 68	
commentum da simulacra contentis emul- sa 170-44	
commentum Thealicum quibus de re- bus uisuperit 441-31	
Commodus Romanus imperator dua- ritaria caestator 476-10	
comone qua liberat dicitur 171-57, 68	
comunicare liberaliter omnia, philoso- phorum est proprium 62-10	
communicatio ractus & gustus 174-6	
Comitia ab Epitharmo inuenta 371-46	
compedibus ab Adamo usque ad Theo- dolum magnum ab Helconio sophis- ta Byrtaiano conscriptum 171-10	
conculum aut recedi feuitioris assensum 712-6	
conculum Atheniensium quae 171-5	
condemnationes aquos humiditatis in aere quatuor sunt 612-7	
conditio Megarensis, pro uili & abiecta 574-51	
conditio Thebarum qui fuerint 91-6	
conduplicare huius dicit 171-10	
conduplicatio quid sit 171-18	
conduplicatio Venaria & Martis in quem Ro- mōm à Democoro descriptum 171-9	
coningata differunt à denominatis 107-10	
coningum initiatori à Paphnutio pon- tificis ratio non defension 171-40	
conulatio corpori & animi qualis 371, 25	
conulio Lati in statum salis conuersa 245-43	
conulio laua magne est amantia 769-16	
conulio uide id est, quod alteri inesse ne- esse est 46-24	
conulio spiritum adoptionis, eodem mouente, patrem suum appellat dicit 2-7	
conulio diuinitas est difficilia 170-14	
conulio de Graecia liberauda captum 171-16	
conulio qualis nam sit appetitio 719- 10	
conulio quid sit, quem odo, differat à paraeuē 719-17	
conulio res sacra 391-5	
Constantinopolis, magnitudine res- pō, secunda à Roma numerat 171-14	
conulio non facili deducuntur 171-14	
conulio principum ad ransimō uel si ransimō uel uide 171-14	
conulio quid sit quomodo, dicitur à ueritate 712-45	
conulio uisum & temporaria, non homi- num est inuicem 170-44	
conulio uisum pro callido & mali- sioso solet uisum 474-3	
conulio cur aduioni preferenda 470-51	
conulio mortis est uita conferatio 171-47	
conulio Marum & Sirenum 119, 41, 66	

I N D E X.

contentio quo de religione sed sede prin-
cipis inter theol. gabrios exorta 10. 40
contentio quomodo sit vitiosa 72. 37
contraria quomodo carentia 135. 10
contraria quomodo quomodo respectu di-
caitur 16. 48
contra: fixa modo dicitur sese implican-
tor 291. 11
controversia positae armis legibus impa-
ribus ductantur 97. 11
conversus episcoporum sublati 561. 1
convenerit tollit, dicitur de rebus celestibus
confectis 680. 7
convensa cur po. imp. dicitur 774. 17
convensa cur po. imp. dicitur 39.
11
cor anili pro tepido 61. 3
Corboas apud ludos quid fuerit 428.
18
cora die fitcata ab humido non facili ad-
ficatur 102. 58
Corinna mulier Lyrica Pindari oisita
491. 56
Corinthus, tempore Mumij co. insula,
Graeciae totius urbs primaria fuit 166.
41
coru Mendefium pro Nili ostio 512. 44
coru in facia tubar designat 472. 17.
& 410. 1
Corobus huiusmodi mensur 419. 44
corollaria convini quae fit Homero 599.
11
Coru mortuis, tanquam siue cenamini-
s. perficitur imposita 510. 3
coronae cur olim convens communitate
471. 44
corpora partium capertis quibus de cau-
sis fit Graecia atque ne coetur 157. 16
corpora solida quomodo fit Theatro pri-
mum tractata 410. 30
corpus est aequae cois 124. 15
corui ut alipens & praeceptis loci in-
dicant 310. 45
coruus, unde Valerius Corvius appellat-
tos 611. 20
Corycae qualis poetarum cumulo ro-
mans 501. 37
cosmopola a quo quot ostendit de-
pita 91. 14
cotinone calcei genus est, aptum utiq.
pedi 341. 2 & 425. 13
arabumnes ex equorum cadaveribus na-
scentur 187. 7
crambe iuxta vitem uo o plantatur
506. 6
ee
crambe repetita mors est 314. 3
crambe et iuxta cur ab Aegypti ante alios
... cibos o medi solite 506. 18
crapula quid sit 507. 23
crater de ipso in 271. 11
crater causam foretum, ut p. maiori
507. 12
Crates Thebanus cur 271. 11
Crates Thebanus o pes suas de murgone o-
las nec peronibus nec ho. diemue o-
las esse voluit 75. 31 & 107. 4. 6
Cratinus antiquae comediae scriptor, An-
tiphobane uentusior, ualde probatus
581. 37
Cratinus antiquae comediae scriptor, An-
tiphobane uentusior, ualde probatus
101. 16
Cratinus vulgarior legislator 125. 37
Cratinus sui auctoris iucentur experien-
tiam 69. 4. 9
crassa est menti 507. 14
crinora Chrylippo tra luot 791. 57
Crabys quidam incensator infamis 510. 13
crocodili carum in aqua summa pendem
tunc consistant 425. 17
Cresus homo Inuicis sua 516. 1
Cresus Lydorum rex 2. 1

crudelitas oritur ex inuidia 31. 46
cuculus fatuus de homine dicitur uano
& fatuo 35. 51
cultores Baalis dolo circumventi occi-
diuntur 391. 16 &c.
cultus imaginum fecerunt Phaloni in-
cepit a Serucho, & ad Thara paria A-
braham tempore usque duravit 7.
16 &c.
cultus simulachroru cedris a Davide cur
comparatur 477. 17
cupisitas ab ira quomodo diffinguntur
412. 12
Capido a Zeuide pictore in g. de Venetis
p. theterim depictus 17. 14
Curetes habiti suot aures 506. 47
curo si uo eorum ascendant 610. 11
curiositas calamitatum causa 47. 18
curtus curatus, uoo ahoi 112. 4. 25.
101. 16
curtus quidam celebres enumerati 401.
1 &c.
curtuses quomodo proprii & ueri dicitur
360. 49
Curtus quidam ipse sua sese cum equo
armatus in batum quemd. precipitans
517. 11. 12.
curia Epimoida, de rebus arcanis pro-
uerbaliatur utpote fuit 319. 5
Cydon Corinthus maxim. hospitalis
171. 14
cymbum qualisone pocali geos 516. 11
cypaeus Cleopatra, Chelidon, hoc est,
burudo, uocatus est 415. 31
Cypofarges quolis locus & uide dicitur
161. 1 & 517. 41
Cyrus oobilis quidam meretrix 220. 10
Cyrus coguominata 151. 37 &c.
Cyrus elemos fuit, & populi commo do-
rum studio fuit 519. 46
Cyrus, uudo capite p. g. aduersus Tal-
sapherem, uocatus 410. 16
Cyrus Persarum rex capite Sardis, Cro-
sus regno euenit 76. 9
Cyrus philosoph. x. perissimus fuit 99.
17. 2
Cyrus se tamdiu superbitem esse optat,
si in hunc maleq. meritas gratis re-
ferretur 54. 3
Cyrus auro bono loquere summo-
pore sonabatur 741. 17
Cyrus unde dicitur 512. 14
Cyrus dicitur 512. 14
Cyrus dicitur 512. 14
Cyrus dicitur 512. 14

rit anstirus 611. 10
decidentia de mensis, auctore Aristophan-
es, berum sunt 112. 13
decima Lyri, quolis decima 54. 16
decima ex aruanis & delobris vi-
nace 47. 10
decima Syracusan decimas alde locu-
plures significat 181. 49
Decima idolastra Christianis persequi-
tur 218. 42
declinatio fori quid sit
decuriones Attici 311. 10
defensio legibus concessa
deficiens a deo, maliciis est & profanus
679. 17
deficientes inero, dolorem & eorde omni-
torem odoratum sedant 610. 11
defusio quid sit 102. 58. 5. 15
definitioes unde fumantur 674. 18
definitioes uoluptatis 371. 10
degere uiam oucula, cut lo Rodio, 4.
memores & ignarus dicitur 71. 20
delatorum rex regum aures dicitur 119. 10
delatorum & calumniae rex promouant
fuit passus 141. 16
delictus deliberatione est proprius 719.
31
delictus est aliud per alio deligere 719.
30
deliciae Homerie panis & asium habidit
619. 15
deliciae Tarfenses maxime 137. 34
delirium epicureum cum summa inper-
fuitone co. nuanctum 94. 16
Delphi inter Attici factus orator, sic 70. 6. 9
Delphi templum Apollinis unde dicitur
cip. 4
delphorum quae Athenis pratorum
101. 11
delubrum Miseru ob elegantiam per-
themon appellatur 41. 49
Demades a naua factus orator 114. 6
demagogi Athenienses capitis damnati
39. 41 &c.
demagogia Pampilio Atheniensis in fur-
to deprehensio fuit abrogata 706.
57 &c.
Demetrius polioretas ab urbibus oppu-
gnando uo quo minatus 114. 19
Demetrius ur ho. oratus 49. 18
Demetrius Crotonata captiuus regis
Darii medicus 618. 41
Demetrius Abderites quare uirtu. 271.
fuit Quo quomodo dicitur 741. 47
Demetrius omnia 719. 11
demostrotus quid a definitione differat
18. 37
Demosthenes abinentia concinnioris
laudem consecutus 281. 49
Demosthenes adolescens Batales, iuxta
Argas cognoscebat 176. 4. 0
Demosthenes, Callistrato oratore Olym-
pui defuendae uiso, eloquentiam
a canare coipit 701. 34
Demosthenes optimus apud Graeco o-
rator 474. 64
Demosthenes uocano sub pala signifi-
catis exuoto mortuus est 601. 10
denarius a quateratio coponitur 117. 7
denominatus differat a conuogatis
107. 10
dens struuntatum elias 41. 31
dens unde dicitur 119. 57
dens uide 34. 10
descriptio de chorum omnium got ab in-
tulo fuerunt 461. 41
descriptio quid sit 671. 19
desertio stationis apud Romanos fuit
capitulis 350. 15 & 431. 19
desin to res prelij omnia uide cum possit
is ipse erant 1900 minio 79. 16

Dactylus Atheniensis quidam maxi-
mimos honores contortus prouer-
bio (Dicit) Dactylus uocatum dicitur
31. 1
demonones humana corpora ingressi uni-
uersum terrarum orbem euoculizant
81. 1
demonones secundum Philosophos roma-
nos praediti sunt affectibus 116. 48
Demiur cur halhafar cognominatus 179.
31
Darius oothus filius Artaxerxis 771. 47
dactylus idem quod ennyas 214. 16
David numerat populum 31. 16
dabitur improbi aut iustici 301. 13
Dei uenturales o uob am. eundem
dicitur 340. 11
deciduo a Suida integr. recitatus 761.
4. 0 &c.
decem millia Persarum immortales dicitur
11. 35
decem milia imperatorum Romani cur ab of-
ficio depulsi & poma affecti fuit 611.
47
decemuratus quido apud Romanos fuit

deciderata 79. 16
deciderata

INDEX

desiderare etiam maxima ignavia & im-
probitate etiam esse solum 405.41
desipere per nimiam ebrietatem, oleo fa-
cilio perfundendi 64. 14
Deus à machina, de reb. inopiniati & cu-
rabilibus dicit solus 113.35
Deus à nemine unquam ulsus, hoc est, per-
fectè cogitans 675.46
Deus Abimelecho Aegyptiorum regi terro-
rem imaro subit, ut Abrahamo 542.
consequens restituit 8.14
Deus Abrahamo ostes hospitio, eidem hō-
nem promittit 8.17
Deus Abrahamo comen Abrahami impo-
suit, cum iam annum ageret onage-
simum nōmum 1.18
Deus Abrahamo fertilitatem suā deplo-
rant, prolem numerosisimam polli-
cetur 1.18
Deus appropio Abrahamo eū à terra sua
auere, inuadit, ergo ostes subter delin-
quere 7.47.48
Deus à benedictis nobis uerba facta con-
firmat 319.40
Deus bonus est praeflo 41.41
Deus bonus & nos nisi bonorum auctos
761.19
Deus dnos improbitatem eam permissi-
re intelligendus est 472.31
Deus & insubilius & insubilius rerum
creator 67.10
Deus & uolucrum aequum & marinum
delibatione antuerretur potest 436.18
Deus Graecis animal est immortale, rano-
ne praeditum &c. 436.18.
Deus hominum propofium disponit
789.10. &c.
Deus hinc auerfus iustitiae, pro meritis
debet in iudicium ueritatem 4.17
Deus impius cum pijs misceri non uult
142.1.
Deus in trinitate personalis unus essentia
791.40 &c.
Deus inuens omnia, supplicia minime
uoluit atrocis & inextinguenda esse 371.10
Deus iustus est iudex 38.14
Deus iustus non perit 38.14
Deus iustus non perit 4.10.33
Deus malorum causa non est 119.32
Deus natura pater 2.19
Deus omnibus uitam impertit 161.31
Deus omnium rerum inspectos & in-
det 318.21
Deus ortus exepes 145.11
Deus preces coelestem illum mundi totius
opisum uoluit esse solus 7.12
Deus Prometheus car ante moles colloca-
si soluitus 792.1
Deus se Abrahamo typis quodammodo per
bit conspiciendum 6.10
Deus tradit homines in reprobam memo-
riam cum eos peruersitatis apofium per-
mittit 730.13
Deus uirtus sui habet 391.21
Deus uirtus bonos non negligit 391.21
Deus uirtus est felicitas 391.21
Deus uirtus non dat omnia 115.5
Deus uirtutum munera ipso immobili-
tis est 416.4.1
Dexterae eius in pacis & conuictu por-
ngi sine solita 416.1
diabolus discordiae auctos 340.6. &c.
diabolus ecclesiae sepradem esse mem-
ner 197.37
diabolus est aduersarius 115.5
diabolus homini in ditionis uerba & m-
cipij fecit 115.5
diabolus homo inuicis affectu 214.4.9
diabolus in hinc ho dno dicitur 115.5
diabolus in dno hinc inuicis pceptis hinc po-
rens appellatur 115.5
diabolus in dno pro deo cultu uale 115.5

diabolus sua sponte à deo defuit 140. 12
diabolus unde dicitur 115.5
diademata in uisum laquei cono eorum 791.
1. &c.
Diagoras ab Atheniensibus quare prescri-
ptus 115.5
dialectica ad utilia uirtus 110.43
dialectica ars est sermōis 214.15
dialectica est purissima prudentia & ma-
ximè in seipso 160.1
dialectica quid differat à Rhetorica 214.
19
dialectica Rhetorica ex altera parte re-
spondere uita 475.19
diologi Aeschinoplatonici 274.11
diologi Platonis germani quinque nomina
sua 796.37
Diana Pasgea semper errare & uagari er-
deur 376.41
dixi a dicitur opinio 110.16
dixi pater res & secundissima & optima
dicitur 46.
dixi alia multa font, alia perfecta 475.
41
dixi multa prophetarum à Platone osur-
pata 117.5
dixit est quasi suator & auctor rerum
conducibilium 24.2.36
dixit ut atheni Quindio delata 61.
10. &c.
dixit ut Apollonij Tyaei de Amasago-
ra 75.11
dixit ut Platonis qualis 762.37
dixit ut ob studium in defatigum chalc-
icis appellatus 402.1
Diximus uerè monachos 6.1
dixit Alcynos qui & quot
dixit dominus unde dicitur 161.14 &c.
dixit mala, unde est iudex & aeternum sup-
plicium 375.15
dixit potentia & representationis Caba-
nisi alter eius aduentus 375.15
dixit pro amia habet ab Aegyptijs 114.12
dixit status, est, quo aliquis cario fieri co-
ponere statuumus 792.48
dixit unus sapientem uno pericit 592.
11
dipladatio saltationis comitæ genos est
4.40.34
dipladatio formae Moysi omnibus formidi-
nis fuit 164.11
dij eodem templo uerbo h. contenti à ho-
stijs homochate uocati sunt 661.10
dij ne quidem spū necessitati repugnant
71.54
dij necessitatem cogere uno possent 21.
39
dij Patrici, purpurei fuerunt in nauibus
collocati 715.41
dij placabiles sunt, flagitia statim omni-
nifera 58.1
dij sunt, qui ad dei imaginem facti, eam
immortalitate conseruant 416.34
dij temerit gratum sunt beneficij, non sa-
mep gratos esse uolunt 115.5
dij uirtutum honorum uos quidem mor-
tuorum obliuiscuntur 146.11
dij uolunt scitum ab Atheniensibus in leu-
m bonorum institutum 115.5
dilecto temeraria uos est 79.10
dilemma quodlibet cur sit ambidextrum
745.39
diligentia iustificationis non tantum pro-
test, quantum naturalis improbitas 97.
10
dimidium plus toto est, hoc est parum in
dileptum multis opibus per fat 20.
que cortalis 672.40
dileptum unde Cyinda fuerit appella-
ta 72.61
Dionis Atheniensis primus hermocorinthi-
cus uale testatur, quae ligio praefacere

ionentes 641. 17. 67. 47
Dioniges caelos mortuus 474.37
Dioniges eadem quae Alexander dicitur
115.5
Dioniges pro gione pro medio olandum
causit 525.15
Dioniges rhetor longi celeberrimus 4.12
Dionysius Areopagus Episcopus Athe-
nensis designatus 147.1 &c.
Dionysius Halicarnassus 100.2
Dionysius sub Teramo martyrio affe-
ctus 249.10
Dionysius tyrannos cur non suar ritum
sed & alienas opm infundendas putat
115.5
Dioyobus tyrannos libidinosos 117.10
diximus apud Theophrastum est, odo-
re transferendi facultas 610.10
dignologie Epicharmi Syracusi 39.11
dixere ortus est scientia 560.37
disciplina loci equitissimi locum te-
ner in philofia 437.10
disciplina militaria apud Romanos 115.5
disciplina uita uita sunt peritiles 615.5
disciplina certamio coruallu tris fuit
674.13
disciplina in equitissimi eidem tris 419.6
disciplina regna que 174.14
disciplina inter Scimitas & Abimelech
acre exortatur 4.54 & 5.1 &c.
disciplina maris uandem 111.14
dixi ramboque quale potestatem geos
219.19
dixi ortus quoad fieri potest, testifima ef-
fe debent 791.9
dixi ortus necum, iustus Atheniensium
740.45
dixi ortus necum philofia propriae non
est 615.3
dixi ortus animi humani uirtutis est
115.5
dixi ortus orationis multiplex & diuersa
102.14.12
dixi ortus ab Atheniensibus piogues ap-
pellantur 729.11
dixi ortus sunt qui uno egeat multis 744.
45
dixi ortus belli fuerit auri 610.48
dixi ortus cum prudentia & audacia con-
suetudo non mouant 115.5
dixi ortus non mouant animam à Chri-
sto mouantur 115.5 &c.
dixi ortus cogitatio & animi hominem ma-
gno fuit malo 370.10
dixi ortus non magis profect quam occidit
670.3
dixi ortus uero fe sunt, hoc est, fallaces &
incoffantes 309.16
dixi ortus uano sunt eruditionis 315.19
dixi ortus bonos uos similes 40.18
dixi ortus Archibis, iustum & uirtus non
est natura fed lege, iustitiam & iustitiam
147.12 & 115.5
dixi ortus apud uirtutes inextinguibile 716.18
dixi ortus iustitiae, que & ipse habet, uos
iustitiam esse uolunt philofia 709.
44
dixi ortus in uirtutibus omnibus est odiose
708.47
dixi ortus motio dora 708.48
dixi ortus plerique equos plus curat quam
homines 781.10
dixi ortus magna est illa tertia dux que
Christus restituit 416.14
dixi ortus oppugnat Platonem 115.5
dixi ortus deus non sunt existima-
da 115.5
dixi ortus pro quo eial reddidit 77.
14
dixi ortus Epicuri quales 115.5
dixi ortus Arabi est Aristoteli factus Plato-
nicus 115.5 &c.
dixi ortus

INDEX

- drachm; centrum omam minam conficit 198. 9
- Draco Atheniensis legumlator vrbis, & petra in se coniectis suffocatur 710. 40
- Draco voluit ut & inanima cadit res in aulium ageretur 611. 9. c.
- duces apud Atheniensis nonnulli deditur; fulbeant 612. 9.
- duces & prudentes & audaces cur esse debent 612. 16.
- duces generosi potius quam improbi eliguntur 613. 9.
- duces molni Cariam perdidit 774. 15.
- duces nonnulli de Comici imprebratius causa pertricti 69. 8.
- dues imperitus nihil preter fugam cogitat 715. 11. & c.
- E**
- Ebrictas insanis furor 160. 31.
- ebrietas inuicta 160. 41.
- ebrietas aperta recludit 160. 50.
- ebrietas quatenus olim prebata 176. 6.
- ebri; vino, peonib; cerentia, lupini cadunt 104. 6.
- ecclisia Christi corpus est ab ipso Christo vocata 18. 19.
- echinens, pisciculus unde dictus & ad quos res adhibetur 102. 30.
- Echelus rex nonnulli pessimus 102. 31.
- echinus omnis asper est 102. 26.
- echo quid sit & quomodo fiat 18. 6. c.
- eclypsis solis contra naturam Christo patuisse facta 247. 10.
- eclypsis solis sub Dario & Thales predicta 416. 4. 9.
- ecperiphrasus in acie quid sit leuissim; voluit plerique esse, quid & naturalis parte in aliam familiam uero traheretur 171. 15.
- edere crepitum apud surdos, est tui aliquid agere 296. 11.
- edecario; sceleris eum fornicidus; pugnare uidetur 64. 7.
- edecario; eum multum posse carnis diuotibus demonstratum est 140. 2. 0.
- edictus uirtutum euulsum qui efformant plerumque uacidos & infelices 117. 10.
- effigies Ascalapij insigni artificio a Phalaris fabricata 104. 6.
- Eleazarus ab cleopatra oppressus & 30. 40.
- Eleazarus cum Iheris excarnificatus 93. 15.
- elegancia in imagine non dio durat; elegantia quid differat & principij 143. 54.
- alephantus fuis grunonitum egre fere 407. 11.
- Elias igne curru alio transiit; ferias; ferax aliter euitant 119. 10.
- Elias filius Achab; rege perphrauit 171. 35.
- Elias uates perturbantionibus extitit; fupenor 713. 0.
- ellax lapidem, est frustra quid conat 518. 12.
- embolus quid sit 184. 4. 9.
- Empedocles diuinitatis affectus 190. 19.
- Empedocles magus fuit 100. 41.
- empusa quae sit isoporum 391. 81. & c.
- encomium Cypriani Adriani ab Orone Alexandrino Grammatico conscriptum 704. 31.
- enica; Colubecid; praesent; alijs; amib; ymenata; fillogis; fuit oratorij 196. 12.
- ephebi apud Atheniensis quinam dicti 30. 18.
- ephecti; quales philosophi fuerint appellati 17. 4.
- epheba; unde dicti & quae indicium reorunt 310. 6. c.
- ephebas in diuis quid sit 114. 11.
- ephebi quid sit & quae forma factum iurunt 311. 4.
- ephebi apud Lacedaemonios uide dicitur, & quae eorum fuerint 115. 10.
- Ephebraeae simulacrorum eulorae iudicantur 16. 4. 3.
- ephebraeae syllogismus est Dialecticorum 114. 8.
- epicurus a Romano & Messinij & Lycti proferuntur 114. 4. 11. 4.
- epigrammata de Ceresis mysterijs ab Aegignora Samia philosopho conscripta 115. 7. & 11. 4. & c.
- epigramma Persando Corinthij 744. 11.
- epistat; in bello quinam sint, & quod eorum officium 718. 11.
- episto; la Origines, quae idem saum graecum litterarum studium artem; excusat 619. 20. & c.
- epistola Polycarpi ad Philippenses praedicatorum 718. 4. 4.
- epistola; Platonis ethica; tredecim dicuntur 14. 4. 17.
- epitaphium Diogenis 14. 10.
- epitaphium Homeri 6. 2. 11.
- epitaphium quoddam alicuius motus 96. 21.
- epitaphium Sardanapali 6. 2. 10.
- epitaphium Sorani; Histari, Asio; Hadriae non Augusto auctore 11. 17.
- epithalamium Commodi Caesaris 771. 11.
- epulae ab Homero inuicta, quibus nos iocuntur, uocatae sunt 412. 6. 6.
- equi nigri & caudis in somnis uiti quid portendat 411. 18.
- equi Naxi; fueruntque in Nisae loco perdidit nata, celebrant 411. 18. item 412. 17.
- equi Persarum, ne suffragant, pedes habent plerumque ligatos 747. 4. 7.
- equi qualiter a Parthis armatae solent 449. 21.
- equites Parthi qualiter equos restant; 441. 61. 4.
- Erethionus, Vulcani filius, sceleris Panathenaeorum peius auctor 701. 10.
- Erethiacus amicus est solitarijs; anata; raris plebecula quodammodo dicitur simulanda 5. 41.
- error est aberratio & scopo erroris; Manes qui uidebitur quo per generationi similes 614. 81.
- erruditi; uera quae sit 719. 44.
- errata; a Manes; distincta 111. 4. 2.
- erris; uoce dicti essentia in factis literis non iuuantur 690. 12.
- etymologia cum uis loquendi; non serpare consentit 110. 4. 4.
- Eus mater ueneriorum 111. 4. 4.
- Eua prima mulier & primomunus; delectum 111. 4. 1.
- euangelista; quatuor; uater se consentiunt 815. 17.
- euangelium est rerum pulcherrimarum annuntiatio 111. 4. 1.
- Euboea; uocatur Abantij 4. 11.
- Eucles uates, oracula adidit poemata 4. 11.
- Eucles rex Aegypti infestissimus 391. 19. 19.
- euertus bellici; fieri uisib; habent 19. 14. 19. 19.
- euertus; peritiorum consilij; maxime; refuldunt 161. 4.
- Eumenes Macedonum rex; ab Antigone iocrefitus est 140. 17.
- Eumenes; cur; auro; & a uino; aliter; distantur 611. 31.
- Eumenedes; dicta; sunt; furiae; nomine; uel; partem; conuenientia 449. 16.
- eunochus; uocet; pariticos; uos; censendos 91. 24.
- Euphemia; patriarcha; coheret; imperatorum 78. 10.
- euphrates; quid sit 140. 21.
- Eurotas; Spartae; fluius 141. 10.
- Eurybarus; hominem; probum; quomodo; significat 141. 4. 6. 24. 6. c.
- Eutocius; fari; insignis 141. 4. 1.
- Euotioes; uolunt; & conuenientia; & regno; fieri; aliena 174. 4. 4.
- euotioes; simularum; more, adulatione; obsequi; decipere 716. 15.
- euotioes; eae; ab; omni; parte; non; sunt; memora 714. 1.
- euotioes; quomodo; sunt; accommodanda 711. 4. 6. c.
- euotioes; aliquid; est; quibus; parabola 771. 51.
- euotioes; distum; ab; inductione, id est; exemplis; demonstratur 711. 19.
- euotioes; factorum; dicitur; controuersa; in; Adriano; Romano; Imperatore; maxime; perspicuum; peripitum 18. 51.
- euotioes; composita; aera; cibum; id; quid; conuenit 16. 11.
- euotioes; maledicendos; benedictus 141. 50.
- euotioes; militarij; & calones; quo; modo; quibusq; de; causis; totius; corporis; conuenit 111. 4. 6. c.
- euotioes; uaculis; pro; clisa; potitur 613. 11.
- euotioes; Peritur; corde; nocte; males 747. 11.
- euotioes; est; aliud; qudm; relegatio 674. 15.
- euotioes; Meli; & ipsius; familiae; praeparata; quod; ad; sceleris; filiorum; conuenientia; legis; fuisse; diuinitus; fuit; declaratum 811. 20.
- Euxonia; & praetoratus; & quo; primdm; adhibere 411. 4. 9.
- exparis; his; contra; eosdem; cum; petuaculum; christum; magnum; parit; contemptum 714. 7.
- expetentes; pacem; arma; deponant 697. 10.
- expholator; Danidis; cum; Saule 114. 4. 6.
- exuere; ueltem; parium; distitit 791. 14.
- exuere; leonis; animi; generos; sunt; indico 378. 11.
- Extrictis; omnino; libellorum; regum; pignoris; ut; & factis; eius; praedictis; mos; apparer 166. 4. 9.
- Extrictis; simulacrorum; dyffidit 110. 11.
- F**
- Faba; & iudicibus; arredi; solita 400. 11.
- faba; mudi; & quo; quot; uerbis; descripta 714. 19.
- Fabrics; homo; uisum; fuit 111. 4. 6.
- fabula; oratio; est; factis; ueritatem; sub; ima; gna; praeparant 604. 17.
- fabula; Asopij; uerbis; expolita 167. 13.
- fabula; aniles; & uania; sunt; uerba 107. 30.
- fabula; diuinitus; promissionibus; ab; Apollinam; aduocata 105. 6. facte

I N D E X

fecera suum imperia est facila 42.47
factura u. nullus, & alij aliter uocabuntur
peruicax omnimoda 72.46
faciliora uoluntate infirmatili diffiditima 72.46
72.47
facinorosa monstroso desponsa 115.46
facultates actioibus temporis sunt priores 164.50
facultates uicini agentes & officiosae quae
faciunt 164.51
facultates duae, secundum Philonem, occupant omnem animam 163.54
facultates Geometricae quoque ab Architectura in unam contrahuntur 163.50
fama laeta, est a uisum oraeulum 115.49
fames amoris fedatissima 167.41
fames arida calidior; cupiditas est, led non sine frigido 751.54
fames in Chananka exorta facit ut Abrahamus in Aegyptum concedat 7.57
82.1
fames in honore dicitur dea cur a Sopphecia sit uocata 122.8. &c.
fames Melia pro magna fame dicitur 518.
51
Fames dicitur fons qui foecia dicitur 518.44
fames Hippocratica 160.44
fama Herculis in Antica multa fuerunt 174
54
fama Apollinis in graeciam Xeris pro ditum Barbaria 112.50
fama proferpinae frustra spoliatum 164
14.
farsura oleo & mino mista in sacrificijs offerri solita 451.45
farsura prius quam pinis opus est 715.7
fatum quid 36.16 & 743.19
fauces querni ubinam sunt 29.48
fauos hominum eisdem inclinat quod fortuna 119.34
febris etiam solidas partes corrumpit potest 610.6
febris terriosa & quartana inter morbos perniciosos nemeriosa 748.23
febricitas est uita perniciosa 318.13
febricitas insolentia uelicit est causa 47.
54
felix est, qui de uirtute nititur 131.24
ferentia sunt, qui leuissima uentura in bellis armata 71.47
feces Libycae, quibus diuerse eam dixerunt, uaria monstrata signant 137.18
ferre puppim remis, est fere supra summatra subducere 804.18
ferocia interdum magnis uirtutibus est comouenda 566.10
ferrum apud Turcos est ea non facili percabula 342.47
feruor adolescentiae uero facili extinguitur 424.44
festiuitas cauum Augusti mense a Roma nis agit solita 551.14
festum hyrium quando dicitur, & de quo sublatum est 51.53
festile igni capium male sonet 80.31
festos uel ovisca percula cum ratione non perterrere sustinent 417.48
festosia puator in laude 417.39
festi Athiensi uisitato & panper propter uiam integritatem suam habita 114.24. &c.
festi Aetia, peto firma 116.6
festi Christiana quaedam sit 716.16
festi cum tortura huius & cadit 643.
10c.
festi dei colendi omnia 173.58
festi magistorum uerbis haberi uolunt solent 77.5
festi tyranno non seruanda 401.36
festi in huius colloca 746.37
festi uisum exant septi causa est 774.57. &c.

fieri uirum utrius bonum difficile est 719.
37
figura syllogismorum prima cur alij per se possunt 810.10
figura a para ob inferendi stupet timorem inuicem 618.43
figura Erechthei sex partibus uocatur 713.4
figurae tres pro petra salute sine materia obulerunt, huiusmodi 10
figurae gigantes Altyones quae & quot fuerunt 59.10
figurae huiusmodi tres 177.37
figura belli qui 211.7
figura a petra sagittis transfusa 401.45
figura ad opium quia ratione in suam familiam redire potuerunt 61.4
figura Sammelis largitionibus laetitia, turpibus aequitate commutabant 437.
33
figura uiri coronae 610.10
figura dei generis humano miseris diabolum debet dicitur 16.47
figura qualis uerba sit, & que eius effectus habeat 825.19
figurae bubulicae aquae interuici curantur edibitosa 110.15
figurae sacerdotum & philosophorum dicitur huiusmodi sunt 611.11
figura quid sit & quotplex 912.46
figurae huiusmodi Cynae quae 517.21
figurae uicis Zenonis qui uicere secundo nam tarum 612.41
figurae huiusmodi bipartita dicitur intrabibula 319.45
figurae Timothei clasticum Alexander 52.16
figillum fidele quid 473.48
figillum Dadaei est in omni fabula 197.
30
fides animi nihil profest 76.37
fidei legium a Iohanne Stebore confectum 410.50
fides Europa 451.31
fides orbis terrarum 451.35
fides Punicae a Scoponeum Atheniensibus inuicem 6.31
fides uelitas omnes ferecia superat 483.48
fides inter scytharum est nulla 667.20
fides in Chae ferecia hactico corrupte cum uis bellum gerunt 618.4
fons
fons aquae ob adolescentem ingenium inuicem fons tractationem capitis demoratos 194.10c.
fons Herachto Petaeae quo uelocitas carere dicitur 411.41
fons itaque aetiae impio desuncto relinquitur 81.19
fons agrum, pronerbiatiles de conuincere opari incumbentibus dies conuincit 31.15
fons limpidus in fono uisus eriditiae mersus discifrouem uocat 754.54
fons argenti loquuntur, quale pro conuincit 117.15
fons colligitur nugis sciet et olla agit fontanis 510.46
fons mularum aperte 411.47
fons in anomalibus optimus 14.17
fons libidinis Proclo uita ferecia diuina & intrinsecus uita philosophica plebana 351.44
fons proprius est animatorum 664.34
fons uisus demoratos uisus uicis quod primis intrudite 121.16
fons agrandis quot & que sine 551.5
fons resumptibilis tres sunt 615.21 & 770.30
fons multitudine semper est superioret 310.48
fons uero timorem conuincit non relict dicitur 10.38

fortuna in huiusmodi est de iocera 113.6
fortuna Platonis est causa per accidens 365.34
fortuna iocetica 109.9
fortuna uariis ludis 171.10c.
fortuna plerumque insolentem perculit ut uiuunt 701.16
fortuna Graeciae non uerbis sed rebus exet 611.19
fratres Basilij quatuor & qui 175.17. &c.
fratres mandagora saporifer est & abominosus effectus 118.14
fruges Adonis, dicitur & boni penalis 70.31
fructum unum deos non alit eritha-
eos 541.38.61.19
fusus pro homine inerti & ignaui 414.21
fususque de peli, cum nihil designat 173.3
fusus quid sit & unde 111.65.
fusus quid sit 430.29
fusus dotes Achaei tela ferocissima cognoscuntur soliti 166.16
fusus uicium tenus compluit curantur 122.6
fur quando nullas uideatur esse futurus 517.16
fures Argui, de manifestis impediis cur
alij continentur 116.52
fures a Monera placat & emendatis dicitur 140.44
fures temperantibus cur appellatur 17.4
fures sunt tres, Aedus, Tiphonus, Mige-
ta 140.19
fures quo ancture quaj, de causa conuincit esse debentur 514.15
fures omnia infame non erat eius deprehensum 401.38

G

Galaenae Iamchi qui Galli 108.44
Galenus Aesculapii tres cristas habuit 46.
gales aeri, de iis qui periclitij sese equibuffant occultant, penes baliter dicitur 372.8
galli gallinacei similes aeneas ad pugnam armantur 751.18
Galli uicium inuicem percutant 19.13
gallinae huiusmodi dicitur uia ponentia 34.19
gallus huiusmodi & non omnia 10.21
gallus boarum uolucrum diuina tor 310.10
gallos leonem ne inuicem quidem facit 467.30
Gangax Aethiopiae rex ab Alexandro occisus 194.3
Gany medes cur sub aequile specie caprus a Ioue per poetas fingatur 400.16
geidium est probabilis armis elare 343.13
gaza Macedoniae quanta fuisse L. Comiti temporibus 551.11
Gedecus dicitur Hebraeorum 116.15
Geirdoo quae dicitur sit Herobab 182.1
58
Gela urbs Siciliae unde dicitur 196.36
geologia ea annis tabulis descripta 46.46.
geologiae Homeri Chiracae auctores 618.6.
genera affectionum summa quatuor, agri-
tudo, metus, cupiditas, uoluptas 709.18
genera terrarum quae & quot 136.18. & 616.47.
genera uerborum polij duo sunt 720.14
genera iudicij duo sunt, illud & con-
trarie, hoc & consequenti 104.18
genera uirtutum duo sunt, uicium con-
templationis, actio uis alterum 118.15
genera uicium duo sunt, ecclesia Christi-
cepta 118.35 & 147.10
genus

I N D E X.

gens cruce propius 702.45
 gens humanum miserum, & multa cala-
 mitatibus est subiectum 82.15
 gens humanum non minus per erro-
 rantiam quam natura peccat 52.29
 & 127.44
 gens mortuorum que da causa fit infelix 710.51
 geometria ab Aegyptiis inuenta 129.7
 geometria cur in os offendant Arcetial
 insolubile dicatur 428.50
 geometria quod sit 100.5
 georgica Virgilij ab Arriano gratulatur 13.13
 Geryon tres cristas habens in galea me-
 gnum Herculi fuit negotium 153.9
 gigantes unde exterriti 521.6
 gladij Gallici quales 119.37 & 171.45
 gladius à Vulcanò Pelio duobus furnis
 confectus 575.25
 gladius in formis scriptis pugnam pos-
 tendit 573.31
 gladius est armus de ipsi dicitur, qui parus
 in agros quis in qui in campis 21.2
 glom. hominum apud Comitos & alios
 scriptores, per multos hodie magna
 felicitate usurpantur 11.2
 glom. Dan. simularis facilegē attributa 152.29
 gloria acquiritur in bello potius spectan-
 da quam propius emolumentū 9.24
 gloria proprii quid sit 100.18
 Gorgones conspecta homines spectan-
 tes in facie mutant 343.33
 Gorgones ubi sunt, & quales mulieres 106.10
 graculus Actipicus 310.30
 gratus in natura divina ab Apollinare
 constituit 103.3
 Græci cur arrogantiam fuerint insuliani 745.9
 Græci DCCC à Persis mutilati 51.6
 Græci obstrata luna res omnes agere so-
 lebant 729.19
 Græci Persis in fugam conjuncti 143.13
 grana boves sale mista, sunt, que utrius-
 que sperguntur 615.13
 grammatica 23.1131. literarum apud ho-
 moes promissa inventa 325.9
 græta parricij ceteranda 613.11
 Græci iura sua 178.18
 Gristanus Romanus imperator 175.13
 Gregorius Apollinaris in detando ubero-
 ni, hædico grege erat 114.19
 griphus qualis oratio sit 208.36.61.
 græci theci 712.48
 græci nosstris sui contra usum simi-
 larum casus calculos in ore fecit 82.29
 gnabula in liquido potissimum consti-
 tut 11.41
 Gnomas indicat fapures * 694.13
 gymnasia Romanorum qualis 571.11
 gyrganus quous lectus 21.33
 H
 Habitus inter se proportionem, ea
 etiam inter se similia sunt 74.11
 habitus splendorem obtinet & obitu-
 rum solum non esse certatur 82.27
 habitudo bona, rotæ est corporis, et
 melle de summa fuitus 156.17
 habitus utriusque cuiusq; actus de mra
 græci 100.13
 habitus Vanorum iocundus 119.33.61.
 habitus nas antilia nas suis mola mōnita
 dicitur, sed mōnita de mōnē hono-
 ra 84.28.61.
 habitus Apollinaria 114.31
 hancit quid sit 173.30
 Hægum locus est Scythia Actælapin co-
 llando ditioribus 162.40
 Hægurus lapis superius acuminatus A-
 pollinis Bascha q; dicit 34.33

hælyon mas moritur in coitu 426.7
 hælyones tumelle mares senescentes in
 alio græce 426.7
 hælymon herba infelix a thoria pætra mare
 noli. ans. & lat. & semo gignit 56.34
 Hælyothus filius Neptuni 56.25
 Hælyozones ubi habitauerunt, & quod e-
 rit hæly andeantur 56.37
 Hælyater Lydorum rex, ut bello hircos-
 uis hælyozones 61.13
 Hælyates creator infolensimur 110.8
 Hælyar Carthaginiensis dux Phæbas
 cognominatus 86.18
 hælypi equi duo tolle consueti, quo-
 rum alteri aungæ, alteri armatus 106.6
 deest
 Hælyphal Hælyaratus filius 60.27
 Hælyphos Cypri Cassios filius una cum
 Pæto ad insul. omi impellit 153.15
 hælyptina est unico insul. pæto, ad uno
 11.28.28. fæcho her predicta cæda 328.33
 Hælyphal uirtutis idemq; periturdæ 154.
 hælyta efficiendo fuisse morte uolenta
 mortuorum adhiberi solita 103.16
 hælyta ga. hanc lactis 124.24
 hælyomas quilibet post hælythos suis
 mōnē expulit 129.27
 Hælythæ mane & uespere quoties facti
 fiabant 628.28
 Hælythi suum à Rhodope Thracæ mo-
 tem. 115.16
 Hælythas hælythia soluta oratione hirc-
 pte auctus fuit 424.11
 Hælythas dicit 712.56
 Hælythas mōnita, hoc est, mortuus
 hircidius 714.28
 Hælythas Cuiuslibet megri matre 100.11
 Hælythas erodis hircis 171.40
 Hælythas ma. mōn. Athene prætoris uo-
 de uictum sit 329.42
 Hælythorum optimum ubi nascitur 91.4
 Hælythos Lacedæmoniorum serus, sic dicit
 quod ab. liliu in bello capti fuisset 385
 11. & 74.32
 Hælythos à matre Danij pro Alexan-
 dro liberatus 714.30
 Hælythos ob nimiam caliditatem in ad-
 maratione fuit 428.24
 Hælythos de uolentē & mensuram in co-
 gnitor 322.8. det. indic. hircis de-
 gno labij admoto ex utero matris
 prodijt 322.28. magis amatorem quem
 descendit uentris erat 322.27
 Hælythos à uigro uath. melampygius
 catus 420.31. Alexander filius 924.0
 Hælythos bouum uictor & decorator dicitur
 114.4. Dryopes homoer
 tantissimos profugit 203.3 & abij
 pleriq; hirc uictis & tentatis perhiben-
 tur 100.7. hircico podice fuit 572.18
 imperitissimus 195.56. leonum pel-
 lis gelator 421.4. Melius, in miles
 ul. ripatum pro uictorem 508.24
 nothus esse putamus 572.18. post
 nau. calium Athenæ est uictus 10.21.
 eg. post insuliam melitico ab Anti-
 cyren quodam purgatus 92.0. pæ-
 rum aquam ad manus lanæ dæ ingre-
 ram portigent. m. occidit 497.41
 ubi nam eo pōte depulso Deu perba
 beatur fuisse lactus 119.25. ut mōn-
 rē d. pællor & calamitatis auocari fa-
 lina 320.33
 Hælythos dicitur quis 313.18
 Hælythos orationis mercator 151.45
 Hælythos Agripalato hirc. infelicio, 31.
 hircus iudiciorum uer. uiraneu 375.45
 hircus ad ipse uinum quam beneficiu
 paratissimus 681.5
 Hælythos Homero naru maso. fæco. d. m
 quodam. Alji enim placet annus cen-
 15

tum dæu minorem fuisse
 mclanorum partium depulso 46.27
 Hælythos de hircidibus leuandam Pyra
 gotam 310.34
 Hælythos homo Græca uantate refer-
 tur non Ch. rianus 31.2
 Hælythos proptium est futurum 42.27
 Hælythos iatro 319.24
 Hælythos hirci firmidus filij regis causā
 culum ouium hircitæ 120.52
 Hælythos patiensissimus 302.41
 Hælythos mōn. Casio rerum tempo-
 rum Alexander pællor descriptor 301.4
 Hælythos mōn. uictus 92.4
 Hælythos eous quodam libro colom dē
 ci uita 300.18
 Hælythos quidam à hircia delapsi occu-
 tus 516.8
 Hælythos hircosus qualiter occidit
 Hælythos tyranus à Lacedæmonijs lapidatus 644.14
 Hælythos æuo suo Hippocrati pmo
 pællor 419.39
 Hælythos animal est uictissimissimum
 92.4
 Hælythos mōn. 612.16
 Hælythos uita uer. uen. facit 624.10
 Hælythos ihera quæq; & Hælythos uictor
 Hælythos de hirci dicitur naturalis &
 emulso interdent. mōn. dila. & pæp-
 106.10. uictis 40.10. ad pag. 193. uictor
 uictor
 Hælythos de cornis 310.95
 Hælythos de cornu omnis. libris trigis a-
 tribus à Dionysio pællor 621.6
 Hælythos Dicitur bellum Trojanum con-
 tinens 228.55
 Hælythos Ecclesiastica manca & mōnita m-
 terdum 424.15
 Hælythos ecclesiastica à Constantino repro-
 batus nq; ad uictissimum per quod da-
 fuscipæ 424.40
 Hælythos mōnita est uictissimus 420.15
 Hælythos uictis herico descripta epopo-
 si dicitur 319.19
 Hælythos uictis hirci in solatæ 420.7
 Hælythos hirci à iudice deollatus 400.1
 1.0.
 Hælythos dicitur non uictissimus 621.3
 Epulo 117.24. hircosus Sophocles
 72.27. hircosus nates 373.1. Hæly-
 thos tuberosus 38.22. postia fuam
 Coinoone hirci herosio pællor mōn. uictis
 420.15. quare Mel. hircosus ap-
 pællatus 421.4. fuscipæ primus
 est suspensus 819.31. uictis hirci
 619.18 & 663.5
 Hælythos dicitur in occidit capiti uictis
 hirci ab hirci 572.45
 Hælythos à uictis hirci solent 77.15
 Agnithos & immanes Cyclopes appællantur 91.56. deo banedictos eide-
 dem zantem uictis offerunt 119.18.
 dijs cognati sunt 119.18. effrenatiss
 comam componunt 420.15. impro-
 bitatem in rebuipul. rerum potius
 tur 725.15. moti sunt in iud. dila.
 161.31. multorum hircosum
 turpissimorum fuit pællor 621.13
 nature sunt fo. uictis 32.21. nihil
 aliud fuit nisi uictis hircosum 420.10.
 non Deu. peccatorum. fuit uictis
 421.37. simplices amque & uictis
 uictor 712.9. fuscipæ hirci uictis
 den. hircosus mōn. uictis 92.15
 fuscipæ hircosus uictis uictis
 uictis uictis 82.15
 homo ab uictis rerum omnis Deo uictis
 621.15
 homu alii iocronis, per timido 333.

I N D E X.

Inabus dux exercitus Davidis 31. 16.
 Ios rex Hierosolymitanus cultus diuini magister 410. 47.
 Ios omnes calamitates vincit & multipliciter prosperat 411. 16.
 Iobus paganus ethnicus 412. 4. 6.
 Iohannes Chrysolomus quis fuit & que scripserit 407. 16. & 409. 12.
 Iohannes diatonus à iure militibus interfectus 144. 15.
 Iohannes euangelista à Nonno ueribus hereticis conuersus 610. 41.
 Iohannes euangelista filius tetrarum à Christo sociatus 37. 7.
 Iohannes euangelista per Neruum imperatorem à Parthica religione tauotatus, Episcopum reductus est 611. 12. 6.
 Iohannes Grammaticus Alexandrinus cur ab ecclesia reuocatus 410. 44.
 Iohannes theologus apostolus & euangelista 14. 6.
 Iohannes theologus & Euangelista quatuor uisus, & que scripserit 407. 16.
 Ionanus Cretæ amicus 511. 17.
 Iopolis à quibus cōdita & uicē dicta 407. 10.
 Iordanes flouius est fluminum duorum terminus dictus 407. 17.
 Iosephus Vespasiano uatrinatus 411. 40.
 Iosephus uir admirandus Abrahami pro sapos, hominum cōiectus 7. 1. 6.
 Iosias rex iustissimus artífices ab omnibus abstinere reprobos 415. 37. 6.
 Iothamas rex Cædemoni filiorum carum in manus Inro humis trahit, reliquis fratribus omnibus ab Abimelecho crucifigendis 4. 4.
 Irenæus episcopus latine pacatus 366. 4. 5.
 Iro quis fuit 411. 41.
 Iroia quomodo diuidatur 387. 10.
 Irtamonta Scis 316. 57.
 Iro mendicus Homericus 411. 51.
 Isaac Abrahami filius à ridendo dicitur esse, deo quod Saera promissione deo pariendo sibi facta risisset. I. 1. 6.
 Abrahami uocatus uocatus filij Dei Christi arcana repræsentans imaginem 6. 47. & 7. 1. 6.
 Isaac uir admirandus natus ante nouagregium nouum in Cananea agris 6. 44. Isaac suasum filium legitur 1. 40. & 411. 8.
 Isidorus senex negetus 100. 11.
 Isis cur colatur ab Aegyptijs 411. 1.
 Ismaelus Abrahami ex Hagar ancilla filius 1. 10.
 Israhelice cum Moabitibus streps commensus 545. 35.
 Italia uersus cum Romanis Hannibalis Atheniensium ducti tempore iuyf cietatem 617. 49.
 Iulio geographice Niro macho antiochus 781. 12.
 Iuba Libya Maruæ filij rex ob eruditionem non inuictus 401. 51.
 Iubar iulius, quis non ualde obsequium esse uidetur, etiam interitum 673. 40.
 Iuuenius familia & expedita diuersi solent 77. 11.
 Iudæi à Deo abalioati, uiginti trii sunt 11. 1. 6.
 Iudæi sanguine se romanis curant 6. 12.
 Iudæi ad omnium opem morti tradidit concurrunt 781. 13.
 Iudæi aureum aëni saput adorantes testamento quoque anno peregrinum fecerunt 11. 1. 6. & 401. 47.
 Iudæi bello quod fames sine penite ma luerunt 701. 11.
 Iudæi fortissimum movent contra Pilatum 1. 71. 6. 6.
 Iudæi sub Claudio seditionem movent contra Christianos 419. 10.

Iudas uir strenuus pro confuendo fratres periculum adire non recusat 711. 11.
 Index fiamæ Priuati prætoris 119. 47.
 Index iulle iudicabit 119. 47.
 Index de comiti promouantes olim quomodo fuit 119. 47. nulli sunt d. 418. 10. finguli finguli Atheniensium tribubus attribuiti 60. 46.
 Indium Eumens Priuatis, ante d. 10. 10. eque tale futurum qualis aspicere est 140. 11. De uincio reclinum est 14. 57. est periculum & plonium uiginti monas 110. 47. Lemnum proficium 511. 13. Frenens 119. 47. Rhodanus dicitur de manifesta testatq. Iudicia dictum 110. 46.
 Iuditha Holophetam callidè circumueniens derollat 616. 17.
 Ingam militare quid sit 161. 11.
 Iulianus imperator Libanij admirator 516. 11. in eruditorum congressibus omnes appellat iudales 119. 45.
 Inimica iocundum Pythagoram etiam somnians, ægrotant & signa habent 644. 11.
 Inno cur à Romanis Moneta dicta 600. 1.
 Inscilla Vulsani insidiosa capta iure 110. 51. Vboerem prægnantem laide uenit 110. 51.
 Iupiter Hæcetes quis 314. 12.
 Iupiter hospitalis, pro louchofomium inspicitur 617. 57. 36.
 Iupiter humanarum rerum ditigens inspicitur 512. 7.
 Iupiter in Creta uirum est à Corymbanthus 616. 19.
 Iupiter omnia que sunt pelibus instruit 314. 12.
 Iupiter primus Gaui medem adamauis 447. 13.
 Iupiter quadrimulus in templo Del colatus 511. 13.
 Iupiter quare deservit dicitur 473. 16.
 Iupiter quare dicitur seruator 417. 49.
 Iuramenta ueterum quibus iuramentum talumque qualiter gratis detinetur uotatum 96. 11.
 Iustus armis nullum potentiam 140. 12.
 Iusturandum Atheniensium Haliaticum 117. 51. 171. 51.
 Iusturandum quantum in sanctum, tam epegnatur 14. 17.
 Iusturandum Rhadamanthi qualenam sit 110. 49. 6.
 Iusturandum ueneticum sociale non est 161. 51.
 Iustus adenthas impiji formidolosi 616. 11.
 Iustus imperator religiosissimus 393. 49.
 Iustus Rhinotatus improbus magisterus impubli presert 407. 12.
 Iustus subditus suos in dies impugnat 14. 46.
 Iustus imperator & severus & perquis diligens habitus 110. 45.
 Iustus est inuestabilis 10. 11.
 Iustus inspicitur uia uerit, seclerum conuictus 117. 10. 6.
 Iustus portam differens eandem postea duplicat 714. 13.
 Iustus uerit, quomodo & ceteris 141. 10.
 Iuxon quare distinetur roræ filij afflicti 407. 10.
 L. Aheria, Romana matrona non ignobilis, qua occasione à Sylla post obit Metelli in coniugij fir petra 119. 11.
 Labes Organi gloria aspera 701. 51.
 Labor impudicorum etiam multus est. Deno peritus est iustus 119. 11.
 Labor laboris cumulat 775. 19.

labor pigritia inimicos & inuisus 119. 44.
 Labor nasidum, ignia morbidum facit 411. 1.
 Laboris senectus cum hominum cum animalium misent 411. 11.
 Laborans filio bellata qua de causa castrorum nullo modo sanari 61. 10.
 Labra frustro pailo non sic fuit obruidat 46. 9.
 Laceratibus ab opum affluencia dicitur 460. 11. 6.
 Lædæa homini hospites uerbis expal lebant 617. 16. firmo quæ in Italia sum promouentium, in quo laceratose fore credidit, cōfingunt, inireme ruit 610. 41. uelle rubra in bilis uisus cur sine 470. 43. uacris suas omnim à cathodiuo 511. 14.
 Lædæa à facie sanax 371. 8.
 Lachrymæ Megarice, pin fides & fides quo modo ponatur 575. 106.
 Laceris in factis literis quid sit 512. 1.
 Laceris hominum est furia uicinis 314. 10.
 Laceris uicinis, à uicinis uicinis 407. 11.
 Laceris duo romani, morantur in iustis factis 511. 17.
 Lampon anseri instans, quid sit 511. 17. 6.
 Lappatum herba aluum ciet 511. 17.
 Lapis Auzeni ubi fuerit, quid sit, significat 119. 11.
 Lapis Herculanus est magnes ferrum asperans 371. 14.
 Lapis Lydius que 174. 5.
 Lapis omni mouendus est 710. 7. 6.
 Lapis impetris multitudine ferit 511. 17. 6.
 Largarionis est repinis 71. 17.
 Latus hians, homines sunt pares & iura res 57. 4. 3.
 Latus qualls uulsa 470. 43.
 Lacer incoctus ab aqua non alitè quænt à sole distillatur 710. 41.
 Laceris ruidus ad bellitras machinas 10. 46.
 Laceris ruidus 716. 17.
 Latini ab Italo quod Itali uotati 12. 4. 11.
 Latona mater Apollinis 111. 12. 4.
 Latrocinium pium & honestum quomodo sit 461. 17.
 Lauacra multa Herculi à Menes sunt de monstrata 110. 17.
 Laudes uix solitarie 11. 4.
 Latus uirum in actione conficit 119. 11.
 Laxato membro Abimelechis ergo Apugni, totiusq. eiusdem familia, propter Abrahamum, pro eo apud Deum interpellantem, lanax 11. 9.
 Læticæ Africæ septem tribulatores 71. 11.
 Lectio liberorum à uerbis scriptorum, iuxta responsionem Zenoni Citiensi orationem insulstant factum, istam fides facit 111. 17.
 Legati à Lædæa monij uocati 119. 11.
 Legati Darij ducum à Lædæa monij in parem roneis 114. 56.
 Legati Xerxis à Grecis uolati 610. 45. 6. 6.
 Legatio fallis quid sit 713. 4.
 Leges eorumque sunt, quibus liberi parentes alie obligantur 740. 6. 1.
 Leges disciplinatas Lycorgi quæ 611. 10.
 Leges megni sunt facienda 110. 4.
 Leges uiolant non sunt 111. 11.
 Legio Romana quid legitur uocatur Atheniensium quinam fuerint 611. 11.
 Legumlatoris diuini fuerunt Moyses & Christus 611. 11.
 Lemæ Saturnis quid 510. 11.
 Lemnata quid sit Aristoteli 111. 1.
 Leo imperator laude capitur 40. 44.
 Leo me uelidore, quale prooribum 90. 11.
 Leo Nemurus ab Herculi oscis 610. 15. 10.

I N D E X

leo nullo relo i pugile occisus 774.40
 Leonides Lacedaemontiorum dus ubini
 pugnas fit superatus 500.44
 Leonides Origines pater 705.12
 lepores Bithij qui
 Leporem urbi quadam, unde fit dicta usi
 duntur 100.26
 Lepus dormiens 116.4
 Lepusculi meretricis libertatis conturbata
 sumo 42
 Lepus spectatorum, pro theatro improbo
 rum 100.45
 Leuij quo nomine malè audierunt 330.
 57
 Lesche Apollini attributa 331.10
 Lesche uocatae sunt ea lesca in quibus ho-
 mines otiosi desiderant 111.4 &c.
 Lesse est, quod siuapte natura in locum su-
 pererem fecerat 323.1
 Lesui Deo consecratae 435.2
 Les amantem qui respectu coparata 441.
 34
 Les Deius appellatur, quòd lesia pecci-
 piatione uita ueta, & rectè agentes in-
 ter esse promittunt 600.26
 Les est certa ratio ad salutem ea uentim
 temperata 620.39
 Les in lactis ingum uocatur 161.2
 Les qua & quot habeat significata 430.46
 600.16
 Les qua in se est, qua in se les fit 611.18
 Les Rheadamantia 603.14
 Les similes est tyrsaonidi 710.47
 Libano temperata cur uni Mercurio af-
 tern solita 600.49
 Libanosis sanctus facta steriles fuit &
 tentia 19.15
 Libeti qui ob diuinitem difficilem incri-
 ptae esse rimemus, qualesque ubi dicitur gre-
 ci facta, peccati 161.2
 Liber Aetnae pythi de curatione alicuius
 111.11
 Liber de equorum inspectione à Cimone
 Atheniensis conscriptus 169.14
 Liber de saltibus & uibrationibus à Posi-
 dono conscriptus 720.44
 Liber de hypra stantibus 401.18
 Liber legis diuinae pendens & iterum re-
 partus 411.12
 Liber Pro diuini Horae inscriptus 713.20
 Liber Solomonis remedia contra morbos
 omnes continens templi uerbulo in-
 casos 180.17
 Liberales Athenensium in Aristidilibe-
 ros 720.40
 Liberalitas est beneficium animo si uero
 collatum 170.41
 Liberalitas ignaua mater 374.10
 Liber Horacei quot & qui fuerint 61.9
 Liber maresedium colonum fuit 140.31
 Libertas cum pace conuulsa Dei munus
 est maximum 99.28
 Libertas est potestas suo arbitrate agen-
 di 110.49
 Libertas uitae exagrandi Alexandros in-
 uentus 901.4
 Libidines cur amatores appellatae uidean-
 tur 170.44
 Libri Buddae Mosis penitentiae 159.16
 coniecturae esse Iouanorem Abrahamo
 à Graecis surrepti 710.16. Des, pro eius
 cognitione usurpatis 181.9
 Meachidi Pontiel exprime difficile
 700.11. Protagora one ab Aethiensi-
 bus creatae 110.11
 Libyae, qui & Aegypti, occidentales uerue per
 centes occupant 478.9
 Libentia ad in corpore ducendis qualis con-
 cessio fuerit 600.16
 Ligna solida quoniam dicuntur 601.13
 hinc uerum adquam fieri debet 600.17
 lignum coccineum boni & mali 710.16

lines longa damnationem, becalis absolu-
 tionem significatae solita 510.44
 lingua alba, molares alij 600.46
 lingua duntaxat functionem ergo facta à
 natura 401.22
 lingua facultate bumida cur necessitas
 fit praedita 401.26
 lingua tibiorum atritrix exiliatae dic-
 tae 710.44
 Lims ab Hercule fuit occisus 116.45
 Liquidum tacta percipitur
 fit hinc parte 341.12
 litterae Ariaxerxis de Hippocrate
 410.2
 litterae Artaxer pro antiquis
 161.3
 litterae cum fortitudine pogare uiden-
 tur 64.2
 litterae Ephesij quid sint 64.2
 litterae Graecorum ab Abrahamo ergo
 duxerunt 710.9
 litterae ζ, η, θ, ζ, à quo sint inuenta 710.
 14
 lityeris hymnus messorius uide compo-
 sime 460.12
 loca ab Antioch respectu rerum in illis ge-
 nis solui memora uocata 310.41
 loca plana nec non edita quoad syl-
 uas aptiora 401.10
 loca syluosa propter infidias Romanis
 suspensa 100.24
 locustos cotinet uireo octo 500.54
 lotus, ad equum & puellam, uide dicitur
 717.39
 locus angustus concordia faria est am-
 plius 111.17
 locus inter patrios Euouchia adipius
 716.14
 locus Iosephi de Iesu Christo in midam
 nato 411.6
 lugitus, methone fit inductio ad ratiocin-
 astio, quae fit 210.26
 Lysippos quàm multa significet 421.26
 loquatur lictore, cur so omnium loqu-
 acis paratidij dicitur 400.4
 loquacitas eorum qua gerenda sunt an-
 seri occasionem 710.97
 loqui uentis, est, non exaudiri
 411.13
 Lotus inebriatus cum silibus conuenit
 bene inebriatus comitit 460.51
 Luciano arguetur Stoicorum uerfus
 391.43
 lotum est quicquid è mani submergenda
 aspitur 411.8
 lotum omnium maximum est prudentia
 & micus sapientia 710.12
 lotum pudore potius 410.17
 lactus, quo deiuocoe prosequimur, est
 inuoluis 49.16
 Indi Dely & Prthj cur de extremum la-
 bore capientes dicatur 600.4 &c.
 Iudas S. habebat à quo in quem finem
 fit inuocatus 300.11
 Iam in io Iudaei sacrosancti liberatim
 è tehebris ipsozatis significat 164.
 15
 Iam in rupto pibere terramq; & alia non-
 ma illi uat 411.11
 Iana à sole dicitur 101.11. alij auti milia &
 ceree finitima 710.31. alij auti milia &
 ebus 710.31. Iia ab Aegypti-
 appellatae sunt 254.51. obo ho-
 me fiat solim, sed & calca cit corpora
 non minus quam sol ipse 400.17
 spectris non diuinis dominatur 600.12
 Taurionis quas ob caulas apud Tauru
 sitytas colatur 901.14
 Iapi an agro Crotonen si sunt frequen-
 tee 595.4. pilices ubiuat & multi de
 magis hoc 310.18
 Iapus aquilam fugit
 circum paeum saltat
 huare 344.1 & 347.39
 Ispicua lotu uentia 17.37

Infinita opus contubernalis 101.18
 Iorum euidentia animi fortis significat
 174.10
 Iux omnium suprema est inaccessa 671.44
 Iux quae Athemensijs gymnasijs 411.18
 Lycurgus in Certam profectus inedia fi-
 lis necem conficit 100.27
 qualiter è ueni creaffit 100.27
 Lyds ob maurationem malè audiret
 546.46
 Lydus negotij nihil habens aliquid oo-
 gonijs ultra eme 100.46
 Lynceus quanto atre oculorum prou-
 ditur fuerit 540.18

M

Macaria Hercules Elia Furytheo A-
 thenas inuadente, pro reliquorij
 salute uictoria in obruit 100.2
 Macedones ab Ariste pulsi 100.2
 machina Megarica Megarensis bilinguis
 fuisse ostendit 100.2
 machina Udylica, pro callida dicitur 647
 50
 Macrini lucuoris impetores homi-
 nes etiam innocentes intererunt 717.12
 Maconides hymnorum princeps ob gri-
 phos pificum perij 511.27
 magi quoniam soliti hinc uocari 511.27 &
 magna Tempiditas 100.44 &c.
 & aliterlogia capit à Magis insti-
 tum 111.16 quid fit 100.14
 magistratus Atheniensis qui 310.12 &c.
 integri quare sine eligendi 310.12
 omnia ad populū ueterem orilestem
 400.27. qualiter ergo subditio affectue
 esse dabat 100.12
 uerum ostendit 400.12
 magnanimitas opes omnium maxime
 è 474.47
 Magnus lapis est ferram attrahens 411.2
 Smyrnaeus ueniosolus nepotulus 510.5
 Magnesia à Cyge capta 551.5
 magi uero conuicti in communibus est
 lenitibus 100.27
 in bonitate sine 400.27
 mala Hesperidum aurea dicta fuerunt,
 quòd alijs esse grandiosa 700.6
 Lemna pro magis in alia unde dicitur
 omnis hominibus è uentura topiditas
 conuicti 717.19
 propriè uentis quae 400.26
 sunt omnia quae à uobis uelut iustici-
 antur 459.16
 male dicere defunctis pro hibitus 100.45
 improbus, bonus inuocem 460.15
 malcoluena uoluptas est è malis af-
 fectis 110.12
 Mali diffinitur euadent boni 601.15
 improbatatis libeat caligione 459.
 54
 mala sinus alicuius in nobis, carbarre
 inuoluis per mare corum & torio cur
 ea cadam 510.49
 malicia apud Apollonem est alibi 600.
 à Rudum 410.2
 malum su nihil fit
 malo addum 100.11
 malo ubiq; densum 710.46
 medicorum arte sapere uolentis 111.12
 non in modo moria sed & in morte
 bus semper impendit 100.27
 parum, quomodo magnum bonum
 dix atar 411.12
 Tanasiam est id quod supplebitur in-
 dignatur 100.42
 Mammae Imperatoric imperatrix 51.
 49
 Manifeste ex idololatra factus Dei uer-
 entore 510.39
 Mascipum sile captum homines uelut
 & barbaro signat 61.5
 mano

INDEX

mens est omnis intervalum de gallicioio
 104.1
 Menes Buddæ seu Terchiboli heres 559
 42.
 Menes in Christum blasphemata 559
 mens quid sit 558.1
 Mantinea urbs est Arcadia 560.43
 mens est Meneris movendū sunt 560.4
 mens deorum est effluvia 498.14
 Mentes multæ quædam imperatoris nunti
 or 111.72
 Mersinna imperator Symeonem Scythi
 am hominē prioretū habuit saepe folli
 tum est adire 124.17
 Marcio filius diaboli primogenitus à Po
 lycarpo vocatus 771.6
 mare erythreū q̄ & undis dicitur 349.14
 mare fœus expetit 673.1
 maria Atlantica sic vocant illa, quæ ma
 gnum non possunt 111.10
 Maria deipara, sicut parvulo 111.10
 Mars qui græci nōv dicitur 111.64
 Mars in Arabia Peræa maximè cultus
 444.44
 Mars initio Iudaharum ob filios, in eos
 dicitur, qui ab iustis modis, post in
 coequos motus exierunt 906.67
 Martires abiectionis fœderis Ieri ed mo
 tem Christi amore concurrebant 17.39
 Mestruum fœs mollicius nomen est rosam
 310.9
 Mestruum fœs muliebriter se habere ferunt
 311.17
 Matathias patris libertatis vindex 91.14
 matris germanæ demonstratio qua
 111.1
 Matris vocis est eor qui exhalant 767.3
 matry litem quali locus 172.16
 maturo quid significat 513.40
 meatus aurium cur inlar austruū sint
 à natura facti 513.8
 Medea fugiens eam veneno plenas in
 Thessalia effudit naravit 443.31
 medicina à quoniam primum sita Gre
 corum invenit 109.3
 medicina generatis efficitur 461.7
 medicina Galienus morbos ipsi factum
 verbis propulsa 42.3
 medicus temperatus & infelix 42.3
 medicum est modum (s. Gazariorū
 septuaginta duorum, libram centū
 orio 571.49
 medicum parit & equi particeps est 51.3
 35
 medulla mellis pro ea sanissima 170.5
 Megara postrema furarum ab munda
 est dicit 340.41
 Megaritas à Patide cur accitit & ob A
 thensium bello infecta 671.15
 mel ad dulcedinem constitutum uno
 nō habet opus 166.17
 mel Colchicum osanofum 166.19
 Melchisedech Abrahamæ à bello venen
 ti panem & vinum offerens benedixit
 51.1
 Melchisedechus est idem atque rex pacis
 51.1
 Melchisedechus indus filij Dei sine patre
 et sine fine matris 8.21
 Melchisedechus Salome rex & sacerdos al
 trisimus fuit 1.17
 Melio quædam castitatem dicit amplifi
 catis, quib. ad impudicitiam allicebit
 sic extollit 711.16
 Melina tragopus societas Secretum accu
 sit 161.19
 Melis urbs Thessalia 519.3
 memora Apollonij Tiansi memora
 lus 111.31
 memoria eorum qua dixeris est retin
 tio 21.31
 memoria Efdra singularis 319.57

memoria est etrum ebriam & præte
 ritum 597.16
 memoria superbi morit ut bulla ru
 pent 774.11
 mendacium ex oleis quidam sit 176.19
 mendacium est multiplex, locum non con
 stantia 326.11
 mendax nihil nec dicit 879.11
 mendaces est extrema inopia 107.18
 membra membrana est cerebrum tegens
 191.11
 Menon Athenensis politicus edmetus
 511.1
 mens æmæ facultatum præstantissime
 440.1
 mens contentis non inest 610.11
 mens est parum contemplatur, parum
 affectus 440.6
 mens dencum non subit matius 730.5
 mens est parum vobis, divina 440.11
 mens fero antiquior 193.14
 mens fora colligitur argurii, quoniam
 sacus ferretus, tamen non sit 471.11
 mens in hominibus motus secundum lo
 cum causa est 470.8
 mens in materia, ut ignis in cinere deli
 reat 511.10
 mens laderit cum corpus est lafum 612.
 37
 mens omnium reum rationes in se ha
 bet 611.18
 mens per omnia corporis partes est sua
 501.11
 mens patris de suspecta dicit solia
 101.21
 mens quo maiora lotelligibilia compre
 hendens, eo expeditior est ad maiora
 comprehendens 471.7
 mens secundum Aristotelem immaterialis
 612.14
 mens semper manet sui similis 511.
 42.2
 mens in quo torumpitur & imbecillitas ef
 ficitur 719.19
 mens Macmois filij angularis non to
 tuod 401.18
 mens Syracusana, pro delicatissima me
 uendū modo 819.7
 mens Admetensium duodecim à Na
 eade Meneris dicitur est 720.4
 86.67
 mens Angustus ob Angusto Cesare lu
 lij Cæteris se furere ut ipse dicitur
 111.41
 mercatores sals in mediterranea impos
 tatio mancipia amere solbant 61.7
 mercenarii sunt, qui vicis quarantid
 causaverunt 447.3
 Mercurius ab animabus ad inferos mē
 tendis expedit appellatur 774.6
 Mercurius & venentib. & mortuis im
 perare creditur 64.9
 Mercurius Iouis & Maia filius 110.4
 meretricis Cornelia 311.14 & 614.17
 meretricis duæ Aibens in edmoratione
 habita, Cyona & Salebancho 196.47
 meretricis quo fuit ingenia 461.46
 meretrix vix dicitur, quod certum nemi
 dat, vel morte sit carcat 711.31
 meretricis vitæ est vitæ ad senectutem per
 gna 613.10
 Metrum Chami filius, à quo Aegyptus
 (quæ nunc Meser) Metrum fuit apud
 14 510.14
 metalla tandem habent sunt quæ de
 lapides & inanima quæq. carere 911.
 41
 metere ad accitit, de quib. dicitur 793.16
 metere metam alienam, rebus aliens est
 fuit 60.1
 methodus quid & qui fiat eius effectus
 210.39

metrum rhythmi species est 812.18
 metus est maior expectatio 310.16
 Metas aeres animæ habet dicit 194.16
 Miles quidam istum fuerat, 10 eos di
 ritur, qui à pristina patris dicitur ge
 nerant 111.11 & 711.3
 milites Cyri ad mēsam nō accedebant, q̄
 se prius leborum excreverant 80.3
 milites interdum siculis prædidit 80.17
 milites sibi pectus frangit, & victu con
 fasso interitū desipant 101.17
 milites Xerxi immortales dicitur mille
 640.1
 milia poetis interdita 342.19
 Miles Crotonates qua occasione à Iupie
 fuerit devoratus 191.10
 Miles dicitur fuit pugna Marathonis
 111.12, post duplex lapsus patulum
 curritur postus 506.1 & c.
 milvus veris est unicus 389.5
 mina valet centum drachmas 901.14
 Minerva conc Delphis Pronoa dicitur sit
 794.5
 Minerva cur æquestris appellatur 47.14
 Minerva & mē sit idem fuit 39.1
 Minerva iaportium significat 18.14
 Minerva vespertina colitur in Aedua 90.1
 Minerva unde Nefudis vocetur 64.18
 Minos iaportium Gileus inquit 64.18
 mirabilia de beneficiis divinis vix pan
 ter 418.46
 mirabilia & incredibilia Peloponnesi &
 Italia 461.11
 misericordie est, aliquem miseram tan
 quam nullo fœ merito rebus adur
 sis aditum 209.19
 Mithridates à Romanis edbruttus 711.11
 hausto veneno dicitur emortuus
 707.11-774.11, in Armania amore
 prælio edcurto devictus est à Pom
 peto 774.17, ter Pons 124.4
 Minors soli facti est Apu lunæ 109.1
 modicus & erroris in nobis edbruttus ad
 malore 400.10
 modeste mulierum in quo maxime non
 sitat 310.6
 modestia quanta fuerit in adolefcentibus,
 omnianibus requisita 121.14
 modestus virtus est adolefcentia maxi
 me propria 694.4
 modestus & fortis multipliciter 11.18
 modus edbruttus in multis dicitur 111.17
 modi mutationis quæso iust 111.17
 modi quib. aliquid idem dicitur ob Ari
 stotele eorū fœpici edbruttus 904.10
 modi quib. quibus melior conditio nō
 nam 31.23
 modali mēti unde dicit sine leges Ca
 thar dicit 610.11
 modis castitas & laudandi & vici
 præcis aditiois à Pratorum modis
 101.10
 monus plus & minus excludit 511.10
 monachia multis dicitur, quædam
 baris qui deprehendit huius est ed
 bruttus 604.26
 morbi perpetua qua pona solit non ad
 fici 719.6
 molaris dicitur omnia 601.19
 molitrix carnis, hominitas ingenij sit in
 dec 510.10
 Molossia fœdera istori beem in Italia
 minuta dicitur 111.11
 moly herba est veneficij contraria, nisi
 cumrum sponsum 601.19
 monachus uti quib. 42.4
 monachus ed partibutionem vici
 tem qui per dicitur 116.16
 monere Thesidori, pro impossura, pre
 ceib. quædam specie dicitur 42.17
 monochorus animæ est, ob suo carnis
 monatum 600.17
 modici

INDEX

modicus lamentatio est, neque persona-
rum sitioem, neque morum experti-
boscum habens 609.16
mois sanctus, eo factis olim fuit Boas, nec
dumtaxat cognatus est alitudo 676.10
mois Saracenis car Capitolium uenerit
scriptus 464.10
monetae dactyli sunt monetae in calis, qua-
les sunt septemtriones & australes
674.7
morbus bonorum uirtutum est eorumdem
utrumque 161.4
morbus, aegritudo quoque, est plectitur 136.4
morbus regius dicitur nascitur 138.16
morbus regius quem modum sanatur 159.3
morbus facit lonax solent adugnari 138.16
mors in hominis, ab illi, caris ipsam homini
antem fururum significat 451.11
morphus aquila generis, quoque amatoem,
sed cadaveribus soli solentem 681.24
mors a primo fluitio ortu omnib. est de-
creta 68.16
mors Aristotalis 111.4
mors aquales facit omnes 108.4
mors compoliti corporis est dissolutio
137.4
mors contra naturam est ingressu 72.45
mors est natura opus, & inuenta cum
deo conuenit 81.16
mors filii degeneris ptothi patris ptothi
impetrata 151.11
mors in aliorum est effugium 432.13
more bella in dijs inuocata non amat 472.
37
mors, trium malorum Davidi propositio
na inuocata, ab eodē electa 89.10
mores cuiusque reipub. imitandi 56.12
mores dicit Chrysolostomus quales 493.17
mores hic macedarum item quales 121.12
mors in ista natura occulit ob possent
64.12
mores Salusti cum inueniunt faceret ad-
mirabiles 181.10
moresitas, ex has mita migrant in aeni
782.40
Mortuus qualis porta fuerit 376.3
mortua scyophantae serpentium mortis
accenitio 60.40
mortales exemplis editis terribi abstinere
ab iocurijs 112.16
mortui a oculo dolare tanguntur 451.16
mortui olim per sanctos dei homines, spi-
ritus sancti efficaciam, sunt in uitam re-
uocati 1.28.3
mortui quare beati perhibentur 591.4
mortui similes sunt omnes, quod ad ca-
davera 815.13
mortuus occidit in omni 133.14
mors moro purgator 311.46
mors compactorum Thracinum qua uer-
nit
mortones pedalequi sunt aut saltatores
186.21
mortuus lacus peter qualem passio 484.16
mortuos animi diuersi sunt a corporis
mortuibus 472.44
morsere Carciniana, est, sibi ipsi nocere
180.11
morsere obo mouenda uenerit est si-
gnum 41.12
morsere obois rudentem, est omnia ex-
periri 718.3
Mortys argenteae buccinae extinguitur
181.50
Mortys in mulierem quamdam Mofo di-
ctam transformata 51.7.0c.
Mortys ueneris a Ramo Aegypti Moy
adpreps 604.10
mundus est finitiss 717.17
mundus quid sit 500.16
mundus uisitorum triplex 57.18
mundus unus est tactum, finis & glo-

bosus 501.11
molar fatuus Hercules in frequenter 111.
39
mulier itactuosa facilius caueat quam
uouo uacitatus 39.10
mulier plebeia in ragnum electa 101.46
mulieres a Gyge Lydorum regu cat ca-
strata 416.54
mulieres Atheniensis Elenoem ad ma-
gna inira sese cooperentes, a carib. ali-
ti alijs conuiciabantur 907.55
mulieres in uis inno dicitur milla e rasi-
ditate 41.17
muliero Lemnia, sobolem procreantes,
maris inueterant 106.43
mulier, ois frumentum absumere, sed
toxica 101.12
mulier, quae manus eocant, etiam 79-
790909 uocatur 377.14
mulieres Thesiae tanam datribentes
de oculis & pedibus priuati dicentes
376.51
mulieres in fatis 142.11
multa acculantis & non probantibus
impetio solus sunt, quam ijsdem tempe-
stibus non solentur, quae duplitate tol-
lere possunt uacit fure 611.10
multitudo gryphum immitata 11.42
multitudo uarorum sobolem uocam no-
gignit 154.10
mutuum quantumuis dulca sit, in alium ia-
men est 781.9
muera belli facti inueterissima 148.41
muera & deos & homines placent 711.
41
munera h estis uenera nō sunt 31.66.11.8
munera uoluntaria & a deo & a bonis
iura repudiantur 522.10
mures respiratois dua 601.12
munus amici est, amico liberet bena-
ctere 142.14
munus benanoli est bene uelle facere
141.15
munus dentium est mandere 866.11 &
819.10
munus & officium mentis qualiam fit
611.7
mures exploratorum quodaam fit 181.
49
mures pastoris est gregem dascendit 119
56
mures quodque quo amplius est, eo dif-
ficilius est 124.31.0c.
muresitas sepe hostibus qualem ciuibus
fuit utilitas 41.09.10
Muretus fuit Dianx Murethia condi-
tor 159.11
murena Tartarus, pro maxima dicitur a
loco ubi nascitur 927.16
mures albi, domestici praefertim, sentit
de fatore 627.
mures in Gyazo feruum comodooe 109
19
mures in somnis sospicatur dolosus mo-
res lignificat 608.14
Mures pugil fuit Tarentinus, unda pro-
uacit. Quia Mures in pace 621.46
murena Cansa pro cantilena lamitabul in-
uenitur 466.11
murena est cognitio, ab inquisitione & mure
ihgatione dicta 601.46
murena ueprum, pro cantu animum possit
545.80
murena liber Heracliti Ephesi 812.10
murena ploras quae in oboem car a Theolo-
gus plerique, oueratae 601.10 & 61.4
murena canina 916.49
murena quattuor fit modis 917.11
murena uel aerijs militaris quid 117.15
Muresno Romanis hame argotogris-
mas 16.11

mylithrus est, qui & melan possidet, &
quis in cadem labozat 814.44
mylithrus uide dicta sunt 605.11
mystrorum quid sit 607.16
Myrus Dionis sacerdos, homo fatuus 46
109.18 & 601.41
N
Nastes, Ammooitarum rex, in iudaea
cum alijs claudibus affinitat, est
cepitos a culis dactyli peribat 814.16
Nabothos, filius comitis accitatus, lega-
tus uoluit uenire 601.12
Nabuchodonosorus dicitur rursus in ma-
rimine conuerus 601.10 ob Sado-
chiar desolationem Hierosolima obdu-
dit hianium 81.4
Nannacus rex fuit ante Dauriacibus loca
pura, qui diluuii fortorem sciens, om-
nibus uo templum uocatus ploratio no-
ta fecit 906.5
Narcissus ob polchritudinem in fontem,
sese conemplari solitus 772.12
natus in Arumatum fontis ad aeth 44.12
natio maris fatuorum dolorum est in
dicum 416.18
natura Moysi a quo dicitur factore 16-
97909 ferbarum predicta 191.10
natura gratiarum deos ponuntur aut
Homero 674.55
natura ritumicatis appetens est 103.14
natura ritumicatis, in tantum peruenit
ta diuina, in tantum dolorem, in tangunt
cunctum iudicium 451.10
natura ritumicatis 112.12
naturus Cerebis deo negare 372.18
naturus urbium no mina per quorum arum
cas efficerent, obsequi solent 610.22
naturus aliorum quoque 100.14 qua fla-
mine si aduerso, ualde est in commo-
da 77.15
naturus Meliae est pro ueteri & peritum
11
naturus fictus, pro male tuta 494.19
naturus paratos & Salamina 716.44
naturus petra iupplicans, quid 611.41
Naturus sphaera iouentur a
natura uinum & sphaera cohibet
50 & 136.16
naturus arum monachum deo gratum con-
tractum e, significat 609.14
naturus duplixi habet notionem 71.11
naturus sine quo esse non possunt 181.11
naturus uulgam saluatis ad murit 71.19
naturus strax uicis effugit reperire do-
cat 71.22
naturus mortis ortum percontator
11
naturus quasi inuacit deorum potus est 66
44 & 604.37
naturus argentinum sphericum 601.11
naturus Rhumonia, primum specie Vana
11 dedita mure canis gestabat 81.37
naturus ante mortem bonus est dicendus
655.50 necio mortalium inuicem est ex-
periri 168.16 nisi am, prouerbium
675.11 rebas gatis & laudibus par
ipso Alexandro 91.10
Naturus homo furacitissimus fuit 611.12
Naturus rex h abbas cum Tyro Neluorum
& Palan procreant 611.12
Naturus terrae uoluitur 606.13
Naturus fuit numen quoque aginta 811 &
Neruis Deus aut marinus 611.12
Neruis mali coram malum omum 11.16
Naturus lapsatus sunt, sobrem esse & non
coedere 811.12
Naturus uide dictus 610.57
Naturus indoctus ob hlogum uolubis-
tatem doctus est habitus 602.16
Naturus Placidum humani ingenij 16.11
Naturus Lytiachae unda Nereus urba
Loticus marinae dicta fuit 611.41
Nicolaus

INDEX.

Nicolasus Damasus, historicus Augustus
 Cigari tam charus fuit, ut in eius gen-
 tium placenta militas Nicolaus ap-
 pellare solitus sit 64.16 & 65.14
 Nicolaus mirrorum tres dicitur fallo accu-
 sator & condonatus à supplicio, si dijs
 placet, liberatus 65.10
 Nicomachus pater Aristotelis philoso-
 phi 65.12
 Nicositras adur eumodiarum pascen-
 tissimas est habens 179.24 & 65.12
 nigri sunt albis efficationes 65.10
 nihil est in rebus hominis inbecillitas 97.
 14
 nihil est in mundo, quod cum coelestia
 bona comparatur 41.14
 Ninnus à quo condita sit 154.13
 Ninus Semiramidis maritus 65.24
 Nisyri insula vini basi ferax 65.
 42.6c.
 Nictarus quidam ob molliciem perquid
 infamiss 65.24
 nobiliter à eumena qui
 necumena baridi pes crabronis lo som-
 nus uisus potenduntur 90.14
 noctua fallax cur dicitur 65.15
 noctua Leucitica, de pennisola dicitur
 202.17
 Nos patriarba uodnam dicitur 65.14
 Nos salus eam fuli plenisq; ob infirmitate
 obstruam in duntis seruans 57.6
 Nomaarche magistratus apud Aegyptios
 loca certis distribuit 65.17
 uomen Asiatis dolens significatiorem in
 se continens 165.3
 nomen Herculis aude factum 110.6
 nomen religandi serbatur in titulis
 479.14
 nomenia captorum, de quo prociabatur
 dicitur 165.11
 nomina demouum impudentis prauid
 consistit 165.10
 nomina tria, consilium uidelicet, lux &
 uita, Orpheus uocem & eandem deum
 significat 65.12
 nomina Cyrenarum 177.10
 Nomophylax à Theophrasti diuersi
 64.9.13
 Nomastris rupes est à qua Hygis aqua haurit
 95.11
 Nomen dies mensis sunt, ipsas Calendas
 statim sequentes 65.10.19
 nos sepe non ab alijs sed à nobis ipsi pa-
 riter 90.16
 nothi quoniam haereditatis partem Aik-
 nis accipiunt 31.14
 nothi est quasi naminis priuatus & di-
 uinitate alienus 65.14.6
 notius duplici modo dicitur 202.3
 nota per Thebitum modum uenerunt
 nota illa 71.11
 nouacula in caetera, de ijs qui orti con-
 pones facti sunt, dicitur 65.12.17
 nouitium mensis est institum
 nex die prope 67.9
 nox in quacumq; distribuitur oigilas 80.
 16.
 nox umbra est terra à sole sub terra uer-
 santes absconditio est. 65.12
 nox mentis uelut nox, auentia dicitur
 57.6.10
 nubis est fumo si terra exhalatio
 oubes extorta uelleribus similes 65.10
 nubes Hemonis eum porte sunt 166.11
 nubes tironis laeo iuuenis obiecta 80.1.
 47.
 nox Graeculæ de corporibus, quibus
 animi post suum ab illis distulim cin-
 cun dicitur 706.10
 numeri Pythagoraeum qui 362.15
 numerus quibus Romanorum bellorum
 etate orti adhibentur quantum fuer-

rit inuenitur 179.24 & 182.2
 numerus dignatus compleuit 110.6
 numerus sensibilibus est sensibilibus omnibus
 eorum 174.6
 numerus septem etiam pro multiplici solent
 usurpari 35.10
 numerus Arabibus 174.11
 uentus bonus est res magni momenti
 57.12
 uisus etiam uoce uisus significatur
 91.16
 uisus Odippi à matris eius localitate
 felices 64.15
 Numa Pompilius leges & instituta Ro-
 manis praecipit 65.12.6c.
 Numa Romanorum legislator 65.12.3
 Numus à Numa, alterum post Romulum
 Romanorum regis, dicitur 147.12 &
 148.1.6c.
 numus mortuorum dari solent 111.11
 O
 Obiecta tactus que 374.12
 obiectum tactus solidum quoniam
 se 91.40
 obijcere agnos canibus, est homines que
 sos fycophancarum libidinibus expo-
 nunt 717.24
 obliuisci est sciencie amissio 174.14
 oboli pholles appellat qui 46.16
 oboli ses drachmas coonitens 90.15
 obolus mortuus in quem suum dan solit-
 uis 114.1
 obolus quantum ualuerit apud Atheni-
 ses 64.137
 obolus ualerit ses uentus, eorum singuli
 septem continens minuta 90.16
 Obolus est aurum superius extatum &
 ita purum purum 65.13
 oboli rebus terrarum spiritibus actum
 tur 165.6
 occasio est rerum omnium optima magis-
 tra 37.10
 occasio uero Neglecta 46.4.6c.
 Occidentales Orientales bellicosos
 187.42
 occultatio methodus est, qua quis pro-
 positum id, quod concipit, celare so-
 let 91.19
 occupationes abstrahunt à peccando 57.
 34
 Ochoasus Achabi filius homo impo-
 sibilis 373.36 & 691.47
 Ochoas philosophus fuit apud Phoenices
 707.17
 oculi in oegocijs ridiculi 68.16
 oculi nati in Academia quid sit 113.17
 oculipes pro scorpione dicitur
 57.6c.
 oculi Atrai pro scribis & dicitur 157.10
 oculi dexter palpitans quid Posidonius
 significat 717.12 & c.
 oculi est corporis lucerna 31.47
 oculi regis, de quibus dicitur 693.3
 oculi nomen a plenisq; pro iudicia ha-
 bit quod faciant 111.42
 odore, ueris, eos transmittens, facillime
 se participat 65.11
 Oedipus clausus in oculis impatiens semet
 ipse interfecit 64.6.11 & 64.6.11
 officia sunt quorum actio coeuenit ra-
 tioni 457.11
 officium ad illam quod 47.15
 officium amicitiae ut quibus
 conuoluit 147.13
 officium boni imperatoris est, sine dubio
 ratione nihil suscipere faciendum cum
 alijs, nisi uerò in primis quod est in
 PATRIUS 91.12
 officium iudicis boni quod nam sit 316.
 37
 officium obtemperandi fuit, inueneri de-
 bitum 106.40

officium rerum medicarum quod nam sit
 457.16
 officium ari buni quodnam sit 129.8
 Officium conuulsiu liber est Orpheus, idcirco
 se inscriptus, quod de gemma octo-
 gona tractet 67.10
 olea, fixa, uisum item imperium sibi ab ar-
 bonibus delatum sponte relapsurus
 470.6c.
 olla hinc uidetur odore 65.19
 olla bulborum deoratata lachrymis 11.46
 gnicat 11.46
 Olympea res Thracum 447.11
 Olympea prima sub Solomone facta
 cho est 616.37
 omnes morte xpoanur 102.8
 omnia ad dei matum oco hominum uo-
 luntate agenda 113.4
 omnia oco 70.12
 omnia similia sunt, etiam ipsa formosa
 Rhodopis 101.17 & 101.12
 omnia sunt alicubi in obliuiscione 102.5
 omnia uirtus & honestas sunt posthu-
 munda 47.15
 opprobria collestante sunt 193.16
 opprobria contra imperios à quibus throlo-
 gis antiquis contra quos desinunt 14.
 4
 Opprobria quorum mentionem ferit
 Erasmus, quales nam sint demones 84.5.
 31.
 Oppogrus georgicus insulae sit 47.11
 Opprobria Ptoemius fuit tyrannus
 912.74
 opus illud sunt homines nullius utili-
 tatis 201.11
 opera Dudali pro egyptijs usurpationes
 216.17
 opes uirtutum auctores ab apostolo as-
 ma lucis 67.14
 opes facile parantur, difficilium uero con-
 seruatur 76.16
 opes singuli, infirma & inconsistentes sunt
 significat 47.11
 opes parantur, nomen ipsius continet,
 mendacis & iniquitate pictura, cor-
 rumpuntur 697.8
 opibonitas uita ad gressu est alia ca-
 rteris 692.14
 opibonit à loquentibus gergeres appella-
 ti 745.13
 opibonit de dijs à Diagona quibus in libro
 refutata 211.14
 opes obliuiscione que dicuntur 87.15
 opibonit quod sint 87.15
 opinio salis sapè est pro uera 87.15
 opinio uisibilis, hoc est, existimatio uo-
 carter 793.29
 opposita quadrifariam dicuntur 90.4
 opposita sunt que contrarijs collidens
 constant 110.14
 oppositiomnes caosarum efficiendum & B
 habent 416.10
 opus eorum calamitatum Davidi propo-
 sita 111.14
 opus Alcipedianum omnium religionum
 communis consensum 11.10
 opus dicitur à spiritu sancto 110.8
 opus labi ad pictura 775.15
 opus Apolloj Triaci qualia 110.17
 opusculum Atheniobus & Xaræ bello im-
 petris datum 81.1
 opusculum Arato maior factum 111.42
 oraculum de Christo Caesari Augusto da-
 tum 110.1
 oraculum dicitur nulli est iustici 45.17
 oraculum iouis, Dodonum 110.1
 oraculum Rhodori quodnam sit 110.19
 oraculum eura imaginum crematos per-
 uita, felicitate 311.19
 oratio Gregori theologi in fauore Basi-
 ly Magni habita 7.18
 oratio

INDEX

oratio hostium amica suspensa est **424.26**
 oratio Nestora melle dulcor **106.46**
 oratio scripta à Peride o mōi primò habita fuit **747.31**
 oratio Socratica et raris simile **393.31**
 oratio uox significant est, pœdientis è rior **544.15**
 orationes cœnatiois à quo primus fuit inuenta **101.3**
 orationes o mōes Demosthenis à Salustio **424.26**
 orator adulterus it est, qui uulgaritatem cepit, uox non spectat **718.41**
 orator qui olim dicitur **718.41**
 oratorum omnia sermōnes cōparati **711.31**
 oratorum numero dicit Antipetro ab Atha nienſibus dediti **94.10**
 orbis lanæ torquatus est ut speculū **42.10**
 40
 orbis est inerorbis **53.10**
 ordo hominis in adhibere & re familiaris in hinc adit **117.31**
 ordo militaris duplex est, alter dicitur, alter miltum **302.49**
 ordo militaris quo niris cōstitit **424.26**
 ordo militum è datus ordine fieri solent **101.10**
 ordo mundi qualis **110.41**
 ordo senatus Atheniensis **711.31**
 Orches hominum inagnum & miltum significat **444.31**
 Origenes ad commentarios in factas literas conſcribendos ab Ambrosio incitata **639.18**
 Origenes ad annum aetatis L X I X uic, ut ait **701.31**
 Origenes Aristometricus, geometriam, aliaq; disciplinas tradidit **718.31**
 Origenes coepit uſa, sedo edidit, ut non uerisſe nisi sit **720.31**
 Origenes tota omnium uox sequentium theologia potum **720.31**
 Origenes è facta theologia è philoſophia magistra **720.31**
 Origenes sacerdotes preſert idololatram **707.40**
 Origenes frugalitati & castitati ueritatem dedit **701.49**
 Origenes Hieronymus legit peccatum suum **701.31**
 Origenes multiplex ueriditione iſtracit **611.16**
 Origenes puer ad hoc è nimium sacrari **117.26** ſententiam inmergere uisus, à patre ſui reprobatus **701.40**
 Origenes quomodo ſe in peccatis tentationem conuertit **104.44**
 Origenes inſolentem & uisum **461.10**
 Origenes uerbum in Phocium à Polemone neliis è descripta **769.37**
 orphanis qui nam fuerit apud Athenienſes **616.31**
 Orpheus implacabilem orti mentem hira delinquit **418**
 Orpheus Thiza inuictorum Cæcæorū primus institutor **410.31**
 ortus idololatricæ est huminum bene matorum adhibitor **147.10**
 Ortus locus ille in quo supplicium inſe bant Athenis maleſeris propriè uocatur **616.41**
 41
 ortum, pro ore uaticio **701.46**
 os in ſacra ſcriptura ſignificat animi alacritatem **116.40**
 os è uocem non mali obicitur **316.5**
 oſes palmas est, à quo uox dependens èto **18**
 oſophia quale ſeſum & uendè dicitur **708.10**
 oſa er tropic ſunt cogitationes **429.44**
 oſa giganum quamptimum è in ædificiis Meoæ reſurgentiæ ſunt inuicta **521.31**

oſa pergere mortuorum in patriam reſortat ſolita **120.10**
 oſa ita uisum, ut nihil agant **717.31**
 oſa contumax est dentibus, ut è boæ **187.31**
 oſa mala coram mali, de quibus dicitur **419.16**
 oſa quid ſunt **620.41**
 Oſan er inſe Deo moritur **644.16**
 Oſas ob arrogantiam à Deo punitus **644.16**
 Oſas ob reum proſperitatem impetgit ad delicta paterna **114.17**
 Oſas rex Iſraelis, officio ſacerdotali hbi arrogato **ſacribam, lepra** percutitur **645.10**

P

P Acta triftianis fieri ſolebant, uerbis, factis, ma obine **127.16**
 Pæſolus auro fluens **424.17**
 pæſentis dom à ueteribus cani ſolebant, uox ante bellum Maris, alter Apollinis bello ſonno **719.31**
 pæſentis, ad accendens mala canis est **719.46**
 pagus Attus Athenienſis prætoris & qualis **110.17, 110.5, 6, 6, 6**
 Palæſtina multorū dierum inuere dicitur à Babylonia **711.18**
 Palæſtina quale panem genus **711.1, 6, 6**
 palladium quale apud Athenienſes prætorum **11**
 Pallar epitheton est Minere, è dicitur uel ab halim uibrado, uel à Pallare uox è gigantibus tollio, in poſitū **711.15**
 palmas ingeni magnitudines Babyloniæ ſunt **714.40**
 Pamphilus quoniam tempore uitam in ægyptin conſecravit **707.3**
 Pan Deus æſtium **464.1**
 Pan erro maris appellatur **118.38**
 pantheozæ quale ceruicem **316.10**
 pantheozæ ſeſum Athenienſium à quo primus ſit inuentum **718.11**
 pantheozæ, ab heris inuict & manibus & pedibus pugnantia **707.46**
 Pandectus ſycophanta contentioſus, ſeti prætor; decretorum, in iudicijs uerſari ſoluit est **718.37**
 panis eſtibus Perſis diuini ab Amide prælati **114.49**
 panis egent imperandiue **416.9**
 panis fermentatus quando ab Hebræis cremari ſoluit **384.16**
 panis quoti dicitur panis est natura non ſit è gremio **113.16**
 panis ſubſtentiæ panis uita, Chrifti mirum, ſepulchra præſignat **114.47**
 parabola Ioſaphati è cæde ſtarum inuict fuga elapſi **4.14**
 parabola uox est idem quod exemplum **711.31**
 parabola oratio est obſcura, occultæ, & tamen conductibilis **711.1**
 parabyſum qualenam fuerit apud Athenienſes prætorum **711.39**
 paradifus, ut è homo, duplex est **714.11**
 parameſi à coſulio quid differat **719.14**
 parago quid ſit **711.54**
 parate diuinas an promptum ſit **740.31**
 paraſanga quid **711.6**
 paraſanga est propoſitio grammatice, que cum ex uerbis nominat, conſtitit, ſententiam tamen integram oſo conſtituit **411.40**
 Paraſemole quid ſit in exercitijs militarijs **711.10**
 paræ ſerpentes ab elaris maxillis ita uicti, homines non induunt, uerperæ **429**
 deuorantes, inuict ſeſu perlo, uentæ **421.16** & 731.17
 paræ ætate æſeſu extremitas tribus con-

ſens cartilaginibus, partes est **421.37**
 paræ metalli u ſigillatiora reſpuitur ab eſe ſolſoribus prædi inſta **41.10**
 paræſtoma non negligenda **74.1**
 paræſis quot è quo ſunt **719.10**
 paræſis dicitur quæ è quo ſunt **671.4**
 paræſis elementorū motum totius ſequitur **416.10**
 paræſis plantarum inſtrument aler ſunt ra dia, cortex, medulla, ſuba, & id genus alia **719.16**
 paræſis moſicæ cuiusq; tres ſunt **411.19**
 & 94.10
 paræſis Rhætoricæ inuenta è pronuntiatione **749.16**
 paræſis ſimilares rerum principia **681.19**
 paræſis uox dicitur, æque tres, temperatura est optima **724.4**
 Parthi ſunt idem qui Scythæ **711.19**
 paræſis Apollinis è Diane uerſibus ter mule deſcripta **711.40**
 paræſis cœſi, est, ſuſtra cibo uerſi **416.16**
 paræſis propriè paræſis ab bruta **429.24**
 paræſis magis motum è 115.38 & 114.10
 paræſis in Imperatoreſe Ionianum conſcripi **401.45**
 paræſis Himo est, quem non ſeruituram inuict uocant **111.44**
 paræſculus aut est adeo timida, ut præ ſolentis done inuict repellat **614.4**
 paræſis modis duobus dicitur **701.20**
 paræſis uel alteratio duplex est **718.18**
 paræſis è animæ & corpori communes que **144.17**
 paræſis pro grege dimicare debet **747.47**
 paræſis non ſeruit, ſed ſyngrapha æſtutatis herilis argumentum in ſacris habet **611.1**
 paræſis Conſtantini magis Conſtitum panem è debatur propter ſingularitatem **717.40**
 paræſis Fabius Maximus pro ſilio nominis inuict erupſit, pro bello ab ſilio negligenter geſto ſeruit **441.10**
 paræſis uox, omnium rerum est dicitur **611.16**
 paræſis Moerſi ambigua **611.16**
 paræſis Euphromi; Anaſtaſium ſilentiæ imperatorum conuertit **99.10**
 paræſis er apparenſium conſequentiæ uox ſignum conſuetudine cenſetur accuſare **714.5**
 Patrocles Athenienſis dicitur in quibus, hæc perſum inuict ſunt **716.19**
 patrum Origenis Ambrſius **701.31**
 patra bene patra lucis inuictis potura **371.46**
 pater pro multis inuict in ſtati **180.4**
 Paulus in uolunt uerum **127.10**
 Paulus phariſæum ueriditionis ſum am-latur **94.9.31**
 Paulus ſelenariens Agathie Symonis hilem conuicta **40.17**
 pauper est qui inuict appicit **741.12**
 pauper ante oculum quare proſumit **711.18**
 pauper diuites facti conſuetum ſuom, è modum inuict **416.12**
 pauperes uox cum diuitibus olim lauabant, ueriditionis è ſpongij arcubatur **711.18**
 paupertas beſtia paupioſiſſima è mter omnijs digniſſima **101.16**
 paupertas est modica indigentia, inuict quæritas æſtutaria **187.31**
 paupertas mendicantiæ ſeruit, uel mator potus **741.14** & 707.47
 pauper, æquidum Moerſi ſententiam fore fouet est **417.17**
 Pantaniſis Perſicæ proditioſis conuicta **180.7**
 paræſis Ambrſiorum conuictum com-
 plet,

INDEX

- plera de his dicitur, quae tardissime ad
 exitum perducuntur 64.31
 peccata Caini septem quae de quanta 4.52
 peccata cōmuniōrum prima omnium 17.19
 peccata matrum recidunt in filios 64.10
 peccata praedictorum doctōrum, gra-
 uiter reprehendenda 5.41
 peccata Scythiarum cur parua sint 67.4.6
 peccatum ciuicū, orbis est dedecus 176.3
 peccatum quodlibet à scriptura cum sen-
 tentiis comparatur 111.21
 peccatum So domitium ab euothis ma-
 nimè creetur 177.11
 peccatus coruptela illecebra 100.6
 peccunia ingens Atheniensibus ab Acuti-
 lio donata 146.42
 peccunia interfectio alioquin proscripti-
 promissa in ea collocaui subter 68.1
 peccunia ob barbari eam multo dare uolens
 feruētū ab Athenensibus uo-
 luntaria 443.42
 peronia quae populo Atheniensium ad spe-
 ctacula praebetur ut, theatra quae di-
 ca 440.13
 peccunia rerum admissioe otiosum
 110.41
 peronae Theagenis & Aeschini de pau-
 peribus si dantes esse iactantibus uisus
 pantiur 419.45
 Perlagus Ioniū, filius Ioniū ad Adria uo-
 cationum 402.18
 Perlecanus aote est ab arboribus perforatus
 diuinos uisus uel potius diuinos
 uisus appellata 740.35
 perleca est paruum & leue quoddam feruētū
 676.10
 perleca sunt qui medijs utuntur armata-
 ra 675.10
 perla manentem & claudorū quod 516.
 57
 perla mendicis non repletur 710.16
 & 427.48
 perleca conuulsum, Iudi quoddam ge-
 no 675.10
 perleca naturae frenata est duplex, uo-
 cognitionis, frenata uo ca: appen-
 ditus altera, nomine uirtutis appella-
 ta 30.1
 Perlarum Cyprelli regis Corinthi filius
 eam mortua cepit habere 746.42
 Perleces edicit, ut Magarones aeq. loto,
 aeq. mani, uaq. oucinens recipiuntur
 168.17
 perleca sumus aciei quid sit 750.12
 Perleca si sunt popularibus Magog & Magu
 sici uocantur 151.11 & 710.38
 Perleca cur nallituro ploratum uis dicantur
 441.17 & 116.17
 Perleca delibatae ebrijs de eo quod sobrijs
 proposita fuerat, & quod ebrijs proposita
 tuot confirmata sobrijs 614.44
 Perleca Melis dicitur amplius decem
 annis regnum tenuerit 111.21
 perleca morem Laroneum quid sit 111.
 11
 Perleca Gorgoniam collam praecidit 37.32
 Perleca praefigantur 175.45
 perleca quod, pharis uocati sunt
 84.11
 perleca ex acris corruptione morbus
 perniciosis 146.18
 perleca igni profligata 182.40
 perleca ad corpus religata 310.26
 perleca quod sit 709.17
 perleca sunt, cur adulari significet 119.
 4.10
 perleca pomis, amoribus est perleca 175.14
 Perleca, seu loricatus, bellum gerens co-
 tra Archemum, uo die Fragum edidit
 quom maximam 94.14
 Phalampus ut impurus & impudicus est
 reprehensus 91.15
 Phaedra est morbus quidam pestilens 94.6.1
 phalangis dup perfectum com modo damq. 91.14
 phalangeum constituit 91.14
 phalans incipi quae sit 14.11 & 111.4
 phalans ardua quae nam dicitur 674.38
 Phalans Macedonica Lucio consuli ma-
 cioni terribilis est uisa 94.7.1 & 6.
 phalans obliqua quid 544.17 & 141.1
 & 760.11
 Phalerum portus est Archaenium, tri-
 busq. Antiochia municipium 94.7.1
 Phallis ficulna sunt ueretra in boouem
 Baechi facta, &c. 94.7.4
 Phalibones uo bonosum Baechi & Phallis
 uisum uocari fuerunt 94.7.17
 Phallogobon bodega uisum quae coronati,
 uibona libro pellere aliqua factem
 Regebam 94.7.10
 Phallos inguen est intentum 191.18
 Phanes pudenda habens iocra neces fa-
 cultate generatit pacis est habitus 94.8.4
 phantasia dicit uideor à phantasia, ab eo-
 rum quae apparerit ratione 94.10.1
 phantasia eorum quae apparent uisus est
 94.10.5
 phantasia facultas est animi, & co gnitio-
 nis, & appetitioe & uita praedita 94.10.
 11
 phantasia lo ipsa cognitionem habent,
 sensibilibus rerum formam à sensu acce-
 ptas lo sefe erigit 94.10.17 &c.
 phantasia omnium sensum, qui quomq.
 suot, formas inscipit 94.10.4
 phantasia uodnam mēis paribilib ab Ari-
 stotele uocetur 94.10.11
 phantasia sensibiles sunt, quae uisum
 motus comprehendunt, cum econ-
 tra insensibilibus sola mente percipiuntur
 94.10.10
 phantasia dicitur à phantasia 94.10.11
 phantasia sine spectum, est figura spū-
 ritus uo res abstractas in formis obiectis
 94.10.6
 Phario à Sappho non illa poetria sed Laf-
 bia quadam adamas 94.10.11
 Phares Hebraeorum lingua separationem
 significat 94.10.4
 Pharisfarum & astrouoium magni fa-
 ctiohant 910.5
 Pharis in spinis, serualis, tabulis angu-
 rit uo remebant, ac à corpore afflictae
 910.1. dec.
 pharmaci sunt illi, qui, in suo lincris ex-
 peent riuuitate, publici alonthe 910.10
 pharmaia quod sit 101.40
 pharmacia uoculis Aegyptiorum Roma-
 nis est Aprilis 910.10
 Pharsares filius Mithridatis patri mo-
 rus in regno succedit 774.10
 Phaselia Calabro insulatoe salmtra
 910.4.6
 Phasit ubi est Scythia equorū pulchro-
 rum terra 910.10
 Phayllus hedometros, hospitio domus,
 quaqueuoq. demq. fuit 911.11 &c.
 Phetonia Cyrenae regna faciorū hō-
 rum potius lux 111.11
 philetia odio plurimorum est exposita
 771.11
 Philebus Phariole 146.7
 Phileppus Amyntae filius Eneopum uocē
 parabilis 782.13
 Philo philonians 7.15
 Philoela romice infas upupae arato ca-
 pier e arat 791.14
 Philolecter, à uatrice murfus 61.11
 Philoionus uisio Dionysij carmina re-
 preb. notens in latuam abligari fo-
 luras 100.11
 philofofophi uo tantum non facile sed
 31.20
 pene impossibile uisum 31.17
 philofofophi à quibus latissime sic propa-
 gata 107.3
 philofofophi aliquot uarietate notati 171.15
 philofofophi cur ab Aristophane mētoro-
 lesibi appellati fuerint 157.44
 philofofophi tur romē alere solent 449.11
 philofofophi cur teingere ab Aristophane
 appellati sunt 101.19
 philofofophi etiam ueritatis inducendi acce-
 ratam rationem habentur 77.15
 philofofophi qui & quor enim Areobindus
 so Persiam praefecti fuerint 78.19
 philofofophi domitium est eruditum
 61.4.10
 philofofophi dux esse debet ad theologi
 142.14
 philofofophi grammatica, hoc est, sapien-
 tia litterata à quo praemissa inuenia
 791.14
 philofofophi Mercurii alioquin 171.11
 philofofophi morum à Socrate magno fa-
 cta 111.8
 philofofophi non aliois, sed malis suis la-
 di soler 144.6
 philofofophi se rebus aliois uouingerit
 111.11
 Philoborgus historus 113.57
 Philogethon flouus: inferorum ardentis-
 simus 375.4
 Phocae cognomen fuit Diocletiani
 medicis, propter nigras in facie macu-
 las impositum 94.6.17
 Phocus uocatus ab arce attingi negat
 97.18
 Phocures primi literari intentores 106.
 31 & 45.10
 Phryges auripij sunt auctores 611.15
 Phryges terminatioe à suo delectator
 1.10
 phylologia ueribus à Parmenide tracta
 18
 phylolum dicitur is, qui uo capidomus
 unacem tollit à medio 910.7
 phylus humanarum uorum imitatrix 94.9
 phylus scotus non germinat amplius 710.
 84
 phylus se facile & modesta plena, uiol
 mē grauis 146.45
 phylus sola ne quidem in morte soler ho-
 mines desere 146.45
 Phylatus cur à Neroue foris decollatus
 618.54
 Phylatus imagines Tibrij, signa noratas,
 clam insulit in ludam 149.15
 phylatus uenit putat interficiatur
 796.13
 piouus eniet eorum occidit 655.
 57. dec.
 picator rictus sapiam 16.20
 pides Arbelos quatuor uocantur sona-
 re, ne oca tamē non forant 78.11
 Pictatus Rhodorum auctores 110.
 10
 pictura rati marini genus est luxuriosa
 bilis, alio omnia malis uocatur 716.
 14
 pictura mellita mortuis ad Cerberum
 placandum dari solita 110.4
 plarenta parata sobatitine buna uocatur
 parantia 111.11
 placentae eliantit lepori fuerunt 110.
 11
 plaga Aegyptiacae dieb. quadragesa aced
 derant 761.9
 plaga fructum laterum statim confusa
 168.20
 plaxa Scapodidae suus toto corpore
 uiuocet 160.14
 Plaxo ab Archaia constituta 147.41
 Plaxo animam statim immortalē erit
 31.20
 plato

INDEX.

Placo cabularius Bassili temporibus
 etiamur 742.4
 Placo cum Homero comparatur 742.12
 Placo eur ab inno dictos foeret Aristo-
 plat. p. 11 in Placo 761.41
 Placo de certo continenti prouocata,
 falsa coarguitur de obsecro affen-
 sionem fulbere fultine 301.41
 Placo Mofes Artici loquens 613.7
 Placo Mofes compellit a sine 761.4
 Placo multa prop et ard dicit in fca scri-
 pta tranfuit 07.5
 Placo, urbe relicta, uersatur est in Aca-
 demia 770.41
 plorant in somno accident futuram de-
 notat letitiam 418.10
 plorare ad uocare tumulum, quod lit
 742.13
 Plutarchus apud Casarem Trazoum in
 magna gratia fuit 745.3
 ploua est mutatio nubis in aquam, cum
 humor e terra aut mari extractus deci-
 dit 313.40
 ploua etiam bona est post panem 10.4
 pocinum boni generi antiquior quale sua
 ne 10.10
 poemata locutione uisite 005.11
 poemata Carcum pro poematis obsecris
 eor diceantur 467.49
 poemata Palamedit d quibus ex inuidia
 dila fiait 70.11
 poemata Homero ascripta quor & qua
 619.10
 poeta Athenis emere litigantium quan-
 ta 111.6
 poeta sternolyndi indigentibus non po-
 bentibus et frangit uolunt ad em.
 S. q & 11. 0. 0. 0. 0. 0.
 poeta peccati ob uita corredionem ml
 gari folet Deo 444.41
 poeta qoa ad uerba allci sunt folici, qua-
 lli nam fuerit 131.0
 poeta propoz emendationem & exam-
 plum litigenda 761.49
 poeta Tantali sunt, cum bonis profecio-
 bus sui non licet 905.11
 poeta uulcria maleficia fequatur 141.
 11
 poematis Dei castigationis est castatio
 feu finit 418.14
 poematis in Deum nulla cadit 16.41
 & 17.14
 poeta Homeri non duplicata 319.1.41
 poeta mendacii obsecra 16.14
 poeta loro philofophi Clytemneffra ab
 Agamemnone profecit 151.1.41
 poeta equam bidentes non bona fcribit
 carmina 911.11
 poeta tribu uolitionibus nd ageat fa-
 bulas nteatur 611.41
 poetar uifum baculo uicium quot & qui
 fuerit 415.41
 Poeta Troye eiorum portis 313.41
 Polemarchus qualis nam fuerit apud A.
 thonem magni 761.16
 Polemon Laodicolis fipium in fepul-
 chrum et uicid uadit obsecra 742.13
 & 17.14
 polius a b uari oribus ptinillasit demo-
 tratis, hoc est, populare impetuum no-
 uatur 770.11
 polus ueteribus uniuersum uolom figu-
 ficauit 770.41
 Polybor arguit Timocum 213.11
 Polyborus, iohannis: euangelist dicitur
 lux, sub M. Antonio ueritate 772.
 10. & c.
 Polydates, Cypri princeps, bonus euasit
 malus 773.11
 Polydates Samiorum tyrannus 909.1
 Polydamas Samiorum pugil coboris re-
 uulsi 771.17

Polytricus quidam arate Suida uir ere-
 crabilis 721.17
 Polymetmon opnr est d Rhegino Gram-
 matico fcriptum, a memoria multa fe
 appellatum 111.14
 Polynar deuoat femicripsum 771.10
 poma dulcia fuit abfente cultoder 76.11
 Pompeia uafa fuit ad pompas compara-
 ta 774.8
 ponentes summam bonum in uentre,
 nonq, pro Deo habites, qm ad uisite
 appellantur & Gracia 840.4
 & 104.44
 ponter quomodo Tacilind conuincitur
 111.14. 115. 3. & c.
 Ponnifer d quo & cur conftituitur 772.46
 ponter bonorum, pro copia bonorum
 775. 37. & c.
 Ponnifer Euzone omnium maximi mira-
 bili 243.11
 Ponnifer proprii quid fit 773.11
 populi & magistratur, at equi habent
 reguntur 767.36
 populus Iudaeus regis Dauidis peccatū
 lux 215.30
 populus magistraturatioem non mi-
 sur habebit, quia fit d magistratu ca-
 cari caput 147.17
 populus Samiorum, de fignanti uisur-
 patur 811.41
 porcelli mbrales qui 455.11
 porcus Bomocum, 101.14
 porcus in uolom fumariem apud Home-
 rum gemus fuit 616.11
 portus uulcrie quid fit 816.16
 portus Thefalica quibus quateruo in-
 satus quod tota Thefalica quateruo
 partes diftribuat 907.11
 Portulaca pulchri defcripta 10.11
 portus amicitia pleriq, mndi est 131.41
 Portus ledorum rre raptum uasi bibere,
 quantum foli labare, folucis est 611.41
 portus enim maureum fuerum luan deli-
 cta 371.10
 postrema fuit d principia in linguam i re-
 mota 101.16
 potabile & impotabile guttationem prin-
 cipium qui tenet 16.1
 potentes peccata, potenter ualentur
 667.14
 potestas de mitione dicit folet 418.41
 potenter rogando cogit 602.41
 potestatem linguam gratia fpiritus admi-
 nistri, fcripta proprium est 801.41
 praco Atheniensis d Magarantibus uocar-
 fedtus 17.6.7
 praececes sunt, qui adolefcentes cum fin-
 t, faniore uidentur 801.11
 predicatione p ronoica quid fit 693.11
 predicatione uniuersa est, quia nomē
 a d definitionem pro nomine admi-
 tit 143.11
 predicon: res futuras, fpiritus propheta
 predici est 1.3
 prui dithonnoa erant Athenis magistra-
 turarii quid uocant, curat ut frumen-
 tum, farina, panes reget uenderetur
 11.41
 praedictus praetor quos olim fuerit ma-
 gistratus apud Romanos 107.7
 praedictum quid fit 752.11
 praesules in bello qui oam fuit 712.14
 & 104.44
 praesulatio quid fit 781.41 & c.
 praesulatio d Scribis cont uabantur
 949.53
 praesulatio quid nam fit 711.11
 praesulatio dathi amoni est, ut fugat amot
 147.11
 Praepar quale sacri simulacrum 781.17
 praepar, qui addicationibus ornatus de-

leatur, ad uipulo digne est 627.41
 praeparatus Maccedone quando uari-
 getur copertur in detemē 111.11
 praeparatus quousque fuit 143.14
 praeparatus Scyris quid 145.19
 principia deum nifraat non d emorantur
 801.41
 principia, eorum que gntur fententur,
 uolunt plerique in dicit, quod potati &
 non potati poit 14.47
 principia natus d sunt prima 809.17
 principia philofophia & d serundū eade
 non sunt 380.17
 principia rerum fecundum quod d qua-
 que fuit 144.7
 principum anima d corde usq, ad uer-
 braum 612.19
 principum dimidiam totius
 principum linea centum est
 principum quodlibet modestatum esse
 debet 111.46
 Prifcus, Confiliis Magni filius, d d ob
 onerea fua ab ipfo Confiliis in-
 terfectus 703.41
 Prifcus Emetionis dicitur fallacius 716.
 14
 pro aretū quid fit 750.16
 pro habile ad axoma ad affentionem do-
 tenti 767.7
 pro habile plures habet retentionē 110.41
 pro habila quo fit 111.41
 problema est id, quod ad discrepantium
 propozitur 707.41 & 709.4
 problemata logica quid fit 416.14
 problemata moralia quid fit 472.14
 problema dicitur dicebatur in caluofum-
 ra 737.15
 probia ciuim Alexandrinorum uer ab
 arundem magister dicitur mouerit
 uulsa 909.9
 probantiffia, quid fit 801.18 & c.
 Proclus Platonis defendor 246.11
 Proclius, & alij philofophi l. ebo uia-
 num Dionofianorum cepit 149.4
 Procopius iohannis Crifofomus 10.18
 proditor iudantis dicitur n, quia que fo-
 lit pulchritate, non praerat 789.17
 proditor quomodo dicat d 789.4 & c.
 & 104.44
 pro d conar pteps duxit resp. 790.5
 pro d quid 799.10
 profultum ut uentis morboz est potior
 incu ab huius 115.41
 profutiuas maritio quifita petrii non
 potit 423.15
 profunder phalangis quid 170.10
 profogent in honit, ad uerandū feruam-
 tu, poff eum melior est 141.1
 profogionea aeternis d Stotia fahlam
 119.10
 profa illud d celfit d nome d eaque qua-
 pra promittit Abraham d d d uia
 215.41
 prop agofunorum, d detribus dicit folet
 314.17
 propria quid fit & quot modis d m d a-
 tur 801.31
 propria magnitudines in tet fe confert
 72.10
 propofio Dialectica est ad quem inter-
 rogans affertur ad uel negatur refpon-
 dere potit 800.15
 propofitiones ad cognitionem & uerita-
 tem relate Aristoteli fuit naturalis
 701.14
 propofitione d epepeto d d d d fupgen-
 dia Aristoteli relate moralis fuit.
 & d d d 11.
 propofit calorū est calefacerē 609.17
 proprium cuiuslibet animalis quale ne
 675.10
 proprium dorum est, nunquam erret,
 11.11

I N D E X

rem nond' semper bene gerere **136.39**
 proprium duplex est **137.28**
 proprium hominis est, ductrix **capit. 1**
 est **136.4**
 profertur, quae ex genibus ad luctum
 in confertione, à diant' legibus usam
 inchoat **796.35**
 Proferpina subterraneus est **dæmon 751.**
31
 proflans Athenis dicebantur inquisiti-
 onum patrum **797.51**
 profatus est quædam ptopa sua **799.5**
 Proetus à Apollonio effi dicit **86.38**
 Prothy mata unde dicta **790.35**
 Protolabes ante lapsum fuit immorta-
 lis **51.49**
 providentia Dei modis fit tribus **62.47**
 providentia facta est per mundum voluer
 fam **501.35**
 providentia ab ipis ætatis buffibus disci
 potest **131.46**
 prudentia humana consilio divino con-
 sultari non potest **89.4**
 prudentia innotuit à Paulo opposita **179.**
85
 proina humor est, à sole externa marinis
 sublaris quædam, sed non consuetus
 719.30
 Proxæ Damascena uentris mollit **112.41**
 Prætorum mala fuerunt ad Athenien-
 ses cura **102.41**
 psalacantha serps est, mira quædam ut
 prædicit **101.41**
 psilægia dum centuria, fuit viri ducens
 quæ in quædam fæ **926.3**
 psittacus, & alia similes aqæ, amoribus **124.**
37.30
 Proletæ anni quædam usq; ad obitum
 in iudicio litigant **124.44**
 poëlla florentis præter semper femi unguo
 da **267.35**
 poëllæ desolates equæ dicit **24.6.37**
 poëlla ferre ad laqueum adacta **114.47**
 poëlla Spartanæ feræ nodus præbebant ch
 spicidibus **159.18**
 poëlla bonos, plerunq; viri malos **91.1**
 poëllæ aditricæ medio præfeno fæpo
 110.15 rudnet **111.10**
 poëlle flupidi font **104.14**
 poëllæ Tanagire, pro præstantibus & ge
 nerosis poëllibus dicuntur **90.11**
 poëlla Ma. thionia proprium è pias Aibe
 notolum **194.51. 52.**
 poëlla Macathonia ubi quæmodò dicit
 poëlla **101.23**
 poëlla ranarum, Homero falsò attributa,
 à que scripta **711.46**
 poëlla quæ non umbra, est, res impubiles
 in scipere ritanda **160.31**
 poëllura sapias iterada **151.48**
 palli æquilarum alii adbuë infirmis iur-
 ta parentem uolare solent **142.17**
 palli æquilarum pro regum principum;
 filij uisitant **35.1**
 palli equinos in formis currere uisat, ar
 cani quodam nitat **772.41**
 pallus tunc semper est parvus, de ijs dic-
 tur, quæ h' itacuræ demittens in inue-
 nes dicunt esse **591.3**
 palmeos cordi ferione **466.9**
 palmeosus quibus necessarij eua fuit **466.6.**
 palmas hinc ipsam, quid **162.41**
 palstator cichare abosam primam fuerit
 inuenta **149.31**
 palustriores superiora grandiora, & pæ-
 denda magna habet **600.31**
 punctam à ni gæla differi tempore **171.3**
 punctum est hinc sua, signum minimè
 114
 pæncipia uel pæncipia quale fessè sol.
50.44.

pyla locus est in quo & legat' à ipsam
 sedet curatulum **155.41**
 Pyramus qualisam pænam genus **116.**
45
 pyrrhæa musca est, quæ lucernis aduol-
 tans eumbatur **146.55**
 pyrrhicæ seltario armata est **81.4**
 pyrrhæus, quæ & lamparis, est paruum
 insectum in tenebris lucens **17.38**
 Pyrrhus alcaic' de summa rerum iaciens,
 summa rerum excidit **945.16**
 Pyrrhus à Romanis quando uictus **343.**
45
 Pyrrhus Fabricium difficilis à sua miru
 ta, quæm solè à oia consuetu auctri
 posse dicit **945.16**
 Pyrrhus Præteripie templi spallit **125.18**
 pyrrhata recentioribus interrogatones
 sunt, quæ res fit, inquirentes **120.32**
 Pyrrhus Apollinis sacratula **114.10**
Q
 Vadæzæ anni quilibet in tricesis di
 Ribitur, ut ijs duodecim anni
 menses exprimitur **951.11**
 quadragæ Ballarum, pro solis curru po-
 nuntur **101.31**
 quadrupes caltratur propter mortuos
 sacrificare **197.19**
 quæ appetitue agnuntur, partim officia
 sunt, partim coera officium sunt **457.**
31.31
 quæ faciend' difficiliss, ea descend' faci-
 mas **177.9**
 quæ in bellis præter animi ferentia con-
 tinuas, casus nō res gestæ dicidit **121.10**
 quæ mouenda non sunt, ea extremo quæ-
 dem digna mouenda **502.32**
 quæ secundum naturam effecta sunt, non
 percipiunt ea, quæ contra eandem sunt
 affecta **611.6**
 quæ sensu percipi queunt, etiam circum-
 scribi queunt **104.4.8**
 quæ sunt infra hanc, à quætor causis
 dependet **365.15**
 quæ nam oozia sumptuosasq; à Lacobus
 fuerint æstimata **647.31**
 quæ nam res intra Babydonum in mur
 to uis cadantur chijet solij fuit **164.4**
 quæstio ad contemplatione & cogniti-
 onem facti **717.4.4**
 quæstiones cuiusq; rei quot & quæ for
 717.41
 quæstiones Homerice à Suterida confici
 præ **176.31**
 quæstus turpis à filij Samonij plura est
 facta, quædam equitas **431.35**
 quæstusio libris quæstus à Telange Py-
 thægo in suis descripe **911.54**
 qui amouat precium meredit, extorci-
 lis est **908.19**
 qui beneficij officium à non sint **163.41**
 qui cum infans nō infans, innotit **511.16**
 qui hominibus bene fecerunt, ijs hon-
 orandi tantum **611.4**
 qui inuicem ad cõspicitur, alios fe euer-
 sare, cõuorati sunt **642.13**
 qui mala multa patras, multa mala ista
 hret **857.16**
 qui olim quæmpij, buë est, dux & impera-
 tor appellabatur, hinc phalaris dicitur
 dicitur **815.41**
 qui parentum miserabiles interitum
 oblitiscunt, istulus est **642.14**
 qui patris neglecta sibi facit, rebus con-
 silijs, odio dignus est **84.14**
 qui præcipit alij, præciturus est ipse que
 præcipit **187.1**
 qui rectè proditor appellatur, iudicari
 est difficile **781.4.3**
 qui res suas malè gerit, alienis quoquam
 bene eosularus est **911.7**
 qui quid agit, est corpus **174.5**

quicquid sit, sine natura, sine arte fact, ex
 materia constit' & forma **931.48**
 quicquid quædam modo tactus resistit, ta-
 ctus est obiectum **95.46**
 quædam post Imperatoris Cimonid' mor-
 tem se seerum esse dicere non ueritas,
 & falsam dicere deprehensus, grauciter
 impetit **446.19. 46.**
 Quætor Serullius Romanorum confel
 fuit **146.74**
 quæ beatissimus **955.27**
 quæ Mercuri clauam primos attribuit
 714.4
 quæ in modis equorum, quale prouertit
 fit **511.47**
 quædam aliquam rem consequitur, genus è
 tot quo est **702.15**
 quædam factus nefas est, id nō quidem dicitur
 fas est **62.19**
 quædam factum est, id nemio innotitum non
 potest **64.14 & 917.6. 62.**
 quædam nigro conuictus est, id aliam est
 101.17
 quædam quis nō habet, à nemine exire pō
 rest **44.4**
 quædam tranquillitas est in msci, id feruili-
 tas est in aere **902.51**
R
 Radix bellebori aquas inficit, uen-
 trisq; proflomom casatur **168.10**
 ramus lauru ad myrti à pueri in conui-
 uij cantibus gestans folius **608.4**
 ramus oleaginus, lana coronatus, ex Ap-
 pollini puluis fuerit ab Atheniensibus
 106.11
 ramus oliuæ coronatus à supplicibus ad-
 librari solitus **318.24**
 rana Scythia, minor significat **177.10**
 rano è mali Pæstici carnicibus fabricatæ
 121.16
 rapam magis ubi nascitur **760.57**
 rapus Helene belli Truani decemalis
 causa **711.17**
 ratio hui & præter eadem nō est **116**
 ratio, corpore mali affectu emouetur
 ratio **541.4**
 ratio inerti uen potest **413.7**
 ratio farigulio uel pendens quæ è **471.17**
 ratio cõuictores Atheniensium numero de-
 cem **141.17**
 rationes quibus dicitur imperium milita-
 re suscipiunt tres sunt **185.11**
 recordatio & à cõsistarij & à similibus est
 105.12
 recordatio quid nam esse dicitur **74.31**
 recti sunt i qui Deum tunc uorant, & er-
 rorem reliquunt **317.14**
 reges Aegypti, omnes dicebantur Phara-
 nes à primo Pharaone **949.18**
 reges antiqui epulum publicum præben-
 tes quomodo fe gesserunt **794.4.9**
 reges natura emiti sunt in msci **91.1**
 regis palatum à Pallantæ occisa **711.51**
 regis Aegali, Sicyonis primi regis, an-
 nos diuisit uogreges **81.30**
 regnum Deo grano inapic cõuoratum
 697.31
 regio libaritarum cur tabernaculum
 ualij appellata **113.5**
 regio Scytharum crebris uisibus tegi-
 bet **617.16 & 711.18**
 regnum Salomons è simularioru cul-
 tum diuisum fuit
 Regulus cur à Carthaginensibus, qui uo
 cepitiam, Romano è consensu liberati
 è in iurgum restitui possent, noluit
 111.31. 42.
 relegant differt ab exilio **679.55**
 religio ab hominibus neglecta, est tunc mal-
 toru maloru causa est **111.1. 42.**
 religio non debet esse coacta, sed pæma-
 781.10
 111.10

INDEX.

religio in maium virtutum est fastidium 34-49
 religio seu pietas diuina cultus est iustitia 34-34
 reliquæ Baroabe & Pauli in Cypro inueniuntur 40-37
 Reliquæ Coustantini Magni traslatæ 55-50
 reliquæ victimarum ad sacerdotem pertinebant 42-42
 remedia ad fufionem aut arboribus auferendum agricolis vtilia 74-42
 remedia ad res aduersas pascitur feruendæ quot & que esse uideantur 74-32
 remedia amorem fructum Cratæ in quo 50-44
 remedia torquentium & uertiginum sunt populus, anembon, Galia 92-37
 remedium contra fycophantæ morbum non est 61-3-43
 remedium oculorum 71-39
 remedium pascio terrori opponuntur quod non fit 71-39
 remedium in opusio dantiom 80-34
 Rem Palæstræ pro uictoria 70-30
 Remus cum Romulo fratre suo à meretricæ nati abiecit, à muliere quadam fuit educatus 42-42
 Remus uicini appetitum excitat 84-39
 Remus nō dicitur amicum quædam accersit 84-39
 reprehensiones syllogicas quinque apud Aristotelem 312-3
 repugnans atheni-mox iocose uerfus non est 42-14
 res à Davide gestæ 81-39
 res à Lydis gestæ quæ 109-30
 res ad occidendum inuicem sunt prouidentia 41-16
 res amicorum sunt inter eos communes 55-16
 res aut Volcanum & sulphuris & salis gerantur 14-39
 res Anonchi Magni à Simoquidæ Mergate uerfus descriptæ 84-41
 res radem alijs est cibum, alijs occinum 38-48
 res honestæ & honeste in contemptu sunt, in prebentur 32-43
 res honestæ diuino uictu administrantur 32-30 & 42-46
 res humane iustitiæ castoq; Dei consilio mortantur 16-43
 res honestæ etiam in iudicium adduci solent 316-40
 res in bonas & malas diuise 619-46
 res magnæ obiter & temere occupantur communi quærit 161-42
 res maxime sine iudicio reuoluntatib; nec ut tempore labantur 72-37
 res mortalium uita cū ipsi cadunt 364-37
 res omnino mortalium duræ sunt & periculosæ 42-34
 res particularitæ & sensui & phantasie sunt inuicem 94-35
 res primo quoque tempore sine officio-ritate uita gerandæ sunt 94-35
 res proprie dicuntur & enunciantur 144-31
 res publica suum quæ 316-42
 res publica eandem uita gerenda 42-35
 res publica naualis descripta 42-35
 res publica sapientie quare capitulosa sit 770-38
 res popululorum in fundis cultoridæ 175-36
 res sine prepotentibus distiguntur 52-31
 resuini genus Parthorum ex equis paugnantur 141-3
 res Venere potum Bacchi comestione solent 94-7-36
 res utilis est talis, ut uirtute ad incrementum

expectat 707-31
 resurrexerit secundum naturam, morti, cõtra naturam in grege, successit 71-4
 resuscitatio est secunda statio, & patientia ad uitam suam 71-4
 res abfoluabatur, quoties calculi paratiffent 724-39
 res à maioribus caris cõditio uolens paratiparum solius esse suspicet 174-42
 res à tyranno quid differat 174-31
 res à uirtute & sapientia ceteros excelsitet 174-34
 res magnus regum Persarum cur notet 174-31 & 175-31
 res Phorcum primos purpure gestatores 380-41
 res Scyros, quæ nunc Hellas appellatur, primos fuit Argalios 141-41
 res Tarrifici sui Agathonis, uti potius Aganthionis 527-38
 Reshamus est Antæ municipium 124-43
 Resphodius uerfus Homeros in theatris recitabant, inde dicti, quod baculos in manibus inter caecos duntaxat tenent 312-3
 Resa terrigena dicta 122-3
 Resistoria ars est de prepositis questionibus bene dicendis 741-3
 Resistoria scientia est inuoluntaria 741-3
 Resistoria ueritas in singularibus 304-38
 Residua mens Tharsus: unde Hebræis fluuius exortit 141
 Resodus insula est, Lindus quoque dicta, in his insula propter colorem Colophonis appellatur 312-3
 Resodum in egypto biennium à Demetrio Poliorcete obfessum fuit 804-3 & 804-3
 Resomblomphelita, est colubulorum generis, uel pitius lingua uolabilis 812-3
 Rhythmus etiam dicitur & id genus elij; dicitur foles 312-3
 Rhythmus metri pater est 311-3
 Rhythmus per colera & tacti symmetria fit 311-3
 Rhythmus ueritatis est uendique æquitate, pleois, nec ullam habet cõsuetudinem 30-41
 Rhythmus in somnis asperitatem uendit 197-3
 Rhythmus in somnis 42-19
 Rhythmus in somnis unde 197-30
 Rhythmus in somnis, est uita simolatus à nobilitate in dicitur ita dicitur 14-50
 Rhythmus à Cyro in Sardis cum Græcia paretuando adhibita, in classis tunc, lupi, apri & stratus, fuit 312-38
 Rhythmus à Mineræ & Neptuni ueribus militæ descripta 724-42
 Robur ammi, ueni & inuentio & diuidiatio est 42-16
 Robur forma potine 42-16
 Robur simularum est partium 42-16
 Roma à prima origine annis trecentis septuaginta septem nullum externum bellum gessit 86-35
 Romani à Latinis, quæsi cõsiderantibus uicem præter essent, occidant fure 720-31
 Romani ad iniuria alijs inferenda sibi diligentiſsimè cauere 24-36
 Romani in somnis 42-19
 Romani animi magnitudinis, ut porci robore eorum ferè uisum terrarum suberantur 748-39
 Romani contenti in aqua discerant, otio eos stupor barbarorum impingerent 748-34
 Romani cum Minus turpe fœdus fecerunt 14-32
 Romani, euerit Carthagine se tranquillum pacatoque uictoris esse, frustra tonitru fœre 160-42
 Romani Fablorum temporibus cum Tyrenis bellum gesserunt 166-37

Romani in signo Mithridatis occidit in 319-39
 Romani uisum paguare detestauerunt 106-30
 Romani prouidentia tanti caelus, ueni pugnant 74-39
 Romani in hostes infestis incursu 6-36
 Romani uictoria reposita supertubant 106-36
 Romani uiri bellicosi laboremque, tolerare sed delicis abhorrebant olum 9-41-36
 Romanus unus hostibus uiginti oppositus 544-24
 Romulus fratre Remo in se fecit, urbem secuto tribus, patricis, aguitibus pedibus, inuolunt 84-37 & 84-3
 Rosa papaueris inqualiter comparatur 81-3
 Rosinus uicini ad Homero poeta Gæcorum prestantissimo demouitæ 946-31
 Rosius quid sit 119-32
 Rosus Agriaus unde dicta 119-32
 Rosius semper est in animum sequens 36-35
 3
 Sabazius Barbaria est Barabus 84-39
 Sabazius Moasia Patensium B 84-39
 Sabazius est 84-39
 Sabazius, dies septimæ septimæ, ocoff corporis, anime occupationis in multiplex completæ 84-39
 Sabazius in templo Baccho consecrata 84-39
 Sacer gens Thracæ 120-4
 Sacerdotes in adibus priuatis prohibita 673-30
 Sacerdos Canni talibus uisibus 444-32
 Sacerdos Cybelis in darathum obiectus 120-4
 Sacerdotes ad altaris igne incendendo diluuntur 120-4
 Sacerdotes in xxx. io uase cremati 612-36
 Sacerdotum mens omniem patriciam finem 174-36 & 86
 Sacerdotum regno mali conlingunt 770-35
 Sacerdos nephalis sunt, in quibus uisum uolunt, sed aqua multa 612-39
 Sacerdote fuit Aaronis stirpi uicellum fuit 641-3
 Sacerdote dijs facta à quibus primis inuenta 42-31
 Sacerdote integræ dijs offerri solita 42-31
 Sacerdote quot replicata fuit 42-31
 Sacerdote Phœlicianis de uicis & inuolunt de dicitur Phœlicianis 920-4
 Sacerdote inuolunt in Deo gratum 466-4
 Sacerdote turbolentum cur Cretici uocati solent fit 641-36
 Sacerdote quædam in Bactrum inueniunt, ueni ueribus priuata sunt conata 900-45
 Sacerdote à Gæcia uisus, ad Sebtyas Hyperboreos transuolunt 1-8
 Sacerdote Arabis Sacerdote in ætate 146-38
 Sacerdote in uita ueni 46-34
 Sacerdote, in facili suppleat uel accidet, inuolunt 641-3
 Sacerdote, in agere uoluntatem, quod Salomon quædam panper se dicitur 6-36
 Sacerdote non proci ad orbe Elefina sita 119-32
 Sacerdote in Melchisedech Dei Sacerdote 119-32
 10

INDEX

in Sions monte condita, à pace sic appellata 310. 31
 Sales à pluvio, dicitur in eos proverbio qui aperit aliquem derident 902. 17
 Salomonem fulgurandi de tonando Iouit imitari cupit conatus, salina sua Ictus 310. 17
 salamenta carnibus absentibus boni colenda 907. 4
 Salis montes sufficienti ubi carnes non adfuerunt 71. 57 & 72. 7
 salare in tenebris, de quib. dicitur 192. 14
 saltatio Pantomimas ab Augusto Cesare inuenta 67. 16
 saltationem eandem repetendam dixit quidam Marcus Imperatori Zenoni 919. 12
 salubra aliud est sanitatis effici, ut medicamentum, aliud vero cõseruata, ut ratio uictus 931. 18
 salus cuiq. sua in primis curanda 87. 10
 salus longo tempore oia iustant, quod uox paulo mo momento uisat 721. 26
 salus principis quibus in rebus sita 199. 17
 salus prouincialium amplificatio impetrij presertim 97. 47
 Salustius philosophus 364. 40
 saluma quædam sit hircinis genus, de qua inuenta 311. 1
 salubre qualis sit instrumta, & de quo fuerit inuenta 311. 31
 Salus Sami nauis genus 907. 10
 Samos perdidit causa fidei hostibus conseruata non, eum quibus inire seruide se cupere simulant 716. 17
 Samo Thracia est insula sita à Thracia regione 311. 8
 Sampsico per fortæ conseruata 311. 45
 Sampsico quosdam enopis uoluptatis imperabat, tam diu suis hostibus superior euadere 311. 46
 Samuel anno ætatis duodecimo incipit propheta 311. 21
 Samuel propheta ab Anna matre diuinitus expetite nomine Samuel, quasi Depropterea ut Adadatum dicit, aut appellatus 311. 21 & ibid. uerbo. 19
 sagapena ocalorum cicatricibus & lipitiodini conducit 319. 41
 sanctimonias scribarum & pharisæorum quanta 949. 40
 sanctimonias uisq. uerbis aut potior 34. 46
 sanctus est, qui quis Deo se totum conseruat 679. 11
 sanctissimi Iouis, pro re magna usurpatis ab Epulidis 316. 10
 sanguis est id, in quo nita non consistit, & omnium humorum præstitissimus 669. 15
 sanguis ludæorum cum uicinis commisit 717. 4
 Sanius Crotonæ, cicutaribus, ricinis, de placentia sanis affertur 931. 26
 sanitas cognomen est Mineræ 931. 16
 sanitas est duplex, unaq. in medico est, altera in eo, qui sanat 931. 6
 sanitas est potius in morte quàm uita 417. 10
 sanitas (nummorum bonorum pulcherrimam) est quatuor corporis facultatum: calidi uel calidi, frigidi: homidi, siccæ conuenientia 931. 33
 Saper nisi quædam Tydeo Homericæ, quoad corpus, æqualis, quoad animam, 87. 41. 45
 Sapiens æquè erga gloriam & contemptum affectu, ut ille est cæper 157. 11
 Sapiens inter Raltes non multa loquetur 104. 45

Sapiens moderatis aff affectibus, affectibus non ex parte 318. 31
 Sapiens sui similis sumpsit affe debet 16. 16
 Sapiens uacuos perturbatiua 100. 11
 Sapiens ab hominibus multa dicit 106. 7
 Sapiens aduersi sunt & boni 164. 13
 Sapiens Epicuri infamias 341. 11
 Sapiens Homeri & Sophocles par uariis maia 729. 4
 Sapiens non est adolefcentibus sed aduertere matris 742. 18
 Sapiens solus ipe qui dominum animi tenent, ad uiam sincere pectore ueniantur, diuinitus adnunciat 99. 8
 Sapiens Prodicus, pro ualida sapientia 721. 13
 Sapores remissiores prægatiss acrioribus percipi non queunt 673. 8
 Sappho quædam Lesbica, se Phæonem quendam frustrè adamsse uidens, da rupe Leoca de sese præcipitat 949. 35
 Sara litera r geminata Sara appellatur cõdem caput, com Abrahamus, Abrahamus 8. 33
 Sara uxor Abrahami sterilis eisdem parmitur, ut liberorum processu dolum gratia cum ancilla congruatur 1. 21
 Saraguri ab Hispania Acausia fora palli 323. 1
 Satania salis uicinis uenit adf. ubiq. quid significat 60. 17 & 61. 1
 Sarcinapalus rex molire corrupcor 311. 10 &c.
 Sardinita insula est marima, Italia uicina, in qua purpuræ præstitissimæ nascuntur 177. 17
 sarisæ fixissimæ non facillè franguntur 194. 55
 Satanas Petrus inftar sumentis cribrare expetuit 855. 14
 Satelites tyrannorum unde bipedes appellati 547. 60
 Saulus Israelis rex cum sic à caso dimones exagretaret, ut quiescere non possent, ancilla Davidica demulcebatur 174. 26
 Saulus pro a suis quartis regum inuenit 314. 11
 Saxum sicum est, quod sine cemento adificijs adhibetur 640. 10
 Saxum Tanalis 103. 47
 Scabellum in leuicis Incantationis domini significare uidetur 952. 51
 Scabere & scalpere la merced, da fets amittit colentibus laudentibus'na dies solent 934. 33
 Scabre Herculanæ cur scabellum curam dist 181. 14
 Scædem designat 181. 14
 Scædem mon, innotentum libro secundo, est litera Phœnicia dicta esse à Phœnicia Aethiopia filia 1007. 18
 Scandicopala uocatur est Euripidis, quod matrem holorum sentitricis habuisset 318. 13
 Scaphium Parmi de rer paratis quæritur: thæ dicit cur foliat 931. 10
 Scaphium omnis aquæ maris 667. 11
 Scaphium ego sequitur ero oblectrix 16. 4
 Scatibant semen in sanum bubuli emittent, illud pedibus tuo die ageret, donec fuerat præparat 464. 11 & 667. 8
 Scaris marinus sulos pallè ruminat 77. 16 & 15. 50
 Scatris plicibus, aliorum medicis 144. 50
 Scaturigo lymphæ in fontis uis quod poricand 391. 10
 Scelus est uicæ Iniquis 215. 44
 Scelus media est thæzati ianna 159. 16
 Scipio dicit populi sunt, apud occidentem oceanum, iuxta zonam torridam, qui

pedes laetos habentes eorum umbra cõtra æstium la tegunt 160. 50. &c.
 Scitania bonorum malorumq. rarum, nentrarum item prædictis dicitur 1003. 10
 Scitania eadem ad plura partitur 666. 6
 Scitania uicinis non affe 461. 16
 Scitania scitania præstat deobus modis 318. 35
 Scitania transitio est ex definitis ad definita 161. 11
 Scitania differunt à scitibus 117. 8
 Scitania philosophicæ quot & que Aristoteli 319. 4
 Scipio corpore formoso præditus, magnanimitas naturaque magis iucundus, fuit quam fortitudinis 879. 40
 Scipio cõ Haugibale duce Carthaginensium pachtuocem inuit 159. 17
 Scipio Lycigo à Polybio comparatur 776. 11
 Scipio matrem magna profectus est libetralitas 669. 16
 Scipio Romanorum dux, oracula porias iniqui quàm uerba facere folera uisus est 160. 10
 Scitania durities est, malè bapatis immedicabilis 862. 19
 Scitania pèra Diogenem Sinoepem modò tenent cepit 166. 11
 Scitonia homo uisus fuit & improbitatem uicinis simul infamias 161. 14
 Schola Eufarhij 116. 17
 Schani quot sunt ultra librum commorantur 864. 14
 Schani animalculum est ligens erodens 162. 11
 Schola ferix erant Atheniensium, quibus illi in honorem Bacchi per uires ostendebantur 864. 17
 Scopendrea decem nulla pedes habens 676. 55
 Scopulus Acherontis cruore stillat 167. 24
 Scorpium pro perca, deestera melle, prelatas designat 94. 58
 Scorpium sub omni sauo est, 961. 14
 Scorta à Scipione castre expulsa 312. 32
 Scorbis pharisæorum sanctimoniam inuenit, quoniam modò uicinitur 949. 46
 Scorbis in aquam quid sit 451. 11
 Scripta Agællæ pro aduocatis habentur 424. 13
 Scripta Apollinarius Laodicæosyriani 113. 10
 Scripta Apollinij Alexandrini, cognominemto Dyracoli 117. 50 & uic. &c.
 Scripta Galeni non uicinis generis 135. 10
 Scripturæ aliquæ uicinis ordine ab antheore Suda recentior 946. 46
 Scythia, quibus Iouis Iouis Iouarū uerentem, qualiter facta fuerit 946. 46 & 47.
 Scylla uicis ad orculos melior pulcherrima, ornata, fœca casum capra, reliquū corpus septemium habens 861. 16
 Scylla lignum fuit obliquum & longum 864. 45
 Scylla: Latæ demolorum due quot in sinum comparatæ 865. 16
 Scythia sinum, quo proverbiale est, eorum, quod uicinis uicinis, respiciat quæ mixtum caput, dicitur 164. 15
 Scythia cursum non habens in sua gente inuenit iudicatur 612. 8
 Scythia aut hamasobij dicit 617. 50. &c.
 Scythia currit uicinis uicinis 414. 17
 Scythia cursum capitis non cum plis refercabat 101. 11 & 130. 46
 Scythia Darium postulantem, ut sibi pederent, plorare iusserunt 369. 43
 Scythia incurfus fœciant in Romanorum sine 137. 11

INDEX.

- Scytha** mirabiles sunt & infidi 79.14
Scytha quidam Cruthungi dicti sunt 160.4
Sedaba urbs Armeniae 116.11
Setae hydram, cur de rebas, qui seti non possunt, dicitur 913.17
Setia Cyrica qualis sit 517.10
Setia Cyrenica on de 114.57.66.
Setia Diactica & Settica 110.14
Setia inter Anaxim & Sestariae ou de subor- ta 110.24
Setia philosophorum opem 871.20
Setia Sarmatica & Manichaeorum contra- riam 717.186c.
Setras periculosa 81.44
Setras tarditatem cōsilij sequitur 701.40
Sethias, impissimus in omnibus, à Na- bucho deosore desctis 144.5
Setigmentum cornu uocantur à plerisque due & marachia, quatuor uiciorum mil- lia & sete continent 94.6.43
Setor orbi aet. 30 quam Lotus in eandem pugna Sodomiticum, confersuadi sui causa se recipit 149.11
Semiprobis (sunt), qui peccate detestati- ter, catamen committunt 171.14
Semiramis etiam Rhea dicta fuit 146.11
Semiramis Ninium membr. canit, ead., nomine mutata Babyloem uocauit 146.1
Semiramis, prima Assyriorum regina, me- tallorum inuenitur 144.4
Semur hermaphroditus appellatur 1945.17
Semur Aegyptiaci opus esse quomodo dicitur 144.405
Seminum in luctu adhiberi solij, protu- bio (Selinu corona) locum fecit 144.10
Sellaria cur arroganter esse uolet 144.40
Sennu Senfolam quid sit 711.8
Sennus Romanus Fabio Maximo 40 in- stitutum aduentum patris causa restitit 94.60
Senechas aquila, Corydā est adolecentis 16.8
Senechas Heliada, aene admo dum gran- dibus attribuitur 911.10
Senechas irae pater mortem nulla 441.11
Senechas Tichonagrobicubum de, lon- gaeus decrepitij, uisatum 911.11
Senes capulari i) sunt, qui cum in etatem quantam incedunt, delirio laborant 946.18
Senes malorum multorum guarus 17.56
Senes marium suscipere, pro tene nullus preuic 601.4.6
Senes, uetheribus afflicti solitus, puer dicitur 719.11
Sensibilis etiam quoc sunt, & omnia sic dicitur 871.14.6.
Sensu à phantasia differt 94.14.6.
Sensu à sensibilibus patitur & periculis tur 701.14.71.31
Sensu ad externa referuntur 94.116
Sensu est rei p-actus 591.18
Sensu exterioris quocq. fuit 171.22
Sensu id tantum de quo adu. 909.18
Sensu percipit extrinsecus, nouis 94.116
Sensu in breui animalibus motus fetuo- dum locum causa est 414.4
Sensu oculatorum acior est, quā oculis 919.16
Sensu qualij, suum tantum modo sensibi- le percipit 949.1
Sensu uocē quā pax uerax, fuerit au- dita, nou est ferenda 119.10
Sensu uocē quā accuratius dicitur, quā uocē sensu est coacta 47.14
Sententia communis, quod 91.61.43
Sentia quae calliditate aduersos plicatores etatrit 101.18 & 191.46
Sepium Orionis homioibus incognitum 197.13
Sepulchri Achillis Rumpiū etiam Tro- tanorum posteris aucto fuit 111.10
Sepulchrum canis, qualis locus 517.33
Sepulchrum & 108.4
Sepulchrum Diogenis canam habet inci- sum 914.11
Sepulchrum foetus Pici 914.11
Sepulchrum Simandis à Phnicia Agri- tanus duca seperbā & inelamentor distipatum 114.11
Sepulchrum à Romanis magni facta 44.41
Serens gens fuit, ubi senecum nascitur 110.45
Sericum olium oestis Mediae fuit à Grecia appellata 110.11
Seruo humanus ab aubus linguas & ge- narem formam humanam similes ba- bantibus dicti exprimitj, potest 107.35
Sermones Capidinis & Veneris ueribus quouque malis descripti. ibid. 10
Sermones auctus Iocis Muietis adhibet 47.46
Serpens hydra septem copithos est pra- dita 914.11
Serpentes Hierichontij pingues 715.11
Serpentes pellem uiscram solent exuere 742.55
Seruat modum, res al opicua 44.55
Seruat à ludis p-ambulo alitus 394.27
Seruator Christus non ai cogit, sed cha- ritate allicit 174.16
Seruator itarum conferuandis est 10.16
Serua ab lapsus tribu orus, primos idololatras auctor fuit 14.11
Serui apud Athenienses eoulenio con- debaor 619.1
Serui cur ab Atheniensibus ad Argiuias uincitibus manumissis fuit 649.1
Serui dominis ouaque amici 911.51
Serui in tribo domo uorum suorum accu- sari solebant 611.1
Serui Locadamonioum, belatos apphe- lats, in Tenaro promontorio ab illis interfacti 940.45
Serui Phrygae ignosiores & tardiores al- pe putantur 1007.7
Serui rotas alligari, flagris cadebantur 942.45
Seru Thesalorum cur Penella oocati 741.11.66.
Serua Dro, hooos est piorum 911.1
Seruitus trisiam dicitur 151.16
Seruitus Aegyptiorum rex, eorandem op- primendorum eou G, mulieribus in- uerit, iuris mulierum officia mandauit 147.40
Seruis, Adami filius, temporibus aies ab hominibus cur Deus sit appellatus 149.14.6.
Seruatous gloria quam pecunia fundit- for 142.1.66.
Seruitas cum hominibus debet ad uero- iocēda 141.27
Seruus imperator Romanos orbem Br- xantium excidit 144.14
Sibyllae complures, à parentibus, patris, & alij eorum circumstantij descripti 110.40.66.
Sic curi sunt entes, quos serenes, sicarij dicuntur 111.11
Sicere potius est facticium, uisum acmpe coadumētens peritium 114.17
Sicilia trigoniouus Atici collis 111.11
Siculus uox immaturoj uidentur, in eos dicitur, qui perui ammodij causa magnam libe damnosum ecceteras 111.46
Sic omnia in aeream descendit, prouer- bia dictam est 111.43
Sidera, p-acti solem lunamq. caetera astra uocantur 797.16
Sidera quoupplicia fuit 797.18
Sidera uicula magnaerent uires mirabiles habere dicitur 115.10
Sidera in uocis Masanicia 146.7.66.
Sigma à Dorsoisibus San appellata 111.44
Sigma bellica fuisse, quibus erectis pugna- ri inceptum, à dactilo pugnae desit- fait 110.11
Signum ab argumento quid differat 110.10
Signum extremam demeritū quo d 119.35
Signum quod cuiusque, siue adhortans siue dehortans, à Graeco est ipse uocatum 679.10
Sigis signiferi quod libet in gradus XXX. diuiditur 116.19
Silentium comicum quid sibi nedic 149.11
Silorum mulierum est ornamentum 171.10
Silencium Pythagoricum quinquosiale 111.41
Silli ab oculo cum modo ad decidendum comparati dicitur 111.55
Siphium Bati, de quibus est p-eter 177.9
Siphium radii est inaequalis, qui nas- cens in Africa ad condumēta & ad cusationem nitus est 111.15
Sima animalis curuositima 711.10
Sima purpurata, significas homines lu- spacia probitatis improbos 716.18
Simulatio Dei in nobis comparebit, si in- st- Gactij, cum prudētia, non utrius- que ob consilio sed alijs uariis op- praditi fuerimus 911.10
Simulatio digna est 681.16
Simulatio quidam Dai inest homini sic- candum Platonem 10.14
Simus uulnus capitur quidem, sed cordē 100.19
Simplex est duplex 110.18
Simulachra cor in sacris offendiua & picula uocantur 111.7
Simulachra in trisemum pro- Minerva ab Atheniensibus collocata 710.41
Simulachrum hominis quodlibet lo dicit- detestabile 177.41
Simulachrum Iasarij ob quatuor 4001 conuersiones quadiforme 117.14
Simulachrum Iouis qualiter describitur 116.17
Simulachrum Matris ubi, quod sit, & quo- modo colatur 444.5
Simulachrum Mineruæ bastam tenet 34.64
Simulachrum Mineruæ uictricijs qualis 66.4
Simulachrum quid sit 161.47
Simulachrum Venus pellicum tur ma- tresset 105.16.66.
Simocritas inter Syros & Phnicias uelle firma inuenerit 112.40
Simus Dei est eius honorum thiasura 406.11
Sion sumis interdu pro piorum repu- blica 115.17
Siren in seclum est certicūm api couisim- se 148.11
Sires Oracorum fabulis celebratj quid 148.15
Somon

I N D E X.

Simon sophista fuit & peccator, unde
 proserbio dicitur, Simooe rapator 155.
 Simonides dijs charissimos 164.10
 Simonides memorie firmitate ab Apol-
 lonio Tiano superat 17.18
 Simonides ob fuisse tantum occasione Me-
 lierites est cognominatus 17.19
 Simulatio fluitans que fit in lenu, est fe-
 penensio maxima sapientia 174.3
 Simulatio non minus ac infani ipso dolo-
 sus 111.1.0c.
 Sisyphus ab Homero callidissimus fuisse
 scribitur: indeque fit et omnes callidi
 Sisyphi dicuntur 175.11.
 Sisyphus rex fuit Corinthi, qui unguibus
 & unguis animalium suorum literas
 singulas inscripsit 175.11.
 Simondrides homo luxuriosissimus, fuit
 179.18
 Socrates delictorum consolatio nem ha-
 bere 913.16
 Socrates est, cum iisdem utriusque ut amici
 fuit vel inimici 182.18
 Socrates in iurum maximum 182.11
 Socrates a Melito quodam Teagico actu
 fatus 186.15
 Socrates contra XXX tyrannorum inter-
 dictis a disputacionibus absterri non
 potuit 189.11
 Socrates de cinere & insuper meretricibus
 dices 178.14
 Socrates fuit Atheniensis 174.4
 Socrates simul & calvus & similes Sita-
 o fuisse dicitur 709.17
 Socrates sublimatorem disputacionibus
 in angustiis eductus, a proposito dis-
 stitit, ab orationem desiderio fo-
 lebat . . . 910.17
 Socrates Xantippa uxoris morosissima
 conuicijs uolendis afflicta, ex patien-
 ter feribat 94.41
 Sodomus, ut & Gomorra, disuolgo iura ab-
 sumpta car fuerit 147.16
 Sol a Philochoro etiam Apollo uocatus
 est 943.13
 Sol Anaxagora massi ignita vel leuis i-
 gneus esse uisus est. 76.10
 Sol altum magno m. . . 17.17
 Sol mihis in oculis appellatus 617.16
 Sol aurea catena dictus a Platone 1031.
 14.
 Sol est harmonia uisibilibus 118.19
 Sol in die diurne causa est 675.11
 Sol obscurus in somnis conspectus mali
 est omen 601.9
 Sol per Persarum dignitate qualiter obla-
 turus 519.17
 Sol, quasi terribis quoddam incedens,
 magno tunc ali paratur 74.44
 Sol terribis uocatum omen appellatum 51-
 1.0c.
 Solertia est eorum que oon didicere, ex
 ijs, que didicere, inuestigatio 81.4
 & 62.1.
 Soli uari Cilicis a Solone condita 161.
 43
 Sola de stapha ueteribus erant loco bal-
 neorum 874.45
 Sola iniquitatis pro iniditibus, iniquis acci-
 piuntur 491.13
 Solum regis Xerxis pedes argenteo ba-
 bene 116.17.0c.
 Solutissimus est sermo incoegit compo-
 situs 171.0. & 171.3.
 Salomon a pace didus est, quod ante tra-
 peribus sua fuerit 170.13
 Solon Atheniensium legislator 184.17
 Solon fortune Croti contemtor, et hu-
 manas incertas & ubi ferus esse dixit
 911.11
 Sola Homeri carmina sic recitari uoluit,

ut ubi uentus desinere, ibidem alter in-
 ceperet 962.18
 somnia cara ideo dicitur, quod uel cum
 ijs, que clausis habet oculos, quasi col-
 loquuntur uel etiam fallacia effac-
 tu sunt 941.16 & 949.1
 somnia Pharaonis a Iosepho hic explicata
 quemadmodum uenerunt 7.10
 somnia allegoria & theoretica 14.14
 somnium Alcibiadis pertinet 11.11
 somnium de Pericle 74.7.4
 somnium de Platone Socraticum 761.10
 somnium post somnum est efficax 666.
 19
 somnium sepe cum insomnio confundi-
 tur 466.41
 somnium Seneriano obiectum, quo ille
 motus carumini tanquam turris infi-
 dens de tandem agitare uisus est 141.
 10
 somnia ab oculis philosophantium pel-
 lendus 107.19
 somnia de Deo dicitur equanimiter cum
 seu patientiam significat 966.6
 somnia dulcis oculis aethio, de ijs qui phi-
 losophari uolunt, ideo recte dicitur:
 quod philosophus studiosis multum
 uigilandum sit & lucubranda 961.
 22
 somnia est uigilie naturalis primatio
 961.55
 somni multici tres sunt 1037.17
 somni uelut strenu celo in aere lingu-
 bris auditus belli ciuili Romanoerum
 prelagium 102.10
 somni uelut, uentorum, fluctuorum
 qui hae 767.11
 somni uelut triguis gratulorum croci-
 tatione loquid praestat 141.14
 Soperat a Constantino interfectus 175.
 19
 sophista non eruditus indoctus, sed oec-
 borum praefectus Homerus 418.10
 Sophocles tragicus Homerus 725.16
 Sophocles merum a cona antiquis in more
 hinc 10.18
 Sophocles fuit castitatis
 fortis Dauidi quod sint 421.12
 Sophocles de subortio magistratus Athe-
 niensium 114.19
 Sophocles animarum 764.17
 Sophocles uig breuissimum & longissimum
 eodem residit 4.19
 Sophocles quid sit 179.14
 Sparta sua cuique oranda 610.11
 Sparta urbs Lacedaemoniorum 180.10
 species agrorum quae & quot sunt 709.
 16
 species animarum tres: ratiocinans, ani-
 mos appetens 1015.47
 species contactus cum sit cogentatio,
 genus eiusdem esse recte dicitur 1015.
 17
 species mundi nulla interit 100.19
 species proprii est inanimorum 601.11
 species quid sit accepit declaratur 163.
 41
 species respiciendis quatuor sunt 175.41
 spectra Hecataei sensu dicitur conueniens
 apparere solita 18.49
 spectra in funere Heraclii conspecta 177.
 16.
 spectrologus ancilla est, gratulo familia,
 a feminibus colligenda ista dicta 180.
 31
 Spectra est rei expectatio 151.15
 Spectra in porum instabilis 119.15
 Spectra omnia in una occasione fit signa-
 da 104.41
 Spectra uisus parandi coloris sub iustitia
 no adempta 109.16
 Spectra uelut periplexum sunt 115.15

Sphinxus Megarica, pro meretricibus uoca-
 pantur 57.1
 Sphinx Dauidi propheta sunt peccata 46.
 31
 Spharbarus a Comicy elegitatus est ut
 Barbarus & Phryx 1007.10
 Spirdo Cyprius miraculis clarus fuit, de
 Triphylis eius discipulo postea de-
 scriptus 943.13
 Spiritus adoptionis efficit in electis, ut
 Deum suum patrem uocent 127.19
 Spiritus animi hominis 766.44
 Spiritus Grammatici ex Herodiano, secun-
 dum ordinem Alphabetarum literaru-
 m a Philippo sophista descriptus 914.
 10
 Spiritus omnis Aristoteli corruptibilis est
 966.16
 Spiritus sanctus est gratia potentia, phi-
 losophia 141.0c.
 Spolia pygmaeorum colosso accedunt, et
 laborum fructus se fecerit notas 47.11
 Spontisiam, pauperis filij, nabijs, filijs
 coranabatur 180.11
 Spontisiam quomodo pecunia fuerit 104.
 41
 Spueri in qualis quid est 167.13
 Squilla herbe genus est amara, eam com-
 mune de morbis mortem ferens 180.18
 Squilla Cicutus maiores sunt qui Smyr-
 na 109.14
 Staphylus Bacchi ematios 418.11
 Statura Achj Adami 1019.19
 177.46
 Statura Apollinis citharidi tenens manibus
 quid significat 118.17
 Statura eburna Minerue a Phidia statu-
 rio confecta 931.19
 Statura in Diogenis bono rem a Sino pen-
 sibus erecta tunc 916.16
 Statura Nicomachi, ob hominis eadem in ma-
 se habita, ex oraculo locum primum
 non recessit 618.0c.
 Statura Nicomachi pugillis excellentissimis ho-
 minem flagellis ipsam cedentem occidit
 615.13
 Statura Selenci cornu cur habeat 14.13
 Statura Veneti cur habita 188.8
 Statura Mercularis a quo mutilata 77.
 15
 Stella non naturalis quatuor 496.15
 Sternomantis Sophocles est idem qui eng-
 strimus seli seli per hon alij 177.10
 Sternomantis ad Cyrenas referri solent
 641.20
 Stecheobus Heliophontem, cuius amo-
 re perire non possit, quod ille repu-
 gnaret, ita acculit apud mariti, quasi
 uen inferre uoluit 181.10
 Stilbides uelut optatus & celebratissimus
 715.19
 Stipendium militem in philosopho erit
 confutendum 118.14
 Stipos sunt uiri quater mille unguibus
 fer 906.11
 Stori a Stoa, portico Atheniensium, a Phi-
 lanctas postea Pericle uocata, dicti
 115.17
 Stori tang, nomen in loco nati 118.15
 Stomachus ab antiqui medicis uocatur
 cetera, unde dicitur, 101
 Strobil Strucio philosophus 615
 Strobilum est, cum non diu uultu ptyx ad
 hostium animo: perterretur dicitur in-
 cenduntur 1001.4
 Stragema nauticum insignis quoddam
 118.49
 Stragora herba aquatica, radice carens,
 aquisque innatas cutane est frigida
 117.46
 Streptis alius est facultate, alius adu-
 1014.11
 Streptis

I N D E X.

Arripit loogo tempore factus, magno
dicitur 174.11
Argutus nō sanatus ad absterpendum, sed
etiam ad aqum haerentem utilis est
115.10
Strymō finius ambis Amphipolin 70.14
studios rei famulatus quibusdā est idē
qui illeheralis 64.7.50
Stodium pecunie perditio est pecuniam
rem esse bonam 709.11
studium philoſophiæ à Saboſto repetitō
ſon 607.10
Stulticia Chriftiana quæ 607.11
Stulticia in ſimulaſa locō ſapientia ſimulans
eſt 954.8
Stultus re peracta ſapit 114.11
Stuprum Pythia Anilloctem à fratre illius
901.14
Stylas Brutis qui 190.55
Stylas ignis forma crucis I M O C
VI N C X ſcribere ſolus 160.55
Styrax Athenienſium dicitur homo auratus &
proditus à XX X, tyranus interfectus
eſt 104.11
Styx fluvius eſt infernalis 114.15
ſublimior maior eſt ſignum aliquem ſue-
tudinibus 871.10
ſudor ficus qui 64.7.17
ſumma ab iure incipiendo petenda ſunt
679.10
ſumptus quoties oper eſt, ſunt facticidii
74.4
ſuperbia deo maxime inniſa eſt 161.10
 id eodē, tum ſibi habet oppoſiti 910.9
ſuperbia Nabuthodonoforū diuinitas
eſt gata 601.40
ſuperitum demerſa animi ſignificant ma-
gnitudo, nō oculus itate m 96.19
ſuperficus eſt extremitas, corporis tuſi
que eſt ſinis 310.17. 311.1
ſuperior nubes ſemper æquas dicitur
et dicitur ſubterraneus 104.10.10
ſuperſticio Sarmatibus 54.11
ſuperſtantem eſt cuius parietina nec
ſaris non eſt 181.14
ſupplicia atrociter ſepit in auctoribus ca-
pita conuertitur 414.16
ſupplicia dri, hoc eſt iſtaſſeſſam Aegy-
ptiorū, inſar uitorū innadē 944.18
ſurripere plantam ab alijs ſubaſiam, la-
boribus alienis eſt frus 557.16
ſuſpicio auctore Philolao omnib. eſt ma-
gnæ cauenda 118.16 & 161.15
Sybarites homines iſoſolentes & charicū à
Crotonarijs interfecti 111.11
Sybarites homines plenus ſecernit quos
deos 61.40
Sybaritz & luxu & opihos affluentes, &
ſibi & alijs beati nō 114.11 & 166.16
Sycophanta pro gladius ſcalium dēſi-
gnatus 891.11
Sycophanta & oeds dicit ſunt 191.16
Sycophanta, uilitatis atqueſſa causa ut
quodis inſare oñh tergeretur 795.11
ſylſtoſcinne eſt cum alij manipulo alios
adnotius 191.14
ſylſtoſcin compoſiti reſoluitur quater
ad ſimplices reducutor 74.19
ſylſtoſcinus eſt propoſitio cum ſ dēſi-
gnat 191.11
ſylſtoſcinus, id eſt, telleſio, quando ſar-
torum compoſitione non uidetur ſignifi-
care 191.11
ſylſtoſcin apud Grammaticos eſt propoſi-
tio, quæ ſum ex omniſi uerboſ. con-
ſtat, contentam perfectam imposit
191.17
ſymbola corporis & ſanguinis Chriſti ad
aceleſia offeruntur 871.11
ſymbola Pythagorica ab Anaximādro Mi-
leſio iunioris enumerata 76.11

ſymmetra ſunt, quæ eadē menſura me-
munt 894.11
ſyncratiſare eſt moſt Cretenſium conſpi-
ratorē 190.14
ſyncroſis ab Agreſſibone quo dicitur conſi-
ſtente, hęc eſt, liborū moltitudo rēpo
ſyncroſi à Solomoniſſm prebati 704.1
ſyncroſis a ſtatibus ſuarum eboritio dicitur
eſt, qui & ſyncroſis 181.10
Syracufa urbs opib. affluentiſſima 145.8
Syracufa ſenſum loſentiſſi delicatiffi-
ſimū; ſunt habiti 191.3
Syri ab Afſyrijs denominati ſunt 114.16
Syri aduerſus Phœnices, proverbialē di-
ctum inde naram 191.19
Syri potant Syrenas dolere eſſe, qui, poſt
luctationē ex aquis ſubvolantes, ſeuas
quoddam carmen decantant 141.16
Syrus potus ex aqua & ſea 191.11
ſylſtialis ſine tollorato, totinet ueros in
gnotadnor 301.15
ſylſtialis hoc eſt, conſtat quod ſine quo 900.9
ſylſtremma ſunt ſur mille uigintiſtrem-
or 904.1

T

T **Abſilio** eſt, qui cōreſſus orbis ſe
ſcribit, omniſumq. tuum tabulas
conſicit 901.6
tabernacula Chami pro Aegypto 91.16
tabula gloriſum & operum Democriti
461.41
tabula legum neceſſitate ſufus appella-
ta 72.1
tabula omnium Ptolearchi ſcripſit opus
eſt ſiſo conſectio 111.17
tabula ſorum omnium qui in quos di-
ſcipula ſtaturum 461.41
tabula Seſonius noar, quibus omne ſar-
dium publici & priuatiſſi colleretur,
omniſiſſe dicit ſeruat ab omniſi
uſitacione 141.14
tacturum Pythagore iohitatis, ur de
plato caſem ubi uſatetur 114.10
tacturus ſcapis, dicitur in eos, qui oñ
animum degnerent ſileſce 191.1
tactuſ eorum qui tangunt onum quod-
dam genus non habet eorum 91.11
Tannarum promōtorū Laconie, lo quo
ſeuer erant ad inferos deducetes
191.17
talentum apud Siculos Atticum uocatur,
quantum ualeat 904.17
talentum, Diodoro ſo libro de pœderb.
ualet ſexaginta minas 901.15
telpa, anomalū eſt oculis carus, quod eam
fruges terræ corrupuſſe, Teilus ſi-
ſi priudiri 491.10
Tanis loci omnia, ubi regia ſunt Partho-
rum 901.10
Tantalos cuius ſiſ filius, qua pœna, & cur
apud inferos excrucietur 901.16
Tantalus Phrya ob diuinitas Opulentie ſo-
moſ, filius eſt dicitur 901.11
tartarus uiciorū tennis inſignitū; ueteriſſe
omino purpurea 901.15
Tartar à Partheno quod dicit Parthe-
nas 21.10
Tarus orbe Cilicia oſo die à Sardania-
palo eſt rētra 901.7
tartarus inferor apud inferos locos, qui
idem loqus etiam dicitur in omniſi
21.10
Tartarus nſus eſt extra Herculis colum-
nas 101.1
Tartarus orbe Hispania in Oceano ſi-
aerno larui uicine 901.11
Tauropola dicitur Diana, quod in ſar
caſari omnia circumcar 901.15
taurus integer aſſatus
taſeſis, quo ſuec temporis tenuitio,
dnum tetrarchatum ſui prepoſitus
901.15

Taurus cum uicini Aſiacis, ſi orbis cue
tudaſ non ſon eſt 901.11
Taurus ſeodum conſecta omnium ſerena
alium tenent 54.16
Taurus aſtatorum partibus latera legi-
bus compaſata 84.15
Taurus homo ſuit inſtantiffimus, un-
de & proverbium, Taurus harc dicit, caor
911.14
Telegonus artis angordū primos inuen-
tos 911.15
Telephus & ſarcuſa, proverbium de Te-
lo quod dicit pauper & mendicor, Pe-
ter ganſante 911.7
Telephus Herculis filius Lanator cogn-
minatus 114.15
Teliſſilla mulieris armatas in boſtem La-
cedemōnium ductans, eundem ſo fa-
gam conſicit 911.40
telis ſagumit eſt genus quod ſi ſtrum
eſſudat, lapum pedibus humanis
periculoſum aſſert 910.17
telus tur alma dicitur 11.30
telus tur mulier typanum gataſi ſio-
gator 311.15
telus torrigera quare ſingatur 201.5
Telmiforſis ſo Caris habitans, ab Hali-
carnſo ſtada dicitur ſezaginta 911.18
Telmiforſis ſioe ſinas lator, ſex habet ſignifi-
caſa 911.40
telum Achaitum, pro telo ſagaciter uſi-
ſo 164.16
telum ſuri imbecillit eſt ſurdum & mutū
116.4 & 710.44
telus 191.17
temeritas Athenienſium ſelix 191.10
temeritas in credendo plerumq. maxime
711.11
tempus conuulſus ſunt, anguſtice Theſſali-
corum montium circa Olympum &
Oſam 911.11
tempus omniſum animi totum corporis ſi-
perament conſicit 911.17
tempus qualitas eſt & habetur 877.5
tempus qualitas eſt nō uobis eſſicit 501.18
templa habent uiciorū 101.6
templom Apollinis car Delphi dicitur
ſiſ 114.15
templom Neptus fortuna 10.9
templom Neptus Aphalij, hoc eſt, tur,
ſuit ſo Tannaro Lacuarū promōto-
rio 910.49
templom Snaed eſt oratio 711.17
tempus apud Deos que eſt dicitur 476.11
tempus marturium eſus gerandas apud
ſumum 415.17
tempus ſo moſ conſonum eſt
174.18
tempus philoſophis eſt inſoſporem, q
ſpacium ſi motū motioſum 101.17
tempus omnia preſert in lucem 210.9
tempus eſt Deus ſo oportum 101.7
tempus eſt tegum non ſiſit & largitō-
tis uob dicitur ſiſ 871.15
tempus ſam obſcatur illuſtra, quibus ob-
ſcuro ſiſicit 77.15
tenere in ſaris literis aſſiſitōſus dicitur
164.14
Tenedid deas ſecutes dedicatas ueneran-
tur 911.11
tenere anguſtū leoris, de uobis 191.10
Tenes in Tenade legem tulit, u homo
ſacrorum tenes, & d tergo uſonſans,
eum qui mendacij conuiceſſetur, ſe-
ſciſ 911.1
Terſina M.T. Ciceronit uob ſuit 94.11
Terrander quali moſ eſt peritice 104.11
terra aſtaria à Teuro Cycom deſcripta
ſiſ 917.17
terra interdom peccata boſmum deno-
tata loſi quæ dicitur 501.1
terra, Perſum regi parens, ſiſagregi uſura
84.11

I N D E X

ti Epitus est 376.44
terra quæ sit patria 756.4
terra Scyropodem æqualis & aspera, insula-
bitas, in quas caloræ æquæritas causa
confugit, nullas habet 160.39
terra ulsionam quæ 304.28
terra vndiq; circum aqua 745.1
terram otiosa sit ventis in terra cantibus
inclusa 142.1
terre utra, est tenera & inaniter terre
cinam 115.1
terrigena didi fuerit Atheniensis, quod
& Erætheus conditor Athenarum, &
terra natus fuisset 916.3
terrigena quæ propriè dixi possint 307.7
terrigena fons qui terræ cognit 101.18
terrores Pantic qualisq; sunt terrores
759.49
terrenæ epitheton est Nestoris, eisdè ideo
erubuit, quod tres hominum uicior
atates 942.9
tessera Locrensis impostura notat 141.52
tessera ut Clodius in Ciceroniam certissimè
tessera cladem significat 31.18
testimonium lex est, quod cuoties peccan-
tes decet testimo otum 650.11
testis Articus, pro ueraci 116.6
testis eum ab aqua uolare didicisset,
decidit 616.10
testis omnes peccati facit 315.49
testis æquorum moribus est 915.16
testis uocatur quætor fabula, qua
tor anni partibus à tragici soli agi-
tur 916.16
tetrametrum carmen ab Aristophane in-
uentum 916.10
tetraarchæ dicitur uicè centum triginta quin-
que sunt 900.15
Thara pater Abrahami patriarchæ pater in
Charram mortuus 7.5
Thara pater Abrahami statuas eum est
sit, è diuersa materia statuas è cæm-
stas, Deuæ dorandos esse dixit 147.15
Tharsus mensis Aptula est Apollinis sa-
cræ 442.57
Theogenes ob fruitusq; & mores por-
cinos infamia fuit 951.57 & 941.3
Theano prodi Palladium 700.11
Thebanis ipsorum interficentes nullo
hooore afflicti sunt 950.18
Themistocles Athenis de cæsiante eadem
si uen esse repetant, quod è cæsiante
trixenas ad hæc suppliciter 119.1
Themistocles, Neutis filius, orator A-
theniensibus, bello à Xerxe uictus, per
Apollinis dæri interceptus 14.1
Themistocles tamq; fuerit abditus, &
impetibus iam non fuit 119.18
Themistocles unæ cum Pausania Persicæ
proditionis esse inculcatus 150.1
Theodorus quomodo sperit humana cæ-
cosmè omni fuisse unde colligatur 91.17
Theodorus trocharchia fili Anastasio
Silentiario iuxta 74.14 quidam tode-
rum principe agnitus de Christo ue-
ritatem glorie mundana causa con-
teritur moluit 191.42 & 92
theologia Aegyptiaca à Sanchoniathum
descripta 119.18 uerumdem Aegy-
ptiorum libri tribus à Philisto Nau-
cræta comprehensit 916.41
Theopompus, Damustrari filius, ab Ana-
ximene in Atheniensium & Lacedæ-
moniorum eodem callidissimi in da-
dus 76.11
theoretica dialecticum quid sit 417.11
theoreticus, magister ut actio è cogni-
tione predicta ueretur, inquit 37.15
Thormones ab ara uasulis & occisus
445.41
Thermutis filius Pharaonis Moysi udopta-
trix 44.18

Thersites in orco alijs humorè abilit-
dit 157.3
Thersites later Græcos liberos locutus est
91.47
thesis in rectorum quid 446.4
thesis Theophrastus scripta 442.11
Theus à Circa reuoluit & floribus & cito
hij & fructibus est honoratus 74.4
14
Theus astræidæo pulvis Athenis in
Seyru perit 141.11
Theus quibus contra quos aduertit
fuerit 616.41
Thitius quomodo fugerit in exilium, &
in eodem perierit 446.18
thesis Aristoteli quid sit 442.11
thesmothetæ à uomophylatibus diffe-
rant 649.14
Thesali ob latrocinia & perdidam milit
audient 44.6
Thesali post pugnam Marathoniam adu-
Medos delinunt 149.8
Thesali post pugnam Marathoniam in
dit cur inuenerat 915.47
Thessalia quatuor eunctis partibus 917.1
Thessalonica urbs Macedonia unde di-
ctus uidetur 441.16
Thespijs Aristoteli idem est sepè quod
Thespijs 419.3
thosæ equitis Parthi qualis 442.11
thuras unde dicitur Græci 442.11
Threæc regionem trigidem incolentes
alio conuenienter utuntur, cum cali-
dum sit 165.16
thrum quale cibi genus fuerit apud A-
theniensis 410.18
Thucydides quarum rerum causa lauda-
bitis 441.6
thymra qualis herba sit 419.10
thymlæ ara Bacchi est 119.11
thysæ capitis anamemum fuit, quæ re-
pice Persæ soli ream portabant, reli-
qui uerb duces inculcatus 912.17
thys & è calama & ex res factè à que
mhm sunt uentata 156.10
thysæ uim è crotinis cornibus conici-
bantur 678.45
Tigræns à Pompeio multatus 774.40
Tigræns Aristoteles infestator 117.7
Timæus historeus duplex nomine repre-
hensus eum quod iij uicis, quibus p-
fæ reus fuit alio accusatus, rum, quod
eodem literis cõplexus, lectorem man-
tens falsa opinio ambuit 916.17
& 917.16. dca.
Timarchus, Ciconæus pugil, ab amicis
uicis in pyta à suspio atræida fæ creata
oit 914.11
Timæus adulescens Aegyptios conuer-
tæ calomnijs imperitius 915.17
Timæus ille Hippolyto Theſis filio per-
lans 916.10
Timæus losaroteles & ambitiosus 196.1
timidor prespiciente, ualde metuculoſus
moræ 201.1
timidor Rhegino, dicitur itidem prouer-
bio de malle timidus 111.17
Timoleon à Timæo dijs ipſis impiè per-
larus 917.29
Timoleon, tantum abest ut quicquid lau-
de dignum gesserit, ut ne quidem an-
quam quicquam præclarè gerendum
suscipere 917.11
Timon hominum ofot 110.11
timothæa Bardonia, pro eruditione 171.11
Timothæa thibico quantopremo dantis
suis Alexandrum commoerit 674.14
tipha, quæ & filipe, animalculum est timi-
le scarabæi 617.14
Tisemon ut peregrinatio & uerbero pet-
strangit soluta est 911.4
Tulphæos ab ulciscendis caribus est ap-
pellata 142.40

Timæus demoneus subterranus fuit 911.21
Timæus exordia sanctibus cupidita-
te in occidam mutatus est 911.10
Timæus malis herbas genus est acerrima,
quæ Læones, apud quos reperitur, in-
peritilia ioue geti ueluti cõfoculatur
921.16
timulare litium, de qua re dicitur 10.41
Timæus ædamia Larionem, tam uita co-
prehendit, quom liberi uis, Apollo uis-
uificat à Diana telis cõfocit 912.11
Timæus adhuc apud inferos punari figu-
tor, telis hepate confocit 911.29
Timæus ligis præcocii genus 412.11
Timæus archæus proreus est, gubernator siem
ual nauclerus 946.14
tolerantia siue constantia quid 461.18
tolleat auxilium cur charum esse notat
171.1
38
tolleat filia, est adulari 164.11
tolleat superbia est ut sigum 941.29
tostrus qui fiat 190.15
tostrus in somnis, uenociorum sunt ser-
mones 190.18
tonfura Hannica qualis 110.12
torques hominidatum antiquorum scri-
bitis 126.17
Tomyrta Massagetarum regina 911.11
topica, liber Aristarcha quidam est, idco
sic scriptus, quod in eo libri proban-
bitur distigant in quam mostratus
tradantur 911.17
torrare omocem cantilenam, est rouandè
peripicuaque recitare 915.7
Torquatus à torques dictus 916.19
tractatus corporis qualisq; esse debet
779.14. dca.
tragici fabulis quaternis solebant certa-
re 916.18
tragula Cuttæa mirabile quoddam telum
101.1
Traianus imperator milirum fuerit sua-
ciorum orator clementissimus 191.1
31
Traianus atque inuidens, neque magi-
firum adimem quisquam, sed omnes
horum honoris, ipsè, uicero armoſ
metuens, ab omnibus honorabatur
457.41. dca.
Traianus Romano similis 97.17
traoſquillus animi, fatis res est 911.19
traoſquillus idem ualir quo d' fœnitatis
909.18
tre, homines uici pro uno intercepti, si
cedit suspicem non dederat, si A-
thens institus raps uoluit 11.5
tria capiti condonatis proponi solita,
glædia, cæca, laqueus 908.8
tria in menic spectanda 167.18
triades inferorum, de curiosis & abfcoſ
dixæ fere dicitur dicit solent 107.11
Triobolantus, Macedoniam filius, homo
fuit impiissimus 941.4
Triobolantus quæſtor fuit fcoſtiano
944.11
Triobolus, genere Palæſtinos, homo fæie
eruditus, arto medicæ peritissimus, fo-
brius, dem charus, æquatus obſerua-
tiffimus 944.4
tribunus plebis Falcidius legem à Cæſa-
re Cato Octauianus fcoſtiano uoluit,
quæ uic maximam habita fuit 114.1. dca.
tribus ludææ & Leuitica permissa fuit
195.13
tribus per liti cõcipiet decem millia mi-
litarum 1007.44
tribus

I N D E X.

tribus quilibet in tres partes divisa fuit
 947.25
 tribus secundum anni tempora in qua-
 etates dividitur 950.30
 tributum fluminum quod 101.47
 tributum hominum postulat, est qua-
 si curatio vel tutela 174.47
 triplex epicheus Mercurij est 947.33
 trierarchia mox^o sompnuosum fuit apud
 Athenenses, quod trierarchus ab trire-
 mium necessitas magno sumptu com-
 pararet 947.17
 trieterides dies fuerunt apud Rhythos
 gentiles 948.14
 trinitas in unitate à Mercurio creata
 non astricta 316.81
 triplex quomodo inuenta à Apollini co-
 secratus, & cur Apollo ex eodem uran-
 ce reddere confutit 909.19 &c.
 triplicatio nominum sancti tradit est in
 dictione 16.44
 triplex Apollinis inde dicitur, quod Apol-
 lo tribus temporibus, praetico, praeco-
 tico & futuro sit nunciatus 948.16
 Triptolemus, Khan nepos, seu avunculi cul-
 turam furtivo dedit à Cerere 811.45
 triremes naves fuerunt splendidissimae
 717.41 & 947.24
 Tritopon cognominatum fuit Miner-
 nae 947.8
 trituras dicitur quilibet anni quadrans,
 quod tres menses in se complectatur
 951.31
 trituras saevae victimae est fusa, arietis &
 horum comens oblata 947.59
 triumphus unde dicitur 470.55
 Tromes literatos quidam fuit, literas per-
 mas ad eorum dicitur 947.10
 tropologia quid sit 844.4
 Tropocum medi inde videntur fuisse di-
 ctis, quod vel in montium partibus loco ac-
 cident, vel quod ante personas inveni-
 tas feroces ora inuenerunt 948.23
 tuba in diti usitata non fuit, cum eorum
 loco flagella quibusdam ministris fa-
 ctis usantur 821.18
 tuba sunt usum generis 907.28
 tubere latere de rebis irritis inanimatis
 quae diti consequuntur proverbialiter 946.
 31
 tuscia ad talos usque, demissa ab Ithyphal-
 li gestari solita 947.10
 tuusque pellicae, hominem mortalem ef-
 fe, sunt indices 894.4
 turba ad iam consummatam qua incerta
 res contumeliosissima 950.45
 turbo cuiusque, par est agitantis
 turpe bonum non est 670.5
 turres obumbratae significat ecclesias
 super septem confonantes 191.41
 turris animal est loquax, cum non tunc
 tummo deo, occurruntque partibus mar-
 mure postionibus 947.10
 turris tur, cum maxime dicitur, clat ma-
 xime
 tussis hantatione tantoris arguit 771.41
 tussis pro crepitu 180.19
 Typhon fulmine ictus fuit à tonne 948.17
 Typhosus inveni procellis fuit & turbis
 suis, quibus sedandis nigra unis immo-
 lari solita fuit 949.8
 tyranni aliquando dii fuerunt inveni-
 ty, indices quo gubernatores non omnes
 lesiores 947.51
 tyranni postea bellum Troicum aetate
 destitutos reges fuerunt 947.41
 Tyrannus Melaninus rex de agorijus lu-
 broe cuiusque 947.18
 Tyrannum obliqui in ceteris scriptis 889.
 34
 tyranos dicitur est à Tyrrenis, qui sunt ho-
 mines latrocinij sine ditione 947.48

tyranos est, qui per vim sibi sume pei-
 capatum 174.23
 tyranos per iniuriam infortunat 950.23
 Tyrreni etiam Thucis ferre dicit 947.11
 Tyribas genera hominum octo constit-
 tuunt 892.0
 Tyribas homines saevicia inestran-
 tes 477.21

V

VACARE de curare propria sunt medi-
 cine 479.8
 vacuum est infinitum 717.10
 Valens Arii opinione addidit mules in
 exilium suum 661.16
 Valentinianus omnia in uociferatas inter-
 sicit 577.12
 valiosissimos quisque iurato deo ne qui-
 dem effugeret 484.43
 valisudo Cautionarum non vulgatus
 146.5
 valerodum extra periculum magis est in moc-
 tre quem in msa 101.85
 valles inter decapit 301.10
 varietas de disciplinarum & eruditionis est
 magna 606.11
 vates demoniaci 807.30
 vates rusticanae, de signibus ingenij sunt
 pari solis 1463.11
 vaticinari regibus tutum non est 81.10
 vaticinationes Socratis & Anaxagora
 117.30
 vaticini immo dicunt sub insinuatione pe-
 digi impostum 309.11
 vellea caluum, proverbialiter est insula
 & in unum laborata 947.10
 velleus inter quod 119.4
 velleus autem artem chymicam signifi-
 cat 387.1
 venator verborum amator est eloquen-
 tius 446.5
 venia imperitria danda 548
 venia item irrori danda 644.8
 venientes in coactionem fatias quam da-
 bebant, mactant, pro frequentata co-
 cione dari solitam, non arripiebant
 19.
 veni nascitur aza in urbinem coquo-
 luto, & ipsi ambibus densus 944.31
 Venos tur dicitur Cytherea 951.17
 venusque
 in quibus aspera, in una tacet in
 tis est 711.19
 vena pandemonis uocata
 veracis temperis quare dicitur 176.13
 verba Apollonij Tyantici quae fuerunt au-
 ditoria 410.17
 bubula pro grandibus
 condennatorum tena, & que 166.7
 verbus similia 612.12
 verba nullum animi fructum ferunt
 116.41
 Verba Orestis matricida fuerunt ex-
 timofentis 11
 vero famini, proverbium in eos, qui ver-
 ba pro rebus petunt dant, usurpari so-
 litum 81.1
 verbaque significantissima pro leuiter
 usurpantur plerumque 378.10
 verbera hominem Phrygem & obicruas
 sorem & meliorem efficit 1807.6
 pecunia tantum non morte plumbat

tur 956.6
 Venos imperatrix 171.6
 ventis à rarisotidine quid differat 799
 45
 Ventis corporis abscissa 340.17
 namque abscissionibus amittitur, ut
 Edam vero aperit 110.4 &c.
 ventis faciendis quam quicquam aliud
 81.4
 Vento tempore est filia 101.47 & 39
 49 & 671.17
 ventosa: quae sunt similia
 est 946.10
 versiflorus Corchone, homines signifi-
 cat inconfusionem 340.57, 314.4
 versus Philonis appellatus est à Philone
 Corcyrae, Philonis filio, quod si non
 honeste ueretur 945.49
 versus triambi unde fuit orti 111.12
 uerugo quid est unde fit 400.1
 uerum semper dicendum 30.4
 Verusianus Imperator Romanorum mo-
 decatissimus 190.9
 vestes meretricum Atheniensium quales
 319.48
 vestis in diti nec non uerficulosa à spod-
 fis cur gestari solita 171.10
 vestis candida, nigra, rubra domique in
 mors uisa quod portendat 181.47 &c.
 vestis duplex est uelut iudicia, filia ob-
 contriugis solia 741.0
 vestis Pellicana pro uetula
 ueraciter erant apud Romanos ij, qui, est
 x. annos multat fuit, à multis immu-
 nitatem consequentur 180.6
 veteres in scaphis & folijs lanabans 179.
 41.
 veteritas homines praesentes imaginibus
 & statuis honorandos colunt 84.7
 vexilla Scythica, tertia quo adum sunt, color
 rubus tincta, serpentes in quibus
 experimenta, certis quoque de causis tra-
 ctata 849.9
 vexilla ab Appulo Romano Cantoris
 108.9
 vexilla fabri ad ducentos in cubitum
 89.19
 vexilla posteriorum noxia 400.48
 vexillaria remotioribus arctiora funt
 38.18
 vexillum aote uisus immolari solite
 opusculum dicitur 907.17
 vexillum Baccho tempore pluuio uisum
 immolatur 91.8
 vexillum pioguesque & integrum à Deo la-
 gitatur 516.15
 vexillum Cadocae cur pro iunctis & mala
 formatur 471.17
 vexillum Cannensis 16.11
 vexillum in bellis est incertissima 907.47
 vexillum in ditiorem inclinat patitur que
 334.16
 vexillum Demum, est eadem perfectio quo
 ferre 671.16
 videre lapsum, est subito obmotescere
 547.17
 videtur Italicis, est idem quod torcular
 rouri 931.17
 videtur singulari ternas horas coactas
 501.17
 videtur huius praesentis coitione 71.16
 videtur inuenerunt Imperatoris apud Roma-
 nos est ignominiosum 31.16
 videtur animae que sunt 110.24
 videtur de iure dicitur quae effugit non
 possunt 384.16
 videtur, Nemesis appellata, latere nec
 dicitur insequitur, alatae carceris depri-
 mens 964.10
 videtur Athmonensis pro solerti, non sy-
 cephanta, nec litium amanta 946.6
 videtur medica 460.13
 videtur à Miosura productum tres aquae
 partes ferre potius 774.3
 videtur ad curas diti padat à Deo mor-
 talibus

I N D E X

uotum ab Atheniensibus pro depellenda peste Apollini factum 16.33
uotum Camilli Romanorum ducis Archileum 16.33
uotum Darij pro Alexandro 11.19
uotum est promissio qua deo aliquis seu deo pietatis consecratur 30.19
uotum in irem non cecidisse dicitur quum est exaditum 63.31
uota animalibus non est uilia 76.7
uota in aetria feruonia est 101.46
uota quas arterias sui moderatissime habent 95.14 &c.
Vanius geores Syrus eruditissimus uenerat 68.19
urbes Lemni duae 38.4-38
urbes feruorum & improborum 38.13
urbes maritimae non uenae mari cinctae sunt 33.41
uetera qualissem bella sit 93.49
uetera octaua, forte pars uictoria est, fuerat 33.10
uetera uocis uic uicis duplex est, cum uicis improbitate, aliis corporis afflictio-nes significet 48.10
utrum uulpecula familiaritate, uoluptatem caliditatem expectet 61.16
utor Caelephontis, quid 19.6
uulnes caualitates sunt 69.16
uulnes autem nulla est opillioe absente 77.11
uulnes primus ignis usus inuentor fuit 13.18
uulnes rex Aegypti 37.4-16
uulnes Deus fulgurasus & artifex inclytus appellatur 167.16
uulnes in praetio uictus, claudus est factus 38.16
uulnes est euzoro non ratione constitutum uidetur solet 76.10
uulnes Lydorum iussa Cyri funditores cohibuit 90.50
uulnes pecunie cupidum 69.14
uulnes uictus bouem agitator 61.4
uulnes manibus non capite 61.33
uulnes semel in laqueum 102.19
uulnes Telephum, dicitur de illo uoluerat, quod ergo Myria & Graecia, Myriam depopulantibus quod Troiam esse putant, inlaatum fuit 919.11 &c.

uulnes Telamiffa & terrum Thebanarum bionica prolis descripta 97.16
uulnes uictus non capite laqueo 100.13
uulnes egentes in hinc 106.10
uulnes Christi contra eos qui mala faciunt 797.14
uolues Dei depulsionem malorum, & cuius bonum suppeditationem signat 797.16
uolues Pallenicus pro generoso ponitur 713.18
uua uicta uiam maturexit 64.45
uxor Aiacis Tecmessa uicta fuit 911.23
uxor Darij formosissima ab Alexandro non uiolata 91.7
uxor genuina concubinae calumnij & ma-rito interfecta 961.16
uxor Hecatei quae uxor Morysi Sapphara fuit 146.10
uxor & maris separatae 18.40

X

Xanthus Diotus & Melancho Ache-nensis singulari in certamine peri-ctus 616.46
Xanthus Socratis uoce permolesta 944.43
xenagia fuerit uiri quingenti duodecim 906.6
Xenias herus Diogenis 144.1
Xenocles ut uoluptas & allegorice uoluptas reprehensus est 97.3
Xenophon Aetiae apes appellatur, prima philosophorum uices, instablia, & dicta & facta eorumdem descriptis 613.31 &c.
Xerxes Graeciam inuadens, magnum pecuniam numerum offert Aristidi cleaga 80
Xerxes Hellepontum traiecit 145.11
Xerxes Perseum rex 619.41
Xanthus Atheniensibus oppugnatis opem magno studio tulit 87.41

Y

Υδρα γλυκύτης καὶ ἀπορροῆς 111.16
Υδρα γλυκύτης 107.10
Υδρα γλυκύτης sunt nautici, quibus antenna tum corona traduuntur 164.44
Υδρα 191.10

Z

Zagreus Bacchus inferas, Iouis per-sephonaque filius 314.31

Zamolxis ante Pythagoram diu fuit 314.10
Zamolxis quis fuit 314.9 & 707.11
Zeb & Zebor & Salomon principes fuerit Madianitae 196.10
zelotae quoniam fuerint apud Iudaeos 317.21
zelotypia quid sit 357.13
zelus est boni alioquin cupiditas, sine ul-la invidia re uicino existens 357.13
Zeno Citreus & Sicho laeason dignus pater uulpeculae, Ratin 4, spinae supple-fo decessit 159.18
Zeno Citreus, in porticu Pisanactae obambulando de-filena, frequenter uicinas habebat audirentes 186.11
Zeno Citreus tenus fuit & longus 164.4
Zeno Citreus uoce uoluptas uoluptas primus usus fuisse dicitur 457.1 &c.
Zeno, rebus alioquin sententijs assentiri & parere, quia proprio matre, quid factu opus esset, inuenire, matris ut-utis esse putabat 946.13
Zeno uictus sine igni, pallio, tenui straba 114.4
Zetrou defumitate corporis & balba-tes ridiculus 391.14
Zetrou podo fuit uicinas 356.14
Zetrou & in bonam & in malam partem uisuratum 69.6
Zoilus Amphipolitanus Humeromastis cur rogno uicinas 161.4
Zona per metaportem significat interdum facultatem 361.17
Zona in terra quot & qua sit 361.17
Zopyrus Persa quo alia Babylonem pu-didit 361.18
Zoroastres apud Babyonios astrorum-mia doctor 157.7
Zoroastres Perfumedus primus mago-rum nomines recipendi auctore 164.41
Zoroastres sapens Chaldaeus & mathe-matum & physico-rum scriptor fuit 361.16
Zosimus philosophus Alexandrinus quo scripsit 161.1
Zosius in ede Veteris Cupidinem elegit-issimam deplinat 17.44
zybus est pectus ex herode confectus 163.11

F I N I S.

B A S I L E A E,
EX OFFICINA HERVAGIANA, PER
EUSEBIUM EPISCOPIUM.
ANNO MD. LXXXI.

